



भाद्रपदमासप्रारम्भः

अथभाद्रपदमासकृत्यनिर्णयः॥ तत्रादौसिंहसक्रमणे आद्याःषोडशनाडयःपुण्यकालःनारदीयेयाम्यायनेस्थिरेत्वा  
 याःपराःसौम्येद्विर्मर्तिभेमध्याविपुवतिप्रोकाःपुण्यनाडयस्तुषोडशति तथाचात्रसमुवर्णछत्रदानंहेमाद्रौदानखंडे  
 विथामित्रःमेपसंक्रमणेभानेर्भेपदानंमहाफलमित्युपक्रम्यसमुवर्णछत्रदानंसिहेपिविहितं तथा अत्रसिंहसंक्रांतौ  
 कलियुगस्यांतःब्रह्मपुराणेसूर्यस्यसिंहसंक्रांत्यामंतःकलियुगस्यतु अत्रश्रद्धादिकमक्षयफलदमिति युगधिपुगुगां  
 तेपुश्राद्धमक्षयमुच्यते तच्चपिडादिकृत्येनिर्णतं अथात्रसिंहसंक्रांतौ तुलसीव्रतं विंशतिदिनात्मकंप्रारभ्य तथा  
 चसिंहसंक्रांतिदिनमारभ्यदशदिनायधितुलसीमूले प्रस्थहंमंत्रप्रक्षेपः पुनर्दशमदिनेतदादायदशगुणंदशश्रियु  
 तंचकृत्वा पुमान्दक्षिणारंवाभमभुजधृत्वा तच्चदशदिनावधितुलसीमंत्रेणसंपूज्यएवंचांतिमोचयेत् कथायामुक्तंदा  
 नविसर्जननादिकंकुर्यात् अत्रपूजामंत्रःतुलसि श्रीसखिशुभपापहारिणिपुण्यदे नमस्तेनारदनूतेनारायणमनःप्रि  
 ये अथतुलसीकवचंस्कंदपुराणे तुलसीकवचस्यास्यऋषिर्विष्णुरुदरितः छंदोऽनुष्टुप्समाख्यतंतुलसीदेवते  
 रिता धर्मार्थकाममोक्षार्थेविनियोगःतुलसीमिशिरःपातुमुखंचसुमुखीमम जिह्वामिपातुसुमदांकंठविद्यामयीममस्कं  
 धौकल्हारिणीपातुभुजौमेपापहारिणी करौपद्मकरापातुहृयंविष्णुवल्लभा पुण्यदामध्यमंपातुनाभिसौभाग्यदा  
 यिनी कटिकुडलिनीपातुऊरुनारदपूजिता ज्वालनीजानुनीपातुजंघे सकलवंदिता नारायणप्रियापादौसर्वौ  
 गंसर्वरक्षका संकटविपमेदुर्गे भयेवादेमहाहवे निश्यंन्हिसंध्ययोः पातुतुलसीसर्वतःसदा इतीदंपरमंगुह्यं  
 तुलस्याः कवचामृतं तुलसीकाननेतिष्ठनासीनोवाजपेदिदं सर्वान्कामानवाप्नोतिविष्णुसाधुग्यमाप्नुयात् इति  
 स्कंदपुराणेतुलसीकवचं अथ तुलसीव्रतकथा भविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच एकदादेवदेशोलक्ष्मीप्राण

सप्तप्रियां संतुष्टः परयाभक्त्या रहस्यं विष्णुरब्रवीत् श्रीविष्णुरुवाच  
 लक्ष्मीरुवाच यदि तुष्टो सिद्धेशय दिते वल्लभास्म्यहं ऐहिकामुष्मि  
 प्रसन्नस्त्वां दाम्यययत्ते मनासि विद्यते तद्गतं ब्रूहि निश्चित्य ब्रतानां चोत्तमोत्तमं केन चादौ पुरा चीर्णैर्वैकुण्ठब्रूहि विस्तरात् श्रीविष्णु  
 कन्दर्पासार्धसौरूपप्रदायकं तद्गतं ब्रूहि निश्चित्य ब्रतानां चोत्तमोत्तमं केन चादौ पुरा चीर्णैर्वैकुण्ठब्रूहि विस्तरात् श्रीविष्णु  
 रुवाच शृणु लक्ष्मि महाभगे कुरु त्वं तुलसीव्रतं येन ब्रतप्रभावेण सर्वसिद्धिर्भवेन्नृणां श्रत्रते कथयिष्यामि कथां पाप  
 प्रणाशिनीं भुक्तिमुक्तिप्रदां पुण्यां सावधानावधारय पुराकृतयुगस्यादौ दक्षिणस्यां महापुरीमाहिष्मतीति विख्याता सर्व  
 संयत्समन्विता तत्रासीद्भूभतां श्रेष्ठो धर्मदत्ताभिधोवली सौदर्थ्यकामतुल्यो सौवाण्यादेवगुरोः समः दाने विल  
 समो लक्ष्मियुद्धपांडुसुतो यथा निर्देभो विष्णुभक्तश्च सर्वशास्त्रविशारदः तस्य पत्नी मदादेवी नाम्ना ख्याता जगन्नाथे  
 गुणैर्भर्तुः स मादिधीपतिभक्तिपरायणा धर्मदत्तस्य साराज्ञी प्राणैर्भयोपि गरीयसी कदाचिन्मुपवेकन्यां सर्वलक्षण  
 संयुतां विष्णुदासीति विख्याता विष्णुपूजनतत्परा तत्र कश्चिन्महायोगी विष्णुभक्तिपरायणाः रागद्वेषविहीन  
 श्रद्धार्मात्मा संयतैर्द्रियः सदा तस्य गृहं याति सेवां नृपवल्लभा महादेवी प्रसंगेन विष्णुदास्यपि साययौ कदाचिन्मुप  
 संप्राप्तां शङ्गो मुक्तिमवापसा सा कन्यापिशुभाचारात्तथैवार्चनतत्परा प्रस्यहंतं दृग्गहं गत्वा संसर्जनं परायणा देवेण  
 चापराद्वयस्तस्यां दीपमशोपयन् एतत्प्रसिद्धं लोकेषु विमातनैव तुष्यति स पत्नी संततिं दृष्ट्वा द्वेपयुक्ता हि नित्यशः  
 नृपाग्रे कथितं ताभिः कन्यैषा व्यभिचारिणी प्रयाति प्रस्यहं प्रातः कुत्रचिन्नैव विद्महे अस्याः स्यागः प्रकर्तव्यो यतो ना  
 याति ते गृहं इति तां सां वचः श्रुत्वा राजा चिंतातुरोऽभवत् एकांते च निवासाय कन्यायै प्रददौ गृहं कन्याविप्रगृहं ग  
 त्वा च सूर्योत्तंतां मादितः तुष्टेनेतेन विष्णुतुलस्याः कथितं ब्रतं कन्योवाच यदि तुष्टो सिद्धेशय दिते वल्लभास्म्यहं येन  
 ब्रतप्रभावेण सुखिन्येकाकिनी सदा विप्रउवाच तुलसीव्रतविधानं हि शृणुष्व अवहितासती यस्मिन्दिने समायाति

सिंहराशेदिवामणिः तदादशदिनंयावत्तुलसीमूलकक्षिपेत् सूत्रंकार्पासिकंशुङ्गह्नीयादशमेदिने तत्सूत्रंदशधाकृ-  
त्वादशग्रंथिसमन्वितं पुंसातुःक्षिणेकार्थ्यनार्य्यावामेतथाभुजे यावदशहंवध्रीयाव्रतवैपरिमोचयेत् तस्यार्चातु-  
प्रकर्तव्यागंधपुष्पादिभिःशुभैः जलपूर्णघटंदद्यात्सपकाग्रंसदक्षिणं सवस्त्रकंतुविप्रायव्रतसंपूर्तिहेतवे तत्रमंत्रः  
तुलसिश्रीसिखिशुभेपापहारिणिपुण्येदे नमस्तेनारदनुनेनारायणमनःप्रिये एवंत्वयाप्रकर्तव्यंव्रतंसंकष्टनाशनं  
सर्वसिद्धिप्रदंचैवसर्वसौख्यप्रदायकं भद्रंतेस्तुशुभाचरेगच्छशीघ्रंस्वर्कगृहं ततोऽगृहेनिवासंकरुयत्तेपितादौ  
आगतंयनमेगेहंकिंचित्कालंप्रतीत्यचविप्रादिष्टासमागत्यप्रविष्टामंदिरंतदा सर्वसंपत्समायुक्तमसहायाहरिप्रिया  
तुलसीतत्रसारोप्यहरिपूजनतत्परा व्रतंचकारविधिवद्विप्रदिष्टंशुभार्थेनी तेनव्रतप्रभावेण वाचःसत्यमवाप्य  
सा एकददुःखितासासीत्सूयंश्रोक्तवतीसती मदीयाज्ञांविनादेवनोदप्रयाहिभास्कर तथास्त्वितिरविः प्राह-  
ततोऽलोकैःतिदुःखितः नित्यंनैमित्तिकंकर्मसर्वनष्टंरविंविना ततोऽलोकःसमागत्यराज्ञःसन्निधिमव्रवीत् किमस्मा  
भिःप्रकर्तव्यंसंकटेसमुपस्थिते इतितेपांघचःश्रुत्वारजाचितातुरोऽभवत् सुत्रंत्रिणं समाहूयराजावचनमव्रवीत् सां  
प्रतीकंनक्तव्यंलोकैर्ह्रास्यंतदुःखितः शृणुराजंपरंगुह्यंकन्यातेशुभलक्षणात्वयातस्याःकृतस्यागोनारीवचनका-  
रणान् सायदतुष्टिमायातितदासूर्यउदेष्यति राजामंत्रिवचःश्रुत्वाकन्यायामंदिरंगतः ततःसंप्रार्थयामासकन्यकां  
शुभलक्षणां पुत्रिपुत्रिमहाभागेममोपरिष्ठापकुरु क्षेतव्यश्रपराधोमेकुरुलोकसुखान्वितं इतिसंप्रार्थितापित्रासू-  
र्यस्याश्रेमुमानसा उदयंयाहिभोत्वाभिन्मिन्येनलोकःसुखीभवेत् इतितस्यावचःश्रुत्वाश्रीसूर्यश्चोदयंगतः ततःकर्मा-  
णिंसंचक्रेलोकःसूर्योदयेसति राज्ञापृष्ठतदाकन्याशुभाचारासुसंयता राजोवाच पुत्रिपुत्रिमहाभागेत्वंजाताममवे-  
रमनि रात्वंब्रूहिमहाभागेव्रतंदानंतपश्चाकं त्वयाकृतंमहाभागेतदेवायकरोम्यहं सयत्नीकःसलोकश्चपिताहंते



मुमुक्षुके पुत्र्ययाच समाहितमनाभूपवचनंमचशृणु अत्रैव नगरे विप्रो विष्णु भक्तिपरायणः महादेवातिमातमितस्य  
 सेवापरायणा अहंतस्य हि विप्रस्य सदाभक्तिपरायणा उपदिष्टव्रतेन तुलस्याभुक्तिदायकं यथोपदिष्टं विप्रेण पित्रे उ  
 क्तं यथा तथा प्रजाभ्यः कारयामास व्रतं चक्रे नृपः स्वयं ततः प्रभृति लोके स्मिन् व्रतं विख्यातिमागतं यथा योग्यं वरं लब्ध्वा  
 राजा कन्यां शोभये कालैव वा हि केलादिमसु प्रसन्नो नरे श्वरः स्त्री वापि पुरुषो वापि करोति व्रतमुत्तमं ऐहिकं सुखमाप्नो  
 तिततैवामुष्मिकं फलं यः शृणोति कथामैतां यतचित्तः समाहितः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं समगच्छति विधिवत्कुरुते  
 नारी तुलस्या व्रतमुत्तमं विष्णुदासी समाज्ञेया सत्यसत्यं वरानने इति भविष्योत्तरे तुलसी व्रतकथा अथात्र सिंहार्कंगो  
 प्रसवशांतिः कार्य्या अद्भुतसागरे नारदः भानौ सिंहगते चैत्रयस्य गौः संप्रसूयते मरणं तस्य निर्दिष्टं यड्भिर्मो  
 सैर्न सशयः तत्र शोतिं ब्रवक्ष्यामि येन संपद्यते सुखं प्रसूतां तक्षणादेव गां विप्राय प्रदापयेत् ततो होमं प्रकुर्यात्  
 घृतार्कै राजसर्पैः अहुर्तिनां घृताक्तानामयुतं जुहुयात्ततः अयं होमो ऽव्याहृतिभिः कार्य्यः सोपवासः  
 प्रयत्नेन दद्याद्दिप्रायदक्षिणांमिति अथर्ववेदिनां गृह्यपरिशिष्टे माघे बुधचमहिषी श्रावणे वड्वादिवा सिंह  
 गावः प्रसूयंते स्वामिनो मृत्युदायका इति अत्र तत्रोक्ता अमृता शांतिः कार्य्या भाद्रकृष्ण प्रतिपदमारभ्य भा  
 द्रमासोक्तदानव्रतनियमार्दानामारंभः कार्य्यः मासि भाद्रपदे दद्यात्पायसं मधुसर्पिषी हृषीकेशाश्रीणार्थं  
 लवणं सुगुडोदनमिति अत्र फाणितदानमपि विष्णुधर्मोत्तरे प्रौढपादे तथा मासि प्रदाता फाणितस्य च फाणितं खं  
 डमण्डकीति पायसविशेषाख्यं महाभारतं प्रौढपादं तु यो मासे मेकमेकं न संक्षिपेत् गवाधं रफीतकमलमै  
 श्वर्यं प्रतिपद्यते भाद्रकृष्णद्वितीयायामशून्यशयनव्रतं तथा च चतुर्वेसितपक्षे पुमासेषु श्रावणादिषु अशून्या  
 स्यं व्रतं कुर्याज्जययातु फलधिकमिति अत्र जयया तृतीयाया विहाद्वितीया कार्य्यत्यर्थः भाद्रकृष्णतृतीयायां

विशालाक्षीयात्रोक्ताकाशीखंडे भाद्रकृष्णतृतीयायामुपवासपरिचरः कृत्वाजागरेण त्रिविशाक्षीसमीपतइ  
 ति अत्रतृतीया रात्रिव्यापिनीग्रहायारात्रौ जागरेण विधानादिति भाद्रकृष्णचतुर्थीसंकटचतुर्थीव्रतस्कादेः श्राव  
 णेवहुलेपक्षेचतुर्थीतुविधूदये गणेशपूजयिष्यत्वात्तुचंद्रायार्धप्रदीयते श्रावणेत्त्रामांतोग्राहः व्रतेशुद्धादिमंवेच  
 तिवचनात् इयंचंद्रोदयव्यापिनीग्रहादिति प्राग्भिधानात् चंद्रोदयव्रतत्वाच्च चंद्रोदयव्रतेचैवतिथिस्तात्कालि  
 कीस्मृतेतिदिनद्वयचंद्रोदयव्यापित्वे पूर्वा चतुर्थीसंततीयाचमहापुण्यफलप्रदा कर्तव्याव्रतिभिर्वत्सगणनाथ  
 सुतोपिणितिव्रह्मवैवर्तवचनात् गणेशगौरिवहुलाश्रितिरिक्ताः प्रकीर्तिताः चतुर्थः पंचमीविद्धोदेवतांतरयोगतइ  
 तिवचनाच्चनचतुर्तीयाविद्याविधायकानिवचनानिदिवात्रिमुहूर्तेवेयस्येवप्रवर्तते तेनरात्रियोगमात्रतइतिवाच्यं रा  
 त्रिसाध्यकर्मसुरात्रावपिविधस्य जन्माष्टमीप्रकरणे माधवादिभिः प्रदर्शितत्वात् अतएवमहालक्ष्मीव्रतसमापने  
 दिनद्वयेअष्टम्याश्रंद्रोदयकालव्यापित्वे, कृष्णपक्षेऽष्टमीचैवकृष्णपक्षेचतुर्दशी पूर्वविद्धैवकर्तव्यापरविद्वानकुत्र  
 चित् इतिवचनात् पूर्वविद्याग्रहोत्पत्तं हेमाद्रौमदनरत्नेच यानि चतुर्थीगणनाथस्यमातृविद्याप्रशस्यते मध्या  
 ह्न्यापिनीग्रहापरतश्चरहेनीत्यादिवचनानितु सिद्धिविनायकादिव्रतविषयाणि तेषुमध्याह्नस्यकर्मकालविषय  
 यत्वात् प्रातःशुद्धतिलैः स्नात्वा मध्याह्नेपूजनं सदेतिवचनात् अतएवमाधेन मध्याह्नस्यकर्मकालत्वमंगीकृतंच  
 विनायकव्रतेमध्याह्नव्यापिनीग्रहोत्पत्तं तस्मादुभयत्रचंद्रोदयकाले सर्वथापूर्वैवेतिन्यायः पंध्याइत्यलंबहुना अथ  
 व्रतविधिः उभयेत्यादि विद्याधनपुत्रारोग्यादिकामः संकटचतुर्थीव्रतं करिष्य इति संकल्पः स्त्रीतुभर्तादिप्रीतिद्वा  
 रा सर्वकामार्वाप्त्यै संकटचतुर्थीव्रतं करिष्ये सौवर्णरौप्यताम्रमृण्मयाद्यन्यतमांगणपतिमूर्तिं कृत्वा जलपूणेवस्त्र  
 युतंकुंभंतस्त्र्यंस्थापयित्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् ध्यानं लंबोदरंचतुर्बाहुत्रिनेत्रं रक्तवर्णकं नानारत्नसुवेषाढ्यं

प्रसन्नास्यं विचिंतयेत् ॥ ध्यायेद्भजनं न देवं तत्तत्कांचनसन्निभं चतुर्भुजमहाकायं सूर्यकोटिसमप्रभं अथ व्रतविधिः प्रा-  
तः कृत्यादिकृत्वा सूर्यादिदेवताभ्यो व्रतं निवेद्या च मयोदङ्मुखावारिपूर्णताम्रपात्रं गृहीत्वा मासाद्युल्लिख्य मम सर्वकर्म  
निर्विघ्नसिद्धिपुत्रपौत्रसौभाग्यादिसिद्ध्यर्थं सकष्टहरणगणपतिप्रीत्यर्थं सकष्टहरणचतुर्थीव्रतमहं करिष्ये इति संक-  
ल्प्य मौनेन दिनमतिवाह्यसंख्यासमये तैलाभ्यंगपूर्वकं स्नानं कृत्वा सार्धं संध्यादिकृत्वा भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठं कृत्वा मातृ-  
कान्यासचकृत्वा सर्वसंकष्टरक्षणार्थं चतुर्थी गणपतिपूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्यार्घ्यादिरूपापनं कृत्वा पीठं  
दुकादिपरतत्वात्संपूज्यतीव्रायै नमः ज्वलिन्यै नमः नंदायै नमः भोगदायै नमः कामरूपिण्यै नमः उग्रायै नमः  
तेजोवत्यै नमः सत्यायै नमः दिक्षु विदिक्षु च मध्ये विघ्नविनाशिन्यै नमः सर्वशक्तिकमलासनाय नमः इति पूजयेत्  
ततः पीठमध्ये मूर्तौ फलके वा स्विष्टे व्रतागमौ कप्रकरिणपूजयेत् अथ ध्यानं कोटिसूर्यप्रभदेवगजवक्रं चतुर्भुजं पाशां  
कुशधरं देवं ध्यायेत् सिद्धि विनायकं इति ध्यात्वा आत्मसंस्थमजं शुद्धं त्वामहं परमेश्वरं अरण्यामिव हव्याशं मूर्तौ  
वा वाह्याभ्याम्यहमिति पठित्वा सहशीर्षे त्यावाहनं आगच्छ देव देवेश गणनाथ नमोस्तुते विनायक नमस्तुभ्यं गौरी  
मलममुद्भव ॥ आवाहन १ अनेकरत्नसंयुक्तं मुक्ताफलविभूषितं स्वर्णसिंहासनं देवप्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां पुरुष  
एवेति विघ्नविनाशिन्यै नमः ॥ इत्यासनं समर्पयामि २ तवैवमहिमामूर्तिस्तस्यां त्वासावंगं विभो भक्तिस्नेहसमा  
कुण्डीपवत्सुखापयाम्यहमिति १ अनन्यातव देवेश मूर्तिः शक्तिमहाप्रभो सान्निध्यं कुरु तस्यां त्वं भक्तानुग्रहतत्परं इति  
सन्निधापनं २ आज्ञया तव देवेश कृपां भोगे गुणानुभवे आत्मानं दैकतृप्तं त्वानिरुणधिसदागुणैतिसानिरोधनं ३ अ-  
ज्ञानाद्विभक्तस्याद्वा वैष्णव्यात्साधनस्य च यदपूर्णं भवेत्कृत्यं तथाप्यभिमुखो भवेति सम्मुखीकरणं ४ अभक्तवा-  
हुमनश्चक्षुः श्रोत्रदूराय तद्गुते स्वतेजःपंजरेणाशुविष्टो भव सर्वत इत्यवगुंठनं ५ ततो मूलभेदत्रणसकली

करणं ६ अमृतीकरणं ७ परमीकरणं ८ ऐवदवदवाग्वादिनिर्ऌाच्छिन्नेच्छेदय २ महाक्षोभंकुरुक्षीसैमहा। मोह  
 कुरुसोऽह्योः अत्रादित्यादिप्रोक्ष्य प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् ओं आर्होः क्रौंमित्युच्चार्य्य देवस्य जीवइह स्थितः ओं आर्होः क्रौं  
 मित्युच्चार्य्य देवस्य संधिद्विगणित इतिष्ठतु ओं आर्होः क्रौंमित्युच्चार्य्य देवस्य वाङ्मनश्चक्षुः श्रोत्रप्राणप्राणा इहागत्य  
 सुखं चरतिष्ठतु स्वाहा इति प्राणप्रतिष्ठा ततः पांच्यं गौरीपुत्रनमस्तेस्तु गणानामीश्वरप्रभो भक्त्यापापं मया दं  
 तं सर्वसिद्धिप्रयच्छ मे एतावानस्येति लंबोदराय नमः पादय समर्पयामि नमः व्रतमुद्दिश्य देवेश गंधपुष्पाक्षतैर्वृतं  
 गृहाणार्धमया दत्तभक्तिस्तेहेन पूजितं त्रिपादूर्ध्वेत्यर्घ्यं चंद्रधारिणे नमः आचम्य तं गणार्धांशं सर्वसिद्धिप्रदाय  
 कं अनायासाथ सर्वज्ञगीर्वाणवरपूजितं तस्माद्विराडिति विश्वप्रियाय नमः आचमनीयं स गव्यदधिसमा  
 नीतं मधुना च समन्वितं गृह्योक्तविधिना दत्तं मधुपर्कं गृहाण भोः गणपतये नमः मधुपर्कं स- मधुपर्कानंतरं पुनरा  
 यमनीयं स- पचासुतं मयानीतं पयोदधिघृतं मधु सितयाच समायुक्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां पंचासुतस्नानं स- गंगा  
 दिसर्वतोऽभ्योमया प्रार्थयेन याहूतं गृहाण विघ्नराजेंद्रमया दत्तं हि भक्तिः यत्पुरुषेणति सर्वास्त्रधारिणे नमः शुद्धोदक  
 स्नानसहाचनं रक्तं च स्रग्महादिव्यं दिव्यं गंधाधिव्यासितं भक्त्या दल गृहाणे शंखोदहरात्मज तं यज्ञमिति कुमार  
 गुरवे नमः आच्छादनं स- राजतं ब्रह्मं सूत्रं च कंचनं चोत्तरीयकं गृहाणे श्वर सर्वज्ञ भक्तानां वरदायक तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः  
 संभृतमिति शिवात्मजाय नम इत्युपवीतं स- गंधगृहाण देवेश दिव्यं चंदनमुत्तमं कर्पूरागुरुसंयुक्तं गणाध्यक्षसुरा  
 र्चितं तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः ऋचस्सा- रुद्रप्रियाय नमः गंधं स- अक्षताश्च सुरश्रेष्ठं कुमाकः सुशोभनाः गृहाण विघ्न  
 राजेंद्र दयां रुत्वा ममोपरि विघ्नहर्त्रे नमः अक्षताः स- सिंदूरगृह्यतां देवबालार्कं सदृशद्युते सर्वसंकटनाशार्थं दत्तं पर  
 शुभ्रारिणे परशुधारिणे नमः सिंदूरं स- विनायक नमस्तुभ्यं सुरासुरसुपूजितसु गंधीनि च पुष्पाणि गृहाण परमेश्वर तस्मा

दध्याश्रिते गुणशालिने पुष्पाणिस- दशांगं गुग्गुलुधूपं सुगंधं सुमनोहरं उमासुतनमस्तुभ्यं गृहाण धरं शोभय यत्पुरुष  
 मिति भवति प्रीतिकर्त्रेण इति धूपं स- गृहाण मे गलं दीपं धृतं धीं तिसमन्वितं भासनं सर्ववस्तुनं तजोराशेजस्य ते त्रा  
 सणोऽस्येति गजकर्णायनमः दीपस- लङ्कणाय च पक्वान्नाभक्ष्यं च पायसं गृहाण विघ्नं राजद्रुफलेर्नाना  
 विधैर्धृतं चंद्रमामनस इति नैवेद्यं स- अघनाशिने नमः पंचप्राणाहुतीभ्यः कारयेत् नमस्ते देवदेवेश सर्वत  
 तिकरं परं अन्नं निवेदितं भक्त्या प्रकृतिस्थसु शीतलं परमानंदं सपूर्णं गृहाण जलमुत्तमं मध्ये पानीयं उत्तरापो  
 शानं दत्त्वा करो हर्तरीयादि च दत्त्वा तांबूलं दद्यात् पूगकर्पूरसंयुक्तं नागवल्लीदलैर्धृतं तांबूलं गृह्यते देव  
 सर्वमंगलदायकं सिद्धिदायनमः तांबूलं सम- नारिकेलं सतारंगं कदलीमातुलंगं इक्षुदंडं गृहाणे शसर्वप्रियनमो  
 स्तुते संकष्टनाशिने नमः सफलं निक्षुदंडं स- हिरण्यगर्भं गंधं मवीजं विभावसोः अनंतपुष्पफलदमतः शांति  
 प्रपच्छमे सर्वभोगदायिने दक्षिणां ततः पुष्पांजलिदानायैकविंशतिर्दूर्वाकुरानादाय वक्ष्यमाणानामभिः पूजा  
 कुर्यात् गणाधिपायनमः उमां पुत्राय अघनाशनाय एकदंताय इभवाकाय मपकवाहनाय विनायकाय ईशपु  
 त्राय सर्वसिद्धिप्रदायकाय कुमारगुरवे नमः एकदूर्वागृहीत्वा गणाधिप नमस्ते स्तुतामा पुत्राघनाशन एकदंतेन  
 वक्त्रेति नमो मपकवाहन विनायके शपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक कुमारगुरवे तुभ्यं पूजयामि प्रयत्नतः एभिर्नामभिः  
 संपूज्य प्रत्येकनामभिर्दूर्वायुग्मं द्विरावृत्या समर्पयेत् ततः पुष्पांजलिं दत्त्वा नीराजनं कुर्यात् कर्पूरवत्तिकायुक्तः सर्व  
 वस्तुप्रकार्यैकः नीराजनार्थमानीतो दीपोऽयं प्रतिगृह्यतां सर्वविघ्नविनाशिने नमः नीराजनं समर्पयामि पुनः पुष्पां  
 जलिं दत्त्वा संकष्टहरणं कृत्वा हस्त्यान्कामान् प्रपूज्य विघ्नान्नाशयेत् सर्वांश्चाशयोपस्थितान् प्रभो त्वत्प्रसादेन कार्या  
 णि सर्वाणि हरे रोम्यहं इति विज्ञाप्य देवं शपुत्रेति प्रपूज्य पुनः पुनः नमस्कारं करोमीश सर्वकामार्थसिद्धये प्रीत्यानु

गृहादेवेश प्रसादसुमुखो भव नाभ्या आर्सादिति नमस्कारः ततः प्रदक्षिण करोमि शसर्वकामार्थासिद्धये सर्वकामप्रद  
स्त्विह सर्वविघ्नहरो भव सप्तास्यासन्निति उमासुताय नमः प्रदक्षिणा पुनर्नत्वा प्रार्थयेत् संसारपीडाव्यथितं हि  
मांसदासकृष्णभित्तं सुमुखप्रसीदत्वं त्राहि मामोचय कष्टसंघातमोनमो विघ्नविनाशनाय त्वामुद्दिश्य कृतं मे यथाशक्त्या  
तु पूजन तत्सर्वपूर्णतामेतत्स्वप्नसादाद्गजानन अथवायनदानं श्रीविप्राय नमस्तुभ्यं साक्षादिवस्वरूपिणे गणेश प्री  
ते ये तुभ्यं मोदकान्वेददाम्यहं मोदकान्सफलान्मौद्धान्दक्षिणाभिः समन्वितान् आवयोस्तारणार्थं यगृहाणेमान्न  
मोनम आवयोर्द्विपत्योर्वादात् प्रतिग्रहीत्रो रित्यर्थः एवंवायनं दद्यात् ॥ ततश्चंद्रपूजनं कृत्वा च दायार्धं दद्यात् शले  
दुग्धदूर्वाक्षतफलानि दत्त्वा ज्योत्स्नापतेन नमस्तुभ्यं नमस्ते ज्योतिपापते नमस्ते रोहिणीकांतगृहाणार्धं नमोस्तुते सौ  
म्याय देवदेवाय ग्रहाज्जाय शालिने अर्धं गृहाण देवेश द्विजराजनमोस्तुते क्षीरोदार्णवसंभूत अत्रिनेत्रसमुद्रव गृहा  
णार्धं मया दत्तं रोहिणीसाहितप्रभो गंगताणवमाणिक्यक्षीराब्धिमथ नोद्भव जानासि त्वं मदीयांतः सोमराजाय ते  
नमः क्षीरोदार्णवसंभूत लक्ष्मीविधो निशाकर गृहाणार्धं मया दत्त गणेश प्रीतिवर्द्धन समस्ततारकाधि शजगदाह्लाद  
कारक गृहाणार्धं मया दत्तं बालचंद्रं नमोस्तुते इत्यनेनार्धं दत्त्वा नमस्कारं कुर्यात् शेकरस्य ललाटस्थं तिलक तु म  
नोहरं अत्रिनेत्रसमुद्रूतनमामिशशिनं सदा नमो मंडलदीपाय शिरोरत्नाय धूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानाय नमश्चंद्राय  
चारवे इति चंद्रार्थं न कुर्यात् ततो गणेशायार्धं गणेश शेषविघ्ने शसर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहर मे देव गृहाणार्धं न  
मोस्तुते गौरीसुत नमस्ते स्तुततं मोदकाप्रिय सकृष्टनाशनाथार्थाय गृहाणार्धं नमोस्तुते कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां तु पूजितो  
सिंशुभाप्तये गृहाणार्धं मया दत्तममकामान्प्रपूरय इत्यर्धं दत्त्वा तिथीनामुत्तमे दिवि गणेशस्य च वल्ल  
भे गृहाणार्धं मया दत्त सर्वसिद्धिप्रदायिके इति चतुर्थ्यां अर्धं दत्त्वा गणेशं प्रार्थयेत् यदत्तं भक्तिमात्रेण पुष्पपत्रफलं



वर्त्तिना दायार्थं चित्तं शान्तं यथापि तादृशैरेत्यामुक्तं  
चकौ रवै इत्थं निराकृताः सर्वे तदा तु मनमागताः अहंतदा प्रभृत्याप्तान्तद्रक्ष्यामि भवादृशान् यथास्ति ब्रतमेकहि सर्व  
संकटनाशन राज्यदं राज्यसक्तानाहुः खितानां सुखप्रदं पुराकृतं केन भूमौ फलदं दुःखनाशन तत्सर्वकथय ब्रह्मन्नु  
ग्राह्यो भिमेतुने इत्युक्तं वं राजानदुःखसकष्टभाजन उवाच कृपया व्यासो धर्मपुत्रधरापतिम् व्यास उवाच नास्ति भू  
मंडले राजा त्वत्सु मोक्षं भवेत्परः कथयामि ब्रतं तु भयशुभं फलदं भविष्यत्कृत्वा सर्वकार्यार्थं निष्पत्तिर्जायते भविष्य  
स्तु कुर्याद्ब्रतं नरसंप्राप्तोति फलपुमान् विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनं योऽपि ह्यपि पुमान्वापि करोति ब्रतमुत न  
ईप्सिरात फलमाप्नोति पतिना सह मोदते संकष्टे पुसदाक्षिप्तो मानवो ग्रहणोडितः सदा कुर्याद्ब्रतमिदं सर्वं संकटनाशन य  
त्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र लशयः आसीत् पुरा कृतयुगे च द्रसेनो महीपतिः साम्राज्यं दीक्षितो निहयमात्रिभिः परिया  
रितः रुहेर्द्विर्भुभिश्चैवे तथा पुत्रैश्च संयुतः तस्यापि हितकर्त्रा च पर्त्ना गुणवती प्रिया नाम्नारत्नावती चाभीष्पाति ब्रह्म  
परायणा तपोः परं परं प्रीतिरभवत्तु गुणाधिका कदाचिद्देवयोगेन हतं राज्यं च वैरिभिः कोशो बलं चापहंतं विध्वंसतो वं धु  
भिः न च रत्ना वत्स्यात् आसादं निर्गतो भूमिच्छलः वनं क्षुधातपः कानो ह्येकवासास्तु पादतः इतश्चेतश्च विचरन्नात  
पक्ष्मभित्तेषु एकाकी धनमासायतया सादं महीपतिः तदा सूर्यास्तसमये रणेशिवा निनादिते व्याघ्राश्च चक्रुः शु  
स्तत्र मर्जन् भौवै न र्पह एतस्मिन्नतरे राज्ञी कच्छेणात्यंतदुःखितां तां विलोक्य नृपश्चेष्टो दुःखेन त्वयं तपोडितः ततः प्र  
भातरामये मार्कंडेय महा मुनिः ददर्श राजा तत्रैव विस्मया कृष्टमानसः उपगम्य शनैः स्तत्र दृढवत्पतितो भुवि  
उवाच पदच्छादूपांशौ मार्कंडेय महा मुनिः राजोवाच किं कृतं हि न या ब्रह्मन्नु कुरुन कथय मय्यने केन कर्म  
विपाकेन राज्यं लक्ष्मीः परादुःखी॥ मार्कंडेय उवाच शृणु राजन् प्रयक्ष्यामि यत्त्वया पूर्वं जन्मनि कृतं हि लब्धं न



आसीर्नर्गत्स्वमहायनमृगशान्दूलशकानहंस्त्वनेतदा तस्यां। आश्रमनराजाचतुर्थोऽश्रावणस्याहि दृष्टु  
 भचरुणायांतडागपृथुनिर्भितं तस्मिन्नागकन्यानासिम्हरकवाससां गणेशपूजयतांनट्टुतन्निगमशुभं उपगम्य  
 शनेस्तत्रपृथ्वानसिपाथिव आर्याः किमतस्त्वहिकथयध्वममाश्रितः नागकन्याउवाचपूजयामोगणेशहिसर्वसिद्धि  
 प्रदायकं शांतिदं पुष्टिदं नित्यसंभ्रमसंकटाशने पुनः पृथस्त्वयास्वास्तु किदानं कोत्रपूज्यते कन्याउवाच यदाचोत्पद्य  
 ते भक्तिस्तदापूज्यगणार्थिपः कृष्णायांचतुर्थोऽश्रावणस्तत्रपूज्यते गर्धः पुष्पस्तथाधूपनवयो भक्तिभावते विवि  
 धान्मोदकान्कृत्वापूरिकानयूतपाचितान् निवेदयेद्गणेशपह्यवकुट्याद्भ्रतस्त्रिदंततो गृहीत्वा राजद्रव्यं त्रतसकृदनाशनं  
 निर्गतस्त्ववनात्तरमाद्यायन्देवगणेश्वरं तत्प्रभावेण राजद्रव्यं गृहलक्ष्म्यायतं वभौ जातं हि यन्नामादिपुत्रपात्रः स माकु  
 लं । नानाविधैः रत्ननगणैर्गोधैर्नैश्वसमन्वितं कस्मिञ्चित्समये राजन्धनलोभनमाहितं विस्मृतो ब्रतराजो हि त्वयामते  
 न भूतिदः ततः प्राप्तिर्हि पंचत्वं वयाप्राणविनाशनंतत्प्रभावाद्वाजकुले जातस्त्वविमलेनृप स्वप्राजन्मप्रभृतितोराज्य  
 प्राप्तिर्भिहप्रभो सुहृन्मित्रश्रियायुक्तं प्राप्तिर्हिविपुलं वपुः कृत्वा वज्रात् ब्रतस्याते तत्प्राप्तं फलमिदं श ॥ राजावाचुः शुभु  
 नात्कारिष्ये हत्रतं कथयसुत्रत यत्कृत्वा सकलं राज्यं ब्रह्मप्राप्त्या भिवपुनः ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ब्रतं सकल्पपूर्वकं कु  
 रुराजार्पितं न प्राप्स्यसि त्वनिजराज्यसंदेहमाकुरुष्वहि ॥ व्यास उवाच ॥ ऋतुस्तद्वचनं श्रुत्वा तदा दृष्टो महिप  
 तिः अक्रोत्तद्वचनं भक्त्या मुनिश्रुतिर्दधेनृप आयातास्तत्क्षणात्सर्वमात्राणां सहसैनिकाः बभूवन्तः परिवृतः साक्षा  
 दाखंडलोयथा लव्वं राज्यं स्वर्कायैव गणेशस्य प्रसादतः वभूजे मदिनां सवपुत्रपौत्रसमन्वितः तस्मात्तत्त्वमपि राजद्र  
 कुरु संकटांशनं ब्रतं सिद्धिप्रदं नृणां स्त्रीणांचापि फलप्रदं यत्कृत्वा सकलभोगाननायासेन विदति विद्याथालभते  
 विद्याधनार्थालभते धनं योऽपि द्वावैपतिव्रतां करोति व्रतमुत्तमं ईप्सितं फलमाप्नोति पत्न्या सह विलासिनं कमारी

व्रतसामर्थ्याल्लभतेपतिमुत्तमं विधवायदिवाकुर्ध्याद्धेयनपुनर्लभेत पुत्रार्थाल्लभतेपुत्रान्व्रतस्यास्यप्रभायतः य  
धिधिरुवाच सविस्तरं व्रतत्रुहिरुपयाकष्टनाशन दानविधिचविधिवत्समर्पितपोधना॥ व्यासउवाच॥ यदासिं  
शितोमर्त्योनानादु स्वैश्वदरुणै तदारुणचतुर्ध्वैपूजनीयोगाधिप तैलाभ्यगंकुर्मतरात्रौपूजासमाचरेत् रक्त  
पुष्पैश्चधूपैश्चअभिर्नामपदे पृथक् आवाहनगणेशायआसनविघ्ननाशिनै पांशुलंबोद संयेतिग्रध्वं चद्राद्वंधारिणे वि  
श्वप्रियायाचमनंस्नानवैव्रह्मचारिणै भवानीप्रतिकर्त्रेवधूयद्यायथानिधिं गनं कर्णायवैदर्पिनैवेधमघनंशिनै ता  
बूलसिद्धिदयेतिफलसंकष्टनाशिनै ततोदूर्वाकुरैः पूज्यएकविशतिसंखया दशभिर्नामभिर्द्वाद्विकंतं सर्वनामभिः ग  
णाधिपनमस्तेस्तु उमापुत्राघनाशन एकदंतैकवक्रोतितथामपकवाहन विनायकेशपुत्रतिसर्वसिद्धिप्रदायकं कुमा  
रगुरवेतुभ्यपूजयामिप्रयत्नत एवंपूजाप्रकर्तव्याप्रार्थयेद्गणनायकं संसारपीडाचक्रितहिमांसदसंकष्टभीतिं सुमुख  
प्रसीद त्वं पाहि मामोचय कष्टसंघातमोमो विघ्नविनाशनाय ततस्तु रागपूतोदयः मोदकं घृतं पाचितान् विप्रायदश  
सख्याकान्दशचात्मानि योजयेत् तनस्तु मण्डले च द्रसं पूज्यविधिं द्धनी मंडलं राजतेतदुलपिष्टेन वारुषेत् चंदनलिखि  
तेवाकास्यपात्रे श्रद्धेयं दद्यात् चंद्रात्पूर्वगणेशाय दुग्धेनार्घ्यं निवेदयेत् पूजां जपेत्थाहोमं कुर्व्यान्मंलेन मंत्रवित् श्रा  
वणे सिद्धलङ्कान्नभक्ष्येदधिभोजनं आश्विनै चोपवासंचकार्तिके दधिभक्तं मर्गैर्मांसैर्निरोहारे शैवे गौमुखभक्षणे  
तिलांश्च भक्षयेन्नाघे फाल्गुणेषु तं शर्करां चैत्रमासे पच गव्यमाघे शतपत्रिको घृतस्य भोजनं ज्येष्ठे श्रावणे मधुभक्षणे  
इति मासव्रतं कृत्वानरो मुच्येत संकटात् भुजीयाद्वा स्वयं विप्रैः सह स्वस्थस्तुमुव्रतं पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्भक्तिमाध्वरः  
चंदनेन सुगंधेन पुष्पैर्नानाविधै शुभैः ज्योत्स्नापतेन मस्तेस्तु नमस्तेन ज्योतिषापते गृह्णाणाद्धर्मयादत्तरोहिण्यासहि  
तं शशिन इत्यादिसप्तमंत्रैरेकेन वा चंद्रायाद्धर्मसप्तमस्तेन नमो मंगलादीपाय शिरोरत्नाय धूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानाय

नमश्चंद्राय चारवे इति प्रणामः गजानननमस्तुभ्यं सर्वसिद्धिप्रदायक गृहाणाध्वमयादत्तसकष्टनाशयाशुमे कृष्णपक्षे  
 चतुर्थ्यविपूजितोसिशुभोदये गृहाणाध्वमयादत्तमकामान्प्रपूरय ॥ अथ चतुर्थ्याअर्घ्यम् ॥ तिथीनामुत्त  
 मेदेवि गणेशस्यातिबल्लभे सर्वसंपत्प्रदेवि गृहाणाध्वनमोस्तुते एवं पूजाप्रकर्तव्याभक्त्या विप्राश्रमो  
 जयेत् स्वयमेव तुभुंजीतवाग्यतोविधुभिस्सह रात्रौ जागरणं कुर्यादथाशक्त्या जितेंद्रियः भूमिशायिजितक्रो  
 धोलोभदंभविवर्जितः ॥ प्रतिमासंतुयः कुर्यात्पंचाब्दं त्र्यब्दमेवा अथ वाजन्मतः कुर्यान्नदुःखं जायेत ध्रुवं दारिद्र्यं  
 न भवेत्तस्य सकटात्स प्रमुच्यते शूएवति ये व्रतमिदं स्वयमीदृशं हि वै सुखं भविमनोरथ पूर्णचित्ताः नित्यभवतिल  
 लनाः पुरुषे सुखिन्यः पुत्रपौत्रधनधन्ययुताः पृथिव्याम् ॥ सूतं उवाच एवमुक्ता ततो व्यासस्तत्रैवांतरधीयत युधि  
 थिरस्तु तत्सर्वमकरोद्व्रतमुत्तः मेने व्रतप्रभावेण धर्मो राज्यमवाप्य ह त्वारणे रिपून् सर्वांश्च मुहदधुजनैः सह यज्ञान्नाना  
 विधान्कृत्वा ततः सुखमवाप्तवान् प्रद्युम्नेन कृतं पश्चाद्गुणनाथस्य तोषणं कृत्वा वाणासुरं युद्धं जयं प्राप्नोति ह्यधोक्षजः आ  
 सीने ह्युपयासां दमनिरुद्धेन हीपते अन्यैर्देवासुरनरैः कृतविघ्नशतृपे ऋषिभिर्दानवैश्चान्यैर्देवैर्दक्षगंधर्वाकिन्नरैः इति  
 भविष्योत्तरपुराणे व्यासयुधिष्ठिरसंवादे सकष्टचतुर्थीव्रतकथा ॥ एवमेव प्रतिमासं कृत्वा हरणचतुर्थीव्रतं भाद्रकृष्ण  
 पक्षे बहुलाचतुर्थीव्रतं इदं च मध्यदेशे प्रसिद्धं तत्र चतुर्थीसायंकालव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये चेद्गोदयसत्त्वेऽसेव च पूर्वैव  
 ति उक्तं गौर्ध्याश्चतुर्थीसितधेनुपुण्यादुर्गार्चनदुर्भरहोदिका च वृत्तस्य पूजा शिवशक्तिरेताः परान्विताश्चेति तृपं  
 सराश्रमिति अत्र धेनुपुजामात्रमेव व्रताविधानं बहुलं तिथ्येता गौरेव पुण्यानान्यत्पूजादिविधानं तथा च नारदीये अ  
 यभाद्रे कृष्णपक्षे चतुर्थीबहुलाव्रतं धेनुः संपूजनीया व्रतस्य गंधयादिभिः तैतः प्रदक्षिणी कृत्य शकश्चेद्दानमाचरेत्  
 अंशकं पुनरेनांतु नमस्कृत्य विंशजं येत् पंचावद्वादशाब्दं वा षोडशाब्दं मया पिबा व्रतकृत्वा समुचाप्य धेनुं दद्यात्

पर्यस्विनी प्रभावेणवतस्यास्यभुक्ताभोगान्मनोरमान् सत्कृतादेवतावृंदगालोकंसमवाप्नुयात् भाद्रकृष्णपंच  
म्यामानवकल्पादि अत्रयुगांतवपूजाश्राद्धादिविधयः अत्रनागानापूजोक्तानारदीये भाद्रेतुकृष्णपंचम्यांता  
गान्क्षीरेणतर्पेयत् यस्तस्यांपूजेन्नागान्कुलेतस्यांस्तिनिभरे निर्भरनामानवच्छिन्नं भाद्रकृष्णपष्ट्याकुलप  
लाशव्रतंतत्रपक्षीमध्याह्नव्यापिनीग्राह्या पूजाव्रतेषुसर्वेषुमध्याह्नव्यापिनीतिरितिस्मरणात् सखिभिः सहम  
ध्याह्नेगत्वाचसलिलांतिकामित्यादिनाकथायां कर्मकालव्यापित्वोक्तेः दिनद्वये सत्वे ऽसत्त्वेवापराकुशपलाशाव्रत  
स्यैवंबहुलापष्टीतिसंज्ञोक्ता ॥ तत्र स्कंदपूजामपक्रम्यबहुलासितवर्णागैरिवपूज्येति अस्यामेवचंद्रपक्षी  
व्रतं सायं चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या उभयत्र तथात्वेपूर्वातदुक्तं भविष्ये तद्वद्भद्रपदेमसिपष्ट्यांपक्षे  
सितेतरं चंद्रपष्टीव्रतं कुर्यात्पूर्ववेधः प्रशस्यते चंद्रोदयेयदापष्टीपूर्वैर्ह्रिवापरेहनि सप्तम्यामुदितैचंद्र  
नार्धैर्दद्यात्कदाचन कदाचियाददेन्नारी सानारीनरकव्रजेदितिकथायामप्युक्तेरियं सर्वथापूर्वैवकार्यं  
चंद्रपष्ट्यासितेपक्षैस्योपोष्याप्रयत्नतइति अस्याः कथा भविष्योत्तरे ॥ अवरपिउवाच ॥ देवराजकथंस्त्री  
णांपातकंयातिदूरतः भुक्तिमुक्तिप्रदं ब्रूहिब्रतं धर्मकरं परम् ॥ इन्द्रउवाच ॥ पुराकृतयुगस्पादौदेवधिर्नारदोऽम  
वेत् तेनष्टष्टोमहीपालब्रह्माविदावरः ॥ नारदउवाच ॥ शैरवेणांधतमसात्रैलोक्यपरिवेष्टितं तपोदानं चहोमंच  
व्रतं किंचित्प्रकाशय येनासौ मुच्यते जंतुर्नरकात्पापसंभवात् नरेवायदिवानारीतद्व्रतं कथयस्व मे ॥ ब्रह्मोवाच ॥  
शृणु वत्स परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं निश्चितं सर्वधर्मेषु महापापप्रणाशनं विदेह नगरे रमेध चतुर्थेण समकुले गृह प्रा  
कारशोभाढ्येवेदिवत्वरमंडितं गृह धर्मेण सयुक्तं यात्रनाथो नरैः सह भृगुवंशे समुत्पन्नो ब्राह्मणे विदपारगः ऋषिस्त  
त्रैव नगरे ह्यनसद्धर्मविराजः एकदा तस्य चपितुः क्षयाहः समुपागतः प्रातःपाकः प्रकृतेन्यस्तन्यमापतां तं रात्मना

व्ययनादिनिगदिकचिक्तव्यधृतसादितं एतदुक्तं स्वाध्यायेत धेत्यंगीकृतं तथा संध्याकाले च तेनैवादिजाश्रयमंत्रि  
तास्तथा रात्रौ देवशास्त्रासंयमभूवजस्वला आत्मानं रजसाक्रान्तं नाज्ञासीत्साद्विजांगना रजसाक्रतया सर्वै  
कृतं तद्व्ययनादिकं तेन कर्मप्रचारेण देवताः पितरस्तथा निः श्वासमुष्णमुच्य निराशानिर्गतास्तथा अथका  
लेन संप्राप्ता केन चिन्मृत्युगोचरं तेन देवप्रेतानारी चंडालीयानिमागता मृतमार्थस्त्वसौ विप्रो निजकर्तारतः  
सदा सुताः पंचगृहे तस्य गृहकर्मरताः सदा श्वपचस्य गृहजाता ब्राह्मणोपापसंयुता जातिस्मरामभवत्सातु पाति  
व्रतप्रभायतः जाता चंडालभवेनैव ते स्मदिनेदिने अष्टवर्षा यदा जाता गता सा पतिमंदरं देवाचैन विदेरं गृहद्वारे  
ह्युपस्थिता त्रियामादिनशेषेषु वैश्वदेवं प्रकुर्वता वलिचददता सम्भवाय सेधोद्विजन्मना तस्मिन्काले तु संप्राप्ता त  
स्यास्तु मुखदर्शनात् हाहाकारः कृतस्तेन सूर्यस्य च निरीक्षणं स्मरणं चासुदेवस्य भोजनं च विवर्जितं पुन स्नानं कृतं ने  
न दानदत्तचशक्तिः त्रिरात्रोपोषणकृत्वा चतुर्थेऽहनि पारणं चतुर्थेऽहनि पुनः प्राप्ता मातंगस्य च कन्यका मातंगस्य गृह  
गत्वा ब्राह्मणस्य सुतस्तदा तमवतीत्समातंगं कुपितो वाक्ष्यसंगमात् किमर्थं नागता पुत्री तवास्माकं च वेश्मनि श्व  
दत्तं त्रमातंगः संगृहणामीह पुत्रिकां तूष्णीं गृहं व्रजस्वामिन् प्रसादं कुरु मे प्रभो द्वितीये दिवसे तत्र मातंगी पुनरागता कु  
पिता ब्राह्मणाः सर्वमातंगस्य च कन्यकां तत्पित्रे कथयामासुर्मातंगः पुनराह तान् त्रायध्वं मां दिजाः सर्वैकं करो  
मिमांसां प्रति- इत्युक्त्वा गृहमागत्य कोपेना विष्टे च तनः रज्जुभिः सादृष्टं बद्धा ताडिता लगुडेन ह मुक्तासा दिवसस्य प्रति  
मातंगेन दुरात्मना रात्रौ स्वप्रेतगता पुत्रां किं सुप्तो सिभवान् सुत आगता हेतु जननी महत्कष्टं समाश्रिता ॥ पुत्र उवाच ॥  
वदमानः- कथं कष्टं सांप्रतंतव वर्तते- केन कर्मविपाकेन मातंगी योनिमागता ॥ मातोवाच ॥ तव द्वारे स्थिता तत्र  
मातंगस्य च कन्यका तां मां विद्विस्वकर्माता विपमां गतिमास्थितां सहिता पितृवंशेन गता च डालता महं स्त्रोथं

मविजानंत्याकृतकर्ममयागृहे तेन कर्मविपाकेन नरके पतितस्म्यहं तथाकार्थित्वयापुत्रयथाहं मोक्षमाप्नुयां इति  
तस्यावचःश्रुत्वा तत्सुन शोककपित शास्त्रविलोक्य तेन वर्गा रीसंवादीक्षित व्रतचंदनं पट्टाख्यशोकभीहप्रणाश  
न मातुर्धर्मोचनार्थैव चकार विधिपूर्वकं नमस्यस्यासितपक्षेयदापरीचलभ्यते तस्यामुपपणंकार्थ्यचंद्रमालां कथ  
भोजनं रक्तचंदनलेपेन लिखत्सूध्यसर्पसामं कं गर्धपुष्पैस्तथा धूपैर्दापनैवेद्यासयुतैः मनोरमैश्च विविधैः पूजये  
त्सुसमाहित कथानकं च श्रोतव्यब्राह्मणान्परिभोजयेत् चंद्रोदये सदा द्वादधैव फलैः शुभैः सप्तम्यामुदितचंद्र  
नार्धेदद्यात्कदाचन कदाचिद्यादेन्नारीसाम्भ्रुवर्नरकं व्रजेत् चंद्रायार्धदानमत्र ॥ क्षीरेटसागराज्जातह्यत्रिनेत्रस  
मुद्रव गृहाणार्धमिदं देवनमोस्तुरजनीपते अनेन विधिना तेन विप्रैर्गमद्भूत तेन पुण्यप्रभविणगतो सौभोक्षमव्य  
धएतच्छंदनपट्टाख्यव्रतस्वर्गप्रदं नृणां गोशतस्य प्रदानेन यत्फलं प्राप्नुयान्नरः तत्फलं समवाप्नोति व्रतमेतत्करोति यः स  
वत्सरकृतं पार्ष्णीणां नश्यति तत्क्षणात् शुद्धदेहा भवेन्नारी व्रतमेतत्समाचरेत् चंद्रलोके वसोन्नित्यं यावच्चंद्रदिवाकरविति  
भविष्योत्तरे ब्रह्मोक्तचंद्रपष्ठो व्रतकथानकम् ॥ अथ व्रतविधिः ॥ पूर्वदिने निरामिपमेकवारं हविष्यभोजनं कुर्व्यात् व्र  
तदिने प्रातः सकल्पं कुर्यात् ओमद्यात्मनो ज्ञातरजोभावकृतपाकादेः संपर्कजपाक्षपूषं चंद्रलोकप्राप्तिरूपमोक्ष  
कामनया चंद्रपष्ठो व्रतं करिष्ये ततो नद्यादौ गत्वा पचगव्यसहितेन जलेन स्नानं तत्र मंत्रः आपस्त्वमपि देवेश ज्योतिषां  
पतिरेव च पापनाशयेदेषि मम नो वाक्कायकर्मजं इति सूर्यायेन मस्कारः ॥ पंचपल्लवैर्मर्जेन कृत्वा ततो मृत्तिकया स्ना  
न मृत्तिकैर्ब्रह्मपूतासिकश्यपेनाभिर्मंत्रिता पवित्रीकुरुमानित्य सर्वपापात्समुद्धर ततो वरुणं प्रार्थयेत् पाशग्रहस्त्व  
वरुणनदानामीश्वरप्रभो अद्याहं प्रार्थयामि त्वांपूतं कुरु मे ह श्वरं इत्येवं स्नात्वा ॥ तिलकं विधाय सूर्याय रक्तचंदना  
क्षतपुष्पैरर्धदद्यात् नमो विवरयैते ब्रह्मन्भास्वतो विष्णुरूपिणे जगत्पवित्रे शुचये सवित्रे कर्मसाक्षिणे इत्यर्धदत्त्वं

सदालापपूजाकोत्तनादिभिर्दिनसमाप्यरात्रौ चंद्रोदये चंद्रायार्धदद्यात् 'श्वेतचंदनं पुष्पफलाक्षतयुतमर्घ्यपात्रमादाय  
क्षीरोदसागरोद्भूतह्याग्निनेत्रसमुद्भव गृहाणार्घ्यमिदं देवनमस्ते रजनीपते ईत्यर्घ्यं दत्त्वा निरामिषमक्षारलवणं भोजनं  
कुर्यादिति व्रतविधिः ॥ अथोद्यापनं ॥ यथोक्तक्षणमंडपं वैदिकां वा विधाय तत्रोद्यापनसंभृतिमादाय संकल्पं कुर्व्यात्  
उवाच 'अहमात्मनो ज्ञाता ज्ञाता ज्ञातारं जोभावकृतपाकादिपंचकजनितपापक्षयपूर्वकं चंद्रलोकप्राप्तिरूपमोक्षकामनया यथा  
कालसमाचरितचद्रपथी व्रतोद्यापनं करिष्ये ततश्चाचार्यवरणादिग्रहमंडलसर्वतोभद्रमंडलपूजासामान्यपद्धतिक्र  
मं विधाय सर्वतोभद्रस्थकलशे व्रताधिष्ठिते देवताप्रतिमां संस्थाप्य पूजामारभेत् 'द्विभुजपंकजारूढं सदा प्रहसितानं  
न निष्पादितं शिल्पिना च तस्मिन्नेव दिने पुनः ॥ 'अथ ध्यानम् ॥ 'ध्येयं सदा सवितुर्मंडलमर्धवर्ती' तारा  
पणः सरसि जासनसन्निविष्टः केयूरवाक्कनककुंडलवान्किरीटीहारी हरिणमयवपुर्धृतशखचक्रः ॥ १ 'अंगच्छदेव  
देवै शतैर्जराशैजगत्पते गृहाणार्घ्यमया दत्तं कृपया परमेश्वर ॥ इत्यावाहनं नानारत्नसमायुक्तं कर्तस्व रविभूषि  
तं आसनं देवदेवेश प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतामित्यासनं ॥ गंगादिसर्वतीर्थेभ्यामया प्रार्थनया हतं तोयमेतत्सुखस्पर्शपा  
द्यार्थं प्रतिगृह्यतां इति पाद्यम् ॥ नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर 'नमस्ते कमलाकांत अर्घ्यं प्रतिगृह्यतामित्यर्घ्यं  
कर्पूरवासिततोयं मदकिन्यास्समाहृतं आचम्य तां जगन्नाथं मया दत्तं सुभाकिंत इत्याचमनं पंचामृतं समानीतपयो  
दधिघृतं मधु शर्करारसं मयुक्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतामिति पंचोमृतस्नानं गंगाचयमुने चैव नर्मदाचसरस्वती तापी  
पयोऽग्णीरेवाचताभ्य स्नानार्थमाहृत तोयमेतत्सुखस्पर्शस्नानार्थं प्रतिगृह्यता ॥ इति शुद्धस्नानं ॥ सर्वभूषाधिके देव  
लोकलज्जानिवारणे मयोपपादिते देववाससी प्रतिगृह्यतां ॥ इति वासोयुगं ॥ देवदेवनर्मस्ते स्तुत्राहिमाभवसागरा  
त् ब्रह्मसूत्रसोत्तरीयं गृहाण सुरसत्तम ॥ इति यज्ञोपवर्ति ॥ श्रीस्वर्दचंदनं टिळकं धातुयसु मनोहरं विलेपनं सुरश्रेष्ठ

प्रीत्यर्थे प्रतिगृह्यता ॥ भित्तिर्गंध ॥ अक्षताघवलाः ॥ अंशः कुंकुमांकाः सुशोभनाः भक्त्याभ्यापिता  
 देवपूजाधि ॥ प्रतिगृह्यतां इत्यक्षताः ॥ १ ॥ मल्लिका मालती जाती केतकी ॥ चपकानि च ॥ २ ॥ मया हतानि देवे  
 शपूजाधि प्रतिगृह्यतां ॥ इति पुष्पाणि ॥ वनस्पतिरसो दिव्यो गंधाढ्यः सुमनोहरः ॥ ३ ॥ अग्निः सर्वदेवानां धूपेयं प्रति  
 गृह्यतां इति धूपः ॥ आर्यं च वर्तिसंयुक्तं बह्निना योजितं मया दीपं गृहाण देवैर्ज्ञैर्लोक्यति भिरापहं ॥ इति दीपम् ॥ इ  
 दं फलं मया देवस्थापितं पुरस्तत् ॥ तेन मे सुफला वासिर्भवेज्जन्मनि ॥ इति फलं ॥ पूर्णफलं महद्विषयं नागव  
 ल्लीदलैर्धृतं खदिरासारसहितं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां इति तांबूलं ॥ हिरण्यगर्भं गर्भस्थं हर्मजं विभावसौ अनंतपुण्यफ  
 लदमतः शान्तिप्रयच्छ मे इति दाक्षिणा चंद्रादित्यौ च धरणी विद्युदग्निस्तथैव च ॥ सर्वैर्वाज्येति पाज्येति दीपो यं प्रतिगृ  
 ह्यतां इति नीराजनं नमस्ते पंडरीकाक्ष नमस्ते स्तुरमा प्रियं नमस्ते कमलाकांतवा मुदेवनमोस्तु ते इति पुष्पाजलिः ॥ ४ ॥  
 निका निचपापा निजन्मांतरकृतानि च तानि सर्वाणि नश्यति प्रदक्षिणापदे पदे इति प्रदक्षिणः ॥ अर्घ्यं धं गृह्यत  
 देवभक्तिं मे ह्यचला कुरु व्रतं मे पूर्णं गीयातु सकलाः स्फुर्मनोरथाः ॥ इति पुष्पफलाक्षतमर्घ्यं प्रदानं ॥ कुर्यात् नमः  
 सर्वहितार्थाय जगदाधारहेतवे साष्टांगोपप्रणामस्तं प्रत्येन मया कृतः इति साष्टांगप्रणामः आवाहनेन मज्जानामि नैव  
 जानामि पूजनं विसर्जनं न जानामि त्वंगतिः परमेश्वर इति प्रार्थना ततः कलशेषु मासे देवतानां पूजनं तांश्च भाद्रपद  
 मारभ्या त्रपूजनीयाः ॥ १ ॥ भगवते योगेश्वराय त्राकम्यासहिताय नमः इति गथादिभिः स्तूपस्य प्रार्थना कुर्यात्  
 मामिभाद्रपदे पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं प्राक्काम्यासहितं तस्मात्पातु योगेश्वरः प्रभुः १ ॥ २ ॥ भगवते पंडरीकाक्षाय  
 लघिमासहिताय नमः आश्विन मासि स्यात्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्मान्मां पंडरीकाक्षो लघिमासहितावतु २ ॥ ३ ॥ भग  
 वते कृष्णाय रुक्मिणीसहिताय नमः कार्तिके मासि स्यात्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्मात्त्वभगवन्कृष्ण रुक्मिण्यामह पा



हिमां ३ ओं भगवते मोहिनीसहिताय अनताय नमः मार्गशीर्षे कृतं पापं ज्ञानादज्ञानतो यत मोहिनीसहितो नंत भगवन्पा  
 हिमां मदा ४ ओं भगवते अच्युताय प्रीति सहिताय नमः पौषमासि कृतं पापमज्ञानादज्ञानतो पिवा प्रीत्या सहाच्यु  
 तो देवरं तस्मान्म पातु सर्वदा ५ ओं भगवते चक्रिणेशकिं सहिताय नमः माघमासि मया पापमज्ञानादज्ञानतो पिवा क  
 ततस्मान्मां पुनानुचक्री शक्त्या समन्वितः ६ ओं भगवते गोविंदाय क्रिया सहिताय नमः फाल्गुने मासि यत्पापमज्ञाना  
 दज्ञानतो पिवा तस्मात्क्रियायुतो देवो गोविंदो मां सदा वतान् ७ ओं भगवते जनार्दनाय श्रीसहिताय नमः चैत्रे  
 मासि मंदापापमज्ञानादज्ञानतो पिवा कृतं जनार्दनस्तस्माच्छ्रीसमेतो वतात्सदा ओं भगवते उपेन्द्राय महिमा सहिता  
 यनमः वैशाखे मासि यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्मान्मां माहिं मायुक्त उपेन्द्रवत्सु सर्वदा ९ ओं भगवते यज्ञरू  
 रुपाय लक्ष्मीसहिताय नमः ज्येष्ठे मासि मया पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्माच्छद्भीसमेतो व्यात्सर्वदा यज्ञरूपः  
 १० ओं भगवते नवासुदेवाय कातिसहिताय नमः आषाढे मासि यत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्यात्कांतिसमायुक्तो  
 वासुदेवः पुनानुमा ११ ओं भगवते प्राप्ति सहिताय हरये नमः श्रावणे मासि यत्पापमज्ञानादज्ञानतो पिना तस्मात्प्राप्तिस  
 मायुक्तो हरिर्मां सर्वदा वतु १२ ओं भगवते केशवाय ह्रीं समेताय नमः मलमासे पियत्पापं मज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्मा  
 न्मां केशवो देवो ह्रीं समेतो वतात्सदा १३ ॥ इति त्रितापिष्ठात् यज्ञपुरुषपूजा ॥ अथ तत्रैव ॥ तान्नपात्रघटे वा द्वादशारं  
 पद्मं विधाय तत्र संवर्णसूयं विवपूजयेत् पूर्वदिदलमारभ्य ओं भगवते आदित्याय प्रभासहिताय नमः इति मार्ग  
 शीर्षमारभ्यान्यत्र ते पूजा ॥ ॥ अथ भाद्रपदमारभ्य वपूजां कार्श्या ओं भगवते यमाय संयं मनीसाहिताय नमः मासि भा  
 द्रपदे पापं दिवा यच्चरितमया तस्मात्संयममीयुक्तो यमो मां परिरक्षतु १ ओं भगवते त्वष्ट्रे पद्मगर्भासहिताय नमः  
 आश्विने यद्विवापापमज्ञानादज्ञानतः कृतं पद्मगर्भासमेतो नाल्बृष्टा तस्मात्सदा वतु २ ओं नमो भगवते स्वर्पतये स्वर्ग

तिसहितायनम. कार्तिकेमासित्यत्पापमज्ञानादज्ञानत कृतं तस्मान्मांस्यर्पतेदेव स्मर्गत्यासाहितोयतु २ ओंभगवते  
 आदित्यायप्रभासहितायनम मार्गशीर्षेदिवापापमज्ञानादज्ञानत.कृत तस्माच्चप्रभद्रासाकमादित्योहिपुनातुमा  
 ३ ओंभगवतेदीप्तिसहितायनमःपौषेमासिदिवापापमज्ञानादज्ञानतःकृत तस्मान्मांदांसिसहितःपुनातुभग  
 वान्रविः ४ ओंभगवतेगमस्तयेप्रकाशासहितायनम माघेमासिदिवापापमज्ञानादज्ञानतोपिवा तस्मात्प्रका  
 शयासादृगभस्तेत्वंपुनीहिमां ५ ओंभगवतेभानवेमरीच्यासहितायनम, फाल्गुनेयदिवापापमज्ञान.दज्ञानत.  
 कृतं तस्मान्मरीच्यासहितोभानुर्मांसर्वदावतु ६ ओंभगवते प्रभाकराय तपत्यासहिनायनम. चैत्रेपिदिवा  
 पापमज्ञानादज्ञानतोपिवा तस्मात्प्रभाकरोदेवस्नपत्यासहितोवतु ७ ओंभगवतेदिवाकरायपद्मिनीसहिताय.  
 नम. वैशाखेमासियःपापमज्ञानादज्ञानत कृत तरमाद्विवाकरोदेव.पद्मिन्यासहितोवतात् ८ ओंभगवतेधर्मयह  
 व्यवाहासमेतायनमः ज्येष्ठेमासिदिवापापमज्ञानादज्ञानतोपिवा हव्यवाहासमेतोमांतस्माद्धर्मः सदावतु ९ डा  
 भगवतेतपनायनेजोवतीसहितायनम. आपाडेमासित्यपापमज्ञानादज्ञानतःकृतं तेजोवस्यासमेतोवैतस्मान्मांतप  
 नोवतु ११. ओंभगवतेवरुणायसत्यभामासहितायनमः श्रावणेमासित्यपापमज्ञानादज्ञानत.कृतं तस्मात्पु  
 नातुर्मांवरुणसंयुतस्सत्यभामया १२ ततः श्रुतचंदनेन कांस्यपात्रे द्वादशपत्रं पद्मनिर्मायतत्रराजतंचद्रविर्वनि  
 धायपूजांकुर्यात् ओंभगवतेक्षिजराजायपूर्वाभाद्रपदासहितायनमः मासिभाद्रपदेपापमज्ञानादज्ञानतः कृतं  
 पूर्वाभाद्रपदायुक्तोक्षिजराजोवताततः १ ओंभगवतोब्रिधवेआश्विर्नीसहितायनमः मासिचाश्वयुजेपापमज्ञाना  
 दज्ञानत.कृत विद्युर्माभगवांस्तस्मादाश्विन्यासहितोवतु २ ओंभगवतेकुंजराधरायकृतिकासहितायनमः कार्ति  
 केमासित्यत्पापमज्ञानादज्ञानत.कृत तस्मान्मांकृतिकायुकः पुनातुकुंजराधर. ३ ओंभगवतेमृगांकाय मृगशी.

पान्वितायनमः मार्गशीर्षेनयापापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्मृगाशिर्युकमृगाकत्वंपुनोहिमां ४ ओभग  
 वंतेसुधांशवेप्यसहितायनमः पौषेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मात्सुधांशुर्भगवान्पुण्ययुक्त पुनातुमां  
 ५ ओभगवतेदं देवमघासहितायनमः मार्गशीर्षेनयापापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्मान्मघासमायुक्तं द्रुमं भवेता  
 त्सदा ६ ओभगवतेकुमुदबांधवायपूर्वाफल्गुणीसहितायनमः फाल्गुणेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृतं तस्मा  
 त्पूर्वाफल्गुणीत पायात्कुमुदबांधवः ७ ओभगवतेचद्रायचित्रासहितायनमः चैत्रेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः  
 कृतं चित्रयासंयुतस्तस्मान्मार्चद्र सर्वदावतु ८ ओभगवतेओषधीशायविशाखासहितायनमः वैशाखेमासिच  
 त्पापमज्ञानादज्ञानत कृतं तस्माद्विशाखासहित ओषधीशः पुनातुमां ९ ओभगवतेनिशाकसायज्येष्ठासहितायन  
 मः ज्येष्ठेमासिमयापापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्निशाकरो देवो ज्येष्ठयासहितो वतु १० ओभगवतेसुमनेसपू  
 र्वाषाढासहितायनमः आषाढेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत तस्मान्मार्गशीर्षमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत  
 तस्मात्पूर्वाषाढासहितो वतु ११ ओभगवतेपुरुषोत्तमायशतिसहितायनमः श्रावणेमासिचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत य स्यात्तु  
 त्तिसमायुक्त पातुमापुरुषोत्तमः १२ ओभगवतेपुरुषोत्तमायशतिसहितायनमः मालिन्गेचयत्पापमज्ञानादज्ञानतः कृत य स्यात्तु  
 श्रावणं कथाश्रवणादिकं विधाय प्रांतः स्नात्वा मंडले देवतापूजां विधाय गृह्योक्तविधिना भिरुपायन विधाय  
 ब्रह्मणो वरणं च कृत्वा श्रन्वाधानांतमाग्निकार्यं यथाविधि कुर्यात् ततो मंडले देवतामर्घ्यं हर्म्यं श्रद्धां संपाद्य इदं  
 विष्णुरिति मंत्रेण श्रोत्रशतमाहुताः पायसाज्यद्रव्येण तैलाज्यद्रव्येण आरुण्येनेति मंत्रेण श्रोत्रशतमाहुतीर्हत्वा  
 पुनः पायसाज्यद्रव्येणाप्यायस्वेति च मंत्रेण हत्वा ततः सकलहोमशेषं समाप्य स्थिरकूर्द्धोर्मोति अभिषेकं

पूर्णोत्तिष्ठत्वा आचार्यसंपूज्य सर्वतोभद्रस्य कलशप्रतिमादिकपीठ्याचार्ययदस्मात् त्रतपूर्त्तये शब्दादानं  
 गोदानं च विधाय यथाशक्ति ब्राह्मणान्सद्वदक्षिणादिभिः सतोष्याशिषोगृहीत्वा भूसिद्धिं क्षिणां दरेष्टु जनैः सं  
 हभुं जीतइति सोद्यापनचंद्रपद्मव्रतम् अथ शुक्लादि-श्रावणमासिकृष्णसप्तम्यां शीतलाव्रतं तच्च मध्याह्नव्यपिन्यां  
 कार्यम् तथा च माधवीये हारीतः पूजाव्रते पुसर्वपुमध्याह्नव्यपिर्नोतिथिरिति अथ व्रतविधिः मासपञ्चाद्युल्लिख्य  
 ममावैध्वयं दारिद्र्याभाववर्तव्ययोगं निरसनपूर्वकवाधानितुस्यर्थं शीतलाव्रतं करिष्ये तथा च मिलितोपचारैः  
 शीतलां पूजयिष्ये इति संकल्पं विधाय कलशं संस्थाप्य तदुपरि शीतलां पूजयेत् ॥ तत्र ध्यानं ॥ वदेहं  
 शीतलां देवीं रासभस्थां दिगंबरां मार्जनीकलशोपेतां सूर्पलंकृतमस्तकां कुंभसंस्थापयेद्देवीं पूजयेन्नाममंत्र  
 तः शीतलेदहमेपापं पुत्रसौख्यफलप्रदे धनधान्यप्रदे देवि पूजां गृह्ण नमोस्तुते इति संप्राथ्यं शीतले शीतलाका  
 रे अथैध्वयमुत्तमं श्रावणस्यासिते पक्षे अर्धगृह्ण नमोस्तुते इत्यर्धं दद्यात् शीतले व्रतिभिः पक्रानिदध्वा चैवान्वि  
 तानि च नेवेधस्वाप्रकुर्वीत व्रतमि अचसुदरि कुमारीः सुभगाः सप्तपूजनीयाः प्रयत्नतः इति पूजाविधिः ॥ अथ  
 कथा हेमाद्रौ भविष्यत्पुराणे श्रीकृष्ण उवाच प्रसिद्धं श्रूयतां रम्यं नगरं हस्तिनापुरं इंद्रद्युम्नश्च राजा भूषु पति  
 लोके पालक धर्मकर्मविधानागतस्य भार्याय शस्विनी क्रियानास्ती च सा साध्वीदानशीला प्रियवदा बभूवुः प्र  
 थमः पुत्रो महार्धमैति नामतः वदते पितृवत्सल्यत्वात् कलकन्यामर्जजनत् द्वितीया च तथा पूर्वतस्या जाता गुणोत्तमा  
 पुत्री लक्षणसंपन्ना शुभकारिती नामतः वदधे सा पितुर्गृहे सर्वांगुणसुंदरी नाम्ना रूपेण सावाला सौत्तमगुणाधिका  
 सामुद्रिकगुणोपेता पद्महस्ता प्रियवदा वराहिदेहमानेन लक्ष्मीवानरूपवान्गुणैः समायौचजगद्ग्राहपाणिग्रहणपूर्वं  
 कं कंदानि स्सापितुर्गृहे जामातानयनाय च आजगाम परिरजनैः स्वपुत्र्यनयनोत्सुका प्रणम्य च पितुं पादौ च

रिचान्तामिनी तत्पुत्रोनयनायापिजामताकृतविग्रहः ततः साकन्यकाप्रोतापितरभाकथमब्रवीत् रथमारुह्य  
 हेततयस्यामिरपुरेगृहं तस्यापितेत्युवाचेदंपत्न्योः शुभहेतवे पुत्रित्वं सुस्थिराभूत्वादिनेकेवदस्यमे कन्यो  
 वाच - ताततत्रपरिज्ञातयदुकंपद्यग्रोनिना पातिव्रत्यसमोघमोनास्तीह भुवनत्रये करिण्यामिव्रतयच्चत्वोक्तमति  
 शोभन ततस्तांशरयामसशीतलाव्रतमुत्तमं पुत्रीचप्रेपयामासब्राह्मणेविदपारगः व्रतोपकरणेपुत्रीमोप्राप्तासरो  
 वरं शीतलापूजनद्वितोर्गतासाध्वीसरोवरं तत्रदृष्ट्वातदामोहात्तडांगविधिसाधनवभ्रामसावेनशून्यस्मरंतो शीतला  
 व्रत आतिश्रंताययौमोहाद्भयेनविपिनमहत् स्मरतीशीतलं वृद्धान्शरूपदंशसा सुवासिनिविजानीहिसाध्वी  
 मांवरवाणिनि भविष्यतिचिरजीवीभर्त्तातेभर्तृवत्सले आगच्छपूजनाथोयदर्शयामिसरोवरं तयासहगतासाध्वीत  
 डांगेविधिपूर्वक पूजयामासशार्वाणोतोपयामासशीतलं पूजयित्वाचतार्द्वीमुपशंगंनुद्यता शीतलायाव  
 रं गृह्यसहसस्यायप्रस्थिता ययौसादृशेरण्येस्वभर्त्ताकिंनुवक्ष्यति सरोवरं समायातोन्वेषयन्शतविग्रहं ब्राह्म  
 णोनिद्रयासुप्तपूर्वकर्मस्वभावतः दृष्टोभुजगरूपेणसंयुक्तपूर्वकर्मणा दृष्टापतिविपहतशीतलायापतिव्रता वरं स  
 गृह्यशालायारुरोदकरुणं बहु तयोस्तरुणदंपत्योर्भाग्यसौभाग्यदर्शनात् रुदंतीकरुणवालायाचयामासतद्व्रतयाव  
 त्परलोकायजनसंघैः सुसंस्कृतैः कुशाणोत्सहैवात्रगंतुमिच्छामिबहिना तस्मात्साहप्रवैक्ष्यामिपावकंपतिनासह अ  
 र्जयिष्येसुखं दिव्यमक्षयं यद्वांतरे तावद्दर्शयतीति शीतलाधिरदांशुभां शीतलोवाच ॥ वरं से किमिदमित्युक्तेन भूतै  
 वरवाणिनि शीतलाव्रतं कारिण्यावैधव्यनैवजायते स्वयमुत्थाप्यकक्ष्याणिपतिसुतंगृहनय बोधयाशुत्वयर्जीणे  
 व्रतवैधव्यनाशन इत्युक्ताबोधयामासभर्त्तारं सापतिव्रता तथेत्युत्थायतद्भक्तोभुजविवमवप्यच भर्त्तापिमदितोह  
 दृष्ट्वातां प्रियां प्रीतकर्मणा दृष्ट्वातुमहदांश्रयंतदग्रामस्थाधिभोजनाः सर्वेनेविस्मयं जग्मुराहोः परिवारिताः ब्राह्मणी

हार्पितांष्ट्रवाप्रपित्यपतिव्रता याचयामासमाभूयैघ्रगंचवियोगिता अन्यापिशीतलायास्तुतव्रनारकिरुप्यति  
 अथैवमदारिद्र्यमवियोगंस्वभर्तुतः इत्युत्कांतर्धेदेवीशीतलाकामरूपिणी शीतलायावरलब्ध्याजगामाशस्वत्रे  
 श्मनि पद्मानिवासप्रभविष्णुवंचा समर्हणासाधितसर्वमंगला प्रसादमासाद्यशीतलयानित्योत्सवापर्वतिवद्भूव  
 इतिभविष्योत्तरेशीतलासप्तभात्रतं अथशीतलामंत्रजपविधिर्भैरवतंत्रे अस्यश्रीशीतलादेवीमंत्रस्यउपमन्युऋषिः  
 एहतीछंदः श्रीशीतलादेवता ओंबीजं ह्रींशक्तिः श्रीकीलकंश्रीशीतलदेवीप्राप्त्यर्थेजपेविनियोगः अथन्या  
 सः ऋषिः शिरसि छंदोमुखे देवताहृदि बीजगुह्ये शक्तिः पादयोः कलिकंनभौ विनियोगः सर्वयोगे  
 व्यापकत्वेन्यस्तव्यः अथकरपङ्गन्यासः ह्रींश्रीं १ ह्रींश्रीं ३ ह्रींश्रीं ४ ह्रींश्रीं ५ ह्रींश्रीं ६  
 ॥ ध्यानम् ॥ दिग्वाससंमार्जनिकांचसूर्पकरद्वयैसदधर्तत्रिनेत्रां श्रीशीतलासर्वरुजांप्रशात्यैरक्तगरागस्रजम  
 र्धयामि १ ओंह्रींश्रीशीतलयैनमः इतिदशलक्षजपेत् पायसेनदशांशहेमः तद्वशांशेनतर्पणं तद्वशांशे  
 नमार्जनं कुमारिप्रभोजनचकार्धं विस्फोटकशक्तिर्भवति अस्याःपूजायंत्रं अष्टदलं पद्मं चतुर्द्वारेपेतविर  
 चय कर्णिकायापङ्गानिसंपूज्य मध्येमूलेनशीतलादेवींसंपूज्य पत्रेष्वेतादेवताःपूजयेद्यथा ओह्रींश्रीसुनंदायाः  
 श्रीपादुकांपूजयामिनमः १ ओह्रींश्रीचडिकायाःश्रीपा. २ ओह्रींश्रीसुमालायाःश्रीपा. ३ ओह्रींश्रीसुधालायाः  
 श्रीपा. ४ ओह्रींश्रीमदविवहलायाःश्रीपा- ५ ओह्रींश्रीआमोदायाःश्रीपा. ६ ओह्रींश्रीप्रमोदायाःश्रीपादु- ७  
 ओह्रींश्रीसुखदायाःश्रीपा. ८ चतुरस्रपुद्गारंपुत्र इन्द्रादीन् ८ पूजयेत् तद्बाह्ये वजादीनिआयुधानि ८ पूजयेत्  
 अथमंत्रातरमुच्यते ओह्रींतनमःशीतलयैविस्फोटकान्विनाशय- २ वातेछेदय. २ दाहंस्तंभय २ ओह्रींतनमः  
 शीतलयैस्वाहा ४८ इत्यनेनमंत्रेणपिजपोयथाशक्तिकार्यःअथशीतलावाहनस्यनामानि रासभोगंद्वैश्रवस्वरो

वैशाखवाहनः शीतलायाहनचैवदूवाक्रंदनंदनः एतानिखरनामानिशीतलात्रेतुयः पठेत् तस्यदेहेवगेहेचशीतलाल  
 क्तजायते अथशीतलाकवचं भैरवतित्रे देव्युवाच भगवन्सर्ववेत्तात्वलोकानाहितकारकाः देवादिदेवदेवेशस  
 वेलोकनमरुहतः श्रीमान्सर्वकलाभिज्ञः सर्वतंत्रविचक्षणः देव्याः श्रीशीतलायाश्च कवचं ब्रूहि भैरव ईश्वर उ  
 वाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि रहस्यं सुरदुर्लभं कवचं शीतला देव्या जगन्मंगलकाभिधम् पठनाद्वारणाद्यस्य शुभं भवति स  
 र्वतः श्रीजगन्मंगलस्यास्य कवचस्य ऋषिः शिवः छंदो नृपसमाख्यं तं देवताशीतले रितं लक्ष्मीर्विजंपराश  
 क्रिः कामराजस्तुकीलकं बालानां देवि रक्षार्थं विनियोगः प्रकीर्तितः उं श्रीस्य श्रीशीतलो देवी कवचराजस्य सदा  
 शिवऋषिरनुपुच्छदः श्रीशीतला देवी देवता श्रीवीजं ह्रीं शक्तिः क्लीं कीलकं बालानां विस्फोटकरो गशांतये  
 पाठे विनियोगः ॥ ध्यानं ॥ उद्यदिंदुवदनांचतुर्भुजां शक्तिपाशपरिघांकुशयुधां हारिणीं शिवगतां सितं वरांशी  
 तलां भगवतीं हिदिस्मरेत् एवं ध्यात्वा कवचं पठेत् अहूं श्रीभुंकरे पातुमस्तं कंचंद्रशीतला ललाटं सुकुमारा  
 गीश्रुवौ ब्रह्मांडधारिणी नेत्रे मे पातु मातंगी श्रुती मे छिन्नमस्तका नासो मे पातु चामुंडा पायादौ धौ सुरेश्व  
 री मुखं मे पातु सुमुखी दानं मे रक्तदंतिका जिह्वां ज्वाला मुखी पातु कंठं काली भिमावतु स्कंदमाता च मे स्कं  
 धीबाहू मे बगला मुखी हस्तौ कमलहस्ता व्याघ्रखन्धे मे भैरवेश्वरी वक्षो मे पातु वाराहो स्तनौ पातु मनोन्मना  
 पाण्णो पीतांबरी पातु पुच्छं नीलसरस्वती शिश्रु मे भगमाला व्यान्धू मे हि पद्मातिनी गुह्यं मे गुह्यकेशानी ऊरू मे भुव  
 नेश्वरी जानू मे विजया पातु जंघे मे पातु भैरवी गुल्फौ मे पातु वरेशी पादौ त्रिपुरसुंदरी विस्मरितं च यस्त्वं नय  
 स्थानं नाम वार्जितं तत्सर्वं पाते भनित्यं विचंय श्रीदशाक्षरी पादादिमूर्धपर्यंतं सर्वांगं संधि संयुतं शिरसः पादप  
 र्यंतं शीतला पातु मे वपुः रणे राजकुलेद्युते विवादिशत्रुविग्रहे मारो भये च दुर्भिक्षे श्रीह्रीं क्लीं शीतलावतु पूर्वमां पातु त्रौ

ब्राह्मीवह्नौर्हीवैष्णवीतथा दक्षिणार्धमहेशानीऐहैर्हीनैतवेर्ऋतु पश्चिमैर्हीवकौमारी वायव्यैर्हीनसिंहिका उत्त  
 रेपोडशीपायादेशाने श्रीशिवायतुल्यैर्हीर्हीउग्रतारापात्वधोमेपराजिता प्रभतेपातुमांवालाभ्याह्नेत्रिपुरावतु  
 सायंसरस्वतीपातुनिशीथेभद्रकालिका सर्वत्रशुभदापातुर्हीर्हीर्हीदशक्षरी इतीदंकवचगुह्यंजगन्मं  
 गलकाभिध शीतलायाश्चसर्वस्वरहस्यंममपार्वति सर्वमत्रमयंदिव्यंसर्वसिद्धिप्रदायकं पठेद्वापाठयेद्वापि  
 कवचदेवदुर्लभं रोगीचमुच्यतेरोगादद्धेमुच्येतबधनात् नाग्निर्भोज्यैरपीडाचजायते परमेश्वरि वालानांपी  
 ङितानांचपठेद्वापाठयेद्यदि ससद्योरोगमुकरतुजायतेसुभगःशिवे कुंकुमालककरुरिरसैर्देविरवेदिने विलि  
 र्ण्यकवचंदिव्यंपूजायित्वाचशीतलां श्वतचंदनपुष्पैश्चासितवस्त्रेणपवति धूपदीपादिनैवेद्यैः क्षीरेणतर्पयेत्ततः  
 धारयेद्योपिकवचंमृत्युप्राप्तोपिजीवति शतावर्त्तपठेद्यस्तुदशावर्त्तत्रतीशुचिः तस्यदेवीस्वयंदेवमतिवहितका  
 रिणी इतीदंकवचंपुण्यशीतलायारहस्यक गोपनीयंगुह्यतममदेयस्यकस्यचित् ॥ ७ ॥ इतिश्रीभैरवीतं  
 त्रेशीतलाकवचम् ॥ इतिभाद्रकृष्णसप्तम्यांशीतलासप्तमीव्रतम् ॥

अस्यामेववाराहपुराणोक्तंपुत्रप्राप्तिव्रत तत्रविष्णुसंपूज्य गोपालमंत्रेण सधृतैः कृष्णतिलैरष्टम्यांहोमंकृत्वा ब्राह्म  
 णांसंभोज्यवित्त्वपत्रप्राशनपूर्वकंस्वयमपिपडूंसभुजीत एवंसर्वासुकृष्णपक्षसप्तमीपुत्रतकुर्वीत वत्सरांतिगोयुग्म  
 दद्यात्पुत्रप्राप्तिर्भवतीति पुत्रसप्तमीव्रतम् ॥ अथभाद्रकृष्णाष्टम्यादशाफलव्रतं नारदीये नभस्यस्याऽऽसितष्ट  
 म्यादशाफलमिति व्रतं उपवासंचसंकल्प्यस्नात्वाकृत्वाचनित्यकं तुलस्याः कृष्णवर्णायादलैर्दशभिरर्चयेत् कृष्णं  
 विष्णुनयनंतंगोविदगरुडध्वजं दामोदरंरूपीकेशंपद्मनाभंहरिंप्रभु एतैश्चनामभिर्नित्यकृष्णदेवंसमर्चयेत् नम  
 स्कारततः कुट्यर्थाद्भुतार्त्तानां व्रतमुत्तमं आदौमध्यै तथाचतिहोमकुट्यर्थाद्विधाननः कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्चरुणाष्टोत्तरशत



ह्योमतिविधिना समग्रगाचार्यपूजयेत्सुधीः सौवर्णेताम्रपात्रेग्रामएमेवेणुपत्रके तुलसीदलं सुवर्णेन कारयित्वा सुलक्ष  
 णं हस्तावाप्रतिनां कृत्वा पूजयित्वा विधानतः विधाय प्रतिनां त्रह्याचार्याया निवेदयेत् दातव्यगौः सवत्साच वस्त्रा  
 लंकारभूषिता दशार्द्रकृष्णदेवाय परिक्कादश चार्पयेत् तच्च दद्याद्विधिज्ञायस्वयं वाभक्षयेद्गती वायनं च प्रदातव्यं य  
 याशक्तिहिजेत्सन दशमोहिततो नास्ति सन्न्यगुरवेपयेत् व्रतं तदिदं शिवि प्रिभ्यः प्रत्येकं दशपरिकाः दद्यादिवं दशाब्दे तु कृ  
 त्वा व्रतमनुत्तमं उद्याप्य विधिना भूयात्सर्वकामसमन्वितः श्रुते कृष्णस्य सायुज्यं लभते न, त्रसंशयः इदं शुक्लादिश्रव  
 णकृष्ण, पुष्पां दशाफलव्रतं तत्रास्य विधिः ॥ ध्यानम् ॥ तमद्भुतं बालकं मन्त्रं वृजे शृणु चतुर्भुजं शंखगदादयु दायुधं  
 श्रीदत्तलक्ष्मं गलशोभिकैस्तुभं पीतांबरं सांद्रपयोदसौ भगं महाहैवेदूर्यकिरीटकुंडल विषापरिष्वक सहस्रकुंतल  
 उद्दामकौच्यं गदभूषणादिभिर्विरोचमानं वसुदेव ऐक्षत ॥ ॥ श्री. गोपालकृष्णाय नमः ध्यायामि चारुदेवाय श्राव  
 ह्याभि शेषशायिने श्रासनं तीर्थपादाय पाद्यं गंगाजनकाय श्रद्धं यमुनावेगसंहरिणे श्राचमनं नित्यमुक्ताय पं  
 चामृतस्नानं कृष्णाय शुद्धोदकस्नानं पीतवासिने वस्त्रं यज्ञप्रियाय यज्ञोपवीतं सर्वेश्वराय गंधं श्रद्धोक्षजाया क्षताः क  
 लाप्रियाय पुष्पाणि तुलसीदलानि च तर्पणपूजां कुर्यात् कृष्णाय नमः शिरःपूजयामि विष्णवे नमः  
 मखं पूज. हरये नमः कंठपूज- श्रेष्ठशायिने नमो वाहू ० गोविंदाय नमो हृदयं पू. गरुडध्वजाय नमः नाभिपू.  
 दामोदराय नमः गुह्यं पू. हृषीकेशाय नमः ऊरुपू. पद्मनाभाय नमः पादौ पू. उपेन्द्राय नमः सर्वांगपूजः  
 पारिजाताहारकाय धूपं ज्ञानप्रदाय दीपं चक्रिणे नैवेद्यं पद्मनाभाय नीराजनं पूर्वाफलं तांबूलं  
 इदं फलनिर्दिष्टं हिरण्यगर्भगर्भस्थमिति दक्षिणा देवदेवनमस्तेस्तु भक्तप्रियरूपा निधे गृहाणा धर्ममया द  
 ते देवक्या सहितप्रभो इत्यर्थं त्रिलोकनाथो देवेश सर्वभूतदयानिधिः दानेनानेन सुप्रीतो भवत्विति ह सदा मन

वायनं श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णाति श्रीकृष्णो वैददाति च श्रीकृष्णस्तारको भूयः श्रीकृष्णाय नमो नमः संसारार्णवमग्न  
नां नाराणां पापकर्मणां इह मोक्षफलावाप्तिकुरुष्व पुरुषोत्तम इति ॥ अथ तथा सूत उवाच ॥ शृणु ध्व  
मृपदः सर्वे ते निपात्य वासिनः पुराकृतयुगस्यादौ कृष्णदेवेन भाषितं तद्व्रतं वः प्रवक्ष्यामि सांगोपांगमुनीश्वराः  
पुरा विद्वापरस्य ते पांडवाः कोरास्तथा द्यूतं प्रचक्रिरे सर्वे धनमानेन मोहिताः निर्जिताः पांडवास्तुः स्वाद्वनं प्रापुर्मही  
श्वराः कुंती विदुरग्रेहे तु संस्थिता सुमहायशाः तच्छत्रुत्वाकृष्णदेवोपि कृपया परयायुतः आययौ गरुडारूढो विदुरस्य  
गृहं प्रति तत्रापश्यन्महातेजाः कुंतो परमदुःखितां विदुरेणाचैतः कृष्णः कुंतीं चैवाहभाकितः नत्वा ह कुंतौत्वादे  
र्वीप इयाम्यद्य विडंबयन् स्वपुत्रास्तु महादुःखं प्रापुस्ते गहने वने तवापि सुमहददुःखं सर्वदा तन्ममाप्रियं कृत्यु  
वाच ह पीकेशमहर्षि होमहादुःखेन कर्पिताः कृपया परयादेव राक्षिता वयमीदृशाः मम चैव महादुःखं त्वयि भ्रातृ  
ज संस्थिते मत्पुत्रास्ते महादुःखात्प्रापिष्ठा गहनं वनं कृपया विदुरे मंह्यं भोजनं प्रस्थसंमितं ददाति प्रस्थं हं कृष्णजी  
वनं ममदुःखदं गृहस्य पश्चिमं भोगे वराभ्येवं जनादनं दर्शितां कोरावाणां हि सर्वेषां कुमतिस्तथा इति तस्यावचः  
श्रुत्वा कृष्णः परमधर्मं विदुः दशफलमिति स्थाततद्वनं कुरुसुव्रते कुंत्युवाच कस्मिन्काले प्रकर्तव्यं तद्व्रतं केशव प्र  
भो यदस्मां प्राति चेत्पुनः को जगदसास्वते श्वरः कृष्ण उवाच आवणस्यासितपक्षे कृष्णाष्टम्यां निशीथके देवक्यां वसु  
धैर्भाषाद्गुह्यं भवति केशवः तदग्रे दशगुणि तं सूत्रं स्थाप्य प्रपूजयेत् हस्ते वद्ध्वा तु तत् सूत्रं दशद्वंद्वतमाचरेत् संसा  
शरीराभागां नाराणां पापकर्मणां इहामुत्र फलावाप्तिं कुरुष्व पुरुषोत्तम अनेन देवकं वद्ध्वा दशवर्षं व्रतं चरेत् देव  
स्यापूरणीं गिरेभ्यः शपसानि कारयेत् ततश्च शृणुयात्पुण्यां कथामेतां शुभावहां तुलस्याः कृष्णवर्णायां दलैर्दशभि  
र्भूषितं कृष्णं निष्पन्नं गीतं गोविंदं गरुडध्वजं दामोदरं हृषीकेशं पद्मनाभं हरिं प्रभुं एतैश्च नामाभिनिर्नियं कृष्णदेवं सम

चयेत् नमस्कारं प्रकुर्वीत प्रदक्षिणसमन्वित एवं दशदिनं कृत्वा ब्रतानामुत्तमं ब्रतं आदौ मध्ये तथा च तिहोमं कु-  
र्याद्विधानतः कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्च रुणाष्टोत्तरं शतं ततो होमार्तविधाना आचार्यैः पूजयेत्सुधीः सुवर्णताम्रपात्रे  
वाम् एमये वेणुपात्रके तुलसीदलं मुर्वेण कारयित्वा सुलक्षणं प्रतिमां च ततः कृत्वा पूजायित्वा विधानतः विधाय प्र-  
तिमां तत्र आचार्या यानि वेदे ये तु दातव्या गौः सवत्सा च वस्त्रालंकारभूषिताः दशाहोमे तु कृष्णाय परिकदाश  
चापयेत् दापयेत् ब्राह्मणाय स्वयं भुक्तं तथैव वायनं तु गृह्णीष्व सर्वोपस्करसंयुतं संसारार्णवमभानां पाहि  
देवा किने दन अनेनोद्यापनं कृत्वा नमस्कृत्य क्षमापयेत् दक्षिणाभिर्मुतादे विदातव्या कृष्णसन्निधौ दशते दश  
विभ्रेभ्यः प्रत्येकदशपूरिकाः एवं दशसुर्वपेषु ब्रतं कुर्यान्नरोत्तम एवं ब्रतं त्वया देवि कर्तव्यं कृष्णसन्निधौ एवमुक्ता तु  
कृष्णेन कुंती श्रुत्वा मुदा न्विता उवाच कृष्णे देवं तं ममावित्तं न विद्यते प्रयुवाच ह पीके शस्तव वित्तं भविष्यति एवमुक्त्वा यौ  
कृष्ण कर्णेन्द्रपुमुदान्वितः कर्णोपि सुमहात्मानं कृष्णं दृष्ट्वा प्रहर्षितः सिंहासनं ददौ तस्मै पादमर्धं तथैव च कर्णोप्युवा-  
च देव शक्तिमर्थं तव चागमः उवाच कृष्णे देवो थ तव माता तितुः खिता कर्णे उवाच दुर्योधन भयात् कृष्णमातरं याम्यहं क-  
थं कथं वा दुःखिता माता प्रमुच्येत तव त्वमे श्रीकृष्ण उवाच सुवर्णे पात्रं सूर्यपायसक्षारसंयुतं प्रत्यहं तत्र दातव्यं  
विभ्रेवाचार्यपुत्रके तव माता तथा प्रीता भविष्यति न संशयः एवमुक्ता तदा कृष्णो जगाम ह्यारिकां मुदा सकृन् भाषितं  
श्रुत्वा शतनिष्कं तु वाग्यतः ततः श्रुत्वा कथां कर्णश्चक्रैस्सर्वमहाशयः पंचभक्ष्यसमायुक्तं पात्रं स्वेन कारितं शतनि-  
ष्कसमायुक्तं विप्रहस्ते प्रदाय सः प्रत्यहं वै तथा कुंती पुत्रं दृष्ट्वा तु हर्षिता देवस्य सन्निधौ कुंती ब्रतं चक्रे तु भक्तिः कृष्णे  
न कारितं सर्वमभग्यायै वै ध्रुवं कृष्णपूजां ततः कृत्वा कथां श्रुत्वा च पूर्ववत् उद्यापने ददा ब्रतं ब्राह्मणेभ्यो यथाक्रमं तु  
तुलसीदलं मुर्वेण कारयित्वा सुलक्षणं प्रतिमां विष्णुभक्त्या च र्वर्णे पात्रे निधाय च गोदानेन समायुक्तामाचार्यमाह

सती कुंतीद्वौ तदा तत्र विष्णुर्नः प्रीयतामिति व्रतं दशसुवर्षेषु च कारोधापनंततः तद्धतस्य प्रभावेण तनूजाः समुपा-  
गताः हत्वा शत्रुन्मृधे सर्वान् कृष्णस्य च प्रसादतः युधिष्ठिरः सधर्मात्मा स्वराज्यं प्राप्तवान्सुधीः प्रोवाचेदं व्रतं कुंतीद्वौ  
पदीं च पतिव्रतां दशाफलमिति रूपातं कृष्णदेवेन भाषितं एवं सर्वे महादुःखान्निस्तीर्य स्वपुत्रीं गताः व्रतस्यास्य प्र-  
भावेण कृष्णस्य च प्रसादतः सापिचक्रे महाभागाद्रौ पदीव्रतमुत्तमं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं तु व्रतं जनैः याम-  
न्याकुरुते नारी व्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोके महीयते इदं व्रतं महापुण्यं व्रतानामुत्तमं स्मृतं  
वदेतां शृण्वतां चैव विष्णुलोकप्रदं ध्रुवम् ॥ इति भविष्योत्तरे दशाफलव्रतम् ॥ अथास्यामेव भाद्रकृष्णजन्मा  
ष्टम्यां श्रीकृष्णजन्माष्टमी व्रतं ॥ तदुक्तं नारदीये ॥ कृष्णजन्माष्टमी वै पास्मृता पापहरा नृणां केवलेनोपवासितत-  
स्मिन् जन्मदिने हरिः सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः उपवासी तिलैः स्नातो नद्यादौ विमले जले सुदेशे मण्डपे  
कृते मंडले स्वयेत्सुधीः तन्मध्ये कलशं स्थाप्य नाचं जवापि मणयं तस्योपरि न्यसेत्पातं तांस्तस्योपरि स्थितं हे-  
भी ॥ तस्य गुणान् कृष्णस्य प्रतिमां शुभां पाद्याद्यैरुपचारैस्तु पूजयेत्स्निग्धमानसः देवकीं वसुदेवं च यशोदां नंदं मेव च

शालिनिमाननरमास्थितः नैतेन सदृशशचान्यद्गतमस्ति जगत्रये कृते नयेन लभ्येत केटिरेकादशफलम् अत्र प्रतिभादा  
 नैरुपधेनुसमन्वितं गोदानमुक्तं सुवर्णधेनुतिलधेन्यादिदानप्रकरणे कं अथवा सुवर्णदक्षिणान्वितधेनुयुताप्रति  
 मादेयादिति त्रयजन्माष्टमीनिर्णये तसाचा मातमासपक्षे आचरणकृष्णाष्टमी पूर्णिमा तमासपक्षे भाद्रकृष्णाष्टमी उभय  
 धाप्यं क्वेन उभयविधयोपि स्मार्तव्यवहारे दर्शयिष्यते साचद्विविधा शुद्धाच तत्र शुद्धायामष्टौ तत्र सप्तमीयोग  
 रहिता शुद्धा सप्तमीयुक्ता विद्वा शुद्धाच त्रिविधा समान्यून आधिक्येति तत्र सूर्योदयादुदयपर्यंतस्थिता समाततोर्वा  
 इति न्यूनान्मूना तमतिक्रम्य प्रत्युत्ता आधिका विद्वापि समन्यून अधिकभेदेन त्रिधा तत्र शुद्धसमारोहिणीसहिता तद्र  
 हिनाचेति द्विविधा शुद्धाधिका तत्पूर्वदिन एव रोहिणीसहिता उभयत्रोहिणीरहितचेति चतु  
 र्विधा एवं शुद्धाप्यष्टविधा एव विद्वत्समापि रोहिणीसहिता तद्रहिता विद्वन्मनापि रोहिणीसहिता उभयत्रो  
 हिणीरहिताचेति चतुर्विधा एवं विधाप्यष्टविधा उभये पांशुद्विविद्धभेदानां मेलने षोडशप्रकारा भवति द्वावन्वावांतर  
 भेदौ यथा अर्धरात्रे रोहिणीयुक्ताष्टमी जयंत्येक द्वितीया नवमीयुक्ताष्टम्यां वधवारसोमवारयोरन्यतरेण योगे एव  
 मष्टादशप्रकारा जन्माष्टमी तत्र सकर्मैर्निःकामैश्च सर्वथोपवासः कर्तव्यः शुभ्रमासं खरं काकशेनं च मुनिसत्तम त्रैलोक्य  
 जयजनितं पापं भुंक्ते न न संशयः येन कुर्वति जानंतः कृष्णजन्माष्टमी व्रतं ते भवं निमहाप्राज्ञा व्यालामहत्तिका नैनं आ  
 चरणे बहुले पक्षे कृष्णजन्माष्टमी व्रतं न करोति न रोयस्तु भवति ब्रह्मराक्षसः अकुर्वन्नरकं याति यावद्विद्राश्रयं तदंश अतो  
 तानागतं तेन कुलमेकोत्तरं शतं पातितं नरके चोरे यो भुंक्ते कृष्णवासरे रटंती हपुराणां भूयो भूयो महामुने तथा कृष्ण  
 जन्माष्टमी त्यक्तयेन्यद्गतमुपासते नाप्रवृत्तिशुभा किंचिदिष्टापूतं तथापि वा आवणे बहुले पक्षे न करोति यदाष्टमी क्षुरामु  
 धाः क्रूरमुखा हिंसति यमकिंकराः इत्यादि वाक्यैरकरणे प्रत्यवाय अवणात् वर्षे येषं नृयानां रीकृष्णजन्माष्टमी व्रतं

न करोति महाप्राज्ञ व्याली भवति कानने वर्षे वर्षे तु कर्तव्यं तुष्ठार्थं च क्रपाणिन इत्यादि स्कंदं दद्यात्केयपुत्रीपसाश्रुते श्रव  
क्ष्यमाण जयंती व्रतमपिनित्यं यद्वालेपयच्च कौमारे यौवने वा हिकेतथा बहुजन्मकृतं पापं हतिसौपोषितातिथिः सप्तजन्म  
कृतं पापं राज्ञान्यद्विधं नृणां तत्क्षालयति गोविंदस्तिथौ तस्यां समर्चतः उपवासश्च तत्रोक्ते महोपातकनाशनः त्रयंत्यां  
जगतोपालविधिनानात्र संशय इति विवन्दिपुराणवचने तथा शूद्रा जने तु यत्पापं शवहस्तस्य भोजने तत्पापं लभ्यते मर्त्ये  
जयंत्या भोजने कृत इति स्कंदपुराणवचनेन तथा ब्रह्मघ्नश्च सुसुपश्च गोवधे स्त्रीवधे पिवा नलोको मुनिशार्दूल जयंती  
विमुखस्य च न करोति यदा विष्णोर्जयंती सम्भवं व्रतं यमस्य यशमापन्नः सहेतु नारकोऽप्यथा जयंती वासरे प्राप्ते करो  
त्युदरपूरणं स्वाद्यते तिलमात्रं तु यमदूतैः कलेवरम् जो भुंजीति विमूढात्मा जयंती वासरे नृप नरकोत्तरं नास्ति तद्वा दशी  
मपि कुर्वत इत्यादि वचनैश्च तदकरणे दोषश्च व्रतं शवहस्तस्य भोजने शवहस्तस्य भोजन इत्यर्थः जन्माष्टमी व्रतं  
काम्यमपि फलश्रवणात् तथा च स्कान्दे व्रते नाराधये देशदेवकी संहितं हरिस्त्यक्ताय मप्यंधोरयाति विष्णोः परंपदं  
जन्माष्टमी व्रतं यैव प्रकुर्वति नरोत्तमाः कारणं त्यथवा लोका हृदमीस्ते पांसदा स्थिता स्मरणं वा सुदेवस्य मृत्यु काले भ  
वेन्मुने सिध्यति सर्वकाम्यानि कृते जन्माष्टमी व्रते इत्यादि तथा जयंती व्रतमपि काम्यं महाजयार्थं कुरुतां जयंती  
मुक्तयेऽनघ धर्ममर्थं च कामं च मोक्षं च मुनिपुंगव ददाति वांछितानर्थान्ये चान्येष्यति दुर्लभा इति स्कंददादौ फलश्रुतेः  
तथा भविष्योत्तरे जयंती कल्पेऽपि प्रतिवर्षं विधानेन मद्रक्तोऽधर्मनंदन नरो वायदिवानारी यथोक्तं फलमाप्नुयात् पुत्रसं  
तानमारोग्यं सोभाग्यमतुलं लभेत् इह धर्मरतिर्भूत्वा मृतो वैकुण्ठमाप्नुयादित्यादि तत्रादौ जयंती स्वरूपं तावन्निरूप्यते  
माधवीये विष्णुधर्मोत्तरे रोहिणी च यदा कृष्णपक्षेष्टम्यां द्विजोत्तम जयंती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहारातिथिरिति सन  
त्कुमारसंहितायां शृणुष्व वा हितो राजन्कथयमानं मया नघ श्रावणस्य च मासस्य कृष्णपक्षम्यानराधिप रोहिणी यदि

लभ्येत जयंतीनामसातिथिः स्कादि प्राजापत्येन संयुक्ताः आष्टमी तु यदा भवेत् श्रावणे वहले सा तु सर्वपापप्रणाशिनी जयं  
 पुष्यं च कुरुते जयां पुण्यां च तौ विदुरिति शिवपुराणे पिशिववाक्यं शृणुवत्स प्रवक्ष्यामि आष्टमी भेदनिर्णयं श्रावणे कृष्ण  
 पक्षस्य घटीह्याष्टिर्यदा भवेत् तदा जन्माष्टमी ख्याता संपूर्णा सा प्रकीर्तिता रोहिणी ऋक्षसंयुक्तजयंती सा तु कथ्यते  
 वसिष्ठ उवाच श्रावणेवानभस्ये वारोहिणी स हि ताष्टमी यदा कृष्णानरैर्लब्धा सा जयंती तर्कितीता श्रावणेन भवेद्योगो  
 न भस्येतु भवेद्भुवं तयोरभावे योगस्य तस्मिन् वर्षे न सम्भवति अत्र श्रावण इति मुख्यः कल्पः न भस्योऽनुकल्पः  
 यद्विवा श्रावणे यं दिवानभस्ये सर्वथा पितोहिणी कृष्णजन्माष्टमी योगजयंतीत्यतद्विवादं पुराणां तरेपि रोहिणी च य  
 दा कृष्णपक्षेष्टम्या द्विजोत्तम जयंतीनामसा प्रोक्ता सर्वपापहरातिथिः अत्र च यद्यपि सामान्यतः कृष्णाष्टमी रोहि  
 णी योगजयंतीत्युक्तमिति तथापि पूर्वोक्तवचनं निचयपर्यालोचनया त्रत्वष्टमी पदस्य जन्माष्टमी परतया नैनापि वच  
 नेन जन्माष्टमी रोहिणीयोगस्यैव जयंतीत्वमुक्तं अत्र केवलेनोपवासेनेति वाक्यं केवलोपवासस्य फलसंबन्धप्र  
 तीतिरुपवास एव प्रधानं पूजादिः स्पष्टफलसंबन्धानवगमात्तदंगत्वं तस्यामभ्यर्चनं शौरिहंतिपापं त्रिजन्मजनि  
 त्यादिस्तुतिमात्रमिति प्राञ्चः उपवासः पूजाचित्यभयं प्रधानं जन्माष्टमी दिने प्रातस्तद्विस्कांदात् अर्द्धरोत्रतुरो  
 हिण्यां यदा कृष्णाष्टमी भवेत् तस्यामभ्यर्चनं शौरिहंतिपापं त्रिजन्मजं सोपवासो हरेः पूजां कृत्वा तत्र न सति ती  
 ति भविष्यत्पुत्राणाञ्च तयोरिव फलसंबन्धावगमादितिकालतत्त्वाविचने अत्र कैचित् यत्तु मयूखे 'सोपवासो हरेः पूजा  
 नित्यं त्र मासि भाद्रपदेऽष्टम्यां कृष्णपक्षे ऽर्धरात्रके शशांके च पुरा शिस्थे ऋक्षे रोहिणि संज्ञके योगे स्मिन् च सुदेवादिदे  
 वर्कामा मर्जा जनन्तु तस्मान्मां पूजयेत्तत्र शुचिः सम्यग्गुणोपायः इत्यादावुपवासस्य गुणत्वप्रतीतिः सदा तो धाव  
 तीत्यादिव फलसंस्कारः पूजैव प्रधानमिति - तदा पाततः केवलं नोपवासेन तस्मिन् जन्मदिने शुभे सप्तजन्म

कृतात्पापान्मुच्यतेनात्र संशय इति वचनेन केवलोपवासस्य फलसंबंधश्च व्रणात् आर्द्रात्रे तुरो हि एषां यदा कृष्णाष्टमा  
 भवेत् तस्यामभ्यर्चने शौरेर्हेतियापि त्रिजन्मजमित्यत्र पूजायाः केवलाया एव जपत्यामुपवासश्च महोपातकना  
 शनः सर्वैः कार्यो महाभाग पूजनीयश्च केशव इति भविष्यद्दिष्णुधर्मयोरप्येकवाक्ये फलसंबंधश्च व्रणाच्च अत्र एव  
 प्रयोगभेदकल्पनापत्तिरपि परास्ता यत्राप्येकैकस्य श्रवणं तत्राप्यपरस्योपलक्षणीयत्वाच्च सोपवासोऽहरेः पू-  
 जामित्यत्र शुचिः सम्यगुपोषित इत्यत्र चोपवासस्य विशेषणत्वेनोपादानेऽपि प्राधान्यं न विहन्यते यजता वैश्वतू  
 एवं च सति वासुदेवं समुद्दिश्य सर्वपापप्रशांतये उपवासं करिष्यामि कृष्णाष्टम्यां न भस्म्यके इति भविष्योक्तैः संक-  
 ल्पवाक्ये यदुपवासमात्रग्रहणं तत्पूजाया अप्युपलक्षणं विध्यनुसारित्वासंस्कल्पः एवं सति वासुदेवं समुद्दिश्य  
 ध्याजस्ये नोक्तमिति पूजायांतस्योद्दिशत्वादुपवास उद्देश्यानपेक्षणात् वासुदेवशब्देन तत्प्रीतिलक्षणाया च तदेपक्ष  
 याजघन्य उपवासपद एव यथाश्रुततदन्वयार्थं पूजालक्षणाया मुक्तत्वात् उपवासोपसर्जनकपूजालक्षणायांच व  
 गुदेवं समुद्दिश्यस्य विशेष्यपूजान्वयोपपत्तेः अतएव द्वितीयसंस्कल्पवाक्ये अर्चयित्वोपवासो न भोक्ष्येह मपरे हेनि  
 इति पूजाया अप्युल्लेखः तस्मादुभयमपि प्रधानं स्मृतिकौस्तुभेन मदनरत्नाद्युदाहृतं भविष्योत्तरस्य जन्माष्टमीशा-  
 स्त्रे तावदालोच्यमाने कीदृशं तद्भक्तदेवगर्वदेवैरनुष्ठितमित्युपक्रम्य प्रसंगेनापि यो भक्त्या व्रतं पश्येज्जनाकुलमित्यु-  
 पसंहारात् जन्माष्टमीराज्ञकव्रतस्यैव प्राधान्यमिति प्रतीयते व्रतशब्दश्च मानसंस्कल्पवाचिन्वेन ज्ञातकव्रत  
 प्रकरणेभिर्युक्तैर्व्याख्यातः किंविषयकः सरांकल्प इत्याकांक्षायां यावत्थोतराल उपवासपूजादयः फलसंबंधित  
 यानिर्दिष्टाः क्रियास्तान्येत्योविषयत्वेन संबध्यते तावद्विषयकंस्कल्पस्य फलसंबंधो ज्ञायत एव सकलश्रुतीना  
 जातेरिफलश्रुतीनामिव तात्पर्यावगमात् संभवति चैवं सति संस्कल्पगमत्र उपवासशब्देन प्रधानक्रिया प्रकाशना उ



तस्मात्संकल्पस्यैव प्राधान्यमिति ए  
 नचैवमष्टमीरोहिणीतिवसिष्ठचनेर्द्वरा  
 तस्मात्संकल्पस्यैव प्राधान्यमिति ए  
 नचैवमष्टमीरोहिणीतिवसिष्ठचनेर्द्वरा  
 तस्मात्संकल्पस्यैव प्राधान्यमिति ए  
 नचैवमष्टमीरोहिणीतिवसिष्ठचनेर्द्वरा

यत्तदेवाभिप्रेत्य विष्णुरहस्ये पठ्यते अर्द्धरात्रितुरोहिण्यामित्यादितस्मिन्नर्द्धरात्रे पूर्वापरयामयोः कियत्प  
रिमाणमपेक्षितमित्यपेक्षायामादित्यपुराणे दर्शितं अर्द्धरात्रादधश्चोर्द्ध्वकलयपि यदा भवेत् जयतीनामसाप्रोक्ता  
सर्वपापप्रणाशिनीति वराहसंहितायामपि सिंहकैरोहिणीयुक्तानभः कृष्णाष्टमीयादि रात्र्यर्द्धपूर्वापरगा  
जयंतीकलयपि चेति रात्रेरर्द्ध रात्र्यर्द्धपूर्वचक्षुरं च पूर्वापरं रात्र्यर्द्धचते पूर्वापरचतयोर्गच्छति वर्तते इति रात्र्यर्द्धपूर्वा  
परगा योगीश्वरपि रोहिणीसाहिना कृष्णमासे च श्रावणेऽष्टमी अर्द्धरात्रादधश्चोर्द्ध्वमित्यादिकलाया अत्रि  
सूक्ष्मत्वेन दुर्लक्षणत्वात् स एव पक्षांतरमाह अर्द्धरात्रादधश्चोर्द्ध्वमर्द्धघटिकान्विता रोहिणी चाष्टमी ग्राह्या उपवा  
सत्रतादिष्विति एका चार्द्धघटिका ताभ्यामन्विता कलाद्यपेक्ष्यार्द्धघटिका स्थूला तामपेक्ष्य घटिका स्थूला तत्राय  
मर्थः पूर्वभागावसान एकघटिका उत्तरभागादौ चैकेति मिलित्वा तन्निशीथशब्दवाच्यतावत्परिमाणे सर्वैरपि सुल  
क्ष्यत्वान्मुख्यः कल्पः तदसम्भवे घटिकार्द्धघटिकाऽन्वेष्टव्या तस्या अप्यसंभवे कलेति तत्र मुख्यं पक्षमभिप्रेत्य भ  
विष्योत्तरे निशीथे कृष्णपक्षगद्व्युक्तं तच्च वचनं साकल्येन पूर्वमेवोदाहृतं अत्र जयंत्यां चंद्रार्धस्यावश्यकत्वं व्य  
त्वात्तस्य च चंद्रोदयकालीनत्वात् निशीथे योगः प्रशस्तः एतदेव माधवीये विष्णुधर्मोत्तरेऽभिहितं अर्द्धरात्रेतु योगो  
यमित्यादिसोमर्द्धरात्रयोगो मुख्यः कल्पः यस्तु कृत्स्नाहोरात्रयोगः सोयं मुख्यतरः यश्च यदा कदाचि  
दीपयोगः सोऽनुकल्पः स च वसिष्ठसंहितायां दर्शितः अर्द्धरात्रेत योग्यो गोल्यसंपूर्णो भवेद्यदि मुहूर्तमप्यहोरा  
त्रयोगश्चेत्तामुपोपयेदिति वासरेवानि शार्यावायत्रस्वल्पापि रोहिणी विशेषेण नभोमासे सैवोपोष्यामनीविभि  
रिति धोयं जयंती व्रतयोगनिर्णयः स एव जन्माष्टमी व्रतेऽपि द्रष्टव्यः यस्मिन् चत्सरे योगो नास्ति तस्मिन् चत्सरे ज  
न्माष्टमी व्रतमेकमेव प्रवर्तते यदा च पूर्वेषु परेषु रोहिणीयोगस्तदा जन्माष्टमी जयंत्या मंत भूताज्ञेया न तु ज

न्माष्टमीव्रतपृथकार्थं तदुक्तं माधवैव यस्मिन् वर्षे जयंत्याख्ययोगे जन्माष्टमी तदा अंतर्भूता जयंत्याख्यादक्षयोगः प्र  
शस्तता इति मदस्त्वनिर्णयामृते गौडैर्भयित्यमतेष्वेव निर्णयसिधौ हेमाद्रिस्तु रोहिणीसंयुतोपोष्यासर्वा  
घोषविनाशिनी अद्वैतरात्रादध्याधिमित्यग्निपुराणादधरात्र एव रोहिणीयोगस्य प्राशस्त्यान्मुहूर्तमपि ल  
भ्येत्यादिना चाद्वैतरात्रयोगेप्युपपत्तेर्न जयंतं व्रताभिन्नं किंच रोहिण्यामद्वैतरात्रे चति विष्णुधर्मोक्तेः समायोगे तु  
रोहिण्यानिर्वाधिराजसत्तम समजायतगोविंदो वासरूपी चतुर्भुजः तस्मात्तं पूजयेत्तत्र यथा वित्तानुरूपत इति  
बह्विपुराणाद्याद्वैतरात्रस्य कर्मकालत्वमवर्साप्यते अतः कर्मणो यस्य यः काल इत्यादिवचनात्पूर्ववैव प्राज्ञैः परदि  
ने समेपि रोहिणीयोगस्य न प्रयोजकता अन्यथा बुधवारदेरपि तत्त्वापत्तेः किंच जयंती शब्दे रात्रि विशेषवचनः अ  
भिजिन्नामनक्षत्रं जयंती नाम शर्वरी मुहूर्ते विजयोनामय न्न जातो जनार्दन इति ब्रह्मांडपुराणात् तेन तद्योगिरोहि  
ण्यागोणत्वात्तत्र तत्र भेद इत्युच्यते चिवा निति स्थितं यत्तु निर्णयसिधौ रोहिणीयोगश्चाहोरात्रे चेत्तामुपोषयेदिति वसिष्ठसंहि  
तोक्तेरित्याद्युक्तं तत्तुच्छं माधवाचार्यधृतवसिष्ठसंहितोक्ताष्टमी रोहिणीयुक्तेऽति मुख्यत्वबोधकवचनविरोधात् पूर्वोक्त  
माधवग्रंथविरोधाच्चिःपलं तदेव कर्मकालेन रूपिते वक्ष्यमाणव्यवस्थोपयोगित्वेनैव बोधो निरूप्यते सत्रात्रति  
ध्यंतरत्नदृष्ट्यादिप्राप्तेः शस्येव न किंतुरात्रिमात्रसंवेपोपभवत्येव पूजारूपस्य प्रधानस्याद्वैतरात्रसाध्यत्वात् अहः  
सुतिथयः पुण्या इति वचनाच्च अन्यत्रापि अष्टमी शिवरात्रिश्चार्धरात्रादधो यदि दृश्येत् घटिकायास्तु सर्वविद्वाप्र  
कीर्ततेति इदमद्वैतरात्रात्पूर्वघटिकासद्वैवचनं सर्वकृष्णाष्टमी साधारणं जन्माष्टम्यांतु कलासद्वायोपि पूर्वोक्त  
विष्णुधर्मोत्तरादिवचनेष्वभिहितः तदेव वेधे निर्णयसिधौ प्रतिपूर्वाक्ते भेदेष्ववश्योच्यते तत्र शुद्धयोः समन्वययो  
रोहिणीसहितयोस्तद्विद्वानेवान्विविवादः उत्तरदिनेऽष्टम्यभावात् एवं विद्वयोरपि समन्वययोर्न विवादः शुद्धाग्निक

विद्याधिकायाद्यान्यतरास्मिन्नेवादिने रोहिणीसहिता तदा सैव ग्राह्या जन्माष्टम्यां भवेदत्रकलैकारोहिणी  
नृप जयंतीनामसोज्ञियाउषोण्यासाप्रयत्नतः सप्तजन्मकृतं पापं राज्ञ्यद्विविधं तत्क्षालयति गोविंद  
स्तिथौ तस्य भुभाविति इति वदन्ति पुराणवचनात् कृष्णाष्टम्यां कृष्णजन्माष्टम्यां कालतस्वविवेचने उत्तर  
दिन एव रोहिणीयोगे निशीथव्यापिनीमपि किंवहुना शुद्धमपि पूर्वापरित्यज्योत्तरेव जन्मष्टमी त्रते ग्राह्या ननु  
चाक्षरात्रस्य कर्मकालत्वतायास्तिथं कर्मकालव्याप्तिशाल्मस्य च सर्वोपेक्षया बलवत्त्वमुपपादितमेव रोहिणीयो  
गेतु प्राशस्त्यास्फलातिशयमात्रं नतु तस्य निर्णयोपयोगिता नवर्भावुधवारारादियोगवत् अन्यथा प्रेतयोनिगता  
नानुप्रेतत्वं नाशितं नरैः यैः कृताश्रावणेमासि श्रष्टमी रोहिणीयुता किंपुनर्वधवारणेण सोमेनपि विशेषतः किंपुनर्न  
वमीयुं काकुलकोटयास्तुमुक्तिदिति पद्मपुराणवचनात् पूर्वयुधरात्रे रोहिणीयुक्तामप्यष्टमीं विहाय बुधवारोदि  
युक्तापरकर्त्तव्यस्यादिति श्रव्यते कर्मकालव्याप्तिशाल्मदेव प्रधानभूतायाश्चर्द्धरात्रसत्त्वेन प्राप्तं ग्राह्यं दिवावाप  
दिवारत्रौ नास्ति चेद्देहिणीकला रात्रियुक्तां प्रकुर्वतीति विशेषेण दुर्मयुतामिति वचनेन रोहिणीयोगाभावविपर्ययाक्रियते  
एवं हितस्यार्थः दिवावच्छेदेन रात्र्यवच्छेदेन वा कलामात्रापि चेद्देहिणीप्यष्टम्यां न स्तितदैव चंद्रोदयसंयुता मर्द्धरात्रव्या  
पिनीमिति यावत् प्रकुर्वीत दिनद्वयेपितादृश्याश्रभावै बहुरात्रिसंयुता मुत्तरां प्रकुर्वीति विष्णुरहस्यादिपदमर्द्धरात्र  
गततत्परमिति त्वत्वं तां शुद्धं तथा सैव कथं संधानार्थं कथं प्रसंगात् यदा हि शुक्लाप्यष्टम्यर्द्धरात्रवर्त्तमाना ग्राह्या तदोरोहि  
णीसहिता मुत्तरांमिति किंवचनेन मुहूर्तमप्यहोरात्रइति यत्नेन तु स्पष्टेवाहोरात्रसंवाधियत्किंचिदुहूर्तप्रतीतिः उदये  
चाष्टमी किंचिन्नवमीसकलादीत्यत्र च सूर्योदयप्रतीतिः तेन रोहिणीरहितानि शोध्यन्त्यापि न्यात्रपवादेन निर्णय  
क एव रोहिणीयोगो न तु बुधवारोदिवत्प्राशस्त्यमात्रहेतुप्रतीतिरित्यपि युक्तं रात्रियुक्तां प्रकुर्वतीतामप्यवसेतुपेक्षया सा

प्रयत्नइत्यादिपुनिर्णयकत्वस्यैवप्रतीतिः बुधवारदियोगवाक्येषुपुत्राशस्यमात्रप्रतीतिरिति मयूखेतुयदापूर्वधूरो  
 हिणीरोहितानिशीथगाचतिथिः परेधूरोहिणीसहितनिशीथारुक्चतदापूर्ववग्राह्या कर्मकालशास्त्रसर्वपिक्षया  
 प्राचल्यस्यसर्वग्रंथसिद्धत्वात् रोहिणीयोगेतुप्राशस्यत्फलातिशयमात्रंतुतस्यनिर्णयोपयोगिता नवमीबुध  
 वारवत् अन्यथात्रेतयोनिगतानामितिपाद्यवचसापूर्वधूरुद्धरात्रेवर्तमानां सरोहिणीमध्यष्टमी त्यक्त्वा बुधन  
 यमीयुतापरेवकार्येत्यापद्येतेति निर्णयसिधावपि यदापूर्वधूनिशीथेष्टमीपरेहोहिणीतदापरेधूर्जयंतीयोगस्यस  
 त्यापरेचेतिमाधवः तदुक्तंतेनैव यस्मिन्वर्षेजयंत्यास्येति पूर्वविद्वाष्टमीयातुहयुदयेनवमीदिने मूर्तमपि  
 समूकासंपूर्णासाष्टमीभवेत् कलाकाधामूर्तपिपदाकृष्णाष्टमीतिथिः नवमीसैवग्राह्यास्यत्सप्तमीसंयुनानही  
 तिपाद्योक्तेश्च केचित्तु हेमाद्रौ अष्टम्याःप्राधान्यात्तस्याथ्यपूर्वधूकर्मकालव्यापित्वात्पूर्वव पाद्येतु पूर्वह्लिनिशी  
 थेष्यष्टम्यभावस्तत्रव्रतज्ञेयं श्रतर्भवोक्तिरुतुमर्खप्रतिदर्शनमात्राःमित्याहुःनत्वष्टम्याःकर्मकालव्याप्तैदिववाय.देवेति  
 वाक्येरोहिणीयुतायाग्राह्यत्वोक्तेर्वचन.त्कर्मकालव्यापिनीत्यक्त्वापूर्वापरवाल्पापिरोहिणीयुताग्राह्येति वस्तुतस्तुउ  
 पवासद्वयकार्थद्वयोनित्यत्वादितिस्थितं शुद्धाधिकायदापूर्वस्मिन्दिनेनिशीथेरोहिणीयुका उत्तरदिनेपितदुक्तातदा  
 पूर्ववग्राह्या रोहिण्यामर्द्धरात्रेचयदाकृष्णाष्टमीभवेत् सोपवासोहरेःपूजाकृत्वातत्रनर्सीदति विष्णुधर्मोत्तरवच  
 नात् यदातुशुद्धाधिका कार्यादिनद्वयस्यामर्द्धरात्रंविहायरोहिणीयोगस्तदापिपूर्ववग्राह्या तस्याः सर्वाहोरात्रव्यापि  
 वत्प्रथमातिक्रमेकारणाभावाद्यदातुशुद्धाधिकादिनद्वयेपिरोहिणीरहितातदाप्यहोरात्रव्यापित्वात्पूर्ववग्राह्यादिव  
 येतिवचनाच्च विद्धाधिकातुचदापूर्वस्मिन्नेवदिनेनिशीथेरोहिणीयुका दिनान्तरेतुनिशीथंविहाय रोहिणीयुकातदापु  
 र्ववग्राह्या सप्तमीसंयुताष्टम्यांनिशीथेरोहिणीयदि भवितासाष्टमीपुण्यायावच्चंद्रंदिवाकराधितिवाह्लिपुराणवचनात्

पद्मपुराणेपि कार्याविद्यापिसप्तम्यारोहिणीसहिताष्टमीतत्रोपवासं कुर्वतीति धिभांते च पारणमिति आदित्यपुराणे  
 विनाऋक्षं न कर्तव्यं ग्रानवमीसंयुताष्टमी कार्याविद्यापिसप्तम्यारोहिणीसहिताष्टमी तत्रोपवासं कुर्वतीति धिभांते च पारण  
 मिति विष्णुधर्मोत्तरे जयंती शिवरात्रिश्च कार्ये भद्रा जयन्विते कृत्वोपवासांति श्रुते तथा कुर्यात्तु पारणमिति जन्माष्ट  
 मां जयंती च शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वविद्वैव कर्तव्याति धिभांते च पारणमिति जयंत्या पूर्वं विद्वया मपवासां समाचरेदिति  
 गार्ग्य उवाच यदा तु विद्याधिकां तस्मिन्नेव दिने निशीथे रोहिणीसहिता पूर्वदिने तु निशीथं विहाय रोहिणीतदोत्तरैव ग्रा  
 ह्या मासि भाद्रपदेष्टम्यां कृष्णपक्षे द्वित्रके शशांकेष्टपराशिरथे प्रजापत्यक्षं संयुते उपोषिते च ये द्विष्णुं यशोदां देव  
 कर्ता येति भविष्योत्तरवाक्यात् यदानविद्याधिकादि न द्वेष्टप्यद्वैत्रोहिणीयुक्तादि न द्वेष्टप्यद्वैत्रां विहाय रोहिणीस  
 हितावातदोत्तरैव ग्राह्या अविद्यायां तु संज्ञायां जातो देव किं न दन इति वचनात् वर्जनीया प्रयत्नेन सप्तमी संयुताष्टमीस  
 ऋक्षापिन कर्तव्या सप्तमी संयुताष्टमी ब्रह्मवैवर्तवचनात् हेमाद्रौ यदा द्वैत्राद्रूर्ध्वं कलामात्रमप्यतिक्रम्याष्टमी प्रष्टत्तारो  
 हिणी च द्वितीये हि मुहूर्ते द्वे मुहूर्ते वा तदा द्वितीयैव ग्राह्या तथा च स्कंदपुराणे सप्तमी संयुताष्टम्यां भूत्वा ऋक्षं हि जोत्तम  
 प्राजापत्यं द्वितीये हि मुहूर्तार्धे भवेद्यदि तदाष्टयामिकं क्षेप्योक्तं व्यासादिभिः पुरोते पांश्चपि मुहूर्तेनापि संयुक्तासम्पू  
 र्णा साष्टमी भवेत् किं पुनर्नवमीयुक्ता कुलकोट्यस्तुमुक्तिरिति तत्रैव पूर्वविद्याष्टमीया तु उदयेन वमीदिने मुहूर्तमापि संयुक्ता  
 संपूर्णा साष्टमी भवेत् कलाकाष्टमुहूर्तापि यदा कृष्णाष्टमीतिथिः नवम्यां सैव ग्राह्या स्यात्सप्तमी संयुतानर्हतीति यदा शु  
 क्राधिकायां विद्याधिकायां वा द्वितीयदिन एव रोहिणीयोगः तदा प्राजापत्यक्षं संयुक्तेति विष्णुरहस्यवचनादुत्तरस्या  
 ग्राह्यत्वं प्रागुक्तं तस्या एव बुधवारदि योगेन प्राशस्त्यातिशयोपि पूर्वोक्तः प्रेतयोनिगतानामिति पद्मपुराणे प्रदर्शितः  
 निर्णयाम्भतेपि यदा स्वल्पापि सूर्योदयेष्टमी साचरोहिणीयुक्ता उपरिसकलानवमी बुधवारोऽणवायुता भवति तदा सं

पूर्णामप्यष्टमीपरित्यज्यसैवस्वल्पाप्युपोष्या - तदुक्तं ब्रह्मपुराणे उदयेचाष्टमीकिंचित्सकटावमीयदि भवेद्दुधे  
 न संयुक्ता प्राजापत्यक्षसंयुता अपि वर्षशतेनापि लभ्यते वानवाविभेद इति केचित्तु तन्मयूखे सोमनेत्यत्र युक्तं  
 तु चंद्रोदययुतेत्युक्तं तन्मयं बुधवारसोमनिध्यात्सोमवारग्रहणौ वित्यान्माधवमदनरत्ननिर्णयाभ्युतादिपुसोमपदेन  
 सोमवारग्रहणाच्च नृसिंहपरिचर्यायामपि सोमपदस्य सोमवारत्वमुक्तं निर्णयसिधौ तु उदयेत्यादिवचनं दाना  
 दिविषयउपवासाश्रवणादित्यनंतमद्वयं इति दीक्षिताः श्रव्येवंगौडास्तु नवमीक्षयपरमिदं वचनं नव  
 मीसकलायदीति भविष्योक्तेः एवंपूर्वपूर्वदिने जयत्यभावपरमित्याहुः जयत्यादिसर्वापवादो ग्रमित्याचार्यचूडाम  
 एयादयः वर्धन्तु सत्यं व्रतभेदः जन्माष्टम्युपवासः पूर्वद्युरेव परेद्युर्जयंती व्रतत्वाद्दुपवासद्वयं कार्यमित्यपि स्थितं या तु  
 विद्वाधिका दिनद्वयेऽपि रोहिणीयोगराहितासाचतुर्विधा पूर्वस्मिन्नेव दिने निशीथेवर्तमानोत्तरास्मिन्नेव दिने निशीथेव  
 तैमाना दिनद्वयेऽनिशीथेव तैमाना दिनद्वयेपितत्रावर्तमाना चेति तत्राद्ययोः पक्षयोर्नानिशीथव्यादिर्नोसैव ग्राह्या  
 दिवावायदिवारत्राविति वचनात् तृतीयचतुर्थयोस्तूत्तरैव ग्राह्या बहुतरसंकल्पादिकर्मकालव्यापित्वात् वर्जनी  
 या प्रयत्नेन सप्तमीसंयुताष्टमीत्यादिवचनैः सप्तमीसाहिताया अष्टमीनिषेधाच्चेति कृतमलं विस्तरेण यद्यप्यत्र द्वि  
 तीयचतुर्थभेदो माधवाद्युदाहृताष्टमीशिवरात्रिश्चेति वचनप्रतिपादिता ह्येरात्रात्पूर्वसप्तमीसद्भावरूपेव ग्रहणेऽनुप  
 पन्नौ तथापि विद्वापदेन प्रकृते सप्तमीमिश्रमात्रोपदानेनानुपपन्नौ अथ नृसिंहपरिचर्यामंतलिख्यते सूर्योदयादुपरि  
 पलमाणाष्टमीनिर्गमे सत्यामसत्यावारोहिण्यां द्वितीयदिन एव जन्माष्टमी व्रतं कर्तव्यं उदयेचाष्टमीति स्कांदवचनात्  
 त्रेतयोनितानामिति पाद्मवचनाच्च सप्तमीविद्वातु सर्वथा त्याज्यैव जन्माष्टमी पूर्वविद्वांसं क्रुक्षांसकलामपि विहाय नव  
 मीशुद्धामुपेक्ष्य व्रतमाचरेत् शुद्धां क्रुक्षहीनां पलवैधेनुविषेद्रसस्याश्चाष्टम्यजेत् सुराया विदुनास्पृष्टगंगाभ्यः

कलशयथेति वर्जनीयाप्रयत्नेनेत्यादिपूर्वोक्तस्कांदवचनाच्च अष्टम्यनिर्गमेतुसप्तमीविद्याप्युपोष्या एकादश्याअनि  
 र्गमेपदशमीविद्यापरित्यागेनशुद्धद्वादश्युपवासविधानवच्छुद्धनवम्युपवासविधानाभावात् रोहिणीयोगस्तुबुध  
 सोमवारदियोगवत्प्राशस्त्यातिरेकपरोनोपवासप्रयोजकः तथास्वेतदभावेव्रतलोपप्रसंगात् कालनिर्णयका  
 रास्तूभयाद्वराजरेहिएष्टमीयोगउभयाद्वराजरेहिएष्टमीयोगाभाव उत्तराद्वरात्रएवरोहिएष्टमीयोगेपूर्वाद्वरा  
 जरेहिएष्टमीयोगात्रयोगचोत्तरैवोपोष्यान्यदापूर्वा दिनद्वयेऋक्षाभावेपिव्यवस्थापयिष्वउदयेचैत्यस्यदिनद्वयेप्यद्वे  
 रात्ररेहिएष्टमीयोगपरस्ववर्णयांबभूवुः तत्राष्टमीयोगातिरेकस्यऋक्षादियोगस्येपवासविधानायेद्विश्वविशे  
 पणतयाविवक्षितत्वेहविरुभयस्ववदापाततोवाक्यभेदस्यपरिहारादिव्यष्टयाशिष्टैरन्वेष्टव्यः हरिभक्तिविलास  
 मते श्रीजन्माष्टमीव्रतदिननिर्णयः ॥ तथाचकारिका कृष्णोपोष्याष्टमीभाद्ररोहिण्याढ्यामहाफला निशी  
 र्धन्नापिर्कचेन्दौज्ञेयापिनवमीयुता अत्रयोगवाहुल्ययोगप्राशस्त्वंचोपवासानियामकं तथैवहर्ने दुःपूर्वहर्नि  
 त्वापरेचेद्रोहिणीयुता केवलावाष्टमीवृद्धासोपोष्यानवमीयुता वृद्धावृद्धिगामिनीसतीस्वलपापीत्यर्थः तयो  
 क्त उदयेचाष्टमीर्किंचिदित्यादि मूर्हर्तेनापिसंयुक्तासासम्पूर्णष्टमीभवंदित्तिच ननुपरचेद्रोहिणीयुतेत्यनेनपूर्वह  
 निरोहिणीयुतत्वंनास्तीतिज्ञापनात् परहनिर्रोहिणीनवमीयुतेतिहेतुगर्भविशेषणं युतो नवमीयुततः सैवोपो  
 ष्येत्यर्थः नवमीयोगस्यप्राशस्त्यात् तद्यकिंपुनननवमीयुकेत्यादौकैमुक्तिकन्यायात् मासिभाद्रपदेकृष्णाअष्टमी  
 नवमीभवेत् पूष्याष्टमीततःपुंभिःस्त्रीभिश्चापिविशेषतइतिसूत्रोक्तेश्वर्गेतभीतंत्रेच अष्टमीनवमीविद्याउमामाहेश्व  
 रीतिथिः सैवोपोष्यासदापुण्यकाक्षिभीरोहिणीविना अत्रकारिका अत्रकेवलमित्यादाउमामाहेश्वरीतिथिः  
 त्रोक्तोरौनयस्मादुपोष्यत्वेननिश्चितेति तत्तद्योगाभावेतुकेवलाष्टम्युपोष्या तथाचकारिका रोहिण्यादिविद्यु





प्रशान्तये उपयासंकरिष्यामि कृष्णाष्टम्यां नभस्य ह  
 अथ कृष्णाष्टमीर्देवी नभश्चंद्रसरोहिणीं ॥ तन्मंभुवतु मां त्राहि पति  
 तं शोकसागरे आजन्ममरणयावद्यन्मया दुष्कृतं तत्प्रणशय गोविंद प्रसदि परमेश्वर इति पठि  
 त्वा जलभुत्सु जेतु नृसिंहपरिचर्यायंतु अयस्थित्वानिराहारः श्वभूते परमेश्वर भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्ष आसेम  
 न्जन्माष्टमीव्रते ॥ इति संकल्पवाक्यं पठितं ॥ सप्तम्यां चैकभक्तानं तरे संकल्पं कुर्यादिति चोक्तं ततो मध्याह्ने कृष्ण  
 तिलैः स्नात्वा देवक्याः सूतिकागृहादिकुर्यात् ॥ तद्यथा ॥ सूपलिप्तसुदेशे कदलीस्तंभनानावर्णवासः शोभितं  
 समंतात्स्थायिपैरात्रपल्लवादिभिरुत्तैर्जलपूर्णवक्त्रशैर्दीपावलीभिः पुष्पमालाभिर्युतं चंदनागुरुधूपितं अग्निखड्ग  
 कृष्णछागरक्षामणिद्वारन्यस्तमुशलादियुतं गीतवादित्रनृत्यादिमंगलप्रेतपञ्चादेव्याधिष्ठितं देवक्याः सूतिकागृ  
 हं विधाय तस्य समंताद्भित्तिषु सकुसुमाजलीन्देवगंधर्वादीन् खड्गचर्मधरं वसुदेवदेवकी गभंगोपगोपान्कंसानियुक्तान्  
 गोधेनुकुंजरान्यन्युनांतर्जलस्थं कालियं अन्यच्च सकलं तत्कालीनं गोकुलचरितं यथासम्भवं लिखित्वा सूतिकागृहमध्ये  
 मंचकं स्थापयित्वा तदुपरि सर्वतोभद्रमंडले परिकलशे सिंहासेन वाहैर्मोरजतौ तार्क्ष्यैस्तर्जनीमणिमयी वाक्षीं मृन्म  
 यैले रूपरूपां वायथा संभवं तां श्रीकृष्णप्रतिमां देवकीस्तनधर्यां प्रसूतां देवक्याश्चरणौ संवाहयंतौ लक्ष्मीप्रतिमां च  
 प्रसूतां देवकीप्रतिमां च संस्थापयेत् तथैव कचिच्छत्रेशसकन्यकां यशोदीर्शिणीं वसुदेवं चंदवलभं द्रुगोपीगोपांश्चोप  
 कल्प्य देवकीसमीपे खड्गहस्तं कंसं पूतनाराक्षसादींश्चावस्थापयेत् तत्र प्रतिमायाश्च गन्धुत्तारणं कृत्वा देवकालाद्य  
 नुस्मृत्य सपरिवारं श्रीकृष्णपूजां करिष्य इति संकल्प्य ॥ हस्ते पुष्पांजलिं गृहीत्वा गायत्रि रिति मंत्रं पुनः संदेव  
 क्यां क्षिपेत् सा च गायत्रिः किन्नराद्यैः सततं परिचितावेणुवीणा निनादः भृंगारादंशुकुंभप्रवरकृतकरैः किन्नरैः सेव्यमाना

पथैकेत्वांस्तृतेयामुद्रिततरमुखीपुत्रिणीसम्पगांस्ते सादेवैदिवमाताजयतिसुवदनादेवकीदिव्यरूपेति विश्वे  
 श्वरायदेवायतथाविश्वभरायच विश्वस्यपतयेतुभ्यगोविदायनमोनमइति श्रीकृष्णायपुष्पांजलिंदद्यात् श्रीकृष्णा  
 विभोर्व्यपरिभाष्य तमद्भुतंवाल्कमंजुसंज्ञंभुजंशंखगदाद्युदायुधं श्रीवत्सलक्ष्मंगलशोभिकौस्तुभंपीता  
 स्वरंसान्द्रपयोदसोभनं महाहैन्दूर्यकिरीटकुण्डलविविपापरिष्वक्तसहस्रकुंतलं उद्वामकान्वयंगदंकणादिभि  
 विरोचमानं वसुदेवैक्ष्ण सविस्मयोऽफुल्लविलोचनेहरिसुतं विलोक्यानकदुंदुभिस्तदा कृष्णावतारोऽसवसंश्रमो  
 स्पृशन्मुदद्विजभ्योयुतमाहुतोगवां अथैनमस्तौदवधार्यपूरुपरंनतांगःकृतधीःकृताजलिरिति ॥ जन्मश्लोका  
 न्पठेततःश्रीकृष्णमंत्रन्यासानुविदध्यात् तेचयथा शिरसिनारदऋपयेनमः मुखेगायत्रीछंदसेनमः हृदिश्री  
 कृष्णपरमात्मदेवतायेनमः कूर्चिजायनमः गुह्ये श्रीशक्तयेनमःपादयोः ततःपङ्गन्यासः कूर्चांगुठाभ्यांनमः  
 कूर्चतर्जनीभ्यांस्वाहा कूर्चमध्यमाभ्यांवपट् कूर्चतर्जनीभ्यांवपट् कूर्चनिष्ठिकाभ्यांवपट् कूर्चकरतलकरपृष्ठाभ्यां  
 पट् एवंकूर्चाहृदयायनमइत्यादिततोमुद्रादिकप्रदर्श्य अव्याद्याकोशनीलांबुजरुचिररुणांभोजनेत्रौबुजरुजस्योवालो  
 जघाकटीरस्थलकलितरणत्किंकिणीकोमुकुंदः दोर्भ्योहैयंगवीनंदधदतिविमलंपायसविश्वंबयो गोपीगोपाल  
 वीतीरुणनखविलसत्कंठभूपश्रिरं व इतिहृदिधात्वापूजनकुर्यात् प्रतिमापूजनचसर्गत्रप्राणत्रतिष्ठापरःसरंकर्तव्यं  
 प्रतिमायाःकपे लौहौस्पृष्ट्वाक्षिणपाणिना प्राणप्रतिष्ठां कूर्चीततस्यांदेवस्यंवाहरेः अरुतायांप्रतिष्ठायांप्राणानां  
 प्रतिमासुच यथापूर्वतथाभावःस्वर्णादीनानंदेवता अन्येषामपिदेवानांप्रतिमास्वपिपाथिव प्राणप्रतिष्ठाकृतं  
 न्यात स्यादेवत्वसिद्धये वासुदेवस्यवीजेनतद्विष्णोरित्यनेनच तथैवहृदयेगुणंदेवाश्वच्चर्मत्रवित् एभिर्भैत्रैः  
 प्रतिष्ठांतुहृदयेपिसमाचरेत् अस्मैप्राणा प्रतिष्ठंतुअस्मैप्राणाःक्षरंतुच अस्मैदेवत्वसंख्यैस्वाहेतियजुरीरयन्

अगमंत्रेशगिमंत्रैर्वैदिकैरित्यनेनच प्राणप्रतिष्ठासर्वत्रप्रतिमांसुसमाचरेदितिकालिकापुराणात् बोजेनमूलमंत्रेणवे  
 दं कर्मसमाचरेत् इदं तं कृष्णमाध्यायपूजनं वेदघेन्नरइत्यभिप्रायेण यदास्वरुदयेपूजाक्रियते तदाहृदयेगुहं दत्त्वा  
 मंत्राः पठनीयाः प्रतिमाया कपोलैरुदयं वास्पृष्ट्वेति विशेषः वैदिकमूलमंत्राभावे प्राणादिचतुर्थं तनमोतनाम  
 भिरित्यनेनसंगृहीतानि अस्मै इत्यस्य स्थाने तत्तदेव तानामयुक्तामस्मादित्यादिस्वाहांतं मंत्रपठन् प्राणप्रति  
 ष्ठां कुर्यात् ततो गायत्रिरित्यनेन देवकौ मां चापि वालकस्तु पथं केस्तनपायेनं श्रीवत्सवक्षसं शांतं नीलोत्पलदल  
 छविमिति उं नमो देव्यै अथैति श्रियं च संपूजयेत् प्राणादि नमो तंच पृथक् कृत्वा नानुकीर्तयन् कुर्यात्पूजां वि  
 धिद्विनाशसर्वपापापनुत्तये देवक्यैव सुदेवाय वासुदेवायैव हि बलदेवाय नंदाय यशोदायै पृथक् पृथक् इति नमो दे  
 व्यै श्रियै इति च भविष्योत्तरद्वयनात् एवं नंदयशोदावलभद्रचंडिकादीन् पांड्योपचारैः प्रत्येकं मंत्रेण पूजयेत्  
 भविष्योत्तरे तु केपुंचिद्रुपचरिषु विशेषमंत्राः अप्युक्ताः तत्र स्नानमंत्रः योगेश्वराय देवाय योगानां पतये विभो योगे  
 द्भवाय नित्याय गोविंदाय नमो नम इति नृसिंहपरिचर्यायां तु योगेश्वराय देवाय देवकीसहिताय च योगोद्भवा  
 येति पूर्ववत्क्षरेण स्तपयेत् गारुडेन योगेश्वराय योगाय योगिनां पतये नमः योगगम्याय योगींद्रैर्गोविंदाय न  
 मो नमः इति शुद्धोदकस्नपनं यज्ञेश्वराय देवाय तथा यज्ञोद्भवाय च यज्ञानां पतये नाथ गोविंदाय नमो नमः अ  
 थ नैवेद्यमंत्रः विश्वेश्वराय विश्वाय तथ विश्वेश्वराय च विश्वस्य पतये तु भ्यं गे विंदाय नमो नमः इति फलदक्षि  
 णादि सर्वदत्त्वा देवक्यै च धर्मदत्त्वात् प्राणमै ह व जननी त्वत्तो जातस्तु वामनः वभुदेवात्तथा कृष्णो नमस्तु भ्यं नमो न  
 मः सपुत्रार्थं प्रदत्ते मंगुहाणि ममोस्तु इति ततः श्रीकृष्णायार्थं दद्यात् तत्र मंत्रो गारुडे यज्ञाय यज्ञेश्वराय यज्ञा  
 पतये यज्ञसंभवाय गोविंदाय नमो नम इति नृसिंहपरिचर्यायां तु जातः कंसवधार्थाय भूभारोत्तराणाय च देवताना

हितार्थाय धर्मसंस्थापनाय च गृहाणाद्ध्यमयादत्ते देवक्या साहितो न धेति ततो देवकी प्रार्थना देवक्यै तु नमस्तुभ्यं कृ  
 ण्योत्पादन्तत्परे पापक्षय करी देवतीष्ठि या तु मया र्चिता श्रुतिदेवमातस्त्वं सर्वपापप्रणाशिनि अतस्त्वं पूजिता  
 देवी भो तो हं भवसागरात् पूजिता सिचय देवैः प्रसन्ना त्वं वरानने पूजिता तु मया भाक्त्या प्रसादं कुरु सुव्रते यथा पुत्रं  
 हारि लब्ध्वा जाता सि त्वं च निर्द्वेता परीता देवि निर्द्वेता स्वपुत्रान् दर्शयस्व मइति ॥  
 अथ श्री कृष्ण प्रार्थनां अवतार सहस्राणि करोषि मधुमदन न संख्या मवताराणां किं श्रज्जानाति वै भुवि देवा ब्रह्मादयो वा  
 पि स्वरूपं न विदुस्तव अतस्त्वं पूजायिष्यमि मातु रुरुसंग संस्थितं वांछितं कुरु मे देवदुःकृतं वैवनाशप कुरुष्व मे दयां  
 देव संसारोत्तिभयापहेति ततः श्री कृष्णाय पुण्यांजलिं दद्यात् ॥ गारुडं ॥ धर्मिय धर्मेश्वराय धर्मपतये धर्मसंभवाय  
 गोविंदाय नमो नमः इति स्वाहा तो धृता कति लहो मे मंत्र उपात्तः ततो गव्यघृतेन वसो धार कार्या कचिद्बुडघृतेनेत्यु  
 क्तं तो जात कर्भन लच्छेद नं पष्ठां पूजनं नाम कर्म च संक्षेपेण कार्यं तत्रादौ जात कर्म प्रयोगः मासपक्षाद्युल्लिख्य स्य कु  
 मारस्य वीज गर्भसमुद्भवै नो निर्वहणद्वारा गर्भां युजनितो पपरिहारार्थं मेधापुष्ट्यर्थं जात कर्म मां हं करिष्ये तत्र निर्निर्व-  
 न्नता सिद्ध्यर्थं गणपति पूजनं स्वस्ति पुण्याहवाचनं मातृका पूजनं वसो धारनां दीं श्राद्धं च करिष्ये इति संक  
 ल्प्य ॥ गणानां त्वेति पंचोपचारं गणेशं पूजयेत् ततः पुण्याहं कल्याणं ऋद्धिः स्वस्ति श्रीः पुनं नुमां यथेमां  
 सत्रं यऋद्धिः स्वस्तिनः श्रीश्च ते इति पुण्याहवाचनं ॥ अथ मातृका पूजनं ॥ गौरीपद्माशर्वाभेया सावि  
 त्री विजया जया देवसेना स्वधा स्वाहा मातरौ लोकमातरः ऋद्धिः पुष्टिस्तथा तुष्टि रात्मनः कुलदेवतः ब्राह्मीमा  
 हे श्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा वाराही च तथैन्द्राणी चामुंडा सप्तमातर इति वसोपवित्रमासि ॥ इति घृतधाराः ॥  
 पंचसप्तवाकुड्ये कृत्वा संपूजयेत् ततश्चायुष्यसूक्तजपः आयुष्यवर्चस्यं रायस्य पोषमोद्भिदं इदं हिरण्यं वर्चस्य

जेत्रायाविशतादिमां नतद्रक्षांसिनिपिशाचाश्चरतिदेनानामोजः प्रथमं ह्येह तत् योविभक्तिं दाक्षायणं हिरण्य  
 सुसदेवैमुत्तुते दीर्घमायुः समनुष्येमुत्तुते दीर्घमायुः ॥

॥ इति मातृकापूजनम् ॥

अथानां दीर्घादं सत्यवसुसंज्ञकाविश्वदेवानां दीर्घाः भूर्भुवः स्वः इदं वः पाद्यं पादावनेजनं पादप्रक्षालनं दृढि  
 गोत्रानां दीर्घाः मुखो मातृपितामहीप्रपितामहाः इदं वः पाद्यं पादाः पितृपितामहप्रपितामहाः नां दीर्घाः भूर्भुवः  
 स्वः इदं पाद्यं पादाः ० द्वितीयगोत्राः मातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहा भू. इदं पादाः ० त्रैलोक्यः सत्यवसुसंज्ञकानां विश्वपादेवानां भूर्भुवः स्वः इमं  
 हिरण्यश्चास्मिन्कर्मणीसाकल्येन विधिनानां दीर्घाश्चाद्वमहं करिष्ये सत्यवसुसंज्ञकानां विश्वपादेवानां भूर्भुवः स्वः इमं  
 आसनेयोनमोनमः नां दीर्घाश्चाक्षणौ क्रियेतां तथा प्राप्नुतौ भवंतौ आप्नुतां गोत्राणां मातृपितामहीप्रपितामहीनां इमे  
 नां दीर्घाश्चाक्षणां पितृपितामहप्रपितामहानां दी. इमं ० नां दीर्घाश्चाक्षताः पातु पुष्पाणि पातु सत्यवसुसंज्ञ  
 केभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो वः गंधार्चनं स्वाहा संपद्यता दृढिगोत्राभ्योः मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यो नां दीर्घाः मुखी  
 भ्यो वः द्रव्याणि पुनर्गन्धादिदस्या गोत्रेभ्यः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः नां दीर्घाः भ्यः वः गं ० द्वितीयगोत्रेभ्यो  
 मातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहेभ्यः वः स्वधानमः सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो दास्यमानब्राह्मणयुग्म  
 भोजनाय पायसाद्यं श्रद्धं श्रमृतरूपेण स्वाहा संपद्यतां दृढिगोत्राभ्यो मातृपितामहीप्रपितामहीभ्यो नां दीर्घाः भ्यः  
 दास्यमानब्राह्मणभोजनायादीन्सुक्तादृढिद्वितीयगोत्रेभ्यो मातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहेभ्यो दृढौ सत्यवसुसं  
 ज्ञका विश्वेदेवाः प्रीयतां दृढिगोत्रानां दीर्घाः मुखो मातृपितामहीप्रपितामहाः प्रीयतां दृढिगोत्रानां दीर्घाः मुखः पितरः प्रीयं  
 तां द्वितीयगोत्राः नां दीर्घाः मातामहाः प्रीयतां सत्यवसुसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो नां दीर्घाः भ्यः कृतै

तत्रादीश्राद्धस्यफलप्रातिषास्विधद्राक्षामलकयमूलनिष्कयणी दक्षिणादातुमहमुत्सृजे दृद्धिगोत्राभ्योमातृ  
पितामहीप्रापितामहीभ्योनादीश्राद्धस्यदक्षिणादातुमहमुत्सृजे दृद्धिगोत्रेभ्यः पितृपितानहप्रापितामहेभ्यः कृ  
तैतन्नादीश्राद्धदक्षिणादातुमहमुत्सृजे द्वितीयगीत्रेभ्योमातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्यः कृतैतन्नादीश्रा  
द्धदक्षिणादातुमहमुत्सृजे उपारम्भेगायतानरः पवमानार्थेदेवेभ्योभिदेवायईक्षते नादीश्राद्धसंपन्नसुसपन्नं अनेन  
नादीश्राद्धेनकर्मदेवताः प्रीयतां दृद्धिः अनामिकयासुवर्णातहृतयामधुघृतेप्राशयेत् भूः त्वयिदधामि  
भुवस्त्वयिदधामि स्वस्त्वयिदधामि भूर्भुवः स्वः सर्वस्त्वयिदधामि अथास्याः पुष्पंकरोति ताभ्या  
दक्षिणामिवाकणेनपति अग्निरायुष्मानन्मवनस्पतिभिरायुष्मान् तेनत्वा युषायुष्मंतंकरोमि सोमश्चायुष्मा  
न् सस्रौषधीभिरायुष्मानन्तेनत्वायुषायुष्मंतंकरोमि ब्रह्मायुष्मान्तद्ब्रह्मणैरायुष्मानन्तेनत्वा ऋषयश्चायुष्मंतस्तेत्र  
तैरायुष्मंतस्तेनत्वा देवाश्चायुष्मंतस्तेनत्वायुषायुष्मंतंकरोमि यज्ञश्चायुष्मान्सवनस्पतीभिरायुष्मानन्तेन इति  
त्रिः त्र्यायुष्पंजमदग्नेः कश्यपस्यत्र्यायुष्पंयदेवानांत्र्यायुष्पंतन्मेश्नस्तुत्रायुष्पं इति त्रिः सयस्मिन्देशेजातोभव  
तितमभिर्मंत्रयेत् वेदतेभूमिहृदयद्रमसि श्रीः तंवेदाहंतन्मांतत्विद्यात् पश्यमशरदःशतंजविमशरदःशतंशृणु  
मशरदःशतमिति अथैनमभिसृशति अशमाभवपरशुर्भवहिरण्यमस्तुतै आत्मावैपुत्रनामासिजीवत्वं शरदःशतमि  
तिततोनालेछदंनंषीपूजनंचकुर्यात् ॥ तत्रषष्ठीपूजनविधिः पंचम्यांपद्मांचरात्रौपितादेशकालैस्मत्वात्यशिशो  
सूतिकायाश्चसर्वारिंशत्पथंमायुरारोग्यसिद्धयर्थेविघ्नेशस्यजन्मदानां पष्ठीदेव्याः जीवंतिकायाः स्कंदस्यराक  
दीनांचपूजांकरिष्य इतिसंकल्प्यगणेशंसम्पूज्यकलशंसंस्थाप्य तत्रप्रतिमास्वक्षतपुजेपुवागणेशजन्मदाः जीवं  
तिकास्कंदंराकामनुमतिं सिनीवाल्लंकुहकुड्येल्लिखितं पष्ठीभगवतीं च आवाह्यततस्तुग्रहान् वैप्रतिष्ठाप्यपोडशोपचा

३: सम्पूज्यदधिभक्तनिवेद्यदीपान्मापभक्तवंलीन्दत्वाप्रार्थयेत्तु गौरीपुत्रोयथास्कन्दः शिशुत्वेरक्षितः पुरा तथा  
 ममाप्यप्यंयालः पट्टिकेरक्ष्यतांनमः ॥ :: ॥ अयनामकरणं तच्च दशशत्रेभ्युष्टेनामकरणमिति गोभिलसूत्रात्  
 शहन्यैकादेशेनामेति याज्ञवल्क्यस्मृतैः ॥ दशम्यामुत्थाप्यब्राह्मणान्भोजयित्वा पिता नाम कारीति गृह्यसूत्रात् ए  
 कादेशेऽग्निब्राह्मणेन कर्तव्यं तत्र भद्रं विधृत्य मावास्यादिकाला शुद्धौ द्वादशपूर्णे मासे दशशत्रे वर्षे कार्यं क्षत्रादिस्तु  
 स्वस्वाशौचातिकुर्यात् तत्र नियतकाले गुरुभार्गवयोरस्ताद्यधिमसादिदोषास्ति अतीतकाले तु सोऽस्यैव अतीत  
 कालश्चेत् अश्विनीरोहिणीमृगशुक्लपूर्वसु उत्तरात्रय हस्तत्रयानुराधाश्रवणत्रय रेवतीषु शुभवारैरिक्ताष्टमीर्विजति  
 यौ कार्यं तत्र पूर्वार्हे पित्रादिः कृतान्हिकः प्राणानायम्य देशकालकीर्तनं तत्रैतस्य कुमारस्य वैजिकगार्भिकैर्नो निर्वहणाय  
 रभितुं द्विव्यवहारसिद्धिद्वारा परमेश्वरप्रीतये नामकरणमहं करिष्ये इति संकल्प्य तानि कृत्वा ॥ नामकरणपूर्वांग  
 त्वेन विहितं ब्राह्मणत्रयाय भोजनं संप्रदास्य इति च संकल्प्यानुच्छिष्टपकेन त्रीनधिकान्वा ब्राह्मणान्भोजयित्वा प्रश  
 स्तपात्रं तं तुलापरिआदौ लक्ष्मीन्मुखसिंहभक्तइत्यादि स्वकुलदेवतानामलेख्यम् ॥ ततो मार्गशीर्षदेः ॥ कृष्णेन  
 तोच्युतश्च क्रविकुंठो यजनार्दनः उपेन्द्रो यज्ञपुरुषो वासुदेवस्तथा हरिः योगेशः पुंडरीकाक्षो मासनाप्रान्यन्  
 क्रमात् ॥ इति क्रमादागतं मासनामकृष्णइत्यादिलेख्यम् ॥ ततो वक्रहृदयकानुसरिण जन्मनामानिलेख्यानि ॥ तथा ॥ तत्राश्विनीनक्षत्र  
 दिप्रथमद्वितीयतृतीयचतुर्थपादप्रयुक्ताद्यक्षराणि जन्मनामानिलेख्यानि ॥ तथा ॥ तत्राश्विनीनक्षत्र  
 स्य चूचोलाश्विनी चूडामणिः चेलयतिः चूलभद्रः लाडिका इति भरणीनक्षत्रस्य लिखले  
 लोभरणी लीलाधरः लूतारिः लोकप्रियः लोकनाथः कृत्तिकानक्षत्रस्य आईऊरु इति का आत्मार  
 मः ईश्वरभट्टः उद्योरभट्टः रोहिणीनक्षत्रस्य ओवाविवूरोहिणी ओंकारेश्वरः वाचस्पति



कोऽन्तरः ब्रूयाशमः मृगशिरनक्षत्रस्य देवोक्तकीमृगाशिरः दोषेभट्टः वासनापतिः कालभट्टः को  
 त्वेज्यलङ्कारादीनि विधीयन्ति ततः काचवर्गाणां धोषसंज्ञकं तृतीयचतुर्थपंचमाक्षरं हकाराद्यं न स्य संज्ञ तस्य  
 रल्लयाद्यन्यतममध्यमाक्षरं दीर्घाक्षरं पितामहादिनामकृत्प्रत्ययतंतद्विर्वाच्यैश्चक्षरं वा शर्मन्नाह्मणस्य सुखं वाच  
 कयाद्वर्तितं ब्रह्मणस्य यथा हरदत्तशर्मन् हरिदासइत्यादिलेख्यं नाम देवताभिरितिसम्पू  
 हहरसिंहइत्यादि धेइत्यतुहरिगुप्तइत्यादि शूद्रस्य तु हरिदासइत्यादिलेख्यं नाम देवताभिरितिसम्पू  
 ज्य मातुल्लसंगस्थशिरोर्दक्षिणकर्णे कुलदेवता लक्ष्मीनृसिंहभक्तोसीत्यादिकथनार्थं मासनाम्नाकृष्ण  
 इत्यादि नक्षत्रनाम्ना ब्रूयामणिरसीत्यादि व्यावहारिकनाम्ना हरदत्तशर्मसीत्यादिनामचतुष्टयकथनार्थं विप्रैर्मनो  
 जैतिज्ञापतामाज्यस्य तु हरस्पतिर्यज्ञमिमं नोत्वरिष्टयज्ञसमिमं दधातु विश्वेदेवासइहमादयं तामो प्रतिष्ठ इति मं  
 त्रंति नामसुप्रतिष्ठितमस्तु इति वक्तव्यं उत्थितो वदं जालिः कर्त्ता कुलदेवता नाम्ना लक्ष्मीनृसिंहभक्तनामायं भव  
 तो भिवादयते इति वदेत् ते च आयुष्मान् भवतु लक्ष्मीनृसिंहभक्त इति वदेयुः एवमेव कर्त्ता मासनाम्ना कृष्णनामायं  
 भवतो भिवादयते इति वदेत् ते च आयुष्मान् भवतु कृष्णशर्मा इति वदेयुः पुनः कर्त्ता नक्षत्रनाम्ना ब्रूयामणि श  
 र्मायं भवतो भिवादयते इति वदेत् ते च आयुष्मान् भवतु चूडामणिशर्मा इति वदेयुः पुनः कर्त्ता व्याव  
 हारिकनाम्ना हरदत्तशर्मार्थं भवतो भिवादयते इति वदेत् ते च आयुष्मान् भवतु हरदत्त शर्मा इति वदेयुः ॥  
 इति यस्य यथागतं नामचतुष्टयं अभिवादनप्रत्यभिवादेन पूज्यं ततः कर्त्ता विप्रान्नत्वा कृतं तन्नामकारणं गतया वि  
 हितं दशसंख्याकब्राह्मणेभ्यो भोजनं संप्रदास्ये ॥ इति संकल्प्य ब्राह्मणान् दशभोजयेत् ॥  
 विप्रान्संपूज्य तां ब्रूयद्दक्षिणाभिस्तेभ्यश्चाशिपोरुह्णीयात् कन्यायास्तु श्रयुताक्षरमकारं तं तादृशप्रत्ययं तं कार्यै

मासनामरूपि कृष्णानंताच्युताचक्रिणैर्वैकुण्ठजनार्दना उपेन्द्रायज्ञपुरुषासुन्दरीहरियोगेशी पुंडरीकाक्षा इति  
नामकरणप्रयोगः ॥ ॥ इतिकार्षकीनां जातकर्म नामकर्मच ॥ ५ ५

तत् प्रतिमादौगंडलेवासोमायसोमेश्वरायपतये सोमसम्भवाय सोमायनमोनम इतिगारुडेकार्मनेण चंद्र संपूज्य  
॥ गंसेतोयसमादायसपुष्पकशचंदनं जानुभ्यांधरणीगत्वाचद्रायार्थनिवेदयेत् क्षीरोदाणमसभूतआत्रिने  
त्रसमुद्रं गृहाणार्धशशकिमरोहिण्यासहितोमम ज्योत्स्नापतेनमस्तुभ्यंनमस्तेज्योतिर्षपते नमस्तेरोहिणी  
कांतार्धमेप्रतिगृह्यतामितिभन्नाभ्यां ततोज्योत्स्नाया पनयेतुभ्यंज्योतिर्षपतयेनमः नमस्तेरोहिणीकां  
तसुधायासनमोस्तुते नमोऽडलदीपायशिशोरत्नायधूर्जटेः कलाभिर्वर्द्धमानायनमश्चंद्रायचारवे इतिमन्त्रा  
भ्यांप्रणमेत् ॥ ततो भगवत्स्तुतिं कुर्यात् अनघवामनंशौरिवैकुण्ठं पुरुषोत्तमं वासुदेवं हृषीकेशं माधवं मधुसूदनं  
वाराहं पुंडरीकाक्षं नृसिंहं देव्यसूदनं दामोदरपद्मनाभं केशवगरुडध्वजं गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं अ  
धोक्षजं जगद्बीजं सर्गस्थित्यतकारिणं अनादिनिधनं विष्णुत्रिलोकेशं त्रिविक्रमं नारायणचतुर्गंहं शं  
खचक्रगदाधरं पीतांबरधरिनित्यं यनमालाविभूषितं श्रीवत्साकजगत्सेतुकृष्णचक्रधरं हरिं प्रपद्येऽहसदा  
देवं सर्वकामप्रसिद्धये प्रणमामिसदादेवं वासुदेवं जगत्पति मिति आहिमां सर्वलोकेशहरे संसारसाग  
रात् आहिमां सर्वपापघ्नं दुःखशोकार्णवात्प्रभो सर्वलोकेश्वरत्राहिपतितं मां भवार्णवे ॥ देवकी  
नंदनः श्रीमान् हरे संसारसागरात् त्राहिमां सर्वदुःखघ्नं रोगशोकार्णवाद्धरे दुर्गतां ह्यायसे वि  
ष्णोयिस्मरंति सकृत् सकृत् सोऽहं देवेन दुर्दृष्टत्वा हि माशोकसागरात् पुष्कराक्षनिमग्नो हमाया विज्ञानसागरे त्राहि  
मादेवं देवेश त्वत्तेनान्योस्तिरक्षिता यद्वाल्लयेयच्चकौमारैर्यौवनेन यच्चार्द्रके तत्स्पृश्यं दृष्ट्वा माप्नोतु पापं हरहला

युधेतिमंत्रैःप्राथयेत् ततःस्तोत्रपाराणपठनादिभी रात्रिशेषमतिवाह्य परादिनेप्रातःस्नानादित्यकृत्यं विधाय  
 पुनः सपरिवारं श्रीकृष्णंयथासंभवं संपूज्य चंडिकायाश्च यथाविभवं महोत्सवं कृत्वा यथाशक्ति ब्राह्मणान्भी  
 जयित्वा तेभ्यः सुवर्णमेदिनीधेनुवस्त्रादियद्यदिष्टं ततःकृष्णोमिप्रीयतामिति दत्त्वा भदेवदेवकीदेवीवसुदे  
 वादजीजनत् भोमस्यब्रह्मणोगुप्त्यैतस्मैब्रह्मात्मनेनमः सुजन्मनेसुदेवायगोब्राह्मणहितायच शांतिरस्तुशिवं  
 चारिस्त्वत्सुक्ताप्रतिनामुद्वास्यतांब्राह्मणायदत्त्वाब्राह्मणान्विसृज्य इष्टैःसह स्वयंपारणंकुर्यादिति गारुडेषु सर्वो  
 यसर्वेश्वरायसर्वपतयेसर्वभवायगोविंदायनमइतिपारणरंभे भूताय भूतपतये भूतेश्वराय भूतसंभवाय गोविंदा  
 यनमः इतिसमापनेमंत्रउक्तः इदंचप्रतिमासं कृष्णाष्टम्यामप्युक्तं मदनरत्ने बह्निपुराणे प्रतिमासंचतैपूजाम  
 ष्टम्यांयःकरिष्यति ममचैवाखिलान्कामान्संप्राप्स्यतिनसंशयइति अथपारणनिर्णयः पारणानुपवासापर  
 दिनेपूर्वाह्णेकर्त्तव्यं उपवासेषुसर्वेषुपूर्वाह्णेपारणंभवेदिति देवलस्मरणान् एवंसामान्यतः पूर्वाह्णे पारण  
 प्राप्नो पारणदिनेकेवलपृथगीसद्भावेतदंतकर्त्तव्यं तदाहभृगुः जन्माष्टमीरोहिणीचशिवरात्रिस्तथैवच पूर्वविद्धे  
 वकर्त्तव्यातिथिभित्चपारणमिति अत्ररोहिणीब्रह्मपवासेभति कर्त्तव्ये इतरोपवासे तिथ्यंतै पारणमितिबिबेकः  
 ॥ विष्णुरहस्ये ॥ कृष्णाष्टमीस्कंदपृथगीशिवरात्रिश्चतुर्दशी एताः पूर्वयुताः कार्यास्तिथ्येतपारणंभवेदिति  
 ॥ निगमेऽपि ॥ पूर्वविद्धासुतिथियुभेषुचश्रवणविना उपोष्यविधिवत्कुर्यात्तत्तदंतैचपारणमिति ॥ विष्णुध  
 र्मेऽपि ॥ जयंतोशिवरात्रिश्चकार्येभद्राजयान्विब्रं कृतोपवासस्तिथ्येतथाकुर्याच्चपारणमिति ॥ यदातुपारण  
 दिनेऽष्टमीरोहिययोः संभवस्तदोभयति पारणंकर्त्तव्यं तदुक्तंपद्मपुराणे कार्याविद्धातुसप्तम्यारोहिणीसहिताष्ट  
 मी तत्रोपवासंकुर्यात्तुतिथिभित्चपारणमिति ब्रह्मवैवर्तेपि अष्टम्यामथरोहिएयानंकुर्यात्पारणंक्वचित् हन्यात्

पुराकृतं कर्म उपवासासार्जितफलं तिथिर्गुणं हतिनक्षत्रचतुर्गुणं तस्मात्प्रयत्नतः कुर्यात्तिथिर्भाते च पारणमिति  
 स्कंदपुराणे तिथिनक्षत्रनियमेतिथिर्भाते च पारणं अतोऽन्यथा पारणे तु व्रतभंगमवाप्नुयादिति निर्णयामृते , अत्रा  
 एव्यते पारणं कार्यैरोहिण्येतोनापेक्षितः भति पारणविधानस्य रोहिणीश्रवणातिरिक्तनक्षत्रविषयत्वात् याका  
 श्रित्यथयः प्रोक्ताः पुण्यानक्षत्रसंयुताः ऋक्षति पारणं कुर्याद्दिनाश्रवणरोहिणीभितस्मरणात् माधवार्थे तु नक्षत्रं  
 चतुर्गुणमिति प्रत्यक्षादस्योदाहृतत्वात् मैवयुक्तं विनाश्रवणरोहिणीमिति वचनं तु केवलनक्षत्रोपवासविषय  
 मनुकल्पविषयेत्यवगंतव्यमित्युक्तं ननु यदा पूर्वधिद्वोपवासोपरदेर्नक्षत्रतद्धूवातिथ्येति भवति तदा महा  
 निशायां भोजननिषेधात् द्वितीयदिन उपवासः प्रसज्येत स च नयुक्तः पारणस्यावश्यकंगत्वात् यदि पारणभ  
 गोनरयात्तदा प्रतिनिधिविधानं नोपपद्येत तद्विधानं च द्वादशीप्रस्तवे देवलेन दर्शितं संकटेऽसमनुप्राप्ते द्वादश्यां पार  
 येत्कथं अद्विस्तु पारणं कुर्यात्पुनर्भक्तं न दोषकृदिति अतः पारणशब्दवलात् प्रतिनिधिवत्त्वाच्च पारणस्यांगत्वं द्र  
 एव्य अतएवादित्यपुराणे पारणांतं व्रतज्ञेयं व्रतांतं तद्विभोजनं असमाप्ते व्रते पूर्वैव न कुर्याद्भूतांतरमिति पारणशब्द  
 स्य पारकर्म समाप्ताविति धातोर्निष्पन्नत्वेन व्रतसमाप्यर्थत्वात्तदभावे व्रतस्यासमाप्तिः स्यादिति चेत् सत्यं तिथि  
 भातकालः पारणस्यांगं पारणं चांगिं न ह्यंगभावे गिन एव लोप इति प्रसिद्धिरस्ति अतश्च तिथ्यंताभावेऽपि द्विवैव पारणं  
 कर्त्तव्यं तदुक्तं तिथ्युक्तयोर्वादाच्छेदानक्षत्रं तमवाप्यवा अर्द्धरात्रेऽपि वा कुर्यात्पारणस्य परेऽहनीति अस्यायमर्थः  
 तिथ्युक्तयोः छेदकयोः परिसमाप्तौ द्विवैव पारणं कर्त्तव्यं अयं मुख्याः नक्षत्रांत इत्यनुकल्पः नक्षत्रपदं तिथेर  
 प्युपलक्षणं अन्यतरं तिथापारणं कुर्यादित्यर्थः अर्थे चार्द्धरात्रेऽपि वा कुर्यात्पारणं कर्त्तव्यं मुख्यानुकल्पयोरुभयोरप्य  
 संभवाद्वात्रौ च पारणस्य निषिद्धत्वाच्चात्रार्थात्तत्राप्युपवासप्राप्तौ पारणप्रतिप्रसवः क्रियते अर्द्धरात्रेऽपि वा कुर्यादिति

निगमन्तेतु नर्दरात्रेति विभक्तं स्यात्तदा ऽऽरेहेति परदिने पारणकुर्व्यात् दिवसपारणव सर्वोपवाससाधारणं  
 तदुक्तजगैर्यौ सर्वेष्वेवोपवासपुदिवापारणमिष्यते अन्यथापुण्यहानि स्याद्वेति वारणपारणमिति गरुड  
 पुराणेऽपि ग्रन्थतिथ्यागमोरात्रौतामसस्नैजसोदिवा तामसे पारणकुर्वीतस्तामसो गतिमश्नुत इति अन्यत्तदसिद्धि  
 ति स्मृतिकोस्तु मे शास्त्रांतरदेवास्वार्थस्यासिद्धत्वेन वाक्यद्वयवैयर्थ्यापत्तेः अपिशब्देन प्रतिप्रसृततात्पर्यद्वयो  
 तनाच्च अन्यतरने पारणभ्यनुज्ञानं नारदीयेऽपि तिथितक्षत्रसंयोगेऽप्यवा सोयदा भवेत् पारणं न कर्तव्यमाव  
 ने कस्मैतक्षत्रमइति वह्निरुराणे जयंती मुमक्रम्य भते कुर्मति येन पिशस्तं भारत पारणमिति तथा रोहिणी  
 सहिता च ये विद्वद्भिः समुपोषिता वियोगे पारणकुर्युरायात्र स्रजवादिनः सांयोगिकत्रने प्राप्ते यद्येकोपि विद्युज्जते  
 तत्रैव पारणकुर्याद्वेयदेविदो विदुरेति मदनरत्नेनपि यदादिने नैकतरस्याप्यं किं नुरात्रायेव निशीथादव्यागुभ  
 यांतोन्यतरतो वा तदारात्रावप्युभयातेऽन्यतरतो वा कर्तव्यं यदनुनिशीथव्यवहितपूर्वक्षण एवोभयांत एरुतरतो वा  
 तदा निशीथे पारणं कर्तव्यं तिष्ठक्षयोरिति वचनादिति निशीथोरात्रे रष्टमो मूहूर्त्तौ यत्तु नरात्रौ पारणं कुर्यात्  
 तैर्वैरोहिणीव्रतात् तत्र निश्चयपितृकुर्व्याद्वर्जित्वामहानि शामिति गौडोदहृतभविष्योत्तरमवनेन महानिशाया  
 पारणनिषेधः समहानिशातो ऽर्वाक् पारणकाललाभेऽगंतव्यः निर्णयसिंवापि महानिशातोर्वागन्यतरांत  
 लाभे महानिशा निषेधः महानिशाया मेवान्यतरांतलाभे तत्रैव पारणमिति अत्र केचित् यत्तु मयूखडकं पारणर  
 औनकुर्यात् किंतु दिवैवेति तत्त्रौद्विवादमात्रे अर्द्धरात्रिपिका कुर्यादित्याद्यनेकवचनानर्थस्य प्रसंगात् प्राचीनहेमा  
 द्र्यादिसर्वग्रंथविरोधाच्च यदप्युक्तं माधवेन अर्द्धरात्रशब्देन रात्रिमात्रं गृह्यत इति तदपि माधवग्रंथे तादृशार्थानुपलं  
 भान्मृगं महानिशासाद्धयामादुपरितोयामः तदुक्तं महानिशातु विज्ञेयामध्यमं मध्ययामयोः तथा मध्यमः

प्रहरोरात्रिज्ञेयातुमहानिशितिसृश्यतरमिति इदमेवहेमाद्रिमदनस्नमाधवादीनामतं कामधेनौ गर्भस्तु मा  
हानिशातुविज्ञेयामध्यमंप्रहरद्वयमित्यादि दृढशतातातपस्तु महानिशिद्विधादिकेरात्रौमध्यमयामयोरित्याह वेद  
पाठपरंतादित्यन्ये अशक्तस्तु गौणमुख्यकालालभिपिदिवैवंपारणं कुर्यात् जयत्यांपूर्वविद्यायामुपवाससमाचरे  
त् तिथ्यंतचोत्सवांतवात्रतेकुर्वीतपारणमिति कालादंशोदिनिबंधवचनात् उत्सवांति जागराद्युत्सवांति द्वितीय  
दिवसेप्रातरित्यर्थः अत्रकोषित् चतुर्कर्मयूथं उद्यापनंस्वनुक्तत्वात्तास्तीतितदप्यपेशलं उद्यापनंविनायसुतद्वत  
निष्फलंभवेत् यदिचोद्यापनंनोक्तंत्रतानुगुणतश्चरेत् वितानुसारतोदयादनूक्तोद्यापनेत्रते गावैवकाचनंदद्याद्वत  
स्यपरिपूर्त्तये ॥

॥ इतिपृथ्वीचंद्रोदयेनदिपुराणोक्तेस्तस्मात्सर्वथाउद्यापनंकर्तव्यम् ॥

॥ तत्प्रकारश्चभविष्योत्तरांकेजन्माष्टमाव्रतकथाच ॥

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशतद्व्रतंदेवदेवैः सर्वैर्नुष्ठितं जन्माष्टमीतिसंज्ञंचपवित्रंपापनाशनं येनत्वंतुष्टिमाय  
सिर्चाणैर्नप्रभवायचएतन्मेतत्पतौब्रूहि सविधानंसविस्तरं ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मासिभाद्रपदेष्टम्यानि  
शीयेकृष्णपक्षने शशोकेष्टपराशिर्ये ऋक्षैरोहिणीसंज्ञके योगेस्मिन्चसुदेवाद्धिदेवकीमामजीजनत्

भगवत्याश्चतत्रैवक्रियतेस्ममहेत्सवः योगेस्मिन्कस्यश्रष्टम्यासिंहराशिगतेरवौ सप्तम्यालघुमुकुटयौ सप्त  
दंतधावनपूर्वकं उपवासस्यनियमंरात्रौस्वप्याजितेद्वियः केवलेनोपवासनतस्मिञ्जन्मदिनेमम सप्त  
जन्मकृताःपापान्मुच्यतेनात्रसंशयः उपपटतस्यपपेभ्योयस्तुवासौगुणसह उपवासःसविज्ञेयः सर्वभोग  
विवर्जितः ततोष्टम्यातिलैःस्नातोनद्यादौविमलेजले सुदेशेशोभनंकुर्यादिवक्याःसुतिकाग्रहं सितपतैस्तथारक्तैः

कबुरहरितैः पृथक् वासोभिः शोभितं कृत्वा समंतात्कलशैर्नवैः भद्रैः फलैरेकैश्च द्वापालिभिरितस्ततः पुष्प  
 मालाविरचितंचंदनागुरुधूपितं अतिरम्यमनोपमं यस्त्वनजालादिभूपितं हरिवंशस्य चरितंगोकुलंचिलखेयतततो  
 वादित्रनिनेर्वाणविणुस्वाकुलन्त्यगीतक्रमोपंतमगलेश्वरसमंततः द्वादिवारिलोहखट्वैः कृष्णच्छायांस्वरदिभिः  
 द्वारिविन्ध्यस्तमुसलंरक्षितं रक्षपालकैः पद्यादेव्याधिष्ठितं चस्त्रीभिश्च स्वजनैस्तथा एव विभवसरिण कृत्वा तत्सूति  
 कागृहंतन्मध्ये प्रतिमास्थाप्यासाचाप्यष्टविधा स्मृता कांचनीरंजतीताम्बापैतलां मुन्मयिताया वाक्षीं मणिमयीं च  
 ववर्णकैर्लिखिता तथा सर्वलक्षणसंपूर्णैः पर्येकं चावृतास्तते । संतप्तकांचनोभासां मया सह तं पत्स्विनीं प्रसुप्तां च  
 प्रस्तांच स्यापयेन्मंचकोपरि मातं ब्रवालंकंगुह्यं पर्येकं स्तनपायिनीं श्रीवत्सवंदं संशान्तीनीलोत्पलदलच्छविं यशो  
 दांतत्रयैकास्मिन्प्रदेशे सूतिकागृहे तद्वच्चकल्पयेत्पार्थप्रसूतवरकन्यकां तथैव मम पाश्वर्याः कृतां ललिपुटां नृप  
 देवाग्रहास्तथा नागायक्षा विद्याधरा नटाः प्रणताः पुष्पमालाग्रचारुहस्ताः सुरासुराः संचरंत इवाकाशे प्रहरैरुदितो  
 दितैः वसुदेवोपितं ब्रवत्तद्वचर्मधरः स्थितः कश्यपो वसुदेवं श्रद्धादिति श्रवदेवकी शेषोपिवलभद्रो यं यशोदां दि  
 तिरन्वभूतं नंदः प्रजापतिर्दसोगं श्यापिवतु मुखः गोप्यं श्रद्धां सरसः सर्वः गोपाः सर्वे दिवौकसः एषो वतारो राजे  
 त्रकंसौ यं कालेनेमिजं तत्र कंसानियुक्ताश्च मोहितयौगनिद्रायां गोधेनूकंजराश्चैव दानवाः शस्त्रपाणयः नृहंत आप्स  
 रोभिश्च गंधर्वा गीततत्परः रम्या मेव विधा कृत्वा देवकी नवसूतिकां लेखनीयं श्रुतं वं कालियो यमुनाहृदे इत्येव  
 मादित्यात्किंचिच्छक्यते चरितं मम लेखयित्वा प्रयत्नेन पूजयेद्भक्तिं तत्परः ततस्तान् पूजयेद्ब्रज्यां गंधपुष्पाक्षतैः फ  
 लैः कूपमांडिनां रिकैलेश्वरजुर्दं डाडिमा फलैः बीजपूरैः पद्मफलैः कुक्षिपुष्पैस्तथा कालदेशोद्भवैः पुष्टैः पुष्पैश्चापि युधि  
 शिरे पाद्याद्यैः पूजयेद्ब्रज्यां गंधपुष्पाक्षतैः फलैः मंत्राणां निनं कौतये देवकीं पूजयेन्नरः गार्धोद्भिः किन्नराद्यैः संतत

परिहृतं विष्णुवीणा निनादै भृङ्गारादशकुम्भप्रवरकृतकरैः किन्नरैः सेन्यमानाः । पथैकैस्वास्तुतेषामुदिततरमस्यपु  
त्रिणीसम्यगास्ते सादेवी देव्यमाता जयति सुवदनदेवकीकांतरूपा । पादौ संवाहयती श्रीदेवक्याश्चरणातिके नि  
पण्णापंकेजपूज्यानमो देव्यै श्रियै इति प्रणवादिनमोति च पृथक् नानामानुकीर्तयेत् । कृत्वा पूजां विधिज्ञश्च सर्वपापापनु  
त्तये देवक्यैव सुदेवाय वा सुदेवाय चैव हि बलदेवाय नंदाय शोदायै पृथक् पृथक् क्षीरायैः स्नपनं कृत्वा च दत्तेनानुलेप  
येत् पूजांतरमपीच्छति केचिदत्रैव सूरयः चंद्रोदये शशांकाय अर्धदद्याद्द्वारं स्मरेत् । अनघं वामनं शौरिवकुंठपुरुषो  
त्तमम् । यासु देवं हृषीकेशं माधवमधुसूदनं । चारुं पुंडरीकाक्षं नृसिंहं देवसूदनं । दामोदरं पद्मनाभं कैशंगं रुडं ध्व  
जं । गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतमपराजितं । अधोक्षजं जगद्भोजं सर्गस्थिर्द्व्यतकारकं । अनभिनिधनं विष्णुत्रिलोकेशा त्रि  
विक्रमं । नारायणचतुर्बाहुं शंखचक्रगदाधरं । पतिम्बरधरं नित्यं वनमालाविभूषितं । श्रीवत्सं कंजगत्सेतुं श्रीधरं  
श्रीपतिं हरिं । योगीश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः । योगोद्भवाय नित्याय गोविदाय नमो नमः । स्नानमंत्रः यज्ञे  
श्वराय देवाय तथा यज्ञोद्भवाय च । यज्ञानां पतये चाथ गोविदाय नमो नमः । धूपदिमंत्रः विश्वेश्वराय विश्वाय तथा  
विश्वोद्भवाय च । विश्वस्य पतये तुभ्यं गोविदाय नमो नमः । पूजादिमंत्रः मंत्रेण नित्यं यद्यद्या चंद्रमते नरः । तथैवा  
र्धचर्मत्रेण अर्चयेत्तु दापयेत् । 'क्षीरोदार्णवसंभूतः त्रिनेत्रः समुद्र' । गृहाण । 'क्षीरोदार्णवसंभूतः त्रिनेत्रः' । हितो मम  
ज्योत्स्नापते नमस्तुभ्यं नमस्ते ज्योतिषां पते । नमस्ते रोहिणीकांत । अधर्षिनः । प्रतिगृह्यतां स्थंडिलं स्थापयेद्देवशशां  
करो हिणीयुतं । देवक्या वसुदेवं च नंदं चैव यशोदया । बलदेवं मया साद्धं भक्त्या परमया नृप । संपूजयं विधियद्देवी किं ना  
मोति च दुर्लभं । अर्द्धरात्रे वसोर्धोरां पातयेद्भव्यसर्पिषा । ततो वा द्वापयेत्त्रालं पृष्ठीनामादिकं मम । कर्तव्यं तत्क्षणं । द्वा  
त्रिंशत्प्रभाते नामादिने । यथा मयि तथा कार्यो । भगवत्यां महोत्सवः । ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या तेष्योदयां च । अक्षिणो



हिरण्येभेदिर्नागावोवासांसिकुसुमानिचयद्यदिष्टतमंतत्कृष्णोभेप्रीयतामिति  
 नत् भौमस्यन्नक्षणेगुप्स्ये तस्मिन्नेसुदेवायगोब्राह्मणहितायच शांतिरस्तुशिवस्तुइ  
 त्पुक्तामाविसर्जयेत् ततोव्युज्जनांधचोदानाथजंनंतथा भोजयित्वासुशांतात्मास्वयंभुज्जितं गन्धतः एवंय  
 कुरुतेद्वेषादेवकथासमहोत्सवं प्रतिवर्षविधानेनमद्रकोधर्मंदन नरोवायदिवानारीययोक्तफलमाप्नुयात् पुत्र  
 संतानमनपंसौभाग्यमनुंलभेत् इहधर्मरतिभूत्वामृतोवैकुण्ठमाप्नुयात् तत्रदिव्येनमननवर्षलक्षयुधिष्ठिरे भो  
 गान्नाविद्याभुंकापुण्यशेषादिहागतः सर्वकामसमृद्धेतुसर्वासुखविवाजैते सर्वस्वनयुतेपार्थसर्वगोकुलमंड  
 ले महानृपवरिष्ठानांजायतेहृदयोमम यस्मिन्सदैवेदेशतुलिखितवापटार्पितं ममजन्मदिनंपुण्यंमंत्रालंकारभू  
 पितेः पूज्यतेपाण्डवश्रेष्ठजनैरुत्सवसंयुतैः परचक्रभयंतत्रनकदाचिन्मभवेत्पुनः पर्जन्यकामवर्षास्याद्भितिभ्यो  
 नभयंभवेत् गृहेवापूज्यतेयास्मिन्देवकथाश्रितमम तत्रसर्वसमृद्धिः स्यान्नोपसर्गादिजभयं पशुतोतकुलाद्या  
 लात्पापरोगाद्यपातकात्तराजतथौरतथापित्रकदाचिद्वयभवेत् प्रसंगेनापियोभंस्तथात्रतपश्येजनाकुल सोपि  
 पापविनिर्मुक्तः प्रयातिहरिमंदिरं जन्माष्टमीजननमोनयनाभिरामा पापापहासदितिनंदिन नंदगोपा यो  
 देवकीसुतयुतांयजतीहतस्यां पुत्रानवाधंसुपतिपदंसविष्णोः ॥

॥ इतिश्रीजन्माष्टमीव्रतकथासमाप्ता ॥

अन्याकथापद्मपुराणे ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ कृष्णजन्माष्टमीसूततस्यामाहास्यमुत्तमं कथयस्वमहाप्राज्ञ  
 चोद्धरस्वभवार्णवात् सूतउवाच कृष्णजन्माष्टमीब्रह्मन्भक्त्याकरोतियोनरः श्रुतिविष्णुपुरंयातिकुलकोटियुतोहि  
 ज आष्टमीबुधयारेचसोमैवेवाद्रिजोत्तम रोहिणीशुक्लशंसंयुक्ताकुलकोट्याश्रमुक्तेदा ३ महापातकसंयुक्तः करंति

त्रतमुत्तमं सर्वपापाविर्मुक्तश्रुतिश्रुतिहरेर्यहं कृष्णजन्मष्टमीब्रह्मननकरोतिनराधर्मः॥ इहदुःखमयांशोति स  
 प्रत्येनरकं व्रजेत् ॥ ५ ॥ नकरोतिचयानारिः कृष्णजन्मष्टमीव्रतोऽव्यवृत्तुसामूढानरकंयातिदरुणाम् ॥ ६ ॥ जन्मष्टमीदि  
 नेयवैनरोऽश्रातिविमूढधीः महानरेकमश्रुति सख्यसख्यवदाम्यहं ॥ ७ ॥ दिलीपेनपुराष्टोद्वसिषोमुनिसत्तमः ॥ त  
 च्छृणुष्वमहाप्राज्ञसर्वपातकनाशनम् ॥ ८ ॥ दिलीपेष्टेष्टाक्ष्यऽभाद्रेमास्यसिवाष्ट्यायस्याजतो जनादनेनः तुदहं श्रो  
 तुमिच्छामि कथयस्व महामुने ॥ ९ ॥ कथंवाभग्न्याज्जनि तिशंखचक्रगदाधरः ॥ १० ॥ देवकीजठरेऽक्षिणः किंकर्तुकेनहेतुना  
 १० ॥ वसिष्ठउवाचः शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि कुरुक्ष्माज्जतो जन्मार्दकं ॥ ११ ॥ पृथिव्या त्रिदिव्यल्लाभवनं कथयाम्यहम् ॥ १२ ॥ पु  
 रात्रसुधाराह्यासीत्कंसादिनृपपीडिता ॥ १३ ॥ स्थायिकांश्च मत्तं तं कंसदूतेन तज्जिता ॥ १४ ॥ कंसदतीरुदतीरुमातुययौघीणतलोच  
 ना यत्रतिष्ठतिदेवेश उमाकांतोऽप ध्वजः ॥ १५ ॥ कंसेन तज्जिता नृपतिस्तस्मै निवेदितम् ॥ १६ ॥ क्रुद्धंतीतां समा लोक्य कोपेन  
 स्फुरिताधरः ॥ उमया सहितः सर्वैर्देवैर्दुरनुदुता ॥ १७ ॥ आजगाम मुहूर्देवो विधातु भवनं रुपा ॥ गत्वा चोवाच यद्वाण  
 कंसध्वंसनिमित्तये १८ ॥ उपायः ॥ १९ ॥ सूज्यतां ब्रह्मभवं तु विष्णुना सह ॥ २० ॥ ऐश्वर्यं तद्वचः श्रुत्वा गतुं च प्रोद्यतो विभुः  
 क्षीरोदयं त्रैलोक्यं मुतोऽस्ति भुजगोपसि ॥ २१ ॥ हंस एष्टं समा रुहं हरैरति कमाययौ ॥ २२ ॥ तुत्रगत्वा समं धात्रा देवदुर्देहरा  
 दिभिः संयुक्तैः स्तूयते वाग्भिः ॥ कोमलैर्वाग्निवद्गौरैः ॥ २३ ॥ जन्मः ॥ कमलेनेत्राय हरये परमात्मने ॥ जगतः पालयित्रि  
 चलक्ष्मीकांतनमोस्तुते २४ ॥ इति ते भ्यः स्तुतिं श्रुत्वा प्रत्युवाच जनार्दनः ॥ देवानां किं मुखान्सर्वं भवद्भिरागतं कथम् २५ ॥  
 ब्रह्मोवाच शृणु देवजगन्नाथ यस्मादस्माकं मागतः ॥ कथयामि सुरश्रेष्ठ दहं लोकभावन ॥ २६ ॥ शूलिदत्तवरो जन्मः ॥ कं  
 सराजोदुःशसदः वसुधा ताडिता तेन करदा जनेन पीडिता ॥ २७ ॥ पूर्वतपः ॥ कृतं तेन दुष्कृतं भुवि मानवैः ॥ तस्माच्च किं पिरो  
 देवाः शूलिनः शरणं ययुः ॥ ततः शूलितस्सर्पिर्गत्वा वाक्यमुवाच ह ॥ २८ ॥ वंस्वरयभद्रं ते दास्यामि सुरदुर्लभम् ॥ तः

तोवनेवरं कंसो मायया तु प्रवंचितः॥ भर्गिन्यां विनाशं भोमरणं भवितानवै २४ तस्माद्द्रच्छस्वयेदवकंसं हंतुं दुरासदं  
देवकीजठरे जन्मलब्ध्वा गत्वा च गोकुलम् २५ ब्रह्मणा प्रेषितो देवः प्रत्युवाच च शूलिनः पूर्वतीदिहिवेशभो श्रवदं स्थि  
त्वा गमिष्यति २६ उभयारमया सा दंशश्चक्रगदाधरः उदिश्य मथुरां चक्रे । प्रयाणं कंमलासन ॥ २७ ॥ देव  
कीजठरे जन्मलेभेत ब्रगदाधरः यशोदाकुक्षि मध्यास्ते शर्वाणि मृगलोचना । नवमासांश्च विश्रम्भकुक्षौ नवदिनाधि  
कान् भाद्रमास्यासिते पक्षे चाष्टमी संज्ञिके तिथौ । रोहिणी तारकायुकारजनी धनधोरिताः॥ तस्यां जातो जगन्नाथः  
कंसारिवसुदेवजः ३० वैराटी नंदपत्नी च यशोदाऽर्जजनत्सुतां पुत्रपद्मकरं पद्मनाभिं पद्मदलेक्षणं ॥ ३१ ॥ तदा ह  
र्षितमारेभे दृष्ट्वा चानकं दुर्दुर्भिः कंससुरभयत्रस्ता प्रोवाचेदवकीतदा ॥ ३२ ॥ विराटं गच्छ भो नाथ सुतं प्रत्यर्पितुं किल  
पुत्रं दत्त्वा यशोदायै सुतां तस्याः समानय ॥ तस्यावचः समाकर्ण्य वसुदेवोऽपि दुःखितः॥ अक्रे कुमारं प्रादाय विर  
टाभिमुखो ययौ ॥ ३४ ॥ यमुनाजलसंपूर्णतत्पथो मध्यवर्तिनी । आसीत् प्रातिमहादीर्घा गंगी भरोदकपूरभाक् ॥ ३५ ॥  
एवं दृष्ट्वा तटे स्थित्वा यमुनामवलोक्य च वसुदेवोऽपि दुःखातो विललापाति चिंतया ॥ ३६ ॥ किं करोमि किं गच्छामि वि  
धिनाऽपि हि वंचितः कथमद्य गमिष्यामि विराटं नंदमंदिरम् ॥ ३७ ॥ हरिणतत्रासानंदं मायया वंचितः पिता क्षण  
मात्रं तटे स्थित्वा यमुनां मवलोकयत् ॥ ३८ ॥ तेन दृष्ट्वा पुनः सापि क्षणाज्जानुबहाऽभवत् तां दृष्ट्वा हृष्टचित्तः स प्र  
स्थानमकरोत्तदा ॥ ३९ ॥ मायां कृत्वा जगन्नाथः पितुरंकाज्जलेऽपतत् तं पुत्रं पतितं दृष्ट्वा हाहा कृत्वा सुदुःखितः म  
हापापं पुनः कर्तुं विधिनतेन वंचितः॥ ब्राहिमं जगतां नाथ सुतं रक्षसुरोत्तमम् ॥ ४१ ॥ जनकं कर्तुं दृष्ट्वा कंसारिः कृप  
यामुहुः जलक्रीडां समाचर्य पितुः क्रोडमगात्पुनः॥ पथतेन द्विजश्रेष्ठ जगाम नंदमंदिरं सुतं दत्त्वा यशोदायै सु  
तां तस्याः समानयत् निजागारं ततः प्राप्य पत्न्यै प्रत्यर्पिता सुता ॥ ॥ देवकी च प्रसूतेति वार्ता प्राप्ता सुरारिणा

आनेतुं प्रेपिता दूताः सुतां दुहितरं तदा आगत्य कंसदूतास्ते सुतानि तं प्रवक्रमुः ४५ वलाहस्तास्स माकृष्य देवी वसेद  
 वयोः कंसदूता गृहीत्वा तामपि प्वातु सुरारये ४६ स धृत्वा तामहाराजं समयो भू हुरा सदः शुद्धकांचनवर्णाभां पूर्णा  
 दुर्वदनां हसन् दृष्ट्वा कंसो हसंतं तां विधुस्स्फुरितलोचनां आदिदेशां सुरश्रेष्ठे जाहि तां शिलोपरि आज्ञां लिब्ध्वा ४७  
 सुरास्ते वीनेष्पटुतां प्रवर्तताः विद्युच्छाघ्रतरंगारिजगामस्वकरा तिकांत गीर्ध्या च शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि य-  
 आस्ते शत्रुरुत्तमः न दस्य निलये गस्तव हतासरोत्तमः वसिष्ठ उवाच एवमुक्त्वा तस्य देवि जगाम निजमादिर  
 श्रुत्वा वाक्यं ततो देव्याः कंसो राजा सुदुःखितः भगिनीं पूतनामाह गच्छ त्वं नंदमंदिरं छन्ननातं सुतं हत्वा गच्छ त्वं  
 वाछितं बहु दास्यामि शासनं ते वै ब्रजशीघ्रं शुभं कुरु आज्ञां प्राप्य राक्षसी सा गाकुलाभिमुखं गता मायया तं गृहं  
 द्वारं प्रविष्टा सुरमर्दनं स्तनपाणेन तत्प्राणानाकृष्य नंदं गोकुले केशिन् वचकं देव्यं धनुं कंरां समप्रुतः जुभृणं चाग्नि  
 वंहं च हत्वा गोवर्धनं दधत् कोलीयं मर्दनं कृत्वा गतो मधुपुरीततः दृष्ट्वा कंसो हतः क्रूरः कंसमल्लानजीजयत् पित-  
 रीतो पयामास सुप्रसन्नैस्सुसंस्कृतः एतत्ते कथितं राजतू विष्णोर्जन्मदि त्नुव्रतं ॥ श्रुत्वा पापानि नश्यंति कृत्वा किं नृम  
 विष्ण्यति य इदं कुरुते मर्त्यो याचनारी हरे व्रतः ६१ ॥ ऐश्वर्यं मतुलं प्राप्य जन्म न्यत्र यथेप्सितं ॥ पूर्वविद्वान् कृतं  
 व्यावर्तीयाप धिरेव च ॥ अष्टम्येकादशीभूता धर्मकामार्थवांछिभिः वर्जयित्वा प्रयत्नेन सप्तमीसंयुताष्टमीं विनाऋक्षे  
 णाकर्तव्या नवमीसंयुताष्टमीः उदये च एमी किंचित्सकलानवमीयादि ॥ महूर्तरोहिणीयुक्ता संपूर्णा साष्टमी भवेत् आ  
 ष्टमी बुधवारो रोहिणी साहिता यदि ॥ सोमनवाभवे द्वाजन् किं कृतं व्रतकोटिभिः ॥ नवम्यामुदयात्किंचित्सोमिवापि वधे  
 णि च अपि वर्षशतेनापि लब्धात्रापि न लभ्यते ॥ विनाऋक्षं तु कर्तव्या नवमीसंयुताष्टमीः ॥ कार्या विद्वान्पिसप्तम्यारो

हि लो संयुताष्टमी . कलाकाष्ठा मूहतापि यदा कृष्णाष्टमी तिथिः ॥ नवम्यासहितो ग्राह्यः सप्तमी संयुतान हि किंपुनर्बुध  
 रिणोसोमेनापि विशेषतः ॥ किंपुनर्नवमी युक्ता कुलकोष्ठग्रास्तु सुकिदा ॥ ५ ॥ फलवर्धनरालेद्रसप्तम्या अष्टम्यजेत् सु  
 धाविदुना सृष्टो गंगामः कलशायथा . दिव्यो मधुवात्रः क्रेतुवाद्दो फलवर्धनवात्तत्र काशितः ॥ किंपुयं किं फलं देवः  
 यथ्यस्य महामुने वसिष्ठ उवाच . चित्रसेतोत्तमहाराजः सहस्रपापपरो सुहृत् ॥ ६ ॥ आसृग्नागमनं कृत्वा स्वर्णैस्तेयं द्विज  
 गच . सुरयाचसदा ततोत्तमामं सि सदा स्मः ॥ ७ ॥ पुत्रपापुसन्तु युको जित्पुत्राणि प्रथे रतः ॥ ८ ॥ बांडालैः पतितैः सार्द्धं मा  
 भं सर्वदा करोत् . एकदैवं विधेयराजा मृगाया यममेदिधे ॥ ९ ॥ अर एच्छेपि तं ज्ञात्वा भिने प्रविश्ववाच सर्वतः सावधानं भ  
 न्सर्वान्वाक्यमेतदुवाच ह . सच वक्ष्यः पुरो हस्ते गच्छेद्वा त्तो भगवन्महा मल्लोपित तोरा जाट्याघ्रं पश्चाज्जगाम ह . अ  
 कच्छे शदुःखेन व्याघ्रं हंतुं समाहितः ॥ १० ॥ क्षुण्णैः सुभ्रुकुलैः प्राप संक्षुयायुं युमुना तटम् . अटनीरोहिणी युक्ता दिनं ज  
 न्मवासरं स्वकन्यायमुनायां वैव्रतं चक्रत् ॥ ११ ॥ नानोपहरद्रव्यैश्च अधुपदपि सुशोभनैः . गंधपुष्पंतथाद्रव्यं  
 कुकुमादि मनोहरम् ॥ १२ ॥ अन्नं वदन् दृष्ट्वा भाजनं मानसकृतम् . श्राराजं वाचं अन्नाभावान्ममाद्याशु प्राणायस्यति  
 निश्चितं स्त्रिय ऊचुः . जगत्पृथग्वा हरय न भो कंयं त्वयानय . गृध्रमांसखरकाकैर्गोमांसमन्नमेव च . भक्तवात्र सं  
 देहो यो भुंक्ते कृष्णज्जनि . किं किं छिद्रं न संजात सारवसतानृणां . धनं देहं स्थितं प्राणैर्जतं न कृतानृपैः . तत्र कृतो  
 पवासस्य ग्राठं नैयममदिरं . यद्वत्तं पितरौ न निर्धनं गृहं लोतयं यथा वाच . पितरौ पोतिताः सर्वे जयंत्यो भोजनं कृतं इ  
 ति शुष्वा ततोराजे न्नं तं चक्रैर्नराधिपः . किंचिदृष्टं किं यद्वं वस्त्रं चो नो यद्विभं ॥ १३ ॥ एतद्व्रतं समाप्युक्तं स्ति धिं प्रति च पारं  
 ॥ १४ ॥ सूत उवाच ॥ यत्फलं मथुरां गत्वा दृष्ट्वा कृष्णमुखं ब्रुजा तं फलं प्राप्य ते पुंसां कृष्णजेन्माष्टमी व्रतं तत् ॥ यत्फलं द्वारिका  
 गत्वा दृष्टे विश्वरहरो तत्फलं प्राप्य ते दीप्तिस्तस्य जन्माष्टमी व्रतं तत् ॥ १५ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे हरिजन्याष्टमी व्रतकथनम्

॥ अथभविष्यत्पुराणोक्तजन्माष्टमीव्रतोद्यापनम् ॥

युधिष्ठिरउवाच उद्यापनविधितत्रब्रूहिदेवदयानिघे येनसंपूर्णतांयातिव्रतमेतदनुत्तमम् श्रीकृष्णउवाच पूर्णो  
 तिथिमनुप्राप्यश्रद्धाचित्तादिसंयुतः पूर्वधुरेकभक्ताशीस्वपेन्मास्वहृदिस्मरन् प्रातरुत्थायसस्मृत्यपुण्यश्लोका  
 न्समाहितः निर्वर्त्यवश्यक कर्मब्राह्मणान्स्वस्तिवाचेयत् गुरुमानीयधर्मज्ञोऽदेवेदांगपारगम् दृष्टुयाद्द  
 त्विजश्चैववस्त्रालंकरणादिभिः पलेनवातदद्धेनतदद्धेनवापुनः शक्तयावाकारेयत्तत्रविज्ञशाठ्यविवर्जितः सौ  
 वर्णीप्रतिमाकार्यपाद्यार्घ्याचमनादिकं एतस्सपाद्याविधिवत्पूजोपकरणादिक गोचर्ममात्रसालिष्यमध्येमंड  
 पमाचरेत् ब्रह्माद्यादेवतास्तत्रस्थापयित्वाप्रपूजयेत् मंडपरचयेत्तत्रकदलीस्तभमंडितं चतुर्द्वारसमोपितंफ  
 लपुष्पादिसयुत वितानतत्रबध्नायाद्विचित्रैवशोभितं मंडपेस्थापयेत्कुंभंताम्रवासृष्टमयंशुचिः तत्स्रोपरि  
 न्यसेत्संप्रांरजतंवैणवंतुया वाससाच्छाद्यकैतेयपूजयेत्तत्रमावुधः उपचारैः षोडशभिर्भैत्रैरपिसमाहितः ध्या  
 त्वावाह्यामृतीकृत्यस्वागतादिभिरदरात् ध्यात्वाचतुर्भुजं देवंशंखचक्रगदाधर शुद्धेह्यस्मिन्नाधिष्ठानेसन्निधिहि  
 कृपांकरु आवाहनं देवदेवजगन्नाथगरुडासनसंस्थित- गृहाणासनकंदिव्यंजगद्धातनमोस्तुते ॥ आसनं ना  
 नातीथाहृतंशुद्धिर्निर्मलंलपुष्पमिश्रित पाद्यंगृहाणैदस्यरिविश्वरूपनमोस्तुते पाद्यं गगादिसर्वतीर्थभ्योमया  
 नीतसुशीतलं गृहाणाचमनंकृष्णविश्वेकायनमोस्तुते ॥ आचमनीय गंधयुष्पाक्षतैश्चैवफलनचसमन्वितं अ  
 ध्यं गृहाणदेवेशमयादत्तहिभक्तिः अर्घ्यं दधिक्षौद्रधृतंशुद्धंकापिलायाःसुगंधियत् सुस्वादुमधुरंशोरैरेमधुपर्कंगृ  
 हाणेम मधुपर्कंआचमनं पंचामृतैस्तुक्षपनंकरिष्यामिसुरोत्तम क्षीरोदधिनिवासायलक्ष्मीकांतायतेनमः  
 मंदाकिर्नगौतमीचयमुनाचिसरस्वती ताम्भ्यः स्नानार्थमानंतं गृहाणशिशिरंजलं स्नानं पुनराचमनं शु

हिणोऽसंयुताष्टमी कलाकाष्ठासुहृत्पियदाकृष्णाष्टमीतिभिः । तवस्यासाहितायाह्यासतमीसंयुतानहि किंपुनर्बुध  
चारेणसोमेनापिशेषतः किंपुनर्नवमीयुष्माकुलकोष्ठप्रास्तुमुकिदा ॥ ६ ॥ पलबेवेतराजेंद्रसप्तम्याश्रयमत्यजेत् सु  
रायावेदुनारुष्टोमंगाभः कलशोयथा द्वितीयसुवात्रा केनयादौ कृतं चेत्वा केन त्वात्प्रकाशितः । किंपुण्यं किं फलं देवः  
कथयस्व महामुने वसिष्ठ उवाच : चित्रसेतोमहाराजामहोपापपरोमुह्यतः ॥ ७ ॥ आगम्यागमने कृत्वा स्वर्णसेतयं द्विज  
स्य च सुरयाचसदा तप्तोत्थामांसे सदा रक्षाः ॥ ८ ॥ पुष्पापुष्पमयुकोत्तिष्ठं त्राणि द्विधैरतः ॥ ९ ॥ वांडालैः पतितैः सार्द्धमा  
लापं सर्वदा करोत् एकदैवविधोरजासुगुप्तयं तजोदधे ॥ १० ॥ अथ एवमुक्त्वा पित्रं ज्ञात्वा चैव प्रविष्ट्वा च सर्वतः सावधानं भ  
टान्सर्वान्वाक्यमेतदुवाच ह सच वश्यः पुरोयस्यागच्छेद्वाज्ञो जगमहासलज्जोमिततो राजा न्याघ्रं पश्चाज्जगाम ह ॥ अ  
नेकच्छेदुःखेन व्याघ्रं हंतुं समाहितः ॥ क्षुत्पित्तं कुक्ष्यं हृत्प्राप संशयायायुमना तटम् अष्टमीरोहिणियुक्ता तदिने ज  
नं वासरं स्वकन्यायमनायां वैव्रतं चक्रन् रश्मिधूपं नानोपहारैर्देवैश्च धूपदपि सुशोभनैः गंधपुष्पंतथाद्रव्यं  
कुकुमादिमोहरम् ॥ अन्नं बहुगुणं दद्यात्तयाभाजनेनानसकृत्तम आराजं वाच आन्नाभावात्तममायाशुप्राणायाम्यति  
निश्चितं स्त्रियजुः जन्माष्टम्याहरं यतनभोक्तव्यं त्वयानघ गृध्रमांसखरकाकोगोमांसमन्नमेव च भक्तवान्नत्र सं  
देहो योभुंके कृष्णजन्मनि किं किञ्छिद्रन सजातससारवसतानृणा यन्न देहस्थितं प्राणजयतानृकतानृप तत्राक्रितो  
पवांसस्याकिठिनं यममंदिरं यद्वत्तपितरो रश्मिर्धर्मनगृहं गतिर्यथा वाचं पितरं र्षो पतिताः सर्वजयत्योभाजनं कृतं इ  
ति श्रुत्वा ततो राजन्व्रतं चक्रन् राधिपः किंचिदुपैष्यं किं यद्वं वस्त्रं खं नानां यद्वं पितं ॥ एतद्व्रते संमयि केस्ति धिभंति च पारणे  
॥ सूत उवाच ॥ यत्फलं मथुरांगत्वाट्टे वा कृष्णमुखं वजातत्फलं प्राप्यते पुंसां कृष्णजेनेमाष्टमी व्रतात् ॥ यत्फलं द्वारिकां  
गत्वाट्टे विवश्वरेहरे तत्फलं प्राप्यते दैवैस्तस्य जन्माष्टमी व्रतात् ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे हरिबन्माष्टमी व्रतकथनम्

॥ अथ भविष्यत्पुराणोक्तजन्माष्टमीत्रतोद्यापनम् ॥

युधिष्ठिर उवाच उद्यापनविधितत्र ब्रूहि देवदयानिधे येन संपूर्णतायाति त्रतमेतदनुत्तमम् श्रीकृष्ण उवाच पूर्णो  
 तिथिमनुब्राप्य श्रद्धाचित्तादिसंयुतः पूर्वधुरेकभक्तशीस्वपेन्मास्वहृदि स्मरन् प्रातरुत्थाय सस्मृत्यपुण्यश्लोका  
 न्समाहितः निर्वर्त्य शयक कर्मब्राह्मणान्स्वस्तिवाचेत् गुरुमानीय धर्मज्ञैर्देवदेवांगपारगम् दृष्टुयाद्  
 त्विजश्रेयवत्त्रालंकरणादिभिः पलेन वातदंष्ट्रेन तदद्वाद्धेन वा पुनः शक्त्या वा कारेयत्तत्र वित्तशाय्यविवर्जितः सौ  
 वर्णी प्रतिमार्कार्यपाद्यार्घ्याचमनादिकं एतत्सपाद्याविधिवत्पूजोपकरणादिकं गोचर्ममात्रसलिप्यमध्ये मंड  
 पमाचरेत् ब्रह्माद्यादेवतास्तत्र स्थापयित्वा प्रपूजयेत् मंडपश्चयेत्तत्र कदलीस्तभमंडितं चतुर्द्वारसमोपेतं फ  
 लपुष्पादिसंयुतं वितानं तत्र वध्नोय द्विचित्रैश्चैव शोभितं मंडपे स्थापयेत्कुमंताद्यवास्तुमयं शुचिः तत्स्योपरि  
 न्यसेत्पात्रं राजतं वैष्णवं तु वा वाससाच्छाद्याकौंतेयपूजयेत्तत्र मावुधः उपचारैः पौडशभिर्भैरवैरपि समाहितः ध्या  
 त्वा वा ह्यास्तुतीकृत्य स्वागतादिभिरादरात् ध्यात्वा चतुर्भुजैर्देवं शंखचक्रगदाधरं शुद्धे ह्यस्मिन्नाधिधर्मे सन्निधेहि  
 कृपां कुरु आवाहनं देवदेव जगन्नाथ गरुडासनसंस्थित- गृहाणासनकंदिव्यं जगद्धातनमोस्तुते ॥ आसनं ना  
 नातीर्याहृतं शुद्धं निर्मलं पुष्पाभिरित पाद्यं गृहाणैत्यरे विश्वरूपनमोस्तुते पाद्यं गगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया  
 नीतसुशीतलं गृहाणा च मनं कृष्णविश्वेकाय नमोस्तुते 'आचमनीय' गंधपुष्पाक्षतैश्चैव फलेन च समन्वितं अ  
 ध्यं गृहाणे देवेश मया दत्तहि भक्तिः अर्घ्यं दधि क्षौद्रघृतं शुद्धकपिलायाः सुगंधियतः सुस्वादुमधुरं शरीरे मधुपक्कं गृ  
 हाणे मधुपर्क आचमनं पंचास्रैस्तुक्ष्णपनं करिष्यामि सुरोत्तम क्षीरोदधिनिवासाय लक्ष्मीकांताय तेन मः  
 मंदकिनीगौतमीचयमुनाचसरस्वती ताम्यः स्नानार्थं मानंति गृहाणां शिशिरं जलं स्नानं पुनराचमनं शु



द्जान्वनदप्रस्थेतडिन्द्रास्वररोचिणीं मयोपपादितैर्तुभ्यैवाससीप्रतिगृह्यतां वस्त्रं पुनराचमनीयं यज्ञोपवीतं पर  
 ममिति यज्ञोपवीतं किरिटकुंडलादीनिकांचीवलययुग्मकं कौस्तुभं वनमालांचमूषाणि भजस्व मे भूषणाणि  
 मलयाचलसंभूतं गंधसारमनोहरं हृदयानंदनं चारुचंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं मालतीचंपकादीनियूथिकावहु  
 लानि च तुलसीपत्रमिश्राणि गृहाण सुस्वत्तम पुष्पाणि देवकौवसुदेवं च रोहिणीं स बलांतथा सात्यकिं चो  
 द्दयाक्रूरशुभ्रसेनादियादवान् नंदयशोदांतत्कालप्रस्तांगोपिकास्तथा कालिंदी कालियैव पूजयेन्नाममंत्रतः  
 वनस्पतिरसोद्धृतं कालागुरुसमन्वितं धूपं गृहाण गोविंदगुणसागरगोपते धूपं आज्यं च वर्तिसंयुक्तमिति दी  
 पं नैवेद्यं गृह्यतां दिवेति नैवेद्यं शालयोदनं पायसं च सिताघृतविमिश्रितं नानापक्वान्नसंयुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवे  
 द्यं तदंते पुनराचमनीयं पूर्णफलं महद्विव्यं नागवल्लीदलैर्युतं कर्पूरादिसमायुक्तं बूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इ  
 दं फलमिति फलं हिरण्यगर्भगर्भस्थमिति दक्षिणा नीराजयेत्ततो भक्त्या नंगलं समुदीरयन् जयमंगलोर्ध्वो  
 पदेवं देवं समर्चयेत् दत्त्वा पुष्पांजलिं चाथ दक्षिणादिपुरःसरं प्रणमं डवद्भूमौ प्रतिक्रिव्हः पुनः पुनः स्तु  
 त्वानानाविधैः स्तौत्रैः प्रार्थयेत्तज्जगत्पतिं नमस्तुभ्यं जगन्नाथ देवकीनंदन प्रभो वसुदेवात्मजानंतय शोदानं  
 दवद्वेन गोविंदगोकुलाधारगोपीकांतनमोस्तुते ततस्तुदापयेदधर्मिंदोरुदयतः शुचिः कृष्णाय प्रथमं द  
 द्याद्देवकीसाहिताय च नारिकेलं शुद्धेन दद्यादधर्मविचक्षणः कृष्णाय परयाभक्त्या शंखैकृत्वा विधानतः जा  
 तः कंसवधार्थं यभूभारोत्तारणाय च कौरवाणां विनाशाय दैत्यानां निधनाय च गृहाणार्धं मया दत्तं देवकीसाहितो  
 हरे कृष्णार्धं मंत्रः शंखैकृत्वा ततस्तोयं सपुष्पफलचंदनं जानुभ्यामवनीं गत्वा चंद्रायाऽर्घ्यं निवेदयेत् क्षीरो  
 दार्णवंसंभृतं अग्निं त्रसमुद्भव गृहाणार्धं मया दत्तं रोहिणीं साहितो विधो ज्योत्स्नापतेन मस्तुभ्यं नमस्ते ज्योतिषां पते

नमस्तेरोहिणीकांतगृहाणार्धयनमोस्तुते चंद्रार्धयंत्रः इत्थं संप्राप्त्यैवेश्वरात्रौ जागरणं चरेत् गीतनृत्यादिना चै  
वपुराणश्रवणदिभिः प्रत्यूपेविमलेस्नात्वा पूजयित्वा जगद्गुरुं पायसेन तिलाज्यैश्च मूलमंत्रेण भक्तितः श्रद्धेतर  
शतं हुत्वा ततः पुरुषसूक्तः इदं विष्णुरितिश्रोक्ता जुहुयाद्दधृताहुतीः होमशेषं समग्याथ पूर्णाहुतिपुरस्सरं आ  
चार्यपूजेयं द्रव्यभूषणच्छादनादिभिः गमेकां कपिलां दद्याद्भक्तसंपूर्तिहेतवे पयस्विनीं सुशीलां वसवसांसगु  
णांतथा स्वर्णशृंगीरं प्यस्वरां कां स्य दोहानि कायुतां रत्नपुच्छां तां घृष्टां स्वर्णघंटां समन्वितां श्रव्यगंधसंलब्धा  
मेवं संपूर्णतां व्रजेत् कपिलायाश्च भवेत्तु गौरन्यापि व्रजयेत् ततो दद्याच्चक्रत्विग्भयोऽभ्यैश्च वयथार्हतः ब्राह्म  
णान् भोजयेत्पश्चाद् दद्यात्तेभ्यश्च दक्षिणां कलशान्न संपूर्णं न दद्याच्चैव समाहितः प्राप्यानुज्ञां तथा तेभ्यो भुजी  
त स हवंधुभिः एवं कृते महाराज व्रतो दद्यापन कर्मणि निःपापस्तत्क्षणादेव जायते विबुधोत्तमः पुत्रपौत्रसमा  
युक्तो धनधान्यसमन्वितः भुक्ता भोगान् चिरं कालं ते मम पुरं व्रजेत् इति भविष्योत्तरोक्तं जन्माष्टमी व्रतो दद्यापनं  
अथ स्मृतिकौस्तुभोक्तं जन्माष्टमी व्रतो दद्यापनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वत्प्रसादाद्दृपीकेशश्रुतं मे व्रतमुत्तमं इदं  
नो कृपया ब्रूहि व्रतो दद्यापन कर्म च १ उद्यापनं विना नैव व्रतस्य फलमश्नुते कर्तव्यं तु कथमैकैरखंडफलभोक्तृभिः २  
श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव क्षयाभि व्रतो दद्यापनमुत्तमं व्रतकृते न राजेन्द्र सफलं विपुलं भवेत् ३ यथा तथा च त  
दुपार्थाद्विज्ञातं शाठ्यं न कारयेत् वर्षे वर्षे तथाऽष्टम्यां कुर्याद्व्रतमनुत्तमम् ४ सप्तम्यां पंचगव्येन विधिवत्कायशोधनं  
कुर्याद्भक्ते तथाऽष्टम्यां मध्याह्ने चैष्टवधुभिः ५ इष्टवधवोऽपि तत्र सहाया भवेयुरित्यर्थः सर्वोपधेः सर्वगंधैः स्नानशु  
क्लतिलामलैः वेदोक्तविधिना स्नात्वा तर्पयेत्पितृदेवताः ६ ततो यथोक्तविधिना कुर्यादाराधनं हरेः एह्येहि  
रूपया कृष्णक्षीरोदार्णवं संस्थित ७ पञ्चचक्रमहाशंखलक्ष्मीगण्डशोभित श्रीवत्सकौस्तुभो रस्करफणासुता

न्वितप्रभो ८ अतस्त्रयोद्यापेननत्वंसर्वकामप्रदोभव इत्यावाहनमंत्रः इतिप्रार्थ्यततोदेवमार्चितंसनकादिभिः  
 १ आगतानर्चयेत्सर्वान्गंधपुष्पादिभिः क्रमात् पुण्याहवाचनं कुर्यात्संकल्पं च यथाविधि १० आचार्यमर्चयेद्वि  
 द्धानश्रोत्रिधं च कुटुंबिनं श्रुतिस्मृतिसमायुक्तं ब्रह्माणं वरेयत्ततः ११ धर्मशस्त्रार्थनत्वज्ञानन्याश्रवेदपारगान् वरेये  
 द्यजनार्थं हि त्राक्षणां च सप्तकं १२ आशीर्वादं गृहीत्वाथ सर्वैर्द्वजवरोत्तमैः शुचौ देशे तु सीलैर्गोमयेन विचक्षणः १३ मं  
 डलं कारयेत्तत्र पंचवर्णैः सुशोभनं नवनभं साशविंदं सर्वतोभद्रसंज्ञकं १४ मंडलं कारयेन्मध्वे मनसोऽह्लादकं परं मंडपं  
 कारयेत्तत्र सुतोरणसमन्वितं १५ चतुर्द्वारान्वितं ह्येतत्स्थापयेदिष्टदेवताः प्रथमे द्वारमार्गे तु वरुणं स्थापयेद्बुधः १६ अथ  
 तेहलं मंत्रेणैवैवांतं प्रकल्पयेत् द्वितीयद्वारदेशे तु कुर्वे रस्थापयेत्ततः १७ गणानां त्विति मंत्रेण चतुर्थे गणनायक एवं  
 सुपूजिते तत्र मंडले पंकजादिभिः १८ मध्येऽवस्थापयेत्कुंभं सौवर्णं राजतं तथा अभवेत्तत्तज्जवापि मृए मयं वापि कारये  
 त् १९ सुधाधवलितं कृत्वा चंद्रसूर्यनिभं शुभं नामां कितं तु तत्कृत्वा जलपूर्णं सरत्नकं गंधपुष्पादिसंयुक्तं संपन्नं  
 फलं तथा २० पात्रं च कारयेत्पश्चाद्देन्नावारजेतेन वा आभवेताद्यपात्रं तु कुम्भस्योपरि विन्यसेत् २१ सर्वैः समुद्रास्स  
 रितस्तीर्थानि जलदानदाः आयांतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः २२ इति जलावाहनं स्थितं त्वविजग  
 त्सर्वं स देवा सुरमानुषात्मनः कार्यसिद्ध्यर्थं स्थापयित्वा घटोपरि मूर्तिं च कारयेत्तत्र कृष्णे स्यैव विचक्षणः २३  
 अष्टमापप्रमाणानुविशति शाठ्यं न कारयेत् तदर्थं नाथवाद्धं न शक्त्वा वा कारयेद्बुधः २४ आवाहयेत्प्रयत्नेन मूर्तिकलशसं  
 स्थितां चामरत्रशय्यां च पीठिकां चाथ पात्रकम् २५ सूप्स्करसमायुक्तं देवस्याग्रे निवेदयेत् २६ देवस  
 मीपे स्थापयेत् एवं पंचासृताद्युपकल्पनविधानम् पंचासृतेन तत्स्नानं कुर्याद्देवस्य मंत्रतः स्नानं च कारयेत्पार्थपश्चा  
 द्पूजां समाचरेत् ततस्तु पूजयेद्देवां विष्णुं त्विच्छरूपिणम् २७ वस्त्रयुग्मेन संवर्तयति पीतयज्ञोपवीतिनं चंदनेन सुगंधेन

कर्पूरगुरुगंधिना विलिपेन भोगाय श्रीयतां मधुसूदनः । २८ । उक्तविलिपेन स ह भोगाय यदपेक्षितं नैवेद्यतां बूलादि  
 तस्याशुप्रकल्पनं कार्यमित्याशयः । अंधपूजाप्रकर्तव्यामैत्रेदेवपुराणिकैः ३० आगच्छ देव देवेश ते जोराशे  
 जगत्पते पूजयिष्याम्यहं देव प्रसादं सुमुखो भव सहस्रशोपेत्यावाहनं देवा ब्रह्मादयोपेयस्वरूपं न विदुस्तव अ  
 तस्त्वांपूजयिष्यामि मातुरुत्संगं वासिनं ॥३॥ धर्मवताररूपेणिसमर्चति दिवौकसः अपश्यंतः स्वयं रूपं तस्मै  
 श्रीब्रह्मणे नमः । पुरुष एवेदं आसनं ॥३॥ अत्र तारं सहस्राणि करोषि मधुसूदन न ते संख्यावताराणां काश्चिज्ज्ञानाति  
 तत्त्वतः । एतावानस्येति पाद्यं जर्तः कंसवधार्थं यभूभारोत्तारणाय च देवानां चिह्नां यार्थं धर्मसंस्थापनाय च  
 कीरवाणां विनाशाय पांडवानां हिताय च गृहाणार्थं मया दत्ते देवक्या सहितो हरे त्रिपादूर्ध्व इत्यर्घ्यं सुरासुरनरेश।  
 यक्षीराब्धि शयनाय च योगेश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः । योगोद्भवाय नित्याय गोविंदाय नमो नमः कृष्णाय वासु  
 देवाय दंष्ट्रादाय च मनःशुभं तस्माद्विराजाय च मनःशुभं । नारायण नमस्तेऽस्तु नरकार्णवतारक गंगोदकं समानीत  
 स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात् इति स्नानं । 'पयोदधिघृतक्षौद्रं शर्करास्नानमुत्तमं तृप्त्यर्थं देवदेवेश गृह्यतां  
 देवकी सुत । पंचामृतस्नानं शुद्धोदकस्नानं' । 'आचमनं' क्षौभचपट्टत्राढ्यमयानीतां शुक्रशुभं गृह्यतां  
 देवदेवेश नया दत्तसुरोत्तम तस्माद्यज्ञाद् द्वितीयं स्त्रं च नमः कृष्णाय देवाय शखचक्रधराय च ब्रह्मसूत्रं  
 जगन्नाथ गृहाण परमेश्वर तस्मादर्थ्यप्युपवीत नानागंधसमायुक्तं चंदनं चारुचरितं कुकुमाक्ताक्षतैर्धुक्तं गृह्यतां प  
 रमेश्वर तं यज्ञमिति गंध पुष्पाण्येतानि दिव्यानि पारिजतोद्भूतानि च मालती केसरादीनि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां य  
 त्पुरुषमिति पुष्पं अष्टांगपूजा श्रीकृष्णार्थनमः पादौ पूजयामि । संकर्षणाय नमः स्फिजौ पूजयामि । कालात्मने  
 नमो जानुनी पूजयामि । विश्वकर्मणे । कटिपूजयामि । विश्वकर्मणे । मेढू । वाचस्पते

नमस्तुभ्यमितिसंपूजयेन्मुखं ललाटेकेशावैवललाटपूः सर्वात्मने शिरःपूः कालात्मनश्चिरूपात्मन  
नारायणनमोनमः इतिसर्वगणना वनरूपतिरसोदिव्योगंधाढ्यः सुमनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानांधूपो  
यंप्रतिगृह्यतां ब्राह्मणोऽस्यतिधूपं त्वंज्योतिः सर्वदेवानांतेजस्स्वेतजसांपरं आत्मज्योतिर्नमस्तुभ्यं दीपोऽयं प्र  
तिगृह्यतां चंद्रमामनस इति दीपं नानागंधसमायुक्तं भक्ष्यं भोज्यं चतुर्विधं नैवेद्यार्थं मया दत्तं गृहाण परमेश्वर  
नाभ्या आसीदिति नैवेद्यं तांबूलं च सकर्पूरं पुगीफलसमन्वितं मुखवाकरं रंभ्यं प्रीतिदं प्रतिगृह्यतां यत्पुरुषेणेति  
तांबूलम् सुवर्णैर्जतान्निनारत्नसमन्वितं कर्मसाद्रूपसिद्धार्थदक्षिणांप्रतिगृह्यतां सप्तास्यासन्निति दक्षि  
णा इदं फलं यज्ञेन यज्ञमिति फलं १३ ततो वैदिकमंत्रैः पुष्पांजलिं दद्यात् इदं विष्णुरित्यादिभिः एवं  
पूजाप्रकर्तव्यारात्रौ जागरणं तथा गीतवादित्रसंयुक्तं पुराणश्रवणं तथा प्रतिमायां विधायैवं पूजां देवस्य चक्रिणः  
ततः प्रभातं समये स्नात्वा शुविजलाशये पूर्ववत् पूजयेद्देवं पश्चाद्बोमं समाचरेत् स्वगृह्योक्तविधानेन प्रतिषाप्य चरुंततः  
श्रीहोयवर्तिलेश्वरघृतनचपरिहृतैः अतो देवतिमंत्रेण शतमंत्रैश्चांतरं क्रमात् त्रुटये स्वाहा कालात्मने स्वाहा  
अहोरात्राय स्वाहा अर्द्धमासाय स्वाहा मासाय स्वाहा संवत्सराय स्वाहा सर्वात्मने स्वाहा तत इदं वि  
ष्णुरिति मंत्रेण पंचस्वाद्याहुतं स्मृतं यथासंख्यं च कर्तव्यं हुतं संपूर्णमेव च ततो महाव्याहृतयो होममंत्राः प्रकीर्त्तिताः  
जपेत्पुरुषसूक्तं तु स्मरेद्देवमन्तकं पूर्णाहुतिं ततो हुतवायवैव्रीहिघृतादिभिः आदित्यादीन् ग्रहान् सर्वान् शकौवा  
राधयेदिह नवैधै रतिश्वेतैर्वैश्वराभरणैः शुभैः कर्णौ गुलीभूषणैश्च रौप्यकृत्वा पवित्रकं अर्घ्यं पुष्पप्रदानेन  
आचार्यं तु प्रपूजयेत् आचार्यं पूजयित्वा च स्वैर्नानाविधैः शुभैः वस्त्रं च चवेहं मंचरत्नानादिभिरलंकृतं सकं क  
णहारयुक्तं सप्तर्त्नं कायदाप्य च मुद्रिकां कर्णभूषणं श्रुतथा वस्त्रैः प्रपूजयेत् दद्यात्सदक्षिणां धेनुं सवस्त्रां च पयस्विनीम

स्वर्णेशूरोप्यसुरांकास्यदोहनसंयुतां ताद्यष्टींस्वर्णघटानासिकामौक्तिकान्वितां रतनपुच्छां वस्त्रयुतां नि  
 प्कत्रयसमन्विता भक्त्यासमर्पयेत्सर्वथाविभवसारतः सुरभीवैष्णवीमातानित्यविष्णुपदेस्थिता गोत्रासंतु  
 मयादत्तंसुराभिप्रतिगृह्यतां गावोममाग्रतः संतुगावोमेसंतुपृष्ठतः गावोमेहृदयेसंतुगवांमध्येवसाम्यहं धे  
 नुस्त्पृष्ठवानमस्कुर्यात्कुर्याच्चैवप्रदाक्षिणां प्रदाक्षिणीकृततेनसप्तर्द्धपावसंधरा नमोगोभ्यः श्रीमर्ताभ्यः सौर  
 भेयीभ्यएवच नमोब्रह्मसुताभ्यश्चपवित्राभ्योनमोनमः नमस्कारः गवामंगेषुतिष्ठतिभुवनतिचतुर्दश य  
 स्मात्तस्माच्छिद्यंमेस्यादिहलोकपरत्रच गोप्रार्थना यस्मात्त्वंपृथिवीरूपाधेनुरूपेणसंस्थिता त्वदर्चनाद्वरिःप्री  
 तोममपापंव्यपोहतु मंत्रैरेभिस्तुसंपूज्यश्चाचार्ययायनिवेदयेत् पदंचैवप्रदातंव्यवस्त्राद्यष्टकसंयुतं पादुकोपान  
 हच्छत्रमुद्रिकादिभिरंकितं नामांकंसजलंकुभंतंडूलैःपरितंतथा सोपस्करांचप्रतिमामाचार्यायनिवेदयेत्  
 कृष्णायानंतरूपायदास्यामिप्रतिमामिमाम् द्रव्यविष्णुसमुद्भूतामतःशान्तिप्रयच्छमे प्रतिमामंत्रः मंडलफल  
 संयुक्तंब्राह्मणायनिवेदयेत् अन्येभ्योब्राह्मणेभ्यश्चभक्त्यादद्याच्चदक्षिणां अभिषेकततःकुर्याद्यजमानस्य  
 मंत्रतः समुद्रेतिप्रतिमंत्रैः शर्करास्त्वितिमंत्रतः कोटितर्थिसमंपुण्यमाचार्यंतुक्षमापयेत् मंत्रहोनांकियाही  
 नंभक्तिहीनजनार्दन संपूजितंमयादेवपरिपूर्णतदस्तुमे क्षमापनमंत्रः इष्टमित्रादिसंयुक्तोगृहमागत्यसंयुतः  
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चादयथाविभवविंस्तरैः मिष्टान्नपायसैर्भोज्यैः पश्चादद्याच्चदक्षिणां दीनानांथांश्चसंपू  
 ज्यब्राह्मणांश्चविशेषतः भुंजीतवाग्यतोभूतवार्चितयेत्तद्दिनेहरिं एवंकृतधर्भराजकर्मणासौजनार्दनः सकृष्ण  
 रूपीभगवान्निप्रयोभवतिसर्वदा सगरेणपुराचीर्णराजभिर्जनकादिभिः मनुनाचदिलीपेनरघुणाभरतेनच नृपैर  
 न्यैश्चचरितंराज्यंभुक्तादिवंगताः यः करोतिचपश्चेष्टव्रतस्योद्यापनंमुदा व्रतस्यफलमाप्नोतिविष्णुलोकेमही



भवेन्नाकालतोमृत्युर्यावज्जन्मशतं नृप शंखेतोयंसमादायसपुष्पफलकांचनं जानुभ्यां च धरांगत्वा च द्वायाध्वनि  
 वेदयेत् क्षीरोदारिणवसभूतत्रिनेत्रसमुद्रव अर्धगृह्णशांकेतरोहिण्यासहितोमम रोहिण्यासहितंचंद्रकृत्वा  
 रौप्यमयं वधुः द्वादशांगुलविस्तरंतत्रार्धसंनिवेदयेत् ततोऽनुपूजयेत्तत्तुसकृष्णादेवकोन्टप गंधपुष्पैः स नैवेद्यैर्व  
 स्त्रालंकारभूषणैः प्रणम्य देवजननीं त्वत्तोजातस्तु वामनः वासुदेवस्तथा कृष्णो नमस्तु भ्यनमोनमः सपु  
 ष्पाध्वं प्रदत्तेमगृह्णेन मनोस्तु ते अविर्तिदेवमाता त्ववसुदेवस्तु कथयः अर्जीजनस्त्वमीडेहवा सुदेवं सनातनं इ  
 त्येवं पूजयित्वा तु पुन सूक्तैः सुवैष्णवैः स्तुतवावादित्रनिर्घोषैर्गीतवाद्यैः सुमगलैः सुकथाभिर्विचित्रा  
 भिस्तथा त्रैक्षणकैरपि पूर्वोत्तिहासैः पौराणैः क्षेपतांशैर्वरीन्द्रप दद्यात्स्वशक्तितोराजन् प्रभातउदितेर  
 दौ ब्राह्मणेभ्यो यथाशक्त्या धेनुवत्खादिकांचनं दक्षिणां तु द्विजेभ्यस्तु सर्वतच्चक्षयभवेत् भातिकुर्यात्तिथेर्वापि  
 शान्तभारतपारण कृतेन तेन पूतात्मा राजसूयफललभेत । य. कुर्याद्द्रवतमेतत् पुण्यवान्शक्तिः सदा  
 इहामनुसुखी विद्वान्परात्परतरं व्रजेत् आदित्यपुराणे तमेतमेव विधिमभिधाय पूजाविशेष उक्तः गंधैर्माल्यै  
 स्तथाप्यैर्ध्वजगंधूमसंभवैः सगौरसैर्भक्ष्यभोज्यैः फलैश्च विविधैरपि रात्रौ प्रजागरः कार्यो नृत्यगीतसमा  
 कूलैः अरुणोदयवेलायां नवम्यां च ततः स्त्रियः रक्तवस्त्रान्विताः सर्वाः पुष्पमाल्यैरलंकृताः नयंति प्रतिमां  
 ह्येतां नानाविभवसंभवाः नदीतीरं शुभरम्यं विविकं प्रतिक्तरं तत्र स्नानं प्रकुर्वन्ति स्नापयति च तास्ततः । ततः प्र  
 विशयचगृहपतिभुंजेयताः युक्तमिक्षुविकारैश्च भक्ष्याज्यमरिचैः सह इति जन्यंतीव्रतम् अथ ब्रतोद्यापनको  
 मुद्युक्तसंक्षेपेण जन्माष्टमीव्रतोद्यापनः ॥ ॥ प्रातर्दत्तधावनं पूर्वकस्नात्वा देशकालौ संकल्प्य ममाखिलपापक्षयपू  
 र्वकधर्मार्थकाममोक्षचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिद्वारा अमुककामनयावाञ्छा चरितजन्माष्टमीव्रतोद्यापनकरिष्ये तदंगं



पुण्याहवाचनादिकृत्यादृताचार्यः गोमयादिलिप्तशुद्धदेशेपंचवर्णपुष्पमालादिशोभितायांविद्यांसर्वतोभद्रस्थतिलो  
 परिस्यकलशोपरिपूर्णपात्रैरेप्पपय्यैकेसौवर्णैर्देवकीं तदुत्संगेवामस्तनपायिनंसौवर्णैश्चक्रुण्णमिदंविष्णुरिति  
 त्रेणविष्णोर्नृकमितिवापरितः वासुदेवं वलदेवंदंयशोदांसुभद्ररौहिणीविधुमत्स्यादिदशरूपणिआदित्यादिग्रहा  
 न्मन्त्राभिन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्राणिदेवान् नागान्यक्षान्विद्याधरान् उरगान् यमनां कालियं कंसं गां योगनिद्रां सा  
 त्यकिजडवं अक्रूरं उग्रसेनादियादवान् शंखचक्रंगदापद्मं त्रुटिकालात्मानं श्रहोरात्रं मांसं संवत्सरं सर्वत्मानं द्वार  
 पालान् पुण्यशीलं जयं विजयं पुरतो गरुडं एवं नाम भैरवावाह्य पुरुषसूक्तं न पूजयेत् कृष्णं चतुर्भुजं देवं शंखचक्रगदा  
 धरं पीतांबरपुगोपितं लक्ष्मीयुक्तं विभूषितं लसत्कौस्तुभशोभाढ्यं मेघश्यामं सुलोचनं ध्यायायामि पुंडरीकाक्षं जगदा  
 नंदकारकं श्रद्धांगपूजा कृष्णापनमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय. गुल्फौ कालात्मने नमः जानुनीं विश्व  
 कर्मणे जंघे- विश्वनेत्राय कटि पद्मनाभाय. नाभिं परमात्मने- हृदयं. श्रीकराय- कंठ- सर्वाल्लधारिणे.  
 बाहुं वाचस्पतये- मुखं. केशवाय- ललाटं- सर्वात्मने. शिरसि० पूजांसमाप्य स्तोत्रं पठेत् अनंघं वामनं शौरि  
 श्रीकंठं पुरुषोत्तमम् वासुदेवं हृषीकेशं माधवं भृगुसूदनं वाराहं पुंडरीकाक्षं नृसिंहं देवसूदनं दामोदरं पद्मनाभं के  
 शवं गरुडध्वजं गोविंदमच्युतं कृष्णमनंतं मरुजितं श्रधोक्षं जगद्दीजं साधिसिंस्थं त्यंतकारकं श्रनादिनिग्रनं  
 विष्णुत्रैलोक्येशं जगद्गुरुं नारायणं चतुर्बाहुं शंखचक्रगदाधरं पीतांबरधरं नित्यं वनमालाविराजितं श्रीवत्सां  
 कंजगद्धेतुं श्रीधरं श्रीपतिं हारं एवंस्तुत्वा देवस्य जातकर्मनामकर्मषष्ठीपूजादिकृत्वा पुरतः अभयावचाकुष्ठं गु  
 डूर्वापिप्पलीशस्त्राणि निक्षिप्यार्धं दद्यात् चंद्रोदये जातः कंसवधार्थं यधर्मसंस्थापनाय च गृहाणार्धं न  
 यादृतं देवकीसहितो हरे ॥ इति कृष्णार्धं ॥ अंगने भूमौ राजतं चंद्रविंबं संपूज्य अर्धं जानुभ्यामवर्णात्त्वा द

यात् मंत्रः क्षीरोदार्णवंसंभूतलक्ष्मीवर्धोनिशाकर  
प्रार्थना त्राहिमांसर्वगश्रीशघोरसंसारसागरात् त्राहिमांसर्वपापघ्न दुःखशोकाण्यात्मभो यद्वाल्मेयश्च  
कौमार्यौवनयेनञ्चबाह्विके तत्पुण्यं दृष्ट्वा मित्रैरनुग्रहीतुं पापहरहायुषोति । रात्रौ जागरणं कुर्यात् प्रातः स्नात्वा संपू-  
ज्याग्नें प्रतिष्ठाप्यान्वादाध्यात् प्रधानं विष्णु इन्द्रं विष्णुरिति मित्रेणाज्यसतिलव्रीहियवद्रव्यैः प्रतिद्रव्यं अष्टौ शत-  
रशतसंख्याकाहुतिभिः पुनः पंचखाद्येन विष्णोर्नुक्तमिति मित्रेणाष्टौ शतसंख्याकाः पुनः पुरुषसूक्ते  
न प्रत्युचं एकैकयाज्याहुत्या महाव्याहृतिभिश्चाष्टाविंशतिसंख्याज्याहुतिभिः परिवास्देवताश्चैकैकजाहुत्या शे-  
षेण स्विष्ठकृतमित्यादि होमशेषमाप्य तत आचार्यं संपूज्य विभवे सति भूश्रयारौप्यवस्त्रांच नानासनं दत्त्वा  
पीठं दत्त्वा श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णाति श्रीकृष्णे वैददाति च श्रीकृष्णस्तारको भक्त्या श्रीकृष्णाय नमोनमः  
श्रीकृष्णानंतरूपाय दास्यामि प्रतिमामिमां द्रव्यं विष्णुसमुद्धृत मतः शान्तिं प्रयच्छ मे व्रतपूर्तये गांच दद्यात् सु-  
रास्त्वामित्यादिभिर्भजनमानमभिधिचेत् अग्निं विमृज्य भूयसे दक्षिणां दत्त्वा शतमर्दं शतं विंशतिं दश वा  
ब्राह्मणान्संतर्प्य स्वयं भुंजीति जन्माष्टमी व्रतं भविष्योत्तरे ॥ ॥ : : ॥

अस्य मेव कृष्णाष्टम्यामुमा माहे श्वरं व्रतं हेमाद्रौ न भस्ये मासि चाष्ट्यां यद्वा द्रौ जायते तदा व्रतमेतद्विधातव्यं  
मुमा माहे श्वरं भुवि त्यादि अस्य मेव सृगशिरो युक्तायां कालाष्टमी व्रतम् हेमाद्रौ वामनपुराणे न भस्ये मासि च  
तथा यास्यात्कृष्णाष्टमी शिभा युक्तास्यान्तु गशीर्धेण सा तु कालाष्टमी मता तस्यामपि शिवपूजनं कार्यं इयं मन्या  
दिरपि भाद्रकृष्ण एव भीमोगां भिनवमीतिकचित्त्रासिद्धा गोगां र्भीरुषभश्च जइति नामानुसारेण कालाष्टमी व्र-  
तं कुर्यात्तिथेरन्ते च पारणम् शिवपूजे वात्र कार्या दशम्यां मंतकस्य चेति वाक्यात् ॥ दशम्यां धर्मराज व्रतम् ॥

भाद्रकृष्णैकादश्यानामैकादशी । ब्रह्मांडपुराणे ॥ युधिष्ठिरउवाच  
 भाद्रस्य कृष्णपक्षे तु किं नामैकादशी  
 भवेत् एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं कथं स्वस्वजनार्दन श्रीकृष्णउवाच  
 शृणु वै कमनाराजन कथा यिष्यामि विस्तरात्  
 अजेति नाम विख्याता सर्वपापप्रणाशिनी पूजयित्वा ऋषीकेशव्रतमेतत्करोति यः  
 पापानि तस्य नश्यन्ति महापा  
 तकजान्यपि नातः परतराराजन्लोकद्वयहितावहा सत्यमेतन्मया प्रोक्तं नासत् न मम भाषि न हरिश्चंद्र इ  
 तिस्रयो वभूव नृपति पुरा चक्रवर्त्तिसत्यसंधः । समस्ताया भुवः पतिः कस्यापि कर्मणो योगाद्राज्यभ्य  
 ष्टेव भूवसः विप्रीतौ विनिता पुत्रौ सचकारात्मविक्रयं पुक्कसस्य च सदा सगंगतो राजा स पुण्यकृत् सोऽभयद्वप  
 ति श्रेष्ठेन सत्याश्चालितस्तथा एवं भूतस्य नृपतेर्वहोर्वत्सगताः ततश्चित्तानुराजा सवभूवातिदुःखितः  
 किं करोमि क्व गच्छामि निष्कृतिर्मे कथं भवेत् इति चिंतयत सत्यमग्नस्य वृजिना णैवे आजगाम मुनिः कश्चिद्ब्रह्मा  
 स्वाराजानमातुरं परोपकरणार्थं यत्र ब्रह्मणा निर्मिता द्विजाः सतं दृष्ट्वा द्विजवरं तन्नाम नृपसत्तमः कृतांजलिपुटो  
 भूत्वा गौतमस्याग्रतः स्थितः । कथमा मास एतान्तां मात्मनो दुःखसंयुतं श्रुत्वा नृपति वाक्यं तद्वै तमो वि  
 स्मयान्वितः उपदेशं नृपते यत्र तस्यास्य ददौ मुनिः । मासे भाद्रपदे राजन्कृष्णपक्षेऽतिशोभना एकादशी समा  
 ख्याता साऽजानास्त्रातिपुण्यदा अस्याः कुरुव्रतराजन्पापस्यांतो भविष्यति तव भाग्यवशादेपासत्तमेऽह्नि स  
 मागताऽऽपवासपरो भूत्वा रात्रौ जागरणं कुरु एवमस्या व्रते चार्णैतव पापक्षयो ध्रुव तव पुण्यप्रभावेण आगतो हं नृ  
 पोत्तम इत्येव कथयित्वा तु मुनिं रंतरधीयत मुनेर्वाक्यं नृपः श्रुत्वा च कुरुव्रतमुत्तमं कृते तस्मिन् व्रते राजन्पा  
 पस्यांतो भवत्क्षणात् श्रूयतां राजशार्दूलप्रभावोऽस्य व्रतस्य च । तिस्तीर्णं दुःखो राजासीद्व्रतस्यास्य प्रभावतः  
 पत्न्या सह समायोगं पुत्रेण च समागतः देवदुंदुभयोर्नेदुः पुष्पवर्षमभूद्विवः एकादशी प्रभावेण प्राप्य राज्य

मकटकं स्वर्गलेभेहरिश्चंद्रः सपुत्रः सपरिच्छदः इष्टाग्निध्वं व्रतं राजन्यैर्कुर्वति द्विजोत्तमाः सर्वपापविनि  
मेकास्त्रिदिव्यांति ते नृप पठनाच्छ्रवणाद्वापि अथ मेघफलं लेभेत् ॥ ३ ॥

॥ इति ब्रह्मांडपुराणपद्मपुराणयोर्भाद्रकृष्णजैकादशीव्रतकथा ॥

भाद्रपदमासकृष्णद्वादशीवत्सद्वादशी ॥ सा च पांचनदादिदेशे प्रसिद्धा अस्यामूलं सृज्यं तत्र सवत्सरा  
यागोऽपूजा पिष्टमयी सर्वत्सां गां स्त्रियः पूजयति तच्चोक्तं भविष्योत्तरे - सर्वत्सांतुत्यवर्णांगांशालिनं  
च पयस्विनीं च दनादिभिरालिप्य पुष्पमालाभिरर्चयेत् सर्वत्सायै धेनवे नमः ॥ इति संपूज्य ॥ वस्त्रा  
णाच्छाद्याऽर्घ्यं दद्यात् क्षीरोदागो वसंभूते सुरासुरानमस्कृते सर्वदेवमये मातरर्घ्यं गृह्णानमोस्तुते ततः प्र  
त्यक्षंगांसंपूज्य तस्यैत्र्यासदानमंत्रः सुरभित्वां जगन्मातानि त्वं विष्णुपदे स्थिता सर्वदेवमयी त्रासं मया दत्त  
मिमं ग्रस ॥ ततः प्रार्थना सर्वदेवमये देवि सर्वैरत्नैरलंकृते मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु नंदिनि भाद्रकृष्णत्र  
योदशी युगादिः ॥ तदुक्तं भविष्योत्तरे कलिकृष्णत्रयोदश्यां नभस्य मासि निर्गतः अत्र कृत्यं युगादीन् प्र  
क्रम्य ॥ पानीयमप्यत्र तिलैर्विमिश्रं दद्यात्पितृभ्यः प्रयतो मनुष्यः श्राद्धं कृतं तेन समा सहस्रं रह  
स्य भवेत्पितरो वदंति ॥ विष्णुपुराणेपि ॥ युगादयः स्मृता ह्येताः पिच्छणांतु सिंहे तवे ॥ भारतेऽपि  
गागन्वाया युगाद्याश्च तिथयस्तासु मानवः स्नात्वा दत्त्वा च हत्वा च जप्त्वा नंत फलं लेभेत् युगादिपुण्यांति पुश्चाद्  
मध्याह्नमुच्यते इत्यत्र श्राद्धमप्युक्तं पानीयमित्यादिना भाद्रकृष्णचतुर्दश्यां शिवपूजाविधीयत इति च  
तुर्दश्यां शिवस्य चैतिवचनात् भाद्रमासायां कुशाग्रहणं हेमाद्रौ हारितः मासेन भस्मे मावास्या तस्यां दर्भाच्च यो  
गातः शया तथा मास्ते दर्भा विनियोज्याः पुनः पुनः अत्रातिदेशमाह नभस्यैकादशी भूतदशांष्टम्यां समुद्रुताः वर्षयी

ग्याः कुशास्तास्वित्यादि नारदीये शुचीनभसिभाद्रेचमासेपूर्णातिकेद्विज पितृश्राद्धदानहोम सुरार्चनंत्यमशनु  
 ते भाद्रदशैऽपराहेतुतिलक्षेत्रसमुद्रवान् विरिचिमनुनामंत्र्यहुफट्छिन्नांकुशान्द्विजः सर्वदासर्वकार्येषुयोजयेदेक  
 दापरान् मंत्रस्तु विरिचिनासहोत्पन्नपरमेष्ठिनिसर्गज दहपापानिसर्वाणिदभस्वास्तिकरोभव भाद्रशुक्ल  
 प्रतिपदाकृत्य नारदीये भाद्रशुक्लप्रतिपदिजपेन्नाम्नांसहस्रकं व्रतंमौनमयंकेचिदाहुरन्नशिवाचनं नैवेद्यंतुप  
 चेन्मौनीपोडशत्रिगुणानिच फलानिपिष्ठपक्कानिदद्याद्विप्रायपोडश देवायपोडशान्यान्यनिभुज्यतेपोडशात्मना  
 सौवर्णशिवमभ्यर्च्यकुंभोपरिविधानवित् तत्सर्वधनुसहितमाचार्यायनिवेदयेत् इतिकृत्वाव्रतंविप्रदेवदेवस्यशु  
 लिनः चतुर्दशब्देहतिभुक्त्वाभोगान्निवंत्रजेदिति अथभाद्रशुक्लप्रतिपदि स्कंदपुराणोक्तं महत्तमास्यंशि  
 वव्रतं तदेवमौनव्रतामित्युच्यते इदं व्रतपूर्वविद्यायामेवकस्तंभ्यं तदुक्तंनिर्णयामृतेब्रह्मवैवर्तेच पूजाव्रतेषु  
 सर्वपुकर्तव्यासंमुखीतिथिरिति मदनरत्नेस्कादि नंदिकेश्वरउवाच देवकेनविधानेनव्रतपुण्यमहत्तम कस्मिंस्ति  
 थौतत्कर्तव्यंविधानतद्ब्रह्ममे स्कंदउवाच मासेभाद्रपदेशुक्लेपक्षेचप्रतिपत्तियौ नैवेद्यंतुपचेन्मौनीपोडशत्रिगु  
 णानिच फलानिपिष्ठपक्कानिदद्याद्विप्रायपोडश देवायपोडशैतानिदातव्यानिप्रयत्नतः भुज्यतेपोडशतया  
 व्रतस्यनियमाश्रयात् सौवर्णकार्येदेवयथाशक्त्याद्विरएमयं सौवर्णैकपैपरिश्रितसौवर्णघटितं यथाशक्तिव  
 नेत्रत्रयसमायुक्तजटामंडलमंडितं पचवक्रचतुर्बाहुंपडस्यूज्यस्यमध्यगं त्रिशूलंयज्ञसूत्रचवहंतंदक्षिणेकरे क  
 पालंकुंडिकावमिश्रित्याचंद्रधारिणं पंचामृतेनस्नपनंकृत्वासंस्थापयेत्ततः कुंभस्योपरिदेवेशंशुक्लवस्त्रयुगा  
 न्वितं गंधपुष्पैः समभ्यर्च्यफलैर्नानाविधैस्तथा प्रसीदेदेवदेशचराचरजंगद्रो रुपध्वजमहादेवत्रिने  
 त्रायनमोनामः पूजामंत्रः देवस्यचपरीधानंदद्याद्विनृपयस्विनीं अनेनतुविधानेनयः कुर्याद्व्रतमूत्तमं सरा

ज्यलभतेदेवदीधामयुस्तथैवच सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकेमर्हायते भुक्तुविविधान्भोगांस्ततः शिवपु  
 रं ब्रजेत् इति महत्तमव्रतं अथास्यामेवस्कन्दपुराणोक्तं मौनव्रतम् पार्वतीप्रश्नान्तरं ईश्वर उवाच शृणु  
 देवि प्रवक्ष्यामि यत्पृष्टोऽहं त्वया युना व्रतमेतत्परां चोणैसीतयाराधयेणच अन्यैरपि जनैः सर्वैरर्चाणीव्रतमुत्त  
 मं नभोमासेव्यतिक्रान्तिनभस्येवप्रवर्तते नभः श्रावणः नभस्योभाद्रपदः तौ चात्र पूर्णिमा तौ ग्रहौ ए  
 वं कालक्रमेणैव श्रावणी पूर्णिमा गता तद्दिनं प्राप्य विज्रेणत्यग्रेतैत्रैवाभिधानात् व्रतमेतत्कर्तव्यं षोडशैवदिना  
 नितु एतच्छ्रुत्वा ततो देवी प्रहृष्टा वाक्यमब्रवीत् पार्वत्युवाच विधानं च पुरा प्रोक्तं व्रतं मौनव्रतात्मकं तत्सम  
 स्तं समाचक्ष्व प्रसादं कुरु मे प्रभो ईश्वरवाच तद्दिनैश्च वसं प्राप्य सभार्यः सहवां धवः गत्वा प्रभातसमये स्नानार्थं  
 जलसन्निधौ तडागेवानदीतीरे गत्वा प्रस्त्रवणेऽथवा स्नानं कार्थ्यं तदा सर्वैः शिवध्यानपरायणैः दूर्वाः पो  
 डशसंगृह्य षोडशग्रंथिसंयुताः तत्संज्ञं च केन्यस्य स्त्रियावाभेन दाक्षिणे एवं विधानं कर्तव्यं यावत्स्यात् तदतिप  
 द्विनं तद्दिनैश्च वसं प्राप्ते समाप्यार्थं व्रतस्य तु मौनै नैवानयेतोयं मौनाद्गोधूमपेपणं मौनै नैव च कर्तव्यं नैव धं भोज  
 नादिकं सर्वोपस्करमादाय गत्वा च जलसन्निधौ स्नानं कार्थ्यं तदा तन्नित्यकर्मततः परं देवर्षिमुजानां च  
 पिच्छणां चैव तर्पणं पश्चाद्देवाय देवेशि नमः संपूजयेत्ततः शूलपाणे वृषारूढश्रद्धं चंद्रविभूषण तोयेन स्नापितो  
 देवपवित्रं कुरु मांसदा देवैस्तु वंदिता धेनुः सर्वपापप्रणाशिनी तत्क्षीरं स्नापितो देव नित्यं शोकहरो भव काम  
 तोऽकामतो वापि यन्मया दुःकृतं कृतं तत्सर्वं विलयं यातु दध्नः स्नानेन मे शिव रसानामुत्तमं त्वाज्यं देवानां च सदा प्रियं ते न  
 त्वं स्नापितो देवि निधिकांति प्रदो भव यस्योच्चारणमात्रेण ह्यसिंयांति पितामहाः मधुना स्नापितो देवि नित्यं शोकहरो भव  
 यमलोकभयत्रस्तः शरणं स्वागतः शिव खंडस्तन्निन देवेश मां कुरु स्वमानुषं यस्य दर्शनमात्रेण शुद्धिमायाति

जीवितं तेनैवोत्तमतोयेन स्नातो देहि प्रियं ध्रुवम् सुगंधिचंदनं देवकुंकुमेन समन्वितैः अर्चितोसिमया भक्त्या शिवलो क  
प्रदेभ्य अक्षयान्वंधुपुत्रादिन्ज्ञानचैवातिवाङ्मनः 'अनेवैवाक्षयं लोकमक्षतरं चितः कुरु संतानः परिजातश्च ये चा  
न्ये सुरपादयाः तेषां पुष्पैर्मया देवः सुदुरंगं धवान्शुचिः इक्षितं मे वरं देहि परत्र च शुभांगनि शुद्धा शुक्ला वरा व  
तिराज्येन च समन्वितः दीपवीरं प्रदानेन प्रीतः स्यादोऽश्वरो मम सर्वमन्नं मया दत्तं देवानां वसदा प्रियं तेनैवा  
न्नप्रदानेन सुप्रीतो वरदो भव शाखा प्रशाखा च सिता च दूर्वा विस्तरभूता धरणी तले यथा ममापि संतान वरं तथा  
क्षयं कुरु ध्वदूर्वा शिवपूजनेन नानाविधं फलं मुख्यं स पुष्पाक्षतचंदनं भक्त्या परमया दत्तं गृहाण त्वं सुरेश्वर' ज  
न्मजन्मन्तरेऽपि वभावाभावेन यत्कृतं क्षतव्यं देवतत्सर्वं शोभात्वांशरणगतः एतत्सर्वं तु ममैनेन शुद्धो भूत्वा समाहितः शि  
वपूजां प्रकुर्वणः कृतकृत्यो भवेन्नरः एवं संपूज्य विधिना संकल्पः क्रियते ततः सदा संपन्नपूजायां प्रीयतां मम शंकरः सं  
प्रीतो भवेदेव शक्तिग्राह्य सदा रचितः एवं पंचामृतस्नानं यः कारयति मानवः आजन्मो पाजितात्पापान्मुच्यते नानात्र  
संशयः विभागेन प्रदातव्यं ब्राह्मणाय शिवाय च आत्मना चैव भोक्तव्यं पक्वान्निविधिवच्छुभं एवं क्रमेण कर्तव्यं न स  
हृष्टजनवांधवै व्रतिना हितकार्थं द्विजाभोज्याः सदस्त्रिणाः दातव्यं प्रीतिपूर्वेण याचेता छिद्रकं द्विजं ततश्च शिवपू  
जादिभावाभावेन यत्कृतं तत्सर्वं मम पूर्णं स्थावर्कमार्थसाधनं पुत्रपौत्रप्रदं ह्येतत्सर्वं कामप्रदं व्रतं एतत्सर्वं मया  
ख्यातं त्वदग्रे प्रीतिपूर्वकं श्रुतमात्रेण देवादि सर्वपापैः प्रमुच्यते इति मौनव्रतम् ॥ ॥

भाद्रशुक्ल द्वितीयायां शंकरूपं विधातुं पूजा नारदीये भाद्रशुक्ल द्वितीयायां शंकरूपजगद्धिधि पूजयित्वा विधाने  
न सर्वकर्तुं फलं लभेत् भविष्यपुराणे 'भाद्रशुक्ल द्वितीयायां धिक्कृत्योक्तं माघे भाद्रपदे वापि स्त्रीणां धन्याः प्रचक्षते गुडा पू  
यास्तदा तद्व्यामासि भाद्रपदे तथा तृतीयायां पापसंवावासुदेवस्य तदुभे' इयं मन्वंतरादिः भारते यामन्वाद्य

युगाद्याश्रयिथयस्तासुमानम् स्त त्वाद्याचहुत्वाचज्वाचानेत्यमभने॥ अथास्याहरितालव्रतं नारदी  
ये भांशुकुतुतीयायाव्रतं वैहरितालिकं कुर्याद्भक्त्याविधानेन पाद्याध्याचमपूर्वकम् ततस्तुकांचनेपात्रे  
राजतेवापिताम्रके । वैणवमृगैर्मयेवापि विश्राण्यान्नसदक्षिणं सफलचसवस्त्रं च द्विजायप्रतिपादयेत् तदंतेपार  
णकुट्यादिष्वधुजने । सह " एवमुक्तव्रतानारीभुक्काभोगान्मनोरमान् व्रतस्यास्यप्रभविण्गौर्याः सहचरी  
भवेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणि वंशपात्राणि पाण्डश दातव्यानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि अन्येभ्यो विप्रव  
र्येभ्यो दक्षिणाचप्रयत्नतः भूयसीचततोदद्याद्विभ्रभ्येदेवितुष्टये एव याकुरुते नारी व्रतसौभाग्यवर्द्धनं सातुदे  
विप्रसादेन सौभाग्यं लभते ध्रुव यदा तृतीयाभाद्रेतुहस्तक्षसहिता भवेत् ब्रह्मगौरी व्रतं नाम समुद्धतुं शौरिणा धर्मे  
ण हारिणा चैतिवोध्य तथा कोटीश्वरं नाम व्रतं प्रोक्तं पिनाकिना लक्षेश्वरीति च तथा तद्विधानमथोच्यते । अस्या  
व्रतं तु सग्राह्यां वंद्यं चतुष्टयं उपवासेन कर्तव्यं वर्षे वर्षे तु नारद अखंडानां तिलानां तुतुडुलानां च नारद ल  
क्ष्मणे विशोऽध्याथक्षिपेऽप्यसि संशृते तत्पकेन विनिर्माणे देवीमूर्तिसुशोभनां प्रकर्षेर्धपुष्पाणां पुष्पमालाविभु  
षितां संस्थाप्य पार्वतीतत्र पूजयेद्भक्तिभावतः गर्धः पुष्पैस्तथा धूपैस्तथानैवेद्यविस्तरैः विविधैश्च फलैर्विप्रनमस्कृ  
त्यक्षमापयेत् सती विसर्जयेद्दर्वजलमध्यं च दक्षिणां दद्याद्विधिं विप्रभ्यो भुञ्जीयाच्च परेऽहनि इतिते कथिते  
विप्रलक्ष्मणोऽथरीव्रतं गौरीलोकं प्रयात्येतं व्रतस्यास्य प्रभावंतः अतोऽस्यां तृतीयायां गौरीदेव्यं व्रतच  
तुष्टयमुक्त ॥ हरितालिकाव्रतं " हस्तगौरीव्रतम् ॥ कोटीश्वरीव्रतम् लक्षेश्वरीव्रतं च ॥ तत्र  
शिष्टपरिगृहीतं हरितालिकाव्रतं तच्च परं विद्यायां कार्यं महतं मात्रासत्त्वेऽपि दिने गौरीव्रतं परेऽतिमाधवोक्तैः



आद्यामधुश्रावणिकाकजलीहरितालिका चतुर्थीमिश्रितास्त्रीभिर्दिवानकेर्विधोयतै तृतीयानभसः शुक्लामधुश्रावणिकास्मृता रंभारूपावर्जयित्वातुतृतीयां द्विजसत्तम अन्येषुसर्वकार्येषुपण्युक्तप्रशस्यत इति ब्रह्मवैवर्तात् द्वितीययातुयाविद्वातृतीयानकदाचन कर्तव्यासूरिभिस्तातघर्मकामार्थतत्परैः विहायैकातु रंभारूपांतृतीयांपुण्यवार्द्धनीमित्स्कांदोक्तद्वितीयाविद्वानिपेधप्रयोजकश्चात्र द्वितीयोनत्रिमुहूर्तकः किंतुकला काघात्मकोपि तदुक्तं स्कांदे कलाकाथादिमात्रादिद्वितीयासंप्रदृश्यते सातृतीयानकर्तव्याकर्तव्यागणसंयुते ति अतएव स्वल्पापि तृतीयाचतुर्थ्याअर्थचालपेधप्रयुक्तोनिषेधोगौरौव्रतविषयः विहायैकांतुरम्भारूपांभित्तिपर्यु दसिनत्वेतत्सहआनामेवव्रतांतराणांप्रवर्तितेः इयमन्वादिः भाद्रस्यकजलीकृष्णाशुक्लाचहरितालिकेतिदिवो दासोदाहृतवचनात् अथहरितालिकाव्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यममसस्तपापक्षयार्थसप्तजनमारोग्यसौ भाग्यादिदृढयेउमामहेश्वरसायुज्यतासिद्ध्यर्थहरितालिकाव्रतमहंकरिष्ये तत्रादौ गौरीयुक्तमहेश्वरसंपूजयिष्ये॥ अथध्यानं पीतकौशेयवसनांहिमाभांकमलासनां भक्तानांवरदांगौरींसशिवचित्तयाम्यहम् १ मंदारमाला कुलितालकायैकपालमालांकिंतेशेखराय दिव्यांवरयैचिदांगंवरायनमः शिवायैचनमः शिवायैरभ्यांनम तिध्यात्वा ॥ देवदेविसमागच्छप्रार्थयेहंजगन्मये इमांमयाकृतांपूजां गृहाणसुरसत्तमे शिवगौरभ्यांनम इत्यावाहनं ॥ भवानित्वंमहादेवि सर्वसौभाग्यदायिके अनेकरत्नसंयुक्तमासनंपरिगृह्यतां इत्यासनम् ॥ सुचारुशीतलंदिव्यनानागंधाधिवासितं पाद्यंगृहाणदेवेशिमहादेविनमोस्तुते पाद्यम् ॥ श्रीपार्वतिमहाभागे शंकरप्रियवादिनि अर्धगृहाणकल्याणिभ्रंसासहपतिव्रते इत्यर्घ्यम् ॥ गृहाणजलंसगानंतंसुवर्णकलशस्थितं आचम्यद्वामहाभागेरुद्रेणसहितेऽनघे ॥ गंगासरस्वतीरेवाकविरीनर्मदाजलेः स्नापितासिमया

देविसदाशांतिप्रयच्छमे स्नानम् ॥ आप्मयस्वेतिपथः दधिक्राव्णेतिदधि घृतमितिघृतं मधुवातेतिमधु  
 स्वादुपवेतिशर्करा पंचाभृतसमानतीतंपयोदधिघृतंमधु शर्करांजलसंयुक्तांस्नानार्थंप्रतिगृह्यतां पचाद्यतस्त्रा  
 ने वरुणस्येतिशुद्धस्नानं हरिद्रासर्पपद्रव्यैरुद्धर्तनं पुनराचमनं शिवगौरिभ्यांनमः सर्वसत्त्वाधि  
 केभ्येलोकलज्जानिवारणे मयोपपादितेदेविवाससोपरिगृह्यतां वस्त्रम् कर्पूरगुरुसंघृष्टकुंभमादिसमन्वि  
 तं कस्तूरिकासमायुक्तंचेदनंप्रतिगृह्यतां गंधम् रंजिताः कुंकुमायेन अक्षताश्चातिशोभनाः ममैपां  
 देविदानेनप्रसन्नाभवसर्वदा अक्षताः मल्लिकावकुलंचंपकपाटलापुन्नागजातिकरवीररसालपुष्पैः विल्वप्र  
 वालतुलसीदलमालिकाभिस्त्वांपूजयामिजगदीश्वरिभेप्रसीद पुष्पाणि देवदुमरसोद्धृतः कृष्णगुरुसमन्वितः  
 आनीतोद्यमयाधूपोभवानिप्रतिगृह्यतां धूपः त्वज्योतिःसर्वदेवानां तेजसांतेजउत्तमं आत्मज्योतिः परं  
 धामदीपोयंप्रतिगृह्यतां नैवेद्यम् पुनश्चमनं श्रीशिवभ्यांनमः मलयाचलसंभूतंकर्पूरेणसनन्वितं क  
 रोतर्तनकंचारुगृह्यतांजगदीश्वरि इदंफलमितिफलं कर्पूरालवंगादितांबूलदलसंयुतं क्रमु  
 भस्मपाददेवितांबूलंप्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणाद्रव्यं वज्रमाणिक्यवैदूर्यमृद्राविद्रुममंडि  
 तं गुणरागसमायुक्तंचानंप्रतिगृह्यतां सुवर्णमत्रपुष्पं चंद्रादित्यौचधराणीविद्युदग्निस्तथैवच त्वमेवस  
 र्वोत्तमोऽसि 'आति'क्यंप्रतिगृह्यतां नीराजनं अथनामपूजा उमायैनमः गौर्दैनमः जगद्धात्र्येनमः ज  
 गत्प्रतिभापेयमः शांतिरूपिण्यैनमः महेश्वरायनमः शंभवेनमः शूलपाण्यैनमः पिना  
 कपूतेनमः शिवायनमः पशुपतयेनमः महादेवायनमः इतिपुष्पांजलयः यानिकानिचपापानि  
 नान्मातरकृतानिग तानिसर्वाणिनृष्येतिप्रदक्षिणपदेपदे इतिप्रदक्षिणा ॥ अन्यथाशरणेनास्तिस्त्वमेवशरणं

मम तस्माच्छरणभावेन रक्षमां परमेश्वरं । इति नमस्कारः ततो वैष्णवपात्रस्थवायनं दद्यात् अन्नं सौवर्णपात्र  
स्थं फलवत्सदक्षिणं वायनं गौरिविप्रायं ददामि प्रीतये त्वं । सौभाग्यं नारोग्यकामानां सर्वसंपत्समृद्धये गौ  
शगिरीशतु त्वर्थं वायनं ते ददाम्यहं । प्रतिगृह्याद्विजश्रेष्ठसंपूर्णफलदायक त्वन्मसादात्सुरश्रेष्ठमुच्येहं सर्वपात  
कांत् इति वायनदानं आचार्यार्थं च गंध्यात्सर्वसांचपयस्विनीं शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्भूतसंपूर्णहेतवे अथो  
पयातं निवेदनं निराहारोद्यदेवेश उर्माकांतजगद्गुरुः । भोदयामि श्वेजगन्नाथास्मिन् हरितालिकाव्रते कथां श्रु  
त्वा तदन्तरं प्रतिमादानं अथ कथाः । नारायणं नमस्कृत्य । सुत उवाच मंदारमालाकुलितालकायैकपालमा  
लांकितेशेखराय । दिव्यां वरायै च दिग्गवशाय नमः शिवायै च नमः शिवाय कैलासशिखरासीनं गौरिपप्रच्छंशक  
रं प्रपन्नास्मि जगन्नाथ तथ्य ब्रूहि मम प्रभो । केन त्रतं प्रभावेण तपोदानेन शंकर अनादिमध्यनिधनो भूत्वा त्वं ज  
गतः प्रभुः मया प्राप्नोसि देवेश न जनि तस्मादंशिव । कथय स्वप्नसादेन यद्यहं तव वल्लभा ईश्वर शुणु  
देवि प्रवक्ष्यामि तवाश्रेव त्रतमुत्तमं येन त्रतं प्रभावेण प्रातमं द्वांसर्न प्रिये । यद्गुह्यं मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये यथा  
चोडुगणैश्चंद्रो ग्रहाणां भानुरेव च वणानां तु यथा यिन्नो दिवानां विष्णुरुत्तमः । नदीनां तु यथा गंगापुराणां तु भारतं  
वेदानां तु यथा सामं हिं द्रियाणां मनो यथा । पुराणवेदं सर्वस्वं मांगमे पुयथोदितं । तदेकाग्र्येण मनसा शृणुष्वेदं सनातनं  
येन पुण्यं प्रभावेण प्राप्तमर्द्धासनं मम । तत्सर्वं कथं विष्ण्यां मित्वं मम प्रेयसीयतः । भोद्रे मासि सति पक्षे तृतीयाहस्तसो  
मयुक् तदनुष्ठानमात्रेण सर्वान्कामान् व्रज्योत् । शृणु पूर्वथ देवि त्वया तस्यामनुष्ठितम् । तत्सर्वं कथयिष्यामि  
यथाष्टतं हिमाचले ॥ पार्वत्युवाच ॥ कथं पूर्वमया चर्चिषा व्रतानामुत्तमं व्रतं तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वत्सकाशा  
द्वपुश्चंज । ईश्वर उवाच नानापक्षिणैर्युक्तैः नानासंगैर्वर्षाः । सिद्धचारणगुह्यकाः

विहरति यथासौख्यं गंधर्वांगीततन्पराः स्फाटिकैः कंचनैर्गुणैर्भाणिवैर्दुर्धभापैः भुजोल्लसन्निवाकाशंसुहृ  
ह्रामंदरो यथा हिमेनापूरितः सर्वो गंगार्धनिविशजितः नृत्तं स्वप्नराशोयत्र शोभमानो नगेश्वरः तत्र त्वं प्रावर्तते  
बाल्ये आचरन्तो महत्तपः द्वादशाब्दानि देवेशि धूमपानमधोमुखो भूत्वा त्वं पतिरित्येवं मदाराय न तत्परा संवत्सरयतुः  
पट्टिपक्षपणं शनं स्वया दृष्ट्वा तातस्तु ते कष्टं दुःखितश्चित्तो भृशं कस्मै देयानया कन्या एवंचितानुरोऽभवत् इत्येवं  
चितयानि देवार्पितारोऽभ्यगात् पाद्यार्घ्याचमनादीनि नारदाय ददोगिरिः सुखासनं गतं तं तु हिमवानिदमब्रवीत्  
हिमवानुवाच किमर्थमागतः स्यामि न्वदस्व मुनि सत्तन महाभाग्येन संप्राप्तं त्वं दद्यागमनं प्रभो अथ मे सफलं ज  
नम अथ मे सफलाः क्रियाः गतं चायजडत्वं मे यज्जातं तव दर्शनं गतायमानसो चिंता यथा हं दुःखिता  
भृशं कन्यारत्नं मिदं कस्मै देयं तं हि मे भुने नारद उवाच शृणु शैलद्रुमद्वयं कथं विष्णुना त्रे पितो ह्यहं यो  
ग्यं योग्याय दत्तं वयं कन्यारत्नं मिदं स्वया वासुदेवसमो नास्ति ब्रह्मसूया शीरादिषु चतुर्गुणैर्ग्रहैश्चैव दद्यातां मम  
समं हिमवानुवाच वासुदेवसमो देवः कन्याप्रार्थयते यदि तस्मै देयमया कन्या त्वदागमनं गौरवात् इ  
त्येव गदितं श्रुत्वा वैकुण्ठनारदाय प्रीतः प्रीतां वरधरं शंखचक्रगदाधरं चतुर्भुजं वासुदेवं नमस्कृत्याभ्यभाषत  
नारद उवाच शृणु देव विवाहार्थं गतं वं शैलजां प्रति तेन दत्तं प्रति श्राद्धं कन्यारत्नं सुशोभनं हिमवांस्तुत  
दागौरीमुवाच तां वहरिषितः दत्तास्त्वं मया देवि देवाय गुरुध्वजं श्रुत्वा वाक्यं पितुर्देवी सख्यासाक्ष्यं नंतरं गता  
ह्यनशनं कृत्वा तपस्तप्तुः सुदुःखिता सख्युवाच किमर्थं न गपुत्रि त्वं दुःखि तातप्यसे पुनः को वा का  
मो भिलषितः सखि जनिने वैशुभे सखि शृणु महान्कामो मनसा चिंतितो मया श्रुत्वेन तप  
सा किं संप्राप्यते मादृशैः खलु श्रुतो मया सह पुन श्रुत्वा च त्वं नंतरं सख्युवाच को वा कामो भिलषितो योत्सेन

तपसानरः नप्राप्यतेतमेवहिं उपायंचितयामिवै ॥ पार्वत्युवाच ॥ कैलासाशिखरासनिदेवदेवदृषध्वजम्  
 भर्तृत्वेनैवमनसाकामयेहंनसंशयः संप्रकामोमहानमयेतातेनकृतोऽन्यथा तस्मादेहपरित्यागंकरि  
 प्येहंनसंशयः पार्वत्यावचनंश्रुत्वासखीवचनमब्रवीत् नगपुत्रिमहद्वाग्यंप्राथंताविष्णुनायतः संसेव्येदं  
 वतीः सर्वैर्भेहद्रादिपुरोगमैः चस्थेकगुणलेशनगुणवतोभवांतिहि सगुणानामनंतत्वादनंतइतिविश्रुतःदेवा  
 नांकन्यकाभद्रेखर्कायांचेष्टदेवतां संपूजयितुमिच्छतिप्राथंतिदिवातिशंश्रुतिभाग्यवशादेविमाहिष्यप्राप्यतेयथा  
 किंवययापाप्रसंत्यत्काभिक्षार्थंगम्यतेन्यतः प्राप्यापिकामदेवंप्राथंतेकामदाहकः अस्तिकाचित्कचिद्रम्या  
 त्रिलोक्यात्वाद्दिनाप्रिये नरोत्तमायदत्तासितवपित्राशुभंकृतं माशोचस्वनिवर्तस्वजानासित्वंगुणांस्तंयोः  
 अमितास्यथेकेनत्वंशूणष्वैकमनानघे किरीटिकेशवोनिर्त्यजटीमृत्युंजयोऽनघे केशवः सुमुखोभद्रे सचर्भाम  
 मुखः सदा सुपंक्तिरत्नदंतश्चविपकिर्दीर्घदंष्ट्रकः रत्नकुंडलवान् विष्णुर्नागकुंडलवान्शिवः विष्णुः कमल  
 नेत्रश्च ज्वलन्नेत्रः सदाशिवः चंतुर्भुजधरोविष्णुः सर्वदशभुजोमहान् श्रीवत्सलांछनोविष्णुः शिवस्य  
 ब्रह्मणःशिरः पीतांबरधरोविष्णुः सचचर्भारः सदा पद्मपाणिर्पुत्राविष्णुः सदृढः शूलपाणिर्धृक्  
 अम्लानपद्ममालःस मुंडमालाप्रियः सच कंठेऽस्यकौस्तुभंरत्नं तस्यकंठेविपंसदा वाहनंगरुडोयस्य  
 जरठोक्षाशिवस्यच शेषपर्वकाशार्थस्य चिताभस्मशयः सच गंधर्वध्वनिनाहृष्टो भूतानांशेदेनेनसः वि  
 ण्णुर्भोगीचयोगीच कथंकामयसेशिवं पार्वत्युवाच नजानासिविमूढत्वयोगिनंशूलपाणिनं यस्याज्ञासाधको  
 विष्णुस्त्रिलोकोपातिनान्यथा राजसेनस्वरूपेणब्रह्मासृष्टिविधातिव तामसेनस्वरूपेणरुद्रोतिसकलरुपा गु  
 णान्तंस्ववैशिष्ट्यं महत्स्वैवेतिकः शुभं यस्याज्ञावशगोभूत्वा विष्णुः दृष्ट्वादधारवै पुनः ससकरो

भूवातांचर्दतैदधारयै यद्वत्तान्भुंजतेभोगान्विष्णुर्भोगिनिकथ्यते सहस्रकमलैःपूर्वं विष्णुनाराधितः शि  
 वः वैकुण्ठसश्रयतेज स्तेनदत्तनिजंक्षणात् इंद्रादीनानुयोदातासदेवोनश्रुतस्त्वया यद्वत्तत्रराज्यंतुइंद्राद्याभुंज  
 तेसुख कुबरेणापिमहती श्रीरवाप्तावशानने वरुणेनजलेशत्व शेषः पातालसंस्थितः सूर्यस्नपतिभीत्यवैवा  
 युर्वातिदिवानिशं यमः संयमनीशत्वं तदेवाकैनेवेत्स्यासि यस्यांक्षयास्वकालिनेमघावर्पतिमर्त्यतः पावकः स  
 वेदेवानां वदनं वसंतेनघे पितरः पितृलोकत्वं मत्पितापर्वतेश्वरः चंद्रोह्युडुगणेशत्वं समुद्रवैगभीरतां सोमः  
 प्रायोपधीशत्वं चदनश्चसुगधितां यस्याज्ञयास्वकालिपिभवंत्यादेशवर्तेनः दृष्टिः शतं च यर्मथ स्वकालेचग  
 मागमं शक्राद्यात्रापिदिक्पालाः स्वादिशंपालयंतिते येषुकृत्वेपुं देवायोजिनास्तेनतत्पराः अन्यथा  
 करणेतेपांसचदडविभास्यति पराः परः सवैदेवो निर्गुणः सगुणोपिवा निराकारश्चासाकारोयोगीभोगी  
 सएवच केवलेनिर्गुणः साक्षी क्षरथाक्षरएवच कोवेदतस्यतद्रूपं यद्रहोतिप्रचक्षते ब्रह्माद्यादेवताः सर्वा  
 ऋषयश्चतुषोधाः योगिनोज्ञाननिष्ठायेयदर्थैत्यकंवयनाः तेषुपितस्वयनजानंतितस्वरूपंसखिशूलिनः अत  
 रंतकामेयहैवपिपतिपतिताशुभे ॥ सस्युवाच ॥ सम्यक्कामोभिलषितस्तदर्थैत्यकज्जीविता यत्रैवेति  
 श्रितायुहिः सकामोभवतिध्रुवं ममापिचमहद्भाग्यं यतस्त्वर्कभकारिका किंचिद्विज्ञप्नुमिच्छामित्ययचेच्छ्रूय  
 यः अत्रिकापूजनंकार्थतन्मयाकामदंश्रुतं तवेष्टदार्जीयादेवीसापिपूज्याप्रयत्नतः तद्विषयत्रुग्रहंदिमविप्र  
 तिरनुत्तमा अनुज्ञादानमोत्रेणित्यसफलतानय करिष्याम्यहमप्येतद्गौर्याः पूजनमुत्तमं तथेति स मतं  
 कृत्यायातायत्रमहावन पितानिरीक्षयामासहिमंस्तांगृहेगृहे केननीतानुसापुत्रिदेवदानमक्रतैरः सत्य  
 कृतंचक्रपयैकिंदारपेरुद्धजे इत्येवंचितयविष्टोमूर्छितोनिपपातह हाहाकृत्यातांतालोका प्रयायतिग

रिप्रति आगत्यमुनयः सर्वे पत्रच्छुस्तेहिमालयं किमर्थमुच्छतां प्राप्तः कथयस्व यद्विहितम् ॥ हिमवान्  
वाच यदर्थेदुः खस आतः कन्यारत्नं हतं मम दृष्टवाकालसंप्रणसिंहव्याघ्रगयाहता पतितः शोकसत  
तोवातेनैव यथातरुः निर्गतो गिरिराजस्तु दहितुश्च गवेषणे गत्वा यविपेन घोरं सिंहशार्दूलसकुल व्याघ्रे सिंह  
अभल्लैर्यैः धमनैर्महागजैः तरिमन्वेन महाघोरैरगत्वा तां सखिभिर्युता दृष्ट्वा तत्र नदीं रम्यां वनमध्ये गुहातरे उप  
विष्टालिभिः सार्द्धं मन्नाहारविवर्जिता सस्थाप्य बालकः पिङ्गपर्वत्यासाहितमम हस्तनत्रक्षत्रं मयूकामासि भद्र  
सिताजया तत्र बाधेन गतिरत्रो जागरणकृतं तेन व्रतप्रभवेण आसनं चलितं नम प्राप्तो ह देवितत्रैव यत्र च सखि  
भिः सह करेऽपि मम प्रार्थ्यार्थं मदगंधादिलेपन गुरुपदिष्टमार्गेण तेन तुष्टो भूय मुदा प्रसन्नास्मि वरं ब्रूहि मया श्रो  
कवरानने ॥ पार्वत्युवाच ॥ प्रसन्नोऽसि यदा देवदत्तस्वमनसेऽपि सत सर्वज्ञस्य न चाज्ञाता किं विद्वस्ति महीतले ॥  
महादेव उवाच ॥ अहं भर्ता भवेयं देवदेवतेः कृतं व्रत तत्प्राप्स्यसि त्वसुभगेन तु यथाममदर्शनं व्रते मे तत्कारिष्यं  
तियाना यो हृदमानसाः प्राप्योऽपि सकलान् कामान् युज्येत ब्रह्मणा सह इत्युक्त्वा च ततो देविकैलासमहमागतः ततः  
प्रभातसमये नद्या मे विविसृज्यता पारणतुनतः कृत्वा यत्प्राप्तं वनमध्ये न पुनस्तत्रैव सुप्तासि सख्या सा दैसिरे  
त्तटे हिमवानपि तत्रैव संप्राप्तस्त्वहं वेपणात् पश्यन् यथैव तद्विदुश्च ब्रह्मपानविर्जितः सुप्तदृढेन दीर्घतोरैरदूरतः क  
न्यकाद्वयं उस्थाप्योत्संगमानीय रुढं तोत्वामवाच ह सिंहव्याघ्रादिभिर्जुहोसे वितं हिमवान पुत्रिप्राप्ता किमर्थी  
त्वं प्रियं किं करवाणिते श्रीपार्वत्युवाच शृणु नातम बाज्ञातं त्वमादास्यसि जालिने तदेव यथा कृतं तातेनाहं वन  
मागता तथेष्टु क हिमवता त्वमानं तां गृहं प्रति तेनाप्युक्तस्त्वं हिं दिवि विवाहार्थं स्वयासेह ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥  
किं कृतं गिरिणा तत्र विवाहो भूत्कथमम त्रयात्र किं कृतनाथ श्रोतुं मेच्छोऽपि विस्तरात् ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥

ऋपयः सप्तभोदेवि वदर्थेप्रेषितामया दृष्टास्तेनगराजेनप्रपच्छमुदितननान् कुतआगममंजातंभर्ताज्ञानच  
 क्षुपा अन्यथामहतांप्राप्तिजैडानविक्रमंभवेत् ऋपयऊचु नगराजयतावच्छराज्ञावि गयिनः त्वत्समी  
 पेनुकन्यार्थदीयतांयदिरोचते ॥ गिरिवाच ॥ महादेवोयदामत्तः कन्यांप्राथयेतैतदा कन्ययाचि  
 कृतंसम्यक्पदर्थेदुश्चरंतपः अतस्तेनप्रसादोऽस्याः कर्तव्यः शूलपाणिना ऋषिभिर्गीयतेनिर्व्यसदेवोभ  
 क्तवत्सलः इतिश्रुत्वागतविप्रामहादेवस्यसन्निधौ तद्वृत्तंतस्माकएम्आजगममहेश्वरः आजगमुस्त्रैधै  
 सर्वदेवाइद्रपुरोगमाः पातालादागतः शेषः क्षीराब्ध्यशयनाद्भिभुः यत्रतत्रस्थितादेवा गंधर्वाः सि  
 ङ्खचाराणाः तेतत्स्थानात्समाजग्मुस्तन्महोत्सवसंभ्रमाः विष्णुनाचधृतंछत्रंथृतंशतशलाकजं इंद्रोवैवा  
 मरेदिव्येकुबेरः कोशधारकः स्वफणामणिभिः शेषोदीपमालांविभर्तिसः सहस्रयोजनायामंतेनाक  
 रिमुमंडपं एकस्तंभमयंप्रोक्तंयोजनांशतानाधिकं ब्रह्माद्यादेवताःसर्वेभत्राशिपमचीकरन् जयशब्दकृतोदेवाऋप  
 यश्चतपोधनाः नृत्यंत्यप्सरसस्तत्रगंधर्वाललितजगुः वाद्यानांस्वान्तितंमेघोमंदमंदचगर्जति विकिरंश्चतुर्दिक्षुतु  
 पारकुसुमानिसः देवकन्यानागकन्यालजैस्तुकृतमंगलाः सरस्वतीरमादेवीशच्याद्यादेवतास्त्रियः स्वर्णपात्रेनि  
 धायाशुपुष्पचंदनमक्षतान् दधिदूर्वाचसिद्वार्थाहरिद्रारत्नदीपिकां नाराजनंप्रकुर्वतीगिरिजायाः शिवस्यच पुष्प  
 लक्ष्मिप्रकुर्वतीदेवाः सव्यापसव्यतः महोत्सवः प्रवृत्तोभूद्विमालयगिरौतथा गिरिणाचतदातस्मैदत्तंजामादृतोपकं  
 गजानांदशसाहस्रमभ्यानानियुतंतथा अनर्घान्यपिरत्नानिददौतस्मैगिरीश्वरः मुक्तानांदशकोटयश्चदशकोटय  
 श्रयिंदुमाहारीकंदशकोटयस्तुपरिवृहदगैरिः अंसंस्थाताश्चवैदास्योमनःसतुष्टिकारिकाः मेनाकस्तत्प्रिया  
 र्थवैशोरिणांप्रेषितःस्वयं एवंगिरिजासाद्वैकैलासमहमागतः आगत्यदेवतान्सर्वान्स्वैत्वेस्थःनेसमादिशम्



शिवउवाच ॥ तेनव्रतप्रभावेणसौभाग्यमतुलत्वया प्राप्तमर्द्धासन्नंदेविसाधितसुमहत्तरं अद्यारभ्यव्रतंदेविनक  
स्यापिनिवेदितं यद्व्याप्यपरमदेवियन्नोक्तकस्यचिन्मया तदुक्तंत्वत्सर्मापंतुत्वत्सौभाग्यविमोहनात् व्रतराज  
स्यनामापिशृणुदेवियथाऽभवत् आलिभिर्हरितायस्मात्साहारितालिका पार्वत्युवाच केनपूर्वकृतंनार्थ  
विधिंचास्यवदब्रवी  
किंपुण्यांकंफलंचास्यकैश्वयैक्रियतेनरैः ॥ महादेवउवाच ॥ शृणुदेविविधिं  
वक्ष्येनारीणांव्रतमुत्तमं कर्त्तव्यंतुप्रयत्नेनयदिसौभाग्यमिच्छति तोरणादिचकर्तव्यंकदलीस्तंभमंडितं  
आच्छाद्यपटवस्त्रैर्वीनानावर्णविचित्रकैः चंदनानिसुगंधीनिलपयेद्ब्रह्मंडपे शंखभेरीमृदंगैश्चवादित्रैर्वहुनिः  
स्वनैः नानाभंगलचारस्तुक्तैर्वयोमसद्भानि स्थापयत्प्रतिमांतत्रपार्वत्यासहितंमम पूजयेद्बहुभिः पुष्पैर्गंधैः  
धूपैर्मनोहरैः नानाकारैश्चनैवेद्यैर्नानाभक्ष्योपचारकैः नानोपहारतांबूलैरुपवासप्रजागैरैः नारिकेलैः पू  
गफलैर्दोडिमैः कनकादिभिः वीजपूरैः सनारंगैरन्यैर्ऋतुभवेस्तथा कालदेशोद्भवैः सर्वैः फलैश्चविविधैः  
शुभैः गंधधूपैस्तथादीर्घैर्भोजनानेनपूजयेत् नमः शिवायशांतायपंचवक्त्रायशूलिने नेदिभृंगिमहाकाल  
गणपुकायशंभवे शिवायैहरकांतायैप्रकृत्यैःसृष्टिहेतवे शिवायैसर्वभंगल्येशिवरूपेजगन्मये शिवकल्याण  
देनित्यंशिवरूपेनमोतमः शिवरूपेनमस्तुभ्यंशिवायैमतंतमःनमस्तब्रह्मरूपिण्येजगद्वायैतमोतमः संसारभ  
यसंतापात्त्राहिर्मासिहवाहिनि येनकामेनदेवित्वंपूजितासिमयेश्वरि राज्ञ्यसौभाग्यसंपत्तेर्देहिमामंवपार्जते पूर्वो  
क्तेनविधानेनपूजयेदुभयासह कथांश्रुत्वैकचित्तेनदद्यादन्नानिभूरिशः आचार्यायप्रदातव्यंवस्त्रधेनुहिरण्यकं अ  
न्येषांदीयतेदानंस्त्रीणांवाभूपणादिकं ततोवाचेनगतीभतानिशांकोक्तुकादिना नयंदतंतद्रितादेवियदिसौभाग्यमिच्छ  
ति तस्मिन्नहनियानारीभोजनंकुरुतेयदि ससजन्मभवेद्वध्यावैधव्यंचपुनः पुनः दारिद्र्यंचपुत्रशोकंचकंकश-

दुःखभोगिनी पतेत्सानरकेघोनीपवासं करोति या कांचनं राजते तां खेवैणुजं वापि मृन्मयं संपुटं कथ्यतन्मध्ये फ  
 ला निवे विधानि च हरिद्राकुंकुमै च व्रंजनानि प्रकल्पयेत् वस्त्राण्याभरणानि दातुं वल्लसं हरिण्यकं कृत्वा स  
 छाद्य वस्त्रेण प्रदद्याद्वा ह्यणस्त्रियै प्रीत्यर्थं तदेव देशिदानं देयं स्वशक्तिः दत्त्वा नेन विधानेन पारणतं दनं तरं एव  
 विधिं ध्या कुरुते च नारी भर्त्रा समं सारमते सुखेन विनाशकाले मम तुल्य रूपं सा युज्यमुक्तिं लभते सुखेन अश्वमेधसहस्रा  
 णि वा जपेयशतानि च कथाश्रवणमात्रेण तत्पुण्यं लभेनरः एते ते कथितं देवि विधानं सरहस्यकं कोटियज्ञक  
 तं पुण्यमस्य नृणां नमात्रतः इति भविष्योत्तरपुराणे हरितालिकाव्रतं श्रुथोद्यापनं ॥ पार्वत्युवाच उवाच  
 न विधिं ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्तिहेतवे ॥ महादेव उवाच ॥ उवाच  
 न विधिं वक्ष्ये येन सांगं फलं भवतु प्राप्ते भाद्रपदे मासि तृतीयाहस्तसोमयुक् तस्यां रात्रौ प्रयत्नेन यथोक्तं सर्वमा  
 चरेत् सर्वतो भद्रं भक्ष्यं वा लिङ्गं तो भद्रमेव च कारयेद्विधिवद्देवि मंडलस्य प्रपूजनं तस्यां प्रस्थापयेत्कुंभं व्रणच्छिद्र  
 विवाजैतं तस्योपरि न्यसेद्धैमं पार्वत्या सहितं शिवं वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य पूर्ववत्पूजनं चरेत् ततः प्रभातसमये  
 युग्मान्यधौ निमंत्रयेत् क्वचित्तु षोडशद्विजयुग्मांश्च प्रकृत्वा दैवैश्च पूजयेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणि वंशपात्राणि  
 षोडशेभ्युक्तं तच्छकपरायज्ञैश्च आचार्यवरयेन च त्रचतुर्भिर्ब्राह्मणैः सह स्थंडिलं तु प्रकर्तव्यं हस्तमात्रं शुभेन  
 ततो होमं प्रकुर्वीत घृतदूर्वासमिन्तिलैः पृथक् पृथक् शतं कृत्वा मंत्रेण जातवेदसे पातयित्वा यसोर्धारां पुनः पूजन  
 माचरेत् नमः प्रणतपालाय नमः कैलासवासिने नमो वेदांतवेद्याय उमादेर्हार्दिकारिणे उत्पत्तिस्थितिं  
 हारकैर्त्रेनेन मीऽस्तुते येन कभेन मे देवपूजितश्चो मया सह व्रतं संपूर्णं तां या तु त्वत्प्रसादाज्जगद्गुरो इति स्तु  
 त्वा महादेवं प्रणिपत्य पुनः पुनः गोभारिण्यदानानि वस्त्रदानान्यनेकशः सहिरण्यं सवस्त्रं च तेभ्यो दद्याच्च भग

कितः उमामहेश्वरदेवः प्रीयतामैनमोनमः ततः कुर्यात्स्वयंदेवविधुभिः सहभोजनं सर्वान्कामान्  
 नवाप्नोति सोभाग्यं लभते ध्रुवं मृतवत्सनुयानासीपुत्रं प्राप्य विरायुपं नपुनर्गर्भमायाति सा गौर्या सहलीयते ॥ इति  
 स्कंदपुराणे उमामहेश्वरसंवादे सोद्यापनहरितालिकाव्रतकथासंपूर्णा ॥ अथोद्यापनं पार्वत्युवाच उद्यापनविधिं  
 ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपत्तिहेतवे ईश्वर उवाच ॥ उद्यापनविधिं वक्ष्ये व्रतराजस्य शो  
 भनं यस्यानुष्ठानमात्रेण संपूर्णं हि व्रतं भवेत् चतुःस्तंभं चतुर्द्वारं कदलीस्तंभमंडितं घंटिकाचामरयुतं कमलैरु  
 पशोभिर्न चंदनागुरुकपर्पूरैर्लेपितं शुभं मध्ये वितानं वन्धीयात् पंचवर्णैरलंकृतं तन्मध्ये कारयेत् पद्मं  
 चवर्णैः सुशोभनैः तस्योपरि न्यसेद्ग्रीहीन्द्राणि न परि संमितान् सौवर्णराजतंतार्धकलशं विन्यसेद्दुधः पंचर  
 तनानि निक्षिप्य सर्वौषधिसमन्वितं तस्योपरि न्यसेत्पात्रं सौवर्णराजतं हिवा वृषारूढं महदेवं राजते न विनिर्भितं  
 सर्वविषयसंयुक्तां गौरिं हिन्ना विनिर्भितां पूजयेत्तत्र गंधार्थैः पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः रात्रौ जागरणं कुर्यात्कथा  
 वाचनपूर्वकं ततः प्रभाते विमले कृत्वा स्नानादिकर्म च पूर्ववच्चांचयेद्देवं पश्चाद्दोमं समाचरेत् स्वगृहोक्तविधा  
 नेन कृत्वाग्निं स्थापयेत्ततः प्रारभेच्च ततो होमं न वग्रहपूरः सरं तिलां श्रयवसं मिश्रानां ज्येन च परिप्लुतान् जु  
 हुयाद्घोरमंत्रेण गौरिं मंत्रेण मंत्रवित् अष्टोरशतं वापि अष्टाविंशतिरेव वा एवं समाप्य होमं नतत्राचार्यं प्रपूजयेत्  
 सुवर्णरत्नवासोभिर्गोचदद्याद्यथाविधि शय्यां सोपस्करांदद्यादाचार्याय प्रयत्नतः षोडशदिनयुग्मांश्च पक्वान्नाद्यं  
 श्रभोजयेत् सौभाग्यद्रव्यवस्त्राणि वंशपात्राणि षोडश दातव्यानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि अन्येभ्यो  
 विप्रवर्येभ्यो दक्षिणां च प्रयत्नतः भूयसीं परयाभक्त्या प्रदद्याच्छिवतुष्टये उद्दिश्य पार्वतीशं च सर्वकुर्यादंतद्व्रितः च  
 धुभिः सह भुंजीत नियतश्च परेऽहनि एवं याकुरुते नारी व्रतराजं सुमध्यमे सा भाग्यमतुलं तस्याः सप्तजन्मन संशयः

इति श्रीभविष्योत्तरे हरितालिकाव्रतोद्योपनम ॥ अस्यमेव तृतीयायां कोटीश्वरीव्रतं ॥ मदनरत्ने रंभोवाच  
 देवलोकमेह दिविगणिकाः सौख्यसंयुताः मर्त्यलोके तथा सर्वाः स्त्रियः सौभाग्यगर्विताः कथं भाग्यं च भो  
 गांश्चलभंते परमेश्वरि ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ शृणु भद्रे परं गृह्य सर्वकामफलप्रदं दुर्भगाणां च नारीणां सौ  
 भाग्यकरं पुनरं ॥ लक्षेश्वरीति विख्यातं ततः कोटीश्वरीव्रतं तृतीयाशुक्लपक्षे तु मासि भाद्रपदे भवेत् तस्या  
 व्रतं तु संप्राप्तं यावद्दशचतुष्टयं उपवासेन कर्तव्यं चतुष्टयं उपवासेन कर्तव्यं चतुष्टयं उपवासेन कर्तव्यं चतुष्टयं उपवासेन कर्तव्यं चतुष्टयं  
 च यावत्क्षिपेत्पयसि शोभने क्षीरसंमिश्रितैः ॥ कार्यादेव्यामर्तिः सुलोचना कृत्वा तु पुष्पप्राकारं फलपुष्प  
 समं डितं ॥ संस्थाप्य पार्वतीं दिवा पूजयेद्भक्ति संयुतः ॥ पूजयेद्भक्तिं विधेः पुष्पैः कुंकुमागुरुचंदनैः गंधैः पु  
 ष्पैश्च धूपैश्च नैवेद्यं विधेयं ॥ वस्त्रेणैवैवरे केन पूजयेत्परमेश्वरी ॥ उमादेवि नमस्तुभ्यं कात्यायनि नमोस्तुते न  
 मः ॥ यर्वाणिरुद्राणि श्रपणैश्च शंकरप्रियैः सर्वभूतहिते देवि त्राहिससारसागरात् ॥ अन्नपूजामंत्रः ॥ न  
 मोलक्षेश्वरी देवि कोटीश्वरी नमोस्तुते ॥ गृहाणार्घ्यं मया दत्तं शंकरेण सममम इत्यर्घ्यमंत्रः ॥ पुराव्रतभिर्दम  
 त्रे इन्द्रा एवाथ कृतं शुभम् विध्यावल्या च सावित्र्या अरुंधत्या कृतं पुरा दमयंत्या च रोहिण्या कृतं व्रतवरं शुभं गौरि  
 णीर्भोजयेच्छ त्रयांद्रा एव सुदक्षिता गौरिणी सुवासिनी ॥ एवं विधि विधानेन करोति नियतं व्रतं न तस्याः  
 स्याच्च दारिद्र्यं न च वैषम्यं ॥ अष्टपुत्रा भवेन्नारी भर्तारं च गुणाधिकं सूरूपगुणिनां कांतं पंडितं प्रियदर्शनं ई  
 श्वरं चैव राजानं लभेद्दीर्घायुं प्रियं ॥ दातारं चैव भोकारं समस्तजनवल्लभं सुशीलं धार्मिकं शूरं चंद्रवत्प्रियदर्शनं सु  
 रूपा सुभगा चैव सदापत्युः ॥ प्रिया भवेत् ॥ सदपत्या वरारोहा कुरुते राज्यमुत्तमं ॥ अंतकाले समंते नरमते त्रिदिवे  
 तथा पृष्टिर्वसहस्राणि पृष्टिर्वर्षशतानि वा ॥ इदं कृत्वा पुनरुद्राणि इन्द्रलभेपतिं प्रियं ॥ रोहिणीपतिमालेभे चंद्रव्रत

निवेष्टवत् संज्ञादेवीस्वभक्तोरमादित्यप्राप्यसत्पतिं इदंतेकथितंभद्रव्रतंकोटीश्वरीभवं लक्षेश्वरीतिवि  
 स्यात्तुंकरुंभेयथोदितं ॥ इति कोटीश्वरीलक्षेश्वरीव्रतम् ॥ ॥ अथास्यास्तृतीयायाः संक्षि  
 तमुद्यापनमुच्यते तिथ्याद्युल्लिख्यमसकलपापक्षयपूर्वकसप्तजन्मसौभाग्यदृढिभर्तृवियोगराहित्यादिभोगं  
 प्राप्तिद्वाराऽमामहेश्वरप्रीत्यर्थं यथाकालाचरितहरितालिकाव्रतोद्यापनं करिष्ये आचार्यवृत्त्वा उक्तविधिनालिंग  
 तोभद्रद्वेष्टेणपश्चिन्मित्रो हिरुथकलशराजतं शिवं ह्रीं गौरीं पुरतो राजतं तपभक्तुं मंत्रैः प्रतिष्ठाप्य संपूजयेत् तत्र  
 मंत्रः मंदारमालाकुलितालकचैकपालमालां किंते शेखराय दिव्यां वरार्थं च दिगं वराय नमः शिवायै च नमः  
 शेषाय इत्यावाहनादिपांडशोपचारैः पूर्ववत्संपूज्य प्रार्थयेत् नमः शिवाय सोमाय पंचक्राय शूलिने नं  
 दिभृंगीमहाकालगणयुक्ताय शंभवे शिवार्थै हरकांतार्थं प्रकृत्यै सृष्टिहेतवे नमस्तेरुद्ररूपेणैयजद्वात्रैनमोनमः  
 येन कामेन देवि त्वं पूजिताः सिंहरात्रिये संपूर्णैः कुरु मे कामं सौभाग्यं च प्रयच्छ मे ततः मुवा सिनीः पूज्यरात्रिं तानि  
 यतानयेत् प्रातः अग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् अघानं उमामहेश्वरं च गौरीं निमायेति मंत्रः गौरीं मि  
 माय सलिलानि तैः कपदी द्विपदी सा च तुष्पदी अष्टपदी नवपदी वभूवा स हस्त्राक्षराय हवे व्योमन् त्र्यं कं यजा  
 महं इति मंत्रः त्र्यं कं यजामहे सुगंधिं पुष्टिवदनं ऊर्वारु कमिव ध्वनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् मंत्राभ्यां प्रतिमां  
 च प्रतिद्रव्यं अष्टोत्तरशतं संख्याकाभिस्तिलयवसाज्याहुतिभिर्घृक्ष्ये ब्रह्मादिदेवताः परिवारदेवताश्च एकेकया  
 ज्याहुत्यायक्ष्ये एवं हेमं समाप्य ततः संपूजितायाचार्याय गंधं च षोडशाष्टौ वायुगमा नि संपूज्य सौभाग्यद्र  
 व्यवस्त्रदक्षिणां युतानि सशूर्पाणि वायनानि दद्यात् तत्र मंत्रः सौभाग्यारोग्यकामानां सर्वसंपत्समृद्धये नौ  
 रीं गौरीं शतुष्वर्थं वायं नंतु ददाम्यहं इति संक्षिप्तहरितालिकाव्रतोद्यापनम् ॥ अथात्रैव हस्तगौरीव्रतं ॥ सूत उवाच

कुंत्यांसुखोपविष्यथंहिंस्तिनापुरमुत्तमं मानितायानरैर्द्रश्चतनयैः पंचभिः सह तस्याःकुशलमन्विच्छन्ना  
 जगामाथमाधवः अभिनंद्यसुखासीनंदेवदेवंजनार्दनं उवाचकुतोत्सानंदंदाह्यप्रगल्भमिदं वचः ॥ कुंत्युवाच धन्य-  
 स्मिन्कृतकृत्यास्मिन्सनाथास्मिन्परंतप साहंसंभाचितायास्मिन्त्वयासर्वजगद्गुरो यदिमेसुप्रसन्नोसितदाचक्ष्वव्रतोवै  
 भो यदिधायसुखंराज्यं प्राप्नुयांतनयैः सह कृष्णउवाच कुंतितेकथयिष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं यच्छ्रुत्वा सुखसता  
 न्नेधनधान्यसमन्वितं विधूतदुष्कृतापुण्यासपुत्राराज्यमाप्स्यसि हस्तगौरीव्रतं भद्रे कुरुष्वशुचिमानसा कुं-  
 ल्युवाच यद्योक्तुव्रतं नाथविधानंतस्य कीदृशं केन पूर्वकृतं देव तन्मे ब्रूहि जनार्दन ॥ कृष्णउवाच कैलासशि-  
 खरे देवी हस्तस्य च दद्याकरे दद्यात्प्रसप्तासागौरीहरसन्निधिमानसा सासुप्ता देवदेवेशस्वप्ने शंभुं ददर्श ह अर्द्धदेह  
 वृषार्द्धस्थमर्धचंद्रकलाधर उत्थाय सहसा गौरी प्रोवाच शकरं प्रति किमिदं तन्ममाचक्ष्वतप्यते मानसं मम ॥ ई-  
 श्वरउवाच देवि पूर्वैर्निपिङ्गासिहस्तऋक्षगते रवौ नस्वप्नं यद्विवातव्रतस्यैवं विहितं फलं शृणु देवि त्वया येन  
 खडितो हविलो कितः त्वयारब्धं व्रतं देवि मदारधनकाम्यया अपूर्णेस्मिन् व्रतगौरी व्रतशुभम् पार्वत्युवाच ॥ आदिश्यतां व्रतना  
 त्रपूर्णव्रतचारेण दृष्टोऽहं तादृशस्त्वया तत्कुरुष्वबाधुना देवि हस्तगौरी व्रतशुभम् पार्वत्युवाच ॥ आदिश्यतां व्रतना  
 थविधानेन महेश्वर आरंभोऽस्य कदा कार्यः कोविधिः कस्य पूजनम् ॥ ईश्वरउवाच मंडपे स्थापनं कुर्यात्सर्वा  
 लंकारभूषिते अश्वहंकांचनैः पुष्पैः फलमुक्तां न्वितैः शुभैः नैवेद्यैः पंचसाधौ श्रद्धां पुण्यात्प्रत्वं हं  
 कथां दिने चतुर्दशे प्राप्ते स्थापयेत्प्रतिमां शुभां पूजयेच्च सुवर्णस्य पुष्पैश्च आन्यैः सुगंधिभिः चंदनैर्घृणैर्घृणै-  
 श्च अर्तविलैश्च फलादिभिः ध्यायेच्च हृदये गौरी हरं हरं वसंतुतां दक्षिणां चततोदत्त्वा नत्वा देवीं विजयेत् व्रतं स  
 माचरेद्देवियां वद्वर्षं त्रयोदशं स्वर्णभाजनगौर्यादिप्रातिवर्षं विजयेत् ततश्चतुर्दशैर्घृतदुधापनमाचरेत् स

स्थप्यगणपंगौरीकांचनीकांचनेगजे 'पूर्वाकविधिना पूज्यवासाणि त्रयोदश चतुर्दशेयदिवसे संजाते प्रातरु  
 स्थिता कृतोपवासनियमागजंगौरीप्रपूजयेत् ' पक्कांस्वर्णपात्रेषु त्रयोदशसु निक्षिपेत् स्त्रीभ्यश्च कंचुर्कोदं  
 स्वाभोजयित्वा विसर्जयेत् एवमेव विव्रतं कृत्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् ' अशकौ तु सदकार्थाप्रतिमाभ्युक्तिकामयी  
 पात्राण्येवैषण्येव पीतपुष्पाणि चैवाहि ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ततश्च क्रेत्रतंगौरीप्राप्ता सा वांछितफलं स्वम  
 ददत इतं कुंतिकुरु अश्वासमन्विता श्रथं भर्तया व्रतं कुंतीसंविधानंतदाऽकरोत् गौरीचापितच्छृत्वा व्रतचक्रे यथावि  
 धि तुष्टाचभक्तिभवेन पुष्टा गौरी ततोऽब्रवीत् ॥ पार्वत्युवाच ॥ कुंति ते पतिरितुष्टा स्मे वरवरयसु व्रते ॥ कृत्युवाच  
 देहि मे सर्वं संपात्तं सर्वं सौख्यं सदादयं प्रयच्छ मम पुत्राणां महद्वाज्यमनामयम् व्रतमेतत्तु यः कुर्यात्तव लोकमवा  
 प्स्यति न दारिद्र्यं न वैधव्यं न शोको नापि दुष्कृतं कृच्छ्रं नोपहतदेविकदाचित्संभवेदिह तथेत्युक्ता ततो देवतत्रै  
 वांतरधीयत एतद्व्रतं सकलदुःखविनाशहेतुः सौभाग्यराज्यफलभावनया चरति या योपितः सुखमन  
 तमिहापि पूज्या गौरीपतिं पतिरतास्तु ततं लभते ॥ इति भविष्योत्तरोक्तभाद्रपदशुक्लतृतीयायां हस्तगौरीव्रतसमाप्तम्  
 अस्योद्यापनं हरितालिकाव्रतोद्यापनवद्ज्ञेयं दिशेषश्चात्र गौरीहरगणेशपूजा ' त्रयोदशविधवायनदानम् ॥  
 तिथ्यादिसंकीर्णं सकलदुःखदुःस्वप्ननाशसौभाग्यसुखावाप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं त्रयोदशवर्षाचरित  
 हस्तगौरीव्रतपूर्णतासिद्धये तदुद्यापनं करिष्येति तत्राचार्यवृत्वा लिगतो भद्रं उक्तं प्रकारेण कलशैकांचनगजे गौरीह  
 रंगणेश च सुवर्णपुष्पादिना तत्तन्मंत्रैः संपूज्य सुवासिनीः पूज्यशत्रिनिनेयेत् प्रातराचार्यश्चाग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्यथा  
 दध्यात् गौरीहरगणेशं च गौरीमिमामयेति गौरी तत्पुरुषाय विद्महे इति हरं गणानां त्वेति गणपतिं प्रत्येक  
 मष्टोत्तरशततिलाज्याहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताभ्यै कथयान्ताहुत्यायक्षेत्रेण स्निग्धकृतभित्त्यादिहोमं समाप्य वायनां

त्रयोदशविधत्रयोदशसंख्याकपक्वान्नपरितं सौवर्णेवैणवे वा पात्रेकृत्वा त्रयोदश दंपतीः सुवासिनीं वा संपू-  
ज्य दद्यात् तत्र मंत्रः पक्वान्नपरितं विप्रव्रतसंपूजिते हेतवे वायनं ते प्रयच्छामि गौरीश तुष्टये तत्र आचार्या यमांशय्या  
दिकं च दद्यादिति हस्तगौरीव्रतोद्यापनम् ॥ ॥

अस्य भिवभाद्रशुक्लतृतीयायां भविष्योत्तरोक्तं हरिकालो व्रतम् ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच भगवन् हरिकालो तिकादे-  
वो प्रोच्यते भुवि आर्द्रधान्यस्थिता कस्मात्पूज्यते स्त्रीजनेन सा पूजिता किं ददातीह सर्वमेवार्द्रहिकेशव ॥ श्रीकृ-  
ष्ण उवाच पार्थ पौर्णिको दिव्यामतः शृणु क्रयामिमां आसीदक्षस्य दुहिता काली नाम्नी तु कन्यका वर्णे-  
नापि सा कृष्णानवनीलोत्पलप्रभा अंबकाय च सादत्ता महादेवाय शूलिने विवाहिता विधानेन शलत्तूर्ये निना-  
दिना यज्ञयात्रागतैर्देवैर्ब्राह्मणानां च निःस्यैः निर्वर्तिते विवाहे तु काल्यासां धीत्रलोचनः क्रीडते विविधैः कामै-  
र्भनसः प्रीतिवर्धनैः अथ देवसर्मा जितुकदाचिद्बृभभ्यजः आस्थानमंडपे रम्ये श्रान्ते विष्णुसहायवान् त-  
त्र स्थथा क्वयामास नर्मणा त्रिपुरांतकः कालीनीलोत्पलश्यामां गणमातु गणान्वितां एह्ये हि स्वमितः कालिभिन्नकृ-  
ष्णान् जनप्रभे कालमप्यति सौन्दर्यात्तत्वरूपं मम प्रिये इत्येव मुक्तासदेवो ब्रूहि तां रुद्रमानसा निःश्यासेच्छा-  
सतां क्षौद्रां पगद्गदया गिरा रुरोदसस्वरं बालाप्रोवाच स्फुरिताधरा किं देवनाम्नाय गौरी सा गौरी इत्यभिधी-  
यते यस्मान्ममोपमादत्ताभिन्नकृष्णान् जनप्रभो समोजे देवसंघानां वासुदेवस्य सान्निध्यौ तस्माद्देहमिमं कृष्णं  
जुहोमि ज्वलितेऽनले इत्युक्त्वा वार्यमाणापि हरिकालीरुपान्विता मुमोच हरिं तिच्छाया कर्तिहरिं तशादले चिक्षे-  
प देहं रोपेण ज्वलिते हव्यवाहने पुनः पर्वतराजस्य गृहे गौरी भूयसा महादेवस्य देहाधिस्थिता संपूज्य-  
ते सूरैः यामुक्ताशादले देव्या कालकांतिः स्वदेहजा सा बभूव महावीर्यो देवी काल्यायनी पुनः तया कृतानि



भूशोणिदेवकार्याणिपांडव तुष्टदेवगणैर्दत्तौवरस्तस्तयैशृणुष्वमे  
 येत्वांशाहलसंस्थां वैकालोतिवरदायिनीं पूज  
 यिष्यंति पुरुषानार्यैव पिबिशपतः सर्वपापविनिर्मुक्ताः सुखसौभाग्यगर्विताः चिरायुषोभविष्यतिभक्तैः पु  
 त्रसमन्विताः एवंसाहरिकालोतिगौरीसाम्येव्यवस्थिता ॥ श्रीकृष्णउवाच शुक्लभाद्रपदस्यैवंवर्तते यायां  
 समाचरेत् सप्तधान्यैस्तुर्वरूढैः कृत्वाहरिताह्वला स्वर्जूर्नारिकेलश्च फलैश्चमधुरैस्तथा मातुलंगकुसु  
 भैश्चधान्यैर्कैर्जीरकैस्तथा गंधैः पुष्पैः फलैर्धूपैर्वैद्यैर्मोदकादिभिः प्रीणयित्वा समाच्छाद्यपद्मरागेण भास्वता  
 घंटावाद्यादिभिर्गीतैः शुभैर्दिव्यकथानकैः पूजनीयामहाराजमंत्रेणानेन नक्तिः हरिनाम्निसमुत्पन्नेहरि  
 कालिहरिप्रिये सर्वदाशस्यमूर्तस्थे प्रणतार्तिहरे नमः । इत्थं संपूज्य तर्तुर्विदयाद्विप्रायदक्षिणा कृत्वा जागर  
 णं रात्रौ प्रभातो किंचिदुहते रवौ सुवासिनीभिश्च सानेया तुजलाशये ततो जलाशये रम्ये मंत्रेणैव विस  
 र्जयेत् श्रद्धितासिमया भक्त्या गच्छदेविसुरालयं मम दर्शनाभ्यागं शायपुनरागमनाय च एवं यः पांडवैश्च  
 पहरिकालाव्रतचरेत् प्रतिवर्षं विधानेन नारीवाभक्तित्परा चीर्त्वा यत्फलमाप्नोति तदन्येन न चाप्यते मर्त्ये  
 लोके चिरं जीवेत् सर्वकामैः सुपूजिता पुत्रपौत्रसहस्रान्मित्रान्पुत्रदौहित्रं संकुलं साग्रं वर्षशतं जीवेद्भोगान्मुक्ता  
 महीतले तनोऽवसाने देहस्य शिवलोके महीयते वीरभद्रमहाकालनर्दाश्वरिनायकाः सर्वे प्रसादसुखाम्भ  
 वीतिव्रतयोगतः संपूज्य सर्पगतसुप्तविरूढसस्यां देवीं हिमाद्रितनयां हरिकालिकां रुद्रां नैवेद्यजागरसमुद्धत  
 गीतवाद्यैः संप्राप्नुवति मनुजाः सुचिरं सुखानि ॥ इति भाविष्योत्तरोक्तं हरिकालाव्रतम् ॥ ॥ अथ  
 भाद्रशुक्लचतुर्थ्यां सिद्धिविनायकव्रतम् ॥ हेमाद्रौ स्कांदे तच्च मध्याह्नं भाविन्यां कार्थ्यं प्रातः शुक्ल  
 तिलैः स्नातो मध्याह्ने पूजयेन्मृपेति गणपाति कल्पे तत्रैव पूजाविधानात् दिनद्वयेतद्यत्रासावव्याप्तौ वा पूर्वां अ  
 न्यथापरा चतुर्थी गणनाथस्य मातृविद्वाग्रशस्यते मध्याह्नव्यापिनी सा च परतश्च परेऽहनेति तु हस्पात्युक्तेः इयच्च

रविभौमयोरतिप्रशस्ता भाद्रशुक्लचतुर्थीयाभौमेनार्कैणवायुता महतीत्यत्राविवेक्षितमर्थयित्वेष्टमाप्रुथादिति वारा  
 होक्तेः अथत्रताविधिः मासपक्षाद्युच्छिख्यजयपुत्रादिकामः स्त्रीसुतसौभाग्यादिकामः सिद्धिविनायकत्रेतत्तत्पू  
 जनमहंकरिष्ये इतिभंकल्पः ॥ षोडशोपचारैः पूजांकर्यात् ॥ तत्रध्यानं ॥ एकदंतंशूर्पकणैर्गजवक्रंचतुर्भुजं  
 पाशांकुशधरदंध्ययैस्सिद्धिविनायकंध्ययैर्द्वजानेनैदवतप्तकांचनसन्निभं चतुर्भुजंमहाकायंसर्वाभरणभूषितदत्ताक्ष  
 मालापरशुर्णैर्मोदकधारिणं मोदकासक्तशृङ्गाग्रमेकदंतंविनायकम् इतिध्यानं आवाहयामिविघ्नेशसुरराजावि  
 तेश्वर अनारथनाथसर्वज्ञपूजार्थगणनायक सहस्रशीर्षेत्यादिपुरुषसूक्तमंत्रैः सर्वोपचारपूजा सहस्रशीर्षेत्या  
 वाहन विचित्ररत्नस्वचितंदिव्यास्तरणसंयुतं स्वर्णैःसिंहासनंचारुगृह्णीष्वसुरपूजितइत्यासनं ॥ गणाध्या  
 क्षनमस्तेऽस्तुगृहाणकरुणाकर अर्धचक्रफलसंपुक्तंगंधमालयाक्षतैर्युतं इत्यर्घ्यं सर्वतीर्थसमुद्भूतंपादंयंगंधादि  
 भिर्युतं विघ्नराजगृहाणेदभगवन्भक्तवत्सल इतिपाद्यं दध्याभ्यमधुसंयुक्तंमधुपर्कमयाहृत गृहाणसर्वलोकेश  
 गणनाथनमोऽस्तुते मधुपर्कं विनायकनमस्तुभ्यंत्रिदशैरभिवंदित गंगोदकेनदेवेशकुरुष्वाचमनंभ्रमो इत्याच  
 मनं ॥ स्नानंपचान्तदिव्यसर्वतीर्थार्हितमया गधतौर्यैरुनापुत्रगृह्णीष्वामिष्टदायक स्नानं रक्तवस्त्रहयंदेवदे  
 वांगसदृशंभ्रमो सर्वप्रदंगृहाणेदंलंबोदरहरात्मज वस्त्रं राजतंत्रासूत्रंचकांचनंचोत्तरीयक गृहाणचारुसर्व  
 ज्ञभक्तानाभक्तवत्सल यज्ञोपवीतम् नानाविधानिदिव्यनिनारत्नोज्ज्वलानिच भूषणानिगृहाणेशापर्वतीप्रि  
 यनदन आभरणं गंधगृहाणभगवन्सर्वगंधंस्तमन्वितं गणाध्यक्षनमस्तेऽस्तुभक्तार्भीष्टफलप्रद गंधं अक्षतान्ध  
 वलान्देवगृहाणाद्विरदानेन अनाथनाथसर्वज्ञगीर्वाणसुरपूजित अक्षताः सुगंधीनिचपुष्पाणिजातीकुंदमुखा  
 न्यपि विविधानिचपत्राणिगृहाणगणनायक पुष्पाणि अथंगपूजा गणेशायनमः पादौपूजयामि १ विघ्नराजाय

नमः जानुनीपू - २ आसुवाहनायनमः ऊरूपू. ३ हेरंवाय. काटिपू. ४ कामारिसूनवे- नामि- पू-  
५ लंबोदराय- उदरपू. ६ गौरिसुताय- स्तनौपू. ७ गणनायकाय- हृदयपू- ८ स्थूलकंठाय- कंठपू- ९  
स्कंदायजाय- स्कंधौपू - १० पाशहस्ताय- हस्तौपू. ११ गजवक्राय- मुखपू. १२ विघ्नहर्त्रे- लला  
ट- पू. १३ सर्वेश्वराय- शिरः पू. १४ गणाधिप्रायनमः सर्वांगपूजयामि १५ अथपत्रिकापूजा  
सुखायकाकमाचीपत्रंसमर्पयामि. १ गणाधिप्रायभृगराजंस. २ उमापुत्रायविल्वपत्रंस. ३ गजान  
नायदूर्ध्वपत्रंस. ४ लंबोदरायवदरीपत्रंस- ५ हरसूनेवेधनूरपत्रंस ६ गजकर्णायतुलसीदलंस- ७  
वक्रतुंडायशमीपत्रंस. ८ गुहाग्रजायअपामांगपत्रंस. ९ एकदंतायहृहतीपत्रंस. १० विकटायमधुपत्रं  
स. ११ विनायकायअश्मंतपत्रंस. १२ कपिलाय. अर्कपत्रंस- १३ गजदंतायअर्जुनपत्रंस- १४  
विघ्नराजायविष्णुक्रांतपत्रंस- १५ वटवेदाडिभीपत्रंस- १६ सुराग्रगणायदेवदारुपत्रंस- १७ भग  
लचंद्रायमरुपत्रंस १८ हेरंवायसिंदूरपत्रंस. १९ चतुर्भुजायजातीपत्रंस. २० सर्वेश्वरायअगस्तिप  
त्रंस- २१ इत्येकविंशतिनामभिरकविंशतिपत्रिकापूजा ॥ ॥ कुमारगुरवेतुभ्यंपूजयामिप्रयत्नतः द्दु  
र्वायुर्मंग्रह्वातुगंधपुष्पाक्षतैर्युतं एकैकेनतनुस्नातुर्देवैकसर्वनामभिः अथैकविंशतिगृह्यमोदकान्धृतपाचितान्  
स्थापयित्वागणार्ध्याक्षसमीपेकुरुनंदनं द्दशविप्रायदातव्याः स्वयंवाद्यात्तथादश एकंगणाधिपेदद्यात्सैनैवेद्यं  
नृपोत्तम जातरूपमयंदेवंब्राह्मणायनिवेदयेत् कृत्वानैमित्तिककर्मपूजयेद्विष्टदेवतां ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चा  
त्तुर्भुजायैतिलवर्जितं विनायकस्यप्रतिमांवल्लभयुग्मममन्वितौ दद्याद्द्विप्रायविदुपेसर्वविघ्नोपशतये एवंक  
नेधर्मराजविघ्ननाथस्यपूजेन विजयस्तेभवेन्ननंसत्यंसत्यमर्थोदितं वैष्णवाद्यासुदीक्षासुआर्द्रांपूज्योगणाधिपः

तस्मिन्संज्ञितेऽप्युपशोभाचतथारमा दृश्यवाहमुखादेवाः पूजितः स्युर्न संशयः चण्डिकाद्यामात्मग  
णाः परितुष्टाभवन्ति च तस्मिन्संज्ञिते विभक्त्या सिद्धिविनायके यद्दृग्द्रुणया नित्यं श्रावयेद्वासमाहितः  
सिद्ध्यति सर्वकार्याणि सिद्धिदस्वप्नसादतः ॥ इति सिद्धिविनायक तपूजा ॥ एवमेवोकं नारदीयेऽ  
पि ॥ अथ शुक्लचतुर्थी तु सिद्धैव नायकं व्रतं आवाहनादिभिः सर्वैरुपचारैः समर्चयेत् एकाग्रान्नसो भूत्वा  
ध्यायोऽसिद्धिविनायकं पाशाकुशधरेवं तप्तकांचनसन्निभं एकविंशति पत्राणि चैकविंशति नामभिः समर्पयेद्ब्र  
क्षियुतस्तानेनामानि भेषूण सुमुखपाकाकर्माणार्थाशायभृगं उमापुत्राय दिल्वस्य दुर्वा गजमुखाय  
तु लंबोदराय वदर्शधनु रहरसूनवे सूर्यकर्णाय तुलसीवरकृतडाय वैशर्भी गुहाग्रजाया पा मार्गे मे कंदताया वहंतं वि  
कटायामं मतपत्रं कपिलायार्कपत्रकं गजदंतायार्जुनं च विष्णुक्रांतिविघ्नाजके बटवे दाढिभिपत्रसुराग्रये सुरदुर्जनं  
मरुप्रभालचंद्रं प्रदद्याद्भिक्षिकभावतः हे रात्रय च सिंदूरजाती पत्रचतुर्भुजे सर्वेश्वरेऽगास्ति पत्रं दद्यात्प्रीतिविवर्धनं  
विंशतिरे मभवंति नामानि विनायकेति नामपूर्वोक्तेनं दुर्वयुग्मततो गृह्यंगंध पुष्पाक्षरैर्युतं पूजां निवेद्ये द्विकि  
युतो मोदकपर्पचकं आचमय नमस्कृत्य संप्रार्थयेच्च विसर्जयेत् विनायकस्य प्रतिमा हर्षो सोपस्कशं मुने निवेदये  
च्च गुरवे द्विजोभ्यो दीक्षिणां देदु एवं कृत्वाऽर्चनमस्तथा पंचवर्षाणि नारद उवाच्य लभते कामानौ हि कामुग्भिः कामान्  
शुभान् इति हे नाद्रौ ॥ भविष्योत्तरं च मासि भाद्रपदे या न्याशि वल्लोके प्रपूजिता तस्या स्नान तथादानं मपवा  
सोर्चनं तथा क्रियमाणं शतगुणं प्रसादाहंति नेन्द्रप चतुर्थीत्यनुपंगं ॥ अत्रैव रात्रौ चंद्रं न पश्येत् तस्य दर्शनं मि  
थ्याभिशाप प्राप्तिर्भवति तदा हापरार्के मार्कांडेयः भाद्रमासि सिते पक्षे चतुर्थी स्वाति योगिनी मिथ्याभिशापं कुरुते दृष्ट  
चंद्रान संशयः पराशरोऽपि कन्यादि चेतुर्थी तु शुक्ले च दस्य दर्शनं मिथ्याभिदूषणं कुर्याद्वात्रौ पश्येन्न तं सदा

पंचाननगतेभानीपक्षयेरुभयोरीपि चतुर्थ्योमुदितः सोमोनेक्षितव्यः कदाचनते तेनचतुर्थ्यनपश्यैदित्यर्थः प्रधान  
क्रियान्वयलाभात् तेनचतुर्थ्यमुदितस्यपंचम्याननिषेधः अत्ररात्रिशब्दग्रहणोद्दिवाचंद्रशेनननिषेधइति यत्तुके  
नचिदुक्तरात्रिशब्दोऽहोरात्रपरइतितन्मृग्येतादृशार्थप्रतिपादकवचनस्यमहानिषेधेष्वष्टत्वात् कदाचित्प्रमादा  
दृष्ट्वाविषण्णपुराणोक्तंश्लोकंपठेत् तथाचपुराणान्तरतश्चतुर्थ्यारात्र्यायः प्रमादाद्दिक्ष्यमानवः पठेत्पौराणिकंवाक्यं  
प्राङ्मुखोवाप्युदङ्मुख इतिनिर्णयामृते ब्रह्मपुराणेतु चंद्रदर्शनेविशेषउक्तः वासुदेवोभिशसस्तुनिशाकरम  
रीचिषु स्थितश्चतुर्थ्यमाद्यामनुष्याणांपतिश्चसः ततश्चतुर्थ्यंचंद्रतुप्रद्युतनाद्दिक्ष्यमानवः पठेत्पौराणि  
कंवाक्यंप्राङ्मुखोवाप्युदङ्मुखः तदोपशान्तयेसिंहः प्रसेनइतिवैपठेत् सिंहः प्रसेनमवधीतोत्सहेजांजव  
ताहतः सुकुमारकमारोदीस्तवह्यपस्यमंतकइति सिंहः प्रसेनमितिमंत्रेणभिमंत्रितं जलंपेयं स्य  
मंतकोपाख्यानंचश्रोतव्यमाचारादितिस्मत्त्वा इतिकृत्यरत्नवलयां ॥ ॥ अथस्यमंतकोपाख्यानम् ॥ नंदि  
केश्वरउवाच ॥ शृणुष्वैकाग्रचित्तः सन्व्रतंगणेश्वरंशुभं चतुर्थ्यांशुकपक्षरससदाकार्यप्रयत्नतः सन  
त्कुमारयोर्गोद्वयदोच्छच्छुभमात्मनः नारीवापुरुषोवापियः कुर्याद्विनमत्तमं मोचयित्वाशुसंकष्टाद्दिद्रवन्नति  
मनंर अपवादहरंचैवसर्वविघ्ननिवारणं कांतारेविषमचैवाज्जिपुल्लेकिपुविभ्रतं अतोनिविधेतेचान्यत्संसकष्ट  
नाशनम् ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ केनचादौपुराचर्णिमर्त्यलोकंकयंगतं एतत्समस्तंविस्तीर्यब्रूहेगाणेश्वरत्र  
ते ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ चक्रवर्तजगन्नाथोवासुदेवः प्रतापवान् आदिष्टनारदैनेववृथांलंछनशानयं ॥ स  
नत्कुमारउवाच ॥ षड्गुणैश्वर्यसंपन्नः सृष्टिसंहारकारकः वासुदेवोजगद्योपप्राप्तवान् लंछनंकथं एतदा  
श्वर्यमाख्यानं ब्रूहि त्वनंदिकेश्वर नंदिकेश्वरउवाच ॥ भुवोभारावतारार्थवसुदेवसुताबुभौ रामकृष्णौसमुत्तौ

णौपयनाभं हलायुधौ जरासंधभयात्कृष्णेद्वारिकांसमकल्पयत् विश्वकर्माणमाहूयपुरीहाटकनिर्भताः तत्र  
 षोडशसाहस्रस्त्रोणैर्विवशताधिकं भुवननिमनोज्ञानितेषामध्यप्यकल्पयत् यादवानांगृहास्तत्रपटुपंचाशच्च  
 क्रोटयः अन्येचवहवोलोकवसंतिविगतज्वराः यत्किंचित्त्रिपुलोकेषुसौदर्थ्यतत्रदृश्यते सत्राजितप्रसेनारूपे  
 पुत्राउग्रस्यविश्रुतौ अभोधेस्तीरमासाद्यतन्मनस्कतयाचसः । सत्राजितस्तपस्तेपेसूयमुद्दिश्यदुद्धिमान् व्रतं  
 निरशंगृह्यसूर्यसंबद्धलोचनः ततः प्रसन्नोभगवान्सत्रजितपुरःस्थितः सत्राजितोपितुष्टावट्टावदेवंदिवाकरम्  
 तेजोराशेनमस्तुभ्यंनमस्तेसर्वतोमुख विश्वव्यापिन्नमस्तेऽस्तुनमस्तोविश्वरूपिणे काश्यपेयनमस्तेस्तुहरिद  
 श्वनमोस्तुते ग्रहराजनमस्तेऽस्तुनमस्तेचंडरोचिपे वेदत्रयनमस्तेऽस्तुसर्वदेवनमोनमः प्रसीदपाहिदेवेशसं  
 तुष्ट्यामांदिवाकर इत्थंसंस्तूयमानोऽसौदेवदेवोदियाकरः स्निग्धगंभीरमधुरसत्राजितमुवाचह ॥ सूर्यउवाच  
 वरं ब्रूहिप्रसन्नोस्मि मयत्तेमनसि वर्तते सत्राजितमहभागतुष्टेहंतवनिश्चयात् ॥ सत्राजितउवाच ॥ स्यमंतक्रम  
 णिदेहियदितुष्टोसिभास्कर ददौतस्यचतद्रत्नं त्वंकंठादवतार्य्यसः ॥ सूर्यउवाच ॥ भाराष्टकंशार्तकुंभस्त्रयते  
 सौमहानाणि शुचिमतसद्वाधार्थ्यं रत्नमेतन्महोत्तमं सत्राजितक्षणेनैतदशुचिहंतिमानव इत्पुष्पांतर्धेदे  
 वस्तेजोराशिर्दिवाकरः तं कंठरत्नं ज्वलमानरूपः पुरीसकृष्णस्यविवेशसत्वरं दृष्ट्वातुलोकांमनसादिवाक  
 रंसंचितयंतस्तिमिरास्तदृष्ट्यः समागतोयंहरिदश्वदीधितिर्जानार्दनं द्रष्टुमसंशयेन नायंसहस्रांशुरितीहलोकाः  
 सत्राजितोयंमणिकंठभास्वान् ॥ स्यमंतं कमहारत्नं दृष्ट्वातत्कंठमंडले स्पृह्यं चक्रेजगन्नाथोजनहारमणितदा स  
 त्राजितो जातभयोयाचयिष्यति मां हरिः प्रसेनारददौ भ्रात्रो धर्य्यं शुचिनात्वया एकदा कंठदेशे सौक्ष्म्यं स्वातं म  
 णिमुत्तमं मृगया क्रीडनार्थोयगतः कृष्णेन संयुतः श्रृंश्वारूढोऽशुचिश्चासौ हतः सिंहेन तत्क्षणत रत्नमादा

यत्सिंहोपि गच्छन् जावताहतः नीत्वा स्वविवरे रत्नदौ पुत्राय जावयान् पुरीं विवेश कृष्णोपि स्वकैः सर्वैः समाहृतः  
 प्रसेनेनैव पिनायातिहतः कृष्णेन निश्चितः मणिलोभेन हाकष्टाघः पापिनाहतः द्वारिकावासिनः सर्वे  
 जना ऊचुः परस्परं दृष्ट्वा पवादसंतप्तः कृष्णोपि नगराच्छठैः सहैव तैर्गौरपट्टवार्त्तिहनिपातितं प्रसेनवाहनयु  
 ततत्पदानुसरन्गतः ऋक्षेण निहता सह दृष्ट्वा कृष्णश्च ताद्विलं विवेश योजनशतमं वकारम्बनेजसा निवारयन् ददृशा  
 भ्रे प्रासादवद्भूमिकं कुमारजावन्तस्य शंखालायाममितद्युतिं मणिमालं वमाणं च ददर्श भगवान्हरिः रूपयैव  
 न स पन्नाकन्या जावती पुनः दोलादो लायमानां च ददर्श कर्मलक्षणः समहादिभ्यः च क्रेष्टुयाताचारहासिनीं सिंह  
 प्रसेनमवधीत्सिंहो जावताहतः सुकुमारकरमरोदीं स्तवहोषस्य मतकः मदनजरदाह तं दृष्ट्वा तत्कर्मलक्षणं उ  
 वाच ललितं गार्ग्यं गम्यतागम्यतामिति रत्नगृहीत्वा वेगेन यावच्छेत्तेतु जाववान् इत्याकर्ण्य ह सन् शौरिः शंखं दध्नीं  
 प्रतापवान् आकर्ण्य सह सोत्थाय ऋक्षं संयुधेवततः तयोर्युद्धमभूत्तद्वारहरिजावतो रत्नदा द्वारिकावांसिनः सर्वे  
 गतास्ते सप्तमे दिने मृतः कृष्णो भाक्षितोवानि संदिग्धा विचार्य च परलोका क्रियां चक्रुः परेतस्य च ते तदा ऊनवि  
 शादिनं यावद्वाहू प्रहरणो विभुः युयुधेतेन ऋक्षेण युद्धकर्मणि तोषितः जाववान् प्राकनं स्पृष्ट्वा दृष्ट्वा देवबलं महत् जा  
 ववानुवाच अजेयोऽहसुरैः सर्वैर्गर्क्षरक्षसदानवैः त्वया जितोऽहं देव शदेव स्वस्त्वमसि निश्चितं जनेनैव वैष्णवतेजो  
 नान्यथा बलभीदृशं इति प्रसाद्य देवं शंखदौ माणिक्यमुत्तमं सुता जावतीं चाथ भाया र्थैरवरवाणिनीं पाणिचम्राहया  
 मास वासुदेवच जाववान् मणिमार्दाय देवोऽपि जावत्याच संयुतः तद्वृत्तं समाचष्टे द्वारिकावासिनां ततः सत्राजितस्य  
 माणिमयं दत्तवान्सदसि स्थितः मिथ्याभिशापसंशुद्धिप्राप्तवान् मधुसूदनः सत्राजितोऽपि सत्रस्तः कृष्णाय प्रददौ  
 सुता सत्यभामां महाबुद्धिर्देवौ सर्वगुणान्वितां शतधन्वा क्रूरमरुयादा वदुष्टानां सः सत्राजितेनेते वैरं चक्रुः

रत्ननीभलापिण. दुरात्माशतधन्वापिगतेऽपि कुत्रचित् सत्राजितं निहत्याशनाणि ग्राहपापधीः कृष्णस्य पुर  
 त सत्यासमाचष्टाविच्छिन्नं श्रुतहं श्रोतवहिः कोभीरुष्णः कपटनायकः बलदेवपरं ग. क. म. म. च. म. र. णीधरः हत्वा स  
 त्राजितं हत्वा मणिमादाय गच्छति निहत्य ततः धन्वानं गृहीत्वा रत्नमावयोः मम योग्यं च न दत्तुं न भविष्यति न संशयः  
 एतच्छ्रुत्वा भयत्रस्तः शतधन्वापि यादवः आह या क्रूरनामानमणि कय प्रददौ बसः आरुह्य गडवां विगात्रिं त  
 दक्षिणादिं रथस्थावतु गच्छतां तदारामजनादौ शतये. जनमित्रेण ममारवडय तदा पलाय नान् निहनः पदाति  
 स्तु यदातिना अदृष्ट्वा तत्र तन्मलदेवपुरोवदत् तदा कर्णमहारुष्टराच वचनं यलः कपटं त्वसदा कृष्ण गपी  
 लोभीसुनिश्चितं अर्थं स्वजनहंसिकस्त्वांधु समाश्रयेत् अनेकशपथैः कृष्णावलेटवं प्रसादयन् सोपि वि  
 कृष्णमित्युक्तायौ वैदभं मडलं कृष्णापिरथ नारुह्य द्वारिणां प्रययौ पुनः तथैवोच्यते नार्थो न साधो यानय हरि नि  
 र्कासिनोरत्नलोभाज्जनेषु भ्रातावलौक्यं तच्छ्रुत्वा दीनवदनः संतप्तो नैव भाति च तथाभिशाप संतप्तो बभूव स जग  
 त्पतिः अक्रूरोपि विनिर्गम्यतीर्थयात्रां निपाततः काशीं गत्वा सुखेनासाव सत्प्रभुमीश्वरं तोषमुदपादयेत् तं द्रव्यं  
 णासौ च बुद्धिमान् सुरालयगृहे शिवत्रैलोक्यं रं समकल्पयन् नहुर्भिक्षनैरोगार्थेन च वचनं शुचिना धारयेत् तत्र म  
 णि. सम्यं स्थितिश्चितं जानन्नपि सर्वज्ञो मानुषं भावमाश्रितः लोकाचारतथा माया मज्ञानं च समाश्रितः वंशुर्वैरममुत्प  
 न्नसाछन समुपस्थित तथापवादय दुलजायमानं कथं सहे इति चितानुरं कृष्णे नारदः समुपस्थितः गृहीत्वा त  
 त्कृता पूजा सुखासीनस्ततोऽब्रवीत् नारद उवाच किमर्थं स्वयं सेवेव किं भति शोकाऽऽरुण यथा दृष्टं समाचष्ट नारदा  
 यतु के शवः जानामि कारणदेव यदर्थं लांछनं तव स्वयं भाद्रपदे शुक्ले चतुर्थां च द्रदर्शनं कृतं तेन समुपपन्नं लांछनं  
 तु दृश्यैव हि श्रीकृष्ण उवाच वदनारद मे श्रीमन्न को दोषश्च द्रदर्शने किमर्थं तु द्वितीयायां कुर्वीति न स्य दर्शनं नारद



उवाच गणनाथेन शशशचंद्रमारूपदर्पितः त्वहं शैनेन राणां हि रुथा निदाम विष्यति श्रीकृष्ण उवाच किमर्थं  
 गणनाथेन शशशचंद्रः सुधामयः इदमारूपानकं श्रेष्ठं यथा वद्वक्तुमर्हसि नारद उवाच गणनामाधिपत्येन रुद्रे  
 एतद्गणपुरं अणिमामहिमा चैव गरिमालधिमा तथा प्राकाम्ये शित्वमित्येव अर्थकामावसापिता भाव्यै प्रददौ देवो  
 गणेशस्य प्रजापतिः पूजयित्वा गणाध्यक्षं स्तुतिं कर्तुं प्रवक्तुं ब्रह्मोवाच गजवक्रगणः अध्यक्षलंबोदरवरत्रद विद्या  
 धीश्वरदेवेश सृष्टि संहारकारक पूजयेयुर्गणाध्यक्षं मोदकाद्यैः प्रयत्नतः तेषां विजायते सिद्धिर्निर्दिष्टेन न स शयः अतः  
 पूज्य गणाध्यक्षे वांछति नराः सुखं न तेषां विजायते सिद्धिः कल्पकोटिशतैरपि त्वद्भक्त्या तु गणाध्यक्षे विष्णुः पालय  
 ते सदा रुद्रोऽपि संहारत्या शुत्वच्छक्त्यैव सृजाम्यहं इत्थं संस्तूयमानो सौ देवदेवो गजाननः उवाच परमप्रोन्नोन्न  
 ह्माणं जगतां पतिम् गणेश उवाच वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते ब्रह्मोवाच क्रियमाणानुमेसृष्टिर्नाम  
 भोजायां प्रभो एवमस्ति त्वं देवेशो गृहीत्वा मोदकांकरे सत्यलोकः तस्मा गच्छन्स्वेच्छया गगने शनैः चंद्रलोकं  
 समासाद्य स्वस्व लीतोगणनायकः अथ हास्यं मम हृदये सोमो रूपमदान्वितः तं दृष्ट्वा कोपता चाक्षो गणनाथः शशापह  
 दर्शनीयः सुरूपं हे सुंदरं आह भित्त्यथ गर्वितोऽसि शशांकत्वं फलं प्राप्स्यसि सत्वरं अथ प्रभूति लोकास्त्यानि हि  
 पश्यंति पापिनं येष पश्यंति प्रमदेन त्वां नरा मृगलांछनं मिथ्याभिशाप्संयुक्ता भविष्यति हि ते शुभं हाहाकारो म  
 हान्जातः श्रुत्वा शार्पं सुदारुणं अत्यंतम्लानवदनो जलं चंद्रः समाविशत् कुमुदकैः सुदीनाथः स्थितस्तत्र क्रुताः लयः  
 तत्र देवैर्गंधर्वा निराशा दीनमानसाः तुरासाहं पुरोधाय जगमुस्ते त्रिपितामहं दृष्ट्वा पितामहं देवशंभुं शंभुं च  
 श्रितं दत्तशायो गणेशेन कथयामासुरादरात् विचार्य भगवान् ब्रह्मा तान्सुरानि दमयत् त्रिपितामहं गणे शशापो देवैर्द्राः श  
 क्यते केन चान्यथा कर्तुं भिक्षुणमया विष्णुनापि विविश्रितं तमेव देवदेवं शंभुं शरणे सुराः स एव शान

मोक्षयकरिष्यतिनसंशयः देवाकचुः केनोपायेनवरदेगजवक्रोगणेश्वरः पितामहमहाप्राज्ञतदस्माकंवदप्रभो  
 पितामहउवाच चतुर्थीदेवदेवोऽसौपूजनीयःप्रयत्नतः कृष्णपक्षविशेषेणनकंकुर्याच्चतुर्दशप्रयं श्रुपैर्धृतसंयुक्तै  
 मांदकैःपरितोपयेत् मधुरान्नहविष्यंचस्वयंभुंजितवाग्यतः स्वर्णरूपंगणेशस्यदातव्यंहेजसत्तमे शक्त्याचदक्षि ॥  
 दस्वाचित्तशाढ्यंनकारयेत् गीष्पतिप्रिययामासुःसमेत्यत्रिदशेश्वराः सगत्वाकथयामासवचोब्रह्मोदितंतुत्तु वः ।  
 चक्रेततश्चंद्रोयथोक्तंब्रह्मणापुरा श्रीविष्णुभूभगवान्गणेशोव्रततोषितः संक्राडमानंगणनायकंवतुष्टावदृष्टातु  
 कलानिधानः चंद्रउवाच, त्वंकारणकारणानवित्तसिंधंचविभोप्रसीद प्रसीददेवंशजगन्निवासगणे  
 शलंबोदरवक्रतुंड ॥ १ ॥ विरिचिनारायणपूज्यमानक्षमस्वर्गवर्कृतंचहास्यं येत्स्वामसंपूज्गणेशाननंवा  
 छंतिमूढाविहितार्थसिद्धिम् ॥ २ ॥ तैदेवनष्टनिभृतंचलोकेज्ञातोमयातेसकलःप्रभावः येचाप्युद्धासिनतरास्तु  
 पापास्तेयातिपापंनरकंसदैव ३ एवंसंस्तूयमानोसौचंद्रउवाच लोकानांदर्शनीयोऽहंभवामिपुनरेयहि विपापेऽहंवि  
 निरा तुष्टोहंतवदास्यमिवरंन्नूहिनिशकर ४ चंद्रउवाच लोकानांदर्शनीयोऽहंभवामिपुनरेयहि विपापेऽहंवि  
 शापोहंतवत्प्रसादाद्गणेश्वर गणेशउवाच वरमन्यंप्रदास्यामिनेनहेयमयातव विघ्नशवचनंश्रुत्वाब्रह्माद्यास्तुभय  
 कुलाः देवंविज्ञापयांचक्रुंगणेशमकवत्सलं देवाकचुः विशापंकुरुदेवेशप्रार्थयामोवयंतव ततोनीतोब्र  
 ह्माद्यैःप्रसन्नोभूजाननः विशापमकरोब्रह्मंक्रमलासनगारवात् शुक्रपक्षेचतुर्थीनृयेपश्यंतिसैवहि मिथामि  
 वादमायासतेप्राप्स्यतिनसंशयः मासादौपूर्वमेवत्वयिपश्यंतिसद्राजनः भद्रायांशुक्रपक्षस्यतेयंदिपोनजायेत  
 तदाप्रभृतिलोकोऽदितियायांकृतादरः चंद्रस्यदर्शनार्थायगणनाथस्यभारत भाद्रशुक्लचतुर्थीतुयस्वचंपश्यति  
 पापधीःमिथ्याभिशापमालिन्पमवर्धतस्यजायते पुनरेवतुपप्रच्छकलावान्गणनायकं केनोपायेनदेवेश ७ भ

यः सितद्वद् गणउवाच सदाकृष्णचतुर्थ्यनुमोदकाद्यः प्रपूजयेत् रोहिणीसहितं त्वांच समभ्यर्च्य विधानतः यथाशक्त्या तु नद्रूपं त्वेन परिकल्पितं दत्त्वा द्विजाय भक्ताय कथां श्रुत्वा विधानतः सदा तस्य क. रेण्या भिसं कष्टं स्वपिनाशनं भाद्रशुक्लचतुर्थ्या तु मृगमयी प्रतिमा शुभा हेमाभावे तु कर्तव्या नाना पुष्पैः प्रपूजिता ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाज्जागृत्या च विशेषतः स्थापयेदन्नं कुंभं चान्यस्योपरिशोभितं यथाशक्त्या तु नद्रूपं शातकुमेन निमित्तं वस्त्रद्वयसनाच्छन्नं नोदकाद्यैः प्रपूज्यमा रक्तांबरयशोमन्त्रैर्वस्त्रह्यचरतः सुग्रीः रोहिणीसहितं त्वांच प्रपूज्या प्राप्य च मत्परं रजतस्मृतैर्लपं यथाशक्त्या विनिर्भितं वस्त्रं शिवप्रियायै भिगणाधिप नमोऽस्तुते मधुलं वोदरायै तु पुष्पं निद्धिप्रदानं च धूर्पगनमुखायै ति दापं मपक्वाहिने चित्रनाथाय नैवेद्यं फलं सर्गाय सिद्धिदे तान्ब्रूकामरूपाय दक्षिणां यथा दाय च इक्षुदंडैस्सदा पूज्यं नानाशोभाकरं शुभं विसर्जनं समांभैः सर्वसिद्धिप्रदायकं एतं संपूज्य विघ्नेशकथां श्रुत्वा विधानतः भक्तेना नंतत्सर्वब्राह्मणाय नैवेद्येत् दत्तेनानेन देवेश प्रीतो भव गणेश्वर सर्वत्र सर्वदा देवनिर्विघ्नं कुरु सर्वदा मानोन्नति च राज्यं च पुत्रान्पौत्रान्प्रदेहि मे गाश्च धान्यं च वासांसि दद्यात्सर्वस्वशक्तिः दत्त्वा तु ब्राह्मणे सर्वस्वं भुंजितकामतः मोदं कापमयं रं लवणक्षारवर्जितं एतं करोति पशुं द्रतस्याहं सर्वदा जयं सिद्धिं च धनधान्यं च ददामि विपुलां प्रजा इत्युक्त्वा तं देवं योगेनाशो विनायकः तद्वन्नं कुरु कृष्णस्वततः शुद्धिमवाप्स्यसि नं दि के श्वर उवाच नारदे नैव मुक्तं त्र्यत्र तं च कहरिः स्वयं मिथ्यापवादं शुद्धिं प्रापदे शो जनाहृतः ये शृण्वंति तवास्मानं स्य मंतक मणीयकं चंद्रस्य च रितं सर्वे ते पादो मोन जायते भाद्रशुक्लचतुर्थ्यां नुवंद्रस्य दर्शनं कथेत् जातं तत्परिहारार्थं श्रोतव्यं सर्वमेव तु यदा यदा मनः कटसे देहमुपजायते तदा तदा च श्रोतव्यमाख्यानेन कटनाशनं एव मच्छाततो देवो गणेशः कृष्णतोपितः यदा यदा पश्यति काट्यं मुक्त्वं नारो नरश्चापि करोति स तत्र सिद्धिं तिकाट्याणि

समोदितानि किंदुलंभं विद्वहरे प्रसन्ने आवणस्यासिने पक्षे चतुर्थमिकभुग्व्रती । त्रतं कुर्व्याद्द्विणे शस्ययावन्मा  
सचतुष्टयम् इति स्कंदपुराणे स्यभंतकोपाख्यानम् ॥ १ ॥ अथान्यंप्रकारोक्तसिद्धिविनायकव्रतम् ॥ तत्र प्रा  
तः कृत्यादिकृत्या ॥ सूर्यादिदेवनाभ्यो व्रतं निवेद्य आचम्योदङ्मुखो वारिपूतान्धपात्रं गृहीत्वा मासपक्षाद्युल्लि  
ख्य मनसर्धर्भनिर्विघ्नसिद्धिपुत्रपौत्रसौभाग्यादिसुखसिद्ध्यर्थं सिद्धिविनायकगणपतिप्रोत्सवार्थं च सिद्धिविनायकपूजा  
महं करिष्ये इति संकल्प्य ध्यानम् एकदंतं शूर्पकर्णमिति आगच्छजगदाधारसुरासुरवरार्चित अनाथनाथ  
सर्वज्ञा नीर्वाणः रियुजित ॥ आवाहनम् १ स्वर्णसिंहासनं दिव्यसर्वमंगलसंयुतं त्वामहं स्थापयिष्यामि ग  
णाध्यक्ष नमोऽस्तुते आसनम् २ गोरसुतनमस्ते स्तुतशकरप्रियसूनवे पादं गृहाणे देवशङ्खं पुण्याक्षतैः सह  
पादम् ३ अर्धर्गंधोदकं दिव्यं सर्वमंगलसंयुतं गृहाणे देववेशभक्तानां वरदायक इत्यर्धम् ४ गंगाजलं  
समानितं मूर्ध्नि कलशे स्थितं आचम्य तां गणाध्यक्ष सर्वविघ्नहरो भव आचमनम् ५ दधि क्षीरं घृतं धैवमधुखं  
डधिमिश्रितं तृप्स्यर्थे देववेशमधुपर्कं ददामि ते मधुपर्कं ६ स्नानं पंचासुतं देवगृहाण वरदायक अनाथनाथ सर्वज्ञा स  
र्वसिद्धिप्रदो भव पंचासुतस्नानं ७ सर्वतीर्थात्समुद्भव्य गन्धतोयैः कुशोदकैः फलतोयैर्जलैर्गङ्गाैः स्नपयामि गणेश्वर शुद्ध  
स्नानं ८ रक्तवस्त्रद्वयदेवदेव गसदृशं प्रभो गणेश्वर गृहाण त्वं भक्तानां वरदायक वस्त्रं ९ राजतंत्रां मूत्रं कंचनं चो  
त्तरीयकं गृहाणे देववेश गणाध्यक्ष नमोऽस्तुते यज्ञोपवीतं १० श्रीखंडचंदनं दिव्यं कर्पूरं रणचंयुतं गंधदास्यामि दे  
वेश गणाध्यक्ष नमो नमः गंधं १ अक्षतान्धवलान् देवगृहाणा द्विरदानन सर्वदेवोत्तमस्त्वं हि चाक्षयं कुरु मे फलम् अक्षताः  
१२ संनंती निचमुष्पाणि गृहाणा द्विरदानन विनायक नमस्तेऽस्तु सुरासुरसुपूजित पुष्पं १३ अयांगपूजा गणेशाधनमः  
पादोपूजयामि १ विघ्नराजाय जानुनी- २ अखुत्राहनाय ऊरू- ३ ॥ हेरं याय कटिपू-  
॥ ४ ॥ गणाधिपाय नमिभूले चोदराय उदरं ॥ ६ ॥ गणनाथाय हृदयं ॥ ७ ॥ गुहाग्रजाय

स्कंधोप० ८ २५ लंकटायं कंठपू० १ परशुहस्ताय हस्तान् १० गजवक्राय वक्रं ११ विघ्नराजाय नेत्राणि १२ स  
५ अस्त्राशिरः पूजयामि १३ अथ भद्रिकापूजा समुखायनमः साचीपत्रं समर्पयामि १ गणाधिपायं भृंगराज  
पत्रं २ उमापुत्राय विल्यपत्रं ३ गजाननाय दूर्वापत्रं ४ लंबोदराय वदरीपत्रं ५ हरमनवे धत्तूरपत्रं ६ गज  
कर्णाय तुलसीपत्रं ७ गुहाग्रजाय अपामार्गपत्रं ८ एकदंताय कंठारिपत्रं ९ वक्रतुंडाय शमीपत्रं १०  
विकटाय करवीरपत्रं ११ इभंतुंडाय अरंमतकपत्रं ॥ १२ ॥ कपिलाय अर्जुनपत्रं ॥ १३ ॥ भिन्नदंताय विष्णु  
क्रांताय ॥ १४ ॥ पत्नीहिनाय दाडिमीपत्रं १५ वटवेदेवदारुपत्रं ॥ १६ ॥ भालचंद्राय मरुवकपत्रं ॥ १७ ॥ सूर्प  
कर्णाय जातीपत्रं ॥ १८ ॥ सुराग्रजाय गांधारीपत्रं ॥ १९ ॥ सिद्धिविनाय काय केतकीपत्रं सम  
र्पयामिनमः ॥ २० ॥ इत्येकविंशतिपत्राणिसमर्पयामि ॥ २१ ॥ अथ दूर्वापूजा दूर्वायुग्मं गृही  
त्या तु गंधपुष्पाक्षतैश्च पूजयेत्सिद्धिविघ्नं प्रत्येकं सर्वनामभिः एकं समर्पयामीति शेषः गणाधि  
पायनमः दूर्वायुग्मं ॥ १ ॥ उमापुत्राय नमः २ अघनाग्निने नमः ३ विनायकाय नमः ४ ईशपुत्राय  
नमः ५ सर्वसिद्धिप्रदायकाय नमः ६ एकदंताय नमः ७ ॥ इभवक्राय नमः ८ ॥ मूषकबाहना  
य नमः ९ ॥ 'कुमारगुरवे नमः १०' सर्वनामभिरैकं दूर्वादिलं समर्पयामिनमः २१ दशांगगुगुली  
धूपं सुगंधचमनोहरं गृहाणेश्वर सर्वज्ञ उमापुत्र नमोऽस्तुते धूपं सर्वज्ञ सर्वलोकेश सर्वपाति मिरापहं गृहाण मंगलं  
दीपं रुद्रप्रिय नमोऽस्तुते दीपं नैवेद्यं गृह्यतां दिवभक्तिमेह्य चलां कुरु ईप्सितं मे वरं देहि परत्र च परंगतिं नै  
वेद्यं १६ तांबूलं गृह्यतां दिवनागवल्लीं दलेयुतं कर्पूरेण च संयुक्तं देवतानां परोक्षियम् तांबूलं १७ इदं फलमिति १८  
हिरण्यगर्भस्य मिति दक्षिणा ॥ १९ ॥ विघ्नेश्वर विशालाक्ष सर्वभीष्टफलप्रदः प्रदक्षिणं करोमि त्वां सर्वान्का

020E

०५५०

23

मान्प्रयच्छमे प्रदक्षिणा २० नमस्कृतोसिदेवेशसर्वविघ्नहरोभव  
इत्सितंमेवरदेहि नमस्तेभक्तवत्सल दे  
वदेवजगन्नाथभक्तानांवरदायक आविघ्नकरुमेदेवसर्वकार्येषुसर्वदा नमस्कारः विनायकनमस्तेस्तुविघ्नेशसु  
रपूजित इत्सितंमेवरदेहि नमस्तेकरुणाकर प्रार्थनामंत्रः मल्लिकामालतीपुष्पनानाचंपकसंयुतं पुष्पांज  
ल्लिगृहणेभंपाद्विजययुगार्पितम्॥ गणनांत्वितिमंत्रेणवागणाधिपनमस्तेस्तुसततंमोदंकरिप्रिय अविघ्नकरुमेदेवसर्व  
कार्येषुसर्वदा दाताविघ्नेश्वरोदेवोअर्हताचसविघ्नराट् तस्मादिदंमयादत्तंपूर्णव्रतमस्तुमे गणेशःप्रतिगृह्णाति  
गणेशोवैददातिच दीयतेगणनाथायप्रियतांभेगणाधिपः सौख्यंसौमनसंनित्यंकरोतुगणनायकः इतिमंत्रं  
मुच्चार्यदशदद्याद्विजातये इतिनैवेद्यदानम् ॥ विनायकस्यप्रतिमावल्लभसमन्विता ब्राह्मणायप्रदास्यनि  
सर्वविघ्नोपशांतये इतिप्रतिमादानम् ॥ प्रार्थना विघ्नां निशमायांतुसर्वाणिसुरनायक कार्याणिसिद्धिमा  
यांतुपूजितैस्त्वयिधातरि न्यूनातिरिक्तानिपरिरुष्टानिधानिहकर्मणिमयकृतानि क्षमनानिसर्वाणिशुभप्रदायप्र  
याहितुष्टिपुनरागमाय अथसंकटहरणचतुर्थ्युक्तप्रकारेणरोहिणीसहितचंद्रपूजांकुर्यात् अथकथा ऋषय  
ऊचुः ॥ निर्विघ्नेनतुकार्यार्थसिद्धयितिसूतज अर्थसिद्धिकरंरुष्टांणामुत्रसौभाग्यसंपदंरूप्योःकलहेचैक्यं  
बंधुभेदेतथानृणां उदासीनपुलोकैकपुत्रसंमुखताभवेत् विद्यारंभेतथानृणांवाणिज्याथैक्यपौतथा नृपतेः पर  
चक्रस्यजयसिद्धिकरीनृणां सूतउवाच सन्नद्योः पुराविप्राः कुरुपांडवसेनयोः पृथ्वान्देवकीपुत्रंयन्पुत्रो  
युधिष्ठिरः ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच निर्विघ्नेनजयोह्येपावददेवकथंभवेत् कान्देवतांनमस्कृत्यसम्यक्कराज्यंल  
भेमहि श्रीकृष्णउवाच पूजयस्वगणाध्यक्षंविघ्नेशंसिद्धिदायकं तस्मिन्संपूजितेराजन्सर्वान्कामानवाप्स्य  
सि युधिष्ठिरउवाच देवकेनविधानेनपूजनीयोगणाधिपः पूजितस्तुतियौकस्यांसिद्धिदोगणभोभवेत् श्रीकृष्णउवाच

गजवरुथनुथ्यनुसदापूज्योनराधिप

३०२०

भाद्रप

३६

भाद्रपदेतथा प्रातःशुद्धितिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेत्तूप

गणनाथस्य स्वर्णशैरोप्यमया हतिं शयव मृण्मयैकुक्ष्याद्विस्तृतायावर्जितः कृत्वा पूजाप्रयत्नेन स्नाप्य पंचासृतेः शुभेः बन्धसर्वप्रदेरक्तं युगं न दद्यात्सुभाषितं गणाध्यक्षेति नाम्नावैधं दद्याच्च भक्तिः विनायकोतिपुष्पाणि धूपं चैव । सुतेति च दीपं रुद्रप्रियायेति नैवेद्या विघ्ननाशिने ततोऽर्वाकुर न गृह्य विंशति चैकमेव हि पूजयेत्तु प्रयत्नेन एभिर्नामपदेः पृथक् गणधिप नमस्तेस्तु उमापुत्रावनाशन विनायक हरपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक एकदंते भवक्रंति तयामूपकवाहन कुनारगुर्वेतुभ्य पूजनोयः प्रयत्नतः दूर्गयुग्मगृहीत्वा तु गंधयुक्तप्रपूजयेत् एकैकेन तु नाम्ना वै पूजाचैकेन सर्वतः एकं न दूर्वाकुरेण सर्वनामाभिः पूजाकार्या दत्तैक सर्वनामाभिरिति वीरिभित्रोदये तथैकविंशतिं गृह्य मेदकान् धृतपाचितान् स्थापयित्वा गणाध्यक्षसमीपे कुरुनंदन दशविंशाय दत्तव्याः स्वयंचाया तथा दश एकगणाधिपे दत्त्वा नैवेद्य च नृपोत्तम गणेशः प्रतिगृह्णाति गणेशो वै ददति च दीयते गणनाथाय प्रीयतां भिगणाधिपः सोऽसौ सोमनसं नित्यं करोतु गणनायक इति मंत्रं समुदाय्य दशद्विजातये गुहं व्रतोपदेशरमलं कृत्य प्रयत्नतः दद्याच्च दक्षिणां सम्यक् कथाविभवविस्तरं जात रूयमयं देवं ब्राह्मणाय निवेदयेत् कृत्या नैमित्तिकं कर्म पूजयेद्विष्टे देवतां ततः प्रार्थना विघ्ना निनाश मया तु सर्वगणेशनायक 'कार्थयोगे' सिद्धिमायातु पूजिते स्वयिधातारि विप्रयभोजनं दद्याद्भुजावातैलवर्जितं एवं कृते धर्मराज गणनाथस्य पूजने विजयस्ते भवैस्त्रित्यं सत्यं सत्यं मयोदितं त्रिपुरदन्धुकामेन पूजितः शूलपाणिना शक्रेण पूजितः पूर्वतया लवधेनृप पुरा मेणाराधितः पूर्वसीतामन्वेपनापुरा दृष्टा सीता महाभागवानर एण हनुमता भगीरथेन तद्वच्चंगमायता पुनश्च मृतोत्पादना र्थाय, था देवासुरैरपि अमृता

हरणात्पूर्ववन्तेयेन पात्रिणा आराधितो गणो ध्यक्षो ह्यमृततुहंत बलात्पटापूर्वतुदयेन हतोरुकिमणिनंदनः आरा-  
धितो मया तद्वत्तुरुकिमण्यासहितेन च कृष्यया धियुतेनाथसेनारामे त पुरा जयकामस्तथा त्वहितमाराधयशांकारे  
प्राप्स्यसि त्वानंजराज्यजित्वा शत्रुगणानुरणे सिध्यतिसर्वकार्याणि नात्र कार्या विचारणा सूत उवाच एवमुक्त  
स्तु कृष्णेन सानुजः पांडुनंदनः पूजयामास देवेशं पुत्रं त्रिपुरघातिनः शत्रुसंघान्निहत्या शुभ्राप्तवान् राज्यभोजसा  
सिद्ध्यतिसर्वकार्याणि मनसा चिंतिता न्यपि विद्यारंभे पूजनीयो विद्यालभो भवेन्नृणां विवाहे क्रियमाणे तु पूज्यश्चा  
सौविनायकः सिद्ध्यतिसर्वकर्माण्यर्थं सिद्धिर्भवेन्नृणां कृपिप्रारंभसमये कार्थिके ण विनायकः पूजनीय प्रय  
त्नेन धान्यतस्याक्षयं भवेत् व्युष्टिको भैरुनथाशुद्रैः पूजनीयोग्णधियः विद्याकामोलने द्विधा धनकामोलभेद्भनं  
जयजयकामश्च पुत्रार्थो लभते सुते पतिकामाचभर्तारं सौभाग्यं तु सुवासिनी विधवा पूजयित्वा तु वैधव्यं नाप्नुया  
त्पुनः यं यचितयते कामतंतं प्राप्नोति लीलाया वैष्णवादिपुदीक्षासु आदौ पूज्यो गणधियः यस्मिन् संपूजिते वि  
ष्णुरीशो भानुस्तथा ह्यम। हव्यवाहमुखा देवाः पूजिताः स्युर्न संशयः चंडिकायामादृगणाः परितुऽभवति च य  
स्मिन् संपूजिते भक्त्या विप्रा सिद्धि विनायके यद्दशगुणयान्नित्यं श्रावयेद्वापि भक्तितः सिद्ध्यतिसर्वकार्याणि सिद्धि  
दस्य प्रसादतः ॥ ॥ इति स्कंदपुराणे सिद्धि विनायकव्रतम् ॥ इयमेव चतुर्थी शिवानाम्ना ॥ ॥ सुमंतुरु  
वाच ॥ शिवशांता सुखाराजन् चतुर्थी त्रिविवामता मासि भाद्रपदे शुक्ला शिवालोके पुपूजिता माघशुक्लास्मृ  
तारांता भौमवारे सुखस्मृता तस्यां स्नानं तथादानमुपवासोऽजपस्तथा क्रियमाणं शतगुणं प्रसादाद्विनिर्नाय द  
ति नो विनायकस्येत्यर्थः गुडलवणघृतानादान शुभकारं स्मृतं गुडापूपैस्तथा र्वारपुण्यं ब्राह्मणभोजनं चतुर्थी  
नरशादूलपूजनीयाः सदा स्त्रियः गुडैर्लवणपूजाभिः स्वस्वः श्वश्रुश्च मातरः ताः सर्गः सुभगा सर्वविघ्नशस्यानु



मोदनात्कन्यकातुविशेषेणविधिनानेनपूजयेत् ॥ इतिभविष्यत्तरोक्तंशिवाचतुर्थीव्रतम् ॥ ॥ अस्यामेवह  
पंणीनाम्नोपार्वतीपूज्या तत्रस्मृतिः ॥ भाद्रशुक्लचतुर्थ्यातुहर्षणीनामयामता पूजयेत्पार्वतीतस्यासौभाग्यं  
नविहन्यते ॥ अथभाद्रशुक्लपंचम्यानागपूजा ॥ अत्रपंचमीपरयुताग्राह्या तद्रुक्तेचमत्कारचिंतामणौ  
पंचमीनागपूजायांग्राह्यापष्टासमन्विता तस्यांतुपितानागाइतरायचतुर्थिकेतिवचनात्सूर्योदययुतांग्राह्येत्यर्थः प्र  
भातखंडे ॥ शिवउवाच ॥ नथाभाद्रपदेमासिपंचम्याश्रद्धयान्वितः यस्त्वालेख्यनरोनागान्नीलपीतादिवर्ण  
कैः कुरुकुलपातथावीध्यास्वगृहेविलिखेद्बुधः कुरुकुलयामंत्रेण ॥ प्रैकुरुकुलपेहंफट्स्वाहा पूजयेद्बुधपु  
ष्पैश्चपयसापयैसनच तस्यसंतुष्टिमायातिपन्नगास्तक्षकादयः आसप्तमाकुलात्तस्यनभयनागतोभवेत् अ  
त्रायंप्रोच्यतेमंत्रः सर्वोसुखनिपेधकः तस्मिन्प्रजप्तमात्रितुनविपंक्रमतेतदा इत्येवकथितदेविनागव्रतमनुत्तमं  
यच्छुत्वाचपठित्वाचमुक्तः स्यात्सर्वपातकैः नागाश्चात्र वासुकि तक्षक कालिय मणिभद्र ऐरावत कर्कोटक  
धनंजय धृतराष्ट्रसंज्ञाः इत्यालेख्यापंचमी अत्रैवनागदष्टव्रतमुक्तं सुमंतुरुवाच ॥ नागदष्टोनरोराजन्  
प्राप्यमृत्युंत्रजत्यधः अधोगत्याभवेत्सर्पोनिर्विपोनात्रसंशयः ॥ शतानोक्तउवाच ॥ नागदष्ट पितायस्य  
भ्राताबाहुहितयत्रा मातापुत्रोद्यवाभार्यार्कतव्यतदवदस्वमे मोक्षायतस्यविभ्रेद्रदानंनव्रतमुपाणं ब्रूहिमेद्विज  
शार्दूलयेनतद्वैकरोम्यहं सुमंतुरुवाच उपोष्यपंचमीसम्यक्नागानांवलवर्दिनी स्वमेकमेवतावच्च विधानंश्रु  
णुभारत उपोष्येतिदिवसेभोजनाभावस्यातेनकव्रतामित्यग्रतथोक्तैः मासिभाद्रपदेचैवशुक्लपक्षेनपंचमी सर्व  
पुण्यतामात्रोक्ताग्राह्यासौगत्यकाम्यया चतुर्थीमेकभक्तंनृत्तस्यानंनकंप्रकीर्तितं तस्यांपंचम्यामित्यर्थः कृत्वारोप्य  
मयनागमथवाकलधौतजं अथदारुमयंभव्य सृष्टमयंवाथभक्तिः पंचम्यामर्चयेद्भक्तयान्नागपंचमंफ्रंणं तथा

करवीरेस्तथापद्मैर्जातिपुष्पैः सुगन्धिभिः गन्धपुष्पैः सुनैवेद्यैः स्नायिक्षीरादिभिर्नैप ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्घृ-  
 तपायसंमोदकैः अनन्तंवासुकिंशंसंपद्मकंवलेभेवच धृतराष्ट्रंशखपालंकालियंतक्षकं तथा पिंगलंचतथानागं  
 मासिमासिप्रपूजयेत् पूजयित्वाप्रयत्नेनपंचम्यांनक्तभुग्भवेत् एवंद्वादशकृत्वावैमासिभाद्रपदेष्टप वत्सरंतियथ-  
 शक्त्यामहोभोज्यंतुकारयेत् ब्राह्मणानयतीनांचनागानुद्दिश्यभक्तिः इतिहासविदंनागं कांचनंरत्नाचित्रितं  
 गाचदंयांसवत्सवैसर्वोपस्करसंयुतां दानकालेपठेदेतत्स्मरन्नारायणंविभुं सर्वगंसर्वधातारंनमंतमपराजितं  
 येकेचिन्मत्कुलेसर्पैर् देष्टाःप्राप्ताश्रयोगतं व्रतेचनेनगोविंदमुक्तिभाजोभवंतुते इत्युच्चाढ्याक्षतैर्युक्तंस्तितचंद-  
 नाभिभ्रतं वासुदेवाग्रतोभूप तोयंतोयेथनिक्षिपेत् अननेविधिनासर्वेयमारिण्यंतियेमृताः सर्पतस्तेभियास्यं  
 तित्स्वर्गतिनृपसत्तम कृत्वासर्वान्समुद्धृत्यकुलजान्कुलनंदनं प्रयतिविष्णुसांनिध्यैस्ववमानोप्सरोगणैः वित्त-  
 शाठ्यविहिनोयःसर्वमेतत्फलंलभेत् नक्तेनभुकिंसांहिताःकिलपंचमीषु येपूजयंतिसुभगाः कुसुमोपहारैः  
 तेषांगृहेत्वभयदाहिभवंतिसर्पादपान्नितामणिमयूपविभासितांगाः इतिदृष्टपंचमीव्रतं अस्यामेवभाद्रशुक्लपंच-  
 म्या ऋषिपंचमीव्रतं तत्रमध्यान्ह्यापिनीपंचमीगाह्या पूजाव्रतेपुसर्वेषुमध्यान्ह्यापिनीतिथिरितिहागी-  
 तोक्तेः दिनद्वयेतथात्वेहेमाद्रिमेतेपरा पंचमोतुप्रकर्तव्यापष्टौयुक्तातुनारदेतिवाक्यात् सितापरच्युतास्तस्याद-  
 सितापूर्वसंयुतेतिदीपिकेकेश्वरशुक्लपक्षेतिथिग्राह्यायस्यामभ्युदितोरविरितिवचनाच्चक्रुपिपंचमीपथीयतेतिदिवोदा-  
 सीयेपि माधवमदनरत्नादिमतेतुपूर्वासर्वत्रपंचमीपूर्वत्युक्तेः निर्णयासिंधौकल्परत्नावल्यामप्येवं अत्रऋ-  
 पिपूजनमुक्तंनारदीये भाद्रस्यशुक्लपंचम्यांवेदिकाकारयेन्मुदा गोमयेनोपलिप्याथकृत्वापुष्पोपशोभितां  
 तत्रास्तीर्थकुशांन्विभ्रज्जुषीन्सप्तसमर्चयेत् गंधैश्चविविधैः पुष्पैर्धूपैर्दोषैः सुशोभनैः कश्यपोजिभरद्वाजोविश्या

मित्रोत्थगौतमः जमदग्निर्विसिष्टश्च स तैऋपयः स्मृताः एतैर्भ्यांचैवाविधिवत्कल्पयित्वा विधानतः नैवेद्यं कलये  
 द्विद्वानश्यामाकायैरकृष्टजैः तन्निवेद्या विसृज्यैतान्स्वयंचाद्यात्तदेवाहिम्ना अनेन विधिना सप्तवर्षाणि प्रतिवत्सर  
 कृत्वा तानिव वरयेदचाय्यर्थांस्तस्यैवेदिकान् प्रतिमास सप्तकुर्वीत सुवर्णैर्नस्वशक्तितः जटिलाः साक्षसूत्राश्च कर्मण्डलु  
 समन्विताः सस्यप्यकलशेषु व्रतान्तान्त्वेयुं संमयेषु वा स्त्रापयेद्विधिवद्भक्त्या एथ कं पचा मृतेरपि उपचारैः  
 षोडशं भिस्ततः संपूज्य भक्तितः अर्घ्यं दत्त्वा ततो ह्येतां स्तितलव्रीहियवादिभिः सह स्तोमा इति ऋचानाममंत्रै  
 स्तुवा एथक् पुण्यैर्मंत्रैस्तथैवान्यैर्हुत्वा पूर्णाहुतिं चरेत् ततस्तु सप्तगदद्याद्ब्रह्मालंकारसंयुता आचार्यपूजयेच्चैव वस्त्रा  
 लंकारभूषणैः अनुज्ञया गुरोः पञ्चांशं भोजयित्वा च तान्भक्त्या प्राणिपत्यविसर्जयेत् ततः  
 शिष्टैः सह स्नातः स्वधेयब्राह्मणशेषतः एवं कृत्वा व्रतं सांगभोगान्भुक्तां व्रतं चित्तान् सप्तर्षीणां प्रसादेन विमानवर  
 गोभवेत् ब्रह्मपुराणेषु न भस्य शुक्लपक्षे तु यवैर्भवति पंचमी नद्यादि केन दास्त्रात्वा कृत्वा नियममेव च ब्राह्मणी  
 क्षत्रियवैश्याशूद्राचारिविरानने कृत्वा नैमित्तिकं कर्म गत्वा निजगृहं पुनः वेदोत्सम्य कर्तुं कुर्वीत गोमयेनोपलेपि  
 तां रंगवल्लीं समायुक्तां श्वेतपुष्पोपशोभितां तत्र सप्तऋषीन् दिव्यान्भक्तियुक्तः प्रपूजयेत् गंधैश्च विविधैः पुष्पै  
 र्धूपदीपैः सुशोभनैः ततो नैवेद्यं संपन्नमर्घ्यं दद्याद्बुधैः फलैः तत्रार्घ्यमंत्राः कश्यपिोत्रिभरद्वाजो विश्वामित्रोथ  
 गौतमः जमदग्निर्विसिष्टश्च अरुणं ध्यासमान्विताः गृहाणुर्धर्मया दत्तं तुष्टा भवंतु मे सदेति एवं पूजां विनिर्वर्ध  
 ऋषीन् ध्यात्वा समाहितः अरुणं पृथ्वीं संजातशार्काहारं प्रकल्पयेत् शयति ब्रह्मचर्येण ऋषीन् ध्यात्वा समा  
 हितः अनेन विधिना सप्तवेदं गंगारगानित्यादि सर्वत्र पाठः अनुज्ञया गुरोः पश्चाद्ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत्  
 प्रीतिभावसमायुक्तो भोजयित्वा यथाविधि अनेन विधिना सप्तव्रतं भवेत्समाचरेत् सर्वव्रतैः पुण्यं सर्वतीर्थेषु

यत्फलं सर्वदानेषु देतेषु ते देतुं फलमाप्नुयात् ॥ ॥ इति रदधिब्रह्मपुराणे च ऋषिपंचमीव्रतविधानम्  
 अथ कथा ॥ हेमाद्रौ ब्रह्मांडपुराणे ॥ सिताश्व उवाच ॥ अतानि देवदेवेश ब्रतानि सुबहूनि च ॥ सांप्र  
 तमेसमाचक्ष्व ब्रतं पापप्रणाशनम् ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि ब्रतानामुत्तमं ब्रतं ऋषिपंचमीति वि  
 स्मृतं सर्वपापहरं परं येन चोणेन राजद्रनरकैव पश्यति ॥ अत्रैवोदाहरंतीमिति हासपुरातनं वैदिशे भूद्विज  
 वर उतं गोनामनामतः तस्य भार्गवसुशीलिति पातिव्रतपरायणा अस्याश्च पश्युगलं पुत्रो हि मुविभीषणः अर्घीत  
 वान्सुतस्तस्य वेदान्सागपदक्रमान् ॥ समानेन कुलानेन सुताचापि विवाहिता विवाहितैव सा देवद्वैधं यं प्राप सत्तमा  
 सशीलं पालयंती सा आस्ते निजापितुर्गृहे तस्यादुःखेन संतप्तः सुतं संस्थाप्य वेश्मनि गंगातीरे न प्राप्तः सकलत्र  
 स्तया सह सतत्राध्यापयामास शिष्यान् वैद्विजोत्तमः सुता च कुरुते तत्र पितुः शुश्रूषणं परं पितुः शुश्रूषणं कृत्वा परिश्रं  
 ताकदाचन निशीथि किल स सुता कृमिराशि रजायुत ॥ तं तैत्थाविधां दृष्ट्वा विवस्त्रां प्रस्तरस्थितां शिष्यानि वै  
 दयामासुस्तन्मातुः करुणं स्थिताः नजानीमो वर्यं किंचिद्वैवासाध्यातथाविधा कृमिराशि मयी जातामातः सपदि  
 दृश्यते वज्रपातसदृशं तत्श्रुत्वा शिष्यैरुदरितं सन्धातमानसा शीघ्रतस्समीपमुपागता सुतं तथाविधां दृष्ट्वा वि  
 ललाप सुदुःखिता उरश्च ताडयामास सुतरां मोहमापच ॥ क्षणेन प्राप्य चैतन्यमूत्थाप्य परिमृज्य च ॥ समाल  
 भ्य च बाहुभ्यानीत्वा तस्मिन् रतिकं स्वामिन्कथय मे साध्वी केन दुष्कृतकर्मणा निशीथे स प्रसुप्तं यं जायते कृमि सं  
 कुला एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मुनिर्ध्यानपरायणः ज्ञात्वा निवेदयामास तस्याः प्राग्जन्म चेष्टितं ॥ ऋषिरुवाच  
 प्राग्वत्सप्तमे तैतिजन्मनि ब्रह्मणीह्यभूत् नोऽस्यारस्वभादेभ्यः संजाता चरजस्वला अस्याः कृते न पापि न जा

पतेकृमिग्रहपुः रजस्वलायाः पापेन युक्ता भवति सानधे, अथ मेहनिचंडालोद्वितीये ब्रह्मघातिनी तृतीयरजका  
 प्रोक्ता चतुर्थे हनिशुध्यति तथैतया सखीसंगाद्गतं दृष्ट्वा वमानितं दृढव्रतप्रभावेण जाता द्विजकुले मले श्रवमाना  
 द्रतस्यास्पृष्टमिराशिर्मयीतुसा एतत्कथितं सर्वकारेण दुष्कृतस्य च 'सुशीलो वाच' ॥ दर्शनादिपियस्तस्या  
 विप्राणां निभेलकुले जन्मयुष्माद्विधानां हि जायते ब्रह्मतेजसा श्रवमाना तत्र जयति विग्रहे कृ  
 मिराशयः महाश्चर्यं करं नाथ तद्व्रतं कथयस्व मे ॥ 'ऋषिरुवाच ॥ सुशीलेशू पुनस्तस्म्यग्र  
 तानामुत्तमं व्रतं येन चार्णेन सह सा पापादस्मात्प्रमुच्यते दुः खत्रयाभिधातश्च जायते नाना व्रतं  
 शयः कल्याणानि प्रवर्द्धते संपदश्च निरापदः नभस्येशुक्लपक्षेतुयदा भवति पंचमी नद्यादिषु तदा स्नानं कृ  
 त्वानियममेव च विधाय नित्यकर्मणि गत्वा द्वारवती मृषीन् द्वारवतीं अग्निहोत्रशालां स्नापयेद्विधिवद् व्रतं चार्पय चान्द्र  
 तरसैः शुभैः चंदनागुरुकर्पूरेर्विलिप्य च सुगंधिभिः पूजयेद्विधिवैः पुष्पैर्गंधधूपैर्दिर्दिपकैः समाच्छाद्य शुभैर्वस्त्रैः  
 सोपवीतैर्यथाविधिः ततो नैवेद्यं संपन्नमर्घ्यं दद्याच्छुभैः फलैः श्रद्धेयं मंत्रः जमदग्निर्भरद्वाज इति श्रोतव्यमिदमास्त्याने  
 शाकाहारं प्रकल्पयेत् स्थातव्यं ब्रह्मचर्येण ऋषिध्यानं परायणैः अनेन विधिना सम्यग्रव्रतमेतत्समाचरेत् त  
 त्यापि जायते पुण्यं तच्छृणुष्व समाहिता सर्वव्रते पुण्यं पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं सर्वदाने पुनस्तदेषु तदस्य व्रतमात्रतः  
 कुरुते याव्रतं चैतत्साना रीसुखभागिनी रूपलावण्यसंयुक्ता पुत्रपौत्रादिसंयुता इह लोके सदैव स्वस्याः पराप्यक्ष  
 यागतिः व्रतस्यास्य प्रभावेण जातिस्मरति पौर्विका ॥ इति हेमाद्रौ ब्रह्मांडपुराणे ऋषिपंचमी व्रतकथा ॥  
 अथ पूजाविधिः ॥ ओमासपक्षाद्युल्लिख्य मया ज्ञानतोऽज्ञानतो वारजस्वला वस्थायां भांडादि संपर्कजनितदोषपरि  
 हारार्थं शास्त्रोक्तं समस्तफलप्राप्त्यर्थं ऋषिपंचमी व्रतपूजनमहं करिष्ये इति सकल्प्य पीठकलशे वा दर्भमयानरुंधती

सहितान्सप्तऋषीन्प्रजयेत् तत्रमंत्रः सर्वैर्ब्रह्मण्यदेवस्य ब्राह्मणो निजमुत्तमं सर्व्यकोटिप्रतीकांशं ऋषिच्छेदं  
 विचिंतयेत् इति ध्यान आगच्छतु महाभागा अथर्वेदस्वरूपिणः यावद्गतमहं कुर्वे कृपया भवता प्रभोः श्रावाहनम् ऋग्य  
 जुः सामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमो नमः पुराणपुरुषेभ्यो हि देवर्षिभ्यो नमो नमः आसनं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं  
 पादं गृह्णंतु भो द्विजाः प्रसादं कुरुत प्रीत्या तुष्टाः संतु सदा मम पादम् नभस्ये शुक्लपंचम्या मर्चिता ऋषि  
 सत्तमाः दहतु पापं मे सर्वं मध्यं गृह्णंतु वो नमः अर्घ्यं लोकानां सृष्टि कर्तारो यूयं सर्वे तपोधनाः नमो वो धर्मविज्ञे  
 भ्यो महर्षिभ्यो नमो नमः आचमनं मंदाकिनी गौतमी च यमुना च सरस्वती गोमती नर्मदा तापी ताभ्यः स्ना  
 नीयमादृतं स्नानं सर्वे निर्यंतु पतिषा ब्रह्मज्ञाः सत्यवादिनः वस्त्राणि प्रतिगृह्णंतु मुक्तिं यच्छंतु सर्वदा वस्त्रं यज्ञो  
 पवीतपदं पवित्रमित्यज्ञोपवीतं कुंकुमागुरुकपूरसुगंधैर्भिः श्रितं शुभं गंधाढ्यं चंदनं दिव्यं गृह्णंतु ऋषिसत्तमाः चंद  
 नं रंजिताः कुंकुमोद्यनश्चक्षता अमुशोभनाः गृह्णंतु मम संतुष्टाः प्रसन्ना ऋषिसत्तमाः अक्षताः माल्यानि वकुला  
 दीनि मालत्यादीनि वै द्विजाः भयाद्वतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि वनस्पतिरसो धूपगंधाढ्यः सुमनो  
 हरः आग्नेयः सर्वे देवानां धूपोयं प्रतिगृह्यतां धूपः श्राज्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृह्णंतु मम यत्त्रैलोक्य  
 तिभिः रापहं दीपं नानापक्वान्नसंयुक्तं रसैः षड्भिः समन्वितं नैवेद्यमृषयः सर्वे गृह्णंतु वसुदायकाः नैवेद्यं लोका  
 नां सृष्टि कर्तारो यूयं सर्वे तपोधनाः नमो वो धर्मविज्ञेभ्यो महर्षिभ्यो नमो नमः आचमनं पुष्पां फलं महादिव्यं नागवल्लीद  
 लैर्युतं कर्पूरादि समायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भस्थमिति दिक्षिणा यानि  
 कानि च पापानीति प्रदीक्षणा वायनं फलसंयुक्तं त्रतसंपूर्तं हेतवे भवंतः प्रतिगृह्णंतु ज्योतीरूपास्तपोधनाः वायनं  
 न्यूनानि रिकर्मणि मया यानि कृतानि च क्षमयंतानि सर्वोणि यूयं सर्वे तपोधना इति प्रार्थना इति पूजा ॥

अथकथा युधिष्ठिरउवाच श्रुतानिदेवदेवंशव्रतानि सुवहूनि च । सांप्रतमेसमाचक्ष्व व्रतंपापप्रणाशनं श्री  
 कृष्णउवाच अथान्यच्चापिराजेंद्रऋषिपचिमिसंज्ञिता कथयिष्यामि चां कृत्वानारीपापात्प्रमुच्यते युधिष्ठिरउवाच  
 कीदृशीपंचमीरुष्णकथचऋषिसंज्ञिता । पातकान्मुच्यते कस्मान्नारीयदुकुलोद्भव श्रीकृष्णउवाच श्रज्ज्ञानाज्ञाद्विन्नतो  
 वाभियास्त्रीजातरजस्वला दुष्टास्पृशति भाडानि गृहकर्मणि संस्थिता प्राप्नोति समहापापं सर्ववर्णसमुद्रवा शृणुष्व  
 कारणं यस्माद्गर्जनोयारजस्वला प्रोत्साह्यो गृहस्थश्चापि चातुर्वर्ण्येन भारत ब्रह्महत्यां पुराशक्नोतु ब्रह्महत्या  
 सवान् तया वै त्रीडितो राजन् पीडितो वृत्रहं पापुनः । ब्रह्माणसमुपागच्छ दात्मनः शुद्धिकारणात् शुद्धिं शक्रस्य  
 राजेंद्र प्रहृष्टे भंतरात्मना विभज्य ब्रह्महत्यां तु चतुर्द्धा च चतुर्मुखः प्राक्षिप त्रजशार्दूलचतुःस्थाने पुर्वैतदा बहो प्रिय  
 मजातामुञ्जाला सुचनदीपुच पर्वते पुच राजेंद्र नारी रजसि चैव हि अतोरजस्वलानारी प्रोत्साह्य च प्रयत्नतः  
 ब्रह्मण शासनत्पार्थ चातुर्वर्ण्येन सर्वदा प्रथमे ह निच डाली द्वितीये ब्रह्मघातिनी तृतीये रजकी प्रोक्ता चतुर्थे ह  
 निशुब्रति श्रज्ज्ञानादज्ञानतो वापि जातसंपर्कपातक तत्पापं संक्षयार्थं हि कार्थ्येयमृषिपंचमी सर्वपापप्रशम  
 नी सर्वोपद्रवनाशिनी ब्रह्मक्षत्रियविदूशद्रेः स्त्रीभिः कार्थ्यां विशेषतः ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ अथान्यदपि वक्ष्या  
 मितवरजन्कथानकं पुराकृतयुगे राजन् विदुर्भायां बभूवुह श्वेन जिह्वा मरजेंद्र श्वतुर्वर्णानुपालकः तस्य देशे  
 च स द्विप्रोदे वेदांगपारगः सुमित्रो नाम राजेंद्र सर्वभूतहिते रतः कृपितृच्यासमासीनः कुटुंबपरिपालकः तस्य भा  
 र्या सुसाध्वी च पतिशुश्रूषणेरता जयश्रीर्नाम विरुधाता बहुभूत्यमुहज्जना । क्षेत्रादिपुतासाध्वी व्याकुलीकृतमान  
 सा एकदा स्वात्मनि प्रासमृतकालव्यलोकयत् रजस्वलापि सानारी गृहकर्मचकार हः भाडानि सास्पृश शत्रु  
 तौ प्राप्ते पिभौमिनी कालेन बहूनासाध्वीपचत्वमगमत्तदा । भार्या तस्य जयश्रीः सा ऋतुसंपर्कदोषतः शुनीयोनि

मनुप्राप्तासु मित्रोपि नरेभ्यः तस्याः संपर्कं देयेण वलीयद्वैधमूहः । तदोयेण महाराजदुर्गं तितौ गतो तदा । सुमित्रस्य  
च पुत्रो भूत्पितृशुश्रूषणरतः । सुमित्रो मधुमंजो देवतातिथिपूजकः तस्य तोषितरौ पाशं ऋतुसंपर्कं दोषतः । तिथिर्गयो  
निर्मनुप्राप्तावुभौ जातिस्मरौ नृप । उच्छिष्टमोजितं सा भूस्मरती पूर्वपातकं । सुमित्रो पिपिता तस्य वलीयद्वैधमूहः  
अथ क्षयहेसं प्राप्ते पितृशुश्रूषणरतः । भायं चंद्रवतीं प्राह सुमतिः । अद्य धान्वितां तया रुतापाकशुद्धिः सुमतेर्भर्तुराज्ञा  
या । मुक्तपायसगुण्डे स्याः संपर्कं परलंततः । दृष्ट्वा ब्रह्मवधार्जिता शुनी भंडां स्मृशन्मुहुः । द्विजभार्यचित्तं दृष्ट्वा उल्लसु  
केन जनधानतां । भोजिता ब्राह्मणास्तत्र श्राद्धं रुत्या प्रयत्नतः । ततो भुंक्ते पुषिष्टे पुनोच्छिष्टं प्रददौ वाहिः । द्वारस्थायी स्त  
दाशुन्या उपवासस्तथा भवत् । ततो रात्र्यां प्ररुतायां सा शुनी क्षुधिता नृपः । वलीयद्वैधमुपागत्य भर्तारि मिदमब्रवीत् । वृ  
भुक्षिताद्यानां प्राह न दत्तं भोजनं तु मे । आसादिकं यानुलभे क्षुधा मां वाधते वलत् । अन्यस्मिन् दिवसे पुत्रो मम लेह्य ददः ।  
त्यसौ । अथ मर्ह्यं किमप्येव उच्छिष्टमपिनोददौ । पायसं निपपाता । मगरलंसं संपर्कं । मया विधित्य मनसा मरिष्यंति  
द्विजोत्तमाः । संस्पृष्टपायसं रोषाद्ब्रह्महंतां द्विताभूशः । दुःखितं ते नृगात्रं भेकटिर्भस्ताकरोमिकं । ततः प्रहस्य वैभर्ता  
भद्रं ते पायसं गृहत् । कथं हराभ्यशक्तश्च भर्तुवाहं त्वमागतः । अथाह मास्मजैः । क्षेत्रे वाहितः सकले दिनं । मारितश्चा  
स्मजेनाहं मुखं वदध्वा बुभुक्षितः । तथा श्राद्धं कृतं ते नृजाताय मम कटुता । श्रृं कृष्ण उवाच ॥ तयोः संबदंतोरेवं मातापि  
त्रोश्च भारत । श्रुत्वा वाक्यं तदपुत्रो यदुर्कं चेतदोभयोः ॥ ॥ ॥ ततो रजन्या तत्कालं ददौ तस्यै सुभोजनं ॥ ॥ पि  
तरो तौ विदित्वा तु दत्तवान् सुमतिस्तदा । तदा सौ दुःखिता पुत्रः श्रुत्वा वस्थां तदा तयोः मातापित्रोश्च राज्ञे द्रतदासौ प्रस्थि  
तोयनं ज्ञातुमिच्छामि कथं ये मातापित्रोश्च भारत ॥ तत्र गत्वा ज्ञानं दृष्ट्वा नृपः पीनसुखनाशितान् । प्रणिपत्त्या ब्रवीद्वा  
क्यं वहितं चैव तदा तयोः । सुमतिरुवाच । कथं यध्वं त्रहर्षपः प्रभवेतस्माहिताः । केन कर्म विप्राकेन पितरौ मेतपोधनाः ।



इमामवस्यांसंप्राप्तौ मोक्षं ये पातकात्कथं ऋषय ऊचुः तव माता पुरा विप्रस्वर्गहो बालभो वतः ऋतुं प्राप्तं विदित्वा तु सं  
 पत्कर्मकरोद्दिज तेन कर्मविपाकेन शुनीयो निमुपागताः पिता च स्पर्शदोषेण वलीवदो विभूवहाः एतयोर्मैत्रिकामार्थं  
 कुरुत्वमपि पंचमीं भार्यया सह विप्रद्रक्षुपी संपूज्य यन्ति ॥ ६८ ॥ आचरस्व व्रतं तत्र सप्त वर्षे द्विजोत्तम अत्रैवोद्या  
 पुनं कुर्याद्विज्ञातशाय विविर्जितः शाकाहारस्तु कर्तव्यः श्यामाकाहार एव च नीवारैर्वापि कर्तव्यः कष्टपच्यं न भक्षये  
 त् प्राप्य भाद्रपदे मासि श्रुक् पक्षस्य पंचमीं तस्यां मध्याह्नसमये नद्यादौ विमले जले कृत्वा पादमार्गं कोष्ठेन दंतधावनं  
 मादितः आपूर्वलेपशोचैः प्रजाम्पय शुवसूनि च ब्रह्मप्रज्ञांचेमधांचल्वने दिदिव न स्पृते संप्राथ्यनेन मंत्रेण कुण्ड्यो द्वेद  
 तथा वनं मुखदौर्गंध्यनाशाय दंतार्नाचविशुद्धये धानाय मलानां च कुर्वेदंतु धावनं अनेन द्रुतां संशोध्य स्नायात्सृस्त्रा  
 नपूर्वकं तिलामलकलेन के शानं संशोध्य यन्ततः परिधाय नवेशुद्धे वाससीं सुसमाहितः पूजयस्व ऋषीं नृदिव्या  
 नं रुंधय्यात्मन्वितान् कश्यपोऽत्रिभरद्वाजो विश्वामित्रोऽथर्गोत्तमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च साध्वी चैवाप्यरुंधती मंत्रेणाने  
 न सप्तर्षीं पूजयेत्सुसमाहितः व्रतेन ऋषिपंचम्यां कृते नैर्वद्विजोत्तमः ॥ ६९ ॥ ऋतुसंपूर्णजो दोषः क्षयं याति न संशयः  
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रुत्वा तत्सुमतिर्विकथं परमं ऋषिभाषितं ॥ शुद्धे मेत्य व्रतं चेकं सभार्यः श्रद्धयान्वितः ॥ व्रतंतु  
 ऋषिपंचम्याः सर्वपापविनाशनं कृत्वा सर्वयथोक्तं च मातापित्रोः फलं देदी ॥ व्रतपुण्यप्रभावेण माता तस्य श्वयोनि  
 त मुक्ता तु नृपशार्दूलविमो नवरमास्थिता दिव्यां वरधराभूत्या गता स्वर्गं च भारत पितापिसोमो गच्छत्सुमतेः पशुगो  
 नितः स्वर्गं प्राप्तो महाराज व्रतस्यास्य प्रभावतः कायिकं वाचिकं वापि मानं स यच्च दुष्कृतं तत्सर्वं विलयं याति व्रतस्यास्य  
 प्रभावतः अस्याज्जायते पुण्यं तच्छृण्वन्नुपोत्तम सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतथैषु यत्फलं सर्वदाने पुनरेतेषु ते द्रुतद्वाराणां  
 तु कुरुते याव्रतं नारीसामेव सुखभागिनी रूपलावण्ययुक्तां च पुत्रपौत्रादि संयुता इह लोके सदैव स्यात्परत्र च परंगतिं

एतेकेधितरान् ब्रतानामुत्तमव्रतं सर्वसंपत्प्रदं चैव नारीणां पार्षनाशनं धनं यशश्च स्वर्गश्च पुत्रानि च भारत ॥ पठ  
 तौ श्रुत्वा तवापि नारीणां पार्षनाशनम् ॥ १७ ॥ इति भविष्योत्तरे ऋषिपंचमीव्रतकथा ॥ १७ ॥ ॥ ॥  
 अथोद्यापनं । युधिष्ठिर उवाच । किमस्योद्यापनं भो कं व्रतपूर्णफलप्रदं सुमतिः केन विधिना चकारं वदंत्येतः श्रीकृष्ण उ  
 वाच । पृथेस्मिन्दिवसे कुर्यादिकं समाहितः । शुचौ देशे सर्मालिख्य सर्वतोभद्रमंडलं । अत्राणसजलं कुंभं ताम्रमण्ड  
 पमेव वा । संस्थाप्य व्रतसंवेतिकं ठदेशे सुशोभने । पंचरत्नसमायुक्तं फलंगंधाक्षतैर्युतं । सहिरण्यं समाछाद्य तादृशेण पटु  
 जैनवा वंशमण्यपत्रेण ययपूणेन चैव हि । आछादयेच्च चैलेन लिखेदष्टदलं ततः । सो बर्णीः प्रतिमाः कार्याः ऋषीणां  
 भवितुं तानां । पलेन वा तदधनतदर्धेन वा पुनः । शक्त्या वा कारयेत्तत्र त्रितया ठय विवर्जितः । वितानं पंचवर्णं च फलपु  
 ष्पसमन्वितं । वक्षीयादुपरिश्रीमान् संविधायात्र वेदिकाः । मध्याह्ने पूजयेद्भक्त्या ऋषीन् शुद्धासमन्वितः । कश्यपैः त्रिभिर  
 द्वजो विध्वामित्रैः शौचैः । जमदग्निर्वैशिष्ट्यश्च साध्वी चैवाप्यरुंधती । मंत्रस्तानेन रजैर्द्रकुड्वा पूजां समहितः । रात्रौ  
 जागरणं कुर्यात्पुराणश्रवणादिभिः । कृतनिष्पत्तिः प्रातर्जुह्या तिलसर्पिषा । वैदिको वा पिपौराणोऽपि कारानुम  
 नुस्मृतात् । अत्र वैदिको मंत्रः सहस्तोमाः सह छंदस इति ॥ ॥ सप्त ऋषय इति वा । अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमद्योत्तरं तु  
 वा । पुनः पूजा ततः कृत्वा गुरुं संपूजयेद्भक्तौ । स्वर्णां गुलीयवासोभिः । कुंडलासुतभोजनैः । दद्यादेकां सवत्सं तु गुरवे  
 गांपयस्विनीं । पूजयेद्दत्तं विजः सप्तवासोभिर्दक्षिणादिभिः । कलशां श्रपा वित्रांश्च दद्यात्तेभ्यः सुभक्तिः । आचार्यं च  
 सपत्नीं कंप्रणिपत्य क्षमापयेत् । लब्धानुज्ञो न भुंजति हर्षं धुनैर्दत्तः । उद्यापनविधिः प्रोक्त सर्वत्रायं फलाश्रिनां एव यः  
 कुरुते भूप उद्यापनविधिपरः । संवयापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोकं महीयते । इह लोके चिरं कालं भर्त्री सह शिचिस्मिता पुत्रयो  
 त्रे परिहृता भुक् भोगान् मनोरमान् । निष्पापा सुभगा नित्यं लभते चाक्षया गतिम् ॥ इति भविष्योत्तरे सोद्यापनस



पश्यति गीर्वाणं पथवासिनं ब्रह्मत्यादिपापैस्तु मच्यते नावसंशयः ॥ इयमेव ललिता पथी ॥ तथा चोक्तं ना  
 र्हदी ॥ भाद्रमासि शुक्लपक्षां ललिताव्रतमुच्यते प्रातः स्नात्वा विधानेन नारायणशुक्लावराहता शुक्लमा  
 ल्यधराचापिनयोः सगमवालुकां गृहीत्वा यथाशत्रुत्वापि डाकृतिं च तां पचया ललितं तत्राध्यये द्वन विलासिनीं प  
 कंजकरादीरचनैः पल्लोमा लीनां तथा नालोत्पलं कैतवं च संयुह्य तगरं तथा एकैकाष्टशतं त्राह्य नभयो देवीं प्रपूज्य च प्रायं  
 येदग्रतः स्थित्वा देवीं तान्गिरिशप्रियां गंगाद्वारे कुशावतं विद्वक्केने लपर्वते स्नात्वा कनखले तैर्यै हरं लंभयती पतिं ल  
 लिते सुभगे देवि सुखसौभाग्यदायिनी अनेतं देहि सौभाग्यं महेतुभ्य नमो नमः मंत्राणां निन कुसुमैश्च पकस्य सुशोभनेः  
 अभ्यर्च्य विधिवत् स्यान्नेव धूपुरतो न्यसत् क्रमैरैरपि कूष्माण्डैर्नारिकेलैश्च दण्डिभिः बीजपूरैः स्तुज वीरैः कारवेल्लैः सु  
 निभैः फलैस्तत्कालसंभूतैः कृत्वा शोभा न दग्रतः विरुढयान्यां कुरकैः सर्दपावलिभिस्तथा सार्धं सुगुणकैर्धूपैः सो  
 हालिकरजकैः गुडपुष्पैः कण्वैः मोदकैरुपमोदकैः ॥ बहुप्रकारैर्नैवेद्यैर्यथा विभवमानता एवमभ्यर्च्य विधि  
 वद्वात्रौ जागरणोत्सवं गीतवाद्ययुतैर्यैः प्रेक्षणीयैरनेकशः सखीभिः सहेता सार्धं तां रात्रिं प्रयतानयेत् एवं जा  
 गरणं कृत्वा सप्तम्यां सारित न धेत् गंधपुष्पैरथ अभ्यर्च्य गीतवाद्यपूरैः सरं तच्च दद्याद्दिजेन्द्राय नैवेद्यादि द्विजेतम स्नात्वा  
 गृहसमागत्य हुत्वा वैश्वानरं ततः देवान् पिष्टं च संतप्य पूजयित्वा सुवासिनीः कन्यकाश्चैव संभोज्या ब्राह्मणादशपंचचम  
 द्यैर्भोज्यैर्वहुविधैर्दत्त्वा दानान्यनेकशः ललितो मस्तु सुप्रीता इत्युक्तां विसर्जयेत् यः कश्चिदाचरे देत इतसौ भाग्यदं प  
 रं नरो वायदिवानारीतस्य पुण्यफलं श्रुणु यं ह्रतैश्च तपोभिश्च दानैर्वा नियमैरपि व्रतेनैनं लभ्येत किं बहु केन नारद मृत  
 रनंतरं प्राप्य शिवलोकं सनातनं मोदते ललिता देव्या सहैव सखि वच्चिरम् ॥ इति नारदीये ललिता पथी व्रतम् ॥  
 अस्य भैव चंपापथी व्रतमुक्तं र्कादि ॥ पथी भाद्रपदे शुक्लवैधृततसमान्विता विशाखा भौमयोगेन चंपापथीति वि

श्रुता रविवारेणाप्युक्ता रविवारेणसंधुक्तासाचपेतीहकीर्तितेतिमदनरत्ने देवासुरमनुष्याणादुर्लभापट्टिहा ॥  
 यनी कृतेवतायांपंचाशद्वायनीद्वापरेपुनः चत्वारिंशत्कलौत्रिशद्वायनीसफलामता अत्ररम्यसूर्यपूजा  
 द्वादशदलेनामंत्रैः पद्यांकार्या अत्रनामंत्राः आदित्यस्तपनः पूषाभानुमान्भानुर्यमा विष्णुःशक्रोऽश  
 मान्देवसहस्रांशुर्विनायकः सूरः सूर्य खगइति पूजनीयः प्रयत्नतः अत्रादित्यः कर्णिकायांदलेषुशेषना  
 मभि पूजाकार्या ॥ स्कंदउवाच प्रासरज्यं चरजानंघर्मपुत्रयुधिष्ठिरं कदाचिदागतोद्रुं दुर्वासामुनिस्त  
 सः ततोराजातमभ्यर्चयपाद्याधिरिदमब्रवीत् तद्गतं श्रोतुमिच्छामि कर्तुंचमुनिस्तम दुर्वासाउवाच शृणुराज  
 न्महाभागव्रतानामुत्तमं व्रतं अस्तीहयज्ञोणिमात्रं सर्वकामांस्तुपुरयेत् यदिलभ्येतजीवद्भिर्देवननृपसतम पटो  
 भाद्रपदेशुक्तावैधृतेनसमन्विता विशाखाभौमयोगेनसाचपेतीहविश्रुता तस्मादियंचपापष्टोद्भिधाज्ञेयाएकावै  
 धृतियोगवती भाद्रशुक्ला अपराविशाखाभौमयोगवत्येवपष्टिचिती देवासुरमनुष्याणादुर्लभापट्टिहायिनी कृ  
 तेत्रेतायांपंचाशद्वायनीद्वापरेपुनः चत्वारिंशत्कलौत्रिशद्वायनीदुर्लभाततः आदौकृतयुगेपूर्वयाचीर्णाविश्वक  
 र्मणा तत्फलाद्विश्वकर्तृत्वप्राजापत्यमवाप्तवान् पृथुनाकर्त्तवीर्येणभुविनारायणेनच ईश्वरेणोमयासार्द्धमि  
 तरेतरलिप्सया यश्चैर्नाविधिवत्कुर्यात्सोनंतफलमश्नुते युधिष्ठिरउवाच तद्विधिं श्रोतुमिच्छामि विस्तराद्गद  
 तोमुने केमंत्राः केचनियमाः सार्चिकलक्षणभवेत् दुर्वासाउवाच द्विदेवत्यक्षेभौमेनैवधृतेनसमन्विना  
 नमस्ययासितापष्टोसाचपेतिनिगद्यते द्विदेवतर्क्षविशाखा पंचम्यानियमंकुर्यादुपवासस्यचव्रती उपवास  
 स्वांगभूतं नियमेकभक्तंकुर्यादित्यर्थः चंपापष्टोव्रतंकुर्यादित्यर्थः चंपापष्टोव्रतंकुर्याद्यथोक्तवचनाद्गुरोः  
 ततःप्रभातेविमलेदंतधावनपूर्वकं कृत्वासम्यक्व्रतंतस्यसकल्पकुरुतेनरः कृत्वेतिसकलांगोपेतंव्रतं स्वसाध्य

त्वेनमनासिनिधायेत्यर्थः निराहारोद्यदेवेशत्वद्वक्तृत्वपरायणः पूजयिष्याम्यहंभक्त्याशरणंभवभास्करं संस-  
 र्पमन्त्राः ततःस्नानं प्रकुर्वीत नद्यादौ विमले जले मृदमालम्ब्य मन्त्रैश्च तिलैः शुक्लैश्च मन्त्रवित् सावित्रं परमरवं  
 हि परधाम जले मम त्वत्तेजसा परिभ्रष्टं पापयातु सहस्रधा प्रार्थना मन्त्रः आपस्त्वमसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च ॥  
 पापनाशये मे देव वाङ्मनः कर्मभिः कृतं स्नानमन्त्रः ततः संतर्पयेद्देवानां नृणां नृपि ततश्चैत्य गृहं मौ-  
 नीपाखंडालापवर्जितः स्थण्डलं कारयेच्छुभ्रचतुरस्त्रसुशोभनं स्थापयेदन्नकुंभं पंचरत्नसमन्वितं रक्तवस्त्र-  
 युग्मच्छन्नरक्तचंदनचर्चितं तस्योपरि न्यसेत्पात्रं सौवर्णैः ताम्रमेव च कुंकुमेन लिखत्पद्मं द्वादशारं सकर्णिकं तस्यो-  
 परि न्यसेत्सूर्यसौवर्णैः सरथारुणं शक्त्या वा वित्तसारेण वित्तशाय विवर्जितः तमर्चयेद्गन्धपुष्पैर्विधि मन्त्रपुरःसर-  
 पंचामृतेन स्नपनं कुर्याद्देवस्य संयुतः ततस्तु गन्धतोयेन परां पूजां समाचरेत् गंधैर्नानाविधैर्दिव्यैः कर्पूरगुरु-  
 कुंकुमैः फलैस्तद्वत्सभूतैः रत्नैश्च सुगंधिभिः मङ्गपङ्कारयेत्तत्र पुष्पमालां विभूषितं यथाशोभं प्रकुर्वीत अथ  
 श्रोत्रपरि संवतः ततस्तु पूजयेद्देवं भास्करं कमलोपरि आदित्याय नमः तपनाय नमः पूष्णे नमः भानुमते नमः  
 भानवे नमः अर्घ्ये नमः विश्वचक्राय नमः अशुभमते नमः खनाय काय नमः सुराय नमः सूर्याय नमः  
 खगाय नमः एषु त्रयोदश सुतानां सु आदित्याय नम इत्यनेन मध्ये पूजनं इतरैर्द्विदशभिः पूर्वोदितलक्रमेण पू-  
 जनं जन्मांतरसहस्रेण दुष्कृतयन्मया कृतं तत्सर्वनाशमाया तु दिवाकरतवार्चनात् प्रार्थना मन्त्रः विनतातन-  
 यो देवः कर्मसार्क्षी तमो नुदः सप्ताश्वः सप्त रज्जुश्च अरुणो मे प्रसीदतु ॥ अरुण पूजा मन्त्रः ततः स पूजयेद्देवं  
 च्युतं तुरथै स्थितं अष्टाक्षरेण मन्त्रेण गंधपुष्पादिभिः क्रमात् अष्टाक्षरो घृणिरिति मन्त्रः घृणि आदित्याय नमः काला-  
 त्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतो मुखः जन्ममृत्युजरा रोग संसारभयनाशन इत्यर्थ्य मन्त्रः ॥ सूर्यो देवेषु पठनीय

नतः संपूजयेच्छांसवत्सांगांपयस्विनीसचक्रकंठाभरणसुघंटाभिरंक्रानां ब्रह्मणोत्पादितदेविसर्वपापविनाश  
निसंसारणवमंशंगोमातस्त्रातुनहंसि स्वरूपावहूरूपाश्चमातरोलोकमातरः गावोमानुसर्पतुसरितः साग  
र्यया यालक्ष्मीः सर्वदेवानांयाचदेवीव्यवस्थिता धेनुरूपेणसादेवीममपापंव्यपोहतु यालक्ष्मिलोकपाला  
नांयालक्ष्मीर्धनदस्यच चंद्रार्कशक्रशक्तिर्यासाधेनूर्दरास्तुमे ॥ धेनुपूजामंत्रः ॥ तिलहोमंततःकुट्या  
त्सावित्र्याष्टोत्तरंशतः ततस्तंकांकल्पयेद्धेनुमर्कोमेप्रोयतामिति आचार्यायतोदद्यादादित्यंसरथारुणं सकुंभर  
त्नैर्वैश्वैश्वसंर्वोपकरणैः सहः दद्यामिभानुंभवतांसर्वोपस्करसंयुतं मनोभिलापितावास्तिकरोनुममभास्करः  
दानमंत्रः गृह्णामिभास्कररवेभवंतंविश्वतोमुखं मनोभिलापितावास्तिसुभयोःकर्तुमहांसि प्रतिग्रहमंत्रः सर्व  
तीर्थमर्धेधेनुंसंधयज्ञमर्धांशुभां सर्वदानमर्धेर्द्वौत्राहाणायददाम्यहं गादानमंत्रः गृह्णामिसुरभिदेवीसर्व  
यज्ञमर्धेर्द्वौशुभां उभौपुनीहिवरदेउभयोस्तारकाभव धेनुप्रतिग्रहमंत्रः ॥ ततस्तुभोजयेद्विप्रान्ब्रह्मदशैवस्वश  
क्तितः दद्याच्चदक्षिणातिभ्यः प्राणिपत्याविसर्जयेत् अथैकल्पव्रततत्स्यशंसयुस्तेद्विजोत्तमाः अभिनंदयतना  
शीभिः परिरिभुनिदिताः ततस्तुस्वयमश्रीयाद्द्विजानांशेषमिष्टकं सहपुत्रैः कलत्रैश्चअन्यैर्वहुजनैर्देतः ए  
वंयःकुरुतेचंपा सोऽयंतफलमश्नुते प्रभूणांचप्रभुः प्रोक्तं स्त्वंप्रभूणांचगोचरः सर्वैश्चतद्रतकाट्यैस्वशस्त्यादुः  
खभीरुभिः प्रभुःप्रथमकल्पस्यदानं कल्पेनवर्तते विफलंतस्यः तस्यादनीशस्त्वनुकल्पकः पंचम्यांनियमं  
कुट्यादाचार्यवचनाद्वती पश्चात्स्नानंप्रकुर्वीतसंतंघ्रापितदेवताः अभ्येत्यस्वगृहंमौनी सूयामनासिंचित  
येत् स्थापयेदव्रणकुंभंनृत्पात्रंचतयोपरि तस्योपरि न्यसेत्सूयैपलेनैकेनानिर्भतं सौवर्णभक्तिसंयुक्तोदितसा  
रंतंथारुणं तमर्चयेज्जगत्त्रांयगृहोत्वाज्ञांगुरोस्स्वयं पदक्षरेणमंत्रेणगंधपुष्पानुसंभवं उतमःसूयैयेतिपदक्षर

मंत्रः संपूज्यविधिर्वैद्वंफलपुष्पादिकंचयत् सूर्यायवेदेयेत्सर्वं सूर्योमेप्रीयतामिति ततः प्रभतिविमलेगत्वा  
 गुरुग्रहं व्रतौ सर्वोपकरणैःसूर्यं माचार्याचिनिदेयत् 'धान्यपुष्पफलवस्त्रनघन्वादिकचयत् गवांकोटिसह  
 क्षेणकुरुक्षेत्रैर्कंपर्वणि चपादानस्पर्शजद्रकलांनाहतिपोडशीं सर्वतीर्थप्रदानानितथान्यान्यपिपोडश' चंप  
 यातुलितान्नाद्याथ्यंपेकाव्यतिरिच्यते आदित्यस्तपन-पूषाभानुमान्नानुर्यमा विश्वचक्रौशुभान्देवः सहस्रांशु  
 खनायकः सूरः सूर्यः खगः पूज्यः पूर्वपत्रादेवइत्यंशुमतोविशेषणः पचम्यामित्यादिनापुनर्ब्रतविधिर्धनही  
 नविषयः इतिस्कंदपुराणोक्तंचंपाषीव्रतम् ॥ १५॥ १॥

ब्रह्मांडपुराणे महारिमाहात्म्ये मार्गेपोयंपंपापष्टुका मार्गेभाद्रपदेशुक्लापष्टौवैधृतिसंयुता रवि  
 वारेणसंयुक्तासाचपेतीहविश्रुताः ॥ अथभाद्रशुक्लसप्तम्यामनतसप्तमीव्रत हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे शु  
 कपक्षेनुसप्तम्यामासेभाद्रपदेष्टप तत्रसूर्यादिवापूज्यनक्तंभुंजीतवत्सर मत्स्यपुराणेषु शुक्लपक्षेनुसप्तम्यांमा  
 सिभाद्रपदेच्युतं प्रणम्याशिरसानित्यंपूजयेत्सप्तत्रासरान् पुष्पधूपार्दिभिर्धीरकुतुपानांचतर्पणैः पाखंडादिभि  
 रालापंवर्जैर्नययतात्मना अत्रकुतपात्राह्मणाउक्ताः विधायदक्षिणादिवानक्तंभुंजीतवाग्यतः  
 तिष्ठन्नजन्मप्रसिद्धतथ्यक्षुःप्रसखलनादिपु आदित्यनामस्मरणंकुर्वन्नुच्चारणतथा अनेनैवविधानेनमा  
 सान्द्वादशवैक्रमात् उपोष्यपारणेपूर्णासमभ्यर्च्यजगद्गुरुं पुण्येनश्रवणेनेहप्रीणयन्पुष्टिमच्युतां एवयःपुरुषः  
 कुर्यादादित्याराधनशुचिः नारीवास्वयमभ्येत्यन्नान्नंत्यफलमश्नुते ॥ अस्यामेवभाद्रशुक्लसप्तम्याममुक्ताभर  
 णसप्तमीव्रतम् ॥ ॥ तत्रपूजायांसप्तमीपूर्वविद्याद्याहापणमुन्योरितिगुग्मवाक्यात् 'नारदीये' ॥  
 भाद्रस्पशुक्लसप्तम्याममुक्ताभरणव्रतं सोमस्पत्यतुमहेशस्यपूजनंचात्रगीर्तितं गंधादिभिःपोडशभिरुपचारैःस



मर्चयेत् ॥ प्रार्थन्याविमृजेत् सर्वकामसमृद्धये ॥ अत्रकृत्यभविष्योत्तरे ॥ भूमौलिखितोमासहितशि  
 वप्रतिमायामावाहनं एह्यहिभगवन्देवसर्वपापप्रणाशन तवपूजांकरिष्यामिसन्निधौभवशंकरेति भवानीश  
 करवावाह्यपांडशोपचारैःसंपूज्य नमस्तेभूतनाथायनमस्तेशशेखर नमस्तेदक्षयज्ञघ्ननमस्तेकामनाशन  
 नमस्तेपार्वतीदेव्यैचंडिकायैनमोनमःवरदायैनमस्तेस्तुभद्रकाल्यैनमोनमः इतिसंप्राथ्यं ॥ शंकरायुतमि  
 अंतंडुलपिष्टमुपहारंनिवेद्य एकादशतंतुयुतसूत्रमेकादशग्रंथिविशिष्टवामहस्तेवध्वापूजातिकथांश्रुणुयात् ॥ अ  
 थपूजाविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यसर्वपापक्षयपूर्वकंसर्वकामसमृद्धौउमासहितसोमशकरपूजनव्रतमहकरिष्ये ॥  
 भूमौलिखितभवानीशकरप्रतिमायामावाहनादिसर्वोपचारपूजांकुर्यात् देवदेवमेहेशानपरमात्मनजगद्गुरो प्र  
 तिपादितयासोमपूजयपूजयाम्यहं ॥ इत्यावाहनम् ॥ अनेकरत्नखचितं सौवर्णमणिसंयुतं मुक्तांनितमहादेव  
 गृहाणासनमुत्तमम् ॥ इत्यासनम् ॥ पादंगृहाणेदेवशसर्वविद्यापरायण ध्यानगम्यसदाशंभोसर्वेश्वरनमो  
 स्तुते ॥ इतिपाद्यम् ॥ इदमर्धमनर्धत्वमराधीशशकर किंकरीभूतसर्वेशमयादत्तगृहाणवै इत्यर्धं ॥  
 गंगादिसर्वतीर्थेभ्यःसमानितंसुशीतल जलमाचमनीयार्थंगृहाणसोमयासह ॥ इत्याचमनम् ॥ मध्वाज्य  
 शंकराभ्यश्रसुधयापरिकल्पितं शंकरप्रीतयेतोहंमध्रूपकानिवेदये ॥ इतिमधुपर्कः ॥ आदौपंचामृतैःस्ना  
 नंपश्चाच्छुद्धेनवारिणा स्नानंकुरुमहादेवनिजयाकांतयासह ॥ इतिस्नानम् ॥ स्नानाद्धूर्ध्वमहादेवप्रीत्यापा  
 पप्रणाशन वल्लयुग्मंसमानीतमदत्तप्रतिगृह्यताम् ॥ इतिवस्त्रम् ॥ उपवीतंसोत्तरोधनानाभरणभूषितं गृ  
 हाणसोमविमलमहातमिदंशुभम् ॥ इतियज्ञोपवीतम् ॥ मलयाचलसंभृतंसुगंधिघनसारयुक् चंदनंपंचव  
 दनगृहाणदयितायुत ॥ इतिगंधम् ॥ जातीचंपकपुन्नागबकुलैःपारिजातकैः शतपत्रैश्चकल्हारैरर्चयेहमुमा

पतिम् ॥ इतिपुष्पाणि ॥ त्रैलोक्यपावनाननर्तपरमात्मनजगद्गुरो चंदनागुरुकर्पूरैर्धूपंदास्यामिशंकर ॥ इति  
 धूपम् ॥ शुभवर्त्तयुतं सर्पलेंडितं वह्निनायुतं दीपमेकमनेकार्कप्रतिमं कल्पेयत्वमम् इति दीपम् प्रायसापूपक  
 शरंदुग्धान्नसगुडोदनं दिव्यान्नं पडुसोपेतं सुधारससमन्वितं समर्पयामि देवेश किंकरः शंकरायते नैवेद्यं पुनराचम  
 नं शुद्धकुरुसोमांबुना मुना मुखशुद्धिकरं पूर्णैकपयात्वं गृहाण वै ॥ पुनराचमनम् ॥ कस्तूरिकासमायुक्तं मल  
 याचलक्ष्मभवं गृहाण चंदनं सोम करोद्धर्तने हेतवे ॥ इतिकरोद्धर्तनम् ॥ नारिकेलफलं जंबूफलं नारंगमुत्तमं कू  
 ष्मांडिपूरतोभक्त्या कल्पितं परिगृह्य तामिति फलम् ॥ पूर्णफलं महादिव्यं ॥ इति तांबूलम् ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थ  
 मिति दक्षिणा ॥ भक्त्या दीपावलि देव ॥ इति नीराजनं ॥ अथ पुष्पांजलिः ॥ यानि कानि च पापानि ॥ इति  
 प्रदक्षिणा महादेव महाराज भक्तानां पापनाशन अरमां कुरु तं पूजां साधुना साधुयोजितां ज्ञानतैजानतो वापि भव  
 तो विहितां च यां संपूर्णयत्तु विश्वेशो विमलकोमलस्तुतिं पापोहं पापकर्माहमिति प्रार्थना देव देव जगन्नाथ सर्वसौ  
 भाग्यदायक गृह्णीयादोरूपं त्वं पुत्रपौत्रप्रवर्द्धनं ॥ इति ढोरकरग्रहणम् ॥ सप्तसामोपगीतं त्वां धारया मिजगद्  
 गुरो सूत्रग्रथि स्थितं नित्यं धारयामि स्थिरो भव ॥ इति ढोरकोत्तारणम् ॥ ॥ अथ यपनम् ॥ मंडकान्विष्टका  
 न्वाथ सघृतान्दक्षिणायुतान् एकादशमितान् सन्नान् ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥ वेदशास्त्रप्रवीणाय दद्यात्सोमस्य तुष्टये  
 शंकरः प्रतिगृह्णाति शंकरो वै ददाति च शंकरस्तारकोस्माकं शंकराय नमो नमः इति वायनदानम् एवं तु पूजनं कुर्या  
 त्सोमस्य सुखदस्य च सर्वान् कामानवाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च मोदते ॥ इत्यमुक्ताभरणसप्तमी त्रेते सोमशिष्यपूजा ॥  
 अथ कथा हेमाद्रौ भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच मुनेन्द्रो लोमशो नाम मथुरायां गतः पुरा अर्थितो वसुदेवेन देवक्या च युधि  
 ष्ठिर उपविष्टः कथाः प्रुषयाः कथयित्वा मनोरमाः ततः कथयितुं भूयः कथामेतां प्रचक्र मे कंसेन ते हताः पुत्रा जाता जाताः

पुनः पुनः मृतवत्सादेवाकैत्वं पुत्रदुःखेन दुःखिता यथा चेद्रमुखी दीना भवन्नुपप्रिया पश्चाच्चीने व्रता चैव भूयास्त  
 तवालका त्वमपि देवाकितथाभिप्रेष्यासि न संशयः देवकुटुम्बाय कास चंद्रमुखी व्रतज्ञान भूवनहुपप्रिया किंचिन्निहि  
 व्रतं दिव्यं तथा संततिवर्द्धनं सपत्न्यादर्पशमनं सौभाग्यारोग्यवर्द्धनं लोभशउवाच अग्नेध्यायां पुरा राजानहुपो  
 नाम विश्रुतः तस्यासीद्रूपसंपन्ना देवी चंद्रमुखी प्रिया तथैतैर्व्रतनगरी विष्णुगुप्तो भवद्द्विजः आसीद्गुणवती तस्य पत्नी  
 भद्रमुखी तथा तयोरासीदतिप्रीतिः स्मृहणीया परस्परं अयत्ते दयितं सख्यौ स्नानार्थं सरयूजले प्राप्ते प्राप्ताश्च त  
 जैववाह्या वै नागरांगनाः ताः स्नात्वा मंडलं चक्रुस्तन्मध्ये व्यक्त रूपिणं लेखयित्वा शिवं सोममुयामहशंकरं गंधपु  
 त्पाक्षतैर्भक्त्या पूजयित्वा यथाविधि प्राणभयं गंतुं कागास्ताः पुत्रच्छतुर्वैरस्त्रियः ताज्जुः शकरोऽस्माभिः पार्वत्या सह पूजि  
 तः वद्ध्वा सूत्रं यत्तं तु शिवस्यास्मानि वेदितः धारणीयमिदं तावदावत्प्राणविधारण तासां तद्वचनं श्रुत्वा सख्यौ च मो  
 तदेव हि कृत्वा तु समर्थं तत्र वद्ध्वा दोषं तु डोरकं ततस्तथा च गृहजगमुः स्वसखीभिः समावृताः कालेन महता तस्यास्त  
 द्रुतं विस्मृतं शुभं चंद्रमुख्याः प्रमत्ताया विस्मृतः स तु डोरकः भद्रमुख्यास्तं तथा भद्रे विस्मृतं सर्वं भवतु मृता कैश्चिदहोरा  
 त्रैः सा च भूविवर्द्धनी भद्राख्या कुक्कुटी जातान्न त भगाच्छुभानने संभूय भूयः समयं प्राग्व्रतं चक्रतुः सदा कालेन पंच  
 तां प्राप्ते सखीभावात्सहैव ते अद्वैतमार्गं के देवजतिपि कुलसंयुते ब्राह्मणी ब्राह्मणी जाताराज्ञी चंद्रमुखी पुरा नम्रा भद्रमु  
 खी जातभूषणानामसामता अग्निभीलस्य सादत्ता पित्रा तस्य पुरोधसा अतीव वल्लभा चासौ द्रूपणा भूषणप्रिया भू  
 पिता भूषणवैरूपेणालंकृतास्त्रय तस्यावभूवरष्टौ च पुत्राः सर्वगुणान्विताः मातृवद्रूपसंपन्नाः पितृवद्धर्भं शलि  
 नः सख्योते तेन तद्वच्च जतितातिस्मरे किंल पुनर्निरंतरा प्रीतिस्तयोरासीद्यथा पुरा काले बहुतिथे जाते  
 त्यक्ता सात्यक्यौ वना मध्ये वयसि राज्ञी च पुत्रमेकमजीजनत् ईश्वरारोगिणं मुकं प्रज्ञां हि निच विस्वरं तादृशो

पिमहाभागस्तोसोनवार्थिकः ॥ तत्तत्ताभ्युपगच्छति स्निहत्पुत्रस्वः परिचारिता  
 ॥ अमुकाभरणभद्रास्वरूपेणमपिता ॥ सहिभद्राहजस्याभ्युपगच्छति स्निहत्पुत्रस्वः परिचारिता  
 लेन ॥ कुकुटीवहपुत्रिणी ॥ तादृष्टातदृशभद्राप्रजन्तालश्वरुपा ॥ ततायहप्रयित्वाब्राह्मणीतोव्रमत्सरा ॥ चि  
 तयामाससिध्निघ्नतस्यापुत्रवधप्रति ॥ निश्चित्येतेतुसाकराघातयामास्तान्सतान ॥ हताहताश्चेतपुत्राः पुनर्जाय  
 त्वनामयाः ॥ तद्वदुत्तरं दृष्ट्यास्वसाहस्यगणा ॥ उपविश्यासन्तप्रवहमानपुःसरश्चष्टच्छदिरमयाविष्टाशज्ञासा  
 नृपवल्लभा ॥ ब्रह्मिष्ठमहाभागोऽकृत्यासकृत ॥ दानव्रतत ॥ पोवापिश्रुपण  
 नृपेण ॥ येनतेनिहतापुत्राः ॥ पुनर्जायन्तमयाः ॥ तथाहिवहपुत्राचजविवसाशुमानना ॥ अमु  
 काभरणानित्यभनुश्चतसिचारिण्यता ॥ अतावशाभसभद्रविधयमाद्युपयथा ॥ ॥ भरणोवाच ॥ अणदेविप्रव  
 क्ष्यामिजन्मातरविचेष्टितं ॥ कितवहिसृष्टतंसर्वमोध्यायाकृतोहित ॥ आवाभ्याव्रतवैकल्पप्रमत्ताभ्यावगनने ये  
 नवैकवगीजाताजाहकृटीतथा ॥ तत्रापिप्रवैकल्पयत्वापश्यतः कृतं मयातुसर्वभवेनचतस्याध्यायशंकर  
 तिर्यगोन्मनुसारणमनोदरमाहेनुष्टु ॥ एतुकिंकारुणभेदेनान्यत्किंचित्कराम्यहं ॥ लोमशश्चाच ॥ इत्याक  
 एयधसंसृष्टयपूर्वजन्मविचेष्टितं ॥ स्वरीचतयासाहं पुनः ॥ सम्यक्कारहं ॥ व्रतस्यास्यप्रभावेणपुत्रपौत्रादिसंभव  
 भुक्ताचसौख्यमनुलभ्यताशिवपुत्राता ॥ तस्मात्त्वमपिपुत्राणिब्रूतेतत्समाचर ॥ अरव्यस्मिन्मन्त्रतोदव्यजिव  
 पुत्राभविष्यसि ॥ देवक्युवाच ॥ ब्रह्मन्नास्याहिमेसम्यग् तमेतत्सुखप्रदं ॥ सतानद्यादिकरणशिवलोकास्थिति  
 प्रदं ॥ भद्रमाद्रपदेमासिससंभ्यासलिलाशये ॥ स्निह्याशिवमंडलकेलियित्वासहाविक ॥ तत्रसेष्यसमयंक  
 दमार्द्राकंशुण ॥ यायज्जिवमयात्मनः ॥ शरामविनिवेदितः ॥ इत्यवसन्मयकुरुवाततः ॥ अश्वतिडारिक ॥ सावर्णरा

जन्तवापि सौत्रवाधारयेत्करे मंडिकान्वाष्टकोनंद्यान्मासपक्षयवाद्भिज स्वयताश्चत्रभाकव्याव्रतभगमयाच्छुभे  
 प्रतिमासंतु सप्तम्यां शुक्रपक्षे विशेषतः कुर्यादिव व्रतं भद्रं वर्धते पिचदेव के कारिता मुद्रिता ब्रीहो ह मारूप्या  
 स्वशक्तिः ताम्रपात्रोपरि स्याप्य ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् आचार्याय विशेषेण सौवर्ण्यगुलीयकं पुष्पकुं  
 कुमसंपुक्तं चूलं जनसूत्रकं एवं तत्पारयित्वा तु व्रतं संततं विवर्द्धनं सर्वपापविनिर्मुक्तं भुक्तं सौख्यमनामयं सं  
 तानं वर्द्धयित्वा च शिवलोके महीयते एतत्ते सर्वमाख्यानमाख्यातव्रतमनं कुरुदेव कियेन न जीवपुत्रा भविष्यति  
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ इच्छुक्ता तु मुनिश्चैव तत्रैवांतरधीयत चकार सर्वयत्ननयदुक्तेन धीमता व्रतस्यास्य प्रभा  
 वेण देवकी मामजीजनत् तस्मात्पार्थ नरैः कथं स्त्रीभिः कार्यं विशेषतः व्रतपापप्रशमनं सुखं संततिवर्द्धनं  
 एवं यः शृणुयाद्भक्त्या यश्च तत्प्रतिपादयेत् व्रतमाख्यानसहितं न हि पापैः प्रमथ्यते साख्यानकं व्रतं मिदं सुत सा  
 रूपकामाया स्त्रीकारिष्यति शिवं हृदये निधाय दुःखं विहाय बहूशः कृतकर्मपाधान् सा स्त्री व्रताद्भवति शौभनजीव  
 वत्सा इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ अमुक्तं भरणसप्तमात्रं अस्याधिः हेमाद्रौ नद्यादौ जलाशये स्नात्वा गृ  
 हमागत्य गोमया दिलितं शुद्धं शेषमंडलं विधाय तदुपरि च दनादिना उभया सहितं शिवं लिखित्वा कविधिना पूज  
 येत् देणकालौ संकीर्त्य ममाखिलपापक्षयपूर्वकपुत्रप्राप्त्यर्थं प्रार्थयेत् महादेव महाराज प्रहियां पापप्र  
 ममुक्तः भरणसप्तमात्रं तं करिष्ये इति सकल्प्य पूर्वोक्तप्रकारेण पूजामाप्य प्रायेत् महोदेव महाराज प्रहियां पापप्र  
 णाशनं अस्माकं कुर्वतां पूजां साधुवाऽसाधुं योजितां ज्ञानतो ज्ञानतो वापि भवतो विहितां चयां संपूयं यतु वि  
 श्वेशो विमलां कोमलस्तुतिं ततो देवस्य पुरतः यावज्जीवं मया त्मा तु शिवस्य विनिवेदितः इत्येवं सकल्पं कुर्यात्  
 सौवर्ण्यराजतं सौत्रं वाडोरकं देवायेतत्संपूज्यो नैनं त्रेणं गृह्णायात् देवदेव जंगनाथ सर्वसां भाग्यदायकं गृह्णीया

डोरूपत्वापुत्रपौत्रविवर्द्धनं ततोहस्तेर्वधनभञ्जः  
 नित्यधारयामि स्थिराभवेति भञ्जे हस्ते वध्वा ततः दहसर्वाण्यपापानि कृपाकुरुदयानिधे प्रसन्नः सन्नुमाका  
 त दीर्घायुः पुत्रदोभवेति जीण्डोरकोत्तारणकृत्वा सौवर्णराजतपत्रायाशिष्याय ब्राह्मणन्वाद्यात् स्त्रिया  
 बहुहितुस्तुपादिभ्योरयसौत्रस्य वेलविसर्जनीय मिति सदाचारः ततो ब्राह्मणेभ्य एकादशशतसंख्याका  
 न्मोदकान्वेषकान्वाद्युतदक्षिणायुतान् स्वयं वधभिः सह भुजोत प्रतिमासं शुक्लसप्तम्यामेव  
 तद्व्रतं कार्त्तुं वर्षाते हेमो राजर्तियामुद्रिकां ताद्यपात्रपरिस्थाप्य ब्राह्मणभोग्यार्थांशं किदद्यात् आचारत्रायवि  
 शेषेण सौवर्णमंगुलयकं पुष्पकुकुमतं बलजनसूत्रयुतं सदाक्षिणं वदद्यात् ब्राह्मणभोजयित्वा स्वयं भुजोत  
 सतानद्युद्धिलब्ध्या शिवलोकं महोपये इत्यमुक्तं भाषणसप्तमीव्रतं नारदीये शुक्लाष्टम्यां नभस्य व्यकुल्य द्वाधा  
 व्रतनरः पूर्ववद्वाधिकादिर्वीकलशस्यां प्रपूजयेत् मध्याह्ने पूजयित्वेनो मेकमंकं स नाचरेत् शकौ भक्तश्चोपवा  
 संपरोहिविधिना ततः सुवासिनी भोजयित्वा गुरवे प्रतिभाषणं कृत्वा स्वयं भुजोत व्रतमेतत्समापयेत् व्रतेन  
 नेन देवैर्वर्कतेन विधिनान्न त्री रहस्यगोष्ठं लब्ध्या गार्वापरिकरे वेसेत्  
 अथ कथाप्रारंभः ॥ शौनक उवाच कथयस्व महाराज्ञ गोलोकं यातिकर्मणा सुमतेदुस्तारत्केन जनः संसारसाग  
 रात् राधायायाष्टमीसूततस्य माहात्म्यमनुममं सूत उवाच ब्रह्माणेनारदः एष्टः पुरा चैतन्महामुनेन तच्छृणुष्व समासे  
 न ऊचिवांस्तं प्रतिद्विज नारद उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशान्तिविदांवर राधाजन्माष्टमी तार्तकथयस्व ममाग्रजः  
 तस्याः पुण्यं फलं किं वा कृतं केन पुरा विभो अकुर्वतां जनानां हि किं लिप्यं किं भवेद्विजेन तं विधानेन कर्तव्यं तद्व्रतं क  
 कस्माज्जाता च साराधातन्मकथय मूलतः ब्रह्मोवाच राधाजन्माष्टमी वत्स शृणुष्व सुसमाहितः कथयामि समासेन सम

ग्रहीरेणितकन्यादानसहेषणयःपुण्यप्राप्तयेनः गंगादिपुचतीयपत्तात्वायफलमाप्न्यतेसकृदाधाष्टमीकुंठ्या  
 नस्माच्छतगुणलभेत् कृष्णप्राणप्रियाष्टम्याफलप्राप्तेतिमानवः एतद्व्रततुयःराधःश्रद्धयाऽऽद्रव्यापिवा क  
 रेतिविष्णुसदनगच्छेत्कोटिकुंजिज्जपुराकृतपुण्यस्वरनारायणसुशोभना समध्याहरेणनेत्राशुभगाचारुहासिनी  
 मुकेशीचारुकेशीचनान्नालालव्रतीस्पृता तयावहनिपापानिकृतानिसट्ठानिवसकदासाविनाकाक्षानिसंत्यंप्रतः  
 चतःगतान्यनगरंतद्वटवाचैरजनान्ब्रह्म राधाष्टमाव्रतपरान मरदवतालय गंधपुष्पधूपदीपैश्चैतानांविधेःफ  
 लैःभक्तिभावैःपूजयंतोराधायामात्तमुत्तमम् केचिद्व्रयतिवृत्त्यपिपठतिस्तवमत्तम् तालवेणुसृदंगां श्रवाद्यतिवकेमु  
 दा जनांस्तथाविधानदृष्टाकौतूहलसंभवितास्तस्यास्तुवचनश्चापरकार्यवहेतरा आरेभिरतदावकुंठैषणवात्र  
 ततत्पराःराधाव्रतिनऊचुःभाद्रैतसिसिनाष्टम्याजानाश्राधिकायतःश्रष्टनासाधिसंप्राप्तांतोकुर्वामप्रयत्नतःगोदां  
 नजनितपापंस्तेयजं ब्रह्मघातकं परस्त्रीहरणव्रतथाचरुतत्परा विश्वासघातजचैश्चोहर्त्याजनितं तया एननिना  
 शयस्याशु कृतांराधाष्टमीदृणां तेषांनवचतंश्रुत्वास्वपातकनाशन करिष्याम्यहमि त्येवपरांमृश्यपुनःपुनः तत्रैव  
 तिभिः सादिकृत्वासाव्रतमुत्तमं देवात्सापचनायातासंधातानामलाः ततोयमाज्ञयादूताः पाशानुद्रयाणांमःआंग  
 तास्तांसमानेतुवंधूरज्जुभिस्तदा यदानेनमनश्चक्रयुमस्यसदनप्राततदागताविष्णुदताशंखचक्रगंदाधराः हिरण्  
 मयविमानंचराजहंसयुतंशुभं पाशस्यछेदनंकृत्वाचक्रेणातिविराजिताः रथचारापयामासुस्तनिरागतं क्लिधिया  
 न्युर्विष्णुपुत्रैश्चगोलोकाख्यंमनोहरं कृष्णनराधयास्तत्रस्थिताव्रतप्रसादतः राधाष्टमीव्रतंतीतयानकुर्याद्यमूढं  
 धीः नरकान्निष्कृतिर्नास्ति कोटिकुट्टपुशतरेपि स्त्रियश्चयानकूर्वातव्रतमेतच्छुभप्रदः राधाष्टमीव्रतंतीतयानकुर्याद्यमूढं  
 र्वपापप्रणशानं श्रुतेयमपुण्यगत्वापततिनरकाचिर कदाचिजन्मचासाद्यष्टाश्लव्याधिधवाध्रुवं एकदाष्टाथेवी

नृसदृष्टसर्धश्चताडिताः गोभैत्वाचभृशदीवाचाययोसाममातिकं निवेदितानिनोदुःखरुदतीचपुनः पुनः तद्वा  
 क्यंचसमाकर्ण्यगतोहंविष्णुसोनोप रुण्णोनेदिदेतवाशुष्टिव्यादुःखसंचय तेनोक्तं गच्छभो ब्रह्मन् देवैसाद्वचमून  
 ले 'अहंतत्रापिगच्छामिपश्चान्ममगणैः सह तच्छ्रुत्वाहसितोहंवैश्रागनः पृथिवीतलं ततः कृष्णसमाहूयराधा  
 प्राणगरीयसी उवाचवचनं देवो गच्छहंपृथिवीतले पृथिवीभारनाशायगच्छा भिमर्ध्वमंडलं इति श्रुत्वापिसारा  
 धाय गता पृथिवीततः भद्रमासिसितेपक्षे अष्टमोसंज्ञिकेतिथौ लुपभानोर्ध्वज्ञम् मेजातासाराधिकादिवायज्ञार्थे गो  
 पनार्थं श्रवक्रस्तां दिव्यरूपिणीं राजानं मनभूत्वा तां प्राप्य निजमंदिरं दत्तवान् महिषीनि त्वासाचतां परिपालयन्  
 इतिकथितं वत्सत्वायाष्टयद्वयः गोपनीयं गोपनीयं प्रयत्ननः सूत उवाच यद्दं शृणु माद्रुतया चतुर्वर्गफ  
 लप्रदं सर्वपापविनिर्मुक्तोप्यते याति हर एहम् इति श्रीपाद्मब्रह्मखड्गे व्रतकथाइयमेव ज्येष्ठानक्षत्रयोगे ज्येष्ठपृष्ठमीतं  
 याच नारदीये यदाज्येष्ठार्क्षसंयुक्तो भवेज्येष्ठाष्टमी द्विज ज्येष्ठानां स्त्रीति सा ज्ञेया पूजिता पापनाशिनी अथैतानुसमार  
 भ्यव्रतं पौडशवासरं महालक्ष्म्याः समुद्दिष्टं सर्वसंपदिवर्धनं कार्ष्ण्येहं महालाक्ष्मि व्रतं तत्स्वपरायणः तद  
 विघ्ननेमेयायात्सर्गास्तित्वः प्रसादतः तदविघ्ननेमयायात्तुडोरकंदक्षिणेकरे पौडशग्रंथिसहितं गुणैः पौडशभिर्धु  
 तं ततो न्वहं महालक्ष्मीं गंधार्थैरचयेद्भूती यावत्कृष्णाष्टमीतत्तुचरेदुयापनंबुधः अथ ज्येष्ठा पूजा लिंगपुराणे  
 कन्यास्थार्काष्टमीयातुज्येष्ठं भहतीस्मृता आलक्ष्मीपरिहाराय ज्येष्ठां व्रतप्रपूजयेत् अत्र कन्यास्थार्कयोगेन प्राश  
 स्तयमात्रं मासस्तु भाद्रपदश्चांद्रएवं कालादर्शोपे 'भाद्रिशुक्लाष्टमी ज्येष्ठानक्षत्रेण समन्विता महती कीर्तिता  
 । स्याज्येष्ठां देवी प्रपूजयेत् यत्तु ज्येष्ठानक्षत्रापेक्षं व्रतं तत्तिथिव्रतादिन्नं तद्यस्यातिथौ ज्येष्ठानक्षत्रस्य पति



धौकादर्थं तदुक्तं माधवयोगेस्काद्रे मासिभाद्रपदे शुक्ले पक्षे ज्येष्ठक्षसंयुते यस्मिन्कास्मिन्दिने कुट्यो ज्येष्ठायाः प  
 रिपूजनमिति अष्टम्या खंडले ज्येष्ठयोगवशेन पूर्वापरावाग्राह्या दिनद्वये योगे तदभावे वापरा पूर्वह्ने सन्नियोगे  
 पूर्वैव नवम्या सहिताकार्या साष्टमी नात्र संशयः मासि भाद्रपदे शुक्ले पक्षे ज्येष्ठक्षसंयुते रात्रिर्धस्मिन्दिने तत्र  
 ज्येष्ठायाः परिपूजनमिति तत्रैवोक्तेः आस्यापवादः यस्मिन्दिने भवे ज्येष्ठामध्याह्नाद्धूर्ध्वमप्यणु तस्मिन्ने  
 न्हि च पूजा च न्यूना चेत्पूर्ववार इति ज्येष्ठानक्षत्रे तस्य खंडलेऽष्टमी भानुवार युगं न्यतरय्युग्वा ज्येष्ठानक्षत्राह्यं तत्रा  
 ष्टम्यां भानुवारो यदा ज्येष्ठक्षसंभववा लोलज्येष्ठेति सांमोकादुलंभावहुकालिकेति स्कंदात् अन्यतर गित्याप्य  
 भावे मध्याह्नाद्धूर्ध्वमनुवर्तमानं ग्राह्यं पूर्वोक्तं स्कंदात् तथा मैत्रेणावाहये द्वेर्वा ज्येष्ठायां तु प्रपूजयेत् मूले विसर्ज  
 ये द्वे वा त्रिदिनं व्रतमुत्तममिति विशाखायोगे सति ज्येष्ठानुभं त्रणमनुराधायां तद्योगे राहितायां कार्द्व्यं असंभवे पाद  
 मात्रं हि त्वास्थापयेदिति निर्णयोद्धार उक्तं अत्र भद्रादिवर्ज्येत्वा ज्येष्ठां निर्भत्रे प्रतु अपरिहारयोगे तु भद्रा मुखमा  
 अस्त्यजेत् संपूर्णवैधृतिश्चेत्तदा घाटिकाः षोडश दशवात्यक्कामं त्रयेत् इदं व्रतं महाराष्ट्रे प्रसिद्धं निर्णयसिद्धौ इदं  
 व्रतं केवलतिथौ केवलनक्षत्रे चोक्तं मात्स्ये प्रत्याविदकतिथावुक्तं ज्येष्ठद्वैतं व्रतं प्रतिज्येष्ठान्नं यच्च विहितं केवलोदु  
 नि तिथौ विधौ च रदां द्यद्वितीयं केवलोदुनि दक्षिणात्यास्तु ऋक्ष एव कुर्वति अतएव मदनस्ते भविष्ये उक्तं मा  
 सिभाद्रपदेशुक्ले पक्षे ज्येष्ठायां भवेत् रात्रौ जागरणं कुर्वन्दिने भद्रैश्च पूजयेत् पूजामंत्रो भविष्ये पुत्रदारसमृद्धयर्थं ल  
 दम्याश्चैव विष्टुद्वये आलक्ष्म्याश्च विनाशाया ज्येष्ठेष्वं पूजयाम्यहमिति मंत्रेण षोडशोपचारैः पूजयेत् ततो नमस्कारमं  
 त्रः ज्येष्ठा यैते नमस्तुभ्यं श्रेष्ठायैते नमोनमः शार्गायैते नमस्तुभ्यं शांकर्यैते नमोनमः अथ कथारूपे पूजाविधानं भवि  
 ष्योत्तरे शुधिधिरुवाच ऋतुबंध्या तु यानारीकां कंध्या तथापरा भूतं प्रजातु तोयाच योर्नादौ वैश्वदूषिता निर्धना

अजनोयेवदारिद्रमहतिस्थिताः कर्मणोकेनमुच्येततन्मेब्रह्मिजनार्दन कृष्णउर्वाच मासिभाद्रपदेशुक्ते  
 पक्षेज्येष्ठायादाभवेत् रात्रौजागरेणकुम्भ्याद्वातवादित्राणि स्वनेः एवंविधिविधानेनएभिर्मन्त्रैश्चपूजयेत् एह्ये  
 हित्वमहाभागसुरासुरनमस्कृते ज्येष्ठेत्वंसर्वदेवानामत्सर्मापगताभव ॥ अत्राह न ॥ अथतसिहासनस्थात्वथे  
 तवत्क्षैरलंकृता वरदंपुस्तकपादांविश्रत्यैतेनमोनमः आसनम् ॥ ज्येष्ठेऽश्रेष्ठतपोनिष्ठेब्राह्मिष्ठेब्रह्मवादिनि क्षीराबाधौ  
 तुस्तमुद्धेतश्रद्धयज्येष्ठनभोस्तुते ॥ अर्धंयु शांवाणाश्चखड्गंचप्रासतोमरदर्पणौ अन्यैरप्यायुर्ध्वंकाज्येष्ठेत्वाम  
 र्चयाम्यहं सुरसुरनरैर्विधायक्षकिन्नरपूजेता पूजितासिमयादेविज्येष्ठेत्वामर्चयाम्यहं विप्रप्रियेमहाभागसुरासुरसु  
 पूजिते रथूलसूक्ष्ममचेदेविज्येष्ठेत्वामर्चयाम्यह एभिर्मन्त्रैः सर्वेपचारपूजा त्वंलक्ष्मीस्त्वमुमदेवात्वंज्येष्ठेत्सर्वदाम  
 रैःपूजितासिमयादेविवरदामवमेसदा इतिप्रार्थनामंत्रपुत्रदारवितुर्बार्थलक्ष्म्याश्चैवाद्दिजोत्तमं गुरुंसंपूजयेद्भक्त्याव  
 क्षैराभरणादिभिः द्वादशैवतुवर्षाणिपूजनीयांप्रयत्नतः यावज्जन्मतयापूज्याविधानेनमानवैः ददातिवित्तपुत्रां  
 अथपूजनीयासदास्त्रियः अनेनविधिनायुक्तेयोहिपूजयतेनरः नारीवापूजयत्येनांतर्यलक्ष्मीर्विधत्ते वंध्यातुलभेते  
 पुत्रान्दुर्भगासुभगावेत् मृतवत्साजीवपुत्राकाकंवंध्याप्रजावती दुःखितोहिनरः कश्चित्सर्वदासुखीभवेत् एवंवि  
 धविधानेनज्येष्ठायस्त्वर्चयेत्सदा विघ्नास्तस्यप्रणश्यंतियथाप्सुलवणंतथा यथाप्राप्यंकुरुश्रेष्ठज्येष्ठायाःशोभनं व्रतं  
 निराजनीकृतेपश्चार्द्धापोग्राह्यसुभक्तिः नैवेद्यसहितप्राणाहुतिंत्वग्रेयुधिष्ठिर गुरुहस्तात्सदाग्राह्योदीपः प्रज्वलि  
 तोमहान् व्रतस्थोभक्तियुक्तस्तुशुचिः प्रयतमानसःअनेनविधानांचैवव्रतंग्राह्ययुधिष्ठिर ज्येष्ठानामपरादेवीभुक्तिमुक्ति  
 फलप्रदा यस्तुपूजयतेराजनृत्स्मैस्वर्गप्रयच्छति तत्रैवस्कंदे मासिभाद्रपदेशुक्तेज्येष्ठसंयुतेयस्मिन्कस्मिन्दिने  
 कुर्याज्येष्ठायाःपरिपूजनं तत्राष्टम्यांपदावारोभानोज्येष्ठक्षमेवनीलज्येष्ठेति साप्रोक्तादुर्लभावहुकालिकीकृतःस्तोत्रो

नरः सुदुर्गतस्यामन्यत्रवादिर्भक्तिं युक्तः शुचिः कुर्व्यज्येष्ठदेव्यास्तु भजनं नद्यः पूर्वद्युः राह्वयसिकताः शुद्धदेशजाः दि  
वीरुपतुत्रैः कृत्वा तु त्राह्मणैः सह मंडलं तां तु संस्थाप्य देवहिममर्याततः स्थापयेद्वाजतर्तार्थां लिख्यां वा पटकुड्य  
योः आराहयेत्तं देवीमथ वा पुस्तकोपि वा त्रिलोचनं गुक्लदंतं राजर्जो विभ्रतं तं नु विवस्त्रारक्तनयनं ज्येष्ठमावाह  
याम्यहं निति मंत्रेण तं देवीमावाह्यं सुरुतत्रती स्नानं दद्यात्तथा पाद्यं पादयोर्द्विजपुंगवः श्राखंडकपूरयुतं दद्यादध्वं तथा  
चैनं भक्त्या मया प्रयत्नेन यदन्नं दीयते तव तद्गृहाण सु रेशा निज्येष्ठे श्रेष्ठेन मनो नमः इत्युच्चाढ्यं सुवर्णोदि पात्रेण जलिना  
पिवा श्रद्धं इत्वा स्तरे द्वे गंगयुग्मे स्तथा च येत् गोधूमयवशाल्या दितद्वह्वर्यं तु गारयेत् ततः प्रसृतमात्रं स्तु पूरिकादी  
निसर्पि यानि वेदेषु तैरेव दद्याद्वै प्रयत्नतः ततस्तु त्वामहर्दिवो सर्वकामफलप्रदां ज्येष्ठायै तेन मम स्तुभ्य श्रेष्ठायै तेन मो  
नमः ज्येष्ठे श्रेष्ठायै निष्ठे त्रस्त्रिष्वेव त्रयवादिनि गृह्ये हित्वं महामाये श्रद्धं गृह्ण नमोस्तुते अर्धं स्तुत्योक्त्या स्तोत्रं संपत्त्या  
गीता निपु रतस्ततः सौर्वीरैश्च संयुक्तो दद्याच्छस्त्रेभ्य एव च सुवासिनीभ्यः शक्त्या तु दद्याद्वस्त्रं कृतत्रती तत्र देवीमनुज्ञा  
प्यतु तोभुजीतवाग्यतः भक्षयित्वा तदा वस्त्रं देवी तत्त्वपुनः पुनः शरीरं तत्र ह्यवर्धयेत्कुर्व्यात्सा तर्विसर्जनं एवमेव प्रकु  
र्व्यदेवैर्न तु प्रतिवत्सरं विसर्जनं ते तु तज्ञः सिकतां वारिणि क्षिपेत् अपूपवटकां दद्याद्वा ह्मणेभ्यस्ततो द्विजः कुर्व्यदेवं  
प्रयत्नेन सार्धं प्रातर्धनं देवविचार्यः प्राप्नुयाद्विद्यां ह्येकानां स्त्रियमाप्नुयात् शिवस्मरणकारितुं देव्यं दद्यादसौ त्रियै सौ  
वर्णं राजतं तां च कृतकृत्यो भवेत्तदा व्रतं स्येत् च कृतया कृताहंणः देव्यामहत्वं कथितं तदेवं विधिश्च यत्रार्चनं संयुतस्तथा  
भक्तोपि सायुज्यकरो व्रतस्य तस्मान्मया तर्कयितं सदैवं उवाच यो ध्यापनं उमयममालदर्शनं परिहारपूर्वकं धनधान्यपुत्र  
सौभाग्यादिष्वैज्येष्ठव्रतो ध्यापनं करिष्ये सौवर्णं ज्येष्ठाप्रतिमां सर्वतोभद्रस्थकलशोपरि संस्थाप्य मंडलं देवतास  
हितं तस्याः पूजां कृत्वा त्रिलोचनं शुद्धं तं प्रति ध्यात्वा विवस्त्रारक्तनयनामित्यावाह्यः ज्येष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे ज्येष्ठ्य

दत्त्वातामग्निवर्णीं आपोहिष्टातिमृभिः हिरण्यवर्णोमित्यादिभिः संपूज्य यस्याः सिंहारथयुको व्याघ्रश्चापि महा  
 बलः ज्येष्ठमहामिमां देवीं प्रपद्ये शरणं विभुं ततः प्रार्थना ज्येष्ठान्तर्पयामि श्रेष्ठान्तर्पयामि विद्यान्तर्पयामि वैनायिकीं  
 तर्पयामि तापिनीन्तर्पयामि श्रीकृष्णान्तर्पयामि नमः ततः श्रेष्ठवटुनां वायं नन्दद्यात् रात्रौ जागरणं कुर्यात् प्रातः पु  
 नः संपूज्याग्निप्रतिष्ठाप्य अन्यदध्यात् ततो होमं कुर्यात् तत्र प्रधानं गौरीतामग्निवर्णान्तर्पयामि जलतीं वैरो  
 चनीकर्मफलैर्जुष्टा दुर्गादेर्वीं शरणमहं प्रपद्ये इति मे त्रेण ॥ दधि मधु क्षीरघृतैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याहुतिभिः  
 मंडलदेवताश्चैकैक्या आज्याहुत्या यवादिचरुहोमेन यक्षे एवं होमं संपाद्य आर्याय पीठं प्रतिमावस्त्रगोदाना  
 दिदत्त्वा सुवासिनीं ब्राह्मणाश्च संपूज्याः सिकतादिकं नद्यां त्यजेत् एवं द्वादशपर्यंतं आजन्म पर्यंतं वा ज्येष्ठव्रत  
 त्रयज्ञपूजा स्नानमाचमनं चैव मधुपर्कौ पर्वीतक गंधपुष्प तथा धूपं दीपं नैवेद्यमेव च पुनराचमनं चैव कारयित्वा  
 विसर्जयेत् ओं ज्येष्ठायै नमः ओं सत्यायै नमः ओं कलियायै नमः ओं विद्यायै नमः ओं विनायकायै नमः ओं ताप्यै  
 नमः ओं श्रियै नमः ओं श्रीकृष्णायै नमः एभिरेष्टभिर्नामभिस्तर्पणं होमं च कुर्यात् हविषं स्वयमभ्रीयाद्वा  
 ह्मणां स्तेनभोजयेत् अनेन विधिनयस्तु ब्राह्मणानां चतुष्टयं व्रतानि प्रतिमां कुर्यात्सौवर्णीं फलसंमितां कृष्णवस्त्रे  
 ण संयुक्तामाचार्याय निवेदयेत् वस्त्राभरणान्मास्यादिलेपनैः पूजितं द्विजं प्रणिपत्य ततः पश्चात्तस्मै सर्वनिवेदयेत्  
 ब्राह्मणानुक्तं व्रतं स्ते प्रकुर्यात् स्वयं वाचनं एवं कृते व्रतैः सम्पद्य कुसर्वशांतिः प्रजायते धनधान्यसमृद्धिश्च आरोग्यं  
 च प्रजायते इति ज्येष्ठव्रतम् ॥ ॥ ॥ अत्रैव दूर्वाष्टमव्रतम् ॥ नारदीये ॥ दूर्वाष्टमी व्रतं चात्र कथितं  
 तत्र मे शृणु शुचौ देशे प्रजातायां दूर्वायां द्विजसत्तम स्थाप्य लिङ्गं ततो गंधैः पुष्पैर्धूपैश्च दीपकैः नैवेद्यैश्च येद्भ  
 स्यादध्वपक्षतफलादिभिः अर्घ्यं प्रदद्यात्पूजयेत् तत्राभ्यासु समाहित इति इदं च पूर्वविद्धायामष्टम्यां कार्थं श्राव

पादुर्गानवभोदूयोचैवहृताशनी पूर्वविद्धातुकर्तव्याःशिवरात्रिविलेदंनमितिदृहयमवचनात् शुद्धाष्टमीतिथि  
 यांनुमासिभाद्रपदेभवेत् दूर्वाष्टमीतुसाक्षिायानोत्तरासाविधीयते इतिहेमाद्रौमदनरत्नधृतपुराणसमुच्चयवचना  
 च मुहूर्तैरीहिणेषुष्टम्यांपूर्वायायिदिवापरा दूर्वाष्टमीतुसाकार्याज्येष्टामूलंचवर्जयेद्योदेतिपरैत्युक्तं तत्पूर्वज्येष्टामू  
 लयोगेकमंकालव्यारयभविचद्रष्टव्यं दूर्वाष्टमीसंदात्याज्याज्येष्टामूलक्षसंयुताः तथाभाद्रपदेमासिशुक्लाष्टम्यां  
 चभारत दूर्वाभ्यर्चयेद्रक्त्याज्येष्टामूलेविवर्जयेत् ऐंद्रक्षपूजितादूर्वाहंत्यपत्यानिनान्यथा भर्तुरायुहरामूलत  
 स्मात्परिवर्जयेदिति मदनरत्नेरुक्तंदिशुक्लभाद्रपदेमासिदूर्वासंज्ञाचयाष्टमी सिंहाकर्कएवकर्तव्यानकन्याकर्केक  
 दाचन सिंहस्थेत्तमासूयैनुदितेमुनिसत्तम तत्रैव अगस्त्यउदितेतानपूजयेदमृतोद्भवां वैधव्यंपुत्रशोकेच  
 दशजन्मानिपंचच यदातुभाद्रशुक्लाष्टम्यामगस्त्योदयस्तदातत्पूर्वकृष्णाष्टम्यकार्थंशुक्लपक्षाभेपूणिमांतमा  
 सेनभाद्रपदलाभात् यदातुभाद्रपदोधिकस्तदासिंहाकर्कएवेतिउदाहृतवचनात् अधिमासेतुसंप्राप्तेअगस्त्यउदि  
 तेमुने अर्वाकर्केचंद्रतर्क्यपरतोनुकुत्रचिदितिनिर्णयदीपेस्कांदाच्चाधिकएवकर्तव्य इदंचस्त्रीणांनित्यं यानपूजय  
 तेनारीमोहादिहयथाविधि स्त्रीणिजन्मानिवैधव्यंलभतेनात्रसंशयः तस्मात्संपूजनीयासाप्रतिवैधव्यज्जनैरितिपुरा  
 णसमुच्चयात् यदातुज्येष्ठादिकंविनासर्वथाष्टमीनलभ्येततदाकर्तव्याचैकमकेनज्येष्टामूलंयदाभवेत् दूर्वाभ्यर्चयेद्र  
 क्त्यानबंध्यादिवसंनयेदितिभविष्येत्तरादनुकल्पेनानुष्ठानंनतुसर्वथात्रतलोपः ॥ अथव्रतमहेमाद्रौभविष्येब्रह्मन्भा  
 द्रपदेमासिशुक्लाष्टम्यामुपोषितः पूजयेच्छंकरंभक्त्यायोनःश्रद्धयान्वितः सयातिपरमंस्थानंयत्रदेवास्त्रिलोचनः  
 गणेशपूजयेद्यस्तुदूर्वासाहितंमुने अत्रगणेशः शिवः ॥ फलाद्यैःसकलादिद्वैर्गंधपुष्पैर्विलेपनैः दूर्वापूज्यतथे  
 शानंमृच्यतेसर्वपातकैः शुचैर्दशेप्रजातायांदूर्वायांब्राह्मणोत्तमस्याप्यलिङ्गंप्रतिष्ठाप्यपुष्पैर्धूपैः समर्चयेत् खर्जूर

नीरिक्लेइचमातुलिगैः फलेस्तथा पूजयेच्छंकरं भक्त्या दूर्वायां विधिवद् द्विज दधयत्तौ द्विज श्रेष्ठः अर्धदद्याद् द्विजो च न  
दूर्वाशमीभ्यां संपूज्यमानवः श्रद्धयान्वितः सर्वैर्मुक्तजन्मा स्यात्सर्वदेवैर्नमस्कृतः विद्याप्राप्नोति विद्यार्थी पुत्रार्थी पुत्रमा  
यात् धर्मार्थार्थमाप्नोति कन्यार्थं लभते च तां मनसा यद्यदिच्छेत्तत्तदाप्नोति मानवः य एव पूजयेद् दूर्वाभूते शंमानवः फ  
लेः सः सप्तजन्मपापौर्ध्वमुच्यते न त्रसंशयः कृतोपवासः सप्तम्यामष्टम्यां शिवमर्चयेत् दूर्वासमेतं विद्मद् दध्यक्षत  
फलेः शुभैः ॥ अथ दूर्वापूजा मंत्रः त्वंदूर्वे मृतजन्मा सिवंदिता सिमुरासुरैः सौभाग्यं संततिं  
ये हि सर्वकार्यकरी भव यथाशाखा प्रशाखाभिर्विस्तृतास्मिह तले तथा विस्तृत संतानं देहि वमजरामरं तालि  
गर्भेश्वरी शानमर्चयेत्प्रयतः शुचिः ततः संपूजयेद् द्विजान् फलैर्नानाविधैर्द्विज अनिपिपक्कमश्रीयादन्नं दधिफलं  
तथा प्राशारत्नैर्गोम्रसन्नश्चर्यायान्मधुनावृतं दद्यात्फलानि विप्रैर्भयः फलाहारः स्वयं भवेत् प्रणम्य शिरसा  
दूर्वां शिवाय नमः प्राप्नोते य एवं कुरुते भक्त्या महादेवस्य पूजनं गणस्वं यास्य सौब्रह्मन्मुच्यते ब्रह्महत्या एवंपु  
ण्यापापहरा अश्विभूयैरर्पिता चतुर्णामपि वर्णानां ह्रिजानां विशेषतः आदित्यपुराणे अत्र श्रीपूजनमप्युक्तं  
शुक्लाष्टकं गानुद्विप्रारोमासिमाप्रयेतां दूर्वाप्रतानं सुश्वेतमुतराशाभिगामिनं पूजयेद् ब्रह्मानीयं गंधमालयानुले  
पतैः फलपुष्पैश्च तथा नैव त्रीणि विनिर्गयेत् अग्निपकंतथा सर्वं न निवेद्यं कथंचन भोक्तव्यं च तथा ब्रह्मन्नि  
प्राप्तिर्जायते कुर्वीतुरस्मारात्पुण्यापापमोक्षोऽत्रयैव यौवनं स्थिरमाप्नोति यत्र याभिजायते भविष्योत्तरे  
पुण्यं प्राप्तव्यं फलपुष्पैश्च शोभयेत्तैर्गोमैर्दत्तकैः प्राशामोदकापि शिवदरैर्लंकुचैस्तथा नारैर्जैर्बुधैर्भविष्य  
तुभ्यं शुभैः वशादं देवैश्च जोगिभ्य धूर्जैर्बुधैर्गोपकैः भद्राण्यनेन रजैर्द्रशृणुष्वयहितो मम त्वंदूर्वे मृत  
पुण्यं प्राप्तव्यं फलपुष्पैश्च शोभयेत्तैर्गोमैर्दत्तकैः प्राशामोदकापि शिवदरैर्लंकुचैस्तथा नारैर्जैर्बुधैर्भविष्य  
तुभ्यं शुभैः वशादं देवैश्च जोगिभ्य धूर्जैर्बुधैर्गोपकैः भद्राण्यनेन रजैर्द्रशृणुष्वयहितो मम त्वंदूर्वे मृत

उच्यते भोग्यस्य सुखं निम्नं सर्वं धिंसुखं नानास्तथा ततो भुञ्जीत तच्छेषं स्वयं श्रद्धासमन्वितः कर्तव्यं चैकभक्तैर्न ज्येष्ठा  
 मूलं यदा भवेत् तर्वाभिरभ्यर्चयेत् द्रव्यं तत्तथा न वधं दक्षिणं सन्नेन येन पक्षे भाद्रपदस्यैवं शुक्लाष्टम्यां युधिष्ठिर दूर्वाष्टमित्रितं पुण्यं यः  
 करं तं हि नाना नतस्य क्षयमाप्नोति संनानं सप्तपौरुषं नंदं तेनित्यं यथा दूर्वा तथा कुलं इति भविष्ये दूर्वाष्टमी व्रतम्  
 भाद्रपदशुक्लनवम्यां श्रीवृक्षनवमी व्रतम् भविष्योत्तरे श्रीरुष्ण उवाच समुद्यते पुद्गे वै पुष्करिणोदमथ नेपुरादैस्त्या  
 नां मोहना र्थाय योऽपि द्रुते जनार्दने नित्यं वृक्षे शण आताकमलाकमलालया ममेयमिति चान्योन्यं युयुत्सु देवदानवाः  
 जितासर्पे प्रापार्थं युधिष्ठिणे न चक्रिणा पातालं गमिता दैत्याः सा श्रीशमाय यौतदा श्रीसमावासिता यस्मा  
 त् श्रीवृक्षस्तेन संस्मृतः तस्माद्भाद्रपदस्यैव शुक्लपक्षे कुरुत्तम नवम्यामर्चयेद् द्रव्यं द्रव्यं पितृसूयं देवेभ्यः श्रीवृ  
 क्षविधिः पुष्पैः रत्नभिपाचितैः फलैः तिलमिष्टान्नगोधूमैर्धूपगंधस्त्रगंधैः इति पद्मानुकराद्यताद्ये कृतं नम  
 स्तले मंत्रेण नैराजं द्रव्यां काकोलुकदर्शने श्रीनिवाशनमस्तेस्तु श्रीवृक्षशंकरप्रिय मम भिलिपितं कृत्वा स  
 र्वविघ्नहरो भव संपूज्य मां ततो भ्यर्चयेत् श्रीवृक्षं त्रिणिपत्य च मंत्रेण नैराजं द्रव्यां ब्राह्मणभोजनैः ततो भुञ्जीत न  
 कथं तिलक्षारविधिर्नितं अनमिपकसूपां नंदं धिपुष्पफलं शुभं एव यः कुरुते यार्थं श्रीवृक्षाभ्यर्चयेन्नरः नारीवा  
 दुः स्वशोकाभ्यां मुच्यते नाशं शयः सतजन्मातरं यावत्सुखसौभाग्यमान्यथा श्रीमती फलिनी धन्या मर्त्यलोके  
 महीयते श्रीवृक्षमक्षतफलं सततं नवम्यां नैच पुष्पफलवस्त्रा विरूढयानैः पूज्या प्रभातसमये पुरुषोत्तमे द्वांसं  
 प्राप्नुवंति पुरुषाः श्रियमुत्तमां च ॥ इति श्रीभविष्योत्तरे श्रीवृक्षनवमी व्रतम्  
 अत्रैव नंदानवमी अत्र दुर्गा पूजा क्ता नारदीये भाद्रपदशुक्लनवमी निंदास्यापारिर्कीर्तिता तस्यां यः पूजयेद्

दुर्गाविधिवच्चोपचारकैः सोऽश्वमेधफलप्राप्यविष्णुलोकेमर्हायते मदनरत्नेभविष्योत्तरेपिसुमंतुरुवाच मासि  
 भाद्रपदेयातुनवमीवहुलेतरा बहुलः कृष्णपक्षस्तदितराशुक्लानवमी तस्यायःपूजयेद्दुर्गां विधिवत्कुरुनंदन  
 सोऽश्वमेधफलविद्याविष्णुलोकं गच्छति एकभक्तंतु सप्तम्यामष्टम्यां सप्तम्योऽष्टम्यां सप्तम्योऽष्टम्यां सप्तम्योऽष्टम्यां सप्तम्योऽष्टम्यां  
 रनारिकेलादिभिः पूजयित्वा रात्रौ जागरणं कृत्वा नंददाभं जपेत् उतं दायै म्वाहा हुं स्वरिति ततः प्रभाते  
 नवम्यां चंडिकां प्रीणयित्वा गुं शक्त्या कुमरो पूजयेत्ततः एवं चाश्वयुजे मासिकार्तिकं कर्त्तुं कोत्तरे पूजयेच्चतु  
 रो मासानंदं भागवतीं विभो स्नानं कुशोदकं प्रोक्तं प्राशने च नराधिपेत्यादि इति नंदानवमीं व्रतम् ॥ ॥  
 भाद्र शुद्ध दशम्यां दशावतारव्रतं नारदीये अथ नभस्य शुक्लायां दशम्यां द्विजसत्तमं व्रतं दशावतारस्य स्नानं  
 तत्र जलाशये कृतसंध्यादिनियमो देवपिपितृपणं ततो दशावताराणि समभ्यर्चयेत्समाहितः मत्स्यं कूर्मं व  
 राहं च नरसिंहं त्रिविक्रमं रामं रामं च कृष्णं च वीरं च कल्किं च नमस्कृत्य दशमूर्तितु सौवर्णः पूजयित्वा विधानतः दद्या  
 दशभ्यो विभ्रिभ्यः पूजयित्वा तु नारद उपवासं चैकं भक्तं कृत्वा संभोज्य वाडवान् विसृज्य पश्चाद्गुं जीतं स्वं स्वयैः स  
 माहितः भक्त्या कृत्वा व्रतं हेतुं कृत्वा भोगानि होत्तमान् विमानेन व्रजे दंतो विष्णुलोके सनातनमिति दशावता  
 रमर्चयेत् पंचरात्रे वा मेशं खं गदां दक्षो द्विभुजो नभस्य रूपधृक् नरां द्विर्भस्य रूपो वामत्स्वरूपं जीनार्दनः श्रद्धो  
 द्विर्भस्य रूपो वायुक्तायुधकरचरणादिमान्मत्स्यरूप इति विकल्पः कूर्मस्तु कर्मठा कारो मत्स्यरूपो कर्पूपां नृ ॥  
 नरांगं सूकरां स्यं च मनाक्यीं सुभीपणं श्रीवामकूर्पं रस्थातु धरानंतौ पदानुगौ एतद्गृपधरं देवं वाराहं भुक्तिं  
 मुक्तिदं कूर्पं रं दंष्ट्राग्रमिति ॥ ३ ॥ ज्वलदग्नि समाकारं सिंह वक्रं नरांगं दंष्ट्रां कारालं वदनं ललाजं देसुभी  
 पणं वृत्तास्यं कुटिलं कुहूमानं द्वं पानवक्षसं श्रमेद्यतीक्षणं नखरमात्मसंहतं द्रानं वतं दक्षो दास्यं तं च करभ्यां न



खरेभृशं गदाचक्रधरं दीर्घानरासंहंचतुर्भुजम् ॥ ४ ॥ कुंडोच्छ्रयशो द्विदोर्वाभिनः परिकीर्तितः द्विदोर्द्विभुजाः  
 ॥ ५ ॥ क्षत्रांतकरणधोरमुद्रहन्परशुंकरे जामदग्न्यश्वकत्तव्याभृशरोपारुणक्षणे ॥ ६ ॥ युवाप्रसन्नवदनः सि  
 हस्कंधोमहाबलः आजानुवाहुः कर्तव्यो रामोवाणधनुर्धरः मद्यपात्रंचसीरंचवामदक्षिणयोः क्रमात्त गदा  
 मुशलवज्रंचहलरामः प्रकीर्तितः शंखचक्रंगदापद्मं दधानो नीलमेघभः कृष्णः कमलपत्राक्षः कर्तव्यश्रंचतुर्भुजः  
 द्विभुजोवापिकर्तव्यः पीतांबरविभूषितः शंखचक्रधरः श्यामो द्विभुजः कृष्णसंज्ञकः ॥ ८ ॥ कषायवंस्र  
 सर्वातः स्कंधसंसक्तचरः पद्मासनस्थो द्विभुजो ध्यायीवधः प्रकीर्तितः खड्गोद्यतकरः क्रुद्धो हयारू  
 ढोम ॥ ९ ॥ करः कल्को द्विभुजः परिकीर्तित इति ॥ १० ॥ अस्याविधानं भविष्योत्तरे ॥ युधि  
 छपक्षस्यं यासौ प्रोष्टपदयुधिः स्नात्वा जलाशये स्वच्छे पितृदेवादितर्पणं कृत्वा कुरुकुल  
 तृतीयपूषकसरांश्चतुर्थे मोदकान् शुभान् सोहालकान् पंचमे च पृष्ट्वैखंडवेष्टका  
 स्तथाष्टमे नवमे कर्णेष्वष्टांश्च दशमे मंडकान् शुभान् दद्यात्स्वयं दशहरं देशवि  
 यथोक्तिविधानान् अर्घां द्विविष्णवे देव मर्घार्धं च द्विजातये ततो परार्धं मंथ्रीय  
 मर्घादीहरिभ्यस्तवारिणा मत्स्यं कूर्मवराहं च नरासंहं चित्रविक्रमं रामं रामचक्रं  
 तोस्मि शरणं देवं हरिनाशयणं विभु प्रणतोऽस्मि जगन्नाथं समे विष्णु प्रसीदतु छिनत्तु  
 एतौ जनार्दनः श्वेतद्वीपं नयेत्तस्मात्मात्मा सन्निविदितः अत्र हर्म्यैर्मत्स्यादिप्रतिमाः कृत्वा  
 भक्त्या विधानेन सुव्रतः दशावारनामाद्यंतस्य पुण्यफलं श्रृणु श्रूयते यस्त्विदमालोकै

मनुष्याणां दशदशाः - तां छिन्नं तिनसंदेहश्चक्रप्रहरणो विभुः संसारसागराद्घोरात्समुद्धृत्य जगत्पतिः श्वेतद्वीपं  
नयत्याशुव्रतेनैनं तोषितः कितस्य न भवेच्छोकस्य तुष्टेजनादर्दनः यदुर्लभं यदप्राप्यं मनसो यन्नगोचरं तदप्यप्रा  
प्तिं तंध्यातो ददाति मधुसूदनः सोऽहं जनादर्दनः प्राज्ञः कालरूपधरोच्युतः मर्त्यलोके स्वर्गपार्थभूभारोत्तारकारणात् या  
स्त्रीव्रतमिदं पार्थ चरिष्यामि तयोदितं सालक्ष्म्या च लयुक्ता स्यात्पुत्रभर्तृसमन्विता मर्त्यलोके चिरस्थित्वा विष्णुलोके  
महीयते विष्णुलोकाद्द्रुद्रलोकांततो याति परांगतिं ये पूजयति पुरुषाः पुरुषोत्तमस्य मत्स्यादिकास्तु दशमीषु दशदशा  
रान् मन्येदशस्वपि दशसु सुखं विहत्य ते यांति यानमधेरुद्रासुरारि लोकांस् इति भविष्येदशशवतारदशमीव्रतम्  
भाद्रशुक्लैकादशीपक्षा तदुक्तं नारदं वि न भर्त्यैकादशीं शुक्रांपद्मास्त्र्यांसमुपैष्य वै कृत्वा नित्यार्घ्यं नतत्रकटिदानम  
याचरेत् पूर्ववत्स्नापितायास्तु प्रतिमायाद्विजोत्तम समुत्सवविधानेन नीत्वा तां सालिलाशये कृत्वांबुस्पृशनात्तस्य  
संपूज्य विधिना ततः आर्नायं मंडपे तस्मिन्पाश्वर्यं न च स्वापयेत् ततः प्रभाते द्वादशगंगाद्यैरर्च्यं वामनं संभोज्य वा  
ह्वान्दत्त्वादक्षिणां च विसर्जयेत् एवं यः कुरुते विप्रपद्माव्रतमनुत्तमं भुक्तिमत्रामुत्र मुक्तिं तेनात्र संशयः कटिदानं भग  
वतः पार्थपरिवर्तने शय्यादानमित्यर्थः अथ कथा भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच न भर्त्यस्यासि तेषां किं न भैकादशी  
भवेत् कथय स्वप्नप्रसादेन केवात्र विधि उत्तमः कृष्ण उवाच कथयामि महोपालकथामाश्चर्यकारिणीं कथ  
यामास यां ब्रह्मानारदाय महात्मने नारद उवाच कथय स्वप्नप्रसादेन चतुर्मुख नमोस्तु ते न भर्त्यशुक्लपक्षे तु किं ना  
भैकादशी भवेत् एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विष्णोराशयनाय वै । ब्रह्मा उवाच वैष्णवोऽसि मुनि श्रेष्ठसः पुष्टं कविप्रिय  
नातः परतरं लोकपवित्रं हरिर्कितं पद्मानमिति विख्यातान भर्त्यैकादशीसिता ह्रीं किं शः प्रीतये स्याकर्तव्यं व्रतमु  
त्तमं कथयामि तवाग्नेहं कथां पौराणिकीं शुभां यस्याः श्रवणमात्रेण महापापं विनश्यति मां धातानाम राजर्षिर्विष्व

दंशसंभवः यभूवचकवत्तौसन्त्यः सत्यप्रतापवान् धर्मतःपालयामासप्रजाः पुत्रानिवोरसान्तस्यदेशेनदुर्भिक्षनाथ  
 चोव्याययस्तथा निरातंकाः प्रजास्तस्यधनधान्यसमेधिताः नान्यायोपाल्जितंविंतंकोशितस्यमर्हापतेः स्वस्व  
 मार्गं प्रवर्तन्तप्रजाधर्मपरांशः कामधेनुसगामभूमिस्तस्यराज्ञोमर्हापते तस्यैवकुर्वतोराज्यं बहुवर्षगणागताः अ  
 धरुदाधिरत्तंजतिविपाकेकिलकर्मणः वर्षद्वयतद्विपयेनववर्षवलाहकः तेनोद्विग्नाः प्रजास्तस्यवभूवः क्षुधयादिताः  
 अथप्रजाः समागम्यराजानमिदमब्रुवन् श्रोतव्यं नृपशादूलप्रजानां वचनं त्वया आपो नाराइति प्रोक्ता पुराणे पुन  
 हर्षिभिः अयनं भगवांस्तस्मान्नारायण इति स्मृतः एजैन्यरूपी भगवान्विद्वत्सर्वगतः स्थितः स एव कुरुते एष्टिम  
 न्नैव यततः प्रजाः तदभावेन नृपतिक्षयं गच्छंति तः प्रजाः तथा कुरु नृप श्रेष्ठ योगक्षेमं यथा भवेत् राजोवाच सत्यमुक्तं भ  
 वद्विस्तु न मिथ्याभिहितं वचः अत्र ब्रह्मेति यत्प्रोक्तं सर्वं न त्रे प्रतिष्ठित इत्येवं श्रूयते लोके पुराणे बहु विस्तरे नृपा  
 णामपचारेण प्रजानां पीडनं भवेत् नाहं पश्याम्यपठ्यं दोषं पश्चाद्विचारयन् तथापि साधयिष्यामि प्रजानां हितक  
 र इति कृत्वा मर्तिराजा परिमेषपरिच्छदा नमस्कृत्य विधातारं जगाम गहनं वनं च चारमुनिमुखा नामाश्र  
 पसाश्रितान् ददर्शाथ तपस्तप्सु मृपिमां गिरिसंनृपः तेजसाद्यो तितदिशो द्वितीयमिव भास्कर तं दृष्ट्वा हर्षितो  
 प्रसन्नः स्वैव वाहनात् नमश्चक्रे नृपो नृत्तराजं जालिपुत्रो भवन् मुनिस्तमभिनद्याथ स्वस्तिवाचनपूर्वकं प्र  
 षेप्तस्वर्गे पुनः पतेः निवेदयित्वा कुशलप्रच्छानामयं नृपः दत्तासनोऽर्हताध्वं मुपविष्टस्व सान्निधौ  
 राजाष्टोद्वागमकारणं राजोवाच भगवन् धर्मविधानाममपालय तोमर्हा अनारुष्टिः प्रवृत्ता वै  
 संशयच्छेदनार्था यद्वागताहंतं वातं के योगक्षेमविधानेन प्रजानां कुरुते इति अगिरा उवाच  
 राजन्युगानामतं स्मृतं अत्र धर्मं परालोका धर्मः स्याच्च वत्पदः अस्मिन् युगे तपोयुक्ता ब्राह्मणा नेतरे जनाः

विप्रेतवराजेंद्रपलोहितपस्यतिविकर्मकरणात्तस्यनर्पतिवलाहकः । कुरुतस्यविधेयत्नयेनदोषःप्रशाम्यति ॥ राजोवाच नाहमेनंविधिष्यामितिपस्यतमनागसः । धर्मोपदेशकथयद्वापसर्गविनाशनम् ॥ ऋषिरुवाच ॥ ततःशृणुनपथेष्ठकुरुपेकादशीव्रतं नभस्यस्यासितेपक्षेपद्धानामितिविश्रुता । यस्याव्रतंकुरुनृपसप्रज सपरिच्छदः इतिवाक्यमृषे अन्वाराजास्वगृहमागतः । तस्याव्रतप्रभावेणमुष्टिरेभवत्तदा । सर्वसिद्धिकरीह्येपासर्वोपद्रवनाशिनी प्राप्तेभद्रपेदमासिपद्माव्रतमथाकरोत् । प्रजाभिश्चाथसर्वाभिश्चातुर्वर्ण्यसम्बन्धितः । एवंव्रतेकृतेराजन् प्रवर्षवलाहक जलेनप्रावृताभूमिरवसरसस्यशालिनी इतीकेशप्रसदिनलोका सौरूपप्रवेदिरे । एतस्मात्कारणादेवकर्तव्यं व्रतमुत्तम भुक्तिमुक्तिप्रदवैवलोकानामुखदायकं पठनाच्छृणुणाद्वाजनसर्वपापैः प्रमुच्यते । इतिव्रह्मांडपुराणेभाद्रशुक्लापक्षेकादशीव्रतमाहात्म्यकथा । अस्यामेवैकादशीश्रवणनक्षत्रसयुतायांविजयैकादशीव्रतं तदुक्तंमदनरत्नेहेमाद्रौचमविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्णउवाच । द्वादश्यास्तेविधि प्रोक्तःश्रवणेनयुधिष्ठिरसर्वपापप्रशमनः सौरूपमोक्षप्रदायकः एकादशीयदाशुक्लाश्रवणेनसमन्वितः विजयासातिथिः प्रोक्तःभक्तानां विजयप्रदात्रभीटासर्वदेवस्यसर्वदिविजयातिथिः एवैफाल्गुणेमसिपुष्येणसहितानृप विजयाप्रोच्यतेसद्भिः ऋटिकांदिगुणोत्तरा एवैवशुक्लपक्षैकादशीपरामृशते एकादश्यासोपवासोरात्रौसंपूजयेद्दरि । सौवर्णे रोप्यपात्रेवादास्वस्थमयीपिवा सौवर्णवामनकुर्यात्स्वचित्तस्थानुसारतः शुभाननधारयंतमक्षसूत्रंतथैवच शिखीकमंडलुधरच्छत्रीयज्ञोपवीतवान् एवंलक्षणसंपन्नवामनंपूजयेद्दरि आछाद्यपात्रंवासोभिरक्षते फलसंयुतं मार्गेणचर्मणावापिभक्त्यावाशक्तयेक्षया । तिलोदकेनसंपूर्णप्रस्थेनकुड्बेनवा । अलाभेयवगोधूमः फलंमु रूपं तिलैर्भवेत् पुष्पैर्गंधै फलैर्धूपैः कालोत्थैरर्चयेद्दरि । नानाविधैश्चैर्भक्ष्यैर्भाज्यैर्गुडोदनैः । मंत्रवत्तच्छत

गुणभक्त्याकोटिगुणोत्तरं पूजामैत्रान्प्रवक्ष्यामि तान्शृणुष्वयुधिष्ठिर । प्रादौमत्स्यायचनमोत्तमः कूर्मोऽथजानुनी  
 वाराहायनमोग्रह्यान्सहायेतिनाभितः उरस्तुवामनायेतिभूर्जोरामायचनमः कृष्णायचनमः  
 शिरः मत्स्यः कूर्मोवराहश्चनरसिंहोऽथवामनः रामोरामश्चकृष्णश्चर्चयाभिन्नमोत्तम इत्यर्चनमंत्रः गंधर्वा  
 फलेर्वन्यैर्नैवेद्यैर्विधिनार्चयेत् एवमभ्यर्च्यविधिवेकादश्यांसमंत्रकं । जागरंतत्रकुर्वन्तिगीतवादित्रनिस्वनैः एवं  
 सनियमंस्थित्वाप्रभातेविमलैः सति पूर्वोक्तविधिनातुद्वंद्वयेद्वात्मनंहरे । प्रदद्याद्विदविदुषेऽन्नं त्रैलोक्यं वा  
 मनोबुद्धिदेदाताद्रव्यस्थोवामनः स्वयं वामनोऽस्यप्रतिग्राह्यावामनोऽनैवमस्मृतः ब्राह्मणोऽग्निरिति मंत्रेण प्रतिगृह्णी  
 तमंत्रं वित् वामनः प्रतिगृह्णाति वामनोऽनैवददाति च वामनस्तारकोभूम्यां वामनाय नमोत्तम इति प्रतिप्रहमंत्रः ए  
 वंदत्वाततः प्रातर्भोजनं उपदाग्न्यकं पूर्वदत्त्वावामनेभ्यः पश्चाद्भुजितचस्वयं । भूयोपथेच्छयाराजन्सर्वत्रैवविधिः  
 स्मृतः एवंकृतव्रतैर्ब्रह्मन्यत्पुण्यतन्निवोधमे यावत्कल्पशतं पूर्णमेकसप्ततिसंख्यया प्राप्यविष्णुपुरां राजन्कीड  
 तेकालमक्षयं इहागत्यभवेद्राजाप्रतिपक्षक्षयं करः हस्त्यश्चरथदानानां दाताभोक्ताविमत्सरी रूपसौभाग्यसं  
 पन्नो दीर्घायुर्नैवविजोभवेत् पुत्रपौत्रैर्पुत्रैर्दत्तैर्जीविष्वशरदांशतं । एषाव्युष्टिः समाख्याता एकादश्यामयंतव व्युः  
 ष्टिः फले पृथगेव समाख्याताद्वादर्शांश्रवणान्विता उपोष्यैकादशीं पश्चाद्द्वादशीं मध्नुपोषयेत् न चान्नविधिलो  
 पः स्यादुभयोर्द्वैवतं हरिरिति इदं श्रवणद्वादशीं व्रतमुत्तरदिने । विजयैकादशीं व्रतं चैकादश्यामेव श्रवणयुक्त्या  
 कार्यं श्रवणयुक्तैकादश्याउत्तरदिनेऽल्लभेद्दशमां विद्यायामपि श्रवणयुक्तैकादश्यामेव कार्यं दशम्येकादशीयत्रैत्येत  
 द्रुतप्रकरणस्य वदति पुराणवचनात् विशेषस्तुद्वादशीनिर्णयेज्ञेयः एतत्पारं तु परेऽहि श्रवणपेक्षया कर्तव्यं श्रवण  
 स्याधिक्ये पारं निषेधे सति श्रवणमतिवाह्यत्रयोदश्यामेव कर्तव्यं तिथिद्वौ तुद्वादश्याउडु संख्यात् । तृती कुर्व्या

त्रयोदश्यां तत्र दोषो न विद्यते इत्येतत्प्रकरणपठित्वं हि पुराणवचनात् ॥ ॥ इति विजयकादशीव्रतनिर्णयः ॥  
 ॥ अस्यां श्रवणेकादश्यां मध्याह्ने वा मनवतार इति निर्णयामृतनिर्णयसिधौ च भविष्योत्तरश्रीभागवतऽष्टमस्कंधऽ  
 ष्टादशाध्याये तु वामनोत्पत्तिरुक्ता सा यथा श्रवणे श्रवणद्वादश्यां मुहूर्ते भिजिति प्रभुः सर्वज्ञः तत्र ताराद्याः श्रुक्स्तं जन्म  
 दक्षिणम् १ द्वादश्यां सविता तिष्ठन् मध्यं दिनगतोऽष्टप विजयानामसाप्रोक्तयस्याजन्म विदुर्हरेः २ अस्यां श्रवणस्थे च  
 द्वे तत्रापि श्रवणांशे अभिजितिनक्षत्रं तच्च श्रुत्युपदर्शितं अभिजिन्नामनक्षत्रमुपरिष्टादुपानामधस्ताच्छोणायाम् इति एवं  
 विशिष्टे मुहूर्ते प्रादुर्भवैव स्थः यस्य द्वादश्यां हरेर्जन्मतत्तस्यामेव विदुः तदा च मध्यं दिनगतः सविता तिष्ठत्सा च द्वाद  
 शी विजयानामेति प्रोक्तं त्यन्वय इति श्रीधरस्वामिनः अत्र कल्पभेदादव्यवस्थेति केन च वस्तुतस्तु द्वादशी शब्दे नैका  
 दश्या एवाभिधानात् भविष्योत्तरभागवतयोर्नवार्थस्य संगतिः संप्रष्टेत्तेऽपि रजसिनः त्वया जपद्वादशी व्रतमित्यादिषु द्वा  
 दशी शब्दे नैकादश्या एव गृहीतत्वात् अथात्र भविष्योत्तरो वामनपूजाप्रयोगः तत्र प्रातः स्नानादि निवर्त्य मध्याह्ने  
 कलशस्थापनं कृत्वा तदुपरि आढकादिपारिमितितिलयवादि पूणैस्वर्णादि पात्रे सौवर्णै वामननिधाय शुभानने  
 धारयंतमित्यादि प्रकारेण ध्यात्वा वामनाय नम इत्यनेन पौरुषसूक्तेन चावाहनादिपुष्पांजलि पठ्यंतं पूजयित्वा  
 मत्स्यादिनामभिः पादादिपूजां विधाय गंधादिना तमभ्यर्चय दध्यक्षत फलयुक्तमर्घ्यं गृह्णीत्वा नमस्ते पद्मनाभाय  
 नमस्ते जलशायिने तुभ्यमर्घ्यं प्रयच्छामि चालवामनरूपिण इत्यर्थं समर्प्य नमः कमलकिंजलकपीति निर्मलवा  
 ससे महाहरिपुस्कंधघृष्टचक्राय चक्रिणे इति स्तुत्वा पुष्पांजलिं दत्त्वा रात्रौ जागरणं विधाय प्रभति पुनः संपूज्य वा  
 मनो बुद्धिदत्तेत्यादि मंत्रेण मूर्ते दद्यादिति पूजाविधिः अथाग्निपुराणे कविजयद्वादशीव्रतं मैत्रेय उवाच विधानं

शृणु राजेन्द्र यथा दृष्टमनीषिभिः यथोक्तं नियमं कुर्यादंकादश्यामुपोषितः । दंतकण्ठविगृह्यादौ वाग्यतो विजितेन्द्रि-  
 यः श्रवणद्वादशीमद्यसमुपोष्य जनार्दन । अर्चयित्वा विधानेन अहोक्षये परेहति । नदीनां संगमे स्नात्वा ह्यर्चये-  
 तत्र वामनं सौवर्णरत्नरांयुक्तं द्वादशांगुलमुच्छृतं पीतवस्त्रैः शुभैर्ध्वंभृगारे निव्रणेन वै हिरण्यमयेन पात्रेण अ-  
 र्धपञ्चं प्रकल्पयेत् दध्यक्षत फलैश्चैव स हि एव स दक्षिण नमस्ते पद्मनाभाय नमस्ते जलशायिने तुभ्यम्  
 ध्वं प्रयच्छामि बालवामनरूपिणे नमः कमलैर्कजलकपीतनिर्मलवाससे महाहवरि पुरस्कंय दृष्टकाय च किणे  
 नमशाङ्गुर्गासिंशस्व व्रजपाणये वामनाय च यज्ञभुक् फलदात्रे च वामनाय नमो नमः देवधराय देवाय सर्वसंभूतिकारे  
 णे मत्स्यकूर्मवराहाय नरसिंहे स्वरूपिणे रामरामा त्रिरामाय वामनाय नमो नमः श्रीधराय नमस्तुभ्यम् नमस्ते  
 गरुडध्वज चतुर्गोहो नमस्ते स्तुनमस्ते धरणीधर संपूर्णैर्विधानेन नरः स्त्रकंदनादिभिः रात्रौ जागरणकुटुम्भा-  
 द्धुरतो जलशायिनः धृत्वा जलमंरूपं देवदेवस्य चक्रिणः ब्रह्माण्डमुदरे यस्य महद्भूतैराधिष्ठितं मायवीवामनः  
 श्रीमान्सोत्राय नुजगत्पतिः एव संपूर्णविधिना द्वादश्यामुदभरेवे भृगुरदेवहितं पूर्ववत्संपूजयेत् वामनः प्रति-  
 गृह्णानुवामनो हं ददांमि ते वामनः सर्वतोभद्रे द्विजायाथ निवेदयेत् जलधेनुं तथा दद्याच्छत्रं चैव नुपादुकां सहि-  
 रण्यानि वस्त्राणि धेनुं मवत्सां तथा यत्किंचिद्विधिते दानं तदानं त्यागकल्पयेत् श्रवणद्वादशीयोगे संपूज्य गरुडध्वजं  
 दत्त्वा दानं द्विजातिभ्यो विधौ पारणयतः सिंहस्थे तु मातङ्गे श्रवणस्थितिं शचरे सधिनुद्वादशीज्ञेयानस्य द्वाद-  
 पदादृते दशम्येकादशीयत्रसांनोपोष्य भवेत्तिथिः श्रवणेन तु स्युक्तं शुभासर्वकामदा इत्येपाकथिता रा-  
 जन्द्वादशी श्रवणेन च कर्तव्या सा प्रयत्नेन इहामुत्र फलप्रदा इयं सिंहस्थे चंद्रे च धेनुद्वादशी ज्ञेया सा द्वादश्यामिव  
 काट्या श्रवणयुक्तेकादशी विजयैकादशी श्रवणां न्विता द्वादशी श्रवणद्वादशी इत्यग्निपुराणे विजयैकादशी व्रतम्

अथ नृसिंहपरिचर्याकोविजयात्रतानुष्ठानविधिः ॥ १ ॥ विजयात्रतंसंगमेऽनुष्ठेयं ॥ १ ॥ नदीसंगमालाभे ॥ मा  
 डेयोपदिष्टतीर्थसंगमेऽनुष्ठेयं तथाच ॥ शालग्रामशिलावास्तिलसीजलेवच ॥ संगमेचोद्धरेतत्रविजयात्रतमाच  
 दिव्यं के ॥ तत्रादौ गुरुप्रणम्य संकल्पं कुर्यात् ॥ तत्र मंत्रः ॥ द्वादश्यांति निराहारः ॥ स्थित्वाहमपरेहनि ॥ भोद  
 त्रिविक्रमानंतं शरणं भवाम्युतेति ॥ संशङ्कं गशराधुंधं सौवर्णं देवकृत्वा ॥ ताम्रकं लोपरिवैष्णवपत्रिपंचामृतस्ना  
 तं ॥ सर्वस्त्रेदं वमुपेशय ॥ सितचंद्रनेनानुलिप्य ॥ सितवस्त्रछत्रोपांनहं समर्प्या वयवपूर्जां कुर्यात् ॥ १ ॥ शिरसि वासुदे  
 येनमः ॥ मुखे श्रीधरयामनमः ॥ कंठे श्रीकृष्णाय नमः ॥ वक्षसि श्रीपतेये नमः ॥ बाहुभ्यां सर्वास्त्रधारिणे नमः ॥ पादये  
 सर्वस्मै नमः ॥ ततो विशेषाध्यै दद्यात् ॥ तत्र मंत्रः ॥ शंखचक्रं गदापद्मं सशाङ्कं गशरपूजितं ॥ गृहाणाध्वं मया द  
 शाङ्कं गपाणेन मोऽस्तुते ॥ इति धूपदीपौ दद्यात् ॥ घृतपकनैवेद्यं फलतांबूलदीपाने च समर्प्य ॥ जागरणं कृत्वा ॥ प्रभाते स्न  
 त्वा देव संपूज्य ॥ पुष्पांजलिदद्यात् ॥ तत्र मंत्रः ॥ नमस्तेऽस्तु गोविंद वृषभ श्रवणसंज्ञकः ॥ अघौघस्य सधं कृत्वा स  
 सौख्यं धंदो भवेति ॥ ततः सर्वगाचार्याय दत्त्वा पारणं कुर्यादिति ॥ अस्य व्रतस्य बुधयोगे सति ॥ फलः ॥ तिथयोऽवगंत  
 न्यो बुधश्रवणसंज्ञा कर्त्तव्यं त्रालिगान् ॥ इति नृसिंहपरिचर्याकारः ॥ अत्र दध्योदनदानानां दिकं कार्यं तच्च द्वा  
 दश्यां मनुष्यम् ॥ इति विजयैकं दशो व्रतम् ॥ १ ॥ ॥ अत्रैव कल्किद्वादशी व्रतं ॥ १ ॥ द्वाराहे ॥ धरणीव्रते पु  
 दुर्व्यासीं दवाच ॥ तीर्थद्राद्रं देमासिं शुक्लप्रक्षेपं द्वादशो ॥ सं कल्पय विविधेन देवमधेयैः स्तूपैः श्वरैः ॥ नमोऽस्तु कल्कि  
 पादौ ॥ हृषीकेशायै वै कटिः ॥ स्लेच्छं प्रध्वं संनाथो रूजगन्मूर्ते नथोदरं ॥ श्रीकंठायै त्रैकंठं खड्गपाणीति वै कटिं ॥ स्व  
 मां शंखचक्रविश्वमूर्ते तथा शिरः ॥ सितवस्त्रयुगच्छत्रं गंधपुष्पपुष्पोभितं ॥ कृत्वा भ्रमते विप्रायं प्रदेयं शास्त्रवित्तमे ॥ प्री  
 यतां महर्षीकेश कल्किरूपेति मंत्रतः ॥ पूर्वैरर्जां विशालो भूक्तो शीघ्रदुर्गमो महाबलः ॥ द्वादशी कर्त्तव्यं नानोऽपि च कर्त्तव्यं भ



वह यज्ञैश्चाविधिर्विष्टवापरां निवाणेमाप्तवान् अथैतासां द्वादशीनां फलानां भेद उच्यते पूज्यते मत्स्यरूपेण सर्वज्ञ  
 त्वमभोप्सुभिः स्वर्गशोद्वरणार्थं यकूर्मरूपीति पूज्यते नरासिंहस्वरूपेण सर्वपापभयातुरैः वामनो मोहनाश  
 यविनाथे जमदग्निजः शूरशत्रुविनाशाय जेद्वाशरथिवुधः बलकृष्णौ यजेद्बोमानपुत्रकामो न संशयः रूपकामे  
 यजेद्बुधं कल्किं न शत्रुघातनं इति धरणीव्रतेषु कल्किद्वदशो व्रतम् ॥ अथ त्रैविकटिपरिवर्त्तनोत्सवः तयाच  
 विष्णोत्तरे प्राप्ते भाद्रपदे मासि एकादश्यां सितेऽहनि कटिदानमभवेद्विष्णोर्भिहापातकनाशनं कटिदानं पाश्र्वे  
 रिवर्त्तनं रामार्चनं चंद्रिकायां शयनोत्सवश्चैव देवर्षीत्वाजलाशये कटिदानोत्सवं कुर्वेद्वत्सिंहसकलपूजये  
 देवदेवजगन्नाथयोगम्यनिर्जनं कटिदानं करोम्यद्यप्राप्ते भाद्रपदे शुभे अनेन कटिपरिवर्त्तनादक्षिणां प्रकल  
 येत् महापूजांततः कृत्वा पूर्ववत्स्वगृहं व्रजेत् इति निर्णयसिधौ तद्वादश्यां विष्णोः परिवर्त्तनकृत्यमुक्तं त  
 संध्यायां विष्णुसंपूज्य प्रार्थयेत् मंत्रस्तुतिं तत्त्वे वासुदेवजगन्नाथप्राप्ते यद्वादशीतव पार्श्वेन परिवर्त्तस्य सुखं स्वा  
 हिकेशव इति भाद्रपदशुक्लैकादशीकृत्यं ॥ अथ भाद्रशुक्लद्वादशीकृत्यं तत्र पारणैश्रवणयोगरहितायां कुण्ड  
 त आभाकासितपक्षे पूर्वैर्भैत्रश्रवणरेवती सगमैर्नैवभोक्तव्यं द्वादशद्वादशीर्हरेरिति द्विदोदासोदाहृतवचनात् अ  
 तिनिर्वंधेत् आभाकापौ सितपक्षे भैत्रात्यश्रुतिरेहिणां सगमैर्नैवभोक्तव्यं द्वादशद्वादशीर्हरेरिति वायुपुराणैकैः पोष  
 क्केकादश्याव्रतपाररेहिणिद्वादशीयोगेऽपि पारणनिषेधउक्तः तत्रैव कृत्युगादिव शादव्यवस्थाप्युक्ता महाभार  
 तमेव कथं तु कृतेत्याज्यं त्रैतायारिवर्त्तयजेत् द्वापुरे रोहिण्यन्याकलौ तु श्रवणं त्यजेत् अत्र श्रवणद्वादशीयो  
 पारणप्रत्यवायापात्तिरुक्ता उपोष्यैकादशीमोहात्पारणश्रवणयदि करोति हंतितत्पुण्यं द्वादशद्वादशीभविनां  
 स्कंदाच्च अस्य तत्रैव प्रतिप्रसवः मार्कण्डेयः विशेषेणामहीपालश्रवणं धर्तेयदि तिथिक्षयेन भोक्तव्यं द्वादशीं त्यज

नर्हति इहचयदाश्रवणद्वादेशयोगवाहुल्यतदाश्रवणक्षेत्रधाविभज्यमध्यमविंशतिघटिकायोग्यत्वापारणका  
 तदुक्तंविष्णुधर्मे श्रुतेश्चमध्येपरिवर्त्तमोतिसुक्ष्मिप्रवोधिपरिवर्त्तनमेववर्ज्यमिति केचित्तु श्रवणक्षेत्रधाविभज्यमध्यमा  
 द्वयं वर्जयित्वापारणमाहुः अन्येत्वाभाकावित्यतिमैत्रात्यपादइत्यापिचर्निमूलमित्याहुः अत्रैवशक्रध्वजोत्थापनम्  
 मपरार्कं गर्गेण द्वादशयातुसितेपक्षमासिभाद्रपदेतथा शक्रमुत्थापयेद्राजावैश्वश्रवणवाससे ब्रह्मपुरा  
 इंद्रोभाद्रपदेमासिपक्षे शुक्लेचविष्णुना नियुक्तः सर्वसस्यानिर्वाहश्चैवफलानिच तौपयोर्वज्रहस्तश्रजन  
 न्पालयत्यपि तद्गयात्तानिसर्वाणिवर्धयत्यखिलजगत् तस्मात्सतत्रसंपूज्यः सभाद्यश्चदिनेदिने  
 णःसायुधश्चैवसानुपात्रःसवाहनःपटभित्तकृतोदेवोरज्ञापूज्योविशेषतः भक्तैःफलैर्नवैर्मूलैर्वस्त्रैश्चविशेषतः  
 मुद्दिश्यार्चयेद्द्विप्रांस्तथारंगोपजीविनः पटभित्तकृतइति पटोभित्तौवाल्लिखितइति दिनेदिनेइतिवचन  
 द्वादशीमारभ्ययावद्वस्थानं प्रत्यहंपूज्यः ज्योतिःशास्त्रे द्वादशोत्तुपरित्यज्यतिथावन्यत्रशास्त्रतःशक्रउत्था  
 तोहीति राजानंराष्ट्रमेवचशक्रमुत्थापयेद्राजाउत्तरेणकदाचन श्रवणेवाधनिष्टायान्तुऋक्षांतरेणतुविश्वमुदि  
 मन्विन्यांश्रवणेयमदैवते चासवेतुयनिष्टायानिभििशक्रंप्रवासयेदिति अत्रैवश्रीपतिसंहितावचनम् द्विराप  
 तुकन्यायांशक्रमुत्थापयेथादि राज्ञोरारज्यंविनश्येतप्रजार्चिवानिर्पीडयते अथतत्पूजा तत्रावाहनमंत्रः ए  
 हि सर्वामरसिद्धसाध्वैरभिशिष्टोवज्रधरामरेश समुत्थितस्त्वंश्रवणाद्यपादेगृहाणपूजाभगवन्नमस्ते इत्यावाह  
 ऐरावतसमारूढोवज्रहस्तोमहाबलः शतयज्ञाधिपोदेवस्तस्मै नित्यं नमोनमः वज्रहस्तसुरारिघ्नवहुनेत्रपुरं  
 रक्षार्थं सर्वभूतानां पूजेयं प्रतिगृह्यतां इत्येतैर्भक्तैः संपूज्यप्रार्थयेत् नमस्तेदेवदेवेशसहस्राक्षनमोस्तुते  
 खंडलनमस्तेस्तरुपदेहि श्रियां स्थिरां इत्यष्टदिवसांतंप्रत्यहंसंपूज्यविसर्जयेत् अष्टमेदिनेभूरण्यां विसर्जनं रा

मार्तन्डे । याम्येततोदेवपतेनिशायां विसर्जनशंति करं नृपणा । ॥ विसर्जने तु नृप्या सोक्तोर्मित्रः साद्धसुरासुरगणः पुरः  
रशतक्रान्ते । 'उपहारं गृहं त्वेन मे हृदं प्रतिगम्यतां' अग्रमष्टमे हन्ति भूरण्यमेव । ॥ विसर्जनायः । तदुक्तं राजमानं  
हुं । 'अनक्तस्यादिमर्ध्यान् यदित्यादष्टमे हन्ति । ॥ शक्रं विसर्जयेत्तत्र नो विधिश्चाष्टमोपरि । पातयेदष्टमे चान्हिलोक्तप  
लेतदांति । निशायां तव मेत्वानां करोति कुशलभुवि । ॥ नमस्तु दिने दृष्टो राज्ञां शक्रो भयप्रदः । ततो नादृष्टमायां  
निशि सुप्तो नृपतिर्यत् । ॥ नमो मातरतः शक्रः । ॥ मत्कस्यानुरोधतः । ॥ येष शयंति वज्रपाणि ते पांसां प्रविनश्यति ।  
तत्कालं यमैर्देवतैर्दंष्ट्रमरणैर्न क्षत्रय सुप्तः निशावसने भरपुद्गयस्य तन्मध्यस्य तदंतस्  
वालो भैरवः शक्रविसर्जनं । तदपि तदलाभे तद्देशं चिन्यामपि तद्विसर्जनं । ॥ अत्र भौमशनिवारवर्धे विसर्जनमुक्तं  
थाव । सौरभूमिं जयोर्योरे सुतकं मृतकेपि वा । ॥ भूमिपालादिकोत्पाते शक्रैर्नैव प्रवासयेत् । इयमेव श्रवणद्वन्द्व  
नारदयि । 'नमस्त्य शुद्धद्वन्द्वं श्यां व्रती संपूज्य वासनं' । तदग्रे भोजयेद्ब्रह्मप्राणसमैर्द्वादशीतिथौ । सौवर्णां दक्षिणां  
स्वो विष्णुव्रतीति करो भवेत् । ॥ अत्रोपवासादिकं । ॥ महाफलमिदमुक्तं हेमाद्रौ भाविष्योत्तरे । मासि भाद्रपदे शुद्धाद्वा  
शीश्रवणान्विता । सर्वापाहरापुण्ड्रादुपवासं महाफलं । ॥ शुद्धद्वादश्यां श्रवणं । ॥ कृष्णद्वादश्यामाघादौ  
त्वैसर्वत्राद्यां । ॥ तदुक्तं माधवय्ये । ॥ शुक्लवायुदेवा कृष्णद्वादशीश्रवणं । ॥ तस्याभिवोपवत् सशयत्रयोदश  
तुषारणमिति । ॥ एतच्च वैचनश्रवणयुक्तद्वादशीसामान्याभिप्रायः । ॥ भाद्रपदशुक्लद्वादश्यानि युगेन श्रवणचोगत्या  
भवान् । तत्रैकादश्याद्वादशीश्रवणयोगो सवोपोष्या एकादशीद्वादशीचैवैष्णवमपि तत्र चेत् । तद्विष्णुशृङ्खलनामा  
ष्णुसायुज्यकंदं वैदितिष्णुधर्मोक्तः । ॥ यदादिनद्वयेपि श्रवणद्वादशयोर्योगस्तदाप्येकादशीयोगस्य प्रशस्तत्वात्तद्यु  
योभिवोपवासोक्तं नृप्यं । तदुक्तं मदनरत्ने मात्स्ये । ॥ द्वादशीश्रवणस्पृष्टा भवेद्देकादशी यदि । ॥ स एषैवैष्णवो योग

विष्णुशृङ्खलसञ्चितः तस्मिन्नुपेक्ष्यविधिवन्नरः सक्षीणकल्मषः प्राप्नोति त्व्युत्तमां सिद्धिं पुनरावृत्तिवर्जितामिति यदा त्वे  
कस्मिन्नहोरात्रे अवणमेकादशी स्पृष्ट्वा द्वादशी स्पृष्ट्वा त्रि-नदाफलाधिक्यमुक्तं नारदीये संस्पृश्यैकादशीराजनद्वाद-  
शीचिदसिंस्पृष्टशतं अवणज्योतिषां श्रृङ्खलहत्याव्यपोहति इति आस्मिंस्तु विष्णुशृङ्खलयोगे एकादश्युपवासश्च तत्रे-  
णैवानुष्ठेयः एकदैवत्यत्वादिरोधाभावाच्च अत्र चैकादश्याः अवर्णयोगाभावाविपत्तिर्हि नावच्छेदेन श्रवणद्वादशीयोगादिव-  
विष्णुशृङ्खलमिति हेमाद्रिमतं निर्णयामृते तु अवणस्यैकादशाद्वादशीभ्यां योगे एवं विष्णुशृङ्खलं नान्यथेति श्रुतौ दया  
दुदयपर्थतोऽस्तमयपर्थतो वा मनक्षत्रयोगइतरद्वादशीवन्नापोहितः मासिमाद्रपदइति भविष्योत्तरवाक्यात् तथा च  
मदनरत्नादिपुस्वल्पअवणयोगोपसंपूर्णोपपत्तमा भवतस्यैकं द्वादशी अवणस्पृष्टा कृत्स्ना पुण्यतमातिथिः न तु माने  
न संशुक्ता तावत्येव प्रशस्यत इति मत्स्यपुराणत्वे निर्णयसिद्धौ दीक्षितेयं च यदातिथ्येन तस्मै पूर्वोदयावधि द्विकलामा-  
त्रमपि अवणक्षीभवति तदापि पूर्वैवेदुक्तं प्रक्रम्य तिथिर्नक्षत्रयोगो योगश्चैव नराधिप द्विकलोऽयं दिलभ्येत सज्ञयो-  
ह्यष्टयानिकइति नारदीयचरणात् दिवोदासीयेतु रात्रेः प्रथमया भव अवणयोगपूर्वोऽन्यथोत्तरा रात्रेः प्रथमपादे चैच्छ्रव-  
णं हरिवासरे तदा पूर्वामुपसेत्नात भवति पारणमिदं त्यक्तेरिति इदं तु निर्मूलत्वात् पूर्वविरोधादुपेक्ष्यमिति निर्णयसिद्धौ  
दीक्षितस्मृतिकौस्तुभयोर्भेदे समूलमेव मदनरत्ने निर्णयसिद्धौ प्रतापमात्तैडे च यत्तु यस्मिन्दिने उदयकालीन श्र-  
वणद्वादशीयोगस्तस्मिन्दिने श्रवणद्वादशीव्रतं स्पृष्ट्वा यक मुदयव्यापिनी आह्वा अवणद्वादशीव्रतइति उहन्नारदी-  
यवचनं यच्च स्मृत्यर्थसारे उदयव्यापिनी आह्वेत्युक्तं तं द्वादशुद्वाधिकाद्वादशीपरदिने पूर्वोदयकालिक श्रवणयोग-  
वती पूर्वदिन उदयकालव्यतिरिक्तकालिक श्रवणयोगवती तदोत्तरां ग्राह्येत्येव परामित्युक्तं यदा तु भयकालीनः  
श्रवणयोगस्तदा पूर्वाग्राह्याः बहुतरं कर्मकालव्यापिस्वात् यदा तु अवणनक्षत्रमेकादश्यामेव भवति न तु द्वादश्या

तदा श्रवणद्वादशीव्रतमेकादशीव्रतमेकादश्यामापिकर्तव्यं तदुक्तं यदान्नान्प्रप्यते ऋक्षद्वादश्यां वैष्णवकचित् ३३ एका  
दशीततोपोष्यापापघ्ना श्रवणान्विता उभयोर्देवताविष्णुः पुराणपुरुषोत्तमः विभेदो नैव कर्तव्यो विभेदात्पतितो नर इति  
विष्णुपुराणपि या. काश्चित्तिथयः प्रोक्ता पुण्यनक्षत्रयोगतः तामेव तद्वत्कुर्याच्छ्रवणद्वादशीविनेति श्रवणद्वादशी  
व्रतश्रवणान्विताया मेकादश्यामापिकर्तव्यम् नतु श्रवणरहितायां द्वादश्यामेवेति नियम इत्यर्थः श्रवणयुतशुद्धिकाद  
श्यात्त्रलभितुदशमीविद्धापिश्रवणयुताग्राह्या तथा च बन्धिपुराणे दशम्येकादशीयत्रसानोपोष्यामेवेतिथिः श्रवणे  
नतु संयुक्तासोपोष्यासर्वकामदेति एतावांस्तु विशेषः श्रवणेकादश्यां वामनावतारः कृष्णपूजाय श्रवणद्वादश्यां  
जनार्दनपूजाविधिस्त्वैक एव हरिभक्तिविलासेऽयं विशेषः तथार्चकारिका एकादश्यामुपवसेत् प्रादुर्भूतो हि भ  
गवान्द्वादश्यामेव वामनः तथा च मत्स्यपुराणे उपोष्यैकादशीपूर्वद्वादश्यां पूजयेद्द्वारिमिति अतो नयं दिलभ्येत मध्या  
न्हेद्वादशीतदा द्वादशीमध्ये एवाचो वामनस्तदाह सूत्रिभिः यदा त्वेकादशी शुद्धाद्वादशी श्रवणान्विता तदा तु समर्थे  
नवासहस्रं विधाय यत्र दश्यां पारं कर्तव्यं तदुक्तं भविष्योत्तरे एकादशीमप्युपोषयेत् न चात्र विधिलोपः स्य दुभयो  
तद्विरिति पारणमंतरे एकादशीवतसमातिरूपविधिलोपोनस्यादित्यर्थः यत्तु विष्णुधर्म पारणातिव्रतं ज्ञेयं त्र  
ने विप्रभोजनम् असमाप्तिव्रते पूर्वैव कुर्याद्भ्रातारमिति तदेतदन्यत्रैताविषयः नारदीयपुराणे द्वादश्यामुपवा  
नत्रयोदश्यां तु पारण निषिद्धमपिकर्तव्यमित्याज्ञां पारंभी श्रवति ॥ = मार्कण्डेयोप्येवं निषिध्य  
नयो अत्र गौडाः शृणुराजन्परं काम्यं श्रवणद्वादशीव्रतमिति स्थूलशोर्पवचनात् काम्यमेवेदम् तेनाशक्त  
स्थनित्यमेकादशीव्रतमेवेति मन्यते द्वादशीमुपवासेन शुद्धात्मानं परं सर्वशः च कर्त्तव्यं त्वमतुलं संप्राप्तोऽत्युत्तमो  
अत्रिभिर्तिगौडनिबंधमार्कण्डेयोक्ते श्रुति कांलतं वा वैवेचने एतां श्राष्टौ द्वादश्याः काम्या एवेति निश्चयप्रमाणा

भावात् फलश्रवणाच्च यत्तु न करिष्यति यत्कैदादंशयोष्टैर्ममाज्ञया । तेषां यमपुरवासोयां वंदाभूतसंलुघमित्या  
 दीनिर्घपुराणस्थवचनानीतिकेन चिह्नितानि । तान्यपि वैष्णवग्रंथेष्वप्यदंशनादंशानां दरण्यां न्येव । कोऽस्तंभेन  
 इदंचत्रतंतित्यं काम्यं उपवासमकृत्वा तु नरो नरकमृच्छतीति श्रवणं द्वांशीं प्रकरणे वांमनपुराणं । वंचनोदिति  
 तत्रमूलं मुर्यं कृत्यरत्नावल्यतु अत्र त्रतं काम्यं नित्यमिति केचिदित्युक्तं यस्त्वं पांसां संध्यां समं शौयां वंजीवं स्वीक  
 शेत्येकादशीं त्रतंच स्वैकादश्यामुप्यश्रवणं द्वादश्यां विष्णुसंपूज्यं दध्योदनं दानं दिकं कृत्वा पांसां कुंयात् । तदु  
 क्तमस्य पुराणे द्वादश्यां शुक्लपक्षे तु नक्षत्रं श्रवणं यादे । उपोष्यैकादशीं तत्र द्वादश्यां पूजयेद्धारि । अस्यां यः का  
 लतत्त्वविवेचने हरिपूजाभिवर्गकुर्म्यत्र तत्पवासमित्यर्थः । उपवांसं करणे तदंगं हरिपूजायाः । प्रातस्तवादेयतद्विधि  
 वैषय्योदिति उपवासद्वयासमर्थेनास्वीकृतैकादशीं त्रतेन काम्यं नित्यं स्यवाधं कभितिन्यायेन श्रवणं द्वादश्यां मित्रो  
 पवासः कर्तव्यः तदुक्तं नारदीयपुराणे उपोष्य द्वादशीं पूज्या वैष्णवर्क्षेण संयुता एकादश्यां द्रव्यं पूजयेत्तु नरः प्राप्नोत्य  
 संशयम् । यालिपेयथा यज्ञैर्महीनोपि दीक्षितः सर्वफलमवाप्नोति ह्यस्मातोप्यहुतोपि संनिवि । एवमेकादशीं भुक्त्वा  
 द्वादशीं समुपोषात् पूर्ववासं रजं पूजयेत्तु सर्वप्राप्नोत्यसंशयमिति । निरुथसिंहावपि वामनपुराणे । एकाद  
 श्यां नरो भुक्त्वा द्वादश्यां समुपोषात् व्रतद्वयकृतं पूजयेत्तु सर्वप्राप्नोत्यसंशयमिति । दिवोदासीये भविष्यपुराणे । उ  
 पवासद्वयं कर्तुं न शक्नोति न शयदि प्रथमे ह्येकलाहारी निराहारो परं हनीति । उभयदिने श्रवणाभावे तु एकादश्या  
 मुपोष्य द्वादश्यां वामनोत्सवं कुर्यात् । श्रवणयोगाभावे कवलद्वादश्यां व्रतविधानाभावात् तथा हरिभक्तिविलासी  
 कारिका दिनद्वयेऽपि श्रवणाभावे तद्योगहानितः । एकादश्यां मुपोष्यैव द्वादश्यां वामनं यजेत् । पारणेनूभयान्  
 मुख्यः तदुक्तं स्कंदपुराणे तिथि नक्षत्रनियमेति श्रिभते च पारणे । अतो न्यथा पारणां यत्र तं भगवन्नुयात्

उभयांतालाभे एकतरतिवापारणकुर्यात् तदुक्तं 'हमाद्रोमदनरत्ने नारदीयपुराणे तिथिनक्षत्रसंयोग  
उपवाग्नौचदाभवेत् पारणतुनकर्तव्ययावन्नैकस्यसंक्षयइति । इयं वृंधवारतिप्रशस्ता अवणद्वादशीयोगिवृध  
वारोचदाभवेत् अत्यंतमहतीनामद्वादशीसात्रकीर्तितिविष्णुभक्तेशीयवचनात् भाद्रपदेसात्तनफलदा  
तथाचस्कटपुराणे मासिभाद्रपदेशुक्ताद्वादशीअवणान्विता । महतीदशवाज्ञियाउपवासमहाफला वृधश्रवण  
समुक्तायाचैवद्वादशीभवेत् अत्यंतमहतीतस्यादत्तंभवतिचाक्षर्यमिति आत्रकृत्यकृत्परत्नावल्ग्रा ब्रह्मवेवर्त  
पुराण वृधश्रवणसंयुक्तविजयासंगमंतदा वारिधानीप्रदायास्यादध्योदनसमन्विता प्रतयोनौनजोयितपूज  
चित्तात्रवामनं वंशःसुहृन्स्तेनमुक्तपितृऋणादसौ । अत्रतीर्थस्नानादिकमनंतफलंभवति तदुक्तविष्णुम  
मोक्षे भद्रस्यशुक्लपक्षेनक्षत्रंश्रवणयदि तस्यातीर्थयस्त्वनंतदंनंतफलंभवेत् देवतापूजनंविप्र भोजनहव  
नंतथा एकजप्यात्सहस्रस्यजपस्यफलमश्रुने 'दानंचमहत्तल्पवासहस्रगुणितंभवेदिति अस्यांवृधयोगे  
संगमस्नानमुक्तैर्लगे अत परंतुसंयोगंगंगारुणसंगमः । अथणद्वादशीयोगिवृधवारोचदाभवेत् तदातस्मि  
न्नरःस्नात्वागोसहस्राफलंलभेदिति आहंकरोति यस्तत्रतीस्मिन्कालेयशस्विनि तारयेत्सपितृन्सर्वान्विष्णु  
लोकंसंगच्छति अन्यत्रापि नदीनांसंगमेस्नानमुक्तविष्णुभक्तेशी । अथणद्वादशीयोगंगंगया शोणस्यचसमा  
नदत्वाचविभ्रंयःसोपवासोसिर्जितेद्विप्रः पुण्यपुसतंतरांजननदीनांसंगमेषुच गंगासरथ्वोर्गंगया शोणस्यचसमा  
गमे इक्षुमत्याश्रगंगाया गंगायमुनयोस्तथा गोमत्याश्रसंयंश्रकौक्षिक्यांगंडकागमे विपाशयादेवहृदो  
यत्रयोगंप्रपद्यते विपाशाचतथायोगयत्रयातिशतद्रुहा । ईशवतीतीर्थयोगंगयत्रयानिचासिंधुना चद्रभागातथायोगं  
तौप्यापत्रसमागता चंद्रभागायत्रयातिचितस्ताथाःसमागम महासिंधुश्रसंगं यत्रयातिवितस्तथा विष्णु

लोकंप्रापयति यावदाभूतसंस्कारं राजमूयादिभिर्धैर्यैः फलं मम वाप्यते. श्रवणद्वादशीं प्राप्य तत्फलं भवेत्तरश्नति  
 ॥ अथ विष्णुधर्मोत्तरे श्रवणद्वादशीविधानम् राम उवाच उपवासासमर्थानां किंचिदेकमुपोषितं महाफलं महदेव त  
 न्ममाचक्ष्वष्टच्छतः शंकर उवाच याराम श्रवणोपेताद्वादशी महती तु सा तस्यामुपोषतः स्नातः पूजयित्वा जनार्दनं प्राप्ते  
 त्ययत्नद्वर्जो द्वादशद्वादशीफलं दध्यादनयुतं तस्यां जलपूर्णं घटं तथा वस्त्रेण वेष्टितं दत्त्वा च त्रैपायन हेमवच  
 नदुर्गतिमवाप्नोति गतिमग्र्यां च वेदति श्रक्षयं स्थानमाप्नोति नात्र कार्त्तव्या विचारणा श्रमणद्वादशीयोगे बुधवारो भवेद्य  
 दि श्रक्षयं तमहतीनामद्वादशी सा प्रकीर्त्तिता स्नानं जप्यं तथा दानं होम आहं सुरार्चनं सर्वमक्षयमाप्नोति तस्यां भृगुकुलो  
 ब्रह्म तस्मिन्दिने तथा स्नातो यत्र कचन संगमे संगंगा स्नानं जरामफलं प्राप्नोत्यप्यसंशयं श्रवणोपसंगमाः सर्वे परपुष्टिप्र  
 दाः सदा विशेषाद्द्वादशीयुक्ते बुधयुक्ते विशेषतः तथैव द्वादशीप्रोक्ता सर्वकामफलप्रदा ॥ इति विष्णुधर्मोत्तरोक्त  
 श्रवणद्वादशी ॥ अथ भविष्योत्तरोक्ता श्रवणद्वादशी कथा ॥ बुधधिर उवाच उपवासासमर्थानां सदैव पुरुषा  
 त्तम एकायाद्वादशीपुण्यातां विदस्व ममानघ श्रीकृष्ण उवाच मासि भाद्रपदे शुक्लाद्वादशी श्रवणान्विता सर्वका  
 मप्रदा पुण्या उपवासे महाफला संगमे सरितां स्नात्वा द्वादश्यां समुपोषितः समग्रं फलमाप्नोति द्वादशद्वादशीभवं  
 बुधश्रवणसंयुक्तौ सैव चेद्द्वादशी भवेत् अतीव महती तस्यां सर्वकृतमिहाक्षयं द्वादशी श्रवणोपेता यदा भवति प्ररत  
 संगमे सरितां स्नात्वा गंगादि स्नानफलं सोपवासः समाप्नोति नात्र कार्त्तव्या विचारणा जलपूर्णं तथा कुंभं स्थापयित्वा  
 विचक्षणाः पंचरत्नसमोपेतं सोपवीतं मुपजितं तस्य स्कंधे सुघटितं स्थापयित्वा जनार्दनं स्वशक्त्या स्वर्णघटि  
 तं शंखशार्ङ्गं विभूषितं स्नापयित्वा विधानेन सितचंदनचर्चितं सितवस्त्रयुगच्छत्रवस्त्रोपानद्युगान्वितं उैनमो  
 वासुदेवाय शिरःसंपूजयेत्ततः श्रीधराय मूलं तद्वैकुण्ठाय दशौ नमः श्रौपतये च कुंभजौ सर्वास्त्रधारिणे व्यापकाय न



मःकुक्षी केशवायोदरनमः त्रैलोक्यजनकायेतिमंडूस्पजयेद्धरिःसर्वाधिपत्येजधेपादौसर्वात्मनेनमः अनेनवि  
धिनाराजन्पुष्पैर्धूपैःसमर्चयेत्ततस्तस्याग्रतोदैनैवेद्यघृतपाचितं मोदकांश्रनवान्कुंभान्दद्याच्छक्त्याविचक्षणाः  
एवंसंपूज्यगोविंदंकुश्याजागरणनिशि प्रभोतेविमलेस्त्रात्वासंपूज्यगरुडध्वजं पुष्पधूपपादिनैवेद्यैःफलेर्वस्त्रैःसुशो  
भनैः पुष्पांजलिं ततोदत्त्वामं त्रमेतमुदीरेयत् नमोनमस्तेगोविंदवधश्रवणसंज्ञक अघोघसंक्षयंकृत्वासर्वसो  
ख्यप्रदोभव अनंतरंब्राह्मणेनैवेदेवेदंगपारगे पुराणज्ञोविशेषेणविधिवत्संप्रदापयेत् प्रीयतांदिवेदेवेशोममसंकटना  
शनः अनेनविधिनाराजनन्दनद्यास्तीरेनरोत्तमः सर्वनिवर्तयेत्सम्यगेकभकरतोपिसन् अत्रार्घ्यदानंभक्तिचंद्रादेये  
शंखचक्रगदापद्मशराङ्गंविभूषित गृहाणार्घ्यमयादत्तंशार्ङ्गपाणेनमोस्तुते इतिभविष्योत्तरोकंश्रवणद्वादशी  
व्रतम् ॥ ॥ अथवामनपुराणोक्ताश्रवणद्वादशीकथा ॥ पुलस्त्यउवाच अयतांकथयिष्यामिकथांपापप्र  
णाशिनीं पुरात्रेतायुगस्यादौयथावृत्तंतपोधन मद्रदेशइतिख्यातो देशोवैब्रह्मणः सुत शकलंनगरंतत्रस्था  
तंस्थानीयमुत्तमं तत्रविपणिवृत्तिस्थः सुधर्मास्थोभवद्वाणिक् धनाढ्योगुणवान्भोगीनानाशास्त्रविगारदः सर्व  
कदानिजादाष्टात्स्वराष्ट्रंगंतुमुद्यतः सार्धेनमहतयुकोनानाविपणिपण्यवान् गच्छतः पथितस्याथ मरुभूमौ  
कालिप्रिय अभवद्द्रस्युतोत्पन्नो ह्यवस्कंदोतिदुः सहः ततःसहृतसर्वस्वो वणिग्दुः खसमन्वितः असहायोन  
रौतास्मिन्श्चारोन्मत्तवद्वशी चरतातदरण्यैव दुःखाक्रान्तेननारदस्यात्माइवशमीवृक्षो मरावासादितः शुभः तं  
मृगैः पक्षिभिर्यवहीनं दृष्ट्वाशमीतरुं क्षांतः क्षुत्तृप्तरितात्मातस्याधः समुपाविशत् सुप्तश्चापिसुविश्रांतो  
मध्याह्नेचसउत्थितः समपश्यत्तथायांतं प्रेतं प्रेतशैतैर्वृतं उद्वाह्यंतमथान्येनप्रेतेनप्रेतनायकं पिंडांशिभिश्चपुर  
तोधावद्भिर्भीमाविग्रहैः अथाजगामप्रेतोसौपर्यटित्वावनानिच उपगम्यशर्भामूलेवणिक्पुत्रंददर्शह स्वागते

नाभिवाधेनंसमाभाष्यपरस्परं उपोपविष्टः छायायांष्टुवाकुशलमात्मवान् ततः प्रेताधिपतिनाष्टः सतुवभू-  
वतुः कुतआगम्यतेत्रैहिकसाधोवागमिष्यति कथंचदमहारण्यंमृगपक्षिविजिनं समसन्नोसिभद्रतेसर्वमा-  
रुःतुमर्हसि सर्वमारुयातवान्ब्रह्मन्स्वदेशधनविद्युतिं तंचश्रुत्वासत्तातंतस्यदुःखं दुःखिता वाणिक्पु-  
त्रंयःप्राहप्रे तपालः संवधुवत् प्रेतपालउवाच ॥ एवंगतोपिमाशोकंकर्तुमर्हसिसुव्रत भूयोप्यर्थाभविष्यं  
तियादिभाग्यफलंतव भाग्यक्षयेथक्षायेंतभवत्यभ्युदयेनते क्षीणस्यास्यशरीरस्यार्थितयानोभयंभवेत इत्युवा-  
र्यंसमारुह्यस्वान्भृत्यान्वाक्यमब्रवीत् अद्यतिथिरयंपूज्यः सहदेशजनैर्भम आस्मिन्ष्टुवणिक्पुत्रेयथास्वजन-  
दर्शनं अस्मिन्समागतेप्रेताः प्रीतिर्जाताममातुला एवंहिवदतस्तस्यमृत्पात्रंसुदृढंनवं दध्योदनेनसंपूर्णमाज-  
गामयेथप्सितं तथानवाचसुदृढासंपूर्णपरमांभसा वारिधानीचसंप्राप्ता प्रेतानामशतःस्थिता तदागतंचस-  
लिलमन्नंविक्ष्यमहामातिः प्राहोतिष्ठवणिक्पुत्रस्त्वमान्हिकमुपाचर ततस्तौवारिवाहिन्याः सालिलेनविधानतः  
कृत्वाग्निहकावुभोजातौवणिक्प्रेतपतिस्तथा ततोदणिकसुतेआदौदध्योदनमथेच्छया दत्त्वातेभ्यश्चसर्वेभ्यः प्रे-  
तेभ्योप्यददात्तः भुक्त्वस्सुचसंधंकुामर्तेभसिसेविते अनंतरंचबुभुजेप्रेतपालोवराशनं प्रकामतृप्तेप्रेत-  
वारिधान्योदनस्ततः अंतर्धानमगाद्रह्यन्वणिकपुत्रस्यपश्यतः ततस्तदद्भुततर्मदृष्ट्वासौमतिमान्वणिक् पप्र-  
च्छतेप्रेतपालंकौतूहलमनावशी अरएयनिर्जलेदेशेकुतोन्नस्यसमुद्रः कुतस्तुवारिधानीयंसंपूर्णपरमांभसा  
तथावीतभयामृत्यास्तेभ्यर्णोवर्णतःकृशाः भवानपिचेतजस्वीर्किंचिस्पृष्टवपुःशुभः शुक्लवस्त्रपरीधानोवहूनांपरि-  
पालकः सर्वमेतन्ममाचक्ष्वभवाक्कःकाशमीत्वयं इत्थंवणिकमुतवचश्रुत्वासौप्रेतनायकः शशंससर्वतस्या-  
ययथातृप्तंपुरातनं अहमासंपुराविप्रःशकलेनगरोत्तमेसोमशर्भेतिविख्यातोवहूलागर्भसंभवः नमसीद्ववाणि

कथंमप्रातिवेश्योमहायशाःसोहंकदृश्यामूढात्माधनोपिसतिदुर्मतिः नटदामिहिजातिभ्यांनचाश्राम्यन्नमुत्तमं  
 प्रमादाद्यदिभुंजेयंदधिशीरघृतान्वितं रात्रौततोनाभिघोरैस्ताडयतेममविग्रहः प्रातर्भवतिमेघोरासृद्युतुल्यावि  
 सूचिका नचकश्चिन्ममाभ्यासेतत्रतिष्ठतिवांधवःकथंकथमपिप्राणमयासंप्रतिधारिता एवमेतादृशःयापोनिव  
 साम्यतिनिर्घृणःसौवीरतिलपिण्याकशकुशाकादिभोजनैः क्षपयामिकदन्नाद्यैरात्मनःकालधाततां एवतत्रस  
 खमह्यमहान्कालोभ्यगादयंश्रवणद्वादशीनाममासिभाद्रपदेभवत् तत्रनागरिकोलोकोगतःस्नानचसंगमेःइराव  
 त्यानद्वलायाब्रह्मक्षत्रपुरःसरःप्रातिवेशप्रसंगेनतत्रस्नानुगतोह्यहं कृतोपवासःशुचिनात्वेकादश्यांपतव्रतःततःसं  
 गमतोयेनवारिधानोर्नाट्टा संपूर्णवस्त्रसवीतांछत्रोपानहंस्युतामपिमृष्टस्यपूर्णदध्योदनस्याहि प्रद  
 तंब्राह्मणैर्द्रायशुचयेस्नातधर्मिणे तदेकंजवितादतंमयादानंविण्कुसुत वर्षाणांसप्ततीनांतुनान्यदत्तंहि किंचन  
 मृतःश्रेतस्त्वमापन्नोदत्वाप्येतान्शर्महिमे एतत्तेकारणंप्रोक्तयइत्तनुमयांभसा दत्तंदिदमायातमध्याह्नेपिदिनेदिने  
 यावच्चाग्रंनभुंजेहंनतावत्क्षयमेतिवै मयिभुक्तेषतिवसर्वमंतर्हितंभवेत् यच्चानपत्रमददंस्त्रैयंजातःशर्मतरु उपानय  
 गलेदत्तेप्रेतोमेवाहनोभवत् इदंतवीकंसर्वंहिमयाज्ञानवतात्मना श्रवणद्वादशीपुण्यातंवाकापुण्यवर्धिनी इत्येवमु  
 क्तवचनेवणिमपुत्रोद्वोद्वचः यन्मयानवकसंबंधतदनुज्ञातुमहसि तत्तस्यवचनंश्रुत्वात्रणिमपुत्रस्यनारदप्रेतपा  
 लोवचःप्राहस्वार्थसिद्धिकरंततः यत्त्वयाततकर्तव्यमस्मिद्धितार्थमहामते कथयिष्यामिस्सम्यक्कृतवश्रयस्करंमम  
 गयार्थातीर्थजुष्टायांस्नात्वाशौचसमन्वितः ममनामसमुद्दिश्यपिडिनिर्वापनंकुरु तत्रपिडप्रदानेनप्रेतभावादहंसखे  
 मुक्तःसर्वपिष्टाणंहियास्यामिसहलोकतायांधं द्वादशीपुण्यामासिप्राष्टपदेसिता बुधभ्रवणसं युक्तासांतेथ्येयस्क  
 रीरुसृताइत्येवमुक्तातुवचःप्रेतराजोर्नगैः सह स्वनामानियथान्यायंसम्यगाख्यातवान्शुचिःप्रेतस्कंधंसमारोप्य

याति तोमरधन्वकं रम्यचशूरेनार्यदेशे प्राप्ताः सवैवाणिक् स्वकर्मधर्मयोगेन धनमुच्चावचं बहु उपार्ज  
 यित्वा प्रययोगवातीर्थमुत्तमं पिंडनिर्वपणचक्रे तथा न्येषा स्वगोत्रिणा एवं प्रदत्तेष्वथैवापि षड्पुत्रैतभावतः विमु  
 क्तास्ते द्विजप्रेता ब्रह्मलोकततो गताः सचापि हि विष्णुः कपुत्रो निजमालयमात्रजन् अवणद्वादशीं कृत्वा कालधर्ममुपे  
 यित्वान् गंधर्थलोकैः मुचिरं भोगान् भुक्त्वा सुदुर्लभान् मानुषजन्मचासाद्य सवर्भशाकले विराट् स्वकर्मधर्ममृत्तिस्थः  
 अवणद्वादशीरतः कालधर्ममवाप्या सौगुह्यकावासमाप्तवान् तत्रोष्यमुचिरं कालं भोगान् भुक्त्वा अकामतः मर्त्य  
 लोकमथ प्राप्य राजन्यतनयोऽभवत् तत्रापि क्षत्रवृत्तिस्थो दानधर्मरतो वशी नो ग्रहेरिगणान् जित्वा कालधर्ममुपेयि  
 वान् शक्रलोकचतुर्प्राप दैवैः सर्वैः संपूजेत पुण्यक्षयादिहागस्य शाकलेचाभवद् द्विजः ततो विकटरूपो सौसर्व  
 शास्त्रार्थपारगः व्यवाहपद् द्विजसुतारूपेणानुपमां द्विजः सातुतं निजभर्तार सुशीलमपि भामिनी विरूपमिति म  
 न्वानाततः सोभूः सुदुःखितः ततो निर्वेदसंयुक्तो गत्वा श्रमपदं महत् इरावत्यास्तटे धीमान् चक्रधारिणमासदत् त  
 माराध्य जगन्नाथं नक्षत्रपुरुषेण हि नक्षत्रपुरुषव्रतेनेत्यर्थः ॥ सुरूपांतां मवाप्या ग्यामस्मिन्नेव च जन्मनि त  
 तः त्रियोभूद्वायीयाभोगवानभवद्दशी अवणद्वादशीयुक्तः पूर्वाभ्यासादजायत एव पुरा सौ द्विजपुंगवस्तु कुरूपरू  
 पो भगवत्प्रसादात् अनंगरूपप्रतिमो बभूव मृश्वराजा स पुरुरवाभाभवत् ॥ इति श्रीवीरमित्रोदयेयामनपु

राणोक्ता अवणद्वादशीकथा ॥

अथ भविष्योत्तरीका अवणद्वादशीकथा ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच  
 महत्परयेयद्दत्तं भूमिपालशृणुष्व तत् देशोदशार्णकोनामतस्य भागे तु पश्विमे अतीवासीन्मरुद्दे  
 शः सर्वसत्त्वभयंकरः सततसिक्ताभूमिर्धनत्रकृष्णमहारागः अल्पछायाद्भुना कोणीं मृतप्रा

कश्रीमान्प्रातिवेश्योमहायशाःसोहकदृष्ट्यामूढात्माधनेपिसतिदुर्मतिः नटदामिद्विजातिभ्योनचाभ्राम्यन्नमुत्तमं  
 प्रमादाद्यदिभुंजेयं दधिक्षीरघृतान्वितं रात्रौततोनाभिर्घोरैस्ताडयेतमविग्रहः प्रातर्भवतिमेघोराराम्युतुल्यावि  
 सूचिका नचकश्चिन्ममाभ्यासेतत्रतिष्ठतिवांधवःकथंकथमपिप्राणमयासंप्रतिधारिता एवमेतादृशःरापोनिव  
 साम्यतिनिर्घृणःसौवीरतिलपिप्याकशकुशाकदिभोजनैः क्षपयामिकदत्ताद्यैरात्मनःकालायाततां एवंप्रस  
 खमह्यमहान्कालोभ्यगादयंश्रवणद्वादशीनाममासिभाद्रपदेभवत् तत्रनागरिकोलोकोगतःस्नानचसंगमेऽराव  
 स्यानद्वलायात्रह्रक्षत्रपुरःसरःप्रातिवेश्यप्रसंगेनतत्रस्नातुंगतोह्यहं कृतोपवासःशुचिनात्वेकादश्यायतवतःततःसं  
 गमतोयेनवारिधानिर्नयादृढा संपूर्णोवल्लसवीतीच्छत्रोपानहस्युतामृत्पात्रमपिपृष्ठस्यपूर्णदध्योदनस्याहि प्रद  
 तंत्राह्मणोद्रायशुचयेस्नातयर्भिणे तदेकंजीवितादंतमयादानंवणिक्सुत वर्षाणांसप्ततीनांतुनान्यद्वर्तहि किंचन  
 मृतःश्रेतत्वमापन्नोदत्याप्येतान्पमेहिमे एतत्तेकारणंप्रोक्तंयद्वत्तनुमयाभिसा दत्तदिदमायातिमध्याह्नेपिदिनेदिने  
 यावच्चान्नभुंजेहंनतावरक्षयमेतिवै मयिभुक्तेचर्पितिसर्वमंतार्हितंभवेत् यच्चानपत्रमददंसौयंजातःशर्मातरु उपानयु  
 गलेदत्तेप्रेतोमेवाहनेभवत् इदंतवोक्तंसर्धंहिमयाज्ञानवतात्मना श्रवणद्वादशीपुण्यातवांकापुण्यवार्त्तिनी इत्येवमु  
 क्तोवचनेवणिमपुत्रोद्वेद्वचः यन्मयानवकर्तव्यंतदनुज्ञातुमर्हसि तत्तस्यवचनंश्रुत्वावणिक्पुत्रस्यनारदप्रेतपा  
 लोवचःप्राहस्वार्थसिद्धिकरंततः यत्स्वयातातकर्तव्यंमद्वितार्थमहामते कथयिष्यामिस्सम्यक्कृतवैश्वस्करंमम  
 गयायार्तिर्थजुष्टायांस्नात्वाशौचसमन्वितः ममनामसमुद्दिश्यापिपंडनिर्वापनंकुरु तत्रापिपंडप्रदानेनप्रेतभावादहंसखे  
 मुक्तःसर्वपिष्ट्वाहियास्यमिसहलोकतायाचेयं द्वादशीपुण्यामसिप्रोष्टपदेसिता ब्रुव भवणसं युक्तासाते श्रेयस्क  
 रीरस्मृताइत्येवमुक्तातुवचःप्रेतराजोनुगैः सह स्वनामानियथान्यायंसम्यगाख्यातवान्शुचिः प्रेतस्कंधंसमारोप्य

याति तोमरधन्वकं रम्ये च शूरे सैन्ये देशे प्राप्ताः सर्वैः वैष्णिकं स्वकर्भधर्मयोगेन उपार्ज-  
यित्वा प्रययौ गयतीर्थं मनुजैर्मपि विदितं विपणवैः तथा न्येषां स्वगोत्रिणां एवं प्रदत्तेष्वथैव पिण्डेषु प्रेतभावतः विमु-  
क्तास्ते द्विजप्रेता ब्रह्मलोकततो गताः सचापि हि वैष्णवपुत्रो निजमालयमाव्रजतु श्रवणद्वदशी कृत्वा कालधर्ममुपे-  
यित्वा न गंधर्धलोके मुचिरं भोगान्भुक्ता सुदुर्लभाः सन्तु पञ्चमचासाद्य सवभौशा कले विराट् स्वकर्मधर्मदृष्टिस्थः  
श्रवणद्वदशीरतः कालधर्मवाप्यासौ गुह्यकावासा मासवान् तत्रोष्यमुचिरं कलं भोगान्भुक्ता यथाकामतः मर्त्य-  
लोके मथ प्राप्य राजन्यतनयोऽभवत् तत्रापि सत्रदृष्टिस्थो दानधर्मरतो वशी नोग्रहेरिणान् जित्वा कालधर्ममुपेयि-  
वान् शक्रलोकं च दुप्रापं देवैः सर्वैः सुप्राजितं पुण्यक्षयादिहागत्य शाकले चाभवद्द्विजः ततो विकटरूपो सौसर्व-  
शास्त्रार्थपारगः व्यववाहयद्द्विजसुतारूपेणानुपमां द्विजः सातुर्तं निजभर्तारं सुशीलमपि भामिनी विरूपमिति म-  
न्यानाततः सोभूत्सुदुःखितः ततो निर्वेदं संयुक्तो गत्वा श्रमपदं महत् इरावत्यास्तटे धीमान् चक्रधारिणमासदत् त-  
मां राध्य जगन्नाथं नक्षत्रपुरुषेण हि नक्षत्रपुरुषत्रतेनेत्यर्थः ॥ सुरूपांतामवाप्याप्यामस्मिन्नेव च जन्मनि त-  
तः प्रिये भूद्वार्याया भोगवानभवद्दशी श्रवणद्वदशी युक्तः पूर्वाभ्यासादजायत एवं पुरा सौ द्विजपुंगवस्तु कुरुप-  
यो भगवत्प्रसादात् अनंगरूपप्रतिभो वभूव श्रज्जसुराजा सपूरुखरवाभाभवत् ॥ इति श्रीवीरमित्रोदये वामनपु-  
राणोक्ता श्रवणद्वदशीकथा ॥

अथ भविष्योत्तरोक्ता श्रवणद्वदशीकथा ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच  
महत्पर एष यद्दत्तं भूमिपाल शृणुष्व तत् देशो दशार्णको नाम तस्य भगिनुपश्रिमे श्रुतो वासी नमरुद्धे  
शः सर्वस्वभयंकरः संतप्तसिक्तभाभूमिध्वजकृष्णमहोरगाः अल्पछायां द्रुमीर्कीर्णां मृतप्रा-

णिसमाकुला शमीखदिरपालाशसकरोरैश्चर्यालुकैः तत्रभीमद्रुमाः पार्थ कटकैः सेवतादृढाः दुष्टप्राणिग  
 णाकीर्णतत्रभृद्भृश्येकचित् अन्यैर्कृतापविषामानिस्तृणापुरुषोज्ज्वलाः ज्वलदग्निमैववयत्किंचित्तत्रदृश्यते  
 तथापिजीवाजीवंतिसर्वैकर्मनिबंधनाः नोदकंमुदकाभाराजंस्तत्रवलहकाः कदाचिदपिदृश्यतेह्रवमानावि  
 हंगमाः येकांतरगतैः कैश्चिच्छिशुभिस्तृपितैः समं गच्छंतिजलपानायसंभ्रमात्सैकतेतटे सैकतेष्वेवतत्रयंतिज  
 लैस्सैकतसेतुवत् तस्मिंस्तथाविधेशकैश्चिद्देवशाद्वणिक् निजसार्थपरिश्रष्टः प्रविष्टोमरुजंगले वभ्रामभ्रांत  
 हृदयः सुतृण्णाश्रमपीडितः कश्यामः वजनः कार्थयास्यामिवहुधेरितः अथप्रेतान्ददर्शसौतृण्णाव्याकुलितै  
 द्वियः स्नायुवद्वास्थिचरणांघावमानानितस्ततः उत्कचान्मलिनान्रूक्षान्निर्मसाम्भीमदर्शनान् प्रेतस्कं  
 धसमारूढमेकंविभक्तदर्शनं ददर्शवहुभिः प्रेतैः सभंतापरिवारितं आगच्छन्शिवभक्तोस स्तुतिशब्दपुरःसरं  
 प्रेतस्कंधान्मर्हीगत्वातस्यांतिकमुपागमत् सोभिवाद्यवणिक्श्रेष्ठमिदंवचनमब्रवीत् अस्मिन्घोरतरेदेशेप्रवे  
 शोभवतः कथं तमुवाचवणिक्श्रीमानससार्थभ्रष्टयोगतः प्रवेशोदैवयोगेनरुष्टकर्मकृतेनतु तृणामेवाधेत्य  
 धैक्षुद्भ्रमोऽथभृशांतथा प्राणाः कंठमनुप्राप्ता वचननष्टयेवमे अत्रोपायंनपश्यामिजीवेयंयेनकेनचित् ॥ कृष्ण  
 उवाच ॥ इत्येवमुक्तः प्रेतस्तं वणिज्वाक्यमब्रवीत् एवमुक्तेतथाचक्रेसवणिकृतृण्णयादितः मध्यान्हार मये  
 प्रातिगतस्तंदेशमागताः पुन्नागवृक्षाच्छीतावारिधानीमनोरमा दध्योदनस्य भकेन वर्धमानेनसंयुता अत्र  
 तीर्यततःसोऽत्र दधावतिथ्येततः तेषामाभंत्रणेनवपरांतृप्तिमुपागतः वितृण्णाविज्वरश्चैवक्षणेनसमपद्यत त  
 तथ प्रेतसंघस्यतस्माद्भागत्कमाद्दौ दध्योदनात्सपानीयात्प्रेतास्तृप्तिपरांगताः अतिथितर्पयित्वात्प्रेतलोकं  
 चसर्वशः ततः स्वयंचवुभुजे भुक्तशेषंपथासुखं तस्यभुक्तवतस्तत्रपानीयंचक्षययौ प्रताधिपंततस्तुष्टौव

णिग्वचनमब्रवीत् आश्रयेत्तत्परमं वनेस्मिन्प्रतिभातिमे अन्नपानस्यसंप्राप्तिः परमस्यकुतस्तव स्तोके  
 नचतन्नेनविभर्षिसुबहून्पृथक् तद्विगतः कथं त्येतिनिर्मासाभिन्नकुसयः अपरंचकथं ह्येतन्ममाश्रयकथं  
 यतः कथमस्यामटव्यांघोरायांचकृतालयाः तदेतत्संशयं छिधिरकौतूहलंमम एवमुक्तः सर्वाणि यंप्रेतो  
 वचनमब्रवीत् ॥ प्रेतउवाच ॥ शृणुभद्रप्रवदयामिदुःकृतं कर्मचात्मनः शाकलेनगरेश्चैव अहमासंसुदुर्भतिः  
 वणिगासंपुराकालेततोभद्रंममानघ शाकलेनगरेतस्मिन्नास्तिक्यस्यदुरात्मनः धनलोभात्तदातत्रकदाचिक्क  
 मदेरिता नदत्ताभिक्षवेभिक्षानदृष्ट्वा तज्जलं कदा प्रतिवेश्यस्तुतत्रासीद्ब्राह्मणोगुणवान्मम श्रवणद्वादशीयो  
 नेमासिभाद्रपदे तथा सकदाचिन्मयासाद्धैतौर्पिनामनर्दयौ तस्यास्तुसंगमः पुण्योयंत्रासीच्चंद्रभागया च  
 द्रभागसोमसुतौपीचैवार्कनर्दिनी तयोःशीतोष्णसलिलेसंगमंसुमनोहरं तर्त्तार्थवरमासाद्यप्रातिवेश्यस्तुमे  
 द्विजः श्रवणद्वादशीयोगेस्नातश्चैवउपोषितः चाद्रभागस्यतोयस्यवारिधान्योनवाटडा दध्योदनयुतैः सार्द्धं स  
 पूर्णैर्वर्द्धमानकैः छत्रोपानयुगं वस्त्रं प्रतिमां विधिवद्दरेः प्रददौ विप्रमुस्याय रहस्यज्ञो महामतिः चित्तसंरक्षणार्था  
 यतस्यापि चततोभयात् सोपवासेन दत्तावैवारिधानी तदामया चांद्रभागस्य तोयस्य दध्योदनयुततादा एत  
 ल्कृत्वा गृहं प्रातस्ततः कालेन केनचित् पंचत्वमहमायातो नास्ति कथा त्रेततांगतः अस्यामटव्यांघोरायांचयाट  
 एतंतयानघ ब्रह्मस्वहारिणस्त्वेतेपापाः प्रेतभमागताः परदाररताः केचित्स्त्र्याभिद्रोहरताः परे मित्रद्रेहरताः  
 केचित्पापकर्मरताश्च ये ममेतैर्भृत्यतां पाता अन्नपानकृतेनघ अक्षयोभगवान्विष्णुः परमात्मा सनातनः य  
 द्दीयते तमुद्दिश्य अक्षयंतत्प्रकीर्तितं मया विहीनाः किं ते ते वनेस्मिन् भूशदारुणे पीडामनुभविष्यति दारुणं कर्म यो  
 निजं एते पातं महाभाग ममानुग्रहकाम्यया अनेकनामगोत्राणि गृहीयास्व चिरेण च गयाशीर्षततो गत्वा



आदिकुरुमहामते एकमेकसमुद्दिश्य प्रेतं प्रेतं यथाक्रमं श्रोतृकक्षागता चैव तत्र संपुटिकाशुभा हि सर्वतमथा  
 साद्यतत्रः खलप्यसे निधि इत्याज्ञाप्य स च प्रेतो विजंते यथा सुखं विसर्जयामास तदा सर्वे प्रायात्स्वमालयं स  
 मास्य गृहं तत्र पश्चात्प्रायाद्विमालयं तत्रोपदिष्टं विधिवन्निधिं प्राप्य समागतः स यच्छिंसं प्रतिष्ठाप्य गवाशीर्षितो गतः  
 घनभागः तत्रादाय गवाशीर्षितो घटं प्रेतानां क्रमशस्तत्र चक्रैश्चाद्विदिने दिने ततः स प्रेतनाथो हि तोत जांबूनदप्रभः स  
 मारुह्य विमानेन सौत्स्वर्गलोकमि तो गतः स्वर्गते प्रेतनाथे तु प्रभावात्सवाणि कृततः प्रेतानां क्रमशस्तत्र चक्रैश्चाद्वानि सर्व  
 तः यस्य यस्य यथोश्चाद्विकरोति स दिने वाणिक् सः सस्तदा तदा त्वत्प्रेदं शयत्यात्मनस्तनुं ब्रवीति च न ह्यभागप्रसादेन तवा  
 नद्ये प्रेतभावमिमेत्यक्कोशात्तोस्मि परमांगतिं सकृत्वा यनलोभेन प्रेतानां सद्गतिं विणिक्जगाम स्वगृहे तत्र मासि भद्रे  
 युधिष्ठिर चकार विधिद्वयं ततो धियां तमागतः अत्रापपरमं स्थानं दुर्लभं सर्वमानुषैः यत्र कामफलावृक्षाः नद्यः पा  
 य सकंदमाः शीतलामलपानीयाः पुष्कारश्च यो मनोरमाः तदेव शमासाद्य विणिक्महात्मा समुष्टजांबूनदभूपितांगः  
 कल्पसमग्रं सुरमुंदरीभिः स्वर्गसुरैर्भूमिदितः सदैव बुधश्च वृषश्च संयुक्ता द्वादशी सर्वकामदा दानं दध्वा दनं शस्तमुपवा  
 स परोभव सगरेण ककुत्स्थेन पुं धुमारेण गाधिना एतैश्चान्धैश्च राजेन्द्रकामदा द्वादशीकृता या द्वादशी बुधयुता श्रव  
 णेन सार्द्धं सार्वैर्जयति कथिता मुनिभिर्न भस्ये तामादरेण समुपोष्य नरो हि सम्यक् प्राप्नोति सिद्धिं मणिमादिगुणे पपन्नम्

इति भाविष्योत्तरोकाश्रवणद्वादशीव्रतकथा ॥

अथोद्यापनं उपोषितो नरो भक्त्या स्थापयेत्प्रतिमाग्रहः कृत्वा सौवर्णि कं देयं वामनं तं मथावययंगंधैः पुष्पैस्तथा धूपैर्न  
 वेद्यैर्विविधैरपि ततस्तस्यासंभोगे तु दधिभक्तघटं न्यसेत् करकः पुरतः रथाप्यो गंधोदकसमन्वितः छत्रं च साक्ष्म  
 त्रं च सुयष्टिं कुंडिकां तथा न्यसेत्तस्य समीपे तु शुचिः शुद्धेन चेतसा नैवेद्यैर्विविधैर्भक्ष्यैः सर्वतस्तं प्रपूजयेत्

खतूर्यैरथैवैवब्रह्मघोषोपविमिश्रितैः एवंजागरणंकृत्वाप्रभातेविमलेजले, स्नानादिकंविधायाद्यहोमंकुर्यात्तिलैः  
 सहपूजांचपूर्ववत्कृत्वावामनस्यसमीपतः दद्यात्तद्विप्रवर्य्यायवामनंतिलमध्यगं वामनोवृद्धिघोदाताद्रव्यस्थो  
 वामनःस्वयं वामनोस्यप्रतिग्राहीतेनवामनतेनमः वामनःप्रतिगृह्णातिवामनोवैददातिच वामनस्तारको  
 भाभ्यातेनयोमनतेनमः ॥ इतिदानप्रतिग्रहमंत्रोः ॥ अत्रप्रतिमाग्रतइतिउपवासादिनेश्रवणद्वादशीत्र  
 तांगत्वेनयस्याःप्रतिमायाःपूजनंकृतं तदग्रेउपवासादिनेएवोद्यापनांगत्वेनप्रतिमांतरस्थापनंरात्रौपूजांतरविधा  
 नमुच्यते उपोषितइतिशशकस्यापिदिवाहारवर्जनंरात्रिपूजात्वेनकथ्यतेद्रष्टव्यं एवंजागरणंकृत्वेतिश्लोकेपूर्वं  
 कृतस्नानादिभिन्नवक्ष्यमाणहोमंगत्वेनस्नानवासः परिधानादिविधीयते उद्यापनंगत्वेनजागरणतुल्यतांदर्शयितुं  
 तदपवास्तिलैःसहेति पायसाक्षतानांचेतेशेषः पौरुषंएतत्सूक्तेनपायसंहोमयेऽसुधीः पश्चात्तिलाक्षितोश्रवपूर्णहु  
 त्यासमन्वितः दध्यातुद्विजवर्य्यायवामनंविमलंस्थितमितिशास्त्रांतरसंप्रदायात् ॥

अथप्रयोगः भाद्रशुक्लद्वादश्यांसंगमेस्त्राया गृहमागत्यश्रवणद्वादशीप्रयुक्तंविष्णुपूजनंकृत्वा बुद्धश्रव  
 णद्वादशीव्रतात्वेनोद्यापनंकरिष्ये इतिसंकल्प्य तदंगत्वेनगणेशपूजनाद्याचार्यवरणांमंकुर्यात् यथाविभवतस्यपू  
 जनंच अथाचार्योहंस्यांवाभनप्रतिमाया मग्न्युत्तारणांकुर्यात् यथाविभवंतःपूजनंचसाय संध्योत्त  
 रपूर्वपूजितप्रतिमात्रेपुष्पमण्डपिकायासर्वतोभद्रादिमंडलस्थकलशोपरिग्रामनप्रतिमायां उर्वामनायनमइतिमं  
 त्रेणसंहस्तशीर्षेत्यादिमंत्रसहितनपोऽशोपचारैः संपूजयेत् तत्रनैवेद्यंबहुविधंप्रदर्शयेत् पूजातिदेवदेवश्चपुर  
 तः दधिघटगोधोदकपूर्णंकरकछत्रादिवसादयेत् ततोनानावाद्यौपैत्रह्मणंवद्यौपश्चजागरणंकुर्यात् सर्व  
 प्रहरेपुनानाविधभक्ष्यनैवेद्यसमर्पणंचकुर्यात् ततः प्रार्त्तिर्नत्यंस्नानहोमौविधायपुनः स्नानघौपवासास्तिलकधा



प्यति यदा विजयि संज्ञा स्यात्कालेन कनचिच्छ्रुताः । समान्त्य श्रियेतस्मात्तदा । स्येदिवौकसाः । अदितिर्मप्रयत्नाः ।  
द्वुपार्थोपपन्नं प्रेनी तस्यामनोपितेदेवकाव्यविष्णुरं चितयत् संचितयित्वासा चिरेव्यागर्भावधारणं अदितिर्वर्या  
मा संवाहितं भविष्यति अथकांलेवहुगते गावोणासा भवतं दः । सुपुवंतं मेमासिपुत्रसुवा मनेहरिः । हस्त्रे प्रादं ह  
स्वकायमहाशिरसमन्वितः पाणिपादोदरं कुशं ह्रस्वं जघोरुकेसरं दृष्टांतु वामने जातमदितिर्मोदं दायकं । भयं वभूव  
दुःखानोदं वतस्तोपिर्गमनं । जातं कां दीनशुभेकरं संस्कारांस्वयमेव हि । चकार कश्यपोधीमान् प्रजापतिः स  
न्यतः । औद्वेहमेव लोदो जटीयं शोपयौतवान् । कुशं चर्माजिनधरः । कर्मडुलविभूषितः । वलेर्वलवतोयज्जग  
मं कवित्तरं दृष्टादिवलसर्वधर्मिनो भेतितक्षणे । अथेनाहं यज्ञपतेर्दोषतामममेदिनी । पदत्रयप्रमाणेन या  
चनीयस्थितोऽस्म्यहं । दत्तादं तातवर्तथां वलिः । प्राहं द्विजोत्तमं । तातवर्द्धितुमारेभेदामनो नितक्रमः । पादौ भूमौ  
प्रतिष्ठस्य शिरसां दृष्टयोरदंसी तं दृष्टुं वमं हंदा अर्थसिद्धादिवर्पयस्तथा साधुसाध्वितिवेशशार्थसुर्मदान्विताः । ततो  
दस्यगीतांस्वर्वांजित्वात्रिभुवनं वशी वलिप्राहं वभोगं । पातं लिखं वलानुगः । तत्र त्वमीप्सितनिर्भागभुक्कामद्वहणी  
लितः । अस्यैद्रस्यैव सन्ति त्वमेव मेव त्रैलोक्यसि । एवमुक्तं वलिः । प्रायाज्ञमस्कुत्स्य नरोत्तम । विसृज्य च वलिदेवो लो  
कपालो नृचिह्नं स्वानि विष्णोर्निलोकिं शांछध्यं विगतं चराः । देवोक्तो गतादेवाः । प्रहृष्टा पूज्यवामनं देवः कृत्वोज  
गत्काल्येन त्रैवर्तधीयते । एतत्सर्वं समं भवेदंकां दर्शयानं राधिप तेनेष्टां देवैरस्य सर्वथा विजयातिथिः । एवंचुफात्तुने  
मासिपुष्पेण सोहितं नृप विजयाप्राच्यते सद्भिः कोटिकोटिगुणस्तदा एकां दशयं सोपवा सोत्रो संपूजयेद्वरिं रौप्ये सो  
वर्णे पात्रे वा दास्यं शस्ये पिबे । सोर्वर्णवर्मानं कुर्व्यं त्वं विवृत्तं स्य नृसारतः । शिखीकं मुंडलुधरः । छत्राद्यज्ञोपवीतवान् ।  
वलक्षणे संपन्नवानं पूयेद्वरि आछाद्य पात्रं वा सोभि रहतैः फलसंप्रतैः । मार्गेण चर्मणान्नैभक्त्या वा शस्ये पक्ष्याः । ति

लोदकेनसंपूर्णप्रस्थेनकुडवेनच अलाभेयवगोधूमेःफलैश्छ तिलैर्नैवे पुष्पैर्गंधैः फलैर्धूपैःकालोत्थैर्यथेद्धरिं ना  
नाविधैश्चनैवेधैर्भक्ष्यैर्भोज्यैर्गुडोदनै स्वस्थवित्तानुसारेणसहिरण्यं चकारयेत् एभिर्मंत्रपदैस्तत्रपूजयेद्गुरुद्वयजं उ  
पहारैर्नृपश्रेष्ठशुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ ॥ अथाग्नेमविष्येत्तरोकोवामनजयंत्याःप्रयोगः ॥

तत्रादौभाद्रशुक्लद्वादश्यां नदीसंगमादित्थं गत्वा ॥ वरोवरेण्योवरदोवराहोधारिधरः अपवित्रपवित्र  
मां करोतु भगवान्हरिरिति मंत्रेणिलकल्कादिविलपनपूर्वकं स्नात्वा संध्यापूजादिनित्यविधिं समाप्य संकल्पं कुर्या  
त् ॥ ॥ ओमद्येत्यादिदेशकालौ संकल्प्यात्मनोऽखिलपापक्षयपूर्वकपैशाच्यादिदुर्गतिनिवारणद्वाराविष्णुप्राप्त्यर्थे  
पुत्रपौत्रादिपरिवारसहितचिरंजीवत्वसुखसौभाग्यादिसदभिलाषिसिद्धयैवामनजयंतं त्रितोद्यापनंगमूतवाम नपू  
जाविधानं करिष्ये आचार्यवरणादिपूजातंतं समाप्य मंडपतर्वेदिकायां पीठादेववताः पूजयेत् आधारशक्तयेनमः  
विमलयै नमः उक्तार्वण्यै नमः ज्ञानाय नमः क्रिपयै नमः प्रह्वयै नमः सत्ययै नमः भययै नमः मधेयपर  
देवतायै नमः परितोवाह्ये इंद्रादिलोकपालेभ्यः सायुधैभ्यः सपरिवारेभ्यो नमः पूर्वादिदिक्षु गणपतिदुर्गाक्षेत्रपा  
लं वास्तोष्पतिभ्यश्चैव सर्वतोभद्रप्रसाध्य तनुब्रह्मादिदेवताश्चावाह्यसंपूज्य तदुपरि कुशान्कृष्णाजिनं वाभ्रसार्यत  
त्रद्रोणेपरिमितं तिलपर्वतं अलाभेयवगोधूमानुत्परितिलपूरितं पात्रं सकलशंसं स्याप्य तत्राद्वादशारपद्मे हैर्मवाम  
नप्रतिमां स्थापयेत् तत्र मंत्रः श्रीणिपदानिविचक्रभेर्विष्णुगोपाअदाभ्यः अतो धर्ममाणिधारयन् इति संस्थाप्य पू  
जयेत् ॥ ॥ अथ ध्यानम् ध्यात्वा जलमये देहदेवस्य चक्रिणः ब्रह्मांडमुदरे यस्य  
महद्भूतैरधिष्ठितं मायाविवामनः श्रीमान्समांपायाज्जगत्पतिः शिखीकं डलुधरः छत्रीयज्ञोपवीतवान् एन्  
वंलक्षणं संपन्नं वामं नं पूजयेद्धरिं सहस्रशीर्षं इति आवाहमम् आगच्छ देव देवेश तेजोराशी जगत्पति क्रियमाणां

मया पूजां गृहणासुरसत्तमः ॥ १ ॥ पुरुष एवेदमासनः नानरिन्समाकीर्णं चैश्वर्यं विभूषितं आसनं देवदेवेशं पूजार्थं प्रतिगृह्यतां ॥ २ ॥ एतावानस्य पृथग् ॥ प्राद्यं गृह्णाण देवेश सर्वेक्षं मकरं प्रभो भक्त्या समर्पितं देवलोकनाथं नमोस्तुते ॥ ३ ॥ त्रिपादं द्रष्टुं श्रद्धयै नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर ॥ नमस्ते जगदाधार अर्धयज्ञः प्रतिगृह्यतां ॥ ४ ॥ ततो विराडित्याचमनं कर्तुं पूरवासितं तं यं मंदाकिन्याः समाहृतं आचम्य तां जगन्नाथमग्रादृतं हि भक्तिः ॥ ५ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वदुःखं संभूतं भित्तिस्तान् पंचासु तं मयानि तं भूतानि परमेश्वर शर्करारसं सुकुं पयोदधिप्लुतं मधु शृजनाय महेशाय जलजस्याय शंखिना नमस्ते केशवानंतवासुदेवनमोस्तुते ॥ ६ ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वदुःखं समाहितं वलं सर्वभूपाधिके सोम्ये लोकज्जानि वारणे मया पपादितो तं भयं वाससी प्रतिगृह्यतां ७ ॥ तस्मादश्वति यज्ञोपवीतम् सर्वदेवनमस्तेस्तु ब्राहिमभिवसारात् ब्रह्मसूत्रं साताराय गृहाण परमेश्वर ८ ॥ तयज्ञमिति गंधं मलयं पुंसं स्पृशन्नगंधं युक्तं मनोहरं मया निवेदितं ॥ ९ ॥ धरं गृहाण पुरुषोत्तम १० ॥ यत्पुरुषमिति पश्य माल्यादीनि सुगंधानि माल्यादीनि यत्र प्रभो मया हतानि पूजाधिपुण्यानि प्रतिगृह्यतां पुण्यपूजातिश्रगपूजाकर्यात् पादादिव कर्मकां पूजयेच्छां प्रेमतेतः पादो मस्याय च नमः नमः कूर्मयजानिना वराहाय नमो गृह्यतां सिंहायैति नाभितः उरस्तु वामनायैति भुजोरामायैत नमः मुखश्रीरामचंद्राय कृष्णाय च नमः शिरः मंस्यकर्मवराहचर्तारसिंहचवामनं रामरामरामकृष्णमर्चयामाह तेनमः ततो धूपं पादपूजां ब्राह्मणोऽस्य तिधूपः धूपय देवदेवेश शंखचक्रगदाधार अच्युतानंतगावदवा सुदेवनमो नमः चंद्रमामनसतिदीपं त्वमवष्टाय वै ज्योतिर्वापुराकाशमवच त्वमवज्याति पाश्यातिदापाय प्रतिगृह्यतां ११ ॥ नमो भ्या आसीति नवद्यं अन्नचतुर्वधस्वादुरसः पंडाभिः समन्वितं मयानि वेदितं देव प्रसाद परमेश्वर १२ ॥ इत्युत्तरुषेण हाव पादतिवलं पुष्पाफलं महादिव्यं नमो वच्छादलयुते कर्पूरासमायुक्तेनावलं प्रतिगृह्यतां १३ ॥ इदं फलमया देव इति फलं सप्तस्यासन्निति दाक्षिणा हिरण्यं नमो



दद्यात् तत्रमंत्रः वा मनः प्रतिगृह्णान्तीति मंत्रपाठः ततः एकं सुगंधिजलपूर्णं दिधिभक्त्युतं द्विजः करकंते प्रयच्छामि वाम  
 नः प्रीयतामिति वा मनः प्रतिगृह्णतीति पठित्वा आचार्यार्थं दद्यात् सोपस्करं शय्यां गांचननूपते ये आचार्यार्थं  
 यदत्वा पूर्णाहुतिं विधाय ईशानकलशोदकेनाभिपेक्षां विधाय अन्यानपि भूरिदक्षिणादिभिः परितोष्य आशिषां गृह्णी  
 यात् श्रीकृष्ण उवाच एवंदत्त्वा ततः प्रातर्भोजनं पृथग्दाज्यकं पूर्वदद्याद्वा ह्यनेभ्यः पश्चाद्भुजितवाग्यतः भूयोपशेचया  
 राजन् सर्वत्रैष विधिः स्मृतः एवंकृते व्रते राजन्यस्य पुण्यं तच्छृणुष्व मे यावत्कल्पशतं पूर्णतावद्दर्पाणि संख्यया प्राप्य  
 विष्णुपुरं भोगान्भुक्तां लोकं पसक्षये इहागत्य भवेद्वा राजाजमिथापि सेवितः हस्यश्चरथ पादानी दाता भोक्ता विम  
 दसरा रूपसौभाग्यं संपन्नो दीर्घायुर्नातिसंयुतः पुत्रपौत्रैः परितो जीवेत्स शरदांशुतं एपाव्युष्टिर्मयारुभताद्वादश्या  
 स्ते युधिष्ठिर एवमेव समारुप्यताद्वादशीं श्रवणान्विता उपोष्यैकादशीं पश्चात्त्वादशीं मप्युपोषयेत् नचात्र विधिलोपः  
 स्यादुभयोर्देवता हरि बुधश्रवणसंयुक्ताद्वादशीं संगमोदकं दानं दध्योदनं सस्यगुपवा सोर्वनं हरेः ॥ सगरेण ककुत्स्थे  
 न धंधुमारुणगाधिना एतैश्चान्यैश्च राजेन्द्र कृतो यद्वादशीं विधिः इति भविष्योत्तरे पुराणे सोद्यापनं वामनजयंती व्रतम्  
 ॥ ॥ अथास्यामेव भाद्रशुक्लद्वादश्यामवि योगद्वादशी व्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच ॥ अवि योगव्रतं ब्रूहि मंह्यदे  
 व किं नदन विधानं कीदृशं चास्या किं पुण्यं कात्रदेवता श्रीकृष्ण उवाच ॥ अणुपांडव त्वेनेन कथ्यमानं मया खिलं  
 अवि योगव्रतं नाम व्रतानामुत्तमोत्तमं ॥ प्रौष्ठपादे शुक्लपक्षे द्वादश्यां प्रातरुत्थितः स शुचिः शुक्लभरणः स्नात्वा पूर्व  
 जलाशये ॥ हृद्यैरभ्येक्षितं च विलिखनं डले हरि गोधूमचूर्णपिष्टैर्दध्नीमनुपार्थवर्तिनी तत्रैव हरंगौरिसाहितं  
 सावित्री व्रक्षणा सहितारं ज्ञासहितं चरवित्रैलेक्ये घोतकर्तारं गंधैः पुष्पैर्धूपैर्नैवेद्यं च यथाशक्त्या ॥ अवि योगव्रत  
 तचारो भंत्रेणानेन रजिद्रनरिवापुरुषो वा अवि योगव्रतं दंडकृत्वा भक्त्या ध्यातीमो नीभूत्वा पूजयेद्देवान् सहस्रमूर्द्धा





घृतादयस्तु ग्राह्या एव नन्वेवं संधिन्यनिर्देशावत्सागोः पयःपरिवर्जयेदिति संधिन्यादिक्षारनिषेधपि दध्यादिग्राह्या  
स्यादितिकेचित् तत्र च वाचिकनिषेधसत्त्वात्तदाह अपराकं शंखः क्षीराणि न्यमक्ष्याणितद्विकाराराशे बुधः  
सप्तरात्रं त्रंकुं र्ग्यास्त्ययत्नेन समाहित इति व्रतं चात्र गोमूत्रयावकमिति निर्णयसिद्धौ क्षितियिज्ञः ॥ इति भाद्रशुक्ल  
दशैकृत्यानि ॥ ॥ अथ भाद्रशुक्ल त्रयोदश्यां गोत्रिरात्रव्रतं नारादीये भाद्रशुक्ल त्रयोदश्यां गोत्रिरात्रव्रतं स्मृतं  
लक्ष्मीनारायणं कृत्वा सौवर्णवापिराजतं पंचामृतेन संस्नाप्य मंडलेऽष्टदशे शुभे घटे विन्यस्य वस्त्राढ्यं गंधाद्यैश्च  
परिपूजयेत् आरात्रिकंततः कृत्वा दद्यात्सात्रोदकघटं एवं दिनत्रयं कृत्वा व्रततिगां समर्प्य च सम्यगर्ध्वं च सायं दद्यात्  
नम्रेण नारद पंचगायः समुपन्नामं ध्यमाने महोदधौ तासां मध्ये च यां नंदांतस्यैधे न्वैनमो नमः प्रदक्षिणी कृत्य ततो  
दद्याद्वा विप्राय मंत्रतः गावो ममांशतः संतु गावो मे संतु एष्टनः गावो मे पाश्वर्यतः संतु गवामभ्येव सम्यहं ततश्च  
द्विजदां पत्यं सम्यगभ्यर्च्य भोजयेत् लक्ष्मीनारायणं तस्मै नमस्कृत्य प्रदायेत् ॥ अथ मेधसहस्राणि राजसूयशतः  
निच ॥ कृत्वा यत्फलमाप्नोति गोत्रिरात्रव्रताद्यतत् अथ हेमाद्रौ भविष्योत्तरोक्तं गोत्रिरात्रव्रतं ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच  
भगवंस्त्वत्प्रसादेन बहूनि सुकृतानि मे श्रुतानि बहु पुण्यानि कृतानि मधुसूदन सर्वपापहराणि स्युः सर्वकामप्रदा  
निच तं व्रतं श्रोतुं निच्छामि व्रतानां व्रतमुत्तमं किंचिद्योगव्रतं ब्रूहि यदि तुष्टोऽसि मायय यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो नरो नारी  
विमुच्यते श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयामि नृप श्रेष्ठ व्रतानां मुत्तमं व्रतं महाफलप्रदं चैव तच्छृणुष्व नृपोत्तम ॥ ॥ यु  
न्यां कामांश्च वाञ्छंति लभते तांस्तथैव च तत्क्षणं देवमुच्यते नराः पापैश्च सर्वथा ॥ विष्णोर्भोगवतो राजन् को मधुनेऽ  
प्रसादतः सौभाग्यं संततिं लक्ष्मीं प्राप्नोति मनुजोत्तमः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदि तुष्टोऽसि भगवन्न तस्यास्य विधिं शुभं ब्रू  
हि मे यदुशादूलकरो मित्वत्प्रसादतः ॥ के मंत्राः केन मस्कारादैवातार्ये च कर्तव्याः ॥ किं दानं मर्चनं तत्र कथयस्व सरो



रिता॥ लक्ष्मीनारायणदेवब्राह्मणेभार्ययासंह॥ पूजयेत्कुसुमेवैखंहेमसूत्रैर्युधिष्ठिरा॥ देवपत्योभोजनं देयं धेनुभक्त्या वि  
 नं व्रजे॥ पारणैरिणेर्विश्रान्तिं दधेयुः श्रुं जयेत्॥ भुङ्क्ते पायताधिनां द्विजाय प्रतिपादयेत्॥ सक्तुं कुमांसवृत्ताचघटामुकु  
 टभूषितां गीतवादित्रं नृवादिस्त्विति पाठपुरस्सरं॥ यायाद्विश्रयं ह्युज्वसापयिष्यते एव च॥ ऐक्यं कुरुते नारात्रिनात्रव्रतमुज  
 म् भवांतरकृतां पापविधौ न्मुच्यते नरः॥ पापांकाचिन्नपदयेत भर्तुः॥ खनराधिपः॥ पुत्रपौत्रसुखं तस्याभविष्य  
 तिनं संशुभं॥ जन्मतिरेप्यसौ नरो वेधव्यतिष्ठेत्॥ विधव्यं तु महं बुखं भवेत् भुवांतरे॥ अपुत्रो लभते पुत्राः॥ अर्धनर्ही नो ध  
 नेले॥ भुक्ता येन मनसा धैर्यं कर्मणा यदुपाजितं॥ तत्सर्वं पुर्वकयति गोत्रात्रव्रतकृते॥ इह भोगाः स विपुलाः॥ भुक्त्वा यः पूषा  
 मेव च॥ व्रतस्यास्य प्रभवेण स्वर्गलोके महो यति॥ कुतितं धनं देवसौभाग्यं कुर्यात्॥ आयुरारोग्यं हरणं सर्वपा  
 पप्रणाशनं॥ एतं समाहं॥ रात्राजं नृभ्यो रस्वकं रुद्रतः॥ आदिरस्य परां कर्तिनिर्विघ्नं प्रप्नुतुमिच्छसि॥॥॥ अथ गुजं  
 राचारं॥ अती गोत्रिशं व्रतं॥ युधिष्ठिर उवाच॥ येन एषि संकुलं लक्ष्मीं नराणां भवेत्॥ संततिं वदते स्त्रीणां तद्व्रतं वद मे  
 ब्रह्मे॥ कृष्ण उवाच॥ शृणु राजन् प्रवदयां मित्रतानां मुत्तमं व्रतं॥ येनैव क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत्॥ गोत्रिशं व्रतमिति  
 स्यात्तं नृणां॥ गुलदायकं॥ वांछितं जायते तेषां येनैव त्रिपुण्यं चिंतयति॥ युधिष्ठिर उवाच॥ कीदृशं तद्व्रतं देवा विधानं तत्र की  
 दृशी॥ कथमेव संपुन्र्णं कस्मिन्काले तु केशवा॥॥ कृष्ण उवाच॥ पुरा कृतं युगे पुण्यं मनुरनं भव भूवर्हः॥ देवस्वत कुले जा  
 तो वभूव पृथगोपेति॥ अदितो यद्व्रति विस्मयातः॥ साक्षान् मनसि वा परः॥ नृपाः सर्वे वंशधृता च भवः॥ विरदय काः॥ नित्यं धर्म  
 परो राजा पूजनीयौ मनीषिणां॥ न जायते संतानं तस्यैव व्रतं॥ संतः वांछता संततिं ते नृदत्ता मां त्रिपुकोशला॥ संपुत्रार्थं संप  
 दती॥ कोविदसि सधस्यां श्रमयथै॥ वांछुः॥ पाथिकन्याणं सारसै॥ स्तोत्रंणीकृतं॥ विविधा निचटक्षणाणि मार्गे पुफालिता निचः॥ सार  
 जा महिर्पांसीर्द्वैरया रूढः॥ सुवाहेनः॥ संध्यायां योगिनः स्वस्त्यमहर्षे॥ प्रपञ्चा॥ श्रमः॥ सारथि च समादिश्य वाजीनां विश्रामये

तस्य रथादुत्तीर्यदापत्यमाश्रमतुगतंमुनेः॥ एवंकर्माणिसंध्यायादिलीपोददशोर्गुः॥ अरुंधत्यासमासीनंसावित्र्यवपि  
 तामहं तौप्रणम्यगुरुतत्रमुनिपत्नीविक्षेपतः॥ स्थितौतस्यसभीषेतुप्रात्यानंदिनतौतयोदिलीपव्रतदर्थसुप्रधर्मज्ञलो  
 कपालकं॥ पप्रच्छकुशलंरज्यवसुधायांशुभंमुनिः॥ दिलीपउवाचः॥ कुशलंनःसद्विवस्थितेत्वयिगौरासति॥ सुराणाम  
 नुप्याणांविपश्चररक्षिताम्बान्॥ विपयेमकांतायामपत्यंकिंनजायते॥ नतुकार्थंघरित्र्यामेजिराशाः॥ पितरोमममुत्थाकु  
 रुमानिश्रेष्ठपुत्रोभवतिमया॥ राज्ञांविपत्तिसंप्राप्तौत्वदायत्तंसुखंमुने॥ वेदेतिकथितंराज्ञामुनयेवैयुधिष्ठिरः॥ तथा मुनिः  
 क्षणंतस्यैध्यानस्तिमितलोचनः॥ कारणंसंततंराज्ञोमुनिर्दृष्ट्वासमाधिना॥ पश्चान्निवेदितंरुस्मैदिलीपायप्रयत्नतः॥ वृ  
 सिष्ठउवाच॥ पुराष्टत्रारिमाराध्यवसुधांगच्छतस्तव॥ अभूत्कल्पदुमस्याधः॥ कामधेनुंनवंदिता॥ जातस्तस्यास्तदाको  
 पोदत्तस्तेशापृष्टदृशः॥ नवंदिताहंभवतासांप्रतंयदिभूपते॥॥ भविष्यतिनतेपुत्रस्तच्छापोनश्रुतस्त्वया॥॥ नपूजयेच्च  
 यःपूज्यान्योबंधांनैवददते॥ नजायतेतुक्ल्याणपातैर्करुणिलिप्यते॥ दिलीपउवाच॥॥ कृतोमयापराधोयंकिंकरोमि  
 महामुने॥॥ संततिर्जायतेनतद्गतंवदमेप्रभो॥॥ वसिष्ठउवाचः॥॥ अन्यैर्नानाविधैःपुण्यैस्तपोभिर्नृपदुःसहैः॥॥ नजग्य  
 तेनुसंतानंगोत्रिरात्रव्रतंविना॥ संपत्नीकःसवत्समिधेनुं॥ जन्तुफलश्रुदां॥ आराधयेकाग्रमनागोत्रिरात्रव्रतंकरुणा  
 वदित्यंधिलीपस्यमुनिनाकथितंव्रतं॥ तावच्चनंदिर्नोधेनुर्वनादावच्यतेशुभा॥॥ कुंडोघ्रीतिलकंसितंसुकापिलादुग्धंशुचि  
 विंध्यती॥॥ देवानांवरदाशुभोदधिभवाकामप्रदापाटला॥॥॥ गोर्वाणाःसकलाःश्रुतौविपुर्वैतिथितयस्याश्रुते  
 संपूर्णीशशिनः॥ कलांचदधतीश्रयस्करीर्णीणमा॥॥॥ भद्रेमासिसमायातंशुक्लपक्षेनुपार्थिवे॥॥ प्रातः॥ स्नात्वात्रयो  
 दश्यांनियमतुसमाचरेत्॥॥ समुपोष्यगोत्रिरात्रमर्किकृत्वाततस्तव॥॥ भोक्ष्यहनिवतुर्थेहंसौभाग्यंदेहिगौममः॥ इति  
 यममंत्रः॥॥ ततोगाथासमभ्यर्च्यमंडलगंधदीपकैः॥॥॥ नगैरशतपत्रैश्चपकाधेशुभाभाननांगवोममाग्रतः॥ सतुगावो

मे संतुष्टः गार्वो मे पार्थयोः संतु गवां मध्ये वसाम्यहं पंचगावः समुपन्नामथ्यमाने मे हे दधौ तासां मध्ये तु  
 यानं दातस्यै धेन्वे नमो नमः इति पूजामंत्रः फलेर्नानाविधैः पुष्पैर्गंधैरपि स्वशक्तिः पूजनीया प्रयत्नेन दद्याद  
 ध्यविधानतः नालिकेरं च कूष्माण्डं मातुलिंगं च दाडिमं समिष्टान्नं च नैवेद्यं कारयेद्यवसंयुतं गोत्रिरात्रव्रतार्थाय फल  
 मद्यकरंधृतं सर्वकामप्रदं देवि गृहणाध्यं नमोऽस्तुते इत्यध्यमंत्रः वस्त्रयुग्मं विधानेन दद्याद्वासांसि दक्षिणां सप्त  
 स्त्रीकायगुरवे स्वशक्त्या च व्रततीनरः दिनानि त्रिंतिभिस्त्रिणिश्रोतव्या च कथाशुभा जितक्रोधैस्ततः सदैः स्त्रीभिर्वापुरु  
 षैरपि एवं संपूज्य विधिवल्लभं युक्तं कुं केशवं चतुर्थो दिव्ये संप्राप्ते ततो धेनुं विसर्जयेत् अथ धेनुं स्वयत्सांचं यंत्रेणानि  
 नपार्थिव दद्याद्द्विप्राय विदुषे धर्मज्ञे शास्त्रपारगे परिपूर्णं व्रतं कृत्वा दद्यात्कामानं भर्गिपसतान् विप्राय स्वयं मया दत्तामा  
 तर्गच्छयथा सुखं इति दानमंत्रः ॥ सर्वदानानि देयानि स्वशक्त्या व्रतिभिर्नरैः विविधैर्भ्यो द्विजेभ्यश्च दक्षिणां च स्व  
 शक्तिः वित्तशाल्यं न कुर्वीत दापयेच्च ततो नरः गृहं यावत् व्रजे तिष्ठतीति वाद्यपुरस्सरं गोपालानां च पाथेयं पूजा  
 पूर्वोत्तरं परं यवाये चारितानि त्वं फलेर्नानाविधैः सह भुक्ता ये कामधेन्वा च संयुक्ता गोमयेन च पारणं तैः प्रकर्तव्यं  
 सर्वैरिष्टजनैः सह सपत्नीकाय गुरवे दद्यात्चाक्षसदक्षिणं कृष्ण उवाच एवमाराध्यतां धेनुं राजा वैभक्तितत्पर  
 ततः प्रजानामधिपः प्रभाते सुभिमुनेः भाद्रे मासि सितपक्षेत्रयोदश्यां युधिष्ठिर पूजां कृत्वा विधानेन मुनो च  
 त्वरितं शुचिः संध्याय प्रभृतिस्त्रित्वाश्राय यौ पुनराश्रमं आर्च्यं सुदक्षिणा कर्तुं निश्वाचा विधिवद्बलिं ययौ धेनोः स  
 भीपेतुर्वलिदत्त्वा दिनत्रयं अन्यथा तस्ततो धेनोस्तृतीये दिवसे पुनः जगतीं गोरूपधरामिवोदधिपयोधरां लताभिः  
 श्रुतं तोराजा पुष्पैर्धयितस्तदा जयशब्दं च भाषते पक्षिणः सुंदरस्वनाः गीते च वनदेवीभिर्गोपमानं यशः स्वकं शुश्रा  
 वचत तोराजा भृशं मनसि हर्षितः तद्दिने वै मुने धेनूराज्ञो भावं परीक्षितुं विवेश गह्वरं तत्र पर्वस्याश्च पितुर्गृहं कृत्रिम

अततःसिंहोमनेधन्याभयंकरः सिंहश्चदृशशज्ञाधिनुंकरं न्वलेनवै । दृष्टाराज्ञातदाधेनुः कंदमानास्वरोलवणैः ततोः  
 धनुर्धरः सोपितोमिक्तमुपचक्रमे नूण्याः सिंहवधार्यायराजावाणंसमाददे उत्पा स्तुतदारोधः कोपयुक्तोबभूव  
 सः धनुष्यारोपयन्वाणिचित्रन्यस्तइवस्थितः हस्तस्यानिश्चलत्वेनक्रोधस्तस्यव्यवर्धत विस्मयंप्रापयन्सिः  
 होराजानेवैयुधिधिंरं 'मनंस्वयंगिराब्राह्मदुष्टत्वेनगवोस्थितः' । 'सिंहउवाच' । वाणः प्रयुक्तोभवतावृथामयिभ  
 विष्यति । ततः कटेनमहताश्रमंमाकुरुसर्वथा नमारुतस्यवेगोहिर्पर्वतोन्मलनेक्षमः जायेतनमहाराज  
 स्यात्केवलमनोःकुल महेत्थरस्यमांराजन्नास्त्राकुंभोदरंतुवै सेवकानांचसर्वेषामुख्यजानीहिभूमिप विलोक  
 येमंपुरतोदेवदानंमहाद्रुमं सिकः स्नेहेनभूपालशिवयायंसुतःकृतः । कदाचिदागतोहस्तीभग्नस्तेनमहाद्रुमः  
 तस्यसंरक्षणार्थायनियुक्तोयंशिवेनतु कृत्वाशिवेनसिंहत्वंयुक्तोहर्जावभोजनः तर्हीयंखलुगौराजभक्ष्यार्थंसमु  
 पागता । त्यक्तालजानिवर्तस्वसुभक्तोस्तिगुरोर्भवान् 'आपत्कालइदंरुतंनस्याच्छुभृतोपादि दोषोनजायतते  
 तंस्यंपशोराजन्नगच्छति श्रुत्वागिरंतुसिंहस्यराजाचैनमुवाचह ईश्वरेणसमोनान्यावेतिसिंहभवानपि समीधा  
 चंकरंयतिममधेनुरियंगुरोः प्रसिद्धेदेहं गृह्णीष्वमंबधेनुसवःसकां भविष्यतिजनन्याश्चवत्सोमार्गविलोकयन्  
 सिंहंनंतुदिलीपायकथितवैतदावचः देहांतरेचदृष्टानिभयकारीणिकुर्वता लोकेनहेतुनापार्थकोतंछन्नंमकृतं । स  
 र्वस्यजगतेराज्यंवपुःपुतन्नवंवयः त्यक्तुमिच्छसि नोराजन्मखत्वंकथमिदंशः । ददासिचकथप्राणान्प्रजापालनतत्परः  
 जीवन्नेवमहाराजमनैःकोपथशाम्यति । ततोःरक्षस्वकंदेहं राज्यंचकुरुभूमिप । यादोवाचसिंहोसौनगेनानुगत  
 गिरः दिलीपोपितदापार्थवाणिमेतामुवाचह :- गवानिरीक्षितश्चैवभूमिपोदीननत्रया किमेराज्येनभो सिंह  
 विष्टेजीवनेनभं यशोगतंचमेसर्वगुरोर्धेनुग्रहोष्यसि यदिसिंहततश्चाग्रेसिंहस्यपतितस्तदा यावदित्यं च

[illegible]



पश्यस्याः पार्थभुवस्तले भक्त्येदयदिकुर्वीततस्याः स्याच्चनसंशयः तयोभिदुष्करैः किंचिदज्ञैस्तथिब्रतादिभिः ॥

मुक्तोखिलेभ्यः पापेभ्योव्रतमेतद्विधायतु कुर्वीतेयव्रतमिदंजगतिप्रसिद्धं पापापहंसकलचितितकामदं च ॥

आरुह्यतेवरविमानमनुत्तमंचस्वर्गप्रयांतियमभूयंविहाय ॥ इतिभविष्योत्तरेगोत्रिरात्रव्रतं ॥

अथोद्यापनम् ॥ युधिष्ठिरउवाच कथस्वमहापुण्यं गोत्रिरात्रव्रतस्य वै उद्यापनविधिर्वक्ष्ये सर्वे पात्रतसिद्धये त्वती तत्फलम् ॥ श्रीऽऽण्डउवाच वर्षेचतुर्थे संप्राप्ते गोत्रिरात्रव्रतस्य वै उद्यापनविधिर्वक्ष्ये सर्वे पात्रतसिद्धये त्वती योदिवसे स्नायान्मध्याह्ने विधिपूर्वकं देवान्पितृन्समभ्यर्च्य शुद्धेयसुगृहे व्रती रात्रौ च सर्वतोभद्रं गौरोरितिलकमुत्तमं पूजयेत्पंचभिर्वर्णैः शोभनंचयद्योदितं ताम्रस्य कलशं कुर्यात्ताम्रपात्रमन्वितं मासैकेन राज्ञे द्रुलक्ष्मिना रायणे विभुं नवेसूक्ष्मेधूतवस्त्रे देवार्थं परिकल्पयेत् वशपात्राणि कुर्वीत सौभाग्यगुणचिह्नकैः विरूढवस्त्रपक्वा द्वैर्नारि केशादिभिः फलैः विलेपनैश्च पुष्पैश्च धूपैर्द्रुपैस्तथोत्तमैः पंचासृते श्रनैर्वैद्यैः पूजयेद्विधिपूर्वकं लक्ष्मी नारायणे देवांसावत्सविशेषतः रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतवादित्रकौतुकैः ततः प्रभातसमये होमं कृत्वा च वैष्णवं आचार्यवरयेत्तत्र देवदेवांगपारंगं तदाज्ञया च कर्तव्यं साधुकर्मप्रयत्नतः गोत्रयंच भद्रादाव्यमेकामपि सवत्सकां बहुदुग्धांसुशीलं चतारुण्यभरणान्वितां दंपती परिधानंच वस्त्रैश्च भरणैः शुभैः शय्यांसोपस्करांदद्यात्पानपात्रं कमंडलुं चामरं घृतपात्रं च तिलपात्रं सदक्षिणं पात्राणि च सुवर्णचमोज्यागव्येन वैद्विजाः एवं येन च विप्राय यदस्वा च पृष्ठतो व्रजेत् पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयः अवारितानि दानानि दत्त्वा तं च विसेजयेत् भूयसीं दक्षिणां दद्याद्भूतसंपूर्तिहेतवे गोपालेभ्योऽपि दद्याच्च शकुल्यादिसंकवलं सर्वक्षमापायेत्यातु पारणं च ततश्चरेत् अनर्थं न्याधिमुक्तैश्च सीदद्भिश्च कुटुंबकैः गवांभक्षितमन्नं यदुदुग्धेन परिपाचितं तेन तेन प्रकर्तव्या देहस्य शुद्धिं मिच्छतां

एवमुद्यापनंकार्थं व्रतस्य फलमिच्छता शक्त्यभावे हि ज्ञानुज्ञां गृह्ण्युर्व्रतं तिनः सदा तया तत्पूणेतामेति नान्यथापि कदा  
 चन नारावापुस्तुपोवापि पुत्रवान्जायते ध्रुवं इह लोके सुखमुक्ता अत्रेति गोलोकमाप्नुयात् श्रीकृष्ण उवाच एतत्तत्कथि  
 तं राजन् व्रतस्योद्यापनं शुभम् ओष्यति वापि ठिष्यति तेषां सर्वे मनोरथाः ये करिष्यन्त्यसंदेहं ते षालोकाश्च शाश्वताः

इति भविष्योत्तरे सोद्यापनं गोत्रिरात्रव्रतम्

अथान्नैव प्रसंगादशोक्तिरात्रव्रतमविष्योत्तरे ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणुराजन् पुराष्टत्तमयोध्यायां व्रतं  
 शुभं वसिष्ठेन मुनींश्चैव सीता त्रेयाग्निवेदितं विधाय रावणवधं यदारामो पुरेभ्य गात् तदा सीता प्रणम्याथ वासिष्ठं वा  
 क्यमब्रवीत् सीतोवाच भगवन् दण्डकारण्या द्वावेण न हता पुरा न पश्यामि तदा किं विदास्मि यं विकलैर्द्विधा  
 मासान्दशोपिता तत्र राक्षसेन हता सती अशोकवृक्षप्रणता जाता चिता परायणा उक्तं त्रिजटया तत्र वाक्यं हेत्व  
 र्थं संयुतं अशोकं प्रणमसीति विशोकात्वं भविष्यसि तथेत्युक्तं मया ब्रह्मन्यथोक्तिं त्रिजटावचः ततः प्रभृत्पदं शा  
 भवदशोकव्रतमारभे तेन व्रतप्रभावेण हनुमान् पवनान्मजः शतयोजनविस्तीर्णं तत्त्वासागरं मव्यय मया दृष्टो  
 द्विजश्रेष्ठ साभिज्ञानो महाबलः पुनश्च कुशलीजातो दग्ध्वालं काम्हावलः ततो मे प्रत्ययोजातो व्रतस्यास्य महात  
 पोः अस्म्यच व्रतराजस्य प्रभावेणात्मजो हरिः ततः कैश्च दहो रात्रैर्भस्मी मराघवो वली निहत्य रावणं संख्येमां विशुद्धां गृही  
 तवान् तदहं भगवन् विप्रच्छामि त्वां दृढव्रतं अशोकस्य प्रभावं मे कुर्महं स्य शेषतः व्रतस्य तस्य पुण्यं तु पुराणोक्तं महीं  
 तले अथवा सुरलोके पुसुरनारीनिपेवितं वसिष्ठ उवाच ॥ एवमेतज्जनकजेष्वथ वक्ष्यसि सुव्रते अशोकस्य प्रभावेण तद्व  
 शक्यमया धुना शृणु च त्रमया स्यात्तं नन्दे दिव्यकानने एह स्पतिमुखाच्छ्रुत्वा यज्जात परमाद्भुतं तत्र अभिभूतेनैन्द्रेण हतो  
 द्वात्महा सुरः विश्रंसत्वाद्बुद्धिहानिस्तस्य धर्मेथ जायत ब्रह्महत्यामवाप्याथ देवैर्द्वेन्द्रो नष्टचेतनः त्रैलोक्यराज्यं त्यक्त्वा शु

समुरारिर्भयादितः एतस्मिन्नन्तरेदेविनहुपोनृपसत्तमः त्रैलोक्यराज्यंसकलजहारवलदर्पितः ततः शचीप्र  
व्यथिताहतराज्यमेवक्ष्यसा नदनांतरमासाद्यतपस्तेपेसुदुष्करं तं श्रुत्वा धर्मनिरता वृहस्पतिरुदारधीः आगत्य  
नंदने देवीं वाक्यमाह महातपः ॥ वृहस्पतिरुवाच किमर्थं तप्यते देवि तपः परमदुष्करं त्वया किं प्राथ्यते तेन  
तपसा ब्रूहि कारणम् ॥ शच्युवाच ॥ हत्याभिभूतं देवं द्रुहतराज्यं हतत्विप कापि प्रनष्टं विप्रनजानेहं प्रियं पति  
एतस्मात्कारणाद्ब्रह्म न तप उग्रं सनाश्रिता यथा पुनर्निजं राज्यं देवैः प्राप्नुयादिति कतिष्ठति मुने ब्रूहि सुरराट् शत्रु  
तापनः प्रसादं कुरु मे देव संयोगे तेन चाभ्यां ॥ वाक्पतिरुवाच ॥ गृणु पौलोमि देवैर्द्वेयथानष्टोभयातुरः मानसो  
मसि संभूतं पंकजानरमाश्रितः ब्रह्म हत्याप्रभावेण उद्वेगं गुरुमाश्रितः अभिभूतमिहा पश्य ततोऽपसु विलयंगतः का  
मंततः प्रसेगेन सर्वं प्राप्स्यसि सुव्रते बहुकालेऽपि संतप्यस्मात्तपसालभ्यते फलं स्त्रीणापुष्टिप्रदं हेतुकं व्रतं प्रोक्तं स्वर्धनुर्वा  
सावित्र्या पृच्छमानायास्तत्त्वं कर्तुं मिहाहं सि अशोकव्रतमित्येव नाम्ना रूपा तं त्रिविष्टपे येन चीणेन पौलोमि नारीदुः  
खं न विंदति हरः खयं भवत्येव पृथुक्षराजिपुनंदने अस्मिंस्तुष्टे हरस्तुष्टइति विज्ञाय निश्चितं ॥ शच्युवाच पुन्रागनाग  
वकुलं वंपकाद्यान्महीरुहान् परित्यज्य कथंचान्यान्हरोस्मि कृतसन्निधिः वाक्पतिरुवाच हरेण निर्मितः पूर्वश्रशो  
कोयं कृपालुना लोकोपकारकरणे तोयं शिववच्छभः वसिष्ठ उवाच निर्माय वृक्षप्रवरं प्रणम्य भक्त्यार्चयित्वा विधिब  
च्चर्धर्मं प्रच्छेदेवा पुनराहनास्त्रादिविशृणु त्वं विधिमस्य सर्वं ॥ वृहस्पतिरुवाच आरभ्य तद्रतं कांश्चिन्निरात्रं समुपोषणं  
त्रिरात्रं देवि विख्यातमशोकतरुमूलके काष्ठं नारीभिरमलं मनोवाक्कायकर्मभिः तन प्रदक्षिणा देया अष्टोत्तरशतं फलैः  
नारिकेलैश्च खर्जूरैर्गोस्तर्नाभिर्दिनेदिने मंत्रेणानेन मनसा पूजयंतिसदाशिवं अशोकशोकापनुदसर्वकामफलप्रद  
व्रतेनानेन पूर्णेन यथोक्तफलदोभव इति प्रदक्षिणा मंत्रः ततस्तृतीयं दिवसे समभ्यर्च्य विधानतः महादेवं वृप

पुनर्वशपात्राणि कारयेत् अन्तेनैव विधानेन यः कुर्याद्भूतमुत्तमं वैधव्यनामपुत्रसौख्ययुता भवेत् वसिष्ठ उवाच  
 ॥ एहस्पतिमुखाच्छ्रुत्वा शर्चाचक्रं ततोत्तमं शास्त्रोक्तं विधानासीति भक्त्या देवः समागतः ब्रह्महत्या विनिर्मुक्तो  
 या भवति वाससः तथा त्वमपि वांछार्थं व्रतमेतत्समाचर यथासाध्वीषु सुष्टु श्रीप्राधान्य जायेतेक्षितौ व्रतमेतत्कृतं  
 लोकैरूषातादेवी भविष्यति व्रतमेतदशोकस्य सर्वकामफलप्रदम् कृष्ण उवाच वसिष्ठस्य वव श्रुत्वा सीताचक्रं व्र  
 नेत्तमं रामाज्ञां समनुप्राप्य अयोध्यायां चकार सा सीता व्रतं कृते तस्मिन् दुःखहेना सदा भवेत् युधिष्ठिर उवाच ॥  
 अशोकं व्रतराजस्य पूजादेव विधानतः का देवता न त्रपूज्या नारीभिर्वन्दकं शम श्रीकृष्ण उवाच ॥ अशोकं कृते तिष्ठ  
 ते सर्वदेवा युधिष्ठिर पृच्छेव पुच शाखा मुनिवाद्याः सर्वदेवहि अशोकसन्निधौ रामः पूजनीयः सलक्ष्मणः  
 सीताया सहितौ राजन्विष्णु रीशो यतो मतः पृथङ्मंत्रः पृथग्यत्नैरशोकारूपा यथाक्रमं पूज्याश्च भरतश्च पुराणो  
 क्तविधानतः अशोकं दक्षविहिताः शिवाद्या ये सुरोत्तमाः अशोकपूजेनाशु तैः संतुष्टा भवं त्विह गौ  
 र्यालक्ष्म्या तथैन्द्राण्यादमयं त्याच सीतया त्वं समाराधित पूर्व मशोकफलदो भव इति पूजा मंत्रः ॥ अशो  
 कवर्तिका मध्ये सीतया त्वं प्रसाधितः अशोकसंफलं गृहाणा ध्वं कृतं मया इत्यशोका धर्म मंत्रः । रावण  
 स्य वधार्थाय उत्पन्नस्त्वं महीं तले विष्णोरशोसि देवशगृहाणा ध्वं नमोस्तुते तात भक्त्युन्मुख राम वदेहं लोका सुद  
 र इति रामा धर्म मंत्रः । राम भक्तिं युतं भातं सुमित्रानंदवर्धनं तं लक्ष्मीवर्द्धनं गौरं लक्ष्मणं पूजयाम्यहं इति ल  
 क्ष्मणपूजा ॥ अरुनी नलसंभूते सीते सर्वांगसुंदारे गृहाणा ध्वं मया दत्तपूजां जनकनादिनि इति सीतापूजा  
 लक्ष्मीस्त्वं सर्वदेवस्य विष्णोरे शमहीं तले अवतीर्णा मया दत्तगृहाणा ध्वं नमोस्तुते इति सीताया अर्धर्म मंत्रः ए  
 व संपूज्य विधिवत्सर्वशोकविनाशनं सर्वपापप्रशमनं सर्वकौंत्तिवर्द्धनं अपुत्रया पुरा पार्थिवत्वा मंदिराचले

अशोकः शोकशमनः पुत्रत्वे परिकल्पितः जातकर्मादिकंचास्य अशोकस्य महातरोः कारितं विधिवत्तत्रेतांशो  
कोनगोत्तमः यावत्तं कुरुते नारिपुराणोक्तविधानतः अशोकस्य प्रभावेण सर्वान्कामानवाप्नुयात् अवेद्यव्ययु  
तासा तुलक्ष्मीसांनिध्यमाप्नुयात् सर्वोपहारं राजेन्द्रब्राह्मणाय निवेदयेत् कथामपि समाकर्षयः कुर्याद्द्विजपू  
जने व्रतस्य फलमाप्नोति सत्रतोहि न संशयः युधिष्ठिर उवाच विशेषं ब्रूहि मे देव अशोक तत्तु जने येनार्चिते तरो  
सर्वं प्राप्यते सकलं फलं श्रीकृष्ण उवाच कथयामि ते राजन्याभि व्रतामिदं कृतं मनुष्ये देवगंधर्वनारीभिः पुत्र  
वृद्धये अनसूयया त्रिपत्न्या अरुंधत्या तथैव देवक्या सीतया चैद्याद्रौ पद्यासत्यभामया दमयंत्या च सवि  
त्र्या तद्भक्तं कृतमुत्तम अशोकः पूजितः पूर्वं यथा वच्छृणुष्यामि अशेको राजतश्चैव सैवार्णश्च तथा शिवः तथै  
व कारेयस्सीतासौ वारिणौ रामलक्ष्मणौ पूजयेद्विधिवन्मंत्रैः पूर्वोक्तं नृपसत्तम अशोकं पूजयेद्दक्षे प्ररुदं शुभपल्लवैः  
विरुद्धैः सप्तधा नैथ्यं गुणकर्मादकैः शुभैः कालोद्भवैः शुभैर्दिव्यैर्नारिकेलैः सदाडिमैः पुष्पादिभिस्तथा धूपैः पूज  
येत्तत्तुत्तमं अशोकः पाण्डवे श्रेष्ठशोकं नाशयति स्मृतः पितृमातृपतीनां च अशुराणां तथैव च अशोकस्त्वंगो  
कहरो भव सर्वत्र नः कुले इति श्रीभविष्योत्तरे अशोकवित्रात्रतम्  
अथ भाद्रशुक्लचतुर्दशी कृत्यानि नारदीये ॥ भाद्रशुक्लचतुर्दश्यामनंतव्रतमुत्तमं कर्तव्यमेकमकं हि गोधूमप्रस्थपिष्टकं  
विपाच्य शर्कराज्याक्तमनंतय निवेदयेत् गंधार्धैः प्राकसमभ्यर्च्य कार्पासं पटजंतुवा चतुर्दश ग्रंथियुतं सूत्रं कृत्वा सुशोभ  
नं ततः पुराणमुत्तमं सूत्रं क्षिप्त्वा जलाशये निवर्त्तयान्नं नारीवामदक्षे भुजे पुमान् विप्रायामिष्टपकान्नं प्रदद्यादक्षिणा  
न्वितं स्वयंच तन्मि तं चाद्यादिवं कुर्याद्भूतोत्तमं मंडलं सर्वतोभद्रं धान्यवर्णैः प्रकल्प्य च सुशोभनं न्यसेत्तत्र कलशं ता  
म्रजं मुने तस्मै परित्यजेत् सैद्धीमं नंत प्रतिमां शुभां पीतपट्टाशुक्लान्नं तत्र तं विधिनानयेत् गणेशमातृकाः खेटान्

शोकपालान्यजेत्पृथक् ततोहोमं हविष्येण कृत्वा पूर्णं हुतिं चरेत् शब्द्यां सोपस्कराधिनुं प्रतिमां चाद्विजोत्तमं प्रदद्याद्भूर-  
 नेभक्त्या द्विजानन्यांश्चतुर्दश संभोज्यमिष्टपकानि दक्षिणाभिः प्रतोषयेत् एवंयः कुरुतेऽनंतव्रतं प्रत्यब्दमादरात्  
 सत्वनंतप्रसादेन जायते भुक्तिमुक्तिभाक् अथात्रैव कदलीव्रतं कदलीव्रतमप्यत्र तद्विधानमिदं शृणु नरो वा यदि  
 गानारीं भावनमुपस्थितं स्नात्वा संपूजेयं द्वधपुष्पधान्यां कुंरादिभिः दधिदूर्वाक्षतैर्दोषैर्वैष्णवैः पकान्नसंचयैः एवं स-  
 पूज्यं त्रैलोक्यतः संप्रायेयेच्चतः अप्सरोमरकन्याभिर्नागकन्याभिर्गोकन्याभिर्वाचैः शरीरारोग्यलावण्यैर्दहिदेविनमोऽस्तु  
 ते इति संप्रार्थ्य कन्यास्तु च तस्त्रोवा सुवासिनीः संभोज्यां शुक्रसिंदूरकज्जलालककार्चिताः नमस्कृत्य निजगंहे सम-  
 ध्येनं व्रतं व्रजेत् एवं कुरुते व्रते विप्रलब्ध्या सौभाग्यमुत्तमं इह लोके विमानेन स्वर्गलोके ब्रजेत् परमिति ॥  
 अथ भविष्योक्तभाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यामनंतचतुर्दशीव्रतं तत्र चतुर्दश्यौ दयिकी ग्राह्या उदये त्रिमुहूर्तं पित्राह्या नंत-  
 व्रते तिथिरित्युक्तेः देवकर्मत्वाच्च चतुर्दश्या च पूर्णमिति पुग्मवचनात् तथा भाद्रपदस्यानेव नुर्दश्यां सिते द्विज-  
 णीमास्याः समायोगे व्रतं चानंतकंचरेदिति भविष्योक्तेः मुहूर्तमपि चेद्वा द्वे पूर्णिमायां चतुर्दशी संपूर्णं त्रिविदुस्त्वा-  
 पूजयेद्विष्णुमव्ययमिति स्कांदाच्च दिनद्वये-यौ दयिकत्वसंपूर्णत्वात् पूर्वैव कालतत्त्वविवेचनकृत्य रत्नावलीनिर्णय-  
 सिधुमयूखादिष्वप्येवं माधवीये उदयव्यापिन्यातिथ्यंतरयित्रिमुहूर्तं त्रिमुहूर्तं त्रिमुहूर्तं त्रिमुहूर्तं त्रिमुहूर्तं त्रिमुहूर्तं  
 निर्णयामृते तु स्वल्पायामप्युदयकालव्यापिन्यां चतुर्दश्यामुपक्रम्य पूर्णिमाभावेऽपि पूजादिकार्यं उदयकालव्या-  
 पिन्यास्ति तेथैव कृत्य संपूर्णत्वविधानात् तदुक्तं उपवाससत्रतादीनां घटिकैकपि या भवेत् उदये सा तिथिर्ज्ञेया वि-  
 परो तातु पौष्टक इत्यादि वस्तुतस्तु मुहूर्तमपि चेद्वा द्वे इति स्कांदवाक्येन संपूर्णत्वाभिधानान्मध्याह्ने भोज्यवेलायामिति  
 तथा वाक्याच्च पूजनं मध्याह्ने एव कर्तव्यं महाष्टम्यादिवत्तद्विदो दासप्रतापमातुडयेस्तु मध्याह्ने भोज्यवेलायामिति कथा

श्रवणान्मध्याह्नव्यापिनीग्राह्येयुक्तं अथानतपूजनविधिः तत्रमासपक्षाद्युल्लेख्याखिलपापानिमुक्तिपूर्वकस्तिमासिद्धि  
 पुत्रपौत्रधनधान्यसंपत्त्यारोग्यामुष्मिकपरमगतिप्राप्तये चतुर्दशवर्षादेयथाविध्यनेनव्रतंकारिष्य इतिसंकल्पकृत्वा  
 मङ्गलंसेवेतोभद्रंकृत्वाकुम्भानुविन्यसेत् तत्राष्टदलपद्मेतूपजेद्विष्णुमव्ययं कुम्भोपरिपात्रंविन्यस्य तदुपर्य्यष्टदलं  
 कृत्वा तत्रपूजयेदित्यर्थः कृत्वादर्भमयेदंफणासक्तकमडितं तस्याग्रतोदृढसूत्रं कुकुमाकंसुशोभनं चतुर्दशग्र  
 थियुतमुपस्थाप्यप्रपूजयेत् ततस्तुमूलमंत्रेणनमस्कृत्यचतुर्भुजं नवास्त्रपल्लवाभासापिङ्गलश्मश्रुलाञ्चनं पतिंवि  
 रधरेदंशस्त्रचक्रगदाधरं प्रसन्नवदनविष्णुविश्वरूपविचिंतेयदितिध्यानम् । अत्रग्रथिदेवताः विष्णुरग्निस्तथा  
 दित्यःसहस्राक्षःपितामहः इन्द्रःपिनाकोविघ्नेशः स्कन्दः सोमस्तथैवच वरुणः पवनःपृथ्वीवसवोग्रंथेदेवता  
 इतितत्रावाह्यपूजयेत् आगच्छानंतदेवेशतेजोराशेजगत्पते क्रियमाणामयापूजांगुहाणसुरसत्तमसहस्रशोर्पेत्यावा  
 हनम् १ नानारत्नसमायुक्तकार्तस्वराविभूषित स्वासनदेवदेवेशगुहाणपुरुषोत्तम पुरुषएवेत्यासनं २ गंगा  
 दि सर्वतीर्थैर्योमयाप्रार्थनयाहृत तोयमेतन्मुखस्पर्शपाथार्थप्रतिगृह्यतां एतावानस्येतिपाद्यं ३ अनतानतदे  
 वेशश्चनतगुणासार अनंतानतरूपोसिगृहाणार्घ्येनमोस्तुते त्रिपादूर्ध्वेत्यर्घ्यं ४ कर्पूरासिततोयंमदाकिन्याः  
 समाहृतं आचम्यतंहपीकेशत्रैलोक्यव्याधिनाशन ततोविराडित्याचमन ५ वाञ्छितंकरुनेदेवदुष्कृतंमाविचारय  
 मधुपर्कैगृहाणेदत्रैलोक्यार्तिभयापह इतिमधुपर्कम् ६ ततः पुनराचमनं पूर्वोक्तमंत्रेण शर्करामधुसमिश्रपयो  
 दधिघृतंतथा पंचामृतेनस्नपनंगृहाणजगतांपते आप्यायस्वइतिदुग्धंदधिक्राव्णइतिदधि घृतंमिमिक्षेतिघृत  
 मधुवातेतिमधु स्वादुपवस्यशर्करा इतिपंचामृतं गंगाचगोमतीरेवायमनाचसरस्यती नर्दानंदसहस्राणांतो  
 यमेतत्समाहृतं अनंतगुणरत्नायविश्वरूपधरायच नमोमाहात्म्यदेवायश्चनन्तायनमोनमः ७ स्फुरुषेतिस्नानं

नीताविरयुगेदवसर्वकामार्थसिद्धये मयानिवेदितं भक्त्या गृहाण सुरसत्तम तं यज्ञमिति वस्त्रं दामोदरनमः स्तुत्राहि  
 मां भवसागरात् ब्रह्मसूत्रसोत्तरीयं गृहाण पुरुषोत्तम तस्माद्यज्ञात्सर्वहृतः संभूतमित्युपवीतं कस्तूरीकुंकुमोपेतं कर्पू  
 रेण च संयुतं गंधदास्याभिदेवेश अनंताय नमो नमः श्रीखंडचंदनं दिव्यगंधं चण्डं सुमनोहरं विलेपनं सुरश्रेष्ठं प्रीत्यर्थं  
 तव गृह्यतां तस्माद्यज्ञात् ऋचः सामानातिगंधं नमः सर्वहितार्थं यजगदाधारहेतवे सर्वसंस्थितरूपाय अनंताय  
 नमो नमः मुक्तारत्नाक्षताः श्रेष्ठः कुंकुमाक्षताः शुभाः वासुदेवजगन्नाथ प्रीत्या मे स्वीकुरु प्रभो इत्यक्षताः माल्या  
 दीनि सुगंधीनि मालाव्यादीनि वै प्रभो मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां तस्मादश्वाइति पुष्पाणि अर्था  
 गपूजा अनंताय नमः पादौ पूजयामि संकर्षणाय गुल्फौ पू. कालात्मने जानुनीपू- विश्वरूपाय जंघेपू-  
 विश्वरूपाय, कटिपू, विश्वसाक्षिणे- मेढूपू. पद्मनाभाय. कटिपू, पद्मनाभाय नाभिपू परमात्मने- हृद  
 यंपू- श्रीकंठाय कंठपू. सर्वास्त्रधारिणे. वाहनपू- वाचस्पतये- मुखपू, दामोदराय, दतानपू. केशवाय  
 ललाटपूज- कमलासनाय. शिरःपू. सर्वात्मने नमः सर्वांगपूजयामि नमः वनस्पतिरसो दिव्यो गंधाढ्यः सु  
 मनोहरः आग्नेयः सर्वदेवेश धूपो यं प्रतिगृह्यतां यत्पुरुषं वयं दधुरिति धूपं घृतवर्तिसमायुक्तं वह्निना योजितं मया  
 दीपं गृहाण देवेश त्रैलोक्यमिति रापहं ब्राह्मणोऽस्येति दीपं अत्र चतुर्विधं स्वादुरसैः पङ्क्तिभिः समन्वितं नैवेद्यं गृह्य  
 तां दिव्यभक्तिमेह्य चलांकुरु चंद्रमामनस इति नैवेद्यं कर्पूरवासितं तोयं मदकिन्याः सुशीतलं आचम्य तां जगन्ना  
 थमया दत्तं हि भक्तितः आचमनं गंधकर्पूरकस्तूरीसमायुक्तं मनोहरं करो हर्तन कदेव गृहाण परमेश्वर इति करो  
 हर्तनं इदं फलमया देवस्थापितं पुरतस्तव तेन मे सुफलावाप्तिर्भवेज्जन्मानि जन्मानि नाभ्या आसीदिति फलं पूर्णा  
 फलसमायुक्तं सकर्पूरमेनाहरं भक्त्या दत्तमया देवतां बलं प्रतिगृह्यतां इति तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं



विभावसोः अनंतपुण्यफलदमतः शान्तिप्रयच्छमे इतिदक्षिणाद्रव्यम् ॥ ततःपुष्पाजलिदद्यान् मल्लिकामाल  
पुष्पैर्नागचंपकसंयुतैः पुष्पाजलिग्रहाणैर्नागपादांबुजयुगार्पितं चंद्रादित्यौचधरणौविद्युदग्निस्तथैवच त्वमे  
रुः सर्वव्योर्तोपिआर्तिक्यंप्रतिगृह्यतां इतिनिराजनं ॥ अथचतुर्दशग्रंथानांशक्तिकापूजा॥ ओंमे॥हिन्यैनमः  
ओअनंतायनमः ओश्रियैनमः ओअनर्ध्यायनमः ओपद्मिन्यैनमः ओरुक्मिणीकांतायनमः ओमहाबलायैनमः  
ओगुरुद्वधजायनमः ओअंजन्यैनमः ओगुपकूर्मायनमः ओमंगलायैनमः ओएश्वीधरायनमः ओवरदायैनमः ओ  
तसिंहायनमः ओशुभायैनमः ओउपेन्द्रायनमः ओशिवदूत्यैनमः ओजामदग्न्यायनमः ओदुर्गायैनमः ओर  
युनंदनायनमः ओब्रह्मायैनमः ओकृष्णायनमः ओचित्रमंडलायैनमः ओबुद्धरूपायनमः ओहरिसिद्धायैनमः  
ओमधुसूदनायनमः ओवामनायनमः ओभूत्यैनमः १४ ओविराजायनमः ओब्रह्मणेनमः ओशंभवेनमः ओकु  
मारायनमः ओनारायनमः ओमनवेनमः ओआत्रेयायनमः ओकपिलायनमः ओव्यासायनमः ओयज्ञायन  
मः ओधन्वंतरयेनमः ओएथिव्यैनमः ओनारायणायनमः ओदृष्टपंकथायनमः ओविष्णवेनमः ओश्रमयेनमः  
ओसूर्यायनमः ओसहस्राक्षायनमः ओपितामहायनमः ओइन्द्रायनमः ओपिनाकिनेनमः ओविश्वेशायनमः ओ  
ओस्कंदायनमः ओसोमायनमः ओवरुणायनमः ओपवनायनमः ओपृथिव्यैनमः ओवसुभ्योनमः इतिगंधाक्षत  
पुष्पदूर्वादीभिः पूजयेत् १४ पुनःपुष्पाजलिदत्त्वा साष्टांगोयंप्राणमस्ते प्रयत्नेनमयाकृतः दासोयमि  
तिभामत्वप्राप्तीदपुरुषोत्तम नाभ्याआसीदितिनमस्कारः अनंतकामान्मेदेहि सर्वकामफलप्रद अनंतायनमस्तु  
भ्यंपुत्रपौत्रप्रवर्द्धन नमस्तेदेवदेशनमस्तेगडध्वज नमस्तेपुण्डरीकाक्ष नमस्तेह्यमराप्रिय नमस्तेकमलाकांत-  
वासुदेवनमोस्तुते दौहस्तौमुकुलीकृत्यजानूपरिनिधायचेति सप्तास्यासन्निधायनमस्कारःयानिकानिचेति प्रदक्षिणा

मल्लिकामालतीचैत्यादि । यज्ञेन यज्ञासिति मंत्रपुष्पाजालिः । नमः सर्वहि नार्थयजगदाधारवक्षसेः सर्गस्थि  
रयतरूपाय गृहाणार्धनमोस्तुते । इति पुनरर्घ्यदत्त्वाः । प्रार्थना अनंतकामान्मेदेहे पुत्रपौत्रविवर्द्धन अनंतः सर्वकामा  
नामधिपः सर्वकामदः । त्रेतेनानेन सुप्रीतो भवत्विह सदा मम । अनंताय नमस्तुभ्य सहस्रशिरसे नमः । नमोस्तु पद्मना  
भाय नागाधिपते नमः । अनंतसारमहासुमदे मृगहिमामुद्रवा सुदेव । अनंतरूपो विनिधौ जयन्म्वन्नतस्तत्रायुतमो  
गमस्ते । इत्यनंतमन्त्रमनस्करः । अनंतकामदं देव सर्वकामफलप्रदः । अनंतडोरूपेण पुत्रपौत्रवर्द्धन । तमस्ते देव  
देवैकानमस्ते धरणीधरः । सूत्रं श्रुतिपुंसं स्थानु अनंताय नमो नमः । अथ सूत्रग्रहणः । ससारुगवद्गुहासुसखि  
नंतुवांश्चतियैः कुकुलोद्वयशुद्धसखाः । संपूज्य च त्रिभुवने शमन्तरूपं वधं त्रिदक्षिणकरं रवडोरकंते । इति नना  
भतसूत्रधारणः । अथ जूर्णीतसूत्राविसर्जनम् ॥ सेवत्सरकृता पूजा स पाद्याविधिवन्मम त्रजे दानी सुरश्रेष्ठत्वं मनुते  
तस्यापि पौडशोपचारपूजार्घ्यः । पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्विष्णुरूपिणं पूजयेत्वा हरिदेवं माचार्य्यपु  
त्रजयेत्ततः । परिधाय सपत्नीकं वस्त्रालंकारभूषणैः । मंत्रैः संपूज्य विधिवेदनुदयास्रयन्तः । सुरभीवैष्णवीमा  
तानि त्वविष्णुपदे स्थितः । आसं गृह्णन्मया दत्तगोमातृछातुमर्हसि । गावो ममाग्रतः सतु गोवो मिसेतु प्रधुतः । गा  
घोमे निरुदये संतु गावाम्भ्येव सांमर्हः । मंत्रेणानेन संपूज्य आचार्य्यो देवि देवेतु गोदानं संप्रतिपार्थः । स्वर्गो देवा  
यथाविधि । ततश्चामंत्रिता निप्रान्पूर्वेषु अचतुर्दश । वस्त्रोपवीतैः संपूज्य भोजयेदन्नविस्तारैः । ततस्तु दक्षिणा  
तेभिः यो धितशाठ्यं विवर्जितः । स्वशतयदक्षिणा दद्यादाचार्य्यं च क्षमापयेत् । क्रियाहीन भक्तिहीनं द्रव्यं हनंति ये  
मन्त्रहीनं पठेत्पश्चात्तत्र तसंपातिहेतुवै । अनंतसंसारमहासमुद्रे । अनंतरूपाय नमो नमस्ते । इत्यनंतं विस्मया  
यत्रास्त्राणां शतथैव च । इति त्रिंशत्पुण्येभ्यश्च दद्यादशादिकथनं । यथोपपन्नं भोक्तव्यं कृत्वा मानसमुच्य ॥ अत्राच

म्यचशुचिर्भूत्वाऽप्येद्विष्णुचतुर्दिने । एकतन्त्रप्रेषकर्मणाचजनार्दन . अनतरूपीभगवान्तुष्टोभवतिसर्वदा  
 त्रतस्यफलमाप्नोतिविष्णुलोकं ब्रजेन्नरः ३ इतिसोद्यापनं , प्रतिवर्षमनतपूजनम् ॥ अथकथा ॥ भविष्योक्तं  
 युधिष्ठिरउवाच : अहं दुःखिह संजातोऽद्यात्तमि सहकेशव . कथं मुक्तिर्वेदास्माकमर्नतद्दुःखसागरात् कंदवंपूजति  
 स्वावैप्राप्यामोराज्यमुत्तमं . अथवा किं त्रतं कृत्वा त्वत्प्रसादाद्ब्रवीहि नः . श्रीकृष्णउवाच . अनंतत्रतमस्त्यन्यदिति  
 थावस्यायुधिष्ठिर . सर्वपापहरं चण्डांस्त्रीणां चैव युधिष्ठिर . शुक्लपक्षे चतुर्दशमासि भाद्रपदे भवेत् तस्यानुष्ठानम्  
 त्रेण सर्वपापं व्यपोहति युधिष्ठिरउवाच . कृष्णकोयमनं तं त्रिप्रोच्यते यस्त्वया विभो किं शेषनाग आहोस्विदन्  
 तस्तेक्षकः स्मृतः . पुरमासाथवानतउताहो ब्रह्मगीयते , कएयोनंतं संज्ञो वैतथ्ये मद्रहिकेशव श्रीकृष्णउवाच  
 अनंत इत्यहं पार्थमरूपं निबोधत आदिस्मादिग्रहास्मायोगः काल उपपद्यते लवकाधामुहूर्तादिदिनरात्रिस्वरूप  
 वान् पक्षमाप्तुं वर्षाणि युगकालव्यवस्थायां योयं कालो मया स्यातः सोऽनंत इति कीर्त्यते संहकालो वर्तते  
 ब्रह्मभारोत्तारणाय च दानवानावधार्यसाधूनां पालनाय च . अनादिमध्यपर्यंत कृष्णविष्णुहरिश्चिदं . ॥  
 कुंभारकरं सोमं सर्वव्यापिनीश्वरं , विश्वरूपं महाकालं सृष्टिसेहारकरं प्रयथार्थं मयारूपं फालगुणाय प्रदर्शि  
 तं पूर्वमेव महाबाहो योगिधंयमनुत्तमं विश्वरूपमनंतचयस्मिन्निद्राभ्युदयं वसवोऽष्टौ तयादि स्या रुद्रः  
 एकादश स्मृतः सप्तर्षयः समुद्राभ्यर्पिताः सारितोद्गमाः नक्षत्राणि दिशोभूभिः पातालं भूर्भुवादिकं माकुरुष्व  
 त्रसदेहसोहपार्थन संशयः । युधिष्ठिरउवाच . अनंत त्रतमाहात्म्यं विधिं वद विदांवर किंपुण्या किं फलं चारस्य श्रनुष्ठा  
 नवतां नृणां केन चादौ पुराचार्यैर्मर्त्यैकेन प्रकाशितं . एवं सविस्तरकृत्वा ब्रूयात् अनंतत्रतं मम कृष्णउवाच आसी  
 तपुराकृतयुगे सुमतुर्नाम वैद्विजः वसिष्ठोऽत्र चोत्पन्नः सुरूपांच भृगोः सुतां शीलानामोचोपये मे वेदोक्तविनिय

नृप तस्याः कालेन संजाता दुहितान्तलक्षणा । शीलानाम्नीसु शीलासावर्धती पितृवैशमनि । माता च तस्याः का  
लेन ज्वरदहेन पीडिता । विनयाशनदीतीरे ययौ स्वर्गपतिव्रता । सुमतस्तुततो न्यायैव धर्मपुंसः सुतापुनः । उपयेमे वि  
धानेन दुःशीलां नामनामतः । दुःशीला कर्कशाचंडी नित्यं कलहकारिणी । सापि शीलापितुर्गृहे गृहार्धेन पराबभौ  
कुड्यस्तभंगहृद्वा रिदेहलीति रणादिकं वृणोति श्रमं करोन्नीलपीतसितासितैः स्वस्तिकैः पद्मकैश्चैव श्रवणं यतीपुनः  
पुनः ततः काले बहुते कौमारवशवर्तिनी । पित्रा दृष्टा ततः तेन स्त्रीचिह्नैश्चैव नेस्थिता । कस्मै देयाम्या शीलाविचार्य  
तिसदुः खितः एतस्मिन्नेव काले नमुनिर्धेदु विदांबरः कन्यार्थी चागतः श्रीमान् कौण्डिन्या नामनामतः । उवाच रूप  
संपन्नं त्वदीयां तनयां दृष्टे पितृददौ द्विजद्राक्यं कौण्डिन्याय शुभे दिने । स्वगृह्योक्तविधानेन विवाहमकरोत्तदा । निव  
त्यैद्वाहिकं सर्वकर्म शोक्तां वस्तदा । किंचिदाद्यादिकं देयं जामातुः परितोऽपि न तच्छ्रुत्वा कर्मकांशक्रुद्धा प्रोत्साध्य गृह  
मंडलं । पेटायां प्रस्थं वद्ध्या स्वगृहं गम्यतामिति । भोज्यावसिष्ठचूर्णेन पार्थेयं च कारसा । कौण्डिन्योपिविवाह्येनाप  
धिगच्छन् शनैः शनैः शीलां सुमंत्ररादाय न बोढांगोरथेन वै । मध्याह्ने भोजवेलायां समुत्तरार्थे सरित्ते ददर्श शीलां स्त्रीणां  
तुल्यमूहं रक्तवाससां । चतुर्दश्यां तदा पार्थेयं स्वर्चयंत जनार्दनं । उपगम्य शनैः शीलां प्रच्छस्त्रीकदंबकं । आर्याः किमेत  
न्भेव्रतं किं नाम त्रतमं दृशं । तां च योऽपि तस्तं वै । शीलां शीलविभूषणां । अनतत्र तमेतद्विव्रते नंतः प्रपूज्यते सा । ब्रवीद्दह  
मप्येतत्करिष्ये व्रतमुत्तमं । विधानं कीदृशतत्र किं दानको न प्रपूज्यते । स्त्रियज्जुः । शीलैः सदन्नप्रस्थस्य पुनासः संस्कृत  
स्य च । अर्धविप्राय दातव्यमर्द्धमात्मनि भोजनं । शक्त्या च दक्षिणां द्वितशद्वयविवाजंत । कर्तव्यं सत्सरित्तेरिवि  
धिनिनिनभामिनि । स्नात्वा नतंसमभ्यर्च्य मण्डले धूपदीपकैः । पुष्पैर्गंधैश्च नैवेद्यैः पीतरक्तैश्च तुः समैः ॥ चतुःसमैः परिभा  
योक्तृगंधद्रव्यैः ॥ तस्याश्रतो दण्डं सूत्रं कुंकुमांकं सडोरकां । चतुर्दशश्रेणियुतं वा भेकरते लेन्यसेत् । अनतसंसारमहासमुद्रे

मग्रहिमामुद्धरवासुदेव । अनंतरूपे विनियोग्य स्वश्रान्ततसूत्राय नमोजेमस्ते । अनेन डोरकं वद्ध्वा भो कंठ्यं स्वस्थमा-  
नसेऽध्यात्वा तारायणं देवमनंतं विश्वरूपिणं । भुक्त्वा चोतिव्रजे श्रेष्ठं भद्रं प्रोक्तमिदं व्रतम् । कृष्ण उवाच । एवमोक्तं परं जे-  
न्द्रप्रहटेन तं रत्नमनाः सापिचक्रे व्रतं शीलाकरे वद्ध्वा सुडोरकं । पाथेयमध्वि प्रायदत्त्वा भुक्त्वा स्वयंततः पुनर्जगाम सं-  
वरागो रथे नृस्वकं गृहं । भर्त्रा सुहृवशानके प्राययस्तत्तत्क्षणं दभूत् । तेन जंतुं द्रष्टुं तास्यावभू गोघनसंकुलं गृहं । श्रमं श्रि-  
याजुष्टे धनधान्यसमाकुलं । आकुलं यः कुलं स्य सर्वत्रातिथिभोजनैः । सपिमाणि कयकांचीभिर्मुक्तैर्हारविभूषिता-  
देवैर्गवैस्त्रसंछन्नासा वित्राः प्रतिमां भवत् । कदाचिदुपविष्टाया दृष्ट्वा बहस्तु डोरकः । शीलाया हस्तमूलतुनेनोक्तं किमिदं ।  
यया । धृतस्तु डोरकत्वेन किमर्थं ब्रूहि तत्त्वतः । यस्य प्रसादात्सकला धनवान्प्राप्य दिसं पदः । लभ्यते मानुषं श्रयपि सेना-  
नोयं मया धृतः । शीलायास्तद्वचः श्रुत्वा भज्जितेन द्विजन्मना । श्रीमदधिपूजैरव्यसापैक्षेत्रोऽटिनोरुपा को नंत इति म-  
हेन जल्पतां पापकारिणः । क्षिप्तोऽवालाकुले बहो हाहा कृत्वा प्रधावतीः । शीला गृहं त्वा जतसूत्रक्षीरमुधे समाक्षिपत् । तेन  
नर्मविपाकेन सा श्रीस्तस्य क्षयं गता । शोभन्तं नृस्करोते तं गृहं दग्धं धनं गतं । यथैवागतं गेहं तत्तथैव पुनर्गतं । स्वज-  
नेः कलहो निस्वंधुभिस्तर्जनेन तया । श्रुताक्षपदेऽपि पदारिद्यं पतितं गृहं । नृकश्चिद्दत्तं लोके तेन सा दुयिधिधिर । श-  
रीरेणाति संतोमनसा पृथिविदुःखितया । विवेदं पुरमं प्रातः कौडिन्यः प्राहतां प्रिया । शीले मम दमपन्नं सहस्रं शोकका-  
रकं । येनातिदुःखितोऽस्माकं जातं सर्वधनक्षयः । स्वजनेः कलहो गेहेन कश्चिन्मम प्रपद्यते । शरीरे निस्वसेतापः । खेद-  
श्च तसि दारुणः । जानासि दुर्नयः कोत्र किं कृतं सुकृतं भवेत् । प्रत्यवाचा यत् शीला सुशीला शीलमडिता । प्राये नंत कृता-  
भेषपापं संभवजं फलं । क्षविष्यति महाभागा तदर्थं युजन्माचरात् । एवमुक्तः सवित्राः पुंजगाम मनसा हारं निवेद । त्रिज-  
गामाथ कौडिन्यः प्रययौ वतं । तपसे कृतसकलोपायभक्ष्यो द्विजोत्तमः । मनसा दुपायचानंतं कद्रक्षया मिचंतं विभु-

यस्य प्रसादात्संजातमाक्षेपाग्निधनं गतः । धनादिः क्रममातीव सुखदुःखप्रदायकः । एवं संचितयत्सोऽथ वथा भविज  
नेव नोऽतः तत्रापश्यन्महाचूतपुष्पितं फलितं तथा । वर्जितपक्षिसघातैः कीटकोटिदृतं तथा । तमपृच्छस्वयमि  
नः किंचिददृष्टोऽप्रहृतो । ब्रूहि मौस्यममार्तावदु खंचेत सि विद्यते । सोऽब्रवीद्रुद्रनानंतं कथिज्जानामि वा द्विज एव नि  
राकृतस्तेन सज्जामाथ दुःखितः । कद्रुद्वयमिति पश्यन्सुगामपश्यत्सवस्सकां । तृणमध्ये प्रधावतीति मित श्रेत  
श्रपाडवः । अग्रीवीद्वेनैके ब्रूहि यद्यनंतस्त्वयैक्षितः । साचोवाचाथ कौण्डिन्यनानंतं वेद्यं हि द्विज । ततो ब्रजद्ददृशुः श्रे गो  
दुपंशद्वले स्थितः । दृष्ट्वापप्रच्छ गोस्वामिन्ना नतोर्वाक्षितस्त्वया गोऽपस्तमुवाचिदं नानतोर्वाक्षितो मया । ततो ब्रजन्दद  
शोऽग्रे मधं पुष्करिणीद्वयं । अन्योन्यजलच्छलैर्वीचीपथितसंगं । छात्रा किं जलकल्हः । रकमलोऽफलमंडितं । सेवितं  
अमरं ह्येभ्यः कैः । कारडैर्वैकैः । ते चापृच्छद्द्विजो नंतो भवद्वा नो पलक्षितः । ऊचतुस्तैर्द्विजः श्रेष्ठनानतोर्वाक्षितो द्विज । दुद्रा  
गोऽथ येनेतरि मृगदर्भं कुंजरं तथा । तावप्युक्तौ द्विजेनेत्यनंतोऽपि निवेदितः । एवं संपृच्छयन् दृष्ट्वास्तैर्ब्रवन्निपसादह  
कौण्डिन्यो विद्वद्वलीभूतो निराशो जीवितेनृप । दीर्घमुष्णचनिःश्वस्य पपात भुवि भारतः । प्राप्य संज्ञानंतेति जलपुत्रोऽथ  
गसद्विजः । नूनं तं स्य द्याम्यहं प्राणानिति संकल्पयन्तसि । उत्थायोद्ध्वयदुक्षेरे मस्तावद्भारतसत्तम । कृपयानंतं देवोऽपि  
प्रत्यक्षसमजायत । दुद्रा ब्राह्मणरूपेण हतः । एहीत्युवाच तः । अगृह्यदक्षिणे पाणौ गृहायाच प्रवेशयत । स्वां पुरोदर्शय  
मसि दिव्यमार्शं न रैर्यतां । तस्यां निविष्टमात्मानं दिव्यसिंहासने शुभे । पार्थस्य शंखचक्रावृजगदागरुडशोभितं  
दर्शयामास विप्राय रथीयरूपमनंतकः । विभूतिभैर्दृश्यान्तैरनंतमभितौजसं । तं दृष्ट्वा तादृशं रूपमनंतमपराजितं  
नोद्यमनो जगदौघैर्नयशब्दपुरःसरः । पापो हं पापकर्म हं पापात्मा पापसंभवः । त्रिहिमापुडरीकाक्ष सर्वपापहरो भव  
नच्छरुत्यादेव देशः । प्राह सन्निग्धयागिरा । मा भैस्त्वं ब्रूहि विप्रं द्रव्यत्ते मनसि वर्तते । कौण्डिन्य उवाच । मया भूत्याव

मग्रहिमासुद्वारवासुदेवाः अनेतरूपेर्विजयस्वश्रुतंतसूत्रायनमोतिमस्तोः अनेनडोरकंवध्वाभोक्तंयस्वस्थमः  
नसेः ध्यात्वातारायणं देवमनंतं विश्वरूपिणं भुक्त्वा च तत्र जेद्वेशमभद्रं प्रोक्तमिदं व्रतम् । कृष्ण उवाच ॥ एवमीकं एपरजि-  
न्द्रप्रहरेनांतरामनाः सापिचक्रेव्रतं शीलं कुरेवदध्वासुडोरकं पापं येन मर्धवि प्रायदत्त्वाभुक्त्वा स्वयंततः पुनर्जगामुस-  
ररागो रथेन स्वकं गृहं । भर्ता स ह वै वशनैः प्रत्ययस्तस्मादाभूत् । तेनानंतं त्रैतास्याब्रह्मै गोधनसंकुलं गृहं । अश्रमं श्रि-  
याजुर्धनुधान्यसमाकुलं । आकुलं यः कुलं स्मृसवुत्रातिथिभोजनैः ॥ सापिमाणिक्यमुक्तां च अभिर्मुक्तां हारविभूषिता-  
देवागर्वास्त्रसंछन्नासा विप्रैः प्रीतिमांभवत् । कदाचिदुपविश्यादृष्टो वदस्तु डोरकः ॥ शीलया हस्तमूलतुतेनोक्तं किमिदं  
नया ॥ धृतस्तुडोरकस्वेन किमर्थं त्रैविहितवतः ॥ यस्म्यप्रसादात्सकलाधनुः प्रान्यादिसंपदः ॥ लभ्यते मानुषैः श्रयिसेन  
तोयं मया धृतः ॥ शीलया प्रसादात्तद्विजन्मना ॥ श्रीमदधिर्गुरव्यं सापेक्षोऽपि ततो रूपाः । कोनंतइति मू-  
ढेन जल्पतां पापकारिणां । क्षिप्तोऽप्यालाकुलेषु वैहाहाहृक्त्वा प्रधावतीः । शीलं गृहीत्वा तस्मिन्क्षीरमध्ये समाक्षिपत् । तेन  
कर्मविप्राकेन सा श्रीस्तस्य क्षयं गताः ॥ शोघंतं तस्करुते । तं गृहं दारुधं धनं गतं ॥ यद्यथैवागतं गेहेतत्तथैव पुनर्गतं ॥ स्वज-  
नैः कलहो निःसंगं धुमिस्तर्जुनं तथा ॥ अनेन तं क्षेपेण दारिद्र्यं पतितं गृहं नृकाश्चिद्वदन्ते लोकैः न साद्धिमुधिष्ठिराः ॥ अ-  
रीरेणाति संतप्तो मनसा पृथति दुःखितः ॥ विवेदं परमं प्राप्तः कौडिन्यः प्राहतां प्रियां ॥ शीलं मे मम दुःखं स ह सा शोका-  
रकं ॥ येनाति दुःखितोऽस्माकं जातं सर्वं धनक्षयं ॥ स्वजनैः कुलहो गेहेन कश्चित् प्राप्तं प्रपद्यते ॥ शरीरे निःसंतपः ॥ यः खेदे  
अतसि दारुणः ॥ जानासि दुर्नयः कोत्रा किं कृते सुकृतं भवेत् ॥ प्रपद्यवाचा यतं शीलं सुशीलं मुडितं ॥ प्राप्तेनंत कृता-  
भपपापसंभवं फलं ॥ अविष्यति महाभाग तदर्थं यत्नमाचर ॥ एवमुक्तः स विप्रः प्रीजं गाममनसा हसि ॥ निर्वदं ब्रिज-  
गामाथ कौडिन्यः प्रपद्यो वनं ॥ अतिपसेकृतं संकलपो वायुमभ्युविजोत्तमः ॥ मनसा ध्याय चानंतं कुद्रक्षयामि च तं विभु-

यस्य प्रसादात्सजातमाक्षेपात्रिधनंगतः । धनादिभूममातीवसुखदुःखप्रदायकः । एवंसंचितयन्सौथवश्चाभिविज  
नेवने । तत्रापश्यन्महाचूतं पुष्पं फलितं तथा । वर्जितं पक्षिं संघातैः कीटकोटिहृतं तथा । तमपृच्छत्युयनि  
तुः फचिद्दृष्टो महातरोः । ब्रूहि सोऽस्य ममातीवदुःखं चेतासे विचये । सोऽब्रवीद्रुद्रनानंतं कचिज्जातामिवाद्भिज्ज एव नि  
राकृतस्तेन सजगामाथ दुःखितः । कद्रुद्वयमिति पश्यन्सगामपश्यत्सवस्सकाः । तृणमध्ये प्रधावंती मितश्चेत  
श्चापांडव । अत्र भीष्टेन केनू हि यद्यनंतस्त्वयेक्षितः । साचोवाचाथ कौण्डिन्यनानंतं वेद्यं हद्भिज्ज । ततोऽब्रजन् रुद्रशृंगो  
रुपंशाद्वेलास्थितं । दृष्ट्वा प्रप्रच्छ गोस्वामिन् नानंतोर्वाक्षितस्त्वया गोऽवपत्तमुवचिदं नानंतोर्वाक्षितो मया । ततोऽब्रजन् रुद्र  
शृंगेरम्भं पुष्करिणीद्वयं । शन्योन्यजलकल्लोलैर्वाचीपथं तसंगमं । छत्रं किंजल्ककल्हारकमलोत्फलमंडितं । सेवितं  
प्रमरहं भश्चक्रैः कारंड्यैर्विकैः । तेचापृच्छद्द्विजो नंतो भवस्यानो पलक्षितः ऊयतुस्ते द्विजश्चेष्टनानंतोर्वाक्षितो द्विज । ददा  
तां ययने तस्मिन् गर्भं कुंजरं तथा । तावप्युक्तौ द्विजेनेत्यनंतोऽप्यानिवेदितं । एवं संपृच्छन् दृष्ट्वा शस्ते त्रैव निपसाद ह  
कौण्डिन्यो विह्वलीभूतो निराशोर्जावितेनृप । दार्घ्यमुष्णचनिःश्वस्य पपात भुवि भारत प्राप्य संज्ञामनंतेति जल्पन्नुत्थ  
भस्मद्विजः । नूतं यक्षयाम्यहं प्राणानिति संकल्प्य चेतसि । उत्थायोद्धध्वयक्षेत्रं हिंस्तावद्भारत सत्तन । कृपया नंतं देवोपि  
प्रत्यक्षं समजापत । दृष्ट्वा ब्राह्मणरूपेण इत एहीत्युवाच तं । दृष्ट्वा दक्षिणे पाणी गुहाया च प्रवेश्य तं । स्वां पुरोदर्शया  
मसिद्धिं नृप नारीतरैर्दृता । तस्यानिविष्टमाहमानं दिव्यसिंहासने शुभे । पार्थस्य शंखचक्रावजगदागरुडशोभितं  
दर्शयामास विप्राय स्थाप्य रूपमनंतकं । विभूतिभेदैश्चानंतैरनंतमभितौजसं । तं दृष्ट्वा तादृशं रूपमनंतमपराजितं  
नोऽयमनोजगादेऽत्रैजयशब्दपुरःसरं । पापोहं पापकर्महिं पापात्मा पापसंभवः । त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष सर्वपापहरो भव  
नच्छुरुत्वा देवदेवेशः प्राह सुस्निग्धया गिरा । मां भस्त्वंब्रूहि विप्रैर्द्रव्यते मनसि वर्तते । कौण्डिन्य उवाच । मया भूत्याव



लिप्तन त्रोटितो नंतोरकः ॥ तेन पापविपकेतभूतिर्मे प्रलयंगता ॥ स्वजनैः कलहो गेहेतुः कश्चिन्मां प्रभाषते ॥ नि-  
 दाद्वमतोर एषेतवदशनकाक्षया ॥ कृपया देवदेवेश त्वयात्मा संप्रदाशितः ॥ तस्य पापस्य भेषाति कारुण्याद्  
 महसि ॥ कृष्ण उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा नंतदेवेश स्वमुवाच द्विजोत्तम ॥ भक्त्या संतोषितो देवः क्वचिददया समि-  
 तः ॥ अनंत उवाच ॥ स्वग्रहं गच्छ कौडिन्यमा विलंबमाचर ॥ चरानंत भूतान ववर्षाणि पंच ॥ सर्वपापा-  
 शुद्धात्मा प्राप्स्यसे सिद्धिमुत्तमां ॥ पुत्रपौत्रास्मासाद्य भुक्ता भोगान्यथोपसृता ॥ अन्ते च स्मरणं प्राप्नुयामि पुण्यसु-  
 संशयं ॥ अन्यच्च ते वरददमि सर्वलोकोपकारकं ॥ इदमास्त्या न कवरं शीलानंत व्रतादिकं ॥ शृणोति च नरो यस्तु कु-  
 न्व्रतमिदं शुभं ॥ सोऽदिश पापनिर्मुक्तः ॥ प्राप्नोति परमं गतिं ॥ गच्छ विग्रहं शंभ्रं यथा येनागतो ह्यसि ॥ कौडिन्य उवा-  
 स्वाभिनिष्टच्छामि मे ब्रूहि ॥ किंचित्कौतूहलं मया ॥ अरण्ये भ्रमता दृष्टं वदेद्देवि जगद्गुरो ॥ स चूतदृक्षः कस्तत्र कागोऽकं-  
 दृपभस्तथा ॥ कमलोत्पलकल्हारैः शोभितं समनोहरं ॥ मया दृष्टं महारण्ये किंतु पुष्करिणीद्वयं ॥ कः खरः कुंजरः ॥  
 त्रको सौ दृष्टो द्विजोत्तमः ॥ अनंत उवाच ॥ स चूतदृक्षो विभो ॥ सोऽविद विद्याविशारदः ॥ सोऽग्रतोऽपि न च प्रादान्यस्य सु-  
 रुतांगतः ॥ सागोर्विंधुरादृष्टा ॥ सफलाया त्वया द्विज ॥ दृषो धर्मस्त्वय ॥ दृष्टः शाद्वलस्य मास्थितः ॥ ब्राह्मण्यो को-  
 दप्पास्तां ॥ भगिन्यौ ते परस्परं ॥ अन्नदानादियत्किंचित्त्रिविदयतो भिद्यः ॥ विप्राय न क्वचिदं तं मत्स्थो निर्वले तथा भिक्षु ॥  
 दत्तान चार्थिभ्यस्तेन पापेन कर्मणा ॥ विचिक्रोलमालाभिर्गच्छते स्ते परस्परं ॥ खरः क्रोधस्त्वया दृष्टः ॥ कुंजरो मनु-  
 उच्यते ॥ ब्राह्मणो सा वनंतो हं ॥ गुहासंसारगकरं ॥ इत्युक्त्वा देवदेवेश तत्रैवांतरधीयत ॥ स्वप्नं प्राप्य तददृष्टवाततः ॥ स्व-  
 ग्रहमागतः ॥ कृत्वा नंत व्रतं सम्यग्वर्षाणि नवपंचच ॥ भुक्त्वा सर्वमनं तेन यथोक्तं कुरु नंदन ॥ अन्ते च स्मरणं प्राप्नुयतु ॥  
 नंत पुरंगतः ॥ तथा त्वमपि राज्ञेयं पकथां शृणु व्रतं कुरु ॥ प्राप्स्यसे चितितं सर्वमनंतस्य वचो यथा ॥ यद्यच्च तदंशे न

फलं प्राप्तं द्विजमना । वैपैकेन तदा श्रोति कृत्वोपाख्यानकं व्रतं ॥ एतत्ते कथितं भूपत्रवातामुत्तमं व्रतं यच्छुक्त्वा सर्वपापि  
भ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ वेदपिशुवन्ति सततं पठ्यमानं पठति ये ते पि पापविनिर्माकाया सुयंति च हरेः पदम् संसार  
गङ्गा गृहासु सुखं विहर्तुं वाञ्छन्ति येषु कुलोद्बह शुद्ध सत्त्वाः ॥ संपूज्य चांब्रिभुने शमन्तं देवं धीति दक्षिणे करे वर्डोरिव  
ते इति श्रीभविष्योत्तरे ॥ अन्नंत व्रतं कथा ॥  
अथोद्यापनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव समासे न व्रतस्यास्म्य फलं श्रुत्वा उद्योपानविधिं हि त्वामनुव्रतं स्पर्धुः  
लभेत् कृष्ण उवाच ॥ मां से भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्ण व्रते ततः शुद्धायां तु चेत्तु देश्या ब्रह्मचरि भवेत्ततः एक मही  
न नियमं कृत्वा भक्ति समन्वितः ॥ स्नात्वा नद्याद्यदेश्चानेत र्थे प्रसन्नवृणेत था स्वौषधैः सर्वगंधैस्तिलकैश्च श्याम्लकै  
र्वेदोक्त विधाना सम्यक् कृतये पि त्तु देवताः ॥ नवनभं सुसंपूर्णं सर्वतोभद्रमेव वा तेषु पोपरिन्यसेत्कुंभमत्र  
सुदृढं नवं तास्य पात्र समायुक्तं पुंचरंजन समन्वितं ॥ सुवर्ण ढोरक कृत्वा चतुर्दश ग्रंथियुतं सूत्रमयानंतरूपं च  
मापकेण सुवर्णस्य दरिद्रेणापि पार्थिव शय्या सोपस्कारांकृत्वा तत्रानंतं न्यसेद्वती लक्ष्म्या युतं वा सुदेवं सुसलेज्जह  
लेन च कुंभस्थताम्रपात्रोपरि स्वरणिर्मितमनंत शय्योपरि स्वर्थास्तूत्रमयमनंत पूजयेदिति केचित् ॥ तत्र लक्ष्म्या  
युति मित्या देर संगतेः ॥ आचार्य पूजयित्वा च वस्त्रैराभरणैस्तथा कर्णा गुली पवित्रैश्च भक्त्या तत्र समाहितः ॥ ततस्तु  
पूजयेद्देवमनंतं विश्वरूपिणः ॥ वस्त्रयुग्मं शुचि यस्य स दाहा सुदेवस्य वल्गुभा ॥ अतः श्रीयत तेन पीत वस्त्रेण मे सदा वस्त्रयुग्म  
समाच्छन्नं पीत यज्ञोपवीतकं च दर्शनं सुगंधेन कर्पूरगुरुभिः श्रिणा ॥ लेपयेद्दहतं वांगानि प्रीयतां मुधु सदनुग्रहांधः पुनः  
पुष्पाणि सगृह्य पूजयेन्नामभिः ॥ पृथक् ॥ अनंताय नमः पादौ गुल्फौ सकंषणाय कुंजमः कालात्मने जानून जघने विश्वरूपि  
णे ॥ कटि वै विश्वरूपाय मेढू वै विश्वतेजसे ॥ नाभ्यां तु पद्मनाभाय हृदये परभात्मने ॥ कंठं श्रो कं ठनाथाय वाहसर्वास्त्रधादि

णे वाचस्पतेन मस्तुभ्यं मुखं संपूजयेद्धरः । ललाटे केशवायेति शिरः सर्वात्मने नमः ॥ लोकात्मा सर्वभूतात्मानि मे  
 पञ्चटि संप्रभवः । जन्म मृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशनः । वनस्पतिरसो दिव्यो गन्धाढ्यः सुमनोहरः । आग्नेयः सर्व  
 देवानां धूपोयं प्रतिगृह्यतां । आज्यं चर्वितं संयुक्तं वह्निना योजितं मया । दीपं गृहाणे देवेश त्रैलोक्यतिमिरा पृष्टं । अन्नं  
 त्वत्तु विधं स्वादुरसैः प्रहृभिः समाश्वितं नैवेद्यं ते मया देवदत्तं त्वत्प्रतिगृह्यतां । पूगाफलं संपन्नं च सकर्पूरं मनोहरं । पवित्रीकृतं  
 मयं तं तं बलं प्रतिगृह्यतां । एवं पूजां ततः कृत्वा गच्छेत्कुंडसमीपतः । स्वगृह्योक्तिविधानेन कृत्वा मिस्थाय पन्नं बुधः । प्रारभ  
 यत तो होमं मन्त्राथ समिधेः स्थलेः । व्रीहिभिर्भित्तिभ्यश्चापि घृतेन त्वविधानतः । ततः पुरुषसूक्तेन आतोदेवेति वा पुनः  
 इदं विष्णुर्विष्णुक्रमेण तमष्टौ सरं हुतेतु । चरुहोमं ततः कुर्यात्तत्रैतैर्विचक्षणः । अनंताय च कालाय अहोरात्रायैवे नमः  
 अहं मासाय मासाय ऋतुभ्यश्च तथा पुनः । मदनरत्ने जहया द्रुसि त्यस्याये सर्वहुत्वा विधानेन भूत्रैरेतैर्विचक्षणः । एतै  
 र्द्वयमापैथ्यमत्रैर्जहमादिति संवंधुः । भूत्राश्चैते अनंताय स्वाहा । कालाय स्वाहा । अहोरात्राय स्वाहा । अंध  
 मासाय स्वाहा । मासाय स्वाहा । ऋतुभ्यः स्वाहा । संवत्सराय स्वाहा । ततो व्याहृतिर्होमः । सर्वं प्रायश्चित्तं  
 मुदक्षिणा । आज्यतिलैः स्विष्टकृतं । प्रजापतिभ्यो जुह्यात् । ततो वैलोक्य कपालं शृगुहापूज्य मथ्यक्रमं । गीत  
 मादिना तिस्रैर्द्वैवापूणा हुतं विंती ॥ पुराणश्रवणैस्तद्वद्रात्रिंशत्पुन्यैर्द्रुतैति रात्रौ होमो न भवति । पूजति पूर्वदि  
 नि एव कार्यः । अथवा जागरणं ते । प्रातर्होमः कार्य इति संप्रदायानुसारतः । पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्विभ्यरूपि  
 णं । पूजयित्वा हारं देवमाचार्यं पूजयेत्ततः । परिधाप्य सपत्नीं किं वस्त्रालंकारभूषणैः । भूत्रैः संपूजय विधिवद्देवं दुस्त्वा  
 चिधानतः । माससुरभैर्विष्णुर्विमाता नित्यं विष्णुपदे स्थिता । आसंगृहणमया दत्तं गीमा तस्त्रा तु मर्हसि । गोवोम  
 न्यतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः । गावो मे हृदयं संतु गवामध्ये वसाम्यहं । भूत्रेण तेन संपूज्य आचार्यायानि वेदयेत्

गोदानस्य विधानार्थाय दद्यात्स्वर्णं यथाविधि अनंतसंपरीवारमाचार्यायां निवेदयेत् ततश्चांमंत्रितान्वि  
 प्राप्पूर्वेद्युश्चतुर्दश वस्त्रोपवीतैः संपूज्य भोजयेद्दत्तविस्तरैः ततस्तदुक्षिणंतिभ्यो वित्तशालयविवर्जितः स्वशक्त्या  
 दक्षिणं दद्यादाचार्याय क्षमापयेत् क्रियाहीनं भक्तिहीनं द्रव्यहीनं तथैव च मंत्रहीनं पठेत्पश्चाद्भक्तसंपूर्तिहेतवे दो  
 नांधकृपणैर्भ्यश्च दद्याच्चैव तथा धनं ततो हृष्टैः समस्तैश्च पुत्रसंवन्धिवांधवैः यथा यत्प्रभो कथं कृत्वा मामनसमवयं-  
 आचम्य चं शुचिर्भूत्वा चित्तो विष्णुश्च तद्दिने एवं कृते नृपश्च कर्मण्याशु जनार्दनः अनंतरूपं भगवान्तुष्टौ भवति सर्वदा  
 व्रतस्य फलमाप्नोति विष्णुलोकं महायते इति श्रीहेमाद्रौ भाविष्ये सोद्यापनमनंतव्रतं  
 अथ हेमाद्रि मदनरत्ने लिखितं भाविष्यपुराणानुयायी । अनंतव्रतोद्यापनप्रयोगः तत्र ग्रहणदिनादिकचतुर्दशवपा  
 समाप्तिदिने त्रयोदश्यां कृतैः कभुक्तस्तदुत्तरशुक्लचतुर्दश्यां ब्रह्मचर्याद्युपवासं नियमवतो यथासंभवं पुण्यतीर्थादौ सर्वो  
 पधितिलकलकामलैः स्नात्वा स्नानांगतर्पणं तं नित्यकर्म निर्वर्त्य गृहमागत्य मृदविदिकृत्वा तत्र नवनागं सर्वतो  
 भद्रं वा वलिरूपं च वैर्ण्यं यथासंभवं सप्तधान्यादिभिः संपूर्य्य सपवित्रपाणि राचम्य मासपक्षाद्युलिरूपचरितानंतं व्रत  
 परिपूर्णं तायै उत्तरांगमुद्यापनमहं करिष्ये इति संकल्प्य तत्रादौ निर्विघ्नता सिद्धये गणपतिं पूजयेत् तत आर्यं  
 मासनववस्त्रदक्षिणाकुंडलादिभिर्दृत्वा पूजयेत् ततश्चाचार्यो यदत्र संस्थितं भूतं स्थानमाहृत्य सर्वदा स्थानं त्यक्त्वा  
 तु तत्सर्वं यत्र स्थितं तत्र गच्छतु अपवित्रः पवित्रो वेति पंचगव्येन प्रोक्ष्य सर्वतो भद्रकरणपक्षे तत्र सर्वतो भद्रं देवतांश्चा  
 वा ह्यपूजयेत् सर्वतो भद्रनिर्माणप्रकारो देवतापूजादि प्रकारश्च परिभाषायामुक्तः सोऽत्रापि यथासंभवमनुष्ठेयः ततो मं  
 डलमध्ये महीयोरित्यादिकलशस्थापनमुक्तप्रकारेण कारय्यं तत्राद्यपूर्णपात्रयुतं कलशं स्थापयेत् तस्मिन्मासमात्रा  
 दिस्वर्णनिर्मितं चतुर्दशग्रंथियुतानंतं स्थापयेत् तदुत्तरतः सुविस्मृतं शंख्यामासाद्यंतत्रापि स्वर्णडोरकप्रतिमायां श्री

मदन्तापनइतिमंत्रेणायाहनोदिपेधा मृतस्त्रपनन्तिरैवापिकपूजावत्कुर्व्यात् । ततोवस्त्रयुग्मं शुचिर्धस्माद्वासुदेवांगव  
ल्लभं अनंतः प्रीयतांतिनवस्त्रयुग्मेन सर्वदा इतिमंत्रेणवस्त्रयुग्मं यज्ञोपवीतचसमंत्रकंसमर्प्य चंदनेनसुगंधेनकर्पू  
रागुरुगंधिना लेपयेहतवांगानिप्रीयतांमधुसूदनः । इतिचंदनसमर्प्य माल्यादीर्नातिपुष्पाणिसमर्प्य पुष्प  
पिण्डहीत्वांगपूजांकुर्व्यात् अनन्तायनमर्पादौपू० संकर्मणायनमर्गुल्फौ कालात्मने जानुनीपू० विश्वरूपायकटि  
विश्वरूपिणेजघनं विश्वसाक्षिणेमेढ्र्यंपू० पद्मनाभाय नार्भिपूजयामि परमात्मनेहृदयपू० श्रीकंठाय कंठं सर्वस्व  
धारिणेबाहू वाचस्पतये मु. केशवाय ललाटेपू० सर्वात्मने शिरः पूजयामिततः कालात्मा सर्वभूतात्मानि मे पञ्चटिसंभव  
जन्ममृत्युजराव्याधिसंसारभयनाशन इतिमंत्रेणपुष्पाणिसमर्प्य धूपदीपादिदेवा पूजासाद्गुणार्थैर्दक्षिणा  
चंद्रत्वानीशजनकुर्यात् ततः कुंभात्पश्चिमभागेकुंडस्थं ढिल्वानिर्माय तत्रउद्यापनांगभूतं होमं करिष्ये इति  
सकरस्य स्थंडिलोपलेपनादिश्रद्धिप्रतिष्ठापनां कृत्वा अन्वाद्भ्यात् तच्चैत्थं दोमद्यास्मिन्नाहिते मोजातेवेद  
समिद्धेन प्रजापतिचाचारदेवते आर्ज्येन आग्निपौमौ चक्षुषी आर्ज्येन प्रदादेवतामनंतमश्वत्थसमिति लव्रीहियवधूत  
द्रव्यैः प्रत्येवमथोत्तरशक्ताविंशत्पथान्पतमं स्वरूपाय पुनरनंतकालं सर्वस्वसर्तुमासार्धमाससंवत्सरं आग्निवायुसूर्य  
प्रजापतिं च वरुणा ऐकं कया आर्ज्या हुत्वा ग्रहान्समिदां ज्येन च रुद्रेण प्रत्येक मष्टोत्तराष्टायातमं स्वरूपा वासवे तोभ  
द्रुपीठदेवता आर्ज्येनैकं कया हुत्वा स्विष्टकृत प्रजापतिं चाज्यं क्षुभितैल दध्यन्तहवेन न रुद्रमित्यादिसर्वमाज्या  
भागांत हुत्वोक्तद्रव्यनपुरुषसूकेन अतोदेवा उत्पेनेन इयं विष्णुरित्येन चान्वाधानक्रमेण जुहुयात् ततः  
प्रायश्चित्तहोमं सप्पलोकपलान् ग्रहाश्च पचोपचारैः संपूज्य बलिदानं कृत्वा गतिवादित्रानि नंदैः पूर्णं हुतिं जु  
हुयात् पुराणश्रवणजागरणादिभिर्निशाभतिवाह्याऽपरं न्हि कृत्वा न्हिकोयमातः पूर्वदिनस्यापि तमनंतं सपरिवा

रमडलांत पूर्ववत्पूजयित्वा आचार्यप्रपूजयेत् ततो गवोममाग्रतः संतुङ्गस्य नेने धनं पुण्यं सुरभै वैष्णवीमा  
 तादृतिमंत्रेण तस्यैव ग्रासदत्वा आचार्य्याय तावेनं दद्यात् ततः प्रतिमां शय्याकलशदि युक्तमध्याचार्याय निवेद-  
 येत् अतः पूर्वोक्तानि मंत्रानि मंत्रितान् च तदंशब्राह्मणान् वस्त्रयज्ञोपवीतादिभिः संपूज्य तानां विवेन द्वेनाचार्यसहिता  
 नभोजयित्वा तेभ्यो वस्त्रकलशप्रतिमादिसहिता अनंतव्रतोद्यापनसामग्रौ दत्वा दक्षिणा च दत्वा आशिषो गृहीत्वा  
 विसर्जयेत् तत आचार्य्याय दक्षिणां दत्वा क्षमापयेत् तत्र मंत्रः क्रियाहीनो द्रव्यहीनो भाकिर्हीनो तथैव च मंत्रही-  
 नं कृतं यच्च परिपूर्णं तदस्तु मे इति एवं क्षमाप्य स्वयं भुंजीत इत्यनंतव्रतोद्यापनप्रयोगः ॥  
 अथ नष्टदोरकप्रायश्चित्तं युधिष्ठिर उवाच ॥ अनंतव्रतमाहात्म्यं कुरुंस्तं कुरुष्व त्वयोदितं भगवन् दोररूपेण  
 माग्यदोसिमहात्मनां डोरः प्रमादतो नष्टो यदिस्याद्विदितं जनैः तदा किं करणीयं स्याद्व्रतैर्लोक्य पावनं कुरु-  
 ष्य उवाच ॥ साधुपुंस्त्वया राजन वक्ष्यामि त्रतनिष्कृतिं फललोकस्य सर्वस्वरक्षार्थं शृणु तत्कृपात् डोरं न  
 क्षेमहान्दोषः प्रभवेद्भक्तिनामिहतस्मात्तदोषशाल्यार्थं प्रायश्चित्तं विधीयते गुरुप्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य समोहन  
 विज्ञाप्य डोरं शंकरुत्वा डोरव्रतीततः हव्यवाहं प्रतिष्ठाप्य तस्मिन् मध्याह्नाहारे परं आभ्यमग्नाविधिश्चित्य दद्याद्वि-  
 प्रायवाससं अष्टोत्तरशतं हुत्वा मूलमंत्रं वैष्णवं ताममंत्रेण जुहुयाद्वा दशार्णयुतेन वा केशवादि सकृ-  
 द्ब्रुत्वा प्रायश्चित्तशक्तिः केशवादि चतुर्विंशतिनामभिर्होमं कृत्वा पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा होमशेषमापयेत् व्रतं  
 च्छिद्रं तपच्छिद्रं यज्ञाच्छिद्रं यज्ञकर्मणि वचनाद्भूमिदेवानां सर्वसंपूर्णतां व्रजेत् मंत्रहीनं क्रियाहीनं भाकिर्हीनं जनार्द-  
 नयत्पूजितं मयो देव परिपूर्णं तदस्तु मे आचार्य्यपूजनकार्थं दक्षिणाद्यैर्नृपोत्तम एवं शांतिविधिं कृत्वा पूर्ववहुतमा-  
 दि शेषं प्रायश्चित्तम कृत्वा तु पुण्यं न स्याद्व्रते क्वचित् व्याधिना ग्रसि रोदेहः श्रिया संस्यज्यते गृहं डोरस्यातिक्रमे  
 चैव चेत्सर्वमिदं बुधः यद्दं कुरुते पार्थ तस्यायुः पुत्रसंपदः भवतीति शेषः इत्यनंतदोरप्रयश्चित्तं

अथापरमनंतत्रतोद्यापनं त्वत्प्रसादाच्छ्रुतकृष्णमयानंतवर्तसुभं इदानीं ब्रूहि मे नंतत्रतोद्यापनमुत्तमं श्रीकृष्ण  
उवाच यदाचित्तस्यचित्तस्यसंपत्तिर्जायते शुभा तदाचोद्यापनंकुर्याच्छुभलभे शुभेदिने संकल्पयेदुपावासं देशकाला  
वनुस्मरन् ततो नदी तडागं वागत्वा सर्वौषधैस्तथा तिलकलकैः सलायान्मज्जनपूर्वकं तरे मंडपिकां कृत्वा  
गृहे वापि सुशोभितां तन्मध्ये उपविश्याथ देशकालौ स्मरेत्ततः गणेशं पूजयित्वाथ पुण्याहं वाचयेद्विज्ञैः आचार्यै  
रुपायाह्वार्यैः युतैर्वदांगपारंगं ब्राह्मणान् त्वित्वापि चतुर्दशफलादिना सर्वान् ब्रह्मालंकारैर्जलपात्रादिना च येन  
सौवर्णैराजतं वापिताम्रजं वापि मृण्मयं कुम्भं न्यसेत्तदुपरि सुधाचंदनचर्चितं तस्मिन् जले गंधपुष्पफलपल्लवमृत्तिकाः  
क्षित्तिरत्नहिरण्यादिवाससविधायनतः सौवर्णैराजतं तां ध्वजां वंशजमेव च पात्रं तदुपरि न्यस्य पट्टकूला  
दिकं शुभं प्रसादयेत्तदुपर्यैत्राष्टदलं चंदनादिना पद्मं विरच्य तन्मध्ये नंतमूर्तिं नियाय च पलेन च तद्वदनतद्वद्वै  
नापि वाकृतां सौवर्णैर्मयाऽऽयुक्तां शिखचक्रगदावृजं आवाहनाद्युपचारैः पूजयेत्सुसमाहितः पंचामृतेन स्त्रपये  
त्ततश्च सर्वसन्द्वयं पट्टकूलादिकं पीतमर्पयित्वा च येद्वर्ता गंधपुष्पादिभिर्नाना मर्द्दयैर्ना फलैस्तथा एवं संपूज्य  
विधिं ब्रूहि धिना वार्धिकेण तु पुष्पैः संपूजयेद्गान्धनं तस्य च नामभिः अनंताय नमः पादौ गुल्फौ संकर्षणाय च का  
लात्मने जानुर्नवी वज्रघनं विश्वरूपिणे विश्वनाथाय वैगुह्यं कटिं वै विश्वरूपिणे नाभिं च पद्मनाभाय हृदयं परमात्म  
ने कंठं श्रीकंठानाथाय च हून्सर्वास्त्रधारिणे मुखं च वाचस्य तथे च क्षुषीकपिलाय च ललाटे कशवायेति शिरः सवे  
त्स्मने नमः नमः पादौ जयागत्यैवमादिप्रपूजयेत् एवं पूजाय दायै वंशत्रौ जागरणं चरेत् गीतवादित्रनृत्यादिपुरा  
णश्रवणान्वितं प्रतिमायां प्रकुर्वीत पूजां गंधादिना हरेः नानाफलानि भक्ष्याणि चोपासीत निवेदयेत् ततः  
प्रभातसमये स्नात्वा चार्घ्यादिभिः सह अनंतं पूजयेत् प्राग्बहुयात्थ शिचमेततः कुटुबास्थंडिले कुटुर्गोदिति स्थाप

नपूर्वकं आज्यभागांतमाचार्यः स्वगृह्योक्तविधानतः ततोऽथ सभिद्धिश्च तदलोभन्यथापि वा दधिमध्येऽज्यं  
स्निग्धाभिस्तिलैर्वापायेन च आज्येन च प्रतिद्रव्यमष्टोत्तरसहस्रक अष्टोत्तरशतं चाष्टविंशति जुहुयात् क्रमात् अतो  
देवैर्तिमंत्रेण र्त्नीणार्वेनामभंत्रतः प्रणवाद्यं चतुर्थ्यंतनमोतानंतनामतः नाममंत्रैश्च जुहुयाच्चतुर्दशभिरादरात् त्र्यंजन  
तायस्वाहा १ कपिलायस्वाहा २ शेषायस्वाहा ३ कालात्मनेस्वाहा ४ अहोरात्रायस्वाहा ५ अर्धमासा  
यस्वाहा ६ पटञ्जतुभ्यः स्वाहा ७ संवत्सरायस्वाहा ८ परिवत्सरायस्वाहा ९ उपसेस्वाहा १० कला  
यस्वाहा ११ काष्ठायस्वाहा १२ महूर्तायस्वाहा १३ समिधादिभिरिव च प्रत्येक जुहुयात् क्रमात् ततः खिष्टकृदारार  
भ्यपूर्णपात्रांतमाचरेत् जप्तापुरुषमुक्तं तु स्मत्वानंतं सुरेत्तमं पूर्णहृतिं च जुहुयाद्धोमतिविश्वमित्यूचा होमशेषसमा  
प्याथ कृत्वा त्र्यायुपमप्यथ पूजयित्वा हरिर्देवमाचार्यं पूजयेत्ततः वस्त्रालंकारभूषाद्यैस्ततो धेनुं समर्पयेत् पयस्विनीं  
सुशीलं च वस्त्रालंकारभूषितां स्वर्णशृंगैरौघ्यखुर्येतां च पृथगुसवाससं कांस्यदोहारं रत्नपुच्छं निष्कंकटं सवत्सुकं गां  
वामंत्रेण संपूज्याचार्यापचसमर्पयेत् मंत्रास्तु गवामेग्विति गावोममाग्रतः संतु गावोमि संतु पृष्टतः गावोमि हृदये सं  
तु गवामध्ये वसाम्यहं मंत्रमेतत्समुच्चर्य वस्त्रालंकारभूषणैः तत्पत्नीं पूजयित्वा यत्राक्षणां स्तोपयेत्ततः ऋत्विजः पूजयि  
त्वा यत्र भयोदत्वा च दक्षिणां चतुर्दशचक्रुर्भाश्च पक्वान्नपरिपूरितान् वस्त्रोपवीतं दद्याच्च आप्यनतः प्रीयतामिति आच  
र्य्यदीन् भोजयित्वा पूर्णतां वाचयेत्ततः अथानंतं विसृज्यापि गृह्णीयादाशिपस्ततः भक्तियुक्तो नमस्कृत्य ब्राह्मण  
स्तां ग्विसर्जयेत् ततो ह्यष्टोदं प्रयुतो भूर्जीत सुसमाहितः एवं कृते नंत फलदा तानतो न संशयः इति भविष्योत्तरे  
नंत ब्रतोद्यापनविधिः

अथ संक्षिप्तप्रकरणं तत्रतोद्यापनम्

ब्रतोद्यापनकौमुद्यां तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनो निखिलपापक्षयपूर्वोत्त



मसिद्धिपत्रपत्रपरितविविधभोगधनधान्यपरमगतिप्राप्तिकामनया यत्तु शर्वपाचरितानंत व्रतोद्यापनं करिष्ये इ  
तिमं कल्पेन । निचविधिना स्वयंदेवंसंपूज्य ततो व्रताचार्यः सर्वतोभद्रे ब्रह्मादिदेवता आवाह्यतदुपरिकलशं विधिन  
प्रतिष्ठाप्य तत्र यमुनामावाह्यश्रीमूकेन नाममंत्रेण वासपूज्य तदुपरि अक्षतपरिपूर्णपात्रं निधाय तु त्रुदलं बिलि  
रूपतत्र स्वर्णनिर्मिता चतुर्दशग्रथियुता मंतप्रतिमां सहस्रशीर्षेति पुरुषसूक्तेन 'स्थापयेत्' तदुत्तरतः सप्तधान्यो  
परिविस्तृतौ प्यगव्यायां निर्मितलक्ष्मीसाहितं हेंमं हलमुसलोपेतमनंतं देव अतो देवोतिमंत्रेण इदं विष्णुरिति मंत्रेण  
वास्थापयेत्, स्वर्णद्वारकप्रतिमायोः पुरुषसूक्तेन श्रीमद्वनतयायनमः इति नाममंत्रेण वा पूजावार्पिकवत्कार्याः ॥ अथ  
श्रीधेदेवताः विष्णुः १ अग्निः २ आदित्यः ३ सहस्राक्षः ४ पितामहः ५ इंद्रः ६ पिनाकी ७ विद्मः  
शः ८ स्कंदः ९ सोमः १० वरुणः ११ पवनः १२ पृथ्वी १३ वसवः १४ ततः शय्यायां प्रतिमायान  
शं खर्वक्रंगदां पद्मनाममंत्रेण तद्वहिर्नाममंत्रेण अनंतकपिलदक्षमनुजजापतिं संकर्षणं वालं वर्नमालिनं अजि  
विक्रम अहोरात्रं अर्धमास आसं ऋतुं अयने संवत्सरं परिवत्सरं इंद्रावत्सरं अनुवत्सरं संवत्सरं प्रजा  
द्यस्त अजित रार्वभूतं प्रद्युम्नं अनिरुद्ध श्रीधरं पुरुषोत्तमं पद्मनाभं विश्वरूपं त्रिविक्रमं कृष्णं अच्युतं  
तद्वहिरिन्द्रादीन् तद्वहिरष्टवसून् तद्वहिरैकादशरुद्रान् तद्वहिरश्विन्यादि सप्तार्षिशातिनक्षत्राणि तद्वहित्रास्रयादि  
सप्तमातृः तद्वहिश्रैत्रादि द्वादशमासान् तद्वहिरिन्द्रादिशक्तीः द्वास्तासूक्ष्माप्रमाप्रज्ञाविभूतिर्विश्वतोमुखी अमोघा  
विद्युता तद्वहिरिष्कुभादि योगानावाह्य नाममंत्रैरेव पूजाकार्याः पीठस्य परितः पीठकाक्षे सहितान् चतुर्दशकुं  
भान्संस्थाप्य चतुर्दशनामभिः पूजयेत् नाममन्त्राः अनंताय नमः १ संकर्षणाय नमः २ कुलोपेय नमः ३ शेपा  
य नमः ४ वासुदेवाय नमः ५ विश्वनाथाय नमः ६ विश्वरूपाय कर्त्तुं पू० ७ पद्मनाभाय नमः ८ दामोदराय नमः ९

जगन्नाथायनम ॥ १० ॥ चतुर्भुजायनम ॥ ११ ॥ श्रीकंठायनमः १२ ॥ केशवायनमः १३ ॥ सर्वात्मनेनमः १४ ॥  
इति सर्वोपजाः ततो गपूजा अनंतायपादौपजयामि १ संकर्षणायगुल्फौप २ कालायजंघ्रिपू ३ शेषायजना  
ननीपू ४ वासुदेवायजूरूप ५ विश्वनाथायगुह्यं ६ विश्वरूपायकटिपू ७ पद्मनाभायनमः नाभिपू ८  
दामोदरायजंघ्रिपू ९ जगन्नाथायहस्तौपू १० चतुर्भुजायबाहुद्वयं ११ श्रीकंठायनमः कंठपू १२ केशवायगुल्फौ  
लाटपू १३ सर्वात्मनेनमः शिरःपूजयामि अनंतायनमः सर्वांगपूजयामि ततो धूपान्निदिमन्त्रपुष्पान्तः सर्वोपजा  
२ः संपूज्य नमस्कुर्यात् नमस्ते देवदेवेशनमस्ते धरणीधरः नमस्ते सर्वतोऽङ्गान्ताय नमो नमः इति नमस्तु ॥  
ततः प्रार्थना अनंतकामान्भेदे हि सर्वकामफलप्रद अनंताय नमस्तु भ्यं पुत्रपौत्रविवर्द्धनः व्रते तानेन सुप्रतीतं भवति  
हसदामम ततः पुराणपाठागारणादिभिर्निशामतिवाह्य प्रातरग्निप्रतिष्ठाप्यश्चत्वारोऽध्यात् तत्र प्रधातुं श्रीमदनुत  
अथस्थसमित् तिलव्रीहियघृत पापसद्रव्यै प्रत्येकमणोत्तरशत संख्याकाहुतिभिः पीठदेवतायावरणदेवता  
श्रैक्ययात्राज्याहुत्याब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया आज्यहुत्यायक्ष्ये स्थपनोक्तनाममंत्रे सकलाहोम कार्थं कंचित्तु  
व्रतदिन एव सर्वहोममिच्छति प्रातस्तु ब्राह्मणभोजनमात्र तत पीठसंपूज्य वस्त्रादिभिर्चाग्ध्यं च संपूज्य पीठदद्या  
त तत्र मंत्रः प्रतिगृह्णद्विजश्रेष्ठ समस्तफलदायक ब्रह्मसाक्षादहविप्रविमुच्ये भवं वधनात् अनंतः प्रतिगृह्णी  
ति अनंतो वैददाति च अनन्तरं सर्वोपायान्ताय नमो नम ततः पूर्वोद्योत्तमं त्रितानं चतुर्देशं ब्राह्मणान्  
वस्त्रादिभिः संपूज्य स्थापितं चतुर्दशकलशान्यकान्नादिसहितान् सदक्षिणान्ते भयोदद्यात् प्रतिगृह्णद्विजश्रेष्ठस्य  
दिमंत्रौ पीठव्रतपूर्तये गाद्वत्सुवर्णदानं प्रातिष्ठादद्यात् तत आशिपो गृहीत्वा क्षमाप्य च विमर्जयेत् क्रियाहीनमकि  
हं निद्रं व्यर्हानतयैव च मवर्हीनं कृतं यच्च परिपूर्णं तदस्तु मे ततो ब्राह्मणभोजनपुरः सरस्वयं भुंजीत इति व्रतोद्या  
पनर्को मुद्यां नंत व्रतोद्यापन

अथास्यामेवचतुर्दश्यांपालीव्रतम् हेमाद्रौ भविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच श्रुत्वपूर्णतडागेपुमहतोयाशयेषुच क  
 स्याधर्धसंप्रयच्छंतिरूपणीताः कुलयेऽपितः श्रीकृष्णउवाच मासिभाद्रपदेप्राप्तेशुक्लभूततिथौनृप तडांगपाल्या  
 दातव्योवरुणायाधर्धउत्तमः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्वः शूद्रैः स्त्रीभिर्विशेषतः तस्मिन्दिनेभक्तिनम्रैर्देयोध्यः पांडुनन्दन  
 फले पुष्पैस्तथावत्त्रैर्दोपालककचंदनैः विरूढैः सप्तधान्यैश्चदधिमिष्टान्नचंदनैः अनग्रियकसिद्धान्नैस्तिलत  
 उलानिथितैः खजूरैर्नारिकेलैश्चर्वजपूरैः फलैस्तथा ब्राह्मणैर्मयूगैश्चपुष्पैश्चापिप्रपूजयेत् आलिख्यमंड  
 लेद्वंद्ववरुणवारुणीयुतं प्रभासतीर्थसहितगयापुष्करसंयुतं भेत्रेणानेनराजेंद्रपूजयेद्भक्तिभावतःवरुणायनमस्तु  
 भ्यंनमस्तेपादसांपते श्रयापतेनमस्तुभ्यरसानापंतयेनमः माक्लेदंमाचदौर्गन्धयैर्वैरस्यंसामुखेमम वरुणोवाहणी  
 भर्तावरदोस्तुसदामम एवधःपूजयेद्भक्त्यापुरुषवरुणालयं मध्याह्नेसरसिस्नात्वानभिपक्कव्रतनिप चातुर्वर्या  
 चयानारीव्रतेनानेनपांडव निवेद्यब्राह्मणेदयतैर्देद्यप्रकल्पितं एवंयःकुरुतेपार्थपालीव्रतमनुभंतत्क्षणा  
 त्सर्वपापेभ्योमुच्येतनान्नसंशयः यथास्त्रयुद्धेगार्भीर्धजायतेनेहकुत्रचित् एवहिव्रतिनांगेहेधर्मज्ञातुंनशक्यते  
 आपुपायशसाकीर्त्यासौभाग्येनयुतासदा भवंति व्रतमाहात्म्याजंतवोनात्रसंशयः संरुद्धशुद्धसंल्लिति  
 विष्णोर्विशालपालीमुपेस्ववहुभिस्तरुभिः कृतालीं येपूजयंति वरुणीसाहितं समुद्रेतेपागृहेभवतिभूतिरलंपु  
 गाढया इतिभविष्योत्तरेपालीव्रतं ॥ अस्यामेवभाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यांरभाद्रतं भविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच ॥  
 अस्मिन्नेवदिनेपार्थशृणुब्रह्मसमातलेदवलेनपुरागीतादेवर्षिगणसन्निधौ अप्सरोरणगंधर्वैर्देवैःसर्वैःसमर्पितं संसा  
 रासर्तादृष्टवातत्रस्थाकदलीततः शुक्लपक्षेचतुर्दश्यामासिभाद्रपदेनृप जातीफलैःपूगफलैर्लवंगैःकदलीफलैः  
 सकृदत्तैर्भयैपूजाचात्रनिगदते तस्मिन्नहनिदातव्यस्त्रीभिरन्याभिरप्यलं भेत्रेणानेनवैपार्थसंगुण्वनरो

तम ॥ यथा च कंदलुः कंदलये कामदायिनि शरीरारोग्यलावणं देहि देहि नमोस्तुते इत्थं यः पूजयेद्भ्रंभां पुरु  
 धो भक्तिमान् ॥ नारीवान्निपुक्कात्राचारुवर्णयुधिष्ठिर तस्या कुलेपिनमवेत्कापिनारीकुलाटनी दुर्गता दुर्भगवं  
 ध्यास्वैरिणीपापकुरिणी विलासिनी वाटपली पुनर्भूगुणतरा गणिकास्था विरारुया वामूलकर्मकरा खला  
 भं तु व्रता च चलिता न कदाचित् प्रजायते भवेत्सौभाग्यसौख्याढ्या पुत्रपौत्राश्चि श्रिया वृता ॥ आयुष्मती कीर्तिमती रुमेद्र  
 पंशतं भुवि ॥ एतद्भ्रमाव्रतचीर्णं गायत्र्या स्वर्गसंस्थया तथा गौर्या च कैलासेंद्रा एयानंदनेने ॥ श्वेतद्वीपे तथा लक्ष्म्या  
 रभयारविमंडले ॥ भानुमस्यानागपुरे व्रतमेतदनुष्ठितं एतद्व्रतं पार्थिवेन्द्रमासि भाद्रपदे सति याकरोति न सा दुःखैः  
 कदाचिदपि पीडयते ॥ उन्निद्रकंदलुः कदली मनोज्ञायाः पूजयति कुसुमाक्षतधूपदीपैः ॥ तासां गृहे पुनर्भवति कदा  
 चिदेव नार्थस्त्वनर्थं च रिना विधुर्वा विरूपाः ॥ इति भविष्योत्तरोक्तं ॥ भाद्रपद शुक्ल चतुर्दश्यां रंभा व्रतम् ॥ ५ ॥ ३  
 अथाऽगस्त्यार्थं दानव्रतम् ॥ पद्मपुराणे सुष्ठिखंडे ॥ भीष्म उवाच ॥ भूर्लोको भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ महर्जनः ॥ तपःस  
 त्यश्च सुप्तैर्देवलोकाः प्रकीर्तिताः ॥ पृथ्वी येणु तु सर्वेषामाधिपत्यं कथं भवेत् ॥ इह लोके शुभं रूपमायुरारोग्यमेव च  
 लब्धुं श्रियं विपुलं ब्रह्मन्कथं स्यात्सुरपूजितं ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ वसिष्ठे संभवत्यस्मिन् जलकुंभे च पूर्ववत् ततश्चैव  
 बभूवार्थं सक्षसूत्रकर्मदलुः ॥ अंगस्त्य इति शांतात्मा बभूव ऋषि संतमः ॥ मलयस्यैकदेशे तु वैखानसं विधानतः ॥ संभा  
 र्यः स सुतो विप्रस्तपश्चैकसुदुष्करं ॥ ततः कालेन महतां श्रुदकादिनिपाडितं जगद्वाक्ष्यसंकोपेन पीतवान् स्वरुणा  
 लयं ॥ ततोऽस्य वरदाः सर्वे विभूः शंकरादयः ब्रह्मं विष्णुश्च भगवान् चरंदानां यजंगमतुः ॥ परं तु णिष्वभद्रं ते यश्चाभीष्टो  
 जते शुभ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ यावद्ब्रह्म स ह्यस्त्राणां पंचविंशति कोटयः वैमानिको भविष्यति मिगनांतरवर्मेनि मद्भि  
 मानो देये कुर्याद्यः ॥ १ ॥ काश्चित्पूजनं सम सर्वेषु एतत्तर्थात्तु वर एको व्रतो मया आद्वैतैर्वैकरिष्यति पिंडपूर्वतु भाकितः

पूरनारिकेलंरंभाजातीफलंतथा खर्जूरचूतदाडिम्यः फलान्येतांनिर्वजयेदिति होमश्च महाव्याहतिभिः  
 ज्येनवैदिकंमंत्रेणानामंत्रेणच स्वयमाचार्यद्वारावा अत्रायमनुष्ठानक्रमः प्रथमं यथोक्तस्नान ततोयथोक्त  
 कंभस्थापनं यथोक्तसौवर्णपुरुषस्थापनं ततोऽगस्त्यपूजा नवग्रहपूजायां मानाभः विधानंयदगस्त्य  
 रूपपूजनेतद्वत्स्वमे इत्युपक्रमे तथार्कतिनात् अत्र शिष्टा यामचतुष्टये पूजा रात्रौजागरणं लोपामद्रूपपूजनं  
 माचरेति ततोऽर्घ्यदानं ततोहोमः ततः फलत्यागः सौवर्णपुरुषदानसंपत्तौ धेनुदानच हेमाद्रौतु  
 सकाशपुष्पाक्षतशुक्कित्युक्तमित्यादिपठित्वाव्याख्यातं सकाशपुष्पाक्षतयाशुक्कयायुक्तमर्घ्यमुक्षिप्यदद्यादित्य  
 न्वयः अस्यायतवाहुदंडमित्युक्तेपणक्रियाविशेषणं लंबोदरंदीर्घवाहुमिति प्रतिमाविशेषणं द्विजपुंगवोऽगस्त्य  
 इति ॥ ॥ ॥ इत्यर्घ्यदानम् ॥

२५५

ब्रह्मपुराणे ॥ कृतोपवासः संपश्येदगस्त्यमुदितंमुनि सर्वकामप्रदं पुण्यं सर्वसौभाग्यवृद्धनं अर्चितव्यश्रमगवा  
 न् अर्द्धामकिसुमन्वितैः पूर्णकुम्भैः सकूष्माण्डैर्वेधाभ्यां नैवेद्यं न च जातीपद्मोत्पलैः शुभैश्च देनसितेन च गोभिः  
 श्वैस्तैस्तथावस्त्रैस्सर्पैः सागरसंभवैः उपानच्छन्नददैश्च पादुकांजनवल्कलैः भूरिणापरमत्तेन फलैः पुष्पैः सुशो  
 भनैः अन्नक्रूरैर्मर्दयैश्च हेमैर्वाह्मणतर्पणैः आशास्यचशुभकाममुद्दिश्य च मनोगतं यद्यहं भगवत्कामं प्राप्नुया  
 मनसोऽस्मिन् तत्त्वत्प्रसादाद्विघ्नमयस्त्वं वां प्रयाम्यहं इत्युक्त्वा पूजयेत्पश्चाद्देवज्ञां श्रुतं गुरुं ब्राह्मणान्भोजयि  
 ध्वातुं ततो भूर्जातवांगयतः अन्नचंसं पश्येदित्यभिधानात् मेघादिछन्नेन शास्त्रासिद्धिः मस्त्यपुराणीयकल्पे तु दर्शन  
 स्यं न गत्वात् एकालमात्रस्य मेघादिसत्त्वेऽसत्त्वेपि सत्त्वेविकल्प एव शास्त्रार्थः न त्वेकएव कल्पो द्वाभ्यां विद्वद्व्यतिवा  
 द्यं फलभेदात्करणभेदाच्च अस्त्यपुराणीयकल्पे अर्घ्यदानमेव प्रधानं अनेन विधिमायस्तु पुमानर्घ्यं निवेदयेत्

ईत्यादिना तस्यैव फलसंबन्धवोधनात् ब्राह्मेतुपूजैव प्रधानं तत्रैव मनोगतकोमलाभरूपफलश्रवणात् अर्धस्य वा  
 कथनात् एवं च न तस्य पुराणयिकल्पे उपवास आचारवलादेव अथ च न तस्य पुराणयिषु मानिति श्रवणात्पुंसामेवा  
 धिकारः ब्राह्मेतुसर्वाधिकारो विंशपाश्रवणात् इत्यगस्यपूजाविधिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥  
 नृसिंहपुरीणेतु यदागस्त्योदयप्राप्तिस्तदा सर्वसुराधिपः अगस्त्याय दद्यात्तस्य महापुण्यविद्वदे यश्चेत्तथा विनिः  
 क्षिप्यसिन्तपुष्पाक्षतैर्युतं मन्त्रेणानेनैव दद्यात्सिन्तपुष्पसमन्वितं काशपुष्पप्रतीकाशवह्निमारुनसंभवः मित्रावरु  
 णयोऽपुत्र कुम्भयोर्नैनोस्तुते वातापी भक्षितो येन इह लवल्गुमहासुरः समुद्रः शोपितो येन सनो गस्त्यः प्रसीद  
 तु एतु यो ददात्तस्यैव सगस्त्याय महोत्सने सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वांतरहिदुर्गतिम् ॥ भाविष्योत्तरे ॥  
 श्रीकृष्णोवाच कांचनकारियित्वा तु यथाशक्त्या सुशोभनं पुरुषार्थात् प्रशांतं च जटामंडलधारिणं कंमंडलुकरं शिष्यै  
 र्भुजैश्च परिवारितं मृत्पुत्रविषहं तारं दर्भाक्षस्रग्धरं मुनिं तस्मिन्कुम्भे समालभ्य चंदनेन ततो न्यसेत् स्नापितं चानुलिप्तं  
 च चंदनेन सुगंधिना पूजितं जाति कुसुमैर्हृद्यैश्च धूपैश्च धूपितं ततश्चार्घ्यं प्रदातव्यं यैर्द्रव्यैस्तच्छृणुष्व मे स्वर्जैर्नृभि  
 रिकैलैश्च कूष्मांडैश्च पुंसैरपि कर्कटैः कारैर्यैलैश्च कर्मरैर्वीजपूरकैः वृताकैर्दोडिभैश्चैव नारगैः कदलीफलैः दूर्वा  
 कुरैः कुशैः काशैः पद्मैर्नीलोत्पलैस्तथा नाना प्रकारैर्भक्ष्यैश्च गोभिर्धैः शूभैरसैः विरूढैः सप्तधान्यैश्च वंश  
 पात्रैर्निधापितैः सौवर्णैरूप्यपात्रैः शोणताम्रवशमयेन च मूर्ध्नि स्थितेन मन्त्रेण जानुभ्यामवतूर्नीगतः दक्षिणाभिमुखो भू  
 त्वा र्थ्यागस्त्यं क्षणं नृप दद्याद्ध्यं प्रत्येन पयसा गुरुचंदनैः अर्घ्यपात्रं शुक्त्या कारभितिसंप्रदायात् सकाशं पु  
 ष्पाक्षतं शुक्लं तिहेमाद्रिः काशपुष्पप्रतीकाशवह्निमारुतसंभव मित्रावरुणयोः पुत्रकुम्भयोर्नैनोस्तुते वातापी प्र  
 क्षितो येन समुद्रः शोपितः पुरा लोपामुद्रापतिः श्रीमान्योसौ तस्मै नमो नमः यस्म्योदितेन पपा निविलयं याति

उपाधयः तस्मैतमोः स्वगस्त्याय सांक्षिप्याय च पुत्रिणे ब्राह्मणे वेदमन्त्रेण दद्याद्ध्यन्वपोतम वेदमन्त्रस्तु भग-  
 रस्य खनमानेत्यादि पूर्वमुक्तः दत्त्वेवमर्थकौ ते यत्र प्रणिपत्य विमर्जयेत् अर्चितस्त्वयथागतं यानमेगस्त्यमहर्ष-  
 ये ऐहिकामुष्मिकं दत्त्वा काष्ठ्यसिद्धिदस्त्वमे इति विसर्जयित्वा गस्त्यत विप्राय प्रतिपादयेत् द्वैवज्ञन्यासरूपाप्र-  
 वेदवेदंगवेदिने दानमन्त्रः अगस्त्यो मे मनस्स योः स्तु योगस्त्योः स्मिन् घटोऽस्थितः अगस्त्योऽद्विज रूपेण प्रतिपद्यते  
 हृणानुसक्तः अगस्त्यः सप्तजन्मोऽद्येनाशयत्वावयो (घं) अतुलं विमलं सौख्यं प्रयच्छतु महांसुने प्रतिग्रहमन्त्रः  
 एवेषः कुरुते भक्त्या स्वगस्त्यत्र तमादरात् फलमेकं तथा धान्यं रसैकं परित्यजेत् स पूर्णं च तथा वर्षं पुनरन्यमुप-  
 क्रमेत् = अन्यत्फलस्स धान्यादित्यागं द्वितीयवर्षादावुपक्रमेदित्यर्थः दत्त्वा ध्यंससवर्षाणि क्रमेणानेन प्रादुर्ब-  
 हुमान्फलमवाप्नोति तदेकाग्रमन्ता शृणु ब्राह्मण स्याच्चतुर्वेदः सर्वशास्त्रविशारदः क्षत्रियः पृथिवीं सर्वां प्राप्नो-  
 त्यर्णवेत्स्वलां वैश्यानां धान्यानिष्पत्तिर्गोप्यन विपुलं भवेत् शूद्राणां धनमारोग्यं सन्मानं चाधिकं भवेत् स्त्रीणां  
 पुत्राः प्रजायन्ते सौभाग्यं गृहसुखं विधवानां महत्पुण्यं भर्तृलोकगतिप्रदं कन्याभर्ताश्माप्नोति व्याधौ मृत्यौ  
 तदुत्थिता ये पुद्देशे भगस्त्या ध्यं पूजयिष्यन्ते ते जनैः तेषु देशेषु पुण्यं न्य-कामवर्षी प्रजायते ईतयः प्रशमयति न  
 शयति व्याधयस्तथा विप्रः सहस्ये काशपुष्पमयीं रम्यां कुरवामूर्त्तिं तु वारुणेः प्रदोषे विन्यसेत्तातु पूर्णं कुम्भे स्तुलं  
 कुरुते जलपूर्णं कुम्भे कुम्भस्य पूजयेत्तत्तु पुष्पधूपविलेपनैः दध्यक्षत वालं दद्याद्वात्रौ कुर्यात्प्रजागरः प्रभाति तस  
 मादाय यायात्पुण्यजलाशये निशावसानं तां पश्यन् जलाते प्रतिमामुनेः पुष्पैर्मलैः फलैर्गंधैर्पैरथ सुगंधिभिः द्रा-  
 क्षाखजूरकैर्कंधुनारिकैलादिभि शुभैः पंचरत्नसमायुक्तं हेमरूप्यसमन्वितं सप्तधान्यभूतं पात्रचदनेन समायुतं  
 तत्तु तस्मिन् भयकृत्वा दद्याद्ध्यं द्विजातये अगस्त्यः खनमान इति पूर्वोक्तो मन्त्रः ॥ अगस्त्यः खनमानेति पठन्मन्त्रमिह

मनीः यभालाभकृताद्यैः सस्यगभ्यर्ध्यभक्तिः । अर्ध्यदधुरगस्त्याथशूद्रमत्रविधिरस्यं काशपुष्पप्रतीकोद्भा  
 वहितारुतसंभवमित्रावरुणयोः पुत्र । कुंभयोनिनमोस्तुते ॥ अथविष्णुरहस्यानुसारेणगस्त्यर्धपदा  
 सपक्षिः ॥ काशपुष्पमयीमगस्त्यप्रतिमोरुत्वा जलपूर्णंपचप्लवालंकृतप्रतिष्ठापितकुंभेतन्मन्त्रेणताविन्यस्य ॥  
 पुरुषाकृतिप्रशांतजटांमंडलधारिणं कमंडलुकरंशिष्यैर्मृगैश्चपरिवारितं ॥ मध्यग्रविपहंतारदर्भाक्षस्त्रधरंमुनि  
 भित्तिभ्यांथा अगस्त्यः खनमानइतिमंत्राणतांसंपूज्यः पुष्पधूपदीपनैवेद्यादिभिरर्चयित्वा । पुष्पमूलफलशंघ  
 सुगंधधूपद्राक्षाखजूरनारिकेलदिफलपंचरत्नहेमरूप्यादिभिः । सप्तध्वन्यैश्चंदनेनचयुक्तंताम्रपात्रंशंखवासज  
 लंपाणिभ्यामादायागस्त्यायार्ध्यदद्यात् ॥ तत्रमंत्रः । विध्यद्विदक्षधकरमद्विधोयविषापह रत्नवल्लभदेवेश  
 लंकावासनमोस्तुते वातापिभक्षितोयेनसमुद्रःशोषितःपुरा लोपामुद्रापतिःश्रीमान्योसौतस्मैनमोसमः प्रेक्षी  
 दितेनपापानिप्रलंघयौतिव्याधयः तस्मैनमोस्त्वगस्त्यायसशिष्यायचपुत्रिणे । लंकावासनमस्तुभ्यंमृपीणः  
 प्रवरोत्तम उदितोद्वारिलंकाया अर्ध्यैनेप्रतिगृह्यतां शखेपुष्पंफलतोयंरत्नानिनिविधयानिध सुरासुरसुनिश्रे  
 ष्ठाअर्ध्यैमेप्रतिगृह्यताम् राजपुत्रिनमस्तुभ्यमपीपत्स्विननमोस्तुते गृहाणार्ध्यमयादंतलोपामुद्रेशुभानने ॥ इत्य  
 गस्त्यार्ध्यदानविधिः ॥ अथभाद्रपदपौर्णमासीकृत्यानि नारदाये प्रौढपद्यापौर्णिमास्याममामाहेश्वरव्रत- एकभ  
 क्तःस्वयंस्नातःशिवसंपूज्यभक्तिः कृतांजलिःप्रार्थयेत्तथ्यःकरिष्येव्रतप्रभो एवंविज्ञाप्यदेवेशंगृह्णीयाद्व्रतमुत्तमं  
 रात्रौदेवातिकेस्नात्वाऽपुनश्चायापररात्रके कृतमैत्रादिनियमोभस्मरुद्राक्षभूततः पूजयेच्छकरसम्यगुपचारैः -ष्टम  
 निवर्धैःविल्वपत्रैःसुगंधाढ्यैर्नैवेद्यधूपदीपकैः ततश्चोपवसेद्विद्वानाप्रदोपविधूदये- पुनःसंपूज्यतत्रैवरात्रौजागरणं  
 चरेत् एवंपंचदशाब्दंतुक्त्वाव्रतमतद्रितः वर्षेवर्षेर्तदुहसर्गविदध्याद्विधिपूर्वक उभयाश्वमेदशस्यसौवर्णप्रतिमा



द्वयं हेमीरोप्यामृमयाश्रपटारपंचदशोत्तमाः तत्रैकस्मिन्घटस्थार्घ्यसौवर्णप्रतिमाद्वयं पंचामनेनसंस्त्याप्य जलैः  
 भुङ्क्तेस्ततोपंचेत उपचारेः षोडशभिस्ततः पचदशद्विजान् भोजयेच्चैवमिष्टान्नैर्दद्यात्तैः यश्चदक्षिणां कुम्भमेकैक  
 मीशस्यमूर्त्यद्वयगुरवेऽर्पयेत् एवकृत्याव्रतंचेतदुमामाहेश्वराभिधं जायतेभुवि विख्यातोनिधानंसर्वसपदां श्रथा  
 स्मिन्नेवैदयमेशकव्रतमपि स्मृतं प्रातः स्नात्वा विधानेन पूजयेत्सुरनायकं गंधार्घ्यैरुपचारैस्तु नैवेद्यानां च राशिभिः  
 ततो निमन्त्रितान् चित्रान्संभोज्य विधिवत्ततः समागतास्तथैवान्यान्दीनानां च भोजयेत् एतच्छक्रव्रतं ब्रह्मन्कतं व्य  
 प्रतिवार्पिकं राज्ञा वा धनिना न्येन धान्यामिष्यति मिच्छता

न्यधात्र उमा महेश्वरं व्रतं शिवरहस्ये राजोवाच भगवन् मुनिशार्दूलव्रतमेकवदस्व भ सांगयस्मिन् व्रते चैषैः सर्वा  
 न्कामानवाप्नुयात् गौतम उवाच ॥ उमामहेश्वरनामव्रतमस्ति व्रतोत्तमं सांगेतस्मिन् व्रते चैषैः सर्वान्कामानवा  
 प्नुयात् मासि भाद्रपदशुक्ले षोडशमास्यां प्रयत्नतः तद्व्रतकार्थमर्घ्यमर्घ्येर्घ्याह्मणाद्यैर्विधानतः भाद्रशुक्ले चतु  
 र्दश्यां प्रातः स्नात्वा विधानतः शिवंध्यात्वा जगद्धं सोमसोमार्द्धशेखरं कृतांजलिपुटो भूत्वा मंत्रमेतं पठन्नरः  
 श्वः करिष्ये व्रतं तं गन्तुमा महेश्वराभिधं आज्ञादेहि महो देव सोमसोमार्द्धशेखर इति विज्ञाप्य वैदेवं पुनः संपूज्य  
 यत्नतः मध्याह्नेऽपि शिवं सायं पूजयेद्विधिपूर्वकं निद्राकार्याय यायोगमहो देव स्वयसन्निधौ उत्थाय पश्चिमे यासेम ह  
 र्देवं ततः स्मरेत् ततः शोचादिकं सर्वं निर्वर्त्य प्रीते मानसः स्नानं कुर्याद्यथा योगं यथा शास्त्रं यथा क्रमं परिधाय ततो विस्त्रु  
 लितं शुष्कमक्षतं उद्धूलनं ततः कार्थ्यं त्रिपुंड्रं भस्मना ततः रुद्राक्षघारणं कार्थ्यं संख्या कार्थ्या तथा पुनः ततः शिवायै  
 न कार्थ्यं विल्वपत्रादिभिर्नैवेः ततो होमोपि कर्तव्यं शिवप्रीत्यर्थमादरात् ततः परं नियमनप्रणमेत् सोममन्ययं  
 प्रीत्य कुशैः प्रयुज्येत ततः कार्थ्या समादरात् भव्यपंचदशार्घ्यं प्रयुज्येति शिवात्मकं संपादनीयं यत्नेन व्रतं तत्रैव न कुल्ये

उमामाहे श्वरै चैव सौवर्णप्रतिमाद्वय  
संपादनीयं यत्नेन राजतं वामनो हरं पलादुर्द्ध्वप्रकर्तं व्यप्रतिमाद्वयमुत्तमं  
अधिकं चेद्यथा शक्तिकर्तव्यमिति यत्नतः सौवर्णं राजतं वापि तांभवाकलशोत्तमं संपाद्य तं प्रयत्नेन प्रयतो ब्रततत्प  
रः ततः सदभ्युज्जीतवस्त्रयुगमाचिंतयुभं पृथक् पृथक् स्थापनीयकलशे प्रतिमाद्वयं आपोहिष्ठादिभिर्भैत्रैस्तथा  
त्रैवंधैरपि अभिषिच्य प्रयत्नेन पूजयेत्प्रतिमाद्वयं ततः प्रयत्नतो गच्छेदलंकृतं शिवालयं शिवस्थानं नतः कु  
र्यान्नोरणधोरलंकृतं ततः षोडशपत्रैव जेवहिरतश्चतुर्गुणे अलंकृतैः स्वस्तिकाद्यैः स्थापयेत्कलशं नवंध्या  
येत्ततो महादेवमुमादेहाद्धधारिणं मुक्तामालाहारनागदुकूलपरिवेष्टितं पंचाननमुमाकांतमने लदुर्वीक्षणं चंद्रा  
र्द्धशेखरं त्र्यक्षजटामुकुटमंडितं त्रिपुंड्ररेखाविलसद्भालभागमनामयं भस्मोद्धूलितसर्वांगरुद्राक्षभरणान्वितं भं  
दस्मितमना धारमाधारे जगतां प्रभुम् देवैरनंतैरनिशं स्तूयमानमनेकधा देवात्मकंदवंध्याविष्णुब्रह्मादिवंदितम्  
विष्णुनीराजितारक्तपादपंकजमुत्तम अप्रतिद्वंद्वमद्वंद्वसर्वदृढारकाचिंतं सर्वोत्तममनाद्यंतं सर्वदेवनिर्पोषितं ऋतशु  
द्धं परंब्रह्मपुरुषं कृष्णपिंगलं ऊर्ध्वकेशं विरूपाक्षं विश्वरूपचिदात्मकं निष्कलनिर्गुणं शांतनिरवद्यनिरजनं अप्र  
मेयं जगन्मध्ये सृष्टिसंहारकारकं विश्वबाहुं विश्वपादं विश्वाक्षं विश्वसम्भवं विश्वनारायणं राक्षसमक्षरं परमं पदं वि  
भ्यतः परमं नित्यं विश्वस्य शमनामयः एव ध्यात्वा महादेव सर्वदेवोत्तमोत्तमं ध्यायेत्ततः परं गौरीमाद्यविधायमाना मया  
लक्ष्मीं स्तेवितपादां वृजां शचीं सेवितपादुकां सरस्वत्यादिभिर्नित्यं स्तूयमानपदावुजां अवरोषाधरीभूतपद्मवि  
वफलामुमां मुखकांतिकलोपेतपूर्णचंद्रामनामयां तिरस्कृतालिमालानामलकावलिभिः सदा पीनवक्षोजनि  
द्धैतचक्रवाकवरंगनां नित्यं तिरस्कृताभोग्यनयनाभ्यामनिदितां सीतावार्धकृताशेषकामभूला महर्निशं भृकु  
ट्युर्द्ध्वीकृताशेषकामपमनाकुलां बाहुनालकलोद्धृतहेमनालां विलासिनीं रोमावलीतिरोभूतभ्रमरजामिकां ना

भिरंभ्रतिरोद्भूतघनावत्ताम्रवत्तुलां ऊरुयुग्मतिरोभूतरंभास्तेभंशुभावहां पादयुग्मतिरोद्भूतानिर्जितारुणपंक  
 जां ब्रह्मेद्रोपेन्द्रजननीमहेशाङ्घ्रिगभिर्गिर्नां महेशाश्लेषवामांगवरदामयदांसदां प्रसन्नवदनां शोभास्मिन्तु पूर्वा  
 भिभापिणीं पूर्णेचंद्रकुलाढ्यांजनाभरणभूषितां स्तुयमानांसदादेवैर्ध्वजैर्दानैश्चकेटिशः एवध्यात्वाततः सम्य  
 गुपचारान्प्रकल्पयेत् ततः पुष्पाणिसंगृह्याशिवमाह्वयेच्छवा अथावाहन महादेवदयासिंधोविष्णुब्रह्मादिविदि  
 त आवाहयाभिदेवत्वांप्रसीदपरमेश्वर लक्ष्म्यादिदेववनितापारिसेवितुपादके आवाहयामिदेवत्वांप्रसीदपरमे  
 श्वरि इत्यावाहन १ गृहाणसोमविश्वामन्नासनंरत्ननिर्मितं अन्तासुनविश्वेशकरुणासागरप्रभो उभेसोमधरा  
 ऋष्टेसोमार्द्धकृतशेखरे नानारत्नसमाकीर्णमासनपरिगृह्यतां । इत्यासनं २ पाद्यं गृहाणगौरिशहेमपात्रस्थितंशुचि  
 गृहाणदेविपायत्वंवेदेवेदांतंस्तुते इतिपाद्यं ३ अर्घ्यं गृहाणदेवेशसपुष्पगंधसंयुत शिवानतगुणग्रामसर्वाभीष्टफ  
 लप्रद गृहाणार्धशिवेनित्येसर्ववयवशोभने शिवप्रियेशिवाकरेनित्यंभक्तवरप्रदेइत्यर्घ्यं ४ गृहाणाचमनंशंभोशु  
 चिभूतंशुचिप्रिय गृहाणाचमनंदेविशुचिभूतेशुचिप्रिये इत्याचमनं ५ मधुपर्कं गृहाणे शसर्वदामधुपर्कद मधुपर्कप्र  
 दानेनप्रीतोभवमहेश्वर मधुपर्कंमिंदेविस्वीकुरुप्रियशंकरे मधुपर्कप्रदानेनसुप्रीताभवशोभने इतिमधुपर्कं ६ शं  
 भोपंचामृतस्नानंस्वीकुरुष्वकृपानिधे सर्वतीर्थमयंनित्यस्नानंशासनपावन शिवपंचामृतंस्नानंस्वीकुरुष्वशिवप्रिये  
 अष्टतीर्थोत्तमेशुहेतीर्थराजानिपेविते इतिपंचामृतस्नानं ७ शंभोशुद्धोदकस्नानंस्वीकुरुष्वसुरोत्तम प्रसीदपरयाभ  
 त्तयापाहिमांकरुणानिधे शिवेशुद्धोदकस्नानंस्वीकुरुष्वशिवप्रिये प्रसीददेविदंनित्यंपाहिनांशरणगतं इतिशुद्धो  
 दकस्नानं ८ सोत्तरीयगृहाणेदंदुकूलशंकरप्रिये प्रसीदपाहिमादीनमन्यशरणंशिवे इतिवस्त्रं ९ उपवीतं गृहाणे श  
 शंभेसर्वाभरोत्तम उपवीतं गृहाणे शिवसाश्लेषविग्रहे इतियज्ञोपवीतं १० गृहाणचंदनंदिव्यगंधाढयेनविशोजितं

प्रसीदपार्वतीनाथशरणागतवत्सल गृहाणचंदनं देवि चंद्रविराजितं विश्वविश्व्यात्मिकेपाहि विश्वनाथप्रियसदा  
 इति गंधं ११ गृहाणाभरणाशानियमाश्रय विश्वाभरणाविश्वेश रत्नाभरणाभूषितं गृहाणाभरणान्यंबेस  
 वाभरणभूषिते सर्वप्रिये जगद्धेजगदानंदं देवि वेदव्यासभरणं १२ गृहाणविल्वपत्राणि सुष्पाणि महेश्वर सुगंधिनि  
 नवानीश शिवत्वं कुसुमाश्रय गृहाणविल्वपुष्पाणि सामोदानि शिवप्रिय सुगंधिविल्वमंदारमालिकासमलंकृते इति  
 पुष्पाविल्वपत्राणि १३ दशांगगुगुलुधूपनानागंधमनोहरं गृहाणभक्तवरदे लक्ष्मीदेव्याधिवां दिते इति धूपम् १४ का  
 र्पासवर्तिसंयुक्तं गोघृतेन प्रदीपितं गृहाणात्यंतसूर्याग्निचंद्रप्रभनमोस्तुते आर्यात्रिवर्तिते विस्फूर्तिर्दीपमीशानवल्लभे  
 गृहाणचंद्रसूर्याग्निमंडलाधिकमुप्रभे इति दीपम् १५ शंभोगोघृतसंयुक्तं परमाश्रमनोहरं सशर्करं गृहाणविपरमानंददा  
 यिनि इति नैवेद्यम् १६ शंभोगृहाणगंधाढ्यमिदमाचमनीयकं शुद्धशुद्धिप्रदेदविशिवभूषितविग्रहे इत्याचमनीयं  
 १७ शंभोगृहाण तांबूलमैलाकर्पूरसंयुतं प्रसीदभगवन्शंभो सर्वज्ञामितविक्रम शिवे गृहाण तांबूलं क्रमुकादि  
 फलान्वितं प्रसीदसुस्मिते देवि सोमालिगाढविग्रहे इति तांबूलं १८ गृहाणपरमेशानसरत्नछत्रचामरे दर्पणव्य  
 जनं त्वीश सर्वदुःखविनाशन गृहाणोभिसुराराधय सरत्नछत्रचामरे दर्पणव्यजनं चाद्ये विद्याधारे नमोस्तुते इति छत्र  
 चामरादि १९ प्रदक्षिणनमस्कारान् गृहाण परमेश्वर नर्तनचमहो देवि शिवमाद्या प्रियेशिवे इति प्रदक्षिणनमस्काराः  
 २० एवं प्रत्यन्तः कार्त्तिकशिवयोः पूजनं शिवं शिवानी च प्रत्यनेन पूर्वोक्तमपि पूजनं उक्तमंत्रं समुच्चार्यथा पूर्ववथा क्रमं  
 शिवायनमः शिवं पूजयामि आवाहंतीति मंत्रं तु भवान्याः परिकीर्तितः कपर्दिने नमः कपर्दी पूजयामि भालोचनयन  
 मः भालं पूजयामि सोमसूर्याग्नि लोचनार्थनमः नेत्राणि पूजयामि सुश्रोत्राया नमः श्रोत्राणि पूजयामि घ्राणं  
 धायनमः घ्राणाणि पूजयामि स्मृतिर्दत्ताय नमः दत्ताय पूजयामि श्रुतिर्जिह्वाय नमः जिह्वां पूजयामि कंठक

पोलायनमः कपोलानिपूजयामि ज्ञानोष्णयनम् उोष्णनपूजयामि तीलकंठायनमः कंठात्पूजयामि भूरिव  
 वत्सेनमः वक्षामिपूजयामि हिरण्यवाहयेनमः वाहून्पूजयामि विश्वोदरायनमः जठरंपूजयामि विश्वनखाय  
 नमः नखान्पूजयामि सर्वात्मकायनमः सर्वाङ्गपूजयामिनमः ॥ अथगौर्याः ॥ शिवायै नमः शिरःपूजया  
 मि पृथुपैयनमः वेणीपूजयामि सीमंतराजितायै नमः सीमन्तपूजयामि कुंकुमभालायै नमः भालपूजयामि  
 सीममूर्याभिलोचनायै नमः लोचनानिपूजयामि श्रुतिश्रोत्रायै नमः श्रोत्राणिपूजयामि गधप्रियायै नमः घ्राणपूज  
 यामि सुभगकपोलायै नमः कपोलोपूजयामि कोमलदंतायै नमः दंतान्पूजयामि विद्याजिवहयै नमः जिवूहा  
 जयामि विवोषायै नमः उोषोपूजयामि घृतकंठायै नमः कंठपूजयामि पृथुलकुचायै नमः कुचौपूजयामि विश्वगर्भा  
 यै नमः उदरपूजयामि शुभकव्यै नमः कर्दिपूजयामि दिव्योरुदेशायै नमः ऊरूपूजयामि रुतजघायै नमः जंघा  
 युगंपूजयामि लक्ष्मीसेवितपादायै नमः पादौपूजयामि महेश्वरप्रियायै नमः नखान्पूजयामि शोभन  
 विग्रहायै नमः सर्वाङ्गपूजयामि श्रङ्गपूजासम्प्येवडारकं तु विसर्जयेत् प्रत्येकं ग्रंथिपुस्वच्छैः स्वच्छैर्विल्वदलादि  
 भिः प्रथममग्निमारभ्य नमः सीमन्तिमन्त्रतः यथाक्रमेण संपूज्य ततो धार्व्यं तु डारकं तत्रोपचाराः सर्वेपि तेनमं  
 त्रेण सादरं व्रतिभिर्यत्नतः कार्थ्यं कुकुमाकं तु डारकं ततः पंचदशप्रस्थगोधूमास्तंडुलाश्च वा उपपादनार्थमनिघ्राः  
 शुभाः कीटाद्यदुपिताः यद्वा पंचदशाज्याकागोधूमाधूपमडकाः ततः शिवैकशरणाः शैवाः शिवव्रतप्रियाः पूजनीयाः  
 प्रसन्नेन गंधपुष्पादिभिः क्रमात् ततः सवस्त्रं कलशं शिवयोः प्रतिमाद्वयं शैवाय देयं तेन सुवर्णपल्लसंयुतं आ  
 दावुप्रायनदत्त्वा देवे मेतदतः परं उपायनस्य मन्त्रोपि वक्ष्ये तत्र विशेषतः उभेशः प्रतिग्रहणातिउभेशो वैददत्ति च उ  
 भेशस्तारकोभाभ्यामुभे शायनमो नमः अमुं मन्त्रमुच्चात्यर्थं दत्त्वोपायनमेव च तथा शैवाः प्रयत्नेन भोजनीया

विशेषतः सुवासिन्योऽपि यत्नेन भोजनीयाः शिवप्रियाः शैवानेव भोजयित्वा स्वयं भुंजीत वाग्यतः अतिथीन  
पि संपर्क्य द्वारदेशस्थितान्नप एवं प्रयत्नतः कार्यं प्रति वत्सरमादरात् नियमेनैव विधिवदुत्तरं स्या यथाक्रमं ब्रा  
ह्मणाद्यैरिदं कार्यं व्रतं सयतमानसैः सर्वाभीष्टप्रदं पुण्यव्रतमेतच्छिवात्मकं प्राप्तुं पोह्ये वै कार्यं मुद्यापनं नृप  
उद्यापनविधानं च वक्ष्ये शृणु यथाक्रमं पूर्णं नास्याभाद्रपद्यां व्रतोद्यापनमादरात् कर्तव्यमिति यत्नेन ब्रह्मव्यसंपा  
द्यसादरं हैमीकार्थं सार्द्धं पठेति प्रतिमाचपलान्मिता तदर्थे नाथवाकार्थं तदर्थं न वानप रजते नाथवाकार्थं  
यथोक्तपलमानतः संपादनीयाः कुंभाश्च हैमाः पंचदशोत्तमाः अध्वाराजताः कार्यं यद्वाताघ्नमयानप भाद्र  
शुक्लचतुर्दश्या शैवात्राह्मणपुंगवाः निमंत्रणीया यत्नेन प्रातः सप्तदशोत्तमाः ततो गृहं वितानाद्यैरलंकृत्य प्रयत्नतः  
स्वस्ति काद्यैरलंकृत्योत्तु शिवस्थानमघापहं ततः साहं प्रयत्नेन तस्मिन् शंकरं मंदिरं पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवयोः  
प्रतिमाः शुभाः पूर्वोक्तेन विधानेन मंत्रैस्तेरेव साधनैः रात्रौ जागरणं कार्यं सोपवासं प्रयत्नतः ऋत्विग्भिः सह  
सोऽसाहं पयोमात्राशनेन वा रात्रौ शिवकथाः श्राव्याः श्रोतव्या यत्नतो रात्रौ पूजायामचतु  
ष्टये ततः स्थेयं प्रयत्नेन स्नात्वा साकं सन्निधौ पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवो देवः शिवापतिः चतुरस्रं ततः कार्यं कु  
डमपुदलाद्वितं कंठदघ्नप्रांतदेशे हस्तद्वयसमन्वित तत्र वल्लिं प्रतिष्ठाप्य विधिवदगृह्य मार्गतः पंचविंशतिसा  
हस्रं होमः सोभेति मंत्रतः ततः प्रयत्नतो राजन्नमः पूर्वसतारकं ततः पूर्णाहुतिं हृत्वा शैवान् संपूजयेत्ततः विंशवप  
त्रभस्मनोचपूजनीया यथाक्रमं एकैकस्मै प्रदातव्यं शिवयोः प्रतिमाद्वयं कलशोऽपि प्रदातव्यस्ततो वस्त्रद्वयान्वि  
तः आचार्योऽयं प्रदातव्यं सुवर्णशतमादरात् ततो यत्नेन शैवे ब्राह्मणे भोजनीया धूतबतैः सुवासिन्योऽपि शैवानां भो  
जनीयाः प्रयत्नतः ततो देयाः स्वशक्त्यां च भोजितेभ्यः शचदक्षिणा ततश्च स्वकृतं कर्म शिवाय विनिवेदयेत् उद्या

पतंक्षुतंसोमयेतदधुनाप्रभो इदं संपूर्णतामेतुल्यप्रसात्मेहेश्वर मत्रहीनं भाकेहीनं शक्तिहीनमुमापत्ते विधिही  
 नं कृतं कर्मैव प्रसादात्फलं प्रद प्रायश्चित्तं वैदिकानां व्यंगानामपिकर्मणा शिवस्मरणमेवेति श्रुतिरप्यस्ति शांकरो  
 म्भूतः कुरुमिदं श्रौतं कर्मव्यगमापि प्रभो सांगं भवतु विश्वेश तवैव स्मरणात् प्रभो इति संप्राथम्ये देवेशं सर्वसुरो  
 नं भुञ्जीयाद्भुभिः साद्वैतमौनं तिलवर्जितं एवं यः कुरुते स म्यगुमा माहेश्वर व्रतं स सर्वभोगान्भुङ्क्ते मोक्ष प्राप्नोति  
 स्मरैः ॥ राज्ञो यात्र गौतमेतद्व्रतं चोष्णशकेतवदस्वमेकस्य काममभूत्सिद्धिं व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥ गौतमो वाच  
 पूशो वयस्यै राजन्नुद्व्यासाहस्यो मुनीश्वरः कदाचित्संचरल्लोकान् ददर्श कमलापतिं ततः समागतं दृष्ट्वा दुर्वासा  
 मुस्स्मिन्तः विलम्बसां लां ददौ तस्मै शक्रेण समर्पितां गृहीत्वा विल्वमालां तां हारिर्गमनसंभ्रमात् शिरसा पूजनी  
 यां तां गुरुद्वारां शो विनिःक्षिपत् तदस्तं तादृशीं वीक्ष्य दुर्वासाः क्रोधमुक्षितः हरिशशापवहुधाधिगिधग्जन्मेति संवद  
 न् स या शिवापितामाला दत्ता तुभ्यमघापहा साकं शं गुरुस्कंधे विनिःक्षित्वा तु याहरे गर्वस्य मूलभूतं यंत वल  
 क्ष्मीर्द्विनश्यति लक्ष्मीः एतत्तु दुर्गावधौ गुरुडोऽपि विनश्यतु वैकुण्ठस्याधिकारोऽपि तव या तु मदाज्ञया निस्तेजस्को  
 व्रतैः पृष्ठे संचरत्या विधिवं ब्रह्मकासत्तु दुर्वासा ययौ लोकांतरं नृप ततः पपात दुर्गावधौ लक्ष्मीं विष्णोर्भनोहरा त  
 तो तित्तुः खितो विष्णुः प्रलयन् न मास्थित उवासा विपेनघोरस्वकृतं कर्म संस्मरन् ततः कदाचिद्दुपाल मया तत्र  
 गतं पुरा तदामा मागतं दृष्ट्वा पूजयामास मां हारिः ततोऽश्रुपूर्णनयनः कृतांजलिपटो हरिः जगाद पूर्ववृत्तं तं त्वल  
 क्ष्मीनां शकारणं ततोऽतिक्रान्ति चित्ताय विष्णवे त्रतमुत्तम तत्पृष्ठे न मया भूपकथितं सादरं मया ततो विलंबं विधि  
 वच्चकार श्रद्दयान्वितं ततः प्रसन्नो भगवान्हरये पावतीपातिः ददौ लक्ष्मीं सगरुडां करुणानिधिरव्यय इदमेव  
 व्रतं चोष्णमिद्रेणाप्यमितौजसा तेन प्राप्तस्ततः स्वर्गः स्वर्गभोगाश्च शाश्वताः ब्रह्मणा पित्रतं चीर्णमिदमेव पुरा नृप

तदात्मनोऽश्वरितेन संप्राप्ता दुर्लभापिसा मुनिभिर्भ्योऽपराचीर्णव्रतमेतन्मुमुक्षुभिः अस्त्वव्रतस्याचरणान्माकिः प्राप्तामुनी  
 श्वरैः इवं व्रतं प्रत्येतेन यः करिष्यति भक्तिः तस्य सौभाग्यसंपत्तिर्भविष्यत्येव सर्वथा यस्यास्त्यै श्वर्यै भोगेच्छामोक्ष  
 च्छात्स्यनपयिनीयस्य सर्वाधिपत्येच्छा तेन कार्यमिदं व्रतं वैधुतेनापि विप्रमेक्षार्थमति यत्नतः कृतमेतद्व्रतं पूर्वसंवा  
 भीष्टप्रज्ञायां शारदोनामविप्रोऽभूद्वेदेदांगपारगः मोक्षार्थमति यत्नेनेतेन चार्णमिदं व्रतं मुक्तिः प्राप्ता च तेनापि व्रत  
 रुपास्त्यप्रभावतरपयं कामं समुद्दिश्य व्रतमेतदनुत्तमं यः करिष्यति सः कामं नतमाप्नोति निश्चितं इदं व्रतमर्हं न स समाख्या  
 तमुमां प्रति कुमाराय समाख्यातमुमयैतद्व्रततृप नंदिकेशाय काथितकुमारेण व्रतंततः नंदिकेशेन काथितदुर्वासमुनये  
 ततः दुर्वाससापिकाथितमगरूपाय व्रतंततमं व्रतंतत्सागरे मह्यमगस्त्येन महात्मना मया तिखिन्नचित्ताय विष्णवे क  
 थितं पुरा तेन चार्णव्रतमिदं सर्वसौभाग्यदायकं ब्रह्मणे काथितं पूर्वमिदमेव व्रतं मया तेन चार्णव्रतं सांगवार्णो प्राप्स्यथ  
 मावरात् सूर्यपयेंद्राय च द्रायमयैतत्कथितं व्रतं तेन चार्णव्रतमिदं सर्वसौभाग्यदायकं कथय पादि मुनिभ्यश्च कथि  
 तं बत मुत्तमं तेन चार्णव्रतसम्यक् भुक्तिमुक्तिफलप्रदं भूपव्रतानि संत्येव बहूनि विविधानि च तथाप्येतद्व्रतसमव्रत  
 नास्त्येव सर्वथा भवानपि कुरुप्रीत्या भूपालव्रतमुत्तम इदं व्रतं शिवक्षेत्रेयः करिष्यति भक्तिः तस्य सर्वार्थसं  
 सिद्धिर्भविष्यति न संशयः ॥ इंश्वर उवाच ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा सराजा प्रीतमानसः सपुत्र पूजयामास गौत  
 मं शैवपुंगवं ततो धर्मव्रतं चेदमुपदिश्य स गौतमः पुनः संपूजितो राज्ञा स्वाश्रमं प्रति संययौ राजा सपुत्रस्तद्वाक्या  
 दिदं माहेश्वराभिध व्रतचकार विधिना यथाक्रमतद्व्रितः ये मामनन्य हृदया सकलामरंशं संपूजयंति सततं धृतम  
 स्मपूताः ते मामुपेत्य विगताखिलदुःखवंधामद्रूपं मेत्यसूखिनो निवसति नित्यम्

इति शिवरहस्ये शिवप्रोक्तभाद्रपदपौर्णमास्यामुमा माहेश्वरं व्रतं सोऽद्यापनम् ॥



अत्रैव लोकपालानां पूजा व्रतं तदुक्तं निर्णयिस्मते ब्रह्मपुराणे, पूर्वाभाद्रपदा योगे पोणिमास्यां पितामहः शक्रा  
त्रियमरक्षोभे वायुवित्तिशंकरान् लोकपालांस्तुरक्षार्थं त्रैलोक्यकस्याभिषेचयत् पृथिव्याधारणाथाय तथानंतं  
च भोगिनं तस्मान्न त्रिलिखेत्पद्मपत्रं सकर्णिकं कर्णिकायां लिखेत्तत्र सानंतं कमलोद्भवं प्राच्यादिपुचपत्रेषु  
वाह्ये वाधांश्च सायुधान् ततः क्रमेण तेनैव संस्थाप्य कलशान् शुभान् पश्चात्सं पूजनीयाश्च भक्त्या ब्रह्मादयः सु  
रा इति श्रयभाद्रशुक्लचतुर्दश्यां हेमाद्रौ भविष्योक्ते कदली व्रतं पुण्ये मासि प्रकुर्वीत पूणिमायां शुभे दिने  
इत्युक्त्या पोणिमायां कार्यं उमामहेश्वरपूजायां कथायां मभिधानाच्च धत्प्रसिद्धं समारूपांतं कदली व्रतमुत्तमं त  
त्तैहं संप्रवक्ष्यामि लोकानुग्रहकारकं नाकपट्टैः पुरा देवैर्देव्यक्षगंधर्वकिन्नरैः अप्सरा मरकत्याभिर्नगकन्याभिर्भरिचता  
संसारासारां ज्ञात्वा कदली नंदनी स्थिता शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां नासिभाद्रपदे नृप देयमर्घ्यं वस्त्राभिः फलैर्नानाविधै  
स्तथा विरूढैः सप्तधान्यैश्च दीपाली रक्तचंदनैः दधिदूर्वाक्षतैर्वैश्वेनैश्च घृतपाचितैः जातीफलैः पूगफलैः पूज  
येद्व्रतमत्सरः तस्मिन्नहनि दातव्यं स्त्रीभिरन्याभिरेव च मंत्रेणानेनैवैवावर्धतं शृणुष्व नराधिप चित्तयेत्कदलीनि  
त्वं कंदलैः कामदीपितैः शरीरारोग्यलावण्यदेहि देवि न मे स्तुते एवमयः पूजयेद्ब्रभंगपुरुषो भक्तिमान् नृप नारीवान्  
त्रिपकां शौत्रां न मासांश्चतुरोपि वा तस्मिन्काले न हि भवेत्काचिन्नारीकुलादिनी दुर्गता दुर्भगा व्यग्रास्वैरिणी पापचारि  
णी भवेत्सौभाग्यसौख्यादद्यात्पुत्रपौत्रांश्च यायुता आयुष्मतीर्जां विवस्वाजीं विद्वर्षशतं भुवि इति हेमाद्रौ भविष्ये कद  
ली व्रतम् ॥

अत्र गुर्जरचारप्राप्तं कार्तिक्या माघ्ये विशाखा च कदली व्रतं तत्र कदली व्रते पूजनं आगच्छ कदलीदे  
वि सौभाग्यफलदायनी रूपदेहि यशोदेहि जयदेहि सुनिश्चितं आगच्छागच्छ वरदे शंकरेण महेश्वरि

करिष्यमाणान्पूजामिगृहाणानुग्रहं कुरु ॥ आवाहनम् १ कार्तस्वरमर्थाद्व्यंनानामणिगणान्वितं अधितिष्ठमहादे  
 विशिष्येनसहपार्वति ॥ आसनम् २ ॥ दूर्वाक्षतादिभिर्गुह्यं कंस्वर्णपात्रेस्थितशुभं पाषाणैकलिपतं भस्त्रयागृहाणपर  
 मेश्वरि ॥ पाद्यम् ३ ॥ अर्घ्यपात्रस्थितं तोयं फलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यगृहाणेदेवित्वं भक्त्या दत्तं शिवप्रिये ॥  
 अर्घ्यम् ४ ॥ कर्पूराशीरसुरभिशीतलविमलजलं गंगायास्तुसमानं तं गृहाणा नमनीयकं ॥ आचमनम् ५ ॥ गंगा  
 दिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतं स्नानार्थं ते मया तोयं गृहाण परमेश्वरि ॥ स्नानम् ६ ॥ पथारं भेद्विदुहस्ते शाखादीनां  
 सदा भवेत् तथा वदं पमादो देसे च नात्पार्वतिप्रिये ॥ इति सेचनमंत्रः ७ ॥ वस्त्रं शुभमिदं शुभं कुम्भमारक्तशोभनं  
 गृहाणाच्छादनं देवितया वदं यमांसदा ॥ वस्त्रम् ८ ॥ आचमनं यं पूर्वोक्तमंत्रेण ॥ श्रीसिंहचंदनं दिवं च नसारं म  
 नोहरं विलेपनं गृहाणेदं रुद्राणि प्रियवल्लभे ॥ चंदनम् ९ ॥ मालतीचंपकदीपनिशप्रज्वालिका निच सुगंधीनि  
 गृहाण त्वं पूजार्थं सुमनां सिनः ॥ पुष्पाणि १० ॥ अगुरुं गुग्गुलुं धूपं दशांगं सुमनोहरं गृहाणेदेविवरदेव ग्राह्यं तसि  
 करं परम् ॥ धूपम् ११ ॥ चक्षुदं सर्वलोकानां तिमिरस्यानिवारणं आर्तिक्यं कलिपतं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि दीपं ॥  
 १२ ॥ नानापक्वान्नसंयुक्तं रसैः पटुभिः समन्वितं तेनैवेद्यं विधिभक्त्या कलिपतं त्वं गृहाणे ॥ नैवेद्यम् १३ ॥ क  
 पूरे लालवंगं दिनागवल्लीदलान्वितं पूगीफलसमायुक्तं बूलं प्रतितु गृह्यताम् ॥ तांबूलम् १४ ॥ इदं फलं मया देविस्था  
 पितं पुरःस्तव तेन मे सफला वासिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ फलम् १५ ॥ हिरण्यगर्भं गर्भस्थं हे मर्वाजं विभावसोः अन्नं  
 तपुष्पफलदमतः शर्तिं प्रयच्छ मे ॥ हिरण्यम् १६ ॥ त्वमिन्द्राणि प्रियानित्यं पार्वत्या अतिवल्लभा सतीनां का  
 मदापूज्या कामान्मे परिपूरय ॥ नीराजनम् १७ ॥ आश्रयेदिवपत्नीनां पूजिता त्वं श्रिया स्वयं सोभाग्यारोग्यमा  
 युष्यं देहि रंभेन मोस्तुते ॥ १८ ॥ प्रार्थना ॥ कदल्यैकं मलायिन्यै मे धार्यते न मे नमः रंभायै भूति सारयै सर्वसौख्य

प्रदेनमः ॥ नमस्कारः ॥ १९ ॥ यथायथातेप्रसवोवर्द्धतेकदलध्रुवंतयामनोरथानामिप्रभावोवर्द्धतास्वयम् ॥ इति  
 कदलीदानमन्त्रः ॥ २० ॥ अथकथा युधिष्ठिरउवाच कृष्णकृष्णमहाबाहोसर्ववि  
 द्याविशारद अनाथनाथविश्वात्मन्दीनदैन्द्यनिकृन्तन त्वमस्माकंपुरोवंधु स्वस्मस्माकंपरःसखा त्वयामिभिरक्षि  
 तानित्यं विचरामोत्रानिर्भयाः किंचित्पृच्छामिदेवेशवदस्वरुपयाविभो दद्गुह्यंसर्वधर्मपुरुतेयस्मिन्महत्फलं सौ  
 भाग्यशोग्धदंपुण्यधनधान्यविद्युद्धिदं अन्नाच्छादनपुत्रादियद्धनं श्रीनिकंतनं तन्ममाचक्ष्वभगवन्लोकानामुपका  
 रक ॥ श्रीकृष्णउवाच शृणुराजन्प्रक्षयामित्रतानामुत्तमव्रतं यत्कृत्वासर्वदुःखभ्योनारीमुच्येतसंकटात् वस्त्रा  
 न्नपानविच्छित्तिर्नभवेत्तुक्कदाचन पुरामामेवकैतियरुक्मिमाणाणवल्लभा अणिपत्याभवेद्दीनासर्वकामाप्तयेशुभा  
 सौभाग्यमेकधंदेवभवेज्जन्मनिजन्मनि सपत्नीनांश्रियंवीक्ष्यस्पृष्टहामेजायतेप्रभो इतिप्रियायावचनंश्रुत्वाहंतांस  
 मद्भुवं रंभाव्रतंकुरुत्वाशुसौभाग्यप्राप्तयेशुभं कृतयेस्मिन्व्रतेदिवपरसौभाग्यमाप्स्यसि इतिश्रुत्वावचोदेवांरुक्मि  
 णीमामभापतः रंभाव्रतंभवेत्कीदृक् कोविधिःकिंचपूजनं केनचादौपुरार्चणैर्मर्त्यैकेनक्राशितं रुक्मिणीभापितं  
 श्रुत्वापुनरेवाहमद्भुवं रंभाव्रतमिदंयक्ष्यशृणुदेवियथादितं गोचर्ममात्रंसल्लिप्यसर्वतोभद्रमंडलं लिखेत्तत्रतथादौ  
 नीलपीतसितासितैःब्रह्माद्यादेवतास्तत्रस्थापयित्वाप्रजयेत् अथवास्वस्तिकंकुर्यात्पद्मपृष्ठदंतुवैततः साग्रांस  
 पर्णाहिसस्मितां वसुशोभनां समूलांकदलींस्थाप्यपूजयेच्छांयथाविधिउत्तमांतांसमानीयसेचयेत्तांसमाहिता यथारं  
 भेविवृद्धिस्तेशाखादीनांसदाभवेत्तथावर्द्धयमादेविविसेचनात्पार्वतीप्रियेयथायथातेप्रसवोवर्द्धतेकदलीनवःतथामनो  
 रथानांमिप्रसवोभवत्तुस्वयं एवंसंपूज्यविविबद्रुक्मिपुष्केनधेतसारात्रौजागरणंकुर्याद्दीतयादित्रिभिःस्वैःएवंयाकुरु  
 तेनारी व्रतानामुत्तमं व्रतं भुक्त्वातुविविधान्भोगंसौभाग्योर्विदेतद्भुव एवमेतत्प्रकर्तव्यंकदलीव्रतमुत्तमं तस्मात्कुरु

विधानेनयथैकं फलनाप्स्यसि इति श्रुत्वा विधानेन सा च कारव्रतोत्तमं अवाप सकलं कामं । मनसा यदभीष्टितं  
 अन्यच्च शृणुरजिद्रयदार्यकं नृणां धिते पराजिताय कृष्णानिता समाप्रतिदुःशासने न दुष्टे न द्रौढी मुक्तमूर्धजा आकृ  
 प्यमाणे वच्छेत्तु विन्ते मामस्मरतदा तूर्णतत्र गतो राजन् द्रौपद्यास्त्राणानायवे । अदृश्यमाणः कृष्णार्धव्रतसमुपतिष्ठ  
 यान् तदा कर्तुमशक्ये तु व्रते स्मिन् राजसत्तम रुक्मिण्या वरितपूर्वयदेतद्व्रतमुत्तमं तस्य पुण्यफलं दत्तं कृष्णार्ध  
 राजसत्तन तत्कालमेव यस्त्राणां समृद्धिर्भवत्पुरा दुःशासने न दुष्टेन आक्षिप्तैष्यशुकपुत्र प्रादुर्भूता निवस्त्राणि  
 नानावर्णानि भारत खिन्नो दुःशासनः पापो विररामांशुकग्रहात् त्रावहर्भूर्वस्त्राणिकदलीगर्भवन्नृप इत्थं व्रत  
 प्रभावोऽयं गुह्योपिकथितो मया कारय रवविधानेन पूर्णछामो भविष्यति ॥ अथोद्यापनम्

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मिन्मासे तिथौ कस्मिन्नाचरेद्व्रतमुत्तमं कथं भावेन किं कार्यं तन्ममाचक्ष्व के शव  
 ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिके माघमासे वा वैशाखे त्वितरे तु वा पुण्यमासि प्रकुर्वीत पौर्णमास्यां स भेदिने  
 तिथि क्षयं वर्जयेत् शुभाभां समाहितः यस्मिन्देशे न लभ्येत कदली राजसत्तम सुवर्णेन शुभां तत्र कृत्वा पूजा स  
 माचरेत् यदि लभ्येत कदली मारोप्यादौ प्रपूजयेत् यावत्तस्यात्फलं तावत्सिचैर्नरेण भूपते फलोद्भूतं क्रमेतस्याः  
 पश्चाद्दिप्रान्समाक्षयेत् प्रभाते विमले स्तात्स्वानघादौ विमले जले अहते वासो गृह्य कृत्वा संध्यादिकर्म च अरतिन  
 मात्रकृत्वा तु स्यं डिलवागयतः शुचिः आग्निं संस्थाप्य विधिवत्तत्र होतंसमाचरेत् शतमष्टोत्तरं विद्वान् तिलाज्याहु  
 तिभिस्तथा एकान्नाग्निः संहृष्टः । कृती व्याहृतीभिः पृथक् ब्रह्मादिभ्यो देवताभ्यो नाममनैः पृथक् पृथक् आ  
 चार्यैश्च सपत्नीकं वस्त्राद्यैः पूजयेत्ततः धेनुपयस्वर्नादद्यात्सवस्सारं लभूपितां त्वर्णशृंगीरोप्य स्वर्गां स्य देहिनि  
 कायुतां ताद्यष्टोत्तरं लपुच्छा वस्त्रघटा विभूषितां अभ्यर्च्य वेदविदुषे आचार्याप्यानि वेदयेत् पादुकोपानहौ छत्रम्

प्रदेनमः ॥ नमस्कारः ॥ १९ ॥ यथायथातेप्रसवोवद्वेतेकदलेध्रुवंतथामनोरथानामेप्रभावोवद्वेतास्वयम् ॥ इति  
 कदलीदानमन्त्रः ॥ २० ॥ अथकथा युधिष्ठिरउवाच कृष्णकृष्णमहावाहोसर्वधिवि  
 द्याविशारद अनाथनाथविश्वात्मनदीनदैत्यनिकृन्तन त्वमस्माकपुरोर्वंधु स्त्वमस्माकंपरःसखा त्वयामिभिक्षि  
 तानित्यं विचरामोत्रनिर्भयाः किंचित्पृच्छामिदेवेशवदस्वरुपयाविभो बह्वृह्यसर्वधर्मेपुक्तेयस्मिन्महत्फलं सो  
 भाग्यशोग्यदंपुण्यंयनधान्याविष्टादिदं अत्राच्छादनपुत्रादिवर्द्धनंश्रीनिकंतनं तन्ममाद्यद्वभगवन्लोकानामुपका  
 रक ॥ श्रीकृष्णउवाच शृणुराजन्प्रवक्ष्यामित्रतानामुत्तमव्रत यत्कृत्वासर्वदुःखंयोनारामुच्येतसंकटात् वस्त्रा  
 न्नपानविच्छित्तिर्भवेत्तुक्रदाचन पुरामभित्यक्तैतेयरुक्मिणीप्राणवल्लभा प्रणिपत्याभवेद्दानासर्वकामासयेशुभा  
 सौभाग्यमेकथंदेवमव्वेज्जन्मनिजन्मनि सपत्नीनांश्रियंवीक्ष्यस्पृष्टहोमेजायेतेप्रभो इतिश्रियायावचनंश्रुत्वाहंतं स  
 मद्भुवं रंभाव्रतंकुरुष्वशुसौभाग्यप्राप्तयेशुभं कृतयेस्मिन्व्रतेदेविपरंगौभाग्यमाप्स्यसि इतिश्रुत्वावचोदेयोरुक्मि  
 णीमामभाषतः रंभाव्रतंभवेत्कीदृक् कोविधिःकृचपूजनं केनचादौपुराचोणमर्त्यकेनप्रकाशितं रुक्मिणीभाषितं  
 श्रुत्वापुनरेवाहमद्भुवं रंभाव्रतमिदंयक्ष्येयुष्मदेवियथादितं गोचर्ममात्रसल्लिख्यसर्वतोभद्रमडल लिखेत्तत्रतथादर्शे  
 नीलपीतसितासितैःब्रह्माद्यदेवतास्तत्रराथायित्वाप्रपूजयेत् अथचारुवस्त्रिकंकुर्ध्यात्पद्ममष्टदलतुवैततः सात्रांस  
 पर्णाहिसस्मितांवसुशोभनां समूलांकदलीस्थाप्यपूजयेच्छायाविधित्तमांतांसमान्नीयसेचयेत्तांसमाहिताः यथारं  
 भेविष्टाद्विस्तेशाखादीनांसदाभवेत्तथावर्दयमादेविसेचनात्पावर्तीप्रियेयथायथातेप्रसवोवद्वेतेकदलीनवःतथामनो  
 रथानांमेप्रसवोभवतुस्वयं एवंसपूज्यविविधद्रुक्कियुक्तेनयेतसारात्रोजागरणंकुर्ध्याद्वैतवादित्रनिःस्वनैःएवंयाकुरु  
 तेनारी व्रतानामुत्तमंव्रतं भुक्तातुविविधान्भोगन्सौभाग्यंविदेतध्रुव एवमेतत्प्रकर्त्तव्यंकदलीव्रतमुत्तम तस्मात्कुरु

द्वित्रहवतीव्यवदत्तपितुर्गृहं कालेवहुतिथेजते यौवनस्थवभूवसा तांसुमध्यांतुसुश्रोणांप्रतिमांकांचनीमिव प्रा  
 स्येदेवकन्येतद्वृत्तिदृष्टवातांमेनिरजना सानुपद्मपलाशाक्षीप्रस्वलतीवतेजसा चचारचापिसावित्रीवतियद्गुणोदि  
 तं त्रयोपौष्यशिरः स्नात्वा सम्यक्संपूज्यदेवताः हुत्वाग्निविधिवद्विप्रान्वाचयित्वेदुर्पर्वणि तेभ्य सुमनसःसिद्धाः  
 प्रातिगृह्यदृष्टपात्मजा मखोपरिहृताभ्येत्य देवीश्रीरिवरूपिणी साभिवाद्यपितुः पादौविनीताचारुहंसिनी कृ  
 तांजालिर्भररोहा नृपते पार्श्वतः स्थिता तांष्टृवायौवनप्राप्तास्वांसांतांदेवरूपिणी उवाचराजापत्यर्थसमम्यस  
 हभन्निभिः पुत्रिप्रदानकालोपनचक्रश्चिद्रूणोतिमां विचारयन्नपइयामिवरंतुत्यमिहात्मन तथापिदेयसिमयादो  
 पः स्यादन्यथामम पठ्यमानमयापुत्रिधर्मशास्त्रेपुसश्रुतं पिनुर्गहेतुयकन्या रजःपइत्यसंस्कृता ब्रह्महत्या  
 पितुस्तस्यसंकन्यादृपलीरुमृता अतोयंप्रेषयामित्वांकुरुपुत्रिरवयवरं दृढैरमात्यैःसहिता शीघ्रगच्छस्वमांवे  
 रं वेददोतांयथावाच्योनभवेयतथाकुरु एवमस्त्विति सावित्रीप्रोकाशीघ्रविनिर्धयो स्यदनेननर्हाहेणमत्रिभि  
 परिवारिता तपोवनानिरम्याणिराजर्षीणांजगामसा मान्यानातब्रह्मदानोक्तत्वापादोभिदैर्न ततोवैभ्रामंती  
 र्थोपपवतानांनानिच देशांश्रुविधिवान्स्वर्गानांश्रुमानसुमनोहरान् एकस्मिन्साधर्म्यपदैकृतकृत्यायेभवह व  
 रयित्वावरसांतु अजगामस्वमालंय सावित्रीर्मात्रिसंहितापरितुष्टेनचेतसा तत्रापश्यतदेवर्षिर्नारदपितुरतिके श्रा  
 सीतमासनेविप्रप्रणम्यस्मितभापिणी कथयामासतत्सर्वभ्रमणारण्यगतासती ॥ सावित्र्युवाच आसीच्छलिपुध  
 र्मात्मा क्षत्रियः पृथिवीपति शुभसेनइतिरूपातिदैवादधोवभूयसः तस्यचाप्यभवद्धार्यारुकिणोरूपशालिनी  
 तस्यप्रतिइतराग्यवैरिभिदैवयोगतः सावालापत्ययासाद्धैर्भार्ययाप्रास्थितोवनं सचार्यवनसंवृद्धः पुत्रःपरम  
 धार्मिकः सत्यवान्नामरूपाढ्योर्भर्तुतिमनसाकृतः ॥ नारदउवाच अहोकेष्टमहोकेष्टसावित्रिकामिदंकृत वृत्तस्तेवा

लंकारानेनकशः यथाशक्तिप्रदेयानि व्रतस्यपरिपूतये चतुर्विंशद्वाडवानांगुमान्याहूयसंयतः वस्त्रालंकारगंधा-  
द्यैः पूजयित्वातुभोजयेत् वायनान्तिदेयानिवंशपाशैस्तु शक्तिः दद्याद्यदक्षिणांसम्यग्यथाविभवसारतः  
अन्येभ्योपियथाशक्तिदद्यादन्नसुसंस्कृतं क्षमापयित्वातान्देवीव्रतस्यपरिपूतये वाचसित्वायथान्यायमाच्छिद्रं च  
क्षमापयेत् दीनानाथान्प्रतप्याशुस्वयंभुंजतवाग्यतः एवंयःकुलेतेदिकदलीव्रतभुक्तं भुक्तातुविविधान्भो-  
गान्सोभाग्यंविंदतेपरं तस्मात्कुरुविधानेनयथोक्तंफलमाप्स्यसि एवन्तरीनरोवापियः कुर्यात्कदलीव्रतं स  
वांक्कामानवाप्नोतिस्वर्गलोके महीयते इतिभविष्योत्तरोक्तकदलीव्रतं एतच्चपौर्णमास्याविहितमापिहेमाद्रिमेतेन  
चतुर्दश्याकार्यम्

इतिभाद्रशुक्लचतुर्दश्यांकदलीव्रतंभविष्योत्तरोक्तमिदम्

अस्यांभाद्रपौर्णिमायांसुवासिन्योनार्थ्योभर्तुरायुराभितृह्येसावित्रीव्रतंकुर्वति वीरमित्रोदयेभविष्ये ॥ युधिष्ठिर  
उवाच स्मरामिचहृषीकेशयज्ञोक्तंभवतामम तस्मावित्रीव्रतंब्रूहिप्रसादस्तुमुखोभव ॥ श्रीकृष्णउवाच कययामि  
कुलस्त्रीणामहिमोवर्द्धनपरं यथाचीर्णेतुसावित्र्याव्रतंवैराजकन्यया आसीन्मद्भेषुधर्मात्मासर्वभूतहितैरतः पार्थ  
वोश्वपतिर्नामपौरजानपदप्रियः सर्वेश्वरेनयत्यश्वस्यवाकसंयतेद्विदः समभार्योव्रतामिदंचकारापत्यकाम्यया  
सावित्रीतिप्रसिद्धयस्सर्वकामप्रदायकं तस्यतुष्टांतुसादेवीसावित्रीब्रह्मणःप्रिया उवाचदुहिताद्येकातवराजन्भवि-  
ष्यति तस्याःप्रसादातुष्ट्यामेतवसर्वभविष्यति मन्नाम्नासाचकर्तव्यामहाकीर्तिमतीतुसा भविष्यतिमहाराजनशोकं  
कर्तुर्मर्हसि एवमुक्तातुसावित्रीजगामादर्शनंतदा कालेनगच्छताजातादुहितादेवरूपिणी सावित्रीगर्भातयादत्तासा  
वित्र्याजतयातथा आदिष्टाचैवसावित्र्यासावित्रीसदृशीयतः सावित्रीत्येवनामास्याश्चकुर्विन्नास्तथापिता साश्रीव

मतोस्माकं स्वस्ति तस्ते तु ब्रजाम्यहम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच इत्यभाष्य गतो राजानारदोक्तं व्यथान्वितः सावित्र्यपि च त  
लब्ध्यापत्तिं सर्वगुणान्वितं मम देतो वतन्वंगो दिवसान्याप्युपयुक्त एव तत्राश्रमे पतिदानिव सतासता कालस्त  
त्पश्यतां किञ्चित् श्रित्वा तत्र चक्राम भारत सावित्र्यास्तु शयानायाश्चित्यं त्यागिदवान् श नारदेन यदुक्तं तदकदा विन्नाप  
सर्पति ततः काले बहुतिथेऽव्यति क्रांतं कदाचन प्रातः काले हि भर्तव्यं यत्र सत्यवतानघ प्रौढपादे सितपक्षे द्वादश्या  
रजनीमुखे गणपत्याश्रया विव्रानारदोक्तं चोहदि चतुर्थे हनिमर्तव्यमिति साचित्यमभिनी व्रतोत्रात्र मुहुर्यसा  
वित्र्या रूपं महाफलं उपोष्य संस्थिताऽध्यासा वित्री सापविब्रता ततस्त्रिरात्रं निर्वर्त्य स्नात्वा सतप्य देवाः आश्रयशु  
रयोः पादौ वंदे चारुहसिनी अथ प्रतस्थे परशुगृहीत्या सत्यवान् स्वयं सावित्र्यपि च भर्तारं गच्छतं पृष्ठतो न्वगात् वाढ्य  
माणापि सा भर्त्रो गृह्णाभ्यां च अभिभाषिता उवाच श्रुत्वा भद्रे गच्छ कंठं किं न वनं मुकुमारः सिकत्याणि वालिसाभूमिपा  
त्मजे अपदाहार्पादौ तौ तु कथं शक्यं सितद्वनं उपवासास्त्रयस्ते च तस्माद्भुक्ष्य मुमध्यमे सावित्र्यवाच नैपथ्ये  
वरस्त्रीणां यद्वर्तं रिदुभुक्षिते स्वयमेव च भोक्तव्यमित्याहुर्धर्मदर्शिनः अपरं कौतुकं मे स्ति यनस्याद्यप्रदर्शने भर्त्रा  
सहाय्यास्यानिमानि पंधं करिष्यथ भर्त्रा सहागमिष्यामि किं विपादे न माचिरं ततो ज्ञात्वा यथावालाजगामाद्य  
तिव्रता सावित्र्यनुपदं भर्तुर्वेनेतस्मिन् मनोरमे गत्वा सौदूरमध्यानं जग्राह शफलादिकं समित्कुशं च कुसुमं भाय  
यांसं वदन् प्रियं काष्ठं कुठारेण तथा पाटयामासर्ललया अथ पाटयतस्तस्य जाता शिरसि वेदना ततः संवृत्य तस्म  
र्ध्वं वटच्छायं मुपाश्रितः सत्यवान् वेदनाक्रांतः किंचिदुद्धर्णितमानसः वटशाखामुपाश्रित्य सत्यवान् प्राह गदगदं सावि  
त्रिपश्य शिरसि वेदनां प्रवाधते न च किंचित् प्रपश्यामि अमतीव हि भेमनः तवोत्सर्गे क्षणतावत् स्वप्नमिच्छामि सु  
दरि सावित्र्यवाच विभ्रमस्वमहाबाहो सावित्री प्राह दुःखिता पथादिपि गमिष्यामो ह्याश्रमं सुसुखादि यं ॥



लभावाच्चतुगुणवान्सत्यवाङ्मनः सत्यवदत्यसौ राजा सत्यवाकेनसः स्मृतः नित्यमथा प्रियास्तस्य करोत्यश्वा  
न्समृएमयान् चित्रेपिचलिखत्यथानचित्राश्वस्तेनसोच्यते किंवर्ण्योरतिदेवश्च शक्त्यादानगणैः समः ब्रह्मण्यः स  
त्यवाङ्मनः शिविरौशीनरायथा ययातिरिवचोदारः सोमवस्त्रियदर्शनः अश्विन्याविरूपेणद्युमत्सेनसुतोव  
ली एकोदोपोस्तिनान्योस्तिअथप्रभृतिस्त्यवान् सवत्सरेणक्षीणायुर्देहत्यागंकरिष्यति ॥ श्रीकृष्णउवाच ना  
रददितदाकर्ण्यदुहितामाहपार्थिवः पुत्रिसादित्रिगच्छान्यंवरवरयस्यपतिं सवत्सरेणसोलपायुर्देहत्यागंकरिष्य  
ति ॥ सावित्र्युवाच सकृज्जल्पतिराजानः सकृत्प्रदीयतेकन्यात्रीयेतानिसकृत्सकृत् दी  
र्घायुर्वापिस्वल्पायुर्निगुणः सगुणोपिवा सकृद्वृत्तमयाभर्तानद्वितीयंरणोम्यहं मनसा निश्चयंकृत्वाततोवाचाभि  
धीयते क्रियतेकर्मणपश्चात् देवधर्मः सनातनः ॥ नारदउवाच यद्येतदिष्टं दुहितुस्ततः शीघ्राविधीयतां अविघ्नम  
स्तुसावित्रीदिष्टंभद्रकरिष्यति ॥ श्रीकृष्णउवाचाएवमुक्त्वासमुत्पद्यनारदस्त्रिदिव्ययौ उत्पाद्यदुःखमतुल तस्यरा  
ज्ञायुधिष्ठिर राजापिदुःखसंविद्य श्विरंध्यानपरोभवत् अहोतिदुःखमुत्पन्नमपरंमाहगात्मना एतदुःखम  
होदृष्ट्वावरभेवानपत्यता सत्यमुक्तपुराणज्ञैः कन्यादुःखैकभाजनं देव्यायदुःकृतत्सर्वं व्यलीकंप्रतिभातिमे  
एवंसंशोच्यवहुधादधारात्मानमात्मना देवोसस्मृत्यसावित्री मयादत्तोवरः पुरा राजास्वदुहितु सर्ववैवाहिक  
मथाकरोत् स्वयंगत्वातुसामीप्यवनमुनिनिपेवितंशुभेमुहूर्ते पार्थश्चैत्राहर्णैर्वेदपारगैः समर्पयित्वाकन्या  
तांदत्वादायांश्चपुष्कलान् उवाचिदमहाभागंसुप्रतिनातरात्मना द्युमत्सेनमहाभागशृणुमपरमं वचः इदं  
मेदुहितातातवल्लभाजीवितादपि भर्तासमुचितोद्वासाः सत्ववान्सत्यवल्लभः त्वमप्यस्यासमुचितः  
अशुरोधर्मवत्सलः अतोपराधाः क्षतव्यावाल्लय कथंवालिशा यदभीष्टचजामातुर्येवयोर्देवर्षीदं प्रति तदास्तेय

मतोऽस्माकं स्वास्ति तस्ते तु ब्रजाम्यहम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच इत्यभाष्य गते राजानां दौर्गन्धितः स विव्रिय पितृ-  
लब्ध्यापति सर्वगुणान्वितं मम देनो वतन्वंगो दिवसान्यार्थं पुण्यकृत् एवैतन्नाश्रमेते पातु दानव सतासता कालस्त-  
पश्यतां किञ्चित् चक्राम भारत सा विव्रियास्तु शयानायाश्च तयं त्यादिवा निश नारदेन यदुक्तं तदुक्तं कदाचिन्नाप-  
सर्पति ततः कलेवहुति श्रेयसि क्रांते कदाचन प्रातः काले हि मर्त्यव्ययस्य वतानघ प्रोष्ठपादे सिते पक्षे द्वादश्यां  
रजनीमुखे गणपत्याश्रया विव्रियानारदो कंचो हृदि चतुर्थे हनि मर्त्यव्यमिति सचित्यभाभिनीं व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य सा  
विव्रिया स्वमहाफलं उपोष्य संस्थिता सा ध्यासा वित्री सापतिव्रता ततस्त्रिरात्रं निर्वर्त्य स्नात्वा सतर्प्य देवाः श्वश्रूश्च शु-  
रयोः पादौ ववदे चारुहसिनी अथ प्रतस्थे परशुगृहीत्वा सत्यवान्स्वयं सा विव्रिय पितृभर्तारं गच्छंतं पृथो न्वगात् वार्ध-  
माणापि सा भर्त्रो वृद्धाभ्यां चाभिभाषिता उवाच यद्भ्रूमा भद्रं गच्छ कटकितं वनं मुकुमारसि कल्याणि वालिसा भूमिपा-  
त्मजे अपदार्हापदैर्यातुं कथं शक्यसि तदन्नं उपवासास्त्रयस्ते च तस्माद्भुक्ष्य सुमध्यमे सा विव्रिय उवाच नैपधर्मे  
वरस्त्रीणा यद्भर्तारिषु भक्षिते स्वयमेव च भो कव्यमित्याहुर्धर्मदर्शिनः अपरं कौतुकं नोस्ति वनस्याद्य प्रदर्शने भर्त्रा  
सहाय्यास्यामि मानिपेधं करिष्यथ भर्त्रा सहागमिष्यामि किं विपादे न माचिरं ततो ज्ञात्वा यथावालाजगामाथं प-  
तिव्रता सा विव्रिय नुपदं भर्तुर्वनेतस्मिन्मनोरमे गत्वा सौंदूरमध्यानं जग्राह यफलादिकं समित्कुशं च कुसुमं भायं  
यासं वदन् प्रियं काष्ठं कुठारेण तथा पाटयामास लीलाया अथ पाटयतस्तस्य जाता शिरसि वेदना ततः संवृत्त्य तत्स-  
र्वं वदच्छायामुपाश्रितः सत्यवान् वेदना क्रांतं किञ्चिद्घूर्णितमानसं वटशायामुपाश्रित्य सत्यवान् प्राह गद्गदं सा वि-  
व्रिय पश्य शिरसि वेदना मां प्रवाधते न च किञ्चित् प्रपश्यामि भ्रमती वहिर्भेमनः तवोत्संगेक्षणं तावत्स्वप्नमिच्छामि सु-  
दरि सा विव्रिय उवाच विश्रमस्व महाबाहो सा वित्री प्राह दुःखिता पथादिभिर्भेष्यामो ह्याश्रमं सुसुखादेयं ॥

श्रीकृष्णउवाच ॥ यावदुत्सर्गं कृत्वा शिरश्चास्ते महतीं ले तावत्कलवदनाशत शोथसहस्रश आजग्मयम  
दूताश्चरौद्राश्चातिभयंकराः न शकुहोष्टिपातान्ते सा वित्र्यास्था तुमतिके गत्वा चक्षुस्तस्वसा वित्र्यास्तु यमदुत  
दृष्टिपातेन नास्माभिः साध्यते सत्यवान्कचित् इत्याकर्ण्य यम कोपादुत्थाय च वरासनात् आरुह्य महिपराद्रोद्रेः  
प्राणहरेवली आजगाम त्वरायुकोपेन त्रास्ते सापतिव्रता सा वित्र्यपि च संत्रैर्विश्वमाणा इतस्ततः सावधानाक  
थेकोप्यभर्तारं मनेष्यति तावद्दंशं सावालायुरुपकृष्णपिङ्गलं किरीटिनीतं वल्लसाक्षात्सूयामेवोदितं नमवाचा  
यसा वित्रीप्रणम्य मधुराक्षरं सा वित्र्युवाच कस्त्वेवोद्यवादेत्योमां धर्पयितुमागतः न चाहेकेन चिच्छक्या स्वधर्मा  
देवरोपितुं द्रष्टुं वा पुरुषं श्रेष्ठदीप्तो वा ह्निशि खामिव यम उवाच यम संयमनं श्वाहं सर्वभूतभयं १. क्षाणायुरेप  
ते भर्ता सन्निधौ ते पतिव्रते न शक्यः किं करिरेतुं ततो ह स्वयमागतः शरीरात्पाशसंयुक्तं पृथग्भूतं महाद्युतिं अगृह्णमा  
ने पुरुषं निचक्रे पर्यमावलात् पुनः प्रयातुमो रभे पथानं पितृसेवित सा वित्र्यपि वरा रोहाकृत्वा पोदनमंडलं रक्षार्थं  
भर्तृकायस्य यदा नुपदत्तः पतिव्रता तदा आताध्यायमाना निजं पतिं तच्चित्ततद्गतप्राणैतामुवाच यमस्तदा  
यम उवाच निर्वर्त्य गच्छ सा वित्रि सदूरं तु मिहागता एवमार्गो विशालाक्षिन केनाप्यनुगम्यते सा वित्र्युवाच न श्रमा  
न च न ग्लानिः कदाचिदपि जायते भर्तारमनुगच्छत्यास्त वशिष्टस्य सन्निधौ सता संतो गतिर्नान्यैस्त्राणि भिन्ना सदा  
गतिः वेदां वृणां श्रमाणां च शिष्याणां च गुरुगतिः सर्वपापमेव जन्तूनां स्थानमस्ति महातले मुक्ताभर्तारमेकं तस्त्राणां  
नान्यः समाश्रयः एभिरेन्यै समुचितैर्वाक्यैर्धर्मार्थसंयतैः तापितो धर्मराजस्तु सा वित्रि मिदमब्रवीत् यम उवाच  
तुष्टास्मिन्तव भद्रत्वं वरं वरयमुव्रते सा च ब्रह्म स्वराज्यं च विनयावततासती च क्षुः प्राप्तिस्तथा राज्यं च शूरस्य महत्तमनः  
भावितं चतुर्धा भर्तुं मां सा द्विचशाश्रयता पितुः पुत्रशती च वतथा च शतमात्मनः धर्मराजो वरान्दत्त्वा प्रपयामास ता

ततः आजगामाथसातन्वीन्यग्रोधविटपंतदा कृत्वोत्सर्गेशिरस्तस्यपूर्ववन्निपसादच गात्रसंवाहनं चक्रेभर्तुः श्री  
तस्यभारत उथिताश्चेतनाप्राप्यनीरुक्प्रहृदमादरात् कथंनवोधितोभक्त्रेकालोतीवगतोमम किमांशयति  
मेनातः किंवामाताचदुःखिता विरुद्धवाचं सजातं कालोतीवगतोवने विहायमातापितरौ कालोनकापिभ्यगता इति  
मत्वारिरुद्धतेकृतनेहप्रबोधनं सावित्र्युवाच कथत्वबोधयेवीरपीडितं तु शिरोरुजा ममैवात्राविलोभूदकार्यस्य  
तवानघ प्रपश्येत्स्थायसावित्रीजग्राहशिरसेधन समिक्कुशादिकं सोऽथजगमस्तुस्तौ स्वमाश्रमं नतः पित्रास्वनेत्रा  
भ्यांहटौतौ परयामुदा आलिंग्यमूर्ध्नुपाग्राप्यपुत्रमंकेनिवेदयसः उवाचदिष्ट्यापश्यामि सार्धैस्त्वासमागतं वि  
लंबकारणं पृष्ठः समाग्रेष्यथातथ वेदितार्थोयसंहृष्टः पूजयान् सतां सतीं अथवापूर्वजैर्भुंकराज्यानिहतकंटकं द्यु  
मस्सेतोमहाभागइयाजक्रतुभिस्तदा ततोऽश्वपतिरासाद्यपुत्रानात्मगुणाधिकान् सवित्र्याश्रेष्ठितं ज्ञात्वा जामा  
तुर्जो विंतं तथा राज्यप्राप्तं च विपुलांपरामुदमवापसः सावित्र्यारूपानकमिदसर्वपापप्रणशनं अथैवैव्यप्रदं  
स्त्रीणां स्वर्गमोक्षप्रदायकं सुखसौभाग्यदं चाथप्रातर्जप्यमिदं सदा भाद्रपदे पूर्णिमायामाशुर्वर्षेऽत्र तां त्विदं माह  
स्यमस्य नृपतेः कथितसफलमया ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशतद्व्रतं कृष्णसावित्र्यायदनुष्ठितं तस्मिन् भाद्रपदे तसि  
विधानंतस्य शंसने कादेवतव्रतं तस्मिन् कोमंत्र किं फलं प्रभो एतदाख्याहि मेनाथ नाहितुष्यामिमाधव  
॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रूयतापांडव श्रेष्ठसवित्रीव्रतमादरात् कथयामि कथं चार्थं तया सम्यग्युधिष्ठिरः त्रयोदश्या  
भाद्रपदे दत्तं वाचनपूर्वकं त्रिरात्रं नियमं कुर्यादुपवासस्य भक्तिः अशक्यत्रयोदश्यां न कुर्यात् जितेन्द्रियः अयाचितं  
चतुर्दश्यां पौर्णिमास्यामुपोषितः नित्यस्नात्वा महानद्यां तडागे निक्षेरोपवा विशेषतः पौर्णिमास्यां स्नानं सर्पपृच्छजलैः गृ  
हीत्वा त्रालुकां पात्रे प्रस्थमात्रं युधिष्ठिर अथवा धान्यमादाय च वशालितिलादिकं ततोऽंशमये पात्रे वस्त्रयुग्मेन व्रष्टे

सावित्रीप्रतिमांकृत्वा ब्रह्मणश्चैव शोभनां सौवर्णस्य मय्यावापि स्वशक्त्यारौप्यानिर्भिताः ब्रह्मस्वरूपनिर्माणविष्णु-  
धर्मोत्तरेहित पद्मपत्रासनस्थश्च ब्रह्माकार्यं श्रुतुं मुखं पुस्तकं स्वीस्तिकं तद्वक्ष्यमाणं कर्ममण्डलं सावित्री तस्य कर्तव्यं।  
वामोत्सगता तथा आदित्यवर्णाधर्मज्ञासाक्षसूत्रकरा तथाति रक्तवस्त्रमुग्दद्यात्सावित्री ब्रह्मणः सितं सावि-  
त्री ब्रह्मणा साद्धमेव भक्त्या प्रपूजयेत् गंधैः पुष्पैश्च नैवेद्यं दीपकैर्मोदकैः शुभैः पूर्णकोशातकैः पक्कैः कूष्मण्डिः कु-  
कंदो फलैः नारिकेलैः सम्वर्जैः शाखोटैः पनमैस्तथा धान्याकैर्जौरकैर्हैर्गुंडेन लवणेन च विरूढैः सप्तधान्यैश्च  
वैशपात्रप्रकल्पितैः हरिद्रया कण्ठसूत्रैः शुभैः कुकुमकैः सैः श्रवतारं करेभ्यो वसवित्री ब्रह्मणः प्रिया ॥ श्रवतारं मवस्थितं ॥  
तामचयेत मंत्रेण सावित्री ब्रह्मणोऽस्वयं इतरा सा तथा स्त्रीणां पुराणोक्तो वा विधि रमृतः उक्तो कारपूर्वकं देवि विष्णोः पुस्तकं  
द्विणी ॥ वेदमार्तनमस्तु भ्यमवैधव्यप्रयच्छमे रूपदेयि शोदेहि सौभाग्यदेहि देहि मे एव स पूज्य विधिवज्जगत्तत्र  
कारयेत् गीतवाद्यमंत्रनिर्घोषैर्हृष्टनारी कंदवकैः पुण्याख्यानैश्च विधैस्तारात्रिमतिवाहयेत् उत्सवे न नयद्रात्रिः स  
विश्याश्च कथानकैः ततः प्रभातसमये रवाभ्युदिते सति सावित्री ब्रह्मणश्छे स नैवेद्यानि वेदयत् अथ सावित्री  
कल्पज्ञेभ्यो विश्याख्यानावाचके वेदज्ञे तु स्ववृत्तिस्थे दरिद्रे वा कुटुंबिनि मंत्रेणानेन कौंतेय प्रणम्य विधिपूर्वकं ॥ दूर्वा  
क्षततिलैर्भिः अपूर्वाशाभिः मुखास्थिता शुचिवस्त्रधरे विप्रैर्दोऽंकारस्वस्तिपूर्वकं सावित्री यमयादत्ता सा हि एषा हि र-  
मयी ब्रह्मणः प्रीणनार्थं यत्राह्मण प्रतिगृह्यता एवं दत्त्वा द्विजेंद्राय सावित्री तां युधिष्ठिर नैवेद्यादि च तत्सर्वं ब्रह्मणः  
स्य गृह्णयेत् स्वयंदशपदगच्छेत्स्ववेदशतत आविशेत् गौरिस्थो भोजयेद्भक्त्या हविष्यान्नं तशक्तिः पुष्पैः कुसुम-  
सिंदूरैः स्तालकैः कण्ठमूत्रकैः वा सोमि भूषणैः भक्त्या चित्तशाल्य विवाजिता तथा भुक्त्वा हविष्यान्नं ब्राह्मणैर्वहुभिः सह  
विसर्जयेत् तत्सावित्री प्रीयतामिति वक्तव्यं ब्रह्मणैः सर्वैः स्तुतेषु भुक्तेषु भूषणैः सावित्री वरदा तु भूयः सदा भवत्

सुव्रते पुत्रीपुत्रंस्तथाभर्तापरसायुरनामय पुत्रपौत्रैश्चसंवद्धवर्द्धतांतवसकुल व्रतंचसुव्रतंतद्विधिज्ञानेनानुश्रितम् ॥

अस्याभिववारुणव्रतारंभकार्यं तदुक्तं हेमाद्रौविष्णुधर्मोत्तरे ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ प्रौष्टपद्यास्तोत्रास्तथास्त्यसंपूर्णशशलक्षणं संपूज्यवरुणदेवगवमाल्याः संपदा जलाशयजलेदेव्यात्वासवत्सरावधौ दद्याद्भक्तवत्सनेननुजलधेनुद्विजातये छत्रोपानद्युगयुतांवासोयुगविभूषितां प्राप्नोतिलोकंवरुणस्यराज्ञस्तत्रोष्यकालंसुचिरंमनुष्यः सा नृप्यमासाद्यभवत्यरोगरूपान्वितोविजयुतस्तथैव ॥ इतिभार्द्राकृत्यसमाप्तम् ॥

अथास्याश्रीभागवतपुस्तकदानम् नारदीये प्रौष्टपद्यांपौर्णमास्याहिमसिहसूनस्थितां देयंभागवताभिर्दाद्विजायप्रीतिपूर्वकं मदनरत्नेभास्ये यत्राधिकृत्यगायत्रीवर्ण्यतेधर्मविरतरं छत्रासुरवधोपेतं तद्भागवतमुच्यते अप्रौढशसहस्राणिपुराणतत्प्रकीर्तितं लिखित्वातच्च गोदद्याद्विमसिहसमन्वितं पौर्णमास्यांप्रौष्टपद्यांसयातिपरमपदमिति ॥ अस्यामेवकन्याकैयुक्तायामयुक्तायामपिप्रितामहान्परान्नूनिदिश्यश्चाद्वंकुर्यात् ॥

तदुक्तं हेमाद्रौ मार्कण्डेयपुराणे नांदांमुखानांकर्तव्यकन्याराशिगतर्वौ पौर्णमास्यातुक्तं व्यवराहवचनंयुथेति नांदीमुखत्वंचोक्तं ब्राह्मे पितापितामहश्चतथैवप्रपितामहं त्रयोह्यश्रुमुसाश्चोपिनरः परिकीर्तिताः तेभ्यःपूर्वं तरोयेतेप्रजावंतःसुखैधिताः तेतुनांदीमुखानांदीसमृद्धिरभिधीयते एतच्चानित्यंप्रच्यवदंकरतेऽनु प्रत्यवदंभित्युक्तत्वात् अत्रमातामहापित्राभ्यांःपूज्यतेपितरो यत्रतत्रमातामहाअप्रीतिवैधायनोक्तेः अत्रपितृशब्दस्यजनकपरत्वेनवहुवचनविरोधनिष्ठायामातुः आद्वैतदापत्तिः इष्टापत्तेः अत्रपितृपतनिपेधापवादः पौर्णमास्यांपुंसर्वसुवर्जयेद्विपदपातनं वर्जयित्वाप्रौष्टपदार्थादंशस्तथैवसेति ॥ निर्णयदीपेगाग्योक्तेः अथात्रसर्पिडंकाभ्युदयिकश्चाद्व

[illegible]

इति संकल्पं कर्ष्यात् ॥ ततो गायत्रौ देवनाभ्यङ्गति त्रिजपेत् ॥

शतसकल्पकृत् ॥  
 उँ अद्यामुकगोत्राणां मातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकामुकदेवीनां नादिमुखीनामाभ्युदयिकश्चाद्धसंबन्धिनोविश्वेदे  
 वाइदमासनं वोनमः ॥ इतिकुशत्रयरूपं विप्रमासनं दाक्षिणतः आरभ्य उत्सृजेत् एवं यथोत्तरं, उँ अद्यामुक  
 गोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्भणां नादिमुखीनामाभ्युदयिकश्चाद्धसंबन्धिनोविश्वेदे वाइदमासन  
 योनमः, उँ अद्यामुकगोत्राणां मातामहवृद्धप्रमातामहानामुकामुकशर्भणां नादिमुखीनामाभ्युदयिक  
 श्रद्धसंबन्धिनोविश्वेदे वाइदमासनं वोनमः, उँ मद्यामुकगोत्रमातरमुकदेविनां दीमुखीनामाभ्युदयिकश्चाद्धइदमासनं  
 वोनमः, एवंपितामहीप्रपितामहीभ्यामासनं दद्यात्, ततः { उँ अद्यामुकगोत्रपितृमुकशर्भणां दीमुखीनामाभ्युदयिक  
 श्रद्धइदमासनं तेनमः एवंपितामहप्रपितामहयोरपि, उँ मद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्भणां दीमुखीनामाभ्युदयि  
 श्रद्धइदमासनं तेनमः एवंप्रमातामहवृद्धप्रमातामहयोरपि, ततः, आवाहनं, उँ विश्वान् देवान् तुहमावाहयिष्यइत्युक्त्वा

उँविथेदेवासआगतशृणुतामइमंश्रुहव इंदुवर्हिनिपीदत इत्यावाह्य उँयवोसियवयारभदेपोयवयारातिरि  
 तिदेवंपात्रेपुयवान्विकीर्य उँविथेदेवाः शृणुतेमंश्रुहवमेयश्रृतिरित्यपयविष्येअभिजिह्वउतवायेजत्राआसा  
 दास्मिन्वर्हिपिमादयध्वं उँआगच्छतुमहाभागाविथेदेवामहावलाः येयत्रविहिताःश्राद्धे सावधानाभवंतुमे  
 इतिपठित्वा ॥ ततः उँपिठ्ठनहमावाहयिष्ये इत्युक्त्वा उँउशंतस्त्वानिधीमहि समिताःसमिधीमहि ॥

### इतिपिठ्ठनावाह्य

उँअपहताश्रसुरारक्षासिवेदिपद इतिमात्रादिपत्रेपुयवान्विकीर्य उँआयतुनःपितरः इतिपठित्वा ततोर्ध्यकरण  
 तत्रदेवपूर्वकसर्वेषु उँशत्रोदेवीतिमंत्रेणजलांक्षिपेत् ततोदेवार्घ्यपात्रेषु उँयवोसी तियवान्विकीर्य मात्रादिपा  
 त्रेषु उँयवोसिसोमदेवयोगोसवोदेवानिर्मितः प्रत्नमद्भिःष्टकःपुष्पमात्रादीमुखान्पिठ्ठनलोकान्प्रीणाहिनः  
 स्वाहा इति मंत्रेणयवान्क्षिप्त्वा ततःप्रत्येकंगंधपुष्पाणिक्षिपेत् ॥ ततःप्रथमं देवार्घ्यपात्रं वामहस्ते कृत्वा  
 तत्रस्थपवित्रभोजनपात्रेनिधाय तदुपरि किंचिदुद र्गांतरंत्वा उँयदिव्याइतिपठित्वाकुशयवजलान्यादाय  
 उँमद्यामुकगोत्राणामहंप्रपितामहीनाममुकामुकदेवीनांतांदीमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्धसंवधिनाविथेदे  
 वाएवोहस्तार्घोनमः एवंपित्रादिश्राद्धदेवभ्योमातामहादिश्राद्धदेवभ्योपिदद्यात् ततोमातुरर्घपात्रमादाय पूर्व  
 यत् यादिव्याइतिपठित्वाकुशादीन्यादाय उँमद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनांदिमुखिआभ्युदयिकश्राद्धेएवतेहस्त  
 र्घोनमः एवंपितामहंप्रपितामहोरारिपिदद्यात् ततःपित्रर्घपात्रमादायसव्यंपूर्ववत्कृत्वाकुशादीन्यादाय उँमद्यामुक  
 गोत्रपितरमुकशर्मन् तांदीमुखीभ्युदयिकश्राद्धेएवतेहस्तार्घोनमः एवंपितामहादिपंचभ्योदद्यात् ततोवशिष्टज  
 लंपवित्रयुतंप्रथमं देवार्घपात्रमादाय उँविथेभ्योदेवभ्यःस्थानमसीतिदेवासनदक्षिणपार्श्वउत्तानंस्थापयेत् एव



मपरदेवार्थपात्रद्रव्यं तत्तदामनदक्षिणभागेप्रत्येकंस्थापयेत् ततःपितामहीप्रपितामहीअर्घ्यपात्रद्वयस्थितं पवित्रं  
भोजनपात्रोपरिधृत्यादक्षिणकरेणदाय ओमातृभ्यःस्थानमसौतिमात्रासनवामभागेन्यव्यङ्गीकुर्यात् एवमेवपित्रा  
र्घ्यपात्राणामेलनंरुत्वापित्रायासनवामभागे ओपितृभ्यःस्थानमसौतिन्यवर्जकरेण ततोर्गंधादिदानं वे(मद्यामृक  
गोत्राणांमातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकामुकदेर्वीनानांदिमुखीतामाम्बुदायिकश्राद्धसंवधिर्नोविश्वेदेवाएतानिगं  
धपुष्पधूपदपितृबूलयज्ञोपवीतयासांसिधोनमः एवंपित्रादिदेवभ्योमातामहादिदेवभ्यश्चदद्यात् ततःवे(मद्या  
मृकगोत्रपितरमुकशर्मन्नादींमुखाभ्युदयिकश्राद्धएतानिगंधपुष्पधूपदर्पितांबूलयज्ञोपवीतवासांसितुनमः एव  
पितामहादिपंध्रभ्योपिदद्यात् ततपात्रमर्घ्यासनसहितंचतुष्कोणमंडलकुर्यात् ततःमज्जलपुटकादौहस्तेतैश्चस  
धृतमन्त्रमादाय ओअग्नेकेक्यवाहनयस्वाहा इत्याहुतिद्वयजुहुयात् सोमायपिष्टमतेस्वाहा इहमाहुनिद्वय  
जुहुयात् ततोपसन्नंरुत्वा दक्षिणाभिमुखः पातितवामजानुः मोटकतिलजलान्यादाय ओहृदमन्नजलेतद्भस्वामि  
पितृभ्योनमः इतिभूस्वामिनेर्केचिदन्नंदद्यात् पिंडार्थैर्किंचिद्वयशेषयेत् ततोऽन्यदन्नंयथासंभवंसर्वत्रपरिधिपुद्बु  
तंनलंचत्रोपनीपपात्रमालभेत् तत्रक्रमः उत्तानपाणिभ्यांद्वैषपात्रंरुष्टया ओष्टथिवीतेपात्रंघौरिपरिधानंब्राह्म  
णस्यमतेअमृतेश्चमृतजुहोमिस्वाहा इतिपठिन्याः ॥ १ ॥

ओइदमन्नंविचक्रमेत्रेयानिदधेपदंसमूढमंस्यपांशुसरेरुष्णहव्यरक्षमदीयं इतिपठित्वा इदमन्नमित्यन्ते ओ  
इमात्रापा इतिजले ओइदमाज्यमितिचूते ओइदंहविरितिपुनरन्नेदक्षिण्यांगुष्ठमारोप्य ओयवोस्त्रियन्नयस्मि  
द्वेपोययरातरिति चवोन्विकीर्यं कुशादीन्यादाय ओमद्यामृकगोत्राणामातृपितामहीप्रपितामहीनां अमृक  
मुकदेर्वीनानांदिमुखीनामाम्बुदयिकश्राद्धसंवधिर्नोविश्वेदेवाइदमन्नंसोपकरणंघोनमः यद्येकमेवपात्रभवति तदुवा

चामेनपाणिनापात्रमत्यजन्नेव - ओइदंविष्णुरित्यादिपाठित्वा - यवक्षेपपर्यंतं कृत्वा - कुशादीनादायपित्राद्युच्छेदेन  
 पित्रादिदेवेभ्योपिजलमुत्सृजेत् - एवमेवमातामहादिदेवेभ्यः भिक्षपात्रपक्षे - १ - पृथिवीतिपात्रमित्यादीनां सुहृदा  
 मायति - ततोमातृपात्रमुत्तानाभ्योभेवपाणिभ्यां स्पृष्ट्वा - ओं पृथिवीतिपात्रमित्यादि - ओइदंविष्णुरित्यादिपाठि  
 त्वा - ओं कृष्णकव्यमिदं रक्षमदीये - ओइदंमन्त्रमित्येवनेदक्षिणांगुष्ठे निवेश्य - ओं अर्पहताश्रसुरारक्षां श्रुसिबोदिपद  
 इत्यन्नोपरियवान्विकीर्य - ओमद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनादीमुत्तिश्रुभ्युदधिकं श्रीद्वइदमन्नं संपेपकं रणतेनमः  
 एवंपात्रालंभनादिकं प्रत्येकं पितामहं प्रापितामहं भ्यामपिंदयात् - एवं पितृपात्रमालभ्य - १ - ओं पृथिवीतिद्विष्टाद्विपु  
 ठित्वा पूर्ववत्सर्वकृत्वा ॥  
 ओमद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्नादीमुखाम्युदधिक - इतिपित्रममसृजेत् - एवंपिता  
 महादिपंचभ्योन्नमुत्सृजेत् - ततोप्रांजलिः ॥  
 ओं (अन्नहीनमित्यादिजपेत् - दर्भेषूपविश्यगायत्रीत्रिजपित्वा ॥ ओं मधुमधुमधुमध्विति - मधुवाताइत्यादिकुरुजपेत्  
 पितृमंत्रान् - ओं उदीरतामवरइत्यादीन् जपेत् - अन्यानि तु पुरुषसूक्तादीनि पवित्राणि जपेत् - ततः प्रागग्रकुशत्रय  
 भूमावास्तीर्य - जलेन प्रोक्ष्य जलप्रोक्षितं - समवधूतमन्नं कुशादिना - अनाग्निदग्धाश्रयेजीवाये प्रदग्धाः कुले ममु २ भू  
 मोदत्तेनतुं ध्यंतु तृप्तायां तु परांगति - भित्तिमंत्रेण कुशोपरि - अन्नं विकरेत् ॥  
 ततश्चाचम्यहं रिसृष्ट्या गायत्रीत्रिजपेत् - चतुरन्त्रापिंडयोग्यं भूमिपरिरुक्त्य उत्तरोत्तरं क्रमेण स्थानत्रये प्रादेशं मात्रप  
 रिमायतत्रप्रागग्रारिं स्वां र्भर्षिं जुलीमूलेन - ओं अर्पहतेत्यादि जपित्वा कुर्यात् - प्रत्येकं रेखात्रयोपरि - ओं यैरूपणी  
 ति श्रंगारान् ध्यामयेत् - तदुपरि प्रत्येकं कुशत्रयमास्तीर्य - प्रत्येकं प्रवनेन नंदयात् ॥ तत्रक्रमः ॥ यवजलं

धपुर्पेनवपात्राणि पूरयित्वा एकपात्रं चामहस्तेकुशादीन्यादाय ॥ ओमद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनादीमुखिआ  
 भ्युदयिकश्राद्धपिंडस्थानेअत्रावनेनिक्ष्वतेनमः ॥ इतिसर्वदक्षिणकुशत्रयमूलमात्रेऽवनेजनंदद्यात् एवमेव  
 पात्रांतरमादाय तत्कुशत्रयमध्येपितामह्यैऽवनेजनंदद्यात् तत्कुशत्रयाग्रेप्रपितामह्यैऽवनेजनंदद्यात् तत्  
 श्रुतार्थमादाय ओमद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् नादींमुखाम्भ्युदयिकश्राद्धपिंडस्थानेअत्रावनेनिक्ष्वतेनमः ॥  
 इतिसर्वदक्षिणकुशत्रयमूलपित्रेऽवनेजनंदद्यात् किंचिल्लमवशेषेण एवंपितामहप्रपितामहयोःपिंडस्थानेऽव  
 नेजनंदद्यात् एवमेवपात्रांतरमादाय ओमद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन्नादींमुखाम्भ्युदयिकश्राद्धपिंडेअत्रावने  
 निक्ष्वतेनमः इत्यपरकुशत्रयमूलेमातामहायावनेजनंदद्यात् एवंप्रमातामहदृढप्रमातामहयोर्दद्यात् ततोयवद्व  
 धिवदरधृतमिश्रितान्निपिंडान्निर्माय एकपिंडकुशादींश्चादाय ओमद्यामुकगोत्रेमातरमुकदेविनादीमुखिआभ्युद  
 यिकश्राद्धएतेपिंडोनम इतितदवनेजनस्थानेपिंडं दद्यात् एवमेवपितामहंप्रपितामहर्भाभ्यांस्वीयावनेजन  
 स्थानेपिंडं दद्यात् ततश्चतुर्थपिंडमादाय ओमद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन् नादींमुखाम्भ्युदयिकश्राद्धएतेपि  
 ङ्गोनमः एवंपितामहप्रपितामहयोः तत्सप्तमं पिंडमादाय ओमद्यामुकगोत्रमातामहामुकशर्मन्नादींमुखाम्भ्यु  
 दयिकश्राद्धएतेपिंडोनमः ॥ २१ ॥ तदवनेजनंदद्यात् एवंप्रमातामहदृढप्रमातामहयोर्दद्यात् ततोदधेर्भूम  
 लेकरं प्रोक्ष्य आचम्यहरिस्मृत्वा अत्रमातरौमादयध्वयथाभागमावृषाध्वइतिपठित्वा उदङ्मुखीभूयश्वासनि  
 यम्यतेनैवपथामुखैः शर्वतं यन् ओअमीमदंतम तरोयथाभागमावृषाधिषतइतिजपेत् ॥ एवंअत्रपितरौमादयध्वं  
 यथाभागमावृषाध्वमितिजपित्वा ॥

उदङ्मुखीभूयश्वासनियम्य तेनैवपथामुखैः परावर्तयन् ओअमीमदंतइत्यादिजपेत् ॥ ततोऽवनेजनवाशिष्टज  
 लेनप्रत्यवेनेजनंदद्यात् ॥ तत्रक्रमः ओअद्यामुकगोत्रेमातरमुकगोत्रेनादींमुखाम्भ्युदयिकश्राद्धपिंडेप्रत्यवनेनिक्ष्व

जननिस्वतेनमः इति तत्पिंडोपरि दद्यात् ॥ एवं पितामही प्रपितामहीभ्यां तथा ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्  
 नादीमुखाभ्युदयिकश्राद्धे प्रत्यवेने निस्वतेनमः इत्युपरि दद्यात् एवमेव तत्तत्पिंडोपरि पितामहादिपंचभ्यो दद्यात् ततो  
 नीधीं विश्वं स्याच्य हरिं स्मृत्या सूत्राण्यादाय ओं नमो वोमातरो रसायनमो वोमातरो मन्यवे नमो वोमातरो नमो वोमा  
 तरो रं गृहो मातरो दरासतो वोमातरो द्वेष्टमः एतद्वासः ॥ इति मात्रादिपिंडत्रयोपरि प्रत्येकं सूत्रं दद्यात् ततः न-  
 मो वः पितर इत्यनेन मंत्रेण पित्रादिपिंडपक्षोपरि प्रत्येकं सूत्रं दद्यात् ततः कुशजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रे मातर  
 मुं कदेविनादीमुखाभ्युदयिकश्राद्धे पिंडे एते ते वा सोममः ॥ एवं पितामही प्रपितामही एवं पितामहादीनां पंचानां सूत्र  
 मस्मृजेत् ततो गंधपुष्पधूपदीपतांबूलानि प्रत्येकं पिंडमभ्यर्च्य ओं शिवाश्रापः संत्विजलं ओं सौमनस्यमस्त्व  
 तिपुष्पाणि ओं अक्षतंचरिष्टमस्त्विति तंडुलान् प्रत्येकं पात्रे पुनिक्षिप्य कुशादीन्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रायामाहु  
 रमुं रुदेभ्यानादीमुखाभ्युदयिकश्राद्धे तैत्तदन्नपानादिभिः प्रीयतां इत्यक्षयोदकं दद्यात् एवं पितामह्याः प्र-  
 पितामह्याश्राक्षयोदकं ओं अद्यामुकगोत्रस्यापितुरमुकशर्मणो नादीमुखस्याभ्युदयिकश्राद्धे तैत्तदन्नपानादिभिः  
 प्रीयतां इति पित्रे एवं पितामहादिपंचभ्योक्षयोदकं दद्यात् ॥ ततः ओं अघोरामातरः संत्वितिमातृपिंडोपरि पूर्वाग्रां  
 जलधारां दद्यात् एवं पितामही प्रपितामह्योः ततः ओं अघोराः पितरः संत्वितिपित्रादिपिंडपक्षोपरि जलधारां दद्यात्  
 ततः ओं गोत्रं नो वदतां तारे नो भिवदतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो माध्यगमद्बहुदेयं च नो स्त्विति श्रद्धाचनो वहुभवे  
 दतिथीं श्रद्धेभेमहि याचितारश्च नः संतुमाचयाचिप्मकंचन एताः सत्याशिपः संतु इत्याशीः प्रार्थयन् सपवित्रकुश-  
 त्रयाणि प्रत्येकमात्रादिपिंडत्रये मातामहादिपिंडत्रये दत्त्वा ओं ऊर्ज्वहंति रमृतं धृतं पयः कीलालं परिश्रुतं स्वधास्थ  
 तर्पयते ममांष्टः इति मात्रादिपिंडोपरि दक्षिणाग्रं जलधारां दद्यात् ततस्तथैव ऊर्ज्वहंति रमृतं धृतं पयः कीलालं प

लोसिसोमदेवत्योगोसवोदेवनिर्मितः प्रत्नमद्भिःपृक्तः स्वधयापितृलोकान्प्रीणाहिनिःस्वाहा गंधपत्रिकाक्षता  
दितूष्णीनिक्षिप्य तेनजलेन आत्मानं त्राक्ष्यंसंकल्पयथाहसामग्रीःसंप्रोक्ष्य प्राणानायम्य पुंडरीकाक्षस्मरण  
विधायं अपवित्रःपवित्रोवासावस्थांगतोपिवा यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षंसवाह्याभ्यंतरः शुचिः उं पुंडरीका  
क्षायनमः उं देवताभ्यः पितृभ्यश्चमहयोगिभ्यएवच नमः स्वाहायैस्वधायै नित्यमेवनमोनमः ३ सप्तव्याधा  
दशांशेषुमृगाः कालंजरेजिरौ चक्रयाकाःशरद्वीपे हंसाः सरसिमानसे तेपिजाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणावेद  
पारगाः प्रस्थितादीर्घमध्वानंयूयंकिमवसीदथ श्राद्धकालेगयाध्यात्वादेवंगदाधरं मतसचपितृन्ध्यात्वा  
संकल्पयथाहमारभेत् आपसंव्य उं सोमस्यनविरसि विष्णोः शर्मसि शर्वजमानस्यैव्रस्ययोनिरसिसुसारुद्धिद  
तिवाकट्यानीवीवंधनं अग्निष्वाताः पितृगणाः प्रार्चीरक्षंतुमेदिंश तथावर्हिपदःपांतु याम्ययैपितरःस्थि  
ताः प्रतीचीमाज्यापाःपांतु उदेचीमपिसोमपाः रक्षोभूतपिशाचेभ्यस्तथैवासुरदोपतः सर्वतश्चाधिपस्ते  
पांयमेरक्षांकरोतुमे तिलारक्षंतुदितिजान्दर्भारक्षंतुराक्षसान् पंक्तिर्वैश्रोत्रियोरक्षेदतिथिः सर्वरक्षकः सर्वं  
उं यदेवोदेवहेडनं देवासश्चक्रिमावयं आग्निर्मातस्मादेनसोविथ्यान्मुंचत्वष्टं हसः यदिदिवायदिनक्तेनांश्च सि  
चक्रिमावयं वायुरीतस्मादेनसोविथ्यान्मुंचत्वष्टं हसः २ यदिजाग्रद्यदिस्वप्नप्रप्तांश्च सिचक्रिमावयं सूर्योऽत्रा  
तस्मादेनसोविथ्यान्मुंचत्वष्टं हसः गायत्र्याशूद्रादिदृष्टिदोपनिपातात्पाकादीनांपवित्रतास्तु प्रातिज्ञा उं विष्णु  
३ इत्यादिदेशकालौंसकीत्य आपसंव्यं अमुकनामसंवत्सरेअमुकायनेअमुकन्नतौअमुकमासेअमुकपक्षेअमुक  
तियोअमुकगीत्राणांअस्मत्पितृपितामहानांअमुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणांअमुक गोत्रा  
णांअस्मत्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानांअमुकामुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां अमुकस

रिश्रुतं त्वधास्थतपयतमोपिष्टन् इतिपित्रादिपिष्टपटकोपरिदक्षिणाग्राजलधारांदद्यात् ततः पिडमाग्रायोत्था  
 प्यापिडाधारकृशाद्रुत्मुकंचवन्होक्षिपेत् अर्घपात्राण्युत्तानीकृत्यदक्षिणांदद्यात् दक्षिणाद्रव्यंचफलमूलफलंमूलंवा प्र  
 त्येकतत्रक्रमः उमद्यामुकगोत्राणामात्पितामहीप्रापितामहीनाममुकामुकदेवीनां दीमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्ध  
 संबधिनविश्वेपांदेवानांकृततछाद्रप्रतिष्ठार्थमिमेलमूलमूलवनस्पतिदेवतयथानामगोत्रायाब्राह्मणायदक्षिणांदानुमह  
 मुत्सृजेत् एवंपित्रादिश्राद्धमंचधिदेवताश्राद्धदक्षिणांमातामहादिश्राद्धसंवंधिविश्वेदेवश्राद्धदक्षिणांदद्यात् ॥  
 उमद्यामुकगोत्रायामानुरमुकदेव्यानांदीमुख्याः कृतैतदाभ्युदयिकश्राद्धप्रतिष्ठार्थमिमेलमूलमूलवनस्पतिदेवतैव  
 त्यादि अद्यामुककगोत्रस्यपितुरमुकशर्मणोनांदीमुखस्थकृतैतदाभ्युदयिकश्राद्धदक्षिणांदद्यात् औवाजेवा  
 जेइत्यादिनामात्रादिविसर्जनं विश्वेदेवाप्रीयतामितिदेवविसर्जनं ततः उंदेवताभ्यइतित्रिजर्जेपेत् दीपनिर्वापण  
 म् श्राद्धीयद्रव्यप्रतिपत्तिः ॥

इत्याभ्युदयिकश्राद्धविधिः

अथसंकल्पश्राद्धमपरशाखायाम् मृद्यान्हस्त्रानंविधाय संघांकृत्वा तर्पणंविधाय ॥ श्राद्धरथलेगत्वा  
 दीपंप्रज्वाल्यआचम्य शुक्लांवरधरविष्णुमिति विष्णुनमस्कृत्य यंत्रहोवेदांतविदोवदंतपरंप्रधानपुरुपंतथान्ये वि  
 श्वेदेः कारणमीश्वरंवरुतस्मैतमोविश्वविनाशनाय त्र्यभीप्सितार्थसिद्धयर्थपूजितोयः सुरैरपि सर्वविघ्नछिदेतस्मै  
 गणाधिपस्तेनमः स्ववामभागैकर्मपात्रपूरणं भूमौशखचक्रेलिखित्वा आसनं आसनेपात्रं पात्रे पवित्रं  
 उंपवित्रस्यैवैष्णव्यौसवितुर्वः प्रसवउत्पुनाम्याछिद्रेणपवित्रेणसर्धरशमभिः शन्नोदेवीतिजलं ॥ उाश  
 न्नोदेवीरभिष्ठयऽआपोभवंतुपीतयेशंयोरभिस्रवंतुन ॥ औंयवोसीतिथवान् ॥ औंयवोसियवयास्मद्वेपो  
 यवयारातीदेवेत्वातरिक्षायत्तापृथिव्यैत्वाशुंधताल्लोका पितृपदनाः पितृपदनमासीद ॥ तिलोसीतितिलान् ति

लोसिसोमदेवत्योगोसवोदेवनिर्मितः प्रत्नमद्भिःपृक्तः स्वधयापित्ठलोकान्प्रीणाहिनिःस्वाहा गंधपत्रिकाक्षता  
दितूर्णांनिक्षिप्य तेनजलेन आत्मानं प्रोक्ष्यंसकल्पश्राद्धसामग्रीःसंप्रोक्ष्य प्राणानायम्य पुंडरीकाक्षस्मरण  
विधायं अपवित्रःपवित्रोवासावस्थांगतोपिवा यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षंसवाह्याभ्यंतरः शुचिः उं पुंडरीका  
क्षायनमः उं देवताभ्यः पितृभ्यश्चमहयोगिभ्यएवच नमः स्वाहायैस्वधायै नित्यमेवनमोनमः ३ सप्तव्याधा  
दशाणैपुमृगाः कालंजरेगिरौ चक्रयाकाःशरद्वीपे हंसाः सरसिमानसे तेपिजाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणावेद  
पारगाः प्रस्थितादीर्घमध्वानंयूयंकिमवसीदथ श्राद्धकालेगयांआत्वाध्यात्वादेवंगदाधरं मतसचपित्ठन्ध्यात्वा  
संकल्पश्राद्धमारभेत् आपसंव्य उं सोमस्यनवीरसिष्णोशर्मासिशर्वजयमानस्यैब्रस्ययोनिरसिसुसास्कृधिइ  
तिवाकट्यानीवीवंधनं अग्निज्वाताः पितृगणाः प्राचीरक्षंतुमेदिश तथावर्हिपदःपांतु याम्याधिपितरःस्थि  
ताः प्रतीचीमाज्यापाःपांतु उदीचीमपिसामपाः रक्षोभूतपिशाचेभ्यस्तथैवासुरदोषतः सर्वतश्चाधिपस्ते  
पांयमेरक्षांकरेतुमे तिलारक्षंतुदितिजानन्दभारक्षंतुराक्षसान् पंक्तिर्वैश्रोत्रिचोरक्षेदतिथिः सर्वरक्षकः संव्यं  
उंयद्देवादेवहेडनं देवासश्चक्रिमावयं अग्निर्मातस्मादेनसोविश्वान्मुचत्वक्षं हसः यदिदिवायदिनक्तेमेनाक्षं सि  
चक्रिमावयं वायुर्मातस्मादेनसोविश्वान्मुचत्वक्षं हसः २ यदिजाग्रद्यदिस्वप्नएनाक्षं सिचक्रिमावयं सूर्योमा  
तस्मादेनसोविश्वान्मुचत्वक्षं हसः गायत्र्याशूद्रादिदृष्टिदोषनिपातात्पाकादीनांपवित्रतास्तु प्रतिज्ञा उंविष्णु  
३ इत्यादिदिशकालौंसकीत्य आपसंव्यं अमुकनामसंवत्सरेअमुकायनेअमुकक्रतौअमुकमासेअमुकपक्षेअमुक  
तियोअमुकगोत्राणांअस्मद्विपृतपितामहानांअमुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्यरूपाणां तथाअमुक गोत्रा  
णांअस्मत्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानांअमुकामुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणां अमुकस

रिश्रुतं स्वधास्थतर्पयतमेपितृन् इतिपित्रादिपिण्डपटकोपरिदक्षिणाग्रांजलधारंदद्यात् ततः पिण्डमाग्रायोत्था  
 प्यपिडाधारकृशान्द्रुलमुकंचवन्होक्षिपेत् अर्घपात्राण्युत्तानीकृत्यदक्षिणांदद्यात् दक्षिणाद्रव्यंचफलमूलफलंमूलंवा प्र  
 त्येकतत्रक्रमः ओमद्यामुकगोत्राणामाटपितामहीप्रपितामहीनाममुकामुकदेवीनांनादीमुखीनामाभ्युदयिकश्राद्ध  
 संवधिनांविश्वेपादेवानांकृततच्छ्राद्धप्रतिष्ठार्थमिफलमूलवनस्पतिदेवतेयथानामगोत्रायब्राह्मणायदक्षिणांदातुमह  
 मुत्सृजेत् एवंपित्रादिश्राद्धसंवंधिदेवताश्राद्धदक्षिणांमातामहादिश्राद्धसंवंधिविश्वेदेवश्राद्धदक्षिणांदद्यात् ॥  
 ओमद्यामुकगोत्रायामातुरमुकदेव्यानांदिमुस्याः कृतैतदाभ्युदयिकश्राद्धप्रतिष्ठार्थमिफलमूलवनस्पतिदेवतेइ  
 त्यादि श्रद्यामुककगोत्रस्यपितुरमुकशर्मणोनादीमुखस्थकृतैतदाभ्युदयिकश्राद्धदक्षिणांदद्यात् ओंवाजेवा  
 जेइत्यादिनामात्रादिविसर्जनं विश्वेदेवाप्रीयंतामितिदेवविसर्जनं ततः ओंदेवताभ्यइतित्रिजपेत् दीपनिर्वापण  
 म् श्राद्धीयद्रव्यप्रतिपत्तिः ॥

इत्याभ्युदयिकश्राद्धविधिः

अथसंकल्पश्राद्धमपरशाखायाम् मध्यान्हस्नानंविधाय संध्यांकृत्वा तर्पणंविधाय ॥ श्राद्धरथलेगत्वा  
 दीपंप्रज्वाल्यआचम्य शुक्लांवरधरंविष्णुंमितिविष्णुंनमस्कृत्य यंत्रहोवेदांतविदोवेदांतपरंप्रधानपुरुषंतथान्ये वि  
 श्वेदेः कारणमीश्वरंवरुतस्मैनमोविश्वविनाशनाय अभीष्टिातार्थिराद्यर्थपूजितोय सुरैरपि सर्वविघ्नाछिदेतस्मै  
 गणाधिपतेनमः स्ववामभागैर्मपात्रपूरणं भूमौशंखचक्रैलिखित्वा आसनं आसनेपात्रं पात्रे पवित्रं  
 ओंपवित्रस्यैवैष्णव्यैसावितुर्व प्रसवउत्पुनाम्यछिद्रेणपवित्रेणसूर्यरश्मिभिः शन्नोदेवीतिजलं ॥ उश  
 न्नोदेवीरभिष्टयऽत्रापोभवंतुपीतयेशंयोरभिस्रवंतुन ओंयवोसीतिगवान् ॥ ओंयवोसियवयारमद्वेपो  
 यवयारातीदेवेत्वातरिऽ धंताहोका पितृपदनापितृपदनमासीद ॥ तिलोर्सीतितिलान् ति



ॐमधु ३ अधोमृत्वाभ्यां पाणिभ्यां पात्रमालभ्यजपति पृथिवीपात्रघोरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखेऽमृतं त्रुहो  
 मि विष्णो हव्यं रक्ष यवान्विकीर्य अपहताश्रुराश्रां सिते दिपद इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानि देधदं समूढम  
 स्पृपां सुरे अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं इमाश्चापः इदमाज्यं इदं राकादिकं सर्वहविः ततः कुशयवजलान्यादायः  
 अघेहः अमुकगोत्राश्रमत्पित्रादित्रयः आहसंवंधिभ्यः तथा अमुकगोत्राश्रमत्मातामहादित्रयः आहसंवंधिभ्यः  
 पूरुर्वोमाद्रवसंज्ञकेभ्यो विधेभ्यो देवेभ्यः अस्मिन् आह्वे इदमन्नं सोदं सोपस्करघृताद्युपस्करसहितं यत्परिविष्टं  
 परिवेप्यमाणं ब्राह्मणस्य तृप्तिपर्याप्तं अमृतस्वरूपं निषर्द्धं ब्राह्मणादीयमानमन्नं यथाविभागं वो नमः विश्वेभ्यो  
 देवेभ्यो नमः यथासुखेन भुंजध्वं भुंजयामि ॥ अपसव्यं ॐमधु ३ पात्रमालभ्य उत्तानाभ्यां पाणिभ्यां जपति  
 पृथिवीपात्रघोः विष्णो हव्यं रक्ष तिलान्विकीर्य अपहता इदं विष्णुर्वि अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं पूर्ववत् ॥  
 सर्वकव्यं अघेहः अमुकगोत्रेभ्यः अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः अमुकशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसु  
 रुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अस्मिन् आह्वे इदमन्नं यथाविभागं स्वधा पित्रादिभ्यो जपति पृथि- विष्णोः कव्य  
 क्षं रक्ष तिलान्विकीर्य अपहता इदं विष्णुर्वि अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं सर्वकव्यं अघेहः अमुकगोत्रेभ्यः  
 अस्मन्मातामहप्रमातामहद्वप्रमातामहेभ्यः अमुकामुकरर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसुरुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अ-  
 स्मिन् आह्वे इदं यथाविभागं स्वधा मातामहादिभ्यो नमः यथासुखेन भुंजयामि सव्यं ॐ अघेहवि-  
 तरो ये च नेह यांश्च विद्यां च न प्रविद्यां च वेत्यथयति ते जाते दः स्वधाभिर्यज्ञं मुक्तं जु पस्व इति सर्वेभ्यो जलदानं  
 अपसव्यं ॐमधु वाताक्रताय ते मधुक्षरं तिसिधवः माधीन्नाः सन्त्वोपधी मधुन कमुतोपसो मधुमत्पार्थिव-  
 कर्जः मधुघोरस्तुनः पिता मधुमात्रो वनस्पति मधुमांश्चस्तु सूर्यः माधीर्गोवो भवन्तुनः ॐमधु ३ विकरदा

तत्ताविश्वेदेवपूयंसेरुत्पश्रादंकरिष्ये ओं कुरुष्व ॥ सव्यम् विश्वेदेवाआसनं यजलकुशद्वयगृह्णिता  
 नयेह- अमुकगोत्रपित्रादित्रयश्चादसंवाधिनांतयामुकगोत्रमातामहादित्रयश्राद्धसंवाधिनां पूरुरयोमाद्रवसंज्ञा  
 क्षानांविश्वेदेवपितृयानांइदमासनमस्तु ओंभूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतांश्रास्ये ॥ अपसव्यम् तिलमोटकजलं  
 गृहीत्वा त्रयेहामुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रापितामहानाममुकशर्मणांसपत्नीकानां वसुरुद्रादित्य  
 न्यरूपाणांसंस्कृतपश्रादंइदमासनमस्तु ओंभूर्भुवः स्वः इदमासनमास्यतांश्रास्ये ॥ अथेह अमुकगोत्राणाम  
 स्मन्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणांसपत्नीकानांवसुरुद्रादित्यस्वरूपाणांइदमासनमस्तु ओं  
 भूर्भुवःस्वः इदमासनमास्यतां आस्ये सव्यं विश्वेदेवार्चनविधौशत्रव २ सुगंध नमोस्त्वंनताचेतिपूजनंधूपदीपौ ॥  
 पर्यकुशानादाय. त्रये- अमुकगोत्रपित्राद्वित्रयः श्राद्धसंवाधिनः तथा अमुकगोत्रमातामहादित्रयश्राद्धसं  
 वाधिनः विश्वेदेवार्चनविधौ इमानिगंधाक्षतपुष्पधूपद्वीपादीनिनिधायविभागवोनमः स्वाहा विश्वेदेवार्च  
 नविधेः सर्वपरिपूर्णम् ॥  
 अपसव्यं नत्र २ सुगंध पितृभ्योपिपूजनं धूपदीपौतिलामोटकं अथेह-अमुकगोत्रा अस्मत्पितृपि  
 तानहप्रपितामहाः अमुकामुकशर्मणाः सपत्नीकावसुरुद्रादित्यस्वरूपाः तथा अमुकगोत्रा अस्मत्मा-  
 तानहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहाः अमुकामुकशर्मणाः सपत्नीकावसुरुद्रादित्यस्वरूपाः अर्चनविधौ-  
 इमानिगंधाक्षतपुष्पधूपद्वीपादियथाविभागशः स्वधा ॥ सव्यं अर्चनविधेः सर्वपरिपूर्णमस्तु अस्तुपरि  
 पूले गंधादिदानाचमनेस्त्वयंचामेत परिवेपणार्थमस्मनोरेखाकरणं यथाचक्रायुधोविष्णुश्चैलोक्यंपरिरक्षति  
 एवंमामिडभस्माकसर्वभूतानिरक्षतु पत्रावलिः संस्थाप्य ॥

ॐमधु ३ अधोमुखोभ्यांपाणिभ्यांपात्रमालभ्यजपति पृथिवीतेपात्रघोरपिधानं ब्राह्मणस्यमुखेऽमृतं त्रुहो  
 मि विष्णो हव्यं रक्ष यवान्विकीर्य्य अपहताश्रुरारशास्त्रं सैवेदिपद इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदं समूढम  
 स्येपां सुरे अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं इमाश्चापः इदं भाज्यं इदं शाकादिकं सर्वहविः ततः कुशयवजलान्यादाय-  
 अयेह- अमुकगोत्रा अस्मत्पित्रादित्रयः आहसंवधिभ्यः तथा अमुकगोत्रा अस्मत्मातामहादित्रयः आहसंवधिभ्यः  
 पूरुर्वोमाद्रवसंज्ञकेभ्यो विधेभ्यो देवेभ्यः अस्मिन् आद्वे इव मन्नं सोदं कंसोपस्करघृताद्युपस्करसहितं यत्परिविष्टं  
 परिवेप्यमाणं ब्राह्मणस्य तृप्तिपर्याप्तं अमृतस्वरूपं निषङ्गं ब्राह्मणापदीयमानमन्नं यथा विभागं नमः विधेभ्यो  
 देवेभ्यो नमः यथा सुखेन भुञ्ज्वं भुंजयामि ॥ अपसव्यं ॐमधु ३ पात्रमालभ्य उत्तानाभ्यां पाणिभ्यां जपति  
 पृथिवीतेपात्रघोरः विष्णो हव्यं रक्ष तिलान्विकीर्य्य अपहता इदं विष्णुर्वि- अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं पूर्ववत् ॥  
 सर्वकव्यं अयेह- अमुकगोत्रेभ्यः अस्मत्पितृपितामहप्रणितामहेभ्यः अमुकशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसु  
 रुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अस्मिन् आद्वे इदमन्नं यथा विभागं स्वधा पित्रादिभ्यो जपति पृथि- विष्णोः कव्यं  
 रक्ष तिलान्विकीर्य्य अपहता- इदं विष्णुर्वि- अंगुष्ठग्रहणं इदमन्नं सर्वकव्यं- अयेह- अमुकगोत्रेभ्यः  
 अस्मन्मातामहप्रमातामहद्वप्रमातामहेभ्यः अमुकामुकशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यो वसुरुद्रादित्यस्वरूपेभ्यः अ-  
 स्मिन् आद्वे इदं यथा विभागं स्वधा मातामहादिभ्यो नमः यथा सुखेन भुंजयामि सव्यं ॐयेचेहपि-  
 तरो ये चेनेह याश्च विद्याचनप्रविद्यत्वेत्यथ तितेजाते वदः स्वधाभिर्ज्ञशुसुकृतं जुपस्व इति सर्वेभ्यो जलदानं  
 अपसव्यं ॐमधुवाताऋतायेतमधुक्षरं तिसंधवः माधीर्नाः सन्त्वोपधी मधुनक्तमुतोपसोमधुमत्पार्थिव-  
 र्क्षरजः मधुघोरस्तुनः पिता मधुमान्नोवनस्पतिर्मधुमांशस्तुसूर्यः माधीर्गावो भवन्तुनः ॐमधु ३ विकरदा



दित्यस्वरूपाणांकृतैतत्संकल्पश्चाद्वकर्मणः सांगतासिद्ध्यर्थं भारजतानिष्कविणीं दक्षिणां श्राद्धभोक्तुभ्यां ब्राह्मणाभ्यां  
 दास्ये ओतत्सन्नमम कुशयवानादाय श्रद्धेह श्रमकुगोत्रपित्तादित्रय श्राद्धसंवंधिनांतथा श्रमकुगोत्रश्रमन्मातामहा  
 दिव्रयाणां श्राद्धसंवंधिनांपुरुरवोमाद्रवसंज्ञकानांप्रीत्येकृतस्यास्यसंकल्पश्चाद्धार्थैश्वदेवकर्मणः सांगता  
 सिद्ध्यर्थं इमांमुवर्णनिष्कविणीं दक्षिणां श्राद्धभोक्तुब्राह्मणायादास्ये ओपितपूर्वं ओस्वस्तिभवंतोब्रुवतु तिलकं  
 सत्यानुष्ठानसंपन्नाः सर्वदायज्ञबुद्धयः पितृमात्रपराश्रैवसंवत्समकुलजानराः ॥ देवताभ्यः पितृभ्यश्च  
 महायौगिभ्यएवच नमःस्वहायैस्वधार्यै नित्यमेव नमोनमः ३ सप्तव्याधादशाणैपुष्पाः कालंजरीगिरौ चक्रवा  
 काः शरद्वीपे हंसाः सरसिमानसे तेषिजाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणावेदपारगाः प्रस्थिता दीर्घमध्यानयूयं किमवसीदं ध  
 श्राद्धकाले गयं ध्यात्वा ध्यात्वा देवं गदाधरं मनसा च पितृहन्ध्यात्वा संकल्पश्चाद्धं विसर्जयेत् इदं मया कृतं संकल्प  
 श्राद्धं विधिहीनं यत्कृतं तत्सुकृतमस्तु यन्नकृतं तत्तृविण्णोः प्रसादाद्दिविश्वेपादेवानां ब्राह्मणवचनात्सर्वपरिपूर्णमस्तु  
 अस्तु परिपूर्णम् ॥ अपसव्यं उत्तिष्ठति पितृविप्रासनं उत्थाप्य सव्यं विश्वेदेवात्रासनं ब्र  
 उत्थाय ओत्तिष्ठन्नक्षत्ररूपते देवयंतस्त्वमेहे उपप्रियं नमरुतः स्वधानमः इंद्राप्राशुर्भवासचा अपसव्य  
 श्रामावाजस्येति प्रदक्षिणीकृत्य ओत्रामावाजस्य प्रसवोजगम्यादामाद्यावाष्ट्यिधी विश्वरूपे श्रामागंतं पितरं  
 मातरं चामासोमोऽत्रमृतत्वेन गम्यात् नीर्वीचित्रस्य पाणिना दीपं निर्वाप्य सव्येन आचम्य यस्वस्मृत्येति  
 चतुर्भिश्च कथिनवाचा मनसं द्विर्वैवायुध्यात्मना वा प्रकृतिस्वभावात् करोमि यद्यत्संकलं परस्मै नारायणेति स  
 मर्ष्येयामि श्रेतेन कर्मणा श्रीभगवान्यज्ञपुरुषः प्रीतोस्तु ॥ इति संकल्पश्चाद्धम् ॥

श्रयाति कार्थ्यासकस्य राजदेः संक्षेपतः संकल्पश्चाद्धं तत्रादौ पुंडरीकाक्षः पुनात्विति विष्णुस्मृत्या

श्राद्धकाले गयाध्यात्वेति ध्यानं ॥ गयागदाधराभ्यां नमः ओमद्येत्यादि अमुकगोत्रस्य अस्मत्पित्रादि त्रयस्या  
 मुकामुकसंज्ञस्य वसुरुद्रादित्यरूपिणो मातामहादि त्रयस्य च सपत्नीकस्य विश्वेदेव पूर्वकपार्वणश्राद्धं अथ वैकोट्टिष्टं  
 वासंकल्पविधिना हं करिष्ये देवताभ्यः पितृभ्यश्चैतजिपित्वा ओमद्यामुकगोत्रस्यात्मपित्रादि त्रयस्यामुकगोत्र  
 स्य मातामहादि त्रयस्य च मातादि त्रयस्य मातामह्यादि त्रयस्य च संकल्पश्राद्धसंविधानां विश्वेपादेवानां श्राद्धविधिसंप  
 त्यर्थमिदं सदक्षिणमंशोपकरणं यथानामगोत्राभ्यां ब्राह्मणाभ्यां दातुमहमुत्सृजे विश्वेदेवाः प्रीता भवन्तु इति  
 संन्येन अपसव्यं कृत्वा ओमद्यामुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथा च मानृपिताम  
 हीप्रपितामहानां तथा चामुकगोत्राणामातामहप्रमातामहदृढप्रमातामहानां सपत्नीकानामक्षयतृप्तिहेतोः सावत्सरि  
 कमहालयपार्वणैकोट्टिष्टश्राद्धस्य समग्रफलप्राप्त्यर्थं इदं सिद्धान्तं पक्वान्नमात्रं वासदाक्षिणं यथानामगोत्रेभ्यो ब्राह्म  
 णेभ्यो दीयमानमक्षय्यमस्तु स्वधा पितृभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानम पितामहेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः  
 प्रमातामहेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः अक्षन्नपितरोरामिदन्तपितर शुंधध्वं श्रीगयागदाधरो प्रीयेतां गोवं नो व  
 र्द्धतामित्याशीः प्रार्थनं ततः सव्यं कृत्वा ओमद्यास्मात्पित्रादेः कृतस्यास्य संकल्पविधि श्राद्धस्य साङ्गुण्यार्थमिमं  
 दक्षिणां द्रव्यचंद्रसूयान्निदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणाय तुभ्यमहंसं प्रददे श्रीगयागदाधराभ्यां नमः ॥

इत्यतिसंक्षिप्तसंकल्पश्राद्धम्

अथ नित्यश्राद्धप्रयोग आचम्य प्राङ्मुख उपविश्य वा उदङ्मुख उपविष्टः ओं अत्र पवित्रः पवित्रो वा सर्ववस्थानं  
 तोषि वा यः स्मरेत् पुण्डरीकाक्षं स वा ह्याभ्यंतरः शुचिरिति पठित्वा ओं पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति कुशत्रयजलेन श्राद्धीयं द्र-  
 व्याणि संसेचेत् ततः कुशत्रयतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां मुकामुकशर्म  
 णां नित्यश्राद्धमहं करिष्ये इतिसंकल्पं कुर्यात् ततस्त्रिर्गार्थं त्रीजपित्वा ओं देवताभ्य इति त्रिजपेत् ततोपसव्यं

कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पातितवामजानुर्मोटकतिलजलान्यादाय ओं अद्यामुकगोत्रपितरमुककश्चित्त्यश्राद्धे-  
 इदमासनं ते स्वधेति तिलजलप्रोक्षितं मोटक रूपासनं दक्षिणाग्रं पिबेदद्यात् एवमेव पितामहादिभ्यः प्रत्ये-  
 कमासनमुत्सृजेत् ओं अत्र पहाता असुरारक्षांश्च सिवेदिपद इति श्राद्धदेशे तिलान्विकीर्य ओं आयांतु नः पितर-  
 इति जपेत् ततः ओमद्यामुकगोत्रपितरमुककश्चित्त्यश्राद्धे एतानि गंधपुष्पधूपदीपां वूलानि ते स्वधा इति यथासं-  
 भं पित्रे गंधादि कमत्सृजेत् एवमेव पितामहादिभ्योऽप्युत्सृजेत् ततो जलेन मंडलं च तुष्काणमन्नपात्रस्य च तुर्दि-  
 शंकृत्वा न्नपरिवेषं कुर्यात् ततो मधुदत्त्वा ओं मधुवाता ऋताय ते इति ओं मधुमधुमाध्विति मंत्रयेत् ततो न्नपात्रं व्य-  
 स्ताभयामधोमुखाभ्यां पाणिभ्यां स्पृशन् ओं पृथिवीति पात्रं द्यौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे श्रमतेऽमृतं जुहोमि स्वाहा ओं  
 इदं विष्णुर्विचक्रमेन्नेधानि दधेपदं समूढमस्य याश्च सुरे इति जपित्वा वामहस्ते नान्नपात्रमत्यजन् ओं कृष्णकण्ठ्यमिदं  
 रक्षमदीयमिति जपित्वा ओं इदमन्नं ओं इमांश्चापः ओं इदमाज्यं ओं इदं हविरिति अत्र घृतजले पुनरत्रेऽपि दक्षिणां  
 गृह्णामहेत्येव ओं अपहता असुरारक्षांश्च सिवेदिपद इत्यत्रोपरितिलान्विकीर्य मोटकादीन्यांदाय ओमद्यामुक-  
 गोत्रपितरमुककश्चित्त्यश्राद्धमिदमन्नं सोपकरणेति स्वधेति पिबेन्नमुत्सृजेत् एवं पितामहादिपंचभ्योऽप्युत्सृजेत् ततो  
 दध्वासीनः गायत्रीमधुवाता इति ऋचं ओं मधुमधुमाध्विति जपेत् ततः कृष्णद्वपाजइत्यादि ऋचं पठेत् ततस्ति लान्भू-  
 मोक्षिष्ववा उदरीरितामं वरेत्यादि पितृभ्यः नमः ओं सहस्रशीर्षेत्यादि पुरुषसूक्तं ओं आशुः शिशानेत्यादिकं प्रतियुष्म-  
 न्यानि च पवित्राणि यथाशक्ति जपेत् ओं नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेनैकक्षुपे नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ताय वैनमः  
 इति पठेत् ततः ओमद्यामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकर्माणं कृतैतन्नित्यश्राद्धप्रतिष्ठाये मकाकि-  
 नीमूलरजतं च दत्तयथानामगोत्राया ब्राह्मणाय दक्षिणांदातुमहमुत्सृजेत् इति मोटकादिना दक्षिणांदायात् ततः स-

व्यकृत्वा उदिवताभ्यः पितृभ्य इत्यादि त्रिः पठेत्  
द्वीपमन्त्रं ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत्

३०२०  
॥ ३०  
२५

जले वा क्षिपेत्

इति नित्यश्राद्धविधिः ॥

स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालो वदन्याग्रणीनां शास्त्रविचारसारसवित्सहृदसंसेवकः धर्मधर्मविभागकृद्रूप  
तेः पादबुजार्चनोत्तोजायास्तुवकलत्रमित्रसहिताः संपालयन्द्मां चिरम् १ रणवीरसिंहभूषे शकारिते कृत्यसागरे ॥ अ  
मृतमस्य कृत्यानां रम्योरत्नसमुच्चयः २ ॥

इति श्रीमत्सूर्यवंशावन्तशरधुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारिते कृत्यरत्नाकरे भाद्रपदमासकृत्यरत्नसमुच्च  
यः समाप्तः - शुभमस्तु सर्वजगताम् ॥



उत्प्रमादात्कुर्वताकर्म इति पठित्वा  
विष्णुस्मरेत् नित्यश्रा



॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥  
लालाशिन्वामल्लाधिकारेभाद्रपदमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४१ कार्तिक प्र. २९

आश्विनमासप्रारम्भः

॥ उ० श्रीगणेशाय नमः अथाश्विनमासकृत्यनिर्णयः ॥

कन्याकंसंक्रमणेपराः षोडशघटिकाः पुण्यकालः शेषं प्राग्वत् संक्रांतिनिर्णयेक्ष्यं अत्रकृत्यं विष्णुः आश्विने सक  
लेमासि घृतं प्रदायाऽश्विनोपूजयित्वा रूपवान्भवति वामनपुराणे तिब्बांस्तुरंगंष्टपभं दधिताद्यारसादिकं प्रीत्यर्थं  
यद्वा नाभस्स्य देयमाश्वयुजेनरैः आदिशब्देनाभीष्टद्रव्यपरिश्रमः भविष्यपुराणे कृत्वा चाश्वयुजे मासि विपुलं  
धान्यपर्वतं सुवर्णयस्त्रांघाढ्यं सूर्यस्याग्निदेवदेयत् सवित्रैः समहायानैर्वरभोगसमन्वितैः वर्षकोटिसहस्र  
णि सूर्यलोके महोपयते योवाप्यश्वयुजं मासमेकभक्तेन संक्षिपेत् प्रजावान्वाहनलघ्वश्च बहुपुत्रश्च जायते स्कंदपु  
राणे योपि चाश्वयुजं मासमेकभक्तेन संक्षिपेत् वाणिज्यं तुलभेत्तस्य कृपिः पशुगणस्तथा विष्णुधर्मोत्तरे आश्विने घृ  
तदानेन रूपवान्भजयते अत्र ग्रहणमुपक्रम्य देवीपुराणे आदिचने सरयूः पुण्यास्नानदानादिकर्मसु नंदिपुरा  
णे अथवाश्वयुजं मासं वर्जयेन्मांसभोजनं मासपट्कृतं पुण्यं लभते नानाशंशयः मासपट्के मांसं वर्जयेत् पुण्यं ल  
भत इत्यन्वयः अत्र सौरमास एवाह्यः कन्यास्थार्कस्य फलविशेषप्राधान्याच्च अथ महालये निर्णयते सचात्रिव  
नमासस्य कृष्णपक्षः कन्यास्थार्कं महापुण्यप्रदः सच आद्रकरणे नित्यः कन्यास्थार्कं विनापि नित्य एव मलमास  
संभवे कन्यास्थार्कस्य विरहात् तत्र एष्ट्यर्चिन्द्रोदेये रुद्रमनुः आपादीमवधि कृत्वा पंचमं पक्षमाश्रिताः वांछंति पि  
तरेऽङ्किटा अत्र मप्यन्वहं जलं अथ कन्यार्कयोगे पुण्यतमत्वमाह शाकटायनिः कन्यास्थार्कं नित्यतः पक्षसोत्थं तं पु  
ण्य उच्यते अत्र विशेषमाह रुद्रमनुः मध्येवाधिदाप्यंते यत्र कन्यां व्रजेद्विः सपक्षः सकलः श्रेष्ठः आद्रपोड  
शकं प्रति मार्किंडेय ब्रह्मांडपुराणयोः कन्यागते सवितरियान्यहानि तु षोडशक्रतुभिस्तानि तुल्यानि देवो नारायणो  
ब्रवीत् अत्र हेमाद्रिः षोडशैवैत्रधाव्याचर्यो तिथिबृह्मपक्षस्य षोडशदिनत्वे आद्रबृह्मार्थमित्येकः पक्षः भद्रा

पाणिमासाहितइतिद्वितीयः पक्षः आश्विनशुक्लप्रतिपत्सहितस्तृतीयः पक्षइति अत्रकेचित्पौडशशकाशकविषय  
 त्वेनपट्पक्षाइत्याहुः यथा कृष्णप्रतिपदादिशुक्लप्रतिपदांतएकःप्रतिपदादिदर्शतोद्वितीयः पंचम्यादिदर्शतस्त  
 तीयःअष्टम्यादिदर्शतश्चतुर्थः दशम्यादिदर्शतः पंचमः अतएवचतुर्दशीवार्जितादर्शताः दशसप्तपंचतिथिप  
 क्षाइतिकेचित् एकतिथिपक्षइतिपट् तत्रप्रथममाह शाकटायनिः नभस्यस्यापरेपक्षेतिथिपौडशकश्चयःक  
 न्यागतान्वितश्चेत्स्यात्सकलःश्राद्धकर्मणीति केचिदितिसिद्धिंघेसंदेहवचनं नभस्येत्येत्यमांतमांसिन तिथिपौड  
 शकश्चामावास्योत्तरांप्रतिपदमादाय देवलेनोक्तं अहःपौडशकंयत्तुप्रोक्तंप्रतिपदासह चंद्रक्षयाद्विशेषणसाध  
 दर्शात्मिकास्मृतेति पंचदशदशसप्तपंचतिथिपक्षविषयो ब्रह्मपुराणे अभ्युक्कृष्णपक्षेतुश्राद्धंकुर्याद्विनोदिने त्रि  
 भागहोनंपक्षवात्रिभागत्वद्वमेवचेति त्रिभागहीनंपंचम्यादि पक्षंप्रतिपदादि त्रिभागंदशम्यादि अर्धत्वष्टम्या  
 दि अत्रतृतीयोभागःत्रिभागःपक्षस्य तद्धीनत्वाच्चाद्यानांचतस्रणांचतुर्दश्याश्चवर्जनंएवमर्द्धत्रिभागयोरपिचतुर्दशी  
 वर्जनं यच्च नभस्यस्यापरेपक्षे श्राद्धंकुर्याद्विनोदिने नैवतंदादिवर्जस्या भैववर्ज्याचतुर्दशीति वचनेन प्र  
 तिपदादिपक्षएवचतुर्दशीवर्जनानिपेधादितरपक्षेषुतद्वर्जनप्रतिपत्तेः नंदादिवर्जनंतुनभवति संख्याहानिप्रसंगात्  
 अपापरपक्षःतत्रगौतमः श्राद्धंपितृभ्योदद्यात्पंचम्यादिदर्शतमष्टम्यादिदशम्यादिसर्वोस्मिंश्चेति एकदिनपक्षानाग  
 रसंभे आपाढ्या.पंचपक्षेकन्यासंस्थेदिवाकरे धौवैश्राद्धंनर.कुर्यादिकस्मिन्नपिवासरे तस्यसंवत्सरंयावत्तृताःस्युः  
 पितरोधुवमिति अस्मिन्पक्षेनंददिदिवर्जनमपिभवति अत्रतदप्रबृत्तैकरणाभावात् नंदादिवर्जनमाह नारदः  
 ननंदासुभृगोर्वारोहिण्यांचत्रिजन्मसु रेवत्यांचमघायांचकुर्यादापरपाक्षिकमिति नंदातिथयः प्रतिपत्पष्ठिए  
 कादश्यः त्रिजन्मनक्षत्राणि श्राद्धकर्तुंजन्मनक्षत्रदशमएकोनाविंशतिनक्षत्राणि जन्मतारासंज्ञानि यत्तु कर्तु

श्चपुत्रदशाणां विजन्मक्षणाणि वर्जयेदिति कंचिल्लिखितवचनं तद्यदि सांकरतदैवव्याख्येयं कर्तुं स्तपुत्रस्य तद्वा  
 राणां च विजन्मक्षणाणि आद्यदशमैकोनविंशतिक्षत्राणि यत्र दिने भवेति तद्दिने श्राद्धं वर्जयेदिति अन्यथा त्रिंशब्द  
 स्य बहुवचनस्य च वैयर्थ्यापत्तेः केचित्तु त्रिजन्मानीत्यत्र जन्मक्षत्रतत्पूर्वोत्तरतश्च नक्षत्रेण त्रिजन्मनक्षत्राणीति-  
 व्याख्यान्तु पूर्वोत्तरनक्षत्रयोर्जन्मनक्षत्रवाच्यत्वाभावात् मूलखनाभावाच्चोपेक्षितं अन्यत्रापि श्राद्धनिषेधविषय-  
 नंदाश्वकाममह्यारभृग्वश्विपितृकालभे गण्डवधृतिपतेचिपिंडास्त्याज्या सुतंप्सुभिरिति अभ्येतिसप्तमी कामेति त्र  
 योदशी आरोभौमः अग्निपितृकालभानि कृत्तिकामघाभरण्यस्त्यानि नक्षत्राणि अत्र पिंडदानग्रहणं श्राद्धोप-  
 लक्षणं एककल्पनालाघवात् अस्यापवादः प्रयोगपरिजतो दाहते संग्रहवचने अमायति भरण्यां च द्वादश्यां पक्षम  
 ध्यके तिथिवारं च नक्षत्रयोगं च निवारयेदिति मासतिथिसमानजातीयामपि चतुर्दशी भिन्नायां तिथौ निषेधप्रयोज  
 कयुक्तायामपि यावत्संभवं शिष्टाः महालयश्राद्धमाचरति आधुनिके पुत्रपुत्रवचनान्यपिलिखितानि नागरखंडे  
 आपादया पंचमपेक्षकन्यासस्थे दिवाकरे मृताहानिपितुये वै श्राद्धास्यति मानवः तस्य संवत्सरायावत्संतुष्टाः पितरो  
 भ्रूवं कात्यायनः यातिर्यस्य तातस्य मृतहेतु प्रवर्तते सातिथिः पितृपक्षे तु पूजनीया प्रयत्नतः तथा अशक्तः पक्ष  
 मध्ये तु करोत्येकदिने यदा निषिद्धे पिदिने कुट्यां पिंडदानं यथाविधि इति एतानि वचनानि महानिषेधे षष्ठदशेनादनादर  
 णीर्यनीति तथा माकंडेयः कन्यागते सवितरिदिनानि न वपंच च पार्वणेन विधानेन श्राद्धं तत्राविधीयते यस्तु वैवाहि  
 तो मासान्सप्त्यजेद्द्वादशैव हि सपिंड पिंडनिर्माणमैजीवधेपदेव हीति विवाहानंतरं पिंडदाननिषेधो ज्योतिः शा  
 स्त्रे पराशरेणोक्तः तस्यापवादः स्मृतिसंग्रहे महालये गयाश्राद्धे मात्रापि त्रिभूते हनि यस्य कस्यापि मर्त्यस्य सपिंडी  
 करणे तथा कृतोद्वाहोपिकुर्यात्पिंडनिर्घणं सुतइति सन्यासिनां तु महालयश्राद्धादश्यां कर्तव्यं यतीनां च वन

स्थानावेषणवानांतथैव च द्वादश्यांविहितंश्राद्धकृष्णपक्षेविशेषतइति पृथ्वीचन्द्रोदयोक्तेः वायुपुराणेपि संन्यासि  
 नोप्यौरसादिपुत्र कुर्याद्यथाविधि महालयेतुयच्छ्राद्धं द्वादश्यामेवतद्भवोदितिद्वंदुतत्रेणैवकर्तव्यं मृताहंचसपिंडंच-  
 गयाश्राद्धंमहालयं आपन्नोपिनकुर्यात्तश्राद्धमाभेनकर्हिचित् इतिस्मृतिदर्पणेशालवोक्तेः अथात्रदेवताः तत्रायं  
 तावत्सग्रहलोकः तातांवाजितयंसपत्नजननीमातामहादित्रयं सस्त्रीस्त्रीतनयाद्वितातजननीस्वभ्रातरस्तास्त्रियः  
 तातांयात्मभगिन्यपत्यधवयुजायापितासद्गुरु शिष्याप्ता.पितरोमहालयविधौतीर्थतथातर्पणे अवमहालयविधौ  
 एतेसपिंडकश्राद्धानाहोः तथैतेपांयार्वणैकोहिष्टादिश्राद्धनिर्णयः पितरोयत्रपूज्यंतेतत्रमातामहाअपि तथाच अ-  
 न्वष्टकासुवृद्धौचप्रतिसंवत्सरंतथा महालयेगयायांचसपिंडीकरणात्पुनः मातु.श्राद्धंयष्टकुर्यादन्यत्रपतिनासह  
 हेमाद्रौ महालयेगयाश्राद्धेवृद्धौचान्वष्टकासुच नवदेवतमंत्रंशेषपाट्पौरुषंपविदुरिति सपत्नमातुः सहैकतंत्रे  
 णद्विपितृकश्राद्धवत् निगमे महालयेगयाश्राद्धेश्राद्धचान्वष्टकासुच ज्ञेयंद्वादशदेवत्यंतीर्थप्रौष्टेगयासुच तथाच  
 हेमाद्रौ उपाध्यायगुरुश्वश्रुपितृव्याचार्यमातुलाः श्वशुरभ्रातृतत्पुत्राऋत्तिकशिष्याह्युपोषकाः भगिनीस्त्वामि  
 दुहितृजामातृभगिनीसुताः एकोहिष्टविधानेनपूजनीयाः प्रयत्नतइति अन्नसंवंधप्रत्ययासत्याक्रमः तत्तुल्यत्वेभर  
 णक्रमोत्तनार्थेनिर्णयेपाठक्रममदितिबोध्यं अन्नप्रत्येकोहिष्टंवाह्मणभेदइतिभूम्य.पक्षः अशक्तौचतुर्विंशतिमतेएक  
 स्मिन्त्राह्मणेभर्मानाचार्यादीन्प्रपूजयेत् दशद्वादशवापिद्वादद्यादकरणंतु पार्वणानुष्टुप्तौचिप्रानाहयाज्ञवल्क्यः  
 द्वादशैवपितृकृत्यत्वीनैककमुभयत्रवा मातामहानासप्येवंतंत्रवावैश्वदेविकं श्राद्धादे.संपातैच दोषिकायांपराशर.सं  
 पत्तावप्यपात्राणैकैकस्यत्रयस्त्रयः पित्रादेर्वाह्मणाःप्रोक्ताश्ववारौवैश्वदेविके पात्रालाभेमनुः द्वौदेवैपितृकृत्यत्रा  
 नैकैकमुभयत्रवा भोजयेदसमृद्धोपिनप्रसज्येतविस्तरे अत्यशक्तौ हेमाद्रौदेवलः एकेनापिद्वित्रेणपट्पिंडंश्राद्ध

माचरेत् पडभ्योन्दापयेत्तत्र पडभ्योदद्यात्तथाहविः । तत्रैववसिष्ठः । यथेकभोजयेच्छांद्देवंतत्रभवेत्कथं श्रम  
 पात्रिसमुहृत्यसर्वस्यप्रकृतस्यच देवतायतनेकृत्वाततःश्राद्धसमाचरेत् प्रास्येदमौतदन्नतदद्याद्वात्रह्यचारिणे श्र  
 त्रदेवलः एकैनापिचविप्रिणपट्पिंडश्राद्धमाचरेत् । पडभ्यान्दापयेत्तत्रपडभ्योदद्यात्तदासनं पिताभुक्तेविप्रकरेमु  
 खेभुक्तेपितामहः प्रपितामहस्तुतारुस्थः कठेमातामहस्तथा प्रमातामहश्चहृदयेष्टद्वेनभौतुसंस्थितः एवम  
 प्याचरेच्छांद्पडद्वैवत्थंमहामुने विलुप्तिकारयेद्यस्तुपितृहासप्रजायते हेमाद्रौसत्यव्रतः निधायदर्भनिचयमास  
 नेपुसमाहितः प्रेषानुप्रेष्यसंपुक्तंसर्वतत्रप्रकल्पयेत् मातृश्राद्धेत्तुविप्रालाभे सुवासिन्योऽपिभोजनाया इत्याहा  
 परार्के बृद्धवसिष्ठः मातृश्राद्धेत्तुविप्राणामलभिपूजयेदपि पतिपुत्राविवताभव्यायोपितोऽष्टौकुलोद्भवाइति वि  
 धवायास्तुविशेषः स्मृतिसंग्रहे चत्वारिर्गर्वाणानीहविधवायाःसदैवहि स्वभर्तुश्चसुरादीनामातापित्रोस्तथैवच  
 ततोमातामहानांचश्राद्धदानमुपक्रमेदिति तथा श्वश्रूणांत्रविशेषेणमातामह्यास्तथैवचेत्यपिपाठः तस्याःपड  
 द्वैवत्थेविशेषःस्मृतिरत्नावल्यां स्वभर्तृप्रभृतित्रिभ्यःस्वपितृभ्यस्तथैवच विधवाकारयेच्छाब्दयथाकालमतद्रि  
 तेति विधवास्वयंसंकल्पंकृत्वा अन्यद्वाराकारयेदितिप्रयोगपारिजातः श्रत्रवैकपाकः वैश्वेदवदेकतंत्रं पृथग्वा  
 एकोद्विष्टं एकोद्विष्टेऽश्रमौकरणंनक्तंन्यमितिगृह्यकाराः एकोद्विष्टस्वरूपमाह याज्ञवल्क्यः एकोद्विष्टदैवहर्निमे  
 काधैकपवित्रकं आवाहनामौकरणंरहितंत्वपसव्यवदिति श्रत्रपाणिहोमः पिंडश्चाद्विजातिरइत्याह प्रयोग  
 पारिजाते आचार्यः काम्यमभ्युदयोऽष्टम्यमिर्कोद्विष्टमथाष्टकं चतुर्ष्वेपुकरेहोमःपिंडश्चात्राद्विजातकइति पार्वणिको  
 द्विष्टयोः समानतंत्रत्वेतु श्रतिसमीप एवहोमः श्रत्रधुरिलोचनौवैश्वेदौ अपिकन्यागतेसूर्येकाम्येचधुरिलोच  
 नाविति हेमाद्रावादिस्वपुराणवचनं तत्काम्यवुखाक्रियमाणमहालयश्राद्धविषयमितिहेमाद्रयदयःकेचित्तुनित्येम

हालयथाद्वैतावादिच्छन्ति सतत्त्वितन्नरोचते यतो नान्नमहालयपदं श्रूयते किंतुकन्यागतेसूर्ये आद्वैत्येव तत्र  
 किंकन्यागतेसूर्ये इत्यधिकरणसप्तमी उत्तनिमित्तसप्तमी आद्यैकन्यागताधिकरणेषुवापिकादिष्वितिप्रसंगः महा-  
 लयश्चादस्यतन्निमित्तत्वाभावेतत्रधुरिलोचनोनस्यातां किंतुपुरुषोन्मात्रवनामानोऽपि आषाढीमवधिकृत्वायः स्यात्पक्ष-  
 स्तुपंचमः आद्वैतत्रप्रकृर्वीतकन्यांगच्छतुवानवा आगतोपिपूर्वोक्त्या आद्वैतकुर्वीतयत्नतः आपाढ्याः पंचमः पक्षः प्र-  
 शस्तः पुण्यकर्मणीति जातूकणैजावालिवचनाभ्यां महालयश्चाद्वैत्य केवलापाढ्याः पंचमपक्षप्रयुक्तत्वात् तत्रैव  
 शक्रध्वजनिपातांशयः स्यात्पक्षस्तुपंचमः सविज्ञेयोऽपरः पक्षः आद्वैतत्रविधीयते पुत्रानायुर्धनं धान्यमारोग्यभू-  
 तिमैवच प्राप्नोतिपंचमेदत्वाश्चाद्वैतादाताथापरान् एतान्यपि हि हिंसतिपंचयैवैव्यतिक्रमेत् तन्मात्रातिक्रमे  
 विद्वान्पंचमेपितृकं विधिमिति कन्याकैयोगस्य प्राशस्त्यार्थः ननु तस्यानिमित्तत्वं तर्हि किं निमित्तमेतद्वचनमिति चे-  
 त् नान्दीमुखानां प्रत्यवदं कन्याराशिगतेरवो पौर्णमास्यांतु कर्तव्यं आद्वैतत्रविजातं इति विहिते आद्वै कन्या  
 कयुक्तपौर्णमास्यानिमित्तत्वेन तत्रकन्यार्कस्यापेनिमित्तत्वात् तत्रभवेतांधुरिलोचनी यद्वा कन्यार्कसंक्रांति आद्वैभं  
 वेतां नतुरुदाचिन्महालयश्चाद्वै इति अत्रैव प्रतिदिनप्रयोगभेदाद्विक्षिणभेदः यत्तु हेमाद्रिणाऽभ्यासपक्षे अत्रेद-  
 क्षिणादानमित्युक्तं तत्कौम्येऽपि प्रतिदिनप्रयोगभेदाद्विक्षिणार्थाश्च प्रयोगांगत्वात्प्रत्युक्त प्रयोगांतायाश्च नंतत्त्वं  
 मुक्तमित्यर्थः एतच्चगुर्विणीपतिनाजवत्पितृकेणापि पिण्डरहितं कार्यं तथाच पक्षः मुहूर्तपिण्डनचैव प्रेतकर्मच सर्वशः  
 नर्जवत्पितृकः कुर्याद्गुर्विणीपतिरेव चेति जीवत्पितृकस्य स्वर्गार्थं पितृकदोषवचनाद्भवति नान्यत्रेति एतच्च संन्यस्त  
 पितृकादिनाजवत्पितृकेणापि कार्यं दृष्ट्वा तैर्थेच संन्यस्तेतत्तेच पतिते सति येभ्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो दद्यात्स्व-  
 यं सुत इति कात्यायनोक्तेः यत्तु कौटिल्यः दर्श आद्वैतगयाश्चाद्वै आद्वैचापरपक्षिकं नृजीवत्पितृकः कुर्वान्नतस्तेन्यस्त



पितृकस्तत् जीवत्पितृक्रातिरिक्तविषयं पितृप्रतिषेधेनाऽऽगलेयुः ॥ पिंडोयत्र निवर्त्ततमथादिपुत्रं च न सं-  
 कल्पन्तुतदकार्थं नित्यमाह्नवादिभिरिति संकल्पश्चाद्धः कर्तव्यं अशुक्लापर्वणं श्राद्धं यथावत्कर्तुमक्षमः पि-  
 ङ्ग्यादिविहन्तुं संकल्प्य श्राद्धमाचरेत् ॥ अत्र श्राद्धे तर्पणं पशुश्राद्धे प्रतिदिनं ॥ १ ॥ श्राद्धे तिस्रसंस्तु महालयेतु  
 परीके कार्थं तदुक्तं नारदीये ॥ पक्षश्राद्धं यदा कुर्यात्तर्पणं तु प्रतिदिनं ॥ २ ॥ सकृन्महालये यैव परेऽहनि तिलोदकं ग-  
 नोपि पक्षश्राद्धे हि रंये च अनुब्रूय तिलोदकमिति ॥ अथ गयारिजातेऽपि ॥ गर्गः कृष्णभाद्रपदे मासि श्राद्धप्रतिदि-  
 नं भवत् ॥ पितृणां त्रयस्यैव कार्थं निषिद्धाह ॥ पितृपणं सकृन्महालयो ग्रास्यादृक्कास्वंत एव हीति निषिद्धादिनेऽपि का-  
 र्थं तीर्थतीर्थविशेषेषु कार्थं प्रतेच सर्वदेति स्मृत्यर्थं सारोकेः ॥ तीर्थतीर्थविशेषेषु गमायाभितपक्षके निषिद्धेऽपि  
 दिने कुर्यात्तर्पणं तिलमिश्रमिति स्मृतिरहना वत्यां वचनाच्च ॥ १ ॥ एतच्च मलमासेन कार्थं तदाह भृगुः ॥ दृष्टिश्चाद्वं त-  
 था सोममग्न्याधो नं महालयं राजाभिषेकं कार्थं च न कुर्याद्धानुलंघितवृत्तिः ॥ हेमाद्रौ ॥ नागरखंडेऽपि न भोवाथ  
 न भस्यो वामलमासौ यदा भवेत् सप्तमः पितृपक्षः स्यादप्यत्रैव तृपंचमवृत्तिः ॥ एतच्च पित्रोर्मरणे प्रथमाब्दे कृताकृत-  
 इति ॥ त्रिशंखलीसौ तीर्थाः इदं च नित्यं काम्यं ॥ २ ॥ पुत्रानुपुस्तथारोग्यमेत्थं न तुलं तथा प्राप्नोति पंचमेदं दत्त्वा  
 श्राद्धं कामांश्च पुष्कलानि तिलावात्युक्तेः ॥ आपाढ्याः ॥ पंचमेव पक्षेयः ॥ श्राद्धं न कारिष्यति शक्रेनापि दारि-  
 द्रापि सौत्यजत्वमुपैष्यति ॥ आसनं शयनं भोज्यं स्पर्शनं भाषणं तथा ॥ तेन साद्वैकरिष्यति येन पापपरानरा इति  
 नागरखंडोक्तेः ॥ दृष्टिके समतिक्रान्तिः ॥ पितरो देवतैः सह ॥ विश्वस्य प्रतितृगच्छति शपदं स्यामुदारुणमिति का-  
 र्णाजिनिवचनात् ॥ तदतिक्रमे प्रायश्चित्तमुक्तमृगिवधाने ॥ दुरो अथस्थं भुञ्चद शवारं द्विमासयोः ॥ महालयं यदा  
 न्यूनतदा संपूर्णमेति तदिति द्विमासयोः कन्यानुलये मिहालयं श्राद्धं यदा हीतमित्यर्थः इदं चाश्विनपक्षपार्वणे

निर्यथादंशेदिनेदिनेइतिफलनिरपेक्षश्रवणात्संभ्यावंदनवत् । सूर्यकन्यांगतेश्राद्धंयोनिकुर्याद्दिनेदिने धनं  
 पूनाः कृतस्तस्यपितृनिः श्वासपीडनादिति काम्यमपि पार्वणमिदं तदुक्तं वायुपुराणे प्र  
 तिपद्नलाभापलब्धंचारुपननश्यति द्वितीयायांतुयः कुर्याद्विपदाधिपतिर्भवेत् परार्थिनीत्वतीयांतुयश्चतुर्था  
 पनाशिनी श्राद्धचतुर्थ्यांकुर्याणः शत्रोःछिद्रं सपश्यति पंचम्यांचैवकुर्वाणः प्राप्नोतिपरमंपदं पथ्यांश्रा  
 द्दप्रकुर्यात्पौहिजास्तंपूजयंत्युत कुरुतेयस्तुसप्तम्यांश्राद्धंतुसततंनरः महाशत्रुगणाध्यक्षोवहुबंधुश्चजायते  
 महासस्यमवाप्नोतिषोष्ठ्यांकुरुतेनरः श्राद्धंनवम्यांकर्तव्यमैश्वर्य्यैस्त्रैणमिच्छता कुर्वन्दशम्यांतुनरोब्राह्मणश्रिय  
 मवाप्नुयात् वेदांश्रावाप्नुयात्सर्वोन्वित्राणांकुरुतेतथा एकादश्यांपरंदानमैश्वर्य्यंसततितथा द्वादश्यांजयलामंच  
 राज्यमायुः प्रजावसु प्रजावृद्धिपशून्मेघांस्त्वातंत्र्यंपुष्टिमत्तमां दीर्घमायुरथैश्वर्य्यंकुर्वाणस्तुत्रयोदशीं अमा  
 यास्याप्रयत्नेनश्राद्धंकुर्याद्विचक्षणः सर्वान्कामानवाप्नोतिस्वर्गंचानंत्यमश्नुते एवंब्रह्मपुराणेऽपि कालाविशेषा  
 भियानात् चतुर्दश्यांतुशस्त्रहतानामेवश्राद्धंभवति तथाच ब्रह्मपुराणे जलानशनशस्त्राग्निविषेद्वंधगतां  
 तथा चतुर्दश्यांभेवत्पूजातृत्त्यर्थमितिनिश्चयः इतिमहालयनिर्णयः अथमहालयपक्षे प्रातिदिनकृत्यानि  
 तत्रादौ आश्विनकृष्णप्रतिपदायां तिथिपत्वाद्बह्विपूजां महालयश्राद्धंच स्कांदे सेतुखंडे  
 तस्माच्चभेरुष्णपक्षेप्रयमायांतियोतथा श्राद्धंमहालयंकुर्याद्योनरोभक्तिपूर्वकं दशकल्पसहस्राणिपितरोयां  
 तितृप्ततां आश्विनकृष्णद्वितीया भरणीयुतः तृतीयाच कृत्तिकायुतापितृणामतिप्रीतिदा तदुक्तंष्टध्वी  
 चंद्रोदये बृहस्पतिः नभस्यापरपक्षेतु द्वितीयायदियाम्यभे तृतीयाजागिताराभिःसहिताप्रीतिदापितुरि  
 ति स्कांदेसेतुखंडे वेदविद्ब्राह्मणभुंक्तेद्वितीयायामब्राह्मणे विशाकल्पसहस्राणिपितरोयांतितृप्ततामिति

आश्विनकृष्णतृतीया

कृत्तिकायुता

महालयश्चाद्वेऽतिपुण्यदेति

प्रागुक्तं स्कांदे सेंतुखंडे ऽपि

तृतीयायांतुयोभक्त्याश्चादंकुर्यान्महालये

तुष्यतिपितरस्तस्यत्रिशक्तल्पसहस्रत्रकमिति

अस्यां

मेव हस्ताकंयोगवृहद्गौरीव्रतं भविष्योत्तरे नारदीयेऽपि

अब्रान्यद्वृहद्गौरीव्रतकन्यागतेरवौ मासिभाद्रपदे

कृष्णतृतीयायांचतव्रतं भाद्रोऽत्रदर्शतः

अथवृहद्गौरीव्रतपूजा चतुर्भजांसुवर्णाभानालंकारभूषितां हिमं दुतु

हिनाभासांमुक्तामणिविभूषितां पाशांकुशधरांदीर्घायास्सवार्थसिद्धिदां

कमंडलुधरांसूक्ष्माणपानपात्रचविभ

तीं ध्यानं एहिमातार्विशुद्धेत्स्वंत्रिगुणेपरमेश्वरि

आवाहयामिभक्त्यात्वांप्रसन्नाभवसर्वदा आवाहनं हेमरत्न

कृतं देवि आसनं ते विनिर्मितं पाशांकुशधरे देवीमासनेस्थापयाम्यहं

आसनं अक्षमालांकुशधरे वीणापुस्तक

धारिणि भक्त्या दत्तं मया तोयं पादार्थं प्रतिगृह्यतां

पाद्यं अर्घ्यं ददामि ते भक्त्या भक्तानामभयं करे गृहाणस्व गृहद्गौ

रिनमस्कारोऽस्तु ते मम अर्घ्यं भक्तानामिष्टदेमातः सर्वालंकारसंयुते

आचम्य तां जगन्मातारं वृहद्गौरीं नमोऽस्तुते

आचमनं संपंचासृतं स्नानं स्नापयामि जगन्मातस्त्वांसतीर्थजलेन वै

प्रार्थितासि मया देवि सद्यस्तापविनाशि

नी स्नानं वस्त्रघौतं मया देवि दुर्गूलंतवनिर्मितं

भक्त्या समर्पितं मातंगृह्यतां जगदं विक्रे वस्त्र अथ सिद्धरह रिद्रांकु

कुमादिसौभाग्यप्रव्याणि निवेदयेत् मलयाचलसंभूतं घनसारं मनोहरं

गंधगृहाणे दीवित्वं वृहद्गौरीं नमोऽस्तुते ग

ंधं श्रद्धातनुरविदक्षिंकुं कुमाकानखंडितान्

गृहाण वरे देमात नमस्ते सकलेष्टदे अक्षताः ॥ चंपकादीनि पुष्पाणि भ

क्त्यानीतानि मृगभे पूजार्थं गृह्यतां देवि जातीपुष्पागमालती पुष्पं धूपोऽयं गृह्यतां देवि कालागुरुघृतांचितः

आघ्रे

यः सर्वदेवानां देवि दुर्गमरसोद्भवः धूपं दीपं गृहाणे देवेशि त्रैलोक्यातिमिरापहं

वह्निना योजितं मातारं वृहद्गौरीं नमो

स्तुते दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देवि नानारसमनोहरं

मक्ष्य भोज्यादिकं स्वादु श्रीयतां परमेश्वरि नैवेद्यं कर्पूरालांबंगा

दिनागवल्लीदलेयुतं पूगीफलयुतं देवितां वूलं प्रतिगृह्यतां तां वूलं हिरण्यगर्भं गन्धं हेमवर्जं विभावसोः अनंत  
 पुण्यफलदमतः शान्तिप्रयच्छमे दक्षिणाद्रव्यं क्षेमसंपत्करं देवि सर्वसौभाग्यदायिनि सर्वकार्यप्रदे देवि गृहाणा  
 ध्वनमोस्तुते इत्यर्घ्यं धारयिष्यामि भद्रं त्वत्त्वात् त्वत्परायणा आयुर्देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि मे शिवे इ  
 ति डोरकवंधनं गगनांतरसर्वापक्षोरान्विमथनोद्भव भाभासितदिगाभोगरमानुजनमोस्तुते चंद्रायार्घ्यदान  
 मिति पक्कान्नफलसंप्लवंशपात्रे स दक्षिणं वायनं ते प्रयच्छामि दृष्टद्वारि नमोस्तुते इति वायनम् आहूतासि मया दे  
 वि पूजितासि घथाविधि मम सौभाग्यदानाय येच्छातत्र गन्धतां इति विवसर्जनपूजाविधिः अथ कथा भविष्योत्तरे  
 विजयोवाच अथान्यद्वृहती गौरी व्रतं वक्ष्यामि कन्यके मासिमाद्रपदे कृष्णतृतीयायां चतुर्द्धतं आनयेद्वृहतीं गौरीं शा  
 खानूलफलैः सह निक्षिप्य देवताविद्यांतदधः सिकतां शुभां न्यसेच्च ब्रेदं दृष्ट्वा स्नात्वा धौतां वाराहता सखीभिः  
 सहितासम्यगलंकृत्य प्रपूजयेत् गौरीमावाह्यविधिवत्सिकतामंडलशुभे गंधपुष्पाक्षतैर्दिव्यैर्धूपैर्दीपैरेनेकशः  
 सर्वोपचारैर्दृष्ट्वा पंचपंचभिर्बर्चयेत् एवं पूज्य यथाशक्त्या कृत्वा चैव प्रदक्षिणां डोरकं वंधयेत् पश्चात्तु पंचकनिर्मितं  
 वध्नामि डोरकं मत्तया त्वत्कृत्वा त्वत्परायणा आयुर्देहि यशो देहि सर्वसौभाग्यदायिनि सर्वकामप्रदे देवि गृहाणा  
 ध्वनमोस्तुते गगनांगनसर्वापक्षोरान्विमथनोद्भव भाभासितदिगाभोगरमानुजनमोस्तुते डोरकं प्रथमं वद्ध्या  
 चंद्रायार्घ्यं प्रदापयेत् कथं भेतां च शृणुयाद्गौरीयैः प्रतन्मनाः सदा । ततो गौधूमचूर्णेन पंचभिः कुडुबैः कृतं पक्कान्नमर्घ्यं  
 विप्राय दत्त्वा भुंजितवत्स्वयं एवं वै पंचवर्षाणि कृत्वा व्रतमनुत्तमं सर्वोत्कामानवाप्नोति तत्र कार्या विचारणा कन्योवाच  
 केन चादौ पुरा चोर्णी व्रतं यत्तु त्वयोदितं ईप्सितं कोत्र लभेवा व्रतस्यास्य प्रभावतः विजयोवाच शृणुष्व मृग  
 यः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः पुरा कृतयुगस्यादौ सर्वभूतहितोऽपि एषा शंभुना कथितं गौरीयैः तद्व्रतं कथयाम्यहं कदाचि

दुपविष्टतर्पावतीपर्यष्टच्छत शंभोत्वांप्रष्टमिच्छामिकरुणाकरशकर ' सर्ववाधोपशमनंसर्वकामफलप्रदं व्रता  
 नासर्वदानानामुत्तमं ब्रूहि तत्त्वतः आयुरारोग्यदैवपुत्रपौत्रप्रदायकं तद्भक्तब्रूहि देवेश यथाहंतवच्छभा ईश्वर उवाच  
 शृणु देवि परं गुह्यं ब्रतं परमदुर्लभं पुराभूदद्वापरस्यति पांडोः प्रियवरांगना वर्षषोडशसंपूर्णा संपन्नवयौ वना आ  
 नपत्न्या तु सा कुंती भर्तारमिदमब्रवीत् केन कर्म विपाकेन पुत्रहीनास्मि दुःखिता अनपत्ये प्रतीकारमिदानीं ब्रूहि त  
 त्वतः पांडुरुवाच ऋषिशापोस्ति मे भद्रयतः सो न भविष्यति भर्तुस्तद्वचनं श्रुत्वा पितृगेहे भ्यगात्स्वयं पितुर्गेहे वर्तमा  
 ना कुंती व्यासं ददर्श नमस्कृत्य च तं ग्राहं कुंती मुकुलं तां जलिः कुंत्युवाच तात मे कथया शुल्वं पुत्रसतानदायक  
 सर्वसंपत्प्रदं दृष्ट्वा त्रतं मे कं महामुने व्यास उवाच शृणु त्वं हर्ता गौर्या व्रतं संतानदायकं भाद्रकृष्णतृतीयायां नि  
 शिचन्द्रोदये शुभे स्नानं कृत्वा तु विधिवन्मौनं धृत्वा व्रतं चरेत् सर्वसंपत्करं स्त्रीणां धनपुत्रां न्नसौ रूपकृत् गोभूरि एय  
 दानानां सर्वेषामधिकं श्रुतं पंचवर्षं विधातव्यं तत उद्यापनचरेत् उद्यापनविधौ नैन सपूर्णं फलमश्नुते अतएतु कार  
 येद्भेद्भे सौवर्णं हर्ता फल पटुत्तरवतुर्भिश्च शुभैर्वाजैर्युतं तत् देव्याः पुरस्तात् सस्थाप्य पूर्ववत्प्रतिपूजयेत् आवा  
 र्थं पूजयेद्भस्त्रं विप्रान् पचतर्धवच सुवासिन्यः पंचपूज्या वस्त्रालंकारभूषणैः कंचुकैश्चैव ताटकैः कंठसूत्रैर्हरिद्रया  
 वंशपात्राणि युग्मानि सूत्रैः सेविष्यतां निचसिंदूरं जीरकं चैव सौभाग्यद्रव्यसंयुतं गोधूमपिष्टजातं च हर्ता फलपंचकं वा  
 यनानि च पचैव ताभ्यो दद्यात्तु भोजयेत् अर्घ्यं दत्त्वा वायनानि स्वयं भुज्जीत वाग्यता तत्फलं धारयेत् कंठं सर्वकामसमष्ट  
 ददये ततः प्रातः समुत्थाय सालंकारां सखीजनैः गीतवाद्ययुतानां गौरां तां तु विसेजयेत् आहूता सिमया देवि पू  
 जिता सिमया शुभे मम सौभाग्यदानाय येष्टं गम्यतां त्वया एतद्भक्तप्रभविणकाचिद्वा ह्यणकन्यका पतिं संपूज  
 यामास निर्भस्त्रं पमं किं करान् तस्माच्चरस्व व्रतमेतदाद्यमायुः प्रदं पुत्रसमृद्धिं देवाः पुत्रैश्च पौत्रैश्च युता च पत्न्या गौरं

शोकोनापि दुष्कृतं कच्छनापत्तये देविकदाचित्संभविष्यति तथेत्युक्ता ततो गौरी तत्रैवांतरधीयत एतद्गतं सकलदुःखं विनाशहेतुं सोभाग्यराज्यफलभाजनमाचरन्ति यायोपितः सुखमनंतमिहाऽपिराज्यगौरीपतिव्रततास्तु ततो लभंते इति भविष्योत्तरे हस्तगौरीव्रतम् ॥

आश्विनकृष्णचतुर्थ्यामासचतुर्थी गणेशव्रतं महालयश्राद्धं स्कादि सेतुखंडे चतुर्थ्यां तु त्रिथौ मर्त्यो यस्तु कुर्यान्महायं पितरः कल्पसाहस्रं च त्वारिंशत्प्रहर्षिताः बहून्पुत्रान्प्रदास्यन्ति श्राद्धकर्मणि तर्पिताः आश्विनकृष्णपंचम्यां महाश्राद्धं पंचम्यां तु त्रिथौ मर्त्यो यः करोति महालयं पंचाशत्कल्पसाहस्रं तु पितरस्तदा संततिं चाप्यविच्छिन्नांत इत्यतिर्तर्पिताः पार्वती तु प्रसन्नास्यान्महदैश्वर्यदायिनी एनामधिकृत्य देवीपुराणे तत्रैव कारयेद्देवीपितरू महोदयां कन्यास्थे चरवौ वत्सपूजनीयायथाविधि भोजं गतिं थिमासाद्य यावच्चंद्रार्कसंगमं तत्रापि महतीं पूजं नव्यापितुं देवते ऋक्षोऽपि ङप्रदानं तु ज्येष्ठपुत्रीविवर्जयेत् भोजं गतिं थिः पंचमी तेनात्रापि पंचम्यादयः प्रशंसिताः महालयश्राद्धं स्कंदपुराणे सेतुखंडे पञ्चांतिथौ तु यो मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महालये पश्चिमं सहस्राणि पितरां यानि तत्ततां पुत्रानपि प्रदास्यन्ति श्रयं च विपुलांतथा अस्यामेव रोहिणी व्यतीपातभौमवारयुक्तायां कपिलापक्षीव्रतं तदुक्तं वाराहे नभस्य कृष्णपक्षे तुरोहिणीपातभूसुतैः युक्ता पश्चिपुराणज्ञैः कपिलासाप्रकीर्तिता नभस्योभाद्रमासोऽत्र दर्शितः व्रतोपवासनियमैर्भास्करं तत्र पूजयेत् कपिलांतु द्विजाग्रयायदस्याकृतुफलं लभेत् पुराणसमुच्चये हस्तार्कयोगेनातिशस्तोक्ता भाद्रमासि सिते पक्षे भानौ चैव करे स्थिते पाते कुजे च रोहिण्यां सापक्षी कपिलास्मृता तदुक्तं निर्णयामृते हेमाद्रौ स्कादि संयोगे तु चतुर्णां हि निदिष्टा परमेष्विति तत्रैवोक्तेः

अत्रविशेषहेमाद्रीं स्कादे देवदारुतथोशीरंकुमैलामनःशिलां पत्रकंपद्मकयष्टीमधुगव्येनपेषयेत् क्षीरेणा  
 लोडयकलेकनस्तानंकुर्यात्समंत्रकं तत्रमंत्रः आपत्त्वमासिदेवेशज्योतिपांतिरेवच पापशमयमेदेवाड्म  
 नः कायकर्मजं पंचगव्यकृतस्नानः पचभैंगैस्तुमार्जयेत् पचभैंगैः १५५ पंचपल्लवैः तथा तत्त्वेर्नाना  
 विधैर्युक्तैःसौवर्णैकारयेद्रविं शक्तिरतुपलादूर्ध्वतदूर्ध्वकपंतोपिवा सौवर्णमरुणकुट्यान्नािकांचैवतथारथं अल्प  
 वित्तोऽपि यः कश्चित्सोऽपि कुट्यादिं भविषिं प्रभासखंडेच स्थापयेद्वज्रणकुंभचंदनोदकपूरितं रक्तवस्त्रयुतं  
 गच्छन्नंताघपात्रेण संयुतं तथारौक्मपलस्यैव एकचक्रः सूचित्रितः । सौवर्णपलसंयुक्तं मूर्तिसूर्यस्य कारयेत्  
 ततः सूर्ध्वचकपिलापूजयेदुपचारकैः दिव्यमूर्तिलोकचतुर्दादशात्मादिवाकरः कपिलासाहितो देवो मम भक्ति  
 प्रयच्छतुं यस्मात्वंकपिलेपुण्यासर्वलोकस्य पावनी प्रदत्ता सहस्रैर्युग्मममभक्तिप्रदा भवेति अथकथा हेम  
 द्री स्कादे विक्रांत उवाच रूपसंपदमारोग्यं संततिं चापि पुष्कलां प्राप्नुयंति नरा येन नियंततद्दस्वमे अग  
 स्त्य उवाच साधुसाधुमहाप्राज्ञा यत्पठो हत्वयानय तत्सर्वकथयिष्यामि तव श्रेयो भविष्यति शृणु पार्थिव  
 क्षयामि स्वर्गमोक्षप्रदं नृणां यच्च गुप्तं पुराजनब्रह्मोपेन्द्रादिदैवतैः असुराणां च सर्वे पाराक्षसानां तथैवच शक्रे  
 ण पुराचैव पद्मस्वामिनिवेदितं पद्मखेन ममारुयातं महापातकनाशनं यच्छूल्वा ब्रह्महा गोघ्नः सुरापो गुरुतल्प  
 गः आगारदाहं गिरदः सर्वपापघ्नोऽपि वा मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वर्गलोकं च गच्छति तच्च पुण्यं पवित्रं च नृ  
 णां दुष्कृतनाशन उपकाराय लोकानां तथा तव वृत्तोत्तम शृणु भूपमहापुण्यं पथीमाहात्म्यमुत्तमं प्रौष्ठपद्यासितै  
 पक्षे पथीभिर्भिन संयुता व्यतीपातनरोहिण्या सापथीकपिला मता द्वितीया तु महापुण्या दुर्लभा त्रतिना कचित्  
 द्वितीया कपिला पृष्ठात्यर्थः पृष्ठां संवत्सरस्य ते सा पुनस्तन संयुता चैत्रवैशाखयोर्भेधेऽसिते पक्षे शुभोदये वैशाखे

प्रसादाद्भवजीवपुत्रा यद्दंशृणुयान्नित्यं श्रावयेद्वासमाहितः स भुक्त्वा विपुलान्भोगान्तेति शिवपदं व्रजेत् ॥ ५

इति भविष्योत्तरे लहरीव्रतम्

नारदीयेऽपि इपकृष्णतृतीयायां लहरीव्रतं चरेत् पंचवर्षविधानेन पूर्वोक्तमिव नारद  
न्यंच धनादिभिः सुवासिनीः पंचपूज्या वस्त्रालंकारचंदनैः कुचकैश्च वताटैः कंठसूत्रैर्हरिद्रया वंशपात्राणि पंच  
वसूत्रैः सेवीष्यतां च सिद्धं रंजीरकैश्च सौभाग्यद्रव्यसंयुतं गोधूमपिष्टजातं च नवापूपफलादिकं वायनानि च  
पंचवताभ्यो दद्याच्च भोजयेत् अर्धदत्त्वा वायनानि पञ्चार्जुनीतवाग्यतां तत्फलं धारयेत् कंठे सर्वकामसमृद्धये ततः प्रा  
तः समुत्थाय सालंकारासस्तीजनैः गीतवाद्ययुतानां गौरीशतं नृवि सजयेत् आहूता सिमयो देवि पूजिता सियथा विधि  
मम सौभाग्यदानाय यथेष्टं गम्यतां त्वया एवं कृत्वा व्रतं नारी द्विजदेवी प्रसादतः भुक्त्वा भोगांस्तु देहतिगौरीलोकमवाप्नु  
यादिति अथ हस्तक्षेपते सूर्ये रविवारप्रातः हस्तगौरीव्रतं सूत उवाच कुंत्यांच तदपेतायां हस्तिनापुरमुत्तमं याचि  
तायां नरैर्द्रैश्च तनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्विच्छन्नाजगामाथ माधवः अभिनंद्य सुखासीनं देवदेवं ज  
नार्दनं उवाच कुंतोसानं दाह्य प्रगल्भमिदं वचः कुंत्युवाच धन्याऽस्मि कृतकृत्याऽस्मि सनाथाऽस्मि परंतप साहं संभा  
विता ह्यस्मि त्वया सर्वजगत्पते यदि मे सुप्रसन्नोऽसितदा चक्षुः व्रतं विभो यं विधाय सुखं राज्यं प्राप्नुयांत नयैः सह श्रीकृ  
ष्ण उवाच शृणु कुंति प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा सुखं संतानधनधान्यसमन्विता विधूतदुष्कृता पुण्यास  
पुत्राराज्यमाप्स्यासि हस्तगौरीव्रतं भद्रे कुरुष्व शुचिमानसा यत्कृत्वा सर्वतः संपल्लभते वांछितं फलम् कुंत्युवाच  
यत्त्वयोक्तं व्रतं नाथ विधानं तस्य कीर्तय केन पूर्वकृतं देवतन्मे ब्रूहि जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच कैलासशिखरे देवी हस्त  
क्षेपे च दिवाकरे दिवा प्रसुप्ता गौरी तु हरसान्निधिमागता सा सुप्ता देवदेवी वंशस्वप्ने शंभुददर्शह अर्धदेहं लुपाद्धं स्थमर्धचंद्र



कलाधरं किमिदं तन्ममाचक्ष्वतप्यते मानसमम ईश्वर उवाच देवि पूर्वचमुत्ताऽसि हस्तः ऋक्षगतेर्यौ न स्वस्तं यद्विवात  
 त्रतस्येदं विहितं फलं शृणु देवि त्वया येन खंडितो हं बिलोक्तिः त्वया रब्धं व्रतं देवि मे दाशानकमुपया अपूर्णेऽस्मिन् प्र  
 सन्नोऽस्मिन् तत्त्वया च समुद्भिन्नं अपूर्णव्रतपातेन दृष्टोऽहं तादृशस्तथा तत्कुरुष्वानादेवि हस्तगौरी व्रतं शुभं पार्वत्युवा  
 च आदिश्यतां व्रतं नाशविधानं च महेश्वर आरंभोऽस्य कृदाकार्यः केविधिः कस्य पूजन ईश्वर उवाच मंडपस्थाप  
 नं कुर्यात्सर्वालंकारभूषितं अन्यहंकाचनैः पुष्पैः फलमूकसामन्वितैः नैवेद्यैः पंचखाद्यैश्च शृणु यादृशस्य हं क  
 थां दिने चतुर्दशे प्राप्ते स्थापयेत्प्रतिमां शुभां पक्वान्नैः सुखैः शुभैः सार्धं सार्धत्रयोदश सार्धत्रयोदशादिनं नैवे  
 द्यमुपकल्पयेत् फलमूला निचान्यानि तां वातिसमुपाहरेत् पूजयेच्च सुवर्णस्य पुष्पैश्चान्यै सुगंधिभिः चंदनैर्धूपदी  
 पैश्च तांबूलैश्च फलादिभिः ध्यायेच्च हृदये गौरी हरं वसंयुतां दक्षिणं च ततो दत्त्वा नत्वा देवीं विसर्जयेत् सार्धत्रयो  
 दश तथा दीपिकाश्रोलिकान्विताः सुवासिन्यैस्त्रियै दत्त्वा तावतः स्वयमाहरेत् व्रतं समादेदे विवाहवर्षत्र  
 योदशं स्वर्णभाजनगौर्यादि प्रतिवर्षं विसर्जयेत् पूर्वोक्तविधिना पूज्य वासराणि त्रयोदश चतुर्दशेऽथ दिवसे सं  
 जाते प्रांतं रुर्यं तां कृत्वोपवासनियमं गौरीं प्रकल्पयेत् पक्वान्नं स्वर्णपात्रे पुत्रयोदशाविनिःक्षेपेत् स्त्रीभ्यश्च  
 कंचुकीर्दद्याद्गोत्रादि त्वान्विसर्जयेत् एवं देवि व्रतं कृत्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् अशक्तौ न दाकार्ण प्रतिमामृत्ति का  
 मयी पात्राणि वैष्णवान्येवर्षात् पुष्पाणि चैव हि श्रीकृष्ण उवाच ततश्च कंच व्रतं गौरी प्राप्ता सा चाच्छितं फलं त्वमप्येतद्व्रतं  
 कुंति कुरुश्रद्धासमन्विता अथ भस्मा व्रतं कुंतीसंविधानमथाकरोत् गांधारी चापितच्छरूत्वा व्रतं च क्रेयया विधिं तृष्ठा  
 सा भक्तिभावेन हस्तगौरीं चोऽब्रवीत् गौर्युवाच कुंति ते पतिपुत्राऽस्मिन् वर्षं वरयसु व्रते कृत्युवाच देहि मे सर्वं संपत्तिं सर्व  
 सौख्यं च सौहार्दं प्रयच्छ मम पुत्राणां महद्वाज्यमनामयं व्रतमेतत्तु या कुर्यात्ति वले कमवाप्स्यति नदारिद्र्यं न वैधव्यं न

प्रसादाद्रवर्जवपुत्रा यइदंशृणुयान्नित्यं श्रावयेद्वासमाहितः सभुक्कविपुलान्भोगानंतेशिवपदं व्रजेत् ॥ १॥

इति भाविष्योत्तरेष्टहद्वौरीव्रतम्

नारदोऽपि इपकृष्णतृतीयायांष्टहद्वौरीव्रतं चरेत् पंचवर्षविधानेन पूर्वोक्तमिव नारद आचार्यैः पूजयेदंतैर्विप्रा  
न्यंचधनादिभिः सुवासिनीः पंचपूज्यावत्त्रालंकारचंदनैः कुंकुैश्च वताटैः कंठसूत्रैर्हरिद्रया वंशपात्राणि पंचै  
वसूत्रैः सेवीकृतानि च सिंदूरं जीरकं चैव सौभाग्यद्रव्यसंयुतं गोधूमोपलजातचनवापूपफलादिकं वायनानि च  
पंचवताभ्योदद्याच्च भोजयेत् आर्घ्यं दत्त्वा वायनानि पश्चाद्भुंजीत वाग्यतां तत्फलं धारयेत्कंठे सर्वकामसमृद्धयेततः प्रा  
तः समुत्थाय सालंकारसर्वाजनैः गीतवाद्ययुतानां गौरीशं तं नृविजयेत् आहूतासिमयोदेवि पूजितासि यथाविधि  
मम सौभाग्यदानाय धेष्टुं गम्यतां त्वया एवं कृत्वा व्रतं नारी द्विजदेवी प्रसादतः भुक्त्वा भोगांस्तु देहते गौरीलोकमवाप्नु  
यादिति अयहस्तक्षेपे सूयै रविवारप्रातहस्तगौरीव्रतं सूत उवाच कृत्यांच तदपेतायां हस्तिनापुरमुत्तमं याचि  
तायां नरैर्द्रैश्च तनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्विच्छन्नाजगामाथमाधवः अभिनंद्य सुखासीनं देवदेवं ज  
नार्दनं उवाच कुतोऽसां नंदं दद्यात्प्रगल्भमिदं वचः कृत्युवाच धन्याऽस्मि कृतकृत्याऽस्मि सनाथाऽस्मि परंतप साहं संभा  
विताह्यस्मिन्त्वया सर्वजगत्पते यदि मे सुप्रसन्नोऽसि तदा चक्षुः व्रतं विभो यं विधाय सुखं राज्यं प्राप्नुयां तनयैः सह श्रीकृ  
ष्ण उवाच शृणु कुंति प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा सुखं संतानधनधान्यसमन्विता विधूतदुष्कृता पुण्यास  
पुत्राराज्यमाप्स्यसि हस्तगौरीव्रतं भद्रे कुरुष्व शुचिमानसा यत्कृत्वा सर्वतः संपल्लभते वांछितं फलम् कृत्युवाच  
यत्त्वयोक्तं व्रतं नाथ विधानं तस्य कीर्तय केन पूर्वकृतं देव तन्मे ब्रूहि जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच कैलासशिखरे देवी हस्त  
क्षेत्रे च दिवाकरे दिवा प्रसुप्ता गौरी तु हरसाग्निधिमागता सा सुप्ता देवदेवेश स्वप्ने शंभुं ददर्श ह आर्धे देहं दृष्ट्वा र्द्धस्थमर्धचंद्र

कलाधरं किमिदं तन्ममाचक्षत प्यते मानसमम ईश्वर उवाच देवि पूर्वच सुप्ताऽसि हस्तः क्रतुगते रवौ न स्वस्त्यं दिवा त  
 तस्येदं विहितं फलं शृणु देवि त्वया येन खंडितो हं विलोकितः स्वयं यत्तु व्रतं देवि मे दारा धनका सुयया अपूर्णेऽस्मिन् प्र  
 सन्नोऽस्मिन् तत्त्वया च समुद्भिन्नं अपूर्णव्रतपातेन दृष्टोऽहं तादृशस्तुया तत्कुरुष्वानुनादे विहस्तगौरी व्रतं शोभं पार्वत्युवा  
 च आदिश्यतां व्रतं नाथ विधानं च महेश्वर आरंभोऽस्य कुदाकार्यः क्रीविधिः कस्य पूजनं ईश्वर उवाच मंडपस्थाप  
 नं कुर्यात्सर्वालंकारभूषितं अन्वहं कांचनैः पुष्पैः फलमृक्कासमन्वितैः नैवेद्यैः पंचखाद्यैश्च शृणु यावत्प्रत्यहं क  
 र्यां दिने चतुर्दशे प्राप्ते स्थापयेत्प्रतिमां शुभां पक्वभिः शुभैः सुरसैः सार्धं सार्धत्रयोदश सार्धत्रयोदश दिनं नैवे  
 द्यमुपकल्पयेत् फलमृक्कानि चान्यानि तां वातिसमुपाहरेत् पूजयेच्च सुवर्णस्य पुष्पैश्चान्यैः सुगंधिभिः चंदनैर्धूपदी  
 पैश्च तांबूलैश्च फलादिभिः ध्यायेच्च हृदये गौरीहरं वसंयुतां दक्षिणं च ततो दत्त्वा नत्वा देवीं विसर्जयेत् सार्धत्रयो  
 दश तथा दीपिकाभ्यां लिकान्विताः सुवासिन्यैस्त्रिपै दत्त्वा तावतः स्वयमाहरेत् व्रतं समादेदे विद्यावद्वर्षत्र  
 योदशं स्वर्णभाजनगौर्यादि प्रतिवर्षं विसर्जयेत् पूर्वोक्तविधिना पूज्यवासरानि त्रयोदश चतुर्दशेऽथ दिवसे सं  
 जाते प्रांतं रुक्षिता कृत्वोपवासनियमं गौरीप्रकल्पयेत् पक्वान्नं स्वर्णपात्रे पुत्रयोदश विनिःक्षेपेत् स्त्रीभ्यश्च  
 कंचुकीर्दद्याद्गौजायि त्वविसर्जयेत् एवं देवि व्रतं कृत्वा सर्वान्कामानवाप्नुयात् अशकौ तु न दाकार्त्ता प्रतिमामृत्तिका  
 मयी पात्राणि वैष्णवान्येव पातपुष्पाणि चैव हि श्रीकृष्ण उवाच ततश्च के व्रतं गौरीप्राप्तासावांछितं फलं त्वमप्येतद्भूतं  
 कुंतिकुरु श्रद्धासमन्विता अथ भक्त्या व्रतं कुंतीसि विधानमथाकरोत् गांधारी चापि तच्छ्रुत्वा व्रतं चक्रे यथाविधि तुष्टा  
 सा भक्तिभावेन हस्तगौरी च योऽवधीत् गौर्यं वा च कुंतीते परितुष्टास्मिन् वरं वरय सुव्रते कृत्युवाच देहि मे सर्वं संपत्तिं सर्वं  
 सौख्यं च सौहार्दं प्रयच्छ मम पुत्राणां महद्वाज्यमनामयं व्रतमेतत्तु या कुर्यात्तत्तु वलोक्तमवाप्स्यति न दारिद्र्यं न वैधव्यं न

खेऽपि चरार्जेन्द्रद्वारा वयस्योपरास्मृता तस्याचैव हतुदंतं यत्किंचित्प्रतिपादितं । तस्य सर्वस्य पुण्यस्य संस्थावक्तुं  
 शक्यते यस्मिन्काले भवेदेतैर्गुणैः पथीयुतातदा । "पंचम्यामेकभक्तचक्रयुतत्रिविक्रणः पञ्चां प्रातः सा  
 मुत्पायकृत्वा दीदंतथावनं जलपूर्णं जलित्वा इमं मंत्रमुदायेत् निराहारो यदेवेशत्वद्गुरुस्त्वपरायणः पूजयि  
 व्याम्यहं भक्त्या शरणं भवभास्कर अर्घ्यं दत्त्वेति संकल्पं कृत्वा यत्नाच्छुचिः स्थितः स्नानं कृत्वा प्रय  
 त्नेन नयातीर्थोदकेन दे तडागे दीर्घिकायां चागृहे या नित्यतात्मवान् देवदारुतथोशी (कुंकुमैलामनः) शिलां पद्मकं  
 पत्रकयष्टिमधुगव्येन पेयेत् क्षीरेणालोडय कलेन कुट्या तस्नानसमंत्रकं आपस्त्वमसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च  
 पापनाशये देवमनोवाक्कायकर्मजं पंचगव्यकृतस्नानः पंचभैरवस्तुभार्जयेत् पंचभैरवैः आनेयं नृति  
 कां शृङ्गां स्तनार्थं चैव यत्नतः नृत्तिके ब्रह्मदत्तासि कश्यपेनाभिंमंत्रिता पवित्रं कुरुमानित्यं सर्वपापात्समुद्धर मेत्रेणाने  
 नवरुणं पूजयेद्भक्तिमान्नरः पाशाग्रहस्तवरुणसर्ववागीश्वरप्रभो अद्याहं प्रार्थयामित्वां पतंकुरु सुरेश्वर आदित्यो  
 भास्करो भानूरविः सूर्यो दिवाकरः प्रभाकरो सिद्धर्वरिदेवः सर्वेश्वरो हरिः गोमयेनोपलिप्तायां भूम्यां वैकुण्ठे  
 नतु मंडलं सर्वतोभद्रमालिखेद्बुद्धिमान्नरः तत्र मध्ये लिखेत्पद्ममष्टपत्रं सर्वाणि क पूर्वपेत्रे न्यसेत्सूर्यमाग्नेय्यां भा  
 स्करं न्यसेत् सुवर्णरेतसं याम्येनैर्ऋत्ये विन्यसेद्भविः आदित्यं वारुणे पेत्रे त्रायये च दिवाकरं सौम्ये प्रभाकरं त  
 त्रसूर्यमीशानपत्रके तीव्ररश्मिधरं चैव ब्रह्माणैव विन्यसेत् । आधाराख्ये पेत्रे देवं मध्ये वैचारुण्यसेत् सहस्रर  
 श्मिं सूर्यं च स्थूलसूक्ष्मगुणान्वितं सर्वगं सर्वरूपं च मध्ये भोस्करमेव च सप्ताश्वरथमारुढं पद्महस्तं दिवाकरं आ  
 क्षसूत्रधनुष्पाणिं कुंडलैर्मुकुटेन च रत्नैर्नानाविधैर्धुक्तं सौवर्णतत्रकारथेय शक्तिस्तुपलादूर्ध्वतदूर्ध्वकपतोपिवा सो  
 चर्णमरुणं कृत्वानौकां चैव तथा परां सप्ताश्वं भूपितं कृत्वा रथं तस्याग्रतः स्थितं अरुणं विनतापुत्रं गृहीताश्वमनसूकं

अत्रविशेषेमादौ स्कादे देवदारुतथोशीरंकुम्भैलामनःशिलां पत्रकंपद्मकयष्टीमधुगव्येनपेषयेत् क्षीरेणा  
 लोडयकलेकेनस्नानंकुर्यात्समंत्रकं तत्रमंत्रः आपस्त्वमसिदेवेशज्योतिर्पापतिरेवच पापंशमयमेवदवाड्म  
 नः कायकर्मजं , पंचगव्यकृतस्नानः पचभैगस्तुमाजयेत् पचभैगः १० पंचपल्लवैः तथा तत्त्वेर्नाना  
 विधैर्युक्तैःसौवर्णकारयेद्भविं शक्तिरतुपलादूर्ध्वतदूर्ध्वकर्पतोपिवा सौवर्णैरुणकुट्योन्नौकांचैवतथारथं अल्प  
 वित्तो ऽपियः कश्चित्सो ऽपिकुट्योदिमंविधिं प्रभासखड्गं स्थापयेदन्नंभक्षंभचदनोदकयुरितं रक्तवस्त्रयु  
 गच्छन्नंताम्रपात्रेणसंयुतं तथारौक्यमपलस्यैवएकचक्रः सुचित्रितः । सौवर्णेपलसंयुक्तंमूर्तिसूर्यस्यकारयेत्  
 ततः सूर्यचकपिलापूजयेदुपचारकैः दिव्यमूर्तिलोकचक्षुर्द्वादशात्मादिवाकरः कपिलासहितोदेवोममभक्ति  
 प्रयच्छतु यस्मात्वंकपिलेपुण्यासर्वलोकस्यपावनी प्रदत्तासहसूर्ध्वेणममभक्तिप्रदाभवेति अथकथा हेमा  
 द्रौ स्कादे विक्रांतउवाच रूपसंपदमारोग्यंसंततिंचापिपुष्कलां प्राप्नुयंतिनरायेनानियंतददस्वमे अग  
 स्त्यउवाच साधुसाधुमहाप्राज्ञयत्पृष्ठेहत्वयानघ तत्सर्वकथयिष्यामि तवश्रेयोभविष्यति शृणुयार्थैवव  
 क्ष्यामिस्वर्गमोक्षप्रदन्तुणां यच्चगुप्तंपुराराजनब्रह्मोपेन्द्रादिदेवतैः असुराणांचसर्वेष्वपराक्षसानांतथैवच शक्रे  
 णपुराचैवपएमुखायनिवेदितं पएमुखेनममास्थितंमहापातकनाशनं यच्छूरुत्वाब्रह्महागोघ्नः सुरायोगुरुतल्प  
 गः आगारदाहर्गिरदः सर्वपापरतोपिवा मुच्यतेसर्वपापेभ्यः स्वर्गलोकंचगच्छति तच्चपुण्यंपवित्रंचत  
 णांदुष्कृतनाशन उपकारायलोकानांतथातवन्नुपोत्तम शृणुभूपमहापुण्यंपृथ्वीमाहात्म्यमुत्तमं प्रौष्ठपद्यासिते  
 पक्षेपृष्ठीभौमेनसंयुता व्यतीपातेनरोहिण्या सापृष्ठीकपिलामता द्वितीयातुमहापुण्यादुर्लभात्रतिनाकचित्  
 द्वितीयाकपिलापृष्ठीत्यर्थः पृष्ठीसंवत्सरस्यातेसापुनस्तेनसंयुता चैत्रवैशाखयोर्मेघेऽसितेपक्षे शुभोदये वैशा

शोकोनापि दुष्कृतं कृच्छ्रं नापलुतं देविकं द्वाचिहंसं भविष्यति तथेत्युक्ता ततो गौरी तत्रैवांतरधीयत एतद्व्रतं सकलदुःख  
विनाशहेतुं सोभाग्यराज्यफलभाजनमाचरति यायोपितशुखमनंतमिहाऽपि राज्यगौरीपतिव्रतस्तास्तु ततो लभते  
इति भविष्योत्तरे हस्तगौरीव्रतम् ॥

आश्विनकृष्णचतुर्थ्यामासचतुर्थी गणेशव्रतं महालयश्राद्धं स्कंदं सेतुखंडं चतुर्थ्यां तृतीयौ मर्त्यो यस्तु कुर्यान्महा  
लयं पितरः कल्पसाहस्रं च त्वारिशः प्रहर्षिताः बहुपुत्राश्च प्रदास्यन्ति श्राद्धकर्मणि तर्पिताः आश्विनकृष्णपंचम्यां महा  
लयश्राद्धं पंचम्यां तृतीयौ मर्त्येयः करोति महालयं पंचाशत्कल्पसाहस्रं तृप्त्यतिपितरस्तदा संततिं चाप्यविच्छिन्नां त  
स्मै दास्यन्ति तर्पिताः पार्वती तु प्रसन्ना स्यान्महदैश्वर्यदायिनी एनामधिकृत्य देवीपुराणे तत्रैव कारयेद्देवीपितरू  
पांमहोदयां कन्यास्थेष्वरवौ वत्सपूजनीया यथाविधि भोजं गतिं मासाद्य वा चंद्रार्कसंगमं तत्रापि महतीं पू  
जाकर्तव्यां पितृदेवते ऋक्षेऽपि षडप्रदानं तु ज्येष्ठपुत्रो विवर्जयेत् भोजं गतिं यिः पंचमी तेनात्रापि पंचम्यादयः प्रश  
स्ता इति पितृदेवतमत्रभरणेन क्षत्रं मघाच अत्राऽपि षडप्रदानं निषेधविषयं मघाविषये वदयते आश्विनकृष्णप  
ष्ट्यां महालयश्राद्धं स्कंदपुराणे सेतुखंडे पञ्चां तृतीयौ मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महालये पष्ठिर्षसहस्राणि पितरां यति  
तृप्ततां पुत्रानपि प्रदास्यन्ति श्रयं च विपुलां तथा अस्योमवरोहिणी व्रती पातभौमवारयुक्तायां कपिल  
पर्वीव्रतं तदुक्तं वाराहे नभस्य कृष्णपक्षे तुरोहिणी पातभूसूतः युक्तां पष्ठिपुराणज्ञैः कपिलासा प्रकीर्तिता  
नभस्योऽभाद्रमासोऽत्र दर्शितः व्रतोपवासनियमैर्भास्करं तत्र पूजयेत् कपिलां तु द्विजाग्रथाय दत्त्वा कृतफलं लभेत्  
पुराणसमुच्चये हस्ताकर्कयोगेनातिशस्तोका भाद्रमासि सिते पक्षे भानौ चैव करे स्थिते पाते कुजे च रोहिण्यां साप  
ष्टी कपिला स्मृता तदुक्तं निर्णयामृतं हेमाद्रौ स्कंदं संयोगे तु चतुर्णां हि निदिदिंष्टा परमेष्ठिनेति तत्रैवोक्ते

अत्रविशेषहेमाद्रौ स्कादे देवदारुतथोशीरंकुम्भैलामनःशिलां पत्रकंपद्मकण्टीमधुगव्येनपेषयेत् क्षीरेणा  
 लोडयकल्केनस्नानंकुर्यात्समंत्रकं तत्रमंत्रः आपस्वमासिदेवेशज्योतिषांपतिरेवच - पापंशमयमेदववाङ्म  
 नः कायकर्मजं पंचगव्यकृतस्नानः पचभोगस्तुमार्जयेत् पंचभोगैः ११ पंचपल्लवैः तथा तत्त्वेर्नाना  
 विधैर्भुक्तं सौवर्णैकारयेद्रविं शक्तिस्तुपलादूर्ध्वतद्धूयैकं यतोपिवा सौवर्णमरुणकुण्डर्यान्नौकांचैवतथारथं अल्प  
 वित्तो ऽपिपः कश्चित्सो ऽपिकुट्योदिमंविधिं प्रभासखंडेच स्थापयेदन्नकुंभचदनोदकपूरितं रक्तवस्त्रमु  
 गच्छन्नं तत्रपात्रेणसंयुतं तथारौक्मपलस्यैवएकचक्रः सुचित्रितः । सौवर्णपलसंयुक्तांमूर्तिंसूर्यस्यकारयेत्  
 ततः सूर्ध्वकपिलापूजयेदुपचारकैः दिव्यमूर्तिलोकचक्षुर्द्वादशात्मादिवाकरः कपिलासहितोदेवोमममकि  
 प्रयच्छतुं यस्मात्वंकपिलेपुण्यासर्वलोकस्यपावनी प्रदत्तासहसूर्येणममभक्तिप्रदामवेति अथकथा हेमा  
 द्रौ स्कादे विक्रांतउवाच रूपसंपदमारोग्यंसंततिंचापिपुष्कलां प्राप्नुवंतिनरायेनानियंततद्दस्वमे अग  
 स्त्यउवाच साधुसाधुमहाप्राज्ञग्रष्टोहत्वयानघ तत्सर्वकथयिष्यामि तवश्रेयोभविष्यति शृणुयार्थिवव  
 क्ष्यामिस्वर्गमोक्षप्रददृष्ट्यां यच्चगुप्तंपुराजन्त्रहोषिद्रादिदैवतैः असुराणांच सर्वेष्वपराक्षसानांतथैवच शक्रे  
 णपुराचैवपण्मुखायनिवेदितं पण्मुखेनममारुयांतंमहापातकनाशनं यच्छूरुत्वाब्रह्महागोघ्नः सुरायोगुरुतल्प  
 गः आगारंदाहंगिरदः सर्वपापरतोपिवा मुच्यतेसर्वपापेभ्यः स्वर्गलोकं च गच्छति तच्चपुण्यं पवित्रं च द  
 णांदुष्कृतनाशन उपकारायलोकानांतथातवत्पुण्यं शृणुभूपमहापुण्यं पृथगीमाहात्म्यमुत्तमं प्रौढपद्यसिते  
 पक्षेपृथगीभेनेनसंयुता व्यतीपातनरोहिण्या सापृथकपिलामता द्वितीया तु महापुण्यादुर्लभा व्रतिना कचित्  
 द्वितीया कपिलापृथगत्यर्थः पृथगसंयत्सरस्पति सा पुनस्तेन संयुता चैत्रवैशाखयोर्मेभ्येति पक्षे शुभोदये वैशा

खेऽपि चरार्जेन्द्रद्वाराशक्त्यापुनरस्मृता तस्याचैव हतं देतं तया त्किंचित्प्रतिपादितं । ११ तस्य सर्वस्य पुण्यसंख्यावक्तुं  
 शक्यते 'यस्मिन् काले भवेद्वैतैर्गुणैः पृथियुतातर्दा' "पंचम्यामेकभक्तवक्तुर्यात्तत्र विक्षेपः पथांप्रातः स  
 मृत्याय कृत्वा देदतधावनं जलपूर्णजलिकृत्वा इमं मन्त्रमुदारेयेत् निराहारो यदेवेशत्वद्भक्तस्त्वपरायणः पूजयि  
 व्याम्यहं भक्त्या शरणं भवभास्कर अर्घ्यं दत्त्वेति संकल्पं कृत्वा यत्नाच्छुचिः स्थितः स्नानं कृत्वा प्रय  
 त्नेन नद्यातीर्थोदकेन दे तडागे दीर्घिकायां चागुहे वा निर्यातात्मवान्" देवदारुतथोशीरकुंकुमैलामनःशिलां पद्मकं  
 पत्रकयष्टिमधुगन्धेन पेयेत् क्षीरेणालोढ्य कल्केन कुर्यात्स्नानसमंत्रकः आपस्त्वमसि देवेश ज्योतिपापतिरेव च  
 पापनाशय मे देव मनोवाक्कायकर्मजं पंचगव्यकृतस्नानः पंचभोगस्तु भर्जयेत् पंचभंगैः पंचपल्लवैः आनयेन्मृति  
 कांशुद्धां स्नानार्थं चैव यत्नतः मृत्तिकेन हृदत्तासि कश्यपेनाभिंमंत्रिता पवित्रं कुरुमान्तिथ्यं सर्वपापात्समुद्धर मेघाणै  
 नवरुणं पूजयेद्भक्तिमान्नरः पाशाग्रहस्तवरुणसर्ववागीश्वरप्रभो अद्याहं प्रार्थयामित्वा पंतं कुरु सुरेश्वर आदित्यो  
 भास्करो भानूरविः सूर्यो दिवाकरः प्रभाकरोऽसि त्वं वारिदेवः सर्वेश्वरो हरिः गोमयेनोपलितायां भूम्या वैकुण्ठमे  
 नतु मंडलं सर्वतोभद्रमालिखेद्बुद्धिमान्नरः तत्र मध्ये लिखेत् पद्मपत्रं सकर्णिक पूर्वपत्रेन्यसेत् सूर्यमाभेद्याभा  
 स्करं न्यसेत् सुवर्णरेतसं याम्येनैर्ऋत्ये विन्यसेद्भविः आदित्यं वारुणे पत्रे त्रायव्ये च दिवाकरं सौम्ये प्रभाकरं त  
 त्रसूर्यमीशानपत्रके तीव्रशिखरं चैव ब्रह्माणचैव विन्यसेत् । आधाराख्ये पत्रे देवमध्ये वैचारुण्यसेत् सहस्रर  
 श्मिं सूर्यं च स्थूलसूक्ष्मगुणान्वितं सर्वगं सर्वरूपं च मध्ये भोस्करमेव च सप्ताश्वरयमारुढं पद्महस्तं दिवाकरं अ  
 क्षसूत्रधनुष्पाणिकुण्डलैर्मकुटेन च रत्नैर्नानाविधैर्धुक् सौवर्णतत्र कारयेत् शक्तिं स्तुपलादूर्ध्वतदूर्ध्वकपटोपि वा सो  
 वर्णमरुणं कृत्वा नौकां चैव तथा परां सप्ताश्वैर्भूपितं कृत्वा रथं तस्याग्रतः स्थितं अरुणं विनतापुत्रं गृहीताश्वमनुरूक



वरूपं रथं कृत्वा पद्मस्योपरि विन्यसेत् तस्योपरि न्यसेद्वरकवल्लविभूषितं रक्तचंदनमाल्यादिमंडितं चातिशोभि  
 अथतः साराधिकृत्वा पूजयेदरुणशुचिः रक्तपुष्पैः सुगंधैश्च तथा न्यरपिशक्तिः विनतातनयो देवः कर्मसाक्षा  
 मोनुदः सप्ताश्वः सप्तरज्जुश्च शरुणो भे प्रसीदतु भञ्जिणाने वसं पूज्य सारथिन दनंतरं देवस्य चासनं कल्प्य प्रभू  
 आदिकपंचकं प्रभूतविमलसारमारग्य परमं शुभं दीप्तादिशक्तिभिश्च वततो भानुं प्रपूजयेत् दीप्तासूक्ष्मा तथा म  
 षा विमूर्तिर्बिमलानना अमोघवैद्युताचतैनवी सधंतो मुखी अपात्रि त्रः पवित्रो वा सर्वो वस्यांगतोपिया यः स्म  
 त्पुंडरीकाक्षं सवाह्याभ्यंतरः शुचिः शिखायां भास्करे न्यस्य लोटसूर्यमेव च चतुर्भङ्गे न्यसेद्भानुं नुम्रे न त्रि न्यसेत्  
 कंठे न्यसेद्भानुं मंतं पद्मगर्भाहि हस्तयोः तिमिरक्षयकृद्द्वैस्तनयो रे व विन्यसेत् उग्ररूपं गुह्यदेशे तेजोरूपं तु जघयोः पा  
 दयोः सर्वरूपं तु सूक्ष्मस्थूलगुणान्वितं एवं यथोक्तं विन्यस्य पात्रगृह्यततोच्चयेत् करवीराकर्कसुमैरक्तचंदनपंकजैः  
 पुष्पैः सुगंधैर्भूषैश्च कुंकुमैरुपशोभितं मार्तण्डं भानुमादित्यं भास्करं तपनं रविं हंसदिवाकरं चैव भास्करं हरिमेव च सू  
 र्यचक्रादशास्मानं पूजयेच्च प्रपततः जानुभ्यामवर्त्तनत्वा सूर्याया र्धं निवेदयेत् वेदगर्भं नमस्तुभ्यं देवगर्भं नमस्तुते  
 अव्यक्तमूर्ते ये तुभ्यमर्धं गृह्णानमोस्तुते ब्रह्ममूर्तिं धरस्त्वं च चतुर्वक्त्रसनातन सृष्टिस्थितौ संस्थिता यगृह्णाणा र्धं नमो  
 स्तुते विष्णुरूपधरो देवः पीतवस्त्रश्चतुर्भुजः प्रभवः सर्वदेवानामर्धं गृह्णानमोस्तुते कालास्मा सर्वभूतास्मा  
 वेदास्मा सर्वतोमुखः जन्ममृत्युजराशोकसंसारभयनाशनः 'दारिद्र्यव्यसनार्धं श्रीमन् देवो दिवाकरः सुवर्णः  
 स्फटिको भानुः स्वर्णरेता दिवाकरः हरिश्च श्यामाली च अर्धं गृह्णानमोस्तुते चतुर्भिर्मूर्तिभिः संस्थाश्रया  
 भिः परिगीयते सामध्वनिस्तपोयज्ञश्च अर्धं गृह्णानमोस्तुते अथ गंधं च पुष्पं च तथा धूपं प्रदपिकं नैवेद्यं च  
 यथाशक्त्या प्रार्थयेत्सूर्यदेवतां अग्निर्मलेनमस्तुभ्यं नमस्ते जातवेदसे इपे चैव नमस्तुभ्यं मग्ने चैव नमोस्तुते

शत्रोर्देवीनमस्तु भयजगच्छत्रनमोनमः ॥५॥ आत्मरूपेण भूय विभूय मूर्तेन मोस्तुते ॥ ॥ त्वं ब्रह्मा त्वं चो विष्णु  
 त्वं यातां वंदुताशनः ॥ मुक्तिकाममभीप्सामि प्रार्थयामि सुरेश्वर ॥५॥ इति मंत्रं समुच्चार्य नमस्कुर्वीत भास्कर  
 संवत्सरेति पाणिभ्यां तेषां निविस्तेन मुखं ॥ हंसः शुचिपदित्युच्चार्य सूर्यैवावलोक्य  
 याग्रतो जपेत् प्रशस्ते चैव कोणचक्रं चैव कारयेत् ॥ प्रथमे स्तेयैव कोणे इति कौस्तुभपाठः ॥ अस्तत्रारंभसमये  
 ऐशान्यागिति तदर्थः ॥ फलैः पुष्पैरक्षतैश्च भक्ष्यैर्नानाविधैरपि ॥ शय्यांतत्र च देवस्य शुभे देशे प्रकल्पयेत् पङ्कधा  
 न्यपटुसंदिवरोप्य चैव महाप्रभुं ॥ पुरुषखड्गं हस्तं चकारयेच्चैव बुद्धिमान् ॥ ॥ बुद्धयुग्मेन संछन्नवर्णोपरिवर्त्तयेत्  
 अनेनेव तु मंत्रेण स्नानमभ्यर्चनंततः ॥ नमस्ते क्रोधरूपाय खड्गहस्तजिघ्रांसवे जिघ्रांसकामं त्वाट्टवाट्टुदुः ॥ ॥ स  
 र्वदेवताः ॥ स्वयं व्यासं ते मरुपुं वद्रभास्करं सुप्रभं ॥ ॥ अतस्त्वापूजायिष्यामि अहं गृह्णानमोस्तुते क्षपयिस्वातु  
 तां रात्रिगीतवादित्रनिःस्वनैः ॥ ततस्त्वभ्युदिते सूर्ये होमकुर्यात्स्वशक्तिः ॥ ॥ पूजयेत्त्रयशक्त्या च विभ्रांश्च विधिव  
 दगुरुं होमोर्कस्य समिद्धिश्च घृतमिष्टिस्तैलस्तथा ॥ समिद्धे च रुक्मैव घृतं च जुहुयाद्द्विजः ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण शतम्  
 द्योत्तरं क्रमात् ॥ होमो न्यादतिभिर्वाथ्यां स्विष्टकृत्तदनंतरं ॥ ॥ कपिलां पूजयेद्देवीं सवस्सां पापनाशिनीं ॥ वस्त्रयुग्मां सघ्नं  
 दां च स्वर्णश्रृंगविभूषितां ॥ सौवर्णास्यारौप्यसुरैर्कां स्मर्यो हर्न कान्वितां ॥ ॥ मंत्रेण नेनां दद्याद्वा ह्मण्य च शक्तिः ॥ मं  
 त्रेणेति तृतीयांतस्य पूजयेदित्यनेनान्वयः ॥ ॥ कपिले सर्वदेवानां पूजनीयासि रोहिणी ॥ ॥ सर्ववर्ताथं मर्यायस्मादतः शां  
 तिं प्रयच्छ मे ॥ ॥ यालक्ष्मीः ॥ सर्वदेवानां प्राचदेवैष्ववस्थिता ॥ ॥ धेनुरूपेण सो देवी मम शांतिं प्रयच्छतु ॥ ॥ देहस्थाया  
 च रुद्राणां शंकरस्य च यत्रिया ॥ ॥ धेनुरूपेण सा देवी मम पुण्यं व्यपेहतु ॥ ॥ विष्णोर्धक्षसि यालक्ष्मीः ॥ ॥ स्वाहा चैव विभावसौ  
 चंद्रां कानलशक्तिर्वा धेनुरूपस्तु सा श्रिये ॥ ॥ अतुर्मुखस्य यालक्ष्मीर्वा लक्ष्मीर्वा धेनुरूपं च ॥ ॥ लक्ष्मीर्वा लोकपालानां सा

धेनुर्धरदास्तु मे ॥ स्वधात्वं पितृमुख्याणां स्वाहायज्ञं मुजामपि ॥ ७ ॥ वपट्नाम्नो ध्येत लोके साधेनुस्तुष्टिदास्तु मे ॥  
गात्रो ममाग्रतः ॥ ८ ॥ संतु गावो भे संतु पृष्ठतः ॥ ९ ॥ गावो भे हृदये संतु गर्वा मध्येर्वसा म्बहं ॥ १० ॥ इति गोपूजा मंत्रः ॥ गावः ॥ ८ ॥  
एवानमस्कृत्य यो वै कुर्यात्प्रदक्षिणं ॥ ११ ॥ प्रदक्षिणी कृता तेन सप्तर्षी पावसुं धरा ॥ १२ ॥ नमस्ते कपिले देवि सर्वपापप्रणाशि  
नि ॥ १३ ॥ संसारं विममं मा गोमातृत्वा तु मे हं सि ॥ १४ ॥ गोदानं मंत्रः ॥ १५ ॥ हिरण्यगर्भगर्भस्थं हे मवीर्जं विभावसो ॥ १६ ॥ अर्चनं पु-  
ण्यफलदमतः ॥ १७ ॥ शांतिं प्रयच्छ मे ॥ १८ ॥ रक्तं धृत्वा युगं यस्मादादित्यस्य तु वृद्धं भू ॥ १९ ॥ प्रदानादस्य मे देवो भास्करो धरंदोस्तु  
मे ॥ सुवर्णं वल्लयुगं च परिधानं व कारयेत् ॥ २० ॥ एभिः ॥ २१ ॥ प्रकारैः ॥ २२ ॥ संयुक्तां दद्याद्विनां द्विजातये ॥ २३ ॥ भानो ॥ प्रदक्षिणां द-  
द्यान्मंत्रेणानेन यत्नतः ॥ २४ ॥ भास्करो विधि ते जातिर्द्रव्यस्यो भास्करः ॥ २५ ॥ भास्करः स्वः प्रदाता चेतेन ये भास्करो म-  
त इति दानं मंत्रः ॥ २६ ॥ भास्करः ॥ २७ ॥ प्रतिगृह्णाति भास्करं शैवैर्ददाति च ॥ २८ ॥ भास्करस्तारको भूम्पा भास्कराय नमो नम  
इति अतिग्रहं मंत्रः ॥ ब्राह्मणाभोजयेत्पुत्रं चापाये सनगुडे न च ॥ २९ ॥ अर्चया च दक्षिणां दद्यात्तेभ्यश्चैव विशेषतः ॥ ३० ॥ अ-  
रप नितोऽपि यः ॥ कश्चित्सोऽपि कुर्यादि न विधिं ॥ ३१ ॥ आत्मशान्त्यनुसरणे सोपितत्फलमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ आचार्यस्य ततो भ-  
क्त्या सर्वपापी विनिःक्षि भूत् गोभू हिरण्यवसासि ग्राह्ये वल्लवं तिलाः ॥ ३३ ॥ एतं सर्वप्रदत्त्वा च कपिलां प्रार्थयेत्ततः कपिले  
पुण्यकर्मसि निष्पापेषु एय कर्मिणि मासमद्वंदानं च दत्तो ह्यभयं कुरु दिवि वादित्रशब्दैश्च सेव्यसेकपिले सदा तथा  
विचाधराः सिद्धाभूतानां गणाग्रहाः ॥ कपिलारोमं संस्थातास्तत्पदे वा प्रतितिष्ठताः पुष्पवृद्धिप्रमुचंति नित्यमाकाशमा-  
स्थिताः ब्रह्मणोत्पादिता देवी अश्लि कुंडालं संमृद्धवा ॥ ३४ ॥ नमस्ते कपिले पुण्यं सर्वदेवनमस्कृते ॥ ३५ ॥ जयनिधं महासंज्ञे  
सर्वार्थार्थो दिग्मंगले ॥ दातारं स्वजनोपेतं ब्रह्मलोके नयस्व मां ॥ ३६ ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा न च ब्राह्मणपुंगवान् ॥ ३७ ॥ श्री श्री वा-  
नैव दयस्ते पुत्रपौत्रधनागमान् ॥ आरोग्यं रूपासौ भाग्यं सर्वदुःखं विविर्जितम् ॥ ३८ ॥ श्रुते गोलोके मसाद्यं चिरायुः सुखं भागं भवेत्

यदा स्वर्गोत्पत्तिराजाभवनिधार्मिकः सप्तद्वीपवर्तौ भुक्तिभुक्ताराज्यमकंठकम् अहोत्रतमहत्पुण्यसर्वदुःखविना  
शानं श्रुतः परं ब्रह्मविद्याभिदानस्य फलमुत्तमम् यथोक्तं मेयं पात्रसंहृते चाक्षयं भवेत् । तथा सर्वत्र ते श्रेष्ठमिदम्  
गुणमहाफलम् उद्धरिष्यति दातारं नूनमक्षयमव्ययम् । एवं भूतगणाः सर्वदेवसेवाः प्रहर्षिताः  
प्राप्तमोदाः प्रव्रजन्ति पुण्ये रसि नन्दिवसागमे पात्रभूताय ऋषये श्रोत्रियाय कुटुम्बिने । एवं यः कपिलां दद्या  
द्विधिदृष्टेन कर्मणा सयाति परमं स्थानं यावन्न च्यवेते पुनः । तत्रैव स्कादे प्रभासखण्डे विशेषः । उ  
पलिप्ते श्रुभेदेशे कुशाक्षतविभूषिते स्थापयेद्वर्णकुम्भं चन्दनोदकपूरितम् । पंचरत्नसभायुक्तं दूर्वापुष्पाक्षतान्वित  
रक्तवस्त्रयुगाच्छन्नं तान्त्रपात्रेण संयुतं रथोरोप्यमयश्चैव चतुष्कः सुविचित्रितः सौवर्णपलसंयुक्तं मूर्तिसूर्यस्य का  
रयेत् । कुम्भस्योपरि संस्थाप्य गणैः पूज्यैः समर्चयेत् । आदित्यं पूजयेद्देवं नामभिः स्वैः प्रचोदितैः । आदित्यभारस्क  
ररवे भानोसूर्यदिवाकर प्रभाकरनमस्तुभ्यं संसारान्मांसमूढर भुक्तिमुक्तिप्रदो यस्मात्तस्माच्छांतिं प्रयच्छमे  
प्राधनमंत्रः नमोनमस्तेवरदंष्ट्रकुसामयजुर्पापते । नमोस्तु विश्वरूपाय विश्वपात्रनमोनमः । एवं संपूज्य वि  
धिवद्देवदिव्याकरं पूजयेत् कपिलां विनोदं वस्त्रमाल्यानुलेपनैः । तत्र दानमंत्रः विश्वमूर्तिर्जगच्चक्षुर्क्षादशास्मा  
दिव्याकरः कपिलासहितो देवो मम भुक्तिप्रयच्छतु यस्मात्त्वं कपिले पुण्यासर्वलोकस्य पावनी । प्रदत्ता सहस्र  
र्षेणमम भुक्तिप्रदाभव इति हेमाद्रौ स्कां दे कपिलापञ्चीत्रतं । अथास्याः प्रयोगः कपिलापञ्चीत्रतदिनात्पूर्वेषु  
पंचम्यामेकभक्तं कृत्वा पद्यां प्रातर्दत्तधावनं कृत्वा जलपूर्णं भोजिलं कृत्वा निराहारिण्ये देवेश त्वद्वक्तस्त्वत्प  
रायणः पूजयिष्यामि त्वां भक्त्या शरणं भवभास्कर इत्यर्घ्यं दत्त्वा प्राणम्य नद्यादौ गत्वा तत्र देवदारु उशीरकुं  
कुन मन्त्रशिला पद्मपत्रं यष्टीमधुकं युगपद्गव्याणां पिपणं कृत्वा क्षीरेणालेडयतेन कल्केन स्नानं कुर्यात्

तत्र मंत्रः आपित्वमसि देवेश्योऽपि पापतिरेव च । पापनाशये मे देव मनोवाक्कायकर्मजं ततः पञ्चगव्यस्नानम्  
ततः पञ्चपल्लवैर्मार्जनं कृत्वा विशुद्धां मृत्तिकां गृह्णीत्वा स्नायात् । तत्र मंत्रः ॥ मृत्तिकं ब्रह्म पूतासि कश्यपेनाभिमां त्रि  
ता पवित्रं कुरु मां नित्यं सर्वपापात्समुद्धर ततो वरुण पूजा मंत्रः ॥ पाशाग्रहस्त्वं वरुण सर्ववागीश्वर प्रभो अद्या  
हं प्रार्थयामि त्वं पूतं कुरु सुरेश्वर ततः स्नात्वा भास्करं प्रणमेत् आदित्यो भास्करो भानूरविः सूर्यो दिवाकरः प्रभा  
करो मि तो वीरो देवः सर्वेश्वरो हरिः ततो गृहमागत्य तिथ्यादिसंकीर्णं ममाशेषपापदाय पूर्वं करूपं संपदारां गय विपुल  
संतति स्वर्गलोकप्राप्तिद्वारा सर्वभासक सर्वज्ञो मयश्चासूर्य नारायण प्रीत्यर्थं सोऽद्यापनं कपिलापथी  
व्रतं करिष्ये ततः पुण्याहवाचनादि कृत्वा ततो नृताचार्यः स्वयं गोमयोपलिप्तायां भूमीं कुंकुमेनादृढं पद्मं वि  
धाय तदुपरि सर्वतो भद्रे कलशोपरि रक्तवस्त्रे पत्रं सकर्णिकं पद्मं कृत्वा तत्र पूर्वोदिकेन देवता आवाहयेत् सूर्यं  
भास्करं भानुं सुवर्णरेतसं रविं आदित्यं दिवाकरं प्रभाकरं तोत्रशिमधरं मध्ये आधाररूपेण च न्य  
सेत् तदुपरि सप्ताश्वभूपितरथं तस्याग्रतः सौवर्णं मरुणं सारथिं कृत्वा रक्तपुष्पैः सुगंधैश्च पूजयेत् तत्र मंत्रः  
विनतातनयो देवः कर्मसाक्षी सुरेश्वरः सप्ताश्वः सत्तरज्जुश्च सौरुणो भिप्रसीदतु एवमरुणं संपूज्य रथोपरि सूर्यं प्र  
तिमां आकृष्णेनैति मंत्रेणावाह्य परितो दाप्तादिशकीर्ण्यसेत् ताश्च दीप्ता सूक्ष्मा जया भद्रा प्रभा विम  
लानना श्रमोघा वैद्युता मध्ये सर्वतोमुखी च न्यसेत् ध्यात्वा स्नानं पाद्यं ततः करवीरार्कं पुष्पाणि र  
क्तचंदनम् सुगंधम् रक्तपुष्पं कुंकुमयुतं पात्रेणादाय जानुभ्यामवर्जो गत्वा अर्धं निवेदयेत् मंत्राः  
वेदगर्भनमस्ते स्ते देवगर्भनमोस्तुते अग्न्यकमूर्तये तुभ्यमर्धं गृह्णन्मोस्तुते ब्रह्ममूर्तिधरस्त्वं चतुर्वक्त्रसनातन  
सृष्टिस्थितौ सास्थिताय अर्धं गृह्णन्मोस्तुते विष्णुरूपधरो देवः पञ्चवक्त्रश्चतुर्भुजः प्रभुस्त्वं सर्वदेवानामर्धं गृह्णन्मो

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिर्संसारमयनाशनः दारिद्र्यव्यसनध्वंसी श्रीमा  
 नन्दोदितराजः हरिर्दशगुणमाली चन्द्रार्धगृह्णनोऽस्तुते चतुर्भिर्मूर्तिभिः संस्थाश्रयिभिः परिगीयते सामध्वनिस्तपो  
 दीप्यन्धर्धगृह्णनोऽस्तुते ततः पुष्पपूजां तैः शिखापूजयामि सूर्याय नमः ललाटं  
 पूजयामि भानयेनमः चतुर्धा पूजयामि रवयेनमः मुखं पूजयामि भानुमतेनमः कंठं पूजयामि पद्मगर्भाय न  
 न हस्तां पूजयामि तिमिरक्षयकृतेनमः स्तनौ पूजयामि जातवेदसेनमः नाभिं पूजयामि भानवेनमः कटिपूज  
 यामि उग्ररूपाय नमः गुह्यपूजयामि तेजोरूपाय नमः जंघे पूजयामि रथलसूक्ष्मरूपाय नमः पादौ पूजयामि  
 एवंपूजांस्तथाप्यप्रार्थयेत् श्रीश्रीमोलिनमस्तुभ्यं नमस्ते जातवेदसे इयेस्वो जैनमस्तुभ्यं नमः शैवेनमो नमः श्री  
 स्वरूपिणमस्तुभ्यं विश्वमूर्तेनमो नमः त्वं ब्रह्मा त्वं च वै विष्णु त्वं धाता त्वं ह्युताशनः मुक्तिकाममर्भाप्सामि प्रार्थयामि सुरे  
 श्वरेति नमस्कारः ततः सुयचसेति मंत्रेण पाणिभ्यां तोयेन मुखं संपूज्य हंसः शुचिपदित्पृचासूर्यं नालोक्य उ  
 दुयां चित्रं देयानामिति सूक्ष्मं देवाग्रतो जपेत् ततः पूर्वोक्तफलपुष्पाक्षतानां नानाविधैर्भक्ष्यैः फलकं कृत्वा तत्र शु  
 भं देशं शय्यां प्रकल्पयेत् ततोलवणाचलोपरि रौप्यमयं खड्गं वस्त्रयुगच्छत्रं संस्थाप्य पूजयेत् तत्र मंत्रः नमस्ते  
 कोप रूपाय तद्गृहं हस्तजिघांसेने जिघांसुकामं त्वां दृष्ट्वा दुःखं सर्वदेवताः त्वया व्याप्तेभिरुष्टं चंद्रभास्करसुप्रभ  
 म्भनत्त्वा पूजयिष्यामि चन्द्रार्धगृह्णनोऽस्तुते ततस्तारात्रिकयादिभिरतिवाह्य अभ्युदिते सूर्ये पुनः स्नात्वा देवं संपू  
 ज्य शीघ्रं प्रतिष्ठाप्य अन्वाध्यात् तत्र प्रधानं सूर्यं शर्कसमिद्धिः घृताक्ततिलैः सिद्धचरुणा घृतेन च प्र  
 तिद्रव्यं श्रोत्रोत्तराद्यां विशाति संस्थाप्यैः श्राकृष्णेन तिमेत्रेण व्याहृतिभिर्वा पीठावरणादिदेवता ब्रह्मादि  
 देवताश्चैकैकया हुत्वा परमं ततः स्विष्टकृतं ततः सर्वोपस्करसहितां कपिलां गामुकप्रकारेण

संपूज्यप्रार्थयेत् कपिलसर्वदेवानांपूजनीयासिरोहिणी सर्वतीर्थमयीयस्मादतः शान्तिं प्रयच्छमे ततश्चाचार्य्यं  
पूजनं कृत्वा तस्य हस्ते गोभूहि एष वा सोऽग्रीहिलवणतिलान्दत्त्वा कपिलां प्रार्थयेत् कपिलपुण्यजन्मासेनिष्पापे  
पुण्यकार्भाणि मांसमद्वरदीनं च ददतो ह्यभयं कुरु ब्रह्मणोत्पादितो देवीश्रान्नि कुंडात्समुद्रवा नमस्ते कपिले  
पुण्ये सर्वदेवनमस्कृते जयन्ति यनहासस्त्वे सतीर्थादिसंगमे दातारं स्वजनोपेतं ब्रह्मलोकं नयाशुभं ततः प्रदक्षि  
णं कृत्वा आचार्य्यं हस्ते सोपस्करदक्षिणां पीठं च दत्त्वा प्रार्थयेत् दिव्यमूर्तिं जगद्यदुर्द्धादं शाल्मा दिवाकरः क  
पिलासिंहो देवो मम मुक्तिं प्रयच्छतु यस्मात्वं कपिले पुण्ये सर्वलोकस्य पावानि प्रदत्ता सहस्रैरेणमममुक्तिं प्रदाम  
येति ततो न्यानपित्रा ह्यणान्से पूज्यान्नादिभिः संतर्प्यां शिषो गृहीत्वा स्वयं ससुद्धो भुजीत इत्युद्यापनकौ नुचां सो  
द्यापनं कपिलापघीव्रतं इयं पृष्ठात्तत्पुरुषकल्पादिरितिकल्पादिनिर्णये प्रागुक्तं अथाश्विनकृष्णसप्तम्यातिथिप  
त्वेन सूर्यपूजा महत्तय भ्रातृचकार्य्यं रुद्रादिसेतुखंडे सप्तम्यां योनौ भक्त्या भ्रातृकुर्यान्महालयं सप्ततिः  
कल्पसाहस्रं पितरं शान्तिं तृप्ततां संनतिं चाप्यविच्छिन्नं संपदं विपुला तथा पुत्रानपि प्रदास्थं तितुष्टाः पितृगणा  
स्तदा आश्विनकृष्णाष्टम्यामाश्वलायने ननाध्यावर्षसंज्ञकं आक्षमुक्तं एते नमाध्यावर्षे प्राष्ठपचा अपरपक्ष इति इ  
दं च सप्तम्यादि त्रिंशदप्यहस्सुकार्य्यं इति नारायणवृत्तौ हरदत्तस्तु मघायुक्तवर्षासु भवं त्रयोदशी आक्षमिति द्या  
चर्य्यौ पृथ्वीचंद्रोदये त्वस्यामि वाष्टम्यां भ्रातृगया तुल्यफलं तथा चोक्तं ब्रह्मादि आपादयाः च चमे पक्षे गया  
माध्याष्टमी स्मृता त्रयोदशी गजच्छाया गया तुल्यता तु पौतुके इति हेमाद्रौ पापे अपि वसुनामा पिता कन्यां शशापा  
नुग्रहाय च त्रौषपद्यष्टकाभूयः पितृलोकं भविष्यसि आयुरारोग्यदानित्यं सर्वकामफलप्रदेति एतस्याः पञ्चसंज्ञा  
प्युक्ता तथापि जानूकर्णः, शंखं ब्राह्मणं वास्यां क्षीणं सोमां हि जोत्तमाः शृष्टकाचं भवेत्पद्मं तत्र दत्तमथाक्षयम्

अस्यामहालक्ष्म्याः शोभेः सुखे योः प्रमयां श्रद्धया आर्द्धनरः कुर्यान्महालये अशीतिः कल्पसाहस्रं तृप्यं  
तिपितरोः स्यवे आशीर्भिव्यं त्येनं विघ्नां श्रान्त्यव्यपोहति संततिं चाप्यविच्छिन्नादधुः पितृगणाः सदेति अ  
स्यामेवाष्टम्यां विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पुत्रीयव्रतं हेमाद्रौ शौष्ठपद्यामतीतायां कृष्णपक्षाष्टमीतुया सोपवासीनस्त  
स्यां योऽपि पिता न यार्थिनी अत्र वासुदेवपूजनं पुरुषसूक्तेन पायसघृतादिहृत्वा पुत्रार्थं पुनामभिः फलैः कन्या  
र्थींस्तीनामभिः प्राश्य संवत्सरव्रतं कुर्यादिति पुत्रीयं व्रतं अस्यामेवाष्टम्यां महालक्ष्मीव्रतमुक्तं तत्र निर्णयान्  
ते पुराणसमूहये श्रियो व्रतभाद्रपदे सिताष्टमीमारभ्य कन्याभगते च मूर्धेय समापयेत्तत्र तिथौ च यावत्सूर्यश्च पूर्वोद  
गतोऽयुक्त्या इति तत्रैव कन्यागतां कमारभ्य कर्त्तव्यं हि श्रियोचनं हस्तप्रांतदलस्यैकैतद्व्रतमुत्तममाययेत् पूजनी  
या गृहस्थानामष्टमीप्राष्ट्यापि श्रयः दोषैश्चतुर्भिः संत्यक्तं सर्वसंपत्करातिथिः पुत्रमौभाग्यसौख्यायुर्नाशिनीमा  
प्रकीर्त्तिता तस्मात्सर्वप्रयत्नेन त्याज्या हस्तगतेरवौ विशेषेण परित्याज्या न वभीदूषिता यदीति दोषचतुष्टयं तत्रै  
वोक्तं त्रिदिने चावैचैव श्रष्टर्भनोपवासयेत् पुत्रहानवमीविद्वाली श्रीहस्वगतेरवौ त्रिदिनादिलक्षणमुक्तेर  
त्नमालायां यत्रैकः सृष्टशतिदिनद्वयावसानवारश्च दशमदिनं तदुक्तमर्थः यः स्पर्शो भवति तिथित्रयस्य चाहिद्यु  
सृष्टगवायमादिनं द्वयंचनेष्टं यत्ते सर्वे निषेधाः प्रथमारं भविष्याः मध्ये तु सति संभवे ज्ञेयाः व्रतस्य षोडशब्द  
साध्यत्वेन मध्ये सामान्ययोगात् इयंच चंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या तत्रैव पूजाद्युक्तेः परदिने चंद्रोदयादूर्ध्वं त्रिमुहू  
र्तव्यापित्वे पौर्वकार्या अन्यग्रापूव पूर्ववापराविदावाग्राह्या चंद्रोदये सदा त्रिमुहूर्तापेसाकार्थ्या परत  
श्रोर्ध्वगामिनीति मदनरत्ने निर्णयामृते सग्रहेः अर्द्धरात्रमतिक्रम्य वर्त्तयेत्तत्रातिथिः तदा तस्यातिथौ  
कार्थ्यं महालक्ष्मीव्रतं सदेति वचनाच्चेति संक्षेपः इदं ब्रूयं भाद्रशुक्लाष्टमीमारभ्याश्विनकृष्णाष्टम्यंत पोडश



दिनसाध्यमर्द्धरात्रव्यापिन्यामष्टम्यांकार्थं प्रारंभस्तस्याज्येष्टायुतायां शुक्लाष्टम्यांकार्थं तथा च रक्तादि मासिभा  
 द्रपदपक्षशुक्लेष्टायुताष्टमी प्रारब्धव्यं व्रतं तत्र महालक्ष्म्यायतात्मभिः समापनं च कृष्णायामष्टम्यामेव तद्ब्रूतं च  
 द्रोदयव्यापिन्यामष्टम्यामेव चंद्रोदयव्रतं चैव तिथिस्तात्कालिकी स्मृतेति दिनद्वये चंद्रोदयसत्वेऽसत्त्वे वा पूर्वैव प  
 रदिने चंद्रोदयोत्तरं चेदष्टमी तदा परैव मदनरत्ने पुराणसंमुख्ये पूर्वापरविद्धावाग्राह्या चंद्रोदये सदा त्रिमु  
 हूर्तानुसाप्युपरातश्चोर्ध्वगामिनीति अथ व्रतविधिः हेमाद्रौ मदनरत्ने रक्तादे रक्तदंडवाच सौभा  
 ग्यजननं स्त्रीणां दौर्भाग्यपरिहृतं परमैश्वर्यजननं तद्ब्रूहि शंकर इति श्रुतवाच साधुसाधु महाबाहो यत्प  
 ष्ठो हं त्वयानय तत्तेहं संप्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं येन चर्षणेन नरोदुर्गतिं यतिकर्हि चित् सुभगा वा स पुत्रा वा  
 वंध्यावापि स्त्रियोगुह अस्ति देव्या व्रतं पुण्यं महालक्ष्म्याः षडानन नारीणां च नराणां च व्रतं सर्वं सुखावहं  
 रक्तदंडवाच देव्याश्चरितमाहात्म्यं मर्त्यैकेन प्रकाशितं विधानं कीदृशं ब्रूहि व्रतस्यास्य महाविभो शंकर उवाच  
 देवासुरमभूद्युद्धं पूर्णमवशतं कृते महिषे सुराणामधिपे देवानां च पुरंदरे तत्र देवैर्महावीर्यैर्नारायणाबलाश्रयात्  
 असुरानिर्जिताः सर्वपातालतलमाययुः केचिच्छंकांगताः केचित्त्रिविष्टारवृणालयं गिरिदुर्गं समाश्रित्य  
 केचित्स्थयुर्नहासुराः तत्र कोलासुरो नाम दुर्जयस्स महाबलः गोमंतदुर्गं मंदगैर्गिरिमाश्रित्य निर्भयः द्याराजक  
 न्येकालोके रूपवत्यो महागुणः आनीय गिरिदुर्गस्थोरमयामास सर्वशः रमयित्वा क्षिपन्नत्र कामरूपं विलंगमः  
 एतस्मिन्नेव काले तु ह्यागतौ मुनिस्तप्तौ श्रुतप्रभावसंपन्नौ पुलस्त्ये गौतमस्तथा तीर्थयात्राप्रसंगेन श्रुत्वा वा  
 क्यं जनस्य च कोलासुरेण चरितं कन्याहेतोः शिखिध्वज तावूच तुर्जनं सर्वसगस्योऽस्ति महामुनिः येन तोयनि  
 धिः पीतो विध्याद्रिशच निचुरितः तं ब्रूय मोसर्वैकोलासुस्वधाप्तये इत्यामं त्रययुः सर्वगत्वा तमभि

पाच्य ऊचुः संवयथायुतं कौलासुरविचेष्टितं तच्छ्रुत्वा भगवानाह मन्त्रावलीणरग्यूधीः सृष्टिस्थिति विनाशानां कारणं भक्तवत्सलाः रानस्यार्द्रोतपस्यति ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः तिस्रः संध्यामूर्तिमव्यस्तपांशुश्रुपणेरताः अपश्य तमहालक्ष्मीं शक्तिरूपेण संस्थितां सर्वशक्तियुतां दिव्यलोकानां हितकाम्यया इत्युक्तास्त्वरितं गत्वा कौलासुरवधां स्तरे निवेद्य निखिलं तेभ्यस्तस्थुः प्रांजल्योजनाः तच्छ्रुत्वा निखिलं तेभ्यो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः संध्यात्रयं समाहूय वाचं प्रोचुः नुरेश्वराः वेदारुसुरष्टभ्यो मौलिमणि कथमंडला हरिष्यति महालक्ष्मीर्येदे कौलासुरं रिपुं भगवत्यो नर्त्तिनत्वा दंडश्लाघादिभिर्वरेः श्रायुर्धैर्विधैः कृत्वा जायमाप्स्यथ संयुगे युष्माकं वमहानयो सौयुष्मत्क्रोधसमुद्भवः भूतनाथो भूतमन्युर्वैः सहायो भविष्यति इत्युक्त्वा स्वरितं गत्वा रुधुः कौलराक्षसं निरुध्य च पुरीं देव्यो जगज्जलदस्त्वनाः भिदंत्यश्च दिशो वद्वंधं धृत्य श्वत्स्क्रुधां कौलासुरो हि तच्छ्रुत्वा प्रोत्पपात महस्वनः रोपणः क्रोधं ताद्याक्षो मिरो रिचमृगांतकः हस्त्यश्चरथादातैश्चतुरंगवलां न्वितः निर्ययौ एतनां योद्धुं कालिकाया इवाशानिः सक्तुं डला शिरस्त्राणकवची धृतवाणिधिः वद्धगोधां गुलित्राणः क्रुद्धो वृत्रइवापरः ततो राक्षससैन्यं तद्धूतनाथेन संगतं देवनां रीजनेनापियुद्धं चक्रेति भीषणं महारवैर्भीमघोषैर्वाणैर्क्रैकारनिःस्वनैः निःस्वानिनिनदैश्चैव लोकः शब्दमचोभवन् जयेति वदतां तेषां धावतामि ते रं वष्टधे समरं घोरं मुष्टामुष्टिकचाकचि उद्धते राक्षसवले भूतनाथो म हावलः मम दर्शनासानीकं शर्वैः सुदारुणैः हतं दृष्ट्वा सुरवलं क्रुद्धः कौलासुरोऽपि आभिद्रुत्य गदापाणिस्ताडयामास भैरवं ययो मूर्छां महावीर्यस्तया अभिहतमस्तकः ततो देव्योतिवेगेन ह्यभिद्रुद्रुद्धतैः त्रिशूलैरभिजघ्नस्तं पट्टिशेऽव्यदरयन् मुष्टाभिस्ताडयामासुर्नखैश्चैव व्यदरयन् पादाघातैः समाजघ्नः सिंहाः करिवरं यथा सकुंडलशिरस्त्राणे दष्टो घोरकलोचनः कृतभ्रुकुटि वक्रोसौराक्षस्तस्मा मुहुर्मुहुः गदया ताडयामास

शिरः कंठांसकुक्षिपु वभजुस्तांगंदांतास्तुहसंस्थःसुमदाकुलाः ततोधनुर्धरोभूत्वावाणजालमवा  
 किरत् तांसांशरीरमर्माणिभिदञ्जरशतैःशितैः ननादवद्ववैरोसौहृदयचाभिनच्छैः ततः क्रुद्धतरास्तास्तुतंतादैर्ज  
 गृहृभृशं आक्राशेधामयित्वातंचिक्षिपुर्गर्गनेक्रुधा कोलासुरोपिपतितोयावदुत्थातुमिच्छति तादन्निर्गत्य  
 लक्ष्मस्तंतादाभ्यांप्रत्थयीडयत् तत्पादपीडितंरक्षोविवृत्यनयनेभृशं मुकंकंठःस्वनरुत्वाततोमोहमुपेयिवान्  
 ततोदेवाः संगंधर्वांमनुष्याःपुत्रयोऽस्तुतन् देवनाथाश्चदेव्यश्चनन्तुः सुमदाकुलाः देवदुंदुभयोनेदुःपुष्प  
 दृष्टिः पपातखात् दिशःप्रसेदुर्मरुतोववुर्मंदरवंजत् सुरासुराशिरोरत्नवंधपादावुजास्ततः देवयोदि  
 वयेनयनेनयांतिकोलापुरंप्रति आयांतोपकजावीक्ष्यमुकपादाग्रशंखलः तुष्टावपरयाभक्तयाराजकन्यागणो  
 मुदा पंकजां कमलः राजकन्याऊचुः यदारुमीरसुरदंकिरीटकोटारोचिर्घटारिभिकरकल्पितरत्नदीप देवि  
 त्यदीयचरणंशरणंजनानांसेवामहेसकलमंगलवर्द्धनाय १ उत्फुल्लकैरवदलायतलोचनार्थैर्गंडोल्लसच्चटुलकुंडलमंडि  
 तांयै राकाशशिप्रतिभटाननकोमलायैतस्येनमः कमललोचनवल्लभायै २ सद्गतकल्पलतिकांहरकंठभू  
 पांकेयूरेहमकटकोज्ज्वलकंकणांकां संसारसागरमुखेपततोममाद्यत्वत्पादपीठकरयटिरनंगमातः ३ हृष्टादेवि  
 जनास्तयायिविधाव्रक्षाधिपत्यगताः विष्णोर्वक्षसियाचकारतरलालीलावृजमालाभ्रमं क्लेशाग्निप्राहितंत्वदीय  
 चरणद्वंद्ववृजसेवारतं कारुण्यामृतसारपूरितदृशामामद्यपश्येत्परि ४ मल्लीविफुल्लकुसुमोज्ज्वलमध्वभाग  
 धामिल्लभारजिततारकचित्रिताभा उतसहेमानिकपोज्ज्वलकायकांतिलक्ष्मीः स्वयंप्रणमताश्रियमातनोतु ५  
 इतिस्तुतामहालक्ष्मीर्भक्तानामिष्टदायिनी राजकन्यास्तुताःसर्वामुक्तास्वपुरमाययो ततःप्रभृतिर्लोकैपुपूज्यास्ताः  
 सर्वकामदाः ताश्चतुःषष्टिर्योगिन्योमहालक्ष्मीर्पाश्रिहात् नृत्यंतिनिर्वहस्तत्रगीतवादित्रानिःस्वनैः पुरोदेव्यामहा

लक्ष्म्याः करहाटपुरे निशि एवं प्रमावासादेवी विष्णुरामापठानन व्रतस्यास्य विधानं च शृणु मत्तौ विधानतः मासिमाद्र  
पदेशुके पक्षे ज्येष्ठा युताष्टमी प्रारब्धव्यं व्रतं तत्र महालक्ष्म्या महात्मभिः करिष्यामि व्रतदेवित्वं ब्रह्मकस्तत्परायणः तदवि  
म्रेन मेया तु समाहित्वत्प्रसादतः इत्युच्चार्य्य ततो वदध्याडोरकदक्षिणेकरे षोडशत्रयसिंहिंगुणैः षोडशभिर्भुतं तर्ता  
न्वहं महालक्ष्मीं पूजयेन्नियतात्मवान् गंधपुष्पैः सनैवेद्यैर्यावच्छृणुष्वमीदिनं तस्मिन्दिने तु संप्राप्तैः कुर्यादद्यापनं व्रतं  
वस्त्रमंडपिकां कृत्वा माल्यरत्नोपशोभितां त्रिभूमिकां च सुश्रद्धां नानादीपैरलंकृतां चतस्रः प्रतिमाः कृत्वा सौवर्णास्त  
तस्वरूपिणीः स्नपनं कारयेत्तासां पंचामृतविधानतः षोडशैरुपचारैश्च धूपदीपादिभिस्तथा जागरंतव्रतं वंगीत  
वादित्रनिःस्वनैः ततो निशीथे संप्राप्तैश्भुजितैः ५ मृतदीधितौ कृत्वा तु स्थंडिले पद्मपङ्कतं प्रजयेत् दद्याद्धर्चय  
शिने व्रती तस्मै समाहितः क्षीरोदाणवसंभूतं चंद्रलक्ष्मीसहोदर पीयूषधामरोहिण्या समाहितो धैर्यगृहाण मे जानु  
भ्यामवनीं गत्वा मंत्रेण प्रार्थयेत्ततः क्षीरोदाणवसंभूतं कलमलालये प्रयच्छ सर्वकामान्मे विष्णुवक्षस्तथालाल  
ये पुत्रान् देहि यशो देहि सौख्यं सौभाग्यमेव च कालिका लिमहाकालि विकरालि नमोस्तुते त्रैलोक्यजननि त्राहि  
वरदे भक्तवत्सले एकनो धेजगन्नाथे जमदीन्ना प्रिये व्यये रेणुके त्राहि मादे विराममातः शिवंकुरु भूतनाथे जगन्नाथे  
प्रसीद पुरुषोत्तमे कपालकर्त्तिका शूलढमरुव्यग्रहस्तके श्रियंकुरु महालिमहा श्रियचाशुनाशय भैरवे तैर्मे  
हा लक्ष्मीं प्राथ्यं श्रोत्रिययोषितां श्रीसूक्तेन तथा वैष्णोपद्मानि जुह्याच्छुचिः पायसं चैव पितृत्वानि तदलाभे यवायृतं  
ग्रहेभ्यश्चैव होतव्यं समिच्च रुघुतादिकं चंदनं तालपत्रं च पुष्पतालिकादिकं तथा नवैशूर्पथं भक्ष्याणि क्षिप्त्वा बहुविधा  
निच प्रत्येकं षोडशैतानि पुण्यपूर्णानि चैव हि तान्यन्नेन समाच्छाद्य व्रती दद्यात्समंत्रकं क्षीरोदाणवसंभूतं लक्ष्मी  
श्चंद्रसहोदरा व्रतेनानेन संतुष्टां प्रीयतां विष्णुवत्सभा इंदिरा प्रतिगृह्णाति इंदिरा वैददाति च इंदिरा तारकोभाभ्यां

इन्दिरायेनमोनमः दत्त्वा धैर्याय न दौर्गन्धश्च श्रोत्रियाणां च यो पितः च तस्त्रः प्रतिमास्तास्तु त्राह्मणा यि निवेदयेत्  
 एवं कृत्यं सुनिर्वर्त्य ब्रतीभोजनमाचरेत् इति व्रतविधानं अथ कथा स्कंद उवाच केन दंस्वीकृतं पूर्वं कथमस्मिन् प्र  
 काशितं ब्रूहि मे तत्त्वतो दिव्ययहवल्लभस्तव शंकर उवाच आसीद्राजा सावर्भौमो मंगलाब्ध इति श्रुतः कुण्डिनेन  
 गरे स्म्येतस्य पद्मावती प्रिया तमागतः कश्चिदंशुदेवः सको वक्राह्मणोत्तमः अज्ञातनामा तस्या सौनामचक्रे नृपोत्तमः  
 तवल्लक इति रूपयो वभूव द्विजसत्तमः कदाचिन्मृगया सको भूपालो वनमाविशत् तत्र विद्ध्याराहादीन् मृगान् हत्वा  
 सहस्रशः क्षुत्तृप्तरिवृतः श्रुतो वृक्षमूलमुपागतः उदकान्वेषणे चारान् प्रेषयामास सर्वतः वने जलं तेनापश्यन् चिर  
 भ्रांत्वा प्रयत्नतः तेगत्वानुपतिं प्रोचुर्नात्रा भइति दुःखिताः तवल्लकोऽपि वध्नामविपिनं तदंतर्द्रितः भ्रममाणस्त  
 दापश्यन् कार्स्मिन्निचहन् गवहरे रम्यं सरोवरं दिव्यं कुमदोत्पलमंडितं तत्रापश्येद्वेवकन्या दिव्यरूपामनोरमाः तन्व  
 गीश्चारुनयनाः पीनोन्नतपयोधराः हारकंकणकेतून् पुरुरालं रुताः शुभाः पूजयंतीर्महालक्ष्मीं व्रतरूपेण सादरात् त  
 वल्लकोऽपि प्रच्छकिमिदं कथयतामिति स्त्रियञ्जुः महालक्ष्मी व्रतमिदं सर्वकामफलप्रदं क्रियते स्माभिरेकाग्र  
 मनो भिस्त्वत्र भक्तितः तवल्लकोऽपि तच्छ्रुत्वा व्रतं जग्राह भक्तिमान् तदनुज्ञां गृहीत्वा सजलमादाय सत्वरं आजगा  
 म जलं तस्मै दत्त्वा प्रांजलिना सह जलं पीत्वानुपस्तस्य दृष्टवान् डोरकं करे किमिदं डोरकं विप्र किं व्रतं कृतवानसि राज्ञा  
 दृष्टस्तवल्लोऽपि कथयामास तद्गतं तच्छ्रुत्वा राजशार्दूलो व्रतं जग्राह भक्तिमान् तवल्लेनैव सहितो राजा स्वपुरमाय  
 यौ पद्मावतीं गृहं गत्वा तयारंतुं गतो रहः रममाणाय सा देवी तेन राज्ञा प्रियेणैव तं दृष्ट्वा डोरकहस्तं कुपितो त्यक्तको  
 पना कया त्वयं चितो ब्रूहि कया वंद्युं डोरकं मावादीरन्यथा त्वितल्लक्ष्मीं व्रतमनुत्तमं इत्युक्ता पि प्रियेणा सौहस्त्ये चि  
 च्छेदो रकं ज्वाला मालाकुले वह्नीक्षितवत्यतिकोपना हाहा कष्टमिदं पापकृतं मूढधिया इत्यया इति निर्भस्स्यतां

राजातत्याजवनगन्धरे साचहानिययौपशचात्तत्रहानिययौनृपः महालक्ष्म्यपचारिणसारण्येजलवर्जिते मृगमा  
णवनेतास्मिन्नकांचिद्वृत्तिमापसा विचरतीवनेतत्रऋषेःकस्यचिदाश्रमं ददर्शमृगसंकीर्णशांततृष्णमृगाश्रितं  
तत्रापश्यद्वनेरम्येवसिंधुमनिपुंगवं वंदेचरणैतस्यसिंहादुःखकर्षिता चिरंध्यात्वामुनिस्तस्याज्ञातवान्दुःख  
कारणं महालक्ष्म्यपचारिणज्ञातंविज्ञानचक्षुषा तद्गतंकारयामासतस्यादुःखोपशांतये तद्दुःखतत्क्षणादेवविनष्ट  
मभवत्तदा पुनश्चमृगयासकोभूपालोवनमाविशत् कंचिमृगंसमाविध्यद्वाणैकैकवाहुमान् अन्वगच्छन्मृग  
पदंतस्याश्रममुगमत् वरंमुनिंददर्शमेवसिंध्वीतकल्मषं कृतातिथ्यक्रियोदृष्ट्वाचरंतौवीहरंतिकात् हाव  
भावविलासागूहर्तंहरिणक्षणां तदनिर्गत्यनृपतिःश्रोवाचमधुरंवचः वामोरुकासिकल्याणिकिमर्थचरसेवने  
किन्नरीमानुपीवत्वंचक्षिणीचारुहांसिनि किमत्रवहुनैकैकभजनंभजस्वनां नृपेणतेनसाष्टासास्मितावाक्यम  
ब्रवीत् पुनर्भजामिचाहंत्वामेवहिमहिर्पतिव महालक्ष्म्यपचारिणत्वयाहीनाचराम्यहं मुनींद्रस्याश्रमेरम्येतरुगुल्मो  
पशोभिते ममोपरिकृपाविष्टोमहालक्ष्मीव्रतोत्तमं कारयामासविधिवत्सर्वविघ्नोपशांतये तयोक्तंवचनं श्रुत्वा  
सचोत्फुल्लविलोचनः ऋषेरनुज्ञामादायप्रियामादायसत्वरः दृष्टपृष्ठजनैर्जुष्टपताकाध्यजशोभितं प्रविवेशतथा  
साद्वैसर्पौरेरभिवंदितः महालक्ष्म्याव्रतंभूयस्तयासहचकारह भुक्तेहभोगान्विपुलान्पुत्रैःपौत्रैःसमावृतः भूपालः  
सार्धैर्भौमोभूत्तबल्लोमात्यतांययौ महालक्ष्मीप्रसादेनमंत्रिभिःसर्वसंपदां एवंप्रभावासदिवानराणामिष्टद  
यिनीं सर्वपापहरादीं सर्वदुःखापहारिणीं एवंषोडशवर्षैतुक्तं तन्व्यं व्रतमुत्तमं याकरिष्यतितांभक्त्यास्वयंसिद्धि  
रूपासते लोकपालाश्चपुण्यंतिदासाइवमनोरथान् नारीवापुरुषःकारिष्यतिमुदाभक्त्याव्रतंयत्नतः सेवंतेहरिरुद्रप  
द्मजसुरानुप्यंतितस्यप्रियं तत्पादौपरिरंजयंतिमनुजामौलिप्रभामंडले स्तस्मिन्नेवकुटुबिनीववसतेलक्ष्मीःस्व

यं विष्णुना येभक्त्याचाप्यभक्त्यावाकुर्वति व्रतमुत्तमं श्रुतकोलेस्वयं विष्णुः संसारात्परिरक्षति यद्दंशुषुया  
 न्नित्यं श्रावयेद्वासमाहितः न संत्यजति तं लक्ष्मीरलक्ष्मीनैव तं भजेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते

॥ इति स्कंदोक्तं महालक्ष्मीव्रतं ॥

अथ भविष्योत्तरं महालक्ष्मीव्रतं युधिष्ठिर उवाच स्वस्थानलाभपुत्रायुःसर्वैश्वर्यसुखप्रदं व्रतमेकमाचक्ष्व विचा  
 र्य पुरुषोत्तम श्रीकृष्ण उवाच दुर्वारवृत्रदेव यपरिव्याप्तोऽत्रि विष्टपे एतदेव कृतस्यादौ देवैर्द्रुःप्राह नारदं तस्य श्रु  
 त्वा ततो वाक्यं समुनिः प्रत्यभाषत नारद उवाच पुरंदरपुरापूर्वं पुरमासीत्स भान्वितं रत्नगर्भाभवद्भूमिर्देव्यत्र रत्ना  
 ढ्यभूधरेः यत्रांगनाजनापांगं भंगलोचनसायकैः त्रैलोक्यं स्ववशं चक्रे देवः कुसुमसायकः चतुर्वर्गजनार्थं त्रयञ्च विविश्व  
 विभूषणं विश्वकर्मापि यद्वीक्ष्य कं पयस्य निशिशिरः तत्राभवन्महर्षिपालो भंगलोचनसायकः वित्स्वदेवार्थं त्रियातस्य दु  
 र्भंगकाचमब्रूवद् अन्यातुषोले देव्यामहिपीसायशस्विनी कदाचिन्मंगलराजाचोले देवी सहायवान् प्रासादशिखरा  
 रूढः स्थलीमिकामपश्यत तामालोक्य महर्षिपालः स्मरस्मरमुखां वुजः चोले देवी पतिः प्राह दंतयोऽति तदिदं मुखः चंचला  
 क्षितवोद्यानं कान्तिं दितनंदनं कारयामितवोद्विष्टं त्रीधानमकारयत् संपन्नं च तदुद्यानं तानाद्रुमलताकुलं श्रयागत्य  
 महाकोलस्तनुरष्टनभस्तलः पंकजप्रावृद्धघनश्यामश्चक्षुराक्षितचंचलः दंष्ट्रातर्जितचंद्रार्कः प्रलयार्भाधरस्त्वनः क  
 चिदंष्ट्राप्रहारेण कचिदंगविघर्षणैः श्रमूलयत्तुखननसर्वान्पादपान्पांडुनंदनं तद्भनर्कातिविज्ञाय समेत्योद्यानपालकाः  
 रामयास्तस्य वृत्तान्तमुचुस्तन्पतेः पुरः तदाकर्ण्य ततो राजा क्रोधाद्दृष्टुं पितलोचनः वधाय दंष्ट्रेण स्तस्य संदिदेशाखि  
 लेजनं ततश्चालभूपालः स्वगंडगलितैर्गजैः आह्लावयन्महर्षीसर्वां वाजिघटावृतां वरां चालयन्निखिलान् शैलान् स्यं  
 दनीधमरुद्वयैः पतित्रातमहाध्वनैस्त्वरयन्यवनांतिकं तस्यावश्यं शिरः छेदं विदधामि रिरिव तस्य भूपस्य तद्वाक्यं

समाकर्ण्यसस्रकरः जगामास्यैवमार्गेणप्राणिनेश्चेष्टितं यथा ततः क्रुद्धोमहीपालः कशयाश्चैप्रताडयच  
 ब्रीडाकलंकितास्येदुर्मार्गेतस्यैवसोऽगमत् गत्वाथविपिनंघोरं सिंहशार्दूलसंकुलं तमालतालहितालशालार्जु  
 नलतान्वितं झिल्लीझांकारं सराववाचालितादिगतरं तत्रैकेवतसापश्यन्वहुश्चामभूपतिः कोलोविलामवा  
 प्यायसोभवद्राजसन्मुखः भल्लेनसोवर्धाकोडंज्वेणाद्रियथाभवान् अथव्योम्निविमानस्थः स्मरसुंदरविग्रहः  
 कालरूपपरित्यज्यसोत्रवीन्मंगलं नृपम् गंधर्वउवाच त्वस्यस्तुतेमहीपालत्वधामुक्तिः कृतमम तमाकर्ण्य  
 वृत्तांतयेनाहंजातईदृशः 'एकदादेवताष्टैः संवृतः कमलासनः चंचत्पदादिभिः स्वानैः पङ्कगधैः सप्तभिः स्वैः मे  
 द्वादिभिस्त्रिभिर्गनैर्गोयमानं मनानृप ज्ञानास्थानगुणोपेतमश्रौषीर्द्वीतमुत्तमं गीयमानं च्युतस्थानंततोहं कर्मणा  
 मुना प्राप्ताश्चित्ररथेन ब्रह्मणा सृष्टिकर्मणा ब्रह्मोवाच कोलोभवेति मेदिन्यामुक्तिस्तैतुयदातदा निजं  
 ताखिलभूपालीमंगलत्वाहं निष्यति तदद्यघटितं सर्वस्वत्प्रसादान्महीपते तद्गहाणवरं भूपदेवस्यापि सुदुर्लभं म  
 हालक्ष्मीव्रतं दिव्यंचतुर्वर्गफलप्रदं लभस्वसर्वभौमत्वं गच्छ राज्ञ्यं निजं द्रुतं चित्ररथोत्थगंधर्वउ  
 केदं भूपतिं प्रति श्रतर्धानं गतस्तुष्टः शरस्कालइवावुदः अयं मंगलभूपालः पार्थस्यं द्विजमाकुलं विलोक्य पवटु  
 कांकिर्विष्कक्षानिक्षिप्तशंवलं उवाच मधुरावाचंस्मितपूर्वा शुचिस्मितः देवस्त्वं दानवस्त्वं वांगंधर्वोवापिराक्षसः स  
 त्यं वदवटोकस्मात्किमर्थं त्वमिहागतः श्रुत्वा त्वाशिष्यविप्रस्तं प्राह त्वद्देशसंभवः अहं साधैत्वयाजातस्नदादिशयथो  
 चितं राजाथतमुवाचेदं त्वंवटो भूतनायकः अपत्याणैर्विधायाश्चतूणैतोयंचपायय अथविश्रम्य भूपालं वटुको  
 वटपादपे तथाकृत्यतुरंगंच समारुह्य महामतिः जगामपक्षिघोषेण यत्रास्ते सुंदरं सरः कर्मलैकविलासेन रथां  
 गाभरणेन च वनमालाश्रयत्वेन दधन्ना रायर्णितनूं भग्नवायुसुतोद्योगमक्षारं विपवर्जितं नाशितागस्य तत्प्लाति



प्रसन्नं सगराधिकं पंकेमशोथतत्र श्वः पृष्ठादुत्तोर्यंतस्य सः चतुर्दिशिरीक्ष्याथतस्यैव सरसस्तटे दिव्यवस्त्र  
 परीधानदिव्याभरणभूषितं कथयतं कथां दिव्यास्त्राणां सार्थमपश्यत उपसृत्याथतसार्थतद्भूतां तनिवेद्य च कृ  
 तां जलिरिति प्राह वटुर्मधुरयागिरा वटुरुवाच ' एतत्किं क्रियते सार्थत्वया भक्तिपरेण च कोविधि किं फलं च स्य ब्रू  
 हितमेयथा तथ श्रुत्वेति मुवाचेदं सार्थः करुणयाऽन्वितः सार्थ उवाच शृणु विप्रैकचित्तेन श्रद्धाभक्तिसमन्वितः  
 यामाया प्रकृतिः शक्तिश्चैक्येऽप्यभिधीयते व्रतमेतन्महालक्ष्म्यास्तस्याः सर्वफलप्रदं आकर्णय विधिचित्तस्य कथ्य  
 मानं वटो मया भाद्रमासि सिताष्टम्यां प्रारंभोऽस्य विधीयते प्रातः षोडशकृत्वस्तु प्रक्षाल्याद्विष्करो मुखा तं तु षोडशसंयु  
 क्तग्रंथि षोडशसंयुतं मालतीपुष्पकं पूर्य च दनान् गुरुचर्चितं लक्ष्म्यै नमोऽथ मंत्रेण प्रतिग्रथमभिंमंत्रितं धनधान्यध  
 रं धर्मकीर्तिमायुर्धनं शः श्रियं तुरंगानंदं तिनः पुत्रान्महालक्ष्मिं प्रयच्छ मे मंत्रेण निनवद्ध्यथ डोरं कंदाक्षिणे करे कां  
 डानि षोडशदायदूर्वायाश्चाक्षतानि च एकचित्तः कर्थां श्रुत्वा पूजयेत्तैश्च डोरं ततस्तु प्रातरारम्य यावत्स्याद  
 सिताष्टमी तावत्साल्यहस्तौ तु पादादीनि कथां तथा शृणुयात्प्रत्यहं देव्यै तत्संस्मर्यै रक्षतादिभिः अथ कृष्णाष्ट  
 मी प्राप्य नक्तकाले जितेंद्रियः स्नातः शुक्लां वरधरो व्रती पूजागृहं विशेत् तत्रोपविश्य पूर्वस्म्यश्चारुधौ तासनोपरि श्वे  
 तपट्टे लिखेदष्टदलं कमलमुत्तम ऐद्यादिशक्तिं संयुक्तं पार्श्वपञ्चसंकेसरं कर्णिकायां न तोलं दर्भकं पूर्य शौद्रपांडुरां शु  
 भ्रवस्त्रपरीधानां मुक्ताभरणभूषितां पकजासनसंस्थां तां स्मराननसरोरुहा ' शारदे दं दमलां कांतिस्त्रिगन्धनेत्रांचतु  
 र्भुजां पद्मयुगमा मभयदां वरव्यग्रकरां वृजां अभितोगजयुग्मेन सिसिच्यमानां करं वृना सचिच्यविलिखेदेवकीं  
 पूर्य गुरुचंदनैः ततस्त्वावाहनं कुर्यान्मंत्रेणानेन सव्रती महालक्ष्मिं समागच्छ पद्मनाभपदादिह पंचोपचारपू  
 जयंत्येवदर्थे देवि सर्वदा आवाहनं ॥ १ ॥ आलयस्तेह कालितः कमले कमलालये कमलेकमले लक्ष्मिस्थितिं त्वं

रूपयाकुरु स्थापनं २ गंगादिसलिलाधारं तथैव त्रामंत्रिं दूरयात्राश्रमहरं पाद्यं प्रतिगृह्यतां पाद्यं ३  
स्नानं तत्र महालादिमकरं गुरुवासितं सुतथैभ्यः समानीतं स्नानं तत्र तिगृह्यतां स्नानं ४ मलयाचलसंभूतं नाना  
पत्रगरक्षितं शीतलं बहुलामोदं चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं ५ ॥ मिलत्परिमलामोदं मत्तालिकुलसंकुलं आ  
नंदिनंदनोद्यानपद्मार्थे कुसुमं नमः पुष्पं ॥ ६ ॥ अथांगपूजा नाभिपू मन्मथवासिन्यै- स्तनीपूज- ललि  
जानुनीपूजयामि कमलवासिन्यै- कटिपू शाल्यै- नाभिपू मन्मथवासिन्यै- स्तनीपूज- ललि  
तार्यै- भुजद्वयं पू- उत्कंठिन्यै- कंठपू मायार्यै- मुखपू शिरःपू पद्मार्थे नमः स  
र्वांगपूजामि गंधसंभारसंवहं शुचस्तु समुद्रवं सुरासुरनरानंदिधूपं देवि गृहाण मे धूपं ॥ ७ ॥ अथ  
प्रजावर्तोलक्ष्मीवरदां विष्णुवल्गुभ्यां हिरण्यावहं त्वर्णमालिनोपद्मवासिनो पद्मश्रियां मुकालं कारां सूयाचंद्रां  
विश्वनृत्तिविश्वभूतिं ऋद्धिं समृद्धिं तां पुष्टिं धनेश्वरं शुद्धां भोगिनीं भोगदात्रीं धारामिति मातृदंडं डलाखडचंद्रं वि  
वाधितेजसां निधानं देवि दीपो धिपो धिनिर्मितस्तव भक्तिः दीपः ॥ ८ ॥ देवतालयापातालभूतलाधारधान्य  
जं षोडशकारसंभारं नैवेद्यं तेषां श्रिये नमः नैवेद्यं ॥ ९ ॥ स्नानादिकं विधायापि यतः शुद्धिरवाप्यते तदे  
तदाचमनीयं महालक्ष्मिं विधीयतां आचमनं ॥ १० ॥ पातालतलसंभूतं वदनां भोजभूषणं नानागुणसमा  
कीर्णं तांबूलं देवितेनमः तांबूलं ॥ ११ ॥ तंतुसंतानसंवद्धं कलकौशलनिर्मितं सर्वांगभरणं श्रेष्ठं तनं परि  
धीयतां वस्त्रं ॥ १२ ॥ विष्णोर्वक्षसि पद्मे च शेषे च क्रैतयां वरे लक्ष्मीं देवि यथासि त्वं मायि देवितया भव प्रा  
र्थना उत्तार्थदोरकं वाहो लक्ष्मीपाशं ध्यानिधापयेत् लक्ष्मीं देवि गृहाण त्वंदोरकं यन्मया धृतं कथां श्रुत्वा सुवर्णं  
वा दत्त्वा चार्थं यदक्षिणां एवं निर्वर्त्य विधिवत् पूजनं वटुकाश्रियः हे वटुके तिस्रो बोधनं चातुर्वर्ण्यं यदेवाय यथाशक्त्या

अदक्षिणां दीपान्पोडशर्पिडाश्चगोधूमस्याद्विजातये दत्वातत्संख्ययाभुक्कारात्रौजागरणंचरेत् चंद्रोदयेऽंशसंज्ञतेद  
 द्यादध्वंतेतोत्रती मंत्रेणानेनविभ्रेद्रशंखेनानुफलादिना नमोस्तुतेनिशानाथलक्ष्मीश्रातर्नमोस्तुते संपूर्णतांत्रतया  
 तुष्टहाणार्धविधो नमः इतिचद्रायाध्वंदानं प्रातर्विसर्जयेद्देवामंत्रेणानेनसुव्रती पंकजदेविसंस्थज्यममवेशमनिस्वि  
 शा मातःसपुत्रभृत्योहंसुखीस्यात्वंत्प्रसादतः इतिविसर्जनं 'पोडशहेतुसंपूर्णैक्युर्ध्यापनं'व्रती विधिनार्धेनविभ्रे  
 द्रशूणुश्रद्धासमन्वितः दातव्याधेनुरेकावैस्वर्णशृंगादिसंयुता श्रोत्रियायसुवर्णचप्रदद्याद्दसनादिकं सार्धंउवाच एत  
 नेकथितंविप्रव्रतानामुत्तमंव्रतं यद्विधानादनयासाह्यभवेवांछितंफलं कृत्वाव्रतवरविप्रराजानंतंचकारय व्रतमेतत्त्व  
 यविप्रदेयंश्रद्धावतेपरं नास्तिकानांपुरस्तात्तुनप्रकाश्यं कथंचन नमस्कृत्वापितं सार्धंपंकादुत्थाप्यवाजिनं सपीत्वा  
 भस्तनादायपद्मिनीपत्रसन्निभं आरुह्यतुरगविप्रोराजातिकमुपागमत् नानाप्रकारसंभारशंवलान्युदकस्यच व्रत  
 प्रभावादभयन्वभुजेभूभृतांवरः अथारुह्यमहीपालोवटुप्यर्थाणि नहंयं तद्व्रतस्यप्रभावेणतूर्णंस्वपुरमागतः त  
 मालोक्यंसमालोक्यराजानंभूपुरंदरं उत्सवंचक्रिरेपौरास्तौर्ध्वत्रिकपुरःसराः बलस्पताकाधामानंराजत्कल  
 शमौक्तिकं पुरंनृत्त्यदिवाभातिछत्रदंडोचितैःकरैः अथोत्सुकतयाद्वारादधावतिस्मवरांगना रखलन्मुकालता  
 जलैश्चतुष्कमिवकुर्वती काचिद्दिमुक्तैशैवकृतैकनयनांजना काचिन्नितंवभारार्त्ताकाचिर्पीनपयोधरा अथा  
 विशन्महीपालोवटुनासहितोगृहं पौरनारीजनानाक्षिसलार्जैःपूरितविग्रहः अथोत्तिष्ठ्यैहयात्तस्माद्वटुहस्तावलं  
 वितः जगाममंगलाराजचौलेर्देवीतुयत्रै दृष्ट्वातुचौल्लेदेवीसाडोरकंवलिवाहुके विमृश्यमनसाकुदाशंकां  
 चक्रेनृपेत्विमां आखेटकस्यव्याजेनगतोन्यांवह्यभांप्रति सौभागयायतयावद्वोडोरकोदक्षिणभुजे तथैवटुकश्चा  
 धंमांद्रष्टुंप्रपितोश्रुयं ततोदुर्दैवदुष्टात्साकोपादाच्छिद्यडोरकं चिक्षेपचमर्हाष्टस्वसौभाग्यसुखैःसह नववोधचतां

गतापोटयनीपटोरकं नामतंमाचभेत्पायःकुर्वन्यात्तवर्नोद्भवां तद्वत्तस्यविधानार्थंस्वस्वामिन्धेनैवेदितं त  
 नेनूननमायायिच्छेद्वयकरोद्वनं नयसंनसरतेतिलक्ष्मीपूजादिनेनृपः तौर्यत्रिकस्यनिःस्वानचिह्नेद्वयागृहे  
 नृगेन नरारूपंमहेपालोन्ननंयदुमवगीत् नटोस्त्ययदिनलक्ष्म्याःसचतस्यकडोरकः वटोअथविधास्या  
 निमहृत्क्ष्मीप्रनंशुभं इतिष्टेनृपंप्राहडोरकबोदितोयया तच्छ्रुत्वामंगलोरानाचिह्नेद्वेव्येप्रकुप्यच मया  
 यपूननरारूपंविचित्रदेवोगृहंप्रति अत्रांतरेमहालक्ष्मीरुद्रारूपंविधायच अयमंगलभूपालोवटुवाक्कवलंबितः  
 वरात्कमलाचोपेचिह्नेद्वेवोगृहंप्रति जिज्ञासार्थंगृहंतस्याश्चोलेद्व्याःसमागता गच्छगच्छाद्यदुष्टेकिमिहा  
 नयकरोमिमे तयादुराशयात्यर्थलक्ष्मीःसाप्यवमानिता ततःक्रुद्धामहालक्ष्मीश्चोलेद्वीमभापत शशापाथमहा  
 लक्ष्मीश्चोलेद्वीपूनःपूनः कोलास्याभवदुष्टंययाहमवमानिता चोलदेवीतुश्रीयापात्कोलास्यासाभवनदा  
 कोलापूरमेतिस्यपांक्षितौतनंगलंपूरं अयायातामहालक्ष्मीश्चिह्नेद्वीनिकेतनं यहुधाचिह्नेद्व्यासालक्ष्मीः  
 नृमनोनितागता रुद्रारूपंपरित्यज्यप्रत्यक्षासाभवत्तदा पंचोपचारपूजाभिःश्रमंराज्ञीततौर्धयत् अतितु  
 द्वातदालक्ष्मीश्चोलेद्व्याच श्रीरुवाच अर्चनात्तेप्रसन्नास्मिचिह्नेद्विवरंशूणु वद्वेवरंततोरार्ज्ञोचिह्नेदे  
 वीगुभावाया चिह्नेद्व्याच येकरिन्पतितेदेवित्रतमेतत्सुरेश्वरि तद्देशमनत्वयात्याज्ययावच्चंद्रदित्राकरो अ  
 द्यारभ्यकयाहेयाभूपसंवंधिनीत्वया स्यात्तियातुक्षितोदेविभक्तिर्भवतुमेव्यपि सद्रवेनकथामेतांयेशपूति  
 पठन्निन तेषांतुवांछितंसर्वत्वयासहसदैवहि तथेत्युक्त्वामहालक्ष्मीस्तत्रेवांतरधीयत अयमंगलभूपालस्तत्रा  
 नत्यश्रियोर्वनं चक्रेपरनयामक्तयाचिह्नेद्व्यासमान्वितः अयेपायादुराचाराचिह्नेद्व्यागृहंप्रति चोलदेवी  
 समायाताद्वारस्यैवोरिताजनैः ततोजगामविपिनंयत्रासीदंगिरामुनिःअयालोक्ष्याद्रुताकाराज्ञात्वदृष्टयाविचिंत्यतां

समुनिःश्रीव्रतैदिव्यंचोलदेवीमकारयत् कृतव्रतायंसंजाताचोलदेवीमहाययाः दाक्षिण्यकेलिलालादि  
लावण्यैकनिकेतनं ततःकदाचिदागत्यवनमाखेटकेन्द्रपः मुनेःवेशमनिराजातोददर्शवामलोचनां अथराजामुनिं  
प्राहेकयंघन्येतिकथ्यतां तद्वृत्तांतंसारुयाथराज्ञेतांप्रददौमुनिः आथागत्यनिजराज्यंचोलदेवीसमन्वितः चिह्नेदे  
व्याचसहितोबुभुजेमंगलोन्मपः चिह्नेदेवीवरंचोलदेवीसमागमं समुद्रस्ययथागंगायमुनेसंगतेसदा तथा  
मंगलभूपस्यसंजातेवामलोचने परस्पराराधिकेतेतुप्रियेराज्ञोवभूतुः चिह्नेदेव्यासमंसोषचोलदेव्यासहाशि  
लां सप्तद्वीपवतीं पृथ्वीबुभुजेमंगलोन्मपः व्रतस्यार्यवसामर्थ्याद्भटुकःसोपिनूतनः अभून्मंगलभूपस्यमंत्री  
तवयथागुरुः भुक्त्वाथसकलान्भोगान्मंगलोभुभुजांवरः सपुनःस्वर्गमेत्याभून्नक्षत्रंविष्णुदैवतं नारदउवाच एत  
तेकथितंशक्रव्रतानामुत्तमंव्रतं यत्कथाश्रवणेनापिलभेतेवांछितंफलं प्रयागमिवतीर्थेषुदेवपुभगवानिव नदी  
पुचयथागंगाव्रतेपुचतथाव्रतं धर्मचार्थचकामंचमोक्षचयदिवांछसि तदेतच्चव्रतंशक्रकुरुश्रद्धासमन्वितः श्रीकृ  
ष्णउवाच व्रतमिदमथचक्रेनारदेनोपदिष्टंरामतिरपियस्माद्वांछितार्थसलेभे त्वमपिकुरुतैतद्धर्मसूनोयथास्याद  
भिमत्तफलसिद्धिःपुत्रपौत्रादिवृद्धिःधनधान्यधरांधर्मकीर्तिमायुर्धनःश्रियं तुरंगानंदःतिनःपुत्रान्महालक्ष्मीःप्रयच्छति  
इतिभविष्योक्तंमहालक्ष्मीव्रतं ॥

अस्योद्यापनंव्रतोद्यापनं कौमुद्यां पूर्वोक्तविधिनापोढशवर्पयंतं व्रतं विधायोद्यापनंकार्थ्यं तिथ्यादिसकीर्त्यात्मनो  
ऽखिलपापक्षयपूर्वकसकलदुःखदौर्भाग्यनिरसनघनधान्यैश्वर्यपुत्रपौत्राद्याभिवृद्धिद्वारा श्रीमहालक्ष्मीप्रतिपत्त्यर्थमा  
चरितमहालक्ष्मीव्रतोद्यापनंकरिष्ये आचार्यैरुत्वा सर्वतोभद्रपूजान्वितं पूजनं विधाय रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रात  
राग्नें प्रतिष्ठाप्य अन्वाद्ध्यात् प्रधानं महालक्ष्मीं श्रीसूक्तेन प्रत्यृचं कमलैः पुनर्धृता कपायससघृतविल्वादिद्रव्येण

प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाहुतिभिर्लक्ष्मीमंत्रेणयक्ष्येमेडलेद्वताश्राज्येनएकैकयाहुत्याएवंहोमंकृत्वा आचर्यसं  
 पूज्यपीठंगांशय्यादिकंचदत्त्वा पोडशमित्युनानि 'वस्त्रादिभिः' संपूज्य सूर्पपोडशानानाविधभक्ष्याणिचंदनतालहं  
 तनाडदशपत्रपूणंफलनिचयंनिक्षिप्यसूर्पणाच्छाद्यदद्यात् क्षीरोदाणैवेत्यादिमंत्रेणवायनंदत्त्वा ब्राह्मणान्संत  
 प्यांश्चिपोगृहीत्वाभुंजतेतिनिसंक्षेपः अयमहालक्ष्मीत्रतस्यागमपुराणोक्तत्रतविधिः तत्रादौ भाद्रशुक्लाष्टम्यां  
 प्रातरुत्थाय प्रातःपोडशकृत्वोर्घ्रांकारोमुखंचप्रक्षाल्य स्नानादिकंविधाय संकल्पंकृत्वा पूजनं कुर्यात् महा  
 लक्ष्म्याश्रंदनादिनाप्रतिमांविधाय तदग्रंतंतुपोडशसंसिद्धपोडशग्रंथिसंयुतं सूत्रं लक्ष्म्यै नमइतिमंत्रेण प्रतिग्रं  
 थ्यभिमंत्रितंसंस्थाप्यलक्ष्मीपूजनंंडोरकरपूजनंचकृत्वा हस्ते डोरकरवंधनंकुर्यात् तत्रमंत्रः धनंधान्यंधरांहर्म्यकी  
 र्त्तिमायुर्यशःसुखं तुरगानंदतिनःपुत्रान्महालक्ष्मिप्रयच्छमे मंत्रेणनेनवदध्वाथडोरकरंदक्षिणेकरे कांडानिपो  
 डयादायदूर्वायाश्चाक्षतानिच एकचित्तःकथांश्रुत्वापूजयेत्तच्चडोरकं ततस्तुप्रातरारभ्ययावत्स्यादसिताष्टमी  
 तावत्प्रक्षालयतद्वस्तपादादीनिकथांतथा शृणुयात्प्रत्यहंतावत्तत्संस्थैरक्षतादिभिरिति अथलक्ष्मीपूजनविधिः  
 तत्राष्टलंविधायपंचदशोपचारैर्लक्ष्मीपूजयेत् तदुक्तं : सारसंग्रहे आवाहनंचासनंस्यादध्वपाद्याचमानिच  
 मधुपर्काभिपेकीचवस्त्रालंकारवंदनं पुष्पंधूपदीपभोज्ये श्रोत्रास्ननमथापिच एतानिमंत्रवित्कुटार्हिकृपंचदशके  
 नाहि अथप्रयोगः प्रणवेनश्रीबीजिनवा प्राणायामत्रयं कृत्वा ऋष्यादिस्मरणपूर्वकमंगन्यासंकुर्यात् आ  
 नंदकर्मरीचिछितपुत्रेभ्यःत्रयपिभ्योनमोनुखे '... अनुष्टुप्पुष्टहतीत्रेष्टुप्प्रस्तारपकिच्छंदोभ्योनमोहदि श्री  
 विभावसुदेवताभ्यांनमइति विन्यस्य विध्यनुसारेण विनियोगमुक्त्वा हिरण्मययै नमोहदया  
 यनमः चंद्रायै नमः शिरसेस्वाहा रजतस्त्रजायै नमः' शिखायैवपट् सुवर्णस्त्रजायै नमः कवचायहुं

हिरण्यस्तजार्थेनमोनेत्राभ्यांवीपटु हिरण्यवर्णोऽथेनमश्रुत्वायफट् इतिपङ्गमंत्रानहृदयादिपदस्थाने श्रंगु  
 षादिपदेव्यंगुष्ठादिकरतलांतकर्योऽर्थथास्थितान् हृदयादिपङ्गेषु विन्यस्य हिरण्यवर्णामितिपंचदशभिर्न्यासा  
 न्कुर्यात् शिरसिहिरण्यवर्णमित्यादि १ नेत्रयोः ताम्रमश्रावहति २ कर्णयोः श्रथ्वपूर्णामिति ३  
 नासायां कांसिस्मितामि ४ गुह्येनमसइति ५ कर्हभेनेति ६ ऊर्ध्वोः आपःसृजंत्विति ७ जाम्बोःश्राद्रासूर्या  
 मिति ८ जंघयोःश्राद्राचंद्रामिति ९ पादयोः ताम्रमइति एवमेताः प्रणवादिनमोताविन्यस्य सरसिजनि  
 येइतिध्यात्वा मानसपूजांतेचतुर्द्वार चतुरस्त्रत्रयाद्यतं शृणुदलकमल्पूजाचक्रंस्वपुरतोनिधायार्धपात्रस्थापना  
 दिपीठार्चनार्तिपीठशक्तीःपूजयेत् उर्विभूत्येनमःकांस्यै सृष्ट्य कांस्यै संतत्यै तुष्ट्यै मध्ये ऋद्धयेनमः  
 ततःप्रतिमादौदेव्यावाहनार्घ्यादि अथवा योगपीठन्यासं कृत्वा मूलमंत्रन्यासकुर्यात् अस्याविद्यायाभृगृहं  
 पिस्त्रिपुच्छदः श्रीदेवतान्यासेविनियोगः भृगवेऋपयेनमःशिरसि त्रिपुच्छदसेनमोमुखे श्रीदेवतायैनमोहृदये  
 शंखंजायनमोगुह्ये इंशक्तयेनमः पादयोः रंकीलकायनमोनभौ आंश्रगुष्ठाभ्यांनमः अंतर्जनीभ्यां  
 नमः श्रूमध्यमाभ्यांनमः अत्रनामिकाभ्यांनमः अकनिष्ठिकाभ्यांनमः अकरतलकरपृष्ठाभ्यांनमः आं  
 हृदयायनमः आंशिरसेस्त्वहा आंशिखायैवपटु अंक्वचायहूं अनेत्रत्रयायवीपटु अःश्रुत्वायफट् मूले  
 नव्यापकंकुर्यात् ध्यानं कांस्याकांचनसन्निभांहिमगिरिप्रसूयैश्वर्यभृगुजै हंस्तोक्षिस्तहिरण्यमयामृतघटैरासिच्य  
 मानांश्रयं विभ्राणांवरमवज्जुग्ममभयंहस्तैःकिरीटोज्ज्वलां क्षौमावद्धनितं वचिंचललितांवंदेरविदस्थिताम् इ  
 तिध्यात्वा मनसा संपूज्य मूलमंत्रंजपित्वा गुह्येतिमंत्रेणसंपूर्यश्रद्धस्थापनादिकृत्वा वाह्यपूजामारभेत् त  
 त्रतांत्रिकेधेदिकवाध्यानं कृत्वा प्रतिमादिप्राणप्रतिष्ठावाहनादिकंकुर्यात् तद्यथा हिरण्यवर्णहिरणीसु

वणेरजतम्रजं चंद्राहिरण्यमर्षालक्ष्मीजातवेदोममावह १ महालक्ष्मिसमागच्छपद्मनाभपदादिह यथोपचा  
 रपूजेयंत्वंदर्थेदेविनिमित्तेति मूलेनावाहनं कुर्यात् तवायंमहिमेति आलयस्तेहि कथितइति मूलेन स्थापनं  
 सर्वोत्तर्यामिणोत्पासनं अस्मिन्वरासनेइति प्रतिष्ठापनं अनन्यातवेतिसात्रिरोधनं अज्ञानाहुर्भदत्वादिति संमु  
 खीकरणं दशापीयूषेति स्थिरीकरणं अभक्त्यावाङ्मनइति श्रवणं ततः पङ्गेन सकर्त्तुकरणं धेनुमद्रयात्र  
 मृत्तीकरणं महामुद्रयापरमीकरणं ततः प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा आसनं दद्यात् ताम्रावह अलक्ष्म्यै नमः इद  
 मासनं अयश्चर्यः तापत्रयहरामिति अथ पूर्णारथमध्याह्निस्तनादप्रमोदिनी अयं देवीमुपवहये श्रीमदिवीजु  
 पतां श्रीरेपते अर्घ्यः स्वाहा ततः पादं यद्भक्तिलेशेति कांसोस्मितां हिरण्यप्राकारमाद्रौ ज्वलन्तीं तृप्तान्तपथं  
 तौ पद्मे स्थिता पद्मवर्णातामिहोपकुर्ये अयं श्रीरेतत्ते पादं अथाचमनीयं ये वेदानामपति चंद्रां प्रभासां  
 यशसाज्वलन्ती अयं लोके देवजुष्टा मुद्रां तां पद्मिनीं मिहं शरणमहं प्रपद्ये अलक्ष्मीं नैमिष्यतां त्वावृणोमि मू  
 लेन श्रीरेतत्ते आचमनीयं अयमधुपकः सर्वकालुष्यहनेति पठित्वा आदिवर्णेत पसोधिजातो वनस्पतिस्तव वृ  
 क्षोयवित्यः तस्य फलानि तपसानुदंतुमाया अंतरायाचवाह्यां अलक्ष्मीः श्रीरेपते मधुपकं स्वधा ततः पुनराचम  
 नीयं स्वधा स्नानं परमानंदवोधां विषुद्वति उपेतुमद्विवसखः कीर्तिश्चमणिना सह प्रादुर्भूतो सिराष्ट्रे  
 स्मिन्कीर्त्तिवृद्धिददातुमे श्रीरेतत्ते स्नानं नमः तताः पुनराचमनीयं ततो वस्त्रं मया चित्रेति यमाश्रित्येति  
 तंतु संतानमिति च क्षुत्पिपासामलाज्येष्ठा मलक्ष्मीनाशयाम्यहं अभूतिमसृद्धिच सर्वो निर्णुदमेष्टहात् श्रीरे  
 तत्ते वां सोऽनमः ततो भूषणानि स्वभावं सुदरेति गंधद्वारां दुराघपूनीत्यपुष्पां करीपिणी ईश्वरी सर्वभूतानां  
 तामिहोपकुर्ये अयं श्रीरेतत्ते भूषणं नमः ततश्चंद्रं मनुसः काममाकूतिं वाचः सत्यमशीमाहि पशूनां



रूपमन्नस्यमिथ्योः श्रियतांशः मलयांचलसंभूतानांपन्नगसेवितं शीतलेवंहुलामोदचंदनप्रतिगृह्यता  
 श्रीरपतेगंधःततोक्षताःअक्षताश्चसुरश्रेष्ठेकुंक्रमाकाःसुशोभनाःगृहाणादेवंदेवेशिमयादेतानुभक्तिः श्रीरेतेतेअक्ष  
 ताः ततःपुष्पाणि नानापरिमलामोदमुकालिकुलसंकुलं आनंदिनंदनोद्योनांपद्मार्थैकुसुमंनमः कर्दभेनप्र  
 जाभूतामिसंधमकर्म अथंवासयेमेकुलेमातरंपद्ममालिनीं श्रीरितानितेपुष्पाणिवोपट् ततःपंचपुष्पांजली  
 दत्त्वा पंचावरणपूजांकुर्योत् कणिकायांपडंगादिपूज्यांतः "अष्टदले दिग्दलेषु वासुदेवायनमःसंकर्षणाय  
 नमः प्रक्षुद्रायनमः अनिरुद्धायनमः हिमपीतमालैतनीलाभान्पीतवाससः शंखचक्रगदापद्मचतुर्भुजान्पूज  
 येत् ततोविदिग्दलेषु सनकाय सलिलाय गुगुलवे 'कुरंत्काय इतिसंपूज्य देव्यादक्षिणे शंखनिधयेव  
 सुधारासहिताय देव्यावामे वसुमतीसहितायपद्मनिधये तथाच यजेच्छखनिधिंदेव्यादक्षिणेदयितान्वितं  
 मुक्तामाणिक्यसंकाशौकिंचित्त्रिमतमुखान्वजो अन्योन्यालिंगनपरौशंखपंकजधारिणौ वामेस्याःपंकजनिधिं  
 त्रिययासहितंयजेत् सिंदूराभौभुजाच्छिष्टैरक्तपद्मदलान्वितौ निःसरन्ननवर्षाभ्यापद्माभ्यामूर्ध्विलांछितौ सुदले  
 पंकजनिभान्त्वावसुमतीमिति इतिसंपूज्य अभीष्टेति संप्राप्त्यर्थं हस्तौप्रक्षाल्य तृतीयावरणपूजां कुर्यात् व  
 लाकार्येनमः विमलार्थेनमः कमलार्थेनमः वनमालिकार्थेनमः विभाषणार्थेनमः मालिकार्थेनमः शां  
 क्येनमः वसुमालिकार्थेनमः पंकजधारिण्येनमः मुकाहारसमप्रभा एताःसंपूज्य मूलनस्वेष्टदेवंसंपूज्य  
 मूलनपुष्पांजलिं दत्त्वा इंद्रादिपूजनं वज्रादिपूजनं कृत्वा पुष्पांजलिं दद्यात् गंधसंभारसन्नद्वष्टुवस्तुसमुद्र  
 वं सुरासुरनरानंदिधूपंयंप्रतिगृह्यतां आपःसृजंतुस्त्रिगधानिचिच्छीतवसमेष्टहे निजां देवीमातरं श्रियंवासयेमे  
 कुले लक्ष्म्येनमः धूपंसमर्पयामीति धूपः मार्तण्डमंडलाखंडचंद्रविवाशितेजसां निधानंदेविदीपोयंनिर्भितस्त

वभक्तिः आद्रौपुष्करिणीपिष्टसुषणैर्हेममालिनीं सूर्याहिरण्यौलक्ष्मीजातवेदोममावह इतिदीपः देव  
 तालयपातालभूतलाधारधान्यजं पोडशाकारसंभारंनैवेद्यतोश्रियेनमः आद्रौपुष्करिणीयष्टौपिंगलापद्ममालि  
 नीं चंद्राहिरण्यौप्यष्टौजातवेदोममावह इतिनैवेद्यं स्नानादिकंविधायापियतःशुद्धिरवाप्यते एतदाच  
 मनीयंमेमहालदिमविधीयतां इत्युत्तरापोशानं इदंफलमितिफलं पातालतलसंभूतवदनांभोजभूषणं ना  
 नागुणसमार्काणैतांबूलैद्वितेनमः इतितांबूलं हिरण्यगर्भमितिदक्षिणा श्रियंजातइतिनीराजनं यानिकानिचे  
 त्येकप्रदक्षिणा ततो नमस्कारः ततः श्रोसूक्तं पठित्वाप्रार्थनां कुर्यात् एवंप्रत्यहं पूजनं विधाय समाप्तिदि  
 ने कृष्णाष्टम्यां महापूजां कुर्यात् अथ कृष्णाष्टमीप्रयोगः नक्तं स्नानं विधाय शुद्धांबरधरः पूजागृहंगत्वा  
 आसनोपरि पूर्वमुखउपविश्य श्वेतवस्त्रेऽष्टदलं विलिख्य तत्कर्णिकायां गजकुंभस्थसलिलालसि  
 द्यमानां लक्ष्मीं संलिरुष्य पुष्पांजलिदानांतमुकपूजनं कृत्वा विष्णोर्वैक्षसियापद्मेशंखचक्रेतयांव  
 रे लक्ष्मिनित्यायथासित्व मयिनित्यातथाभवेति ! संप्रार्थ्य उत्तार्थ्यं डोरकंवाहोर्लक्ष्मीं  
 पार्थनिवेदयेत् लक्ष्मिदेविगृहाणत्वंनमयाडोरकंधृतं व्रतंसंपूर्णतांयारुक्पाकार्थ्यामयित्वयेति ततोवायनदा  
 नं पोडशपिंडान्पोडशदीपांश्चदद्यात् तत्रमंत्रः इंदिराप्रतिगृह्णातिइंदिरावैददातिच इंदिरातारिकोभाभ्यामे  
 दिरायैनमोनमइतिमलेनार्धदत्त्वा तत्संस्थानगोधूमचूर्णदीपान् पिंडांश्च दत्त्वात्रात्रैजागरणंकृत्वा चंद्रोदयेफ  
 लादियुक्तेनशेखनार्धदद्यात् नमोस्तुतेनिशानाथलक्ष्मीधातर्नमोस्तुते व्रतंसंपूर्णतांयातुगृहाणार्धस्वगोत्तम  
 ततो नमस्कारं कृत्वा जानुभ्यामवनींगत्वाप्रार्थयेत् क्षीरोदाणैर्वसंभूतेकमलमालये प्रयच्छकामान्मेसर्वान्वि  
 ष्णोर्वैक्षस्यलालये पुत्रान्दीहयशोदेहि सैरुष्यसौभाग्यमेवंच कालिकालिमहाकालिविकरालिनमोस्तुते त्रैलोक्य

जननित्राहिवरदेभक्तवत्सले एकनाथेजगन्नाथजमदग्निप्रियेव्यये रेणुकेत्राहिमादेविराममातःशिवंकुरु वै  
देहित्राहिमांसीतेप्रसीदपुरुषोत्तमे कपालकर्त्तिकाशूलडमरुव्यग्रहस्तके श्रियंकुरुमहालक्ष्मिश्चित्राशुनाश  
येति वंदारवीरमुरवदकिरीटकोटीरोचच्छटाग्निपरिकल्पितरत्नदीपं देवित्वदीपचरणशरणजनानां सिवामहेसक  
लमंगलवर्द्धनाय उक्तुल्लैकरवदलायतलोचनायैगंडोच्छस्रटुकुंडलमंडितायै राकाशशिप्रतिभटाननकोमला  
यैतस्यैनमःकमललोचनवह्मयै सद्भक्तकल्पलतिरुंगारिकंठभूपकिंयूरहेमकटकोज्ज्वलककणांकां ससारसाग  
रमुसेपततोममाद्यदेहित्वदीयकरयाष्टिमनंगमातः दृष्ट्यादेविजनाययापिविविधाव्रह्माधिपत्यंगताः विष्णोर्वक्षसि  
याचकारतरलालीलाव्रजमालाभ्रमं केशाग्निप्रहितत्वदीयचरणद्वंद्वाव्रजसेवारतं कारुण्यामृतसारपूरितदृशामाम  
द्यपश्येत्थरि मल्लोविजुलकुसुमोज्ज्वलमयभागधामिभ्रारजिततारकविचित्रताम्बा उत्ततहेमनिकपोज्ज्वलकायका  
तिलक्ष्मीःस्वंप्रणमतांश्रियमातनोतु इतिमहालक्ष्मीस्तुत्वा प्रातर्विसर्जयेत् विसर्जनमत्रस्तु ताम्मन्त्राय  
हजातयेदोलक्ष्मीमनपगामिनीं यस्यांहिरण्यं प्रभूतगावोदास्योश्चान्विदेयंपुरुषानह पंकजदेविसंत्यज्यममये  
श्मनिमविश यथासपुत्रभृत्योऽहंसुखीस्यात्प्रसादतः इतिदेवीविसर्जन याश्रीःपद्मासनस्थायविपुलकाटि  
तदीपद्वपत्रायताक्षी गंभीरावर्तनाभिरतनभरनमिताशुभ्रवस्त्रोत्तरीया लक्ष्मीर्दिव्यैर्गजैर्द्रुमैर्द्वजलसलिलैः स्नापि  
ताहेमकुम्भैर् नित्यंसापद्महस्तामभवसतुग्देहिव्यमंगल्ययुक्ता ॥ अथनारदीयपुराणोक्त महालक्ष्मीव्रतं श्र  
थेनांतुसमारभ्यव्रतंपोडशयासर महालक्ष्म्याःसमुद्दिष्टसर्वसपदिर्वदनं करिष्येऽहमहालक्ष्मिव्रतंतैत्त्वपरायण  
तदविघ्नेनमेयानुमानमित्वत्प्रसादतः इत्युच्चार्यततोवदध्वाडोरकंदक्षिणेकरे पोडशग्रथिसहितंगुणैःपोडशभिर्भुतं त  
तोन्वहंमहालक्ष्मीगंधार्पयेत्ततो यावत्कृष्णाष्टमीतत्रचरेदुद्यापनंसुधीः वल्लभंडपिकांकृत्वा सर्वतोभद्रमडले कल

शंसुप्रतिष्ठाप्यदीपमद्योतयेत्ततः उत्तार्यदोरकं वाहोः कुम्भस्यादैनिवेदयेत् चतस्रः प्रतिमाः कृत्वा सौवर्णस्तत्स्व  
रूपिणीः स्नपनं कारयेत्तासां जलेः पंचासृतेस्तथा उपचारैः षोडशभिः पूजयित्वा विधानतः जागरस्तत्र कर्त्तव्यो  
गोतवादित्रनिःस्वनैः ततो निशीथे संप्राप्तेऽभ्युदिते स्मृतदीधितौ कृत्वा ध्वजं च दनद्रव्यैः श्रावणं च विधानतः चद्रमंड  
लसंस्थायै महालक्ष्म्यै प्रदापयेत् क्षीरोदाणवसंभूते कमलमलालये विष्णुवक्षस्थलस्थे मे सर्वकामप्रदाभव  
एकनाथे जगन्नाथे जमदग्निप्रिये व्यये रेणुके त्राहि मादे विराममातः शिवं कुरु मंत्रैरेतैर्महालक्ष्मीं प्रार्थ्य श्रोत्रिययो  
पितः सम्यक् संपूज्य स्नगंगं घवा सोयावकजलैः संभोज्य जुहुयाद्गौविल्वपत्रकपायसं तदलभिधृतं विप्रग्रहे  
भ्यः समिधस्तिलान् मृत्युंजयाय च पुरं सर्वरोगप्रशान्तये चंदनं तालपत्रचपुष्पमालां तथा क्षतान् दुर्धकौ सुभसू  
त्रं च पूगं श्रीफलमेव च भक्ष्यं पिबेच्च नवे सूर्पे प्रातिद्रव्यं तु षोडश समाच्छाद्यान्यसूर्पेण त्रतीदद्यात्समंत्रकं क्षीरोदा  
णवसंभूतालक्ष्मीं चंद्रसहोदरा व्रतेन निनसंतुष्टा भवतां द्विष्णुवृल्लभा चतस्रः प्रतिमास्तारु श्रोत्रियेभ्यः समर्पयेत्  
ततस्तु चतुरो विप्रान् षोडशाथ सुवासिनीः मिष्टान्नं प्राशयित्वा तु विभूते स्नात्तदक्षिणान् समाप्तनियमः पश्चाद्भुज्जी  
तेष्टैः समन्वितः भुक्तेष्टानैहिकान्कामान् लक्ष्मीलोकैकवसेच्चिरं एवाशोकाष्टमीचोकाय स्यात्पूर्णरमाव्रतं अत्राशौ  
कस्य पूजा स्यादेकभक्ततया स्मृतं कृत्वा शोकव्रतं न रीह्य शोकाजन्मजन्मनि यत्र कुत्रापि संजातानां त्रकार्णव्यं वि  
चारयेति इत्यशोकाष्टमीव्रतं सर्वास्वष्टमीषु प्रोक्तमप्याभिन कृष्णाष्टम्यां मेव कार्णव्यं तदुक्ते हेमाद्रवादिन्यपुराणे  
अष्टमीपुचसर्वासु पूजनीया ह्यशोकिना गंधमाल्यनमस्कारं धूपदीपान्नसंपदा तस्मिन्नहिनिया भुक्तेन कर्मिदुर्विवाजं  
तं भवत्यथ विशोकासाय त्रयत्राभिजायते अष्टमीपुचसर्वासु न चेच्छक्रोति वैमूने श्रीष्टपद्यामतीतायां यास्यात्क  
ष्णाष्टमीद्विज तत्र कार्णव्यं व्रतं चैतत्सर्वकामफलप्रदं इत्यशोकाष्टमीव्रतं इयं शिवाष्टमीति भविष्योत्तरे कन्यागते

सेवितरिक्कणपक्षेष्टमीचया साचपुण्यापापहराशिर्वस्यानंददायिनी स्तान्नदानंजपोहोमःपितृदेवाभिपूजनं स  
 धर्मप्रीतिकरंस्याच्चप्रीतिरस्मिन्निखिलोचने आश्विनकृष्णनवम्यांरथनवमीव्रतं भविष्यपुराणे कृत्वैवाश्वयुजेमा  
 सिक्कणपक्षेनराधिप नवम्यामुपवासंतुर्गौर्देवोप्रपूजयेत् पुष्पधूपोपहारैरस्तुब्राह्मणानांचतर्पणैः पूजंयि  
 न्वारथं कृत्वानानावस्त्रोपशोभितं शोभितं ध्वजमालाभिः छद्मद्वर्पणचामरैः कृत्वा स्वर्णमयीं दुर्गामहिं पेशूलशो  
 भितां विन्यस्य रथमध्ये तु पूजयेत्कृतलक्षणां नवम्यां आभयित्वा तु जलदुर्गानयेन्नृप तत्र जागरपूर्वस्तु प्रदीपा  
 द्युपशोभितं प्रभाते स्नपनं कुटुम्बं चित्तं कानांच पूजनं रथं शोभासमायुक्तं भगवत्स्यै निवेदयेत् भुक्ता च वा धैर्वैः सार्द्धं प्र  
 णम्याथर्यागं हृत्त्रजेत् सर्वव्रतानां प्रवरं सर्वपापप्रणाशनं अंतरय नवम्यास्यं सर्वकार्थसाधकं सर्वयज्ञेषु य  
 त्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं तत्फलं सकलं विद्यान्नवमीव्रतपालनात् कल्पकोटिशतं सार्धं विष्णुलोकं महीयते त  
 तो भुजन्महोसर्वासां वीमो भवेदिह रत्नोपकरणैर्युक्तं कृत्वा दारुमयीं शुभां शय्यां निवेदयेद्यस्तु भगवत्स्यै नराधिप  
 दुर्गलतूलवस्त्राणां पलसंख्या तु यावती तावद्दर्पसहस्राणि दुर्गलोकं महीयते दुर्पशूलां कितं यस्तु भगवत्स्यै निवे  
 दयेत् आसप्तसंततिकुलगृह्यदेव्यालयं व्रजेत् दत्त्वोभयमुखीं गांच भगवत्स्यै सुशोभनां सप्तद्वीपांधरां दत्त्वा य  
 त्फलं तदवाप्नुयात् पादद्वयं शिरोर्द्धं च धावद्वत्सस्य निर्गतं तावद्द्वैः पृथिवीं ज्ञेया दाता स्यात्स्य महीप्रदः इति रथ  
 नवमीव्रतं अत्र शय्यादिदाना निस्वतंत्राणां ति फलश्रुतेः अथाश्विनकृष्णनवम्यां महालयश्राद्धं स्कांदे सेतुखंडे  
 नवम्यां यां स्तिथौ मर्त्यैः कुर्याच्छ्राद्धं महालये नवतिः कल्पसाहस्रं तृप्यंति पितरोऽस्य वै संततिं चाप्यविच्छिन्नां  
 दद्याः पितृगणाः सदा श्रत्रैव नवम्यामन्वष्टकाश्राद्धे कात्यायनः अन्वष्टकासु नवभिः पिंडैः श्राद्धमुदाहृतं पित्रा  
 दिमातृमध्यं च तोमातामहांतकं हेमाद्रौ छागलेयः केवलास्तु क्षये प्रोक्ता द्वावादौ प्रकीर्तिताः अन्यष्टकासु

मध्यस्थान्त्याः कार्यास्तुमातरः पृथ्वीचंद्रोदये ब्रह्मांडपुराणे पितृणां प्रथमं दद्यान्मात्स्वणात्तदंनतरं ततो मा-  
तामहानां च अन्वष्टक्यक्रमः स्मृतः दीपिकायां मातुः श्राद्धमादौ कर्तव्यमित्युक्तं मैत्रायणीयगृह्य  
परिशिष्टे अन्वष्टक्यं तु क्रमशो मातृपूर्वतदिष्यते अत्र शाखाभेदेन व्यवस्थिति पृथ्वीचंद्रोदयः जीवत्पितृकवि-  
पयमिति निर्णयदपिः इदं च जीवत्पितृकेणापिकार्यं अन्वष्टक्यं गयाप्राप्तौ सत्यां यच्च मृतेहनि मातुः श्राद्धं मु-  
तः कुर्यात्पितर्यपि च जीवति यद्यपि जीवत्पितृकस्य पंचाष्टकाश्रवश्यं कर्तव्यास्तथाप्यशक्तस्येयमावश्यकौ  
प्रौष्टपद्यष्टकाभूयः पितृलोके भविष्यतीति हेमाद्रौ पात्रोक्तेः यत्तु इयं मातृनवमीतिकथ्यते सर्वासां मेवमात्स्व  
णां श्राद्धं कन्यागतेरवौ नवम्यां हि प्रदातव्यं ब्रह्मलब्धवराय तदिति सूतनावश्यकोक्तेः अत्र सर्वासां नित्युक्तेः मा-  
तरि जीवत्यामपि सपत्नमात्रादिभ्यो दद्यात् तन्मरणे सति तस्यैताभ्यश्च दद्यादित्युक्तं जीवत्पितृनिर्णये सर्वैरप्या-  
चार्यैः अत्र भर्तृमरणोत्तरं मातामृता तस्याः श्राद्धं न कार्यमिति किंचिदाहुः श्राद्धं न वम्यां कुर्यात्तु मृते भर्तरे तु लुप्यते  
तदेतन्निर्मूलत्वात् नमस्त्वं प्रतारणमात्रं श्राद्धदीपिकायां ब्राह्मे पितृमातृकुलोत्पन्नायाः काश्चन मृताः स्त्रियः श्राद्धाहोमातरो  
ज्ञेयाः श्राद्धं तत्र प्रदीयते इति अत्र देशाचारद्वयस्या इदं चानुपनीतेनापिकार्यं तदुक्तं श्राद्धशूलपाणौ मात्स्ये अ-  
मावस्याष्टकाकृष्णापक्षपंचदशीपुचैत्यभिधाय एतच्चानुपनीतोपिकुर्यात्सर्वेषु पूर्वसु श्राद्धं साधारणं नाम सर्वकाम  
फलप्रदं भार्याविरहितोप्येतत्प्रवासस्थोपिनित्यशः शूद्रोपि मंत्रवत्कुर्यादनेन विधेनायुज्यति तथा हि पुराणे  
अन्वष्टकासु तद्वैचग्यायां चक्षयेहनि अत्र मातुः पृथक् श्राद्धमन्यत्र पतिनासेहति यत्तु तमिस्त्रपक्षेन चर्मापुण्या  
भाद्रपदे हि या चत्वारः पार्वणाः प्रोक्ताः पितृपक्षे मनीषिभिरिति तद्देशाचारतो व्यवस्थितं इदं च जीवत्पितृकेणापि  
सपिंडं कार्थ्यं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे अन्वष्टकासु च स्त्रीणां श्राद्धं कार्थ्यं तथैव चेत्युपक्रम्य पिंडनिर्वापणं कार्थ्यं

तस्यामपि च सत्तमेत्युक्तत्वात् तस्यामन्वष्टकायामित्यर्थः अपिशब्देन तीर्थमहालयप्रत्याब्धिकानां ग्रहणं तेन गु-  
र्विणीपतेरप्येतेषु पिण्डदानं कार्थं भवति अत्रातिदेशादेव पिण्डदाने प्राप्ते गुर्विणीपतित्वादिप्रयुक्तनिषेधं प्रतिवचन-  
स्य सर्वार्थत्वात् मातृशब्दे सुवासिनीपूजनमुक्तं मां ऊड्यपुराणे मातुः शब्दे तु संप्राप्ते ब्राह्मणैः सह भोजनं सुवासि-  
न्ये प्रदातव्यमिति शातातपोत्रचीत् भर्तुरग्रे मृतानारीसहदाहेन वा मृता तस्याः स्थाने नियुंजीतविप्रैः सह  
सुवासिनीं तत्रैव मदालसावाक्यं स्त्रीशब्दे पुत्रदेयाः स्युरलंकाराश्च योषिते मंजीरमेखलादामकार्णिका कंक-  
णादयः अशाशकावनुकल्पमाहाभ्वलायनः अनडुहोयवसमाहरेत् अग्निना वा कच्छसुपोषेदे पोष्टके तितस्वे च  
नष्टकल्पादिति हेमाद्रौ पितामहः अमावास्यान्यतीपातपौर्णमास्यष्टमीपुच विद्वान् आढमकुर्वाणो नरकं प्र-  
तिपद्यते अकरणे प्रायश्चित्तमुक्तमृग्विधाने एभिर्ऋग्भिर्जेपेन्मंत्रं शतवारं तु द्विने अन्वष्टकं यदा शून्धं पूर्णं  
यातिसर्वेदेति अस्य मिव नवम्यां विल्वशाखायां देवी बोधनमुक्तं देवीपुराणे कन्यायां कृष्णपक्षे तु पूजयित्वा द्र-  
भेदिवा नवम्यां बोधयेद्देवीं गीतवादित्रनिःस्वनैरिति अथ दशम्यादिमहालयपक्षमाह यत्तु कृष्णपक्षे दशम्या  
दौ वर्जयित्वा चतुर्दशीं शब्दे प्रशस्तास्तिथयो यथैतान तथैतरा इति प्रतिपदादिमहालयपक्षाणामप्रतिकर्पमाह कात्या-  
यनः अत्रापरपक्षांतराणामपि नित्यत्वासिद्धे गौतमादिवचनैकवाक्यतया पंचम्यादिकल्पे सिद्धे शक्तेन प्रतिपद-  
मारभ्य तदशक्तौ पंचमीमारभ्य दशमीमारभ्य वा तदशक्तौ वैकस्यामपि तिथौ आढमवश्यं कर्तव्यमिति सिद्धं  
सकृत्करणदिवाश्विनापरपक्षादेर्पोभेदः तत्र सर्वत्र देशाचारतोऽप्यवस्था एकाहपक्षेऽपि मृताहतिथिरावश्यकौ यदाहुः  
आपाढ्याः पंचमेपक्षे कन्यासंस्थेदिवाकरे मृताहनिपुनर्यैश्चाढं दास्यति मानवः तस्य संवत्सरं यावत्तृप्ताः स्युः  
पितरो ध्रुवमिति अत्रैव हस्तदित्यखंजनदर्शनमुक्तं ज्योतिषे हस्तगतं ऽबुजवंधोपशेयधिदिखंजनं नृपोयांतं पश्येत्

मध्यस्थानांत्याः कार्यस्तुमातरः पृथ्वीचंद्रोदये ब्रह्मांडपुराणे पितृणां प्रथमं दद्यान्मात्स्वणात्तदंनतरं ततो मा-  
तामहानांच अन्वष्टक्येक्रमः स्मृतः दीपिकायां मातुः श्राद्धमादौ कर्तव्यमित्युक्तं निर्णयामृते मैत्रायणीयग्रह्य  
परिशिष्टे अन्वष्टक्यंतुक्रमशो मातृपूर्वतादिष्यते अत्र शाखाभेदेन व्यवस्थिति पृथ्वीचंद्रोदयः जीवत्पितृकवि  
पयामिति निर्णयदीपिः इदं च जीवत्पितृकेणापिकार्यं अन्वष्टक्यं गया प्राप्तौ सत्यां यच्च मृते ह नि मातुः श्राद्धं सु  
तः कुर्यात्पितृपर्येष च जीवति यद्यपि जीवत्पितृकस्य पंचाष्टकाश्रवश्यं कर्तव्यस्तथाप्यशक्तस्य यमावश्यकौ  
प्रौष्टपद्यष्टकाभूयः पितृलोकं भविष्यतीति हेमाद्रौ पादोक्तेः यत्तु इयं मातृनवमीतिकथ्यते सर्वासां मेवमात्सृ  
णां श्राद्धं कन्यागते रवौ नवम्यां हि प्रदातव्यं ब्रह्मलवध्वराय त इति सूतेनावश्यकोक्तेः अत्र सर्वासां नित्युक्तेः मा  
तरि जीवत्यामपि सप्तमात्रादिभ्यो दद्यात् तन्मरणे सति तस्यैताभ्यश्च दद्यादित्युक्तं जीवत्पितृनिर्णये सर्वैरप्या  
चार्यैः अत्र भर्तृमरणोत्तरं मातामृता तस्याः श्राद्धं न कार्यमिति केचिदाहुः श्राद्धं न वम्यां कुर्यात्तु मृते भर्तृरित्युच्यते  
तदेतन्निर्मूलत्वान्मुखं प्रतारणमात्रं श्राद्धदीपिकायां ब्राह्मे पितृमातृकुलोत्पन्नायाः काश्चन मृताः स्त्रियः श्राद्धार्हा मातरौ  
ज्ञेयाः श्राद्धं तत्र प्रदीयते इति अत्र देशाचाराद्यवस्था इदं चानुपनीतेनापिकार्यं तदुक्तं श्राद्धशूलपाणौ मात्स्ये अ  
मावस्याष्टकाकृष्णापक्षपंचदशीपुचैत्यभिधाय एतच्चानुपनीतोपिकुर्यात्सर्वेषु पूर्वेषु श्राद्धं साधारणं नाम सर्वकाम  
फलप्रदं भार्य्याविरहितोप्येतत्प्रवासस्थोपिनित्यशः शूद्रोपि मंत्रवत्कुर्यादनेन विधिनानुव्रजति तथाग्निपुराणे  
अन्वष्टकासु बौचगयार्यां वक्ष्येह नि अत्र मातुः पृथक् श्राद्धमन्यत्र पतिना संहति यत्तु तमिस्त्रपक्षे नवमापुण्या  
भाद्रपदे हि या चत्वारः पार्वणाः प्रोक्ताः पितृपक्षे मनीषिभिरिति तद्देशाचारतो व्यवस्थितं इदं च जीवत्पितृकेणापि  
सपिंडं कार्यं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे अन्वष्टकासु च स्त्रीणां श्राद्धं कार्यं तथैव चेत्युपक्रम्य पिंडनिर्वापणं कार्यं



तस्यामपि सत्तमेत्युक्तत्वात् तस्यामन्यष्टकायामित्यर्थः अपिशब्देन तीर्थमहालयप्रत्यादिदकानां ग्रहणं तेन गु-  
र्विणीपतेरप्येतेषु पिंडदानं कार्यं भवति अत्रातिदेशादेव पिंडदाने प्राप्ते गुर्विणीपतिव्यादिप्रयुक्तनिषेधं प्रतिवचन-  
स्य सर्वार्थत्वात् मातृश्रद्धेः सुवासिनीपूजनमुक्तं माकंडेयपुराणे मातुः श्रद्धेतुसंप्राप्ते ब्राह्मणैः सह भोजनं सुवासि-  
न्यै प्रदातव्यमिति शातातपो ब्रवीत् भर्तुरग्रे मृतानारीसहदाहेन वामृता तस्याः स्थाने नियुज्यते विधेः सह  
सुवासिनीं तत्रैव मदालसावाक्यं स्त्रीश्रद्धेः पुत्रदेयाः स्युरलंकाराश्च योषिते मंजीरभेखलादामकार्षिकक-  
णादयः अगाशक्तावनुकल्पमाहाभलायनः अनडुहो यवसमाहरेत् अग्निना वा कच्छमुपोषेदे पोष्टकेति तत्त्वे च  
नष्टकल्पादिति हेमाद्रौ पितामहः अमावास्याव्यतीपातपूर्णे मास्यष्टमीपुच विद्वान् श्राद्धमकुर्वानो नरकं प्र-  
तिपद्यते अकरणे प्रायश्चित्तमुक्तमृग्विधाने एभिर्ऋग्भिर्जपेन्मंत्रं शतवारं तदग्निने अन्यष्टकं यदा शून्धं संपूर्णं  
याति सर्वदेति अस्य भिवनवम्यां विल्वशखायां देवीवोधनमुक्तं देवीपुराणे कन्यायां कृष्णपक्षे तु पूजयित्वा द्र-  
भेदिवा नवम्यां बोधेयैर्देवर्गीगतायादि त्रिनिःस्वनेरिति अथ दशम्यादि महालयपक्षमाह यत्तु कृष्णपक्षे दशम्या  
दौ वर्जयित्वा चतुर्दशीं श्रद्धेः प्रशस्तास्तिथयो यैस्तान तथेतरा इति प्रतिपदादि महालयपक्षाणामप्रतिकर्पमाह कात्या-  
यनः अत्रापरपक्षांतराणामपि नित्यत्वासिद्धे गौतमादिवचनैकवाक्यतया पंचम्यादिकल्पे सिद्धे शक्तेन प्रतिपद-  
मारभ्य तदशक्तौ पंचमीमारभ्य दशमीमारभ्य वा तदशक्तौ वैकस्यामपि तिथौ श्राद्धमवश्यं कर्तव्यमिति सिद्धं  
सकृत्करणे देवाग्निना परपक्षादेः पभेदः तत्र सर्वत्र देशाचारतो व्यवस्था एकाहपक्षेऽपि मृताहतिथिरावश्यकी यदाहुः  
आपादयाः पंचमे पक्षे कन्यासंस्थे दिवाकरे मृताहनिपुनर्यै वै श्राद्धादस्य तिमानवः तस्य संवत्संरयाव ततुताः स्युः  
पितरोऽश्रुमिति अत्रैव हस्तादित्यं खजनदर्शनमुक्तं ज्योतिषे हस्तगतेऽजुज्वंघ्रौ पश्येद्यदि संजनं नृपो यातं पश्येत्

थागतस्यचक्षिप्रमहीपतिर्वशयाति १ खंजनकोनामायावैहगस्तस्यावलोकनेप्रथमे प्रोक्तानियानिमनिभिः  
 फलानितानियद्वयेहम् २ समतभद्रस्तदनुप्रभद्रस्ततोनुमद्रोतिवलादिकश्च एषांचतुर्णामथखंजनानामाचक्षम्  
 हेसंप्रतिलक्षणानि ॥ ३ ॥ यःकधरोरःशिरसासमंताद्विमर्त्तिकाष्णैससमंतभद्रः कृष्णेनवायःशिरसोरसाचेत्सतु  
 प्रभद्रःशितिकंठपृष्ठः ॥ ४ ॥ कंठोरसीयस्यचमेचकेस्तःसमंततश्चापिसितोनुमद्रः कृष्णामेवैकंठगतैक  
 रेखा यस्याद्यसोयंवलभद्रनामा ॥ ५ ॥ एवचतुर्णामपिकार्यसिद्धौ योयोमेवैपूर्वतरःसमुख्यः  
 ६ ॥ आकंठमुखैककृष्णःसंपूर्णःपूरयत्याशाः निदितानाह आकारभद्रोगलमात्रकृष्णः सिताननःका  
 र्यविनाशनाय ७ अग्नेहरिद्राद्रवसन्निकाशोगोमूत्रनामाखलुखंजरंठः निरीक्षितःप्राग्दिवसंप्रभूतंदुःखोदयंशं  
 सतियावदब्दम् ८ वाराहसाहितायामधिकृत्य अथसुरभिमधुकुसुमफलपादपसलिलां वृणु कर्तुरगयु  
 जाचप्राप्तोनद्युद्यानमूर्ध्निहर्म्येषु ९ गोगोष्ठस्समागमयज्ञोत्सवपार्थिवविजयसर्पे हस्यथ्यतुरगशालाछत्रध्व  
 जचामराद्येषु १० हेमसर्मापसितावरकमलोत्पलपूजितोपलक्षेपु दधिपात्राध्वन्यकूटदृष्टोभीष्टानिचैष्टेविहगः  
 ११ पंकेस्वादुधनानिगोरससंपद्मगोमयोपलक्षेत्तु शाद्वलकेवस्त्राप्तिः शकटस्थेदेशविभ्रमोभवति १२ गृह  
 पटलेपुश्रंशोवक्रेवंधोःशुचारोगः पृष्ठेष्वजाविकानांप्रियसंगममावहत्याशु १३ माहिर्पिगर्दभास्थिशमशान  
 गृहकोणशर्करादृष्टः प्राकारशुचिविमलसुनियतमसौरणदोभयदः १४ पक्षौधुन्वन्नशुभःखादन्प्रपिवन्वावा  
 रिवाहस्थःसूय्योदयेप्रशस्तोनिष्ठकरःखंजनेऽस्तमये १५ वारिवाहोऽत्रजलप्रणालिका आगमांतरेऽपि आजेपु  
 गोपुगजवाजिमहोरगेषुराज्यप्रदःकुशलदःशुचिशद्वलेषु भस्मास्थिकारितखलोष्ठतुपेपुष्टःकण्टददातिनियतंख  
 लुखंजरंठः अथास्यदर्शनेपठनीयोमंत्रः नीलप्रीवशुभप्रीवसर्वकामफलप्रद एथिव्यासवतीर्णोसिखजरीटनमो

स्तुते त्वयोगयुक्तो मुनिपुत्रकल्मषदृश्यतामेपिशिखोद्गमेन त्वं दृश्यसे प्राद्यपि निर्गतायां त्वं खंजनाश्रयं मयोनमस्ते  
 आगमांतरे वित्तं ब्रह्माणिकार्यसिद्धिरनुलाशक्रेहुताशेभयं याम्यामग्निभयं सुरद्विषिकलिलोभः समुद्रालये वा  
 यव्यां वरवस्त्रमन्नसलिले दिव्यांगनाचोत्तरे ऐशान्यां मरणं ध्रुवं निगदितदिग्लक्षणे खंजने तथा कुचैश्चित्तोयः कुव  
 पुः कुचे पो निरीक्षितः खंजनक कदाचित् द्रथाविशेषात्परितोपयेच्च किंवा तथेत्सांचित्तदुष्कृतं तु मांसं न भुंजात शयी  
 त भूमौ स्त्रियं न सेवेत दिना नि सप्त स्नायाज्जपेत्संजुहुयाच्च वह्नीपैष्टुमान् खंजन न च येच्च वराहसहितायामपि नृप  
 तिरपि शुभप्रवेशे खगमवलोक्य महीतले विद्यात् सुरभिक्षुसमधूपयुक्तं शुभमभिनंदितमेव सिद्धं अशुभमपि  
 विलोक्य खंजरीटां द्विजगुरुसाधुसुरार्चने सुयुक्तः न च नृपतेरशुभं वैत्कथंचित्सर्पादिदिनानि न सप्तमांसभोजी ॥ आ  
 श्विनकृष्णदशम्यां महालय आहं स्कांदे सेतुखडे दशम्यां तु तित्थौ मर्त्यः आहं कुर्यान्महालये शतं कल्पसह  
 स्त्राणि तृप्यंति पितरोऽस्य वै संततिं चाप्यविच्छिन्नांद्युः पितृगणाः सदा ॥ आश्विनकृष्णपक्षे ईदिरैकादशी त्रि  
 तं नारदीये इपस्यैकादशी कृष्णानिदिरांसमोष्य वै शालिग्रामशिलाग्रे तु मध्याह्ने आहमाचरेत् विष्णोः  
 प्रीतिकरं विप्रततः प्रातर्हरेर्दिने पद्मनाभं समभ्यर्च्य भूदेवान् भोजयेत्सुधीः विसृज्य दक्षिणादत्वात् स्ततोऽर्चीत च स्वयं  
 एवं फुतत्रतो मर्त्यो भुक्त्वा भोगानि हेप्सितान् पितृणां कोटिमुद्भूययात्यंते वैष्णवं पद स्कांदे सेतुखडेऽपि एकादश्यांति  
 थौ यस्तु आहं कुर्यान्महालये द्विशतं कल्पसाहस्रं तृप्यति पितरोऽस्य ये अथैतस्या एकादश्याः कथा ब्रह्म  
 वेवर्ते पाप्मे च युधिष्ठिर उवाच कथं स्वप्नप्रसादेन मम मेधुसूदन कृष्णाय चार्थिने पक्षे किं नाभिकादशी तु सा  
 श्रीकृष्ण उवाच आश्विने कृष्णपक्षे तु हृदिरानामनामतः तस्यात्र तत्र प्रभावेण महापापं प्रणश्यति अधो यो निग  
 तानां च पितृणां गतिदायिनी शृणुष्व वाहि तोराज न्कथां पापहरां शुभां यस्याः श्रवणेनात्रैव वा जपेय फलं भवेत्

पुराकृतयुगे राजावभूवरेपुसूदनः

ब्र० २०

आश्वि०

॥२५॥

मैण्यशसान्वितः

पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधान्यसमन्वितः

इंद्रसेन इति स्थातोपरीमाहिष्मतीपतिः

सराज्यपालयामास य

माहिष्मत्यधिपो राजा

विष्णुभक्तिपरायणः जपनगोविंदनामानि मुक्तिदानिनराधिप कालनिनायविधिवदध्यात्मपरिवितकः ए

कस्मिन्दिवसे राज्ञिसुखासीने सभासने श्रवतीत्यर्थागतो धीमानं वरान्नारदो मुनिः तमागतमभिप्रेक्ष्य समुत्थाय कृ

तांजलिः पूजयित्वा ध्यै विधिना चासने संन्यवेशयत् सुखोपविष्टः समुनिः प्रत्युवाच नृपोत्तमं कुशलं तव राजे

द्रसप्तस्वंगे पुनर्वर्तते धर्ममतिर्वर्तते ते ते विष्णुभक्तिरतः सदा राजोवाच त्वत्प्रसादान्मुनि श्रेष्ठ सर्वत्र कुशलं मम अ

द्य क्रतुक्रियाः सर्वाः सफलास्तव दर्शनात् प्रसादं कुरु विप्रैर्ब्रह्मागमनकारण नारद उवाच श्रूयतां राजश

दूलमद्वचो विस्मयप्रदं ब्रह्मलोकादहं प्राप्नोयमलोकं नरोत्तम शमनेनार्चितो भक्त्या चोपविष्टो वरासने धर्मशी

लाः सत्यवतो भास्करं समुपासते त्रतपुण्यप्रकर्तारो ब्रतवैकल्यदोषतः सभायां श्राद्धदेवस्य नयादृष्टः पिता

तव कथितस्तेन संदेशस्तन्निवोधनृपोत्तम इंद्रसेन इति स्थातो राजा माहिष्मतीप्रभुः तस्याग्रे कथय ब्रह्मन् स्थितं मां

यमसन्निधौ केनापि चांतरयेण पूर्वजन्मभवेनैव स्वर्गप्रेषय मां पुत्र इंदिरा ब्रतदानतः इत्युक्तो हं समायातः स

मीपंतव पाण्डिंश्वर पितुः स्वर्गातिराजं निंदिरा ब्रतदानतः राजोवाच कथय स्वप्नसादेन भगवन्निंदिराक्रमं विधि

ना केन कर्तव्यं कस्मिन्पक्षेति श्रौतथा शृणुराजन् हितं वाचि मन्त्रतस्यास्य विधिं शुभं आश्रित्य सासि

ते पक्षे दशमी दिवसे शुभ प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत श्रद्धायुक्तेन चेतसा ततो मध्याह्नसमये स्नानं कृत्वा वाहिर्जले, पिष्ट

णां तप्तये श्राद्धं कुर्याच्छूद्रासमन्वितः एकभक्ततः कृत्वा रात्रौ भूमौ शयीत वै प्रभृति विमले जाते प्राप्ते चैकादशीदि

ने मुखप्रक्षालनं कुर्यादंतघावनवार्जितं उपवासस्य नियमं गृह्णीयाद्भक्तिभावतः अद्य स्थित्वानिराहारः स

वैभोगविवर्जितः श्वभोक्ष्येयुंडुरीकाक्षशरणमेभवाच्युत शालिग्रामशिलाग्रैतुश्राद्धं कृत्वा यथाविधि पूजयि  
 त्वाह्वयोः केशंधूपदीपादिभिस्तथा बंधुदैहित्रपुत्राद्यैः स्वयंभुजीतवाग्यतः श्रनेनविधिनाराजन्त्रतंकुरुप्रयत्नतः  
 विष्णुलोकं प्रयास्यति पितरस्तवभूपते इत्युक्त्वा नृपतिराजन्मनिरंतरधीयत यथोक्तविधिनाराजाचकारत्रतमुत्त  
 मं श्रंतःपुरेणसहितः पुत्रभृत्यसमन्वितः व्रतेकृतेतुक्तेत्यपुष्पपुष्पाष्टरभूदिवः तत्पितागरुडारूढोजगामहरिमांदिरं  
 इंद्रसेनोपिराजर्धिः कृत्वारान्यमकंटकं इंद्रिराव्रतपुण्येनययौ वैकुण्ठमेवहि पठनाच्छ्रवणादस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते इति  
 ब्रह्मवैवर्तपद्मपुराणयोर्दिदैकादशीव्रतं आश्विनकृष्णद्वादश्यां संन्यासिनामपि महालयश्राद्धं पुत्रादिभिः कार्ध  
 तत्पार्वणेव तदुक्तं वायुपुराणि संन्यासिनोप्यौदकादिकुर्यात्पुत्रो यथाविधि महालयेतु यच्छ्राद्धं द्वादश्यामे  
 वतद्भवेत् महालयेतु यच्छ्राद्धं द्वादश्यां पार्वणं न त्विति पृथ्वीचंद्रोदये संग्रहेपि यतीनां चवनस्थानां वैष्णवानां विशे  
 पतः द्वादश्यां विहितं श्राद्धं कृष्णपक्षे विशेषत इति स्कान्दे सेतुखंडेपि द्वादश्यां भक्तिोपस्तुश्राद्धं कुर्यान्म  
 हालये पटशतं कल्पसाहस्रं तृप्यंति पितरोऽस्यैव आश्विनकृष्णत्रयोदशीश्राद्धं चंद्रिकायां त्रयोदशीभाद्रपदी  
 मरुयाकृष्णापितृत्रिया तृप्यंति पितरस्तस्यां वर्षाणामयुतायुतं स्कान्दे सेतुखंडेच पितृनुद्दिश्ययः कु  
 र्यान्न्योदश्यां महालयं साहस्रकल्पसाहस्रं तृप्यंति पितरोऽस्यैव संततीं श्राप्य विच्छिन्नादधुः पितृगणाः सदा  
 हेमाद्रौ मनुस्मृतौ यत्किंचिन्मधुना मिश्रं प्रदद्याच्च त्रयोदशीं तदप्यक्षये मेव स्याद्वर्षासु च यमस्मृता  
 वपि गाथाश्रयित्वाभिर्गीताः कीर्त्तयंति पुरातनाः अपि नः सकुले जायाद्यो नोदद्यान्न्योदशीं मध्यासु स  
 पिपायुं कं पायं संदक्षिणामुखः प्रयोगपारिजाते शंखः प्रौष्ठपद्यामतीतायां मध्यायुक्तां त्रयोदशीं प्राप्य श्राद्धं प्रकु  
 र्वीति मधुना पायसेन च प्रजामिष्टायशः स्वर्गमारोग्यं च धनं तथा नृणां श्राद्धे सदा प्रीताः प्रयच्छंति पितामहाः

एतन्नित्यमपि पृथ्वीचंद्रोदयेविष्णुधर्मं श्रौष्ठपयामतोतायांतथाकृत्वात्रयोदशीं एतांस्तु श्राद्धकालान्वेनि  
त्यानाहप्रजापतिः आद्धमेतेष्वकुर्वोणोनरकंप्रतिपद्यते इत्यादिवचनैरत्रैवत्रयोदश्यां श्राद्धमहाफलं मघायु  
कायांत्यतिप्रशस्तंमघायुकाथतत्रापिशक्त्याराजनत्रयोदशीतिवचनात् अत्रमलमासेपिश्राद्धकार्थं अनन्य  
गतित्वात् मघात्रयोदशीयोगप्राशस्त्याच्च मघात्रयोदशीश्राद्धप्रत्युपस्थितिहेतुकं अनन्यगतिकत्वेनकर्तव्यं  
स्यान्मल्लुचइति काठकगृह्याच्च इदंचयुगादिविशेषप्रयुक्तत्वात्पिडारहितंकार्थं अयनद्वितये श्राद्धंविपुव  
त्रितयेतथा युगादिषुचकर्तव्यंपिडानिर्वपणादृते अपिडकश्राद्धेविशेषमाह छागलेयः पिंडोयत्रनिवर्ततम  
घादिपुकथंचन सांकल्पंतुतदाकार्थेनियमाद्ब्रह्मवादिभिः सांकल्पंतुयदाकुर्यात्तत्कुर्यात्पान्नपूर्णं नावाह  
नाशौकरणेनपिंडविकरंनच अशक्त्यापार्वणंश्राद्धंयथावत्कर्तुमक्षमः पिंडाध्ययंदिविहीनंतुसंकल्पश्राद्धमाचरेदिति  
वचनात् एतच्चपुत्रवतापुत्रान्नरोद्देशेनकार्थ्यम् कृष्णपक्षेत्रयोदश्यायः श्राद्धंकुरुतेनरः पंचतंतस्यजानीयाज्येष  
पुत्रस्यनिश्चितमिति वचनात् अतएव योवांलतिनरोमुक्तिपितृभिःसहचात्मनः असंतानश्चयस्तस्यश्राद्धे  
प्रोक्तात्रयोदशी नागरखंडे तत्रैव अद्यप्रमृतिःश्राद्धंत्रयोदश्यांकरिष्यति कन्यासंस्थसहस्रांशौ  
तस्यश्राद्धस्यसंक्षयइति तत्रबहुभिर्वचनैर्वहुलार्थतया विहितस्यात्यंतनिषेधायोगात् विषयभेदनवक्तव्ये  
पिंडदानयुक्तत्वरूपविस्तारराहित्यरूपस्तावेदेकस्तद्विषयो नागरखंडेऽक्तः अतःश्राद्धंविनादेयतद्दिनेमधुपयसं  
खड्गमांसं कालशाकंमांसंवाघ्राणसस्यच तस्याभावेपिदातव्यंक्षीरौदनमनुत्तमं तस्मिन्नहनिदातव्यंपिष्टांशुत  
येनप तस्याभावेपिदातव्यंक्षीरौदनमनुत्तमं तस्मिन्नहनिदातव्यंपिष्टांशुतस्येनृप  
तस्याभावेपिदातव्यंजलंति लविमिश्रतमिति पिंडदानपदः तस्यापि पितृ

देवत्वमेव शब्दार्थव्यवस्थात् अथैवाह्यमभोजनस्योक्तत्वेन तन्निषेधासंभवात् अत्रान्योप्येकवर्गद्विश्यैकरूपो  
 निषेधविषयः काष्णजिनिनोक्तः 'आह्ननचकवर्गस्यत्रयोदश्यांसंज्ञरेत्' अतृप्तासोत्रेयस्यप्रज्ञाहिंसति तस्य  
 ते इति एकवर्गस्य पितृवर्गमात्रस्यनकुर्यात् 'किंतुमातामहवर्गस्यापिकुर्यादिति विधौर्वपयः' नचदर्शश्चाह्नातिदे  
 शयत् त्रयोदशी आह्नेमातामहवर्गस्यापि त्रयोदश्यांसंज्ञरेत् 'दर्शश्चाह्नादिपुत्रवोधयः पितृभ्यस्तद  
 र्गस्य आह्नावश्यकत्वस्यमिताक्षरायामुक्तत्वात् तदवश्यकत्वेतंत्रयोदश्यांसंज्ञरेत् 'हमंद्रावुदाहृतपैतृकेतु  
 नु आह्नानमुपक्रमेदित्यादिमातामह आह्नेपुनर्वचनमूलं 'एकस्यैववर्गस्यपर्यवर्ण पवैणिदर्शेक्रियमाणेनानायास्या  
 न्यःसुतायुषे एकस्यैवनकुर्याच्चपार्वणतुसमाचरेत्' एकस्यैववर्गस्यपर्यवर्ण पवैणिदर्शेक्रियमाणेनानायास्या  
 आह्ननसार्धपद्धैवत्यमित्यर्थः केचित्तु नतृप्तास्तंत्रयोदश्यांसंज्ञरेत् पितृव्यादीनामपि महालयवच्चयोद  
 श्यां आह्नकर्तव्यमितिवदति तद्वृत्तकालविवेचनेद्रष्टव्यं तेनकृष्णत्रयोदश्यामात्रेपुत्रवदगृहिणात्रयोदश्यां  
 वहुपुत्रेच्छया आह्ननकर्तव्यं भाद्रकृष्णत्रयोदश्यानिववहुप्रजाइतिवचनं पितृवर्गमात्रस्यनकर्तव्यं किंतुमातामहवर्ग  
 स्यापि तत्रैदंवचनं पितरोयत्रपूज्यतेतत्रमातामहापि तत्रापि पिंडदानंनकर्तव्यं किंतु ब्राह्मणभोजनमात्रं  
 मधुप्लुतवृतपायसादिर्नेति सामान्यविशेषरूपविधौ निषेधवचनानां व्यवस्थानां सिद्धा आस्मिन्पक्षे कैवल्यनद्यापि आ  
 ह्नकालः तथाचवसिष्ठः पितापितामहश्चैवतथैवप्रपितामहः उपार्सितेसुतंजातिपिप्लंशकुनाइव मधुमांसैश्चाशौकै  
 श्रपयसापायेसनच एपमोदास्यते आह्नवर्पासुचमंधांसुचति अत्र पिंडदाननिषेधोभविष्यत्पुराणे संक्रांत्यामुपवासे  
 नपर्वणेनचभारत मध्यायापिंडदानेनज्येषुपुत्रोविनश्यतीति अन्यत्रापि ऋक्षोपिंडप्रदानंतुज्येषुपुत्रोविवर्जयेत् ऋक्ष  
 मघातत्रज्येषुपुत्रोवियमानज्येषुपुत्रकः अयंज्येषुपुत्रिणः आह्ननिषेधएव इतिनाशकनीयं किंतु पिंडदानमात्रे

तथापि मघाधिकरणके आदिपिंडदाननिषेधः पिंडपदेन आद्धाभिधानिनलक्षणपत्तेः अन्यथा सपिंडनदिनेपि मघा  
 सत्त्वे पिंडपुद्गुदासापत्तेः किंतु मघानिमित्तिके तथाच मंघापुरंस्कारेण ज्येष्ठपुत्रिणा यदि आद्धाक्रियेत तदा तत्तेन पिंड  
 रहितं कार्यमिति शास्त्रार्थः मघा आद्धं काम्यं तत्र पितापितामहश्चैत्यादिवासिष्ठवचनोदाहृतप्रामाण्येन त्रयोद  
 शी आद्धंतु नित्यं तस्या नित्यगणे पाठान् एवं मघायात्रयोदश्यां च केन लायामपि आद्ध अनयोस्तु मिलितयोः  
 प्राशस्त्यं तदुक्तं महाभारते अपिनः सकुले जायाद्यो नोदयात्रयोदशीं पायससर्पिपाटुकं मघासुदक्षिणायने त  
 त्रैवच हस्तार्कयोगे गजच्छाया तदुक्तं ब्राह्मे योगो मघात्रयोदश्योः कुंजरच्छाया संज्ञकः भवेन्मघायां सस्ये च श  
 शिन्यर्के करस्थिते अपरार्के वायवीये हंसे हंसे स्थिते यातुमघा युक्ता त्रयोदशी तिथी वैवस्वतर्तनामसा छायाकुं  
 जरस्य च अन्यत्रापि अपिनः सकुले जायाद्यो नोदयात्रयोदशीं पायससर्पिपायुं कुंजरायें कुंजरस्य च यावच्च ग  
 जच्छाया तावद्वाह्मणैर्न भोक्तव्यं सूतके स्मृतके चैव यस्तयोश्च द्रसूर्ययोः छायायां कुंजरस्यापि भुक्त्वा च नरकं व्रजेत् प्र  
 मादाद्वाह्मणो भुक्त्वा तत्र चाद्रायणं चरेदिति ब्रह्मपुराणवचनात् - अस्य मे विष्णुधर्मोक्तं युगावतारव्रतं ब्रह्मोवा  
 च मासि त्रयोदशपदे पातुकृष्णपक्षे त्रयोदशी - अथ त्रीण्युगंतस्यात्रैतावांतु तपोधनाः त्रेताया विनिवृत्तायामेतस्यां  
 तिथौ युगमवतीर्णमिति संवधः तेन द्वापरयुगमत्र लभ्यते । "अत्र कृत्यं - गोमंत्रो मयं दूर्वासमाह पचमृत्तिकां स्ना  
 यान्नद्यांतडां गवातिथौ तस्यां समाहितः - स्नात्वा संतर्पयेद्देवपितृभ्यश्च तिलोदकं - आद्धस्य तर्पणेनैव फलं युगशतं भ  
 वेत् - यः करोति तिलैः आद्धं नरस्तस्यां समाहितः - स्नात्वा संतर्पयेद्देवपितृभ्यश्च तिलोदकं - आद्धस्य तर्पणेनैव फलं युगशतं भ  
 वेद्देवदुर्ध्वज धृतक्षीरजलैः पुष्पैः सगच्छेद्द्वैणां पुरी - स्नापितो यं बिलिंसस्तु पूजितो यममस्कृतः - युगद्वौ युगक  
 तां च दृष्ट्वां मुक्तिप्रदो हरिः अतो वै सर्वयत्नेन युगादौ जगतां पतिः ॥१॥ पूजनीयो जनैर्भक्त्या सर्वदुःखहरो हरिः - इति



युगायनारत्रं अथाश्विनकृष्णपक्षचतुर्दशीश्राद्धं तत्रमहालयश्राद्धं दुर्गरणमृतानांकार्यं ॥ पुष्पचंद्रोदये प्रवे-  
ताः दुर्गारोहणलोहाद्यैर्विज्ज्वालाविपादिभिः ॥ नखिदंष्ट्रविपन्नानतिघातस्तावतुर्दशी ब्राह्मे युवान्नःपितरोय-  
स्यमृताःशस्त्रेणवाहताः तेनकार्यं चतुर्दश्यातेपातुंस्मिर्भाज्यं ॥ नांगरखंडे ॥ अष्टमस्तु भवेद्यस्यशस्त्रमृत्युरथा-  
पिवा ॥ श्राद्धंतस्यचतुर्दश्यांप्रकृतंवनराधिप भरीचिः ॥ विपशस्त्रांपदादिशस्त्रब्राह्मणघातिनां ॥ चतुर्दश्यां  
क्रियाकार्योअन्येपांतुविगर्हिता ॥ अत्रब्रह्मघाताब्राह्मणेनहंतंनतुब्रह्मा ॥ तस्यपनितत्वादितिशूलपाणः ये  
पाशस्त्रहतानांचविपमृत्युमुपेयुषां ब्रह्महंतोचप्रदग्धानांजलमृत्युमुपेयुषां ॥ सर्पव्याघ्रहतानांचशूरेस्तद्वधनेर-  
पि श्राद्धंतेपांप्रकृतंवनचतुर्दश्यानराधिपेति ॥ माकंडेयपूराणांतु ॥ शूरेःशूरेभिः ॥ प्राणेनशनशस्त्राद्यैर्विपो-  
द्धधनिनांतया चतुर्दश्यांभवेच्छाद्विमितिब्रह्मपुराणात् ॥ प्रायोमहाप्रस्थानं यतुशाकटायनः ॥ जलान्निभ्यां  
विपन्नानांस्निग्यासेवागृहयथि श्राद्धंकुर्वाततेपांवैज्येत्वाचतुर्दशीमिति यत्प्रायश्चित्तार्थंजलादिमृतविपयमि-  
ति एतच्चतुर्दश्यापक्षमेकोद्विष्टकार्थं पित्रादिनिमिकोद्विष्टमेव नतु पार्वणं तथाचगार्ग्यः चतुर्दश्यांतुयच्छादंस-  
पिंडीकरणपरं एकोद्विष्टविधानेनतत्कार्थं पित्रादिपुशस्त्रहंतपुसर्पेपोमकोद्विष्टान्येवकार्याणि पार्वणविधा-  
यकवचनाभावात् यतु पित्रादयस्त्रयोयस्यशस्त्रपानादिभिर्मृताः सभूतेपार्वणंकुर्यादाब्दिकानिपूयकपृथगि-  
तिवचनं तत्रामाणिकग्रंथेष्वदर्शनादनाकरं इदंकोद्विष्टसद्वककार्थं प्रेतपक्षेचतुर्दश्यामेकोद्विष्टविधानतः ॥  
वयुक्तंतुच्छादं पिष्टणामक्षयंभवेदिति प्रयोगपारिजातोदंहतवचनात् ॥ यस्तुतस्यामेवचतुर्दश्यांमृतस्तस्यक्ष-  
याहनिमित्तपार्वणमेवकृतंयं आमायांचक्षयोयस्यप्रेतपक्षेयवापुनः ॥ पार्वणंतस्यकृतंवनकोद्विष्टकदाचनोतिवि-  
ज्ञानेश्वरधृतवचनात् चतुर्दश्यांमहालयश्राद्धं ॥ स्कांदेसेतुखंडे ॥ चतुर्दश्यातिथौयस्तुश्राद्धंकुर्यान्नमहालये

लक्षकेऽपि सहस्राणि लक्षकादिशतानि च । 'कल्पनिर्णयपितरस्तस्यैतदप्येत्येव न संशयः' ॥ 'नरेकस्थोऽथपितरः स्वर्गं  
याति प्रहर्षिताः' संततींश्चाप्यविच्छिन्नादयुः पितृगणसंसदा ॥ 'आश्विनस्यामावास्यायामपि गजच्छायायोग  
माह' अपराकैयमः 'हंसकरं स्थिते यातु अमावास्यां कर्णान्विता' । साक्षेयाकुंजरच्छाया इति वैयाधायनो ब्रवीत् । 'अत्र  
सर्वलोहवर्णच्छायासन्निधाने आद्वयमुक्तं महाभारते' अजिनसर्वलोहेन वर्षा मुनियतव्रतः हस्तिच्छायासु विधिवत्करणे  
न्यजनवीजितं आद्वेद्यादिति शेषः । अमावास्यायां महालयं आद्वेस्कदे स तु खंडे । अमायांतु नरो भक्त्या आद्वेकुर्या  
न्महालये । पितृणां तस्य तृप्तिः स्याद न तानात्र संशयः । स्वधामासं धिया तृप्तिः सा तृप्तिस्तु पितुर्भवेत् । अतः ताहीद  
शीतृप्तिरमावास्यां महालयात् । अमावास्यां महापुण्यां पितृदेवनमस्कृता । एपातिथिस्तु परमाशिवस्य परम प्रिया  
तस्यां महालय आद्वेभोजिते वेदवित्तमे । तेन तृप्तिः पितृणां स्याद न ता तु ण्यैशिवः । ब्रह्महत्यादिकाः पचपातकाना  
शमाप्नुयुः कृताश्च स्युर्विधानेन सर्वे यज्ञाः संदक्षिणाः । अनुष्ठिताः स्युर्विधिवत् सर्वधर्माः सनातनाः । योनिकुश्याद  
मावास्यां महालयमचेतनः । ब्रह्मलोकगताश्चास्य पितरो याति नारका । गतिमिति शेषः । संततिश्चास्य मूढस्य वि  
च्छिद्ये तैव तत्क्षणात् । स एव हि महानर्थो यदमायाति योनैः । महालया र्था विप्रैर्द्राविधिवन्नैव भोजिताः । मासि भा  
द्रपदे पुण्ये पितृणां तृप्तिदायिनी । एकैकं भोजयेद्विप्रं त्र्यहं भक्तिपूर्वकं । संसम्याः कृष्णपक्षस्य आरभ्य प्रत्यहं नरः वि  
प्रान्यावदमावास्यां पितृहोत्रं भोजयेत् । आरभ्य द्वादश विप्रान् भोजयेत् । अत्रैवैश्वर्यहानिः ।  
स्यान्महादरिद्र्यभागं भवेत् । भोजयेद्देवं स्युः स्यात् । स तृप्तिस्तृप्तिपां यथा भवेत् । तेन ब्रह्मा हरिः शुभस्तृप्ताः स्युः सर्वदेवताः ।  
अग्निष्वात्तादिपितर उर्ध्वद्रायाधिदेवताः ॥ बहूनां त्रिकुंभेन तृप्यं विजगज्जयम् ॥ ५ ॥ इति महालयनिर्णयः ।  
समाप्तः ॥ अथ स्त्रीकर्तृकपार्वणश्रद्धाविधिः । तस्याः पण्डितैर्विधेः पत्रकः स्वभर्तुः भूतिभिः स्वपितृभ्यः

तथैव च विधिवाकारे यच्छाब्दं यथा कालमतीतिवचनात् तस्याश्रयं आद्वप्रयोगः तत्रादौ विधवास्वयं ज्ञाता श्रुचि  
शुक्लवस्त्रयुग्मधराः मध्याह्ने आद्वदेशमागत्य पंचगव्योपलपितं सुसमाहितं गोरमृत्तिकया च्छादितं यथासं  
दित आद्वीयद्रव्यं ज्वलितप्रदीपविकीर्णगौरसंपंकुत्वा तत्रागत्यासने प्राङ्मुखोऽपविश्य भिक्षमन्त्रमिति ज्ञात्वा त  
तः अथ वित्रः पवित्रो वा सर्वोऽपि स्यात् गोपिवा यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षसवाह्याभ्यंतरः शुचिरिति आद्वीयदेश आद्वीयसं  
भृतिसहितं परिपिच्य शंखचक्रधरं देवाद्भिर्भुजपीतवाससं प्रारभे कर्मणा विष्णुपुंडरीकस्मरेद्वरिम् इति यज्ञपुर  
पुत्रणन्यपूजादिकं यथाशक्तिसंपाद्य आद्वकालगयाध्यात्वा त्वदिवंगदाधरं स्वपद्यादौ नक्षत्राध्यात्वा ततः आद्वस  
मारभेत् इति विप्रमुखाद्वाचयित्वा कुशतिलजलान्यादाय अथामुकगोत्रामुकदेवो अमुकगोत्राणामस्मद्भर्तु  
तत्पितृपितामहानां स्वस्य च पितृपितामहप्रपितामहानां महालयनिमित्तं सर्वैश्वदेविकपार्वणश्राद्धमहकरिष्ये देव  
ताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वधार्थैस्वाहयै नित्यमेव नमोन प्रदत्तिविप्रमुखेन वाचाचयेत् ततोऽक्षि  
णमुखीपातितवामजानुः सती मोटकतिलजलानि गृहीत्वा तमोनमो अथामुकगोत्राणामस्मद्भर्तुतत्पितृपितामहा  
नां स्वस्य च पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां महालयनैमित्तिकश्राद्धसंबंधिनां विश्वेषां देवानां मिदमास  
नं नोनमः अस्मद्वर्ततत्पितृपितामहानां महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धसंबंधिनो विश्वे देवानां वाहयिष्ये ततोऽ  
र्धपत्रे तूष्णीं गंधादिप्रक्षिपत्वा अर्धपत्रांत्रवामहस्ते कृत्वा अर्धपात्रस्थपत्रित्रं भोजनपात्रे निधाय तदुपरिकिं  
चिदुदकांतरं सिक्वा अर्धपात्रं वामहस्ते कृत्वा अर्घोनम इति नमस्कृत्य नमोनमो अथामुकगोत्राणामस्म  
द्वर्ततत्पितृपितामहानाममुकामुकशर्मणां महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धसंबंधिनो विश्वे देवा एव हस्तार्घ्यो नमः अस्म  
द्विपत्रादित्रयसंबंधिनो विश्वे देवा एव हस्तार्घ्यो नमः ततो गंधादिदानं तमोनमो अथामुकगोत्राणामस्मद्भर्तुनां दित्रय

पित्रादित्रयपार्वणश्राद्धसंविधानविश्वेदेवा एतानिगंधार्घ्यपुष्पधूपदीपनैवेद्यतांबूलयज्ञोपवीतवासांसिवोनमः देवा  
 र्घ्यपार्वादिदेवानांक्षिणतः कुशोपरिउत्तानमेवस्थापयेत् देवभ्यःस्थानमसि ततोदक्षिणमुखीपातितवामजानुःसती  
 मोटकतिलजलयुतानि भर्त्रादित्रयस्वपित्रादित्रयासनानि गृहीत्वा नमोनमोअद्यामुकगोत्राणामस्मद्भर्त्रादित्रया  
 णामस्मत्पित्रादित्रयाणाममुकामुकशर्मणामहललयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धमायान्यासनानिवोनमः स्वभर्त्रादि  
 त्रयंस्वपित्रादित्रयमावाहयिष्यामि इतिवाक्येन तिलान्विकिरेत् ततःस्वभर्त्रादित्रयपार्वादित्रयपुत्रपुत्रपुत्राणि  
 दक्षिणाग्राणिधृत्वा तिलजलगंधपुष्पयुतानिकृत्वा अर्घ्यपात्र वामहस्तेकृत्वा तत्रस्थंपवित्रं भोजनपार्वादिस्वा  
 उदकांतरेणसिक्का मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोअद्यामुकगोत्रास्मत्पतेऽमुकगोत्रामुकशर्मन् महालयनैमि  
 त्तिकपार्वणश्राद्धेएपहस्तार्घ्यस्तेनमः एवमस्मद्भर्तृपितरमुकशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे अस्मद्भर्तृ  
 पितामहामुकशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे अमुकगोत्रास्मत्पितरमुकशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे  
 ॥ १ ॥ अमुकगोत्रास्मत्पितामहामुकशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे ॥ २ ॥ अमुकगोत्रास्मत्पि  
 तामहामुकशर्मन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे एपहस्तार्घ्यस्तेनमः अथवा नमोनमोऽस्मद्भर्तृतत्पितृ  
 पितामहा अस्मत्पितृपितामहप्रपितामहा अमुकामुकशर्मणोमहालयनैमित्तिक पार्वणश्राद्धे एपह  
 स्तार्घ्यः षोढाविभज्यवोनमः ततोऽंगधादिदानं मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोअद्यामुकगोत्रास्म  
 द्भर्तृतत्पितृपितामहाअस्मत्पितृपितामहप्रपितामहाअमुकामुकशर्मणएतानि गंधार्घ्यपुष्पधूपदीपतांबूलवासां  
 सिषोढाविभज्यवोनमः ततोभोजनपार्वाभ्यः पवित्रादीन्यादायार्घ्यपात्रेषुकृत्वा अस्मद्भर्त्रादिभ्यःस्थानमसि अस्म  
 त्पित्रादिभ्यः स्थानमसि इतिवामपार्श्वेकुशोपरिन्धुवर्जिकुर्यात् दक्षिणादानपर्यंतंचालयेत् ततोऽजलादिनांभो

जनपात्राणिप्रदक्षिणावर्तनवेष्टयेत् ततःश्राद्धदेयात्राग्रभागमादायपुटकादिपुजलं दत्त्वा पूर्वाभिमुखोऽसौ श्रमये  
कथयवाहनानयनमः सोमायपितृभ्योनमः इत्याहुतिद्वयमुत्सृजेत् ततोदक्षिणाभिमुखी सघृततिलव्यंजनमन्नमा  
दायएतदन्नमेतद्भुस्वामिपितृभ्योनमः ततःपुनःपूर्वाभिमुखी विश्वेदेवभोजनपात्रेषु देवतीर्थेनपुरुषाहारक्षमंसवृ  
तंसव्यंजनमन्नं परिचिष्य जलादिकंचोपनीय मधुवातेतिऋचं विप्रमुखाच्छरुत्वा भोजनपात्रेषु  
मधु दत्त्वा नमोनमोऽध्यामुकगोत्रास्मद्भर्त्रादित्रयास्मत्पित्रादित्रयं महालयश्राद्धसंवंधिनोविश्वेदेवाएत  
दन्नसोपकरणं परिविटं परिविष्यमाणंच द्विधा विभज्यवोनमः विष्णोहव्यंरक्षमदीयमिति यवा  
न्विकीर्य इत्यन्नमुत्सृजेत् ततोदक्षिणमुखी पितृतीर्थेन स्वभर्त्रादित्रयस्वपित्रादित्रयभोजनपात्रेषुसर्व  
व्यंजनयुतंसघृतमन्नपरिविष्यजलादिकंचोपनीय मधुवातेति ऋचंविप्रमुखाच्छरुत्वा मधुमधु इतिस्वयमुक्त्वा  
भोजनपात्रेषुमधुदत्त्वा मोटकतिलजलग्न्यादाय नमोनमोऽध्यामुकगोत्राश्रमद्भर्तृतत्पितृपितामहाश्रमक  
गोत्राश्रमस्त्पितृपितामहप्रपितामहांश्रमुकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपावणश्राद्धे एतदन्नसोपकरण  
परिविटंपरिविष्यमाणममृतरूपेणवोनमः कृष्णकव्यंरक्षमदीयमित्यत्रोपरितिलान् विकीर्य नमोनम श्र  
न्नहोर्नक्रियाहोर्नविधिर्होर्नचयद्वेत् तत्सर्वमच्छिद्रमस्तु देवतीर्थेनविश्वेदेवश्रमोऽध्यामुकगोत्राश्रमवोनमः पितृ  
तीर्थेनश्रमद्भर्त्रादिभ्यः आपोशानं वोनमः अस्मत्पित्रादित्रिभ्यश्चापोशानं वोनमः ततःसव्यंजनघृततिला  
दिसहितंसर्वप्रकारमन्नमादाय अनग्निदग्धाश्रयेर्जीवायेप्रदग्धाःकुलेमम भूमौदेत्तेनतृप्यंतुतायांतुपरांगति  
मितिकुशोपरि सजलमन्नमुत्सृजेत् ततःनमस्तुभ्यविरूपक्षनमस्तेनेकचक्षुषे नमःपिनकहस्तायवज्रहस्ता  
ययैनमइतिनीलकंठस्तुतिश्रुत्वाप्रणम्य रुचिस्तवादिस्तोत्राणिचआवयेत् ततोहस्तौप्रक्षालयाम्य पिंडपातना

धैर्वैकुण्ठ्यात् तत्र धर्ममूलेन प्रदेशमात्रेखाद्वयं कृत्वा तद्देशान्यां परित्यज्य ज्वलदंगारं भ्रामयित्वा दक्षि  
णतो निदध्यात् रेखोपरि च्छिन्नमूलकशस्त्ररेणुविधाय अवनेजनार्थं पुटकादौ तिलजलपुष्पाणि क्षिप्त्वा मोटक  
तिलजलान्यादाय नमोनमो अद्यामुकगोत्रास्मद्भूतत्पितृपितामहा अमुकशर्मणस्तथावास्मत्पितृपितामह  
प्रपितामहा अमुकशर्मणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे पिंडस्थानेऽत्रास्वने निगंध्वेन नमः ततः तिलास्तोत्रं  
थाक्षीरं धूपदीपावल्लिस्तथा मधुः सर्पिस्समायुक्ते ह्यष्टांगः पिंडसंभव इत्यनेन षट्पिंडान्निर्माणप्रथमं पिंडवामहस्ते  
कृत्वा दक्षिणेन मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमो अद्यामुकगोत्रास्मद्भूतरेमुकशर्मन् महालयनैमित्तिकश्राद्धे एतत्पि  
डोनमः १ नमोनमो अद्याऽमुकगोत्रास्मद्भूतपितरमुकशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे एतत्पिंडोनमः २ नमो  
नमो अद्यामुकगोत्रास्मद्भूतपितामहामुकशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे एतत्पिंडोनमः ३ नमोनमो अद्यामु  
कगोत्रास्मत्पितरमुकशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे एतत्पिंडोनमः ४ नमोनमो अद्यामुकगोत्रास्मत्पितामहा  
मुकशर्मन् महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे एतत्पिंडोनमः ५ तमोनमो अद्यामुकगोत्रास्मत्प्रपितामहमहालयनैमित्तिक  
पार्वणश्राद्धे एतत्पिंडोनमः ६ लेपभागभजस्तृप्यतृकशमलेन करं प्रोक्ष्य तत उदङ्मुखी भूत्वा आसंनियम्य पुनर्द  
क्षिणमुखी भूत्वा आसंन्यजेत् स्वभर्त्रादीन् स्वपित्रादीन् त्रीन् आत्स्वरमूर्तान् ध्यायेत् ततो वने जनावं शिष्टजलयुतमवने ज  
नपात्रमादाय मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोऽद्यामुकगोत्रास्मद्भूतत्पितृपितामहा अमुकशर्मणो महा  
लयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे पिंडोपरि प्रत्यवने निगंध्वः स्वधा-ततोर्न विविस्त्रं प्राचम्य दक्षिणमुखीं वामेन पाणिना सूत्र  
मादाय दक्षिणेन पिंडोपरि दद्यात् नमोनमोऽद्यामुकगोत्रास्मद्भूतत्पितृपितामहा अमुकशर्मणः अस्म  
त्पितृपितामहप्रपितामहा अमुकशर्मणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे पिंडोपरि एतद्वा सो वोनमः ततो गंधा

दिभिः पिंडानां पृथक्पूजनकुर्यात् ततः शिवाश्रापः संतु इति जलं सोमनस्यमस्तु इति पुष्पं अक्षतं चारिष्टमस्तु इत्य-  
 क्षतान् भोजनपात्रेषु निक्षिप्य ततो मोटकादीन्यादाय नमोनमोऽद्यामुकगोत्राश्रमं द्रुतं तत्पितृपितामहाश्रमका-  
 मुकशर्माणस्तथाचास्मत्पितृपितामहप्रपितामहा इत्यक्षय्योदकदत्त्वा अमुकामुकशर्माणो महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धे दत्तैतदन्न-  
 पानादिकमक्षय्यमुपतिष्ठतां वोनमः इत्यक्षय्योदकदत्त्वा ततः पिंडोपरि अघोराश्रमं द्रुतं तत्पितृपितामहाश्रमं लिप-  
 त्रादयश्च संतु इति पूर्वोक्तं शिवाश्रापः पूर्वोक्तं जलं भूत्वा नमोनमः गोत्रनोवर्द्धतां दाता-  
 रोनो भिवर्द्धतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो माव्यगमतु बहुदयं च नो अस्त्विति अन्नं च नो बहु भवेदतिथिश्च  
 लभेमहि याचितारश्चनः संतु माचयाचिष्मकंचन एताः सस्याः शिषः संतु इति प्रार्थयेत् ततो दक्षिणमुखी पिंडा-  
 नामुपसिपवित्रं कुशत्रयमास्तीर्ष्य तदुपरि दक्षिणां शिवाश्रापः नमोनम इति दद्यात् ततो नमो भूयः पिंडमाग्रा-  
 योत्स्यायेत् पिंडाधारकुशान् उल्मुकंच वल्होक्षिपेत् ततः पूर्वाभिमुखी देवाधं पत्रसचालय दक्षिणमुखी भूत्वा  
 भर्त्रादीनां पात्राण्युतानीकुर्यात् ततः प्राङ्मुखी भूत्वा कुशत्रययवजलैर्देवैर्वा योऽक्षिणां दद्यात् नमोनमो-  
 ऽद्यामुकगोत्राणामस्मद्भुतं तत्पितृपितामहानाममुकशर्मणां तथा चामुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपितामहा-  
 नाममुकामुकशर्मणां महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धसंविनां कृतं तत् श्राद्धप्रतिषाधार्थं भिदं हिरण्यमग्निद्वैतं तन्मूल्यभू-  
 रजततर्प्त्वादिद्रव्यं यथानामगोत्राभ्यां ब्रह्मणाभ्यां दातुमहमु-सृजे इति विश्वेदेव श्राद्धदक्षिणां दत्त्वा ततो दक्षिणमुखी  
 भूत्वा स्वभर्त्रादीनां श्राद्धदक्षिणां दद्यात् नमोनमोऽद्यामुकगोत्राणामस्मद्भुतं तत्पितृपितामहानां तथा चामुकगोत्रा-  
 णामस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणां कृतं तन्महालयनैमित्तिकपार्वणश्राद्धप्रतिषाधार्थं भिदं रजतं  
 चंद्रदिवतं तन्मूल्यभूतां यथाशक्ति दक्षिणां यथानामगोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दातुमहमुसृजे नमोनमोऽश्र-





कृत्वा तत्र गत्वा सेनां दुःखी चोपविशेत् । सिद्धमन्नमिति पाचकोष्ठच्छेत् । ततः अपवित्रः पवित्रो वा सर्वो  
 वस्यां गतोपि वा । यः स्मरेत् पुंडरीकाक्षं स वा ह्यभ्यंतरः शुचिरिति मंत्रेण । श्राद्धीयद्रव्या एयांसि च्यं शंखचक्र  
 धरं देवं हि भुजं पीतवा स सं । प्रारंभकर्मणां विष्णुपुंडरीकं स्मरेद्वरिमिति । विष्णुभगवंतं स्मृत्वा गयार्थेन मः  
 गदाधाराय नमः । ततः कुशतिलजलान्यादाय । श्रमुकगोत्राऽमुकदेव्यहं । श्रमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः पत्युः  
 सांवत्सरिकैको द्विष्टश्राद्धमहं करिष्ये । इति संकल्पं विधाय देवताभ्यः पितृभ्यश्च महं योगिभ्य एव च नमः  
 स्वधार्थैस्त्वाहाथैर्नित्यमेव नमोनमः । इति विप्रमुखाच्छ्रुत्वा । ततो दीक्षिणमुखी पाति तवामजानुः सर्ता नमो  
 नमोऽद्यामुकगोत्रास्मत्पतेऽमुकशर्मन् । सांवत्सरिकैको द्विष्टश्राद्ध । इदमासनं तेनमः । इति पितृतीर्थेन मोटकक  
 पमासनं दक्षकरांगुष्ठमूलैर्न दद्यात् । ततोऽर्धपात्रे तुष्णीं तिलान् प्रक्षिप्य पवित्रजलतिलगंधपुष्पाणि दत्त्वा श्रद्धं  
 पात्रं वामहस्ते कृत्वा । तत्र स्थं पवित्रमुत्तराग्रं भोजनपात्रे धृत्वा । तदुपरि किंचिद्दुदकांतरं दत्त्वा । मोटकादीन्यादाय नमो  
 नमोऽद्यामुकगोत्रपतेऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैको द्विष्टश्राद्ध एते ह स्ता ध्या नमः । इत्यर्घ्यं पात्रं पवित्रोपरि दत्त्वा त्स  
 जेत् । ततोऽवशिष्टजलपवित्रसहितमर्घ्यं पात्रमासनभागे पत्ये स्थानमसीति त्र्युवजीकुर्यात् । ततो गंधादिदानं कृत्वा  
 मोटकतिलजलान्यादाय । नमोनमोऽद्यामुकगोत्रास्मत्पतेऽमुकशर्मन् सांवत्सरिकैको द्विष्टश्राद्ध एतां निगंधार्घ्यपुष्प  
 धूपदीपतांबूलयज्ञोपवीतवासांसि तेनमः । ततो जलेनासनसहितं वेष्टयित्वा मंडलं कुर्यात् । ततः श्राद्धोद्यान्नभागसघृतव्यं  
 जनतिलजलान्यादाय । इदमन्नमेतद्भूस्वामिपितृभ्यो नमः । इति भूमावुत्सृजेत् । ततो हस्ताभ्यां तां घ्रादिपात्रस्थम  
 न्नमादाय स्वपतिं धत्वा । परिचेपयेत् । तत्र घृतव्यं जनजलादीन्युपनीय । अन्नोपरि मधु दत्त्वा । विप्रहारा मधु  
 यातेति क्रुचं जप्त्वा । मधुमधुमधु इति च स्वयमृचा र्थं । उभाभ्यां व्यस्तं हस्ताभ्यां भोजनपात्रमालभ्य तदन्नमृत्ततया वि

विंय रुण कयं रसमदोयामिति पठित्वा दक्षिणहस्तमुत्थाप्य इदमग्रे इदमाश्रय इदं हविरे  
 व्यत्रादिषु प्रयेकमगुष्ठमारोप्यात्रोपरितिलान्प्रक्षिप्य मोटकतिलजलादीन्यादाय नमोनमोऽद्यामुकगोत्रास्मत्पते  
 ऽमुकशर्मन्सांवत्सरिकैकोद्विष्टश्राद्धे इदमग्रे सोपकरणेतेनमः इत्यन्नमस्तृजेत् ततोवाभहस्तेनान्यतिलमुत्थं च  
 यत्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनं च यद्वेत् तत्सर्वमच्छिन्नमस्तृजं पठित्वा भूमौ तिलान्विकीर्ण्य दर्भेषूपविश्य  
 नमस्तुभ्यो विरूपाक्षनमस्तेनैकचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्तायैव नम इति नीलकंठस्तुतिं पठित्वा रु  
 चिस्तवादिकविप्रद्वारा श्रावयेत् ततश्छिद्यसन्निधावास्तृतकुशत्रयभूमिं सतिलजलेन प्रोक्ष्य सतिलजलत्रो  
 क्षितं सवपंजनममृतमन्नमादाय नमोऽग्निदग्धाभ्येजीवाये प्रदग्धाः कुलमम भूमौ दत्तेन तु प्यं तु तृप्तायां तु परां  
 गतिमिति पठित्वा कुशोपरिकुशादिनाविकिरेत् ततश्चाचम्य हरिः स्मृत्वा दक्षिणमुखी पिंडस्थाने प्रां  
 देशमात्रं परिमाय करद्वयतर्जन्यं गुष्ठयुतमूला दर्भं पिजुल्या तदुल्लिख्य दर्भं पिजुलीमुत्तरतः क्षिपेत् तत  
 स्तत्र ग्लदंगारं श्रावयित्वा दक्षिणस्यां क्षिपेत् ततस्तत्र रेखोपरिच्छिन्नमूलकुशत्रययास्तीर्ण्य प्रत्यह्मुखी दे  
 वताभ्यः पितृभ्यश्च महयोगिभ्य एव च नमः स्वधार्ये स्वाहा येनित्यमेव नमो नम इति विप्रमुखं च्छत्वा ॥  
 ततो दक्षिणमुखी पुटके जलतिलगंधपुष्पाणि कृत्वा दक्षकरेण मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोऽद्यामुक  
 गोत्रास्मत्पते ऽमुकशर्मन्सांवत्सरिकैकोद्विष्टश्राद्धे पिंडस्थाने ऽत्रावने न्विदवतेनम इति कुशोपरि अवने ज नजलं दद्या  
 त् शेषमवशेषयेत् ततः तिलास्त्वोपंतथाक्षीरं धूपोदीपावल्लिस्तथा मधुः सर्पिस्समायुक्तो ह्यष्टांगः पिंडसंभव इ  
 तितिलमधुघृतयुतत्रिनिपिंडनिर्माय मधुघृताभ्यां पिंडमवधार्य मोटकतिलजलान्यादाय नमोनमोऽद्यामुकगोत्रास्म  
 त्पते ऽमुकशर्मन्सांवत्सरिकैकोद्विष्टश्राद्धे एते पिंडेतेनमः इत्यवने ज नकुशोपरि चामान्चारब्धदक्षिणपाणिना पिंड

दद्यात् ततोद्विराचम्य हरिस्मृत्वा ततउत्तराभिमुखी श्वासं नियम्य पतिध्यायती दक्षिणाभिमुखीभूयान् त  
 तोदत्ताविशिष्टजलपुतमवनेजनपात्रमादाय मोटकजलादीनिचादाय नमोनमोऽमुकगोत्रास्मत्पतेऽमुकशर्मन्  
 सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धेऽत्रप्रत्यवेनेनिश्चतेनमः इतिप्रत्यवनेजनदद्यात् ततोर्नावीविस्त्रंस्याचम्य दक्षिणाभि  
 मुखीवामेनपाणिनासूत्रमादाय दक्षिणेन पिंडोपरिनिधाय नमोऽध्यामुकगोत्रास्मत्पतेऽमुकशर्मन्सांवत्सरि  
 कोद्दिष्टश्राद्धेपिंडोपरि एतद्वासस्तेनमः इतिमोटक तिलजलेन सूत्रमुत्सृजेत् अथपिंडगंधादिदानं ततःशिवा  
 आपःसंतु इतिजलं सौमनस्यमस्तु इतिपुष्पं अक्षतंचारिष्टमस्त्विति तंडुलान्नभोजनपात्रेनिःक्षिप्य मोट  
 कादीन्यादाय नमोनमोऽध्यामुकगोत्रास्मत्पतेरमुकशर्मणः सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धेदत्तैतदन्नपानादिकमक्षय्यमुप  
 तिष्ठतामित्यक्षय्योदकंदद्यात् ततःपिंडोपरि अघोरः पतिरस्तु इतिपूर्वाग्रारिधारांदद्यात् ततःपूर्वाभिमु  
 खीकृतांजलिः नमोनमः गोत्रनोवर्द्धतां दातारो नोभिवर्द्धतवेदाः संततिरेवच श्रद्धाचनोमाव्यगमद्बहुदंयंचनोऽ  
 स्त्विति अन्नचनोबहुभवेत् अतिथीश्वलेभमहि याचितारश्चनः संतु माचयाचितमकचन एताः सत्याशिषः संतु  
 इतिप्रार्थयेत् ततोदक्षिणमुखी पिंडोपरिसपवित्रकुशत्रयं दक्षिणाग्रमास्तौर्ग्यं तदुपरिदक्षिणाग्रजलधारांद  
 द्यात् ततो नर्धाभूयपिंडमाग्रायोत्थापयेत् पिंडाधारकुशानलमुकंचवह्नौक्षिपेत् ततोर्ध्वपात्रमुत्तानोक्त्य द  
 क्षिणादानं अध्यामुकगोत्रस्यास्मत्पतेरमुकशर्मणः कृतैतत्सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धप्रतिष्ठां रिकिकादिभितरज  
 तंचब्रह्मदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणादक्षिणादातुमहमुत्सृजे ततोभिरम्यतामिति विसर्जनं ततःपूर्वाभिमुखी  
 भूय देवताभ्य इतिविप्रद्वारात्रि स्मरेत् ततोदक्षिणमुखी हस्ताभ्यादीपंनिर्वापयेत् हस्तौपादौप्रक्षाल्या  
 चम्य वलिदानं कुर्यात् गोभ्योऽन्ननमः श्वभ्योऽन्ननमः काकेभ्योऽन्ननमः हारपालेभ्योऽन्ननमः चांडालेभ्यो

ऽन्नमः अशेषजीर्विभ्यो ऽन्नमः क्षेत्रपालिभ्यो ऽन्नमः इति पूर्वमुखीदद्यात् ततोदक्षिणमुखोभूत्वा य  
मायवलिनमइति ततः पूर्वाभिमुखोभूत्वा प्रमादात्कुर्वताकर्मप्रच्यवेताध्वरेपुयत् स्मरणादेवतद्विष्णोः  
सपूर्णस्यादिति श्रुतिः ततोदानप्रतिष्ठां दत्त्वा आर्क्षयिवस्तूनि विप्राय प्रतिपादयेत् अभसि वा  
पिडादिकं निक्षिपेत् ततोऽंधुयुतास्वयंभुजात् इति स्तोत्रकृतैकोद्विष्टश्राद्धविधिः ॥

॥ अथशूद्रस्यपार्वणश्राद्धप्रयोगः ॥

सचोपदेष्टृग्राह्मणवशादनियतशास्त्राकार्थ्यइति स्मृतिकौमुद्यांमदनपालः तन्न अनियतस्यधर्मत्वायोगात्  
तेनशूद्रावाजसनेयिनइतिगोडग्रथेदक्षोक्तेः हरिहरभाष्यादिसवादाच्छिष्टाचारार्चमाध्यंदिनशास्त्रयोच्यते  
तत्रकर्तापूर्वयुनिरामिपंसकृद्काप्रदोपे परेद्युः प्रातर्वा द्विजगृहं गत्वा मंडले तमुपवेश्य सव्येनदक्षिण  
जान्वालभ्य शूद्रः प्रणतिपूर्वकमिति प्रणम्य देशकालौ संकीर्त्य श्वः करिष्यमाणपार्वणश्राद्धे पित्रादित्रयमा  
तामहादित्रयविश्वेदेवार्थत्वामहनिमंत्रये यद्वाक्षणं कृत्वा भवद्भिः प्रसादकार्थ्यइति फलंतां वूलवा दत्त्वं वै मे कंदौ  
वाविप्रौनिमत्र्य तथा आर्भन्वितोस्मृतिवातेनोक्ते अक्रोचनैः शौचपरैः सततं ब्रह्मवादिभिः भवि  
तव्यं भवद्भिश्चमयाचश्राद्धकर्मणि पूर्वदिने तु सर्वायासविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः भवितव्यं भवद्भिश्चभूते  
श्राद्धकर्मणि इति जपेत् शृणुयाद्वा एवमपरमपित्राह्मणं वृत्वा ततस्तथैवापसव्येन वामं जान्वालभ्य वाच्यः श्वः  
करिष्यमाणश्राद्धे पितृस्थानेत्वा महनिमंत्रये पूर्ववत् फलंतां वूलं दत्त्वा अक्रोचनैरित्यादिपठेत् एवंपितामहस्या  
ने प्रपितामहस्थाने मातामहादित्रयस्थाने इति पठ् विश्वेदेवपक्षवत्त्वरइति दश तत्रैश्वदेवपक्षे ऽष्टौ अथवा  
एकोदेवतंत्रे पित्रादिपक्षे एकोमातामहादौ चैकइति त्रयोवा यद्वा पित्रादिषण्णामेकः दैवैचैकइति द्वौ तदामात्र

वत्पोढाविभज्य यद्यपि दर्शमातृमध्यनवैदवतं मातामह्यंतद्वादशदैवतंवाश्राद्धमुक्तमस्ति तथापिदेशाचाराभ्य  
वस्थापट्दैवतमेवतुहुसंमतंसर्वथोक्तपात्रविप्रालाभिदभमयान्यष्टविधाय श्राद्धप्रेषप्रत्युक्तिपूर्वकृत्वा तदामान्नंवि  
प्रायद्यादशौजलेवाक्षिपेत् सर्वत्रामंत्रितोस्मीतिप्रत्युक्तिरक्रोधनैरित्यादिजपश्च ततःपरैद्युःकर्ताप्रातःस्थानो  
यलेपनं कृत्वा सचैलःस्नातः श्राद्धसामग्रीसंपाद्य दिनस्यपण्णहूर्गनंतरं द्विजानाहूय तेषामभिपिबिदिनेश्मथ्यादि  
कर्मकारयित्वा स्नानीयजलतैलामलकोद्वर्तनादिप्रेषयित्वा मध्यह्नेस्नातानागतास्तान्प्रांजलिस्तिष्ठन्स्वागतंष्ट  
ष्ट्या सुस्वागतमितितैरुक्तै हिराचम्य देशकालौस्मृत्वास्मत्पितृपितामहप्रपितामहानांकाश्यपगोत्राणां श्रमू  
कामुकदासानां वसुसुद्रादित्यस्वरूपाणां तथा चैवंमातामहपुत्रमातामहानां प्रार्थनां श्राद्धं सदैव तं सपिंडपा  
र्वणाविधिनोपेनहविषा सद्यःकरिष्ये इतिसंकल्प्य गोमूत्रगोमयाभ्यां द्वारैः प्रादेशमात्रमुत्तरदाक्षिणयोश्चतुरस्रं  
दुत्तंचमंडलं कृत्वा तत्रकुशान् देवयवान् पित्र्येतिलान् क्षिपेदिति मदनपालः तत्तत्तु शूद्रस्याभ्युक्षणमतमि  
तिवचनादभ्युक्षणं कृत्वा उत्तरे उदङ्मुखो देव्येन पुरुरवोमा द्रवसंज्ञाविश्वेदेवाः स्वागतमिति पृष्ठवातेनोक्ते गंधपुष्पै  
रभ्यर्च्य सव्यं शूद्राद्येतिवचनात् श्राद्धोऽसव्यं ततोदक्षिणमिति पादौ सपूज्य पुरुरवोमा द्रवसंज्ञाविश्वेदेवा इदं वः पा  
द्यमर्धचनमइति पादयोर्जलं दत्त्वा एवं देवद्वितीयविप्रेऽपि दत्त्वा ततः पित्र्ये विप्र कृतापसव्योऽस्मत्पितः कश्यप  
गोत्रामुकदासवसुसुद्रपेदं पाद्यमर्धचनमः एवं पितामहे रुद्ररूपप्रपितामहे श्राद्धित्यरूपेति ज्ञेयं एवमेव मातामहादि  
त्रयेऽपि ज्ञेयं ततोद्विराचांतस्तानाम्यच देवद्वौ प्राङ्मुखौ देवभ्यो नमः इदमासनमास्यतां इति वामेनासनं स्पृष्ट्वा  
दाक्षिणे विप्रानुपवेश्य विप्र्येऽप सव्येनोदङ्मुखानुपवेश्य ततः प्राच्यां मातामहानां चैव मेव तं त्रुकार्थं श्राद्धारंभे  
वसाने च पादशौचे तथा चने विकिरेपिंडाने च द्विराचमनमिष्यते ततः कर्मपात्रेऽव्येन जलमापृष्ट्य गंधपुष्पकुशान्

क्षिप्त्वा तज्जलेन अपवित्रः पवित्रोवां सर्वावस्थांगतोपि वा 'यः स्मरेत्पुंडरीकोक्षं स वा ह्यभ्यन्तरः शुचिः पुंडरीकाक्षायनमः' इति श्राद्धोपद्रव्यप्रोक्ष्य तिलाश्वरक्षत्त्वसुरां दूर्भारक्षतरुक्षसान् 'पंक्तिवै श्रोत्रियो रक्षेदतिथिः सर्वरक्षकः' इति तिलां न्विकीर्ष्य 'प्रतिद्विजं दीपान् दद्यात् 'आमांन्नादीनां पवित्रतास्तु केचित्तु सप्तव्याधादशाणैः पुष्टगाः कालं जरे गिरौ चक्रवाकाः सरिदद्वीपे हंसाः सरसिमानसे 'ते पिजावाः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणैर्विदपारगाः 'प्रस्थिता दूरमध्वान्युयं किमवसीदथ अमूर्तानां च मूर्तानां पितृणां दिव्यतेजसां ' 'नमस्यामि सदा ते पांथ्यायिनां योगचक्षुषां श्राद्धकाले गयां ध्यात्वा देवं जनार्दनं वस्वादौ श्रपित् दन्ध्यात्वा ततः श्राद्धं प्रव्रतयेत् इति जपेत् ततोर्नीर्वाव दध्वा अपसव्येन देवताभ्यः पितृभ्यश्च महयोगिभ्य एव च नमः स्वधायै स्वाहा येनित्यमेव नमोनम इति त्रिजंज्ज्वा ततो देशकालौ स्मृत्वा काश्यपगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकदासनां तथा द्वितीयकाश्यपगोत्राणामस्मन्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानां अनुकामुकदासानां सदैवमुपक्रांतं पार्वणश्राद्धमहं करिष्ये कुरुष्वेति विप्रैरुक्ते दक्षिणजान्वास्यापित्रादित्रयमातामहादित्रयपार्वणश्राद्धसंवाधिनः पुरुरवो माद्रवसंज्ञका विश्वे देवा इदमासनं वीनमः इति कुशपत्रद्वयमासनं दद्यादिति टोडरपद्धतौ आसनद्वाने पष्ठीयुका देवक्षणां क्रियतामिति कुशं दत्त्वा तथेति तेनोक्ते प्राप्नोतु भवानित्याह प्राप्नुवानीति विप्रः एवं द्वितीयै देवैः पितृभ्यः ततो पसव्येन वामजान्वास्याकाश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदास वसुरूपे दमासनं ते स्थानं मइति वा पट्विभज्यासनं दद्यात् सतिलाद्विगुणभुमकुशान् पित्रे दत्त्वा पित्र्येक्षणः क्रियतामित्यादि प्राग्वत् एवं पितामहदौ मातामहादौ च सव्येन देवानां वा हिष्ये इति एष्ट्वा वाहयेत्यनुज्ञातः 'देवैर्द्विजांगुष्ठगृहीत्वा आगच्छतु महाभागा विश्वे देवा म हावलाः ये यत्र विहिताः श्राद्धे सावधानं भवन्तु इति स्तुत्वा पुरुरवो माद्रवसंज्ञका विश्वे देवा आगच्छतेत्युक्त्वा

मादादिमूर्धांतयवाञ्चिकरेत् . ततोहस्तोदकंसयवंप्रतिपदार्थं ततोपसव्येन काश्यपगोत्रानस्मत्पितृपिता  
 तहप्रपितामहान् मातामहादीनि पृथक्कर्तव्ये काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासवरूपगच्छ पितामहरुद्ररू  
 पागच्छ प्रपितामहादित्यरूपागच्छ ततोदेवाग्रिसव्येनैकपात्रेकुशपवित्रं कृत्वा देवतीर्थेन देवेभ्योनमइति जलं  
 नमइति यवान् गंधपुष्पेचक्षिपेत् ततोपसव्येन पित्रे राजताम्रखड्गपालाशादिमयपात्रेष्वेकद्रव्येषु वा द्वेदक्षिणा  
 ग्रपवित्रं कृत्वा अश्वीनमइति जलं तिलेभ्योनमइति तिलान् गंधपुष्पाणि चक्षिष्ववा अर्घ्यपात्राणि संपन्नानीत्युक्त्वा  
 सुसंपन्नानीति विप्रैरुक्ते सव्येन देवकरेपवित्रं दत्त्वा दक्षिणहस्तेनाच्छाद्य पित्रादित्रेयमातामहादित्रयश्राद्धसंवंधि  
 मुरुरवोमाद्रवसंज्ञकाविश्वेदेवाएष वोभ्योनमः इति दत्त्वा अश्वीनमइति संस्त्रवदभिमंत्र्यैवं द्वितीये जलं दत्त्वा पा  
 त्रेपवित्रादिदत्त्वा देवेभ्यः स्थानमसि इत्युत्तरतो न्युवजं कुर्यात् केचिदेतदेवेनेच्छति न्युवजतानेति टोडरपद्धतौ त  
 ततोपसव्येन पित्र्यकरे दक्षिणाग्रं पवित्रं दत्त्वा काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासएतेश्रद्धेः स्वधानम इति पितृ  
 तीर्थेन दत्त्वा अश्वीनमइति संस्त्रवां नभिमंत्र्य तत्रपवित्रादिधृत्वा एवं पितामहप्रपितामहाभ्यां मातामहादिभ्य  
 दद्यात् ततः प्रथमेपात्रे संस्त्रवानेकीकृत्य पितृवामेकर्तुं दक्षिणे पितृभ्यः स्थानमसि इति न्युवजं कृत्वा दक्षिणादानां  
 तं न चालयेत् ततः सव्येन जलं दत्त्वा विश्वेदेवाएष गंधोवोनमः इमानि पुष्पाणि वोनमः एवं धूपदीपाच्छादन  
 यज्ञोपवीतालंकारतांबूलादिदत्त्वा अपसव्येन काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासएते गंधोनमः एवं पुष्पधूप  
 दीपाच्छादनलंकारतांबूलानि दत्त्वा निदध्वेवं पितामहप्रपितामहाभ्यां दद्यात् एवमेव मातामहादिभ्योपि दद्यात् ततोश्रचं  
 न पूंतां वाचयित्वा देवाग्रिभुवं संमृज्य पालाशादिपात्रावलौग्यस्य गौरमृद्धस्मृत्स्मादिना वामं डलं कृत्वा श्राद्धोयामाज्ञाद  
 ग्रं गृहीत्वा अग्नौ करिष्ये इति पंक्तिं मूर्ध्वदृष्ट्वा कुरुष्वेत्युक्ते सव्येनायं द्विजकरं परं न्युवजं दर्भानां स्तीर्य विधानदर्भे

एहि रवघार्थोच्योऽग्रयेकव्यवाहनायनमः इति ह्रस्वेदमग्रयेनमेतित्यक्ता पुनरादायसोमायपितृमतेनमः इदं सो  
 मायपितृमते अपसव्यपक्षे सोमाहुतिः पूर्वं अग्न्याहुतिरुत्तरा इति हुत्वा हुतशेषं पिडार्थमवशेषयेत् पिता  
 महादिमातामहादिपात्रेषु तूष्णीं दद्यात् ततो देवेष्वन्यदामान्नं दत्त्वा पात्राण्यभिघार्य देवपूर्वमामान्नं चतुर्गु  
 णं द्विगुणं संवादत्वा प्रोक्ष्य देवदक्षिणं ज्ञान्वास्याप्योपवीती दक्षिणेनोत्तानसव्यपाणिभ्यार्मगुणं दत्त्वा तिलान्यवा  
 न्वाविकीर्योदकं स्पृष्ट्वा एवं प्रतिपात्रं कृत्वा वामकरेणैव पात्रं धृत्वा दक्षिणे कुशयवजलान्यादा  
 य पित्रादित्रयमातामहादित्रयश्राद्धसंवेधि पुरुरवाद्रवसंज्ञाविश्वेदेवाइदं वज्रामान्नं सपरिकरं गयेयं भूः  
 गदाधरो भोक्ता अयं च ब्रह्माग्रहीता ब्रह्मब्रह्मरूपमामंनमः सुवर्णेपात्रस्थमक्षयवटच्छायास्थं  
 पुरुरवाद्रवसंज्ञकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो वज्रक्षयत्पृत्यर्थं संप्रददेस्वाहानमः नम इदमामंसोपस्करम  
 मृतरूपेण संपद्यतां हव्यं नमः काश्यां विश्वेभ्यो देवे दत्तमक्षयमस्तु गयागदाधरः प्रीतो भवतु ततोऽपसव्येन  
 द्विगुणभुक्तुशतिलजलान्यादाय वामेन पात्रं धृत्वा वामं जान्वास्य काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासैतत्ते आमान्नं स  
 परिकरं गयेयं भूरित्यादि रजतपात्रस्थमक्षयवटच्छायास्थं काश्यपगोत्रायास्मत्पित्रेऽमुकदासायवसुरूपयेदमामं  
 सोपस्करमक्षयत्पृत्यर्थं संप्रददेस्वधानमः अमृतरूपेण स्वधासंपद्यतां कव्यं नमः काश्यामित्यदि प्राग्वत्पठेत् ए  
 वंपितामहप्रपितामहयोर्मातामहादिभ्यश्च दद्यात् असंस्कृतप्रमतिभ्य एपापि षड् इति विकिरं दत्त्वा आमात्रमादायः  
 अनाग्निदग्धेभ्योऽग्निदग्धेभ्यश्चैष पठच्छिष्टा पिंडो नम इति सोदकमामं पिंडं दत्त्वा तिलोदकं च दत्त्वा मधुमधुमाध्याति त्रिजं  
 पेत् अथापि षडानं तच्च गुण्डपाकेन पायेसेन सक्तुभिर्मूलेन फलेन वाकार्थं पिडार्थे वेदिं कृत्वा वामं जान्वास्याप  
 सव्येन दर्भमूलेन दक्षिणाग्ररेखां कृत्वैव द्वितीयां कृत्वाऽपः स्पृष्ट्वा रेखाग्रैः उत्तमं कं निधायोदपात्रेणाग्रैरेखामूल



मध्याग्रेषु काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासावनेनिर्क्ष्वपितामहप्रपितामहयोर्दत्त्वा द्वितीयरेखायां मातामहादिभ्य  
स्त्रिभ्योदत्त्वा सकृदाच्छिन्नकुशान्दक्षिणाग्रानरेखाद्वयेनिक्षिप्य मञ्जाल्यसर्वव्यंजनोपेतमन्त्रमग्नौकरणशेषसहितं  
पात्रेकृत्वा पट्पिंडां कृत्वा पितृतीर्थेन काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासएतत्ते उन्नं स्वधा एतै पिंडो नम इ  
तिवादत्त्वा इदंपित्रे ततःकुशानंतर्थाय काश्यपगोत्रास्मत्पितामहेत्यादिना त्रिभ्योदत्त्वा लेपभुग्भ्योर्दत्तं भूमौ  
पुकरं मार्जयित्वैव मातामहादि त्रिभ्योदत्त्वा करौ प्रक्षाल्य चाम्य उदङ्दुर्यमंत्रं प्राणानायम्य वसंताय नमः  
ग्रीष्माय नमः वर्षाभ्यो नमः शरदं नमः हेमंताय नमः शिशिराय नम इति पट्कृतं सव्येन नमस्कृत्याप सव्ये  
न पितृभ्यो नमः इत्थं जलिवद्ध्यैव मातामहेभ्यो नम इति ततो वामावर्तेनोदङ्मुखः श्वासं नियम्य पुनरावृत्य पि  
तृभ्यो नमः मातामहेभ्यो नम इति नत्वा काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासप्रत्यवेने निक्षेयं इति प्राग्वत् पट्सु पि  
ण्डेषु प्रत्यवेने जनं दत्त्वा नीर्वा विभ्रंश्य पितृभ्यो नमः मातामहेभ्यो नम इति पिंडं सूत्राणि दत्त्वा पितृभ्यो नमः  
मातामहेभ्यो नम इति प्रत्यवेने जनं शेषं पिण्डपात्रक्षालनजलं पितृपिण्डेषु निक्षिप्य मातामहेभ्यो नमः ततो देवा  
ताभ्यः पितृभ्यः पितृभ्यश्चेति त्रिर्जपत्वा पिण्डेषु पित्रादिनाम्ना गघपुष्पधूपदीपनैवेद्यफलमूलतांबूलदक्षिणा निवेद्य कर्मपात्रं  
सुश्रोक्षितमस्तु ततः सव्येन शिवात्रापः संतु इति जलं सोमनस्यमस्त्विति पुष्पाणि अक्षतं चारिष्टमस्त्वित्यक्ष  
तान् अप्रसव्येन पितृभ्यो नमः मातामहेभ्यो नमः शिवात्रापः संत्वित्यादि दत्त्वा स्वमग्निं दीर्घमा  
युरस्तु पुष्टिरस्तु यच्छैयस्तदस्तु यत्पापं तत्प्रतिहतमस्तु भूर्माद्विपदचतुष्पदभ्यः शांतिरस्तु अस्त्विति द्विजोक्ते ततः  
पूरुवरार्द्रवसंज्ञेभ्यो विभ्योर्देवभ्यो यदत्तमा मात्रादितदक्षय्यमस्तु एवमप सव्येन काश्यपगोत्रस्य पितरमुकदा  
सस्य यदत्तमित्यादि अक्षय्यमस्तु एवं पितामहप्रपितामहयोर्मातामहादौ चाक्षय्यमस्त्विति विप्रोक्तिः अघोराः

पितरः संतु अघोरामातामहाः संतु गोत्रं नो वै दत्तातारो नो भिद्वै दत्ता संततिश्च अर्द्धाचनो माव्यंगमद्वहृदयंचनो  
 अस्तु अन्नंचनो बहुभवेदतिथीश्च लभेमाहि याचितारंश्च नः संतु माचयाचिष्मकंचन एताः सत्याशिपः संतु त  
 शोस्त्विति विप्राः ततः पित्रादिभ्यो मांतामहादिभ्यश्च स्वधावाच्यतां अस्तु स्वधेति विप्राः कुशान् पिडे पुन्य  
 स्यार्धपात्रमुत्तानं कृत्वा देवे सुवर्णं पित्र्ये रजतं दक्षिणां दत्त्वा नानानामगोत्रेभ्य आमानं हिरण्यं च दत्त्वापि  
 डानुद्वास्याग्राय विश्वे देवाः प्रीयंतामिति श्रुहीत्युक्त्वा वाचयित्वा एवं पित्र्यै कृत्वा सव्येन स्वस्ति भवंतो ब्रुवन्तु स्व  
 स्तीत्युक्ते संपूर्णतां वाचयित्वा कुशरुतिष्ठतु पितरः विश्वे देवैः संहृत्युद्वास्य मंडले प्रदक्षिणीकृत्य विसर्जयेत्  
 ततो बलिर्वैश्वदेवादिनिध्यसमापयेत् ॥

शुभमस्तु

इति शूद्रकर्मलांकारोक्तं शूद्रस्य पार्वणश्राद्धं

॥ अथ शूद्रस्यामंत्रकैकोदिष्टश्राद्धं ॥

तत्रैकोदिष्टश्राद्धलक्षणमुच्यते. एकोदिष्टद्वैतमेकद्वैतकपवित्रकं आवाहनामौकरणरहितं त्वपसव्यव  
 दिति अत्र विप्रनिमंत्रणे विशेषमाह प्रचेताः पादवैदक्षिणविप्रः सव्यं वैदक्षिणस्तथा पादावादाय  
 वैश्योद्द्वौ शूद्रः प्रणतिपूर्वकमिति पूर्वरात्रे परे धूर्वा प्रातरेव कर्ता मंत्रवजै कृतप्राणायामो वाऽकृतप्राणाय  
 मः विष्णुं स्मृत्वा अपसव्येन वामं जान्वास्य काश्यपगोत्रस्यास्मत्पितुरमुक्तस्य श्वः करिष्यमा  
 एकोदिष्टश्राद्धे भवाद्विः क्षणोदेय इत्युच्चार्य प्राणिपत्य तांबूलं दत्त्वा ब्राह्मणाभावे कुशवटुं वा त  
 तः अक्रोधनैः शौचपरैरित्यादि नियमान् आवेयत् ततो मध्याह्नसमये गोमयेन वर्तुलं मंडलं विधाय तत्र विप्र  
 माह्व काश्यपगोत्रस्यापितुरमुक्तदासस्यैकोदिष्टश्राद्धे इदं ते पाद्यं एष पादाध्वं इति वा पादौ प्रक्षाल्य प्रणम्य

वासनोपरि इदमासनेतेनम इत्यासनोपेयुपवेशयेत् ततःश्राद्धसामग्रांसंपाद्य स्वागतं पृष्ट्वा सुस्वागतमिति  
प्रत्युक्तेहिराचम्य हरिस्मृत्वा देशकालौस्मृत्वास्मत्पितरमुकदासस्यकाश्यपगोत्रस्यैकेहिष्ठश्राद्धंकरिष्ये कुरु  
ष्वेतिप्रत्युक्ते अपसव्येन देवताभ्यःपितृभ्यश्चेतिजप्त्वा काश्यपगोत्रंपितरममुकदासमावाहयेत्युक्ते मूर्ध्ना  
दिपादांतंतिलाञ्चिकीर्य काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासेहागच्छ ततएकस्मिन्पात्रे द्वेदक्षिणात्रेपवित्रे धृत्वा  
अध्वोनाम इतिजलं तिलेभ्योनाम इतितिलाञ्च गंधपुष्पाणिच अर्घ्यपात्रंसंपन्नमितिपृष्ट्वा संपन्नमितिप्रत्युक्ते वि  
प्रकरेपवित्रंदत्त्वा काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासएतेअर्घ्यः स्वधानमः अध्वोनामइतिसंस्त्रवानभिमंत्र्य  
तत्रपवित्रादिदत्त्वा पित्रेस्थानमसीतिन्युव्जुकीकुर्यात् दक्षिणांतनचालयेत् ततोर्गंधादिदानं काश्यपगोत्रा  
स्मत्पितरमुकदासएतेर्गंधः इमानिपुष्पाणितेनमः एवधूपदीपाच्छादनालंकारतांबूलादिदद्यात् अर्चनपूर्णे  
तांवाचयित्वा पालाशादिपत्रावलिन्यस्य गौरमृद्भस्मजलादिनामंडलंकृत्वा श्राद्धीयान्नादग्रगृहीत्वा श्र  
मौकरणाभाधे तूष्णींह्रिजकरेजलेवा दत्त्वा भूस्वामिते श्रत्रंनमइति दत्त्वा ततःश्राद्धीयमामात्रं सपरिकरं  
गयेयंभूंगंधाशोभोका आमंचव्रह्मा ब्रह्मग्रहंताव्रह्मरूपमामंनःसंकल्पितंरजतपात्रस्थमक्षयवटच्छायास्थंका  
श्यपगोत्रास्मत्पित्रेमुकदासायेदमामात्रममृतरूपेणाक्षयतृप्स्यर्थमहंसप्रदेदस्वधानमः अमृतरूपेणसंपद्यतां त  
तोअग्निर्दग्धेभ्योनाग्निर्दग्धेभ्योनामः इतिविकिरंषिडरूपेणदद्यात् तिलोदकंदत्त्वा मधुमधुमध्वितित्रिजंप्त्वा  
सप्तव्याधादशार्णेष्विव्यादिजप्त्वा दभंमूलनदक्षिणात्रारिखांकृत्वा दभंमूलनदत्त्वा उत्तमकंचस्था  
पयित्वा रेखायांकुशान्दत्त्वा श्रवेनजनविधाय काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासाभ्रावनेनिक्षेपितत्वाप्र  
त्यवेनेजनार्थमवशेषयेत् ततोर्गृहपाकेनपायसकुफलमूलादिभिःसतिलघृतंमधुयुतंपिंडंनिर्माय तिलजल

कुशानादाय काश्यपगोत्रास्मत्पितरमुकदासएषतेपिङ्गो नमःस्वधा ततःसन्धेनाचम्यापसव्यकृत्वा श्वासं  
नियम्योदङ्मुखीभूय परावर्त्यपित्रेनमः पिङ्गप्रत्यवनेनिश्चैतिप्रत्यवनेजनं दत्त्वा पिङ्गपित्रेनमद्वतिसू  
त्रं दत्त्वा पितृभ्योनमः ततोदेवताभ्यः पितृपिङ्गंघादिदानं काश्यपगोत्रायास्मत्पित्रेमुकदासायेति गं  
धपुष्पधूपदीपनैवेद्यफलतांबूलदक्षिणादीनिनमः कर्मपात्रसुप्रोक्षितमस्तु शिवाआपः संतु सौमनस्यमस्तु  
अक्षतंचरिष्टमस्तु दत्ततदन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु अथोरः पितास्तु गोत्रंनोवर्द्धतां दातारो नोभिवर्द्धता  
मित्याद्याशीः प्रार्थयित्वा आहदक्षिणां दत्त्वा अर्घ्यपात्रमुत्तार्नीकृत्य पिङ्गमाप्रायोत्थापयित्वा पितृभ्योनम  
इतिनमस्कृत्यविसर्जयेत् ततोचलिबैश्वदेवादि नित्यकर्मशेषं समापयेत् ॥ इतिशूद्रस्मृतिकौमुद्युक्तं

### शूद्रस्यैकोद्दिष्टश्राद्धं

अथश्राद्धकालेपठनीयोरुचिस्तवोमार्कंडेयपुराणे

मार्कंडेयउवाच इत्युपिर्वचनंश्रुत्वाब्रह्मणोऽन्यकजन्मनः नद्याविविकेपुलिनेचकारपितृतर्पणं ॥ १ ॥  
तुष्टावचपितृहन्विप्रःस्तवैरेभिरथाहतः एकाग्रःप्रयतोभूत्वाभक्तिनम्रात्मकोरुचिः ॥ २ ॥ रुचिरुवाच नम  
स्येहंपितृहन्भक्त्यायेवसंत्याधिदैवतं देवैरपिहितर्प्यतेयेश्राद्धेषुस्वधोत्तरैः ॥ ३ ॥ नमस्येहंपितृहन् आर्द्धेन आर्द्धेन चैव  
तेयेप्स्यहर्निशं श्राद्धैर्मनोरमैर्भक्त्याभुक्तिमुक्तिमभोप्सुभिः ॥ ४ ॥ नमस्येहंपितृहन्स्वर्गोसिद्धाःसंतर्पयंति  
यान् श्राद्धेषुदिव्यैःसंकलैरुपहारैरनुत्तमैः ॥ ५ ॥ नमस्येहंपितृहन्भक्त्यायेच्यतेगृह्यकौर्दिवि तंनमयत्वेनवांछिद्भिः  
ऋद्धिमात्यंतिर्कीपरां ६ नमस्येहंपितृहन्मैर्यैरर्च्यतेभुवियेसदा श्राद्धेषुश्रद्धयाभीष्टलेकपुष्टिप्रदायिनः ॥ ७  
नमस्येहंपितृहन्विप्रैरर्च्यतेभुवियेसदा वांछिताभीष्टलाभायप्राजापत्यप्रदायिनः ॥ ८ ॥ नमस्येहंपितृहन्वैवैतर्प्यते

रण्यवासिभिः वन्यैः आर्द्धयतहारैस्तपोनिर्दूतकल्मषैः ॥ ९॥ नमस्येहंपितृन्विचित्रैर्नैष्ठिकव्रतचारिभिः . येस  
 यतात्मभिर्नित्यसंतर्प्यतेसमाधिभिः १० नमस्येहंपितृन् आद्विराजन्यास्तर्पयंतियान् कठोरैश्चैर्विविचल्लोकद्वय  
 फलप्रदान् ११ नमस्येहंपितृन् चैरर्च्यतेभुवि ये सदा स्वकर्माभिरतैर्नित्यं पुष्पवृक्षान्नयारिभिः १२ नमस्ये  
 हंपितृन् आर्द्धयेशूद्रैरपि भक्तिनः संतर्प्यते जगत्पन्नान्नास्त्रास्याताः सुकालिनः १३ नमस्येहंपितृन् आर्द्धयता  
 लेये महासुरैः संतर्प्यते स्वधाहारास्त्यक्तदंभमदैरसथा १४ नमस्येहंपितृन् आर्द्धयैः संतर्पितान्सदा तत्रैव विधिरन्त्रैर्भोग  
 गैरशेषैर्विविधैर्नागैः काममर्भण्डसुभिः १५ नमस्येहंपितृन् आर्द्धयैः संतर्पितान्सदा तयातिरिक्ते यसुरादिपूज्यास्तेन व्रती  
 संपत्समन्वितैः १६ पितृन् नमस्येन निवसंति साक्षाच्चैर्द्वेलोकेऽपि महर्तिलेवा तथातियानस्तमलैर्ननैर्भियैर्गोश्वराः  
 च्छेतुमयोपनीतम् १७ पितृन् नमस्येन निवसंति मूर्ताः यजतियानस्तमलैर्ननैर्भियैर्गोश्वराः  
 कुशविमुक्तिहेतून् १८ पितृन् नमस्येदिविविचमूर्ताः स्वधाभुजः काम्यफलाभिसंधौ प्रदानशक्ताः सकलेऽपि सतानां विमु  
 क्तिदायेन भिसंधितेषु १९ तृप्यंतु ते स्मिन्पितरः समस्ता इच्छावता ये प्रदिशंति कामान् सुरत्वमिद्वत्त्वमतोऽधिकं वाक्  
 स्वात्मजान् दमचलां गृहाणि २० सूर्यस्य ये रश्मिपुचंद्रविशेषशुक्ले विमाने च सदा वसंति तृप्यंतु ते स्मिन्पितरोऽत्र  
 तोये गंधादिना तुष्टिमतो ब्रजंतु २१ येषां हेतुग्रीहविपाचतृप्तिर्भुंजते विप्रशरीरसंस्थाः येषां पिंडदानेन मुदं प्रयति-  
 तृप्यंतु ते स्मिन्पितरो ब्रजंतु २२ येषां गमांसैरसुरभैः कृष्णैस्त्रिलैर्दैन्यमहोरगैश्च कलिनशकिनमहर्षिवर्गैः  
 संप्रीणितस्ते मुदमत्र यांतु २३ कव्यान्यशेषाण्यपि पान्यभीष्टान्यतीवते पाममराधिं तानां तेषां तु सानि  
 ध्यमिहास्तु पुष्पगंधांबुभोज्येषु मया पितेषु २४ दिने दिने ये प्रतिगृह्णन्ते र्धामासांत पूज्या भुवि येऽटकासु ये वत्सरां  
 तेऽभ्युदये च पूज्याः प्रयांतु ते मपि तरो ब्रजंति २५ पूज्या द्विजानां कुमुदे दुभासो ये क्षत्रियाणां च नवार्कवर्णाः तथा

विशायेकनकावदातानीर्लीनिभाः २६ तेस्मिन्समस्ताममपुष्पगंधधूपादितोयात्रानिवेद-  
नेन तथाग्निहोमेनचयांतुत्वाप्तिसदापितृभ्यः प्रणतोस्मितेभ्यः २७ येदेवपूर्वाण्यतिष्ठसिंहेतोरश्रंतिकव्यानिशुभाह-  
तानि तृप्ताश्चयेभूतसृजोभवंतितृप्यंततेस्मिन्प्रणतोस्मितेभ्यः २८ रक्षांसिभूतान्यसुरास्तथोग्रान्निर्नाशयंतस्त्वशि-  
वंप्रजानां प्राद्याः सुराणाममरेऽपूज्यास्तृप्यंततेस्मिन्प्रणतोस्मितेभ्यः २९ अग्निष्वात्तावर्हिपदश्चाज्यपाः सोमपास्त-  
थात्रजंतुर्तृप्तिं श्राद्धेस्मिन्पितरस्तर्पितामया ३० अग्निष्वात्ताः पितृगणाः प्रार्च्यैरक्षतुमेदिशं तथावर्हिपदः प्रांतुयाम्या-  
येपितरः स्थिताः ३१ प्रतीचीमाज्यपास्तद्वदुर्दीर्घामपिसोमपाः ऊर्ध्वतस्त्वर्धमारक्षेत्कव्यवाङ्मनलोप्यधः ३२ वि-  
श्वेदेवाश्रयः पांतुचोर्ध्वपांतुमरुद्गणाः रक्षोभूतपिशाचैभ्यस्त्वैवासुरदोषतः ३३ सर्वतश्चाधिपस्तेपांयमोरक्षां करो-  
तुमे मिश्रोविश्वभुगाराधयोधमौधन्यः सनातनः ॥ ३४ ॥ भूतिदोभूतिरुद्रुतिः पितृगणाः येगणानव वरोवैरेणो-  
वरदः पृष्ठिदस्तुष्टिदस्तथा ॥ ३५ ॥ विश्वपातातथाधातासतैतेचगणाः स्मृताः कल्याणः कल्पदः कर्त्ता कल्पः  
कल्पतराश्रयः ॥ ३६ ॥ कलनाहितुरनर्घः पडित्येतेगणाः स्मृताः महान्महाह्मामहितोमहिमावान्महाबलः  
गणाः पंचतथैवैतैः पितृगणां पापनाशनाः ॥ ३७ ॥ सुखदोधनदभ्यान्योधर्भदन्यश्चभूतिदः पितृगणांकथ्य-  
तैचैतत्तथागणचतुष्टयं ॥ ३८ ॥ एकत्रिंशत्पितृगणायैर्व्याप्तमखिलजगत् तेमेवतत्तारस्तृप्यंतुयच्छंतुचसदा-  
हितम् ॥ ३९ ॥ मार्कण्डेय उवाच एवंतुस्तुवतस्तस्यतेजसोराशिरुच्छिखः प्रादुर्बभूवसहसागगनव्या-  
सिकारकः ॥ ४० ॥ तद्वदृवासुमहतेजः समाच्छाद्यास्थितं जगत् जानुभ्यामवर्निगत्स्वारुचिः स्तोत्रमिदं जगो-  
४१ ॥ रुचिरुवाच अमूर्तानां सुमूर्तानां पितृगणादींस्ततेजसां नमस्यामिसदतिपां ध्यानितां योगचक्षुषां ॥ ४२ ॥  
इंद्रादीनांचनेतारोदक्षमारीचयोस्तथा सप्तर्षीणां तथैतेपांतां नमस्यामिकामदान् ॥ ४३ ॥ मन्वादीनांचनेतारः सु-

यार्चद्रमसोस्तथा तान्नमस्याम्यहंसर्वान्पितृन्पस्वोपधीषुच ॥ ४४ ॥ नक्षत्राणाग्रहाणां चान्येनैर्भसस्तथ  
 द्यावापृथिव्योश्चतथानमस्यामिकृतांजलिः ॥ ४५ ॥ प्रजापतेः कश्यपायसोमाययरुणायच योगेश्वरेभ्यश्चतथानम  
 स्यामिकृतांजलिः ॥ ४६ ॥ नमोगणेभ्यः सप्तभ्यस्तथा लोकैः पुस्तसु स्वयंभुवेत्तमस्यामिब्रह्मणे योगचक्षुषे ॥ ४७  
 सोमाधाराः पितृगणायोगमूर्तिधराहि ये नमस्यामितथासोमं पितरं जगतामहम् ॥ ४८ ॥ अग्निरूपारतथैवान्यान्न  
 मस्यामिपितृहं अग्नीसोममथं विश्वं यत एतदशेषतः ॥ ४९ ॥ येतुतेजसि ये वार्यो सोममूर्ध्याग्निमूर्तयः जगत्स्व  
 रूपिणश्चैव ये ब्रह्मस्य रूपिणः ॥ ५० ॥ तेभ्योऽखिलेभ्यो योगिभ्यः पितृभ्यो यतमानसः नमोनमोनमस्ते मे प्रसो  
 दंतु स्वधाभुजः ॥ ५१ ॥ मार्कण्डेय उवाच एवंस्तुतास्ततस्तैते तेजसो मुनिसत्तम निश्चक्रमस्तैः पितरो भासयंतो  
 दिशो दश ॥ ५२ ॥ निवेदितचयत्तेन पुष्पधूपानुलेपनं तद्धूयितानथ सतान्दर्शपुरतः स्थितान् ॥ ५३ ॥ प्राणिपत्य  
 रुचिर्भक्त्या पुनरेव कृतांजलिः नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यमित्याह पृथगादृतः ॥ ५४ ॥ ततः प्रसन्नाः पितरस्तमचूनुनि स  
 तम वरं दृष्णोष्वेति सतानुवाचानतकंधरः ॥ ५५ ॥ रुचिरुवाच सांप्रतं सर्गकर्तृत्वमादिष्टं ब्रह्मणामम सोहंपत्नी  
 मभीप्तामिधन्यां दिव्यां प्रजावतीं ॥ ५६ ॥ पितरज्जुः अद्यैव सद्यः पत्नी ते भविष्यति मनोरमा तस्यां च पुत्रो भवि  
 तारुचिरो मुनिसत्तम ॥ ५७ ॥ मन्वंतरादिपौधोमांस्त्वन्नामैवोपलक्षितः रुचैर्यच्च इति स्मृतिं प्रयास्यति जगद्भ्ये  
 ५९ ॥ अस्यापि वहवः पुत्रामहाबलपराक्रमाः भविष्यंतिसहात्मानः पृथिवीपरिपालकाः ॥ ५८ ॥ त्वंच प्रजापतिर्भू  
 त्वा प्रजाः सृष्ट्वा चतुर्विधाः क्षीणाधिकारो धर्मज्ञततः सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ ६० ॥ स्तोत्रेणानेन च नरो योऽस्मान्स्तोष्य  
 तिभक्तिः तस्य तुष्टावर्धभोगान्दास्यामो ज्ञानमनुममम् ॥ ६१ ॥ शरीरांगं यमर्थं च पुत्रपौत्रादिकं तथा वांछद्विस्स  
 ततं स्तव्याः स्तोत्रेणानेन भक्तिः ॥ ६२ ॥ अद्वेय इमं भक्त्या चास्मत्प्रीतिकरं स्तवं पठिष्येति द्विजाग्र्याणां भुज

तांपुरतःस्थिताः ॥ ६३ ॥ स्तोत्रश्रवणसंप्रीत्यासान्निधानिपरेकृते अस्माभिरक्षयंश्राद्धंतद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ ६४ ॥  
 यद्यप्यश्रोत्रियंश्राद्धंयद्यप्युपहृतंभवेत् अन्यायोपात्तवित्तेनयदिवाकृतमन्यथा ॥ ६५ ॥ अश्रद्धयावापुरुषैर्देभमाश्रि-  
 त्यप्लुतं अस्माकंप्रीतयेश्राद्धंतदप्येतदुदीरणात् ॥ ६६ ॥ यत्रैतत्पठ्यतेश्राद्धेस्तोत्रमेतत्सुखावहं अस्माकंजायते  
 त्वत्तिस्तत्रद्वादशवार्षिकी ॥ ६७ ॥ हेमंतद्वादशाब्दानितृप्तिमेतत्प्रयच्छति शिशोरेद्विगुणान्दानितृप्तिस्तोत्रमिदंश्रुतं  
 ६८ ॥ वसंतेपोडशसमास्तुष्टयेश्राद्धकर्मणि औष्मेचयोडशैवेतत्पठितंतृप्तिकारकं ॥ ६९ ॥ विकृतेपि कृतेश्राद्धेस्तोत्रे  
 णनिनशीर्षिते वर्षासुतृप्तिरस्माकमक्षयजायतेरुचे ॥ ७० ॥ शरत्कालेपिपठितंश्राद्धकालेप्रयच्छति अस्माक  
 मेतत्पुरुषैस्तृप्तिपंचदशाब्दिकी ॥ ७१ ॥ यस्मिन्गृहेवाल्लिखितमेतत्तिष्ठतिनित्यशः सन्निधानेकृतेतृप्तिस्तत्रास्मा  
 कंभविष्यति ॥ ७२ ॥ तस्मादेतत्त्वयाश्राद्धेविप्राणांभुंजतांपुरः आवणीयंमहाभागअस्माकंपुष्टिहेतुकं ॥ ७३ ॥  
 मार्कण्डेयउवाच ततस्तस्मान्नदीमध्यात्सनुत्तस्थौमनोरमा पुलोमानामतन्वंगीतस्समीपिवराप्सरा ॥ ७४ ॥  
 अप्सरोवाच अतीवरूपिणींकन्यामत्सुतांवदतांवर जातांवरुणपुत्रेणुष्करेणमहात्मना ॥ ७५ ॥ तांगृहा  
 णमयादत्ताभ्यर्घ्यार्धंवरवर्णिनीमनुर्महामतिस्तस्याःसमुत्पत्स्यतितेसुतः ॥ ७६ ॥ तथेतैनसाप्सुकृतस्मात्तो  
 याद्वयुष्मती उज्जहारततःकन्यामालिनींनानाममतः ॥ ७७ ॥ नयाश्वपुलिनेतस्मिन्समुनिर्मूनिस्तम पाणोजग्रा  
 हाविधिवस्समानायमहामुनीन् ॥ ७८ ॥ तस्यांतस्यसुतोजज्ञोमहर्षीमहाद्युतिः रौच्योभवत्पितुर्नाम्नास्थतो  
 भवसुधातले ॥ ७९ ॥ तस्यमन्वंतरेदेवास्तथासप्तर्षयश्च ये तनयाश्चन्द्रपाईवैतेसम्यक्क्रियितास्तव ॥ ८० ॥ धर्म  
 शुद्धिस्तथारोग्यंधनधान्यसमुद्भवः नृणांभवत्यसंदिग्धमस्मिन्मन्वंतरेश्रुते ॥ ८१ ॥ पितृस्तवंतथाश्रुत्वापिहृणां  
 चतयागणान् सर्वान्कामानवाप्नोतिवत्प्रसादान्महामुने ॥ ८२ ॥



इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे रोच्यमन्वन्तरे रुचिकृतः पितृस्तवः समाप्तः ॥

अमावास्यांगते सोमैर्गोप्यसादयतेतृणं दौहित्रासातुविज्ञेयादौहित्रतद्घृतस्मृतं  
 पूर्वश्राद्धकर्तव्यं मातृवर्गश्च श्राद्धदीपिकायां ब्राह्मे पितृमातृकुलोत्पन्नायाः काश्चन स्मृताः स्त्रियः श्राद्धा  
 ह्यमातरो ज्ञेयाः श्राद्धतत्र प्रदीयते तत्रादौ मातृमातामही पूर्वकं पट्टैव तस्य पावैर्ण पिडदानांतं कृत्वा तत  
 श्चान्यासां मातृपितृकुल्यानामेकतंत्रमेव कुर्यात् तत्रादौ दक्षिणाग्रकुशत्रयं गृहीत्वा अस्मत्कुले स्मृतायाश्च ग  
 तिर्यासां न विद्यते आवाहयिष्येताः सर्वादभैष्टे तिलोदकैः ॥ १ ॥ वंधुवर्गकुले याश्च गतिर्यासां न विद्यते आ  
 वाहयिष्येताः सर्वादभैष्टे तिलोदकैः ॥ २ ॥ मातामहकुले याश्च गतिर्यासां न विद्यते आवाहयिष्येताः सर्वा  
 दभैष्टे तिलोदकैः ॥ ३ ॥ इति मंत्रत्रयेणास्तुतदभैष्टुता आवाह्यगंधादिभिरभ्यर्च्यं तत्र आब्रह्मस्तं वपयैतदेव  
 पि पितृमानवाः तृप्यंतु मातरः सर्वा मातृमातामही मुखः २ अतीतकुलकोटीनां सप्तर्षीपनिवासिनां आब्रह्म  
 भुवनान्नोकादिदमस्तु तिलोदकं २ पूर्ववदेवांजलिदानपूर्वकं मात्राद्यावाहनं विधाय पुनरपि मात्रादिभ्यो यथासं  
 वंधनामगोत्रग्रहणपूर्वकं सकल्पेन पिंडान्दत्त्वा ततः षोडशपिंडान्दद्यात् अस्मत्कुले स्मृतायाश्च गतिर्यासां न विद्य  
 ते तासामुद्धरणार्थाय मातृपिंडदाम्यहं २ वंधुवर्गकुले याश्च गतिर्यासां न विद्यते तासामुद्धरणार्थाय मातृपिंडददा  
 म्यहं ३ अजातदंतायाः काश्चिद्याश्च गर्भे पुपिडिताः तासामुद्धरणार्थाय मातृपिंडदाम्यहं ४ अग्निदग्धाश्च याः का  
 श्चिद्गन्धास्तथापराः विद्युच्चौरहतायाश्च ताभ्यः पिंडदाम्यहं ५ दावदाहे मृतायाश्च सिंहव्याघ्रहताश्च याः आ  
 त्मोपघातनिहता स्ताभ्यः पिंडदाम्यहं ६ अरण्ये वर्त्मनि वने क्षुधया तृपयाहताः भूतप्रेतपिशाचाद्यैस्तभ्यः पिंडद  
 दाम्यहम् ॥ ७ ॥ उद्धंधनमृतायाश्च विद्युच्छूलहताश्च याः दंष्ट्रिभिः शृंगिभिश्चैव ताभ्यः पिंडदाम्यहं ॥ ८ ॥ रैरवे

बांधतामिस्त्रकालसूत्रेचयागताः तासामुद्धरणार्थायपिंडमेनंदाम्यहं १ अनेकयातनासंस्थोऽत्रेतलोकंचयागताः  
 तासामुद्धरणार्थायपिंडमेनंदाम्यहम् १० अनेकयातनासंस्थायानीतायमार्किकरैः तासामुद्धरणार्थायपिंडमेनंद  
 दाम्यहम् ११ नरकेपुंसमस्तेतुयातनासुचन्ना स्थिताः तासामुद्धरणार्थायपिंडमेनंदाम्यहं १२ पशुयोनिगताया  
 श्चयाश्चपक्षिसरीसृपाः अथवावृक्षयोनिस्थाभ्यः पिंडदाम्यहम् १३ जात्यंतरसहस्रेषुभ्रमंत्यः स्वेनकर्मणा  
 मानुष्यदुर्लभ्यासांताभ्यः पिंडदाम्यहम् १४ दिव्यतरिक्षभूमिस्थाः पितरोवांधवादयः सृताऽसस्कृतायाश्चता  
 भ्यः पिंडदाम्यहम् ॥ १५ ॥ याः काश्चित्प्रेतरूपेणवर्ततेमातरोमम ताः सर्वास्तृप्तिमायातुपिंडदोनेनसर्वदा-१६  
 यावांधवावांधवायायाश्चान्यजन्मवांधवाः तासांपिंडोमयादत्तोह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ॥ १७ ॥ येमेकुलेलुप्तपिंडाः  
 पुत्रादिपरिवर्जिताः क्रियालोपगतायाश्चजातंधाः पंगवस्तथा विरूपाआमगर्भाश्चज्ञाताज्ञाताः कुलेषुने ता  
 सांपिंडोमयादत्तोह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ॥ १८ ॥ आब्रह्मणेयागपितृशजातामातुस्तथावंशभवामदीयाः वंशह्वयेयाम  
 नवासम्भूताभृत्यास्तथैवाश्रितसेवकाश्च मित्राणि शिष्याः पशवश्चवृक्षादृष्टाश्चकृतोपकाराः जन्मान्तरेया  
 मसंसंगताश्चताभ्यः स्वधापिंडमहददामि १९ उच्छिन्नकुलजातायाः सांदाताकुलेनहि धर्मपिंडोमयाद  
 त्तोह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां २० आब्रह्मस्तंवपर्यंतं ब्रह्मांडं सचराचरं जगत्पुण्यतुपिडेनभक्ष्यादत्तेनसर्वदा २१  
 इत्येकविंशतिपिंडानुदत्त्वा श्रवणेननावशिष्टं प्रत्येवनेजनं दत्त्वा वस्त्रेदत्त्वा गंधादिभिः संपूज्य अक्षय्यो  
 दकसकलंपकृत्वा सव्येन पिंडेषु पूर्वाग्रवारिधारां दद्यात् अघोरामातरः संतु ततोऽपसव्येन पिंडेषु कुशप  
 वित्रादिकंदत्त्वा ऊर्जवृहतीरिति मंत्रेण सतिलमधुर्क्षरनीरधारांदत्त्वा दक्षिणांचदत्त्वा पिंडान्विसर्गं चालि  
 दानादिकंदत्त्वा प्रमादादिति विष्णुस्मरणपूर्वकं कृत्वा यथासुखं विहरेत् इति मातृनवमी आहं मानुषोऽशी

आदं च अथायं तां शक्त्याऽस्यावश्यं कर्महालयश्चादमेकाहपक्षमाश्रित्य लिख्यते तथा च नागरखंडे सेतु  
 माहात्म्ये आपादयोः पंचमेपक्षकन्यासं सूर्योदवाकरे यो वै आदं नरः कुण्ड्यदिकस्मिन्नापि वासरे तस्मै संव  
 त्संख्यावृत्ताः सूर्यः पितरोऽध्रुवं चतुर्विंशतिमते एकस्मिन् ब्राह्मणे सर्वाग्निप्रादीन्परिपूजयेत् दशद्वादश  
 वापि डान् कुर्यादकरणं न हीति तत्राप्यविज्ञातमातृपित्रादि स्मृतदिनमासालब्ध्याऽमावास्यायां भिकहापक्ष आदं तत्र च  
 तिपयदेशीयस्य सदाचारपरिग्रहीतां पिंडदानमात्रमेव तस्यायं प्रयोगः आचम्य प्राणानायम्य डोंपुडरीका  
 क्षायनमइति आर्वायवस्तून्यासिच्य आदकालिगयं ध्यात्वा ध्यात्वा देवं गदाधरं स्नान्निपत्तु न मनसाऽभ्यात्वा ततः आदं  
 समाचरेत् देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च नमः स्वधार्थैस्वाहार्यैर्नित्यमेव नमोनमः डोंमयेच्या  
 दिदेशकालोऽंकीत्यमुं कर्णोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां मातामहप्रमातामहद्वप्रमातामहानां मातृपितामही  
 प्रपितामहानां मातामही प्रमातामही द्द्वप्रमातामही नामन्येषां चास्मदीयसप्तगोत्रांतं गतैर्कविशतिकुलोत्पन्नसम  
 स्तसंबंधिनां महालयानावास्या आदमहं करिष्ये ततः पितृपक्षीयविश्वेदेव ब्राह्मणाय नमो मातृपक्षीयविश्वेदेव ब्रा  
 ह्मणाय नमः इदमासनं वोनमः आगच्छंतु महभागा इत्यावाह्यं गंधादिभिरभ्यर्च्य एतां निगंधार्घ्यपुष्पादीनि  
 विश्वेदेव ब्राह्मणाय नमः ततोऽपसं वं पितृमते ब्राह्मणाय नमः मातृमते ब्राह्मणाय नमः इदमासनं स्वधा पि  
 तृनावाहयिष्यामि मातृरावाहयिष्यामि यथाशक्ति गंधादिभिरभ्यर्च्य एतां निगंधादीनि पितृभ्यः स्वधां स  
 वं कृत्वा विश्वेदेव ब्राह्मणेभ्य इदमन्नं सोपकर्णं दधिधाविभज्य वोनमः मधुवाता इति पाठं कृत्वा पृथिवीते पात्रं  
 कृत्वा ततोऽपसं वं कृत्वा पितृभ्यो मातृभ्यश्च इदमन्नं स्वधा इत्येवं यथाशक्ति आद्वविधिं संपेण कृत्वा ततः  
 पिंडपातनाथैर्वदिकां कृत्वा पिंडदानं कुर्यात् तत्र वेदिकायां अपहता असुरा इति मंत्रं पठित्वा कुशमूलेन

रेखाकरणं येरूपाणीतिपठित्वा ततःसव्यं देवताभ्यः अपसव्यं ओमधामुकगोत्राश्रमस्मृतिपितृमात्रादयः  
 समस्तसंवंधिनः पिंडस्थाने अत्रावनेनिगध्वंस्वधा ओमधामुकगोत्रास्मृतिरमुकशर्मन्नेपतेपिंडःस्वधा  
 एवंपित्रादिभ्यः मातामहादिभ्यः मात्रादिभ्यः मातामहादिभ्यः प्रत्येकं गोत्रनामोच्चारणपूर्वकं द्वाद  
 शपिंडान्दत्त्वा शेषसंवंधिभ्योऽपिदद्यात् तत्रायंक्रमः तातांवात्रितयंसपत्नजननीमातामहादित्रयं सस्त्रीस्त्रीत  
 नयादितातजननीस्वध्यातरस्तस्त्रियः तातांवात्मभगिन्यपत्यधवयुगजायापितृसद्गुरु शिष्याप्ताः पित  
 रोमहालयविधौतीर्थेथतर्पणे इत्येवंपिंडान्दत्त्वा प्रत्येवनेजनपूर्वकं सूत्रदानं गंधादिदानं च एवंपूजनंविधा  
 य सव्येन पूर्वप्रावारिधारां दत्त्वा ऊर्जवहंतोरिति दक्षिणादानांतं कृत्वा विश्वेदेवविसर्जनंतं कृत्वा त  
 तःषोडशीक्रमेणपिंडदानंकुर्यात् ऊनविंशतिपिंडदानार्थं वेदिकांविधाय तत्रकुशानास्तौष्ट्यं मोटकतिल  
 जलान्यादाय अस्मत्कुलैस्तृतीयचगतिर्येषानविद्यते आवाहयिष्येतान्सर्वान्दभंष्टेतिलोदकैः वंधुवर्गकुलैश्च  
 गतिर्येषानविद्यते आवाहयिष्ये ॥ २ ॥ मातामहकुलैश्चगतिर्येषानविद्यते आवाहयिष्येतान्सर्वान्द  
 भंष्टेतिलोदकैः ॥ ३ ॥ इत्यावाहगंधादिभिरभ्यर्च्य आब्रह्मस्तंवपर्यंतैर्देवापिपितृमानवाः तृप्यंतु  
 पितरःसर्वेमातृमातामहादयः अतीतकुलकोटीनांससर्वापनिवासिनां आब्रह्मभुवनाहोकादिदमस्तुतिलो  
 दकं इतितिलांजलिदानरूपमावाहनं कृत्वा पिंडदानंकुर्यात् पितापितामहश्चैवतयैवप्रपितामहः  
 मातापितामहीचैवतयैवप्रपितामही मातामहस्तत्पिताचप्रमातामहाकादयः तेषापिंडोमयादत्तोह्यक्षय्यमु  
 पतिष्ठतां इतिद्वादंशभ्य एकमेवपिंडं दत्त्वा षोडशीक्रमेण पिंडान्दद्यात् अस्मत्कुलैस्तृतीयचग  
 तिर्येषानविद्यते तेषामुद्धरणार्थायद्वमंपिंडं ददाम्यहम् १ मातामहकुलैश्चगतिर्येषानविद्यते तेषामुद्ध- इमंपिंडं

२ वं ध्वगंकुले ये च गतिर्धनं विद्यते ते पा. मु. इ. मं. पिंडं अजातदंता ये केचिद्ये च गर्भे प्रयाडिताः ते पा. मु. इ. मं. पिंडं ४  
 आग्निदग्धाश्वये केचिन्नाग्निदग्धास्तथापरे विद्युच्चौरहताये च तेभ्यः पिंडदंताभ्यः ५ दावदहे मृताये च सिहं व्या  
 प्रहताश्वये दंष्ट्रिभिः शृंगिभिश्चैव तेभ्यः पिंडं ६ उद्धनमृताये च विद्युच्छल्हताश्वये आत्मोपघातिनो ये च ते  
 भ्यः पिंडं ७ अरएये वत्सनि जले क्षुधया तृपयाहताः भूतप्रेतपिशाचाश्च तेभ्यः पिंडं ८ रौरवे च धतामिस्त्रिकाल  
 सूत्रे च ये गताः ते पा. मु. इ. मं. पिंडं ९ अनेकयातना संस्थाः प्रेतलोकं च ये गताः ते पा. मु. इ. मं. पिंडं १० अनेक  
 यातना संस्थैर्ये नीता यमसादनं ते पा. मु. इ. मं. पिंडं ११ नरकेषु समस्ते पुयातनायां च ये स्थिताः ते पा. मु. इ. मं. पिंडं १२  
 नंद- १२ पशुयोनौ गता ये च पाक्षिका इतराः सृपाः अथ चाटक्षयोनि स्थास्तेभ्यः पिंडं १३ जात्यंतरसहस्रेषु भ्र  
 मंतः स्वेन कर्मणा मानुष्यं दुर्लभं ये पातेभ्यः पिंडं १४ दिव्यंतरे क्षभूमिस्थाः पितरो वांधवा दयः मृताश्च संस्कृता  
 ये च तेभ्यः पिंडं १५ ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम ते सर्वे तू. स. मा. यां. तू. पिंडं १६ ये वांधवा  
 वांधवा ये न्येन्य जन्मनि वांधवाः ते पां. पिंडो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां १७ पितृवंशे मृता ये च मातृवंशे च ये मृताः गुरुश्च  
 शूत्रवंधूनां ये चान्ये वांधवा मृताः विरूपा आरामगर्भाश्च ज्ञाता ज्ञाताः कुले मम ते पां. पिंडो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ॥ १८  
 त्रिभिरेकोऽयं पिंडः आग्राह्योऽपि पितृवंशजाता मातृस्तथा वंशभवा मदीयाः वंशद्वये यमनवासभूता भूत्यास्तथैवा  
 श्रितसेवकाश्च मित्राणि शिष्याः पशवश्च यक्षा दृष्टाश्च दृष्ट इ च कृतोपकाराः जन्मान्तरे ये मम संगताश्च तेभ्यः  
 स्वघातपिंडमहं ददामि १९ पिता माता च भार्या च भगिनी दुहिता पतिः पितृष्वंसा मातृष्वंसा सप्त गोत्राणि चैव हि उ  
 च्छिन्नकुलगोत्रा ये ये पां. दाता कुलेन हि धर्मपिंडो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठतां ततः पिंडपूजनं दक्षिणादानादिकं यथा  
 विधिकार्थं इति पितृ गोदशोक्रमः महालयश्राद्धमाहस्यं स्कंदपुराणे ब्रह्मसंज्ञे पूर्वभागे सेतुमाहात्म्ये

सूत उवाच ॥ धनुर्कोटंस्तुमाहात्म्यं भूयोऽपि प्रवदाम्यहम् ॥ दुराचाराभिर्घोषत्रस्तात्वामुकोभवूयह ॥ इत्यु  
पक्रम्य द्रुतात्रेय उवाच ॥ महापातकिसंसर्गात्तदुराचारकृतात्पुण  
हीत् सचमाद्रपदेमासेरुणपक्षेमहालयं ॥ पार्वणेन विधानेन पितृणां नाकरोत्सदा तैरेव पितृभिः ॥ शशोवे  
तालत्वमगादयं सोऽपि चास्याधनुःकोटेरवलोकनमात्रतः ॥ वेतालत्वं विहायैव विष्णुलोकमवाप्तवान् ॥ अतोमाद्र  
पदेमासेरुणपक्षेमहालये ॥ उद्दिश्य स्वपितृद्वन्द्वे तु न कुर्वति हिलोभतः ॥ महापापयुतास्ते तु वेतालाः स्युर्न संशयः ॥ त  
स्माद्भाद्रपदेमासेरुणपक्षेमहालये ॥ पितृद्वन्द्वे तु न कुर्वति हिलोभतः ॥ महापापयुतास्ते तु वेतालाः स्युर्न संशयः ॥ त  
दंति दुर्गतिं यस्तु भाद्रपदेमासेरुणपक्षेमहालये ॥ स्वशक्त्यान्नमहविप्रानेकद्वौ शीन किंचन भोजयेदस्य दौर्भत्यं  
न भवेच्च कदाचन अयं भाद्रपदेमासेरुणपक्षेमहालये ॥ वेतालतां यथैव विप्रयस्त्वां जग्राह पापिनं मासोभा  
द्रपदः कालस्तत्रापि हि विशिष्यते ॥ कृष्णपक्षो विशिष्टः स्यात्तत्र श्राद्धं प्रशस्यते ॥ तस्माच्छुभे कृष्णपक्षे प्रथमायाति  
द्यौतथा श्राद्धमहालयं कुर्याद्योनरो भक्तिपूर्वकं ॥ तस्य प्रीणातिभगवान्पावकः सर्वभावानः ॥ सर्वाहिलोकमाप्नोति  
वह्निना सह मोदते ॥ तस्मै प्रज्वलितो देवः सर्वैश्वर्यं ददात्यपि ॥ अथ मायांतिथौ सत्यग्रं योनिकुर्यान्महालयं ॥ वह्निर्गृ  
हं दहेत्तस्य श्रियं क्षेत्रादिकं तथा वेदविद्ब्राह्मणेभुंक्ते प्रथमायां महालये ॥ दशकल्पसहस्राणि पितरो याति तृप्तताम् ॥ १  
द्वितीयायां तु यो भक्त्या कुर्याच्छ्राद्धं महालये ॥ तस्य प्रीणातिभगवान्भवानी पतिरीश्वरः ॥ स कैलासमवाप्नोति शिवेन  
सह मोदते ॥ विपुलां संपदं तस्य प्रीतो दद्यान्महेश्वरः ॥ द्वितीयायांतिथौ मर्त्ये योनिकुर्यान्महालयं ॥ तस्यैवैकपितः शंभुर्ना  
शयेद्ब्रह्मवर्चसं ॥ रौरवं कालसूत्रारूपं नरकं चास्य दास्यति ॥ वेदविद्ब्राह्मणेभुंक्ते द्वितीयायां महालये ॥ विशत्कल्पसह  
स्राणि पितरो याति तृप्ततां ॥ अनुग्रहात्पितृणां तु संततिश्चास्य वर्द्धते ॥ तृतीयायां नरो भक्त्या श्राद्धं कुर्यान्महालये ॥

तस्य प्रीणातिर्भगवान्लोकपालो धनाधिपः महापद्मादिनिघयो वै तैतस्य वैवशे तस्यानुगास्त्रयो देवा ब्रह्म  
विष्णु मेधेश्वराः तृतीयायां तथौ मर्त्यो योनिकुर्यान्महालये धनलो भवे शातस्य संपदं हरति क्षणात् दारिद्र्यं  
हिसदा तस्य बहु दुःख समाकुलं तृतीयायां तु यो मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महालये तृप्यंति पितरस्तस्य त्रिंशत्कल्पस  
हन्त्रकं चतुर्थ्यां तु नरो भक्त्या श्राद्धं कुर्यान्महालये तस्य प्रीणातिर्भगवान्हरं वः पार्वती सुतः तस्य विघ्नानि न  
शयंति गजवरुप्रसादतः चतुर्थ्यां तु तथौ मर्त्यो योनिकुर्यान्महालये विघ्ने शोभगवांस्तस्य सदा विघ्नं करोति हि  
चण्डकोलाहलाख्ये तु नरके च प्रतप्यं चतुर्थ्यां तु तथौ मर्त्यो यः करोति महालये पितरः कल्पसाहस्रं च त्वा रिरंशं प्र  
हर्षिताः बहुन्पुत्रान् प्रदास्यंति श्राद्धं कर्तुं निरंतरम् ४ पंचम्यां च तथौ मर्त्या श्राद्धं कुर्यान्महालये तस्य लक्ष्मी  
भगवती प्रीणाति हरि वल्लभा गृहक्षेत्रकलत्रादितस्य नृत्यति सर्वदा कीर्तिं श्रवधत्ते तस्य यावदाचंद्रतारकं पंच  
म्यां तु तथौ मर्त्यो योनिकुर्यान्महालये तस्य लक्ष्मीर्भगवती परित्यजति मंदिरं अलक्ष्मीः कलहं ह्वारा तस्य प्राप्ता भ  
वेद्गृहे पंचम्यां तु तथौ मर्त्यो यः करोति महालये पंचाशत्कल्पसाहस्रं नृप्यंति पितरस्तथा संति चाप्य  
विच्छिन्ना तस्मै दास्यंति पितः पार्वती च प्रसन्ना स्यान्महद्देव्यर्घ्यं दायिनी ५ पद्यांति यौ नरो भक्त्या श्राद्धं कुर्या  
न्महालये तस्य प्रीणातिर्भगवान्पमुखः पार्वती सुतः तस्य पुत्राश्च पौत्राश्च पण्डितस्तस्य प्रसादतः पद्यांति यौ  
नरो यस्तु न कुर्याच्च महालये तस्य स्कंदो महासेनो विमुखः स्यान्न संशयः गर्भो भिर्गममंत्रेण प्रजातस्य विन  
श्यति पूतनादि ग्रहणैर्वाध्यते च निरंतरं वह्निज्वाला प्रवेशाख्ये नरके च पतत्यं पद्यांति यौ तु यः श्राद्धं क  
ुर्यान्मर्त्यो महालये पष्ठिपंसहस्रं तु पितरो यांति तू सतां पुत्रानपि प्रदास्यंति श्रयं च विपुलां तथा ६ स  
त्प्यां तु तथौ मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महालये हिरण्यपाणिर्भगवानादित्यस्तस्य तुष्यति आरोग्यं दृढं ग्रां स्याद्वा

स्करस्य प्रसादतः । हिरण्यपाणिर्भगवाहिरण्यानवाहरेत्स्वयं महालय आढकैर्त्रैददाति प्रीतिमानसः सप्त  
 म्यां तु तित्थो मत्स्यो न कुठ्यो न्महालयं व्याधिभिः क्षयरोगाद्यैर्वाध्यते स दिवानिशं तीक्ष्णधारास्त्रशय्यारूपे  
 नरके च पतत्ययं सप्तम्यां यो नरो भक्त्या आढंकुर्यान्महालये सप्ततिः कल्पसाहस्रं पितरो यांति तूततां पु  
 त्रानपि प्रदास्यति संपदां चिपुलांतथा संततिं चाप्यविच्छिन्नांद्युः पितृगणः सदा ७ अष्टम्यां तु तित्थो मत्स्यः आ  
 ढंकुर्यो न्महालये मृत्युं जयः कृतिवासास्तस्य प्रीणातिशंकरः करस्यंतस्य कैवल्यं शंकरस्य प्रसादतः महालये  
 न आद्वैतनुष्टुप्साक्षाच्चिंतकः चतुर्दशसुलोके पुदुलं भंतस्य किं भवेत् महालयं न कुर्याद्यश्चरस्य प्रसादतः  
 सारसागरे यो रे स दामज्जाति दुःखितः कदाचिदपितस्येष्टं न सिद्ध्यति कथंचन वैतरण्यास्य नरके पतत्या चंद्रतारकम्  
 योऽष्टम्यां श्रद्धया आढं नरः कुठ्यो न्महालये अशीतिः कल्पसाहस्रं तृप्यंति पितरो यस्यैव आशीर्भिवर्धयंत्ये  
 नं विन्नांश्चास्य व्यपोहति संततिं चाप्यविच्छिन्नांद्युः पितृगणामुदा नवम्यां तु तित्थो मत्स्यः श्रद्धं कुठ्यो न्महा  
 लये दुर्गादेर्भीमगवती तस्य प्रीणातिशंभिनी क्षयापस्मारकुषादीन्क्षुद्रप्रेता पिशाचकान् नाशयत्यस्य  
 संतुष्टा दुर्गं महिषमर्दिनी ॥ ९ ॥ नवम्यां तु तित्थो चैवेन कुठ्यो न्महालयं अपस्मारेण पीडयंतं तैथव ब्रह्मरा  
 क्षसैः अकृतं चाभिचारं सयाति नित्यं निरंतरं नवम्यां यस्ति तित्थो मत्स्यः आढंकुर्यान्महालये नवतिः  
 कल्पसाहस्रं तृप्यंति पितरो यस्यैव संततिं चाप्यविच्छिन्नांद्युः पितृगणाः सदा ॥ ९ ॥ दशम्यां तु तित्थो  
 यश्च कुर्यात् आढं महालये तस्य मृगधरश्चंद्रः षोडशात्मा प्रसीदति ओपधीना मंधी शोस्मिन् आढेना  
 नेन तो पितः ब्रीह्यादीनि तु धान्यानि दद्याद्दिशादिकं तथा यो न कुठ्यो दशम्यां तु महालयमनुत्तमं श्रोपथ्यो  
 निष्फलास्तस्य कृपि आस्यापि निष्फला दशम्यां तु तित्थो मत्स्यः आढंकुर्यान्महालये शतं कल्पसहस्राणि



तृप्यति पितरोस्य वै संततिं चाप्यविच्छिन्नादधुः पितृगणाः सदा १० एकादश्यांतु यो भक्त्या श्राद्धं कुर्यान्महालये सं  
हर्ता सर्वलोकस्य तस्य रुद्रः प्रसीदति रुद्रस्य सर्वसंहर्तुः प्रसादेन जगत्पतेः शङ्खपराजयत्येव पश्राद्धकर्तानि  
रंतरं ब्रह्महत्यायुतं वापि तस्य नश्यति तत्क्षणात् अग्निष्टोमादियज्ञानां फलं प्राप्नोत्यनुत्तमं एकादश्यां नरो भ  
क्त्या यो न कुर्यान्महालयं तस्यैव विमुखो रुद्रो न कदाचि प्रसीदति सर्वदा वर्धमानं तं वाधते वतयो धतं अग्निष्टोमा  
दियज्ञाश्रकृताश्च बहुदक्षिणाः निष्फला एव तस्य स्युर्भस्म न्यस्तसु हव्यवत् ब्रह्मघातक तुल्यश्च श्राद्धाकरणादो  
पतः एकादश्यां तियो यस्तु श्राद्धं कुर्यान्महालये द्विशतं कल्पसाहस्रं तृप्यति पितरोस्य वै ११ द्वादश्यां  
तृतीयो मर्त्यः श्राद्धं कुर्यान्महालये तस्य लक्ष्मीपतिः साक्षात्प्रसीदति जनार्दनः प्रसन्ने सति देवेशे तत्सति जना  
र्दने चराचरं जगत्सर्वं प्रीतिमेव न संशयः भूमिर्हरिः प्रियाचास्य सस्यान् विवर्धयत्यलं लक्ष्मीश्रवर्धते तस्य मंदि  
रे हरि वल्लभा गदाकौमोदकी नाम नारायणकरस्थिता अप्समारादिभूतानि नाशयत्येव सर्वदा तीक्ष्णधारं तथा च  
क्रशूनां सगदहृत्पि यातुधानं पिशाचादीन् शंखश्चास्य व्यपोहति एवं सर्वोत्तमानादेवो नाशयत्यस्य के शवः  
महालयं न कुर्याद्यो द्वादश्यां ननु जाधमः तस्य क्षेत्राणि संपञ्च विनश्यंति न संशयः अप्समारादिभूतानि शङ्खश्च  
भगवताः यातुधानाश्च वाधते तं वै विष्णुपराङ्मुखं पात्यते नरके चासौ अस्थिमर्दननामके द्वादश्यां भक्तिं तो  
यस्तु धादं हृदं न महालये पद्मशतं कल्पसाहस्रं तृप्यति पितरोस्य वै संतती श्राप्य विच्छिन्नाः पितरोस्य दंत्यमी  
१२ त्रयोदश्यां नरो भक्त्या श्राद्धं कुर्यान्महालये प्रसीदत्यस्य भगवान्कंदर्पो रतिनायकः संक्रंदनादयो देवा  
ललनाश्च मनोरमाः कामदेव प्रसादेन तस्य सिद्ध्यंति सर्वदा आजन्म मरणं तं च सुखमेव स विंदति ध्यान  
कुर्यान्नियोदश्यां नरः श्राद्धं महालये कामदेवोऽस्य विमुखः स्त्रियोभोगश्चनाशयेत् अगारशय्याश्च मनरेके पा

तयस्यमुं पितृन्निर्दिश्यः कुर्व्यात्त्रयोदश्यामहालयं सहस्रकल्पसाहस्रं प्रीणति पितरोऽस्यैवं संततीश्चाप्य  
विच्छिन्नादधुः पितृगणाः सदा १३ चतुर्दश्यां नरो भक्त्या आढं कुर्यान्महालये तस्याभीष्टप्रदानाय जागर्ति भगवान्  
शिवः उपदिश्य शिवज्ञानं स्वसाखाज्यं ददात्यसौ सुरापानायुतं चापि स्वर्णस्तेयायुतं तथा नश्यंति तक्षणा  
देवचतुर्दश्यां महालयात् चंडालवृषलस्त्रीणां संगदोषादि नश्यति अश्वमेधसहस्राणि पौंडरीकायुतस्य च पु  
ष्कलाफलसिद्धिः स्याच्चतुर्दश्यां महालयात् योनिकुर्याच्चतुर्दश्यां नरः आढं महालये संसाराध्य महाकूपतमस्य  
स्य न निष्कृतिः अचोरयित्वा कनकमपीत्वा पिसुरासवं सुरापानादिभिर्दोषैर्लिप्यते स विमूढधीः कृता अपि विधा  
नेन यज्ञाः स्युर्निष्फलास्तथा चतुर्दश्यां त्रिष्यस्तु आढं कुर्यान्महालये लक्षकोटि सहस्राणि कल्पकोटि शतानि  
च कल्पानि पितरस्तस्य तृप्यंते च न संशयः नरकस्थाश्च पितरः स्वर्गं याति प्रहर्षिताः संततीश्चाप्य विच्छिन्नाद  
धुः पितृगणास्तथा १४ अमायां तु नरो भक्त्या आढं कुर्यान्महालये पितृणां तस्य तृप्तिः स्यादं न तानात्र संश  
यः सुधामासाद्य तृप्तिः सा तृप्तिस्तु पितुर्भवेत् अनंता हीदृशी तृप्तिरमावास्यां महालयात् अमावास्यां महापु  
ण्यापि तदेव न मस्कृता एषा तिथिस्तु परमा शिवस्य परमा प्रिया तस्यां महालये आढं भोजिते वैदेवित्तमे तेन  
तृप्तिः पितृणां स्यादं न तानुप्येते शिवः ब्रह्महत्यादिकाः पंचपातकानां शमाप्नुयुः कृताश्च स्युर्विधानेन सर्वे यज्ञाः सद  
क्षिणाः अनुष्ठिताः स्युर्विधिवत् सर्वे धर्माः सनातनाः योनिकुर्यादमावास्यां महालयमचेतनः ब्रह्मलोकं गताश्चा  
स्य पितरो याति नारकं संततिश्चास्य मुहस्य विच्छिद्ये तैव तक्षणात् स एव हि महानर्थो यदमायां तिथौ नरैः म  
हालयार्थे विप्रैर्द्राविधि वृत्तैव भोजिताः मासि भाद्रपदे मायां तुंष्यति पितृदेवताः अस्मानुद्दिश्यं संपुत्राभोजयेयुर्द्विजोत्त  
मान् तेन नो नरकं शेन भविष्यति दारुणः प्राप्तिश्च सर्वलोकैः स्याद्यावदा चंद्रतारकं मासि भाद्रपदे प्राप्तिपि दृष्टां

तुतिदायिनि

एकैकं भोजयैद्विप्रं प्रत्यहं भक्तिपूर्वकं

विशेषेण भोजयैद्वाह्मणान्सुधीः

घृतापूपादिभिर्मद्यैस्तैलाभ्यंगपुरस्सरं सुधांप्राप्यतिपितरस्तस्य कल्पं प्रह

पिताः सप्तम्याः कृष्णपक्षस्य प्रारभ्य प्रत्यहं नरः विप्रान्यावद्भावस्यापि तृहर्षानि भिभोजयेत् अन्यथैश्वर्यं

हानिः स्यान्महद्वारिद्यभाग्भवेत् अतिलाभं परित्यज्य विप्रान्सूपयुतादिभिः पयसा पायसोन्ननघृतापूपादिभिस्त

था सूर्पलैर्होत्रोपयोगैश्च भक्ष्यैश्च विविधैरपि भोजयेद्देविन्मुख्यांस्तुतिस्तैर्पांयथा भवेत् तेन ब्रह्मा हरिः शं

भुस्तप्ताः स्युर्नृत्नसंशयः अग्निष्वात्तादिपितरुपैर्द्राद्याधिदेवताः बहुनात्राकिमुक्तेन तुष्यत्येव जगन्नयं पार्व

णेन विधानेन कुटुम्बच्छादं महालये नरो महालये आद्विपितृवंशान्पितृन्प्रति मातृवंशान्पितृन्भोजयेच्छूय

सेमुदा दक्षिणां च यथाशक्ति दद्याद्विज्ञानुसारतः अस्मिन्महालये आद्विपितृवंशान्पितृन्प्रति मातृवंशान्पितृन्भोजयेच्छूय

ज्ञानां कथितैर्यं पुरोगवा अतः पुरोगरहिततिथ्यमध्वर्यवेत्त्रिधा अदक्षिणस्तथाचार्यं पितृयज्ञोपलप्यते त

स्माद्यज्ञोपुदातव्यादक्षिणा लपापि जानता विधवाभिरपि स्त्रीभिरपुत्राभिर्महालये भर्तुरुद्दिश्य कर्त्तव्यं भूरिभोज

न कर्मणा अन्यथा धर्महानिः स्यान्नरके च महद्भयं मासे भाद्रपदे प्राप्ते यौन कुटुम्बमहालयं तत्कालं शापमाप्नो

ति ब्रह्महत्यां चाविदति महालये च कुर्वति भ्रष्टावंतः पितृन्पि न तेषां संततिच्छेदो भवेत्संपदभंगुरा आलय

त्वास्पदं प्रोक्तं महत्कल्याणमुच्यते कल्याणस्यास्पदत्वाच्च महालयमितीर्यते तस्मान्महालयं मर्यः कुर्या

न्कल्याणसिद्धये अमंगलं भवेत्तस्य न कुटुम्बश्चैन्महालयं कर्तुं महालयं आदयति शक्तिर्न विद्यते याचित्वापि

नरः कुटुम्बां पितृच्छाणान्तु महालयं ब्राह्मणेभ्यो विशिष्टेभ्यो याचेत धनधान्यकं पतितेभ्यो न गृहणीयात्तन्धान्यं कदाच

न ब्राह्मणेभ्यो न लभ्येत यदि धान्यघनं दिकं याचेत्सात्रियं श्रेष्ठान्महालयचिकीर्षया दातारश्चेन्न भूपालो वै

कृष्णपक्षे

पितृमातृकुलोद्धृताः पितरस्तुतिमाप्नुयुः

श्रेष्ठोपि वचाचपे च वैश्याः अपि हिंदातारोपदिलोकेन संतिवै दद्याद्वाद्रपदे मांसो ग्रासं पितृ तस्यै अथ वारोद  
नं कुट्योद्वाहिर्निर्गन्त्यकानने पाणिभ्यामुदरं स्वीयं पीडयाश्रूणि च पतयेत् अथ वार एयदेशे पृष्ठे उक्ते वारोदनेनरः शू  
एवंतु पितरः सर्वं मत्कुलीना वचो मम अहं दरिद्रः कृपणो निर्लज्जः पापकर्मकृत् प्राप्ते भाद्रपदे मांसो पितृभ्रंति विव  
र्द्धनं कर्तुं महालयं श्राद्धं न च मे शक्तिरस्ति वै याचित्वापि महोक्तस्नानवैकिंचितुलभ्यते अतो महालय श्राद्धं न यु  
ष्माकं करोमहं क्षमध्वं मम तद्युगं भवंतोपि दयापराः उक्ते वारोदनं कुट्योद्वाहनं देशेषु भूसुराः तस्यैरोदनमाकर्ण्य  
पितरस्तत्कुलोद्वाहाः दृष्ट्वा त्विति प्रयाज्येव श्रमृतेन विनिर्जराः महालयार्थं विप्राग्यैर्भूमे कैस्तृप्तिर्यथा भवेत् गोश्रा  
सार एतदितैः पितृ तृप्तिस्तथा भवेत् मांसि भाद्रपदे विघ्नो भवेच्चैस्तूतकादिना गते पुस्तकाहस्तु तत्कुट्योद्वाहिकावधि  
अतो महालयार्थं हि ब्राह्मणान् एतन्नुयाच्छुचीन् द्विजेभ्यं कंतु एतन्नुयात्पितामहकृतं तथा प्रपितामहमुद्दिश्य तथैव वृणुया  
द्द्विजं तथा मातामहार्थं मेकैक एतन्नुयाद्द्विजं एकैक एतन्नुयादेवं मातृशुचि प्रपितामहं तथैव वैश्वदेवाद्यै एतन्नुयाद्  
द्वौ द्विजोत्तमौ विष्ण्वर्थं ब्राह्मणैकैक एतन्नुयाद्विद्वत्तमं एवं महालये आदि ब्राह्मणान् एतन्नुयात्तव अथ वा पितृवर्गार्थे  
वरयेद्विप्रमेककं मातामहार्दं श्वोद्दिश्य वरयेद्विप्रमेककं वैश्वदेवाद्यैर्भूमेकैकं विष्ण्वर्थं चतुष्टयं एतन्नुयाद्दि  
ब्राह्मणान् एतन्नुयाद्दत्तं ब्राह्मणान् वेदसंपन्नान् शुशीलान् वरयेत्सुधीः दुःशीलान् वरयेद्यस्तु सवै आहस्य घातकः  
मांसि भाद्रपदे प्राप्ते कृष्णपक्षे विंशतः कुट्योन्महालये आर्द्धं योनरः श्रद्धया सह सन्नातः सर्वतीर्थेषु भद्राचारा  
न्महामते ॥ अग्निष्टोमादयो यज्ञाः शतशोऽप्यमुना कृताः तुलापुरुषमूर्त्यानि दानान्यपि कृतानि वै चांद्रायणा  
दि कृच्छ्राणि कृतान्येव न संशयः चतुर्णां सांगेदानां पारायण फलं भवेत् महालयसंयुक्तं भूतना  
स्ति महालये ब्रह्मविष्णुमहेशानां लोकाप्राप्तिर्माहालये महालयसंयुक्तं भूतना  
महालयसंयुक्तं भूतना महालयसंयुक्तं भूतना महालयसंयुक्तं भूतना

तस्मादकरणेतस्यप्रत्यवायोमहान्भवेत्  
करणादिष्टसिद्धिश्चैवविषयितनसंशयः महालयस्यक  
रणान्द्रुतवेतालकादयः अपस्मारग्रहाश्चापिशकिनीडकिनीगणाः यांतुधानाः पिशाचाश्चवेतालाश्च  
भयानकाः नश्यंतितक्ष्णदेवभूतान्यन्यानिवैतया महालयस्यकरणाद्विपुलांश्रयमभ्रुते पुरादशरथोरा  
जावसिष्ठस्येपदेशतः मासिभान्नपदेप्राप्तेरुत्वाआर्द्धमहालये रामादौश्चतुरःपुत्रान्प्राप्तवान्लोकसम्मतान् वि  
श्रातिशायिनीलक्ष्मीप्रपेदेकिंवृत्तमाम् महालयस्यकरणात्तथातीराजसत्तमः यदुमुस्यान्महापुत्रान्प्रपेदेवंश  
वर्द्धनान् अनन्यदुर्लभंस्वर्गप्रपेदेआढ्यपुण्यतः दुष्यंतोभरतलेभेमहालयविधानतः महालयविधानेनदमयंतो  
पतिर्नलः कृच्छ्रमहत्तरंतीर्त्वापुनर्लेभेमहीमिमां निजग्राहकलिघोरंपुष्करंचाप्यरातिर्न इंद्रसेनाभिधानंचपुत्रं  
लेभेतुधार्मिकं हरिश्चंद्रोमहारजोमहालयविधानतः लेभंचंद्रमर्तोभार्य्यलोलोहिताश्वंसुतंपुनः महालयविधा  
नेनकृतवीर्य्यसुतोबली अठादशानांद्वापानांभूत्वसमवाप्तवान् रामोपिदंडकारण्येमहालयविधानतः हत्वा  
तुरावणंसेस्येसीतांपुनरवाप्तवान् महालयप्रभावेणधर्मराजोयुधिष्ठिरः दुःखसागरमुत्तोर्यधार्तराष्ट्रान्जघानह म  
हालयस्यकरणाद्वीसिधेमृनिस्तमः अत्रिभृगुःकृतुश्चैवगौतमश्चांगिरास्तथा कश्यपश्चभरद्वाजोविश्वामित्र  
श्चकुंभजः पराशरोऽमृकंडुश्चयेयान्येमुनिस्तमाः विधायविधिवच्छूदंमहालयमनुत्तमं आपिमाद्यष्टसिद्धी  
नांव्रतानांतपसांतया निवासभूताःसंजातास्तथाआढ्यप्रभावतः जीवन्मुक्ताश्चतेसर्वेह्यभवन्मुनिस्तमाः अहो  
महालयंआर्द्धकतंव्यंभूतिमिच्छता अतोयोपिपुराचारोनेकुर्व्यर्द्धिमहालयं भूतवेतालप्रेतेभ्योभूतस्यमहद्गपं  
महालयस्याकरणाद्वितालत्वमवाप्तवान् त्वयानिष्टमिदंप्राप्तंविप्रस्त्वर्पुर्जनमनि नाम्नावेदनिधिःपुण्यभारद्वा  
जस्यवंशजः कुशस्थल्पभिधानेचमसनग्रामेमहामनाः जनचकारविधानेनआढ्यमेतन्महालये ततस्त्वंपितृणांशा

पाद्वैताल्लवमवाप्तवान् तस्माद्भाद्रपदेभासिदुर्गाचारंगपिद्वन्द्वप्रति  
दारिद्र्यंतेनैतनस्यात्सुखीचैवभवान्भवतु ॥

इति स्कन्दपुराणे ब्रह्मखण्डे पूर्वभागे सप्तमाहात्म्ये महालयश्राद्धमाहात्म्यम् ॥

अथाश्विनशुक्रप्रतिपादिमातामहस्यमहालयश्राद्धार्थं हि त्रैलोक्ये जातमात्रोपि दौहित्रो जीवित्य  
पिचमातुले कुर्यान्मातामहं श्राद्धं प्रतिपद्याश्विनैः सिते इयं प्रतिपत्संगवत्यापिनी ग्राह्येति प्रतिपद्याश्विने  
मासि दौहित्रेणैव पादौ श्राद्धं मातामहं काव्यैः सपित्रासंगवसेदति जातमात्रोपि दौहित्रो जीवत्यपिचमातुले प्रा  
तःसंगवयोर्मध्ये आचार्य्यं प्रतिपद्वेत् अत्रमूलमृग्यं इदं च मलमासेन कार्यं स्पष्टमासविशेषाख्यविहितं वर्जयेन्मले  
इति निषेधात् इदं च जीवत्पितृकेणापि कार्यं मतिशेषः शिष्टाचारात्सपिदं कार्यं मितिकेचित् पिडरहितं तु युक्तिमि  
तिकेचिद्वदंति मुंडनापिददानं च पितृकर्मवसंवशः न जीवत्पितृकः कुर्यात्तिलैस्तर्पणमेव चेत्यनेन जीवत्पितृकं प्रति  
पिडदाननिषेधादन्वष्टकावर्जं विशेषवचनाभावात् पिडरहितं कार्यं मिति केचिद्वदंति अन्येतुवदंति न  
जीवत्पितृकं प्रतिपिददानमात्रमनेन निषिध्यते किंतु दशैश्राद्धं गयाश्राद्धं आंध्रचापरपाक्षिकं न जीवत्पितृकः कु  
र्यात्तिलैः कृष्णैश्च तर्पणं पित्र्यं जीवत्पितृनेष्टं इत्यादि वचनैकवाक्यतया श्राद्धमेव निषिध्यते एवं च तत्रविशेष  
वचनं प्राप्तं श्राद्धं सपिडमेव भवति ॥ इति महालयश्राद्धनिर्णयः समाप्तः

स्वस्ति श्रीरण्विरसिहधरणीपालो वदान्याग्रणीरित्यादि १ रणवीरसिंहभूषे शकारिते कृत्यमागरे श्रभून्म  
हालयश्राद्धकृत्यानां रत्नसंग्रहः २ अथाश्विनशुक्रप्रतिपदायां शशोकव्रतं नवरात्रव्रतारं भश्च नारदी  
ये आश्विने सितपक्ष्यां कृत्वाऽशोकव्रतं नरः व्रतं तद्वादेशे वर्षे मातृचाशोकशाखिनः समर्प्यं गुरवे भक्त्या

शिवलोकेमहीयते अस्यामेवप्रतिपदिनवरात्रंसमारभेत् पूर्वाह्णेस्थापयेद्देवाघटस्थापनपूर्वकं अंशुरारोप  
 शंखलोकेमहीयते ततःप्रतिदिनंकुर्यादेकभक्तमयाचितं उपवासंयथाशक्तिपूजापाठजपादिकं मार्कण्डे  
 यपुराणोक्तंचरितत्रितयंतथा पठनीयंनयदिनंभुक्तिमुक्तिमभोप्सता कुमारपूजनंतत्रप्रशस्तंभोजनादिभिः एवंरु  
 त्वाव्रतंतत्रसर्वसिद्धान्वितोनरः जायतेभुविदुर्गायाःप्रसादान्नात्रसंशयः तत्रादावशोकपूजाव्रतंभविष्योत्तरं अ  
 श्वयुक्शुद्धपक्षस्यप्रथमेद्विदिनोदये अशोकंपूजयेत्तत्रप्ररूढनवपल्लवं प्ररूढैःसप्तगान्धैश्चतंतुभिर्भद्रकैःशुभैःफलैः  
 कालोद्भवैर्देवैर्नारिकेलैःसदादिभैः धूपदीपादिनातद्वत्पूजयेत्तद्विनेनगं सनरःपांडवश्रेष्ठशोकंनामोतिक्रुचिन्त  
 पितृभ्रातृपतिश्चश्रुसुतानांचतैर्यव अशोकशोकशमनेभयसर्वत्रनःकुले इत्युच्चार्यततोद्यादध्वंश्रद्धासम  
 न्वितः पताकाभिरलंकृत्यप्रच्छाद्यचसुवाससा दमयंतीयथास्वाहायथावेदमतीसती तथाऽशोकव्रतादस्माज्जा  
 यतेपतिवच्छभा वनेव्रजंस्यासाधर्म्यंसीनयासंप्रदर्शिनं दृष्ट्वाशोकवनेपार्यपल्लवालंरुतंनगं कृत्वासीपेभ  
 तारंदेवरचितिलाक्षतैः दीपालकनैर्वेधैर्धूपपत्रकसफलार्चनैः अर्चयित्वाभ्यर्थातोसौराशोकोयुधिष्ठिर मेधि  
 लीप्रांजलिर्भूत्वाशृण्वतोराघवस्यच विरजीवतुमेवद्वःश्वगुरःकोसलेश्वरः भक्तोमेदेवरश्चैरजीवितुपितृकदयः कौ  
 शल्यामपिजीवंतीपश्येमितिभैथिली ययाचयंमहाभागान्द्रुममभ्यर्चयेयाचितं प्रदक्षिणमुपावृत्यप्रीतास्नेत्रय  
 युस्ततः एवमन्यापिभक्त्यायापूजयेद्द्रव्यतीनगं तिलतंडुलसंमिश्रैर्वर्धगोधूमसर्पैः क्षमाप्यवंदयेन्मूलेपा  
 दंपरंकपल्लवं मंत्रेणानेनकैतियप्रणम्यस्त्रीपतिव्रता महावृक्षमहाशाखमकरध्वजमंदिरं प्रार्थयेत्स्वांमहाभा  
 गवतोपवनमपूण एवमाभाप्यतंडुलक्षद्वयविप्रायदक्षिणां सखोभिःसाहेतासाध्वीततःस्वभवनंनजनेत् याः  
 शोकनाशानमशोक्तंरुतएयःसंपूजयंतिकुसुमाक्षतधूपदर्पैः ताःप्राप्यसौख्यमतुलंभुविभर्तृजातंगौरिवनंप्रसीद

ताः पुनराश्रुवन्ति ॥ अथ तत्र तत्स्वरूपं निर्णयसिद्धौ भविष्योत्तरे एवं च विध्यवा सिन्यां न वरात्रौ पवासतः एकभ  
केन केन स्वशक्त्या याचितेन वा पूजनीया जनैर्देवीस्थाने स्थाने परेपुरे गृहे गृहेशक्तिपरैर्गमिग्रा मे नरैर्नरैः स्नातैः  
प्रमुद्रितैर्हृष्टैर्ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्नृपैः वैश्यैः शूद्रैर्भक्तियुक्तैर्लच्छैरन्यैश्च मानवैः स्त्रीभिश्च कुरुशार्दूलतद्विधानमिदं शृणु दे  
वीपुराणेऽपि कन्यासंस्थे रवौ शुक्लामाश्विने प्रप्यनंदि कां अयाचिता शीर्षैर्काशीनक्ताशीवाथवाय्वदः भूमौ शयीत  
चामंत्र्यकुमारीर्भोजयेन्मुदा यस्त्रालंकारदानाद्यैः संतोष्य प्रतिवासरं बलिच प्रत्यहं दद्याद्दोदनं माषमांसवत् त्रिका  
लं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति अत्र देवीपूजैव प्रधानं तत्र उपवासादिकमंगं पूजयित्वा श्विने मासि विशेषो  
जायते नरः एवमन्यैरपि सदा देव्याः कार्यं प्रपूजनं विभूतिमतुलं बध्नुं धनुर्वर्गं प्रदायिका मित्यादौ पूजाया एव फल  
संबंधात् मार्कण्डेयपुराणेऽपि महापूजाविधानमत्रैवोक्तं शस्त्रकाले महापूजा क्रियते या च वार्षिकीति वार्षिकी पूजानव  
रात्रतत्र विधानेन कर्तव्यतया प्रोक्ता ॥

अथ न वरात्रतत्र प्रारंभः

तन्निर्णयस्तु निर्णयामते देवीपुराणे सुमेधा उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि चंडिका पूजनक्रमं आश्विनस्य  
सिते पक्षे प्रतिपत्सु शुभदिने पुण्याहवाचनं कृत्वा कन्यामावाहयेत्ततः कृत्वा स्वर्णमयं देवीं पलमात्रास्मि  
कां विकां भैरवाष्टकसंयुक्तां न्यसेदुद्यानपीठके पंचप्रणवमुच्चार्य पश्चाद्देवीं समर्चयेत् शुद्धेति थै प्रकर्त्तव्यं प्रतिप  
च्चोर्ध्वगामिनी आद्यास्तु नडिकास्त्यक्त्वा षोडशद्वादशापि वा अपराह्णे प्रकर्त्तव्यं शुद्धं संतति कांक्षिभिः इदं चाप  
राह्णे योगिन्याः प्राशस्त्यं द्वितीयदिने प्रतिपदोऽभावज्ञेयं तथा तत्रैव देवीवचनं अमायु कानकं तेषां प्रतिपत्पूजने  
मम मुहूर्तमात्रा कर्त्तव्या द्वितीयादिगुणान्विता आद्याः षोडशानादयश्च लब्ध्वा यः कुरते नरः कलशस्थापनं तत्र अरिष्टं





सारिभिश्च माधवेहेमाद्याद्युक्तनक्तत्रतानुरोधेन खंडाप्रतिपत्प्रदोषव्यापिनीग्राह्येत्युक्तं नक्तत्रतत्वंचननक्तभोजन  
 त्वंतस्यपाक्षिकत्वाच्च किंतुपूजारूपस्यप्रधानस्य नक्तकालसाध्यत्वात् तच्चनिशिभ्रमंतिभूतानिशकथःशूलभृद्युताइ  
 त्वादिसामान्यवचनात् आश्विनेमासिमेघांतेमहिपासुरमर्दिनी निशामुपजयेद्भक्त्यासोपवासादिकंक्रमात् तथा  
 आश्विनेमासिमेघांतेप्रतिपद्यातिथिर्भवेत् तस्यानक्तंप्रकृवीतनवरात्रेविशेषतः संपूजयन्वदुर्गाचनकंकुर्गात्समाहि  
 तः नक्तंनक्तभोजनमितिपाक्षिकनक्तभोजनपरमर्थः रात्रित्रयनभिर्देविसर्वपापप्रणाशनं सर्वकामप्रदंदृष्टंशर्व  
 शत्रुनिवहणं तथा रात्रित्रयतमिदंतस्यरात्रौकर्तव्यतेष्यते इत्यादिर्दोषपुराणादिवेनेभ्यश्चावगम्यते एवंचपूजा  
 रूपस्यप्रधानरात्रिकालत्वेस्थिते कर्मणोयस्ययः कालइतिवचनात् प्रदोषव्यापिनीग्राह्यातिथिर्नक्तत्रतेसदा तिथिः  
 शरीरमिन्यादिनक्तत्रतेष्वित्यादिवचनं च प्रदोषव्यापिनी प्रतिपन्नवरात्रत्रतेग्राह्या अयमेव निर्णयेद्वितीयादिपु  
 रात्रिपूजने द्रष्टव्यः कौस्तुभेप्येवमेव तत्र पूर्वदिनएवप्रदोषकालव्याप्तौपूर्वाएताद्विरयाएयेव अमायुर्नैवकर्तव्ये  
 स्यादित्दभिहप्रसादोदाहनवचनानि द्वितीयाशेषसंयुक्तेत्यादिलल्लसंहितावचनानिच तथा द्वितीयादिकलोपिताप्र  
 तिपद्यंडिकार्चने वर्जनीयाप्रयत्नेन विपलेशोयथांभासि धवलनिर्वेदे देव्युवाच प्रतिपच्छेप्रसंपुक्तद्वितीयायां  
 ममार्चनं कृतंघननाशयतिसंततिपुत्रपौत्रिकां अमायुर्कैवसाग्राह्याप्रतिपद्यंडिकार्चने अन्यथ.करणेतावद्राज्यभं  
 गःप्रजायत इत्यादीनिच दिनद्वयं तद्याप्तावुत्तरा दिनद्वये तदवगातावुत्तरैव सायान्दरूपगौणकालव्याप्तिला  
 भात्एतद्विरयाएयेव द्वितीयायुक्तविधायकान्धमायुकनिषेधकानिवचनानि द्विमुहूर्तोपेत्यपिशब्देन कैमृतन्यायप्र  
 दर्शनात्कलादिशब्दाः अविस्मृताः यत् आद्यास्तुताडिकास्त्याज्याः पौडशद्वादशापिवा अराह्णेचकर्तव्यं  
 शुद्धसततिकांक्षिभिरितिवचनं नंदापौडश नाड्यस्तु लब्ध्यायःकुरुतेनरः कलशस्थ.पनं तत्रअ.रेष्टजायते

ध्रुवमिति वचनांतरैकवाक्यातया कुलाचारप्राप्तकलशस्थापनविषयं एवंद्वितीयाविद्धप्रतिपद्धिधायकानि वच-  
 नानि वस्तुतस्त्वविषयाण्येवैवेवमाहुः तत्र प्रारंभतिथेः खंडत्वे समग्रत्वेवा देवीपूजनरूपं व्रतं कदा प्रारब्धव्य-  
 मितिसंशयेकालव्याप्तौनिर्णायः तत्रकालोनिर्णयः अत्रगौडाः पूर्वाह्णएवतत्कालः तद्व्याप्त्यैवचनिर्णयःतथा  
 हिदेवीपुराणे प्रातरावाहयेद्वेर्वीप्रातरेवप्रवेशयेत् प्रातःप्रातश्चसंपूज्यप्रातरेवविसर्जयेदिति अत्रप्रातः शब्दः  
 पूर्वाह्णपरःअश्विनस्यसितेपक्षेप्रतिपत्सुयथाक्रमंसुस्नातस्तिलतेलेनपूर्वाह्णेपूजयेच्छिवाभितिवयनेननवतिथ्यधि-  
 करणकप्रातःपूजाविधीयते प्रतिपत्स्वितिवहुवचनांतस्य लिंगसमवायेन प्रतिपत्तादितरतिथिपरत्वादितिकी-  
 स्तुभे अतएवकालतत्त्वविवेचनेप्रतिपदादायुक्तं तत्रैव भगवत्याः प्रवेशादिविसर्गाताश्रयाःक्रियाः तिथ्यो-  
 रुदयगामिन्योःसर्वास्ताःकारयेदुधहृत्यादिच तस्मात्पूर्वाह्णएवपूजादिकर्तव्यमितिप्राहुः अयमेवमुख्यःपक्षइति  
 प्रतिभातिपूर्वाह्णेदैविकंभस्मदिपूर्वाह्णेवैदवानामित्यादिश्रुतेः शरत्कालेमहापूजाक्रियतेयाचवार्धिका साका-  
 र्योदयगामिन्यांनतत्रतिथियुग्मतस्यादिनदिकेश्वरपुराणादिवचनाच्च युग्मतैतनयुग्मवाक्यानुरोधेननिर्णयइत्यर्थः  
 यार्थैकीत्यनेन संवत्सरस्यादौ चैत्रशुक्लप्रतिपद्युपक्रम्य नवंषंतापूजाभिधीयते ततश्चशरद्वसंतयोःस्तुत्यए-  
 यदुगोःसंवः कार्यइतिफलितं निर्णयसिंघातु गौडनिबंधेपुनर्निर्णयादौदधिकीग्राह्या तत्रापिघटिकैकेत्यस्य  
 मुहूर्तस्तुतिस्त्वोक्तंमुहूर्ताग्राह्या उदितेदैवंतभानामित्यत्र द्विमुहूर्ताग्निरहश्चेतिवचनादौदधिकयाद्विमुहूर्तस्तुति-  
 रितिस्थितं एवममायुक्तायानिषेधादपि पूर्वाह्णस्यमुख्यकर्मकालत्वं तथाचदेवीपुराणे कुहूकाष्ठोपसंयु-  
 क्तांजयेत्प्रतिपत्तिपिं रज्यनाशायसाप्रोक्तानिदिताचापिपूजन इति रुद्रयामले श्रमायुक्तासदाचेवप्रति-  
 ष्ठाप्रदितामम् तत्रशोऽथाययेत्कुंभंदुर्भिक्षजायतेध्रुवं प्रतिपत्सर्वनाशायकुंभारोपणकर्मणीति उदयकालि

कतिथेः सविस्तरपूजापर्याप्तत्वे संक्षेपपूजायां कालिकापुराणे सम्यक्कल्पोदितां पूजां यद्विदुर्न शक्नुयात् उपचा-  
रांस्तथादातुं चैतान्विचरेत्तदा गंधपुष्पपंचद्वयं नैवेद्यमेव च अभावे तोयपुष्पाभ्यां तदभावे तु भक्तिः संक्षेप  
पूजा कथ्यतेति यस्तु कैश्चिदुक्तं रुद्रयामलंडामरचनं निर्मूलमिति तन्न तयो रपि वेदांगत्वावगमादन्यांगवत्प्रामा-  
ण्यस्य स्वीकर्तव्यत्वात् तदुक्तं शिवाचनं चंद्रिकायां कपिलापंचरात्रे न वेदः प्रणवस्य त्वमं त्रो वेदसमुत्थितः तस्माद्वेदः  
परो मंत्रो वेदांगं चागमः स्मृतः वक्ष्याकर्षादिकं कर्म दृष्टादृष्टफलप्रदं वेदेन साध्यते सर्वगृहयज्ञादिभिः किल न वेदेन वि-  
नापज्ञाने वेदायज्ञवार्जिताः तस्माद्वेदः परो मंत्रो न मंत्रो वेदवार्जितः न मंत्रेऽत्राधिकारोस्ति शूद्राणां नियमः परः मंत्रा  
भावाद मंत्रेण भाषितं सर्वकर्म हीति व्यवस्थापितं च शारदाटीकायामागमनां श्रुतिमूलत्वं प्रत्यक्षोपलभ्यमान  
रामपूर्वोत्तरतापि नीयन्नुसिहपूर्वोत्तरतापि नीयसौ राष्ट्राक्षरं शिवपंचाक्षरं श्रीविद्यात्मिका च साक्षात् श्रुतिराथर्वण उप  
लभ्यत एव अत एव उपासनाकाण्डे मेव आगमशोखात्मकं लोकप्रसिद्धं किंच ऋग्वेदचतुर्थोऽष्टकतृतीयाध्यायप्रथम  
वर्गे चतुर्थ्यामृचि श्रीविद्यामंत्रोद्धारः श्रूयते सा च चत्वारिंशतिक्षि मयंतो दशगर्भं वरमेधापयंते त्रिधा तवः पर  
माश्वास्य गावो दिवश्चरंति परिसद्यो अंतानिति अस्या अर्थस्तु लक्ष्मीधरकृतसौंदर्यलहरी टीकायां द्रष्टव्यः तस्मा  
त्सर्वथा रुद्रयामलंडामरादेवेदांगमेवेति सर्वैरभ्युपेयं निर्णयसिर्धातुं एषु वचनेषु कलशस्थापनग्रहणात् तदेव प्र  
थमे दिने निषिध्यते नतूपवासादितस्य प्रतिपद्यग्रमावास्थेति युगमवाक्याच्छुक्लास्यात्प्रतिपत्तिथिः प्रथमत इति श्री  
पिकोक्तेः शुक्लपक्षे दर्शविद्धेति माघवोक्तेश्च पूर्वदिने प्रातस्त्यवाधेमानाभावात् इति केचित् वस्तुतस्तु पूर्वोक्तवक्ष्येषु  
चंडिकाचनपूजनग्रहणादुपवासादिश्चांगत्वात् प्रधानदेवीपूजादावापि परे नियुक्तं कलशस्थापनग्रहणं तु पलक्षणं अत  
एव देवलः व्रतोपवासानियमे चटिकैकापि या भवेत् सातिथिस्तदिने पूज्या विपरीता तु पैतृके इति स्थितं प्रसंगात् द्वितीया

युक्तप्रतिपदो ग्राह्यता बोधकान्यमयुक्ताया निषेधकान्यन्यापि वाक्यानि लिख्यन्ते याचाश्च युजिमासे स्यात्प्रतिपद  
द्रव्यान्विता शुद्धामार्चनं तस्यायातयज्ञफलप्रदं देशभगो भवेत्तत्र द्रुभिर्लक्षे चोपजायते नंदायां दर्शयुक्तायां यत्र स्या  
न्मम पूजनं तस्माद्भद्रान्वितानंदानवरत्रे प्रशस्यते आश्विने मासि मे भक्तैः कर्तव्यं या शुक्लपक्षमा प्रतिपत्तिमुहूर्तापि  
पुत्रपौत्रप्रवर्द्धिनी धनवृद्धिकरी पुंसां सर्वसौख्यकरि तथा अत्रोन्यथानकर्तव्यं न वरात्रत्रे ते मम धोन्यथा कुरुते मोहा  
द्राजपूजाविधौ मम तस्य राष्ट्रे प्रजानां शंकरिण्यामिन संशयः सामया सहिताया ह्या न कदाचिद्विषण्णं सर्व  
क्षय करीयस्मात्समाप्तां परि वर्जयेत् अमावास्यायुतां कुर्यादिकश्चिद्वत्कदाचन राजानां शमवाप्तोति पचत्वं वापि  
गच्छति पूर्ववैद्विदुयां शुक्ला भवेत्प्रतिपदाश्विने न वरात्रत्रंतं तस्यां न कार्यं शुभमिच्छते त्यादि तथा यथाहादश  
भिर्मासैर्मासो वृद्धो मलिम्लुचः तथा तिथिस्त्वहोरात्रवृद्धौ प्रोक्तमलिम्लुचा यथामलिम्लुचः पूर्वो मासो देवस्तथो  
त्तरः त्याज्यातिथिस्तथा पूर्वा ग्राह्या देवतथोत्तरे त्यादि प्रतिपदि चित्रा वैधृत्युका चैत्प्रतिपच्चिडिका र्चनं तानारभ्य  
यां देवीपुराणे प्रारंभे न वरात्रे स्याद्वित्वा चित्रां च वैधृतिमिति स्वाष्ट्रवैधृत्युका चैत्प्रतिपच्चिडिका र्चनं तस्मात्प्रस्थापयेत्कुंभ  
विधातव्यं कलशारोपण गृहे इति रुद्रयामलेऽपि वैधृतौ पुत्रनाशः स्याच्चित्रायां धननाशनं तस्मात्प्रस्थापयेत्कुंभ  
चित्रायां वैधृतौ तयेति तत्र विशेष उक्तः कात्यायनेन प्रतिपद्याश्विने मासि भवेद्द्वैधृत्युका चैत्प्रतिपच्चिडिका र्चनं तानारभ्य  
प्रारंभे न वरात्रकं भविष्ये चित्रा वैधृत्युका चैत्प्रतिपच्चिडिका र्चनं तानारभ्य  
मिति चित्रा वैधृत्युका चैत्प्रतिपच्चिडिका र्चनं तानारभ्य  
रपि संगता सती सेवापराह्णे विबुधैर्विधेया श्रीपुत्रराज्यादि विबुद्धिहेतुरिति रुद्रयामले संपूर्णा प्रतिपच्चैव चि  
त्रायुक्ता यदा भवेत् वैधृत्या चापि युक्ता स्यात्तदा मध्यं दिने रवौ अभिजित्मुहूर्तं यत्र तत्रा पनमिष्यत इति एवं

रात्रौचित्रवैधृत्योरलाभेऽपिदिवैवकलशस्थापनकार्येनरात्रौ नचकुंभाभिषेचनमितिवचनेनरात्रौतान्निषेधात् वि  
 ण्णुधर्मं भास्करोदयमारभ्ययावत्तुदशनाडिकाः प्रातःकालइतिप्रोक्तःस्थापनारोपणादिकमिति अथविस्तरं  
 एनवरात्रकृत्यं आश्विनेमासिशुक्लतुर्कतर्व्यनवरात्रकं प्रतिपदादिक्रमेणैवयावच्चनवर्माभवेत् भविष्योत्तरे  
 एवंचविध्यवासिन्यांनवरात्रोपवासतः एकभक्तेननकेनस्वशक्त्यायाचितेनवा पूजनीयानैर्देवीस्थानेस्थाने  
 पुरपुरे गृहेगृहेशक्तिपरैरग्रिमैग्रामेवनेवने स्नातैःप्रमुदितैर्हृष्टैर्ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्नृप वैश्यैःशूद्रैर्भक्तिमुक्तैर्लच्छैरन्यै  
 श्रमानैवैः स्त्रीभिश्चकुरुशार्दूलतद्दिधानमिदंशृण्विति विध्यंवासिन्यामधिष्ठानेदेवीपूजनीयेतिसंभवाभिप्रायेण  
 नतुनियतं स्थानेस्थानेपुरेगृहेतदसंभवात् अत्रोपवासादिदेवीपूजाकुमारिकापूजादिवहुकर्माभिधानैर्पिपूजायाए  
 वप्राधान्यं पूजयित्वाश्विनेमासिविशोकोजायतेनरइति हेमाद्रौ भविष्ये तस्याएवफलसंबंधावगमात् व्रतत्वोक्ते  
 श्रुतथाहि भागवते चैरुहर्विष्यंभुजानाःकात्यायन्यर्चनव्रतमितितदद्वारापिकर्तव्यत्वाभिधानेनावश्यकताप्रतीयते  
 स्वयंवाप्यन्यतोवापिपूजयेत्पूजयितचेति पूजायाएवहित्रिविधत्वमुक्तंस्कंदपुराणे भविष्येणशारदीचंडिकापूजा  
 त्रिविधापरिगीयते सात्त्विकीजपयज्ञाद्यैर्नैवेद्यैश्चनिरामिषैः माहात्म्यंभगवत्याश्च पुराणादिपुर्कान्तितं पाठस्तस्य  
 जपःप्रोक्तःपठेद्देवीमनास्तथा राजसीवलिदानेननैवेद्यैः सामिषैस्तथा सुरामांसाद्युपाहारेजपहोर्भविनातुया  
 विनामंत्रैस्तामसंस्यात्किरातानांतुसंमता ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैरन्यैश्चमानवैः एवंनानाम्लच्छगणैः पूज्यते  
 सर्वदस्युभिरिति अतएवहोमादेरपिपूजात्वमुक्तंलिङ्गपुराणे शारदीयामहापूजाचतुः कर्ममयाशुभा तांतिथिय  
 त्तमासाद्यकुर्याद्युक्तोविधानतइति अत्रस्नपनपूजनवलिदानहोमरूपाणिचत्वारिकर्माणीत्युक्तंकालतत्पविबेवने  
 तिथित्रयंसप्तम्यादि मदनरत्नेदेवीपुराणे कन्यासंस्थेरवौशुक्रशुक्लामारभ्यनंदिकां आर्यार्चास्वथैकाशीनक्ता

शीवापिवाव्रती प्रातःस्नानीजितद्वंद्वस्त्रिकालं शिवपूजकः जपहोमसमायुक्तः कन्यकां भोजयेन्मुदा वस्त्रालंकार  
 दानैश्च संतोष्य प्रतिवासरं बलिचप्रत्यहं दद्यादोदनं मांसमापवत् त्रिकालं पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायण इति न  
 दिका प्रतिपदि तैमिल्याः पष्ठीतिगौडाः साचकाम्या नित्याच एवमन्यैरपि तथा देव्याः कार्यं प्रपूजनं विभू  
 तिमतुलां लब्धुं चतुर्वर्गं प्रदाय कर्माणि यो मोहादथवा लस्यदेवीं दुर्गमहोत्सवे न पूजयति तं भाद्राद्विपाद्वाप्यथ  
 भैरव क्रुद्धा भगवती तस्य कामाग्निष्ठाग्निहंतैव इति कालिकापुराणे फलनिंदा श्रुतेः भविष्योत्तरेपि भवानी  
 तुष्टेयार्थं संवत्सरसुखाय च भूतप्रेतपिशाचानां शार्थं चोत्सवाय चेति अन्यत्रापि पूजयित्वा श्विने मासि वि  
 शौको जायेते न इति वर्षे वर्षे विधातव्यं स्थापनं च विसर्जनमिति तिथितत्त्वे देवीपुराणाच्च पूजाचरात्रावपि  
 कार्या आश्विने मासि मेघातिमहिषासुरमर्दिनीं निशासु पूजयेद्भक्त्या सोपवासादिकं क्रमादिति देवीपुराणान्  
 संग्रहेपि आश्विने मासि वर्षति प्रातिपद्यातिथिर्भवेत् तस्यां नक्तं प्रकुर्वीत रात्रौ देवीं प्रपूजयेत् रात्रिरूपाय तो देवी  
 दिवारूपो महेश्वरः रात्रि व्रतमिदं देवि सर्वपापप्रणाशनं सर्वकामप्रदं दण्डणं सर्वशत्रुनिर्वहणं रात्रि व्रतमिदं तस्य रात्रौ  
 कर्तव्यतेष्यते नक्तव्रतमिदं यस्मादन्यथानरके गतिरित्यादिवचनाच्च अष्टम्यां विशेषतो रात्रौ पूजाविहिता निशा  
 यां पूजिता देवी वैष्णवी पापनाशिनी तस्मात्सर्वप्रयत्नेन अष्टम्यां निशि पूजयेदिति कन्यासंस्थे रवावी वेया शुक्लाति  
 थिरष्टमी तस्यां रात्रौ पूजितव्या महाविभवविस्तरेति च यत्तु अतोऽर्थं पूजनीया सा तस्मिन्नहनिमानवैरिति तत्राहः  
 पदं तिथिरूपचंद्रदिनपरं तस्मिन्नि प्रतिप्रकृताष्टमी परामर्शात् ननु आश्विनस्य सिते पक्षे इत्यादि पूर्वोक्तवचनैः रात्रिपूजा  
 भिहिता प्रातरावाहयेद्देवीमित्यादिवचनैश्च पूर्वाह्णे पूजनमभिहितं एवमेतेषां वचनानां परस्परविशेषे कुत्र पूजनं कर्त  
 व्यमिति श्रानिणं यदिति चेत् अत्रोच्यते प्रातर्मध्याह्नयोः संक्षेपं पूजनं श्रगादिविस्तरपूजनं तुरात्रावेव रात्रौ शक्तिपूजन

स्य फलापि कयात् एवं सति प्रातरेव कलशस्थापनादिपूर्वकं देवीस्थापनं पूर्वाह्णे पूजयेच्छिवाभित्यादि वचनानि  
 प्रथमकालपूजार्थं कानि च संगच्छन्ते तथा चेदेवीपुराणे कालत्रये पूजनमुक्तं त्रिकालं पूजयेद्देवी जपस्तोत्रपरायण इति  
 नवरात्ररूपं कर्तुं दशमीपर्यंतं कार्यं संपूज्य प्रेषणं कुर्यादशम्यां शावरोत्सवैरिति भविष्योत्तरात् अत्र प्रतिपदमार  
 भ्यनवमीपर्यंतं दद्यात् पूजाजपकुमारीपूजनादिकं विहितं यदाद्ये दिवसे कुर्याच्चंद्रिकापूजनादिकं द्विगुणं तद्वदिति ये हि  
 त्रिगुणं तत्परेहनि नवमीति धिपर्यंतं दद्यात् पूजाजपादिकमिति अत्र केचित् नवरात्रशब्दो न चाहोरात्रपर इति न स्वा  
 तिथिवृद्धेति शिवासेन नवरात्रमपार्थक्यमिति पूर्वपक्षे प्रारंभानवचं द्यात् नवरात्रमतोर्थवदिति देवीपुराणवचनेन समाद  
 धिरे अन्ये तु वचनादिर्निर्मूलमिति मत्वातिथि विशेषपरतामेवाहुः युक्तं चेत्तत् अमावास्या रात्रौ प्रतिपत्तवेशाभावे  
 पि प्रतिपत्संभूत्येवात्यतापचयेनाहोरात्रपूजने तिथिवृद्धावष्टम्येहोरात्रास्पर्शेन वमीगृहीत्वा दशरात्रिपूजने  
 ति धि विशेषप्रसक्तस्य दशकत्वात् प्रारंभेन नवरात्रस्येत्यादौ तु नवरात्रशब्दस्य लक्षणया कर्त्तव्यत्वं अत्र कालत्रयं  
 विवेचनकाराः नवरात्रशब्देन त्रिदशस्य तिथिविषयपूर्ववाक्ये कवाक्यतयोस्संगिकसंपूर्णतिथेरिव प्रायो व्यवहार  
 विषयत्वेन संप्रतिपत्त्या च तिथिलक्षकत्वात् सप्तम्यंतः कालरूपगुणविधिः द्वितीयातोपि क्वाचिच्छ्रुतः कालाध्वनौ  
 रत्यंतसंयोगइति वचनात् दृश एव न तु नामधेयं तत्रैतदग्रंथे वाक्यान्तरेण प्रवृत्तिनिमित्तकालसंबंधस्याविधानेन तत्स  
 ल्पन्नायाभावात् श्रुत्या गुणविधाने संभवेति बह्व्रीहो समासांतानुपपत्त्या समाहारि द्विगुणत्वं तुरात्रिसमुदायवच्च  
 तदगानिरुद्धप्रायस्य लक्षणानामधेयत्वानोचित्यात् नवरात्रोपवासत इत्यत्र कथं चिदुपवाससामानाधिकरण्यं सं  
 भवंपि प्रधानेन पूजनेन वैकल्पिकैरुभूकादिनित्यदेवीपूजनादिष्वचटितसमुद्धानेन वा सांनाना  
 धिक्करणयाभावाच्च न चतिथिः साहस्यद्योगुणविध्यसंभवा न्नित्यवच्छ्रवणविवेचः नामधेयत्वं तदुक्तं द्वा



चित्तवृत्तिनिमित्तसन्नावेनाप्युपपन्नं वैश्वदेवशब्दस्यैवैकदेवतासंबंधेनेतिवाच्यं रात्रिशब्दस्यतिथिपरत्वेऽहास  
 नृयोऽरपितदुष्टाविधिसभवेनाविरोधात् न्हासेतिथिद्वयप्रयुक्तस्यपूजादेस्तंत्रानुष्ठानेन वृद्धैकैकैतिथिप्रयुक्तस्यप्रक्रां  
 ततिप्रसंगभयादावृत्त्यानुष्ठानेनसर्वदानवतिथिप्रयुक्तकर्मसत्त्वादिति दीक्षितनिर्णयसिंधुकारप्रभृतयोप्येवमेवाहुः  
 कुरुदुष्टदुष्टले तमर्थस्यान्येपि पक्षादकाः अथात्रनवराभ्रंचसप्तपंचत्रिकादिवा एकभक्तेननक्तैतयाचितोपेपि  
 तेः क्रमादिति अत्रादियद्धेनाटरात्रैकरात्रपक्षाः संगृहीता भविष्यपुराणे ब्रतीप्रपूजयेदेवोस  
 त्तनादिदिननयमिति भविष्येपि आश्विनेमासिशुक्लतृतीयेनवरात्रकं प्रतिपदादिक्रमेणैवपावनयनं  
 भवेत् त्रिरात्रंवाप्रित्तर्तव्यं सप्तत्यादियथाक्रममिति अष्टमीनवम्योरेववादेर्वपूजतर्कव्यं अष्टम्यांपनवम्यांय  
 जन्मसोक्षप्रज्ञांशिवं पूजित्वाश्विनेमासिविशोकोजायतेनरहति केवलाष्टमीकेयलनवमंकल्पवृक्षौकालीपुराणे  
 प्रवृत्तेकस्तानयाम्मन्मोनवम्यांशिविष्णुः पूजयेद्वरदां देवीमहाविभवंविस्तरैरितिगोविंदापर्वदेवार्पणपुराणेपि नमरा  
 व्रजतेशकः त्रिरात्रचैकरात्रकं ब्रतंचरतियोभक्तस्तस्मैदस्यामिवाच्छिन्नमिति भविष्ये प्रथमादितृतीयाचच  
 नृभीचनराधिप एतास्तुचैन्नभेनृपवदंतिमनीषिणः नेयादतिविशेषः पंचमीचतथापष्ठांसतनीचाष्टमीपुन उ  
 पयात्पशेभृतादूनायेतंक्षिमांनुकति सतरात्रपक्षोरुद्रमानले दुर्गास्त्रैस्मृतैर्विउपवासस्यसप्तकं अष्टमेद्वि  
 श्रेष्ठोत्तरगतः किंचित्प्राथम्येदिति पंचरात्रपक्षेभविष्ये एकभक्तस्तुपंचम्यांपष्ठांनक्तंप्रवर्तयेत् अयाचितस्तुसप्तम्या  
 नटन्यांतुतपोपितः नतन्यांपारशर्यादिस्यैवंपंचरात्रकमिति पष्ठादिपक्षेप्युक्तः कालिकापुराणे बोधयेद्विल्व  
 शाखायांपष्ठादिर्वीकलेषुच सप्तम्यांबिल्वशाखायांतामाहस्यप्रपूजयेत् पुनःपूजांतथाष्टम्यांविशेषेणसमाचरेत्तुजाम  
 रंभ्रसायंकुर्षाद्वल्लिदानमहानिक्तां प्रभृतवल्लिदानंवनवस्यांविधिवच्चरेत् भ्रायिदशमुजं देवीं दुर्गांतंत्रेणपूजयेत् नि

सर्जनं दशम्यां तु कुर्याद्विशारदात्सवे धूलिकदंभाविक्षपैः क्रोडाकौतुकमंगलैः भगलिङ्गाभिधानैश्च भगलिङ्गप्रगति  
कैरिति कल्पान्तर प्रतिपादकदेवीपुराणेषु इषेमसि सति पक्षकन्याराशिगतरवौ नवम्यां बोधये देवां क्रोडाकौतुक  
मंगलैः जेष्ठानक्षत्रयुक्तायां पद्यां बिल्वाभिर्भक्षणं सप्तम्यां मूलयुक्तायां पत्रिकायाः प्रवेशनं पूर्वापाढायुता  
ष्टम्यां पूजाहोमाद्युपोषणं उत्तरेण नवम्यां तु बलिभिः पूजयेच्छिवां श्रवणेन दशम्यां तु प्राणिपत्यविसर्जयेदिति श्रुतं  
देवीपूजाप्रकारउक्तोरुद्रयामले स्नानं मांगलिकं कृत्वा ततो देवीं प्रपूजयेत् शुभाभिर्भुक्तिकामिभ्यः पूर्वैकृत्वा तु वेदिकां  
यवाद्यैवाप्येतन्नगोधूमैश्चापि संयुतान् तत्र संस्थापयेत्कुम्भविधिना मंत्रपूर्वकं सौवर्णीरजतं वा पिताम्बं मृण्मयजंतु वा प्र  
तिमां पूजयेत् चेति प्रतिमां तु मंडलमध्यस्थापितकलशोपरिस्थापयित्वा पूजयेत् पूजामंडलमध्यस्थे निदेवीपुराणा  
तु सा च हेमादिमयी भवति तस्मिन् देवीप्रकर्तव्या हैमीवाराजती यथा मृद्वार्क्षो लक्षणोपेता पट्टशूलेशपूजयेत् तथा  
हैमराजतमृद्वार्क्षी शैली चित्रार्पितापि वा खड्गेशूलैर्विंता देवी सर्वकामफलप्रदा तथा मृण्मयी  
प्रतिमां कृत्वा चित्रस्थां वास्तुपूजयेत् आत्मवित्तानुसारं सलभेभ्यो किं कं फलमित्यादि देवी  
पुराणादिवचनात् अन्यत्रापि कांचीनाराजती तन्त्री पेतली मृण्मयी तथा वार्क्षी मणिमयी  
चैव वर्णैर्कैलिखिता येति हयशीर्षपंचरात्र मृण्मयी दारुघटिना लोहजारत्नजा तथा  
शैलजा गंधजा चैव कौसुमी सप्तवास्तृता कौसुमी गंधजा चैव मृण्मयी प्रतिमा हिता तत्कालपूजिता  
श्रुताः सर्वकामफलप्रदाः अथासां फलानि दारुजा कामदा प्रोक्ता सौवर्णीभुक्तिमुक्तिदा राजती स्वर्गसुखदाता  
श्रीह्यायुर्विवादिनी कांस्यावन्हा पदं हतिरैतिकी शत्रुनाशिनी सर्वभोगप्रदा शैलोस्फाटिकी मोक्षकरिका  
महाभोगप्रदा स्यातामृण्मयी खलुशोभना देवीमूर्तस्थापनं दुर्गाभक्तिरंगिण्यां देवीपुराणे धाम्यास्यां शुभदा

दुर्गापूर्वास्याजयवर्द्धनी पश्चिमाभिमुखीस्थायानस्थाप्यासौम्यार्द्धिदुर्गा  
 यद्यस्यायुधप्रोक्तं तस्मिन्स्तस्मिन्पूजयेत् देवीभक्त्यार्चितापुंसाराज्यायुः कृतसौख्यंदा कृतप्रतत्त्वाणिवे  
 कालिकापुराणे लिंगस्थापूजयेद्देवीमण्डलस्थांतथैवच पुस्तकस्थांमहादेवीपावकेप्रतिमासुच चित्रचित्रशिखे  
 खड्गे जलस्थांवापिपूजयेत् चित्रमृष्ट्यादोस्नानाद्यसंभवे तत्रैवोक्तं सद्यः स्निग्धेऽसमयेवासर्पिः सिंदूरजेतथा  
 श्रीचंदनप्रतिष्ठापने प्रतिमातनौ अतिकेस्थापितेखड्गेस्नापयेद्वर्षेऽथैवति अन्यत्रापि अंगुष्ठपर्वमारभ्य  
 वितस्तिर्यावदेवतु गृहेतुप्रतिमाकार्यानाधिकाशस्यतेवधैरिति मानांगुलप्रमाणेन दशमं चांगुलात्मिका गृहेतु  
 प्रतिमापूर्यानाधिकाहिप्रशस्यतइति सौम्यातुहस्तमात्रावसुदाहस्तद्वयोच्छ्रिताप्रतिमा क्षेमसुभिक्षायभवेच्चि  
 चतुर्हस्तप्रमाणाचेतितुस्यापितप्रतिमाविपयंज्ञेयं मृण्मयविशेषउक्तः मृण्मयोप्रतिमांवदयेयथावत्तानिबोधमे  
 पक्षापक्षाद्विधात्रोक्तामृण्मयीप्रतिमाक्रमात् सर्वलोकानशंसतिप्रतिमांदग्धमृण्मयो अपक्वाप्रतिशस्तवैसैव  
 कार्याविकक्षणैः सुधयाचैवकर्तव्यानाश्मचूर्णैः कदाचन अथमृद्देदः मृदेवंमृण्मय्योकर्याद्यथावदनुपूर्वशः ब्राह्मण  
 स्यसितामृद्द्वैशत्रियस्यारुणास्मृता अन्यच्च नृपभयमत्यंगायांहानांगायामकल्पताकर्तुः क्षामोदर्याक्षुद्रयमर्थ  
 विनाशः कृशांगायां मरणंतुसक्षतायांशस्त्रनिपातेननिर्दिशेत्कर्तुः वामेविनतापत्नीदक्षेविनताहिनस्यायुः अत्र  
 त्वमध्वदृष्टौकरोतिचित्तमधोमुखीदृष्टिः सर्वप्रतिमास्वेवंशुभाशुभंभास्करोक्तमवगच्छेदिति तथान्यत्रापि नाधि  
 कांगोनहीनांगीकर्तव्यादेयताकचित् अधिकाशिल्पिनंहन्यात्कृशाचैवार्थनाशिनी कशोदरीतुदुर्भिक्षनिर्मासाधन  
 नाशिनी वक्रनासातुदुःखायसंक्षिप्तगीभयंकरी चिपिटादुःखशोकायअनेत्रानेत्रनाशिनी दुःखदाहीनवक्रान्तु  
 इत्यादि पाणिपादविहीनायांजायेतेनरकोमहान् जंघाहीनाचयामूर्तिः शत्रुकल्याणकारिणी पुत्रमित्रविनी

शाय हीनावक्षस्थलेतुया संपूर्णवियवायानुश्रुलक्ष्मीप्रदासदा एवंलक्षणमासाद्यकर्तव्यामूर्तिरुत्तमेति अन्य  
 त्रविशेषः खंडितस्फुटितेभ्येदग्धेमानविवर्जिते यागहर्नेथवोच्छिष्टेपतितेदुष्टभूमिषु अन्यमंत्राचितेचैवपतिते  
 स्पशंदुपिते दशस्वेतेपुनोचक्रः सन्निधानेदिवौकसइति । अत्रदेव्यादिगृहादिकमपिकुर्यात् तदुक्तंनिर्णयामृते  
 भविष्योत्तरे देव्यागृहंप्रकर्तव्यंचतुरस्रसुशोभनाः । रहस्यंस्वस्तिस्त्रिकाद्यैश्चर्चाचैतंवस्त्रमंडितं गौरमृद्धेभ्याभ्यांच  
 लिप्तंशस्त्रसमन्वितं तन्मध्येवेदिदकाकार्यंचतुर्हस्तासमाशुभा । तस्यांसिहासनंक्षौर्मकंवलाजिनसंयुतं तत्रदुर्गाप्रति  
 षाप्यसर्वलक्षणसंयुतां ग्रैवेयहारकेयूरनूपुराभरणान्वितां । नानारत्नविचित्रेणमुकुटेनविराजितां अनेककुसुमा  
 कीर्णैकपदेनसुशोभितां नितंबविवेकसंस्कारां तदग्रेछिन्नाशिरसंमहिरुंधिरक्षुनं निः सूतार्थतनुंकुतनाराचमसिधारिणं भक्त  
 घटाक्षमालांककरपात्रलसत्करां तदग्रेछिन्नाशिरसंमहिरुंधिरक्षुनं निः सूतार्थतनुंकुतनाराचमसिधारिणं देवी  
 कर्धृतग्रीवंशूलेनोरासिताडितं दैत्यकरालदंष्ट्रास्यंविद्युत्कपिलमूर्दजं नागपाशेनसंक्षिप्तहर्म्यक्षेणापिविहृतं  
 वमद्गुधिरवक्त्रेणह्युन्नतोर्ध्वसंदरुपा अर्द्धलांगूलदंडेनदंडाधिपानशोभिना सर्वतोमातृचक्रेणसेव्यमानांसुरैस्तथा पूज  
 येत्प्रयतोदेवीनरोनियममास्थित इति वेदिकोणेष्वपि कलशस्थापनविधिना चत्वारः कलशाःस्थाप्याः चतुरः  
 कलशान्यस्तुदद्यादेवगृहेनरः चतुःसमुद्रवलयंसंतुभुंकेवसंधारामिति विष्णुधर्मोत्तरात्ततःपूजनंकुर्यात्तत्रथपूजावि  
 धिःतत्रप्रतिपदिपूर्वाह्णेपुष्पतैलादिनाकृतमंगलस्नानोन्नित्यक्रियांकृतवानेवेवाससी परिधाय चंदनमृगमदंकुम्भैः  
 सर्वांगमनुलिप्पत्रिपुंड्रंरुक्वापूर्वाभिमुखोदेवीवासमुपविश्य, सोपग्रहपाणिणराचम्यमेहजन्मनिदुर्गाप्राप्तेद्वारासवे  
 पापक्षयपूर्वकदीर्घायुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यवच्छिन्नसंततिदृष्टिस्थिरलक्ष्मीकीर्तिलाभशत्रुपराजयसदाभोष्टिसिद्ध्यर्थ  
 शारदनवरात्रप्रतिपदिविहिनकलशस्थापनदुर्गापूजादिकरिष्यइतिसंकरूप्य गणपतिपूजनंस्वस्तिवाचनंकृत्वा

शुभेदारुमेयेद्वीपूजार्थमेवानिर्मिते कदलीस्तंभादिमांडिते गृहे लुप्तमवस्थां विभूषिते पूर्वगृहे एव वा चतुरस्रं वतुहस्तं वेदि  
कोपरि सर्वतोभद्रादिमंडलं विधाय मंडपं कृत्वा तत्र प्रतिमा स्थापनं कुर्यात् तत्रक्रमः आदौ गणानां त्विति मंत्रेण गणेशं  
स्थाप्य तदनंतरं हेरंबस्वमेहो हिचां विकाशं वकात्मज सिद्धिद्विपते त्र्यक्षसूर्यसमप्रभ नागास्य नागहारस्वंगण  
राजचतुर्भुज भूपतिः स्वायुधैर्दिव्यैः पाशां कुशपरश्वधैः आवाहयामि पूजार्थं क्षार्थं च मम क्रतोः इहागत्य गृहा  
णत्वं पूजां कर्तुं चरक्षमां आवाह्यैवं गणेशानं पूजाद्रव्यैः प्रपूजयेदिति एवं यथासंभवं पूजयित्वाऽर्घ्यपात्रे गंधादि  
कंदत्वाऽर्घ्यं दद्यात् तत्र मंत्रः रक्षरक्षणार्थं त्र्यक्ष त्रैलोक्य रक्षक भक्तानामभयं कर्ता त्राता भव भवार्णवात्  
द्वैमातुररूपासिधो पाणमातुराग्रजप्रभो वरदस्त्वं वरदे हि वांछितार्थं द गृहाणा र्घ्यं मिदं देव सर्वदेव नमस्कृत  
अनेन फलदानेन फलदोस्तु सदा ममेति विश्वेश्वराय वरदाय सुरप्रियाय लंबोदराय सकलाय जगद्धिताय नागाननाय  
श्रुतिपज्ञा विभूषिताय गौरीसुताय गणनाथनमोनमस्ते भक्तार्तिनाशन परायणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभदाय सुरेश्वराय  
विद्याधराय विकटाय च वामनाय भक्तप्रसन्नवरदाय नमोनमस्ते २ विघ्नराजनमस्ते स्तुता पुत्रार्थनाशन तद्वि  
ष्वकृतं ते स्तुतमया भक्त्या प्रपूजनं त्वां विघ्नशत्रुदलनेति च सुदरेति भक्तिप्रियेति सुखदेति फलप्रदेति विद्याप्रदेत्यद्यहरे  
ति च ये स्तुवांति ते भोगेण शरदो भव नित्यमेव तेन तुष्टो ममाप्याशु सर्वान्कामान् प्रपूर्य विघ्नान्नाशयेत् सर्वान् दुष्टान्  
हादिभिरागतान् स्वप्नसादेन कार्याणि सर्वाणि ह करोम्यहं शत्रूणां बुद्धिनाशार्थं मित्राणामुदयाय च नमस्ते ब्रह्मरूपा  
य विष्णुरूपाय तेनमः विधिरूपस्वरूपाय नमस्ते रुद्ररूपिणे भक्तिप्रियाय देवाय नमस्तुभ्यं विनायक लंबोदर नमस्ते  
स्तुसततं मोदकप्रिय श्रविष्ठां कुरु मे देव सर्वकार्थेषु सर्वदेति प्रार्थयेत् ततो महीधौः पृथिवीच नद्रं मयं ज्ञानमिमक्षतां पि  
ष्टानां भरीमाभिषिद्धिं भूमिं स्पृष्ट्वा श्रोत्रपथयः संवदंते सोमिनसहराज्ञा यस्मै कृणोति ब्राह्मणस्तं राजन्पारयामसीति

यवान्निक्षिप्य आकलशेषुधावतिपवित्रेपरिषिच्यतेउत्थैयज्ञेषुवर्द्धतेइतिकलशंसंस्थाप्य 'इमंमंगेयमुने सरस्वति  
शतद्रुस्तेमंसंचतापरुण्यां आसिन्नयामरुद्धधेवितस्तयाजंकीयशृणुह्याशिषोभयेतिजलेनापुं गंधद्वारांदुराध  
र्पानित्यपुष्टांकरांपिणी ईश्वरैरसर्वभूतानांतामिहोपवृहयेत्यभिप्रति गंधानिःक्षिप्य याओषधीःपूर्वाजातादेवेभ्य  
स्त्रियुगंपुरा मनेनुवभ्रुणामहंशंतामनिसप्तचेतिसर्वौषधीः कांडात्कांडात्प्ररोहंतोपुरुषःपुरुषस्परि एवानोद्वे  
प्रतनुसहस्रेणशतेनचेतिदूर्वाः अश्वत्थेवोनिपदनंपणैवोवसनिष्कृता गोभाजइत्किलासथयत्सनवथपूरुपमिति  
पंचपल्लवान् स्योनापृथिवीनोभवानक्षरानिवेशनी यच्छानःशर्मसप्रथाइतिसप्तमृदः याःफलिनीर्याञ्जफ  
लाअपुष्पायाश्चपुष्पिणीः बृहस्पतिप्रसूतास्तानोमुबंध्वलंहइतिफलं सहिरत्नानिदाशुषेन्नवतिसवित  
भगः तंभागांचित्रमीमहेइतिपंचरत्नानि हिरण्यंरूपःसहिरण्यसंगयानपात्सेदुहिरण्यवर्णः हिरण्ययात्प  
रियोर्नेर्विपयाहिरण्यदादत्पन्नमस्मैइतिहिरण्यंनिक्षिप्य युवासुवासाःपरिचिताआगात्सउश्रेयान्भवतिजायमानः  
तंधीरासःकवयउन्नयंतिसाध्योमनसादेवयंतइतिवस्त्रेणावेष्ट्य 'पूर्णादर्विःपरापतसुपूर्णापुनरापत वस्त्रेवविक्री  
णावहाइयमूर्जंशतक्रतोइतिपूर्णपात्रंनिधाय तत्रवरुणंसंस्थाप्य उतेंत्वायामिब्रह्मणाबंधमानस्तदाशास्तेय  
जमानोहिर्विभः अहेडमानोवरुणहवोप्युरुशंसमानआयुःप्रमोषीरितिवरुणंसंपूज्य पुष्पांजलिंदद्यात् क  
लशस्यमुखेविष्णुःकंठेरुद्रःसमाश्रितः मूलेतंत्रास्थितोब्रह्मामध्येमातृगणाःस्मृताः कुक्षौतुसागराःसर्वैसप्तद्वीपा  
वसुंधरा ऋग्वेदोथयजुर्वेदःसामवेदोह्यथर्वणः अंगेपुसहिताःसर्वेकलशंतुसमाश्रिताः अत्रगयञ्जोसावित्रीशां  
तिःपुष्टिकरीतथा आयांतुयजमानस्यदुरितक्षयकारकाः सर्वैसमुद्राःसरितस्तीर्थानिजलदानदाः आयांतु  
यजमानस्यदुहितक्षयकारकाः ॥ इतिकलशंप्राथयेत् इतिऋग्वेदिनांकलशस्थापनविधिः अनेनैवप्रकारेण

चतुर्ध्वपिवेदिकोणेपुकलशश्वतुष्टयंस्थापयेत् अथकात्यायनानांकलशस्थापनविधिर्लक्ष्यते मर्हाद्यौरिति भू  
 मिस्फट्टा याश्चोपधीरित्यनेन धान्यमसीत्यनेन वा यवान्प्रकिरेत् धान्यमसिधिनुहिदेवान्प्राणायत्वोदानायत्वा  
 व्यानायत्वा आजिघ्नकलशमिति कलशं संस्थापयेत् आजिघ्नकलशं महात्वाविशं त्विदवः पुनरुर्जोनिवर्तस्वसा  
 नः सहस्रंधुध्वोरुधारापयस्वर्तपुनर्मविशताद्रयिः वरुणस्योत्तंभनमसीति जलेन पूरयेत् वरुणस्योत्तंभनमसि  
 वरुणस्य स्कंभसर्जनीस्यो वरुणस्य ऋतसदनमसि वरुणस्य ऋतसदनमासीद अश्वत्थेव इति  
 पंचपल्लवान् याश्चोपधीरिति सर्वोपधीर्नाक्षिपेत् कांडादिति दूर्वां निक्षिपेत् स्योनापृथिवीतिसप्तमृदो निक्षिपेत् परि  
 वाजपतिरिति पंच रत्नानि परिवाजपतिः कविराग्निर्हव्यान्याक्रमीत् दधद्रत्नानि दाशुषे युवा  
 सवासाइति सूत्रेण वेष्टयेत् युवासवासाः परिवीत आगात्स उश्रेयान्भवति जायमानः तंधीरासः कवय  
 उन्नयंति साधो मनसा देवयंतः याः फलिनीरिति फलं हिरण्यगर्भेति हिरण्यं हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भू  
 तस्य जातः पतिरेक आसीत् सदाधारपृथिवी धाम ते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम पूर्णादयो तं त्वा यामीति शुनः शो  
 फऋषिः त्रिष्टुपुं दः वरुणो देवता वरुणावाहने विनियोगः तं त्वा यामी अस्मिन्कलशे वरुण इहा गच्छ इति ष कलशस्य  
 मुखे विष्णुरित्यादिदुरितक्षयकारका इत्यंतं पठित्वा देवदानवसंवाधमध्यमाने महोदयो उत्पन्नोऽसितदं कुंभविधृतो  
 विष्णुना स्वयं स्वतोये सर्वतीर्थानि देवाः सर्वे च यि स्थिताः त्वयि तिष्ठति भूतानि त्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः शिवः स्वयं च  
 मेवासि विष्णुस्त्वं च राजापतिः आदित्यावसवोरुद्रा विश्वे देवाः सपैतुकाः त्वयि तिष्ठति सर्वे पियतः कामफलप्रदः त्व  
 त्प्रसादादिमं ज्ञां कर्तुमीहे जलोद्भव सान्निध्यं कुरु मे देव प्रसन्नो भव सर्वदेति पठेत् अथ स्वस्तिवाचनं ब्राह्म्यं पुण्य  
 महर्चं च सृष्टुपादनकारकं वेददत्तोद्भवं नित्यं तत्पुण्याहं ब्रुवंतुः अस्य कर्मणः पुण्याहं भवंतो ब्रुवंतु इति त्रिः

पुनंतुनेतिपठिःवा एयिव्यामदृतायांतुयत्कल्याणपुराकृतं ऋषिभिःसिद्धगंधैर्वैस्तकेल्याणेत्रुवंतुनः अस्यकर्मणः  
 कल्याणंभदनेद्वुवंत्विति त्रिः यथेमांवाचंकल्याणीमित्यादि सागरस्ययथाऋद्धिर्महालक्ष्म्यादिभिःकृता संपूर्णा  
 सुप्रभावाचतांतामृद्वुवंतुनः ऋद्धिर्भवतोद्वुवंत्वित्युक्ता सत्रस्यऋद्धिरस्यगन्मज्योतिरमृताश्रमभूमदिंवष्टिव्या  
 अध्यात्हामाविदामदेवास्वर्ग्येतिः स्वस्तिर्याऽविनाशाख्यापुण्यकल्याणष्टद्धिदा विनायकप्रियानित्यंतांतांस्वस्ति  
 द्रुवंतुनः स्वस्तिभवतोद्वुवंत्वित्युक्ता समुद्रमथनाज्जाताजगदानंदकारिका हरिप्रियाचमांगल्यातांश्रियंभ्रु  
 वंतुनः श्रीश्र्यतेलक्ष्मीश्र्यतेपल्यावहोरात्रेपार्थेनक्षत्राणिरूपमश्विनौव्यात्त इणत्रिषाणामुम्मइषाणेतिपठेत्  
 इतिकर्तव्यानांस्वस्तिवाचनं ॥ अपसर्पंतुतेभूतायेभूताभुविसंस्थिताः येभूताविघ्नकर्तारस्तेगच्छंतुशिवाज्ञयेति सर्व  
 दिक्षुसर्पपान्विकीर्षं सूर्यःसोमश्चकालश्चसंधेभूतान्यहःक्षपाः पवनोदिक्रयतिर्भूमिराकाशंसचराचराः  
 त्राहंशंसासनमास्यायकल्पष्वमिहसन्निधि इत्यनेनभूमिं स्पृष्ट्वा दिग्बंधनंकर्यत् पंचगव्येन भूमिं प्रोक्ष  
 येत् ततोभूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठाताकृतान्यासान्कृत्वा स्वेष्टदेवतामागममार्गेण मत्स्यपुराणोक्तमार्गेण वा  
 ध्यायेत् तद्यथा जटाजूटसमायुक्तार्मद्वन्दुकृतलक्षणां लोचनत्रयसंयुक्तांपद्मेदुसदृशाननाम्  
 अतसीपुष्पवर्णाभांसुप्रतिष्ठांसुलोचनां नवयौवनसंपन्नांसर्वाभरणभूषितां सुचारुवदनांतद्वल्पीनोन्नतपयोधरां  
 त्रिभंगस्यानसंस्थानांमहिषासुरमर्दिनीं त्रिशूलंदक्षिणेदध्यात्खड्गंचक्रमादधः तीक्ष्णवाणंतथाशक्तिवामतोपि  
 निबोधत खेटकंपूर्णचापंचपाशमंकुशमूर्ध्वगं घंटांवापरशुंवापि वामतःसन्निवेशयेत् अधस्तान्महिषंतद्वद्विशि  
 रस्कंप्रदर्शयेत् शिरश्छेदोद्भवतद्वह्मनंवखड्गपाणिनं हृदिशूलेननिर्भिन्नतिर्यग्यंत्रविभूषितं रक्तरीकृतांगंचरक  
 विस्फारितेक्षणं वेष्टितं नागपाशेनभ्रुकटाभीपणाननं सपाशवामहस्तेनधृतकेशंचदुर्गया वमद्बुधिरवक्रंचदेव्याः



सिंहप्रदशयेत् देव्यास्तुदक्षिणपादं समंसिहोपरिस्थितं किंचिदूर्ध्वतथावाममंगुष्ठमहिषोपरि स्तूयमानं चतद्रूप  
ममरः सन्निवेशयेदिति एवं ध्यात्वा अर्धं स्थापनं कुर्यात् ततो नूतनमूर्तिः स्वर्णादिमयी चेत्तदा अग्न्युत्तारणादि  
कंकुर्यात् तत्रक्रमः स्वर्णादिशलाकचाप्रतिमां धुसर्पिर्भ्यामभ्यज्य इमं भोगे इति पुरुषसूक्तेन चाभ्युक्ष्य पंचगव्ये  
न प्रोक्ष्य अग्निमूक्तेन प्रतिमायां जलधारा कुर्यात् तच्चाग्निमूकं ऋग्वेदिनां अग्निपदरहितामंत्राः अग्निः सप्तिमिति  
सप्तर्चस्य सप्तिर्वाजं भरः ऋषिरग्निर्देवता त्रिष्टुप्छंदोऽग्न्युत्तारेण विनियोगः ओं सप्तिवाजं भरं ददाति वीरं श्रुत्य कर्म  
निष्ठं रोदसीं विचरत्समं जन्मार्वा विरक्ताक्षिपुर्वाग्नि १ अतसः समिदस्तु भद्रा महीरोदसी आ विवेश एकं चोदयत्सम  
स्तु त्राणि दयते पुरुणि २ हत्यंजरतः कर्णेमावां अद्भ्यो निरदहज्जरूथं अत्रिधर्म उरुषदंतः नृमेधं प्रजया सुजत्सम्  
३ वा द्रविणं वीरयेशाः ऋषिपयः सहस्रासनोति दिवि हव्यमातताना धामानि भूता पुरुत्रा ४ उक्थैर्ऋपयो विहूयते  
नरोयामनवां धितासः वयोऽन्तरिक्षेयजंतः सहस्रापरिपातिगोनाम् ५ विपईलते मानुषीद्व्यां मनुष्यो नहुपो वि  
जाताः गांधर्वोऽपथ्यामृतिर्गन्धूतिधृता अग्निपाता ६ ब्रह्म ऋभवस्ततश्च महामवोचामासुष्टकिं प्रावजारीतारं यवि  
षमहिद्रविणमायजस्व ७ इत्यग्निपदरहितं सूक्तं १ अथाग्निपदसहितं ऋग्वेदिनामग्निमूकं अग्निं सप्तिवाजं भरं  
ददात्याग्निर्वीरं श्रुत्य कर्मनिष्ठं अग्नीरोदसी विचरत्समं जन्मार्वा विरक्ताक्षिपुर्वाग्नि १ अग्नेरतसः समिदस्तु भद्रा  
अग्निर्महीरोदसी आ विवेश अग्नेरेकं चोदयत्समं जन्मार्वा विरक्ताक्षिपुर्वाग्नि २ अग्निर्हत्यंजरतः कर्णेमावां  
रद्भ्यो निरदहज्जरूथं अग्निर्त्रिधर्म उरुषदंत रद्भ्यो नृमेधं प्रजया सुजत्सं ३ अग्निर्वा द्रविणं वीरयेशा अग्निर्ऋपयः सहस्रा  
सनोति अग्निर्दिवि हव्यमाततानाग्नेर्धामानि विभूता पुरुत्रा ४ अग्निमूकैर्ऋपयो विहूयते अग्निरोयामनवां धितासः अ  
ग्निवयोऽन्तरिक्षेयजंतोऽग्निः सहस्रापरिपातिगोनाम् ५ अग्निर्विशालते मानुषीद्व्यां अग्निमनुष्यो नहुपो विजाताः अग्नि

गंधर्वोपध्यामृतस्याग्नेर्गव्यातिर्धृतश्रानिपाता ६ अग्नयन्नह्नऋभवस्ततस्तुरगिर्महामवोचामासुवृत्तिं श्रमेप्रव्रज  
 रितारंयविष्टाग्नेमहिद्रविणमायजस्व ७ अत्रचपूर्वश्रग्निशब्दरहितान्मंत्रान्सकृत्पठित्वाश्रग्निपदसहितान्मंत्रान्वा  
 द्यपठेत् अथकातीयानांश्रग्न्युत्तारणेसूकनामश्रयाजरासोदमामरित्राश्रचंद्रुमसोश्रग्नयः पावकाः श्वितीविधः  
 श्वात्रासोभुरएयवोवनर्पदोवायवोनसोमाः १ हरयाधूमकेतवोवातजूताउपयवियतंतेपृथगग्नयः २ यजानोमित्रा  
 वरुणायजादेवां ऋतंहृत् अग्नेयक्षिस्वन्दमम् ३ युस्वाहिदेवहूतमां अश्वां अग्नेरथीरिव निहूतापूर्व्यः  
 सदः ४ द्वेविरूपेचरतः स्वस्यै अन्यान्यावत्समुपधापयेते हरीरन्यस्यांभवतिस्वधावाजुक्रो अन्यस्यांदृशेसुवर्चाः  
 ५ अयमिहप्रमोधांधिधातुभिर्होतायजिषोश्चरेण्वीड्यः यमत्रवानोभृगवोविरुरुचुर्वनेपुत्रिचंविभ्वविशेशो ६  
 त्रीणिशतात्रीसहस्राएयमिन्त्रिंशच्चदेवानवचासपर्यन्तं ७ क्षयंघृतेरस्तृणन्वर्हिरस्माश्चादिद्वोतारन्यसादयंत ७  
 मूर्धानंदिवोअरतिपृथिव्यावैश्वानरमृतआजातमग्निम् कविंशंसखाजमतिथिजनानामासन्नापात्रन्नजनयंतदेवाः ८  
 अग्निर्वृत्राणिजघनद्रविणस्पृर्विपस्या समिद्धःशुक्रआहुतः ९ विश्वेभिःसोम्यंमध्वशंद्रेणवायुना पित्रिमित्रस्यया  
 माभिः १० आयादिपेत्पतितेजआनट्शुचिरेतोनिपिकंद्यौरभीके अग्निःशर्द्धमनवद्यंयुवानंश्वस्वाद्यजनयत्सूदयच्च  
 ११ अग्नेशर्द्धमहतेसौमगायतवद्युस्मान्युत्तमानिसंतुसंजास्पत्यंश्वसुयमाकृणुष्वशत्रून्प्रतामभितिक्षामहा १२  
 हिमंद्रतममर्कशौकैर्वटमहेमहिनःश्रोण्यग्ने इंद्रनत्वाशवसादेवतायुं प्रणान्तिराधसानुत्तमाः १३ त्वंअग्नेस्वाहुतप्रि  
 यासःसंतुसूरयःपंतारोयेमघवानोजनानामूर्वादयंतगेनान् १४ शुधिःश्रुत्कर्णवन्दिभिर्दैवैरग्नेसयावभिः आसिदं  
 तुवर्हिपिमित्रोअर्यमाप्रातर्यावाणोअध्वरं १५ विश्वेयामदितिर्यक्षियानांविश्वेयामतिथिर्मनुपाणां अग्निर्देवानामव  
 आरणानःसुमृडीकोभवतुजातवेदाः १६ महोअग्नेःसमिधानस्यशर्मण्यनागामित्रेवरुणस्वस्तये श्रेष्ठस्यामसवितुः

सर्वीमनिनदेवानामवोअद्यावृणीमहे १७ इतिकातीयानां कलशस्थापनविधिः हिमस्यत्वाजरायुणाम्नि  
रिच्यधामसि पावकोअस्मभ्यश्लेशिवोभव उपन्मन्नुपवेतसेव्वतरं नीदीण्वा अग्नेपित्तमपामसिमंडकिताभिरा  
गाहिसेमत्रोयज्ञपावकवर्णश्लेशिवंकुधि अपामिदंन्ययनउसमद्रुस्यनिवेशनं अन्यांस्तेअस्मत्तपंतुहेतयः पाव  
कोअस्मभ्यश्लेशिवोभव अग्नेपावकरोचिपांमंद्रयादेवजिह्वायाश्चादेवान्वाक्षिजक्षिचसनःपावकोअस्मभ्यश्लेशिवोभव  
अग्नेपावकरोचिपांमंद्रयादेवजिह्वायाश्चादेवान्वाक्षिजक्षिच सनःपावकदर्दिवोअग्नेदेवांइहावह उपयज्ञध्वंहविश्चनः  
पावकयायश्चितयंत्याकृपाक्षामन्नुस्त्व उरवसोनभानुना तूर्णनयामन्येतमस्येरुरणआयोधृणेनतज्जुषाणोअज  
रनमस्तेहरसेशोचिपेनमस्तेअस्त्वर्चिपे अन्यांस्तेअस्मत्तपंतुहेतयः पावकोअस्मभ्यश्लेशिवोभव अग्निस्तिग्ने  
नशोचिपायासद्विश्रथंन्यत्रिणंअग्निर्लोवननेरयिं इतिवाजसनेयिनामग्निंसूक्तं लेस्यामूर्त्तिश्चेत्तलेस्यायानाभिपेकः  
स्यादित्यादिवचनात् अभिपेकादिकंतत्रनकर्तव्यं किंतु तदग्रे पात्रंस्थापयित्वा तस्मिन्नेवकर्तव्यं ततःपंचगव्य  
पंचामृतादिनामूर्त्तिं संस्थाप्य पुरुषसक्तेन स्नापयित्वा पूज्यपूजकयोर्मध्येप्राचीप्रोक्ताविवक्षणेतिप्राचीप्रकल्प्य  
मंडूकादिपीठपूजां कृत्वा सिंहासनं संपूज्य इशानादिक्रमतः विष्णुहरैकंदं तस्मिन् फलेषु चतुर्षु कलशेषु वा संपूज्य वेदि  
मध्यस्थकलशे स्वर्णादिमूर्त्तौ दुर्गापूजयेत् कलशएव देवीपूजनंचैत् मूर्त्तिस्थापनं सिंहासनोपरिकर्ष्य अत्रचतुर्भिरा  
यतनैः सह दुर्गापूजनं गौडानुसारेण लिखितं अत्रप्रमाणत्वेन कालिकापुराणवचनं तैत्तिरीयसंहितायां शिवं भास्करम  
त्रिचकेशवं कौशिकीमपि मनसानर्चयन्त्यातिदेवलोकादयोगतिमिति अत्राग्निशब्देन गणेश इति शिवाचनं च द्रिका  
यां पाठः कार्तिकेयोसौ कार्तिकेयो विनायक इति भविष्योत्तरवचनात् यत्तु गौडैरग्निपूजनं पार्थक्येन क्रियते तन्म  
ग्यं एतच्च ब्राह्मणदिभिर्भयधिकारैर्बौद्धिकादिकार्ष्यं तदुक्तं मंत्राजानुषानविधाने श्रौतार्चनंतु विप्राणां विशेषे

एणभेत्तदा स्मात्तांगमाचनक्षत्रैश्वर्यैः केवलमागममिति एवंपूर्वोक्तक्रमेण चतुरायतनपूजानंतरं जटाजटैत्यादि  
 ध्यात्वाहस्तस्थपुष्पांजली अथाकर्तवाहदयारविदादायाहयेदितिवचनात् मूर्धमंडलात्तहदयारविदादा देवीमाग  
 तांविभाव्य पुष्पाणिकलशे मूर्ध्यावाप्राक्षयेत् ततश्चात्मसंस्थामिति एहिदुर्गेमहाभागेरक्षार्थममसर्वदा आवाहया  
 म्यहं देविसर्वकामार्थसिद्धये अस्यांमूर्तैस्समागच्छस्थितिमत्कृपयाकुरु रक्षांकुरुसदाभद्रविश्वेश्वरेनमोस्तुतइति आ  
 गच्छवदेदेवैद्यदपेनिपूदिनि पूजांगृहाणसुमुखिनमस्तेशंकरप्रिये सर्वतीर्थमयंवारिसर्वदेवसमन्वितं इमंघटं स  
 मागच्छतिष्ठदेवगणैः सह दुर्गेदेविसमागच्छसाम्निध्यमिहकल्पयवर्लिपूजांगृहाणत्वमष्टाभिः शक्तिभिः सहैत्यावाहन  
 मंत्रैरावाहयेत् सूक्तिपूजनेतुसर्वतीर्थमयभितिल्लेकोनपठनीयः पूजातुजयंतीमंत्रेणवाकार्यो तदुक्तदेवीपुराणे कुर्या  
 द्वेव्यास्तुमंत्रेणपूजांक्षीरघृतादिभिरिति जयंतीमंगलाकालीभद्रकालीकपालिनी दुर्गाक्षमाशिवाद्यात्रीस्वाहास्वधा  
 नमोस्तुते अनेनैवतुमंत्रेणजपहेमैतुकारयेदिति दुर्गामंत्रोवैदिकआगमिकोवावैदिकोजातवेदसइत्यादि आगमि  
 कस्तुडुर्गेदुर्गेक्षणिस्वाहेतिनवाक्षरः तल्लिगैः पूजयेन्नमेदितिसाधारणवाक्यात् स्कादितु दुर्गेमेदुस्तरैकार्येभवदुः  
 खविनाशिनी पूजयामिसदाभक्त्यादुर्गादुर्गातिनाशिनी अनेनैवतुमंत्रेणजपहेमादिकारयेदित्युक्तं पूजाचपोडशोप  
 चारैः छत्रचामरादिभिर्भयविभवंकार्या पूजायांवादित्राणमभावेधटावादनंकार्यं तदुक्तं वादित्राणामभावेतुपूजाका  
 लेचसर्वदा घंटाशब्दनरैः कार्यः सर्ववाद्यमयीयतः पाद्यादौ विशेषेदेवीपुराणे पद्मशयामाकदूर्वाचविष्णुक्रांतादिरिष्य  
 ते गंधपुष्पाक्षतयक्कुशाग्रतिलसर्पयाः तत्रैवं बिल्वरक्ताक्षतैः पुष्पैर्देधिदूर्वाकुशैस्तिलैः सामान्यः सर्वदेवानामर्घ्यो  
 यंपरिकीर्तितः पुष्पं सारमुयानिर्वा इक्षुर्मधुघृतैचपयोदधिसदैवतु प्रस्थप्रमाणंवाग्राह्यमधुपर्कइहोच्यते  
 आचमनेन तु जातीलंगकंकोलादिद्रव्याणिदेयानि पंचामृते स्कादिक्रीराहशगुणंदमोदुतंचैवदशोत्तरं घृतादश

गुणक्षेत्रक्षेत्राच्चैवेक्षु जेत्येति पूजानंतरं माणभक्तवल्लि कूष्माण्डादिवल्लि शानि वेदयेत् ततो नीराजनं कृत्वा यथाशक्ति  
वीदिकमागमिकं वा दुर्गामंत्रं जपेत् दुर्गाप्रतोजपेन्मंत्रमेकचित्समाहित इति देवीपूराणात् ततश्चंडीपाठं कृत्वा  
देवीप्रार्थयेत् माहिषाघ्निमहाभायेचाष्टं दुर्मंडमालिनि ब्रूव्यमाशेष्यविजयं देहि देवि विनमः सदा भूतप्रेतपिशाचेभ्योर  
क्षोभ्यश्च महेश्वरि देवेभ्यो मानुषेभ्यश्च भयैभ्योरक्षमांसदा सर्वमंगलमांगलयेशि मे सर्वार्थसाधके शरणे श्रयं के  
गौरिनारायणि नमोस्तुते रूपं देहि यशो देहि भाग्यं भगवति देहि मे पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वान् कामान् प्रदेहि न हति ततः  
शिवरहस्योक्तं दुर्गास्तुति पठेन्नरः दुर्गाशिवशंति करीत्रह्मार्णवप्रणमिनां सर्वलोकाप्रणेत्रोचप्रणमामि सदा शिवां  
मंगलां शोभनां शुभानिः कलां परमां कलां विश्वेश्वरीं विश्वमातां चंडिकां प्रणमाम्यहं सर्वदेवमयी देवी सर्वरोग  
भयापह्नां ब्रह्मेशविष्णुनमितां प्रणमामि सदा उमां विध्यस्यां विध्यनि लयां दिव्यस्थाननिवासिनीं योगिनीं यो  
गमातां च चंडिकां प्रणमाम्यहं ईशानमातरं देवीं श्रीश्वरीं श्रीश्वरीं प्रणतोऽस्मि सदा दुर्गा संसारार्णवतारिणीं यद्  
दं पठति स्तोत्रं शृणुयाद्वा पियो नरः समुक्तः सर्वपापैस्तु नोदते दुर्गया सहति ततः पुष्पांजलिं दयात् इति दुर्गापूजा  
विधिः विस्तृतपूजायामशकं प्रति संक्षिप्तपूजाविधिः कालिकापुराणे सम्यक्कलपोदिता पूजां यदिकुं न शक्नुयात्  
उपचारांस्तथादानुं पंचैतान्वितैः तदा गंधपुष्पचपूचदीपनैः धूपमेव च अभ्येतोऽप्युपपाभ्यां तां दभवेतु भक्तितः स  
क्षेपपूजा कथितेति स्मृतिः कौस्तुभे अत्राखंडीपदानमुक्तं तारदीये अखंडीपकंदे व्याः प्रीतयेन वरात्रके  
प्रज्वालयेद्देवारात्रमेकचित्तो धृतव्रत इति अथ चंडीपाठविधिः देवीपुराणे माहात्म्यं भगवत्परास्तुपुराणादिपु  
कान्तिं पठेच्च शृणुयाच्चापि सर्वकामसमृद्धये आवाणं च ब्राह्मणेनैव कारणीयं ब्राह्मणं वाचकं विद्या  
ब्राम्हणवर्णजमादरादिति भविष्योक्तेः तथा एकोत्तराभिमुखानु नवमीयावदेव हि षंडीपाठं जपेच्चैव

जापयेद्वाविधानत इति वाराहोतत्रे संकल्पितस्तोत्रपाठे संख्यांकृत्वाजपेत् सुधीः आहृतिसंख्या  
 भेदेनफलभेदश्च तत्रैवोक्तः चंडीपाठफलं देवि शृणुष्वगदतोमम एकाहृत्यादिपाठानां यथावत्कथयामिते  
 संकल्पपूर्वसंपूज्यन्यस्यंगिषु मनू संकृत् पाठाद्वलिप्रदानाच्चसिद्धिमाप्नोतिमानवः उपसर्गोपशांत्यर्थं त्रिराहृतं पठे  
 न्नरः ग्रहोपशांतौ कर्त्तव्यं पंचाहृतं वरानने महाभये समुत्पन्ने सप्ताहृतं समुन्नयेत् नवाहृताद्भवेच्छांतिर्वाजपेयं फलं ल  
 भेत् राजवशयाय भूतौ च रुद्राहृतं मदीरेयेत् अर्काहृतेः काम्यसिद्धिर्वैरहानिश्च जायते मन्वाहृताद्भिषुर्वश्यं तथास्त्री  
 वश्यतामियात् सौर्यं पंचदशाहृत्याश्रेयमाप्नोतिमानवः कलाहृत्यापुत्रपौत्रधनान्यागमं विदुः राज्ञां भोतिविमो  
 क्षाय वैरस्यो वाटनाय च कुर्यात्सप्तदशाहृतं तथाष्टादशकं त्रये महाग्रहविमोक्षाय विंशाहृतं पठेत्सुधीः पंचविंशवन्ते  
 नात्तु भवेद्वधविमोक्षणं संकटं समनुप्राप्ते दुश्चिकित्साभये तथा जातिभ्रंशकुलोच्छेदेऽश्रायुषोनाश आगते वैरिहृद्वैव्या  
 धिहृद्वैधननाशे तथाक्षये तथैवाग्निविघोत्पाते तथा चैवातिपातके कुर्याद्यत्नाच्छताहृतं ततः संपद्यते शुभं आयुर्बुद्धिः श  
 ताहृताद्वाज्यहृदिस्तथापरा मनसा चिंतितं देविसिद्धे दृष्टोत्तराच्छतात् शताश्वमेधयज्ञानां फलमाप्नोति सूत्रते सहस्रा  
 वर्त्तनाहृदमोरहृणोति स्वयं स्थिरा भुक्तवानमोरथान्सर्वान्नरोमोक्षमवाप्नुयात् यथाश्वमेधः क्रतुराहृदेवानां च य  
 द्याहरिः स्ववानानां पिसर्वपातथासतशतीस्तवः अथवावहुनो केन किमेतेन वरानने चंड्याः शताहृतं शठात्  
 संश्रौंसिद्धं तिसिद्धयति सचैवं गुणयुक्तः विस्पष्टमद्भुतं शांतिं स्पष्टाक्षरपदं तथा कलस्वरसमायुक्तं रसभावसम  
 न्वितं ब्रह्ममानः सदा ह्यर्थं यथार्थं कृत्स्नशो नृप ब्राह्मणादिपुपाठार्थं यथार्थं चार्पयेन्नृपः य एवं वाचयेद्ब्रह्मन्सविप्रो  
 व्यास उच्यते इति स्तोत्रपाठश्च नारायणं नमस्कृत्य कर्त्तव्यः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं देवीं सरस्वतीं  
 चैव ततो जंयमुदीरयेदिति वचनात् जयशब्दार्थं श्रमविष्ये आष्टादशपुराणानि रामस्य चरितं तथा विष्णुधर्मादि

शास्त्राणि शिवधर्माश्च भारत वेदार्थः कृत्स्नशोयत्रतन्महाभारतस्मृतं शैवाश्वधर्मांराजेंद्रमानवो कामहीपते जयेति  
 नाम एते पां प्रवदंति मनीषिण इति पाठप्रकारश्च मत्स्यसूक्ते प्रणवंचादितो जप्त्वा स्तोत्रं वासंहितां पठेत् अत्रैव प्रण  
 वंदद्यादित्युवाचोदिपूर्वः सर्वत्र प्रोठे विज्ञेयो ह्यन्यथा विफलं भवेत् शुद्धेनानन्यचित्तेन पठितव्यं प्रयत्नतः न का  
 र्यं सकृत् मनसा कार्यं स्तोत्रस्य वाचनं आधारे स्थापयित्वा तु पुस्तकं प्रजेपेत्सुधीः हस्तसंस्थापनादेव यस्मादल्पफलं भ  
 वेत् स्वयंचलिखितं यत्नयति नालिखितं च यत् आब्राह्मणेन लिखितं द्वापि विफलं भवेत् ऋषिच्छंदादिकं न्यस्य प  
 ठेत्स्तेनैवं विचक्षणः स्तोत्रेन दृश्यते यत्र प्रणवन्यासमाचरेत् सकलपितस्तोत्रपठेत्संख्यां कृत्वा पठेत्सुधीः अध्याये  
 प्राप्य विरमेन्न तु मध्ये कदाचन कृते विरामे मध्ये तु अध्यायादि पठेत् पुनरिति अथ प्रसंगात् शतचंडयादिविधानं लि  
 ख्यते रुद्रयामले शतचंडीविधानं च प्रोच्यमानं शृणुष्व तत् सर्वोपद्रवनाशार्थं शतचंडीसमाचरेत् षोडशस्तंभ  
 संयुक्तं मंडपं पल्लवोज्ज्वलं वसुकोणयुतं वेदीमध्ये कुर्यात्त्रिभागतः पक्षेष्टकचित्तरम्यामुच्छेये हस्तसंमितां पंचव  
 र्णं रजोभिश्च कुर्यात् मंडलकं शुभं पंचवर्णवितानं च किंकिणीजालमंडितं आचार्येण समं विप्रान् वरयेद्दशसुव्रतान्  
 ऐशान्यां स्थापयेत्कुंभं पूर्वोक्तविधिना हरे वारुण्यां च प्रकर्तव्यं कुंडलक्षणलक्षितं मूर्तिदेव्याः प्रकुर्यात्सुवर्णस्य प  
 लेन वै तदद्वैततदद्वैततदद्वैतमहीपते अष्टादशभुजादिवर्क्यं कुर्वाद्यदष्टभुजामपि पट्टकलपुगच्छन्नावेदीमध्ये निधापयेत्  
 वैकुण्ठिरहस्ये आयुधान्यत्र वक्ष्यते दीक्षिणाधः करे क्रमात् अक्षमालाचकमलं वाणोसिः कुलिशं गदा चक्रं त्रिशू  
 लं परशुः शंखो घटा च पाशकः दंडशक्तिश्चर्मचापं पानपात्रं कंठकः अलंकृतभुजां मे भिरायुधैः कमलासनं  
 तत्रैव दद्याद्वाष्टभुजां वाणमुसलं शूलं च क्रभूत् शंखं घटालं गलंचकं मूकं वसुधाधिप देवांसं पूज्य विधिं व्रजं पंक  
 र्मुदं शहिजाः शतमादौ प्रातंचति जपे नमंत्रनवाणिकं चंडीसप्तशती मध्यं संपुटाय मुदा हतः सचः उर्गे ऐर्ही कीं चामुंडायै

। विवेकं एतद्विज्ञानचरितं न चतुष्टयं रूपाणि क्रमशः स्तद्वत्पूजनादिकमाचरेत् । पंचमं दिवसे प्रातर्होमं कुर्यात्  
 द्विधानतः गुडाज्यपापसंदूयातिलाज्जुष्टान्यवानपि चंडीपाठस्य होमं प्रतिलोके कं दशशतः - होमकुर्याद्गुहादिभ्यः  
 समिदाज्यचरुत्क्रमात् हुत्वा पूर्णो हुतिं दद्याद्विभ्रयोदाक्षिणां क्रमात् कपिलांगानि लमणिर्येताश्चंद्रचामरे अभि  
 पंक्तं न कुर्ये धंजमानस्य ऋत्विजः एवं हस्तेऽभरेशानसर्वसिद्धिः प्रजायत इति इति शतचंडीविधिः सहस्रचंडीविधिः  
 चच्छण्डिपिण्डो महामते राज्यधंशमहोत्पते जनमारे महाभये राजमारेऽवमारे च परचक्रमये तथा इत्यादि विवि  
 धे दुःखेन परोगादि जेभये सहस्रचंडीकापाठकुर्याद्वा कारयेत्तथा जापकारं शतशतप्रोक्तविंशद्विंशतश्च मंडप भोज्याः  
 सहस्रविंशे द्रागो शतं दक्षिणां दिशेत् गुरवे द्विगुणं देयं शय्यादानं तथैव च धनं धान्यं च भूदानं श्वेताश्वं च मनोहरं पच  
 निष्कमितामूर्तिं कर्त्तव्यं वा दमानतः अष्टादशभुजादेवीं सर्वां युधविभूषितां आचारितां दत्तातठं प्रसहस्रप्रत्यहं विभो  
 शतं वानियताहारः पयः पानेन वर्तयेत् एवं यथां डिकापाठसहस्रतुसमाचरेत् तस्य स्यात्कार्यं सिद्धिस्तु नात्र का  
 र्यं विचारणा इति सहस्रचंडीविधिः अथ कुमारीपूजनं तच्च प्रत्यहं यथाशक्ति एकद्व्यदिकेनेण कार्यं तत्प्रकारश्च दे  
 वीपुराणे ब्रह्मोवाच नतया तुष्यते शक्तिर्होमदानजपेन नु कुमारीभोजनेनात्र यथादेवी प्रसीदति अत्र न वरात्रे  
 पितरो वसवो रुद्रा आदित्या गणलोकाः सर्वे ते पूजितास्तेन कुर्यायेति न पूजिताः शुक्लाष्टमी चतुर्दश्योर्न वरात्रो विशेषे  
 तः कृष्णपक्षे विशेषेण भोजयेत्तु कुमारिका इति अन्यत्रापि प्रक्षाल्य पादौ सर्वांसां कुमारीणां च वासव सुलिप्ते भूतले रम्ये  
 तं व्रतं आसने स्थिता पूजयेद्गवपुष्पैश्च स्रग्भिरभ्यापि मनोरमैः पूजयित्वा विधानेन भोजनं तः सदापयेत् खड्गलङ्क  
 गुडसर्पिर्दधिक्षीरसमाक्षिकं तासां देयं कुमारीणां शनैर्भुजापयेत्तुताः पानीयं यथाचितं देयं मूत्रं वा याचितं शुभं तास्त  
 तास्तु यद्वासर्वास्तदास्वाग्रगन्तुं देतु आचम्य चाश्रुतां दत्त्वा स्वयाक्षंतं व्यमित्यु । दानं शिरोसिंहातव्यं नान्यका



भिर्यक्षताः तेनपिप्रणिपातस्तु कर्तव्योभक्तिपूर्वकम् अनेनविधिनाशश्वहवीक्षिप्रप्रसीदति ददातिविविधान्  
 कामान्मनोभीष्टान्सुराधिप राज्यं ह्रस्वाततः पश्चाद्देवलोकां च गच्छति कोस्तुभेतु एकैक्यांभोजयित्वा एश्वर्यं  
 लभतेनरः कन्याद्वयंभुक्तिमुक्तीत्रिवर्गफलदं चतुष्टयं राज्यदं च सर्वकामफलप्रदं विद्याप्रदं पंचकं वंष्टं नष्टकर्म  
 सिद्धिदं सप्तभिर्लभते राज्यमष्टभिर्गुणसंपदः नवभिः पृथिवीशः स्यात्कुमारीभिश्च पूजननादित्पुं कं रुकां दे एकैकां  
 पूजयेत्कन्यामेकद्वयं च द्विगुणं त्रिगुणं च प्रत्येकं नवकं नरं नवभिर्लभते भूमिमेश्वरीं द्विगुणं तेन तु एकद्वयं  
 लभेत्क्षेमैकैकं नश्रियं लभेत एकवर्षात्तु या कन्या पूजार्थं तां विवर्जयेत् गंधपुष्पफलादीनां प्रीतिस्तस्यानविद्य  
 ते द्विर्वर्षकन्यामारभ्य दशवर्षावधिक्रमात् तासांच क्रमेण कुमारिकात्रिमूर्तिं कल्याणारोहिणीकालीचंडिकाशा  
 भवीदुर्गासुभद्रेति नामान्युक्तां निष्कां दे कुमारिकाद्विवर्षात्तु त्रिवर्षात्तु त्रिमूर्तिनी चतुर्वर्षात्तु कल्याणी पंचवर्षात्तु रो  
 हिणी षड्वर्षात्तु भवेत्काली सप्तवर्षात्तु चंडिका अष्टवर्षां नवीतु दुर्गा तु नवभिर्मता आसां क्रमेण फलान्याह स एव दुः  
 खदारिद्र्यनाशाय शत्रूणां नाशनाय च आयुष्यवलद्वयं कुमारो पूजयेन्नरः आयुष्कामस्त्रिमूर्तिं त्रिवर्गस्य फलां स ये  
 अपमृत्युव्याधिपीडादुःखानां मपनुत्तमे सौख्यधान्यधनारोग्यपुत्रपौत्राभिरुद्धये कल्याणीं पूजयेद्दीमानं निव्यं  
 कल्याणरुद्धये अरोग्यसुखकामस्तुल्यं दर्माकामस्तथैव यशस्कामो नरो निव्यं रोहिणीं परिपूजयेत् विद्यायी  
 च जयार्थं च राज्यार्थं च विशेषतः शत्रूणां च विनाशार्थं कालिकां पूजयेन्नरः संग्रामे जयकामी च चंडिकां परिपूजयेत्  
 दुःखदारिद्र्यनाशाय नृपसंमोहनाय च महापापविनाशाय शोभार्वा च प्रपूजयेत् सत्रलोत्कटशत्रूणां संग्रसाधनक  
 र्मणि दुर्गादूर्गातिनाशाय पूजयेद्यन्तोवयः सोभाग्यधनधान्यादिवोच्छिंत्य फलां स ये सुभद्रां पूजयेन्मर्त्योदा  
 सीदांसि रुद्धये पूजाप्रकारश्च तत्रैव प्रातःकाले विशेषेण हस्तांध त्रिविधोपतः आवाहयेत्ततः कन्यामंत्रेणानेन

भागव मंत्राक्षरमयीलक्ष्मीमातृणारूपधारिणी नवदुर्गात्मिकासाक्षात्कन्यामार्वाहंयाम्यहं आवाहनमंत्रः  
 तत्रसंपूजयेद्दाम्नामंत्रैरभिः पृथक्पृथक् जगत्पूज्यसर्वव्येसर्वशक्तिस्वरूपिणि पूजां गृहाण कौमारिजगन्मात  
 नेमोस्तुते कुमार्याः त्रिपुरात्रिपुराधारां त्रिवर्गज्ञानरूपिणी त्रैलोक्यवदिता देवी त्रिमूर्तिपूजयाम्यहं त्रिमूर्तेः  
 कलात्मिकांकलातीतांकारूपयद्दयांपरां कल्याणजननीं नित्यं कल्याणपूजयाम्यहं कल्याण्याः अणिमादिगु  
 णाधारामकाराक्षरात्मिकां अनंतशक्तिकालक्ष्मीं रोहिण्याः कामचारिशुभांकांतां  
 कालचक्रस्वरूपिणीं कामंदांकरुणोदारां कालसिंपूजयाम्यहं काल्याः श्रीमत्सुरासुराक्षय चंशंभो  
 रुहंय्यो चराचरजगद्धात्रीं चंडिकांपूजयाम्यहम् चंडिकायाः सदानंदकरिशांतां सर्वदेवनम  
 स्कृतां सर्वभूतात्मिकांलक्ष्मीं शंभवीपूजयाम्यहं शंभव्याः दुर्गभेदुस्तरैरार्थं भवदुर्गविनाशिनीं  
 भक्तभोष्टप्रदानित्यं दुर्गामावाहयाम्यहम् दुर्गायाः सुंदरींस्वर्णवर्णां सुखसौभाग्यदायिनीं सुभद्र  
 जर्जरीदेवीं सुभद्रांपूजयाम्यहं सुभद्रायाः एवमभ्यर्चनं कुर्यात्कुमारीणां प्रयत्नतः कंचुकैश्चैव वस्त्रैश्च  
 गंधपुष्पाक्षतादिभिः नानाविधैर्भक्ष्यभोगैश्च भोजयेत्पायसादिभिः प्रत्यहं ब्राह्मणभोजनं योगिनीभोजनं चोक्तं  
 नारदीयेः प्रत्यहं भोजयेद्दिश्रान्कुमारीयोगिनीरपि हीनाधिकार्गकुक्षादिविकारांकुकुलांतथा प्रश्नैस्फुटितग  
 भीर्गौरिक्तपूयत्रणार्कितां जलपंचांगैर्करांकाणं कुर्यात्तनुरोमशां संत्यजेद्रोगिणीं कन्यां दासीं गर्भसंभूद्रां अ  
 रोगिणीं सुपुष्टांगं सुरूपं त्रणवर्जितां एकवंशसमुद्भूतां कन्यां सम्यक् प्रपूजयेत् ब्राह्मणो सर्वकार्यपूजयार्थेन पवंश  
 जां लाभार्थैश्च पवंशस्थिं सुतार्थे शूद्रवंशजां दारुणे चात्यजातीयां पूजयेद्द्विधिनानरइति क्वचिन्मंत्राक्षरमयीमि  
 ति सर्वां सामेक एव मंत्र उक्तः यथोक्तालाभे तु देवीपुराणे विवाहानंतत्वासांकन्यात्वत्रोपगच्छति तौ वतु

संपूज्यते कन्यायावत्पुष्पं न दृश्यते इति कन्यापूजनं अत्र वेदपारायणमप्युक्तं रुद्रयामले एवं चतुर्वेदविदो विप्रान् तत्रात्र  
प्रसादयेत् तेषां च वरणं कार्यं वेदपारायणाय वा इति शिष्टाः अथ वेदपारायणविधिः तत्रादौ ब्रह्मादिपूजाविधिर्ब्रह्माण्डे  
तथैवेवालये हे प्रशस्ते सुपरीष्कृते कलशं विधिना तत्र वेदिमध्ये न्यसेत्पुनः पंचाशद्विः कुशैः कार्यो ब्रह्मापश्चान्मुखः  
स्थितः स्नापितः स्थापितः कुंभे चतुर्वाहुश्चतुर्मुखः वत्सजान्वाकृतिं वेदमन्त्राग्नैः कुशैः कृतं ब्रह्मोपधाने दत्त्वा तंततः स्व  
स्त्ययनं पठेत् ब्रह्मयज्ञानमिति वागायड्यावाप्रपूजयेत् उपाध्यायं च संपूज्य यथा पाठं पठेत्ततः वौधायनः स्र्यंडिलं कल्प  
यित्वाग्निमुपसमाधाय संपरिस्तीर्या ज्यैष्ठेयैः नैताभ्यो देवताभ्यो जुहोति अग्नये सोमयेन्द्राय विन्धेभ्यो देवेभ्य ऋषिभ्य  
ऋगभ्यो यजुर्भ्यः सामभ्योऽथर्वभ्यः अद्वायै मेधायै प्रज्ञायै धारणायै दिव्यै सवित्र्यै सवित्रे प्रजापतये काएव  
ऋष्यै सोमाय काण्वऋष्ये अग्नये काण्वऋष्ये विश्वेभ्यो देवेभ्यः काण्वऋषिभ्यः संहिताभ्यो देवताभ्यः  
उपनिषद्भ्यो याज्ञिकाभ्यो देवताभ्य उपनिषद्भ्यो वारुणीभ्यो देवताभ्य उपनिषद्भ्यो हव्यवाहाय विश्वेभ्यो  
देवेभ्यः स्वयंभुवे वारुणीभ्योऽनुमत्यै स्विष्टकृते च ऋगस्र्याहाकारेण हुत्वा व्यवहृतिभिश्च पुनः परि  
पिचति संमाते चैताय जुपातर्पयति एवमृगवेदस्य काण्वऋष्यादि वर्जमास्विष्टकृतस्त्वेपां स्थाने  
शतर्षिभ्यो गृहसमदाय विश्वामित्राय वामदेवायात्रये भारद्वाजाय जामदग्न्याय गौतमाय वसिष्ठाय प्रगाये  
भ्यः क्षुद्रसूक्तेभ्यो महानार्गभ्य इति ततो वेदादिभ्यो अग्नये संततमघ्नीयेत त्याह भगवान् वौधायनः इति वेदपाराय  
णविधिः शिष्टाः पुराणादिपारायणमपि कुर्वति अथ वलिदानं तत्राथ्यमेपच्छागमहिपस्य मां सा नानुत्तरोत्त  
रंप्राशस्त्यं फलविशेषश्च वलिद्रव्याणि कालिकापुराणे पक्षिणः कच्छपायाहामत्स्यानवधिधामृगाः महिषो गोधि  
का गौरः छागो वधुश्च सूकरः खड्गश्च कृष्णसारश्च गोधिका शरभो हरिः शार्दूलश्च नरश्चैव स्वर्गात्ररुधिरं तथा आ

गारेगोधिकेतिग्राम्यत्वंज्ञाप्यते द्वितीयगोधग्रहणमारण्याभिप्रायं क्षत्रियादिकं त्रिति कृष्णसारनिषेधस्तत्रैव न  
 कृष्णसारं वितरेद्वलितुक्षत्रियादिकः प्रदत्तकृष्णसारं तु ब्रह्महत्यामवाप्नुयात् हयोष्टावपि पशुस्थानेनियोक्तव्या  
 वितितिथितत्वे तच्च त्रयहंकार्यं तथाच देवीपुराणे बलिचत्रयहंदद्यादोदनं मांसमापवत् त्रिकालं पूजयेद्देवीं  
 जपस्तोत्रपरायण इति यत्तु कौश्रिदुक्तं होमोऽष्टम्यां नवम्यां वा कार्यः बलिदानमप्यष्टमी नवम्योरेवेति तत्तुच्छं  
 देवीपुराणे बलिचत्रयहंदद्यादिति वाक्येन प्रतिदिनं तस्याभिधानात् होमोऽपि त्रयहंकार्यः पूर्वोक्ते देवीपुराण  
 वाक्ये जपहोमसमायुक्त इत्युक्ते पुनः पूजां तथाष्टम्यामित्यादिवचनं तु अष्टमी नवम्योर्विशेषपूजापरं कौस्तुभेप्ये  
 यमेव अत्र चच्छागादिवलिदानमशीपोमीयपशुहिंसा न्यायेन धर्ममपि क्षत्रियादिविषये मेव ब्राह्मणस्य तु सा  
 र्विकीजपयज्ञाद्यैर्नैवेद्यैश्च निरामिषैरिति वाक्योपात्तसात्त्विकपूजायामेवाधिकारात् तथैव भगवद्गीतादिपुत्रप्रतिपादि  
 तत्वात् यदपि कालिकापुराणादिषु मध्यस्वगात्ररुधिरनिवेदनादिकमुक्तं तदपि ब्राह्मणस्य न भवति न दद्याद्ब्राह्म  
 णो मधंतथादेवैकदाचन सिंहव्याघ्रनरान्दत्त्वा ब्राह्मणो नरकं व्रजेत् इहापि स्यात्सहीनायुः सुखसौभाग्यवर्जितः  
 स्त्रियं न दद्यात्तु बलिदत्त्वानरकमाप्नुयात् स्वगात्ररुधिरंदत्त्वा ब्राह्मण्यदेवहीयते कालिकापुराण एव निषेधात् ब्रा  
 ह्मणेन तु मापभक्तादिना बलिदानं कार्यं तदुक्तं कालिकापुराणे मापकल्माषमासाद्यैर्देवोदिक्षु बलिर्निशि कूपमां  
 ढमिक्षुदंढश्च मद्यमासवमेव च एते बलिसमाः प्रोक्तास्तु सौछागसमाः स्मृताः एतेष्वपि ब्राह्मणस्य मद्यमांसव्यतिरि  
 क्तमेव भवति राजसी बलिदानाद्यैर्नैवेद्यैः सामिषैस्तथेति मांसबलिदानादेः राजसत्वाभिधानात् रुद्रयामलेऽपि  
 छागाभावेऽपि कूपमांढं श्रीफलं वामनोहरं वस्त्रसंवेष्टितं कृत्वा छेदयेच्छुरिकादिना तथा ब्राह्मणेन सदादेयं कूपमां  
 ढं बलिकर्भाणि श्रीफलवासुराधीशच्छेदं नैव तु कारयेत् ब्राह्मणस्य च्छेदननिषेधाच्छेदस्य ब्राह्मणातिरिक्तकर्तृकता

कृत्याद्युनगयंव्याघ्रानरसिंहतथैवच अथवापूविकृतंयवक्षौदमयंचवा घातयेद्यंद्रहासेनमंत्रेणसंरुतंतरः  
 कालिकापुराणे मापात्रेनबलिर्देयोत्राह्मणेनविजानता भुवनेशापरिजितेऽपि अन्नव्यंजनपुष्पांबुबलिद्रव्य  
 मुदाहृतमिति अथबलिदानविधानं तत्रादौदेवीप्रीत्यर्थं बलिदानमहंकरिष्येइतिसंकल्पयेत् कालिकापुराणे उ  
 त्तराभिमुखोभूत्वाबलिपूर्वमुखतया निरीक्ष्यसाधकःपश्चादिमंमंत्रमुदीरयेत् पशोत्वंबलिरूपेणममभाग्यदुपस्थि  
 तः प्रणमामिततःसर्वरूपिणंबलिरूपिणं मंत्ररत्नप्रकाशे पशुंस्त्रापयित्वासिंदूरविलकंदत्वाऽह्मिणावलोकयेत्  
 मूलेनप्रोक्ष्यतीर्थमंत्रैःप्रोक्षयेत् तीर्थमंत्रावैदिकास्तांत्रिकाश्च अग्निःपशुरासीत्तेनायजंतसएतल्लोकमजयद्यस्मि  
 न्नग्निःसतैल्लोकोभविष्यतितंजेष्यसिपिवैताअपः १ वायुःपशुरासीत्तेनायजंतसएवतंलोकमजयद्यस्मिन्यायुः  
 सतैल्लोकोभविष्यतितंजेष्यसिपिवैताअपः २ सूर्यःपशुरासीत्तेनायजंतसएतल्लोकमजयद्यस्मिन्सूर्यः सतैल्लो  
 कोभविष्यतितंजेष्यसिपिवैताअपः ३ वाचंतेशुंधामिप्राणंतेशुंधामिचक्षुस्तेशुंधामिश्रोत्रंतेशुंधामिनाभिंतेशुंधा  
 मिभिर्दूतेशुंधामिपायुंतेशुंधामिचरित्रंतेशुंधामि मनस्त आप्यायतां चक्षुस्तआप्यायतां देवैस्त्वाजुष्टमुपाकरोमि  
 वाराहीयमुनांगंगकरतोयासरस्वती कावेरीचंद्रभागाचसिंधुभैरवसागरः अजस्तानेसमायांतुयेचान्येनदसं  
 ज्ञकाःपशुपाशविनाशायाहेमकूटस्थितायच परायपरमेष्ठिनेहं हारायचमूर्तये एभिर्मैश्वर्यप्रोक्ष्यवामेमंडलमालि  
 खेत् चंडेश्वर्यजेत्तत्रकुमारशंपूजयेत्ततः तद्वलितत्रसंस्थाप्यप्रोक्षयेत्साधकोत्तमः द्रुहं पशूनहनहनहं १ फट्इत्यभ्यु  
 क्षेत् रज्जुमादायमस्तकेपशुवंधयेत् मेपाकारस्तंभमध्येपशुवंधय २ सशूनेसर्वावयवंपशुवंधय ३ ब्रह्मांडखंड  
 मध्येपशुवंधय ४ ओंहूंफट्इतिवद्ध्वापूजयेत् परमपशुरूपिणेनमःशिखायांसधिरवंधनायनमःशिरसिचंडिकायेनमः  
 ललाटे सरस्वत्यैनमोमुखे चंद्रादित्याभ्यानासिकायां अयनासिकयैकर्णयोः वैष्णवैजिह्वायां पद्मनाभायैउदरे

भेरव्येनाभौ रुधिरान्मत्तायैपादेपु ततःकर्णेजपेत् हिलि २ बहुरूपधरायैचंडुर्गायैइमंपशुस्वर्गनियोजय २ मु  
 किंप्रदर्शय ५ ँहंपंद्रमंडलाधिष्ठितविग्रहायैपशुरूपचंडिकायैपशुश्रोक्षयामिस्वाहा कुशाक्षतजलान्यादायोत्सृ  
 जेत् कृतांजलिःपठेत् यज्ञार्थेपशवःसृष्टाःस्वयमेवस्वयंभुवा अतस्त्वांघातायिष्यामितस्माद्यज्ञैवधोऽवधः पशुरु  
 त्पादितोदेवैर्यज्ञार्थंचविधानतः इदानींत्वंमहोत्साहाच्छतव्योसिमयापुनः अजोसिंस्वंपशुत्वेनयज्ञार्थंनिर्मितःपुरा  
 अतःसर्वनिदानेनत्वांश्रीपूजां करोम्यहं पशुमेनंमयादत्तमपशुत्वंप्रदेहिमे देवतावलिदानेनमांसेनरुधिरेणच दातु  
 रापद्मिनाशायछागालायनमोनमः लोकानामुपकारार्थंपशुःसृष्टोमयाधुना प्रोक्षितोभवतीश्रीत्वैमामात्मनचनारय  
 अथखड्गपूजा कृष्णपिनाकपाणिंचकालरात्रिस्त्ररूपिणं उग्रंरक्तास्यनयनंसर्वासुरभयकरं रक्तांबरधरंचैवपशह  
 स्तंकुटुंबिनं पिवमानंचरुधिरंभुजानंक्रव्यसंहतिं रसनात्वंचंडिकायाःसुरलोकाप्रसादक इतिध्यात्वा पूजयेत्  
 ओंस्फ्रैं १ फट्त्वज्रेभ्यस्खड्गस्वरूपिणातीक्ष्णधारेणपशुसंहर १ ओंःह्रींकालिकालिवज्रेभ्यस्खड्गस्वरूपिणोहृदंढायैनम इतिसं  
 पूज्य आसिर्विशसनःखड्गस्तीक्ष्णधारोदुरासदः श्रीगर्भेविजयश्चैवधर्मपालनमोस्तुते इत्यष्टौतवनामानित्वय  
 मुक्तानिवेधसा नक्षत्रंक्रुत्तिकतेतुगुरुर्देवोमहेश्वरः हिरण्यंचशरीरंतेदेवतंचजनार्दनः पितापितामहोदेवस्त्वंमांपाल  
 यसर्वदा नीलजीमूतसंकाशस्तीक्ष्णदंष्ट्रःकुशोदरः भावशुद्धोऽमर्षेणअतितेजास्तथैवच इयंयेनधृताक्षोणिहिनश्च  
 महिपासुरः तीक्ष्णधारायशुद्धायतस्मैखड्गगायेतेनम इतिस्तुत्वा रक्षार्थंवंचनस्थोसिमुक्तेमोचिरोमया देव्याः  
 श्रीतिसप्तपाद्यस्वर्गच्छपशूत्तम इतिबंधानुमोचयित्वा मूलमंत्रंपठेत् अथापरेणमंत्रेणच्छेदेयेत् ओंःह्रींश्रीचौचंडि  
 कायैलोहदंढायैःह्रींइमंपशुमहातृप्तिमहानंदंकुरुकुरुमुर २ स्वेष्टदेविगृह्ण २ स्वाहा कालिकालिरफ्रैं १ का  
 लिवज्रेभ्यस्खड्गपाणिनितीक्ष्णधारेणहनिस्वाहा अयंयल्लिर्मयादत्तः पशूनांचपशूत्तमःगृह्ण २ महादेविरक्षनां

दुरितार्णवात् रुधिरं मस्तकं स्कंधं ततो देव्यै निवेदयेत् घोरदंष्ट्राकारालस्ये सुशामां संप्रिये सदा बलिगृहणमहादे  
 विपशुरक्तसमांसकं अंबाडिके चंडिकायै काकोलूकग्रपरितुष्यै ह्रीं १ इदं पिशितं रक्तकं गृह्ण १  
 स्वाहा आहारैरुधिराकाक्षि बलिगृहं जयं कुरु मम शत्रुं संहारिणि न वदुर्गसुराचितं इमं पिशितं  
 रक्तं स्वाहा ततो देव्यै स्तुत्वा नत्वा स्वदंष्ट्रास्य विहरेत् इति मंत्ररत्नदर्पिकोक्तबालिदानविधिः  
 अथ संक्षिप्तबालिदानविधिः उत्तराभिमुखो भूत्वा बलिं पूर्वमुखं तथा निरीक्ष्य साधकः पञ्चादिमंत्र  
 मन्दीरेयेत् पशुत्वं बालिरूपेण मम भार्यादुपस्थितः प्रणमामि नमः सर्वरूपिणं बलिरूपिणं चंडि  
 काप्रीतिदानेन दातुरापहिनाशनं चामुंडाबालिरूपाय वल्लभ्यते नमोऽस्तुते यज्ञार्थं बलपः सृष्टाः स्वयमेव स्वयं भुवा  
 अतस्त्वांघ्रातयाम्यद्यतस्माद्यज्ञैर्वधोऽवध. ऐं ह्रीं श्रीमिति मंत्रेण तं बलिं मंत्ररूपिणम् चितयित्वान्यसेत्पुष्पं मूर्ध्नि तस्य  
 तुभैरव ततो देवीं समुद्दिश्य काममुद्दिश्य चात्मनः आभिपिच्य बलिं पश्चात्करवालं च पूजयेत् अथ मंत्रक्रमः बलिमभि  
 पिच्य चंदनादिभिः संपूज्याद्येत्यादि दशवर्षां च चिन्नदुर्गां प्रीतिकाम इमं छागबलिं बहिर्देवतं भगवत्यै दुर्गादेव्यै तुभ्यम  
 हंघातयिष्ये इति संकल्प्य खड्गं पूजयेदितिं कृष्णपिनाकपाणिं च कालरात्रिस्वरूपिणं उग्रं रक्तस्य नयनरक्तमा  
 ल्यानुलेपनं रक्तांबरधरं चैव पाशहस्तं कुटुंबिनं पिवमानं च रुधिरं भुजानं क्रव्यसंचयै रसनात्वं चंडिकायाः सुरलो  
 कप्रसादक इति ध्यात्वा ह्रीं खड्गाय नम इति चंदनपुष्पधूपदोपनैवेद्यतांबूलां निंद्यात् तिथितत्वे तु ऐं ह्रीं श्रीं  
 खड्गं पूजयेत् ततः कृतांजलिः पठेत् आसिर्विशसनः खड्गस्तीक्ष्णघरोदुरासदः श्रीगर्भविजयश्चैव धर्माधारनमो  
 स्तुते इत्यष्टौ तव नामानि स्वयमुक्तानि वधसेत्यादि पूजयित्वा ततः खड्गं आहुं फडिति मंत्रकैः गृहीत्वा विमलं खड्गं  
 छेदयेद्वलिमुत्तमं पचाष्टलक्षणोपेतं गंधपुष्पसमन्वितं विधिवत्कालिकालीति जप्त्वा खड्गेन घातेयेत् ओं कालिकालि

यज्ञेश्वरलोहदंडायै नमः इति मंत्रः तदुत्थं रुधिरं मांसं गृहीत्वा पूतनादिषु आदिं शब्दाच्चरकोविदोपापपराक्षस्यः नैर्ऋ-  
तेभ्यः प्रदातव्यो महाकौशिक मंत्रतः ओं ऐं ह्रीं कौशिकी रुधिराधिराण्यायतामिति । तस्याग्रतो नृपः स्नायात्कृत्वा शत्रुं तु प-  
ष्टिकं खड्गेन घातयित्वा तु दद्यात्स्कंदविशाखयोः स्थानेनियोजयेद्द्रक्तांशिरभ्यसप्रदं पकं एवं दत्त्वा बलिं पूर्णफलं  
प्राप्नोति साधकः बलिदाने तु दुर्गायाः सर्वत्रायं विधिः स्मृत इति अथ महिषबलिदानमंत्रः यथावाहं भवान् द्वेष्टि यथावाह  
सिंचाडिकां तथा मम रिरिपून् हिंसु भव हलालायक यमस्य वाहनस्त्वं तु पशुरूपधरा न्यय आयुर्विंतं यशोदेहिकास  
रायनमोऽस्तुते विस्तरस्तु तिथितत्त्वे द्रष्टव्यः इति संक्षिप्तबलिदानं अत्र च त्रिंशद्द्वयनिमित्तं पूजादिमहालयश्राद्ध  
वदेकादिन आद्यस्याकार्थं वृद्धी तद्देवावृत्तिरिति निर्णयार्थं एककालकर्त्तव्यत्वेनोपवासवत् पूजापितेत्रेणकार्येति  
कालतत्त्वविवेचने स्वस्याशक्तावन्येन पूजादिकारयेत् स्वयं वाप्यन्यतो वापि पूजयेत् पूजयितवोक्तत्वात् इदं चेदे-  
वी पूजनं शुक्रास्तादावपिकार्यं तदुक्तं धर्मप्रदीये नष्टशुक्ले तथा जीवोसिंहस्य च बहुरूपतः कार्यो वैवस्वदेव्यर्चाप्रत्य  
हं बलिकर्म तद्वति मलमासे तु वचनाभावात् न भवति अत्र दुर्गायात्रोक्ता शिवरहस्ये तत्रैव दुर्गाविमलतिष्ठत्यमललो-  
चना सर्वदुर्गहरा नित्यं स्वभक्तभयदायिनी तत्राश्विने शुक्लपक्षे प्रतिपद्यधिक्रमात् नवमीदिन पर्थं पूजाकार्यो प्र-  
यत्नतः सासर्वातिहरा नित्यं देवीकाशिनिवासिनां पूजिता भक्तवरदा भवत्येव न संशय इति इति प्रतिपत्पूजनं प्र-  
तिपदादिपुविशेषो दुर्गाभक्तिरंगिरण्यां भविष्ये केशसंस्कारद्रव्याणि प्रदद्यात्प्रतिपदिने पट्टडोरं द्वितीयां किं  
शसंचयहेतवे दर्पणचतुतीयायां सिंदूरालंकेतथा मधुपर्कचतुर्थी तु तिलकेनेत्रमंडनं पंचम्यामंगरांगचतु-  
लंकरणा निच षष्ठां विस्त्वतरोर्वाधं सायं संख्यासु कारयेत् सप्तम्यां प्रातरानीय गृहमध्ये प्रपूजयेत् उपोषणमथाष्ट-  
म्यामुग्रचंडाबलितथा कुमारीपूजनीया च भूषणीया च भूषणैः संपूज्य त्रैषणं कुर्याद्दशम्यां शाचरीः सवेः अनेन वि-



धिन्यास्तुदेवीप्रीणयतेनरः स्कंदवत्पालयेद्देवीतंपुत्रघनकीर्तिभिः कृत्यतत्त्वाणैर्वेलंगे कन्यायांकृष्णपक्षेत्तु  
 जयित्वाद्रभेपिवा नवम्यांवोधयेद्देवीमहाविभवविस्तरैः शुक्लपक्षेचतुर्थीतुदेवीकेशविमोक्षणे प्रातरेवतुपंचम्यां  
 स्नापयेत्सुशुभैर्जैलैः पष्ठ्यांसायंप्रकुर्वीतचिल्वष्टक्षेऽधिवसनं सप्तम्यांपत्रिकापूजाश्रष्टम्यांचाप्युपोषणं पूजाच  
 जागरश्चैव नवम्यां विधिवद्वलिः विसर्जनंदशम्यांतुक्राडौतुकमंगलैः प्रत्यहंसाधारणंदानंतरमप्युक्तं देवीपु  
 राणे नारिकेलिफलादीनिनवकंनवकंप्रिये तथाष्टणमयपात्राणिसपयांसितयैवच वंशपात्राणिवस्त्राणिभक्ष्यभोज्या  
 न्वितानिच यदिवातिलपात्राणिमृत्पात्राण्ययवापुनः अथवाचान्यपात्राणिपंचासुतभृतानिच सौभाग्यपात्रा  
 ण्यथवाकुंकुमादिभृतानिच दुर्गादेवीप्रीयतांमह्युक्तवाविधिवद्वदेत् दुर्गादेवीप्रसन्नास्यादिति अत्रस्त्रीव्रतै  
 विशेषः परिभाषायां ज्ञेयः अथाशौचेविशेषोपनिर्णयामृते विश्वरूपनिबंधे आश्विनस्यसितेपक्षेप्राख्येनवरात्र  
 के शावाशौचिसमुत्पन्नोक्रियाः कार्याः कथंबुधैरिति प्रश्ने सूतकंवर्त्तमानेचसमुत्पन्नंपदाभवेत् देवीपूजाप्रकर्त्त  
 व्यापशुपक्षिविधानतः अत्र नवरात्रे वर्त्तमाने सूतकंयदोत्पन्नंभवोदित्यन्वयः तथा सूतकेपूजनंदेव्या दानंचैववि  
 शेषतः देवीमुद्दिश्यकर्त्तव्यंतत्रदोषोपनिविद्यतइति गौडनिबंधे तिथितत्त्वेप्युक्तं आश्विनकृष्णनवम्यादिशुक्लप्र  
 तिपदादिपक्षादिसप्तम्यादिकैककर्म अत्रअमध्यअशौचपातेऽपिनक्षत्रः संकल्पोव्रतसत्रयोरिति विष्णुकेः आ  
 रब्धंस्वयमेवकार्यं अनारब्धंन्येनकारयेदितिदेवोदासांये रजस्वलात्स्वयेनकारयेत् सूतकादिवद्विशेषव  
 चनाभावात् अत्रनिर्णयामृतादौ चदाशौचेपिनवरात्रपूजादिकंस्वयमेवकर्त्तव्यमित्युक्तंतन्मृगंशिवार्चनचंद्रिकाग्रंय  
 लिखितनारदादिपंचरात्रग्रंथविरोधात् तथाच तत्त्वसागरसंहितायां आतुरीसौतिकीचैवत्रासीदौर्वाधिकीतथा  
 साधनाभाविनीचेतिपंचधाभिद्यतेपुनः यदिलंघनपर्यंतोव्याधिरात्मनिदृश्यते तदापूजानकर्त्तव्यस्थंडिलेप्रतिमा

सुच नरुनानंदतकाष्ठवाकुर्याद्वोममथापिवा रविमंडलमालोक्त्यप्रतिमामथवापुनः मूलमंत्रं संरुज्जप्त्वा पुष्पं साक्षत  
मुक्षिपेत् आतो व्याधिभिरत्युग्रैः क्हांतश्चैवोपवासकैः निर्जसामयिकैर्वापि स्वकर्तव्यसमापयेत् स्नात्वा देवमथार्त्त  
श्रगुरुन्विप्रान् प्रपूज्य च एतावत्कालविच्छिन्ना पूजायुस्मत्प्रसादतः नर्दोषोस्त्वितिसप्रार्थय पुनः पूर्ववदाचरेत् यस्तु  
रोगवशान्मोहवशाद्दोष उपपागतः जपेन क्षालनीयः स्याद्दानेन हवेन चेत्यादि अथ सूतकिंन पूजां वदाम्यागमवोधितां  
स्नात्वा नित्यं च निर्वस्यमानस्याक्रियया तु वै ब्राह्मपूजाक्रमेणैव स्थानयोगेन पूजयेत् यदि कार्मीन चैत्कार्मीनित्यं पूर्व  
वदाचरेत् आसि कीवक्ष्यते पूजायै वागमवोधिता लब्धं वायादिवालवधमित्यादि सर्वालाभे तु पूजोदकेन कर्तव्यं वा  
नचेत्तयं च विद्यते तदा संपूजयेद्देवं भावनान्कुसुमादिभिर्दोषो धिर्को प्रवक्ष्यामि पूजा मागमवोधितां मूर्खस्त्री बालवृद्धा  
धादुर्वोधा इति भाषिताः मूलमूर्त्तिषडंगानि तेषां पूजा विधीयते अन्येषामपि सर्वेषां प्रोक्ता संक्षेप कर्मणि यानि तु वि  
ष्ण्वादि वचनानि यज्ञत्रत विवाहेषु श्राद्धे होमार्चने जपे आरब्धे सूतकनस्याद नारब्धे तु सूतकं प्रारंभे वरणं यज्ञे संकल्पे  
व्रतसत्रयोः नां दीमुखं विवाहादौ श्राद्धे पाकपरि क्रियेति जपे देवार्चना विधिः कार्यो दीक्षां चित्तैर्नरैः नास्ति पापं यतस्ते पां  
सूतकं वायतात्मनामिति देवीयामलवचनम् सूतके मृतके चैव धूमोद्गारादिकेतथा जप्यं चार्घ्यं तथा कुर्यान्मंत्रन्यासपुर  
स्सरमिति मृडानां तंत्रवचनं श्रद्धयग्रहणं पूजोपलक्षणं शिवविष्ण्वर्चनेर्दाक्षायस्थचाग्निपरिग्रहः ब्रह्मचारियतीनां  
च शरीरेनास्ति सूतकमिति विष्णुयामलवचनं सूतके मृतके चैव नित्यं विष्णुयमस्य च सानुष्ठानस्य विप्रैर्द्रस्यः शु  
द्धिः प्रजायत इति नारदपंचरात्रवचनम् उपासेनेतु विप्राणां भगशुद्धिः प्रजायत इति पाराशरवचनम् सूतके मृत  
के वापिनित्याज्यं शिवपूजनमिति लिङ्गपुराणवचनमेतानि सर्वाणि ब्राह्मणपरा एव विप्राणामित्युक्तेः ब्राह्मणस्यैव  
पूज्यो ह शूचैरप्यशूचैरपि पूजां गृह्णामि शूद्रस्य पुनः स्वाचारवर्तिन इति शिववचनाच्च अत्र शूद्रस्येत्युपलक्षणं

क्षत्रियवैश्ययोऽपि विप्राणामपि तौत्रिकनित्यपूजायोमेवाधिकारः यज्ञादौ तु न अग्निहोत्रादि कर्मा  
 थं शुद्धिस्तात्कालिकीमेतेति वचनेनाऽग्निहोत्रादिवैव शुद्ध्यभिधानात् तात्कालिकी यावता  
 कर्म सिध्यति नैमित्तिक काम्यतांत्रिक पूजायां तु तेषामप्यनाधिकारः सूतेकस्मृतकेचापि वर्त्तमाने तु  
 नारद कामतः पूजिते मंत्रे शक्तिकादौ च कुत्रचित् अपेक्ष्यं च शतं मंत्री सिद्धमंत्रस्य भक्तिः शतत्रयमका  
 माच्च प्राचाश्चित्तविधौ जपेदिति नारदपंचरात्रवचनात् कृत्यरत्नावल्यामपि मात्स्ये अंतरातरजोयोगे पूजाम  
 न्येन कारयेत् एवमाशीचेऽपि सूतकात्यायनसमाख्यमनेकाहं तु यद्व्रतं कायिकं तत्तुर्वीतन तु दानं च न जपं सूतका  
 हेतुयत्किंचिद्धानाद्यंतरितं भवेत् सूतकानंतरे त्वन्विहृतत्कर्त्तव्यमंतद्वितैरिति तस्मात्सूतकिभिः पूजनं न कार्यं प्रतिनिधि  
 द्वारा तु कार्यमेव दीक्षितं येष्वेवमेव अतएव सूतके शिष्टैः पूजनं न क्रियत इत्याचारोऽपीत्यलं विस्तरेण इति न वरात्र  
 सूतकादिनिर्णयः ॥ आश्विनशुक्लद्वितीयायां दानस्यानंतफलं वचनं तु द्वितीया प्रकरणे वक्ष्यते आश्विनशुक्लपंचम्यां  
 मुपांगललिता व्रतं दक्षिणात्येषु प्रसिद्धं तद्रुकं स्कांदि शुक्लपक्षस्य पंचम्यामिषेमासि चरेद्व्रतमित्यादि अत्र पंचमी  
 रात्रि न्यापित्री ग्राह्येति क्वचित् मध्याह्न न्यापित्री ग्राह्येत्यपरे वचना नितु पंचमी प्रकरणे वक्ष्यते कथा पूजनं दिकमपि  
 तस्मिन्नेव प्रकरणे बोध्यं इति पंचमी कृत्यम् आश्विनशुक्लपक्षे मूलनक्षत्रे सरस्वती स्थापनां कार्यम् यथोक्तं निर्णयाम्  
 ते देवी पुराणे मूले पुस्थापनदेव्याः पूर्वापाढासु पूजनं उत्तरासु बलिं दद्याच्छ्रवणेन विसर्जयेत् रुद्रयामलेऽपि मूल  
 क्षेचसुरार्धाशु पूजनीया सरस्वती पूजयेत् सत्यह देवया वद्वैष्णवमृक्षकं नाध्यापयेन्नैव लिखेन्नाथीयात कदाचन पु  
 स्ते के स्यापि तां देवा विद्या कामो द्विजोत्तमः मूलस्याद्यपादे आवाहनमिति शिष्टाः श्रवणाद्यपादे च विसर्जनं आ  
 दिभागो निशार्थांशु अवणस्य यदा भवेत् संप्रपणत दे देव्या दशम्यां च महोत्सव इति चिंतामणौ ब्रह्मांडपुराणात् अथ

पथीकृत्यनिर्णयामृते आश्विनशुक्लपंचम्यांस्थापितायादेव्याः सप्तम्यापूजार्थं पञ्चानक्षत्रयुक्तायामसंभवे केवलाया  
 मपि विल्ववृक्षनिर्मंत्रणं कार्यं कालिकापुराणे बोधयेद्विल्वशाखायां पञ्चादिवर्षे फलेषु चेत्यादि श्रत्रसर्वत्र तिथिनक्षत्रयो  
 गादरो मुर्यः कल्पः तदभावे तु तिथिरेव ग्राह्या तिथिः शरीरे देवस्य तिथिर्नक्षत्रमाश्रितं तस्मात्तिथिप्रशंसंति नक्ष  
 त्रान् तिथिं विनैति विद्यापातिलिखितवचनात् देवलः तिथिनक्षत्रयोर्गोद्वयोरैवानुपालनं योगाभावे तिथिग्राह्या  
 देव्याः पूजनकर्मणीति श्रत्रचपथीसायंकालव्यापिनी ग्राह्या पञ्चाविल्वतरौ बोधं सायंसंध्यासु कारयेदिति भविष्य  
 वचनात् पञ्ची प्रवेशात्पूर्वेद्युः सायंकाले पथ्यभावे तत्पूर्वे दिने ऽधिवासनं कार्यं कालात्यं तासं चैव विवासानलोपः पथ्यां  
 सायं प्रकुर्वीत विल्ववृक्षे ऽधिवासनमिति वचनादिति कल्पतरुः सायं श्रुतिः फलातिशयमात्रार्थं न तु कर्मलोप इत्याचार्य  
 चूडामणि कृत्य रत्नवल्यां कालतत्त्वविवेचने चैव मेव श्रमं त्रणेतु पञ्ची प्रवेशाव्यवहितपूर्वे दिने कार्यं पञ्ची प्रवेशनं रात्रौ न  
 कार्यं पञ्ची विसर्जनं रात्रौ न कार्यं पञ्ची विसर्जनं रात्रौ प्रवेशं च करोति यः तस्य राज्याविनाशः स्याद्राजाचविक  
 लो भवेत् ऋक्षयोगानुरोधेन रात्रौ पञ्ची प्रवेशनात् विसर्गवाचरेद्यस्तु सराष्ट्रं सविनश्यतीति निषेधात् तेन च पञ्ची  
 प्रवेशात्तस्याष्टमी विद्यायां सप्तम्यां प्रातः कर्तव्यत्वात् तदव्यवहितपूर्वे दिन एव सायान्हे पथ्यभावे प्यामंत्रणं कार्यं पञ्ची  
 प्रवेशात्पूर्वेद्युः सायान्हे विल्ववासिनीं चंडीमामंत्रयेद्विद्वान्नात्र पथी पुरस्क्रियति ब्रह्मांडपुशणवचनात् मत्स्यसूक्ते ऽपि  
 ज्येष्ठाचाप्यथवा पथीसायंकाले न चेद्भवेत् सायमेव तथापि स्यात् विल्वशाखाभिर्मंत्रणे पूर्वार्धे सनक्षत्रांसायं प्राप्ता  
 मपित्यजेत् यदा तु पत्रिकापूजानपरेद्युर्भाविष्यति सानि कष्टं तु यत्पूर्वं पत्रिकादिव सस्य तु तद्दिने वरणं कृत्वा परेशां  
 प्रवेशयेदिति तत्र पूजनक्रमः विल्वाभ्यां शंगत्वा विल्ववृक्षाय नम इति विल्वतरुं संपूज्य विल्ववृक्षे जयंती मंत्रेण  
 दुर्गे इहा गच्छेति धेति दुर्गा मावाह्य षोडशभिः पंचभिर्वा पृच्छां रस्तां तत्रैव संपूज्य गीतवाद्यघोषपरः सरतत्रैव देवीं

बोधयेत्तत्र मंत्रः राघणस्यवधार्थारामस्यानुग्रहायच अकालेब्रह्मणाबोधोदेव्यास्त्वयिकृतःपुरा अहमप्यश्विने  
 पद्मांसायान्हेवोधयाम्यतः ततोविल्वतरुमामंत्रयेत् मेरुमंदरकैलासहिमवच्छिखरेगिरौ जातःश्रीफलवृक्ष  
 स्वमंविकायाःसदाप्रियः श्रीशैलाशिखरेजातश्रीफलश्रीनिकेतन नेतव्योऽसिमयावृक्षपूज्योदुर्गास्वरूपतइति  
 एवंदेवोमधियास्यस्वगृहमागच्छेदितिपठित्वं ततः परदिने सप्तम्यांमूलयुकायांवा पूर्वदिनामीत्रितविल्वतरुस  
 मीपिंगत्वापुनस्तंसंपूज्यगृहंप्रवेशयेत् तदुक्तंहेमाद्रौलिंगे मूलाभावेतुसप्तम्यांकंवलायांप्रवेशयेत् युग्माभ्यांनव  
 विल्वस्यफलाभ्यांशांखिकांतथा तथैवप्रतिमांदेव्याः स्नात्वाभ्युक्ष्यप्रवेशयेत् अत्रचोपवासपूजादावावोदयिकीसप्त  
 मीग्राह्या नतुयुग्मवाक्यात्पूर्वो युगाद्यावर्षष्टाब्दिश्चसप्तमीपार्वतीप्रिया रवेरुदयमीक्षेतनतत्रतिथियुग्मतैति कृत्य  
 तत्त्वाणवोदाहृतवचनात् भगवत्याःप्रवेशादिविसर्गताश्रयाःक्रियाः तिथावुदयगाभिन्यांसर्वास्ताःकारयेद्वध  
 इति तिथित्वेनंदिकेश्वरपुराणाच्च दुर्गाभक्तिरंगणयामप्येवम् तत्रापिघटिकांतोन्यूनत्वेपरानकार्यो व्रतोपवास  
 नियमघटिकैकापिमाभवेदितिदेवलोकेरितिगौडाः दाक्षिणात्यास्तुयुग्मार्थंकुर्वीते पत्रिकापूजाचपूर्वाह्णएवकार्या  
 नतुमलानुरोधान्मध्याह्नादावितिकृत्यतत्त्वाणैवेत्तकः ज्योतिषेऽपि पूर्वाह्णेनचपत्रिकाशुभकरीसंग्रामधारावहासा  
 यान्हेवध्वंधनादिकलहंसर्वक्षतंसर्वदा सप्तम्यामस्तगायांयादिविशतिगृहंपत्रिकाश्रीफलाद्या राज्ञःसप्तांगराज्यं  
 जनसुखमखिलंहंतिमूलानुरोधात् तस्मात्सूर्योदयस्थानरपतिशुभदांसप्तमीप्राप्यदेवीं भूपालेवेशयेत्तांसक  
 लजनहितांराक्षसक्षीविहायेति अथसप्तम्यादिदिनत्रयाविहितंपत्रिकापूजनंतत्कृत्यंचोच्यते नित्यविधिनिर्वर्त्यपूर्वं  
 निमंत्रितविल्वसमीपंगत्वासंपूज्यागच्छवरदेदेवीतिपूर्वकमंत्रपठित्वाप्रार्थयेत् विल्ववृक्षमहाभागसर्वदाशंकरप्रि  
 य गृहीत्वातवशाखांतुदुर्गापूजांकरोम्यहं शाखाच्छेदोद्भवंदुःखंनचकार्यस्त्वयाप्रभोइति ततःफलद्वययुक्तांशोभना

मपराजितादिगतामेकांशां छेदयेद्दानस्यत्येनमंत्रेण भवस्तु वनस्पतेशतवल्शोविरोहः सहस्रवल्शवि  
वयंरुहेम यत्त्वामयं स्वधितिस्तेजमानः प्राणिनायमहेतुसौभगायेति क्वचित्तुल्लिधिफट् जौह्नुफट्स्वहेतिमंत्रः तत  
स्तांशास्वामानीयगृहगणेषुपीठैस्संस्त्राप्यविल्वशाखायै नमइत्यादिभिः पूजयित्वा विल्वशाखायांमृण्मयप्रतिमायांच  
देवीमावाहनपुरस्सरं तथैवपूजयित्वा मापमक्तादिबालिचदत्त्वादोलादिनाशाखां प्रतिमांचपूजागृहद्वारदेशमानीयत  
त्रैवस्थापयित्वापूजागृहस्थितानिभूतेभ्योनमइति गंधादिभिःसंपूज्य भूताःप्रेताःपिशाचाश्चयेवसंस्त्यत्रभूतले तेषु  
हृणंतुमयादत्तौबालिरेपप्रसाधितः पूजितांगधपुण्याचैर्बलिमिस्तर्पितास्तथा देशादस्माद्विनिःसृत्यपूजांपश्यंतुमरु  
ताभूतेभ्यएवमापमकबालिर्नमइतिसंपूज्यलोत्सर्गेणबालितेभ्योदत्त्वा अपसर्पंतुतेभूतायेभूताभूमिपालकाः भूताना  
मविरोधेनपूजाकर्मकरोम्यहनितिपठित्वा फडितितान्यपसारयेत् सर्षपादौश्चविकिरेत् तथाच कालिकापुराणे  
स्थितेषुतत्रभूतेषुनैवधर्मं डलंतथा विलुपंतिमहालुब्धानवगृह्णंतिदेवताः तस्माद्यत्नेनकर्तव्यंभूतानामपसारण  
मिति शारदातिलके विकिरान्विकिरेत्तत्रसप्तसप्तान्शराणुना लाजाचंदनसिद्धार्थफलपुष्पकुशाक्षताः विकि  
राइतिसंप्रोक्ताः सर्वविघ्नविनाशनाइति शराणुःफडित्यस्त्रमंत्रः सचाभिर्मंत्रणेविकिरणेच ततःपुनःशाखायांप्रति  
मायांदिवोसंपूज्यश्रीशैलेऽयादिनेतव्योसिमयागच्छपूज्योदुर्गास्वरूपतयाशाखांध्यात्वागतिवाद्या  
दिघोषेण प्रतिमासाहितांतांपूजागृहंप्रवेश्य आरोपितासिदुर्गेत्वंमृण्मये श्रीफलेऽपिच स्थिरान्तितांतंभूत्वाभेयगृहत्वंका  
मदाभवेतिपूजास्थानेशोभनपीठेपरिस्थीरकृत्य पूर्वोक्तप्रकारेणप्राणप्रतिष्ठाकृत्वा प्राणप्रतिष्ठांमंत्रेणप्रतिष्ठाप्यसपु  
ष्पाक्षतानादाय आवाहयाम्यहं देवांमृण्मये श्रीफलेतथा कैलासशिखराद्विविध्व्याद्रैर्हिमपर्वतात् आगत्यविल्व  
शाखायांचंडिकेकरुसन्निधि भगवतिदुर्गेइहागच्छत्युमामावाह्य स्थापितासिमयादेविश्रीफलेमृण्मयेपिच आयु

शरोरग्यभैश्वर्यदेहिदेविनमोऽस्तुते भगवतर्तुर्गोइहतिष्ठेतिस्थापयित्वाकृतंजलिः दुर्गेदुर्गंस्वर्गमासि मुरतेजोमहाव  
 लेसदानंदकरेदेविप्रसीदममसिद्वये एहोहिभगवत्पंथशत्रुक्षयजयप्रदे भक्तिः पूजयाभित्वांदुर्गेदेविसुरार्थिने प  
 ल्लवैश्चफलोपेतैः पुष्पैश्चसुमनोहरैः पल्लवसंस्थितेदेविपूजयेऽंगप्रसदमे दुर्गेदेविइहागच्छमात्रिध्यामिहकल्पन  
 यज्ञभागान्गृहणत्वंयोगिनीकोटिभिः सहतिपठेत् ततो जयंतित्यादिमंत्रेणानुलेपनांतं पूजयित्वा पुष्पांजलित्रय  
 दद्यादौ दुर्गयै नम इत्यादिद्युत्तेन ततः अमृतोद्भवं श्रीवृक्षं शंकरस्य सदाप्रियं विलम्पत्रं प्रयच्छामि सर्वकामार्थं तिष्ठ ये इति द्रोण पुष्पं च निवेद्य  
 इति विल्वपत्रं ब्रह्मविष्णुशिवादीनां द्रोण पुष्पसदाप्रियं तच्चेदुर्गे प्रयच्छामि सर्वकामार्थं तिष्ठ ये इति द्रोण पुष्पं च निवेद्य  
 जयंतित्यादिद्विमानि पुष्पाणि दुर्गयै नम इति जाती चंपकादि सुगंधि पुष्पाण्यपि दत्त्वा तथैव धूपदीपनानां नेच पुनरा  
 यमनीयतां बूलानि दत्त्वा पूजासादुगुण्यार्थं किंचिद्वक्षिणांच दत्त्वा स्तुतिभिः स्तुत्वा प्रणम्य वद्वांजलिः प्रार्थयेत् महिषाग्नि  
 मसामधेयं चामुंडे मुंडमालिनि द्रव्यमारोग्यभैश्वर्यदेहि देवि नमोऽस्तुते कुंभेन समालब्धे चंदनेन विलेपिने विलम्पत्रं  
 तापीद्भिर्दुर्गेऽक्षरणागतः सर्वमंगलेति रूपं देहीति च श्लोकद्वयं पठेत् ततः कदल्यादिपत्रिकासु पूजा तास्तु रंभाकपिह  
 रिद्राण जयंती विल्वदाडिमौ अशोको मानवृक्षश्च धान्यादि नवपत्रिका इति कृत्य तस्याणैवेतकाः तत्र रुदल्यां ब्रह्मा  
 णीं दारुभिर्गन्धतिकां धान्ये लक्ष्मीं हरिद्रायां दुर्गां माने चामुंडां कर्पूकालिकां विल्वे शिवां अशोके शोकरहिता जयं  
 त्यां कीर्त्तिकां गणपूजयेत् कौस्तुभे तु विल्वालम्बे पत्रिकांतरेऽपि बोधनं कार्यं दुर्गाभक्तिरंगिण्यां रंभादीनामपि तत्स  
 मनेन भिधानादिति तिष्ठित्येतत्तौ चलिदद्याद्गुर्गां शिवाभित्यादि च पठेत् कालतत्त्वविवेचने पत्रिकापूजाप्रतिपत्तिष्ठा  
 पिदेनी प्रतिमासभीषण्य दत्ताप्रतिमापूजायामपि सप्तम्यादि पक्षस्तदापत्रिकैव सह प्रतिमायाश्चपि देव्यर्थकृतग्रह  
 ११॥ विगिराजनांतं कसैव्यमिति दुर्गाभक्तिरंगिण्यामिति एवमेवाष्टमी नवमी दशमीदिनेष्वपि पूजा बोध्या इति सप्त

मां पूजाविधिः अथाष्टमी साचूर्णोचितैस्खंडाचेन्नवमीविद्याग्राह्या सप्तमीविद्यायानिपिह्स्वात्सर्वथानवमी  
 विद्वेव ग्राह्यवचनानितुअष्टमीप्रकरणेष्वयंते अत्रकृत्यमुक्तंनिर्णयामृतं भविष्योत्तरं तत्राष्टम्यांभद्रकाली दक्षयज्ञ  
 चिनाशिनी प्रादुर्भूतामहावोरायोगिनीकोटिभिःसह अतोऽर्थपूजनीयासातस्मिन्नहनिमानवैः उपोषितैर्वैश्व  
 मात्यधूपरत्नानुलेपैः आमिषैर्विविधैःआकैहोमैर्ब्राह्मणतर्पणैः विल्वपत्रैःश्रीफलैश्चदनेनघृतेनवा पशुभिःपान  
 कैर्हयैरात्रौजागरणेनवेति अयंचकेवल्लाष्टमुपवासः पुत्रवतेनिषिद्धः उपवासंमहाष्टम्यांपुत्रवान्नसमाचरेत् यथा  
 तथावापूतात्माव्रतीदेवीप्रपूजयेदितिकालिकापुराणोक्तेः अहनीतिश्रवणाद्दिनपूजाप्रतीयते निशायांपूजितादेवीत्यने  
 नप्रागुक्तवचनेनकन्यासंस्थेरवावित्यादिनाचाष्टम्यांश्रावपिपूजनंकर्तव्यमित्युक्तं विशेषतोऽपिपूजनंतत्रकर्तव्यमि  
 तितत्र पुनः पूजांतथाष्टम्यांविशेषेणसमाचरेत् जागरंचस्वयंकुर्याद्बलिदानंमहानिशीति कालतत्त्वविवेचने  
 देवीपुराणे पशुघातःप्रकर्तव्योगवयाजवधस्तथा देवीतुपूजयित्वायेअर्धरात्रेऽष्टमीषुच घातयंतिपशून्भक्त्यते  
 भवंतिमहाबलाः बलिवचेप्रयच्छतिसर्वभूतविनाशनं तेषांतुष्यतेदेवीयावत्कल्पंतुशांकरभित्यादि भविष्योत्त  
 रे तस्यांसदापूजनीयाचामुंडामुंडमालिनी तस्यांयेह्यपयुज्यंतेप्राणिनोमहिषादयः सर्वेतेस्वर्गंतिंयांतिव्रतांपापं  
 नविद्यते यावन्नचालेयद्वात्रंपशुस्तावन्नहन्यते नतथाबलिदानेनपुष्पधूपविलेपनैः यथासंतुष्यतेमैवैर्भहितैर्वि  
 ध्यवासिनी बलिदानचमांसेनमद्येनसहितौदनं सप्तम्यांपत्रिकापूजाअष्टम्यांचाप्स्युपोषणं पूजाचजागरश्चैवन  
 वम्यांविधिवद्बलिरिति अत्रनवरात्रेषु स्वातिनक्षत्रेसाश्वस्याश्वपूजनमुक्तंदेवीपुराणे अश्वयुक्शुक्रप्रतिपत्स्वातियु  
 केशुभेदिने पूर्वमुच्चैः श्रवानामप्रथमाश्रयमाहरत् तस्मात्साश्वनैरः सोत्रपूज्योऽसौअह्वयान्वितैः पूजनीयाश्चतुरगा  
 नवमीयावदेवहिंशांति.स्वस्त्ययनंकार्यंतदतिपादिनेदिने धान्यंभल्लातकंकण्डवचांसिद्धार्थकास्तथा पचवर्णेनसूत्रेण



अथितीपातुंधयेत् वायव्यैर्वारुणैः सौरैः शार्कैर्मन्त्रैः सर्वेण्वैः वैश्वदैवैस्तथाग्नेयैर्हमः कार्योदिनेदिने अत्रत्राय  
 व्यैरित्यादिवहुवचनेभ्यः प्रत्येकं कर्पिजलाधिकरणन्यायेन मन्त्रेषु त्रित्वं लभ्यते तुरंगारक्षणीयास्तु पुरुषैः शस्त्र  
 पाणिभिः नचताड्याः क्वचित्तत्र नचवाह्याः कथंचनेति एतदुत्तरकृत्य भविष्योत्तरे जयाभिलाषी नृपतिः प्रति  
 पत्रभृति क्रमात् लोहाभिसारिकं भकारयेद्यावदष्टममिति लोहाभिसारिकविधानं तत्रैवोक्तं प्रागुदकप्रवणे देशे प  
 ताकाभिरलंकृतं मंडपं कारयेद्विष्यं नवसप्तकरंवरं षोडशहस्तप्रमाणमित्यर्थः आग्नेयं कारयेत्कुंडं हस्तमात्रं स  
 शोभनं मेखलात्रयसंयुक्तं योन्याश्च दलाभया राजचिन्हानि सर्वाणि शस्त्रान्यन्यानि यानि च आनीय मंडपे तानि  
 सर्वाण्यत्राधिवासयेत् ततस्तु ब्राह्मणः स्नातः शुक्लां वरधरः शुचिः उक्तां पूर्वकैर्मन्त्रैस्तार्क्ष्यैर्गर्जुह्याद्ध्युन लोहनामाम  
 वत्पूर्वदानवः सुमहाबलः सदैवैः समरेकुरो बहूधाशकलोकृतः तदंगसंभवं सर्वलोहसंदृश्येतेक्षितो शस्त्रास्त्रान्नै  
 र्हीतव्यं पायसं धृतसंयुतं हुतशेषं तुरंगाणां राजातमुपहारयेत् लोहाभिसारिकं मेतैतदृषिभिः स्मृतं धृतपल्यय  
 णान् आनुगजांश्च समलंकृतान् आमयेन्नगरे नित्यवेदिं धांपुरस्कृतान् प्रत्यहं नृपतिः स्नात्वा संपूज्य पिष्टदेवताः  
 पूजयेद्वाजचिन्हानि फलमाल्यविलेपनैः हुतशेषं प्रदातव्यमपि नायनिके गजे तस्याभिसारणाद्राज्ञो विजयः समु  
 दाहृतः पूजामन्त्रान्प्रक्ष्यामि पराणोक्तानहंतव यैः पूजिताः प्रयच्छंति कार्त्तिकार्त्तमायुश्यशो वलमिति प्रालिहेन्ने  
 नाराजितैश्चतुरंगैः कृते च लोहाभिसारिकेऽश्वयुजे अभिषिक्ते राजाश्चेत्ततो नृपाणां भवद्यात्रा अभ्युक्तशुक्लतिथौ द्वि  
 तीयादिके सप्तरात्रं तु वडवारूपेणैकास्वतिः सूर्यस्य वहतिरथ साभरेणाक्रांता क्रुद्धाश्च पात्रिरीक्षतेऽभीक्ष्णं तेषां  
 तेजः सत्त्वं च लंघयिष्यन्ति सावडवा तस्मात्स्वात्युत्पाताद्वाजिनो पीडा च भवति एवं च सप्तरात्रं स्वातेः संपातएव नि  
 र्दिष्टः तत्र दिवा करिणैरस्पर्ष्टवाजिनोरक्ष्याः अथ प्रयोगः षोडशहस्तप्रमाणं मंडपं पताकोपशोभितमैशान

प्रवणदेशे विधाय तदग्रेऽप्यहस्तमात्रमेखलमश्वत्थदलोपमयोनियुक्तं मनोहरं कुण्डं विधाय मण्डपैशानदेशे राजचिन्हा  
 निंशस्त्राणि स्थापयेत् अश्वशालांचगोमयलिप्तांसर्वतो वेष्टने न जनसंचारवार्जितानां नापुष्पफलाद्यलंकृतां धूपितां कृ  
 त्वा तस्यामुदयात्प्रागेव स्नापितानलकृतान्निर्जलपुष्पमालाभिरलंकृतांस्तुरगान्सूर्यकरस्पर्शवर्जं शस्त्रपाणयः पु  
 रुषाः सप्ताहरक्षेयुः तेषां कंठदेशेषु गुग्गुलामलकांधान्यमल्लतककुष्ठवचापामार्गवीजलोहश्चेतसर्षपाणांपंचवर्णे  
 सूत्रेण वस्त्रे पोदलिकां कृत्वा वध्नीयात् प्रतिपदः स्वातियोगाभावे यस्यां तिथौ स्वातियोगः प्रातर्भवति तामा  
 रभ्य नवर्षीपर्यंतमभ्यपूजाकार्या अश्वयुक्तशुक्लपक्षे तु स्वातियोगेशुभे दिने इति प्रकृत्य ब्राह्मे वाजिनीराजन  
 विधिरिति संप्रदायविदः अन्येतु सत्यामसत्यामपि स्वात्यां प्रातिपदि चित्रवैधृतियोगो द्वितीयाद्या पंचम्यां वा  
 श्वपूजारभः वाजिनीराजनपश्चाद्विवाचित्रांच वैधृतियुतिमित्यश्वशास्त्रोक्तेरित्याहुः द्वितीया विधिश्च उपबहारो  
 द्वये अश्वयुजे शुक्लपक्षे तिथौ द्वितीयादिसप्तरात्रं तु तत्र द्विवाकरिणैरुष्णवाजिनोरक्षयाः गुग्गुलं हिं गल  
 चैव वचापामार्गतडुलान् लोहसिद्धार्थकं चैव वध्नीयाद्वाजिकं ठके ग्रहहोमश्च कर्त्तव्यं ग्रहणा मर्चनं नथेति तृतीयापंच  
 म्योरपि विधिर्द्विष्टांगविदारणे स्वात्यादित्ये तृतीयादौ सप्ताहचाश्विने सिते रक्षां कृत्वा हयानां तु शांस्त्यानीराजयेत्त  
 त इति भूपालवस्त्रमे कांत्तिके मासि पूर्णायामष्टम्यां द्वादशी दिने आश्विने शुक्लपंचम्यां हयनीराजनस्मृतमिति अ  
 त्रपंचम्यतोत्कालेषु देवात्तदत्तारं भोगेण कालत्वेनाष्टम्यां द्वादशी पूर्णमास्यो विहिता इति बोधः सौगधिकपुष्पपंचसूर्यव  
 ह्नीवर्जयेदिति हयशारिरवचनात् सौगंधिकं तु कल्हारमित्यमरः सूर्यवस्त्रे ह्युदरेति प्रसिद्धा ततो यजमानो दिश  
 कालौ मकीर्त्य सकलशत्रुजघ्नसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं लोहाभिमारिकं यज्ञं वाजिनीराजनसहितं करिष्यइति  
 संकल्प्य गणेशपूजादि आचार्यवरणं कुर्यात् तत आचार्यः प्रत्यक्षाश्वपूजनार्पूर्वं प्रतिमादौ उच्चैः श्रवः पूजां विधाय

रेवंतपूजनं कुर्यात् रेवंतस्वरूपं माकैड्यपुराणे रेतसोऽश्वस्य रेवंताखण्डगीघन्वीतनुर्नवान् अश्वारूढः समुत्पन्नो वाण  
 तूणसमन्वितः तत्र मंत्रः शालिहोत्रे नमो देवाधिदेवाय तुरंगवलचारिणे सूर्यपुत्राय देवार्थं तुरंगं सहिताय च तुरंगप-  
 रिपद्यस्य नृगजौ परिधावति अश्वारूढं महातेजः सप्तिहस्तं महाबलं अश्वारिष्ठहरं देवं देवं तं हयवल्लीं सूर्यपुत्रं  
 मस्तेऽस्तु नमस्ते पंचवक्रक नमो गंधर्वाय रेवंताय नमो नमः सूर्यपुत्रं हयारूढं पंचवक्रं दं शांवकं रक्तवर्णं कशाख  
 ड्गं रेवंतं द्विभुजं स्मरेत् साश्वमश्ववाधिपं रक्षं शरणं त्वो ब्रजाम्यहमिति सूर्यपुत्रमहावाहो छाया ददनेन श्रान्ति  
 कुरुतुं रंगाण रेवंताय नमोऽस्तु ते इति वा सारसिधौ कुंकुमागुरुकूर्पूरचंदनाद्यनुलेपनैः पशुपुष्पाधर्षयैश्च धिमेदक  
 पायसैः ये पूजयन्ति रेवंतं तेषां श्रीरत्नपांयिनीति ततः प्रत्यक्षाश्वपूजनांतं नीराजनं च कृत्वा सिंहं सनांतं पूजां कुर्यात्  
 वक्ष्यमाणमंत्रैः कदाचिदेतामुपूजा सुखीकर्त्तव्यं प्रसक्तवापि रेवंतपूजां खीन कुर्यात् अभूद्वै पूर्वभूयस्य पत्न्या रेवंतपू-  
 जने सूननाशस्ततो नारी न नियोज्यात दर्वेन इति गोविंदांवे सारसिधुचरणात् सर्वपूजाति कुंडे गृह्योक्तविधिना श्रि  
 स्थापनादिकृत्वा ततो ग्रहाणामावाहनं ततो गृह्योक्तविधिना वायव्यादि लिगैर्भैत्रैकविंशतिमाज्याहुतीर्जुह्यात्  
 उक्ताकारपूर्वकैर्भैत्रैस्तच्छिगैर्जुहुयाद्घृतमिति भविष्ये वायवायाहार्हिति स्तृणामधुच्छंदाविश्वामित्रो वायुर्गंयत्री वाजि  
 नीराजनप्रधानहोमे विनियोगः उक्तावाग्नवायाहदि दर्शनमसोमाश्रं कृता तेषां याहि श्रुधीहं स्वाहा वायवइदं उक्तावाय  
 नुम्योभिर्जं रेतस्वामच्छाज्ज रितारः सुनसोमाश्रहर्विदः स्वाहा वायवइदं उक्तावायौ तव प्रघंचती धिना जिगामि  
 दाशुने उरूचे सोमर्षी तथे स्वाहा वायवइदं नहि ते इति स्तृणामाजीगत्तो वरुणस्त्रिष्टुप् वाजिनीराजनप्रधानहोमे  
 विनियोगः उक्तां नहि ते क्षत्रं सहेन मन्युचयश्वनामीपतयंतं आयुः नेमात्रा यो अग्निमिपंचरंती नये वातस्य प्रमिनं  
 त्वभः स्वाहा वरुणायेदं उक्तावृधेराजा वरुणो वनस्योर्ध्वैस्तूयं ददते स्मृतदक्षः नीचीनास्थपरिवृष्टपामस्मे

अंतर्निहिताः केतवः स्युः स्वाहा वरुणयेदं ओं उरुं हिराजावरुणश्चकार सूर्याय पंथामन्वेतुवाहु अपदेयपादाप्रति  
 धानवेकरुतापवत्ताहृदयाविधित्स्वाहा वरुणयेदं उदुत्यमिति तिसृष्टां प्रस्कएवः सूर्यो गायत्री वाजिनीरा  
 जनप्रधानहोमे विनियोगः ओं उदुत्यं जातवेदं संदेवं वहंतिकेतवः दृशे विश्वाय सूर्यस्वाहा सूर्यायेदं ओं पत्येताय  
 वोयथा नक्षत्रायं त्यक्तभिः सूराय विश्वचक्षसे स्वाहा सूर्यायेदं उक्त्यमिन्द्राये शस्यवर्धनं पुरुनिषधे शक्रो यथासु  
 ते पुणोरारणेत्सरव्ये पुच तस्मिन् सखित्वहर्हेतं रायेनं सुवर्षे सशक्रनुतनः शक्रादेद्रो वसुदयमानः स्वाहा इंद्रायेदं  
 ज्येष्ठेन सोतारिद्राय सोमं वीराय शक्राय भरापि वमर्षाय स्वाहा इंद्रायेदं अतो देवेति तिसृष्टां मिधातिथिर्विष्णु  
 र्गायत्री वाजिनीराजनप्रधानहोमे विनियोगः ओं अतो देवा अवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे पृथिव्याः सप्तधामभिः  
 स्वाहा विष्णव इदं उद्विदं विष्णुर्विचक्रमे त्रिधा निदधे पदं समूढमस्य पांशुसुरे स्वाहा विष्णव इदं ओं मंत्रिणी पदा  
 विचक्रमे विष्णुर्गोपाश्रदाभ्यः अतो धर्माणि धारयन् स्वाहा विष्णव इदं ओमास इति तिसृष्टां मधुच्छंद विश्वेदेव  
 गायत्री वाजिनीराजनप्रधानहोमे- ओं ओमास श्वर्षणी धृतो विश्वेदेवास आगत दाश्वसो दाशुवः सुजतं स्वाहा  
 विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं ओं विश्वेदेवासो असुरः सुनमागत रूणयः उत्सा इव खराणि स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं  
 ओं विश्वेदेवासो अस्त्रिध एहि माया सो अग्रदुहः मेधं जुषंत वन्हये स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं अग्निर्मलि इति  
 तिसृष्टां मधुच्छंदा अग्निर्गायत्री वाजिनीराजनप्रधानहोमे- ओं अग्निर्मलि पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं होतारं रत्न  
 धातमं स्वाहा अग्रय इदं ओं अग्निः पूर्वभिर्ऋषिभिरीद्यो नूतनैरुत स देवा एह वक्ष्यति स्वाहा अग्रय इदं ओं अग्नि  
 नारयि मश्रवत्पोपवादे विदेयशसं वारवतमं स्वाहा अग्रय इदं इति ऋक्शाखिनां अथ यजुःशाखिनं यजमाना  
 पेक्षितास्तच्छाखीयमंत्रालि स्यते पीवो पीनो अत्रां रथीत्यस्य राये नुयमिति आनोति युद्धिरिति तिसृष्टां वसिष्ठऋषिः

वायुर्देवता त्रिष्टुप्छंदः याजिनीराजनप्रधानहोमेविनियोगः एवमग्रेऽपि विनियोगोज्ञातव्यः उपोषोऽथ  
 त्रांरयितृयः समेधाः श्वेनः सिराक्तिनियुतामभिः श्रुतेवायेव सुमनसो धितस्थुर्विथेनरः स्वपत्याजिचक्रुः स्वाहा  
 रायेनुयं जज्ञतूरोदसमिरायेदेवीधिपणाधातिदेवं श्रघवायुर्नियतः सश्रतस्वाउतश्रतं वसुधितिं निरेके स्वाहा आ  
 नोनियुद्धिः शतिनी निरश्वरं सहस्त्रिणिभिरुपयाहियज्ञं वायो अस्मिन् भवने मादयस्व यथं पातस्व स्तिभिः सदानः स्वा  
 हा इदं वायेवेन मम इति तिरुष्टां त्यागः उरुश्रंहिराजा इमे तत्त्वायामाति तिरुष्टा मृचां शुनः शोफोवरुणः आद्यं  
 तयोस्त्रिष्टुप् मध्यमायागायत्री उरुं हिराजा वरुणश्चकार सूर्यो यं यथामन्वेत वाड अपदे पपादा प्रतिधाते वेकरु  
 तापवक्ता हृदया विधिविस्वाहा इमं मेवरुणः शुधीहवमया चमृडय त्वामवस्युराचके स्वाहा तत्त्वाया मित्रह्रणा  
 वंदमानस्तदाशास्तेयजमानो हविर्भिः अहेडमानो वरुणे होवाध्युरुशंस्मान आयुः प्रमोषोः स्वाहा ३ इदं वरुणा  
 य उद्वयंतमुद्वयमिति द्वयोः प्रस्कण्वः सूर्यः क्रमेणानुष्टुपगायत्री चित्रमिति कुत्स आंगिरसः सूर्यस्त्रिष्टुप् उद्वयंत  
 मस्परिस्वः पश्यंत उत्तरदेवदेवत्राः सूर्यमग्नमज्योतिरुत्तमं उदुत्यं जातवेदसं देवं हंतिकेतवः दशे विश्वायसूर्ये  
 चित्रं देवानामुद्गादनीकं चक्षुर्भित्रस्य वरुणस्याग्नेः आप्राधावापृथिवी श्रंत रिक्षं सूर्यं आत्माजगतस्तस्थुपश्चत्वा  
 हा इदं सूर्याय आतारमित्यस्य मार्गः इन्द्रः सुत्रामानस्य वय इत्यनयोः प्रजापत्यश्च स रितक्रुपय इन्द्रो देवता त्रिष्टु  
 प् आतारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवे वेसुहवश्रूरा मिन्द्रं कयामि शक्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मघवाधा त्विन्द्रः स्वाहा  
 इन्द्रः सुत्रामास्व वाड अगोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः वाघतां द्विपो अभयं कृणे तु सुर्वार्यस्य पतयः स्याम त्वा  
 हा तस्य वयं शंसुमती यज्ञियस्यापि भद्रं सोमनसे स्याम सुसुत्रामास्व वाश्रं इन्द्रोऽश्रस्मे आराशि द्वेपः सनुत यो यो तु स्वा  
 हा ३ इदमिन्द्राय इदं विष्णु रित्यस्य मेधातिथिः क्रुपिर्विष्णुर्गायत्री इरावतीत्यस्य वसिष्ठो विष्णुः त्रिष्टुप् उरुविष्णो  
 हा ३

इत्यस्य प्रजापतिर्विष्णुः श्रुतुष्टु इदं विष्णुर्विवर्कमेव त्रैधानिर्धेयं दंसमूढमस्य पाशं सुरस्वाहा इरावति धेनुमति हि भूतं  
सूयवसि नीमनवेदशस्ये व्यस्तन्नाद्रोदसी विष्णुरेतेदधारष्टथिर्वीमभितोमयूखैः उरुविष्णोर्विक्रमस्योरुक्षयायनस्कृ  
धि घृतं वृतयोनेपिवयज्ञपतिरतिरस्वाहा ३ इदं विष्णवे नमः उँ मास इति मधुच्छंदा विश्वेदेवास इत्यस्य गृत्समदः वि  
श्वेदेवादेवता गायत्र्यो विश्वेदेवास इत्यस्याः सुहोत्रादयो विश्वेदेवाः त्रिष्टुप् उँ मास श्रपणी धृतो विश्वेदेवास आगतदा  
भ्रांशंसोदाशुपः सुतस्वाहा विश्वेदेवासोऽप्रप्रुरः सुतमार्गं तु तूण्य उस्त्रा इव स्वसुराणि स्वाहा विश्वेदेवाः शृणुते म  
श्रुहवं मेये अंतरिक्षे य उपद्यविष्ठ ये अग्निजिह्वारुतवायजत्रा आसाद्यास्मिन्वहिं पिमोद्ध्वंस्वाहा इदं वि  
श्वेदेवेभ्यो नमः अग्ने न येत्यस्य अगस्त्य ऋषिः अयन्न इति प्रजापतिऋषिः अग्निर्देवता त्रिष्टुभौ यममद् इ  
ति मधुच्छंदा अग्निर्गोयज्ञी अग्ने न यस्य सुयथारयेऽ अस्मान् विश्वानि देववत्पुनति विद्वान् युयोध्य जुहुराणेनोभूयिष्ठे तेन  
मडा किं विधिमस्वाहा अयन्नो अग्निर्वैरिव स्कृणोत्वयं मृधः पुरएतु प्रभिदन् अयं वाजं जयतु वाजसाता वयं श्रुश्रुन्नय  
तुर्जर्ह पाणस्वाहा यममेष्टुस्मर्त्यं मवावाजे पुयजुनाः सयं ताशश्चर्तारिपः स्वाहा इदमग्नेये नमः शस्त्रास्त्र  
मंत्रैः प्रतिमत्रमष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिर्वाऽष्टौ वा घृतपायसाज्याहुती हुत्वा हुतशेषं तुरंगजेभ्यो दद्यादिति इति प्र  
योगः अथ समलंकृतान्सपत्ययणान् आनगजांश्च वाद्यघोषपुरस्सरं संगरे प्रत्यहं भ्रामयेत् ततो राजा कृतमंगल  
स्नानः पितृदेवताः संपूज्य विजयारोग्यादि तृद्यर्थं छत्रादिपूजनमहं करिष्य इति संकल्प्य छत्राय नम इत्यादि मंत्रेण  
गंधादिभिः संपूज्य इति पठेत् यथांबुदः छादयति शिवो मे मां सुधरां तथाच्छादय राजानं विजयारोग्ययुद्धये अथ  
चामरमंत्रः शशांककरसंकाशक्षीरहिर्द्वारिपांडुर प्रोत्सारया शुदुरितं चामरामरदुर्लभ अथ खड्गमंत्रः आसिर्वि  
शसनः खड्गस्तीक्ष्णधारो दुरासदः श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्माधारस्तथैव च इत्यष्टौ तव नामानि स्वयमुक्ता निवेधसा

नक्षत्रं कृत्वा तितुगुरुद्वयोर्महेश्वरः हिरण्यं च शरीरं ते धाता देवो जनार्दनः पितृपितामहे देवस्त्वेवं पालय सर्वदा  
नीलजीमूतसंकाशस्तोक्षेणदंष्ट्रः कुशोदरः भावशुद्धोऽमर्षणश्च अति तेजास्तथैव च इयं येन धृताक्षो णोहितश्च  
महिपासुरः तोक्षेणधारय शुद्धायते स्म खड्गायते नम इति शत्रुकेचिन्मंत्रा महा निवंधेष्वेव दृष्टाश्च पिपद्धति दृष्टालिख्यं ते  
अथ कटारमंत्रः रक्षेमानि गजान्नक्षत्रक्षवाजिधनानि च मम देहं सदारक्ष कटारं कनमोऽस्तुते अथ छुरिका मंत्रः सर्वोयुधा  
नां प्रथमं निर्मिताऽसि पिनाकिना शूलायुधा द्विनिष्कृष्य कृत्वामुष्टिग्रहं शुभं चोडिकायाः प्रदत्ताऽसि सर्वदुष्टनिवाह  
णी तया विस्तारिता चासि देवानां प्रातिपादिता सर्वसत्त्वांगभूता सि सर्वांशुभनिवर्हिणी छुरिके रक्षमानि त्वयं शांति यच्छ  
नमोऽस्तुते अथ चर्ममंत्रः चोडिकायाः प्रदत्तं त्वं सर्वदुष्टनिवर्हणं त्वयानि स्तारिता देवाः सुप्रतिष्ठपिता  
महैः अतस्त्वयि वलं सर्वैर्विन्यस्तं देवसत्तमैः तस्मादायोधे नरक्षत्राश्चाशय सर्वदा अथ चापमंत्रः सर्वान्मुधम  
हामात्र सर्वे देवारि सुदन चापमांसमरेरक्षसा कंशरवरैरिह धृतः कृष्णे नरक्षत्रैः संहाराय हरेण च त्रयीमूर्ति गतं  
देवं धनु रत्नं माम्यहम् अथ शक्तिपूजा शक्तिस्त्वं सर्वदेवानां ग्रहस्य च विशेषतः शक्तिरूपेण देवि त्वं रक्षां कु  
रुनमोऽस्तुते अथ कुंतमंत्रः प्रासपातय शत्रूंस्त्वमनयानाकामायया गृहाण जीवितं तेषां मम सैन्यं च रक्षय  
अथाग्निं यंत्रमंत्रः अग्निशस्त्रं नमस्तेऽस्तु दूरतः शत्रूनां शन शत्रून् दह हि शीघ्रं त्वं शिवं मे कुरु सर्वदा अथ पाशमंत्रः  
पाशत्वं नागरूपोऽसि विपपूर्णो विपोद्भवः शत्रवो हि त्वया बध्यानां पाशं नमोऽस्तुते अथ परशुमंत्रः परशो त्वं महा  
तीक्ष्ण सर्वदेवारि सुदन देव्या हस्तस्थितो नित्यं शत्रून् क्षयनमोऽस्तुते अथ ध्वजमंत्रः शक्रकेतो महावीर्यं सुपर्णस्त्व  
द्युपाश्रितः पक्षिराजं नमस्तेऽस्तुतु शानारायण ध्वज काश्यपेयारुण धातर्नागारि विष्णु वाहन अथ मेयदुराध  
परं देवारि सुदन गरुत्मान्मारुत गतिस्त्वयि सन्निहितो यतः सायचर्मयुधान् योधान् रक्षस्वं चरि पून्दह

अथपानाङ्गमंत्रः हुतभुग्वसवोरुद्रावायुः सोमोमहर्षयः नागकिंशरगोधर्वयक्षभूतगणग्रहाः प्रमथास्तुस  
 दादिर्गेषैर्भूशोमातृभिः सह शक्रः सेनापतिः स्कन्दोवरुणश्चाश्रितस्त्वयि प्रदहंतुरिपून्सर्वान् राजाविजयमृच्छ  
 तु यानि त्रयुक्तान्यरिभिरायुधानिसमंततः पतंतुपरिश्रूणां हतानितवतेजसा हिरण्यकशिपोयुद्धेयुद्धेदेवासुरे  
 तथा कालनेमिवधेयुद्धेयुद्धे त्रिपुरघातने शोभिताऽसितथैवाद्यशोभयास्मांश्च संस्मर नालांश्चेतमिमांश्च  
 नरयंत्याशुनृपारयः व्याधिभिर्विविधैर्घोरैः शस्त्रैश्च युधिनिर्जिताः सद्यः स्वस्थामवंस्वस्मात्त्वद्वतिनापमार्जिताः  
 पुननारेतां नान्नाकालरात्रिश्च यास्मृता दहत्वा शूरिपून्सर्वान्पताकैल्वमयार्चिता अयकनकदंडमंत्रः प्रोक्त्वा  
 रणाय दुष्टानां साधुसंरक्षणाय च ब्रह्मण निर्मितश्चासि वयवहारप्रसिद्धये यशोदेहि सुखदेहि जयदोभवभूपतेः  
 ताडयस्वरिपून्सर्वान्हेमदंढनमोऽस्तुते अथ दुंदुभिर्मंत्रः दुंदुभेत्वं सपत्नानां घोरैरोद्धतकर्षणः तथाऽस्तु तव शब्दे  
 नहर्षोस्माकं मुदावहः भवभूमिपसैन्यानां तथा विजयवर्द्धनः यथार्जुनमृतघोषेण प्रहृष्यंति च बर्हिणः तथाऽस्तु तव श  
 ब्दे नहर्षोस्माकं मुदावहः यथार्जुनमृतशब्देन स्त्रीणां त्रासोऽभिजायते तथैव तव शब्देन त्रस्यंस्वस्मद्विघोरणे अथ  
 शंखमंत्रः पुण्यत्वं शंखपुण्यानां मंगलानां च मंगलं विष्णुना विधूय नो नित्यमतः शांतिप्रदो भव अथ सिंहसंनमंत्रः  
 विजयोजयदोजेता रिपुहंता शुभंकरः दुःखहा दुर्भेदः शांतः सर्वरिष्टविनाशनः एते वै सन्निधौ यस्नात्तव सिंहमहाबलाः  
 तेन सिंहसनेति त्वं वै मंत्रे अर्चयसे त्वयि स्थितः शिवः शांतस्त्वयि शक्रः सुरेश्वरः त्वयि स्थितो हरिर्देवस्त्वर्थे तप्य  
 ते तपः नमस्ते सर्वतो भद्रभद्रदोभवभूपतेः त्रैलोक्यजयसर्वस्वसिंहासननमोऽस्तुते अथार्थसंप्रसूयत द्वक्षिणकणे जपेत्  
 कुलाभिनजनात्याचलक्षणे नैवर्जनोत्तमः भर्तारमभिरक्षत्वं शिवं तव भवेदिति कशाघातमधिधानं क्षमस्व तुरगो  
 त्तम ततोऽश्वाय भद्रं दत्त्वा अश्वराजपुरोधास्तु विष्णुस्ते पुरतः स्थितः वरुणः पाशहस्तस्त्वां पृष्टुनः परिरक्षतु



वैवस्वतकुर्वेरोचपाश्वयोराभिरक्षतां चंद्रादित्यौष्टवंशउदरंष्टथिवीधरः रक्षंतुवक्तृगंधर्वाबलामिंद्रोददातुते हविःशो  
 पमितिप्राश्रयविजनार्थमहंपितेः ततःप्रांभंमनीयंदत्वास्तुतिपठेत् गंधर्वकुलजातस्त्वंमाभूयाः कुलदूतपकः ब्रह्म  
 णः सत्यवानमेनसोमस्यवरुणस्यच प्रभावाच्चहुताशस्यवर्द्धयत्वंतुरंगमान् तेजसाचैवसूर्यस्यमुनीनांतपसातथा  
 रुद्रस्यब्रह्मचर्येणपवनस्यबलेनच स्मरत्वंराजपुत्रंचकौस्तुभंमणिस्मर सुरासुरैर्मथमानक्षीरोदादमृतादीभिः  
 जातउच्चैःश्रवाः पूर्वतेनजातोसितस्मर वांगतिब्रह्महागच्छेन्मातृहापितृहातथा भूमिंहाऽनृनद्यादीचक्षत्रियश्च  
 पराङ्मुखः सूर्याचद्रमसौवायुर्यावत्पश्यतिदुष्कृतं ब्रजाश्रयांगतिक्षिप्रंतद्यपापंभवेत्तव विवृतिपदिगच्छेद्या  
 युद्धाध्वनितुरंगम रिपुंविजित्यसमरैःसहभर्त्रासुखीभव २४ ततः सुखमानसिधर्थंक्षिपिकांपूजयेत् तत्रमंत्रः  
 महेंद्रनिर्भितेदिब्देदेवराजादिसेविते शिविकेरक्षमानित्यंसदोमेसन्निधौभव निर्मितसिक्कुबेरणबाल्येनिद्रासुरा  
 धिना शिविकेपाहिमानित्यंशांतिदेहिनमोऽस्तुते रिपुक्षयकामोरथंपूजयेत् तत्रमंत्रः शस्त्रास्त्रधारणार्यापनिभि  
 तोविश्वकर्मणा रयनेभिस्वनैर्घोरैरिपोर्हृदयकंपनः २५ युद्धेजयप्राप्स्यर्थंगजपूजयेत् कुमुदेरायणोपधाः पुण्य  
 दंतोथवामनः सुप्रतीकांजनोनीलएतेऽष्टोदेवयोनयः तेषांपुत्राश्चपौत्राश्चवनान्यष्टौसमाश्रिताः मंद्रोभद्रोमृगश्च  
 वगजस्संकीर्णएवच वनेवनेप्रसूतास्तेस्मरयोनिमहागज पांतुत्वांवसवोरुद्राआदित्याःसमरुद्रणाः भर्तोरंरक्षनार्थं  
 द्रस्वामीचप्रतिपालयतां श्रवाभ्राह्मिजयंयुद्धेगमनेन्यस्तितांत्रज श्रीस्तेसोमाद्वलंविष्णोस्तेजः सूर्याजयोऽनिलात्  
 स्यैर्धर्मैरोर्जयंरुद्राघशोदिवात्पुंरंदरात् युद्धेरक्षंतुनागास्त्वांदिशश्चसहदेवैः श्रथिनोसहंगर्ध्वःपांतुत्वांसर्वतःरादा  
 चिन्हपूजन तथैवकर्मचिन्हानिपूज्यानिस्वानिगिरिपिभिः लोहाभिसारिकंरुर्ध्वंयंत्रपूर्वक-एवंकृत्वातथाष्टम्पा  
 पूर्वाह्णेस्नानमाचरेत् दारुणिविचित्रतोरणविन्यस्तेशोभनेस्याने पुरतोविन्यस्तमृगांविचित्रगृहमध्यगांस्नातां

कुंकुमचंपकचंदनचतुस्समेः शैलपिष्टेश्च घर्चितगात्रांचडोकुसुमेरभ्यर्चयद्बहुभिः कुमुदः सपत्रकुसुमेः सदीपधूपः  
सर्पेद्यैः मांसैर्वल्गुपहोर्भंगलशब्दैः समुच्चरितैः विहितच्छत्रैर्यनैः स्यंदनशितशस्त्रधारिजनलोकैः तुष्टैर्वस्त्रा  
दितुनिवेशसर्वमेवभगवत्यै जयतीत्यादिपूजामंत्रः बिल्वपत्रमंत्रस्तु श्रमतोद्वेक्षीरवृक्षमित्यादि दुर्गोसापूज  
नीयातुताद्देन्द्रोणपुष्पकैरित्युक्त्वादत्रापिद्रोणपुष्पंसमर्पयेत्तत्रमंत्रोब्रह्मविष्णुशिवानामित्यादिसप्तमीप्रकरणेद्रष्ट  
व्यः ततः पुष्पांजलिदद्यादिति इत्यष्टम्यामहः कृत्यं अत्रराजाविजयकामोऽर्धरात्रि विशेषपूजापूर्वकं बलि  
दद्यात् तदर्धयामिनोशेषेविजयार्थेनृपोत्तमः पचाब्दलक्षणेपंतंगंधधूपस्त्रगार्चितं विधिवत्कालिकालीतिज  
प्वाखड्गेनघातयेदितिदेवीपुराणान् अत्रनेमित्तिकपूजोत्तररात्रौचतुःपष्टियोगिनीपूजाकार्या तन्नामानितु विज  
यायैनमः १ मंगलायैनमः २ ओम्भद्रायैनमः ३ ओंधृत्यैनमः ४ ओंशांत्यैनमः ५ ओंक्षमायैनमः ६ ओंशिवा  
यैनमः ७ ओंसिद्यैनमः ८ ओंलमायैनमः ९ ओंश्रियैनमः १० ओंरत्यैनमः ११ ओंदीप्त्यैनमः १२ ओंकां  
त्यैनमः १३ ओंयशस्विन्यैनमः १४ ओंलक्ष्म्यैनमः १५ ओंईश्वर्यैनमः १६ ओंदृष्ट्यैनमः १७ ओंसाध्यै  
नमः १८ ओंजयायैनमः १९ ओंत्राह्म्यैनमः २० ओंजयंत्यैनमः २१ ओंश्रपराजितायैनमः २२ ओंजि  
तायैनमः २३ ओंमानस्यैनमः २४ ओंइवेतायैनमः २५ ओंदित्यैनमः २६ ओंमायायैनमः २७ ओंमहा  
मायायैनमः २८ ओंमोहिन्यैनमः २९ ओंरतिलालसायैनमः ३० ओंतारायैनमः ३१ ओंविमलायैनमः ३२  
ओंगौर्यैनमः ३३ ओंशरणायैनमः ३४ ओंकौशिक्यैनमः ३५ ओंमत्यैनमः ३६ ओंदुर्गायैनमः ३७ ओंक्रियायै  
नमः ३८ ओंअरुंधत्यैनमः ३९ ओंधंढायैनमः ४० ओंकर्णायैनमः ४१ ओंकपालिन्यैनमः ४२ ओंगौद्यैनमः ४३  
ओंकात्यैनमः ४४ ओंमायूर्यैनमः ४५ ओंत्रिनेत्रायैनमः ४६ ओंसमरूपायैनमः ४७ ओंबहुरूपायैनमः ४८

उरिपुहार्येनमः ४९ उँअबिकायैनमः ५० उँचार्चिकायैनमः ५१ उँसुरपूजितायैनमः ५२ उँवैवस्वत्यैनमः ५३  
 उँकौमार्यैनमः ५४ उँमहालक्ष्म्यैनमः ५५ महासरस्वत्यैनमः ५६ उँकार्तिक्यैनमः ५७ उँशिवदूत्यैन  
 मः ५८ उँचामुंडायैनमः ५९ उँब्रह्मायैनमः ६० उँमाहेश्वर्यैनमः ६१ उँवैष्णव्यैनमः ६२ उँवारह्म  
 नमः ६३ उँइंद्रायैनमः ६४ ततःखड्गंनमस्कृत्यशत्रूणांघसिद्धये इच्छेच्चविजयंराज्यंसुभिक्षंचत्मनोऽनृपः  
 ततःपुनःप्रणम्याथसंस्मरन्हृदयेशिवां ततो जयजया लापैः स्तवंकुर्यादिमंततः सर्वमंगलमंगल्येशिवेसर्वार्थ  
 साधिके उमेचत्र्यंबिकेगौरिनारायणिनमोऽस्तुते कुंकुमेनसमालब्धेचंदनेनविलेपिते विल्वपत्रकृतापिंडुर्नोऽंश  
 रणगतः सर्वकृत्वैतिकौरव्यश्चष्टम्यांजागरंनिशि नटनर्तकगीतश्चकारयेच्चमहोत्सवं एवंहृष्टोनिशांतंत्वाप्र  
 भातेचारुणोदये घातयेन्महिषान्मेघान्शततो नतकंधरान् शतमदंशतंचापितदध्वायथेच्छया सुरासवभृतैः  
 कुंभस्तपेयस्परमेश्वरीं कापालिकेभ्यस्तद्वेदं दीनानाथेभ्य एवच दासीदासजनेदंयंतद्भकेभ्यस्तथैवच सर्ववि  
 भग्यकैतियसुहृत्संबधिबंधुषु ततोपराह्णसमयेननम्यांवेरथेस्थितां भवानोभ्यामेयद्रष्टुस्वयंराजास्वसैन्यवान्  
 आदिष्टः पुरुषैर्वापिरथयुक्तैः सुशिक्षितैः शनैः शनैरनुनयेज्जबलाद्भेदीं पटुक्षकैः आकृष्टखड्गैर्गैर्धैश्च धानुर्गैश्च प्र  
 गलिभृतैः नदद्भिः शंखपटहैर्नृत्यदभिर्बहुचारणैः कश्चिच्चोपोपितोवीरोविधृतोऽन्येनखड्गवान् भूतेभ्यश्च बलिदद्या  
 न्मंत्रेणानेनसामिपे सरकंसजलंचाग्रंगंधपुष्पाक्षतैर्युत और्ध्वान्वारान्सगूलेनदिग्विदिक्षुकिरेद्वालं मंत्राश्च  
 बलिं गृह्णेत्त्विमदेवा आदित्यावसवस्तथा मरुतश्चाश्विनोरुद्राः सुपर्णाः पन्नगाग्रहाः असुरायातुधानाश्च पिशा  
 चोरगराक्षसाः डाकिन्योयक्षवेतालायोगिन्यः पूतनाः शिवाः जंभकाः सिद्धगंधर्वा मालाविद्याधरा नगाः दिक्पा  
 लालोकपालाश्च येच विघ्नविनायकाः जगदांशान्तिकर्तारो ब्रह्माद्याश्च महर्षयः माविघ्नमाचमेपापं मा संतु परिपंथि

नः सौम्याभवंतु तप्ताश्चभूतप्रेताः सुखावहा इति महिषस्त्रिमहामायेत्यादिदुर्गाशिवांशांतिकरीमित्यादि च पठेत् अष्ट  
म्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां चैकचेतस इति माकंडेयपुराणवचनात् चंडीपाठोऽपि विशेषतः कार्यः अत्र गौरीतृतीयाय  
त्कर्मकालव्यापिशस्त्रं वाधित्वानवमीयुतायामेव रात्रावसत्यामष्टम्यां नवमीपूजया सह तत्रैणाष्टमीपूजोपवासा उचि  
तावितिकालतत्त्वविवेचने कौस्तुभे तु नवमीविद्यायां तु तस्यां पूजात्रयस्याप्येककालप्रसक्तवष्टमीपूजां नवमी  
पूजांतं संबधिपूजांचतंत्रेण करिष्य इति संकल्पः अष्टमीनवमीपूजयोः पूर्वोत्तरदिनगतयोः प्रातःकालस्थयोः ए  
थक् संभवे संबधिकालस्य च ततः एथक् कलाभे संबधिपूजापि दिवारात्रौ वा एथगेव कार्या अष्टमीनवमीसंधीतृतीयाखलुक  
थ्यते तत्र पूज्यास्त्वहं पुत्रयोगिनी गणसंयुतेति कालिकापुराणे देवीवाक्ये तृतीयसंधिपूजाविधानात् अस्याश्च का  
लविशेषेण फलतारतम्यमस्स सूक्ते अष्टमीनवमीयोगे रात्रियोगो विशिष्यते अर्धरात्रे दशगुणं संध्यायां त्रिगुणं  
भवेदिति संबधिश्च तिथ्योरंत्याद्यदंडात्मकः अष्टम्याः शेषदंडश्च नवम्याः पूर्वएव च तत्र याक्रियते पूजाविज्ञेया  
सामहाफलैतिकामरूपीयनिबंधोक्तैः यदा पूर्वनिबंधस्थितयष्टिदंडाष्टम्यां नवमीदिनशेषे भवति तदाऽष्टमीपूजापूर्वं  
द्युरेव संबधिपूजाचनवमीपूजया सह परत्र कार्यं त्युक्तं इत्यष्टमीकृत्यम् अथ नवमीकृत्यम् इयं च नवमीदुर्गापूजाया  
मष्टमीविद्याग्राह्यासायं त्रिमुहूर्तयोगे पूर्वानवमी आवर्णदुर्गनवमीति वचनात् दशमीविद्यानिषेधाच्च मुहूर्तयोगा  
भावतु निषिद्धापि परैव कार्येति निर्णयसिद्धौ मदनरत्ने तु वल्पादौ पराकार्या अथ युक्शुक्लनवमीमुहूर्तैवाकलायदि  
सातिथिः सकलज्ञेया लक्ष्मीविद्याजयांथिभिरितिसौरपुराणात् सूत्रे दये परं रिक्ता पूर्णा स्यादपरायादि बलिदानं प्रक  
र्तव्यं तत्रेदं यशुभावहं बलिदाने कृतेऽष्टम्यां पुत्रभंगो भवेन्नृपेति देवीपुराणाच्च उपवासे पूर्वैति निर्णयदीपेऽपि महान  
वमीपरदिनेऽपराह्णव्यापित्वे परा अन्यथा पूर्ववचनानि तु नवमीप्रकरणेष्वप्येते कालतत्त्वविवेचने यदा तु नवम्य

ष्ठीविद्भाभूत्वाद्वितीयदिनेपिकियतीभवंतितदानवमीप्रयुक्तस्यपूजादेः पूर्वदिनेऽनुष्ठानेऽपिमहाबलिदानमात्रं द्वितीय  
 दिनेकर्त्तव्यं प्रभूतबलिदानतुदीयतेतत्रमानवैः तद्ग्रांशमायातिमारकोपद्रवैः किलेतिभविष्ययचनात् नव  
 मीप्रयुक्तं बलिदानं सर्वथानवमीमध्ये एव कार्यं नतुदशम्यां अत्रकंचित् पूर्वापाढ्यानुताष्टम्यांपूजाहेमाद्युपोषण  
 भित्तिकालिकापुराणवचनादष्टम्यां होममाहुः कौस्तुभे तु शुभासुरवधार्थाय रक्वाजोमहासुरः अष्टम्यां निहतो  
 देवयारात्री चैयारुणोदये ततः प्रभृतिविंध्याद्रौ स्थिता पूजाप्रवर्त्तिका शस्त्रास्त्रमंत्रैर्होतव्यं पायसं घृतसंयुतं मांसा  
 नितत्रहोमार्थमेवाद्यानि च सर्वशः अजस्वेकोहि होतव्योरक्तवर्णो विशेषतः कृष्णवर्णस्तु होतव्यो गौरस्तित्तिर एव वा  
 राहितं मत्स्यमांसं च होतव्यं जयमिच्छतेति धौम्यवचनाद्वोमस्याष्टमी कृत्यत्वेनैव प्रतीतेस्तत्रैव होमः कार्य इत्युक्तं अन्येतु  
 नवम्यां बलिदानं तु कर्त्तव्यं वैयथ्याविधि जपहोमं च विधिवत्कुर्यात्तत्र विभूतय इत्यादि वचनैर्नवम्यामेवारभ्यं नवम्यां  
 होमं समापयेदित्याहुः अपरे तु अष्टम्यामारभ्य नवम्यां समापयति तत्र मूलं शिष्टाचार एव वस्तुतस्तु अष्टमी  
 होमवचनानिलोहोमिसारकर्मपराणि लोहाभिसारिकं कर्म कारयेद्यावदष्टमीमिति भविष्योत्तरपुराणेऽष्टमीपर्यंत  
 भवत्स्योक्तत्वात् नवमीहोमवचनं नवरात्रव्रतविषयमिति न काप्यनुपपत्तिः अथवाष्टमीनवमीहोमवचनान्यष्टरात्र  
 नवरात्रपक्षयोर्व्यवस्थया होमविधायकानि यत्तु निर्णयसिंधौ समुच्चयपक्ष एव युक्त इति तदेतेन प  
 रास्तं यदपिरुद्रयामले विकल्प उक्तस्तन्निर्मूलमिति प्रौढिवादमात्रं यामलस्यैव मूलत्वात् अथ तस्यैव निर्मूलत्वमि  
 त्यभिप्रायस्तत्र तंत्राणामपि वेदमूलकतयानारदपंचरात्रादिपूकत्वात् दुर्गाभक्तिरंगि एयादिगौडग्रंथेष्वपि नव  
 म्यां होम उक्तः अत्र द्वादशमस्तत्र विशेषः पायसं सर्पिपायुक्तं तिलैः शुक्लैर्विमिश्रितं होमयोद्विधिवत्तयादशांशेन नृ  
 पोत्तमः रुद्राध्याये यथा होमो मंत्रेणैकेन साध्यते तथास्तोत्रं जपेद्धोमं छेकैर्नैकेन साधयेत् यद्वासप्तशती जप्ये होमेन

त्रोनवाक्षरः ऐन्हांछांमंडायैइतिपूर्वोक्तः कृत्यरत्नावल्यादेवीपुराणे पूजयेतिलहोमैश्वर्यदक्षीरघृतादिभिरिति  
मंत्रश्च जयंतित्यादिः श्रनैनेवतुमंत्रेणजपहोमादिकारयेत् देवीपुराणात् दुर्गाभक्तिरंगिण्यामप्येवं केचित्तु मा  
कंडेयपुराणगतसप्तशतीस्तवेनप्रतिश्लोकंस्वाहतेनतिलमिश्रपायसेनहोमंकुर्वीति प्रतिश्लोकंचजुहुयात्पायसंतिल  
सापैपेतिरहस्यग्रंथवाचनान् पुरश्चरणकार्येतुविल्वपत्रयुतैस्तिरिचिवचनाद्विल्वपत्रयुक्तिलहोमइतिस्मार्त्ताः यत्  
निर्णयसिधौमानाभावादितिस्मार्त्तमेतदुपणमाभिहितंतत्तुच्छपूर्वोक्तवचनस्यमानत्वात् यदिचैतद्वचनस्यनवरात्रसंब  
धिहोमांगत्वेनविल्वपत्रयुततिलविधायकत्वे मानाभावइत्यभिप्रायस्ताहिभावानवबोधःनवरात्रसंबंधिकाम्यपुरश्चर  
णांगहोमाभिप्रायेणतथाभिधानात् तिथितत्वेनवरात्रप्रकरणेकालिकापुराणेऽपिपुरश्चरणकार्येषुविल्वपत्रयुतैस्तिरिचैः  
साक्षतैः सघृतैर्वापिशिवामुद्दिश्ययत्नतः जुहुयादनलंलुब्धंसंस्कृतंकार्यवृद्धये रुद्रयामलेऽपि प्रधानद्रव्यमुद्दिष्टं  
यसान्नंतिलास्तथा रक्तचंदनखंडाश्रगुग्गुलाश्रमनोहराःप्रतिश्लोकंचजुहुयात्सर्वद्रव्याणिचक्रमादितिनवाक्षरेणवाहु  
त्वानमोदेव्याइतीतिवैति, एवंनवम्यांहोमकुमारीपूजनब्राह्मणभोजनादिकृत्वादक्षिणाद्याचार्यायनिवेदयेत्तनवम्यांपूर्वं  
वत्पूजाकर्तव्याभूतिमिच्छता दक्षिणांवल्लयुगमंचत्राचार्यायनिवेदयेत् पूर्ववत्प्रतिपदादीतिकालतत्त्वविवेचने तत्रैव  
भविष्योत्तरे कृताभिपेकावरदाशुक्लेचाश्वयुजस्यच तस्मात्सातत्रसंपूज्यानवम्यांचांडिकाबुधैरिति इतिचवर्माकृत्यम्  
विसर्जनंतुदशम्यामेवकार्यं संपूज्यप्रेपणंकुर्यादशम्यांशावरोत्सवैरितिभविष्यपुराणात् रुद्रयामले दशम्याम  
भिपेकंचकृत्वामूर्तिविसर्जयेदिति तत्रदशम्याः पूर्णतिथित्वे प्रातस्तत्कृत्वा तदुत्तरंपारणेत्तरमपरजितापूजनमि  
तिक्रमोनिः संदिग्धएव यत्रनुनव म्युत्तरमपराह्णेदंशमीप्रवृत्ताउत्तरदिनेश्रवणाभावश्च तत्रविसर्जनव्रतपारणाप  
राजितापूजनक्रमेभभवतिसंदेहः प्राणोत्तरकर्तव्यस्यतत्रैवपराह्णेक्षिष्टः क्रियमाणस्यापराजितापूजनस्य विसर्जनं

विनानुपत्तेः अत्रोच्यते नवमीदशमीपारणायाविधायकवचनैर्द्वैविधेनपारणायाभिमतकर्तृत्वत्वेऽपि संप्रेषणेतु  
 कर्तृत्वपदशम्यां शारदोत्सवैः प्रातरावाहयेद्देवीं प्रातरविविसर्जयेदित्यादिवचनैर्विसर्जनस्य दशम्यां प्रातः कर्तव्य  
 त्वेननिर्णीतत्वात्पूर्वेष्वधुनवम्यां दशम्यां वायाचारं पारणां कृत्वा पराह्णे पुराजिता पूजनं विधाय प्रातर्दशम्यां विसर्जनं  
 कर्तव्यमिति तथाचरुद्रया नले अष्टम्यां जागरं कुर्यान्नवम्यां पारणेतथा दशम्यां च विसर्गः स्यादिति धवलनिबंधेतुवि  
 शेषः अंत्यपादोदिवाभार्गे श्रवणस्य दशम्यां भवेत् संप्रेषणं द्वादश्यां दशम्यां तु पुनर्दिवेति दिनद्वये दशमीसंख्येपूर्वं  
 दशम्यां श्रवणस्य भागयोगे तत्रैव विसर्जनं तत्र तद्योगाभावे तु परत्र दशम्यां भवेत् पूर्वदिने नक्षत्रयोगागानुरोधेन कि  
 यामाणविसर्जनेन पूर्वाह्णादरुद्रस्याशयेनोकराजमर्तुं निर्माल्यत्यागेन देवीं विसर्जनं नुगलक्ष्यते कृत्यतस्याऽर्णवे  
 पि नक्षत्रं श्रवणतिथिं च दशमीं संप्राप्य संप्रेषयेदिति रूपनाराणीयेतु दशम्यां प्रातः संप्रेषयेदिति वचनात्प्रातः काल  
 स्यैव प्राज्ञास्यमित्युक्तकौस्तुभे अथ नवरात्रपारणानिर्णयः तत्र द्विविधानिवचनानि कानि विविधमीपारणविधायका  
 नि दशमीनिषेधकानि च कानि चिदशमीपारणविधायकानि नवमीनिषेधकानि च तत्र यथाकुलाचारं व्यवस्थापयचना  
 नि दशमीप्रकरणेष्वन्ये नवरात्रव्रते पारणाहेसत्यपि सूतके पारणं कार्यं तदुक्तं रुद्रयामले सूतके पारणं कुर्यान्नवम्यां  
 होमपूर्वकं तदंते भोजयेद्विप्रा न्दानं दद्याच्च शक्तिं इति तदंते सूतकांते माधवीये कौर्भेऽपि काम्योपवासे प्रक्रांते  
 त्वं तरासूतसूतके तत्र काम्यव्रतं कुर्याद्द्वि नार्चनं विवर्जितमिति व्रतयज्ञविवाहेषु श्राद्धे होमेऽर्चने जपे आरब्धे सूतकं  
 न स्याद नारब्धे तु सूतकानि ति विष्णुवचनमपि अशौचमध्ये तत्कर्तव्यतामवगमयति प्रारंभस्तु तेनैवोक्तः प्रारंभो वर  
 णं यज्ञैः संकल्पो व्रतसंज्ञयोः नांदीमुखं विवाहादौ श्राद्धे पाकपारोक्रियेति स्त्रियातुरजो दर्शनमध्येऽपि पारणाकार्या तदा  
 हसत्यव्रतः प्रारब्धदीर्घतपसां नारीणां यज्ञजो भवेत् न तत्रापि व्रतस्य स्यादुपरोधः कदाचनेति निर्णयसिद्धौ नियम

स्याद्यदानारीप्रपश्येदंतरारजः उपोष्येयतुतारात्रोः स्नात्वाशेषं चरेंद्रतमित्यंगिरोवचनं यच्च हारीतवचनं निष  
 मत्थापदानारीरजः पश्येत्कथंचन त्रिरात्रंतक्षिपेदूर्ध्वं ब्रतशेषं समापयेदिति तद्विधवोपवासविषयं तासां तत्र भोजन  
 निषेधादितिकेचित् ययंतु प्रागुक्तसत्यव्रतवचने दीर्घतपसामिति विशेषोपादानादुद्वादादशिव्यतिरिक्तसकलैकाहो  
 पमासाधिपयोऽपंनिषेधः त्रिरात्रनवरात्रादिदीर्घव्रतेषु रजोमध्यएव पारणेति ब्रूमइति अशौचमध्ये तु सर्वापि पार  
 णाभवति प्रागुक्तकर्मवचनादिति स्थितं पारणार्याविधिनिषेधयोः सत्त्वादाचारतोऽव्यवस्थेति केचित् मयूखे तु सत्य  
 व्रतवस्तुन सथवापरं किंतु विधवापरं विधवायास्तु तत्र त्रिरात्रमध्ये भोजननिषेधादित्यन्ये तत्र निषेधस्य रागप्राप्त  
 भोजनगोचरत्वेन वैधव्यपारणादिव्यवस्थायोगात् यस्तु तस्तु रजस्त्वलाया विधवायास्त्रिरात्रमध्ये भोजननिषेध एव स्व  
 पुण्यायमादति कृत्यरः नावल्यंतु अत्र नरात्रहोमस्य पूजारूपत्वेन प्रधानत्वात्तस्य चानन्यसाध्यत्वेनाशौचेऽसंभ  
 वात्तदुदानार्चनजपमिति निषेधात्तत्समाक्षिपिनाचनियमरूपोपवाससमाप्त्यसंभवादाशौचाति होमादिपूर्वकपारणं  
 कर्तव्यं प्राचीनशिष्टाचारोप्येवमेव येस्तु ह्योमो न क्रियते ते पां पारणं भवत्येवेति स्थितं इति न वरात्रमध्ये अशौचरजो  
 दर्शनं प्राते पारणानिर्णयः दुर्गभक्तिरंगि एवादिर्वापराणे ततः प्रातः पूजयित्वा दशम्यां विधिपूर्वकं संप्रेषणं तु कर्तव्यं  
 गीतवादित्रनिः स्वनेरित्यादितत्रक्रमः प्रातः पूजां वलिदानरहितं विधाय नीराजनांतं कृत्वा दुर्गां शिवा मितिरूपं देहीति  
 महिषघ्नीत्पादिवषष्ठिस्वापुष्पांजलिं दत्त्वा कर्तव्यं समापयेत् विधिहो न क्रियाहीनं भक्तिहीनं यदार्थितं पूर्णं भवतु  
 तत्सर्वं तत्र सादान्महे श्वरीति प्रसाध क्षमस्वेत्युक्तैकं पुष्पं उदुर्गायै नमस्कृत्यै शान्यानिः क्षिपन्विमृजेत् माहि पाक्षि महा  
 मायेशुभां पूजां प्रगृह्य च कुरुष्व मम कल्याणमष्टाभिः शाक्तिभिः सह कुत्रचित् उत्तिष्ठेद्विचंडे शांतिपाठः उत्तिष्ठन्न  
 ह्यणरुपते देवयंतस्त्वमेह उपग्रथंतु मरुतसुदानवंद्राशुर्भवाशुचा अभ्यारमिदद्रयोनिपिंकेपुष्करेमधु अथ नस्य



विसर्जनं यातुदेवगणाः सर्वे पूजामिति पठित्वा गच्छगच्छपरं स्थानं स्वस्थानं देवि चण्डिके ब्रजस्त्रोतो जलं वृद्धौ  
 तिष्ठगेहचभूतय इत्युत्थापयेत् ततो गीतवाद्यघोषपुरःसरं स्नातो जलसमीपं नीत्वा दुर्गे देवि जगन्मात स्वस्था  
 नंगच्छ पूजिते पद्मसेपुव्यतीति पुनरागमनाय वै इमां पूजां मया देवि यथा शक्त्योपपादितां रक्षार्थं त्वं समादाय ब्र  
 जस्वस्थानमुत्तममिति जले प्रवाहयेत् ततो गृहमागत्य शान्तिकलशोदकेन ब्राह्मणैरभिषिक्तो दुर्गा पूजाप्रतिष्ठासि  
 द्वर्थं ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणां दद्याद् ब्राह्मणान् भोजयित्वा बंधुभिः सह भुजीतेति देवी पूजनोपकल्पितद्रव्यादिकं तत्राह  
 णापदेयं तदुक्तमस्त्वसूक्ते देवेदत्त्वा तु दानानि देवेदद्याच्च दक्षिणां तत्सर्वं ब्राह्मणे दद्यादन्यथा विफलं भवेदिति इति  
 दशमीकृत्यं इयमेव विजयदशमीत्युच्यते सा च श्रवणयोगवती ग्राह्या पूर्वोदिवसे च पूर्वा द्वितीये श्रवण  
 योगे एकादशी युक्तापि ग्राह्या उभयदिने श्रवणयोगाभावेऽपराह्णयोगवती दशमी ग्राह्या दिन  
 द्वये पराह्णयोगवती पूर्वा दिनद्वयेऽपराह्णयोगाभावे नक्षत्रयोगिनी ग्राह्या वचना नितु दशमी प्रकरणे वक्ष्यते  
 तस्यामेव दशम्यांगोपथ ब्राह्मणोक्तः प्रस्थानविधिः कर्तव्यः मूलवचनानि दशमी प्रकरणे वक्ष्यन्ते तत्र राजा स्वलंकृ  
 तो वीणादिमंगलशब्दान् शृण्वन् होमसभारागनुपकल्प्य मैत्रमुहूर्तेऽग्निप्रतिष्ठापनं कुर्यात् मैत्रमुहूर्तस्तु प्रातः काले  
 तृतीयमुहूर्तः ततः शान्तिं प्रीतिं पुरस्सरं कारयित्वा वोढारंतेनाभिषिचेत् ऋत्विज इति शेषः यजमानं वस्त्रादिभिरलं  
 कृत्य समीप उपवेश्याचार्योऽभयैरपराजितैः पुष्पैः स्वस्त्ययनैः शर्मवर्मभिर्जनवेदनैश्च हुत्वा पार्थिवस्येति मा प्रगामेति च  
 हुत्वा आगच्छतागतस्यैर्तर्द्रं स्थालीपाकेनेष्ट्वा आतिष्ठ जिष्णुरनुक्षराऋजव इति पंथानमास्थाय जपेदिमौ पादौ य  
 तद्वेद्रेत्रातारिन्द्रं मानो विदन्नभयं सोमावृहस्पतिर्नः परिपातुष्यादिति त्रीन विष्णुक्रमान् कृत्वादि मंत्रास्तु आ  
 धर्वणैराज्याभिषेकप्रकरणे द्रष्टव्याः अथापराजिता दशम्यां पूर्वोक्त विजयमुहूर्ते उक्ते प्रास्थानिकमिष्युपक्रम्य त

आप्येते श्लेकाः श्रलंकृतोभूपितभृत्यवर्गः परिरिष्कृतोतुंगतुरंगनागः वादित्रनादप्रतिनादिताशः सुमंगलाचारपरं  
 पराशीः राजानिर्गत्यभवनात्पुरोहितपुरोगमः प्रास्थानिकविधिकृत्वाप्रतिष्ठेत्पूर्वतोदिशि गत्वानगरसीमांतं वा  
 स्तुपूजांसमारभेत् संपूज्यचाथादिक्पालान्पूजयेत्पथिदेवताः मंत्रैर्वैदिकपौराणैः पूजयेच्चशमीतरुं श्रमंगलानां श  
 मर्नोदुष्कृतस्यचनाशिकां दुःखस्यशमनीधन्यांप्रपद्येऽहंशर्माशुभां ततः कृताशीः पूर्वस्यां दिशि विष्णुक्रमान्क्रमेत्  
 रिपोः प्रतिकर्तृत्वाकृत्वाचमनसाचतं शरेणस्वर्णपुंखनविद्येद्धृदयमर्मणि दिशां विजयमंत्राश्चपठिनव्याः पुरोध  
 सा एवमेवविधिकुर्याद्वक्षिणादिदिशास्वपि पूज्यान्निजांश्चसंपूज्यसांवत्सरपुरोहितौ गजवाजिपदातीनांप्रैक्षाकैतु  
 कमाचरेत् जयमंगलशब्देनततः स्वभवनंविशेत् नीराज्यनानः पुण्याभिर्गणिकाभिः सुमंगलं एवंयः कुरुते राजा  
 वर्षेवर्षे सुमंगलं आयुरारोग्यमैश्वर्यं विजयं चाधिगच्छति नाधयोऽन्याधयस्तस्य भवंति न पराजयः श्रियं पुण्य  
 मवाप्नोति विजयश्चसदाभुवीत्यादिपुराणसमुच्चये ज्योतिर्निवधे आश्विनस्यसितेपक्षे दशम्यां तारकोदये स  
 कालो विजयोज्ञेयः सर्वकार्यार्थसिद्धये रत्नकोशे ईपत्संध्यामतिक्रान्तः किंचिदुद्भिन्नतारकः विजयो नाम कालो  
 यंसर्वकार्यार्थसाधकः इयस्य दशमशुक्लां पूर्वविद्वांनकारयेत् श्रवणेनापि संपुंकाराज्ञां पट्टाभिषिचने नारदः सू  
 र्योदये पदारजनमृदयतेन वभतिथिः आश्विने मासि शुक्लां तु विजयां तां विदुर्गुवाः अथ विजयदशम्यां पूर्वभाजि  
 प्रयत्नात्क्षितिपतिरपराह्णे पूजयेद्दीशकोणे निखिलभुवनं वा चंडिकां मिष्टसिद्धौ श्रवणभसहिताचेत्त्राक्परावात्र  
 शस्ता तथाचरुकांदे मार्तण्डस्योदये पुण्यावर्त्तते दशमीति श्रः आश्विने शुक्लपक्षे तु सा भवेज्जपदान्तरां निपिद्ध  
 मपि कर्त्तव्यं तैलाभ्यंजनमादरात् आश्वानामपि कर्त्तव्यं तैलस्नानं दर्जां ले तूर्यघोषमायु कान्पुरं प्रावेशयेद्दया  
 न् पुष्पमालां परीं स्तान् ह्यांश्चंदनभूपितान् संपूज्य विधिवद्वाजानमस्कुर्वात्प्रयत्नतः भक्ष्यं भोज्यं स्वहस्तेन

भोजयेदनुगानृपः वाहाधिकारिणः सर्वान्दानमानैस्तुतोपयेत् तथैववारणात्राजापूजयेच्चक्रमेलकान् नाना  
 मंत्रेणविधिवच्चतुर्थेतेनमंत्रवित् कृताभ्यंगीमहाघोषैस्तूर्योणांशुभलव्यये ततश्चपूजयेद्देवान्गंधपुष्पादिकैर  
 लं आहूयत्राह्यणान्सर्वान्वाचयेत्स्वस्तिमंगलं ततस्तुरगमारुह्यतूर्यघोषसमन्वितः वेदिभिःस्तूयमानस्तुस  
 न्मनाःशकुनेत्रंजेत् ज्योतिःशास्त्रोदितांकांशंसुहृद्भिःपरिपरितः संप्राप्तस्तुशमीवृक्षमशमंतकमथापिवा श्रव  
 तीर्थेअथोवाहाद्वेगात्सहपुरोधसा सानिपणःशमीमूलंविदध्यास्वस्तिवाचने कार्योद्देशान्जनैःसाकंप्रयोगकुश  
 लैर्वदन् ततःप्रोक्ष्यशमीमूलभूमिभूमिवपतिर्ध्रुवं उत्कृत्यमृत्तिकांतत्रप्रक्षिपेत्तुलानुशुभान् संपूगंहेमशक्तयातुश्र  
 भायेतारमुत्तमं ततःप्रदक्षिणांकुर्यात्तस्यवृक्षस्यभूपतिः तत्रमंत्रः शमीशमयतइत्यादि अशमंतकमंत्रः अशमंत  
 कमहावृक्षमहादोपनिवारण इष्टानांदर्शनंदेहिशत्रूणांचविनाशनं ततोऽशमंतकशम्पोःपत्राणिगृहीत्वा त  
 स्यामृदितंतुलपुष्पादिप्रक्षिप्यगोलकं च दध्यासर्वकार्यसिद्ध्यर्थं गृह्णाति तंतुवृक्षंनमस्कृत्यदिग्लिङ्गैर्नैत्रैः प्राच्यादि  
 विजयंगृहीतसङ्गःकरोति एवंत्रियतुःपादक्रमेणतु सर्वदिग्विजयंकृत्वाशत्रुगोजिताइतिब्रूयात् इन्द्रादीन्देवान्बि  
 प्रांश्च नमस्कृत्य स्वपुरविशेत्ततःप्रविष्टःसमहाद्वारसमीपे पुण्यस्त्रोभिर्नाराजितोद्धारिन्यस्तेषु तूलिकोपरितं  
 तुलैःकृतमूर्त्तिपुशत्रुषु पादंकृत्वा लवघविप्रातुहोनिपणोभूत्वाद्रव्यवस्त्रतांबूलादिदद्यात् एवंकृत्वाविसर्ज्यशु  
 सर्वान्पौरान्निजालयात् प्रतिवर्षं कृतं चैत्रसर्वकार्यं परोमवेत् एवं सर्वेषु घोरैरपुविधिरपःसनातनः निष्पादितोय  
 शाघर्भविदधातिश्रियं सुखं एवंकृतोविधानेतनुष्टिपुष्टिदृष्टिः सर्वैः पौरजनैः सार्धं विजयं प्राप्नुयान्नृपइति अस्या  
 भेवापराजितापूजोक्ता निर्णयामृते दशम्यापूजयित्वातुष्टमर्थ्याचापराजितां कलशतोयसंपूर्णोजयंतं पल्लवा  
 ननां चतुर्वैष्णवस्तदायात्रांसाधयेत्साधनेनच दशम्यांचवलंराजापूजयित्वाऽपराजितां दशदिक्षुमनोयोगान् ध्या

त्वाकृत्याथैतुपः नोराजनंस्वस्तिकृत्वाततोनीराजयेद्वलमिति अथपूजनक्रमः । आश्विनशुक्लदशम्याक्षेम  
 सिस्यर्थे वास्तु दिरूपाल मार्गदेवताऽपराजिता विष्णु शमीपूजनानि करिष्ये इति संकल्प्य पू  
 नीफलादिपुचंडनादिलिखिताष्टदलमध्येमृण्मयप्रतिमायांवा ओंअपराजितायैनमइत्यपराजितां तद्वक्षिणतः ओं  
 क्रियाशक्त्येनमइतिजयां तहामतः ओंउमायैनमइतिविजयांप्रतिष्ठाप्याऽऽवाहनाद्युपचारैः संपूज्य प्रणम्यप्रार्थ  
 येत् चारुणानुखपद्मेनविचित्रकनकोज्ज्वला जयादेवीभवेद्भक्त्यासर्वकामानन्ददातुमे कांचेननविचित्रेणकेयूरे  
 णविभूषिना जयप्रदामहामायाशिवभावितमानसा विजयाचमहाभागाददातुविजयंमम हारेणसुविचित्रेण  
 भास्वत्कनकमेखला अपराजितारुद्ररताकरोतुविजयंममेति एवंसंप्राप्त्यर्थं हरिद्राकरवस्त्रैर्दूर्वायुक्तसिद्धार्थकान्  
 प्रदक्षिणंवलयाकारैरावध्म सदापराजितेयस्मात्वंलतासूतमास्मृता सर्वकामार्थसिद्धार्थतस्मात्त्वांयारयाम्य  
 हं भवापराजितेदेविममसर्वसमृद्धये पूजितायांत्वयिथ्रैयोममास्तुदुरितंहतमिति तद्वलयमभिमंत्र्य जयदेव  
 रदंदेविदशम्यामपराजिते धारयामिभुजेदक्षेजयलाभाभिरुद्धये वलमाघेहिवलयमयिशत्रौपराजयं त्वद्धा  
 रणाद्देवैर्भूषधनधान्यसमृद्धयइतिनत्रेण बाहौधारयित्वा इमांपूजामयादेविययाशक्तिर्निवेदितां रक्षार्थंतुसमादा  
 यत्रजस्वस्थानमुत्तमभितिविसर्जयेदिति सर्वेचजनास्तस्यांग्रामसीमानमुल्लंघ्यापराजितां पूजयेयुः तथाच पुरा  
 णसमुच्चये दशम्यांचजनैःसम्यक्पूजनीयापराजिता ऐशानीदिशमाश्रित्यचापराहणेप्रयत्नतइति भविष्ये  
 लि शर्मांमुलक्षणेपेतामीशानाशाप्रतिष्ठितां संप्राप्त्यर्थंतांचसंपूज्यवत्सरंससुखीभवेत् शर्मानंत्रस्तुहेमाद्रौ गो  
 पथत्राह्मणे अमंगलानांशमर्नीशमर्नीदुष्कृतस्यच दुःस्वप्ननाशिर्नान्यांप्रपद्येऽहंशर्मांशुभां तथाभविष्ये श  
 र्मांशमयेतपापशर्मांलोहितकंटका धारिण्यर्जुनबाणानोरामस्यप्रियवादिनी करिष्यमाणयात्रायांयथाकालं

सुखं मम तत्र निर्विघ्नकञ्चोत्सवं भवश्रीरामपूजिते इति ततो रिते पोः प्रतिकृतिं कृत्वेत्यादिकर्तव्यं पूर्वमेवोक्तं ततः  
शमीमूलमृदं गृह्णीयात् तदुक्तं गृहोत्वासाक्षतामाद्रौ शमीमूलगतामृदं गीतवादित्रनिर्घोषैरानयेत्स्वगृहं प्रति ततो  
भूषणवस्त्रादिधारणैरस्वजनैः सहेति अत्रवलनीराजनमुक्तं तत्रमंत्रः चतुरंगबलं मह्यं निररिष्टं ब्रजत्विह सर्वत्र विजयो मे  
स्तुत्स्वत्ससादान्महेश्वरीतिव्योतिषे कृत्वानीराजनं राजा बलवृद्धौ यथाक्रमं शोभनं खंजनं पश्येन्नलगो गोष्ठसन्निधाविति  
तत्रमंत्रास्तिथितयेनीलग्रीवशुभ्रीयसर्वनामफलप्रदं एथिव्यामवतीर्णोऽसि खंजरोऽटनमोस्तुते वसंतरजैस्त्वंचोगयु  
क्तो मुनिपुत्रकत्समदृश्यतो भविशिखोद्गमेन संदृश्यसे प्रावृषिनिगतायां त्वं खंजनाश्रयं यमयो नमस्ते दर्शनफलं तिथितत्त्वे  
अब्जे पुगजवाजिमहो रगे पुराज्यप्रदः कुशलदः शुचिशाहलेषु भस्मास्थिकेशनखलो मनुष्ये पुष्टे दुःखं ददाति बहुशः  
खलु खंजरीटः तत्रैव वित्तं ब्रह्मणि कार्यं सिद्धिर तुलाशकैर्हुताशे भयं धाम्यामग्निभयं सुराद्विपिकलिलोभः समुद्रालये  
वायव्यां वरयस्त्रयं सलिलं दिव्यां गता चोत्तरं ऐशान्यां मरणं ध्रुवं निगदितं दिग्गलक्षणं खंजने इदं तु सर्वत्र न वरात्र प्रसंगा  
दत्र लिखितं रामार्चनचंद्रिकायां तु आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यां श्रवणक्षणे कर्त्तव्यः स्वजनैः सार्द्धं सर्वत्र विजयार्थं भिः  
हनुमद्वाक्पत्राकण्डर्पदृष्टातिजनकात्मजा आनंदपूणैः कपिभिर्विज्ञापितमुपस्थितं रथमारोप्य देवेशं सर्वालंकारभूषितं  
रासित्पणधनुर्वाणपाणिनकंचरांतकं स्वर्ललायाजगज्जातुमा विभूतमजं विभुं रथैरश्वैर्गजैः पद्भिः ससौमित्रि  
हरीत्यैरैः युतं रामं हृदि ध्यायन् शशीवृक्षे प्रपूजयेत् विष्णुधर्मोक्तमार्गेण यात्रानिर्विघ्ना सिद्धये शमीवित्पार्थनं कुरु  
त्रितिसंकल्पपूजयेत् सीताकांतं समुक्तं भक्तानामभयं करं अर्चयित्वा शमीवृक्षमर्चयेत्तु ततः पुनः शमीशमयते  
पापं शमीलोहितकंटा का धारिष्य जुनं वारुणां नारायणप्रियवादिनी कारिष्यमाणयात्रायां यथाकालं सुखं मया तत्र  
निर्विघ्नकञ्चोत्सवं भवश्रीरामपूजिते गृहोत्वासाक्षतामाद्रौ शमीमूलगतामृदं गीतवादित्रनिर्घोषैर्पुनो देवगृहं नयेत्

कौशिकैस्तत्रावर्णकोसलद्रस्यतुष्टये निर्जिताराक्षसादित्यवैरिणोजगतीतले रामराज्यरामराज्यरामराज्यमिति  
ब्रुवन् आनीयस्यापयेत्स्वस्थं दिव्यसिंहासनेविभुं ततोनीराज्यदेवेशं प्रणम्येदं वदुवि देवोपभुक्वत्खादिधार  
येत्स्वजनैः सह ॥ इति विष्णुधर्मोत्तरोकोविजयप्रस्थानोत्सवः ॥ अथ दुर्गाशतनामस्तोत्रं ईश्वर उवाच  
शतनामप्रक्षयानिशृणुष्व कमलानने यस्य प्रसादमात्रेण दुर्गाप्रीता भवेत्सती उासती सा ध्वी भव प्रतीता भवानी  
भवमोचनी आर्धादुर्गाजयाद्याचित्रिनेत्राशूलधारिणी पिनाकधारिणी चित्राचंडघंटा महातपाः मनोबुद्धिरहंकाराशरि  
घ्नरूपा चिताचितिः सर्वमंत्रमयोनित्यासत्यानंदस्वरूपिणी अत्यंतभाविनी भव्या भाव्या भव्या सदा गतिः शाक्ती  
भरविदमाता चित्तरत्नप्रिया सदा सर्वविद्यादक्षकन्या दक्षयविनशिनी अपर्णनिकपर्णतुष्टालापाटलावती  
पद्मांबरपरीधानाकलभंजीरंजिनी अमेयाविक्रमाक्रूरासुंदरी पुरसुंदरी वनदुर्गा चमातंगी मातंगस्तानपूजिता  
ब्राह्मी माहेश्वरी रौद्रा कौमारी वैष्णवी तथा चामुंडा चैव वाराही लक्ष्मीः श्रीः पुरुषाकृतिः विलोमाकर्षिणी ज्ञानाक्रिया  
सत्याचयन्हिका बहुला बहुलप्रेमासंवाहनवाहना निशुभांशुभहननी महिषासुरमर्दिनी मधुकैटभहं त्रेच चंडमंडवि  
नाशिनी सर्वासुरविनाशी च सर्वदानवघातिनी सर्वशस्त्रमयो सत्या सर्वास्त्रधारिणी तथा अनेकशस्त्रहस्ता वश्रनेक  
स्त्रादिधारिणी कुमारी चैव कन्याचकिशोरी युवतीयतिः अष्टौ द्वाचैव प्रौढा च वृद्धमाता बलप्रज्ञा यद्दं पठने नित्यं दुर्गा  
नामशताष्टकं नासाध्यं विद्यते किंचित्त्रिपुलके पुष्पावति धनधान्यं सुताजाया हस्ती हिस्तिन्य एव च चतुर्वर्गं तथा च तंति  
लभेन्मुक्तिं च शाश्वतीं कुमारं पूजयित्वा च ध्यात्वा देवीं सुरेश्वरीं पूजयेत्परया भक्त्या पठन्नामशताष्टकं तस्य सिद्धिर्भवेत्  
वेदे वि सर्वेश्वरैरपि राजानो दासतायां तिराज्याश्रयमवाप्नुयात् गोरोचनालककुंकुमेतासिंदूरकपूरमधुत्रयेण  
विलिरूपमंत्रं विधिवद्विधिक्षोभेत्समाराधनतो मुरारिः भौमावास्यातिशोभागे च द्वादशे शताभिषागते विलिरूपप्रलपन

स्तोत्रं स भवेत्संपदांपदम् ॥ इति विश्वेश्वरस्तोत्रं समाप्तम् ॥  
 अथ नवरात्रव्रतोद्यापनविचारः नवरात्रव्रतं प्रति वर्षं सदा कर्तव्यं तयानित्यं तत्र वचनानि नवरात्रनिर्णयेऽकुरणे प्र  
 त्यवापराण्यपि यचनानि च तत्रैवोक्तान्यतो नित्यमुद्यापनानेनैवैषां प्रति श्रयचफलनिर्देशात्काम्यमप्यतद्वेनित्यं  
 काम्यं चेति काम्यत्वादुद्यापनसमये क्षमता एवास्त्योद्यापनं महानवम्याविधेयमेव तत्रानुक्रमणिका आदौ मंडपवेदि  
 कांवाध्यजपताकावितानतोरणद्वारपूर्वकं विधाय तत्र संभृतसंभारो व्रतो गोमयोपलिप्तयां वेदिकायां सर्वतोभ  
 द्रंलिंगतोभद्रं वापंचवर्णैर्धन्यैर्वापरिकल्प्यतास्मिन्यथाशक्त्या कलशं यथाविधि आचार्यवरणगणेशादिपूजादिपूर्व  
 कं प्रतिष्ठाप्य ताद्यादिपात्रे घंटार्गल्यंत्रकुंकुमादिना विलिरूप ब्रह्मादिऋत्विग्वरणंचयथाविधिकृत्वा तत्रैवापर  
 मंडले ग्रहान् लोकपालादिभिः संस्थाप्य संपूजयेत् घंटार्गल्यंत्रैसावरणं दिवा प्रतिष्ठाप्य सर्वोपचारैः संपूज्य चतुष्पष्टि  
 कोष्ठमंडले चतुष्पष्टियोगिन्यः प्रतिष्ठाप्य पूज्याः तथैव नवतंरुपाकुरुनेषु नवदुर्गायानवमूर्तौः प्रतिष्ठाप्य पूजयेत्  
 यथाशक्ति देवीमाहात्म्यपाठादिस्तवनं विधाय शत्रौजामरणं कृत्वा प्रातश्चकृतनित्यक्रियः सन् देवीपूजादिकं विधाय  
 अग्निं स्वगृह्योक्तविधिना प्रतिष्ठाप्य होमं कुर्यात् अन्वाधानांतनाग्नीकार्यं विधाय ततः प्रधानं श्रीदुर्गां सावराणां दे  
 वीं सूक्तदेवीमाहात्म्यनवदुर्गाचतुष्पष्टियोगिनीं त्रैलोक्याकपायसतिलैर्वैल्बपत्रादिसामिद्भिर्हुत्वा ब्रह्मादिमंडल  
 देवतानवग्रहान्दिकपालांश्चाकार्कादिसमिच्चवादिभिः शेषेण प्रायश्चित्तं स्विष्टकृद्धोमं विधाय होमंति देवतापूजांति  
 चलिदानं पूर्णहूतिमभिपेकं संपाद्य देव्याः प्रार्थनां विधाय चार्थ्यं संपूज्य प्रधानं प्रतिमां सदक्षिणामाचार्याय नवविभ्रे  
 भ्योनवसदक्षिणाः प्रतिमाः प्रतिपादयेत् सुवर्णदानं प्रतिष्ठां दत्त्वा प्रतिमादानं त्रैण चार्थ्यं प्रार्थयित्वा कन्य  
 कापूजनं सुवासिनीपूजनं च कुर्यात् ततः पंचाशद्ब्राह्मणान् मधुसर्पिष्याय सोदिना संतोष्य तेभ्यो दक्षिणां दद्यात्

ततश्चक्रुस्त्विगभ्योदक्षिणां दत्त्वा भूयसीदं पियेतु ततः सधृतं तिलपात्रं च दद्यात् शय्यादिदानाशक्तौ सुवर्णसदक्षिणमन्नदानं च दद्यात् ततो ब्राह्मणेभ्यः सतिलकमभिषेकं कारयित्वाऽऽशिषोऽगृह्यत्वा क्षेत्रं शंपूजयित्वा व्रतस्याच्छिद्रावधारणं कृत्वा व्रतपारणं कुर्यात् इति नवरात्रव्रतोच्चापनं ॥ इति श्रीमन्महाराजाधिराजश्रीरणवीरसिंहकारिते कृत्यरत्नाकरे नवरात्रप्रकरणम् ॥

अथात्र महालक्ष्मीपूजाविधानमुक्तं तच्चार्थवर्णे लक्ष्मीहृदये यथाध्वने मासि च शुक्लपक्षे रमोत्सवे सन्निहितैकभक्त्या पठेत्तैवैकोत्तरवारदृढ्यालेभतसौ वर्णमर्थो सद्यश्छिमिति अस्य श्रीआद्यादिश्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमंत्रस्य भार्गवऋषिर्नानाविधानि छंदांसि आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीदेवता श्रीवीजं ह्रीं शक्तिः ऐं कीलकं आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थेन पेविनियोगः इति व्यापकं कुर्यात् श्रीविज्ञानाय नमः १ ह्रीं ऐश्वर्याय नमः २ ऐं शक्त्यै वषट् ३ श्रीं बलाय हुं ४ ह्रीं तेजसे वौषट् ५ ऐं वीर्याय फट् ६ इति करपङ्कगन्यासः ७ भू भुवः स्वरो मिति दिग्बन्धः ८ उं ह्रीं उं सौं उं कीं लक्ष्मिं कमलपत्रग्राहिणि सिंहवाहिनि स्वाहा ९ उं श्रीं महालक्ष्म्यै नमः १० श्रीं ह्रीं ऐं ध्यानं वंदे लक्ष्मीं परशिवमयीं शुद्धजां वृन्दभां तेजोरूपां कनकवसनां सर्वभूषोऽञ्जलार्गी वीजापूरकनककलशे हेमपद्मदधाना माधां शक्तिं सकलजननीं विष्णुवामां कंसंस्थाम् ११ उं श्रीं श्रीमत्सौभाग्यजननीं स्तोमिलक्ष्मीं सनातनीं सर्वकामफलावाप्तिसाधनैकसुखावहाम् १२ स्मरामि नित्यं देवेशि त्वया प्रेरितमानसः त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् १३ समस्तसंपत्सुखदां महेश्रियं समस्तकल्याणकारीं महेश्रियं समस्तसौभाग्यकारीं महेश्रियं भजाम्यहं ज्ञानकारीं महेश्रियम् १४ विज्ञानसंपत्सुखदां सनातनीं विचित्रवाङ्मूर्तिकरीं मनोहरां अनंतसंमोदसुखप्रदायिनीं नमाम्यहं भूतिकरीं हारिप्रियाम् १५ समस्तभूतांतरसंस्थितत्वं समस्तभोक्त्रि



श्रविथ्वरूपे तन्नास्तिर्यत्त्वद्यतिरिक्तवस्तुत्वत्पादपञ्चप्रणमाम्यहं श्रीः ५ दारिद्र्यदुःखौघतमोपहं त्रित्वत्पादप  
 ञ्चमयिसन्निधित्व दीनातिविच्छेदनहेतुभूतेकपाकटाक्षैरभिपिचमां श्रीः ६ अंबप्रसीदकरुणासुधयाद्रदृष्ट्या  
 मांत्वत्प्राद्रधिणेहमिमं करुण श्रालोक्यप्रणतहृद्गतशोकहं त्रित्वत्पादपुष्पं प्रणमाम्यहं श्रीः ७ ओं श्री  
 ङ्ही शान्त्यैनमोऽस्तु शरणगतसर्पायै कांत्यैनमोऽस्तु कमनीयगुणाश्रयायै क्षान्त्यैनमोऽस्तु दुरितक्षयकारणायै धा  
 त्र्यैनमोऽस्तु धनधान्यसमृद्धिदायै ८ शान्त्यैनमोऽस्तु शशिशेखरसंस्तुतायै रत्यैनमोऽस्तु रजनीकरवल्लभायै भुक्त्यै  
 नमोऽस्तु भवसागरतारणायै मत्यैनमोऽस्तु मधुसूदनवल्लभायै ९ लक्ष्म्यैनमोऽस्तु शुभलक्षणलक्षितायै सिद्ध्यैनमोऽस्तु  
 शिवसिद्धसुपूजितायै धृत्यैनमोऽस्तु भित्तुर्गतिनाशनायै गत्यैनमोऽस्तु वरसद्गतिदायिकायै १० देव्यैनमोऽस्तु  
 दिविदेवगणार्धितायै भूत्यैनमोऽस्तु भवनातिविनाशनायै दांत्यैनमोऽस्तु धरणीधरवल्लभायै पुष्पैनमोऽस्तु पुरुषोत्तमव  
 ल्लभायै ११ ओं ह्रीं सुतीव्रदारिद्र्याविदुःखहं त्र्यैनमोऽस्तु ते संचितपापहं त्र्यै श्रीविष्णुवक्षःस्थलसंश्रितायै नमोनमः  
 सर्वविभूतिदायै १२ ओं ऐं श्री जयतु जयतु लक्ष्मीलक्षणलंकारांगी जयतु जयतु पद्मापद्मसद्भाभिंवद्या जयतु  
 जयतु विपाविष्णुवामांकं संस्था जयतु जयतु सम्यक्सर्वसंपत्करी श्रीः १३ जयतु जयतु देवीदेवसंघाभिंवद्या जयतु  
 जयतु भद्राभार्गवीभाग्यरूपा जयतु जयतु नित्यानिर्मलज्ञानवेद्या जयतु जयतु सत्यासर्वभूतांतरस्था १४ पदवी  
 जं ओं अर्द्धिपरं लंहं जयतु नयतु रम्यारत्नगर्भांतरस्था जयतु जयतु शुद्धाशुद्धजावूनदाभा जयतु जयतु कान्ता  
 कांतिसद्भासितांगी जयतु जयतु शांताशीघ्रमागच्छसौम्ये १५ ओं ह्रीं ह्रीं ऐं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं यस्याः  
 कलायाः कमलोद्भवाद्यास्तदाश्च शक्रप्रमुखाश्च देवाः जं वं तिसर्वाश्च पिशुन्यस्ते प्रभुत्वमात्मा परमायुपस्ते १६ लि  
 लें लपटं ले विधिभिर्ममलिपिं विमुज्यं तरे त्वया विलिखितव्यमेतदिति तत्फलवाप्तये तदंतरफलस्फुटंकमलवासि

नो श्रीमिमां समर्पयस्व मुद्रिकां सकलसौख्यसंयुक्तां १७ तदिदं लिखितं भाले स्फुटं कमलवासिनीं श्रियं समु-  
 द्रजदिहिसर्वभाग्यस्य सूचिकां १८ कलयातेयया देवि जीर्वतिसचराचराः तथा संपत्करोलक्ष्मीः सर्वदा संप्रसीद-  
 मे १९ यथा विष्णुर्ध्रुवां नित्यां स्वकलां सन्नेवेशयत् तथैव स्वकलां लक्ष्मिमायि सम्यक्समर्पय २० सर्वसौख्यप्र-  
 दे देवि भक्तानामभयप्रदे अचलां कुरुयन्नेन कलामात्मनिवेशितां २१ मुदास्तां मद्रालेपरमपदलक्ष्मीः स्फुटकला-  
 सदा वैकुण्ठश्रीनिवसतु कलामेनयनयोः नयनबीजं ओं घ्राघ्रौ घ्रौ घ्रौ घ्रौ वसेत्सत्त्वलोके ममवचसि लक्ष्मीर्विरकला-  
 श्रियः श्वेतद्वीपे निवसति कलामेऽस्तु करयोः २२ सर्वमंगलसंपूर्णं सर्वैश्वर्यं समन्विता आद्याहि श्रीमहा लक्ष्मि त्व-  
 त्कलामयि पतिषु २३ अज्ञानतिमिरं हंतुं शुद्धज्ञानं प्रकाशय सर्वैश्वर्यं प्रदामेऽस्तु त्वत्कलामयि संस्थिता २४ अलक्ष्मीं  
 हरतु क्षिप्रं तमः सूर्यप्रभायथा धितनो नुममश्रेयस्त्वत्कलामयि संस्थिता २५ ऐश्वर्यमंगलोत्पत्तिस्त्वत्कलायां  
 निर्धीयते अहंतस्मात्कृतार्थोऽस्मिमात्रमस्मि स्थिराभव २६ भवदो वेशभाग्याहो भाग्यवानस्मि मार्गं वि त्वत्प्रसा-  
 दात्पवित्रोऽहं लोकमातर्नमोऽस्तुते २७ निधिबीजं न्हां न्हां न्हां न्हां न्हां पुनातु मां त्वत्कलयैव यस्मादतः समा-  
 गच्छ ममाग्रतस्तं परंपदं श्रीर्भवसुप्रसन्नामग्यच्युतेन प्रविशाद्यलक्ष्मि २८ ओं श्रीं ह्रीं श्रीवैकुण्ठस्थिते लक्ष्मि-  
 समागच्छ ममाग्रतः नारायणेन सह मां कृपादृष्ट्यावलोकय २९ सत्यलोके स्थिते लक्ष्मि त्वं समागच्छ सन्निधिं वासुदेवे-  
 न सहिता प्रसीद वरदाभव ३० श्वेतद्वीपे स्थिते लक्ष्मि शीघ्रमागच्छ सुव्रते विष्णुना सहिते देवि जगन्मातः प्रसीद मे ३१  
 क्षीरां वुधिस्थिते लक्ष्मि शीघ्रमागच्छ सुव्रते विष्णुना सहिते देवि जगन्मातः प्रसीद मे ३२ क्षारां वुधिस्थिते लक्ष्मि स-  
 मागच्छ समाधवे त्वं कृपादृष्टिमुधया सततं मां विलोकय ३३ रत्नगर्भे स्थिते लक्ष्मि नपरिपूर्णहिरण्यये समागच्छ समा-  
 गच्छ स्थित्वा शुपुरतो मम ३४ स्थिराभव महालक्ष्मि न भव निर्मले प्रसन्नकमले देवि प्रसीद वरदाभव ३५

श्रीधरे श्रीर्महाभूर्मत्स्वदंतः स्वर्धमहानिधिः शीघ्रमुद्धृत्य पुरतः प्रदर्शय समर्पय ३३ वसुधरे श्रीवसुधेव सुदो गिप्र  
 कृपामये त्वत्कुक्षिगत सर्वस्व शीघ्रमेव प्रदर्शय ३७ विष्णुप्रियस्त्वगर्भे समस्त फलदेशे वै त्वद्गर्भगत हे मा दीन्सु  
 प्रदर्शय दर्शय ३८ आविर्भवन्नो वेगे शीघ्रमागच्छ मे पुरः सावत्समैरिहेत्युक्ता कामगौरिव रक्ष मां ३९  
 देवि शीघ्रं समागच्छ धरणीगर्भं संस्थिते मातस्त्वद्भृत्यभृत्योऽहं मृगयेत्वं कुतूहलात् ४० उत्तिष्ठ जाग्रहि त्वं मे  
 समुत्तिष्ठ स्वजाग्रहि अक्षयान्हे मकलशान् सुवर्णेन सुपुत्रितान् ४१ निक्षेपान् मे समाकृष्य समुद्धृत्य ममाग्रतः स  
 मुन्नताननाभूत्वासभ्यग्देहि धरांतरात् मत्सन्निधिसमागच्छ मदहित कृपावशात् प्रसीद श्रयसां दिग्भिर्भ्राक्षिम मे  
 नयनाग्रतः ४२ अत्रोपविश्य लक्ष्मीस्त्वं स्थिराभवति हरणमये सुस्थिराभवसुप्रतीता प्रसन्नवरदा भव ४३ समान्तीनां  
 त्वया देवि निधीन्मे संप्रदर्शय अद्य क्षणे तसहसा त्वासां संक्षमां सदा ४४ मयि तिष्ठ तथा निर्व्ययं यथा द्रादिपुत्रिणं सि अ  
 भयं कुरु मे लक्षिम महालक्ष्मि न नोऽस्तु ते ४५ समागच्छ महालक्ष्मि नृज्ज्वांबुनदस्थिते प्रसीद पुरतः स्थित्वा प्रणंतं  
 मां विलोकय ४६ लक्षिम भुवं गमाभासि यत्र यत्र हिरण्यमी तत्र स्थिता त्वं वेदे विस्वरूपं संप्रदर्शय ४७ क्रीडति  
 बहुधा भूमौ परिपूर्णं कृपा मये मम मूर्धनि ते हस्तमविलेखितमर्पय ४८ फलभाग्यो देय लक्षिम समस्त पुग्वासिनि  
 प्रसीद मे महालक्ष्मि भर्षि पूर्णमनोरथे ४९ अयोध्यादिपुसुर्वे पुनगरेषु समास्थिते वैभवे विविधैर्धुंकासमागच्छ मु  
 दान्विता ५० समागच्छ समागच्छ ममाग्रे भवसुस्थिरा करुणारसनिष्पंदेन त्रद्वयविलासिनि ५१ सन्निधत्स्व  
 महालक्ष्मि त्वत्प्राणिमममस्तके करुणामुधयामां त्वमभिर्षे च स्थिरं कुरु ५२ सर्वराजगृहा लक्षिम समागच्छ वला  
 न्विवते स्थित्वा शुपुरती मेऽद्य प्रसादेनाभयं कुरु ५३ सादरं मस्तके हस्तं मम त्वं कृपया पय सर्वराजगृहा लक्षिम त्व  
 त्कलामयि तिष्ठ नु ५४ आद्यादि श्रीर्महालक्ष्मि विष्णुवामां संस्थिते प्रत्यक्षं कुरु मे रूपं रक्ष मां शरणागतम् ५५ प्र

सोदमेमहालिङ्गिंमसुप्रसोदमहाशिचे अचलाभवसुग्रीत्यासुस्थिरामवमदगृहं ६६ यावतिष्ठतिवेदाश्रयावस्वन्ना  
 मतिष्ठति यावद्विष्णुश्रयावत्वंतावत्कुरुर्णमपि ६७ चाद्रोकलायथाशुक्लेवर्धतेसादिनेदिने तथातवदयानि  
 त्वंवर्द्धतांमायिवर्द्धताम् ६८ ययवैकुण्ठनगरेययवैक्षीरसागरे तयामद्भवनेतिष्ठस्थिराश्रीर्विष्णुनासह ६९ योगि  
 नांइदयेनित्वययातिष्ठसिविष्णुना तयामद्भवनेतिष्ठस्थिराश्रीर्विष्णुनासह ६९ नारायणस्यहृदयेभवतीयथा  
 स्तेनारायणोपितवरुक्मलेयथास्ते नारायणत्वमपिनित्यमसोतथातोसतिष्ठतांहृदिममापिदयावतिश्रीः ६९  
 ओश्रीएँक्का विज्ञानद्युद्धिहृदयेकुरुभीःसौभाग्यद्युद्धिकुरुमेगृहेश्रीः दयासुद्युद्धिकुरुतांमधिश्रीः सुवर्णवृद्धिकुरु  
 मेकरेश्रीः ६२ नमात्यजेयाःश्रितकल्पवह्निमज्जकचित्तामणिकामधेनो विश्वस्यमातर्भवसुप्रसन्नागृहेकलत्रेऽपि  
 यपुत्रवर्गे ६३ कुक्षिवीजं जैश्राईकंऐंश्रौत्रः आयादिमायेत्वमज्जडवीजत्वमेवसाकारनिराकृतिस्त्वं त्वयाभूता  
 श्याजभवांडसंघाश्चित्रचरित्रंतवदेविविष्णोः ६४ ब्रह्मरुद्रादयोदेवावेदाश्यापिनशक्नुयुःमहिमानंतवस्तोतुंभंदोऽहं  
 राक्षयांक्यम् ६५ श्रंभवद्वहत्सवाक्यानिसूक्तसूक्तानिन्यानिच तानिस्वीकुरुसर्वज्ञेदयालुत्वेनसर्वेशः ६६ भवतोश  
 रणंगत्याकृतार्थाश्रयपुरातनाःइतिसंचित्यसंचित्यत्वामंशरणंज ६७ अनेतानित्यसुखितस्त्वद्भक्तस्त्वत्परायणाः  
 इतिवंदेप्रसादार्थदेवित्वांशरणंभजे ६८ तवप्रतिज्ञामद्रक्ताननश्यंतोत्यपिक्वचित् इतिसंचित्यमनसाप्राणान्संधा  
 रयाम्यहम् त्वदर्धनस्त्वहंमातस्त्वत्कृपामयिविद्यते यावत्संपूर्णकामस्स्यातावदेहिदयानिधे ६९ क्षणमात्रंनश  
 क्रोमिर्जीवितुंत्वत्कृपांविना नजीवंतीहजलजालंत्यक्मज्जग्रहाः ७० पिताहिपुत्रवात्सल्याञ्जननीप्रसूतस्त  
 नी वत्सस्त्वरितमागत्यसंप्राणयतिवत्सला ७१ यदिस्यांतवपुत्रोऽहंमातात्वयदिमामिकी दयापयोधरस्तन्यमुधाभि  
 रभ्रिर्पंचमाम् ७२ मृग्योनगुणलेशोपिमयिदोषैकमद्विरे पांसूनाद्यदिदंदानांदोषाणांचनमेमितिः ७३ पापिनामह

मेवाग्न्यौ दयालूनां त्वमग्रणीः दयनीयो मदन्योऽस्ति तव कोऽत्र जगद्भ्ये ७४ विधिनाऽहं न सृष्टेन्न स्यात्तव दयालुता  
 विचार्येदेहि मे वितंतव  
 आमयोवानसृष्टेर्दोषघस्यद्यथोदयः ७५ कृपा मदग्रजा किते श्रहं किं वातदग्रजः  
 देवि दया धनम् ७६ मातापिता त्वं गुरुस्तद्वतिः श्रीस्त्वमेव संजीविन हेतुभूता अनन्यमन्ये जगदेकनाथे त्वमेव सर्वमम  
 देवि सत्यम् ७७ हृदयबीजं ज्ञां श्रां ग्रहः फट्गुरुत्वाहा आद्यादिलक्ष्मीर्भवसुप्रसन्ना विशुद्धविज्ञानमुख रुदेगर्भो श्रज्ज्ञा  
 नहं त्रीन्निगुणातिरिक्ता प्रवालनेत्रे भवसुप्रसन्ना ७८ अशेषवाग्जाड्यमलापहारिणी नवनं वरूपं पृमुवाक्यदयिनी  
 मम हजिन्हाग्रसुरंगनर्तकी भवप्रसन्ना वदेने च मे श्रीः ७९ समस्तसंपत्सु विराजमाना समस्ततेजः सुविभासमाना  
 विष्णुप्रिये त्वं भवदीप्यमाना वाग्देवते मे भवसुप्रसन्ना ८० सर्वप्रदेवं संकलयेत्वं प्रभासुता वय फलासु दोगर्भो  
 सुवर्णदेवं सुमुखी भव श्रीर्हिरण्यमी मे नयने प्रसन्ना ८१ समस्तविघ्नौघविनाश करिणो समस्त भक्तोद्धरणे विचक्षणा  
 अनंतसौभाग्यसुखप्रदायिनी हिरण्यमी मे नयने प्रसन्ना ८२ देवि प्रसीद दयनीयता मायमहं देवाधिनाथ भवदेव गणा  
 भिवंद्ये मातस्तथैव भवसन्निहिता दृशोर्भैपत्या समं मम मुखे भवसुप्रसन्ना ८३ मावत्सभैरभयदानकरोऽपि  
 तस्ते मौलौ ममेति मयि दीन दयानुकुं पे मातः समर्पय मुद्रा करुणा कक्षं मां गल्पवीजमहिमानमजस्य मातः ८४  
 ज्ञो श्रां श्रीं श्रीं श्रीं श्राः कटाक्ष इह कामधुकवमतस्तु चितामणिः करः सुरतरुः सदानवनिधित्वमेवैदरे भवेत्तत्र  
 दयारसो रसरसायनं चान्वहं मुखं तव कलानिधिर्विधवां छितार्थप्रदम् ८५ यथारसस्पर्शनतो वसंतो वसंतसुवर्णता  
 स्यात्कमले तथैति कटाक्षसंस्पर्शनतो जनानामंगलानामभिर्गलत्वम् ८६ देहीति नास्तीति वचः प्रवेशाद्भोतोर  
 मे त्वां शरणं प्रपद्ये अहं तु दासोऽस्म्यभयप्रदा त्वं सहैव पत्यामयिसन्निधेहि ८७ कल्पद्रुमेण मणिना सहिता सुरभ्या  
 श्रीस्ते कलामधिरसे नरसायनेन आस्तां यतो मम च हृत्करपाणिपादाः स्फुष्टाः सुवर्णवपुः स्थिरजंगमाः स्युः ८८

आयादिविष्णोः स्थिरधर्मपत्नीत्वमेवपत्यामयिसन्निधत्स्व आयादिलक्ष्मोत्पदनुग्रहेणपदेमेनिधिदर्शनं स्यात्  
 ८९ आयादिलक्ष्मोऽहदयं पठेयः सराज्यलक्ष्मीमचलतनोति महाद्रिद्रेपि भवेदनाड्यस्तदन्वये श्रीः स्थिरतां  
 प्रयाति ९० यस्य स्मरणमत्रिणतुष्टास्याद्विष्णुवल्लभा तस्याभीष्टं दत्वा शुतं पालयति पुत्रवत् ९१ इदं रहस्य ह  
 यं सर्वकामफलप्रदं जपेत्पंचसहस्रं तु पुरश्चरणमुच्यते ९२ त्रिकलमेककालं वानरो भक्ति समन्वितः यः पठेच्छृणु  
 याह्यापि स याति परमाश्रयम् ९३ महालक्ष्मीं समुद्दिश्य निशि भार्गवासरे इदं श्रीहृदयं जप्त्वा पंचवारं धनी भवेत् ९४  
 अनेन हृदये नास्त्रांगं भेष्या आभिमंत्रितं ददाति तत्कुले पुत्रो जायते श्रीपतिः स्वयं ९५ नरेण त्रय नार्यो बालदमी  
 हृदयमंत्रिते जले च पीते तद्दशमं दभाग्यो न जायते ९६ यत्राश्विने मासि च शुक्लपक्षे रमोत्सवे सन्निहितैकभक्त्या  
 पठेत्तैकोत्तरवारं दद्यात् जले तस्यैव जपेत्तैकवारं पठेत्तैकवारं यतचित्तवृत्तिः समं दभा  
 ग्योऽपि रमा कटाक्षाद्देवेत्स हत्वा क्षयताधिक श्रीः ९८ श्रीशान्तिं हि रिदा सदा स्यं प्रपन्नं मन्त्रार्थैर्हैकनिष्ठं गुरोः  
 स्मृति निर्भल यो घृष्टि प्रदेहि मे त्वं परमपदं श्रीः ९९ पृथ्वीपति त्वं पुरुषोत्तम त्वं विभूति वासं विधार्थं सिद्धिं वयः स्थि  
 रत्वं ललना सुभोग्यं पुत्रादिलिङ्गिय सकलार्थं सिद्धिम् १०० सुवर्णं ददितुं रुमे गृहे श्रीः सुधान्यं ददितुं रुमे गृहे श्रीः कल्या  
 णं ददितुं रुमे गृहे श्रीः ध्यायेत् लक्ष्मीं प्रहसित मुखीं कोटि बालार्कभासां विद्युद्गुणैर्वरवर  
 धरां भूषणार्द्रां सुशोभां बीजापूरं सरसि जयुगं विभ्रतौ त्वर्णपात्रं भर्त्रायुक्तां मंदुरभयदां मह्यमप्यच्युत श्रीः १०२

इत्यथर्वणरहस्योक्तं लक्ष्मीहृदयं संपूर्णम्

ॐ नमो नारायणाय ॐ श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मनारायणः परः नारायणः परं ब्रह्म नारायण नमोऽस्तुते १  
 नारायणः परो ध्याता ध्यानं नारायणः परं नारायणः परो ध्येयो ज्ञानं नारायण नमोऽस्तुते २ नारायणः परो ज्ञाता ज्ञानं

[illegible]

इति श्रीनारायणहृदयं समाप्तम्

अथलक्ष्मीसक्तपूजाविधानंविद्याणवे

चत्राष्टोदङ्गाधत्तुअथहैत्रिसप्तव्याष्टोत्तःसूक्तस्यकायाऽनतरादनत्रयाह

सप्तस्यायुतिः प्रत्यहं कार्या तेन द्वादशसाहस्रसृचामादृतिर्भवतीति श्रीसंमिद्धिर्विल्वसंमिद्धिर्होमःकार्यः तदा  
कुदमंदारकुमुदमालतीपद्मकेसरं नेगावर्ताकुयंजातकल्हारचंपकं तथा रक्तोत्पलादिपुष्पाणि लक्ष्म्याश्चातिवि  
याणिवै त्स्नानकालेऽचनेसूकरमिषिचंद्रिभि सुगंधैः धावज्जपेद्रविमलस्तपधेतावदेवहि पूर्वोक्तविधिनासम्प्रकृ  
जयेत्परमेश्वरी त्रिवारप्रत्यहं मंत्रोजुहुवाञ्जययानिधि घणमासंयः करेत्येवं साक्षाच्छनीपति स्वयं विकच  
न्मात्रएवाकै नवनर्तते प्रविन्यसेत अर्धमकैसरे पद्मे सम्यक्पत्रांतरालके सुसमिद्धेऽनले तत्र समुद्धृत्य हु  
नेत्सुगंधैः अभ्यर्चय्योष्टांतरशतजपश्च भगवांसरे चत्वारिंशद्विरस्य स्यान्महालक्ष्मी रवंचला तुरीयर्वाचजुहुयादेते  
नैकादशाहुतैः - एवं कुर्वन्त एवात्यप एनासां महदिदं रा प्रधानतर्पणं तैश्च संतर्प्याः शक्त्यस्त्विमाः प्रणवाद्याहं दंता  
श्च श्रीलक्ष्मीं परदायिका विष्णुपत्नीं च यस्म्यारूपास्यापि हिरण्यतः स्वर्णमालिन्यपि परानूतनारजतस्रजं सुव  
र्णाढ्यगृहास्वर्णप्राकारापद्मवाग्मिनी पद्माहमन्तपियामुक्तालंकारासूर्यकापरा चंद्राविश्वप्रियेयवैमुक्तिश्चापितुमु  
क्तियुक् विभुर्देविः समृद्धिश्चतुष्टे पार्थिवार्थदा भुवनेशीच शुद्धास्यायोगिर्न भोगदामता धात्रीविचार्याद्वात्रि  
शतशक्यः समुदीरिताः द्वात्रिंशद्विअपूजति मंत्रां मंत्रैर्वलिहरेत् मंत्रैर्नाममंत्रैर्ध्याश्रीरेपते वलिर्नम इत्यादि श्री  
मंत्रजापिनां केविदुच्यन्ते नियमा इह तैलाभ्यक्तश्चनाश्रियाग्नस्तोत्रेन संविशेत् अशुचिर्न स्पृशेत्कापि द्वाभ्यां स्या  
दशुचिर्भवेत् लवणं तिलं संभूतं नाश्रियात्केवलं सुगंधैः लिपेद्विराजो नो वक्रैर्नानृतं प्रवेदत्कचित् कदाचिन्मलिनो न स्या  
द्रुवं न चालिखेद्दृया श्रीफलवृजसद्रोणाद्भूतिचधारयेत् तथा च निर्मलाचार शुक्ल शुद्धमना भवेत् शुद्धमाद्यन्तु  
लेपश्च शुद्धाभरणभूषितः श्रेयतवस्त्रपरीधान शुद्धदेहः स्वलंकृतः उत्कृष्टगंधानुलेपः शुद्धदतश्च सन्नखः विष्णुर्न केच  
विमलो नभ्यस्यो भवेत्सुगंधैः निर्दिता न्वच संभूतां दुष्टां वलह प्रियाम् दुष्टा योनिमतिष्ठां च रोगग्रहनिवेशितां



अन्यासकामं शुद्धां च दशांगीं सुदृहं तनुं अतिहं स्वातिदं धीं च विरसां भोगं लोपुं । अन्यापुरुषलोचनं कैकाशी  
 राजयोपेतं रजस्वलामेकवारं योपिनं न स्पृशेदपि शान्तिमतः शुचिर्वाग्मी मधुरालापवान् भवेत् दयार्द्रचित्तश्चाचा  
 दयं देवतिथ्यं च नारतः गुर्वग्निपूजा निरतः पुण्यशीलो दृढव्रतः नित्यस्त्रायोपश्चिमाशामुखाशी शीलवान् भवेत् व  
 र्णाग्रं मरतः स्वीयदारतुष्टोऽल्पभाषणः एतादृशी च निर्यमैर्युक्तो लक्ष्मीलभेतसः नारायणीये नाजिघ्रेन्नक्रमेद्वा  
 न्यतद्वीजं न च भक्षेत् न स्यान्मलिषो नो छिद्यद्विलंबं मौशयीत न लवणमलकं कर्ज्वं न गदिदयतिथौ क्रमात् ना  
 गादित्यतिथौ पंचमी सप्तम्यौ पंचम्यामुत्तं स्त्री च वंज्या प्रत्यंढमुत्तं शनैर्विल्वैर्न नार्जयेद्दं नाल्लि मंध्यं प्रणभेच्चतानं  
 प्रातर्भक्ष्यास्तिलास्ते च धार्या लक्ष्मीश्च भक्षयेत् धारयेन्मूर्ध्नि नो पुष्पमुत्तरे मधुरान्नभुक् पायसं विल्ववीजं च भक्षये  
 च्छुक्लपर्वणि शुक्लपर्वणि पूर्णिमायां शारदानिलक शयेत शुद्धशयायां तत्तु रुपासह नान्यथा मलिनेन भवेज्जतुकु  
 हिसतात्रं न भक्षयेत् द्रोणपंकजविदग्धानि पद्मान् जातु न लंघयेत् सहदेवीं निवृत्तां श्रीदेवीं विष्णुवल्हमां कन्यां जंबू प्र  
 वालं च धारयेन्मूर्ध्नि सर्वदा श्रीदेवीं शीललितां विष्णुवल्हमां श्रयराजितां कन्याकुमारीं प्रयोगसारे धान्य  
 गोगुरुहृताशनराणानि स्वपेदुपरि नाप्यं वंशं नोत्तरापरशिरानचनशोनां द्वौ पाणिचरणः श्रियमिच्छन् अयं  
 त्रोदारः यंत्रसारे श्रीवीजं साधनं संयुक्तं कर्णिकां वा स मालिखेत् वस्वादित्यद्यष्ट संस्थापेत्रे पवित्राक्रमं श्री  
 सूक्तं स्य, प्यर्द्धं मर्द्धं मृंचामालिख्य तद्वह्निः यः शुचिः प्रयतो भूत्वेत्युच्चारमादकयापि च संवेष्ट्य च यरा विवं कोणे पुश्र  
 य मालिखेत् श्रीसूक्तं यंत्रं नेतुं धारयेद्योयं यंत्राधिः पुत्रारोग्यधरा धान्यं वनगोसस्य शालिनीं लब्ध्वातिबहु  
 लालक्ष्मीं जीवेच्च शरदां शतं इदं भवेतामपद्ये विहिरूपं जप्त्वा च सिकसंपातं संस्थाप्यां गणभूमौ लक्ष्मीं मावाह्य  
 साधुसंपूज्य भूयः परिवारयुतां विलिहरेद्भूतचलिसर्मा कृत्य यस्मिन्नेव दिश्यते बद्धे तस्य संपदे पुत्रैर्दरैरिष्टैर्वि

भवेत्सुखं श्रद्धा न्यैश्च नागैरेष्टु रंगैर्दृष्टमगैर्भिश्च संस्ययाहीनैः । रमयेतीगेहेऽस्मिन्निवहरत्याभूतसंखलक्ष्मीः  
 अस्यार्थः - अष्टदलकनलं कृत्वा त- कर्णिकाया श्रीबीजं साध्यमहिं बलिस्तथाष्टदले हिरण्यवर्णां नित्यादि नारभ्य  
 तामिहोयक्ये श्रियमिदं तस्य चामदं मालिख्य तद्वहिर्होतृशङ्कलमलं कृत्वा तद्वलेषु स्वाप्नादिप्रादक्षिण्येन  
 चंद्रांप्राप्तासां नित्यारभ्य सार्धश्रीः अयतां यथा इत्यंतमृचामदं मालिख्य तद्वहिः षोडशदलान्वितेषु कर्दमेनंप्रजामू  
 त्यादिक्कुत्रयस्यार्द्धमदं गौरीमिमाय. ११ द्विपदी १२ अष्टापदी १३ - सहस्राक्षरा १४ प्रणोदेवी १५  
 धीनामनिश्चयतु १६ तद्वहिर्लुतत्रयैरुत्वा तत्रानंतवर्ध्या यः शुचिः प्रयतो भूस्वाजुहुयादाल्पमन्वहं श्रियः पंच  
 दशर्चवर्ध्याकामः सतंतं जपेत् इति ऋचा संवेष्ट्य वहिर्वर्ध्यामातृकयामं वेष्ट्य तद्वहिश्चतुरत्रं बिलिख्य तत्कोणेपु  
 श्रीबीजमालिखेत् एतर्चं त्रमुक्तफलदं भवति अथाश्विननयरात्रे वेदेऽकत्रकारेण महालक्ष्मीपूजनमुच्यते तत्र  
 ब्राह्मे दूहूतैरुत्थाय स्वगुरुभरणकुंडलिनीस्मरणादिप्रातः कृत्यादिककृत्वा दंतधवनस्तानमंध्यानि रत्नपणादिच  
 कृत्वा पूजास्थानमागत्य दिग्बधनदिपूर्वकर्तव्यं शुद्धिप्राणवतिष्ठदियोगपाठानं कृत्वा मूलेऽप्राणायामं कृत्वा गण  
 पतिकुलदेवतादिस्मरणं तं ब्राह्मणादीन् नमस्कृत्य उंसमूखश्चेद्वदत्य शुक्लावरधरं विष्णुं अर्भोऽपि सतांभुस  
 सिद्धौ यत्र योगेश्वरः कृष्णो अनन्याश्च तथं तोमां स्मृतेः सकलकल्याणभाजनं सर्वेश्वरं भूयैषु नास्ति ते  
 पाममंगलं येषां हृदि हरिः तदेव लभं सुदिनं तदेव ताराबलं चंद्रबलं देव विद्याबलं देवचलं न देयलक्ष्मीपतेतं ध्रियु  
 गस्मरामि इति मंगलाचरणं श्रुत्वा रमन्मासि श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीप्राप्तिपूर्वकुरु रितनिवार  
 णक्षेमायुरारोग्यैश्वर्यादिष्टादिकामः प्रतिपदमारभ्य नामीपयैतमिष्टदेवतास्वरूपिण्याः श्रीमहालक्ष्म्याः  
 शोडशोपचारपूजां श्रीसूक्तचंदीपाठानां यथोक्तं संस्थाप्य स्तदंशहोमं दिक्कृत्यं करिष्ये इति संकल्प्य तत्र निर्विघ्न

तार्थे गणपतिपूजनं करिष्ये ततो रक्षाक्षतादिभिर्मूमावष्टदलपैठि महागणपतये सिद्धिबुद्धिसहित सखाहन सायुध  
 सपरिवार एहो ह्यागच्छागच्छ हं रत्नत्वमभ्येहि श्रविकाश्रयकाल्मज । सिद्धिबुद्धिपते त्र्यक्षलक्षलाभपितः पितः  
 नागास्यनागहारस्वंगणराजचतुर्भुज भूमितः स्वायुधैर्दिव्यैः पाशांकुशपरश्वधैः आवाहयेत्वा पूजार्थैरक्षार्थैश्च म  
 मप्रभो ब्रह्मागत्य गृहाणत्वं पूजां कर्तुं चरक्षमे आवाह्यैव गणेशानं पूजाद्रव्यैः प्रपूजयेत् गणानां स्वागणपतिं  
 प्रियाणां त्वा० । निधीनां त्वा० वसोममम्राह० गणानां स्वागणपतिं त्वाहवामहे कर्त्तुं कर्त्तव्यानां म० आवाहनं  
 स्वागतं पाद्यं आर्घ्यं आचमनीयं मधुपर्कं पुनराचमनीय स्नानवस्त्राभरणानि गंधपुष्प धूपदीपनैवेद्य तांबूल  
 दक्षिणानमस्कारान् विधाय हस्तद्वयेन नारिकेलार्घ्यपात्रस्थजलं संपुष्पं गृहीत्वोत्थाय प्रार्थयेत् रक्षरक्षण  
 णाध्यक्षत्र्यक्षत्रैलोक्यरक्षक भक्तानामभयं कृत्वा त्राताभवभावाणां त्वात् द्वैमातुरूपार्थिभ्यो पाण्डुराग्रजप्रभो व  
 रदस्वंबरदेहि वांछितं वांछितार्थं द अनेन फलदानेन फलदोऽस्तु भवान्मम इति फलं दत्त्वा प्रार्थयेत् विश्वेश्वराय  
 वरदाय युधिप्रियाय लंबोदराय सकलाय जगद्धिताय नागाननाय श्रुतिपुत्रविभूतिपाय गौरीसुताय गणनाथ नमो  
 नमस्ते भक्तानां शनपराय गणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभदाय सुरेश्वराय विद्याधराय विकटाय च वामनाय भक्तप्र  
 सन्नवदनाय नमो नमस्ते नमस्ते त्रक्षरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः विश्वरूपस्वरूपाय नमस्ते त्रक्षचारिणे भक्ति  
 प्रियाय देवाय नमस्तुभ्यं विनायक इति नमस्कृत्य त्वां शत्रुवर्गदलेन तिवसुप्रदेति भक्तप्रियेति सुखदेति बलप्रदेति  
 विद्याप्रदेत्यघहरेति चैस्तु वंति तेभ्यो गणेश्वरदोभवन्त्येव इति स्तुत्वा प्रणमेत् ततः ऋत्विग्वरणादियवा  
 रोपं च विधाय कलशस्थापनं महीर्षो० भूमिस्पृशः स्योनाष्टयिर्वि० भूमिप्रार्थना श्रोपधयः संय  
 दंतोतिषवान्प्रक्षिप्य कलशं निधाय वरुणस्योत्तं भनमसीति जलप्रक्षेपः श्रोपधयः संवदंते इति सर्वोपाधिप्र०

स्योनाऽथैवीतिसप्तमदूः अश्वत्थैवोतिषदनमिति पंचपल्लवाः कांडात्कांडात्प्ररोहतीति द्वौ या.फलि  
नीर्यात्रफलाइतिफलक्षिप्त्वा परिवाजपतीतिपंचरत्नप्रक्षेपः हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्रेईतिदक्षिणाद्रव्यं युवामु  
वासाइतिवस्त्रेणाच्छाद्य रक्तवस्त्रेणसूत्रेणचवेष्टनं तत्वायामिब्रह्मणाब्रह्म इतिवरुणावाहनं ब्रह्मांडोदरतीर्थानि  
करे.स्पृशानितरेवे क्रोमित्यंकुशमुद्रया तीर्थान्यावाह्य गंगेचयमुनेचैव. सर्वसमुद्राः सारितइत्यावाह्यचंदनादिभिःक  
लशमलकृत्य कलसस्यमुखेविष्णु-त्वत्प्रसादादिमं यज्ञं सान्निध्य. प्रसन्नोभवसर्वदा इतिकलशस्थापनं ततो  
मूलेनप्राणायामत्रयंकृत्वा श्रंसूक्तन्यासंकुर्यात् अस्यश्रंसूक्तस्यानदकदंमचिह्नातश्रीपुत्रेभ्यःऋषिभ्योनमःशि  
रसिमुखेत्रनुष्टुपबृहतीत्रिष्टुप्प्रस्तारपंक्तिच्छदोभ्योनमो हृदि श्रीविभावसुदेवताभ्यांनमः नमसकुटुंबस्य पुरा  
रोग्यैश्वर्याभिवृद्धयेविनियोगः इतिकृतांजलिफल्का हिरण्यार्पणमः इदयाचनमः चंद्रार्पणमःशिरसेत्वाहा र  
जतस्त्रजायैशिखार्यैवपट् हिरण्यस्रजायैकवचांयहुं हिरण्यार्पणमोनेत्रत्रयायवौषट् हिरण्यार्पणमोऽस्त्रायफट्  
एवंकरांगुलिन्यासोऽपि शिरसिहिरण्यवर्णां १ नेत्रयो.ताम्ममश्रावह २ कर्णयोःश्रथपूर्णां ३ नासिकायांकांसो  
स्मितां ४ मुखेचंद्राप्रभासां ५ गलेश्रादित्यवर्णां ६ वांहो.उपेतुमां ७ हृदिक्षुत्पिपासां ८ नाभौगंधद्वारां ९  
गुह्येननस.कामं १० गुदेकर्मन ११ ऊर्वोःश्रापस्त्रजत् १२ जान्वोःश्राद्रौसूर्यां १३ जंघयो.श्राद्रौचंद्रां १४  
पादयो.ताम्ममश्रावह १५ आंश्रौश्रौश्रौःइत्येवंपदगानिविन्यस्य प्रागुक्तीत्योर्ध्वकमलेदेवोर्ध्वापेत् अरुणक  
मलसंस्थातद्रजःपुंजवर्णाकरकमलधृतेष्टार्भीतियुग्मांबुजाच्च मणिमुकुटविचित्रालंकृतापद्मजालैर्भवतुभुवनमाता  
सर्वदाश्री.श्रियेनःइतिथ्यात्वामानसोर्पचारैराध्याऽर्घ्यादिरथापनति उज्ज्वोःश्रीहंसःसोहंस्वाहाइतिमंत्रेण.त्मपू  
जंविधायपीठपूजामारभेत उमडूकायनमः कालासिरुद्रायनमः मूलप्रकृत्यैनमः आधारशस्यै-कूर्नीय-अनंताय

वराहापटथिव्ये. सुधासमुद्राय. श्वेतद्वीपाय. स्वर्णपर्वताय. नन्दनोद्यानाय कल्पवृक्षवनाय स्वर्णप्राकाराय. करुणाम  
 यपरिखायै. स्वर्णमंडपाय. पूर्वद्वारश्रियै. इंद्राय ब्रह्मणे. सत्त्वाय ऋग्वेदाय. आत्मनेकालतत्त्वाय. श्रविकायै. इंद्रायै  
 वेदमात्रे. शैलपुत्र्यै. ब्रह्मचारिण्यै. चंद्रचंटायै. कृष्णमंडायै. कात्यायन्यै. कालरात्र्यै. महामौर्व्यै १ ततोदक्षिणद्वारे द्वार  
 श्रियेनमः क्षमाय शाल्यै सिद्धायै क्षमायै विष्णवे यजुर्वेदाय रजसे विद्यातत्त्वाय जगन्मात्रे मायाय शिवायै  
 शाल्यै ह्रींकारायै ह्रींकारायै मायाशक्त्यै वीशायै प्रवीरायै अनंतरात्मने दंडधराय २ ततः पश्चिमद्वारे द्वारश्रियै  
 वरुणाय रुद्राय सामवेदाय आदित्याय वारुण्यै शंखायुधायै हसवाहिन्यै जगज्जीवायै जगद्बीजायै शोडशकलायै  
 पूर्णकलशाय चित्रिण्यै चित्रमालायै चित्रायै चामुंडायै ३ तत उत्तरद्वारे द्वारश्रियै कपालहरिण्यै भक्तवत्सल्यै हु  
 कारायै क्षांकारायै विमलरूपायै ईशानाय पार्वत्यै ब्रह्मणे अथर्ववेदाय धात्रे ज्योत्स्नायै कल्याण्यै शर्वण्यै च  
 द्रकलायै चंद्रवदनायै विभूत्यै परविभूत्यै भस्मधारिण्यै पावनायै गंगायै भागीरथ्यै गोदावर्यै प्रवरायै प्रण  
 तायै ह्रींकारायै क्रींकारायै सर्वबीजात्मने बीजप्रवाहिन्यै ४ मधेरत्नवेदिकायै रत्नसिंहासनाय ध  
 माय. ज्ञानाय. वैराग्याय. ऐश्वर्याय. अधर्माय श्रद्धानाय. श्रवैश्वर्याय. अनैश्वर्याय. श्वेतच्छत्राय.  
 चिच्छक्त्यै. मायाशक्त्यै. आनंदपाराय. संवित्तालाय. प्रकृतिमयपत्रेभ्यो. विकृतिमयकेसरेभ्यो. पंचाशद्वर्णे  
 बीजायै. सर्वतत्त्वरूपायै. कर्णिकायै. अंशकर्मंडलाय. वंविहर्मंडलाय. संसोममंडलाय. संसंत्ताय. रंजसे-  
 ततमसे. आंआत्मने- अत्रंतारात्मने. पंपरमात्मने. ह्रींज्ञानात्मने. आत्मतत्त्वाय. मायातत्त्वाय. विद्या  
 तत्त्वाय कलातत्त्वाय परतत्त्वाय इतिसंपूज्य केसरेषु. पूर्वाद्यष्टदिशु मध्येचं उभयै. उन्नत्यै. काल्यै. धृत्यै  
 कीर्त्यै. सन्नत्यै व्याप्यै. उत्कृष्ट्यै. मयै. ऋद्धौ नमः इतिसंपूज्य उं श्रिसर्वशक्तिकमलासनाय नम इतिसमस्त

पीठसंपूज्य मूलमुच्चार्य श्रीलक्ष्मीमूर्तिपरिकल्पयांमिनमइतिकलशोपरि मूर्तिपरिकल्प्य घंटावजमकरालक्ष्मीं  
 दुर्गादेवीव्यवास्थितां स्थापयामिमहोदेवीसर्वसौभाग्यदायिनीमितिसंस्थाप्य स्वहृत्कमले प्राग्बद्धेर्वो ध्यात्वा  
 देव्यास्तेजोदीपादीपांतांरमिववहन्नासापुटाध्वनापुष्पांजलावानीय एहोहिदेवदेवेशिपरिवारसमन्विते यावत्वांपूज  
 यिष्यामितावत्वंचइहावह महापद्मवनांतस्थेरुणानंदविग्रहे सर्वभूमिहितेमातरेहोहिपरमेश्वरिइत्यावाहना  
 दिदशमुद्राः प्रदर्श्य ध्यायेत् लक्ष्मीक्षीरसंमद्राजतनयांश्रंगगधामेश्वरीं दासीभूतसमस्तदेवनिकरालोकैकदी  
 पांकुरां श्रीमत्संदकटाक्षविश्रमलसद्गङ्गाधरां त्वात्रैलोक्यकुटुंबिनोसरसिजांविंदमुकुंदप्रियामितिध्यात्वा  
 मूलमंत्रेणदीपिन्यामालिन्याध्योदकेनच त्रिवारं प्रोक्षयित्वा प्राणप्रतिष्ठाविधाय पुष्पांजलिगृहीत्वा उदुर्गेकात्पा  
 यनोदेविशांभविशंकरप्रिये भक्त्यामयाकृतांपूजां गृहाणत्वंसुरेश्वरि हिरण्यवर्णी- जातवेदसे- नमोदेव्यैमहालक्ष्म्यै  
 आवाहनंपरिकल्पयामिइतिदद्यात् तत्तत्कांचनवर्णभक्त्यामिणिविराजितं अमलंकमलं दिव्यमासनं परिगृह्यतां  
 ताम्ममत्रावह जातवेदसे. नमोदेव्यै- महासरस्वत्यै- श्रीरेतत्तेत्वासनंनमः उत्सागतंकुशलं पृच्छेमहादेविमहे  
 श्वरि सुस्वागतंत्वयाभेदकृपयाभक्तवत्सले ताम्ममत्रावह- जातवेदसे. नमोदेव्यै- महासरस्वत्यै. श्रीरेतत्तेत्वा  
 गतंनमः गंगादितीर्थंसभूतगंधपुष्पाक्षतैर्युतं पाद्यं ददाम्यहंतुभ्यंनमस्तेकमलालये. अश्वपूगीं जातवेदसे.  
 नमोदेव्यै. श्रीरेतत्तेपादानमः अष्टगंधसमायुक्तंस्वर्णपत्रिप्रसूजितं अर्घ्यं ददाम्यहतुभ्यं प्रसीदत्वं सुरेश्वरि  
 तांसेस्मितां जातवेदसे. नमोदेव्यै. लोकमात्रे. श्रीरेतत्तेऽर्घ्यंत्वाहा सर्वलोकस्रयामातायामातालोकपावनी  
 ददाम्याचमनंतस्यमहालक्ष्म्यैप्रयत्नतः चंद्रांप्रभासां- जातवेदसे. नमोदेव्यै- भक्तप्रियायैश्रीरेतत्ते- आचमनी  
 यंस्वधा कपिलादधिकुंदेदुधवलंमधुसंयुतं स्वर्णपत्रिस्थितंदेविमधुपर्कगृहाणमे आदित्यवर्णे. जातवेदसे-

नमो देव्यै भक्तप्रियायै- अरिते स्तानीयं नमः एहि पादुकाया देवि स्नानार्थं स्नानमंडपे  
 स्नानासनसमागता सुगंधितैल गंधादि पंचामृतजलादिकं सुगंधिच्छूणचूर्णचतयोद्धत्तनकादिकम् नाना  
 तीर्थोद्भवतोयं स्नानीयं च गृहाण मे आदित्यवर्णे- जातवेदसे नमो देव्यै- भक्तप्रियायै अरिते स्तानीयं नमः  
 आपो हि छेति मलापकर्पणस्नानं पयोदाधिवृतं चैव शर्करामधुसंयुत पंचामृतमयानीतं गृहाण परमेश्वरि आदित्यवर्णे  
 जातवेदसे नमो देव्यै भद्रायै नमः अरिते तपंचामृतस्नानं पुरुषसूक्तेन शुद्धोदकेन स्नानं जातवेदसे पुनरा  
 चमनं दिव्यांबरनवश्वेतक्षौभचातिमनोहरं त्रैलोक्यजननीं देवि दीपमानं गृहाण मे उपेतुमां जातवेदसे-  
 नमो देव्यै श्रीलक्ष्म्यै नमः अरिते तैवा सोयुग्मं नमः एहि देवि विभूषार्थं नैपथ्यागारमुत्तमं विभूषासनमास्थापय तथा  
 दर्शयि लोक्षय च केशप्रसाधनं कृत्वा भूषणान्यंगसात्कुरु रत्नकं कणैव दूर्यमुक्ताहारदिकानि च सुप्रसन्ने सदा  
 लक्ष्मिभूषणानि गृहाण मे- क्षुत्पिपासा नमो देव्यै- जातवेदसे हिरण्यायै- अरितानि विभूषणानि नमः  
 एहि देवि निजस्थानं सिंहासनमनुत्तमं पूजाचक्रं समास्थापय गंधं दिव्यं गृहाण मे चंदनागुरकपूरकुंभार्थैः समन्वित  
 कस्तूरीरेचनयुतं गंधं देवि गृहाण मे गंधद्वारा- जातवेदसे नमो देव्यै महादेव्यै- अरिपते गंधो नमः  
 शुद्धमुक्ताफलैरेतरक्षतेः शालिसंभवैः सर्वाधिपेमहालक्ष्मिं द्योतयामि सुभक्तितः जातवेदसे-  
 नमो देव्यै- अरितास्ते त्रक्षताः हरिद्रांच मयानीतां देवि कल्याणदायिनि सौभाग्यं वर्द्धतानित्यग  
 हाण हरिचल मे जातवेदसे नमो देव्यै ० हरिप्रियायै नमः अरिते तै हारिद्रं कुंकुमं शोभनं दिव्यं सर्वदामंगलप्रदं  
 मयानीतमहादेवितुभ्यं दास्यामि सुंदरि जातवेदसे नमो देव्यै ० मंगलायै नमः अरिते तै कुंकुमं नमः सिंदूरशुभं दं  
 त्वं महाशक्तिप्रियमदा प्रयच्छामि महादेवि सर्वसौभाग्यदायिनि जातवेदसे नमो देव्यै ० महादेव्यै ० अरिते

सिंदूरनमः मालतामल्लिकादीनिनवानिकुसुमानि च एकनाथे प्रयच्छामि पुष्पाणि प्रतिगृह्यतां मनसः कामं १०  
जातवेदसे० नमो देव्यै० एकनाथायै श्रीरतानि पुष्पाणि वीषट् रक्तैः श्वेतांबुजैः पुष्पैर्मल्लिकादिविचित्रितैः नाना पुष्पैः  
कृतां मालां गृहाण हरि वल्लभे श्रीरतां मालां समर्पयामि पुष्पमालानमः सुगंधशीतलं शुभ्रनानागंधसमन्वितं  
प्रोत्पथैतवदेवेशि सुचूर्णं प्रतिगृह्यतां जातवेदसे० नमो देव्यै सुभगायै नमः श्रीरते तेषां मलद्रव्यं नमः अथांगपूजा  
चंचलायै नमः पादौ पूजयामि० एवं० चपलायै० गुल्फौ पूजया० कांठ्यै० जानुनां पूजया० मंगलायै जघेयू० भद्र  
कालायै हुरुपू कमलिन्यै कटिपू शिवायै नाभिपू क्षमायै उदरं पू गौत्र्यै सिंहवाहिन्यै स्तनद्वयं पू स्कंदमा  
त्रे काममात्रे भुजद्वयं कंबुकंठायै कंठपूजयामि सरस्वत्यै मुखं पू सुवासिन्यै नासिकां पू स्वर्णकुंडलायै कर्णे  
द्वयं पू चंडिकायै नेत्रद्वयं पू शिवायै ललाटं पू कुमायै शिरः पू सर्वरूपायै नमः सर्वांगं पूजयामि इति संपूज्य  
ततोऽष्टोत्तरशतनामभिः पूजयेत् ॥ उं अस्म्य श्रीमहालक्ष्म्यष्टोत्तरशतनाममाला मंत्रस्य  
श्रीमहालक्ष्मी प्रीत्यर्थं श्रीमहालक्ष्मीमष्टोत्तरशतनामभिः पूजयिष्ये इति विनियोगः ततः श्रीवर्जयट्केन  
पङ्गव्या संकृत्वा लक्ष्मीं समुद्रराजतनयामित्यादि ध्यात्वा पुष्पैरक्षतैर्वा पूजयेत् तद्यथा उं महालक्ष्म्यै नमः म  
हाकाल्यै महासरस्वत्यै महाकन्यायै महागौत्र्यै महादेव्यै भक्तानुग्रहकारिण्यै स्वप्रकाशात्मरूपायै  
महामायायै माहेश्वर्यै वागीश्वर्यै जगद्धात्र्यै कालरात्र्यै त्रिलोचनायै भद्रकाल्यै कपालिन्यै महागौत्र्यै  
त्रिलोकात्मिकायै सिद्धलक्ष्म्यै क्रियालक्ष्म्यै लोकमंत्रप्रदायिन्यै श्ररूपायै स्वरूपायै विश्वरूपिण्यै  
पंचभूतात्मिकायै देवमात्रे सुरेश्वर्यै दारिद्र्यध्वंसिन्यै वीणापुस्तकधारिण्यै सर्वशक्त्यै ब्रह्मात्मिकायै  
अष्टांगरूपिण्यै० नवदुर्गात्मिकायै० अष्टभैरव्यै० गंगायै० शारदायै० वेण्यै० सर्वशास्त्रधारिण्यै० समुद्रवसनायै



ब्रह्माण्डमणिमेखलायै० अवस्थात्रयनिर्मुक्तयै० गुणत्रयविवर्जितायै० योगध्या  
 नेकपरायणायै० देवत्रयविशोक्तयै० वेदांतज्ञानरूपिण्यै० पद्मावत्यै० विज्ञानलक्ष्म्यै० नागयज्ञोपवीतिन्यै०  
 सूर्यचंद्राद्विमासायै० ग्रहनक्षत्ररूपिण्यै० वेदिकायै० वेदरूपिण्यै० गिरिसंभवायै० कैवल्यदायै० विशंखलायै०  
 सूर्यमंडलसंस्थितायै० सोममंडलमध्यस्थायै० वायुमंडलसंस्थितायै० वह्निमंडलसंस्थितायै० चक्रिकायै०  
 चक्रमध्यस्थितायै० चक्रमार्गप्रदायिन्यै० सिद्धांतमार्गदायिन्यै० पटुवर्गवर्जितायै० प्रत्यक्षादिप्रमावृतायै० वि  
 द्यामूर्त्तायै० त्रैलोक्यमोहिन्यै० विद्यायै० वर्मदायै० रक्षायै० ब्रह्मस्थापितरूपायै० कैवल्यज्ञानगोचरायै० करु  
 णायै० मधुकैटभमर्दिन्यै० अर्चित्यलक्षणायै० गोपत्र्यै० सदाभक्ताघनाशिन्यै० महारमायै० परमेष्ठिन्यै० सुसि  
 द्धलक्ष्म्यै० महाकालिन्यै० सद्योजातायै० वामदेवायै० अघोरायै० तत्पुरुषायै० ईशानरूपिण्यै० एकाक्षर  
 देव्यै० योगिन्यै० योगध्यानपराक्रमायै० श्रीसिद्धलक्ष्म्यै० श्रियै० कमलायै० कमलालयायै० पद्मायै० नलि  
 नयुग्मकरांबुजायै० शैलपुत्र्यै० ब्रह्मचारिण्यै० चंडघंटायै० कूष्मांडायै० स्कंदमात्रे० कात्यायन्यै० कालरात्र्यै०  
 महागौर्ण्यै० सिद्धिदायै० बुद्धिदायै० सर्वात्मिकायै० नमः इतिसंपूज्य कर्णिकायां० श्रांहृदयाय नमः श्रीशिरसे स्वाहा  
 श्रीशिखायै० वपटु श्रीकवचाय हुं श्रीनेत्रत्रयाय वौपटु श्रीअस्त्राय फटु ततोऽष्टदलेषु पूर्वादिक्रमतः पद्मासनार्थे नमः  
 पद्मवर्णायै० पद्मसंस्थायै० श्राद्रायै० तर्पयंत्यै० तृतायै० ज्वालिन्यै० स्वर्णप्राकारायै० ततोदलाग्रेषु० ब्राह्मण्यै० माहे  
 श्वर्यै० कौमार्यै० वेण्वर्यै० वाराह्यै० इंद्राण्यै० चामुंडायै० महालक्ष्म्यै० ततोभूपुरे० पूर्वादिक्रमेण० इंद्राय सायु  
 धाय सपरिवाराय स्वशक्तियुताय नमः एवमग्नये० यमाय० निर्ऋतये० वरुणाय० वायवे० कुबेराय० ईशानाय०  
 ब्रह्मणे० अनंताय नमः० तद्वहिः० वज्राय नमः० शक्ये नमः० दंडाय नमः० खड्गाय० पाशाय० शंक्रुशाय०

गदायै शूलाय पद्याय चक्रायनमः इतिसंपूज्य पुष्पांजलिदत्त्वा दशांगगुल्फधूपवेदनागरुसंयुतं भक्त्या  
 दत्तं नयादिप्रसादित्वं सुरेश्वरि कर्दमेन ० ११ जातवेदसे ० नमो देव्यै ० भद्रकाश्यै ० श्रीरपते धूर्पो नमः कर्पू  
 रवात्संस्युकं गोचृतेन समन्वितं द्वापंगृहाणे देवेशि महालक्ष्मि नमोऽस्तुते आपः स्त्रुजंतु ० १२ जातवेदसे नमो दे  
 व्यै श्रीमहालक्ष्म्ये नमः श्रीरपते दीपो नमः नैवेद्यं गृह्यतां देवि भक्ष्य भोज्य समन्वितं पट्टसैरचितं दिव्यं धृतं  
 नपरिपूर्तितं आर्द्रां पुष्करिणीं सूर्या ० १३ जातवेदसे नमो देव्यै पूर्णमालिन्यै श्रीरतते नैवेद्यं नमः मध्ये पानीयं  
 उत्तरापोशानं पुनराचमनीयं कर्पूरचंदनोन्मिश्रं दिव्यगंधसमन्वितं करोद्धत्तनं कर्म्यं गृहाण परमेश्वरि जातवेदसे न  
 मो देव्यै पिंगलायै नमः श्रीरतते करोद्धत्तनं नमः पूगीफलैः सकर्पूरैर्नागवल्लीदलैर्वृतं कर्पूरचूर्णसहितं तांबूलप्रति  
 गृह्यतां आर्द्रां चंद्रां १४ जातवेदसे नमो देव्यै पिंगलायै नमः श्रीरतते तांबूलनमः जातवेदसे नमो देव्यै देव्ये नमः  
 श्रीरतते सुवर्णपुष्पं नमः इदं फलमयादेवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सुफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि जातवेदसे न  
 मो देव्यै सिद्धिदायै नमः श्रीरतते फलं नमः त्वंचंद्रसूर्यरत्नानि विद्युदग्निस्त्वमेवाहि नीराजनं मया दत्तं गृहाण परमे  
 श्वरि तान्मया वह ० १५ जातवेदसे ० नमो देव्यै यमुनादिनिवासिन्यै नमः श्रीरतते नीराजनं नमः गौरी मिमाय  
 जातवेदसे नमो देव्यै प्रणो देवी समस्तं श्रीसूक्तं नमो देव्यै महालक्ष्म्यै महाकाल्यै महालक्ष्म्यै महास  
 रस्वत्यै श्रीरतते मंत्रपुष्पं नमः सर्वस्वरूपे जातवेदसे नमो देव्यै महाकाल्यै नमः श्रीरतं नि प्रदक्षिणा  
 नि नमः सर्वतः पाणिपादं ते यः शुचिः प्रयत इत्यादि समस्तं नमस्तेऽस्तु महादेव्यै नमस्तेऽस्तु हरिप्रिये नमस्ते  
 स्तु नगदात्रिनमस्ते शिववल्लभे जातवेदसे नमो देव्यै महामायायै नमः श्रीरतानि चंदनानि नमः पद्मप्रि  
 ये यासापद्मासनं यामातामधुकैटभप्रमथिनी मां पातु विश्वेश्वरी जातवेदसे नमो देव्यै श्रीरतते प्राथेनानि

ततः श्रीसूक्तचंडीपाठलक्ष्मीहृदयादिकं पठित्वा गृह्यातिगृह्यगोपत्रीत्वैत्यादिना जपं समर्पयेत् इति  
 श्रीलक्ष्मीपूजाविधानम् ॥ श्रीसूक्तमाहात्म्यं विष्णुधर्मोत्तरे रामउवाच एकमंत्रं समाचक्ष्वेदवलक्ष्मीं विवर्द्ध  
 ने प्रतिवेदं जगन्नाथयादोगणनृपात्मज प्रतिवेदं समाचक्ष्व श्रीसूक्तं पुष्टिवर्द्धनं श्रीसूक्तस्य तथा सर्वफलं धर्मभृ  
 परेवापि यथा कामं द्विजस्य तु रामउवाच प्रतिवेदं समाचक्ष्व श्रीसूक्तं पुष्टिवर्द्धनं श्रीसूक्तस्य तथा सर्वफलं धर्मभृ  
 तांवर पुष्करउवाच हिरण्यवर्णी हरिणो मृचः पंचदशद्विजः श्रीसूक्तं कथितं तु एष मृगवेदे पुष्टिवर्द्धनं रथे अश्वे पु  
 वाजेति च तत्स्वस्तु तथा ऋचः श्रीसूक्तं तु यजुर्वेदे कथितं पुष्टिवर्द्धनं आतीयं च तथा सामसामवेदे प्रकीर्तितं अयं दातुं मे  
 यि देहि प्रोक्तमार्थं येन तथा श्रीसूक्तं योजयेद्भक्त्या तस्याऽलक्ष्मीर्विनीयस्यति जुहुयाद्यश्च धर्मज्ञहविष्येण विशेषतः श्रीसू  
 केन तु पद्मानां घृताक्लानां भूतसम द्रायुतं होमयेद्यस्तु वह्नौ भक्ति युतोनरः पद्महस्तद्वयालक्ष्मीं नरं तं मुपतिष्ठते दशामु  
 तंतु पद्मानां जुहुयाद्यस्तथानले नापैतितत्कुलालक्ष्मीं विष्णोर्वक्षस्थलाद्यथा घृताक्लानां तु विल्वानां हुत्वारामायुतं तथा  
 बहुवित्तमवाप्नोति स यावन्मनसेच्छति विल्वानां लक्षहोमेन कलं लक्षं भुजाभ्रुते पद्मानामपि विल्वानां कोटिहोमं स  
 माचरेत् अहधानः समाप्नोति देवं द्रत्वमपि ध्रुवं संपूज्य देवीं वरदां यथावत्पद्मैः सितैर्वांकुसुमैस्तथान्यैः क्षीरेण धूमैः  
 परमान्नमक्षयैर्लक्ष्मीमवाप्नोति विधानतश्च इति विष्णुधर्मोत्तरे द्वितीयकाण्डे श्रीसूक्तविधानम् ॥ अथ श्रीसूक्तं  
 उहिरण्यवर्णी हरिणो सुवर्णैरजतस्त्रजां चंद्रां हिरण्यमयैर्लक्ष्मीं जातवेदो ममावह १ ताम्ममावह जातवेदो लक्ष्मीमल  
 पगामिनीं यस्यां हिरण्यं विदं गमश्चं पुरुषानहमर् अश्वपूणैरथ मध्याह्निं स्तनादप्रमोदिनीं अयं देवीमुपवह्य श्री  
 मां देवी जुपतां कांसोऽस्मिन्तां हिरण्यप्राकारामाद्रां ज्वलंतं तूतान्तर्पथतां पद्मैः स्थितां पद्मवर्णां तां मिहोपवह्यैः अयं  
 चंद्रां प्रमासां यथासां ज्वलंतो अभियं लोके देवजुष्टामदारां तां पद्मनेमिं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीं मे नश्यतां त्वां तु



अथस्यविद्युतः रोहति सर्वबीजानि न्यवब्रह्मादिपोजहि २६ पद्माप्रिये पद्मिनि पद्महस्ते पद्मालये पद्मदलाय ताक्षि विष्णु  
 प्रिये विश्वमनोऽनुकलेवत्पादपद्ममयिसन्निधत्स्व २७ यासापद्मासनस्थविपुलकटितटपद्मपत्राय ताक्षी गंभीरा  
 वर्त्तनभिः स्तनभरनमिताशुभ्रवस्त्रोत्तरीया लक्ष्मीर्दिव्यैर्गजैर्द्रेमैर्णिगणखचितैः स्नापिता हं मुक्तैर्नैव्यसापद्महस्ता  
 समवसतु गृहे दिव्यमांगल्ययुक्ता २८ लक्ष्मीक्षीरसमुद्रराजतनयां श्रारंगशेखरीं दासीभूतसमस्तलोक  
 वनितां लोकैकदीपां कुराम् ओमन्मंदकटाक्षलब्धविभवब्रह्मैर्द्रुंगंधरां तां त्रैलोक्यकुटुंबिर्नोसरसिजां वैदेमुकुंद  
 प्रियाम् २९ शुद्धलक्ष्मीर्मोक्षलक्ष्मीर्जपलक्ष्मीः सरस्वती श्रीलक्ष्मीर्विरलक्ष्मीश्च प्रसन्नावरदाभव ३० श्या  
 मां विचित्रां शुक्ररत्नभूषितां पद्मासनांतुंगपयोधरां चितां इंद्रावराक्षीं सुखसारमंजरीं शुभां दयानां वसुधां भजा  
 महे ३१ अथैजातः अथ आनिर्याय अथ वयोजारितृभ्यो ददाति अथ वसानां श्रुतमायुर्भवंति सत्यासमि  
 थावितद्रौ अथ एवैव तच्छ्रयमादधाति संततमृजावपट्कृत्य संतत्यै संधीयते प्रजयापशुभिर्ये एवं वेद ३२  
 पुनर्गौरीमिमां प्रणोदेवी ३३ यस्य स्मृत्या च नामोक्तया तपोयज्ञक्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वंदेत मध्यु  
 तम् ३४ मंत्रहर्त्रं क्रियाहर्त्रं भक्तिहर्त्रं सुरेश्वरि यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णं तदस्तु मे ३५ ॥ इति श्रीसूक्तपाठः ॥  
 सरसिजनयने सरोजहस्ते धवलतरांगशुक्रगंधमालयहस्ते भगवति हरि वल्लभे प्रसीद त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद म  
 ह्यम् ३६ सौवर्णे पद्मपद्मा मलकमलकृतं युग्मशः पाणि युग्मे विध्वंती शोभयो दयाहितजलाधिजलोच्छन्नगात्री विधात्री  
 बाहुद्वयराभयाद्रहदयाभक्तप्रियो ह्यासिनी लक्ष्मीर्भैभवेन वसत्वनुदिनं चंद्राहिरण्मयपि ३७ ॥ अथावशिष्ट  
 मां शिवनशुक्रपक्षकृत्यम् आशिवनशुक्रद्वितीयायां दानस्यानंतफलमुच्यते नारदीये च आशिवने मां सिधैपुण्या  
 द्वितीयाशुक्रपक्षगा दानं प्रदत्ते तस्यामनंतफलमुच्यते आशिवनशुक्रतृतीयायामपि तु हर्गौराव्रतमुक्तं नारदी

ये इपशुक्रतृतीयायां बृहद्गौरीव्रतं चरेत् पंचवर्षविधानेन पूर्वोक्तैर्नवनारद आचार्य्यपूजयेदं ते विप्रान् पंचधनादि  
 भिः समासिनीः पंचपूज्यावस्त्रालंकारचंदनैः कंचुकैश्चैव ताटकैः कंठसूत्रैर्हरप्रिया वंशपात्राणि पंचैव सूत्रैः संवे  
 ष्टितानि च सिंदूरं जरिकं चैव सौभाग्यद्रव्यसंयुतं गोधूमपिष्टजातं च नवापूपफलादिकं वायनानि च पंचैव ताभ्यो द  
 द्याद्यभोजयेत् अर्घ्यं दत्त्वा वायनानि पश्चाद्भुजीतवाग्यता तत्फलं धारयेत्कंठं सर्वकामसमृद्धये ततः प्रातः समुत्था  
 य सालंकारासखोजनेः गतिवाद्ययुतानद्यां गौरीं तं तु विसर्जयेत् आहूताऽसिमया भद्रे पूजिता च यथाविधि मम सौभा  
 ग्यदानाय ये टंगम्यतां त्वया एवं कृत्वा व्रतं भक्त्या द्विजदेवी प्रसादतः भुक्त्वा भोगांस्तु देहि गौरी लोका मवाप्नुयात्  
 इदं व्रतमाश्विनशुक्लतृतीयायां प्रांगुलं देशाचारव्यवस्थया विधेयम् ॥ आश्विन शुक्ल चतुर्थ्यां कपर्दि विनायक व्रतं ना  
 रदीये इपशुक्र चतुर्थ्यां तु कपर्दीं शं विनायकं पौरुषेण च सूक्तेन पूजयेदुपचारकैः अकणान्मुष्टिगणितांस्तंडुला  
 न्सकपर्दिकान् विप्राय वटे देद्याहं धपुष्पांचिताय च तंडुला विष्णुर्देवव्याहरे देवं समाश्रिताः कपर्दीं गणनाथो  
 सौप्रोपतांतिः समर्पितैः अथ व्रतविधिः तिथ्यादिस्मृत्या मम व्रतं विधुपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं कपर्दे इव गणेश व्रतमहं  
 करिष्ये मूलमंत्रेण करपङ्गन्यासं कृत्वा पूजामारभेत् तत्रादौ पीठपूजा उक्तमो भगवते सकलगुणात्मशक्ति  
 युतायानंताय योगपीठाय नमः अष्टदलं केसरेषु तीव्राय नमः बालिन्ध्रै नमः गदायै नमः उक्तं दिन्यै नमः का  
 मरूपिण्यै नमः उग्रायै नमः उक्तं ज्योतै नमः उक्तं ज्योतै नमः उक्तं ज्योतै नमः उक्तं ज्योतै नमः अथ ध्यानं एकदंतं  
 महाकायं लंबोदरगजाननं विघ्ननाशकरं देवं हरं वं प्रणमाम्यहं इमां पूजां गृहाणे शक्यं दिगणनायक आगच्छागच्छ  
 देवेश समागच्छा मराचितं विनायक नमस्तुभ्यमुमांगमलं संभव इमां मया कृतां पूजां गृहाण सुरसत्तम सहस्रशोपे  
 त्यावाहनं अलंकारसमायुक्तं मुक्तामणिभूषितं स्वर्णसिंहासनं चारुप्रतिग्रह्यतां पुरुष एवेदमासनं

गौरीसूनेनमस्तेऽस्तु शंकरप्रियकारक भक्त्यार्पाद्यं मया दत्तं गृहाण प्रणतं प्रिय एतौ वानिति पार्थ व्रतमांक्षिष्यविघ्नश  
 म्बधपुष्पादिसंयुतं गृहाणाध्यमया दत्तसर्वसिद्धिप्रदायक त्रिपादूर्ध्वैर्ध्वं अणाधिपनमस्तु भृंगौ शिसुतगुजानन  
 गृहाणाचमनीयं स्वसर्वसिद्धिप्रदायक तस्माद्विराडित्याचमनं अनाथनाथ सर्वज्ञगोविणपतिपूजित स्नानं पंचाभ्युन  
 देवगृहाण गणनायक आप्यायस्व-दधिकावुणो घृतवती-मधुवाता-स्वादुपवस्विति-पंचाभ्युनस्नानं-गंगाजल  
 समायुक्तमानीतं कृपयामम स्नानं स्वीकुरु देवेश कपर्दिगणनायक यत्पुरुषेणैति स्नान-हरिद्वन्द्वयं देवदेवो गवसनी  
 पमं भक्त्या दत्तं गृहाणे शलचोदरहरात्मज तं यज्ञमिति वस्त्रं-नानालंकारसयुक्तं नानारत्नविभूषितं अनेक  
 दिव्याभरणैर्ब्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां इत्याभरणं राजतंत्रसूत्रं च कांचनचोत्तरयिक-मालचंद्रनमस्तुभ्य-गृहा  
 णवरदेभ्य तस्माद्यज्ञादितियज्ञोपवीतं-गंधकपूरसंयुक्तं दिव्यचंदनमुत्तमं-विलेपनं सुरश्रेष्ठ प्रीत्यर्थं  
 प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्वेति गंध-अक्षत-धवलान्देव-सिद्धगंधर्वपूजित भक्त्या दत्तान् गृहाणेमा  
 न्सर्वसिद्धिप्रदोभव इत्यक्षताः सुगंधानि च पुष्पाणि वरसिद्धिप्रदायक कपर्दिगणनाथाय श्वेतपुष्पं ददाम्यहं  
 तस्मादश्वेति पुष्पं-अथांगपूजा कपर्दिगणनाथाय नमः पादौ पूजयामि गणेशाय नमः जानुनी पूजयामि  
 गणनाथाय नमः ऊरुपूजयामि गणक्रीडाय नमः कर्दिपूजयामि वक्रतुडाय नमः हृदयं पूजयामि लघोदराय नमः  
 कंठपूजयामि गजाननाय नमः स्कंधौ पूजयामि हेरं वाय नमः हस्तौ पूजयामि विकटाय नमः मुखं पूजयामि  
 विघ्नराजाय नमः नेत्रे पूजयामि धूम्रवर्णाय नमः शिरःपूजयामि कपर्दिने नमः सर्वगं पूजयामि तत आवरण  
 पूजामारभेत् गां हृदयानमः गौशिरसेस्त्वाहा गौशिरसायैव पट् गौकवचाय हुं गौनेत्रत्रयाय वौ पट् गः श्रद्धाय  
 फट् इति प्रथमावरण १ ब्राह्मणैर्नमः मोहेश्वर्यै नमः कौमार्त्यै नमः वारार्यै-इद्राण्ये चामुंडायै-

महालक्ष्मणः इति द्वितीयावरणं २ इन्द्रायनमः अग्नयेनमः शक्रये. वरुणाय. वायवे-कुबेराय. ईशा-  
नाय. अनंताय- ब्रह्मणेनमः इति तृतीयावरणं ३ वज्रायनमः शक्रये. खड्गाय. पाशाय. अंकुशाय- गदायै- त्रि-  
शूलाय- चक्राय. पद्मायनमः इति चतुर्थावरणं ४ दशांगगुलंधूपंचदनागुरुसंयुतं उमासुतनमस्तुभ्यं गृहाण  
वरदीभव यत्पुरुषं व्यवधुरिति धूपं- गृहाण मंगलं देवघृतवर्तिसमन्वितं दीपं ज्ञानप्रदं चारुद्रप्रियनमोऽस्तुते ब्राह्म-  
णोऽस्येति दीपं. अत्र चतुर्विधं स्वादुरसैः पङ्क्तिभिः समन्वितं भक्ष्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां चंद्रमामनस इति नैवेद्यं  
इदं फलं मया देवस्थायिपितृपुरतस्तव तेन मे सुफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि इति फलं पूर्णफलसमायुक्तं नागवल्ली  
दलेयुतं चूर्णकफूरसंयुक्तं गृहाण गणनायक नाभ्याश्चासीदिति तंबूलं- हिरण्यगर्भं गर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंत  
पुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे सप्तास्यासन्निति दक्षिणा. गणाधिप नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्तु नमस्ते  
स्तु नमस्तेऽस्त्वपि सतप्रदयज्ञेन यज्ञेति मंत्रपुष्पांजलिः प्रदक्षिणं तु देवशसर्वकार्येषु सर्वदा कपर्दिगणनाथस्त्वमीदृश  
तार्थप्रदायक इति प्रदक्षिणा नमस्करोमि देवशसर्वविघ्नहरो भव शीघ्रं मम वरं देहि परत्र च परांगतिं इति नमस्कार. अथ  
ब्रह्मचारिपूजा अकणान्मुष्टिगणितां स्तंडुलान्सवराटिकान् विप्राय वदेदद्याद्गंधपुष्पांचिताय च तंडुला वैश्वदेवत्याः  
पाकेन नैवेद्यशोभनाः कपर्दिगणनाथोऽसौ प्रीयतां तंडुलैः सदा ततः कथां श्रुत्वा विसर्जयेत् अथ कथा कदाचिदुपविष्टश्च  
पार्वत्या सह शंकरः इति ब्राह्मप्रियांतां किं द्यूतेच्छा रतिरस्ति ते पणः प्रकल्पनीयोऽसौ पश्चाद् द्यूतं प्रवर्त्ततां दुरोदरमिषा ज्ञे  
तुं वांछितं प्रप्त्युवाच सा ममापि तस्मिन्सास्येव यत्स्वयादीयते पणः एतच्छ्रुत्वा शिवायास्तु महोदिव उवाच तां तव किं किं  
ममीदृंतु दास्यामि परमेश्वरि लोकत्रयं च याचस्व किमन्यैर्वचनैरेष्टथा उमोवाच एच्छामि पश्चादेतन्मे दातव्यमिति नो व्य  
तेय दिज्ञात्वा तदानीं तु विश्वासान् स्ति मे त्वयि वाक्यमेवं विधं श्रुत्वा शर्वः प्रोवाच तामुमां न विश्वासयितुं केन शक्यसे



किंपुनर्मया सोल्लुठेनैकैदेविद्युतेच्छास्ति तवैवर्चत् पणः प्रकल्प्यक्रियातां पणैति षाम्यहं सदा भावं संचित्य पावे  
 त्याः पणमाकल्पयन्ततः त्रिशूलं त्रिदशान्सर्वान्साध्यार्थं च दुरोदरे तस्मिन्कर्मणि तज्ज्वापणमप्यग्रहीच्छिमा  
 एवढमरुकादिनितान्यथाप्यजयत् पृथक् दीनीभूत्वा महदेवो भवानो भवतीति शार्दूलचर्म तन्मध्ये प्रयच्छागेरिजे  
 मम उमोवाच न चैवं कुमुचितं किंदेवः प्रीतिमानिह दास्यामि सति किं पृष्टे सर्वस्मरसि किं नहि अ वेचित्य व्रवीत् पित्वं ज  
 गदीशकृपानिधे इति कृत्याकृतपणे देवकोऽन्यथा मया आद्वादशदिनदेवनकरिष्यामि भाषणं तथेत्सुकामहादेव  
 स्तत्क्षणाच्चित्तोदधे रक्षरक्षकगच्छामि किं जीवन्मतः परं इति संचित्य सान्वेषु मयान्प्रत्यपद्यत गिरिजा तत्र  
 नितापुंददंष्ट्राऽब्रवीदिदं किमर्थमागताः सर्वाः किमेतत्क्वियतेऽधुना कपर्दिगणनाथस्य व्रतं कर्तुं मिहागताः पूजया  
 तस्य चेदानीमस्माभिः क्रियते तथा किमर्थं तु व्रतं नार्योऽप्युष्माभिः क्रियते वने फलमस्य यवानां स्ति पावर्तं प्राहताः  
 प्रति प्रष्टव्यं किं वयादेवि नैर्नारिभिर्विके अभीष्टा सिद्धिरस्मानुलभ्यते भुवनत्रये उमोवाच मत्तः कुपि  
 स्वागतवान्निष्कपस्तु महेश्वरः तस्य सदर्शनार्थैव तत्करिष्ये व्रते तमं व्रतस्यैतस्य किं दानं विधानं कीदृशं मम सर्वै  
 विचित्य मनसा कथयन् सुरांगनाः कालो विधानं नंदानं च व्रतस्यास्य फलानि च तत्सर्वसाधधनेन वक्ष्यामः शृणु  
 पार्वति स्त्रिय ऊचुः मोढ्यादिदो परहिते च तु र्थां भानुवासरे मासे कार्यं व्रतं सम्यगणेशार्पितमानसैः तैलतां  
 बूलभोगादीन् वर्ज्यत्वा शिवप्रिये मंदवारिचर्भुजीयादेकवारं मितं तथा प्रातः काले शुचिर्भूत्वा स्नानं कुट्यो द्विधानतः  
 नद्यांतडागे कूपे वा शुद्धैः शुद्धतिलैः सह संध्यादिकं यान्यायं सर्वान्वर्चयन्ततः अर्चनागारमासाद्य गोमयेनोप  
 लिप्य च गोचर्ममात्रं तन्मध्ये कुट्यां द्वंधेन मंडलं तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं तन्मध्ये गणनायकं पूजयेत्स्वच्छकुसुमैर्हृदि  
 द्वाभिश्चिताक्षतैः गांगीर्गंगैर्गौगंश्रग्न्या संकृत्वा ततः परं भंत्रेण नैनकुसुमैर्देवमावाह्यनिःक्षिपेत् अथवा

गणनाथस्य प्रतिमामेव पूजयेत् ततस्तद्वतचित्ताध्यानकुर्वाद्द्विधानतः एकदंतं महाकायं लंबोदरगजाननं  
 विघ्ननाशकरं देवं हेरं वं प्रणमाम्यहं इमां पूजां गृहाणे शक्यं पदं गणनाथक आगच्छेति त्रिरुच्चार्थं कुर्व्यादवाहना  
 दिरु तत्प्रकाशकैर्भर्त्रेर्गवपुष्पाक्षताभिः इंद्रादिलोकपालांश्च पूजयेद्देवसन्निधौ लंबोदरनमरतेऽस्तु नमस्ते च  
 विक्रान्तुन एकदंतनमस्तेऽस्तु नमस्तेऽस्त्वीप्सितप्रदं कपर्दिगणनाथस्य सर्वमंपत्त्रदायिनः पूजाप्रकारः कथि  
 तस्ते वेतावान् शुचिस्मिन्ने अकणान्मुष्टिगणैतान् हविष्यव्रीहितं दुलान् स्वच्छान्यत्नेन संसृज्य चूर्णं कुर्व्या  
 न्महेत्थरि शिवे तु चूर्णं प्रथमे भानुवारेऽर्घ्यं च दधत् कुर्याद्द्वितीयं संपूर्णं च द्रवत्पिष्टाष्टकैः तृतीये पायसं च दद्याद्  
 द्वांचतुर्थके आनीयाष्टांशं कंसम्यग्देवं संपूज्य भक्तितः कल्पितान्नानि विधिवद्विध्यं ते यानि च तेषां तेषामष्ट  
 मांशं तैर्भस्मस्य न्यक्षमर्पयेत् ततः शुद्धाय वटेन दद्यादेकां वराटिकां पुष्पांस्त्रिंशत्तुलांश्च भुंजीयाद्ग्राससप्तकं य  
 त्कान्धं ते ये भक्त्या पूजंति प्राप्नुवंति हि इत्युच्यते भवानोत्स्त्रियो विगतकल्मषाः तासां तद्वचनं श्रुत्वा तदो माप्यकरा द्वे  
 तं ततः क्षणाद्विविधैः शः प्रत्यक्षं समजायत त्रिलोकनाथदेवेश कर्णकरशंकर दीनामनन्यगतिं कामं कवत्सल  
 पाहि मां तुष्टश्च शकरः प्राह किमेतैर्ब्रह्मयाकृत कपर्दिगणनाथस्य माहात्म्यात्किं न सिद्ध्यति उभोवाच अतस्यै  
 तस्य माहात्म्यज्ञातं च भवतां स्वय उद्दिश्यागमनं विष्णोरकरोत्तद्वतं शिवः तदा च गरुडारूढः समागम्य नमस्त्रयीत  
 मदागमनिमित्तं हि कुरुत शंकरस्त्वया ममापि ज्ञापनीयं तदित्युक्तोऽज्ञापयच्छिन्नः अथैतदकरोद्दिष्णुरुद्दिश्यागमन  
 विधेः आगतश्च विधिः शीघ्रं ममाज्ञापय माधव प्रयोजननास्ति विधेर्वदगमनकारणे एकदंतं तत्र त्वेव तद्भवये  
 वनसशयः इंद्रागमनमुद्दिश्य तदानीं तनत्कृत आगत्य सह साप्राह ममाज्ञापय विश्वसूक् हेरं च व्रतमाहात्म्यं द्र  
 पुमेव कृतं मया ममापि ज्ञापनीयं तदित्युक्तो विधिनोदिनं विक्रमादित्यमुद्दिश्य वर्जितदकरोद्भूत आगत्याह मन्यस्त्व

मिश्रो मत्त किंमीप्सितं कपर्दिहस्तिवदनव्रतमाह हेम्यमीदृशो इति ज्ञातिं ममाभ्युमेतच्छब्धं तदाऽब्रवीत् विधानं तस्य मा  
 हात्म्यं ज्ञापनीयं स्वयेति मे प्रच्छ विप्रमादित्यं प्राह तस्मै पुरंदरः पुरंदरमुखादज्ञात्वा तत्सर्वं स्वपुरीं प्रति प्रहृष्टः प्रथयौ रा  
 जा पराक्रमपरायणः कपर्दीशव्रतं कृत्वामाहिष्याः पुरतोऽब्रवीत् जेष्यो मिसकलान् शत्रून् प्राप्ते मे वं महाव्रतं तस्य व्रतस्य  
 किंदानमिति सा प्राह विक्रमं प्रत्युच्य च प्रियामर्कौ दद्यादेकं वराटकं एवं चेत्तत्र कर्तव्यं मदगेहे यत्र कुत्रचित् इत्यादिदोष  
 पादाशु कृष्याधिमापसानस्थानं त्वया त्रैतिसर्वं राज्यं विनश्यति अर्कस्य वचनं श्रुत्वा क्रुष्याश्रममवापसा परि  
 चर्या वशात्तुष्टास्तस्याः सर्वे मुनीश्वराः निश्चित्य योगमार्गेण सर्वतामं ब्रुवन्सर्तो कपर्दीशव्रताभावादेवं प्राप्तं त्वयेत्युत कु  
 रुष्वेतद्व्रतं सम्यक् सर्वसिद्धिर्भविष्यति ऋषीणां माज्ञया कृत्वा कपर्दीशव्रतं महत् तदानीं राजमाहिपी दिव्यदेहनवाप  
 सा एतस्मिन्नांतरे काले भवान्धासहशंकरः द्रष्टुं यचौष्टपा रूढो भुवनानि चतुर्दश मध्यं मार्गं द्विजं द्रस्यरोदनं भयवर्द्धनं  
 श्रुत्वा ब्राह्मणमरोदी किमर्थं तव रोदनं नाकेमप्यस्ति मे देवदारिद्र्यादेव केवलं तत् एवं यदि भवेद्विप्रकपर्दीशव्रतं कुरु ए  
 तत्कर्तुं व्रतं देवसामर्थ्येनास्ति मेऽधुना विक्रमार्कपुरे सर्वैश्वर्योदास्यति तत्कुरु कपर्दीशव्रते नैव मित्रत्वं प्राप्स्यसि ध्रुव  
 दारिद्र्यमोक्षं समग्रभविष्यति न संशयः गृहं प्रति समागच्छ गृहीत्वा तं डुलाद्विज वैश्याद् गृहीत्वा तत्सर्वं तदानीं मक  
 रोद्धतं तस्मिन्नर्कपुरे विप्रस्तन्मंत्रित्वमवाप्तवान् आज्ञापयत्कपर्दीशव्रतं वैश्यस्य तत्क्षणात् अकरोत् तत्सुतारजा विक्र  
 मः परिस्त्विति व्रतप्रभावादादित्य उपये मे विशः सुतां श्रनेनैव विवाहेन परंप्राप्तिमवापसः एवमंतरे काले मृगया  
 धीप्रविश्यसः गहनं क्षुत्पार्तः सन्यधो मुनिवराश्रमं उपचारैः श्रमं नीत्वा ते पामर्कमनोरमां रमणीमाश्रमेत  
 स्मिन्दर्शयामास विक्रमः इति पृच्छन्नृपांस्सर्वान् दातव्यं पामभागना तवेयं महिषीप्युक्त्वा नयेत्येनां समर्पयन्  
 सममहिष्यास्वपुशादिष्य नारी नैर्युतां हृष्टः सन् विक्रमादित्यः पुरुषान् प्राह भूपतिः कपर्दिगणनाथस्य व्रतं कृत्वा स्त्रि

यासह अजयद्विक्रमोदित्यः सकलात्तशत्रुमंडलान् गणनार्थव्रतैर्नवपुत्रपौत्रवृनश्चसः धनधान्यादिसंपन्नः सुखे  
नन्यवसद्भुवि एतद्भ्रतंतुकुर्वतियेकेचनविधानतः चतुरः पुरुषार्थाश्चनियतंप्राप्नुवति हि हयमेधस्यविघ्नेतुसंजाते  
सगरः पुरा एतदेवव्रतं कृत्वा पुनश्चसलव्यवान् इमां कथां पंचवारप्रथमेभानुवासरे द्वितीये च तृतीये च  
श्रद्धया शृणुयाद्भती एकादशमेतदेकोनाशीति श्लोकप्रकाशिनी संक्षिप्तैरन्यथा कृत्वा गतियति यथेप्सिताम्

॥ इति स्कंदिकपार्दिविनायकचतुर्थी व्रतम् ॥

अथाश्विनशुक्लपंचम्यामुपांगललिता व्रतं नारदीये आश्विने शुक्लपंचम्यामुपांगललिता व्रतं तस्यां स्वर्णमर्थो न  
ति शक्त्या निर्माय नारद उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्तां विधानतः पक्वान्नफलसंयुक्तं सघृतं दक्षिणान्वितं द्विजव  
र्ग्यायदातव्यं व्रतसंपूर्तिहेतवे सवाहनाशक्तियुता वरदा पूजिता मया मातर्मां मनुरद्व्याथ गम्यतां निजमंदिरमिति

इति क्षिणात्त्यशिष्टाचार एवमानं पूजय प्रधानमिति तत्पूजयानि जगद्देहपरमृद्धिमवाप्स्यसीति कथायां पूजायाः फ  
संबंधात् फलवत्सन्निधानफलतंदंगमिति न्यायेन जगणवायनदानवदकादिभक्षणादेस्तदंगत्वात् न च पूजन  
मध्याह्नव्यापिन्यां कार्यं पूजाव्रते पुसर्वेषु मध्याह्नव्यापिनीति धि रिति माधवीयेहारीतोक्तेः दिनद्वयेतद्व्याप्तावव्याप्ता

पुरमाग्निगुभूतानामिति वाक्यात् एतेन जगणमंगं मुस्ताजागरणं केचंद्रायाध्वं व्रते तथा ताराव्रते पुसर्वे  
योगो विशिष्यते इति हेमाद्रिलिखितवचनाद्रात्रिव्यापिनी ग्राह्येति कस्याचिद्भुक्तिरुपेक्षणीया अंगानुरोधेन  
र्णस्य क्वाप्यदृष्टत्वात् वचनंतु जगणप्रधानकैसावकाशमिति अथ व्रतविधिः आचम्य प्राणानायस्य मा  
संपक्षाद्युहिस्य पुत्रपौत्रधनद्विबिद्यारोगनिवृत्तिसुखभोगविजयपुष्ट्यादिकामः स्त्रीत्वद्वैधव्यसौभाग्यादिकामा  
उपांगललिताग्नीत्यर्थं यथामिलितोपचारैरुपांगललिता व्रतं तत्पूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्य पूजां कुर्व्यात् अथ पूजा

विधानंचक्रुर्गदेकाग्रमानसः सौवर्णप्रतिभाकृत्यामंत्रैश्चाक्षयाप्रपूजयेत् ध्यानम् नीलकौशेयवसनंहिमामा  
कमलासनम् भक्तानांवरदानित्यंललितार्चितयाम्यहं निजासनेस्वपुत्रैश्चसाहितेभक्तवत्सले उपांगललितेमा  
तरेहिमेव्रतकर्मणि हिरण्यवर्णमित्यावाहनं ॥ आगच्छललितेदेविनानामणिगणार्चिते अनेकशक्तिसंयुक्तेआ  
सनं प्रतिगृह्यतां ताममश्रावहेत्यासनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्योमयाप्रार्थनयाहृतं तोयमेतत्सुखस्पर्शपाद्यार्थप्रति  
गृह्यतां अथपूणीमितिपाद्यं निधानं सर्वरत्नानां त्वमर्ध्वगुणाश्रया तथाविभक्तयाललितेगृहाणार्धनमोऽस्तु  
ते कांस्योस्मितामित्यर्ध्व पाटलोशीरकरपूरसुरभिस्वादुशीतलं तोयमाचमनार्थार्थललितेप्रतिगृह्यतां चं  
द्रांप्रभासामित्याचमनं पंचामृतं मयानांतं पयोदधिघृतं मधु शर्करामधुसंयुक्तं स्नानार्थं देविगृह्यतां पंचमंत्रैः पं  
चासृतं मंदकिन्याः सनानीतं हेमांभोरुहवासितं स्नानाय ते मया भक्त्यगांगस्वीक्रियतां जलं आदित्यवर्णं ति  
स्नानं सर्वभूयाधिकेसौम्ये लोकलज्जानिवारणे मयोपपादितेतुभ्यंवाससीप्रतिगृह्यतां मलयाचलसंभूतं नानाप  
न्नगरक्षितं शीतलंबहुलामोदं चंदनं प्रतिगृह्यतां उषैतुमदिवसखेतिगंधं अक्षतानरविंदाक्षिकुंकुमादिभिरंजि  
तान् गृहाणललितेदेविप्रसीदपरमेश्वरि क्षुत्पिपासामित्यक्षताः मिलस्परिमलामोदं मत्तालिकुलसंकुलं आ  
नंदिनंदनोद्यानपुष्पं तेललितेनमः कर्दमेन प्रजैतिपुष्पं गंधसारसमुन्नद्धं पृथुवस्तुसमुद्रं सुरासुरनरानंदि  
धूपं देविगृहाणे आपः सृजंस्वितिधूपं मार्तंडमंडलाखंबचंद्रविवाग्भितेजसां निधानं देविदीपोयं निमित्तस्तवभ  
क्तिः आर्द्रांपुःपुष्टिर्दिदीपः देवतालयपातालभूतलाधारधान्यजं पौडशाकारसंभारं नैवेद्यं ललितेनमः आर्द्रां  
पुष्करिणीं चंद्राभितैर्नैवेद्यं स्नानादिकं विधायाथ यताशुहिरवाप्यते एतदाचमनीयं मे ललितेदेवितेनमः इत्याच  
मनं पातालतलसंभूतं वदनां भोजभूषणं नानागुणसामार्क्यैर्वांबलं देवितेनमः इति तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थ

यासहे अजयद्विक्रमादित्यः सकलानुशत्रुमंडलान् गणनाथव्रतैर्नैवपुत्रपौत्रवृत्तश्चसः धनधान्यादिसंपन्नः सुखे  
नन्यवसद्भुवि एतद्गतं तु कुर्वति ये केचन विधानतः चतुरः पुरुषार्थाश्च नियतप्राप्नुवन्ति हि हयमेधस्य विघ्ने तु संजाते  
सगरः पुरा एतदेव व्रतं कृत्वा पुनरभ्यसलब्धवान् इमां कथां पंचवारप्रथमे भानुवासरे द्वितीये च तृतीये च  
श्रद्धया शृणुयादती एकादमेतदेकोनाशीति श्लोकप्रकाशिनीं संक्षिप्तैरन्यथा कृत्वा गतियति यथेप्सिताम्

॥ इति स्कांदिकपाद्विनायकचतुर्थो व्रतम् ॥

अथाश्विनशुक्लपचम्यामुपांगललिता व्रतं नारदये आश्विने शुक्लपचम्यामुपांगललिता व्रतं तस्यां स्वर्णमयीं म  
त्तिं शक्त्या निर्माय नारद उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्तं विधानतः पक्वान्नं फलसंयुक्तस्यूतं दक्षिणान्वितं द्विजव  
र्यापदातव्यं व्रतसंपूर्तिहेतवे सवाहनाशां किमुतावरदापूजिता मया मातर्भामनुगृह्याथ गम्यतां निजमंदिरमिति  
अत्र दक्षिणेत्यशिष्टाचार एवमानं पूजैव प्रधानमिति तत्पूजयानि जगृहे परां मृद्धिमवाप्स्यसीति कथायां पूजायाः फ  
लसंबन्धात् फलवत्सन्निधानफलतदंगमिति न्यायेन जागरणवाचनदानवदकादिभक्षणदेस्तदंगत्वात् न च पूजन  
मध्याह्नव्यापिण्यां कार्यं पूजाव्रते पुसर्वेषु मध्याह्नव्यापिनीति धिरिति माधवार्वाये हारीतोक्तेः द्विनहयेत द्वाप्तावव्याप्ता  
वापूर्वायुरमाग्नि युग्भूतानामिति वाक्यात् एतेन जागरणमंगं मुग्मस्वाजागरणं न केचंद्रायाध्वं व्रते तथा ताराव्रते पुसर्वे  
पुरात्रिगोविंशिष्यते इति हेमाद्रिलिखितवचनाद्वा त्रिव्यापिनीयाह्येति कस्यचिदुक्तिरुपेक्षणीया अंगानुरोधेन  
निर्णयस्य क्वाप्यदृष्टत्वात् वचनतु जागरणप्रधानकेसावकाशमिति अथ व्रतविधिः आचम्य प्राणानायम्य मा  
सपक्षान्मुल्लिख्य पुत्रपौत्रधनवृद्धिविद्यारोगनिवृत्तिसुखभोगविजयपुष्पादिकामः स्त्रीत्वऽवैधव्यसौभार्यादिकामा  
उपांगललितां प्रीत्यर्थं यथामिति तौ पचारैरुपांगललिता व्रतं तत्पूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्य पूजं कुर्यात् अथ पूजा

सतावूवेगतं व्रण्यं युवां किं न प्रतारितौ

श्रीपतिगोपती

भाण्यैव सुहृदे जगम तुर्दिश मुतरां

नाम तत्पुरीं

पिशचारुयथा तारकिं तं नभः

विधि गताध्वखेदौ विश्रम्य पुरीं प्राविश तांततः

जिविराजितां नानावीथीरति क्रम्य विप्रावासमवापतुः

वांते उपविष्टौ श्रमातुरौ स्वामी ततोऽस्य गेहस्य विवेक इति विश्रुतः

पृच्छय तयोः शीलं तथा च कुलनामनी ऋषि वत्पूजयामास स्मरन् धर्मसनातनं

ना तौ ब्रह्मचारिणो विप्रौ स पृथगीं तां विलोक्य च देशं धूपरित्याग खेदमुक्तौ बभूवतुः

युवां क्रुत आगतौ किमर्थमल्पवयसौ निर्गतौ स्वगृहादिति तद्विवेकस्य वचनमाकर्ण्य श्रीपतिस्तदा

सकलवृत्तान्तं समभाषत पितृहीनौ च तौ ज्ञात्वा त्यक्तौ बंधुजनैश्च आश्वास्यस्थापयामास स्वगृहे बहुवासं प्रव

क्रमेऽथ शिष्यैश्च सहाध्यापयितुं श्रुतिं बभूवतु श्रुतौ बालौ गुरुश्रुणुरणेरतौ गुरोर्ग्रेहे न्यवसतामागता विमलाशर

त् फुल्लपद्मविशालाक्षी प्रसन्नैर्दुःशुमानना तस्यां स शिष्यमाचार्य्यं चरंतं व्रतमुत्तमं पप्रच्छ तूर्भोऽकिमिदमावाभ्याम

पिकथ्यतां उपागललिता देव्या व्रतं देवापि पूजितं सर्वकामकरं दृष्ट्वा मस्माभिः समुपास्यते विद्या किमिनकर्त

व्यंतथेव धनकामया सुतार्थिना च कर्तव्यं व्रतमेतदनुत्तमं विद्याकामौ च तौ बालौ व्रतमाचरेतुं मुदा भक्तिगुर्वनुज्ञा

निर्गच्छंतं मम गृहादित्याह परुषं वचः

यवो देशांतरं यत्र स्वजनो नास्ति कश्चन

भिक्षाचारौ बहून्देशान् वनानि सरितो गिरौ च

पुंडरीकवनाकीर्णैरुक्तसंध्या विभूषितं

श्रीरक्तसंध्या विभूषितं

आचम्य शिशिरं तेयं सन्नतु श्रयथा

आचम्य शिशिरं तेयं सन्नतु श्रयथा

देवतागाररुचिरासौ धरा

इयं तु न इन्दे

अना

अतिधीमो जयामास स व्रतं सह चात्म

अथापृच्छ रुपा लुस्तौ कौ

अनुपूर्वेण

प्रव

गुरोर्ग्रेहे न्यवसतामागता विमलाशर

पप्रच्छ तूर्भोऽकिमिदमावाभ्याम

विद्या किमिनकर्त

भक्तिगुर्वनुज्ञा

तौ तद्वचो भिनिर्विणो बालौ

यवो देशांतरं यत्र स्वजनो नास्ति कश्चन

समति क्रम्य ययतुर्विशालां

संध्याभ्रक

आचम्य शिशिरं तेयं सन्नतु श्रयथा

देवतागाररुचिरासौ धरा

इयं तु न इन्दे

अना

अतिधीमो जयामास स व्रतं सह चात्म

अथापृच्छ रुपा लुस्तौ कौ

अनुपूर्वेण

प्रव

गुरोर्ग्रेहे न्यवसतामागता विमलाशर

पप्रच्छ तूर्भोऽकिमिदमावाभ्याम

विद्या किमिनकर्त

भक्तिगुर्वनुज्ञा

भित्तिदक्षिणा अत्रपुष्पांजल्यर्तेऽष्टवत्वारिंशत्पेरिभित्तान्दूर्वाकुशानहस्तेनादाय बहुप्ररोहपूर्व्यसंततम  
 मृतालिका यथेयंलालितेदुर्वातयामेस्युर्भनोरथाऽइतिमत्रेणसमर्पयेत् प्रदक्षिणमस्कारान्शक्तितश्चसमाचरेत्  
 अथवायनमादायवटकोद्वरादिभिः कइत्यदिकमंत्रेण कइदं कोदादित्यादि आचर्यायनिवेदयेत् प  
 कान्नफलसंपुक्तंसघृतंदक्षिणान्वितं द्विजवर्यायदास्यामिप्रतसपूर्तिहेतवे उपांगललितादेव्यात्र  
 तसंपूर्त्तिकारक वायनद्विजवर्यायसहिरयंददाम्यह इतिवायनमंत्रः ततःकथांसमाकर्ण्यवाचकान्पंचसंख्यया  
 त्वयमेवतदेयान्नंवागयतःसहबाधवै रात्रौजगारणंकुर्याद्द्वीतावादित्रिमंगलैः प्रभातेपूजयेद्देवीततः कुर्याद्विसर्ज  
 न सवाहनाशक्तियुक्तावरदापूजितामया मातर्मानुगृह्याथयेष्टगच्छमंदिरं इतिपूजा अथकथा कैलास  
 शिखरेरन्ध्रसुखासीनंपडानन कथयंतकथादिव्यामिदमचूर्महर्षयः ऋषय ऊचुः महासेनमहादेवनंदनानंतविक्रम  
 आरूयानानिसुपुण्यानिश्रुतानित्वत्प्रसादतः कथास्त्वद्ददनेदेवप्रसूताभूरिभूतयः नत्तस्मिमाधिगच्छामःपायंपायंसु  
 धामिव शुश्रूषवोवयंदेव्यान्नंततत्कथयस्वनः मनोभिलाषिताश्यासिद्धिर्वास्मिन्कृतेभवेत् स्कटउवाच साधुष्ट  
 महादेवनामाहात्म्यमुनिपुंगवाः तस्मात्सर्वविधानेनतच्छृणुध्वजगदितं भृगुक्षेत्रेकिलपुराविप्रोभूतोतमाभि-य  
 श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञोधीनीचवहुबाधवः अनपत्यस्यतस्याथज्ञातेजरतःसुतो श्रीपतिर्गोपतिश्चैवनामनीविदधे  
 तयोःअचिरैणैवकालेनसंपंचत्वमगाद्विजः तौतुबालौधनंवधून्हत्वासाधर्मचारिणी सतीविवेशदहनंस्वर्पाता  
 पतिनासह अथतद्बाधवाःसर्वेहाकष्टमिच्छुक्रशुःनिंदंतोदुःखिताश्चक्रुस्तत्क्रियांपारलौकिकीं पितृव्यस्तद्दिनेष्वेव  
 सर्वंचहतवान्धनं अथतस्यसपत्नोऽभूद्राजासतुर्गृहधनं आक्रोशंतौचतौर्गोहंनिजमानोयसंपदः नास्तिचक्रे  
 धनंसर्वताभ्यांकिंचिन्नवैददौ ततोर्माजीधरीबालौबिंधुभिःकथितंवसु ययाचतुःपितृव्यंतदेहिनोद्विषाहिततु



तस्य शनैर्धनं आर्कचनोगताश्चिताभार्ययाश्वासितस्तदा तव आत्तु गृहे विप्राभुंजते बहवः सदा गच्छावोऽनुदिनं कां  
ततत्र भोक्तुमवापि एवं भोजनवेलायामागत्य गत्य तद्गृहं भुंजन् भुञ्जन्निजगृहं गतौ तावन्वासरं कदाचिदाग  
तो यावद्गोपतिभार्यया सह उपविष्टेषु विप्रभोक्तुना विददासनं अथान्नराशेरभ्याशे भोजनाय क्षुधातुरः उपवि  
ष्टः श्रीपते अभ्यार्यया सनिवारितः अस्मादुत्तिष्ठ वेतुं स्वमुत्तिष्ठ करिष्यसि तिष्ठतिष्ठ क्षणं चैव पश्चाद्भुक्षे वेति सा ब्रवीत्  
गोपतिः कांतया हृष्टस्ततो विमनसा बुभौ अभुक्त्वा चैव निष्कृतां जग्मतुर्न जमं दिरं ततः स्वजायां प्रायाच निज  
मार्गमचितयत् अत्रावयोः समं वित्तं स विभक्तमपि प्रिये दुर्गतेऽहं यनोन्मत्तः श्रूयतामत्र कारणं पुरावाभ्यां गुरुकु  
ले व्रतमाचारितं शुभम् उपांगललिता देव्या विद्यादिसकलं ततः प्राप्तं मया तत्सकलं परित्यक्तं प्रमादतः श्वेष आ  
चरते नित्यं तस्माच्छीस्तस्य वर्तते तस्मादहं तदा भोक्ष्ये यदा द्रक्ष्यामि तां शिवां इत्पुक्त्वा निर्गतस्तस्माद्गृहाद  
कृतभोजनः तद्गार्योचितया विष्टा सापि तस्मावनाशिनी भुक्त्वस्मद्वाह्मणे पुश्रीपतिः पर्य्यष्टच्छत् कगतो गोपतिरि  
तितच्छ्रुत्वा सोऽपि दुःखितः पंचमेवासरे प्राते क्षुत्पिपासादिं तो वने अलब्धदर्शना देव्यादुःखितो बहुशोऽधमत् पृ  
च्छं श्रपयि कान्मागे न देव्याः पदमभ्यगात् तं कच्छूगतमालोक्य भवानी भक्तवत्सला कृतापराधमपितमनुग्रहवैत  
दा गतमूर्च्छः समुत्थाय दिगंतान् प्रविलोकयन् ददर्श दूरतो गोपचारयंतं गवां गणं तं दृष्ट्वा किंचिदाश्चस्तो ययैत  
स्याति कंशनेः अपृच्छत्क भवान्जनातः कुत्रत्यः कुंत आगतः कोऽयं देशः कभूपालः किंपुरं नाम तद्वद निशम्य वचनं  
तस्य वक्तुं गोपः प्रवक्रमे गोप उवाच उपांगनामनगरमुपांगनामभूपतिः तत्र त्वयोऽहं समायातः पुनस्तत्र राजाम्यहं  
उपांगललिता देव्या विद्यते तत्र मंदिरं इत्याकर्ण्य वचस्तस्य विप्रः समुदितोऽभवत् सगोपसहितः सायं नगरं प्रविशह  
दूराद्ददं शं भवनं पुरमभ्येत पोधानाः उपांगललिता देव्याः स्पाटिकं गगनं लिहं सोवर्णेन विचित्रेण कलशेनोपशो

तोपथाशक्तियेयाविधि तौतत्प्रसादात्सकलशास्त्रवेदानवापतुः अन्यस्मिन्नुद्वायेनभक्त्याविवाहार्थप्रचक्रतुः  
 आपतिर्गोपतिश्चैवव्रतमेतत्तपोधनाः आचरेणैवकालेनमाधेमासितयोगुरुः स्वाविवाहोचितान्कन्यानाम्नागुणव  
 तीमिति विनीतायव्रतवतेयूनेश्रोपतयेतदा विचार्यर्थाधवैः साकददौपुण्यक्षवासरे पारिवर्हवहुमुदाप्रादा  
 दुहितवत्सलः विवेकोऽपिमुदंलभेसानुरागौविलोक्यतौ अन्यान्देपुनरेतत्तुव्रतदेव्याःप्रचक्रतुः आतरौतौनि  
 जेदे शंवाछतौचधनादिकं अथान्येऽह्निकस्मिन्श्रितावुपाध्यायमचतुः स्वामिन्युष्मत्प्रसादेनलब्धविद्यातथा  
 वसु अनुजानीहिगच्छावोनिजंदेशमितः पुनः इत्याकर्ण्यसमालोक्यशुभवासरमादृतः स्वयंप्रापयितुंतातो  
 विप्रौकन्यांचनिर्ययौ अथदेव्याःप्रसादेनपितृव्यस्यतयोःकिल अन्वेयणमतिर्जाताकुतः श्रोपतिर्गोपती नि  
 र्गतीकगतौदेशवसतःकैत्यचितयत् कचिस्सनगरप्रापद्विजोवालौगवेपयन् तदेवनगरंप्राप्तोविवेकारूयोद्विजो  
 त्तमः सशिष्यःकन्ययासार्द्धकमन्मार्गशनैःशनैः तत्रतेषांसमजनिसंगमोमनिपुगवाः विदांचकारतोरुच्छान्म  
 ह्यमेवयसिस्थितौ तौमूर्धन्याध्रायपरमांमुदंलभेसुतौतदा अशक्नुवन्मुदक्त्रेमगहृदयागिरा पादानतंगुणव  
 तीविवेकेनप्रणोदितां आशीर्वादैर्बहुविधैस्तांस्तुपांसमयोजयत् विवेकस्तुतदातत्रसंविभाष्यपरस्पर सुता  
 वेतौमयाविप्रपालितौपाठितौतथा यातास्मिसप्रापयितुंभवतांश्राममुत्तम इतिसंभाषमाणस्तेभृक्षेत्रेयभृन्दा  
 ज्ञातिभिः सहसगम्यशृण्वद्विस्तद्विचेष्टितं स्वपितृव्यगृहेकांश्रिद्रुपित्वादिवसांस्तथा लब्ध्यापितृधनंगेहसर्वश्री  
 पतिर्गोपतौ इयत्तुस्तदनुज्ञातोविवेकःस्वांपुरीययौ श्रोपतिर्गोपतेस्तत्रविवाहमकरोत्तदा तविकचित्तावेकत्रच  
 क्रतुर्देवतर्पण श्रोपतिःश्रद्धयायुक्तःकनीयानविशंकितःविचार्यभार्ग्ययासांकंविभक्तःश्रोपतेरभूत् समोगान्वि  
 विधान् भुंजन्प्रमादीबहुसंपदा, नदेव्यारारुधनंनचक्रेगोपतिः खलुलंपटः अथस्वल्पेनकालेननष्ट

पप्रच्छकुलंशीलं चतस्य सा सोऽपि सर्वसमाचर्य गौणराशीतिनामतः ललितामंत्रयामास गुणराशिमिति द्विजं परि  
 विष्टपुत्रान्नेपुपित्वेव शमनिमे द्विज गृहीतापोशानो भूत्वा भार्याभिर्मत्सवं मय भयानुमोदितस्तातः समांतुभ्यं प्रदास्यति  
 यथोक्तौ गुणराशिस्तु तथा सर्वचकार ह गोपतिर्भार्यायात्रा समालोच्य स्वर्वाधैवः परीक्षिताय विप्रवे विद्यायां कुल  
 शीलयोः प्रतिजज्ञे ततः कन्यां ललितां गुणशालिने शुभे मुहूर्ते च तथैव विवाहं कृतवान् प्रभुः वराय ब्राह्मणेभ्यश्च द  
 तं बहुयनं तदा विदधे च तयोर्गोहं नातिदूरं स्ववेश्मनः तत्रोपतुः सानुरागौ मिथस्तौ दयतं चिरं विधानं कंतयानी  
 त निजं ललितपागृहं शनैरथ धनं सर्वं गोपतेरगमद्गृहात् गुणराशिर्धानं जातो महादेव्याः प्रसादतः करंडस्य  
 विधानं तज्जनन्या बहुधा सरं धांचिताऽपि न वै प्रादा ललितपूजितं गृहे अथ सा गोपतेर्जाया तस्यैवानर्चनां कृतं इत्थं  
 विचिंत्य चायाता जागतर मया च त समिधा धैव नैयातः स्वयं तद्देहमाययौ शोचंती किल तां कन्यां सानुदेव्याः प्रसा  
 दतः उत्थाय विपिना देस्वभुक्काशे तं मुखं गृहं पादसंवाहनं तस्य कुरुते ललितान च तं दृष्ट्वा दुःखिता भूवौ प्रणिपत्य  
 पुनः पुनः लज्जितारुच्छूतः पृष्ठानि जमाह स पातकं गुणराशि रदान्तस्याः प्रायश्चित्तं तदा बहु स्वात्मानं बहु कालेन  
 पूतं कुरुते अकार ह श्रीपते स्त्वचलं लक्ष्मीसमालोक्य तपोधनाः गोपतिस्तमया पृच्छन्न तस्त्वन्नं मे कथं किमाचरसि क  
 त्याणं तव श्रीरनपयिनी इति तस्य वचः श्रुत्वा श्रीपतिर्विदे तः पुनः अस्माभिस्तद्देव्याय कुरु नं गुरुमंदिरे तेने मे  
 ऽगला लक्ष्मीस्त्वमप्येव दत्तं कुरु सांपि भक्त्या पुनश्च केव्र तं धात्रो पदार्थं तं लेभ स परमासृद्धिपुत्रांश्च मुदितोऽभवत् उपांग  
 ललितान् देव्याः प्रसादेनाभवत्सुखी एव मे तत्पुत्रादृतं तं माहात्म्यं कथितं मया कृतमन्यैश्च यहुभिस्तेऽपि लब्धमनो  
 ग्याः विधानं तस्य दयामिति च्छृणुध्वं तपोधनाः शुक्लपक्षे तु पंचम्यामि मे मासि चरेद्व्रतं गर्जितसंययोरुत्था  
 ज्यं दिने नष्टं द्विषेय तथा निर्वर्षावश्यं कर्म शुचीरागविर्वाजितः चत्वारिंशत्तथाष्टौ च कल्पिता निविधानतः दंतका

भितं यथोदयाचलः - शैलेदधानोभानुमंडलं त्वरितो गोपमंत्र्यप्रासादेसययौ मुदा प्रणम्यदंडवद्भूमौ  
 चक्षांजलिपुटस्तदा उपांगललितादेविमथस्तोतुं प्रचक्रमे गोपतिरुवाच नमस्तुभ्यं गह्वात्रिभक्तानां हितका  
 रिणि जगद्धीति विनाशि न्येसर्वंगलमूर्तये हत्वानिशुभमहिपप्रभृतीन्सुरारिनिद्रादयो निजपदेपुण्याभिषि  
 क्ताः लोकत्रयावनगृहीतमहावतारिमातः प्रसीदसततंकुरु मेऽनुकंपां त्वामुक्तेयमुनिजनाः कुटिलीकृतांगी गौरी  
 निजेवपि कुंडलिनीं भजति मुत्तैश्च देवमनुजाः कनकारविदेव बद्धासनामविरतंकमलांस्तुवंति सापराधोऽस्मि  
 शरणं प्राप्तास्त्वांजगदंगिके इदानीमनुकंप्योऽहं यद्वांछामि कुरुष्वतत् इति स्तुत्वा च शर्वाणीं प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः कृत  
 संध्याविधिस्तत्र शैतेस्माऽकृतभोजनः स्वप्ने मूर्तिमयी देवी विप्रमेवं समादिशत् गोपते वत्स तुष्टाऽस्मि गच्छोपांगम  
 हीपतिं मत्पूजनकरंडस्य प्रार्थयस्व पिधानकं तत्पूजयान्निजगृहे पराभृद्धिमवाप्स्यसि स्वप्नइत्यास आदिशः प्रभाते  
 गोपतिस्तदा राजदर्शनवेलायां नृपद्वारं समभ्यगात् सविप्रोऽपि नृपसमां प्रतिहारनिवेदितः रक्षासंमानितस्त  
 त्रनिपसादासने शुभे पृष्ठगमनहेतुश्रययाचेनृपगुणवं देव्यर्चनकरंडस्य पिधानं देहि भूपते इत्यर्थितोऽसौ विप्र  
 णज्ञातादेशो नृपोददौ पिधानकं नमस्कृत्य तस्मै चाभ्यर्चनादिकं आशीर्भिरभिवंद्याथ तमामंश्य च भूपति उपांगल  
 लितादेव्याः प्रासादं पुनरागतः प्रणिपत्यां विप्रस्त्वरितो निर्ययी पुरात् पूजयित्वा पिधानं तद्विधे पारणंततः  
 एव माराध्यमानस्तु स समृद्धोऽभवत्पुनः सोऽपि मंत्रं समरेभि द्विजाग्न्येव हवासरं श्रयैतस्याऽभवत्कन्या ललितानामसु  
 दरी सा पिधानकमादाय विहृतुं याति सर्वदा प्रसन्नत्वास्त्रियत्वाच्च पितृभ्यामनिवारिता कदाचित्स्ववयस्याभिः स्नातुं  
 गंगाजलशुभे कीर्तनीदृशे तोये लीयमानं कलेवरं पिधानहस्तासांसि च दयं तांजलिभिस्तदा स सर्पदष्ट उत्तस्थौ त  
 तोदेव्याः प्रसादतः सा विश्रान्तिं द्रिजं दृष्ट्वा मनसा धितयत्पतिं जुहवाभ्यवहाराय जनकस्य निवेशनं मार्गे च परि

रिशत्वारंतर्पयेत् ततःप्रदक्षिणानमस्कारान्कुर्यात् कथाश्रवणादिनारात्रोजागरणंकृत्वा प्रातःस्नात्वा नित्यक  
 र्मनिर्वर्त्य देवीपुनः संपूज्य अष्टौ वटकान्समर्प्य आग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् तत्रप्रधानं ललितागौरीमिमाधेति  
 मंत्रेण अष्टोत्तरशतद्वीत्रिकाहुतिभिः नमो देव्या इति मंत्रेण अष्टोत्तरशतहृतिभिस्त्रिलसर्पिः पंचखायुनज्याहुतिभिः  
 ब्रह्मादिदेवताश्रैकैः साहस्यार्यये सर्वहोमसमाप्य अष्टौ ब्राह्मणान्वस्त्रादिभिः संपूज्य तेभ्यः पक्कान्नपरितान्दक्षिणा  
 सहितानष्टौ कलशान्दत्त्वा तत आचार्यैव स्त्रालं करणादिभिः संपूज्य विशतिवटकसहितं वायनं दद्यात् तत्र मंत्रः  
 पक्कान्नफलसंयुक्तं स्यूतं दक्षिणां चितं उपगंगललिताप्रित्यै ब्राह्मणाय ददाम्यहं सवाहनाशं किंयुतावरदापूजिता  
 मया मातर्मां मतुगृह्याथ गम्यतां निजमांदिर एवं विस्मृत्य सोपस्करं पीठं गांवाचार्यापदत्त्वा ब्राह्मणान् सदन्नेन भोज  
 यित्वा आशिषो गृहोत्त्वा स्वयं विशतिवटकान्भुंजीत ॥ इति ललितापंचमीव्रतोद्यापनम् ॥ अथास्यामेव शान्ति  
 पंचमीव्रतम् तत्र शचीसहितान्कुशमयान्नागान् घृतसहितैस्तिलैर्दुग्धेन च स्नापयित्वा संपूज्य चक्षीरसिक्तगोधूमां  
 नेवेद्यं दद्यात् तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे सुभंतु रुवाच तथा आश्वयुजे मासि पंचम्यां कुरुनंदनं कृत्वा कुशमयान्नागा  
 निद्रापया सह पूजयेत् अतं वासुकिं शंखं पद्मं वल्लभं वच तथा कौटकांगनागमश्वतरं तथा धृतराष्ट्रं शंखं पालं कालि  
 यंतक्षकं तथा शचीं द्विबाहुं संतानमालाहस्तो गजस्थितां घृतोदकाभ्यां पयसा स्नापयित्वा विशांपते गोधूमेः पयसा  
 सिक्तैर्भक्ष्यैश्च विविधैस्तथा ध्यात्वा वैविधिवन्नान् शुचिर्भूत्वा समाहितः पूजयेत् कुरुशार्दूलं न स्य शोपादयो नृप  
 नागाः प्रीता भवंतीह शान्तिमां प्रीतिवैविभो स शान्ति लोकमासाद्य मोदते शाश्वतीः समाः अत्रायं कथ्येत मंत्रः सदा विश्व  
 निपेधकः उं कुरु कुलं हं फटस्वहा ॥ इति शान्ति पंचमीव्रतं अथाश्विनशुक्लपक्षे मूलनक्षत्रे सरस्वतीस्थापना  
 कार्या निर्णयाय ते देवीपुराणे मूलपुस्तथापनं देव्याः पूर्वापादासु पूजनम् उत्तरासु च लिदद्याच्छ्रवणेन विसर्जयेदिति

दान्युपादायतडांगानदीं ब्रजेत् आयुर्वलयशोवर्चः प्रज्ञापशुधानि च ब्रह्मप्रज्ञांचमेवांचत्वन्नोदेहि वनस्पते दं  
नधावनं पूर्वाणि मज्जनानि समाचरेत् ततो यथाविधि स्नात्वा शुक्लवासा गृहं ब्रजेत् उपचारैः षोडशभिरेभिर्मन्त्रैः स  
माहितः कुट्यात् पूजां प्रयत्नेन दूर्वाभिश्च विशेषतः शुचौ देशे मण्डपं च कृत्वा तं विमनोहरं सौवर्णप्रतिमां शक्त्या  
कल्पयेन्मन्त्रपूर्वकं द्विजायत्रायनं दद्याद्दिशत्यावटकादिभिः ततः कथां समाकर्ण्य वायनान्नस्य संस्त्रयया स्वयमद्या  
त्तदेवांघ्रं वागयतः सह वयुभिः रात्रौ जागरणं कुर्व्याद्दीतन्वत्यादिमंगलैः प्रभाते पूजयेद्देवीं ततः कुट्यां द्विसर्जनं सवाह  
नाशक्तिद्युतावरदापूजितामया सातर्गमनगृह्याथ गम्यतां नैजमंदिरं तामर्चागुरवे दद्यान्निशि वास्याद्विसर्जनं व्रत  
मेवंतुः कुट्यात् पुत्रवान्धनवान्भवेत् विधवान् रोगनिर्मुक्तः सुखी गोमांश्च जायते अवैधव्यंचलभत्स्त्रीकन्याश्च  
मुत्तमं विजयः पुष्टिरारोग्यं पचवान्यदपि वाञ्छितं इत्येतद्गतमाहात्म्यं सेति हासं महर्षयः शृण्वन्नपि न रोभक्त्या  
सुखमाप्नोति निश्चितं इति स्कांदे उपांगललितापंचमीव्रतं अथास्य प्रयोगो व्रतोद्यापनकौमुद्यां प्रातर्देतधावनपूर्वकं  
नद्यादौ स्नात्वा शुक्लवासः परिधाय मण्डपादिकं विधाय तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मनः पुत्रपौत्रविद्यारोग्यसुखगोधनविजया  
द्युप्यादिकामनया स्त्रीत्ववैधव्यसौभाग्यादिकामनया उपांगललिताप्रतिग्रथमष्टवर्षाचरितोपांगललितापंचमीव्रतो  
द्यापनं करिष्ये आचार्यैस्तृत्वा एकचित्तो भूत्वा कलशोपरि सौवर्णललिताप्रतिमां पूजयेत् पौराणिकैर्मन्त्रैः श्रोतुं केन च  
ध्यानं नीलकौशेयवसना हेमाभां कमलासनां भक्तानां वरदानित्यं ललितांचितयाम्यहं पूर्वोक्तपौराणिकश्रोतुं मन्त्रैः  
पुष्पपूजांति विधाय श्रंगपूजांचि विधाय धूपदीपादिकं कृत्वा पुष्पांजलपंथेऽष्टचत्वारिंशत्परिमितान् दूर्वाकुशान्द्विहस्तेना  
दायानेन मन्त्रेण समर्पयेत् बहुप्ररोहासततममृताहरितालिका यथेयं ललिते मातस्तथा मे स्युर्भनोरथाः इति दूर्वां मन्त्रैः  
बहुप्ररोहादूर्वेयं यथेयममृतालिका ललिते त्वत्प्रसादेन तथामे स्युर्भनोरथाः इति मन्त्रेण समर्पयेत् एवमेवाष्टचत्वा

सप्तम्यादिदिनत्रयेकुर्यात् तदाहर्धौम्यः आश्विनेमासिशुक्लेतुक्तं नवरात्रकं प्रतिपदादेकमेणैव वा वरुचन  
यमीभवेत् त्रिरात्रं वापि कर्त्तव्यं सप्तम्यादियथाक्रममिति अप्रयानवरात्रं च सप्तपंचत्रिकं दिवा एकमेकै न न केन  
अयाचितेन उपोषणेन च यथाक्रमं कुर्यात् दिव्येति शब्देनैकरात्रमप्युक्तं तथा च गोविंदाण्ये देवीपुराणे नवरात्रव्रते  
शक्तस्त्रिरात्रं चैकरात्रकं व्रतं चरति यो भक्त्या तस्मै दास्यामि वांछितामिति तत्रापि सप्तम्या पूर्वोक्तो निर्णयः अत्र यो  
न पद्येत्तत्रैकोपवासः तिथिद्वयनिमित्तं पूजादिकं तिथिभेदेन कर्त्तव्यं आश्विनशुक्लाष्टमी महाष्टमी अत्र कृत्यं  
नारदीये आश्विने शुक्लपक्षे नुप्रोक्ता विप्रमहाष्टमी तत्र दुर्गा चैतन्प्रोक्तं सर्वैरप्युपचारकैः उपवासं चैकमेकं महोत्सवमां  
विधाय तु सर्वतो विभवं प्राप्य मोदते देववच्चिरं इयमेव मूलनक्षत्रेण नर्ममायुतो च न्महानवमी प्रोच्यते आश्वयुक् शु  
क्लपक्षे यात्राष्टमी मूलसंयुता सामहानवमी प्रोक्ता त्रैलोक्येऽपि सुदुर्लभा इयं च शुक्लपक्षस्थत्वाद्दुपयासादौ परयुता  
आहोत्सुकं शुक्लपक्षेऽष्टमी चेति ब्रह्मवैवर्तते च सुरधर्यो रिति युग्मवाक्याच्च पृथगेकादश प्रमावासे यति पूर्वनिपे  
धाय तथा नाष्टमी सप्तमी युक्ता सप्तमी नाष्टमी युता नवम्या सहकार्यस्यादष्टमी सर्वदा युयैः अष्टमी नवमी  
युग्मे महोत्साहे महोत्सव इति दुर्गास्तवे प्रतिपद्याह रत्नखण्डे द्वितीयाया धृतं धनुः तृतीयाया करेशं खंचतुर्थ्या च  
भूनिर्मले पंचम्यामाददच्छूलं पद्मां च परशुं तथा गदां च विभ्रत्सप्तम्यामष्टम्यां शुक्तिं मुतमां नवमी च सदा देव्या  
मूर्तिं दैत्यविनाशिनीं अतएव हि पूज्या स्यादष्टमी नवमी युतेति पद्मपुराणेऽपि अष्टमी नवमी विद्वानवमी चाष्टमी युता  
अर्थनारीश्वरप्रापा उमामहिथरीति तिथिरिति सप्तमी युक्ता तु सति सभवे सर्वथा वर्जनीया तत्र महादोषश्च वणात् पुत्रा  
न्हति पशून् हतिर्हतिराष्टं सराजकं हंति जानाजानां श्रसप्तमी संयुताष्टमी तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सप्तमी वेद्य संयुता  
वर्जनीयाष्टमी चायमुपराज्य मभीप्सुभिरिति मदनरत्ने स्मृतिसमुच्चये शरन्महाष्टमी पूज्या नवमी संयुता सदा

त्यादि नाध्यापयेन्नचलिखेन्नाध्यापयितुं कदाचन पुस्तकेस्थापितादेवाविद्याकामोद्विजोत्तमइति नवरात्रेषु प्रपंचितं  
 आश्विनशुक्लपक्षादिधीनिमंत्रणं नवरात्रप्रकरणे इयं कात्यायनीपूजां नारदीये अथेशशुक्लपक्षांतुपूज्या  
 कात्यायनीद्विज गंधार्द्यैर्भगलेद्रव्यैर्नैवेद्यैर्विधेस्तथा ततःक्षमाप्यदेवेशीप्रणिपत्यमिसर्जयेत् पूज्यात्रसे  
 कातीमूर्त्तिर्यद्वाद्विजसतोमुदा वस्त्रालकारणैर्भक्ष्यैः कात्यायन्याः प्रतुष्टये कन्यावरंप्राप्नुयाच्चवांछितं लभनेनरः  
 कात्यायनीप्रसादोद्विनाऽन्नकार्याविचारणा अन्नपक्षाविल्वशाखायां देव्यावीधनमुक्तं नवरात्रप्रकरणे तत्रादौ  
 विल्ववृक्षनिमंत्रणादिकृत्यमपि नवरात्रेषु प्रपंचितं आश्विनशुक्लसप्तम्यां शुभसप्तमीव्रतं नारदीये आश्विने  
 शुक्लपक्षेऽनुमसमीशुभसप्तमी तस्याऽरुतस्नानपूजान्वाचयित्वाद्विजोत्तमान् आरभ्य रुपिलांगांवसंपूज्य  
 प्रार्थयेत्ततः त्वामहंवच्मिकल्याणिप्रीयतावर्द्धयस्वमां पालयत्वं जगत्कृत्स्नं यतोऽसि त्रहसंभग इत्युक्त्वा  
 वेदविज्ञायदत्त्वाचवरदक्षिणां नमस्कृत्य विसृज्यैतान्प्राशयेद्गव्यपंचकं व्रतं चेत्थविधायान्नशोभूतेऽष्टाद्विजो  
 त्तमान् भोजयित्वायमाद्यन्नं यदन्नमवशेषितं कृत्वाहोतद्व्रतं विप्र सुभाण्डं श्रद्धया न्वितः देवदेवप्रसादे  
 नभुक्तिं मुक्तिमवाप्नुयात् अन्नविशेषोहिमाद्रौपाक्षौ शुक्लायामाश्विनेमासिकृतस्नानजपःशुचिः वाचयित्वा ततो  
 विप्रानारभेच्छुभसप्तमीं तत्र कपिलां गां गंधादिभिः संपूज्य प्रार्थयेत् नमामिसूर्यसंभूतामशेषभुवनान्दिमकां  
 त्वामहंसर्वकल्याणशरीरांसर्वसिद्धयेदति ततस्तावपात्रेऽन्नवेष्टितसौवर्णैरुपभं तिलप्रस्थोपरितंस्थः पद्मघृतपाय  
 सादियुतं श्रद्ध्यमाप्रीयतामिह्युक्त्वा ब्राह्मणाय दद्यात्स्वयंपंचगव्यंप्राशयित्वा हितं येऽन्हि ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं  
 मपि भुंजीत एवं सप्तवर्षयंतं व्रतं कृत्वा तदंतैश्चक्षुर्दृष्टान्वितं शयनादि दद्यादित्युद्यापने विधेयः शेषं सामान्योद्यापन  
 वदिति शुभसप्तमीव्रतं आस्यामेव सप्तम्यादेर्वीजिरात्रव्रतमुक्तं हेमाद्रौ प्रतिपदादिति थिपुपवासादिकरणासामर्थ्ये



पूजितादुःखदा भवेत् उत्तरायाढानिपेधस्तुसतिसंभवे ज्ञेयः नसंबंधा तदुक्तं दुर्गेस्सवे मूलाभावेन तु कर्तव्या अष्टमी  
 तिथिसंप्रदा विभ्युक्ताऽपि कर्तव्या अष्टमी नवमी युतेति अत्र पूर्वोक्तविशेषवर्त्तमानैरेतदनीयावर्त्तमानका उच्यते पिशा  
 खाधिस्त्वानवमी युतायामेव रात्रावसत्यामष्टम्यां नवमी पूजया सह त्रेणाष्टमी पूजा चिता अतएव कामरूपीयादिनि  
 बंधेषु वचनं अष्टम्याः शेषदंडश्च नवम्याः पूर्ववच तत्रया क्रियते पूजा विज्ञेया सामहाफलेति अष्टमी नवमी संबोधित  
 तीयाखलु कथ्यते तत्र पूज्यात्वं पुत्रयोगिनी गण संयुतेति कालिकापुराणोक्ततीयासंधिपूजाप्यष्टमी नवमी पूजा  
 यांतं त्रेणैव सिध्यति उपोषितो द्वितीये हिल्लि पूजयेत्पुनरेवता भित्त्य क्रम्योपवासपरदिनविहिता तु नवमी पूजा प्रातर्वर्त्तमा  
 नार्थानवम्यां कर्तुं शक्यैव विसर्जनात्पूर्वमितितदनुरोधेनापि सप्तमी युतायामष्टम्यामुपवासदिनदत्तने यत्तु महाष्ट  
 म्याश्चिनेमासि शुक्ला कल्याणकारिणी सप्तम्यापि युताकार्यार्थमूलेन तु विशेषतः तथा अहं भद्राचमद्राहमावयोर्नातरं  
 क्वचित् सर्वसिद्धिप्रदास्यामि भद्राया मर्चितात्वं भद्रायां भद्रकाल्याश्च मभ्ये स्याद्वर्चनक्रिया तस्माद्वै सप्तमी  
 विद्याकार्यदुर्गाष्टमी बुधैरित्यादीनि पूर्वविद्धाविधायकानि परदिनेऽष्टम्यभावाविषयाणि पूर्वोदाहृतवचनविरोधात् अ  
 प्तुर्निर्णयामृतं महाष्टम्यां भगवती भद्रायामपि पूजिता ददाति चायुरारोग्यं यतो भद्रास्वरूपिणी विवचनं अ  
 त्रभद्राशब्दो न सप्तमी वचनः यानितु सप्तम्यामुदिते सुष्ठु परत आष्टमी भवेत् तत्र दुर्गोत्सवं कुर्यान्न कुर्वाद्  
 परेऽहनि तथा वैदाष्टमी तु संप्राप्य अस्तं याति दिवाकरः तत्र दुर्गोत्सवं कुर्यादपरेऽहनि व्रजेत् दुर्भिक्षं तत्र जा  
 नीयान्नवम्यां यत्र पूज्यते इत्यादीनि परदिनेऽष्टमीलाभेऽपि सप्तमी विद्धाविधायकानि तानि सूर्योदयकाले नवम्य  
 भावविषयाणि तदुक्तं स्मृतिसंग्रहे यदा सूर्योदयेन स्यान्नवमी चापरेऽहनि तदाष्टमी प्रकुर्वीत सप्तम्या सहितान्  
 वेति दुर्गोत्सवेऽपि उत्तरास्तिथयोपत्रक्षयं याति नराधिप पूर्वाष्टमी तदा कुर्यादप्यथानशुभं भवेदिति निर्णया

सप्तमीसंयुतानित्यं शोकसंतापकारिणी तथा जंभेन सप्तमीपुकापूजिततुमहाष्टमी इंद्रेण निहतोजंभस्तदादान  
वपुंगवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सप्तमीमिश्रिणाष्टमी वर्जनीया हि सततं मनुजैः सप्तमीशाल्यसंविदां  
भोहादज्ञानतोऽपि वा महाष्टमीप्रकुत्राणो नरकं प्रति पद्यते सप्तमीकलधायत्रपरत आष्टमी भवेत् तेन शाल्यमिदं प्रा  
क्तं पुत्रपौत्रधनक्षय इति निर्णयाम्ते भोजराजये भीमपराक्रमेऽपि न दिवाननिशापि च विष्टहानचसप्तमिशाल्यल  
वोपहता यदि चाष्टमिशेषपुतानवनीविवुधैरपि पुण्यतमा कथितेति निर्णयसिंघावपि घटिकानात्राप्येदपि की  
आहोत्युक्तं गौडाश्रम्येवं व्रतोपवसनियमे घटिके कापियाभवेदिति देवलोक्तेः अष्टमी नवमीपुक्तानवमीचाष्टमीयुतेति  
पाद्मवचनाच्च रूपनारायणधृतदेवीपुराणेऽपि सप्तमीविधसंपुकायैः कृतातुमहाष्टमी पुत्रदारघर्णेर्होनाश्रमंतीहपि  
शाचवत् अत्र वेधो न त्रिमूहूर्त्तान्नकः किंतु कलामात्रात्मकोऽपि तथा सप्तमीशाल्यसंविदावर्जनीया सदाष्टमी स्तोका  
पिसाति धिः पूर्णायस्यां सूर्योदयो भवेदिति इयमष्टमी नवम्याभौमवारेण च युक्ताऽतिप्रशस्ता तदुक्तं अष्टम्यामुदि  
ते सूर्ये दिनान्ते नवमी भवेत् कुजवारे भवेत्तत्र पूजनीया प्रयत्नत इति इयं मूलनक्षत्रेण पूर्वाषाढानक्षत्रेण वा युक्ता  
महानवमीत्युच्यते तदुक्तं अथ्ययुक्शुक्लपक्षे तु याऽष्टमी मूलसंयुता पूर्वाषाढायावापि ऋक्षद्वययुताऽथवा सामहा  
नवमीनामत्रैलोक्येऽपि सुदुर्लभेति हेमाद्रौ स्कान्दाच्च निर्णयाम्ते भविष्ये कन्यागते सविनारिशुक्लपक्षेऽष्टमीतुया  
मूलनक्षत्रसंयुक्ता सामहानवमी स्मृता कालतत्त्वविवेचने देवापुराणे प्राष्टकाले विरोपेण अश्विने ह्यष्टमीपुत्र  
महाशब्देन वम्यां च लोकस्यातिगमिष्यति मूलनक्षत्रयुक्ताऽपि सप्तमीलेशसहिता दुष्टेव तदुक्तं दुर्गोत्सवे मूलेनापि  
हिसंयुक्ता सदात्याज्याऽष्टमीवुधैः लेशमात्रेण सप्तम्याश्रयिष्या यदि दृष्टेति तथा मूलापूर्वाषाढयोरेव पूजाप्रश  
स्ता उत्तराषाढायां तु निषिद्धा तदुक्तं निर्णयाम्ते रूपनारायणायै मूलेन पूजयेद्देवीं तथा सलिलदेवते चैश्वदेवे तु नक्षत्रे

अत्रमूलग्रहणैर्मूलादिनक्षत्रत्रयोपलक्षणं तदुक्तं लिङ्गपुराणे दुर्गापूजासुनवंभूमलांघुक्षत्रयाश्वितौ महतीकीर्ति  
 तातस्यादुर्गामाहिपवाहिनीं चंडिकासुमहारेस्तु पूजयेद्वाग्यवृद्धयइति आस्यां पूजा होमादि प्राग्बद्धत्वा बलिदानं  
 कार्यं प्रभूतबलिदानं च नवम्यां विधिवच्चरोदितिकालिकापुराणात् यदा तु नवम्यष्टमीं विद्वाभूत्वा द्वितीयदिनेऽपि  
 कियतीभवति तदा नवमीप्रयुक्तस्य पूजादिः पूर्वदिनेऽनुष्ठापितबलिदानमात्रं द्वितीयदिने कर्तव्यं अष्टम्यामदिते  
 सूत्रदिनां नवमीभवेत् प्रभूते बलिदाने तु कियन्मात्राऽपि लभ्यते नवम्यांतत्र संपूज्यादुर्गादुर्गतितनाशिनीति व  
 नात् मदनरत्नेऽपि बल्यादौ पराकार्या उपवासे तु पूर्वैति प्रतापमात्तं देऽपि द्वितीयदिने नवम्याश्रलाभे तु पूर्वैर्धुरेव  
 नवमीमध्यकांर्धं दशम्यां बलिदानं तु दीयते यत्र मानवैः तद्वाष्टूनाशमायातिमारकोपद्रवैः स्फुटमिति भविष्ये नव  
 मीप्रयुक्तस्य बलिदास्य दशम्यां करणे दोषश्रवणात् नंदायां ज्वलेत वह्निः पूर्णायां शुघातनं भद्रायां गोकुलक्रीडात  
 त्रारग्यं विनश्यति नवम्यामपराह्णे तु बलिदानं प्रशस्यते दशमीं वर्जयेत् तत्र नाऽत्र कार्या विचारणेति नंदायां दर्शने  
 रक्षा बलिदानं दशासु च भद्रायां गोकुलक्रीडादिशनाशाय जायेत इति मदनरत्ने यानितु नकार्यो दशमीं विद्वान्  
 वनीतु सदावृधेः नवमीं दशमीं विद्वान्भवेत्सर्वबलिपूजाविधानकमित्यादीनि दृष्टातेषां भवेत्सर्वबलिपूजाविधानकमित्यादीनि  
 कचिद्वचनानि तानि शुद्धाधिकानि पवराणि अन्यथा पूर्वोदाहृतसूर्योदये परंरिक्तेति वाक्यविरोधप्रसंगइति  
 अत्र निर्णयसिंधुकारः वेधश्च त्रिमुहूर्ततल्मकः यत्तु हेमाद्रिमते मूहूर्तद्वयतल्मकोपि वेधोऽस्ति तथापि  
 पूर्वोदयएवसः सायंतु त्रिमुहूर्तएव तदुक्तं दीपिकायां त्रिमुहूर्तं तातु सकलासायमिति माधवोपि सायंभूत  
 यातदन्त्यूनयातुनाविष्यतइति तेन त्रिमुहूर्तयोगे पूर्वो नवमीति पूर्वोक्तवचनात् नकुर्वन्नत्रमौतातदशम्यातु कदा  
 चनेति त्कां दे परानेपेधाच्च त्रिमुहूर्तयोगाभावेतु परेव कार्येति निष्कर्ष इत्याहुः निर्णयदोषे तु महानवम्याः

मृतहेमाब्धौस्तु सप्तम्यामुदत्तैर्मूर्ध्नि इत्यादिवचनमाश्विनकृष्णोष्टर्माविवश्यं कृष्णपक्षेऽष्टमीचेति पूर्वोविद्वायाः  
 कृष्णपक्षलवप्राशस्त्यात् कृष्णाष्टम्यांपूजनंच कृष्णपक्षनवम्यांक्रियमाणदेवीप्रबोधनांग कन्यायांकृष्णपक्षेच  
 बोधयित्वाऽष्टमीदिने नवम्याबोधयेद्देवीगीतवादित्रनिःस्वनैरितिदेवीपुराणात् महाष्टम्यापूर्वे पुःपूर्वाह्णमपिचे  
 पूर्वोऽन्यथापरचेति निर्णयदीपमानमिति निर्णयसिद्धौ अत्रकृत्यमुक्तं कन्यासंस्थेनवीपशुक्लाष्टम्याप्रपूजयेत्  
 सापवासोनिशाद्वंतुमहाविभवविस्तारः देवीपुराणे कन्यासंस्थेरवावीपशुक्लाष्टम्यांप्रपूजयेत् द्रोणपुष्पे  
 श्रवित्वैश्रजातिपुत्रागचंपकैरिति अत्रविशेषउक्तोमदनरत्ने विष्णुधर्मोत्तरे आश्विनैशुक्लपक्षस्यश्रुष्टम्यां  
 प्रयनःशुचिः तत्रैरायुधवर्माद्यंछत्रंवल्लचपूजयेत् राजलिंगानिसर्वाणितथाशस्त्राणिपूजयेत् राज्ञोजागरणंकु  
 र्यात्तत्रैववसुधाधिपः उपोषितोद्वितीयेऽह्निपूजयेत्पुनरेवतां आयुधार्थंचसकलंपूजयेद्दधुधापतिः विस्तरेणाष्टमीकु  
 र्यंत्यनवरारात्रप्रकरणेवोक्तमतोनेहप्रच्यते इत्याश्विनशुक्लाष्टर्मानिर्णयः

आश्विनशुक्लनवम्याश्रिमहानवर्माविधानंनारदीये

आश्विनैशुक्लनवमीमहापूर्वाप्रकीर्तिता अपराह्णेशमीपूजाकार्यास्यांप्राग्विद्विज ततोनिशायांप्राग्यमेखङ्गं  
 धनुरिपूज्गदां शूलंशार्कंचपरशुशुरिकार्चमखटकं छत्रंध्वजंजवाश्वंगोष्टपपुस्तकंतुलां दंडपाशंचक्रशंखीगं  
 धार्धैरुपचारकैः संपूज्यमहिषंतत्रभद्रकाल्यैसमालभेत् एवंबलिंविधायाथभुक्तापक्रान्तमेवच द्विजेभ्योदक्षिणां  
 दत्त्वाव्रतंतत्रसमापयेत् एवंयःपूजयेद्दुर्गान्दुर्गतिनाशिनीं इहभुक्तावरान्भोगान्तैस्वर्गतिमाप्नुयात् इयं दुर्गा  
 व्रतपूजादौ पूर्वा ग्राह्या युग्मवाक्यात् भविष्योत्तरेऽपि अभ्ययुकशुक्लपक्षेनृश्रष्टमीमूलसंयुता सामहानवमी  
 नामैत्रेलोक्येऽपिसुदुर्लभेति कन्यागतेसवितरिशुक्लपक्षेऽष्टमीयुता मूळनक्षत्रसंयुतासामहानवमीस्मृतेति

भवेमहाराजरक्तपात्रधरोभवेदिति आग्निशुक्लपक्षस्य अष्टम्यां प्रयतः शुचिः तत्रैवायुधवर्माण्यं छत्रं वस्त्रं च पूजयेत्  
राजलिंगानि सर्वाणि तथा शस्त्राणि पूजयेत् पूर्णैर्गर्भैः फलैर्भक्ष्यैर्भोग्यैश्च सुमनोहरैः बलिभिश्च विचित्रैश्च प्रेक्षा  
दानैस्तथैव च रात्रौ जागरणं कुर्यात्तत्रैव वसुधाधिपः उपोषितो द्वितीयेऽग्निह पूजयेत्पुनरेव तां आयुधाद्यं च सकलं पू  
जयेद् वसुधाधिपः एवं संपूजयेद्देवीं वरदां भक्तवत्सलां कात्यायनीं कामगमां बहुरूपां वरदां पूजिता सर्वकामैः सा यु  
नक्ति वसुधाधिपं एवं हि संपूज्य जगत्प्रधानां यात्रा तु देया वसुधाधिपेन प्राप्नोति सिद्धिं परमां महिं शो जनस्तथान्यो  
पि शुभं त्रिशक्त्याः इति भद्रकालीव्रतं ॥ अथ महानवम्यामुत्सवविधानं भविष्योत्तरेऽपि श्रीकृष्ण उवाच  
पुण्यामहानवम्ये पातियीनामुत्तमातिथिः अनुष्ठेयानरेः सर्वैः प्रजापालैर्विशेषतः भवानी तुष्टये पार्थ संवत्सर  
सुखाय च भूतप्रेतपिशाचानां प्रीत्यर्थमुत्सवाय च युधिष्ठिर उवाच कस्मात्कालात्प्रवृत्तं नवमी महेशब्दिका कि  
मादावपि कृष्णासीद्या भवान्याः प्रियतिथिः यशोदागर्भसंभूता कुत्राऽत्र प्रवर्तिता उताहो पूर्वमेवासीत्कृतत्रेतायु  
गादिषु ये चान्ये प्राणिनः सर्वे वध्यंते घातयंति च हतानां प्राणिनां तिपां का गतिः पारलौकिकी स्वयं व्रतां घातयता  
मनुमोदयतां तथा एतन्मे संशयं सर्वं छेत्तुमर्हसि केशव पार्थ या परमाशक्तिरन्तर्लोकपूजिता आ  
द्या सर्वगता शुद्धाभावगम्या मनोहरा अर्द्धाष्टमी कालकाली संपुष्णा सर्वमंगला माया कात्यायनी दुर्गा चामुंडा शंकर  
त्रिया ध्यायंति यां योगरताः सा देवी परमेश्वरी रूपभेदैर्नामभेदैर्भवानी पूज्यते शिवा अष्टम्यां तु नवम्यां तु देवदानव  
राक्षसैः गंधर्वैररुणैर्गैर्भक्षः पूज्यते किन्नरैर्नरैः अन्यैरपि युगादौ तु सृष्टेः पूर्वप्रपूजिता पूजितेयं पुरा देवैस्तेभ्यः  
पूर्वैर्नरैः शुभः अभव्युक्तशुक्लपक्षे तु अष्टमी मूलसंयुता सामहानवमीनाम त्रैलोक्येऽपि सुदुर्लभा कन्या गते सवितरि  
शुक्लपक्षे तथाऽष्टमी मूलनक्षत्रसंयुक्ता सामहानवमी स्मृता अष्टम्यां च नवम्यां च जन्ममोक्षप्रदां विना पूजयित्वा

परदिनेऽपराहण्यपित्वेपराश्रान्यथापूर्वेवैयुक्तं आवर्तनात्पूर्वकालेनवमीस्यात्परेऽहनि दुर्गापूजाऽत्रपूर्वद्युःपूर्वा  
 हणेत्वष्टमीयेदेतौम्यवचनात् अस्य शारदनवमीविषयत्वेऽसमूलत्वेच प्रमाणाभावाद्दिग्मृश्यमेतत् नवम्यामेव  
 दुर्गापूजनहेमबलिदानाद्युपक्रम्यसमापनोपभित्तिराजमार्तदः नवम्यांचजपंहोमसमाप्यविधिवद्वलितिवचना  
 त् ब्रह्मवैवर्तेऽपि अत्रापराहणिकेकालेऽलिदानं प्रशस्यते दशमीवर्जयेत्तत्रनात्रकार्याविचारेतिदेवांपुराणेऽपि सूर्यो  
 दयेपरंरिक्तापूर्णस्यादपराद्यदि बलिदानं प्रकृत्येतत्रदेव्याः शुभावहं बलिदानेकृतेऽष्टम्यां राष्ट्रमंगोभवेन्नृपेति नव  
 म्यांचजपंहोमसमाप्यश्रवणेऽपिचितिसंग्रहेऽर्कैः अतंचजागरंश्चैवनवम्यांविधिवद्वलिरितिदेवीपुराणाञ्च इदंबलि  
 दानंनवमीप्रयुक्तंअष्टमीप्रयुक्तस्याष्टम्यामेवकर्तव्यत्वात् इयंचनवम्युपवासादिष्वतिप्रशस्ता तदुक्तंभविष्योत्तरे  
 तस्मादियंमहापुण्यानवमीपापनाशिनी उपोष्यासुप्रयत्नेनसततसर्वपापिर्वैरिति हेमाद्रौदेवीपुराणेऽपि आश्वि  
 नेनवमीशुक्लातस्यांकोटिगुणंफलं तथा आश्विनस्यतुमासस्यनवमीशुक्लपक्षगा जायतेकोटिगुणितदानंतस्या  
 नराधिपेति इयं मन्वादिरपि इतिमहानवमीनिर्णयः ॥ अस्यामेवविष्णुधर्मोत्तरोक्तं भद्रकालीव्रतं राम  
 उवाच चिधिनापूजयेत्केनभद्रकालीनराधिप नवम्यामाश्विनेमासिशुक्लपक्षेनरोतम पुष्करठवाच पूर्वोत्तरतुदि  
 ग्भगोशिववास्तुमनोहरे भद्रकालीगृहंकुड्याञ्चित्रवस्त्रैरलंकृतं भद्रकालीपदंकृत्वातत्रसंपूजयेद्द्विज अत्रमंत्रआ  
 गमोक्तः यद्वा जयंतीमंगलाकालीभद्रकालीकपालिनी दुर्गाक्षमाशिवाधात्रीस्वाहास्वधानमोऽस्तुते इतिपौरा  
 णिकंमंत्रोवा भद्रकालीस्वरूपंतुविष्णुधर्मोत्तरे अष्टादशभुजाकांठ्यांभद्रकालीमनोहरा आलीढस्यानसंस्था  
 नाचतुः सिंहस्थिता श्रक्षमालांचशूलचक्रङ्गंचर्मचयादव बाणंचापैवकर्तव्येपद्मशंखौतथैवच त्सुकुत्तर्वोचतथा  
 कार्यैर्यथाबेदिकर्मदल दंडशक्तीचकर्तव्येतथाशक्तिद्वयशनी हस्तानांभद्रकाल्याश्चभवेच्छांतिकरःकरः एकः

भवेमहाराजरक्तपात्रधरोभोवोदिति आश्विनेशुक्लपक्षस्य अष्टम्यां प्रयतः शुचिः तत्रैवायुधवर्मोद्यं चंद्रवंशं च पूजयेत्  
 राजलिंगानि सर्वाणि तथा शस्त्राणि पूजयेत् पुष्पैर्गंधैः फलैर्भक्ष्यैर्भोग्यैश्च सुमनोहरैः बलिभिश्च विचित्रैश्च प्रेक्षा  
 दानैस्तथैव च रात्रौ जागरणं कुर्म्यात्तत्रैव सुधाधिपः उपोषितो द्वितीयेऽह्नि पूजयेत्पुनरेव तां आयुधाद्यं च सकलं पू  
 जयेद्द्वसुधाधिपः एवं संपूजयेद्देवीं रदांभकवत्सलां काल्यायनीं कामगमां बहुरूपां वरदां पूजिता सर्वकामैः सा यु  
 नक्तिवसुधाधिपं एवं हि संपूज्य जगत्प्रधानां यात्रा तु देया वसुधाधिपेन प्राप्नोति सिद्धिं परमां महेशो जनस्तथान्यो  
 पि शुभं त्रिशक्त्याः इति भद्रकालीव्रतं ॥ अथ महानवम्यामुत्सवविधानं भविष्योत्तरेऽपि श्रीकृष्ण उवाच  
 पुण्यामहानवम्ये पातिथिना मुत्तमा तिथिः अनुष्ठेयानरैः सर्वैः प्रजापालैर्विशेषतः भवान्निष्ठुपेयार्थं संवत्सर  
 सुखाय च भूत्रे तपि शाचानां प्रीत्यर्थं मुत्सवाय च युधिष्ठिर उवाच कस्मात्कालात्प्रवृत्तेयं नवमी महेशब्दिका कि  
 मादावपि कृष्णासीद्या भवान्याः प्रिय. तिथिः यशोदागर्भसंभूता कुत्रसाऽत्र प्रवर्त्तिता उताहो पूर्वमेवासीत्कृतत्रेतायु  
 गादिषु येषां न्ये प्राणिनः सर्वे वैवर्धयेत् घातयंत्ये च हतानां प्राणिनां तेषां का गतिः पारलौकिकी स्वयं व्रतांघातयता  
 मनुमोदयतां तथा एतन्मे सशयं सर्वं छेत्तु न हंसिकेशव श्रीकृष्ण उवाच पार्थया परमाशक्तिरन्तर्लोकपूजिता आ  
 द्या सर्वगता शुद्धाभावगम्या मनोहरा अर्द्धाष्टमी कालकाली संपुष्णा सर्वभंगला माया काल्यायनी दुर्गा चामुंडा शंकर  
 प्रिया ध्यायंति यां यो गरतास्सा देवी परमेश्वरी रूपभेदेर्नामभेदेर्भवानी पूज्यते शिवा अष्टम्यां तु नवम्यां तु देवदानव  
 राक्षसैः गंधर्वाैररुगैर्गंधैः पूज्यते किन्नरैर्नरैः अन्यैरपि युगादौ तु सृष्टेः पूर्वप्रपूजिता पूजितेयं पुरा देवैस्तेभ्यः  
 पूर्वैर्नरैः शुभः अश्वयुक् शुक्लपक्षे तु अष्टमी मूलसंयुता सामहानवमीनाम त्रैलोक्येऽपि सुदुर्लभा कन्या गते सवितरि  
 शुक्लपक्षे तथाऽष्टमी मूलनक्षत्रसंयुक्ता सामहानवमी स्मृता अष्टम्यां च नवम्यां च जनमोक्षप्रदां विना पूजयित्वा





मर्यादितानां सुरुचिरांगदबाहुदंडां अभ्यर्च्यैषं वैवदना नुगतां नवम्यां दुर्गां तुर्गां गहनातिरंति मर्त्योः इति महानव  
मिदुर्गात्सवः आश्विनशुक्लनवम्यामेव भविष्यत्पुराणोक्तं रथनवमीव्रतम् सुमंतुरुवाच कृत्वा श्वयुजेमा  
सि शुक्लपक्षेन राधिप नवम्यामुपवासेतु दुर्गादेवौ प्रपूजयेदित्युपक्रम्य वस्त्रादिशोभितं नवं रथं कृत्वा कृत्वा स्वर्णम  
र्यो दुर्गामिहि वासनशोभितां दुर्गास्वरूपं आलङ्कृत्या न सस्यानातथाराजं श्वतुर्भुजा असृक्पात्रकरादेविशूलख  
ङ्गधरा तथा चतुर्थश्चकरस्तस्यास्तथाकार्यंस्तु सामिपइति रथमध्ये तां विन्यस्य तं रथं राजमार्गे भ्रामयित्वा दु  
र्गालये संस्थाप्य प्रभाते पुनः पूजां कृत्वा ब्राह्मणान्संभोज्य स्वयं भुंजितित्युक्तं अत्र भगवती प्रीत्यर्थं शय्यादानं शूलां  
कितटपदान् भुज्यते मुखीदानं च कर्तव्यं तदुक्तं रत्नोपकरणैर्युक्तं दंतदारुमयशुभां शय्यां निवेदयेद्यस्तु भगवत्यै  
नराधिप संपूज्य गंधपुष्पाद्यैर्विधिबद्धां नृप दुकूलवस्त्रतूलां परिसंख्यातुयावती तावद्वर्षसहस्राणि दुर्गा  
लोके महीयते दृपशूलां कितयश्च भगवत्यै निवेदयेत् आसत्तमं सतुकुलं महादेवालयं व्रजेत् दत्त्वोभयमुखीं गंच  
भगवत्यै सुदोभनाम् सप्तद्वीपांघरांदत्वा यत्फलं तदवाप्नुयात् पदद्वयं शिशोर्द्विचयावद्वत्सस्य निगंतम् ताव  
द्वोऽष्टविंशो ज्ञेया तद्दानात्स्यान्महीप्रदः इति रथनवमीव्रतम् अस्यामेवारभ्यं ब्रह्मपुराणे केशीयं व्रतं अगस्त्य  
उवाच अतः परं प्रवक्ष्यामि शोधं व्रतमनुत्तमम् येन भारी रोरपि महच्छौर्यं भवति तत्क्षणात् मासि चाश्वयुजे  
शुद्धे नवम्यां संप्रयोगितः सप्तम्यां रुतसंकल्पः स्थित्वाष्टम्यां निरोधतः नवम्यां प्राशयेत्पिष्टं प्रथमभक्ति  
तो नृप ब्राह्मणान्भोजयेच्छत्तया देवीं चैव तपूजयेत् दुर्गादेर्विमांसां महाभायां महाप्रभाम् एव संवत्सरं याव  
दुपोष्य तपि घानतः व्रतं ते भोजयेद्दोमान्यथा शक्तिं कुमारिका इति शोधं व्रतम् ॥ अथास्यामेवाश्विनशुक्लनव  
म्यामुल्कानवमीव्रतं श्रीकृष्ण उवाच उल्कास्यां नवमीराजन्कप्रयां मिनिबोधतां याकश्येन कथिता तारक

तस्यान्तर्निशि अश्वत्थशुक्लपक्षेयानवमीलोकाविश्रुता तस्यांस्तात्वासमभ्यर्च्यपितृन्देवान्समाधिना पश्चा  
 त्संपूजयेद्देवीयां दुर्गां भैरवप्रियां पुष्पधूपैः सन्वेद्यैर्मांसमत्स्यसुरासर्वैः पूजयित्वा स्तवं कुर्यान्मंत्रेणानेन मानवः समा  
 रोप्यांजलिर्मग्निं जानुभ्यामवनीगतः महिषमिहामायेचामुंडमुंडमालिनि द्रव्यमारोग्यविजयदेहिदेवि नमोऽस्तुते  
 कुमारोर्भोजयेद्भक्त्या नवतानीलकंचुकैः परिधानैर्भूषणैश्च भूषयित्वा क्षमापयेत् सप्तपंचतथैकां वानिजविज्ञानु  
 रतः श्रद्धया तुष्पतेर्देवी इति धीरानुशासनं अभ्युक्ष्य मंडलं कृत्वा गोमयेन शुचिस्ततः तत्रासने चोपविशेऽप्याङ्गं  
 च पुरतो न्यसेत् ततः सिसिद्धमन्त्रं यत्तत्सर्वं परितोषयेत् सघृतं वायसेभ्यश्च दत्त्वा भ्रात्रा सन्निधौ तृणानां मुष्टिमा  
 दाय गृहीयादष्टमात्रकं प्रज्वालयेत्ततो भोज्यं यावज्ज्वलति पावकः प्रशंतिर्भोजनं त्यक्त्वा समाचम्य प्रसन्नधीः  
 चामुंडां हृदये ध्यात्वा गृहकृत्य परो भवेत् श्रनेन विधिना सर्वमासि समाचरेत् ततः संवत्सरस्यांतिर्भोजयित्वा  
 कुमारिकाः वस्त्रैरभरणैः पूज्य प्रणिपत्य क्षमापयेत् सुवर्णशक्तितोदया द्वांच विप्राय शोभनां य एवं कुरुते पार्थ  
 पुरुषो नवमीं व्रतं न तस्य शत्रवो नाग्निर्न राजानो न तस्कराः भूताः प्रेताः पिशाचाश्च जनयति भयगृहे समुद्यतेषु  
 शस्त्रेषु हुंता तस्य न विद्यते रक्षते तं स दोग्धुका सर्वस्वाप्लवसुर्चाङ्किना नरो वा यदि वानारी व्रतमेतत्समाचरेत् उल्का  
 यत्सप्तपत्नानां ज्वलन्नास्ते सदा हृदि सशुष्ककोटरमुखौ सुकरालदंष्ट्रां कापालिनां समवलं वितमुंडमालां उल्काव्रतेन  
 पुरुषो नवमीं पुर्वं षोडशसं पूज्य कस्य हृदयं न च मत्करोति इति भविष्योत्तरे उल्कानवमीव्रतम् आश्विनशुक्लदशमी  
 विजया दशमी नारदीये आश्विने शुक्लदशमी विजया सात्रकीर्त्तता दशगोमया पिंडांस्तु प्रातन्यस्य गृहगणे  
 च कृत्वा लस्वरूपेण तन्मध्ये रामलक्ष्मणौ तथा भरतशत्रुघ्नौ संपूज्याश्चतुरोऽपि हि सापिधाना सुपालीषु गोमयस्य  
 च तस्युक्तिन्नधान्यं सरोप्यन्तु धृत्वा शुक्लां वरावृतः पितृमातृभ्रातृपुत्रजायाभृत्य समन्वितः

संपूज्यगंधपुष्पाद्यैः श्वेद्यैश्चविधानतः नमस्कृत्याभुंजीतद्विजान्संभोज्यपूजितान् एवंकृत्वाविधानंतु  
 नरोर्वधसुखान्वितः धनधान्यसमृद्धश्चनिश्चितंजायतेद्विज आयापराहसमेयवभ्यांसुनिर्मितां पूर्वदिकस्यां  
 शमीविप्रगत्वातन्मूलमृत्तिकां गृहीत्वास्वगृहं प्राप्यगतिवादित्रनिःस्वनैः संपूज्यतांविधानेनसज्जीकृत्यनिजंवलं  
 निर्गत्यपूर्वद्वारेणग्रामाद्वहिरनाकुलः ततः शत्रुप्रतिकृतिनिर्मितांपचिकादिभिः मनसाकल्पितांवापिस्वर्णपुखश  
 रेणवै विज्ञेदतिभृशंभीतः प्राप्नुयात्स्वगृहंनिशि एवंकृत्वाविधिवर्णापगच्छेद्वाशत्रुनिग्रहे एवैवंशमीविप्रविधिना  
 चरितासदा धनंजयसुतान्गाश्रजजाश्वंचाप्यजाविकं दद्यादिहशरीरांतस्वर्गतिंचापिनारद ॥ इयंचतारकोद  
 यव्यापिनीग्राह्येति सामान्यनिर्णयः तदुक्तं चिंतामणौ आश्विनस्यसितेपक्षेदशम्यांतारकोदये सकालोविजयोना  
 मसर्वकाव्यार्थसाधकः रत्नकोशेऽपि ईपत्संध्यामत्तक्रांतः किंचितुद्भिन्नतारकः विजयोनमकालोऽयंसर्वकाव्यार्थ  
 र्थसाधकः दिनद्वयेतद्व्याप्तावव्याप्तौवाअपराजितापूजायांपूर्वैव तदुक्तं हेमाद्रौ स्कंदे दशम्यातुनरैः सम्यक्पूज  
 नीयाऽपराजिता ऐशानोदिशमाश्रित्यअपराह्णेप्रयत्नतः मापूर्णनवमीपुक्ततस्यांपूज्याऽपराजिता क्षेमांधिविज  
 यार्थंचपूर्वोक्तविधिनानरैः नवमीशेपत्संध्युक्तदशम्यामपराजिता ददातिविजयंदेवीपूजिताजयवर्द्धिनी तथा  
 आश्विनेशुक्लपक्षेतुदशम्यांपूजयेन्नरैः एकादश्यांनकुर्वीतपूजनंचापराजितमिति अत्रयात्रात्वेकादशेमुहूर्तकाव्यार्थ  
 तथाचभृगुः आश्विनस्यसितेपक्षेदशम्यांसर्वरात्रिपु - सायंकालेशुभायात्रायदिवाविजयक्षणे एकादशोमुहूर्तोयं  
 विजयः संप्रकीर्तितः तस्मिन्सर्वविधातव्यायात्राविजयकांक्षिभिरिति दिनद्वयेएकादशमुहूर्तव्याप्तौ अवणयु  
 ताग्राह्या तथाचहेमाद्रौमदनरत्नेकश्यपः उदयेदशमीकिंचित्संपूर्णैकादशीयदि अवर्णक्षयदाकालेसातिथिविजया  
 भिधा अवर्णक्षेत्तुपूर्णयांकाकुत्स्थः अस्थितायतः उच्छ्रद्येयुः सीमानंतद्विनक्षेत्तोनराइति कालेऽपराह्योगाभावेतु

सर्वपक्षेषु पूर्वमद्वयत्वेऽप्येवं ज्योतिर्निवर्धनकोशे च नारदः ईषत्संध्याभार्तिकं ततः किंचिदुद्धिन्नतारकं विजयोना  
 मकालोऽयं सर्वकार्यार्थसाधकः इषस्य दशमीं शुक्लां पूर्वविद्वानकारयेत् श्रवणेनापि संयुक्तां रात्र्यां पद्याभिषेचने सूर्योदये  
 यदाराजान् दृश्यते दशमीतिथिः आश्विने मासि शुक्ले च विजयांतां विदुषाः आत्रायं निर्गलितार्थः अपराह्णो मुख्यः का  
 लः तत्रैव पूजायुक्तं प्रदोषोगोणः तत्र दिग्दशैः प्यपराह्णव्यापित्वे च पूर्वा प्रदोषव्याप्तेराधिक्यात् दिनद्वयेऽपराह्णसत्त्वे च पूर्वा  
 व्यापित्वे परा अपराह्णव्याप्तेराधिक्यात् श्रवणस्तुरोहिणीवदप्रयोजकः दिनद्वयेऽपराह्णसत्त्वे च पूर्वा  
 तत्राप्यपराह्णे श्रवणसत्त्वे परे देवैः आत्रापराजिता पूजादिकं पूर्वविद्वान्विधायकं नवरात्रप्रकरणे लिखितं शमी  
 पूजादिकमपि तत्रैव नवरात्रपारणनिर्णयोऽपि तत्रैवाभिहितः अथात्र प्रस्थानादिविधानंतत्र दिशां विजयमंत्राश्च  
 पठितव्याः पुरोधसेति आशादशमां पूजाव्रतवद्विधानं अस्यांगोपयत्राह्मणो विवाहमुद्दिश्योक्तं प्रस्थानविधिं  
 कुर्यात् तद्यथा अथ प्रस्थानं व्याख्यास्यामः ननेषु गच्छत्सु पार्थिवास्तत्र त्वा दुंदुर्भा विष्णावादेरन्ष्टालं कृताश्चारु  
 वदना उदगयनेषु पुण्यक्षेत्रे केशश्मश्रु रोमनखानि वापयित्वा संभारानुपकल्प्य मैत्रं युहूर्तं मुपसमाधाय शान्तिप्र  
 तिसंस्कारयित्वा कर्तान्वा लभ्य जुहोत्यभैरागुण्यैः त्वस्त्ययनैः शर्मवर्भभिर्जनवदनैश्च हुन्वा पार्थिवस्येति मात्र  
 गामेति च हुत्वा आगच्छतागतस्वेतींद्रं स्थालीपाकेनेष्ट्वा विष्णुनक्षत्राक्षजवइति पथानमास्थाय जयेदमो पार्श्वत  
 इंद्रं तारमिंद्रं मानो विद्वन्नभयसोमो बृहस्पतिर्नरः परिपातुष्यादिति त्रीन् विष्णुक्रमान्क्रान्त्वित्यादि- अपराजिता  
 पूजनादिकं नवरात्रवशात्तत्रैवोक्तं दिशां विजयमंत्राभ्यपठनीयाः पुरोधसेति प्रागुक्तं तत्र मंत्रा आशादशमी  
 व्रतोक्तं भविष्योत्तरे त्वयि सन्निहितः शक्रः सुरासुरनमस्कृतः पूर्वस्त्वं भुवनस्यास्य ऐन्द्रदिग्देवतेनमः परिगृह्य  
 दिशेशस्त्वं वामाग्नेयीति पठ्यसे तेजोरूपा पराशक्तिराग्नेयीजयदा भव २ घर्मराजं ममाश्रित्य लोकान्

यमपत्यसौ ॥ तेनसंपमनीवासि ॥ याम्येमंत्कामंदाभव ॥ ३ ॥ खड्गहस्तातिविकृतनिर्ऋतिरूपान  
माश्रिता तेनैर्ऋतिनामासित्वमाशांपूरयस्वमे ४ त्वय्यास्तेभुवनाधारोवरुणोयादसांपतिः कामार्थमम  
धर्मार्थवारुणिप्रवणभव ५ अधिष्ठितासिपस्मात्वायुनाजंगंयुना बायव्येत्वमतःशांतिनित्यंयच्छममा  
नवे ६ धनदेनाधिष्ठितासिप्रख्यातात्वमिहोत्तरा निरुत्तराभवास्मासुदंत्वासद्योमनोरथम् ७ दृशाभिमतवे  
पेणशंभुनात्वमलंकृता पूरयस्वाशुमेदेविवांछितानिनमोऽस्तुते ८ भुजगाष्टकुलेनत्वंसेविताऽसियतोह्यधः ना  
गांगनाभिःसहिताहितायभवमेऽनघे ९ सर्वलोकोपरिगतासर्वदात्वंशिवायच सनकाद्यैःपरिवृतासर्वदा  
पाहिमांभयात् १० नक्षत्राणिषयोगाश्चग्रहास्तारागणास्तथा नक्षत्रमातरोयाश्चभूतप्रेतविनायकाः सर्वैर्मेभ्यो  
ष्टसिद्धैर्भुवनंभवतुप्रवणास्सदेति अथात्रखंजरीटपूजनंदर्शनमपिबदंति तस्यमंत्रोज्योतिःशस्त्रे तिथितत्त्वे कृत्वानी-  
राजनविधिंविधिप्रोक्तंयथाक्रमं शोभनंखंजनंपश्येज्जलगोष्ठादिसन्निधौ नीलश्रीवशुभश्रीवसर्वकामफलप्रद  
ट्थिव्यामवतीर्णोऽसिखंजरीटनमोऽस्तुते वसंतराजेऽपि त्वयोगयुक्तोमुनिपुत्रकस्त्वमदृश्यतामेपिशिखोद्गमेन  
त्वंदृश्यसेप्राद्यपिनिर्गतायांखंजनाश्चर्य्यमयोनमस्ते अस्यपूजनं हस्तादित्येयमहालयप्रकरणेऽस्तीतिविजयाद-  
शमीविधानं आग्निवशुक्लैकादशी पापांकुशा तदुक्तंनारदीये एकादशीमिपेशुक्लांविप्रपापांकुशाब्दहयां उपोष्य  
विधिवद्विष्णोर्देनेविष्णुसमर्चयेत् ततः संभोज्याविप्राग्न्यान्दत्वातेभ्यश्चदक्षिणां भक्त्याप्रणम्यविसृजेदशनी  
याच्चत्ययंततः एवंयःकुरुतेभक्त्यानरःपापांकुशात्रतं संभुक्तेहवरान्भोगान्यातिविष्णोःसलोक्तां अथकथा वारा  
हभविष्यपुराणयोः युधिष्ठिरउवाच कथ्यतांदेवदेवेशाह्यनादिस्त्वंगत्प्रभो धातात्वंचविधातायकत्तंहत्तत्त्वमेवच  
इपरमशुक्लपक्षेतुक्कावाद्यैकादशीभवेत् किनामकोविधिस्तस्याएताद्विस्तरतोवद श्रीकृष्णउवाच शृणुष्वत्वंमहाराज

कथांपापप्रणेशिनीं इपस्यशुक्लपक्षेयातस्थानामवदामिते पापांकुशेतिविख्यातापापकुंजरभीतिहा आश्विनेमासि  
 देवेशपद्मनाभमनामय पूजयेच्चैवमांराजनस्वर्गमोक्षप्रदायकं तुलसीभंजरीभिश्चपुष्पस्तदुसर्भैः तपस्तप्तवानर  
 स्तीग्रसमवाप्नोति तत्फलं समवाप्नोति पूजयित्वा जनार्दनं कृत्वा च सुमहत्पापं योनरो हरिर्भवेत् नयाति नरक  
 घोरं यत पापहरो हरिः पृथिव्यां या निति या निपुण्यान्या यत नानि च तानि सर्वाणि चाप्नोति विष्णोर्नामानुकीर्तनात् देवं  
 शाङ्गधरं विष्णुं प्रपन्ना जनार्दनं न तेयमपुरं याति याति लोकं च शाश्वतं उपैष्ये कादशीमेतां प्रसंगेनापि मानवः नया  
 तियातनां या मीमिति वैवस्वताच्छरुतं हरिर्निदापराराजन्हरिपूजापराङ्मुखाः नयाति वैष्णवं लोकं नरकयांति  
 दारुणम् नदृश्यं पावनं किंचिच्चिपुलोकैकपुविद्यते सर्वपापविनाशाय यादशो हरिवासरः तावत्पापानि देहऽस्मिन्वसति  
 मनुजाधिप यावन्नोपोषितमर्त्यैः पद्मनाभं दिनं महत् अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च एकादशयुपवासस्य  
 कलानार्हति योद्धशीं एकादशैर्द्रव्यैः पापं यत्कृतं मानवैः सदा एकादशयुपवासेन तत्सर्वं शांतिमाव्रजेत् एका  
 दशीसमं किंचित्पुण्यं लोकं न विद्यते व्याजेनापि कृतार्थैस्सानते पश्यंति भास्करं स्वर्गमोक्षप्रदापुंसां शरीरारो  
 ग्यदायिनीं सुकलत्रप्रदाचैव न काशीनचपुष्करं यमुनाचन्द्रभागचैव तुल्याकदाचन आयासवर्जं व्रतं नि  
 प्राप्नुवंति हरेः पदं तर्पणं तुहरेः कुर्व्यात्पितृदुर्गं देश्यमानवः दशैव पितृपक्षे च मातृपक्षे तथा दश आर्यायादशप  
 क्षे च पुरुषानुदरे द्रती तद्वद्वमोहनिर्मुक्ताः सर्वैर्गरुडवाहनाः त्रिग्विणः पीतवस्त्राभ्रप्रयांति हरिर्मंदिरं किरी  
 टिनः कुडालिनो धनश्यामाश्चतुर्भुजाः शंखचक्रगदापद्मधारिणो बभ्रुमालिनः बालत्वे यौवने वापि वा दैके च नृपोत्तम  
 टपोष्ये कादशीमर्त्यैः सत्यं नाप्नोति दुर्गंति यथोक्तविधिनाराजं कृत्वा सत्तार्थमज्जने दत्त्वा हेमभ्रभाराणि मर्त्यो यत्फल  
 मश्नुते तत्फलं समवाप्नोति कृतैश्च कादशीव्रते संक्षेपेण नृपश्रेष्ठविधिमस्यावदामिते यथाशस्त्याचदानंतु कुर्यात्स्वहित

काम्पया उपानच्छत्रवस्त्रादिकंदमूलं फलं जलं नवं ध्यंतु दिनं कार्यं प्राणिमात्रेण केनचित् इह लोके यशः प्राप्य मृतो  
 मोक्षमवाप्नुयात् कर्तारो नैव पश्यति दारुणं यमशासनं दीर्घायुपोधनाढ्याश्च भवंतीह पुनः पुनः किमत्र बहु नोक्तेन नते  
 गच्छंति दुर्गतिं आरोगं हंति नराः सर्वे दिवं देवैः सुपूजिताः इति ते कथितं राजन्ने कादश्याः कथानकं विपठति न राजा  
 न्ये शृण्वंति तैव च तेषां पापानि नश्यंति मृत्यो मोक्षं व्रजंति ते ॥ इति वाराहपुराणे पादोचपां कुशाग्रिणश्च न शुक्ले कादशी  
 व्रतकथानकम् ॥ अथाश्विनशुक्ले कादशीमारभ्य कार्तिकस्नानादिकृत्यारंभ इति दाक्षिणात्याः आश्विनस्य तु मासस्य  
 याशुक्ले कादशी भवेत् कार्तिकस्य व्रतानि हतस्य वै प्रारभेत् सुधीरिति पादोक्तेः भार्गवाचनेन आरभ्यै कादशी शुक्ला  
 माश्विनस्य तु मानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत यावत् कार्तिकमास्कर इति विष्णुरहस्योक्तेः प्राच्याश्च तुलार्कमारभ्य कुर्वती  
 तितत्रैव प्रपंच्यते ॥ आश्विनशुक्ले कादशीमारभ्य त्रिंशद्विनपर्यंतं मासोपवासव्रतं हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये नारद उ  
 वाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमं व्रतं विधिमासोपवासस्य फलं वास्य ययोदितं यथाविधिनरैः कार्यं व्रतय  
 र्ग्यं यथा भवेत् आरभ्य ते यथा पूर्वमाप्याहियथाविधि यावत्संस्थं हि कर्तव्यं तद्ब्रूहि प्रपितामह व्रतमेतत्सुरश्रेष्ठ वि  
 स्तरेण ममानघ ब्रह्मो वाच साधु नारद यच्चैतत्पटुं व्रतपोधन यादृङ्मतिमतां श्रेष्ठतच्छृणुष्व ब्रवीमि ते सुराणां हियथा  
 विष्णुस्तेन सांचयथारविः मेरुः शिखरिणां यद्वह्नेनेते यस्तु पक्षिणां तीर्थानां तु यथा गगा प्रजानां तु यथा वणिक् श्रेष्ठं सर्वे  
 व्रतानां तु यामासोपवासकं सर्वं व्रते पुण्यं सर्वं तीर्थं पुण्यं ज्वेत् सर्वदा नोद्भवं वा तुल्यं भेन्मासोपवासकृत् अग्निष्टोमा  
 दिभिर्भोज्यैर्विधिवद्भूरिदक्षिणैः न तत्पुण्यमवाप्नोति यन्मासपरिलिंघनात् तेन दत्तं हुतं जप्तं तपस्तप्तं स्वधाकृतं यः करोति  
 विधानेन नरो मासं चतुष्टयं प्रविश्य वैष्णवमज्ञतत्राभ्यर्च्य जनार्दनं गुरोराज्ञां तोल्य ध्वाकुर्वन्मासोपवासकं वैष्ण  
 वानिययोक्तानि कृत्वा सर्वं व्रतानि च द्वादश्यादं निपुण्यानि ततो मासमुपावसेत् अतिकृच्छ्रपरां कंच कृच्छ्रं चाप्यणंत

या मासोपवासैर्कुर्वीतज्ञात्वादेहवलाबले बानप्रस्थायित्वापिनारीवाविधंवा मुने मासोपवासैर्कुर्वीतगुरुविज्ञापये  
 ततः आश्विनस्यामलेपक्षेएकादश्यामुपोषितः व्रतमेतन्नृहीयाथावात्रिंशदिनावाधि वासुदेवंसमुद्दिश्यकार्ति  
 कंसकलंनरः मासंचोपवसेद्यस्तुसमुक्तिफलभागभवेत् अच्युतस्यालयेभक्त्यात्रिकालंकुसुमैःशुभैः मालतीदीवरैः  
 पद्मैः कमलैस्तुसुगंधिभिः कुंकुमोशीरकपूरैःपल्लिप्यवरचंदनैः नैवेद्यैर्धूपदीपाद्यैश्चैतुजनार्दनं मनसाकर्मणा  
 वाचापुजयेद्गरुडध्वजं कुर्यान्नरस्त्रिषणंवृहद्भक्तिजितोद्विजः नाम्नामेवजपालापविष्णोः कुर्यादहर्निशं मत्स्या  
 विष्णोःस्तुतिर्वाच्यामृषावादंविजयेत् सर्वसत्त्वदयायुक्तः शांतवृत्तिरहिंसकः सुप्तोवाह्यासनस्थोवावासुदेवंप्रकी  
 र्त्तयेत् स्मृत्यालोकनगंधादिस्वादनंपरिकीर्त्तितं अन्नस्यवर्जयेत्सर्वयासानांवाभिकांक्षितं गात्राभ्यंगंशिरोभ्यं  
 गंतांबूलंसविलेपनं व्रतस्थोवर्जयेत्सर्वयज्ञान्यन्ननिराकृतं व्रतस्थोनस्पृशेत्कंचिद्विकर्मस्थान्नचालपेत् देवतापतने  
 तिष्ठेन्नृगृहस्थोव्रतंचरेत् कृत्वामासोपवासंतुयथोक्तविधिनारः नारीवाविधवासाध्वीवासुदेवंसमर्चयेत् अन्यूना  
 धिकमेवतुव्रतंत्रिंशदिनैरिदं कृत्वामासोपवासंतुसंयतात्माजितेन्द्रियः ततोऽर्चयेन्महद्भक्त्याद्वादश्यांगरुडध्वजं पूज  
 येत्पुष्पमालाभिर्गंधधूपनिवेदनैः वस्त्रालकारवाद्यैश्चतोषयेदच्युतंनरः स्त्रापयेत्तुहरिभक्त्यातीर्थचंदनवारिभिः च  
 देनेनानुलितांगपुष्पधूपैरलंकृतं वस्त्रदानादिभिश्चैवभोजयेत्तुद्विजोत्तमान् दद्याच्चदक्षिणांतेभ्यः प्राणिपत्यक्षमा  
 पयेत् क्षमापयित्वाविप्रांश्चविसृज्याभ्यर्च्यभोज्यच एवंवित्तानुसारेणभक्तियुक्तेनचेतसा एकमासोपवासंतुकृ  
 त्वाऽभ्यर्च्यजनार्दनं भोजयित्वाद्विजंश्चैवविष्णुलोकेमहीयते एवंमासोपवासान्निहिसम्यक्कृत्वात्रयोदश स-  
 पयेत्ततःशक्त्याविधिनारयेनतच्छृणु कारयेद्दण्डव्यज्ञमेकादश्यामुपोषितः पूजयित्वाचैदेवज्ञमाचार्यंनुज्ञ  
 याहरिं अर्चयित्वाततोभक्त्याअभिवाद्यगुरुं तथा भोजनीयान्यासनाग्निब्रह्मसूत्राणिचैवहि दत्त्वाचैवद्विजांग्येभ्यः



पूजयित्वा प्रणम्य च ततोऽनुकल्पयेच्छ्रुतया शय्यायां कीर्तयति वै ये प्रयच्छन्ति विप्रायेततरंति भवार्णवं आनंदार्णवं  
 मग्नश्चंद्रः खसंसारबंधनैः न वाध्यते न रोनित्यं वासुदेवमनुस्मरन् स्याद्वरेजं गमे सर्वेष्वुलेसूक्ष्मशुभाशुभे विष्णुं  
 पश्यति सर्वत्रयः स विष्णुः स्वयं नरः एवं विष्णुमयं ज्ञात्वा त्रैलोक्यं सचराचरं यस्य शांतामतिस्तेन पूजितो गरुडध्वजः  
 इति कल्पानुकल्पानां व्रतानामुत्तमस्य च करुणाञ्च महाराजतथा विष्णुवर्चनान्नरः विष्णुलोकमवाप्नोति प्रसादा  
 द्वाक्रपाणिनः विधिमांसोपवासस्य यथावत्परिकीर्तितः तब्रह्महान्मुनिश्चेष्टसर्वलोकहिताय च कृत्वा श्रुत्वा तु  
 यं भक्त्यानरो विष्णुपुंरीव्रजेत् नाभकाय प्रदातव्यं न देयदुष्टेष्वेते स इति विष्णुरहस्योक्तं मांसोपवासव्रतम्  
 अथास्य प्रयोगः तिथ्यादिसकीर्त्यात्मनोऽशेषपापक्षयपूर्वकचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिद्वारा श्रीमहाविष्णुप्रीत्यर्थं मांसो  
 पवासव्रतं करिष्ये तत्र प्रत्यहं त्रिकालस्नानं विष्णुमंत्रजपः विष्णुपूजनं तुलसीदलसहितपुष्पादिसमर्पणं निपिडा  
 लापवर्जनं पुराणपठनं श्रवणं च ब्राह्मणपूजनं यथाशक्तिदानं एवमादिनियमैर्ब्रतयथाशक्तिसमाप्यते शुक्लेकाद  
 रश्यामुद्यापनं कुर्व्यात् उक्तप्रकरेणाचार्यवृत्तासर्वतोभद्रकलशेहं मलदं मोनारायणं सहस्रशीर्षेत्यादि पुरुषसूक्तमंत्रे  
 ण द्वादशाक्षरमनुनावासंस्थाप्य पूजयित्वा कथाश्रवणादि नारात्रिमतिवाह्यं प्रातः स्यादिलेऽग्निप्रतिष्ठाप्य अन्वा  
 दध्यात् तत्र प्रधानं लक्ष्मीनारायणं पायसब्रव्येण सहस्रसंख्याकाद्द्विभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ग्याहुत्यापक्षे एवं  
 होमसमाप्य पीठं गां चावाय्याय दत्त्वा वेदशास्त्रसंपन्नान् त्रिशदब्राह्मणान् ब्रह्मदानभूषणादिभिः संपूज्य त्रिशदगा  
 स्तन्मोल्यां वा दक्षिणां त्वेन दत्त्वा सोपस्करां शय्यां ज्ञानादिगुणवते द्विजाय दत्त्वा सद्नेन ब्राह्मणान्संतोष्या शिपो  
 गृहीत्वा विष्णुलोकगमनार्थं द्विजान् प्रार्थयेत् भो द्विजा अनुमोदध्वं भवतां कृपयाऽधुना सर्वपापविनिमुक्तो विष्णुलोकं  
 व्रजाम्यहम् ततोऽद्विजानां प्रतिवचनं व्रजव्रजनरश्चेष्टविष्णुलोकमनामयं विमानैर्वैष्णवं दिव्यं सपथ्यां परिकल्पित

तेनविष्णुपदंयाहिसिद्धिदानंदरूपिणंततोदेनानायादीन्भूरिदक्षिणयासंतोऽप्य स्वयंमानीभुंजीत । अत्राशक्तेनकंद  
मूलफलादिना मासोपवासव्रतशेषविप्रानुमत्यासमापनीयं एकत्वासर्वपापविमुक्तोभवति एवमेवचातुर्मास्य  
व्रतोद्यापनमपिविधेयम् ॥ इतिविष्णुरहस्योक्तंमासोपवासव्रतोद्यापनं आथाश्विनशुक्लद्वादशीकृत्य नारदीये  
द्वादश्यामिपङ्कङ्गादत्त्वनत्वाविसर्जयेत् ॥ गंधार्धैरुपचरैस्तातदग्रेभोजयेद्विजान् मधुरान्नैवस्त्राढ्यां  
सौवर्णीदक्षिणांदेत् व्रतेनानेनसतुष्टः पद्मनाभोद्विजोत्तम श्वेतद्वीपंगतिर्दद्यादिहभोगंश्चाश्वतान् आश्विन  
शुक्लद्वादश्यामुपवासजागरणादिकंकृत्वा द्वादश्यादिषु विष्णुपूजादिकं कुर्यात् तदुक्तंब्रह्मपुराणे सोपवासै  
श्चकृतंयएकादश्यांप्रजागरः द्वादश्यांवासुदेवश्चपूजनीयश्चसर्वदा यात्रोत्सवश्चकृतंव्यस्त्रयोदश्यांतुवैष्णवैः उप  
वासश्चतुर्दश्यांपौर्णमास्यांहारिव्रजेत् अथपद्मनाभद्वादशीव्रत हेमाद्रौ धरणीव्रतेषु वाराहे दुर्वासाउवाच  
तद्वद्वाश्वजुजेमासिद्वादशींस्तिपाक्षिणीं संकल्प्याभ्यर्चयेद्देवपद्मनाभंसनातनं पद्मनाभायैवपादौर्कटैवपद्मयो  
नये उदरं सर्वदेवाय पुष्कराक्षायवैउरः श्रव्यग्रायतयावाहू प्राग्गवदस्त्राणिपूजयेत् प्रभवायशिरः पूज्य  
प्राग्गवदग्रेधटन्यसेत् तमेवदेवंसंपूज्यगंधपुष्पादिभि क्रमात् प्रभातायांतुशर्वग्यांब्राह्मणायनिवेदयेत् प्रीयतांपद्म  
नाभेमेपद्मनाभस्वरूपकइतिमंत्रः इतिपद्मनाभद्वादशीव्रतं अस्याविष्णुवालयेदीपदानं महापुण्यकरं अथकथा  
आसीत्कृतयुगेराजाभद्राश्वोनामवीर्यवान् तस्यनाम्नाऽभवद्वर्षभद्राश्वनामनामतः तस्यागस्त्यः कदाचित्तुष्टहमाग  
त्यभूपतेः उवाच पंचरात्रंतुवसामिभवतोऽगृहे तंराजाशिरसानत्वास्थीयतामिभ्यभापत तस्यकांतिमतीनाम्नाभार्यो  
परमशोभना तामागतांतथादृष्ट्वा रूपतेजोन्वितशुभां सपत्न्यश्चभयात्तस्याः कुर्वत्यः कर्मशोभनाः साधुसाधुजग  
न्नाथः स्त्रीशूद्राः साधुसाध्विति ॥ एवमुक्त्वानन्तर्तोच्चैरगस्त्योराजसन्निधौ ॥ किहर्पकारणव्रह्मन्येनैवन्त्य

तेभवान् ॥ अगस्त्यउवाच ॥ इयंराज्ञीत्वदीयाभूदासीवैश्यस्यवैदिशे  
 पतिरेवच तस्यैवकर्मकारोऽभूच्छूद्रोविध्येतनामतः सर्वेऽथोऽध्वयुजेमासि  
 विष्णवाल्यंगत्वांगधुण्यादिभिर्हरे समभ्यर्च्यगृहंप्रायाद्भनतोरक्षपालकौ  
 र्यगृहांगणे गतेतास्मिन्भवंतौतद्वोपप्रज्वालनेरुपितौ यावत्प्रभतारजनीनिःशाठ्येननरोत्तम ततःकालेनमहतामृतौ  
 द्वावपिंपती तेनपुण्येनतेजन्मप्रियव्रतगृहेऽभवत् इयंचपत्नीतेजतायावैश्यपरिचारिका पारक्यस्यापिदीपस्य  
 ज्वालितस्यहरेगृहे इयंव्युष्टिः पुराजाताभक्तियुक्तस्येतन्य स्वेनयःपुनर्येनविष्णुमभ्यर्च्यदीपकं ज्वालयेत्तस्य  
 पुण्यंसरूपातुंनैवशक्यते इतिवाराहेचरणीव्रतपुपधनाभद्रादशाव्रतेदीपदानमाहात्म्यं अस्यामेवभविष्योत्तरोकं  
 पुत्रप्राप्तिव्रतं युधिष्ठिरउवाच ऋणैस्त्रिभिःपरित्यक्तःपुरुषोजायतेकिल ऋणत्रयात्प्रमुच्येतसपुनःपुत्रदर्शनात् पुत्रा  
 म्नेनरकायास्नापितरंज्रायेतेसुतः तस्मात्पुत्रइतिप्रोक्तःस्वयमेवस्वयंप्रभुवा दिगंबरंगतब्रीडंजटिलंधूलिधूसरं  
 पुण्यहीनानपश्यतिगंगधरमिवात्मजं तस्मात्सुपुत्रलाभाययद्गतंतदुदीरय श्रीकृष्णउवाच एकादश्यांवाथ्य  
 युजेस्नात्वोपोष्यार्वयेद्धरिं गंगारत्रौपूजयेद्दद्यात्सर्वसांगंगवाहिकं अपरेऽल्लितथाभ्यर्च्यनिशिभुंजतिवाग्यतः  
 अपराजितोऽजातशत्रुःपुरुहूतःपुरंदरः वर्द्धमानःसुरेशश्चमहाबाहुःप्रभुर्विभुः संभूतिःसुमनाश्चैवसुप्रचेताइती  
 रयेत् एवंद्वादशाभिर्वर्षैर्मासैर्वर्षांपारयेद्व्रतं व्रतांतैजुहादेभिर्नोपाभिर्घृतपायसं ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्क्षीराक्षमास  
 भंरूयया मासेमासेयथाशक्तिदानंप्रार्थनमेवच यथाऽदितेभवान्पुत्रःशाश्वतश्चाक्षयोऽच्युतःतथाभवतुमेदेवपुत्रो  
 जन्मनिजन्मनि सुरभीधेष्णवैदीवब्रह्मण्यादेवपूजिता गृहाणेममयादत्तंपिंडंसत्तणमूलकं वस्त्राभरणो  
 दौर्नब्राह्मणान्श्रीणयेद्गुरुम् इतिभविष्योत्तरोक्तपुत्रप्राप्तिव्रतं ॥ आथाश्विनशुक्लद्वादशोव्रतंभविष्ये पण्यमाभ्यव

जंमासिविशोकद्वादशोऽव्रतं दशम्यालघुभुग्विद्वानारभेन्नियमेनतु उदङ्मुखः प्राङ्मुखोवादेतथावनपूर्वकं एका  
दश्यानिराहारः समभ्यर्च्यकेशवं श्रीशंकाभ्यर्च्यविधिवद्भोक्ष्यामितुपरेश्च हनि एवंनियमकृत्वा प्रातरुत्थायमान  
वः स्नात्वा सर्वोपधिपुनपंचगव्यजलेनतु शुक्लांवरधरस्तद्वत्पूजयेत् श्रीशमृत्यैः विशोकायनमः पादौजघेच  
वरदायच श्रीशायजानुनीतिद्वंद्वरूचजलशायिने कंदर्पायनमोगुह्यंमाघवायनमः कटिं दामोदरयेत्युदरं पश्चिच  
विपुलायवे नाभितुपद्मनाभायहृदयंमन्मथायच श्रीधरायविभोर्वेक्षः करौमधुनिहेनमः चक्रेणैवामवाहुंचदक्षिण  
गादिनेनमः वैकुंठायनमः कंठमास्यंयज्ञमुखायच नासामशोकनिधेयेविश्वामित्रायचक्षुषी ललाटवामनायेतिरामाये  
गुनध्रुवो अलकान्माघवायेतिकिरीटविभूरूपिणे नमः सर्वात्मनेतद्वत्शिर इत्यभिपूजयेत् एवंसंपूज्यगोविंदंफल  
ल्यानुलेपनैः ततस्तस्याग्रतोभव्यंस्थंडिलंकारयेन्मृदा चतुरस्रं समंताच्चारलिमात्रमुदकं हवं नदीवलुकयातत्र  
ः क्षम्याः प्रतिकृतिंन्यसेत् स्थंडिलेसूर्पमारोप्यलक्ष्मीमित्यर्चयेन्नरः नमोदेव्यै नमः शान्त्यै नमोलक्ष्म्यै नमः श्रियै नमः  
पुण्यनमः विशोकायै नमो नमः विशोकवस्तु संपत्त्यै विशोकैश्वर्यसिद्धये ततः शुक्लांवरः सूर्पवेष्ट्य संपूज्यैस्तफ  
धैस्तद्वत्सुवर्णकमलेनच रजनीपुवसर्वासिपिवेदभेदं कंबुधः सर्वाभिरजनीष्वव्रतौकदिवसानांरा  
ततस्तु गीतनृत्यादिकारयेत्सकलांनिशां यामत्रयेततोयातेस्तुत्वाभ्युत्थायमानवः अभिगम्यच  
मिथुनानितदार्चयेत् शक्तिवर्त्ताणैर्वैक्वायस्त्रमाल्यानुलेपनैः शयनस्थानिपूजयान्तिनभोऽस्तुजलशायिने  
त्रिजागरणेकृते प्रभातेविमलेस्नानं कृत्वा दांपत्यमर्चयेत् भोजनंतुयाशक्त्या वित्तशाल्वावि  
न्धुत्वापुराणंतुतद्दिनं चातिवाहयेत् अनेनविधिनासर्वमासिसमाचरेत् व्रततिशयनंदद्या  
वतं सोपधानकशय्यांचस्वास्तरावरणान्वितां यथानलक्ष्मीदेवेशत्वांपरित्यज्यगच्छति तया

सूरूपतारोग्यमशोकस्त्वस्तुमेसदा यथादेवेनरहितानलक्ष्मीर्जायेतेकचित् तथाविशोक्ततामेस्तुभाकिरग्याच  
केशवे मन्त्रेणानेनशयनंगुडधेनुसमन्वितं सूर्पचलक्ष्म्यासहितंदातव्यंभूतिभिच्छता उत्पलंकरधोरच गणमम्ला  
नपंकजं केसरसिंधुवारंयमल्लिकाशोकपाटला, कंदवंकुब्जकंजातीशस्तान्येतानिपूजने युधिष्ठिरउवाच गुड  
धेनोर्विधानंचसमाचक्ष्वजगत्पते किंरूपेकनमंत्रेणदातव्यमितिहोच्यतां श्रीकृष्णउवाच गुडधेनुविधानस्ययद्गुप  
मिहयस्फलं तदिदानींप्रवक्ष्यामिसर्वपापप्रणशनं कृष्णजिनंचतुर्हस्तं प्राग्रश्रीवंधिन्यसेद्भुवि गोमयेनतुलितयां  
कुशानास्तीर्ग्यसर्वतः लघ्वेणकाजिनंतद्वत्सत्वेपरिकल्पयेत् प्राङ्मुखोऽल्पयेद्देनुमुदकूपादांसवत्सकां उत्तमागु  
डधेनुः स्यात्सदाभारचतुष्टयं वत्संभरेणकुर्वीतभाराश्यामध्यमामता अर्द्धभारेणवत्सः स्यात्कनिष्ठाभारकेणतु  
चतुर्थीयेनवत्सः स्याद्गृहवित्तानुसारतः धेनुवत्सौघृतास्यौतुसितसूक्ष्मांवरतुतौ शुक्लकर्णोविक्षुपादौशुचिमुक्ता  
फलेक्ष्णौ सितसूत्रसिरालोतुसितकंबलकंबुलौ ताम्रगंडुकष्टौतुसितचामररामकौ विद्रुमभयुगोपेतौनवनर्तस्त  
नाविमौ क्षोमपुच्छौकांस्यदेहाविद्रनीलकतारकौ इत्येवंरचयित्वाधूपदोपैरथार्चयेत् यालक्ष्मीः सर्वभूतानांया  
चदेवैष्ववस्थिता धेनुरूपेणसादेवीममपापंव्यपोहतु विष्णोर्वक्षसियालक्ष्मीः स्वाहायाचयिभावसौ चंद्राकराश  
क्तियांधेनुरूपाऽस्तुसाश्रये चतुर्मुखस्यालक्ष्मीर्लक्ष्मीयार्धनदस्यच यालक्ष्मीर्लोकपालानांसाधेनुर्वदाऽस्तुमे स्व  
धाल्यंपितृमुखानांस्वाहायज्ञभूजांयतः सर्वपापहराधेनुस्तस्माच्छांतिंप्रयच्छमे एवमामंत्र्यतांधेनुब्राह्मणायनिवेदये  
त विधानमेतद्देनानांसर्वासामिहपठ्यते यास्तुपापविनाशिन्यःश्रूयतेदशधेनवः तासांस्वरूपंक्षयाभिनामानिचन  
राधिप प्रथमागुडधेनुःस्यादघृतधेनुस्तथाऽपरा तिलधेनुस्तृतीयास्याच्चतुर्थीजलसंज्ञिका क्षीरधेनुश्चविरस्याताम  
धुधेनुस्तथाऽपरा राह्यगीशर्कराधेनुर्दधिधेनुस्तथाऽष्टमी रसधेनुश्चनवमीदशमीस्यात्स्वरूपतः कुंभारयुध्रवधेनूना

मितरासांतुराशयः सुवर्णधेनुमप्यत्रकेचिदिच्छंति सूरयः नवनीतेनधान्यैश्चतथाप्यन्ये महर्षयः एतदेवविधानं स्यात्  
 तएवोपस्करामताः मंत्रावाहनसंयुक्ताः सदापर्वणिपर्वणि यथाश्रद्धं प्रदातव्याभक्तिमुक्तिफलप्रदाः गुडधेनु  
 प्रसंगेन सर्वास्तवमयोदिताः अशेषयज्ञफलदाः सर्वाः पापहराः शुभाः व्रतानामुत्तमं यस्माद्विशोकद्वादशीव्रतम्  
 तदंगत्वेन चैव पागुडधेनुः प्रशंस्यते अयने विपुलवैभव्यतीपातेऽथवापुनः गुडधेन्वादयोदयाउपरागादिपर्वसु विशो  
 कद्वादशीचैपासर्वपापहराशुभा यामुप्यनरोयतितद्विष्णोः परमं पदं इहलोकैकतुसौभाग्यमारोग्यायुष्यमे  
 वच वैष्णवं पदमाप्नोति मरणे स्मरणं हरेः नृत्यगीतपरो नित्यं सोऽपि तत्फलमाप्नुयात् इति नरवर इत्यंयः शृणो  
 तीह मर्त्यामधुमुरनरकरैर्वनं वाथ पश्येत् मतिमपि च नराणां यो ददातीह लोके वसति स विदुषो धैः पूज्यमानः सदैव

॥ इति विशोकद्वादशीव्रतम् ॥

अथाश्विनशुक्लत्रयोदश्यामशोकत्रिरात्रव्रतं नारदीये इषशुक्लत्रयोदश्यां त्रिरात्राशोककत्रतम् हेमं ह्यशोकं निर्माय  
 पूजयित्वा यथाविधि उपवासपरानारो नित्यं कुर्यात्त्रिप्रदक्षिणं अष्टोत्तरशतं विप्रमंत्रेणानेन सादरं हरेण निमित्तः पूव  
 त्वमशोककृपालुना लोकोपकारकरणत्वात्सादाच्छिवांग्रिये ततस्तृतीये दिवसे वृक्षे तस्मिन् वृक्षजं समभ्यर्च्य दि  
 धानेन द्विजान् संपूज्य दायते एवं कृतव्रतानारौ वैधव्यं नानुयात्कचित् पुत्रपौत्रादिसहिता भर्तुः स्यादतिवल्लभा आ  
 श्विनशुक्लचतुर्दश्यां धर्मराजप्रतिमादानं नारदीये इषशुक्लचतुर्दश्यां धर्मराजं द्विजोत्तमं गंधार्थैः सम्यगभ्यर्च्य सौ  
 वर्णभोज्यवाडवं दद्यात्तस्मै धर्मराजः प्रियतामिति नारद एवं यः कुरुते धर्मं प्रतिमादानमुत्तमं स भुक्त्वेह वरान्भोगा  
 न्दिदं धर्माज्ञायात्रजेत् ॥ आश्विनपौर्णमासी कृत्या न्युच्यते तत्रादौ समुवर्णधृतपूर्णं कंस्य पात्रदानं मत्स्यपुराणे आ  
 श्विने पंचदश्यांतु यो दद्याद्भिक्षमसंयुतं परां सिद्धिं मवाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभां हेमसंयुतं धृतपूर्णं कांस्यपात्रं दद्यादित्यर्थः

तथाविष्णुधर्मोत्तरे आश्वयुज्यांकांस्थपात्रं घृतपूर्णं द्विजातये ससुवर्णं तथा दत्त्वा दीप्तांगस्त्वभिजायते अत्राश्विनीय-  
गोनविवक्षितः तथा चानंतरं पूर्णमासीपुसर्वासुमासक्षेप्तहितासुच एतेषामेवदानानां फलं दशगुणं भवेत् महत्पूर्वा सु-  
चैतासु फलमक्षयमश्नुते महत्पूर्वा सुदृश्येते सहितौ चंदुर्गीष्पती तत्र दानोपवासादिचाक्षयं परिकीर्त्तितामिति विष्णुव-  
चनेन लक्षितौ सहितौ माससंज्ञनिमित्तक्षेपौ एतच्च पूर्णमासीसाधारणमेव बोध्यं अथैतस्मिन् शुक्लपक्षे दशम्यादिपूर्णे  
मास्यंततिथिपुनवान्नोष्ठिविधानंतत्राश्विनाधिकारं ब्रह्मपुराणे शुक्लपक्षे नवधान्यपक्वत्वात्वा सुशोभनं सुतिथौ च सुनक्ष-  
त्रे मुहूर्ते च शुभे सति गच्छेत्क्षेत्रे विधानेन नृत्यवाद्यपुरःसरः तत्रैव बह्विह्रज्वात्यधान्यैः सस्तीर्य्य शास्त्रवित् स्वग्रह्यो-  
क्तविधानेन पूजां कुर्याद्विचक्षणः होमं कृत्वा ततः पश्चान्नयेद्धान्यं विभूषितं पुरुषैर्वस्त्रैः फलैर्मूलैर्हस्त्यश्वरथसंयुतैः  
तेन देवान्पितृन्वंधून्तर्पयित्वा यथाक्रमं विभज्याच्च यथाशक्त्या देवताः सस्यरक्षिणः नववस्त्राद्युत स्रग्वी-  
स्वनुलिप्तः स्वलंकृतः स्थितः पूर्वमुखस्तुष्टो ब्रह्मघोषपुरःसरः शृण्वन् ब्रह्म रवं हृष्टो मंगलं भनादिमान्  
प्राश्नीयाद्दधिसयुक्तं नवं विप्राभिमंत्रितं ॥ पितृनिति ब्रीहिभिः आर्द्रं कुर्यादित्यर्थः हारी-  
तोऽप्याह गृहमेधीशरद्वसंतयो ब्रीहियवाभ्यां यजेत् वनीवर्षासु इयामकैः गृही गृहस्थः वनीवानप्रस्थः वर्षासु-  
श्रावणशुक्लपक्षे इदं च आर्द्रं पार्वणित्यं ब्रीहियवपाकौचित्यविष्णुना नित्यप्रकरणे पठनात् इदं च नवैर्ब्रीहि-  
भिस्तदभावे पुरातनैस्तदभाविचान्नांतरैरनिषिद्धैरवशं कार्द्व्यमिति गोभिलसूत्रटीकायां इदमाश्विनीकर्मोक्तमा-  
श्वलायनेन आश्वयुज्यामाश्वयुजे कर्ममिति अत्र पूर्वाण्डव्यापिनी ग्राह्या देवकर्मत्वात् आश्रयणं तु पूर्ववर्णं  
कार्यं शरद्याग्रयणं तु पूर्ववर्णित्या तदुच्यते इति शीनकोक्तेः तत्रापिशेषपूर्ववर्णिकाख्यमिति प्रागुक्तं तच्च दर्शय्याः पौ-  
र्णमासेषां अत्राग्रभवति दर्शय्याः पूर्वमुक्तमाग्रयणं प्राक्पूर्णे मास्यां च तत् इति दीपिकोक्तेः तत्राग्रयणेत्रेया

ब्रीह्याग्रयणं यवाग्रयणं श्यामाकाग्रयणं चेति एषां कालः श्रुतः गृहमेधविब्रीहियवाभ्यां शरदः संतयोर्यजेत् इयामा-  
 केर्नैर्वारैर्वेपास्वापत्कालं विनानवाग्नेन पुराणैर्विति ॥ तत्राऽपि श्यामाकाग्रयणमनित्यमितरेतु अनाहिताग्नेर्नित्यं  
 यवाग्रयणं च कर्तव्यमिति स्मार्तानां ऋतावुकत्वात् सूत्रे ब्रीहियवे देवतासंबधानामेव मंत्रेणास्मात्तच्च आहिता  
 अस्तु यवाग्रयणस्याप्यनित्यत्वं अपि वा क्रियायवे ष्विति सूत्रात् यद्वा ब्रीह्याग्रयणेन समानं तत्रता ॥ इयाग्ना  
 केस्तु प्रस्तरं कुर्वत् यवाग्रयणं यदिवा तदपि समानं तत्रमित्यादिना ग्रयणमृतौ परिश्रमवतां सुलभमि-  
 त्यलं इदं च पूर्वाभावे देवनक्षत्रे कृत्तिका विशाखति कार्थ्यमिति स्मृत्यर्थं सारे उक्तं वौधायनीयके शवस्वामि-  
 नाप्येवमुक्तं यदा ध्विनपौर्णमास्यां क्रियते तदेककालत्वादाश्च युज्ये कर्मणोऽस्य च समानं तत्रता भवति तदेतद्वृत्ति-  
 कृता एकवर्हिर्हि भान्येति सूत्रे स्पष्टमुक्तं एतदकरणे प्रायश्चित्तमुक्तं चंद्रिकायां कात्यायनः नित्ययाज्यात्यये  
 वैवैश्वदेवाक्ष्यस्य च अनिष्टानवयज्ञेन नवाग्रयणं नैरः वैश्वानराय कर्तव्यं इत्यर्थः वैश्वानरो भवेत् ॥ कारि-  
 कापि अकृत्वाग्रयणे च नवान्नं यदिवानैरः वैश्वानराय कर्तव्यं इत्यर्थः पूर्णो हुतिस्तु वेति ॥ ऋग्विधानेतु समि-  
 दारण्यमंत्रं च वर्षे वर्षे जपेच्छतं आग्रयणं यदा शून्यं तदा संपूर्णमिति तदित्युक्तं एतच्चापदि मलमासे च कर्तव्यम-  
 न्यथानेति प्रागुक्तं अन्योऽप्याहिताग्न्यादिविशेषः शौनकादज्ञेयः ब्रह्मपुराणे आश्वयुज्यां वालुक्यां निकुंभे वालु-  
 कार्णवात् आयाति सेनया सार्द्धं कृत्वा युद्धं सुदारुणं तस्मात्तत्र नैर्मार्गाः स्वगृहस्य समीपगाः शोभितव्याः प्रय-  
 त्नेन भूषितव्याश्च मंडलैः पुष्पाद्यैर्धूपान्नसर्पप्रकरैस्तथा वेश्मानि भूषितव्यानि नाना रंगैश्च सर्वतः सुसुनांतर-  
 नुलिप्तैश्च नैर्भावं व्यसवालकैः दिवा तत्र न भोक्तव्यमानुषैश्च विविचिभिः स्त्रीष्वृद्धमूर्खवालैश्च भोक्तव्यं पूजितैः सुरैः पूज्या-  
 श्वसफलैः पात्रैस्तथा द्वारोर्ध्वमितिभिः द्वारोपतिप्रदीपाश्च संपूज्यो हव्यवाहृतः यवाक्षतघृतोपैतैस्तंदुलैश्च सुतर्पितः



संपूजितव्यः पूणैर्दुःपयसापायसेनच रुद्रः सभाट्यैः स्कंदश्च तथा नदीभ्यो मुनिः गोमहिः सुरभिः पूज्या छागवद्धिहुता  
शनः ढोरश्च वद्धिर्वरुणो गजवद्धिर्विनायकः पूज्यः सांश्चैश्चरवंतो महाविभवविस्तरैः ततः पूज्यो निकुंभस्तु स माषैस्ति  
लतंदुलैः सुगंधिभिर्वृतोपेतैः कुशराग्नैश्च भूरिभिः ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु भोक्तव्यं यथा सुखं तस्यां रात्र्यां व्ययती  
लितैः स्वलंकृतैः मंगलालंभनं कार्यं विहसि संपूज्यं तथा भोक्तव्यं ब्राह्मणैः सार्द्धं क्रीडितव्यं यथा सुखं तस्यां रात्र्यां व्ययती  
तायां द्वितीयायामनंतरं प्रभाते कर्दमाकैस्तु क्रीडितव्यं पिशाचवत निर्जलैश्चाथ सर्वत्र रुद्रवत सर्ववेशमसु आनीय चा  
थ मित्राणिलेपनीयानि कर्दमैः कामाग्निजनैर्कर्नाट्यैः स्त्रीपुल्लिगानुवादिभिः वाचापैश्चाचमाचारं कीर्तयद्विरितस्त  
तः तस्मिन्नहनिपूर्वाह्णे निकुंभस्यानुयायिनः क्रांतव्याः पिशाचाश्च प्रविशंति नरांश्च तान् अपराह्णे नतः स्ना  
तांस्त्यक्तागच्छंति वंधुवत् दर्पाभिमानदोषेण तत्र ये नागतानराः न पूजयंति मोहेन क्रीडनं नैव कुर्वते ता  
न्निर्दहंति ते कोपात् पिशाचारौद्रदर्शनाः ततः स्नातैर्नरैः पूजयेदो दामोदरो हरिः संपूज्य विप्रान् भोक्तव्यमनुलि  
प्तैः स्वलंकृतैः वंधुमित्रकलत्रैश्च सह भूयाथयाक्रमं ततः प्रभृतिपणमासांस्त्वेषु वेशमसु मानवैः अग्निः सन्निहि  
तः काय्यैरात्रौ सिद्धालकस्तथा मांसं समश्रदेयश्च दीपो नित्यं गृहाद्विहरति ॥ अस्यामेव पोषां मास्यां कोजागर  
व्रतं नारदीये आश्विने मासि पूर्णायां व्रतं कोजागराभिधं तत्र स्नातो विधो न न सोपवासो जिते द्वियः लक्ष्मि  
भ्यर्च्यैः सावर्णे घटस्थाप्यायताम्रजे मृगमये वासवत्क्रांतां मुपचारैः पृथग्विधैः ततः सायं तेन कालेऽभ्युदिते  
तारकाधिपे हेमानरोप्यान्मृगमयान्वाधृतदीपान् प्रदीपयेत् लक्षतदर्धमयुतं सहस्रं शतमेव वा घृतशर्करासंमिश्रं वि  
पाच्य वंधुपायसं वंशपात्रेषु संस्थाप्य कौमुद्यां शीतदीधितैः याममात्रे गते रात्र्या लक्ष्म्यैः क्षितिनिवेदयेत् ततः सं  
भोजयेत् तेन विप्रान् भक्त्या शनैः शनैः सहैव जागरं कुर्व्यान्नृत्य गीतसुमंगलैः ततोऽरुणोदये स्नात्वा तामूर्तिं गुरवेऽप

येत् अस्यारात्रौ महालक्ष्मीर्वराभयकरावुजा निशीथे च ते नित्यं को जागर्त्ति महीतले यस्मै वित्तं प्रयच्छामि जाग्रते  
 पूजकायै वर्षे पर्वकृतं चैतद्गतं लक्ष्मीप्रतोषणं समृद्धिर्मेहि कीदद्याद्देहति पारलोकि कीमिति तथा च महार्णवैर्लगेऽपि  
 श्रीश्वेनैर्पाण्ड्वासां तु चरेज्जागरणं निशि कौमुदी सा समाख्याता काव्यालौकिकैर्विभूतये कौमुद्यां पूजयेच्छस्मीभिर्द्रुमेरा  
 वणस्थितं सुगंधिभिर्भक्ष्यद्रव्यैरात्रो जागरणं चरेत् निशीथे वरदालक्ष्मीः को जागर्त्तीति वादिनी यस्मै वित्तं प्रयच्छामि  
 अक्षैः क्रीडां कुर्याति यः नारिकेलैश्च पिटकैः पिटदेवान्समर्चयेत् बंधूश्च प्रीणयेत् तेन स्वयंतदशनी भवेत् मद नरत्ने  
 नारिकेलोदकं पीत्वा अक्षैर्जागरणं निशि तस्मै वित्तं प्रयच्छामि यो जागर्त्ति महीतले इदं को जागरव्रतं यद्दिने पूर्णिमा  
 प्रदोषे निशीथे चोभयव्यापिनी तद्विनेकाव्यं यदा तु पूर्वधुर्निशीथे दद्यात्तिस्तदा पूर्वा नकादि व्रतवदहोरात्रयो गोवि  
 शिष्यते इति परे द्युः नकादि व्रतयोगे तु रात्रियोगो विशिष्यते इति वचनात् लक्ष्मीपूजामंत्रस्तु नमस्त सर्वभूतानां वर  
 दाऽसि हरि त्रिप्रे यागति स्तत्प्रपन्नानां समिभूयात्त्वदर्चनात् इंद्रपूजामंत्रस्तु विचित्रैरावतस्याय पौलोम्यालिंगिताय  
 च भास्वत्कुलिशहस्ताय सहस्राक्षाय ते नमः यवाक्षतघृतोपेतैरित्यत्र यवानां पृथगुपादानात् अक्षतपदं तंडुल  
 विशेषपर एवमत्राप्यनुसंधेयं लक्ष्मीद्रव्यातिरिक्तार्थमित्यादि सुरपूजनं पूर्वाह्णे स्त्रीष्टद्वालकैस्तुभोक्तव्यं पूजि  
 तैः सुरैरित्यत्र पूर्वाह्नस्य पूर्वाह्णैव कुर्वीत इत्यादि वाक्यात् पूजाकर्त्तव्यव्रते भोजनस्य तदुत्तरस्य च ततः शरीरस्त्रोतो  
 भ्यो मलविस्पंदविश्रवात् अन्नादीनां प्रवेशाच्च स्यादशुचिर्विशेषत इति वाक्यादाचारश्च प्राप्तेः दिवा तत्र न भोक्त  
 व्यमित्यादि निषिद्धा दिवा भोजनं स्त्रीमुखं दिगो चरतया दिवा तनत्वमात्रविधौ वाक्यैक्यलाघवं च अन्यथा दिवो ध्यामि  
 त्यादिपूजने दिवा तनपूजोत्तरकालीन भोजनं च विधेयमिति वाक्यभेदे विशिष्टविधौ विधिगोचरत्वलक्षणायाः प्रसंगात्  
 न च कालांतरदीपदनस्य रात्रिकर्त्तव्यत्वस्यैव्यं सुगन्धपत्रकर्त्तव्याद्वा दशैते महोत्सवा इत्यनेनैव यौगपद्या विधानात् अ

न्येपिरात्रोक्तं न्ययः एवेति वाच्यं तत्रेति पूर्वं प्रकृतांताभ्युज्जेमात्रे परामर्शस्थानश्च क्वेतत्रेति पदं तदुपस्थापकमेव लाघ-  
 वात् एवमाकांक्षाविच्छेदं शंखवाद्यरवेोन्मिश्रैर्नृत्यगीतैश्च शालिना बन्धिपाशैर्नैयाइत्यस्परित्रिसाहचर्यात् रा-  
 त्रिकालीनत्वं तूपनुरूपणवर्तुदृश्यां त्रौनिकं भादिपूजादर्शनोद्भावनं तत्रानुपपुक्तमेवेति स्कदिऽपि अस्ति कोजाग-  
 रं नाम व्रतानामुत्तमं व्रतं यत्कृत्वा समवाप्नोति जंतुर्लोकाननुत्तमान् पूर्णमाश्वयुजे मासिकौमुदीपरिकीर्तिता तत्राराध्य-  
 महालक्ष्मीर्निद्रावराणस्थितं उपवासं प्रकुर्वीत दीपान्दद्याच्च भक्तितः लक्षतर्द्धमयुतं सहस्रं शतमेव वा घृतेन दीपये-  
 दीपांस्तिलतैलेन वा व्रती रात्रौ जागरणं कुर्यान् नृत्यगीतपुरःसरं यथाविभवतो देयाः पुरवीथिपुदीपिकाः देवतायतने चै-  
 व यथारमिपुष्टहेतुवतः प्रभाते सुस्नातः संपूज्य च शतक्रतुं ब्राह्मणान् भोजयेत्क्षीरघृतशर्करापायसैः वा सोभिर्दक्षिणा-  
 भिश्रंसवस्त्रान् पूजयेद्द्विजान् यथाशक्ति च दातव्या दीपाः स्वर्णविनिर्मिताः एवं निर्वर्त्य विधिवद्ब्रतपारणमाचरेत् व्रत-  
 स्यास्य प्रभावेण कल्पानेवाप्यसंख्यकान् अप्सरोगेभिः परिदृतः स्वर्गलोके महीयते इह चापुष्ट्यमारोग्यं पुत्रपौत्रा-  
 दिसंपदः लभते व्रतमाहात्म्यात्कुलश्रेष्ठगुणोत्तरं निशीथे वरदालक्ष्मीः कोजागर्तोति भाषिणी जगत्प्रभमेतत्स्यां  
 लोकचेष्टावलोकिनी तालिके रोदकं पीत्वा श्रक्षक्रीडां समाचरेत् तस्मै वित्तं प्रयच्छामि कोजागर्ति महीतले

॥ इति स्कान्दे आश्विन्या पूर्णिमायां कोजागरव्रतम् ॥

अरयोद्यापनः त्रिध्यादिसंकीर्त्य आत्मनः स्वकुलस्य चाखंडितलक्ष्मीप्राप्तिपूर्वकमुखादिप्राप्तये श्रीमहालक्ष्मी-  
 महेन्द्रयोः त्रींस्थैर्यमाचरितकोजागरव्रतोद्यापनं करिष्ये तत्रादावाचार्यवरणादिविधानं कृत्वा गणेशपूजादिमंड-  
 लपूजांतं विधाय ततो लक्ष्मीपूजनमिन्द्रपूजनं च विधाय परितो दीपान् घृतेन तिलतैलेन लक्ष्मयुतं सहस्रं तदर्धशतं वा  
 दीपान्यथोशक्तिवीथिपुचतुषपथेया प्रज्वाल्य नारिकेलोदकं प्राश्य श्रद्धां दर्शयेत् एवं रात्रिमुत्सवेन नीत्वा प्रातरग्निं प्र-

तिष्ठाध्याऽन्वाद्भ्यात् प्रधानलक्ष्मीमिन्द्रप्रत्येकं सहस्रसंख्याहुतिर्ब्रह्मादिदेवताग्रहान् लोकपालाश्चैकैकं  
याहुत्यायथाशक्तिहुत्वा आचार्यसंपूज्यसौवर्णराजतवादीपसुवर्णवर्तिसहितसदक्षिणदत्त्वाप्रतिमामप्यवाचार्याय  
दत्त्वा घृतशर्करादिनात्राह्मणान्संतर्प्य तेष्व्योदक्षिणादत्त्वाशिष्येणहत्वा शय्यादिकंयथाशक्तिदत्त्वा भूयसीद  
क्षिणादत्त्वेष्टजनैःसहभुंजीत ॥ इतिकोजागरव्रतोद्योपनं ॥ अत्राश्वयुज्यांगजनीराजनं काष्ठं तच्चवाजिनिराजन  
वदितिसंप्रदायात् ॥ अत्राश्विनपौर्णमास्यांनारदीयपुराणदानमुक्तं माहात्म्ये पंचविंशतिसाहस्रंनारदीयमर्थो  
च्यते तदीपंपंचदश्यांतुदद्याद्धेनुसमन्वितं परमांसिद्धिमाप्नोतिपुनराद्यत्तिदुल्लभाम् नारदीये यस्त्वेतदिप  
पूर्णयाघेनूनांसप्तकान्वितं अदद्याद्द्विजवर्यायसलभेन्मोक्षमेवचेति तुलासंक्रांतीवामनपुराणदानं नारदीये  
एवंपरंपराप्राप्तपुराणवामनंशुभं लिखित्वैतत्पुराणंतुयः शरद्विषुवेऽर्पयेत् विप्रायवेदविदुषेधृतधेनुसमन्वि  
तं सप्तमुद्धृत्यनरकात्पितृहस्त्वर्गनेयेत्स्वकान् देहांतेभुक्तभोगोऽसौयातिविष्णोः परंपदम् ॥ इतिनारदीयवा  
मनपुराणयोदानंमाहात्म्यम् ॥ स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणीः १ रणवीरसिंहभूपेशकारिति  
कृत्यसागरे अभूदाश्विनकृत्यानांरम्योरत्नसमुच्चयः २ इतिश्रीमत्सूर्यवंशवंतंसरधुवंशतिलकश्रीरणवीर  
सिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरेआश्विनमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥ ६४ ॥

॥ निधिपतिशोधिताश्विनमाससमाप्तः ॥



• ॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिन्वामल्लाधिकारेआश्विनमासोसुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४१ मार्गशीर्ष प्र. २३

कार्तिकमासप्रारम्भः

उँअथ कार्तिकमासकृत्यनिर्णयः तत्रादौ तुलासंक्रमेप्रागपरदशघटिकाः पुण्यकालः मध्याविपुवतावुक्ते  
 तिसामन्यवचनात् रात्रौसंक्रमे तु पूर्वोक्तसंक्रमनिर्णयादज्ञेयं कार्तिकमासस्य स्नानदानव्रतादावतिप्राश  
 स्यमुक्तं नारदीये एकतःसर्वतीर्थानिसर्वेयज्ञाःसदक्षिणाः अन्यतःकार्तिकोमासःसर्वपुण्याधिकोमतः सुवर्ण  
 मेरुतुल्यानिसर्वदानानिचैकतः एकतःकार्तिकोमासःसदादामोदराप्रियः अव्रतेनक्षिपेद्यस्तुमासंदाभोदराप्रियं तिर्थ  
 ग्योनिमयात्रोतिसर्वधर्मवहिष्कृतः अत्रविष्णुव्रतप्रशंसा तत्रैव व्रतानामिहसर्वेपामेकजन्मनुगुंफलं इहवि  
 ष्णुव्रतानां हि फलं जन्मशताधिकं यतिश्चविधवांचैव विशेषेणवनाश्रमो कार्तिकेनरंकयतिस्नानदानव्रतौर्विना तथा  
 जन्मप्रभृतिपुण्यंविधिवत्समुपाजितं भस्मीभवतितत्सर्वमकृत्वाकार्तिकेव्रतं कार्तिकेनार्चितोविष्णुर्भक्तियोगेन  
 येनैरे नरकांस्तिगमिष्यंति यमदूतैः प्रपीडिताः अथकार्तिकस्नानं तुलामकरमेपेपुप्रातःस्नानंविधीयते हविष्यं  
 ब्रह्मचर्यंचमहापातकनाशनं अत्रसौरमासउक्तः प्राच्याश्चैतदेवाद्विद्यते दाक्षिणात्यास्तु आश्विनस्यतुमासस्यया  
 शुक्लैकादशीभवेत् कार्तिकस्यव्रतानीहितस्यावैप्रारभेत्सुधीरितिपादोक्तेः भार्गवार्चने प्रारभ्यैकादशीशुक्लामा  
 श्विनस्यतुमानवः प्रातःस्नानं प्रकुर्वीतयावत्कार्तिकमास्करइतिविष्णुधर्मोक्तेः हेमाद्राचादित्यपुराणेन पूर्णैचाथ  
 गुजेमासि पूर्णमास्यांसमाहित इत्युक्ता मासंसमग्रं वृणुयाच्च समाप्येत्कार्तिकपौर्णमास्यामिति पौर्णमास्यांस  
 मापयेदित्याहुः मदनपारिजातविष्णुः कार्तिकंसकलमासंप्रातः स्नायीजितेन्द्रियः जपन्हविष्यभुम्भूत्वासर्वपा  
 पेः प्रमुच्यते विष्णुः कार्तिकोऽग्निदेवत्योऽग्निदेवानां मुखं तस्मात्कार्तिकेमासि वहिःस्नायीगायतत्रीजपनिरतः  
 सकृदेवहविष्याशीसंवत्सरकृतात्पापाप्युतोभवति अत्र प्रातःकालो नोक्तइत्यतोमध्याह्नस्नानेऽपीदं फलं वहिर्ग्रामा  
 दगृहाद्य कार्तिकंसकलमासंनित्यस्नायीजितेन्द्रियः जपन्हविष्यभुक्शांतः सर्वपापैः प्रमुच्यते नित्यस्नानं प्रा

उंश्चय कार्तिकमासकृत्यानिर्णयः तत्रादौ तुलासंक्रमेप्रागपरादशघटिकाः पुण्यकालः मध्याविपुवतावृक्ते  
 तिसामन्यवचनात् रात्रौसंक्रमे तु पूर्वोक्तसंक्रमनिर्णयादज्ञेयं कार्तिकमासस्य स्नानदानव्रतादावतिप्राश  
 स्यमुक्तं नारदीये एकतःसर्वतीर्थानिसर्वेयज्ञाःसदक्षिणाः अन्यतःकार्तिकोमासःसर्वपुण्याधिकोमतः सुवर्ण  
 मेरुतुल्यानिसर्वदानानिचैकतः एकतःकार्तिकोमासःसदादामोदराप्रियः अत्रतेनक्षिपेधस्तुमासंदामोदराप्रियं तिर्धे  
 ग्येनिमवात्रोतिसर्वधर्मवहिष्कृतः अत्रविष्णुव्रतप्रशंसा तत्रैव व्रतानामिहसर्वेषामेकजन्म/नुगफलं इहवि  
 ष्णुव्रतानां हि फलं जन्मशताधिकं यतिश्चविधवाचैवविशेषेणवनाश्रमी कार्तिकेनरंकयातिस्नानदानव्रतैर्विना तथा  
 जन्मप्रभृतिपुण्यधिविधयस्समुपाजितं भस्मीभवतितत्सर्वमकृत्वाकार्तिकेव्रतं कार्तिकेनार्चितोविष्णुर्भक्तियोगेन  
 येनैरैः नरकांस्तिगमिष्यतिपमदूतैःप्रपीडिताः अथकार्तिकस्नानं तुलामकरमेपेप्रातःस्नानंविधीयते हविष्यं  
 ब्रह्मचर्यचमहापातकनाशनं अत्रसौरमासउक्तः प्राच्याश्चैतदेवाद्रियंते दाक्षिणात्यास्तु आश्विनस्यतुमासस्यया  
 शुक्लैकादशीभवेत् कार्तिकस्यव्रतानीहितस्यावैप्रारभेत्सुधीरितिपाद्योक्तेः भार्गवाचने प्रारभ्यैकादशीशुक्लामा  
 श्विनस्यतुमानयः प्रातःस्नानंप्रकुर्वीतयावल्कार्तिकभास्करइतिविष्णुधर्मोक्तेः हेमाद्रावादित्यपुराणेच पूर्णैचाश्व  
 युजेमासिपूर्णेमास्यांसमाहित इत्युक्ता मासंसमग्रंयुयाच्च समाप्यतेकार्तिकेपूर्णेमास्यामिति पूर्णेमास्यांस  
 मापयेदित्याहुः मदनपारिजातविष्णुः कार्तिकंसकलंमासंप्रातः स्नायीजितेंद्रियः जपन्हविष्यभुग्भूत्यासर्वपा  
 पेःप्रमुच्येत विष्णुः कार्तिकोऽग्निदेवत्योऽग्निदेवानांमुखं तस्मात्कार्तिकेमासि वहिःस्नायीगायतत्रीजपनिरतः  
 सरुदेवहविष्याशीसंवत्सरकृतात्पापप्युतोभवति अत्र प्रातःकालो नोक्तइत्यतोमध्याह्नस्नानेऽपीदं फलं वहिर्ग्रामा  
 द्युहाच्च कार्तिकंसकलंमासंनित्यस्नायीजितेंद्रियः जपन्हविष्यभुक्शांतः सर्वपापैःप्रमुच्येत नित्यस्नानंप्रा



तः स्नानमिति शंखोक्तेः आचाराच्च सकलमासमित्यनेनैव प्रत्यान्धिके प्राप्ते नित्यपदवैयर्थ्यापत्तिः अत्र स्नानं प्रधानं  
हविष्यभोजनादिकमंगमिति संप्रदायः अत्र देशविशेषः कार्तिकं प्रक्रम्य कुरुक्षेत्रे कोटिगुणो गंगायामपितत्समः  
दुर्लभः कार्तिके विविचित्रमथुरायान्तरामिह यत्राचितः स्वकरूपं भक्तेभ्यः संप्रयच्छतीति इदं च स्नानं काशीस्थपंच  
नदेष्यति शस्तं शतं समास्तुयैस्तप्त्वानैर्यथाप्यते फले तत्कार्तिके पंचनदे सकृत् स्नानेन लभ्यते कार्तिके विंदुती  
र्थे यो ब्रह्मचर्यपरायणः स्नास्यत्यनुदिते भानौ भानुजातस्य भीः कुत इति तथा च काशीखंडे कार्तिके मे विंदुयात्रा कृतार्थै  
र्भक्तितत्परैः विंदुतीर्थं कृतस्नाने स्ते पांमुक्तिर्न दूरतः भानुजातो यमः स्नानमंत्रश्च तत्रैव कार्तिकेऽहं करिष्यामि प्रा  
तः स्नानं जनाह्वनं प्रीत्यर्थं तव देवेश दामोदरमयामहं मया सह श्रिया सहेत्यर्थः इमं मंत्रं समुच्चार्य भौनी स्नाया  
द्वती नर इति अर्घ्यमंत्रोऽपि तत्रैव त्रतिनः कार्तिके मासि स्नातस्य विधिवन्मम गृहाणार्घ्यं मया दत्तं दनुर्जेन्द्र निपूदन  
नित्येनैव भक्तिं कृष्ण कार्तिके पापनाशनं गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधाया सहितो हरे इमौ मंत्रौ समुच्चार्य योनोरोऽर्घ्यं  
प्रयच्छति सुवर्णरत्नपुष्पांबुपूष्णं शंखेन पुण्यवान् सुवर्णरत्नपृथिवी तनूतानं संशय इति एवं संपूर्णस्नाना शक्तौ  
अहं स्नायात् वाराणस्यां पंचनदे अहं स्नातस्तु कार्तिके श्रीमहिपुण्यवपुः पुण्यभाजोऽतिनिर्मलाः अथ मालाधारणे  
स्कांदि द्वारिकामाहात्म्ये निवेद्य विष्णवे मालां तुलसीकाष्ठसंभवां वहते योनोरो भक्त्या तस्य नैवास्ति पातकं न ज  
ह्या तुलसीमालां धात्रीमालां विशेषतः महापातकं सहस्रार्धमर्मकामार्थदायिनीं विष्णुधर्मं स्पृशेत्तु यानि लोमानि  
धात्रीमाला कलौ नृणां तावद्दर्पसहस्राणि वैकुण्ठे वसतिर्भवेत् मालायुग्मं तु योनित्यं धात्रीतुलसिसंभवं वहते कंठ  
देशेयः कल्पकोटिदिवं वसेत् तुलसीकाष्ठमाला मंत्रः ॥ तुलसीकाष्ठसंभूते माले हरिजना प्रिये विभक्तिमत्त्वामहं  
कंठे कुरु मां कृष्ण वल्लभं एवं संप्राप्त्यर्थं विधिवन्मालां कृष्णगलेऽर्पितां धारयेत् कार्तिके मासि सवसेद्वैष्णवे पद इति अत्र

मूलं चित्यम् । अथ पुष्पनिवेदनं । भार्गवार्चनदीपिकायां । तृप्तिपुराणे ॥ अगस्तिकुसुमैर्द्वयोर्चयेच्चजनार्दनं  
दर्शनात्तस्य देवस्य नरकं नाभूतेतरः । विहाय सर्वपुष्पाणि मुनिपुष्पेणैकेशवे कार्तिकेयोर्चयेद्भक्त्या वाजिपेयफलं ल  
भेत् स्कादिकार्तिकमाहात्म्ये ॥ मालतीमालया विष्णुः केतक्या चैव पूजितः समासहस्रसुप्रीतो भवेद्भक्त्युसूदनः  
तथा । कार्तिकेयश्रीपूजाये पांशुसुतैः कृता ते निर्भर्त्स्य रवेः पुत्रवसंति त्रिदिवे सदा तथा च । तुलसीदल  
शतकेन कार्तिकेयोर्चयेद्दरिं पञ्चपत्रमुनिश्रेष्ठलभते मौक्तिकं फलं तथा च स्कादि कार्तिकमाहात्म्ये धात्रीफल  
विलिप्तान्गोधात्रीफलविभूषणः धात्रीफलकृताहारो नरो नारायणो भवेत् तच्छायायानुयः कुर्यात्तपि षड्दानं महा  
मुने मुक्तिं प्रयाति पितरः प्रसादान्माधवस्य तु ॥ धात्रीछायां समाश्रित्य योर्चयेच्चक्रधारिण पुष्पे पुष्पेऽथ मेधस्य  
फलं प्राप्नोति मानवः तथा स्कादि कार्तिके मासि विघ्नैर्द्रधात्री बक्षोपशोभिते वने दामोदरं विष्णुं चित्राक्षैस्तोषयेद्विभुं  
मूलेन पायसेनाथ होमं कुर्याद्विचक्षणः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या स्वयं भुजीत वं धुभिरिति पद्मपुराणे रसधेनुं च यो दद्या  
त्कार्तिके मासि पार्थिव सर्वान्कामानवाप्नोति नित्यं सुगतिं भाग्भवेत् अथ कार्तिकेवर्ज्या न्याह ॥ पाद्मे कार्तिकमाहा  
त्म्ये राजिकामादकं च नैवाद्यात्कार्तिके त्रती द्विदलं तिलैः लेचतया न्नमति दूषितं स्कादिपि कार्तिकेवर्जयेत्तद्वद्  
द्विदलं बहुविजकं मापमुद्रमसूराश्च चणकाश्च कुलत्थकाः निष्पाना राजमापाश्च आढक्यो द्विदलं स्मृतं नूतनान्य  
पिजीर्णानि सर्वाण्येतानि वर्जयेत् अत्र उत्पत्ति समये दलद्वयं भवति तस्य तत्पूर्वगत्या द्विदलमुच्यते इत्याहुः उदाह  
रंति च बीजमेव समुद्रतुदं द्विदलं चंक्रं विना दृश्यते यत्र सम्ये पुद्भिदलं तन्निगद्यत इति अन्येतु लक्षणायां मानाभा  
वात्तवचनं तस्य निर्मूलत्वाद् द्विदलात्मकं यस्य स्वरूपं तदेव वर्जयेदित्याहुः तथानारदीये ॥ कार्तिकेवर्जयेत्तलं का  
र्तिकेवर्जयेन्मधु कार्तिकेवर्जयेत्कांस्यां कार्तिके शुद्धं स्थितं कांस्यां स्य पात्रभोजनं शुद्धं पर्युपितलवणकशा

काः तथाच ॥ निष्पावात्राजमापांश्चमुक्षेदेवेजनाहने येभक्षयतिराजेन्द्रचांडालादधिकाहिते कार्त्तिकेतुविशेषेण राजमापांस्तुभक्षयेत् निष्पावान् राजशाटूलयावदाभूतनारकी कंदवानि पटोला निवृता कसाहितानि च न त्यजेत् कार्त्तिकमासियावदाभूतनारकी एतानि भक्षयेद्यस्तु मुक्षेदेवेजनाहने शतजन्माजितं पुण्यं दहतैनात्र संशय इति भविष्योत्तरादिपुंक्तं तथा ॥ कार्त्तिके कृष्णसर्षपीयः प्राजापत्यपरो यवा एकांतरोपवासी वात्रिात्रोपोपितोपि वा पद्मचन्द्रादशपक्षयामासं वा रवाणि एकमेकेन न केन तथैवायाचितेन च उपवासेन भक्षणत्रजे परमं पदमिति श्रुत्येपि न यमाः प्राग्गतुमास्य प्रारंभो कस्ते कार्त्तिके यथाशक्ति रवश्यं संख्याः अत्र ग्राह्यमुक्तं स्कादि ॥ व्रीहयो यवगोधूमाः प्रियंगु तिलशालयः एते हि सात्विकाः प्रोक्ता भोगमोक्षप्रदायकाः काशीखंडे कर्जयवान्नमश्लीया हेवान्नमधवा पुनः दंताकंसूरणचैव शूकांश्चैव वर्जयेत् पृथ्वीचंद्रोदये अत्र तेनाक्षिपेद्यस्तु मासं दामोदरप्रियं निर्यग्योनि मवाधोतिनात्र काय्याविचारणा मांसवर्जनं महाभारते मासिमास्यश्वमेधेन योजेत शतं समाः न स्वादयति यो मांसं स मेतद्युधिष्ठिर यस्तु वर्षं शतं पूर्यते पस्तप्येत्सुदारुणं तथैकं वर्जयेत् मांसं संस्रयात्तु युधिष्ठिर कौमुदे तु विशेषेण शुक्लपक्षेन राधिप वर्जयेद् दत्र मांसानि धर्मो ह्यत्र विधीयते नंदिपुराणे योनरः कार्त्तिके मासे मांसं तु परिवर्जयेत् संवत्सरस्य लभते फलं मांसवर्जनात् तथाच तथा जन्मसहस्रैस्तु मानुष्यं प्राप्य दुर्लभं कार्त्तिके नार्चयेद्विष्णु तस्य स्याद्यमयातना गवांकोटिप्रदानस्य स्वर्णकोटिपुत्रफलं तत्फलं कोटिगुणितमेकाहं केशवार्चनात् ददाति वैष्णवान् पुत्रान् भर्त्तिकं चाव्यभिचारिणी यः करोति नरो भक्त्या कार्त्तिके पत्रभोजनं नदुर्गतिमवाप्नोति यावादिन्द्राश्चतुर्दश भोजनं ब्रह्मपत्रेषु महापातकनाशनं कार्त्तिके मुक्तिदं प्रोक्तं ब्रह्मपत्रेषु भोजनं ब्रह्मपत्रं पलाशपत्रं वाराहपुराणे नगृहे कार्त्तिके कुर्व्याद्विशेषेण तु कार्त्तिको तीर्थतु कार्त्तिकं कुर्व्यात्सर्वयत्नेन भावित इति अत्र ग्रहणमधिकृत्य देवीपुराणे कार्त्तिके ग्रहणे

अष्टगंगायामुनसंगमे अथकार्तिकेदीपदानं भविष्यपुराणे यः कुर्यात्कार्तिकमासिशोभनादीपमालिकां चंडिकायत  
 नेभक्त्यासहिःसूर्यापमोत्रजेत् चंडिकायतनमत्रोपलक्षणं । विष्णवादीनामप्यायतनेपुकार्तिकेदीपदानं कर्तव्यं तथा ॥  
 ददात्कार्तिकेयस्तुममायतनदीपकं जातिस्मरत्वं ब्रज्राचप्राकाशं सर्वजंतुषु अव्याहतेन्द्रियत्वं च समाप्नोति न संशय  
 इति विष्णुधर्मोत्तरे कार्तिकेदीपदानेन सर्वत्रोज्ज्वल्यमाप्नुयात् ब्रह्मोवाच दीपं प्रयच्छति नरः सूर्यस्यायतने तु  
 यः तेजसारविसकाशाः सर्वयज्ञफलं लभेत् कार्तिके तु विशेषेण कौमुदे मासि दीपकं दत्त्वा यत्फलमाप्नोति न तदन्य  
 न लभ्यते कार्तिके तु विशेषेण कौमुदे मासि दीपकं दत्त्वा तु सूर्यायतने नयाति नरकं नरः एष प्रभावो दीपस्य कार्ति  
 के मासि सुब्रत अर्कं यतनदीपस्य एतद्बुद्धवचो यथा ॥ स सर्वकालं च क्षुभान्मेधावीदीपदो नरः ज्ञायते नरकं ना  
 पितमस्संज्ञानं पश्यति पृष्ठी वा सप्तर्मी वापि प्रतिपक्षं तु यो नरः दीपं ददाति दत्त्वा च यत्फलं तन्निबोधत कर्तुं रमणिमु  
 क्ताढ्यं मनोज्ञमतिशोभनं दीपमालाकुलं दिव्यविमानमधिरोहति कर्तुं रंकांचनामित्यर्थः । तस्मादायतने भानो  
 दीपं दद्यात्सदाच्युतं । तं प्रदत्तं न हि सेतन कुर्यात्तैलवर्जितं कुर्याच्च दीपं हंता च मूषकोऽधश्च जायते तस्माद्दद्यान्न च  
 हरेच्छूयोर्थादीपकं नरः तथा च गौडाः उच्चैः प्रदीपमाकाशे यो दद्याद्विष्णवे नरः स सर्वकुलमुद्धृत्य विष्णुलोकम  
 वाप्नुयात् । कार्तिकप्रकरणात् । यश्च के शच मुद्दिश्य दीपं दद्याच्च कार्तिके आकाशस्थं ज्वलंतं च शृणुतस्य पितृफलम्  
 धनधान्यसमृद्धश्च पुत्रवानीश्वरो भवेत् लोचने च शुभे तस्य विद्वानपि प्रजायते तथा । तुलायां तिलैस्तैलेन सायं संध्या  
 समागमे आकाशदीपं यो दद्यान्मासमेकान्तरं श्रीकामोयः श्रीपतये सः श्रियानावियुज्यते महतीं श्रियमाप्नो  
 तिरूपसौभाग्यसंपदमिति तद्विधिश्चादित्यपुराणे । दिवा करेऽस्ताचलमौलिभूते गृहगणेतु पुरुषप्रमाणां यूपकृतिं  
 यज्ञि यवृक्षजातामारोप्य भूमावथ तस्य मूर्ध्नि कल्पाच तस्त्रोऽष्टदलाकृतीस्तुयाभिर्भवेदष्टदिशानुचारी तत्कर्णिकायां

तुमहाप्रकाशोदीपः प्रदेयोदलगास्तथाष्टौ निविधमयहरायभूम्यैदामोदरायाप्यथधर्मराज्ञो प्रजापतिभ्यस्त्व  
धवापितभ्यः प्रेतेभ्येवायचतुः स्थितेभ्यः । अपराकैऽन्योमंत्रः । दामोदरायनभसितुलयालोलयासह प्रदीपते  
प्रयच्छामिनमोऽनन्तायवेधसे अत्रैकभक्तव्रतं महाभारतो कार्तिकंतुनरोमांसयः कुर्यादेकभोजनं शूरश्रवहुभा  
र्यश्रकीर्चिमाश्र्वजायते भविष्यपुराणे । एकभक्तेनयानरोकार्तिकंतुक्षिपेद्यदि क्षमाहंसादिनियमैस्संसयताव्रत  
चारिणी गुडादिमिश्रशाल्यन्नभास्करायनिवेदेयत् पक्षयोरुभयोः स्नात्वाश्रद्धयापरयान्विता पुण्याणिकरवीरा  
णिगुगुलुंसाज्यमादरात् सप्तम्यांवाथपथ्यावाडपवासरतिर्भवेत् इन्द्रनीलप्रतीकाशैरालोकैः सर्वकालिकैः  
नारीयुगशतैस्साग्रैः सूर्यलोकैर्महीयते तस्मादागत्यलोकैऽस्मिन्यथेष्टविंदतेपतिम् इत्येवंसंवधन्मज्ञावि  
धिस्तुल्यः प्रकीर्तितः एकभक्तोपवासस्यफलंतुसहसंभवत् स्कंदपुराणे । योनरः कार्तिकमासेमकभक्ते  
नतिष्ठति सोऽश्वमेधफलंप्राप्यवह्निहोकेमहीयते कार्तिकमासेऽग्निदेवत्यइति विष्णुनाकार्तिकस्याग्निदे  
वत्वमुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे द्विजवेदमनियोदद्यात्कार्तिकेमासिदीपकं अग्निष्टोमफलतस्यप्रवंदतिमनीपिणः भवि  
ष्यपुराणे । यः कुर्यात्कार्तिकेमासिशोभनादीर्घमालिकां सप्तम्यामथवापष्याममावस्यामथापिवा भास्करा  
युतसकाशस्तेजसाभासयन्दिशः दिव्याभरणसंपन्न कुलमुद्योत्यसर्वशः दीपवृक्षसमुद्योत्यभास्करस्यालयेशु  
भेः सर्वलोकमेवीरवीरलोकैर्महीयते भविष्यपुराणे । धृतदीपप्रदानेनाशिवायशतयोजनं विमानंलभतेदिव्यं  
सूर्यकोटिसमप्रभं यः कुर्यात्कार्तिकेमासिशोभनादीपमालिकां धूतेनचवतुर्दश्याममावस्यांविशेषतः याव  
द्दीपस्यसंख्यावैधूतेनापूर्य्यवोधिता तावद्युगसहस्राणिहरलोकैर्महीयते इतिशिववाक्यं स्कंदपुराणे प्रदीपमालां  
यः कुर्यात्कार्तिकेमासिवैमम अवसानेनुदीपानांब्राह्मणभोजयेच्छुचिः प्राजापत्यंचलभतेदीप्यतेचरविर्धया

यः कुर्यात्कारिकां शोभनादीपमालिकां चंडिकायतेन भक्त्या सूर्यायतनेके पुनः धृतेन कुरुशादूलश्रमावस्यंतु भ  
क्तिः विशेषतो नवम्यांतु भक्तिश्रद्धासमन्वितः यावतो दीपसंघास्तु तेलनापूर्य्येवो धिताः तावद्द्वयसहस्राणि दुर्गालो  
के महीयते अथ विष्णुपुराणोक्तं कार्तिककृत्यं ॥ मंत्रेय उवाच कार्तिकः खलु मासोऽयं सर्वदेवमयो महान् यानि  
कृच्छ्राणि चोक्तानि सर्वपापहराणि वै कृतानि मुनिभिस्तानि भुजाधिपसर्वशः देवपितृमनुष्येभ्यो दत्तं घृतमधुप्लुतं  
तत्रान्नमक्षयं प्रोक्तं ब्रह्मणालोककर्तृणा समभ्यर्च्य हरिं भक्त्या दीपं दद्याद्दिवानिशं सर्वपापविशुद्धात्मानरोयात्  
भवं नृप इति विष्णुधर्मोक्तं कार्तिककृत्यं अथादित्यपुराणोक्तं दीपदानम् ॥ सनत्कुमार उवाच दामोदरस्य  
वाक्यं तु श्रुत्वा प्रश्नं चकार सः केनोपायेन भगवन्नदृश्येत महत्तमः नाकलोकसंसौख्यं प्रेतलोकभवेत्कथं भव  
वान्देवकीपुत्रस्तद्वाक्यस्योत्तरं ददौ रहस्यं परमं गुह्यमनोरथं फलप्रदं भोः शृणुष्व महाबुद्धेय तत्र वक्ष्यामि तेऽनघ पूर्णे  
आश्वयुजे मासि पौर्णिमास्यां समाहितः प्रथमे च निशारं भेमनोवाक्कायसंयुतं नमः पितृभ्यः प्रेतेभ्यो नमो धर्म्मोय  
विष्णवे नमो यमाय रौद्राय कांतारपतये नमः दद्यादनेन मंत्रेण दीपं श्रद्धासमन्वित इत्यादि अनेन दीपेन मनोरथा  
नां संप्राप्तिरस्तीति न संशयोत्र एतानि चोक्ता कतिचिद्वांसि दामोदरश्चांतरितो भूवेत्यादित्यपुराणोक्तं प्रदीपव्रतम्  
अथात्र जयावाशि व्रतं विष्णुधर्मोत्तरे ॥ वज्र उवाच भगवन् कर्मणा केन सर्वत्र जयमाप्नुयात् व्यवहरिरेणेद्युते वि  
वादे च द्विजोत्तम जयावाप्तेः परं नास्ति सौख्यं लोकेषु सत्तम जयावाप्तिपदं सौख्यं यदस्ति व्रतमुच्यतां मार्कण्डेय  
उवाच आश्वयुज्या मतीतायां प्रतिपत्तृति क्रमात् पूर्ववत्पूजयेद्द्वेलोकनाथं त्रिविक्रमं त्रिरात्रं तितु कार्तिक्यां  
दद्याद्दुष्पाणमुत्तमं सर्वसंस्पृधं कृत्वा शक्त्यारत्नैरलंकृतं कृत्वा व्रतं मासमिदं यथोक्तं प्राप्नोति लोकं सुचिरं नृवीर  
उपोष्य कालं सुचिरं नृवीरः प्राप्नोति सर्वत्र जयं च लोकै इति विष्णुधर्मोक्तं जयावाप्तिव्रतं रूपावाप्तिवदत्र पूज।

नय रुच्छ्रवतं ॥ सुपुण्यकार्तिकेमासिदेवापि पितृसेविते 'क्रियमाणे व्रते नृणां स्वल्पेऽपि स्यान्महाफलं' कृत्स्नः संवत्स-  
 रः पुण्यरतस्माद्दर्पाः सुपूजिताः, वर्षाभ्यः कार्तिकः पुण्य कार्तिकाद्भीष्मपंचकं नैवेद्यं पुष्पधूपंच अर्चितं सुविलेप-  
 नं - निवेद्य कार्तिके विष्णोः फलसांवत्सरं फलं अतः कार्तिकमासाद्य सदैव शुभकांक्षिभिः हरिमुद्दिश्य करं व्यंस्व  
 शक्त्या सुफलं व्रतं 'कार्तिकस्यासिते पक्षे वा युभयश्चतुर्दशी - समुपोष्य नरो भक्त्या पूजयेद्भरुडध्वजं उपवासस्तु क-  
 रं व्योवारिमध्ये स्थितेन च 'जलकृच्छ्रमिदं कृत्वा विष्णुलोकं व्रजेन्नर इत्यादि' यथोक्तेन विधानेन कृच्छ्राणि समुपाचरे-  
 त व्रतोपवासनियमैर्युक्तास्तमुक्तिर्भागिनः इति विष्णुधर्मसूत्रे कृच्छ्रव्रतानि अथादौ वेदे वीव्रतं ॥ ब्रह्मो वाच  
 क्षीराशो कार्तिकेयस्तु देव्याभक्तिरतो नरः, शाक्यावकमेकाशी प्रातः स्नायी शिवारतः पूजयेत्तिलहोमस्तु मधुक्षीर-  
 घृतादिभिः कार्यं स्तु देवीमंत्रेण शृणु पुण्यफलं हरे महापातक संयुक्तो युक्तो वा ह्युपायतकैः मुच्यते नात्र संदेहो यस्मा-  
 त्सर्वगता शिवा इति देवीपुराणोक्तं कार्तिके देवीव्रतं वामनपुराणेऽपि रजतं कांचनं दीपान् मणिमुक्ताफलं  
 दिक् दामोदरस्य प्रीत्यर्थं प्रदद्यात् कार्तिके नरः अथ मासोपवासव्रतं कार्यं तच्चाश्विनशुक्ले कादशीमारभ्य करं व्यं-  
 त्वा तत्रैव लिखितं अथ कार्तिकप्रतिपदायां कार्तिकमासव्रतनियमादनिमार्भः कार्यः । तिथीशत्वाद्बिहपूजा  
 यपि करं व्यंनान्यदत्र विशेषकृत्यं एवं द्वितीयायामपि तिथीशत्वाद्ब्रह्मणः पूजा आश्विनोर्यमस्यापि पूजादिकं कार्यं  
 तृतीयायां गौरीपूजा व्रतादिकं यथाविहितं कार्यं भितिदिक् कार्तिककृष्णचतुर्थ्योक्त्यविशेषः संवत्सरप्रदीपे ॥  
 आश्विने कृष्णपक्षस्य चतुर्थ्यारान्त्रियोगतः भृगुमेवेवास्थितः पूज्यो राजादशरथस्तथा दुर्गाचतस्रं पूज्या सर्वसौख्य-  
 विष्टये आयाश्विनोमुख्यचाद्रेण तत्रैवोक्तं इयं प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या उभयव्रतया त्वेवैवेति तत्रैवोक्तं अस्या  
 मेव करकचतुर्थीद्वितं साचंचंद्रोदयव्यापिनी ग्राह्या उभयव्रतया त्वेव संकल्पकालसत्वात्परा अत्र स्त्रीणां मेवाधिकारः

तासोमेवफलश्रुतेः श्रयत्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्यात्मनःसौभाग्यसौख्यपुत्रदौहित्रादिसुस्थिरश्रोप्राप्तयेकर  
 कचतुर्थव्रतंकरिष्य गोमयोपलिप्तभूमौवटंपिप्पलंवल्लिख्य तदधस्ताच्छिवंगेशपुष्पमुखयुक्तगौरींचालिख्यपो  
 दुशोपचारैः पूजयेत् तत्रमंत्रः ॥ नमः शिवायैश्वर्यैयसौभाग्यसंततिशुभां प्रयच्छ भक्तियुक्तानानारीणांहारवल्ल  
 भे ततो नमो तत्रैरणशिवपुष्पमुखयोः पूजाकार्यो ततः सपक्वान्दान्दशकरकान्ब्राह्मणेभ्योदद्यात् ततः पिष्टकैनेव  
 द्यंभोजनं सर्वैर्निवेदयेत् ततश्चंद्रोदयोत्तरंचंद्रायार्घ्यं दद्यात् क्षीरसागरसंभूतचंद्रलक्ष्मीसहोदर गृहाणार्धश  
 शंकेशरोहिणीसहितप्रभो अथकथा । मां धातोवाच अर्जुनेतु गते जेतुमिंद्रलोकगतिं प्रति विपणमानसासुभ्रूदौ  
 पदौ समर्चयत अहोकिरीटिना कर्मसमारब्धमहतरं विघ्नप्रवणमेतद्विबहवः परिपथिनः चितयित्वेति सादेवी कृ  
 णाकृष्णजगद्गुरुं भर्तुः प्रियंचिकीर्षतीति साऽष्टच्छद्दिघ्नवारणे द्रौपद्युवाच कथयस्व जगन्नाथ व्रतमेकं सुदुर्लभं यत्कुरु  
 त्वायांति विघ्नानि विजयस्तेजसः श्रियः श्रोव्यास उवाच एतदेव महाभागेशंभुः षष्ठः किलोमया एतदष्टदेवि पूर्व  
 पार्वत्याशंकरं प्रति तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्राह देवो महेश्वरः शृणु देवि वरारोहे वक्ष्यामि त्वामहेश्वरि पतिविघ्नहरी  
 त्साहकरकारस्याचतुर्थिका पार्वत्युवाच भगवन्कीदृशी प्रोक्ता चतुर्थीकरकाभिधा विधानं कीदृशं प्रोक्तं केनेयं च  
 पुरा कृता ईश्वर उवाच शक्रप्रस्थे पुरे रमेय विद्वज्जनसमाकुले स्वर्णरौप्यसमाकीर्णैरल्लनप्राकारशोभिते दिव्यनारी  
 जनालोकवशीकृतजगत्त्रये वेदध्वनिसमायुक्तखगादपिमनोरमे वेदधर्मोद्धिजस्तत्रवसनवेदविदांवरः पत्नी तस्यै  
 व विप्रस्यनाम्ना लीलावती शुभा सास्वयं जनयामास पुत्रान्सप्ताभितौजसः कन्यां वीरवती नाम्ना सर्वलक्षणसंयुतां  
 नीलोत्पलाभनयना पूर्णदुःसहशाननां ततः कोलशुभदिने विधिवत् द्वेजोत्तमः ददौ वेदवेदविदुषे विप्राय विधिपूर्वकं च  
 त्रांतरे तु संप्राप्तां चतुर्थीकरकाभिधा वीरवत्यासमारब्धं व्रतं कामप्रदं शुभं कुड्यां वोधिद्रुमं चैकगौरीं तस्मिन् न लीलिखत्



शिवेन विघ्ननाथेन पम्पमुखेन समाश्रितः ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्गौरीपूजयामास मंत्रतः ॥ नमः शिवायै शर्वाण्यै सौभाग्यं संत  
 तिष्ठुभां प्रयच्छ भक्ति युक्तानां नाराणां हरवल्लभे ॥ तस्याः पार्श्वे महोदयं विघ्ननाशं पठानं ॥ पुनः पुष्पाक्षतैर्धूपैरान  
 चैव पृथक् पृथक् पक्वान्नाक्षतं संपन्नांसदीपान्करकान् दशः ॥ तथा पिष्टकनैवैधं भोज्यं सर्वव्यवेदयत् ॥ प्रतीक्षन्ती स्त्रियः  
 सर्वाश्चंद्राचार्यपरायणाः ॥ सावाला व्याकुला दीना क्षुत्तृड्भ्यां परिपीडिता ॥ निपपातमही पृष्ठेरुदुर्वीधवास्तदा समा  
 रणास्य यता तैव मुखमभ्युक्ष्य वारिणां ॥ तद्भ्रान्तानुविचिंत्य वमारुरोह महावटं ॥ हस्तेनोल्कां समादाय ज्वलन्तीं स्निहपीडि  
 तः ॥ भगिन्यै दर्शयामास चंद्रं व्याजोदितं तदा ॥ तद्दृष्ट्वा चार्चिमुत्सृज्य बुभुजे सुमनास्तदा ॥ चंद्रोदयं समासाद्य अर्धयदत्वा  
 विधानतः ॥ तद्वैपिणश्चतस्तस्याः पतिर्धर्मश्च दूषितः ॥ पतितया विधं दृष्ट्वा शिवमभ्यर्च्य सा पुनः ॥ व्रतं निरशनं च क्रे  
 यावत्संवत्सरो गतः ॥ चक्रुः संवत्सरेऽस्तीति व्रतं तद्भातयौ पितः ॥ पूर्वोक्तं निविधानेन साऽपि चक्रेशुभानना ॥ तदा याता शची  
 कन्या सखीभिः परिवारिता ॥ एतदेव व्रतं कर्तुं मागता स्वर्गलोक्तः ॥ वीरवत्येतद्भ्यां शमगमद्वा गतः स्वयं ॥ दृष्ट्वा तामानुषीं  
 देवीं पप्रच्छ सकलं शर्चा ॥ तया पृष्टा वीरवती प्रोवाच विनयान्विता ॥ अहं पिटगृहं प्राप्ता मृतोऽयं मे पतिः प्रभुः ॥ न जाने कर्म  
 णः कस्य फलं प्राप्तं मया धुना ॥ मम भाग्यवशाद्देवि आगता सिमहे श्वरि ॥ अनुगृह्णन् विमामां मातर्जीवया शुपतिं मम ॥ इन्द्रा  
 ण्युवाच ॥ त्वया पिटगृहे पूर्वकुर्वत्या करका व्रतं ॥ द्यूयैवाध्यस्त्वया दत्तो विना चंद्रोदयं शुभे ॥ तेनैव व्रतदोषेण पतिलोकांतरं  
 गतः ॥ इदानीं कुरुत्नेन करका व्रतमुत्तमं ॥ पतिं जीविष्यिष्यामि व्रतस्यास्य प्रभावतः ॥ कृष्ण उवाच ॥ तस्यास्तद्वचनं  
 श्रुत्वा व्रतचक्रं विधानतः ॥ प्रसन्ना साऽभवद्देवी शक्रस्य प्राणवल्लभा ॥ तया व्रतं कृतं देवी जलेनाभ्युक्ष्य तत्पतिं ॥ जीवयामा  
 स चेंद्राणी देववच्च भूवसः ॥ ततश्चागाद्वृहस्वीयं मे सा पतिना सह ॥ धनं धान्यं सुपुत्रांश्च दीधमायुश्च लब्धवान् ॥ तस्मा  
 द्द्वयापियत्नेन व्रतमेतद्विधीयतां ॥ सूत उवाच ॥ द्वैपायनवचः श्रुत्वा चकार ॥ द्रौपदी व्रतं ॥ तद्व्रतस्य प्रभावेण जित्वा तान् ॥

कौरवानुरणे लभिराज्यमतुलं धनधान्यसमन्वितं अस्योद्यापनं आबन्ध्य मासपक्षाद्युल्लिख्यात्मनः सौ  
 भाग्यपुत्रपौत्रादिसुस्थिरश्रीः प्राप्तेयसपरिवारपण्मुखगणेशशिवसहितगौरीप्रीत्यर्थमाचरितकरकचतुर्थव्रतोद्याप  
 नं करिष्ये तत्रादावाचार्यवृत्वा सर्वतोभद्रालिंगतोभद्रे वा कलशस्थापनं विधाय तत्र ताद्यादिपात्रे हेमंगौरीं शि  
 वपण्मुखगणेशसहितां वटवृक्षतलस्थितां संस्थाप्य षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ नमः शिवायै शर्वाण्यै सौभाग्यं स  
 ततिशुभां प्रयच्छभक्तियुक्तानां गरीणां हरवल्लभे उन्नमः शिवायै गणेशस्कंदहरसहितायै नमः एताभ्यामेव मं  
 त्राभ्यां सर्वोपचारपूजां कुर्व्यात् रात्रौ गीतवाद्यादिभिर्जागरणं कुर्व्यात् प्रातः पुनः पूजां विधाय स्वग्रहोक्तविधिना  
 द्वित्रितिष्ठाप्यन्यादध्यात् तत्र प्रधानगौरीं शिवं स्कंदं गणेशं च पायसाज्यतिलवटादिसमिद्धिः प्रत्येकमष्टौ  
 शरसहस्राहुतिभिरष्टोत्तरशतसंख्याकाभिर्वाहुत्वा ब्रह्मादिदेवतानवग्रहदिकपालादीनैककयाहुत्या चरुसमिद्धिहु  
 त्वा स्विष्टकृद्ब्रह्मोमंते आचार्यैः पूज्य प्रतिमासाहितं कलशं दत्त्वा ततः करंकक्षीरसंपूर्णतोयपूर्णमथापि वा  
 ददामिरत्नसंयुक्तं चिरं जीवतु मे पतिरिति सदक्षिण करकान्दशमुवासिनीभ्यो यथाशक्ति दद्यात् ततो व्रतसंपूर्त्यै  
 शय्यादिदानं यथाशक्ति दत्त्वा सदन्नेन ब्राह्मणान्परितोष्या शिषोऽग्रहीत्वा भूयसीदक्षिणां दद्यात् अशक्तौ चैकमे  
 व करकं दद्यात् धृतपूर्णं च करंकक्षीरपूर्णमथापि वा ददामिरत्नसंयुक्तं चिरं जीवतु मे पतिः इति मंत्रेण क  
 रकान्प्रदद्याद्द्विजसत्तमे सुवासिनीभ्यो दद्याच्च आदद्यात्ताभ्यामेव एवं व्रतं याकुरुते नारी सौभाग्यकाम्यया सौ  
 भाग्यं पुत्रपौत्रादीन् लभते नात्र संशयः ॥ इति श्रीवामनपुराणे करकचतुर्थव्रतं सोद्यापनं कार्तिककृष्णपंचम्यां  
 तिथिपत्वेन शेषादयो नागाः पूज्याः तथा चोक्तं पक्षद्वयगता सुसर्वासु पंचमीषु तिथिपत्वेन नागाः शेषादयः पूज्याः पंचम्यां  
 पूजनं भवेदिति अत्र पञ्चांस्कंदपूजा तथा च पक्षद्वयगता सुसर्वासु पक्षीषु तिथिपत्वेन स्कंदसंपूजयेत् तदुक्तम् पञ्चां

पूजागुहस्यचेति कार्तिककृष्णसप्तमीवैकुण्ठकल्पादिः अत्रादिकल्पादिकल्पोक्तं कृत्यं तिथिपत्वेनादित्यपूजा  
 तथाचोक्तं सप्तमीनिर्णये पक्षद्वयगतासु सप्तमीधुतिथिपत्वेनादित्यः पूज्यः सप्तम्यां भास्करस्येत्युक्तेः अस्या  
 मेवाष्टम्यां दांपत्याष्टमीव्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ कार्तिके मासि विप्रैर्द्रुपुत्रकामोनरो मुने  
 क्षस्य पूजयेद्द्विधिवन्नरः उभया सहितं देवं कृत्वा दभेभयं विभुं अस्य मेव मयुरावासिभीराधाकुंडे स्नानमरुणोदये  
 सूर्योदये कार्यमिति मथुरासेतो ज्ञेयम् कार्तिककृष्णाष्टमीकरकाभिधा सामहारोष्ट्रपुत्रसिद्धा सापि वंद्रे दायव्या  
 पिनी आह्वया अस्य विधानं करकचतुर्थीवदिति अस्यामेव कार्तिककृष्णाष्टम्यां अहोयदि व्रतं पद्मपुरा  
 णे कार्तिकमाहात्म्ये ॥ पृथुरुवाच देवैर्पवदतां श्रेष्ठसर्वदेवार्थपारग तंत्वाहं प्रष्टुमिच्छामित्वतः संदेहच्छेदक  
 तादृशं व्रतमाख्याहियत्पुत्रधनवर्द्धनम् नारद उवाच ॥ महाविद्यामहाभायामहामेधास्मृतिः महामोहाभगव  
 तीमहोदवीमहेश्वरी अहोयीचेति विख्याता सैव सर्वेश्वरेश्वरी तस्या व्रतं महापुण्यं सर्वलोकहितप्रदं पृथुरुवा  
 च ॥ अहोयीनामसादेवी कथं जाता च नारद तथा व्रतं तैयौकस्यां कोविधिश्च वदस्फुटं नारद उवाच ॥ आसीत्पु  
 त्रः युगेऽकालमृत्युर्नृणां धिय ततो नराश्च बहवः पक्षिणश्च क्षयंगताः तदा जनपदाः सर्वे क्षयं याताश्च भूरिशः वी  
 त्त्राणि भूतानि तदाऽभूवन्नृपाधिप तदा सर्वे समागम्य ब्राह्मणान्वेदपारगान् प्रपच्छुर्विनयोपेताः किं कार्यं  
 वदत द्विजाः ब्राह्मणो वेदविद्वांसो विचार्य च मुहुर्मुहुः शास्त्राण्यालोकयत्त्वज्ञाः कालमृत्योः शमाय च अहोय्याश्च  
 या आराधनमकुर्वत कार्तिके कृष्णपक्षस्य सप्तम्यां ध्यानतत्पराः ततः प्रदोषसमये भूवन्सर्वेऽपि दुःखिताः अथा  
 तत्र काचिद्विवरयोपिता सोवाच ब्राह्मणान्सर्वान् किमर्थं व्रतमासत तज्जुस्तान् नरेश्रेष्ठ कालमृत्युक्षयाय च  
 च सत्यमित्येवं सापितत्र स मासं दत्तं ततः सर्वो प्रजाविश्रांसापि धिवरयोपिता अहोय्याश्च महादेव्या भूव

आराधनं दधुः एतस्मिन्नेव काले तु देवी साक्षाददृश्यत चामुंडा मुहुरस्तावकराला कृष्णवर्णा का कालिकेति समाख्याता  
 अहोयीतत्र विश्रुता एकान्देव प्ररान्नत्वा देहोयीनामतेऽब्रुवन् सापितत्र समासीनान् ब्राह्मणानभ्यभाषत अहं रुद्रगं  
 णैः सार्द्धं कालमृत्युसमन्विता विहारार्थं समायाता विश्वपापमेवेक्ष्य च अद्य विप्रवेदहीना दांभिकानि रपत्रपाः अरक्ष  
 काः क्षत्रियाश्चैव श्यादुष्टा अप्रदजाः स्त्रियः पतिप्रतीपाश्च रेवच्छाचारसमन्विताः एतां समीक्ष्य पापस्य गतिं घोराभयाव  
 हां निर्धर्मकांश्च निर्यज्ञान्निर्होमान्निर्जपांस्तथा आगताः स्वर्गणैः सार्द्धं विश्वाभावाय केवलं अथैव कार्त्तिके मासि ब्रता  
 दिफलकोटिभिः सप्तम्यां च विशेषेण प्रजितायां द्विजोत्तमाः प्रसादमागता विप्रा वरं ब्रणुतमाचिरं ततः सकललोका  
 श्चत्वार्यर्थेति स्म तान् प दुर्भिक्षं न भवेद्देविनातं कश्च भवेत्काचित् नाकालमृत्युर्न व्याधेर्न चापुत्रत्वमेव च नारद उवा  
 च ततो ब्रवीन्महादेवी शृणु ध्वं हे द्विजोत्तमाः कार्त्तिके कृष्णपक्षे तु अष्टम्यां च विशेषतः तारानक्तं चैकभक्तमथवाद्य  
 प्रभृत्यैकैः कर्त्तव्यं च विशेषेण सप्तम्यां च व्रतं मम चंद्रनक्तं च सप्तम्यामष्टम्यां चैव नक्तकं अवश्यं यद्ब्रतं कार्त्तिके नैर्नो  
 रीभिरेव च दिवा चान्न भोक्तव्यं बालबृद्धातुरं विना सायं प्रपूजयेन्नास्त्राऽहोयीत्येव च मां सुधीः कर्त्तव्या हि प्रयत्नेन  
 मदीया प्रतिमानरैः तत्र कुड्यां च स्तंभे वा मण्डपे मे समाचरेत् चतुर्वर्णैश्च सर्वाङ्गैः श्यावपीतासितासितैः मूलकाभिस्त  
 था स्कंधैरिन्दुदंडादिभिस्तथा एवं कृत्वानरैः सर्वैः सर्वसुखमाप्न्यते तत्र मां पूजयेद्भक्त्या चंद्रिका मण्डवर्चैः संया  
 वयशणपुष्पैश्च धूपदीपैस्तथैव च यतोऽनया पूजया स्यात्तस्मात्पुणैः समं तेत्युक्तास्ततः सर्वे जगद्ब्रतमुत्तमं तत  
 स्तु प्रांजलिर्भूत्वा साहोवीरयोपिता महादेवां च देवेशि पाद्मस्मान्नीचयो निजान् ततोऽब्रवीन्महादेवी अहोयी वि  
 श्रुता च या एहित्वं मम भक्त्या सि प्रसन्ना तेन संशयः त्वयाप्यहं सदा पूज्या पूर्वोक्तेना विधानतः पूजावसाने भवतीसि हि  
 तां पूजयेत्तु यः तस्य पूजा हि स फला विपरीतमतोऽन्यथा तथा पूज्याः कुमार्यश्च मालिनी च तदैव हि नारद उवाच

एवं प्रोच्यततः पश्चाच्चैत्रावन्तरधीयत ततः सर्वे गृहत्वा तु ब्रतमेतन्नसंशयः अधुना ते मया प्रोक्तवस्त्रेहस्य कारणा  
त गृहस्थवासिभिर्जीवैरावश्यकमिदं ब्रूतं कुर्वीत ब्रतमेतदेते पांसां स्थं भवेद्भूखं नाकालमृदयुर्नव्याधिर्नभयं नृपश  
त्रुतः सप्तमीचाष्टमीवापि तिथिरस्य ब्रूतस्य हि सप्तमीचंद्रनके च तारानके तु चाष्टमी उभे एव समाने हि ब्रूते तिथ्यु  
भयेन नृप नारद उवाच एतत्ते सर्वे मास्यांतं यन्मां त्वं परिपृच्छसि अहो यथा श्रवतं जन्म प्रसादश्च विधिस्तिथिः  
फलं चैव महाराज किंभूयः श्रोतुमिच्छसि कार्त्तिकस्यैव माहात्म्यं यदेकान्हा प्रसाधिता जनैरहोयी देव्याप्तिर्न  
कार्त्तिकसमं शुभं एकान्हा स्मरणादेवा कालमृदयोर्व्यमोचयत् अहोयी तन्मता देवी तत्कार्त्तिकप्रभावतः कार्त्तिके  
केन समो मासो न भूतो न भविष्यति इति पादौ कार्त्तिकमाहात्म्ये कार्त्तिककृष्णपृष्ठ्यामहोची व्रतम् ॥ कार्त्तिककृष्ण  
नवम्यां सर्वास्वपि नवमीषु सरस्वती दुर्गा पूजा कार्या सरस्वत्या नवम्यां वेत्युक्तं नवमीनिर्णये दशम्यां च य  
र्ममराज पूजा दशम्यां नक्तस्य चेति दशमी निर्णयोक्तवचनात् कार्त्तिककृष्णैकादशी रमा अस्याः कथा ब्रह्मवै  
वर्ते पद्मपुराणे च ॥ युधिष्ठिर उवाच कथं स्वप्नप्रसादेन मन्त्रेहस्य कारणात् कार्त्तिके कृष्णपक्षे तु कानामै  
कादशी भवेत् किनामको विधिस्तस्या एतन्मे वद विस्तरात् यस्मिन्मासे हरिर्देवी निद्रां त्यजति माधवः श्रीकृ  
ष्ण उवाच शृणु त्वं राजशार्दूल कथां पापप्रणाशिनीं कार्त्तिकस्यासिते पक्षे रमानामेति विश्रुता तस्या उपोषणा  
द्राजनैर्वंकुण्ठभतेनर पुरात्रेता युगे राजन्नयो ध्यानगरेनृपः मुकुंद इति स्यातो न्यवसद्धर्मतत्परः इंद्रेण सहस्यैव  
सख्यं श्रेष्ठं प्रवर्तते हरिवासरसंधारी हरिभक्तिपरायणः तस्मिन् श्रवतपति श्रेष्ठभूतघात्री प्रशासति दुहिता चंद्रभागा  
ख्याजाता तस्य गृहे नृप जामाता तस्यैव चासीत् शोभनो नामनामतः चंद्रसेनस्य राज्ञस्तु प्रोद्धर्मपरायणः श्वशुर  
रस्य गृहे सोऽथ समायातो नृपात्मजः किंयतो दिवसांश्चैव चंद्रभागा व्याचंचयत् किं भविष्यति तत्राथ मम भर्ताति

दुर्बलः समागतं व्रतं च वेदानामपि दुर्लभं एकादशीदिनं पुण्यं समायातं नृपोत्तम क्षुधया पीडितो भूतां पितृशासनमुत्तमं नभोक्तव्यं नभोक्तव्यं संप्राप्तो हरिवासे इति शुश्रावसतंतपटहंदारुणकिल व्रतस्य महिमानं वज्ञात्वौ धैर्यप्रयत्नतः चिंतयामास तत्रैव शोभनश्च प्रतापवान् किंकरो मिमाहा प्राज्ञे क्षुधया पीडितो स्म्यहं पप्रच्छ यद्धभां स्वांसि किकरिष्यामि शोभने चंद्रभागो वाच पितुर्वेश्मनि मे कांतभोक्तव्यं नैवेकेनचित् चातुर्वर्ण्यादिकैश्च यद्गृष्टव्यं अधिकस्तथा गजैरूपैस्तथैवाश्वैः पशुभिः पक्षिभिस्तथा तृणमन्त्रं तथा नीरं भुज्यते नैव शोभन मा न वै श्रतया भर्तुं भुज्यते नैव वासे यदि चेद्रुज्यते कांतता हितं गर्हयत्यसौ इति संचित्य भोः कांत सुदुर्लभं मानसं कुरु न ह्यन्यत्र हि गंतव्यं भोजनार्थं नृपात्मज शोभन उवाच सत्यं च तस्मिन्नाहं करिष्यामि व्रतं शुभ देवेन विहितं च व्रतं तथैव भविष्यति इत्येवं समर्तिकृत्वा तद्वेदे दुःखपीडितः पुनः स्मृत्वा पुनः स्मृत्वा तथा च विवशो भवत् अन्नेन धर्यते प्राणाश्रान्नै सर्वप्रतिष्ठितं अन्नमेव परित्यज्य कथं प्राणावलंबनं शोभनाश्च तथा मासकार्गतिर्भविष्यति इति चिंतयतस्तस्य रविरस्तमयंगतः वेष्णवानां जनानां तुसानि यापुण्यवर्द्धनी श्रीकृष्णपूजेनैव तथा जागरणेन च शोभनस्य तु तस्मै यस्य निशादुः खदायिनी अन्नहीनस्य तस्यैव तथैव क्षुधितस्य च अतीव दुःखतस्तस्य रविश्चेदवा दयंगतः तस्मिन् काले तुरा जेंद्रं पंचत्वं शोभनो गतः दाहयामास राजांतरा जयोग्यैश्चदारुभिः चंद्रभागानां त्मदेहं ददाहप ति ना सह कृत्वौर्ध्वदैहिं कृतस्य तस्यैव जनकसद्धानि शोभनेन नृपश्चेष्टमाव्रतप्रभावतः प्राप्तं देवपुरं रम्यं मंदराचलमूर्ध नि और्ध्वदैहं फृतं तस्य क्रियाश्च विधि वल्कताः चिंतयामास सासात व्रतं चंद्रभागाय शस्विनी किंकरो मिक्कगच्छामि साहुं दुः खेन पीडिता पाति व्रतं करिष्यां काष्ठभक्षणमेव च इति संचित्य सापश्चादनुबंधं च कारसा एकादशी व्रतेनैव जीयेते जी र्यते स्वयम् इति बुद्धिसमास्थाय सतीनां धुरिकीर्तिता कश्चिद्विप्रो वसन् तवनगरे नागरस्तदा सोमशर्ममिति विख्या

तोधनहीनोदरिद्रकः साधुकार्थ्यतयाविप्रकुरुतेप्राणरक्षणं अमतेतत्त्वसर्वत्रसोत्रार्थीद्विजसत्तमः एवंभ्रमन्  
 सदेशांश्चकुटुंबंपरिपालयन् एकस्मिन्दिवसेमार्गसूर्योस्तचतदागतः आरुरोहद्विजोद्यक्षसिहव्याघ्रभयाकुलः  
 चिंतयानस्यतस्याधः समीयुस्तंभृगादयः आपदाः शूकरास्तत्रपुरतस्तुसमागताः पुरंतत्राभवद्देवेनवि  
 हितंपुरा अनूपममतिहृद्यं पुण्यवद्विर्निगितं द्वितीयमिंद्रलोकं वै अप्सरोगणसेवितं ललितंगानसंयुक्तैर्गंध  
 वरूपशोभितं, नारायणादिदेवानांप्रासादैरुपशोभितं धनधान्यसमाकीर्णैचातुर्वर्ण्यविराजितं विद्वद्भिः से  
 वितं भक्त्या कमनीयं कलायुनं किमत्र बहुनोक्तेन गुणे सर्वे समन्वितं तुलसीविटपाकीर्णं भूपणैरतिभूषितं ई  
 दृशनगरं दृष्ट्वा विप्रो विस्मयमागतः सर्वक्षणां वरातूष्णैः प्रविवेश पुरंतदा दृष्ट्वासमस्तनगरं राजवेश्मनिवैगतः रा  
 जवेश्ममनोहारिस्त्वं भविराजितं स्फाटिकोपलसंमिश्रं नानारत्नैरलंकृतं सुमनोवत्सुललितं तद्गृहं वर्तते स  
 दा सवित्रस्तद्गृहं दृष्ट्वा राजानं च दर्शय ह सिंहासनसमारूढं छत्रं चामरशोभितं केयूरैः कुंडलैश्च गकिरीटनविरा  
 जितं इंद्रतुल्यं सदस्यैश्च तत्र तत्रोपशोभितं राजानं च तदा दृष्ट्वा विप्रो सौशोभनतदा नृपजामातरं ज्ञात्वा तत्स  
 मीपंजगाम सः शोभनोऽपि तदा ज्ञात्वा सोमशर्मणमागतं आसनादुत्थितस्तूष्णैः नमश्च केद्विजोत्तमं चकार कुश  
 लप्रश्नश्च शुरस्य तु पश्यतां कान्तायाश्चंद्रभागायास्तथैव नगरस्य तु सोमशर्मोवाच कुशलं वर्तते राजन् श्वशु  
 रस्य गृहे तव चंद्रभागाकुशलं निःसर्वतः कुशलं पुरे परंतु कथ्यते राजन्नेतदा श्रद्ध्यं कतथा प्राप्तं त्वया पुरं रस्यं  
 किं तत्र तस्य प्रभावतः पुरं विचित्रं राजेन्द्र नष्टं केन चित्कचित् एतदा चक्ष्वमे सर्वैकस्मात्प्राप्तं पुरंतव शोभन उवाच  
 कार्त्तिकस्यासितपक्षे रमानामेति विश्रुता तामुपोष्य मया प्रातर्द्विजेन्द्र पुरमध्रुवं ध्रुवं भवति येनैतत्कुरुष्व द्विजोत्तम  
 सोमशर्मोवाच कथयाध्रुवमेतद्विकथं भवति तदध्रुवं तत्वं कथय राजेन्द्र तत्करिष्यामि नान्धया शोभन उवाच

प्रथेताद्विहितां विप्रथद्वाहीनीं द्विजोत्तम तेनाहमध्रुवं मन्ये ध्रुवं भवति तच्छृणु मुचुकुंदस्य दुहिता चंद्रभागा सुशोभ  
 ना तस्यैकथय वृत्तांतं ध्रुवमेतद्विष्यति इति श्रुत्वा वचस्तस्यागतो विप्रः स्ववेश्मनि ॥ कथयामास वृत्तांतराजक  
 न्याग्रतो द्विजः श्रुत्वा यथासिद्धिं जवचो विस्मयोऽप्लुच्छलोचना प्रत्यक्षमथ वास्वप्नस्त्वयैतत्कथ्यतो द्विज सोमशर्भो वाच  
 प्रत्यक्षं दयित्वा तं स्तवदृष्टो मया शुभे देवतुल्यमना धृष्यं दृष्टं तस्य पुरं मया श्रुध्रुवैतेन तत्प्रोक्तं ध्रुवं भवति तत्कुरु  
 चंद्रभागो वाच नयमांतत्र विप्रैर्द्रपतिदर्शनलालसां आत्मनो व्रतपुण्येन करिष्यामि ध्रुवं पुरं आवयोर्द्विज संयोगो य  
 था भवति तत्कुरु प्राप्नुहि त्वमहापुण्यं कृत्वा योगं विच्युक्तयोः इति श्रुत्वा वचस्तस्याः सोमशर्भाजगाम ह आश्रमं वामदेवस्य  
 मंदराचलसन्निधौ वामदेवोऽशृणोत् सर्ववृत्तांतं कथितं तयोः अभ्याषि च चंद्रभागो विदमैत्रेयो जितैः ऋषिर्मंत्रप्रभावे  
 ण विष्णुवासरे सेवनात् दिव्यदेहावभूयासौ दिव्यांगतिमवाप च पत्युः समीपमगमत्प्रहर्षोऽप्लुच्छलोचना  
 जहर्ष शोभनोऽतीव दृष्टाकांतां समागतां समागम्य स्वैकेवामपार्श्वे तां सन्यवेशयत् अथोवाच प्रिया हर्षां चंद्रभागा  
 शुभं वचः शृणु कांतिं तं वाक्यं यत्पुण्यं विद्यते मयि अष्टवर्षाधिका जाता यदा हं पितृवैश्मनि ततः प्रभृत्येव मया  
 कृतमेकादशी व्रतं यथोक्तविधिना युक्तं श्रद्धापूर्वेन चेतसा तस्याः पुण्यप्रभावेण पुरं भवतु मे ध्रुवं सर्वकामसमृद्धयया  
 वद्वाभूतं संसृज्यम् किमत्र ब्रह्म नौ केन दत्तं पुण्यं मया खिलम् श्रीकृष्ण उवाच एवं च नृपशार्दूलसारे मे पतिना सह दि  
 व्यभोगा दिव्यरूपा दिव्याभरणभूषिता शोभनोऽपि तया सार्द्धं रमते दिव्यविग्रहः रमा व्रतप्रभावेण मंदराचलमूर्द्धनि  
 चितामणि समोद्घोषाकामधेनु समाथवा रमाभिधानानृपते तवाग्रे कथिता मया एकादशी व्रतानां च पक्षयो रुरुभयो  
 रपि यथाशुक्ला तथा कृष्णा विभेद नैव कारयेत् संवितैकादशी नृणां भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी धेनु शुक्ला तथा कृष्णा  
 तूभयोः सदृशं पयः तथैव तुल्यफलदं स्मृतमेकादशीद्वयं एकादशी व्रतानां च माहात्म्यं शृणुते नरः ॥ सर्वपापविनि



भुक्तो विष्णुलोकमर्हयते ॥ इति ब्रह्मवैवर्तपद्मपुराणे चकार्त्तिककृष्णारम्भकादशीव्रतकथा कार्त्तिककृष्णद्वाद-  
 शीगोवत्ससंज्ञा साप्रदोषव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तथा सत्त्वपूर्वेति युग्मवाक्यात् तथा च वत्सपूजाविधिश्चैव  
 कर्त्तव्या प्रथमेहनीति निर्णयाम्भेतेऽभिधानात् हेमाद्रौ आग्नेये ॥ कार्त्तिकः खलु मासो वै सर्वदेवमयो महान् कृष्ण  
 पक्षे विशेषेण नवम्यादिदिनानि तु पुण्यानि ते पुनर्यद्दत्तमक्षय्यं सर्वकामिकमिति नारद उवाच आश्विने कृष्णपक्षे  
 तु द्वादश्यादिपुपंचसु तिथिपूकः पूर्वरात्रे नृणां नीराजनाविधिः नीराजयेयुर्देवांश्च विप्रान् श्रैवतुरंगमान् ज्येष्ठा  
 नश्चेष्ठान् जघन्यांश्च मातुर्मुखाश्च योषितः अत्राश्विनग्रहं मुख्यचंद्राभिप्रायेण श्रद्धाविशेषो मदनरत्ने भविष्ये स  
 वत्सां वाऽऽसवत्सां च शीलिलिनीं गणयस्विनी चंदनादिभिरालिप्य पुष्पमालाभिरर्चयेत् अर्धताम्रमये पात्रे कृत्वा पुष्पाक्ष  
 तैस्तिळैः पादमूले तु दद्याद्द्वैमंत्रेण नैनपांडव क्षीरोदाणं वसंभूते सुरासुरनमस्कृते सर्वदेवमेयमातृगृहाणां धनमोस्तुते-  
 तद्दिनैर्ते लपक्कं च स्थाली पक्कं युधिष्ठिर गौक्षीरं गोधूतैश्च दधितं कंचवर्जयेत् अथान्योपि प्रकारः नरोवायदिवानारीनकं  
 संकल्प्य चेत्सीत्युपक्रम्य मापांनकामतोद्गीयाद्रात्रौ विगतमत्सरः प्रतीक्षेता गमं भक्त्या गवांगोस्थानतत्परः इति  
 गोष्ठागतामुसंध्यायां गोपूजाविधानाच्च वत्सस्य पूजा शिवरात्रिरेषा पारवा विनिघ्नं तिष्ठत्पंसराष्ट्रमिति मातारुद्राणां  
 दुहितवत्सूनां स्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः प्रणुवांच चिकित्ते तु पेजनाय मागामनागमदिति विधिष्ठ स्त्रीशूद्राणां मह  
 वाहो मंत्रः पौराणिको यथा क्षीरोदाणं वसंभूत इत्यादि ॥ ततो मापादिसंक्षिप्तं द्वान्वटकांश्च निवेदेयत् पंचसप्तद-  
 शैकं वा यथा विभवमात्मनः तत्र मंत्रः ॥ सुरभिस्त्वजगन्मातार्नंत्य विष्णुपदे स्थिता सर्वदेवमेयया संमया दत्तमि  
 मं ग्रसं ततः प्रार्थना सर्वदेवमेयदेवि सर्वरत्नैरलंकृते मातर्ममाभिलषितं सफलं कुरु मंदिनि इति गोवत्सद्वाद  
 शीव्रतम् ॥ अथ कथा ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अक्षोहिण्यो दशाष्टौ च मम ह्यर्थं क्षयंगताः तेन पापेन चित्ते मे जुगुप्सातीव

तेषांवेधेन  
 तत्रब्राह्मणराजन्यवैश्यशूद्रादयोहताः भोष्मद्रोणकलिंगादिकर्णशल्यमुखाहताः  
 जायते यत्पापं तन्मेमर्माणि कृतानि पापप्रक्षालनं किंचिद्व्रतं ब्रूहि जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच महापुण्यव्रतं स्त्रीणां गोवत्स  
 द्वादशीव्रतं अस्त्यन्नभुवेनैपर्यमहापातकनाशनं गौरूपिणीपुरादेवी पूजिता ब्रह्मवादिभिः सवत्साकारि केमासि  
 कृष्णापेक्षयुधिष्ठिर द्वादश्यां भक्तिरुक्तेस्तैर्न दिनीनामनामतः ततः प्रभृतिराजेंद्रप्रार्थिताष्टाथिवीतले उत्तानपादेन त  
 दाव्रतं चीणैर्महाफलं उत्तानपादनामासीत् क्षत्रियः क्षितिभूषण तस्य भार्या द्वयंचासीत् सुरुचीरुचिराख्यकम् सु  
 रुच्यानुधुयः पुत्रोवालः पादचरोयदा रुच्यैः समर्पितः स्त्रुच्यावालो यरदयतामिति अहंकरिष्ये शुश्रूपांशुचित्तद्वतमान  
 सा रुचिः सौभाग्यमासाद्य सुखमास्तेगृहे सदा करोति भर्तुः शुश्रूपांसातु नित्यं पतिव्रता कदाचित्क्रोधमासाद्य  
 सापत्यं जनितं तया स्वयं रुच्यानिहत्यासौ पार्थखंडलीकृतः पक्त्वा सुसंस्कृतः स्थाल्यामाहारार्थं नृशंसया त  
 तोभोजने लायां दत्तोऽसौ नृपतैः स्वयं तस्याभोक्तुं कामस्य ध्रुवो जीवनमाप्तवान् ततः पलाय्य सोराजन्मातुरुत्सं  
 गगोभयत् तद्गृहमाहदाश्रयं स्त्रुधिपप्रच्छ विस्मिता किमतद्ब्रूहि दत्तं तं यस्येयं व्युष्टिरुत्तमा किं त्वया चरितं भ  
 द्रव्रतं दानं तपस्तथा सत्यं कथमेतव दयेन तेजीवितः सुतः मया यं सप्तवारं स्तुनिहत्य शकलीकृतः पक्षः सुसंस्कृ  
 तः स्थाल्यां भोजनेन्यजनैः सह पात्रे दत्तः पुनश्चैव जीवत्येव हिते सुतः किं ते सिद्धामहाविद्यामृतसंजीवनी तु वा म  
 णिमत्रमहायंत्रमथांजनमौपधं कथयस्व महामाभोगे विपुर्हृदये मम श्रीकृष्ण उवाच एवमुक्तातुरुच्यासातामु  
 वाचयशस्विनी भद्रे न दत्तं न हुतं तपस्तपस्तपस्तमया तथा सिद्धानकाचिद्विद्यास्ति मम त्रौपधेदिनी किंतु चीणमया  
 भद्रे गोवत्स द्वादशीव्रतं व्रतस्यास्य प्रभावेण पुनर्जीवति मे सुतः वत्सो मे वत्स वेलायामतोर्थं क्रियते सदा समा  
 गमश्च भवति पुत्रपौत्रशतैरपि यथावत्ते समास्यातं त्वमप्येतत्समाचर तव चाप्यचिरात्पुत्रो भविष्यति यथामम ए

वमुक्तेत्रतंचोर्णरुच्यापुत्रधनेच्छया अवापसोत्तमंपुत्रमनुवंशविवर्धनम् युधिष्ठिरउवाच कथंगोद्वाद्दशीनामविधानं  
 तत्रकीदृशं कथमेपासमुत्पन्नास्मिन्कालेजनार्दन एतत्सर्ववतंद्वाहिवाहिमानंरकार्णवात् श्रीकृष्णउवाच पु  
 राकृयुगेपाथमुनिकोटि समागता तपश्चकारविपुलंनानाव्रतधरागिरौ हर्षेणमहताविष्टादेवदर्शनकाक्षया जंबू  
 मार्गमहापुण्येनानातीर्थविभूषिते पारियात्रेसिद्धपात्रैरम्यतुंडलिकाश्रमे पंचागिरीतिविख्याताउत्तमेशिखरेनृप  
 तापसारण्यमतुलंढिव्यकाननभूपितं वसिष्ठशुक्रांगिरसक्रतुदक्षादिभिरुतं वल्कलाजिनसंवीतैर्मृगैराश्रममंड  
 लं नानामृगणैर्युक्तंशास्वामृगणैर्युतं प्रशांतसिंहहरिणावक्रसर्पगणाकुलं गहनंनिर्जरैरम्यंलतासंतानसंकुलं  
 सिंहव्याघ्रगजैश्चिवैर्हरिणैश्चरै शरै वाराहैरुरुभिर्इवैवै समतादुपशोभितं तपस्यतांतत्रतेषांमुनिनांदर्शनार्थिनां  
 व्याजंचक्रेमहीनाथद्वादशाब्दां ब्रूलोचन यभूवद्वाह्मणोवृद्धोजटापांडुरमूर्धज श्लथञ्चर्मतनु कुञ्जोयष्टिपाणि सचेपयुः उ  
 मापिचक्रेगोरूपंशृणुतत्पार्थकीदृशं क्षीरोदतोयसंभूताया पुरामृतमंथने पंचगव शुभा पार्थसर्वलोकस्यमातरः न  
 दासुभद्रासुरभीसुशीलाबहुलाअपि एताल्लोकोपकारायलोकानांतर्पणायच जमदग्निभरद्वाजवसिष्ठात्रिसगौत  
 मा 'जगृहु कामदा.पंचगवोद्भूता.सुरैस्तदा गोमयरोचनामूत्रक्षीरंदधिवृत्तं गवां पङ्गानिपविद्वाण्यासांसि  
 द्विकराणिच गोमयादुत्थित.श्रीमान्विल्ववृक्षः॥ शिवाप्रियः तत्रास्तेपद्महस्ताश्री.श्रीवृक्षस्तेनसस्मृत. वी  
 जान्यत्पलपद्मानांपुनर्जातानिगोमयात् गोरोचनाञ्चमांगल्यापवित्रासर्वसत्त्विका गोमूत्रादुग्गुर्जात सुगंधिः  
 त्रियंदर्शन आध्रय.सर्वदेवानांशिवस्यचविशेषत यद्विजंजगत किंचित्तद्ज्ञेयक्षीरसंभवं दध्न सर्वाणिजातानिमंगला  
 न्यर्थेसिद्धये घृतादमृतमुद्भूतदेवानांदासिकारकं ब्राह्मणाश्चवगावश्चकुलमेकद्विधाकृतं एकत्रमंत्रास्तिष्ठतिहवि  
 रेकत्रतिष्ठति गोपुयज्ञा प्रवर्ततेगोपुदेवा.प्रातिष्ठिता. गोभिर्वेदा समुद्गीर्णा सपङ्गपदक्रमाः शृंगमलेगवानित्यं

ब्रह्माविष्णुश्चसंस्थितौ शृङ्गाग्रसंबतोर्यानिस्थावराणिचराणिच शिरोमध्येमहदेवः सर्वकारणकारणं लला  
 टे संस्थितागौरीनासात्रेचपडाननः कंबलाश्वतरौ नानागौनासापुटमुपाश्रितौ कर्णयोरश्विनौ देवौ चक्षुभ्यां शशिभास्क  
 रौ देते पुवायवः सर्वजिह्वायां वरुणः स्थितः सरस्वती चंद्रं कोरयमः कुक्षौ च गंडयोः संध्याद्वयं तथैवोष्ठौ ग्रीवायां च पुरः  
 सरं ऋक्षाणिकुक्षुदिदौश्च पाणिषु संव्यवस्थिताः चतुष्पात्सकलो धर्मो नित्यं संध्यासु तिष्ठति सुखं मे धेतुं गंधर्वाः  
 खुराग्रैश्च पद्मगाः खुराणां पंश्च मे भोगे रक्षसाः संप्रतिष्ठिताः रुद्रा एकादश एते वसवः सर्वसंधिषु श्रोणी तटस्थः  
 पितरो रोमकूपे पुमातरः श्रिरपाने गवां नित्यं स्वाहालांगूलमास्थिता आदित्य रश्मयोवालाः पिंडीभूय व्यवस्थिताः  
 साक्षाद्गोमत्रे गोमये यमुनास्थिता उदरे एथिवी सर्वा सैलवनकानना चत्वारः सागराः प्रोक्ता गवां ये तु पयोधराः  
 पजन्यः क्षीरधारासु मेघा विदुष्ववस्थिताः जठरे गार्हपत्योऽग्निदक्षिणाग्निदृशोः स्थितः मुखं आहवर्नयोश्चिस्त्रेताभिस्तालु  
 संस्थितः अस्थिष्वेव स्थिताः शैलामजायां शुक्रसंस्थितिः ऋग्वेदोथर्ववेदश्च सामवेदो यजुस्तथा सितरक्पीत  
 कृष्णा गवां वर्णेषु संस्थिताः तासां रूपान्यनुस्मृत्वा सुरभीणां युधिष्ठिर संस्मृत्य तत्क्षणाद्गौरी नंदिन्यासदृशी तनु  
 आत्मनो विदधे देवी धर्मराजशृणुष्वतां पटुन्नतां पंचाग्निग्धं मंडूकाक्षीं सवालधीं ताम्बस्तनी रक्कं ठां सुखुरां सु  
 मुखीं सितां सुगतिं च सुशीलां च तैत्तिहक्षीरपयोधरां गोरूपिणीं मुमादृष्टां तां च धेनुं सवत्सकां पर्य्यायप्र  
 चुरां दृष्ट्वा महदेवः स्वचेतसि शनैः शनैर्ययौ पाथिविप्ररूपी तमाश्रमं गत्वा कुलपतेः पांश्चभृगोः स्वांगान्येव दयत् त  
 पः स्य तां च सर्वपां मुनिकोटिपु पांडव न्यासरूपां दधौ धिं नुरक्षध्वं नंदिनीं मम यावत्स्नात्वा इतस्तीर्थो जं च मार्गात्  
 प्रयाम्यहम् रक्षिष्यामः प्रतीक्षामो वयं तु सुरभीमिमां श्रंता हितो महदेवः पुनर्व्याघ्रो वभूवह वक्रकूरनखो दंष्ट्रिज्वल  
 पीठ उठवे । दंष्ट्राकरालवदनो जिह्वालांगूलदारुणः प्रायादाश्रमपदं तां च येनैव सवत्सकाः तास्यामासना

देनसर्वनादेनकांपिताः ऋषयोपि समाहूता आर्त्तनादं प्रचक्रिरे हाहेत्युच्चैः केचिदुच्चैर्हुंकारांश्च तथापरे तालस्फो  
 टान्द्रुधुः केचिद्वाघ्रद्वृत्तिभेवं सापिहंभारवंचक्रेगौरुद्रुत्यसवत्सका तस्याव्याघ्रभयार्तायाः कपिलायायुधिष्ठिर प  
 लायंत्याः शिलामध्येक्षुण्णखुरचतुष्टय व्याघ्रवत्सकयोस्तत्रवदितसुरकिन्नरैः दृश्यतेति वसुव्यक्ततदद्यापि चतुष्टय  
 सजलां शिवलिंगं च शोभोस्तीर्थं तदुत्तम यस्तस्मिन् शतिराजेंद्रसगोहत्यां व्यपोहति तत्र स्नात्वा महातीर्थे जंबूमा  
 गेंनराधिप ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ततस्ते मुनयः क्रुद्धा ब्रह्मदत्तां महास्वनां जघ्नुर्धटासुरैर्दत्तांगिरि  
 कदरपूरिणीं घंटाशब्देन व्याघ्रोपि मुक्तातां गंसवत्सकां विप्रैस्तेस्तुकृतनाम घटांगिरिरिति श्रुत तं प्रपश्यंति  
 धेयार्थरुद्रास्तेनात्र संशयः अथ प्रत्यक्षतां यातस्ते पादौ बोधेऽथ शूलपाणिस्त्रिपुरहाकामघ्नोऽबपमेस्थितः उमा  
 सहायो वरदः सत्त्वामी स विनायकः सनदीसमहाकालः स भृंगी स गणेश्वरः स वीरभद्रचक्रमुडो घंटा कर्णोदिभिर्द्वितः  
 मातृभिरगौः सवत्सा च पूजिता ब्रह्मचारिभिः कार्तिके कृष्णपक्षे तु द्वादश्यां नंदिनीं व्रतं ततः प्रभृतिराजेंद्रह्यवती  
 णीमहीतले उत्तानपादेन तथा व्रतं चीर्णमिदं शृणु यावति गात्रे रोमाणि गवां कौरवं नंदन तावद्वर्षं सहस्राणि  
 गोलोके वसेत नरः मेरोर्युष्टं करं मयि द्राग्भियमरक्षसां वरुणानिलचक्षाणां रुद्रस्य च युधिष्ठिर तासां  
 परिगोलोकस्तत्र यातिसगोव्रती ऊर्जेऽसि ते द्विदशमेहि गांसवत्सां संपूजयंतिकुसुमैर्वटैश्च हृद्यैः ताः सर्वकामसु  
 खभोगसमृद्धिभाजो भक्त्या वसंतिसुचिरं भुवि जीववत्साः ॥ इति श्रीभविष्योत्तरे कार्तिके कृष्णगोवत्सद्वादशोऽव्रतं  
 अस्यामेव कार्तिकद्वादश्यां नीराजनद्वादशी व्रतं ज्योतिर्नैवंधे ॥ नारद उवाच आश्विने कृष्णपक्षे तु द्वादश्यादिषु पंच  
 सु तिथिपूक्तपूर्वरात्रे नृणां नीराजनाविधिः नीराजयेयुर्द्वं च विप्रान् गार्ग्यचतुरंगमान् ज्येष्ठान् श्रेष्ठान् जघन्यां  
 श्रमात्तमुत्सृज्याश्च योऽपि तद्वति ॥ अत्राश्विनो मासश्चंद्रमासाभिप्रायेणाऽमातो ग्राह्यः अथ कार्तिके कृष्णव्रतयोदशी

कृत्यनिर्णयाम्भते ॥ कर्त्तव्यस्यारितोपेक्षयोदक्यानिशामुरो "अमदीपगहिदेवानपहृष्यतिनाशयति । अनामगमे  
 वतव्याहक्षिणमुरेनदीपदानंकार्थं आचारारोपपूजनमपि अत्र त्रयोदशीश्रीशेषक्यागिनी आता (नशागुमग  
 तिवाक्यात् मंत्रइय ॥ गृधुनापाशदंडाभ्यांतुलयांल्लगाराहृ त्रयोदशीश्रीशेषक्यागुं ग्रीष्मागत्यगते अत्र  
 मोत्रिरात्रप्रतकथा । रक्तदुयान देवदेयमहादेनपरव्रतसामेभार आगुर्नभांशेषक्यागुं ग्रीष्मागत्यगते अत्र  
 हिमहेयानसर्वशोकप्रणाशनं जाताभुत्राःप्रजायंतेश्रंगामागुगिरास्तथा तेषांपुत्राःपुत्रमभ्यक्षयक्षयंतेगयथाभावा  
 सोभाग्यंयातुलं प्राप्यगपनीनेवजायते येनमर्च्यगुंभुक्तानेतिष्ठमर्चजंश्चैश्वर्यवान् इतिनामस्यारितोपेक्ष  
 वयदेयमनतनं येनेवर्चाणिमंत्रिणमयथहाकलंतेतथा अकृत्वागनेयानात्रयक्षयक्षयंतेवैवतयानं (नशा  
 स्यातेमर्च्यपापप्रणाशनं नागियाथनंगेवाथोत्रमंत्रंनतमाचरत आतिथ्यात्तत्रयक्षयक्षयंतेवैवतयानं (नशा  
 त्रनियमं कुर्याद्विधिं भक्तिभावतः गोविंदगमतीनाथगोमर्चनप्रभवः गोविंदगमतीनाथगोमर्चनप्रभवः  
 नियमंमंत्रः गोत्रांगोपेयाथकृत्वाभूमिग्रहंशुभं अष्टहर्गचक्रंन-कुर्याद्विधिं भक्तिभावतः गोविंदगमतीनाथगोमर्चनप्रभवः  
 नीनाविधेयि मर्च्यंर्च्यंतिनःकृत्यामर्च्यंतेतत्रकारयेन मर्च्यंर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंते  
 वेद्वनचक्राहं अस्मिणीमित्रविदांचमन्याजीयवतीतिथा यामागनेने-कृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंते  
 गांचिज्योत्यानाम्रजितीना दक्षिणचैत्रपुत्र्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंते  
 मुंनदाचमुमत्राकामंथेनुहा मंताश्चनद्रादित्ययमकृत्वामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंतेकृत्यामर्च्यंते  
 गोपुंनद्वनचक्रंनज्योगाजनपन्मस्मिनः कृत्वाकारामहाज्योःश्रीविभोर्गर्भजान्मन्त्रः गोविंदगमतीनाथगोमर्चनप्रभवः

समन्वितः एवंसंस्थाप्ययत्नेनततः पूजांसमाचरेत् आगच्छभगवन्कृष्णगोपीगोपसमन्वित रुक्मिण्यादि-  
 भिरासीनममपूजांगृहाणच । इत्यावाहनमंत्रः । नमःकृष्णायपादौचहरयेजानुनीनमः उदरेवलदेवायमुकुंदाय  
 नमःकटिचक्रिणेचभुजौपूज्योऽंकंठश्रिचत्सयारिणे मुखंपद्ममुखयेतिगोविंदायनमःशिरः प्रणवादिनमोतैश्चअष्टांगं  
 पूजयेद्दरेः । रुक्मिण्येनमःमित्राविदायैनमःशैव्यायैनमःजांवलयैनमःसत्यभामायैनमः मुद्देवायैनमः सत्यायैनमः  
 नाग्नजित्यैनमः यशोदायैनमः बलभद्रायनमः निंदायैनमः सुरभ्यैनमः सुनंदायैनमः सुभद्रायैनमः काम  
 धेनेनमः गोवर्द्धनधराधारगोकुलत्राणकारक कृष्णबाहुकृतोद्धारपूजयामिनमोनमः एवंसंपूज्यविधिवत्पञ्चद  
 र्घ्यंप्रदापयेत् गवामाधारगोविंदरुक्मिणीवल्लभप्रभो गोपीगोपसमोपेतत्रर्घ्यगृह्णनमोस्तुते एवंपूजांसमाप्यै  
 वभक्तिभावपुरस्सरं गवामर्घ्यःप्रदातव्यस्सायोल्लेतुदिनत्रयं मंत्रेणानेनविधिवद्विंशतीनांस्वशक्तितः रुद्राणांचै  
 वयामातावत्सूनांदुहिताचया आदित्यानांचभगिनीसानःशान्तिप्रयच्छतु इत्यर्घ्यमंत्रः । नमोगोभ्यःश्रीमतीभ्यःसौ  
 रभेयीभ्यएवच नमोर्धमसुताभ्यश्चपवित्राभ्योनमोनमः । गौर्वैभ्यैःसंतुगवोमंसंतुष्टतः गावोमिहदयेसंतुगवांमध्येवसा  
 तुमेत्रासंसुरभीमिप्रसीदतु गोत्रासमंत्रः । गौर्वैभ्यैःसंतुगवोमंसंतुष्टतः गावोमिहदयेसंतुगवांमध्येवसा  
 म्यहम् नवियोगोस्तुमेपुत्रैर्भृत्यैश्चसहवांधवैः त्वत्प्रसादेनमेभक्तिर्निश्चलास्यात्सदात्वयि प्रार्थनामंत्रः एवंसंपू  
 ज्यगाश्रैवगोविंदंचविशेषतः पुष्पैर्गंधैश्चधूपैश्चदीपैश्चविविधैस्तथा नैवेद्यधृतपक्वैश्चफलैर्नानाविधैरपि सप्त  
 धान्यैर्विखंडैश्चवंशपात्रस्थितैःशुभैः सुवासिन्यस्तथापूज्यानिर्त्यतांबूलकुंकुमैः कंठसूत्रैस्तथापुष्पैस्तथावाद्या  
 नकादिभिःएवंसंपूज्यविधिवद्गोविंदंतदिनत्रयं उपवासत्रयंचैवचतुर्थदिवसेपुनः प्रातःशुचिःसमुत्थायकृत्वास्त्रा  
 नंप्रयत्नतः प्रणम्यमुख्याचार्येणहोमतैवैवकारयेत् तिलैरष्टोत्तरशतंगायत्र्याहोसमाचरेत् ततोविसृज्यदेवेशं

गुरवेप्रतिपाद्यचः गवाःपुच्छं समांलं व्यपुःपुरस्कृत्यद्विजर्पमान् हृष्टेन मनसा स्कंदगृहमागत्य संस्कृतः मिथुनानि  
 द्वादशाष्टौ भूषणाच्छादनादिभिः संपूज्य भोजनं दत्वा गोदानानि च दापयेत् गुरोर्दीपत्यमर्चित्वा वासोभूषणसंयुतं  
 भक्त्या गोवर्द्धनं कृष्णं गोपगोपीसमन्वितं गृहोपकरणैर्युक्तं यथाशक्त्यै च भक्तितः गुरौ संपादयेद्द्वंद्वं क्षिणासहि  
 तं हरिं क्षमाप्य च गुरुं तत्र मुनीं जितशुचि संस्कृतं इष्टैः शिष्टैः सहासीनो वा गयतो विष्णुतत्परः दीपोत्सवे ब्रतामिदं  
 शुचिमानसेन कृत्वानरः सकलसंततिद्विहकारि भुक्त्वा समोगनिचयं सुखसंप्रयुक्तं श्रुते प्रयाति भुवनं मनोजो मुरारिः ॥  
 इति स्कंदपुराणोक्तं कार्तिककृष्णवयोदश्यांगोत्रिवारव्रतम् अत्रत्रयोदशी श्रौतदयिकी आह्वा दिनद्वये तु दयव्यापि  
 नीकृष्णपक्षस्य त्वेन पराकार्याः पश्चाद्यमीह्यमावस्या कृष्णपक्षे वयोदशीः एताः परयुताः कार्याः पराः पूर्वयुतास्त  
 थेत्यादि बहुवाक्यसत्त्वात् अथ कार्तिककृष्णचतुर्दश्यां चंद्रोदये अभ्यंगस्नानं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥ का  
 र्तिके कृष्णपक्षे तु चतुर्दश्यामि नोदये तिलतैलेन कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिरिति मदनरत्ने कालादर्शे च विधूय  
 इति पाठः निर्णयाम्नेते दिने नोदय इति पाठः मयूखे तु नोदय इति इनः सूर्यस्तस्योदय इति व्याख्यातं अत्र च यथा  
 चारं व्यवस्थेति केचित् ॥ इनः सूर्ये प्रभौराज्ञि मृगांकेऽपि प्रकीर्तित इत्यभिधानात् ब्रह्मपुराणेऽपि तैललक्ष्मी  
 जलंगंगादीपावल्याश्चतुर्दशीं प्राप्योतिशेषः प्रातः स्नानं तु यः कुर्यात् धामलोके न पश्यतीति अपामार्गमथोतुं वीप्रप  
 त्नादुमयां परं भ्रामयेत् स्नानमभ्येतु नरकस्य क्षयायैव प्रपन्नादुश्चक्रमर्दकः तथा अपामार्गस्य पत्राणि भ्राम  
 येन्मस्तकोपरि ततश्चतुर्पणं कांठ्यधर्मजस्य नामभिः नारदसंहितायामपि ॥ इपासितचतुर्दश्यामिदुक्षय  
 तिथावपि नागास्य स्वातिसंयुक्ते तदा दीपावली भवेत् तैललक्ष्मीर्जलंगंगादीपावलि तिथौ वसेत् अलक्ष्मी प  
 रिहारार्थं भयंगस्नानमाचरेत् कुर्यात्संलग्नमेतच्च दीपोत्सवदिनत्रयमिति ॥ इंदुक्षयेऽपि संक्रांतावारोपाति दिनत्रय



ये तत्राभ्यंगो न दोषाय प्रान्तः पर्याप्ततुल्य इति । 'अत्र ईषः' 'अमं तमासेन ग्राह्यः' 'येतु  
 यतो न्यत्र रिक्तायां स्नातियो नरः' 'तस्याब्दिकं भवो धर्मो न शयत्येव न संशय इति' दिवो दासीये भविष्यवचनं  
 तन्मुख्यकाले चतुर्दश्यभावेऽपि 'तत्रैव स्नातव्यमित्येव परं' 'यद्यपि कार्तिकव्रतिनां तैलाभ्यगवर्जनमपि नियमे  
 पूक्तं ।' तैलाभ्यंगं तथा शय्यां परान्नं कांस्यं भोजनं 'कार्तिकेव जेयद्यस्तु परिपूर्णव्रती भवेदिति पादौ तथापि  
 अत्र तैलाभ्यंगः स्नातैरपि कार्थ्यो नरकस्य चतुर्दश्यां तैलाभ्यंगं चकारेयत् अन्यत्र कार्तिकस्नार्थं तैलाभ्यंगं  
 विवर्जयेत्' इति तत्रैव प्रतिप्रसवश्रुतेः इयं चतुर्दशी प्रातःकालव्यापिनी ग्राह्या विधूढय इति पूर्वोक्तत्वात्  
 कृत्परत्नावल्यांतु 'दिनोदयप्रातःशब्दयोः समानार्थत्वात् प्रातःकालव्यापिनी ग्राह्या विधूढय इति पूर्वोक्तत्वात्  
 दयव्याप्तौ च पूर्वा ग्राह्या ॥ पूर्वविद्धचतुर्दश्यां कार्तिकस्यासितेरे' 'पक्षेत्रत्यूपसमये स्नानं कुर्यात्प्रयत्नत इति  
 निर्णयान्मुक्तौ कवचनात् दीक्षीतेतु 'दिनद्वयचंद्रोदये चतुर्दश्यभावे अभवै च चतुर्दश्या रात्रितुल्ययो मे स्नान  
 मिति निर्णयसिंहावपि चतुर्थयामगामिनी ग्राह्येत्युक्तं अतएव सर्वज्ञनारायणः तया कृष्णचतुर्दश्यामाश्विनैर्कोद  
 यात्पुरा यामिन्याः पश्चिमभोगै तैलाभ्यंगो विशिष्यते इति कालादर्शेऽपि । मृगांकोदये वलायां त्रयोदश्यां यदा  
 भवेत्' दर्शवामंगलस्नानंदुःखशोकभयप्रदमिति त्रयोदशी निषेधः मयूखेतु दिनद्वयचंद्रोदयव्याप्त्यभावे पू  
 र्वतिर्गौणकाले सत्त्वात् अत्र चंद्रोदयो मुख्यः सूर्योदयोगौणः 'उत्तरभावितात् स्वकालादुत्तरो गौणः कालः  
 सर्वस्य कर्मण इति वचनात् अतएव पूर्वोक्तो द्विविधोऽपि पाठः 'संगच्छते तिथ्यादौ तु भवेद्यावाशसेवृद्धिः परेऽहनी  
 ति वा केन त्रयोदश्यते चतुर्दशी ग्रासप्रेक्षेण चंद्रोदये पारिभाषिकचतुर्दशी सद्भावात् अतएव चंद्रप्रकाशे त्रयोदशी  
 यदा प्रातः क्षयं याति चतुर्दशी रात्रि शेषेऽप्यवमावास्या तदाभ्यंगे त्रयोदशीति' एवं दिवो दासीयेऽपि अत्र विभूतिकामैः

सुगंधितैलेन स्नानं कार्यम् तदुक्तं स्मृतिदर्पणे । चतुर्दशीयाश्वयुजस्य कृष्णस्वात्यक्षयुक्ता च भवेत्प्रभाते स्नानं समभ्य-  
र्च्य नैरश्रकार्थं सुगंधितैलेन विभूतिका मेरिति इदं च स्नानं चतुर्दशीमास्यदिनचतुष्टयं प्रत्यहं कार्यं तदुक्तं पृथ्वीचिंद्रो-  
दये ब्राह्मे । इपेभूते चतुर्दशैकांते केशमेदिने यदा स्वाती तदा भ्यंगस्नानं कुर्ध्यादिनोदये ऊर्जेशुद्धितीया-  
यातियौयस्तु शुभेदिने मानवो मंगलस्त्रायै निवल्क्ष्म्या विज्यते दीर्घर्नराजनादत्र सैषा दीपावली रमतेति । अ-  
यस्नानविधिः तत्रादौ दंतधावनादिकृत्वा ओमधयमलोकदर्शनाभावकाभोभ्यंगस्नानं करिष्ये इति संकल्प्य  
तैलेनाभ्यंगं कृत्वोदकेन स्नायात् ततः स्नानमध्ये सीतालोष्ठसहितानि । अत्र मार्गपत्राणि सतुंगिकानि प्रपुत्रा-  
दुंचमस्तकोपरिवक्ष्यमाणमंत्रेणाभामयेत् अत्र मंत्रः । सीतालोष्ठसमायुक्तं संकटकदलान्वितं हरपापमपामार्गं  
आम्यमाणः पुन पुनरिति ततो यमतर्पणं तत्प्रकारस्तु मदनरत्ने स्कंदपुराणे दक्षिणाभिखोभूत्वा तिलैः स-  
व्यं समाहितः देवतीं तदेवत्वात् वक्ष्यमाणैः श्रयनामभिः । यमायधर्मराजाय मृत्यवे चांतकाय च वैवस्वताय का-  
लय सर्वभूतक्षयाय च औदुंबराय दध्नाय नीलाय परमेष्ठिने वृकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय वैनम इति यज्ञो-  
पवीतिना कार्यं प्रावीनावीतिनाथवा देवत्वं च पितृत्वं च यमस्यास्ति द्विरूपेति अत्र चेहेतू किं बलाच्छुक्लकृण्वति  
लैः सकृत्त्रिरावृत्तादिरूपदेवपित्र्यधर्मविकल्पो द्रष्टव्यः इदं च यमुनायामिति प्रशस्तं तदुक्तं कृत्यतत्त्वाणिवे यां  
काचित्सरितं प्राप्य कृष्णपक्षे चतुर्दशीं यमुनायां विशेषेण नियतस्तर्पयेद्यममिति इदं च तर्पणं जीवत्पितृकणापिका-  
र्यं जीवत्पितापि कुर्वतर्पणं यमभीष्मयोरिति पादोक्तेः अस्यामेव प्रदोषदीपदानं कार्यं तदुक्तं दिवोदासी-  
चे ब्राह्मे । अमावस्या चतुर्दश्याः प्रदोषदीपदानतः यममार्गं वक्ष्यमाणैः कार्त्तिकेनर इति तथा । ततः प्रदोषसम-  
ये दीपान् दधान् मनोरमान् ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भुवनेषु च प्राकारोद्यानवीथीषु प्रतोलनिष्कुटेषु च मंडु-

रासुविविक्तासुहस्तिशालासुचवहीति लेंगे । ततःप्रेतचतुर्दश्यांभोजयित्वातपोधनान् विप्रान्शैवांस्त्वथ  
 परान्शिवलोकेमहायिते दानंदत्वातुतेभ्यस्तुयमलोकंनपश्यति मापपत्रस्यशोकेनभुक्त्वातत्रादिनेनरः प्रेता  
 चतुर्दशीकालेसर्वपापैः प्रमुच्यते अत्रनरकोदेशेनचतुर्वर्तियुक्तदीपदानंकार्थं तत्रपूर्वाभिमुखोभूत्वा दीपंसंपू  
 ज्यदीपदानंकुर्यात् तत्रमंत्रः । दत्तोदीपश्चतुर्दश्यांनरकप्रीतेमया चतुर्वर्तिसमायुक्तः सर्वपापापनुत्तयइ  
 ति पश्चादन्यानपि दीपान्दद्यात् ज्योतिर्ग्रथे । तुलासंस्थेसहस्रांशोप्रभातेभूतदर्शयोः उज्ज्वलज्योतिपादेहंदेहयं  
 न्योमवल्मेनेति तद्दानमंत्रः आग्निदग्धाश्रयेज्जीवियप्यदग्धाःकुलेमम उज्ज्वलज्योतिपादग्धास्तेयांतुपरमंग  
 तिम् तद्विसर्जनेमंत्रः यमलोकंपरित्यज्यआगतायेमहालये उज्ज्वलज्योतिपावल्मप्रपश्यतोब्रजंतुतेइति  
 अस्यामेव नक्तभोजनमुक्तं लेंगे ॥ नक्तप्रेतचतुर्दश्यांयःकुर्याच्छिवतुष्टये नतत्कतुशतेनापिप्राप्यतेपुण्यमीदृ  
 शमिति ॥ पूर्वदिनेप्रदोषेचतुर्दशी स्नानयोगेचोत्तरादिनेचेत्तदा पूर्वदिने प्रदोषेदीपदानादिकृत्वापरेशुः स्ननंका  
 र्थं क्रमानुरोधेनकालवाधस्यान्याप्यत्वात् कृत्यतत्त्वावर्धेभविष्ये ॥ कार्तिकेभौमवारेनुचित्रायुक्ताचतुर्दशी  
 अस्यामाराराधितःस्थानुर्नयेच्छिवपुरंध्रवं अतोभौमवारचित्रानक्षत्रयोगेचयं महाफलेति तत्रैवव्याख्यातं निण्या  
 मृतनु इयंभौमवारयुक्ताचित्रास्या इत्युक्तापुष्करपुराणेत्विदमेव द्रव्यं किंचित्पाठांतरेणलिखितं तस्यपूर्वोद्धृतु  
 पूर्ववत् उत्तरार्द्धतु ॥ तस्यांभूतेशमभ्यर्च्यगच्छेच्छिवपुरंनरइति अस्यांकार्तिककृष्णचतुर्दश्यां हनुमज्जन्मदि  
 नं तदुक्तं आश्विनस्यासितेपक्षेभृतायांचमहानिशी भौमवारंजनीपुवंहनुमंतमजीजनत् इतिकार्तिककृष्ण  
 चतुर्दशीकृत्यानि अथकार्तिकस्यामावास्यादीपावलीतिप्रसिद्धा तत्र प्रातरभ्यंगस्नानंकुर्यात् तदुक्तं कालाद  
 र्शे । प्रत्यूपप्राश्वयुग्दर्शेकृताभ्यंगादिमंगलः भक्त्याप्रपूजयेद्देवीमलक्ष्मीविनिवृत्तये अत्रादिपदेन पंचत्वगुदक

स्नानदेरुपसंग्रहः तदुक्तं पुष्करपुराणे ॥ रवातिस्थितेरवाविदुर्वादिस्वातिगतोभवेत्  
 भृंगविधिर्नरः नराजितो महालक्ष्मीमर्चयन् श्रियमश्नुते भविष्योत्तरेऽपि एवं प्रभातसमये त्वमावास्यां नरा  
 धिप स्नात्वा देवान् पितृन् सम्यक्संपूज्याथ प्रणम्य चेति नारदेनापि तिथित्रये दीपावलिर्वचनाभिधानात् तत्र तै  
 लेलक्ष्मीरित्यादि मंत्रेणाभ्यंगस्नानमुक्तं 'पूर्वत्राश्वयुदशब्दः प्रत्युपे स्वातियुक्तपरः तदुक्तं ब्राह्मे । ऊर्जशुक्रदि  
 त्तायायां तिथिपुस्वातिऋक्षगे मानवो मंगलस्नार्थे नैवलक्ष्म्या वियुज्यते इपेदशैचभूतचकार्तिके प्रथमे दिने च  
 दिस्वाति तदाभ्यंगस्नानं कुर्धदिनोदये कश्यपसंहितायामपि 'दीपावलिप्रथम्योक्तं इंदुक्षये पिसंक्रांतौ रवौ पाते  
 दिनक्षये तद्वाभ्यंगो न दोषाय प्रातः पापापनुत्तये । अतो त्रस्वातियोगं विनाप्यभ्यंगस्नानमुक्तं मात्स्ये पीयं दी  
 पावत्युक्ता दीपैर्नाराजनादन्नसैपादीपावली स्मृतेति अथादित्यपुराणोक्तं दीपावत्यमाकृत्य सनत्कुमार उवाच  
 अमावस्या तु देवेशात् कार्तिके मासिके शवात् अभयं प्राप्य सप्तसुखक्षीरोदसानुषु लक्ष्मीर्दित्यभयान्मुक्तासुखं  
 सुप्तानुजोदरे अतोर्ध्वविधिवत्कार्यमनुज्यैः सुखसुप्तिका दिवा तत्र न भोक्तव्यं मृते बालातुराजनात् प्रदोषस  
 मये लक्ष्मीं पूजयित्वा यथाक्रमं दीपवृक्षास्तथाकार्याः शक्त्या देवगृहेषु च चतुष्पथेशमशाने च नदीपर्वतसानुषु वृक्षमू  
 लेषु गोष्ठेषु च त्वरेषु गृहेषु च वस्त्रैः पुष्पैर्भूषितव्याः क्रयविक्रयभूमिकाः दीपमालापरिक्षिप्तप्रदोषे तदन्त  
 रं ब्राह्मणभोजयित्वा तु संभोज्य च बुभुक्षितान् अलंकृतेन भोक्तव्यं न वस्त्रोपशोभिना स्निग्धैर्मुग्धैर्विदग्धैश्च  
 तां चोर्निवृतेः सहेति ॥ भविष्योत्तरे तु चतुर्दशीकृत्यमभिघायामावास्याकृत्यमुक्तं ॥ एवं प्रभातसमये ह्यमावा  
 स्यां नराधिप स्नात्वा देवान् पितृन् भक्त्या संपूज्याथ प्रणम्य च कृत्वा तु पूर्वांश्राद्धं दधि क्षीरघृतादिभिः भक्ष्यैर्नानाधि  
 धैः सम्यग्भोजयित्वा क्षमापयेत् ततो पराह्णसमये घोषयेन्नगरे नृपः अथ राज्यां वलेलां कोयेथं छेपटामिति लोकश्चापि

पुरे हृष्टः सुधाधवलताजिरे वृक्षचंदनमालाभिरलंकृतगृहेपुरे तथापानरजोद्विक्कनरारमनोहरे नृत्यवादित्रसंघुष्टे  
 प्रज्वालितप्रदीपके अन्योन्यप्रीतिसंहृष्टे दत्ततालकरेजने तांबूलहृष्टवदने कुकुमक्षोदचर्चिते दुकूलपटने पथ्यस्व  
 णिमाणिक्यभूपिते अद्भुतोत्कटशृंगारप्रदाशितकुतूहले युवतीजनसंकीर्णवस्त्रोज्ज्वलविहारिणि दीपमालाकुलरम्ये  
 विध्यस्ताध्यातवंधने प्रदोषेदोपरहितशेस्तवंदिजेनैयुने यात्राविहारसंचारजयजीवेतिवादिभिः क्षुद्रोपसर्गरहिते राज  
 चौरभयोज्झिते मित्रस्वजनसंबंधिमुह्येमाभिरंभिते ततोद्धरात्रसमये स्वयं राजात्रजेत्पुरं श्रवलोकायितुं रम्यं पद्माने  
 वशनैः शनैः महतातूर्यघोषेण ज्वलद्भिर्हस्तदीपकैः सुहृशोयांतुसंपश्यन्कृतरक्षः स्वकैर्नरैः तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यमृद्धिं चैवा  
 ल्मनः शुभां बलिराज्यप्रमोदं चततः स्वगृहमात्रजेत् एवं गते निशीथेतुजेने निद्रांधलोचने तावन्नगरनारीभिः शूर्पङ्गिडि  
 मवादनैः निःक्राम्यते प्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वगृहं गणादिति । कृत्स्नरत्नावल्यांतु सूर्पङ्गिडि मैरिति पाठः अस्यामेवरा  
 त्रौ कौमुदीमहोत्सवइति निर्णयामृते हेमाद्रौ तु चतुर्दशीमारभ्य प्रतिपदं तौ कौमुदीव्रतमुक्तं कौमुदीशब्दव्युत्पत्तिर  
 पीत्युक्ता ॥ कौमोदतिजनोयस्यानानाभावैः परस्परं हृष्टास्तुष्टाः सुखापन्नास्तेनयं कौमुदी स्मृतेति । अत्रैव  
 बन्दिपुराणे पंचदिनसाध्यमपि कौमुदीव्रतमुक्तं ॥ भैत्रेय उवाच कार्तिकः खलु मासो वै सर्वदेवमयो महान् कृष्ण  
 पक्षे विशेषेण तत्र पंचादिनानि तु पुण्यानि ते पुण्यदत्तमक्षयं सर्वकामदं एकादश्यां नरैर्दत्तं दीपं प्रज्वाल्य मूपिका मा  
 नुष्यं दुर्लभं प्राप्य परांगतिमवाप्सालुब्धकोपि चतुर्दश्यां पूजयित्वा जनार्दनं निर्भक्तिः परसंगत्या विष्णुलोकं ज  
 गामसः श्रपाक्यपित्रयोदश्यां दीपान्दत्त्वा परैः कृतान् वेश्यालीलावतीभूत्वा जगाम पदमक्षयम् गोपः कश्चिद  
 मावास्यां पूजां दृष्ट्वा च शार्ङ्गणः मुहुर्जातः प्रजापालो राजराजे श्वरो भवत तस्मादीपाः प्रदातव्यारात्रावस्तमितेरवा  
 गृहे पुसर्वगोष्ठिषु चैव ज्येष्ठावतनेषु च देवानां चैव रथ्यासु शमशाने पुसरस्सु च नाके शिनाशुभार्थाय कार्यं पंचादिनानि तु

पापिनः पितरो ये च लुप्तपिंडोदक्रियाः । चतुर्दश्याममावास्यां पितरः प्राप्नुवन्ति ते दिवा भित्तिशेषः ॥ तत्र श्रीः पूज  
नीया तु मनुष्यैश्च प्रयन्तः श्रीकर्मस्तत्र तैः सर्वैः क्रीडितव्यं प्रयन्तः बंधुभिः सहैतैर्बलाद्गीतनृत्यप्रजागरैः यो हि हर्ष  
प्रयाती हतस्य संवत्सरं जयः द्यूते तु क्रीडिते हानिर्विजयः स्याज्जये ध्रुवं मुखं प्रीतिः सुलाभः स्यात्तस्माद्युतं प्रवर्त्तयेत्  
भोग्यां जितः पुरां शुभस्तथा द्यूतं पितृजितः तेनासौ शंकरो दुःखी सर्वदोमा सुखान्विता श्रिया सार्द्धं जगद्योनिः शेतो विष्णुः  
सुखान्वितः तस्यां रात्रौ जनानां तु अर्थो मुखसुप्तिका । इति सुखसुप्तिकाव्रतं तत्र दीपदानं अमावास्या  
प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या तस्याः कर्मकालेत्युक्तेः दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ परैव दंडैः करजनीयोगोदशस्य स्यात्कदा  
चन तदा विहाय पूर्वद्युः परेद्युः मुखसुप्तिकेति तिथितत्वे ज्योतिर्न बंधवचनात् उभयदिने प्रदोषव्याप्यभावे अर्द्धरात्र  
व्यापिनी ग्राह्या, तस्यां लक्ष्म्या गमनकाललाभात् दिवोदासीये प्रदोषस्य कर्मकालत्वात् ॥ अर्द्धरात्रे अमस्येवल  
क्ष्मीराश्रयितुं गृहान् अतः स्वलंकृतालिप्तादीर्पैर्जाग्रज्जनोत्सवाः सुधाधवलिताः पुष्पमालाज्वालोपशोभिता इति ब्रा  
ह्मोक्ते च प्रदोषार्द्धव्यापिनी मुख्यस्या एककालव्याप्तौ परैव प्रदोषस्य मुख्यत्वादर्थरात्रेनुष्ठेयाभावाच्चेति पूर्वद्युरेव प्रदोष  
व्यापिन्यमावास्याश्राद्धयोग्या परदिने नयदितदा पूर्वद्युरेव प्रदोषे लक्ष्मीं संपूज्य दीपदानं कर्त्तव्यं श्राद्धं तु परदि  
नेऽपराह्णे कार्द्वी ॥ यत्तु अप्यशक्तैः प्रकर्त्तव्यं श्राद्धं पितृपरायणैः प्रदोषसमये राजन्कर्त्तव्या दीपमालिकेति क्रमः स  
पूर्णतिथ्यभिप्रिया नुवा दोनविधिः तत्कर्मकालव्याप्तौ वैलत्वात् संपूर्णतिथौ प्राप्ता खंडातिथावव्याप्त्या विधिनुवादानु  
वादविरोधाच्च अत्र चामात्रात्रिभोजननिषेधेपि रात्रिभोजनं कार्द्वी नियेष्य रागप्राप्तभोजनविषयत्वात्  
विधिस्पष्टे निषेधानवकाशाच्च अथात्र कृत्यं तत्र संध्यासमये लक्ष्मीपूजनमुक्तं लक्ष्म्येन मइति नाम मंत्रेण कार्द्वी  
महाक्ष्म्यां तु तुलसीं पिंडिकां च नंतया वर्जयेदिति पूजनानंतरं लक्ष्मीसूक्तं पठित्वा लक्ष्मीं प्रार्थयेत् । नमस्ते स

वेदेवानां वेरंदासिहरिप्रिये यागतिस्त्वत्प्रपन्नानां सामेभूयात्त्वदर्चनात् । तथाचात्रैद्रकुवेरयोरपि पूजाविधेया तयोः पू-  
जानंत्रौ । ऐरावतसमारूढो वज्रहस्तो महाबलः शतयज्ञाधिपदेवस्तस्माद्द्राघायेतेन मइति कुवेरस्य पूजायां तु । घ-  
नदायनमस्तुभ्यनिधिपद्माधिपायच भवंतु त्वत्प्रसादेन धनधान्यादिसंपदइति अथ लक्ष्मीपूजाप्रयोगः देशकालौ  
संकीर्त्याऽस्यादीपावल्यामवास्यायां माऽलक्ष्मीनिवृत्तिपूर्वकस्थिरलक्ष्मीसर्वसौख्य सौभाग्यावाप्तये सर्वौग  
संपन्नलक्ष्मीपूजनं करिष्ये इति संकल्पं विधाय स्वस्त्ययनपूर्वकं गणपतिपूजां विधाय लक्ष्मीपूजयेत् ॥ याश्रीः प-  
द्मासनस्याविपुलकटितटीपद्मपत्रायताक्षी, गंभीरावर्तनाभिस्तनभरनमिताशुभ्रवल्लोत्तरीया लक्ष्मीर्दिव्यैर्गजैर्द्वैर्मे-  
घाहनं ॥ एहो हि विभ्यज न निमले कमलालये नित्यं सापद्महस्ता मवसतु गृहे दिव्यमंगल्ययुक्ता इति ध्यात्वा ओं भूर्भुवः  
लाधारं नमं नमः त्रामिमां त्रितं दूरयावाश्रमहरं पादं मे प्रतिगृह्यतां इति पादं रत्नाकरसमुद्भूतं रत्नभूषाभिभूषिते  
निधीनामधिपे त्वंहि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इत्यर्घ्यं शीतलं जलमानीतं कपूरैरालसुगंधितं एतदाचमनीयार्थं सालिलं  
प्रतिगृह्यतां इत्याचमनं स्नानं तव महालक्ष्मि कर्पूरगुरुवासितं सुतीर्थेभ्यः समानीतं स्नानं तस्मिन् प्रतिगृह्यतां इ-  
ति स्नानं । तंतु संतानं सनंदं कलाकौशल्यनिर्मितं सर्वांगाभरणैश्च श्रेष्ठं वसनं परिगृह्यतां इ-  
ति स्नानं । तंतु संतानं सनंदं कलाकौशल्यनिर्मितं सर्वांगाभरणैश्च श्रेष्ठं वसनं परिगृह्यतां इति वस्त्रं । मलयान्च  
भूतं प्रद्मार्थैः कुमुदं नमः इति पुष्पं गंधसंभारं सनंदं श्रेष्ठं वसनं परिगृह्यतां इति वस्त्रं । अक्षतानं रविदाक्षिणक्षेत्रे शसहोदरे  
नंदनोद्यानसं इति धूपं सुरासुरनरानां दिधूपदेवि गृहाण मे इति धूपं

मासैडमंडलाकारं चंद्रविवाग्निजेजसे निधानं दिविदीपोयानिर्भतस्तवभाक्तः इतिदीपं देवतालपगाताभ्रलता  
 लाधारसंभवम् षोडशाकारसंभारनैवेद्यं त्रिथेनमः इतिनैवेद्यं स्नानादिकं विधायापियतः सिन्निरयाप्यते ए  
 तदाचमनं दत्तं महालक्ष्मिप्रगृह्यतां इतिपुनराचमनं पातालतलसंभूतं वदनां भोजभूषणं नानागुणारामा  
 क्षीर्णैतांब्रूलदेवितेनमः इतितांब्रूलं नारिकेलंसनारंगंकदलीमातुलंगं देशकालोद्वयंपेदगृहाणफलमुत्तम  
 इतिफलं स्वर्णप्रदपदांभोजसमर्पितमिदं वसु यथाशक्त्यागृहाणत्वमनंतफलमुद्वये इतिदक्षिणाद्रव्यम् अ  
 थांगपूजा अचलायै नमः पादौपूजयामि चंचलायै नमः जानुनीपूजयामि कमलायै नमः कटिपूजयामि हरियक्त  
 भूथेनमः उदरं पूजयामि ललितायै नमः भुजौपूजयामि कमलायै नमः हृदयं पूजयामि उल्लंघित्येनमः कं  
 ठपूजयामि अमलायै नमः मुखपूजयामि त्रिथेनमः शिरः पूजयामि ॥ ततः कुबेरपूजा ओं भूभुवः स्वः  
 कुबेरइहागच्छ इतिकुबेरमावाह्य कुबेराय नमः इतिमंत्रेण पाद्यादिभिर्दिक्षिणांतं पूज्य प्रार्थना । कुबेरा  
 यं नमस्तुभ्यं निधिमन्त्राधिपायच भवंतुत्वत्प्रसादेन धनधान्यादिसंपदः ततो ऽ गस्त्यपूजा । ओं भूभुवः स्वः अग  
 स्त्यइहागच्छ अगस्त्याय नमः इतिपाद्यादिभिर्दिक्षिणांतं पूज्य प्रार्थना । काशपुष्पप्रतीकाशचिह्नमारुतसंभव मि  
 त्रावरुणयोः पुत्रकुंभयोर्नेनमोस्तुते अथेद्रपूजनं । ओं भूभुवः स्वः इहागच्छ इत्यावाह्य । ओं इंद्राय नमः इतिपा  
 द्यादिभिः संपूज्य प्रार्थनांकुर्यात् । विचित्ररावणस्यायपोलोम्यालिंगितायच भास्वकुलिशहस्ताय सहस्रश  
 येतनमः इतिसंपूज्य । श्रीसूक्तपाठंकुर्यात् । ओंहिरण्यवर्णाहिरिणीं मुयर्णरजतम्रजं चंद्राहिरण्यविंद्यं गामं शंखपुत्रानन् २ अथपूजा  
 दोममावह १ ताम्मेत्रावहजाते दोलक्ष्मीमनपगामिनीं यस्यांहिरण्यविंद्यं गामं शंखपुत्रानन् ३ कांसोरिमनांहिरण्यत्रकारामां धीगन्ध  
 रथमध्याहस्तिनादप्रमोदिनीं त्रिथेदीनामुपवृथश्रीमानंदविजुपतां ३ कांसोरिमनांहिरण्यत्रकारामां धीगन्ध



तीवृप्तान्तर्पयंती पद्मस्थितापद्मवर्णातामिहोपकथयेश्रियं ४ चंद्रप्रभासांशशसाज्वलंतीश्रियंलोकेदेवजुष्टा  
मुद्रारां तांपद्मेनेमिशरणंप्रपद्येअलक्ष्मीमेनइयतांत्वांष्टणोमि ५ आदित्यवर्णेतपसोधिजातोवनरूपतिस्तव  
क्षोथविल्वः तस्यफलानितपसानुदंतुमयाआंतराथावाह्याअलक्ष्मी उपैतुभांदिवसखः कीर्तिश्रमणिनासह ६  
दुर्भूतासिराष्ट्रेस्मिन्कीर्तिवृद्धिददातुमां ७ क्षुत्पिपासामलाज्येष्टाअलक्ष्मीनाशयाम्यहं अभूतिमसमृद्धिचसर्वा  
श्रनुदमेगृहात् ८ गंधद्वारादुराधर्षानित्यपुष्टांकरिपिणी ईश्वरीं सर्वभूतानांतामिहोपवहयेश्रियं ९ मनसःका  
मनाकूत्तिवाचःसत्यमशीमहि पशूनांरूपमन्यस्य मयिश्रीःश्रयतांशः १० कर्दमेनप्रजाभूतामयिसंश्रमक  
ईमाः श्रियंवासयमेकुलमातरंपद्ममालिनीं ११ आपःस्वजंतुस्त्रिगधानिचिह्नीतवसमेगृहान् निजादेवीमात  
रंचाश्रियंवासयमेकुले १२ आर्द्रापुष्करिणींपुष्टिसुवर्णाहेममालिनीं सूर्याहिरण्मयीलक्ष्मींजातेवेदोममावह १३ आ  
र्द्रापुष्करिणींपुष्टिपिंगलापद्ममालिनीं चंद्राहिरण्मयीलक्ष्मींजातेवेदोममावह १४ ताम्मआवहजातेवेदोलक्ष्मीमनप  
गामिनीं यस्याहिरण्यप्रभंतगावोदास्यश्वावन्विदेयंपुरुषानहं १५ इतिमूक्तंपठित्वा पुष्पांजालेंसमर्पयेत् ततो  
नीराजनं । सुरासुरशिरोरत्नप्रभातारकितक्रमे तवसौभाग्यसंसिद्धैकुंजीराजनरमे इतिनीराजनम् दक्षिणे  
दक्षिणकरेस्वभक्तानांवरप्रदे करोमि तेसदाभक्त्याविष्णुक्रांतप्रदक्षिण इतिप्रदक्षिणांकृत्वा प्राणायामंकुर्यात् ततः  
सर्वत्रदीपान्प्रज्वल्य ॥ दीपवृक्षास्तथादेयाःशक्त्यादेवगृहेपुच गोपुरोद्यानैचेत्यपुनर्दापर्वतवेशमसु वृक्षमूलेपुगो  
ष्टेपुचत्तरेपुगृहेपुच मंदुराकरिशालायांक्रयविक्रयभूमिपु वस्त्रैःपुष्पैर्भूषितव्याःक्रयविक्रयभूमिकाः सर्वत्रदीपदाने  
मंत्रः अग्निर्ज्योतीरविर्ज्योतिश्चंद्रोर्ज्योतिस्तथैवच उत्तमोर्ज्योतिर्दीपज्योतिर्नमोस्तुते एवंदीपदानंकृत्वा  
महालक्ष्मींप्राप्येत् नमस्तेसर्वलोकानांवरदासिहरिप्रिय यागतिस्त्वत्प्रपन्नानांसोमभूयात्त्वदर्चनात् यालक्ष्मी

पंचपञ्चात्तयेऽग्रे महालाक्ष्मि नमस्तुभ्यं सुखरात्रिं कुरुष्व मे पर्वकाले महायोरेयन्मया दुष्कृतं सुखरात्रिप्र  
 भोगेन नोत्सृज्योपेह तु यारात्रिः संवभूतानां याचदेवेष्ववस्थिता संवत्सरप्रियायाचसाममास्तु सुमंगला मा  
 नान्यमग्रे देवानां दिवानां मृद्वि संभवा आस्याता भूतले देवि सुखरात्रि नोस्तुते इति दीपावलिकृत्य अस्यां भानु  
 भोगमार्क्यारस्यातिनक्षत्रायुष्मयोगसहितायां स्वाति संपातयोगलकोज्योतिःशाले ॥ भानुभोगमार्क्यारपुकार्तिके  
 दुःस्योभयेन न्यायुष्मान् स्वातिसंयुक्तो नृपनाशः पशुक्षयः अस्योपपत्तिः शालिहोत्रे अश्वयुक्शुक्लपक्षेतिथौ द्वितीया  
 दिके च तरात्रं यदयारूपेण कास्याति तारावडवारूपेण सूयं स्य वहतिरथ साभारेणाक्रांता क्रुद्धाऽश्वान्निरीक्षते भी  
 र्दणैः तेन तेजः सत्यं लं च गृह्णाति तस्मात्स्वात्युपातो त्यासाऽधिपानामश्वानां महती पीडा भवति एवं च सप्त  
 रात्रं स्यातेः संपातगणनिर्दिष्टः तत्र दिवा करिणेरस्पृष्टा वाजिनोरदयाः ॥ पूर्वोत्कारिष्टं शंका पहतयेन वरा  
 त्रत्ररुणोक्तो वाजिनाराजनाविधिगृहमखेन सहितः काश्यः विष्णुधर्मोत्तरोक्तं स्वातिस्नानमपि काश्यं कृष्णचतु  
 दश्यादिशुक्लद्वितीयांति दिनचतुष्टये पंचभंगस्नानमभ्यंगपूर्वकं महालक्ष्मीनाराजनसहितं विधेयमेवं कृते पूर्वोत्कारि  
 ष्टं शंका निवृत्ता भवतीति अस्यामेव कार्त्तिकामायां पद्मपुराणे पातालखंडोक्तं केदारगौरीव्रतं दाक्षिणात्याः स  
 माचरन्ति तत्रायं विधिः ओमयेदं गुणविशेषविशिष्टायामस्यांतिथौ मनोवांछिता विच्छिन्नसंपत्त्याप्त्यर्थं दारिद्र्यदुःखदुः  
 स्वप्नादिप्रशमनार्थं पुत्रपौत्राभिद्वयार्थं आयुरारोग्याभिद्वयार्थं श्रीकेदारगौरीप्रीत्यर्थं यथाशास्त्रज्ञाननयथाभि  
 लितोपचारैः पुरुषभूक्तसहितपुराणोक्तमंत्रैः श्रीकेदारगौरीव्रतांगभूतं तत्पूजनं करिष्ये तत्रादौ प्रथमाब्दे नि  
 मिषप्रतापसिद्धिर्धनगणपतिपूजनं स्वस्तिपुण्याहवाचनं च करिष्ये इंद्रवंशमंत्रस्य मधुच्छंदः ऋषिर्द्रोदेवता गायत्री छंदः  
 इंद्रावाहनं विनियोगः उदंगो विध्वत्स्थिरिह वामहे जनेभ्यः जुनेभ्यश्चस्माकमस्तु केवलः इंद्रइहागच्छत्यावाह्य

पूजयेत् ॥ अग्निदूतामिति - काण्वोत्रमेधातिथिर्ऋषिरग्निदेवता ॥ गायत्रीछंदः अग्न्यावाहनेविनियोगः ॥ अग्निं  
 दूतं दृष्ट्वा महेहोतारं विश्वेदसं अस्य यज्ञस्य क्रतुः ॥ अग्ने इहागच्छ ॥ यमाय सोममित्यस्य यमऋषिर्धर्मो देवता  
 त्रिष्टुप्छंदः यमावाहनेविनियोगः यमाय सोमसुतयमाय जुहुता हविः ॥ यमं हयज्ञौ गच्छत्यग्निं अरं कृतं यम इहा  
 गच्छ ॥ मोषुण इत्यस्य गौरऋषिर्ऋषिर्ऋतिदेवता गायत्रीछंदः ॥ निऋत्यावाहने विनियोगः मोषुण परा  
 परातिर्ऋतिर्ऋतेऽहोणावातयदीदणथासह निऋते इहागच्छ तत्वायामीत्यस्य शर्कऋषिः वरुणे देवता त्रिष्टुप्छंदः  
 वरुणावाहने विनियोगः तत्वायामित्रह्मणा वंदमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः अहेडमानो वरुणो हवो धुरुसंश्रुमा  
 न आंयुः प्रमोषीः वरुण इहागच्छ तव वायो मंत्रस्य विश्वं पांगिरसऋषिर्वायुदेवता गायत्रीछंदः ॥ वायोरावा  
 हने विनियोगः ॥ तव वायोऋषस्त्यतैत्त्वष्ट्रा मातुरद्रुतः अवासां वृणीमहे वायो इहागच्छ आप्यायस्विति  
 गौतमऋषिः सोमो देवता गायत्रीछंदः सोमावाहने विनियोगः आप्यायस्व समेतुतो विश्वतः सोमवृण्यं भवावा  
 जस्य संगये सोम इहागच्छ तमीशानमिति गौतमऋषिर्ऋशानो देवता जगतीछंदः ईशानावाहने विनियो  
 गः तमीशानं जगत्तत्स्थपस्पतिं धियं जिन्वमवसेदूमेह वयं पूषानो यथावधेयसामशद्वधे रक्षिता पायुरदब्धः  
 स्वस्तये भो ईशान इहागच्छ मम पूजां गृहाण एवं समस्त लोकपालानामासनादि पूजां कुर्यात् ततो नंदिकेशं गुण  
 शपूजनं चंपौ चोपचारैः कुर्यादिति प्रथमवर्षे द्वितीयादौ तु तिथ्यादिसंकीर्त्य मम सकला भीष्ठा सिद्ध्यर्थं केदार  
 गौरी त्रितैत्तपूजनमहं करिष्ये ततो ध्यानपठेत् ॥ त्रिलोचनं चतुर्बाहुं चंद्रार्धकृतशेखरं गौर्यो लिंगितवामांगं वृष  
 भोप रिसंस्थितम् १ गौरि संहिताय केदाराय नमो ध्यानयुक्तं पुष्पं समर्पयामिनमः ॥ सहस्रशीर्षो पुरुष आगच्छ  
 देवदेवेश उभयासहितप्रभो केदारनामकस्वामिन् सर्वकामफलप्रद आवाहनं ॥ पुरुष एवेदमिति सिंहा नानामिदां दिव्यं

तत्तत्कांचनसन्निभं ददामि ते भवानीशसंसारार्णवतारकः गौरीसहितायै केदाराय नमः आसन । एतावानस्थानं  
गांगजलं समानीतं सुवर्णकलशे धृतं पाद्यं गृहाणे देवेश शस्ये देवनमस्कृत इति पाद्यं । त्रिषादूर्ध्वं । मंदाकिन्याः स  
मानीतं सुशीतलभिदं जलं मयोपपादितं देवगृहाणा च मनीयकं इत्याचमनं । ततो विराडजायत अर्धगृहा  
ण देवेश गंधपुष्पाक्षतैर्वृतं मुक्तारल्लादि संयुक्तं कृपया जगदीश्वर । इत्यर्घ्यं । यत्पुरुषेण । स्नानं पञ्चामृतैः सम्य  
ग्विधाय सुसमन्वितं मया दत्तं गृहाणे शस्ये कव्यकामफलप्रद इति पंचामृतस्नानं । आप्यायस्वेत्यादि । वेदोक्तं मंत्रैः  
पंच ब्रह्मादिभिर्मंत्रै रचितं जान्हवीजलं ममोपरि कृपां कृत्वा गृहाणे सुसत्तम इति शुद्धोदकस्नानं । तं यज्ञमिति मृदुसु  
क्ष्माणि वस्त्राणि टुकूलानि मया प्रभो आनीतानि त्वदर्थं गृहाणे सुसत्तम इति वस्त्रं । तस्माद्यज्ञात् संभृतं कर्पासकृत  
तंतूनां संयुक्तं विधिना ततः अस्त्या त्वदर्थं मानीतं गृहाणे सुसत्तम इति यज्ञोपवीतं । अनर्घ्यं हे मंसंयुक्तं मुक्तामणि  
विभूषितं अनर्घ्याभरणं दिव्यं गृहाणे परमेश्वर इत्याभरणं । तस्माद्यज्ञात् सर्वहुतऋचः सामानिः श्रीगंधागुरुकु  
पैरं कुंकुमेन समन्वितं । कस्तूरीचदनाढ्यं च गंधतोषितमीश्वर इति चंदनं । तस्मादश्वा- अक्षतान्धवलान्देवश्रा  
लितं दुलसं भवान् । गृहाणे पर्वतीनाथ कृपया परमेश्वर इत्यक्षतं । तं यज्ञमिति कमलं सेवती पुष्पं विल्वपत्राणि  
शंकरः मयार्पितानि तेनाथ गृहाणे सुसत्तम इति पुष्पं । अथांगपूजा- शंभवे नमः पादौ पूजयामि शिवाय नमः  
गुल्फौ- पूजयामि रुद्राय नमः । आनुनी पूजयामि । भीमाय नमः । जंघे पूजयामि अभीष्टदायिने नमः । ऊरून्  
जयामि सर्वज्ञाय नमः । कटिं पूजयामि पशुपतेय नमः । नाभिं पूजयामि उमापतेय नमः । हृदयं पूजयामि नीलकंठाय नमः ।  
कंठं पूजयामि सर्वास्त्रधारिणे नमः । मूर्ध्नि पूजयामि सदाशिवाय नमः । सर्वांगं पूजयामि तत्पुरुषं व्यदधुः ।  
शांगं गुग्गुलुधूपं कोलागुरुसमन्वितं धूपं गृहाणे देवेश मनःशोकविनाशन । धूपं ब्राह्मणोऽस्य- गोधूतेन समायुक्तं

कार्पासकृतवर्तिकं दीपायैतेमयादत्तंवाह्निनायोजितंप्रभो इतिदीपं चंद्रमामनसः शर्कराघृतसंयुक्तकपूरैरालस  
 मन्वितं मयानिवेदितंदेवैर्नैवंधंप्रतिगृह्यतां इतिनैवेद्यं नाभ्याआसीत् इदंफलंमयादेवस्थापितंपुरतस्तव  
 तेनेमुकलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि इतिफल सप्तोस्यासन् दक्षिणार्थेतुयत्नेनसुवर्णरजतव्रजं मयानि  
 वेदिततुभ्यंव्रतसाद्रुण्येहेतुये इतिदक्षिणा नानारत्नसमायुक्तंनानाचित्रोपशोभितं मयानिवेदितंभक्त्याआर्पितं  
 कंप्रतिगृह्यतां इतिनीराजनं प्रदक्षिणा नमःकेदारदेवायनमस्तेशूलपाणये नमःसर्वात्मनेतुभ्यंभक्त्यावांछितं  
 प्रद इतिनमस्कारः । अज्ञानाज्ज्ञानतोवापियद्व्रतंतुमयाकृतं न्यूनातिरिक्ततत्सर्वसंपूर्णिकुरुशंकर इतिप्रार्थ  
 ना । नंदीश्वरायवान्दत्त्वाचंडीश्वरायतंडुलान्दद्यात् । व्रतंकरोमिदंशेवशत्वद्रक्तस्त्वत्परायणःगौरीकेदारभवतुस  
 मांसत्वप्रसादतः डोरकंबंधनं आचार्यपूजनं उद्यापनदानमंत्रश्च ॥ शतपूरिकयोपितान्फलतांबूलामिश्रितान्  
 उद्यापनंगृहाणत्वकेदारवरदोभव नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेजगतांपते गौरीपतेनमस्तुभ्यंभ्यत्राहिमांपरमेश्वर इतिक्ष  
 मापनं । इतिगौरीकेदारव्रतपूजनं श्रयकथा । पुरातुऋषयःसर्वे नेमिपारण्यवासिनः शौनकाद्यामहात्मानः स  
 र्वशास्त्रविशारदाः तीर्थयात्राप्रसंगेनगंगाद्वारमुपागमन् तन्नात्ताः कृतजया विधिवदक्षिणाददुः ॥ यावत्सुखोप  
 विष्टास्तेहर्षनिर्भरमानसाः अदूरेददृशुस्तत्रसूतंशास्त्रार्थकोविदं ददर्शसोपितांस्तत्रऋषीन्विगतकल्मषान् न  
 नामंदंडवद्रत्यतैश्चापिपरिपूजितः तेचक्रुस्तथातिथ्यकुशलप्रश्नमेवच सुखोपविष्टंतसूतंप्रच्छुरिदमादरात्  
 ऋषय ऊचुः सूतसूतमहाप्राज्ञचिरंष्टोऽसिसुव्रत कस्मिंस्तीर्थथादेशेकालेयंविहितरत्वया त्वद्वर्शनेनातिसौख्यं  
 प्राप्तंहिपरममहत् किंचिद्विज्ञप्तुमिच्छामस्तच्छृणुज्वमहामते त्वयोकाविविधाधर्मास्तथानानाविधाः कथाः व्रता  
 निचविचित्राणिमनोरथकराणिच इदानींवदन-मूत व्रतंपरमपावनं यत्कृत्वासर्वसिद्धिः स्यान्नराणांवाञ्छितप्रदा

सूतउवाच साधुष्टमुनिवराव्रतदं व्यासहादुतं ममापिकथितुं हर्षो जायते नात्र संशयः अस्ति ते कदारगैरिति त्रिवृतं  
परमकामदं विष्णुना कथितं तदस्यैलक्ष्म्या शब्ध्यतैव च ऋषय उचुः केन प्रकाशितमस्य विधानं तस्य कीदृशं देवता  
काचपूज्या स्यात्सर्वविस्तरतो विद सूनउवाच आंध्रदेशपुरा कश्चिद्ब्रह्मो भूच्छास्त्रकोविद नाम्नाभास्करश्चर्मतिस्व  
कर्मपरिनिष्ठितः आकचिनोपि सद्भूतः कुटुंबपरिपालयन् सत्यव्रतीति तस्यासीद्धार्या परमशोभना कन्या द्रव्यं सु  
तैश्चैकश्चंद्रशर्मैति विश्वश्रुनः कमलाविमलचेति नामनीति तयोः पृथक् ते कदाचिद्वनं यते ईदृशार्थतपोधनाः भ्रमं त्यो  
च वने तस्मिन् क्रीडित्यौ च परस्पर । तावत्सौ गंधिको वायुस्तयो रंतिकमागमत् । कुतो यं वायुरायाति चित्तं यंत्यौ पुनः पुनः  
प्रयाते तेन मार्गेणावद्योत्पन्नस्स चानिल दृष्टशते गणेशं वै पूरतो द्वारपालकं गणेशोऽपि तदा प्राह वचनं द्विजकन्यके वा  
न मेतदुर्विलंध्यं स देवासुरमानवैः विशेषतो महेशेन देव्या चापि सुरक्षितं अतः परं न गंतव्यमीश्वराज्ञा बलीयसी  
स्थीयतां तावदत्रैव नियमाद्गम्यते मया देव्यै देवाय च मया युवाभ्यामागतं त्विति गणेशोऽपि तदा गुह्यामात्रे सर्वस्यैव  
दयत् श्रुत्वा वाक्यं गणेशस्य देवी प्राह गिरे सुता गच्छानयं द्विजं सुते पश्येतां मम पूजनं इति श्रुत्वा गणेशेन गु  
च्छतां द्विजकन्यके सहैव धनभारेण कंदमूलफलादिना शरीराच्छादनं चैव तयोः किंचिन्न दृश्यते कौपीनमात्रमेवा  
सीत्कैवल्यगुह्यगुप्तये तथैव ते गृहीत्वा ज्ञानात्तरंतिकमागमन् देव्यापि दृष्टं तद्युग्ममतिदं निंधुधातुरं एतां स्मिन्नं  
तरे चैव ते कन्येशु भलक्षणे चक्राते दंडवद्रूपमौ प्रणमं चोचतुस्तथा कन्यै उचतुः मातः कमलपत्राक्षि किमिदं क्रियते  
त्वया । कृपया वद देवेशि सर्वज्ञा सिन संशयः अद्य नौ सफलं जन्मजीवितं च सुजीवितं देवित्वदर्शनादेव धन्यौ तोषितं  
रीचनौ नन्नातुं शक्तिररमा कमस्ति काचिज्जगन्मये पार्वत्युवाच व्रतं कंदारगौर्य्या स्थं क्रियतेऽद्य मया शुभं य  
स्यानुष्ठानमात्रेण लभ्यं ते सर्वसिद्धयः इदं साक्षात् महेशेन कथितं कृपया भम यस्मिन् कृते सर्वे सिद्धिस्तदिदं क्रियते मया

कन्येयुतुः वदमात कथंकार्थव्रतं परमपावनं कस्मिन्देवैतयामासेदेवताकांप्रपूजयेत् देव्युवाच आश्वि  
 नस्यासितेपक्षेत्रमावास्यायदाभवेत् तस्यांव्रतमिदंकार्थयथोक्तंशंभुनापुरा प्रथमेब्देयदाकार्थतद्दत्तदामितपो  
 धने कृत्वाकार्पाससूत्राणिदेशवचप्रयत्नतः कृतानिचकुमार्याथप्रक्षालयविमलोदकैः तत्संख्ययाथपत्राणिक्रमु  
 कस्यफलानिच तत्संख्यायाहापूजांश्रुत्तव्यावैप्रयत्नतः नानाविधानिपुष्पाणिऋतुकालोद्भवानिच सूर्पवंशम  
 धैकसौभाग्यद्रव्यसंयुतं शूलक्षमेकंनारिकेलैर्नवयंकालसंभवं एवंसंभृत्यसंभारानततः पूजांसमाचरेत् सौ  
 वर्णाप्रतिमाकार्थ्याशिवस्याविवकयासह तस्यांशेसूत्रदशकंविन्यसेच्चसुशोभनं पूजनंविधित्रत्कार्थ्यधूपदीपादि  
 मिःकमात दक्षिणांचयथाशक्त्यादद्याद्देवस्यतुष्टये विप्रः पुरुषसूक्तेनपूजयेत्क्षीपराणजैः एवंसंपूज्यविधिवद्भो  
 जयेद्द्विजदंपती सापूजनैवकरयापिदद्याद्विप्रायदक्षिणानैवेधंस्वयमंश्रीयातांबूलचविशेषतः वर्षमध्यैकार्ये  
 सिद्धिर्भवत्येव न संशयः वर्षद्वितीयेतत्सर्वद्विजायप्रतिपादेत् एकाविंशतिसूत्राणिसपणानिफलातिच अपूपा  
 श्रवकंनव्याएकाविंशतिसंख्यया विधिनानेनकर्तव्यंव्रतं परमपावनं सूतउवाच इतिश्रुत्वागर्चोदेव्यास्तेकं  
 न्यैशुभलक्षणे ययाचतुर्व्रतं देव्याभक्त्या परमयामुदा तथेत्युक्तातददेवीकारुण्यहृतमानसा ददौतयोर्विधाने  
 नययोक्तंशूलपाणिनं न्यग्रोधसूक्ष्ममूलानिफलानिचदलानिच आनीयसत्वरंतवप्रत्येकंदेशं संख्यया अपूपा  
 श्रफलान्यत्रमृगमयाः शुभलक्षणाः माल्याभोवेदहत्याश्रकुसुमैः पूजतंकृतं कुसुमानांकेसराणितांचैवाक्षतारं तथा  
 एवंसंपूज्यविधिवद्देवीरीपुनरुवाचते वध्यतांस्वकरेसूत्रंनैवत्याज्यंकदाचन इममिंधनभारं चकंदमूलफलानिच गृ  
 हीत्वागम्यतांसंपथ्यान्नवविलोकयेत् तथेत्युक्ताचतेकन्येप्रयातेस्वगृहं प्रति तत्सर्वव्रतं सामर्थ्याद्विध्यसमभव  
 तदा अपूपाश्रवसंजातादिव्याः षड्संयुताः तानिसर्वाणिवासांसिक्षणात्कोशेयतांयुः समाप्येधनंभारिरस्तुस्वर्णे

भारस्तदाभवत् मात्रादृष्टतत्सर्वहर्षताविस्मिताभवत् 'माताप्रोवाचैककन्येकिमिदंभात्यपूर्ववत्' किंकृताकिंहुतंजहं  
 युवाभ्यांकिंतपःकृतं इतिमातुर्वचःश्रुत्वा तेकन्येप्रोचंतुस्तदा कन्येऊचतुः 'नजहंनहुतीकिंचिन्नवकिंचित्तपःकृतं भवानी  
 शंकरोविद्वानन्यदंवंकदाचन ताभ्यादंतव्रतमिदंप्रसन्नाभ्यामनोरमं । तेनाभूत्सर्वसपत्तिरियमातर्नसंशयः । त्वम  
 प्यंव्रतमिदंक्रुरुष्वयतमानसा सूतउवाच । तदासत्यव्रतोचक्रव्रतंकन्योपदाशतः । तथैवतत्कुलंजातंधनान्यसमा  
 कुलं अथैककन्येजतेविवाहार्थेयथोचिते राजानौद्वौसमायातौपद्माकरसुधाकरौ दक्षिणापतिरेकश्चउत्तरेशस्त  
 थापर। द्वाभ्यांकन्याद्वयंदंतव्रतस्यास्यप्रभावतः । पद्माकरेणकमलानीतास्वसदनंप्रति सुधाकरेणविमलाप्राप्ताती  
 वसुसंश्रमात् ताभ्यांतक्रियतेनित्यंव्रतंपुरमभक्तिः । एकदातूपविष्टासास्वगृहेस्त्रीगणैर्धृता स्त्रीभिस्तामिस्तत्र  
 दृष्टतद्वस्तेतत्सुडोरकं ताऊचुःकिमिदमद्रे डोरकस्याविभूषणं कितेनसातिरौक्ममाणिभूपणांनिशुचिस्मिमे नाना-  
 विधानिरत्नानित्वद्देहिकिलसुंदरि आकर्षयसत्यव्रतयास्त्रीभिरीरितमाश्रुतः । निष्कास्यसूत्रतद्वैवाद्वाविनोथस्य  
 गौरवात् नैवचास्यफलपुण्यकदाचिदृश्यतेपुरा । सत्यव्रतायोस्तद्वाग्यक्षणात्तत्क्षीणतांययौ यथापूर्वमभूत्सर्वभा  
 ग्येविलयतांगते शाकवल्लीफलैर्नित्यंक्रियतेभोजनादिकं । अथभोक्तुंयदानैवकिंचित्सासुतमव्रवीत् । भगिन्यो  
 तेचंद्रशर्मन्वत्तेतदृपतेगृहे तयोःसमीपंगत्वाचकिंचिद्विद्वद्व्यर्थमानय । मातुर्वचनमाकर्ष्यचंद्रशर्माद्विजोत्तमः । प  
 द्माकरस्यनृपतेर्नगरंप्रथमंययौ भगिनीकमलाग्रव्रत्तेपतिदेवता सतन्नगरमासाद्यनदीतीरेवहिःस्थितः दास्य  
 स्तुतस्यानीरार्यमागताःशतशस्तदा तंचदासीगणंदृष्ट्वाप्रत्युवाचद्विजपमः । युष्माकंस्वामिनीयास्तिममसाभगिनीशु  
 भा आताहंबंद्रशर्मैस्तिस्तस्याश्रवानिवेद्यताः । तास्तुतस्योपहासंतुचक्रुर्नानाविधतदा । आतृत्वैनवयोग्योसिपश्य  
 वैभवमात्मनः तन्मध्येचाभवत्येकाशुभाचारासुलक्षणा । द्विजवर्धमहाभागतवादे शंव्रवीम्यहं सासमागम्यतत्सर्वं



कमलायन्यवेदयत् तत्समाकर्ण्यकमलातसमानायसत्वरः अकिंचनारुतिदृष्टाभ्रातरभ्रशदुबेलः तस्याश्रवैभवदृष्टा  
 सोपिलज्जानताननः नीलातंग्रहमध्येतुवहुसन्मानपूर्वकं दिवसान्यथसप्ताष्टौसमास्यायप्रयत्नतः ततः पंचदशाहेवकु  
 त्वापथेयमुत्तमं हिरण्येनसमायुक्तं दत्त्वा तस्मैव्यसर्जयत् प्रायेयुतद्रुहोत्वासत्रतस्थोद्विजपुंगवः गच्छन् शनैस्तुमार्गेण  
 तृपयापरिपीडितः तावद्ददर्शविमलाद्विजः पुष्करिणीशुभाः तदेविव्यस्यपार्थेयस्वयंजलमथाग्रहीत् तावज्जुजलवीची  
 भिर्हृतभक्षणेनहि पुनः प्रायाच्चंद्रशर्माभिगीनीसदंनप्रतिनिवेदयामासतदायद्रुतं पथिकौतुकं श्रुत्वासापुनरेवान्य  
 द्विरण्यं प्रददौ तथा पादत्राणे हिरण्यं सधृत्वा सुप्रयचौद्विजः पादत्राणे च मार्गे तत्पंकजैर्मग्नक्षणेनहि पुनरेवसमा  
 यातोभिगीनीं प्रति सद्विजः तद्रुतं सर्वमाचष्टभगिन्यै ब्राह्मणपंभः तन्निशम्याथविमलापुनरेवधनं ददौ निक्षिप्ययं  
 ष्ठिमध्येतद्भृत्वायाष्टिप्रतास्थिवान् यावन्मार्गे समागच्छ्याष्टिमादाय सत्वरः तावत्कश्चित्समायातः पुनर्थष्टिमुपा  
 हरत् पुनः प्रायातोभिगीनींचंद्रशर्मा महामतिः उवाच पथियद्रुतं निशम्याथसुविस्मिता मात्रानुक्रियते भ्रातर्व्रतं पर  
 मपावनं नेति सोऽप्याह वचनंचंद्रशर्मा पुनः पुनः कमलोवाच तावद्वैवतिष्ठलं भ्रातः पंचदिनोवाधि पृष्ठाह आ  
 थिनस्याथश्रमावास्याभविष्यति व्रतकेदारगोयाख्यतस्यांकुवायथाविधिः ततो गच्छस्व भवनं कृतकृत्यो भवि  
 ष्यसि तथेत्युक्तास्थितस्तत्र त्रंतंचक्रयथाविधि तांसामंत्र्यमभिगीनीं प्रययौ स्वग्रहं प्रति आगतस्तेनामार्गेण य  
 त्रपुष्करिणीह्यभूत् पुनरेवत्पाक्रांतस्तज्जलं जग्धेततः जलांतर्गतपार्थेयद्विजहस्तेतदाऽभवत् ततो जगामपुर  
 तः पादत्राणंचलवधवान् याष्टिचक्रपुः प्रादाः त्वूर्वापहतांचलात् एवं सर्वपुनर्लब्धव्रतस्यास्य भ्रातः ग्रहं  
 समागम्य ततो मात्रैः सर्वैः न्यवेदयत् अतः पुत्रमुखात्सर्ववित्तं व्रतमादरात् तदेव संत्रंसं गृह्यत्युक्तं पूर्वमेव च यथा  
 केनचिद्भानेन चकारातीव भक्तिः पुनरेव यथा पूर्वधान्यं युताऽभवत् तदारभ्य व्रताभिर्दमत्यलोकैः प्रकाशितं सर्वा

निलपेता र्थानां सद्यः प्रत्ययकारकं 'सुत उवाच' इदं केनापि न ज्ञातं विना शंभुमुनीश्वराः शंभुना विष्णवे दत्तं मा  
ये विष्णुना तपितं लक्ष्म्या च दत्तं मित्राण्ये इन्द्राण्या बहूलोकितं' तदारभ्य ब्रतमिदं क्रियते मानवैर्भुवि यस्या राधनमात्रे  
ए प्राप्य नै सर्वसिद्धयः भूभोग्यता निधान्या नि संति नाना विधानि च' परमेतस्य सर्वाणिकलानां हतिपोडशा इति  
पूर्वमया दण्डपुराणे पुनिपुंगवा तदाद्यकार्यं विप्रः 'किमन्यच्छेत्तुमिच्छथ ॥ इति पाद्मे केदारगौरीव्रतम् अन्य  
दप्युक्तमविष्ये नरे ॥ यो यादृशे न भवेन तिष्ठत्यस्यां युधिष्ठिर हर्षदेन्यादिरूपेण तस्य वर्षं प्रयाति हि' रुद्रितेरेद  
नै वर्षदृष्टे वर्षं प्रह्वयति भुक्ते भोगे भवेद्वर्षस्वस्थे स्वस्थं भविष्यति तस्मात्प्रहृष्टस्तुष्टैश्च कर्तव्या कौमुदी नरैः वैष्ण  
वीदानवीचेयतिथिः पेत्रीयुधिष्ठिर अन्यच्च तत्रैव । प्रभातसमये राज्ञा तोषणीया सुहजनाः सुवासिनीभ्योऽद्या  
निवन्नाण्याभरणानि च सद्भोर्बनैव संतोष्या भोजनेन द्विजोत्तमाः । भोजयेत्पूजयेद्ब्रह्मरतं पुरविलासिनीः स्वजा  
तिद्वयनितास्तोष्यादनिनच तथा द्विजा वस्त्रैस्तांबूलदानैश्च नैवेद्यैः कुसुमैः शुभैः स्वनामकैः स्वयं राजा तोषयेत्स्व  
जनान् पृथक् तथा गणाधिपत्यांश्च तथा मल्लान् भटान्नान् । वृषभान् महिषांश्च वयुद्धमानान् नरैः सह गजान् श्वान् च यो  
धान् च पदतिन्समलंकृतान् मंचारूढः स्वयं पश्येन्नटनर्तकचारणान् क्रुद्धापयेत्तत्रासयेच्च गोमहिष्यादिकं तथा वृषा  
न्धर्पापयेद्गोभिरुक्तिप्रत्युक्तिवादिभिरिति । अस्यां संक्षेपकृत्यः नारदीये ॥ ऊर्जामायां दीपदानं देवागारगृहेषु च नद्या  
रामतडागेषु चैव गोष्ठापणेषु च समर्चनं तथा लक्ष्म्याः स्वर्णरौप्यकृतान् द्यूतं च वर्षफलदं जयेत्वापि पराजये गवां पूजा  
त्रा विहितां शृंगार्धं गानुरंजनैः प्रायसाद्य ब्रह्मदानैश्च नमस्कारप्रदक्षिणैश्च यदीपावली कथार्भविष्योत्तरे श्रीकृष्णे उवाच  
पुरायामनरूपेण याचयित्वा त्विमां धराम् वलेयं ज्ञे हरि' सर्वक्रांतवान्विक्रमैस्त्रिभि इन्द्राय दत्तवान् राज्यं वालिपाताल  
वासिनां कृत्वा देत्यपतेर्धनमहोरात्रपुनर्नृप एक एव हि भोगार्थं वलीराज्ये भिषेचितं । रहस्यं हि दत्तं ते कथयामि

नरेत्तमं 'कात्तिककृष्णपक्षस्य पंचदश्यानि शागमे यथेष्टचेष्टादत्यानाराज्यतेषां महति लेशे युधिष्ठिर उवाच ॥  
विशेषणरूपी कैशकौमुदीवदमेप्रभो किमर्थं दीयते दानं तस्यां कां देवता भवेत् किंच ते पां भवेदयं केभ्यो दीयं जनार्दन  
प्रहर्षकोत्रा निर्दिष्टः क्रीडाकाव्यप्रकीर्तता श्रीकृष्ण उवाच ॥ 'कात्तिके कृष्णपक्षे तु चतुर्दश्यां विनोदये' अथ श्य  
मेव कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिः अपामार्गस्य पत्राणि ध्यामयेन्मस्तकोपरि ततश्च तर्पणकार्थं धर्मराजस्य ना  
मभिः यमायवर्मराजाय मृत्यवे चां तकाय च नरकाय प्रदातव्यो दीपं संपूज्य देवताः ततः प्रदोष समये दीपान् दद्या  
न्मनोरमान् । ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु विशेषतः कृतागारेषु चैत्येषु सभासु नदीषु च तडागोद्यानवापीषु  
प्रतीलीनिष्कृतेषु च सिद्धार्थबुद्ध्या चामुंडाभैरवाय तनेषु च मंदुरासु विविकासु हिंसास्तिशालासु चैव हि एवं प्रभातस  
मये ह्यमावास्यां नाराधिप स्नात्वा देवान् पितृन् भस्त्रां संपूज्याथ प्रणम्य च कृत्वा तु पार्वणं श्राद्धं दधिक्षीरधृतादिभिः  
भोज्यैर्नानाविधैर्विव्राग्भोजयित्वा क्षमाप्य च ततो पराह्ण समये घोषयन्नगरे नृपः अथ राज्यं वल्लोको यथेष्टचेष्टता  
मिति लोकश्चापि पुरेह्वेदुसुधावलिताजिरे दक्षचंदनमालाद्यैश्च चितं च गृहे गृहे द्यूतपां नरतोद्विक्कनरनारी  
मनोहरे नृत्यवादित्रसंगुष्टसंप्रज्वलितदीपके अन्योन्यप्रीतिसहृष्टततालकरेजने तां वल्लहृष्टवदने कुंकुमक्षौ  
दयचंचिते दुकूलपटेन पथ्यस्वर्णमाणिक्यभूषिते द्युवतीजनसंकीर्णे दीपो ज्वलविहारीणि अद्भुतोद्भासितांगे  
श्रंसदां शतकुतूहले दीपमालाकुलरम्ये विध्वस्तध्वांतसंचये प्रदोषे दोषराहिते ध्वस्तदोषागमे शुभे आशीः पूर्णमु  
खाभिश्च कन्याभिः क्षिप्ततंडुले नीराजनं प्रकृतं व्यवदक्षशाखास्थदीपकैः ध्याम्यमानां ततो मूर्द्धनि मनुजानां नाराधि  
प योजनानामरक्षस्त्रीहर्षात्प्रचरेतेजनं दक्षशाखातदीपानां निश्चयो दर्शनाद्भवेत् नीराजनं तु तमसः प्रोच्यते विजय  
प्रदे तस्माज्जनेन कर्तव्यं रक्षोदोषभयावहं यात्राविहारं संचारेजयजीवेति वादिभिः क्षुद्रोपसर्गरेहि ते राजकोपभयो

जिज्ञेते मित्रस्वजनसन्वाधिसुहृत्प्रेमानुरजिते ततो धिरात्रसमर्थस्वयराजा ब्रजपुरं अवलोकयितुरस्य पद्म्या मे वंशनेः  
 शनैः महता तूष्णीं घोषेण ज्वलद्भिर्हस्तादीपकैः हृद्दशोभाय तपश्यन् कतरक्षः स्वर्कजनेन तददृष्ट्वा महदाश्चर्यमहूनि चैवा  
 त्मनः  
 लिराज्यप्रसादं च ततः स्वगृहमाव्रजेत् एव गतनिशीथतु जनेन निद्रा बलाचने तावन्नगरनारीभिर्मंडु  
 : निष्कास्यते प्रहृष्टाभिरक्ष्माः स्वगृहागणात् । ततः प्रवृद्धसकलजनेना तमहात्सवे मात्यदपिक  
 त्रले वेश्याविलासिनसार्थस्वस्तिमगलकारेण गृहात्तृगृहब्रजति तु पादशुभप्रदायिनी प्रि  
 रपणकुले द्विजभिवादनपरमुखरागादिवादिनि सुवासिनीभिश्च धनदीयमानयदृच्छया  
 हमानयेज्जनान् सद्भावैव सतोऽप्यदवास्वपुरुषा द्विजान् इतरान्नपनिवाक्यदानेन पंडितान्  
 नैः सामंतपार्थिवान् पदातिजनसलन्धान् ध्रुवयकटकादिभिः स्वनामाकैः स्वयराजतोषियेन्स्व  
 हतोपयिता तु ततो मल्लभट्टान्नरान् द्रुपभान्महिषाश्च वयुध्यमानान् परः सह गजानश्चाश्वयोधश्च प  
 मंचारूढः स्वयं पश्येन्नटनतकचारणान् उद्दीपयन्नासयेच्च गोमाहिष्यादिकततः कृषान्धर्षोपये  
 युक्तिकावदेत् ततो पराह्णसमये पूर्वस्यादिशि भारत मार्गपालां प्रवर्ध्या त्तुंगस्तं भयपादपै कुशकां शमी  
 बकैर्वहुर्भिवृतां दीक्षयित्वा वाजिगजान्सार्द्धयामत्रये गते गावो वृषाश्च माहिष्यामीडिता घाटिता कटाः कृ  
 दिजैर्द्रव्यगृहीयात् मार्गपालिकां राष्ट्रमेन्न वाराजन्सहस्रमल्लैश्च स्वशस्त्रपेक्षया वापि गृहीयाद्द्राक्ष्य भोज  
 : मातुः कुलपितृकुलमात्मानसहबधुभिः सतारयेच्च सततं मार्गपालाददाति यः नीराजनेन च तत्रैव कार्यैराज्ञौ जय  
 प्रदं मार्गपालीतोलं ध्वयां तु गावोगजावृषाः राजानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः शुद्रजातयः मार्गपालीसमुल्लंघनी  
 रुजः स्यात्सुखीतदा कृत्स्नैर्वसवैर्भावो नरात्रौ दित्यपतेर्बलेः पूजां कुर्यान्नृपः साक्षाद्भूमौ लंककृते बलिमालिख्य

दैत्यैर्द्रवर्णकैः पंचरंगकैः सर्वाभरणसंपन्नविभ्यं वल्यां सहासितं ॥ कूर्मोडवाणजभाख्यमुरंदानवसंयुतम् ॥ संपू  
 णहृष्टवदनकिरीटोत्कटकुंडलं द्विभुजैर्दत्त्यराजानं कारयित्वा नृपः स्वयं ॥ गृहस्य मध्ये शालायां दत्त्वा ध्यादिततो च ये  
 त् ॥ धातुमंत्रिजनैः साधैः संतुष्टो वंदिभिस्तुतः ॥ कमलैः कुमुदैः पुष्पैः कल्हारैः रत्नकोमलैः ॥ गंधधूपान्नैर्नैवेद्यैश्चैरक्षतैर्गुडपू  
 पकैः ॥ मंदमांसमुराले ह्यदपि माल्योपहारकैः ॥ मंत्रेणानेनैराजैर्द्रसंमंत्री संपुरोहितः ॥ बलिं राजनं मस्तुभ्यं विरोचनं  
 सुतप्रभो भविष्येद्रसुरारते पूजयेत्प्रतिगृह्यतां ॥ एवं पूजान्ते पः कृत्वा रात्रौ जागरणं ततः ॥ १॥ कारयेत्प्रेक्षणीयादि  
 नटनृत्यकयानकैः ॥ लोकश्चापि गृहस्य तैश्च शय्यायां शुक्रतंडुलैः ॥ १॥ संस्थाप्य बलिं राजानं फलैः पुष्पैः प्रपूजयेत्  
 बलिमुद्दिश्य दीयते ॥ दानानि कुरु नंदन ॥ यानि तान्यक्षयाण्याहु ॥ भयेदं संप्रदां शतं ॥ यदस्यादीयते दानं ॥ स्वल्पं  
 वायदिवान् ॥ तदक्षयं भवेत्सर्वं विष्णोः प्रीतिकरं परं ॥ विष्णुना वसुधां लब्ध्या तुष्टेन बलये पुनः ॥ उपकारकरंदतमसुरा  
 णामहोत्सवं ॥ ततः प्रभृतिराजैर्द्रप्रवृत्ता कौमुदीशुभा ॥ सर्वोपद्रवविद्रवां सर्वविघ्नविनाशिनी ॥ लोकशोकहरी काम्या  
 धनपुष्टिसुखावहा ॥ कुशवदेन महीज्ञियामुदेहपततो ह्ययं ॥ धातुज्ञो नृगमज्ञैश्च तेनैवा कौमुदी स्मृता ॥ एकमेव महो  
 रात्रयं येषु विशांपते ॥ दत्तदानवराजस्य चादर्शमिव भूतलं ॥ यः करोति नृपे राष्ट्रे तस्य व्याधिभयं कुतः ॥ कुतो वै रिभ  
 यंतत्र नास्ति मृत्युकृतं भयं ॥ सुभिक्षक्षेममारोग्यसंपदां पदमुत्तमं ॥ नीरुजश्रजनाः सर्वसर्वोपद्रववर्जिताः ॥ कौमुदी  
 करणाद्राजन्भवती ह महोत्तले ॥ यो यादृशेन भावेन निष्ठत्यस्यां युधिष्ठिर ॥ हर्षे दैन्यादिरूपेण तस्य वर्धय प्रयाति हि ॥ रु  
 दिते रोदनं वर्धयेत् हृष्टे वर्धयेत् प्राहृष्यति ॥ भोगे भोक्ता भवेद्वर्ध ॥ स्वस्थः स्वस्थो भवेदिति ॥ तस्मात्प्रहृष्टेस्तुष्टे श्रक्तं तव्या कौमु  
 दीनरैः ॥ वेष्णवीदानवै च यं तिथिः प्रोक्ता युधिष्ठिर ॥ उपशंभितं भयनांदं ॥ प्रोद्धलितं दशाननं रामं ॥ रामायणमिव  
 सुभगं दीपदिनं हरतु यो दुहरेत् ॥ कूर्मोडवाणरम्यं कुवलं यं खण्डे श्रधेनुपाभं ॥ शरदि ब्रह्मरिगतं निद्रं दीपदिनं हरतु यो

जिते मित्रस्वजनसिवाधिसुहृत्सामानुरजिते ततो धरात्रसमर्थस्वयराजा ब्रजपुरे अवलोकयितुर्म्यपन्नामैव शनैः महता तूयघोषेण ज्वलाद्भिर्हस्तदीपकैः हृदयोभायुतपश्यन् कृतरक्षः स्वकैजनेन तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यमर्द्धनिर्घर्षात्मनः प्रभां बलिराज्यप्रसादं च ततः स्वगृहमात्रजेत् एवमेतैर्निशीथेतु जनेनैन्द्राद्वलाचने तावन्नगरनारीभिर्मैडुडिडिमवादनेः निष्कास्यते प्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वगृहांगणात् । ततः प्रबुद्धसकलजने जातमहात्सवे मात्यदपिक हस्ते च त्रेहनिर्भरवत्सले वेश्याविलासिनीसार्थस्वस्तिमगलकारिणि गृहान्तं गृहं ब्रजजतिपुदष्टभप्रदायिनीं पिष्टकोद्वर्तनपरे गुरुशुश्रूषणकुले द्विजभिवादने परमुखरगादिवादिनि सुवासिनीभिश्च धनदीयमानयहृच्छया तथा प्रभातसमये यथाहर्मानयेज्जनान् सद्भावैव न वसतोऽप्यदवांस्त्वपुपद्भिजान् इतरान्नपानैर्वावाक्यदानेन पडितान् विततां बूलदानैश्च धनैः सामन्तपाथिवान् पदातिजनसंलग्नान् ग्रवयकटकादिभिः स्वनामांकेः स्वयं राजा तोषयेन्स्वजनान् पृथक् यथाहोतृपयित्वा तु तोमल्लभटान्नरान् द्रुपभान् महिषाश्च वयुच्यमानान् परैः सह गजान् श्वान् श्वयोधांश्च पदातीन्समलंकृतान् मंचारूढः स्वयंपश्येन्नटनतंकचरणान् उद्दिपयेत्त्रासयेच्च गोमहिष्यादिकततः द्रवपानधर्षणैश्चेन्नेभिषु किमत्युक्तिकावेदत् ततो पराह्णसमये पूर्वस्यां दिशि भारते मार्गपालां प्रवध्नायां तु गस्तं भयपादपैः कुशकां शमयीं दिव्यालंबकैर्वहुभिर्वृतां दीक्षयित्वा वाजिगजान्साढ्यामत्रये गते गावो वृषाश्च माहिष्यामंडितां घटितोत्कटां कृतैर्होभिर्द्विजैश्च गृहीयात् मार्गपालिकां राष्ट्रमेन्ननवारं जन्मसहस्रं स्वशक्त्यपेक्षया वापि गृहीयादित्थं भोजनैः मातुः कुलपितृकुलमात्मानं सह च धुभिः संतारयेच्च संततं मार्गपालां ददाति यः नीराजनं च तत्रैव कार्थिराज्ञां जयप्रदं मार्गपालो ततो लंघ्य यांतु गावो गजान् पृथाः राजानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः शूद्रजांतयः मार्गपालांसमुल्लंघ्य नीरुजः स्यात्सुखी तदा कृत्वं सर्वभावान् राजा तत्रादित्यपतेर्बलेः पूजां कुर्यान्नृपः साक्षाद्भूमौ मंडलककृते बलिमोलिख्य

देत्येन्द्रवर्णकैः पंचरंगकैः सर्वभरणसंपन्नविध्यावलयां सहासितं - कम्पांडवाणं भास्यमुदनावनसंयुतम् । संपु  
णहृष्टवदनकिरीटोत्कटकुंडलं द्विभुजैदत्यराजानं कारयित्वानृपः स्वये - गृहस्य मध्ये शालायां दत्वा ध्यादिततोच्चै  
त आतमं त्रिजनेः साधं संतुष्टो वदामिस्तुतः कमलैः कुमुदैः पुष्पैः कल्हारैरंक्तकोमलैः गंधधूपान्नैर्वैद्यैरक्षरैर्गुडपू  
पकैः मंथमांससुरालेह्यदीपमाल्योपहारकैः मंत्रेणानेन राजैर्द्रुसमं त्रीसंपुरोहितः - बलिराजं नमस्तुभ्यं विरोचनं  
सुतप्रभो भविष्येद्रसुरारते पूजयेयं प्रतिगृह्यतां एवं पूजान्ते पः कृत्वा रात्रौ जागरणं ततः - कांये त्रेक्षणीयादि  
नटन्त्यकयानकैः लोकश्चापि गृहस्य तैशय्यायां शुक्लतंडुलैः - संस्थाप्य बलिराजानं फलैः पुष्पैः प्रपूजयेत्  
बलिमुद्दिश्य दीयते दानानि कुरु नंदन यानितान्यक्षयाण्याहु मेघदं संप्रदो शतं - येदस्यां दीयते दानं - स्वल्पं  
वायदिवावहु तदक्षयं भवेत्सर्वविष्णोः प्रीतिकरं परं - विष्णुना वसुधां लब्ध्या तुष्टेन वलये पुनः उपकारकरं दत्तमसुरा  
णां महोत्सवं - ततः प्रभृति राजैर्द्रुप्रवृत्ता कौमुदी शुभा सर्वोपद्रवविद्रवां सर्वविघ्नविनाशिनी - लोकशोकहरी काम्या  
धनपुष्टिसुखावहा कुशब्देन महीक्षियामुदाहरेत्ततोद्दयं - धातुज्ञानं गमज्ञैश्च तेनैवाकोमुदी संस्तुता एकमेव महो  
रात्रयैर्वैष्विशांपते दत्तं दानवराजस्य चादर्शमिव भूतलैः - यः करोति नृपो राष्ट्रे तस्य व्याधिभयं कुतः - कुतो वैरिभ  
यंतत्र नास्ति मृत्युक्रुतं भयं - सुभिक्षं भेदमारोग्यसंपदां पदमुत्तमं - नीरुजश्रंजनाः सर्वसर्वोपद्रववर्जिताः - कौमुदी  
करणाद्राजन्भवती ह महती तले योयादृशेन भावेन निष्ठत्यस्यां युधिष्ठिरं - हर्षेन्यादिरूपेण तस्य वधै प्रयाति हि - रु  
दितैरेतदं न वपैहृष्टैर्वै प्रहस्यति भोगे भोक्ता भवेद्वर्षं स्वस्थः - स्वस्थो भवेदिति - तस्मात्प्रहृष्टस्तुष्टैश्च कर्तव्या कौमु  
दीनरैः वेष्णवीदानवीचयेति यिः प्रोक्तां युधिष्ठिर उपशमितं भवेनादं - प्रोद्धलितं दं शाननं रामं - रामायणा मिव  
सुभगं दीपदिनं हरतुवोदुरितं - कम्पांडवाणं मथं कुवलं यखण्डैश्च धेनुपाभेद्रं - शरदिब्रह्मरिगतनिद्रं दीपदिनं हरतुवो

दुरितम् दीपोत्सवेजनितसर्वजनप्रसादं कुर्वन्ति ये सुमतयो बालिराजपूजा - दानोपभोगसुखद्विदशतानि चैव हर्षेण  
 वृद्धिनिवर्था विचरन्ति तेषां न शुक्रदोषो न सुरेज्यदोषस्तारवलं चंद्रवलं न शुद्धं विवाहितायानवकन्यकायादीपोत्सवे  
 सिद्धिकरः प्रवेशः ॥ इति श्रीभविष्ये कर्तव्यं तथा हेमाद्रौ 'आदित्यपुराणे' ॥ शंकरस्तु पुराद्युतं ससर्जसुम  
 नोहरं कार्त्तिकेशु कृपक्षेतु प्रथमेर्हानि सत्यवान् जितश्च शंकरस्तत्र जयं लेभे च पार्वती - अतो रथं शंकरो दुःखी उमा  
 नित्यं सुखान्विता - तस्माद्युतं प्रकर्त्तव्यं प्रभो तत्र मानवैः - तस्मिन् युते जयोर्यस्य तस्य संवत्सरं जयः ॥ पराजयो वि  
 रुद्धं तु लब्धनाशस्ततो भवेत् - श्रोतव्यं गीतार्थादिस्वनलितैः स्वलंकृतैः - दीपमालापरिक्षिप्तं तथा धूपेन धूपितं द  
 यिताभिश्च सहितं नयासा च भवेन्निशा नववस्त्रैश्च संयोज्या द्विजसंबंधि बांधवा इति - अत्रान्यदपि कृत्यं तत्रैव ततः  
 प्रबुद्धसकले जने प्राप्ताप्तमहोत्सवे माल्यदीपकहस्ते च स्नेहनिर्भरवत्सले वैश्याविलापिनी सार्धं स्वस्तिमंगलचारिणि  
 गृहाद्गृहं व्रजति च पादाभ्यंगप्रदायिनि पिष्टकोद्धर्त्तेन परे गुरुशुश्रूषणाकुले - द्विजातिवन्दनपरे सुखरात्र्या दिवादिनि  
 प्रभातसमये राज्ञा तोषणीयास्ततो जना - सुगसिनीभ्यो दयानि वस्त्राण्याभरणानि च सद्भावेन वसंतोप्याढानेन च त  
 था द्विजा - वस्त्रैस्तां बलदानैश्च पुष्पकर्पूरकुङ्कुमैः - भोजयेत्पूजयेद्भूतैरन्तरःपुरा विलासिनीः ददाति जनसंघातान् श्रेयैः  
 कंकणैः शुभैः - स्वनामाकं स्वयं राजा तोषयेत्स्वजनान् पृथक् - तैर्गणार्थिपितृभ्यां श्रुतथामल्लान् भद्रान्नान् द्रुपभान्  
 हि पांश्चैव धुध्यमानान् परैः सह गजान् श्वांश्च योधांश्च पदातीन्समलंकृतान् - मंचारूढः स्वयं पश्येन्नटनर्तकचारणान्  
 कुट्टापयै च सर्वत्र गीमहिष्यादिकांस्ततः द्रुपान्धर्षापयेद्गोभिः कृत्वा प्रत्युक्तिं वादिभिः - ततो पराह्लसं मये पूर्वस्यां दिशि भा  
 रत - मार्गपालां प्रवृत्तीयां तु गन्तं भयपादये - कुशकां शंभयो दिव्या लंबकैर्बहुभिर्बृतां - दीक्षयित्वा गजान् श्वान् सार्धं  
 चामत्रय गते - गावो बयाः समहिषामं दितार्घां टिकोत्कटाः - कृते होमे द्विजैः स्तुतुं वृथा नमर्गपालिकां - दुर्गामंत्रेण



होमस्तुतृतेनाष्टोत्तरशतं नमस्कारंतत क्रूर्यान्मंत्रेणानेनसुव्रत. मार्गपालिनमस्तुभ्यंसर्वलोकनमोस्तुते विधे  
 येःपुत्रदाराद्यैःपुनरेहित्रजस्वभो । नीराजनचकर्तव्यतत्रैवराष्ट्रवर्द्धन मार्गपालीतलेनैवेनेयागावोगजाव्याः रा  
 जानीराजपुत्राश्चब्राह्मणाःशूद्रजातयःमार्गपालिसंमुल्लंघनीरुजःस्युःसुखान्विताःयोयादृशेनभवेनतिष्ठत्यस्यांयुधि  
 ष्ठिर हर्षेद्व्यादिरूपेणनस्यैवर्धप्रयातिहि रुदितेरोदितेवर्षहृष्टेवर्षप्रहृष्यति भुक्तौभोक्ताभवेद्वर्धस्वस्थःस्वस्थेभ  
 विप्येति तस्मात्प्रहृष्टस्तुष्टस्तुर्कृतव्याकौमुदीनरैः वैष्णवीदानवीचैयतिथिःपैत्रीयुधिष्ठिरेति ॥ इतिकार्तिकशु  
 कप्रतिपदायांकौमुदीमहोत्सवैः कौमुदीमहोत्सवःशक्तेनदिनद्वयेकार्य्यःअशक्तेनैकदिनेएव अथास्यानिर्णयःइ  
 यंचवल्लिपूजनेगोपूजनादौचपूर्वविद्वाद्ब्राह्म्या तथाचबृहथमः ॥ श्रावणीदुर्गनवमीदूर्वाचैवहुताशनी पूर्वविद्वै  
 यकर्तव्याशिदरात्रिर्वैलेदिनमिति । तथाच प्रतिपदशंसयोगिपूजनंतुगवांमतं परविद्धेतुयःकुर्यात्पुत्रदारधनक्षयः  
 याकुहःप्रतिपन्मिश्रातत्रगाःपूजयेन्नृपः पूजनेत्रीणिवर्द्धन्तिप्रजागावोमहीपतिरितिदेवलवचनाच्च माधवोपि ब  
 ल्यर्चनंचपूर्वधुरुपवासवदाचरेदिति । दिनद्वयेसायान्हव्यासौतुपरैवग्राह्या तदुक्तंनिर्णयामृतपुराणसमुच्चये व  
 र्द्धमानतियौनंदासाद्वयामत्रिकायदा द्वितीयावृद्धिगामित्वादुत्तरेतत्रचोच्येत तत्रगोपूजनादौ स्मृत्यन्तरेपि ॥  
 त्रियामगादशंतिथिर्भवेच्चैस्साद्वैत्रियामाप्रतिपद्विद्धदौ दीपोत्सवेतेमुनिभिःप्रदिष्टेष्टतोन्मथापूर्वपुतेविधेये । इति  
 त्रियामगेत्यनेनचंद्रदर्शनाभावउक्तः द्वितीयायाःपंचवाविभक्तदिनचतुर्थीशरूपापरान्हदीप्त्याभवेचंद्रदर्शनासं-  
 भवात् अत्रदीपोत्सवपदेनगोपूजनादिकमेवग्रह्यते कालानुरोधात् ननुवल्लिपूजादिकालप्रसंगान् चंद्रद  
 र्शनाभावप्रयोजकसाद्वयामोक्तिसामर्थ्याच्चपूजायां दीपदानसत्तेनदीपोत्सवपदस्यउभयत्रसंभवाच्चअमावास्या  
 यामपिस्त्रियःक्रीडंत्यमायांचगावोनांद्रासुकार्तिके इतिवचनोक्तैःस्त्रीक्रीडन्तीपसंबंधात्तत्रापिदीपोत्सवपदस्यस

वंघात् यान्ति भद्रायांगोकुलक्रीडासदेशोऽविनश्यति भद्रायां द्वितीयायां तथाप्रतिपद्याधिकरणं द्विती-  
 यायांतुगोचनं पत्रच्छेदं च कुरुते वितनांशकुलक्षयमित्यादीनि निषेधवाक्यानि पूर्वदिने प्रतिपदः सायाह्नव्यापित्वे  
 द्वितीयादिनेऽङ्गदशनसंभवे ज्ञेयानि यद्यपि पूर्वान्हेक्रीडनं गवां चंद्रोदये तु तत्रैव पूजयेत्सुरभीस्तथेत्यादिव  
 चनाच्च प्रातःकालव्यापिन्युत्तरैव गोक्रीडनादौ प्रतिप्राति तथापि गवां क्रीडादिने यत्र रात्रौ दृश्यत चंद्रमाः सोमो  
 राजापशूहंति सुरभेः पूजकांस्तथेति देवलेन प्रतिषिद्धत्वात् सानतत्राह्या नरीराजनं मंगलपालिकेतूतस्य मेवका-  
 र्यं तथा च मदनरत्ने ब्रह्मपुराणे ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे तु विधानं द्वितयं भवेत् नारीनीराजनं प्रातः सायं मंगलपा-  
 लिकां अथ चेत्प्रतिपत्स्वल्पानारनिराजनं भवेत् द्वितीया यांतदाकुर्यात्सायं मंगलपालिकां मिति लभ्यते  
 प्रातः प्रतिपद्यटिकाद्वयं तस्यानिराजनं कार्थ्यं सायं मंगलपालिकेति भविष्यपुराणाच्च देविपुराणेषु ॥ प्रा-  
 दित् लभ्येत प्रतिपद्यटिकाद्वयं द्वितीयायांतदाकार्या सायं मंगलपालिका आश्विनं तियदा दर्शना रीनीराजनं  
 ॥ प्रातः त्रैवध्यं देशदुर्भिक्षमेव च कार्तिके शुक्लपक्षादौ श्रमावास्या घटीद्वयं देशभंगभयान्नैव कुर्यान्म-  
 ति इयं प्रतिपत्तैलाभ्यंगे तु पूर्वविद्वद्वाह्या बलिराज्ये तस्योक्तैः बल्युत्सवं च पूर्वैर्दुरितिवचने न  
 तया एव पूर्ववद्वाह्योक्तिः यत्तु तिष्यकेंदनायामुदये भ्यंगं कृत्वानीराजनं ततः सुवेपः सत्कथागानैर्दानैश्च  
 पतिर्निबं धृतवचनादभ्यंगे उत्तरविद्वद्वाह्येत्युक्तं तत्र एतद्वचनस्य हेमाद्रादिसकलनिबंधकारै-  
 ॥ अत्र तैलाभ्यंगो नित्यः । वत्सरादौ वसंतादौ बलिराज्ये तथैव च तैलाभ्यंगमकुर्वाणो नरकं प्रति  
 इति ब्रह्मसिंघवचनात् । अत्र स्नानादिनित्यकर्मानंतरं गोवर्द्धनपूजादिकार्यं तदुक्तं भविष्ये च रेहमाद्रौ  
 गोवर्द्धनः पूज्योऽथुं चापि समाचरेत् भूषणीयास्तथा गावः पूज्याश्चावाहोहना इति गोवर्द्धनपूजा मंत्रः

॥ गोवर्द्धनधराधारगोकुलत्राणकारक विष्णुबाहुकृतोच्छ्रायगनांकोटिप्रदेभय गोवर्द्धनः प्रकृतव्योराजतः प  
 लसम्मितः छत्राकारमहावृक्षैः शोभितः पक्षिभिर्वृतः गोपगोपीसमाकीर्णो महावृक्षसमन्वित इत्यादि ॥ कार्तिककृ  
 ष्णत्रयोदश्यांगोत्रिरात्रितोक्तसविस्तरं गोवर्द्धनपूजादंकसर्वविधेयं अथ गोपूजनमंत्रः ॥ लक्ष्मीपौलोकाप  
 लानाधेनुरूपेण संस्थिता घृतवहति यज्ञार्थैर्मम पापं व्यपोहतु अथ तः स्तुतमे गोवोगोवो भव संतुष्टतः गावो मे हृद  
 ये संतुगवां मध्ये वसान्यहमिति ततोऽपराह्णे मार्गपाल्युल्लंघनादिकार्थं तद्विधिः पुर्वमुक्तः सचेत्यं ततो पराह्णे  
 समये पूर्वस्यां दिशि भारत मार्गपालीं प्रवध्नीया तुंगे स्तेभ्येषा दपे कुशकाशमर्यादिव्यालंबकैर्बहुभिर्वृतां  
 दीक्षयित्वा गजानश्वान्सायंतस्यास्तले नयेत् गावो वृषाः समाहिपः मंडिताघाटिकोत्कटाः कृते हो भेद्वि  
 जं द्रस्तु वध्नीयान् मार्गपालिकां दुर्गामंत्रेण होमस्तु वृतेनाष्टोत्तरं शतं दुर्गामंत्रोत्रजात वेदसप्तत्यादिवैदिकाः  
 उं दुर्गं रक्षिणी त्याद्यागमोक्तो वा ॥ नमस्कारं ततः कुर्यान्मंत्रेणानेन सुव्रतः मार्गपालिनमस्तेस्तु सर्वलो  
 कमुखप्रदे विधेयैः पुत्रदाराद्यैः पुनरेहि व्रजस्व मे नरि राजनं च तत्रैव कर्तव्यं यं राष्ट्रद्विदं मार्गपालीतले चैतथ्यां  
 तिगावोगजावृषाः राजनो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः शूद्रजातयः मार्गपालीं समुल्लंघ्य नीरुजः स्युः सुखान्विताः अत्र  
 शेषपञ्चादित्यपुराणे । कुशकाशमर्यादयि द्यष्टिकां सुदृढानंवा तामेकतोरजपुत्राहीनवर्णास्तथान्यतः गृहीत्वा क  
 पेयैः पुस्तां यथासारं मुहुर्मुहुः जयोत्रहीनवर्णानां योराज्ञो न वत्सरं जयचिन्हमिदं राजाविदधीत प्रयत्नतः । त  
 तो वलिपूजाविधानं । कृत्वैतत्सर्वमेवेह रात्रौ दैत्यपतेर्वलेः पूजां कृत्वा नृपः साक्षाद्भूमौ मंडलके शुभे बलिमालिरूप  
 देत्यंब्रवर्णकैः पंचरंगैः सर्वाभरणसंपूर्णं विध्यावल्या सहोपितं कूर्मांडवाणं भोरुमुरुदानवसंवृतं संपूर्णहृदय  
 दनं किरीटोत्कटकुंडलं द्विभुजं देत्यराजानं कारयित्वा नृपः स्यं यं गृहस्य मध्यशालायां विशालायां ततोर्चयेत् भ्रातृ

भातुर्जनैः सार्द्धं सतुष्टोऽवंधुभिस्ततः कमलैः कुमुदैः पुष्पैः कल्हारैः कुमुदोत्पलैः गंधपुष्पान्नर्नवैधरक्षतैर्गुडपूपकैः मद्यमां  
ससुरालेह्यद्विपव्युपहारकैः मंत्रेणानेराजेंद्रसमं त्रीसपुरोहितः बलिपूजा मंत्रः । बलिराजनमस्तु भ्यं विरोच  
नस्तु तत्र भो भविष्येन्द्र सुरारते पूजय प्रतियुह्यतां एवं पूजान्पः कृत्वा रात्रौ जागरणततः कारयेत्त्रैक्षणीयादिन  
दनर्त्तकनाटकेः लोकश्यापिगृहस्यांतः शय्यायां शुक्लतंडुलैः संस्थाप्य बलिराजानं फलैः पुष्पैश्च पूजयेत् बलिमु  
द्दिश्य द्योयं ते दानानि कुरु नंदन यानि तान्यक्षयाण्याहुर्मयैतत्संप्रदाशितं अत्र बल्युद्देशे न दीपदानमप्युक्तं वामनपु  
राणं वामनकर्तृवरदानव्याजेन ॥ वीरप्रतिपदं प्राप्य तव भावी महोत्सवः तत्र त्वानं रशार्दूलहृष्टास्तुष्टाः स्वलं  
कृताः अर्घ्यदीपप्रदानेन अर्चयिष्यति मानवाः ॥ इति ब्रह्मपुराणे एवं पूजान्पः कृत्वा रात्रौ जागरणतत इति इ  
तिकार्षीकशुक्लप्रतिपदांतं कौमोदकी महोत्सवः कार्त्तिकशुक्लद्वितीयायामद्वितीया सा च पराह्णवापिनी ग्राह्येत्युक्तं नि  
णैयामृतादौ मध्याह्नव्यापिनी पूर्वाविद्धा चेति हेमाद्रिः इयं या कर्मकालव्यापिनी सैव ग्राह्या दिनद्वये कर्मका  
लव्या सा वव्याप्नोति ॥ द्वितीया सामान्यनिर्णये द्रष्टव्येति मदनः अष्टधा विभक्तं दिनपंचमभागव्यापिनी ग्राह्येति स्मा  
र्चाः अपराह्णशब्देन त्रिधा विभक्तं दिनेनोत्तरविभागे ग्राह्य इति युक्तमिति कृत्य रत्नावल्यां अत्र कृत्यमुक्तं स्कांदे  
ऊर्जशुक्लद्वितीयायामपराह्णैर्वेद्यमं स्नानं कृत्वा भानुजायां यमलोकं न पश्यति ऊर्जशुक्लद्वितीयायां पूजितस्त  
र्पितो यमः महिपासनमारूढो दंडमुद्रधारीभिः वेष्टितः किं करैर्हृष्टस्तस्मै यच्छति वाञ्छितं यमुनायां स्नानं कृत्वा यमं सं  
तर्पयेच्च अस्यां भगिनीभिर्भ्रातृपूजनं कार्यं तथा च लिंगपुराणे कार्तिके तु द्वितीयायां शुक्लायां भ्रातृपूजनं या  
नकुट्या द्विनश्यंति भ्रातरः स तजन्मसु तस्या इति शेषः भविष्योत्तरेऽपि कार्तिके शुक्लपक्षे तु द्वितीयायां युधिष्ठिर  
यमो यमुनया पूर्वं भोजितः स्वयं गृहं स्वयं अतो यमद्वितीया सा प्रोक्तलोके न राधिप अस्यां निजगृहे पार्थेन भोक्तव्य

मतोदुधैः यत्नेन भगिनीहस्ताद्धोक्तव्यं पुष्टिवर्द्धनं दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो विशेषतः स्वर्णालंकारवस्त्रादि  
पूजासंस्कारभोजनैः सर्वाभगिन्यः संपूज्या अभवे प्रतिपन्नकाः ॥ प्रतिपन्नकाः प्रतिपन्ना भगिनीत्वेन व्यवहृता इत्यर्थः  
पितृव्यभगिन्य इति हेमाद्रिः मित्रभगिन्य इत्यपि हेमाद्रिः ब्रह्माडितु ॥ यातुभोजयेते नारीश्वरं युग्मकेति थौ अर्चये  
द्वापितावूलेन सावैधव्यमाप्नुयात् आतुरायुः क्षयो राजन्नभवेत्तत्र कार्हेचिन् चित्रगुप्तस्य पूजांतु कुर्याद्दज्ञानविबुद्धये-म  
सीपात्रं लेखनीं च संपूज्य च प्रयत्नतः सर्वान् कामानवाप्नोति यमलोके न पश्यति गौडग्रंथे तु यमं च चित्रगुप्तं च य  
मदूतांश्च पूजयेत् अर्घ्यंश्चात्र प्रदातव्यो यमाय स हर्षये आत्तभगिनीभिरित्यर्थः अत्रार्घ्यदानं मंत्रः ॥ 'एहो  
हि मां तडजपाशहस्तयमांतकालोकधरामरेश आत्तद्वितीयाकृतदेवपूजां गृहाण सर्वाभगवन्नमस्ते पूजानंतरं प्र  
णाममंत्रः धर्मराजनमस्तेस्तु नमस्ते यमुनाग्रज पाहि मां किं करैः सार्द्धं सूर्यपुत्रनमोऽस्तुते यमुनापूजामंत्रः ॥ य  
मसर्वसर्नमस्तेस्तु यमुने लोके पूजिते वरदाभवमे नित्यं सूर्यपुत्रिनमोऽस्तुते कचिद्वात्तभोजनदानेऽपि मंत्रः ॥ 'आ  
तस्तवानुजाताहं भुक्ष्व भक्तमिं शुभं प्रीतये यमराजस्य यमुनाया विशेषतः । ज्येष्ठा भगिनी चेत्सा तवाग्रजा ताहमि  
ति पठेत् इति हेमाद्र्यादिषु प्रोक्तं यमद्वितीयाकृत्यं अथ भविष्योत्तरोक्तं यमद्वितीयाकृत्यं ॥ श्रीकृष्ण उवाच सं  
त्येतां स्तिथयः पार्थ द्वितीयाद्याश्च श्रुताः मां सैश्रुतुभिश्च तस्त्रः प्रावृट्काले मलापहाः गोपितास्ताः सदा पार्थ न प्रो  
क्ताश्च मया क्वचित् प्रकाशयामिताः सम्यक्शृणु सर्वाः समाहितः प्रथमा आवर्णेमासितथाभाद्रपदे परा तृतीया  
श्वयुजे मासि च नुर्धार्तांते भवेत् आवर्णे कलुषानाम तथाभाद्रे तु गर्गिर्मला आश्विने प्रेतसंचारा कर्त्तिके याम्यकामता  
युधिष्ठिर उवाच कस्मात्सा कलुषानाम कस्मात्सा गर्गिर्मलामता कस्मात्सा प्रेतसंचारा कस्माद्याम्या प्रकीर्त्तिता श्री  
कृष्ण उवाच पुरा वृत्रवधे वृत्ते प्राप्तराज्ये पुरंदरे ब्रह्महत्यापनोदार्थमथ मेधे प्रकीर्त्तिते क्रोधादिद्रेणैव ब्रह्महत्यासा

विनिर्णयिता पाद्विधासाक्षितोक्षितवृक्षतायमहातल नार्यवन्द्वाव्रह्महाणिसेविभ्ययथाक्रमं तत्पापंश्रावणेव्युद्धि  
तोयायादिनादये नारीवृक्षनदीभमिवान्हव्रह्महाणतथा निमलाकरणाज्जातयेतः साकिलुपामता मधुकैटभयोरकेपुरा  
मशतुमादना अष्टगुलापचित्रास्यान्नारणातुरजामल नद्याजलमलाः सर्वोवन्हे धूम शंखमलं कलुपां विचरं त्यस्यति  
नसाकलुपामता कृतप्रायश्चित्तान्परित्यज्य अकृतप्रायश्चित्तान्गृहानुविचरति अतएवतस्य प्रतिवर्षप्रायाश्चित्तक  
तव्यमित्यर्थः ॥ गौरीभारतोवाणीगीतामध्यासरस्वती गीमलवहितयस्माद्वितीयागीमलमता देवपिपितृध  
म्माणामिदकानास्तिकाः खलाः तेषांसावाङ्मलव्यूहाद्वितीयागीमलमता अनध्यायेपुशास्त्राणिपाठयतिपठतिचशा  
विदकास्तिकाः अतोस्तपायशब्दजाः स्मृताः मलव्यूहाद्वितीयागीमलमता अतस्तेपांसरस्वती  
पूजाकार्यस्यः ॥ प्रतस्तुपितरः प्रोक्तास्तेपातस्यातुसंचरः द्वितीयायामतो लोकैतनसांप्रतसंचराः ॥ अग्निष्वा  
तोवाहपद आज्यपाः सोमपास्तथा पितामहादयः संवयेचान्येप्रतसंचराः पुत्रैः पौत्रैश्चदौहित्रैः स्वधामत्रैश्चपूजि  
ताः आब्रूदानमस्वस्तुज्ञायत्यतः प्रतसंचरा अतस्तस्यापार्थश्रद्धाकार्यमित्यर्थः ॥ कांतिकेशुक्कपक्षस्यद्विती  
यायायुधाष्टरं यमायमुनयापूर्वभाजितः स्वग्रहतदा द्वितीयायामिहोत्सर्गनारकीया अतपिताः पापेभ्योपिविनिर्मु  
क्तस्तमुक्ताः संवर्धनात् अशिता आर्षसंतुष्टाः स्थिताः संवयदृच्छया तेषामहोत्सवाद्युत्तोरयमराष्ट्रसुखावहः अ  
तयमाद्वितायासाप्राक्कालाकयुधाष्टरं अस्यानिजग्रहपाथनभाक्तव्यमतोबुधैः स्नेहेनभगिनीहस्ताद्रोक्तव्यपुष्टि  
वद्धनं दानानिचप्रदयानिभगिनीभ्योविधानतः स्वणालकारवस्त्राणिपूजासंस्कारंभोजनैः सर्वोभगिन्यः संपू  
न्याः अभवप्रतिपत्तिकाः पितृव्यभगिनाहस्तात्प्रथमायायुधाष्टरं पितृव्यभगिनीपितृव्यसुतेत्यर्थः मातुलस्यसु  
ताहस्ताद्वितीयायायुथानप पितुमातुः स्वसुः कन्येतृतीयायायुतयोः करोत भोक्तव्यसंहजायाश्चभगिन्याहस्ततः



[illegible]

जयरूपायजयगोविंदरूपिणे । जयदाभादराजाय । यथावेणुदलदक्षिणु



तेनत्वामनुवध्नामिरक्षेमाचलमाचल इतिरक्षामंत्रः । रक्षाबंधनरोयस्तुकुर्याद्भक्तिसमान्वितः  
 स्यान्नचम्ल्युभयतथा भूतेवेतालयक्षाद्यैः पिशाचैर्नाभिभूयते रक्षायाबंधनकृत्वासंश्रामंप्रविशेन्नरः  
 सर्वान् जीयतेनचेकनचित् तस्मात्सर्वत्रयत्नेनरक्षाबंधंतुकारयेत् यस्तुवैभक्तिभवेनस्नानंकुर्या  
 कुतस्तस्यैवपापानिमाघमासह्वयेयथा यथाश्वमेधावभृथंतादृशंकारयेद्बुधः जलंजलिस्तुविधिना  
 ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः अपुत्रोलभेतपुत्रान्वंध्यागर्भचर्वेदिति रोगीरोगीर्वै  
 इतिभविष्योतरोक्तंकार्तिकशुक्लपंचम्यांजयापंचमीत्रतम् कार्तिकशुक्लपक्षांभौमवार  
 मुच्येतप्रयातिहरिमंदिरं ॥ इतिभविष्योतरोक्तंकार्तिकशुक्लपक्षांतुपण्मुखेनमहात्मनादेवसेनामहाभाग  
 युतायांवाङ्मिसंपूज्यमहोत्सवंकुर्यात् तदुक्तंनारदीये ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षांतुपण्मुखेनमहात्मनादेवसेनामहाभाग  
 अतस्तस्यांसुरश्रेष्ठान्देवसेनांचपण्मुखं संपूज्यनिखिलैरवउपचारैर्मनोहरैः प्राश्रयादतुलां  
 लब्धासर्वमुरांचितः अत्रैववह्निपूजांकातांचसम्यक्समाचरेत् विविधैर्द्रव्यहोमैश्चवह्निपूजापुरस्सरं म  
 त्त्यपुराणे । वृश्चिकार्तेकशुक्लपष्ठीभौमवारउपस्थिता महापष्ठीतुसाप्रोक्तासर्वपापहरातिथिः तस्यांस्वपितिवैव  
 ह्निःपूर्वत्रोपोष्यवैदिने पक्षावाहिसमभ्यर्च्यकृत्वावह्निमहोत्सवं ० । वृश्चिकार्तेककार्तिकेमासितिक । लादर्शे सर्वासु  
 पष्ठीपुविशेषात्कार्तिकेकृत्यविशेषोभविष्योत्तरेपि ॥ पक्षांफलाशनोराजन्विशेषात्कार्तिकेनृप राज्यच्युतोविशेषेण  
 स्वराज्यंलभतेचिरात् दत्त्वाध्वंकार्तिकेमासिस्थित्वोदक्षिणामुखः दध्नाधृतोदकैः पुष्यैर्भैत्राणो ननसुव्रत सप्तार्ध  
 दारजस्कंदसेनाधिपमहाबल रुद्रोमाश्रजपङ्कगंगार्भनमोस्तुते प्रीयतांदेवसेनानीः संपादयतुहृदतं दत्त्वा  
 निप्रायचामात्रयज्ञान्यदपि वर्तते पश्चादुक्तेत्वसौरात्रौभूमिकृत्वातुभाजनमिति ॥ एवमब्दपर्यंतपष्ठीपुराजंतस्कं  
 दंसंपूज्यविप्रायदंधादितिदिवादासः ॥ इति कार्तिकशुक्लपष्ठीकृत्यं कार्तिकशुक्लसप्तम्यांशाकसप्तमीव्रतं ॥

कीर्तते तत्फलं प्राप्यते विप्रबंध्या गभं च विदति रोगी रोगात्प्रमुच्येत बद्धो मुच्येत बंधनात् इति नारदीयपुराणे  
चतुर्थपादे कार्तिक शुक्ल जया पंचमी अथ कार्तिक शुक्ल पंचम्यां जया पंचमी व्रतं भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच मा  
हात्म्यमापि वक्ष्यामि पंचम्यास्तव भारत जयैति श्रुत्वा विख्याता व्रतिनां पापनाशिनी परिपूर्णैकतयस्यां साज्ञेया ज  
य पंचमी जया च विजया च व्रजयंती पापनाशिनी जया कार्तिक शुक्लाया पंचमी ॥ केशवो भगवान् शंभुर्गंगाद्याः स  
रितस्तथा प्रभो साद्यानि तीर्थानि जंबूद्वीपसरांसि च प्रयागं पुष्करं चैव कुरुक्षेत्रं गया तथा एतान्यन्यानि तीर्थानि तीर्थे प्रस  
व्रतिनः स्नापयंत्युत तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तन्त्रानं कुर्याज्जयादिने स्नेहेनोद्धर्तनेनैव द्विजान्संस्नापयेद्बहून् तीर्थे प्रस  
वर्णे गत्वा स्थापयेत्सजयं हारं जयासाहितं सजयमित्यर्थः । शंखचक्रगदापाणि वामभोगे जयास्थितां वरदाभय  
हस्तां च श्वेतां हंसोपरि स्थितां पूजयेद्विविधैः पुष्पैर्धूपैर्नैवेद्याजातिभिः एभिर्भैत्रस्तुतैर्द्वंजयां च प्रतिपूजयेत् पा  
दौ वैपद्मनाभाय जानुभ्यामाधवाय च ऊरूवैनारसिंहाय मेढूवमन्मथाय च दामोदरायोदरं च वक्षः श्रीवत्सधारि  
णे श्रीवत्सायैति कंठं च बाहू मर्वास्त्रधारिणे मुखं पद्ममुखायैति शिरः सर्वात्मने नमः अनेन विधिना चैव पूजयेद्गुरु  
डब्धं अन्तरं तु तद्वैवांशपात्रोपरि स्थितां जातीलताधौ भागस्थां तद्वैवांशं प्रतिपूजयेत् नमः पुष्पैर्पादयुग्मे जा  
नुभ्यां तु श्रिये नमः नंदयैकटिदेशे च विजयायै च वक्षसि शिरः सर्वार्थदायिन्यै सर्वगै विजयां तथा विधिना नेन सं  
पूज्य पूजयेद्विजयाहरी जयाय जयरूपाय जयगोविंदरूपिणे जयदामोदरायैति जयसर्वनमोस्तुते अर्घ्यमंत्रः ।  
वैष्णवाणि सर्वाणि सप्तधान्यदुतानि च रक्तसूत्रेण संसूत्र्य सफलानि निवेदयेत् संसूत्र्य सर्वेष्टा यथा वैष्णवलं दक्षतु  
प्येतमधुसूदनः तथा मेऽस्तु शुभं सर्ववैष्णवात्र प्रदानतः वैष्णवात्रदानमंत्रः । अनेन विधिना चैव दद्यात्पात्राणि गोसुरे  
ब्रह्मांडपुराणे । रक्षाबंधनतः कुर्यात्सुहृत्स्वजनवांधवैः अक्षताः सर्षपादूर्वा रक्षामध्ये च रोचनाः येन बद्धो बली राजा

दानवैब्रोमहाबलः तेनत्वामनुवधामिरक्षेमाचलमाचल इतिरक्षामंत्रः । रक्षाबंधनरोयस्तुकुर्याद्भक्तिसमान्वितः  
नतस्यग्रहपीडास्यान्नचमृत्युभयंतथा भूतवेतालयक्षाद्यैः पिशाचैर्नाभिभूयते रक्षायाबंधनंकृत्वा संग्रामं प्रविशेन्नरः  
जयेत्तसिरिपून्सर्वान् जीयतेनचेकनचित् तस्मात्सर्वत्रयत्नेन रक्षाबंधनकारयेत् यस्तु वैभक्तिभावेन स्नानं कुर्या  
जयादिने कुतस्तस्यैव पापानि माघमासस्रवेयथा यथाश्वमेधावभूयंतादृशं कारयेद्बुधः जलजलिस्तु विधिना  
क्षिप्यते यत्र मूर्ध्नि ब्रह्महत्यादि पापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः अत्रोत्रो लभते पुत्रान्वंध्यागर्भचर्चिदिति रोगी रोगैर्घ  
मुच्येत प्रयाति हरिं मंदिरं ॥ इति भविष्योत्तरे कर्त्तिकशुक्लपंचम्यां जयापंचमीव्रतम् कार्त्तिकशुक्लपष्ठ्यां भौमवार  
युतायां चर्त्तिसंपूज्य महोत्सवं कुर्यात् तदुक्तं नारदीये ॥ कार्त्तिकशुक्लपष्ठ्यां तु पुनुरेव महोत्सवं देवसेना महाभाग  
लब्धा सर्वसुरार्चितः अतस्तस्यां सुरश्रेष्ठान् देवसेनां च पुनुरेव संपूज्य निखिलैरेव उपचारैर्मनोहरैः प्राप्नुयाद तुलां  
त्रिद्विंशतिमनोभीष्ठां द्विजोत्तमं श्रैत्रैव वह्निपूजां भौमवार उपस्थितां महापृष्ठी तु सा त्रोटका सर्वपापहरातिथिः तस्यां च पितृवैव  
त्स्यपुराणे । वृश्चिकार्त्तिकशुक्लपष्ठ्यां भौमवार उपस्थितां महापृष्ठी तु सा त्रोटका सर्वपापहरातिथिः तस्यां च पितृवैव  
न्दिः पूर्वत्रोषोष्यै दिने पष्ठ्यां वा न्दिं समभ्यर्च्य कृत्वा वा न्दिमहोत्सवं ० वृश्चिकार्त्तिक कार्त्तिके मासितिकालादर्शं सर्वो सु  
पृष्ठीपुर्विशेषोपात्कार्त्तिके कृत्य विशेषो भविष्योत्तरेपि ॥ पष्ठ्यां फलाशनो राजनिवृत्तिशेषोपात्कार्त्तिके नृप राज्यच्युतो विशेषेण  
स्वराज्यं लभते चिरात् दत्तार्थ्यं कार्त्तिके मासि स्थित्वा वैदक्षिणमुखः दध्ना घृतोदकैः पुष्पैर्भोजनं भोजनं सुव्रतं सप्तार्धं  
दारजस्कंदसेनाधिप महाबल रुद्रो मां शिजपद्मं अंगगर्भनमोस्तुते प्रीयतां देवसेनानीः संपादयतु हृदंतं दत्त्वा  
नि प्रायचामां त्रयञ्चान्यदपि व्रतं पश्चादुक्ते त्वसौ रात्रौ भूमि कृत्वा तु भाजनमिति ॥ एवमब्दपथं तं पृष्ठीपुराजंतस्कं  
दं संपूज्य विप्राय दद्यादिति द्विचोदासः ॥ इति कार्त्तिकशुक्लपष्ठ्यां शाकसप्तमीव्रतं ॥

नारदीये अथकार्तिकशुक्लायांशाकार्थ्यासप्तमीव्रतं तस्यांतुसप्तशाकानिमुवर्णकमलानिच प्रदद्यात्सप्तवि  
प्रेभ्यःशाकाहारस्ततःपरं द्वितीयेह्निद्विजानभोज्यदद्यात्तेभ्योथदक्षिणां विसृज्यवांध्रुभिः सांक्षिस्वयंभुजीतवाग्ध  
तइति कार्तिकशुक्लाष्टमीगोपाष्टमी तत्रगोपूजाकार्थ्या तदुक्तंनिर्णयामृते कूर्मपुराणे ॥ शुक्लाष्टमीकार्तिकेनु  
स्मृतागोपाष्टमीवैधेः तत्रकुर्याद्द्रवांपूजांगोग्रासंगोप्रदक्षिणां गवानुगमनंकार्थ्यसर्वान्कामानवाप्नुयात् नार  
दीयेपि । गोपाष्टमीतुसाप्तोक्ताकार्तिकेधवलदले तत्रकुर्याद्द्रवांपूजांगोग्रासंगोप्रदक्षिणां गवानुगमनंदानंवा  
ञ्छन्सर्वाश्चसंपदः भविष्योत्तरेपि । गोपाष्टम्यांगवांपूजांगोग्रासंगोप्रदक्षिणां गवानुगमनंदानंसर्वपापप्रणा  
शनमिति । अत्रगोपूजादिकं गोदानविधिना कार्थ्यम् इयंचकंदर्पकल्पादिः कल्पादिप्रकरणोक्तंश्राद्धादिकम  
पिकार्यम् कार्तिकशुक्लनवमी कृतयुगादिः तदुक्तं वैशाखमासस्यतुयातृतायानवम्यसौकार्तिकशुक्लपक्षइत्या  
दियुगादिनिर्णये ॥ इयंच पूर्वाह्नव्यापिनीग्राह्याशुक्लपक्षस्थत्वात् निर्णयस्तुपूर्वमेवोक्तः तदुक्तंहेमाद्रौ दे  
वीपुराणे । शुक्लपक्षेनवम्यायःकार्तिकस्यसमाहितः स्नायान्नद्यांनमस्कुर्यादक्षयंलभतेफलमिति अत्रश्राद्धं क  
र्त्तव्यं तथाचकृत्यतत्त्वाणिवे ॥ कार्तिकेनवमीशुक्लापिष्टाणानृत्तिदासदां तस्यांस्नानंतथादत्तमनंतफलसाधकमिति  
ब्रह्मांडपुराणे । आपाढ्यामथकार्तिक्यामाध्यामनंतरादिषु युगादिषुचतुःस्वप्नेजन्मक्षेत्रहपाडिते प्रौष्ठपद्य  
सितेपक्षेश्राद्धंकुर्वीतयत्नतः । अस्यांगोदानादिकमुक्तं विष्णुपुराणे । अस्मिंश्चगोभूमिहिरण्यवस्त्रदानेनसर्वप्र  
विहायपापं शूरत्वमिंद्रस्यसुहृत्वमेतित्यर्थाधिपत्यंलभतेमनुष्यइति अस्यामेवकूर्माडदानाचारः तथाच स  
नक्तुमारसंहितायांकार्तिकमाहात्म्ये ॥ बालंखिल्याऊचुः कार्तिकेशुक्लनवमीतत्राभूद्वापरंयुगं पूर्वापरारुहगात्रा  
ह्याक्रमाद्दानोपवासयोः अत्रकूर्मांडकेनामहतौदैत्यस्तुविष्णुना तद्रोमभिःसमुद्धृतावल्लयः कूर्मांडसंभवाः

नस्मात्कूर्प्मांडदानेनफलमाप्नोतिनिश्चितं अत्रकूर्प्मांडदानविधिःतत्रकर्ताशुचिर्भूत्वाप्राङ्मुख उपविश्याचम्यकू-  
 र्प्मांडं सुवर्णगर्भितं वस्त्रेणवेष्ट्य देयत्राह्मणसंपूज्य उभयकार्तिकशुक्लनवम्यांपुगादितथैवब्रह्महत्यादिसकलधा  
 पक्षयपूर्वकसर्वारिष्टशांतिकामइदंकूर्प्मांडफलसमुपवर्णवस्त्रसंवेष्टितं विष्णुदेवतं यथानामगोत्रायब्राह्मणायदातुम्  
 हमुत्सृजे सुवर्णदानदक्षिणां दत्त्वा मंत्रं पठेत् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां ब्रह्मणानिर्मितं पुरा कूर्प्मांडं बहुवाजाढ्यमतः  
 शांतिं प्रयच्छे पापानामित्यन्तरं क्षयार्थमिति शेषः अत्रैव मथुरासितुप्रोक्ता मथुरादिनगरप्रदक्षिणा तथा चोक्तं  
 पौत्रे ॥ नारद उवाच प्रदक्षिणोद्भवपुण्यं नभूतं न भविष्यति कार्तिके शुक्लपक्षे तु नवमीयामहेश्वर तस्यां प्रदक्षि  
 णीकृत्य सर्वपापांस्तमुच्यते तथा सत्ययुगादिश्रयनवमीकार्तिके सितता अत्र द्वापरकृत युगोयुगादिदिनत्वं कल्पभेदेन  
 ज्ञेयं । तस्यां स्नानं हुतं दीप्तमनंतफलदं भवेत् कुमुदस्य तु मासस्य मथुरायान्तरे पातम प्रदक्षिणैर्नवम्यां तु पूर्वोभव  
 ति पातकात् । क्रमतः पादविन्यासायावन्तः सर्वतोदिशं तावन्तः कुलसंभूता लोके तिष्ठति शायते मथुरादूरसंस्था चै  
 तदन्यां तु महापुरीं अभवित्रमंस्थश्चक्रुर्ध्यातस्याः प्रदक्षिणाः तदशक्तैर्विप्रहरिगोशुहाणां प्रदक्षिणा गुह्याद्बु  
 ह्यन्तरं चान्यद्वक्ष्यामि तव प्रीतिः सालिग्रामस्य देवस्य तुलस्याश्च प्रदक्षिणा तत्समाभूपतिश्रेष्ठनभूतानभवि  
 ष्यति सप्तद्वीपवतीभूमिः सवनोपधिसागरा तस्याः प्रदक्षिणा पुण्यं सालिग्रामप्रदक्षिणात् कृता प्रदक्षिणा येन सालि  
 ग्रामस्य शार्ङ्गणः तेन कृताः पंचक्रोश्याः शतशश्च प्रदक्षिणाः गौकोटिदिने ग्रहेण प्रयागे वा स उत्तम अथ मेधा युतं पुण्यं  
 सालिग्रामप्रदक्षिणात् गर्वाच ब्राह्मणानां च तथा संन्यासिनामपि देवालयां सर्वेषां सालिग्रामसमा मता सालिग्रामा  
 धिका नैव कस्यापि च प्रदक्षिणा तस्मात्तवभ्यामूर्जं तु कर्तव्यं तत्प्रदक्षिणा यतो नैका द्विजागो देवालये मठादयः  
 तुलसीवनान्यनेकानि सालिग्रामास्त्वेन केशः देशांतरागताः पुण्यायोगिनः साधवस्तथा वैरागिणश्च मुक्ताश्च गृह

स्थाः पुण्यशालिनः पुराणानि च वेदाश्च उपवेदा गृहेषु च देवतानां च प्रतिमाः संति ग्रामपुरादिषु अतः प्रदक्षिणा  
 कार्या ते पांसवीं तमोत्तमा तत्र कल्पं समुत्थाय शुचिस्तद्गतमानसः स्नानं कृत्वा नोपानत्कः कमंडलुधरः पुरा वहिर्गत्वा  
 जपन्स्तोत्रं मंत्रं नामानि वाहरेः प्रदक्षिणं चरेद्द्विद्वान्सर्वपापापनुत्तये अष्टाक्षरं जपन्मंत्रमथ वा द्वादशाक्षरं पडक्षरं जप  
 न्मंत्रं कुर्याद्द्विद्वान्प्रदक्षिणं यावच्छोकाः स्थिताश्चांतर्गावो वै भूतिरेषु च तावत्पुरस्य ग्रामस्य पुण्याः प्रोक्ताः प्रदक्षिणाः  
 एका तिस्त्रश्च तस्त्रो वा पुरग्रामप्रदक्षिणाः यावत्सूर्योदयौ नैव यावन्नास्तंगतः पुनः तावत्प्रदक्षिणा कार्यं पुरग्रामाद्वा  
 हिर्नरैः एका तिस्त्रश्च तस्त्रो वा अतः शीघ्रं हि जागृयात् सूर्योदयानंतरतः पुरग्रामप्रदक्षिणा तत्र देवालये वाथ स्वगृहे  
 तुलसीवनं सालिग्रामं महापुण्यं कुर्याद्द्विद्वान्प्रदक्षिणां अथाद्विजांस्तु संपूज्य भोजयित्वा च पायसैः प्रदक्षिणं प्रकु  
 र्वीत दत्त्वा तेभ्यश्च दक्षिणां इति प्रदक्षिणाध्यायं पठति द्विजोत्तमाः शृण्वन्ति चैव ये भक्त्या तोषियांति परांगतिम् सुय  
 न्वो वाच अहमां संपुराशक्र गृध्रः पापविशेषतः व्याधेन घाति तोषाणैः प्रातर्वर्णुगृहांगणे मयि कंठगतप्राणेषु प  
 कोमांसलोलुपः जग्राह मां सर्वक्रेण श्वभिरन्यैरनुद्रुतः वहन्मां स्वमुखैर्न वभीतो न्यैर्भेषकैस्तथा गतः प्रदक्षिणाकारं  
 विष्णोस्तन्मंदिरं प्रभोः तेनैव तुष्टिमापन्नश्च तस्माज्जगन्मयः मम चापिशुनां चैव दत्तवान्परमं पदं प्रदक्षिणाकार  
 तयागतस्यापीदृशं फलं ममायं विबुधश्चैष्ठिकिं पुनः सम्यगर्चनादितिकार्तिकं शुक्लनवम्यां प्रदक्षिणा माहात्म्यं अ  
 स्यान्मे वा श्वत्थतर्पणादिकमुक्तं नारदायै कार्तिकेशुक्लनवमयाक्षयासाप्रकीर्तिता तस्यामश्वत्थमूले तु तर्पणं सम्यगा  
 चरेत् देवानाचक्रुधीणांचापि तणामपि नारद स्वशाखोक्तैस्तथामंत्रैः सूर्यार्थाध्यततोपयेत् ततो द्विजान्भोजयि  
 त्वा मिष्टान्नेन मुनीश्वर स्वयं भुक्त्वा च विहरेद्द्विजैर्भ्यो दत्तदक्षिणः एवं यः कुरुते भक्त्या जपदानं द्विजार्चनं होमं च स  
 वैमक्षय्यं भवेदिति पि धेर्वचः भविष्योत्तरे तु कार्तिकामलपक्षस्य नवमी भूतिद्वये प्रबुद्धां तु जगद्धात्रीं पूजयेद्दीपमाल

मासे श्रुतिर्भिर्यत्पुण्यं विधिना पूज्यचण्डिकां तत्फलं प्राप्यते वीरनवम्यां कार्तिकस्य च ॥ अत्रैव तु  
 लसी विवाह उक्तः पद्मपुराणे कार्तिके शुक्लनवमी मवाप्य विजिते द्वयः हरिं विधाय सौवर्णतुलस्यासहि  
 तं विंशु पूजयेद्द्विध वत्तत्रतीभक्त्या दिनत्रयं एवं यथोक्त विधिना कुड्यद्वैवाहिकां विधिमीति अथ तुलसी  
 विवाह विधिः विष्णुयामले आदावारोप्य तुलसीं वने वा स्वगृहे पिवामास त्रयेण संवर्धयततः पूजां स  
 मारभेत सौम्यायने प्रकर्तव्यं गुरुशुक्रोदये तथा अथवा कार्तिके मासि भीष्मपंचादिनोपि वा वैवाहिकपुष्पक्षेप  
 पूर्णिमायां विशेषतः मंडपं कारयेत्तत्र कुंडं देदिं विवाहयन् ब्राह्मणांश्च शुचीन् दातां न्वेदे दांगपरगात् ब्राह्मणं  
 देशिकैश्च चत्वारश्च तयं त्विजः ग्रहयन्तं पुरस्सृत्य माह्दणं पूजनं तथा कृत्यानां दीमुखं श्राद्धं सौवर्णस्थापयेद्द्विं कृत्या  
 चरोप्य तुलसीं लभेत्स्त्वस्तमितेरवौ ज्योतिःशास्त्रप्रसिद्धे गोधूलिकलत्र इत्यर्थः । संपूज्यालं कृतांतां च प्रदद्याद्द्विधि  
 नाहरेः अत्र पक्षीचतुर्थ्यं वासः श्रुतेन मंत्रेण वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् यथा वध्नंति मंत्रेण कंकणपाणिपल्लवे कोदादित्या-  
 दि मंत्रेण करग्रहो विधीयते आचार्यो विदिकाकुंडे जुहुयाच्च नवाहुतीः । चतस्रो व्याहृतयः औभूः स्वाहा औभुवः  
 स्वाहा औस्वः स्वाहा औभूर्भुवः स्वः स्वाहा पंचाहुतयः तन्नो अग्ने इत्यादिकाः पंच कर्तव्य श्रुततो होमो विधे पाद्विधि पूर्वकं  
 औनमो भगवते वासुदेवाय नमः स्वाहा औनारायणाय स्वाहा माधवाय स्वाहा गोविंदाय स्वाहा औविष्णवे स्वाहा  
 औमधुसूदनाय स्वाहा औत्रिविक्रमाय स्वाहा औवामनाय स्वाहा औश्रीधराय स्वाहा औहृषीकेशाय स्वाहा औप-  
 दनाभाय स्वाहा औदामोदराय स्वाहा औवासुदेवाय स्वाहा औन्निरुद्धाय स्वाहा औअच्युताय स्वाहा औअ-  
 नंताय स्वाहा औगादिने स्वाहा औचक्रिणे स्वाहा औविजयसेनाय स्वाहा औवैकुण्ठाय स्वाहा औजनार्दनाय-  
 स्वाहा औमुकुंदाय स्वाहा औअधोक्षजाय स्वाहा ॥ यजमानः सपत्नीकः सहामात्यैश्च गोत्रजैः प्रद-

स्थाः पुण्यशालिनः पुराणानिचेवेदाश्चउपवेदागृहपुच देवतानांचप्रतिमाः संतिग्रामपुरादिषु अतःप्रदक्षिणा  
 कार्यतेपांसर्वोत्तमोत्तमा तत्रकल्यंसमुत्थायशुचिस्तद्गतमानसःस्नानंकृतवानोपानत्कः कमंडलुधरःपुरा वहिर्गत्वा  
 जपन्तोत्रमंत्रानामानिवाहरेः प्रदक्षिणचरेद्विद्वान्सर्वपापापनुत्तये अष्टाक्षरंजपन्मंत्रमथवाद्वादशाक्षरं पडक्षरंजपे  
 न्मंत्रंकुर्याद्विद्वान्प्रदक्षिणे यावल्लोकाःस्थिताश्चांतर्गावौवैभदिरेपुच तावत्पुरस्यग्रामस्यपुण्याःप्रोक्ताःप्रदक्षिणाः  
 एकातिस्त्रश्चतस्रोवापुरग्रामप्रदक्षिणाः यावत्सूर्योदयोनैवाववास्तांतगतः पुनः तावत्प्रदक्षिणाकार्यापुरग्रामाद्वा  
 हिर्नरैः एकातिस्त्रश्चतस्रोवाअतःशीघ्रिहिजागृयात् सूर्योदयानंतरतःपुरग्रामप्रदक्षिणा तत्रदेवालयेवाथस्वगृहे  
 तुलसीवनं सालिग्रामंमहापुण्यंकुर्याद्विद्वान्प्रदक्षिणां अथाद्विजांस्तुसंपूज्यभोजयित्वाचपायसैः प्रदक्षिणंप्रकु  
 र्वीतदत्त्वातेभ्यश्चदक्षिणां इतिप्रदक्षिणाध्यायंयेपठंतिद्विजोत्तमाः शृण्वतीचैवयेभक्त्यतेपियातिपरंगतिम् सुध  
 न्योवाच अहमांसंपुराशक्रगृध्रःपापविशेषतः व्याधेनघातितोवाणैः प्रातर्विष्णुगृहांगणे मयिकंठगतप्राणेभप  
 कोमांसलोलुपः जग्राहमांसवक्त्रेणथभिरन्यैरनुद्रुतः वहन्मांसस्वमुखेनवभीतोन्त्यैर्भपकैस्तथा गतःप्रदक्षिणाकारं  
 विष्णोस्तन्मंदिरंभोः तनैवतुष्टिमापन्नश्चतरात्माजगन्मयः ममचापिशुनांचैवदत्तवान्परमंपदं प्रदक्षिणाकार  
 तयागतस्यापिदृशफलं ममायंविबुधश्चठर्केपुनःसम्यगर्चिनादितिकार्तिकशुक्लनवम्यां प्रदक्षिणामाहात्म्यं अ  
 स्यामेवाश्वत्थतर्पणादिकमुक्तं नारदाये कार्तिकेशुक्लनवमीयाक्षयासाप्रकीर्चिता तस्यामश्वत्थमूलतुतपंशंसम्यगा  
 चरेत् देवानाचक्रुपीणांचपितृणामपिनारद स्वशाखोक्तैस्तथामंत्रैःसूर्ययाध्यंततोर्पयेत् ततोद्विजान्भोजयि  
 त्वापिष्ठानेनमुनीश्वर स्वयंभुक्ताचविहरेद्द्विजेभ्योदत्तदक्षिणः एवंयःकुरुतेभक्त्याजपंदानंद्विजार्चनं होमंचस  
 वैमक्षय्यंभवेदितिप्रिधैर्वचः भविष्योत्तरेतु कार्तिकामलपक्षस्यनवमीभातिबुद्धये प्रबुद्धंतुजगद्धात्रीपूजयेद्दीपमालय



मासैश्रुर्भिर्यत्पुण्यं विधिना पूज्यचंडिकां तत्फलं प्राप्यते वीरनवम्यां कार्तिकस्य च ॥ अत्रैव तु  
 लसी विवाह उक्तः पद्मपुराणे कार्तिके शुक्लनवमीमाप्य विजितेन्द्रियः हरिं विधाय सौवर्णतुलस्यासहि  
 तं विभुं पूजयेद्द्विधवत्तत्र त्रतीभक्त्या दिनत्रयं एवं योक्तविधिना कुड्याद्विवाहं का विधीमिति अथ तुलसी  
 विवाहविधिः विष्णुयामले आदावारोप्य तुलसीं वने वा स्वगृहेपि वा मासत्रयेण संवर्धयतः पूजां स  
 मारभेत सौम्यायने प्रकर्तव्यं गुरुशुक्रोदये तथा अथ कार्तिके मासि भीष्मपंचादिनोपि वा वैवाहिकेषु ऋक्षेषु  
 पूर्णिमायां विशेषतः मंडपं कारयेत्तत्र कुंडं वेदिं विवाहवनं ब्राह्मणांश्च शुचीन् दांतान् वेदवेदांगपरगात ब्राह्मणं  
 दक्षिणैव च त्वारश्च तथा त्विजः ग्रहयज्ञं पुरस्कृत्य मादृणां पूजनं तथा कृत्वानां दीमुखं श्राद्धं सौवर्णस्थापयेद्धरिं कृत्वा  
 चरोप्य तुलसीं लभेत्त्वस्तमितेरवौ ज्योतिःशास्त्रप्रसिद्धे गोधूलिकलग्रह त्वर्यः । संपूज्यालंकृतांतांच प्रदद्याद्विधि  
 नाहरैः अत्र पट्टीचतुर्थ्यर्थे वासः श्रुतेन मंत्रेण वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् यथा वध्नंति मंत्रेण कंकणपाणिपल्लवे कोदादित्या-  
 दि मंत्रेण करग्राहो विधीयते आचार्यो वेदिका कुंडे जुहुयाच्च न वाहुतीः । चतस्रो व्याहृतयः ओं भूः स्वाहा ओं भुवः  
 स्वाहा ओं स्वः स्वाहा ओं भूर्भुवः स्वः स्वाहा पंचाहुतयः तन्नो अग्ने इत्यादिकाः पंच कर्तव्यश्च ततो होमो विशेषाद्विधिपूर्वकं  
 ओं नमो भगवते वासुदेवाय नमः स्वाहा ओं नारायणाय स्वाहा माधवाय स्वाहा गोविदाय स्वाहा ओं विष्णवे स्वाहा  
 ओं मधुसूदनाय स्वाहा ओं त्रिविक्रमाय स्वाहा ओं वामनाय स्वाहा ओं श्रीधराय स्वाहा ओं हर्षिकेशाय स्वाहा ओं प-  
 द्मनाभाय स्वाहा ओं दामोदराय स्वाहा ओं वासुदेवाय स्वाहा ओं अनिरुद्धाय स्वाहा ओं अच्युताय स्वाहा ओं अ-  
 नंताय स्वाहा ओं गदिने स्वाहा ओं चाक्रिणे स्वाहा ओं विष्वक्सेनाय स्वाहा ओं वैकुण्ठाय स्वाहा ओं जनार्दनाय-  
 स्वाहा ओं मुकुंदाय स्वाहा ओं अधोक्षजाय स्वाहा ॥ यजमानः सपत्नीकः सहामात्यैश्च गोत्रजैः प्रद-

क्षिणाः प्रकुर्वीतचतस्रोविष्णुनासह तुलस्याइत्यर्थः । पठेयुः शतिकाध्यायं तथा वैभिन्नसंहितां गायतिमंगलं ना  
 र्योभिरित्यूय्यादिनिस्वनैः गांपदं च तथा शय्यामाचार्य्यायप्रदापयेत् ऋत्विग्भ्योदापयेद्वस्त्राण्यन्येपांचैवदक्षिणाः  
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्सार्पैःक्षरैःसशर्करैः एवंप्रतिष्ठितादेवीविष्णवेचसमर्पयेत् आजन्मोपार्जितपापंपदंशना  
 देवनश्नपति ॥ इतिविष्णुयामलोक्तस्तुलसीविवाहः अथतुलसीविवाहकथा सनत्कुमारसंहियां कार्तिकेशु-  
 क्तनवमीतत्राभूदद्वापरंयुगम् पूर्वापराह्णग्रह्याक्रमादनोपवासयोः अत्रकूष्मांडकोनामहतोदैत्यस्तुविष्णुना  
 तद्रोमभिःसमुद्भूतावल्लयःकूष्मांडसंभवाः तस्मात्कूष्मांडदानेनफलमाप्नोतिनिश्चितम् अस्यामेवनवम्यांतुकुर्या-  
 लृष्णेनयोनरःस्वशाखोक्तेनविधिनातुलस्याःकरपाडनं कन्यादानफलंतस्यजायतेनात्रसंशयः कार्तिकेशुकृतनव  
 मीमवाप्यविजितोद्भियः हरिंविधायसौवर्णीतुलस्यासहितंशुभं पूजयेद्द्विधिवद्भस्त्राव्रतीतत्रादिनत्रयम् एवंयथो-  
 क्तविधिनाकुर्व्याद्वैवाहिकंविधिम् ग्राह्यत्रिरात्रमत्रैवनवम्याश्चनुरोधतः मध्याह्नव्यापिनीग्राह्यानवमीपूर्ववेदिता  
 धात्र्यश्चतुर्थैकत्रलापयित्वासमुद्भूत ननश्यतेतस्यपुण्यंकल्पकोटिशतैरपि अत्रैवोदाहरंतीमितिहासंपु-  
 रातनम् बभूवविष्णुकांच्यांतुक्षत्रियःकनकाभिधः धनाढ्यवैश्वद्युतिश्चवैष्णवोराजपूजितः बहुकालोगतस्त  
 स्यविनापत्यंमुनीश्वराः ततो नानाव्रतैर्जाताकन्याकमललोचना सुरूपालक्षणेपेतानानागुणसन्विता पिता  
 तस्यानामचक्रैकिशोरीतिचावैश्रुतम् एकदातद्गृहेयातोजन्मपत्रीनिरिक्षकः दर्शयित्वाजन्मपत्रीकथंकन्याभवे  
 दिपं ततस्तेनक्षणार्थ्यात्वाकनकशृणुमेवचः यदिब्रवीमिसत्यंचेत्तदुखंभविष्यति यद्यसत्यमहं ब्रूयांमिथ्यात्वं  
 ममजायते तस्मात्सत्यंविद्विष्यामिद्योचिततथाकुरु योस्याःकरग्रहंकुर्यादसौवज्रान्मारिष्यति इतितद्वचनंश्रुत्वा  
 कनकोदुःखितोभवत् नचाकारिविवाहोऽस्याःसाचब्राह्मणपूजने नियुक्तात्वगमत्सैपानानेयामन्मुखाग्रतःदृष्ट्वैरूप

संपन्नादुःखं मेवाधयेष्यति स्थितायास्मिन्गृहे सा तु द्विजातिथ्यमचीकरोत् कदाचिद्वैवर्ग्येन तत्रागादद्विजपुंगवः  
यात्रार्थं विष्णुकाञ्च्यांसवैशाखे मासि शंकरः हेमकोविप्रशुश्रूषी ज्ञात्वा त्रैवसमागत आगत्यांगनमध्ये तूपाविष्टा द्वि  
जोत्तमः किशोर्यागत्य चातिथ्यं शंकरस्य कृतं तदा दृष्ट्वा तां तरुणीनाम्ना सुवेपां विनयान्विताम् अजातकरपीड  
च सखीद्वयमुवाच शंकर उवाच चंदने वदशीघ्रं त्वं किशोरी न विवाहिता किमत्र कारणे जाता तरुणी कामरूपि  
णी इति तद्वचनं श्रुत्वा चंदना सवर्षमब्रवीत् तदा कृपालुनानेन तत्पित्रे निवेदितं अस्यैवं प्रयच्छामि श्रीविष्णो  
र्ध्वाद् शाक्षरम् करोतु वर्षत्रितयं जपंतस्य सुलोचना प्रातः स्नानवतीं नित्यं तु लससीवनपलिका कार्त्तिकस्य सि  
ते पक्षे नवम्यां विष्णुना सह सौवर्णेन तु लस्याश्च विवाहं कारयत्वियम् तेन व्रतप्रभावेण विधानभाविष्यति तत्पि  
त्रापि ते येत्युक्तं प्रायाश्चित्तं सदत्तवान् किशोर्यै वैष्णवं धर्मं समग्रं चादिदेशः तेन व्रतेन यत्रोक्तं किं शोभ्यते तथा  
करोत् वर्षत्रयं यथाशास्त्रं किशोर्या तद्व्रतं चतुर्थे कार्त्तिके मासि किशोरि स्नपनाय च प्रातः काले गता बाला दृष्ट्वा  
मर्गं विलिपिना क्षात्रियेण यदा दृष्ट्वा प्राप मोहं जडाल्मकः पृष्ठे तस्यास्तु संलभो भावयंस्तां मानिनिदिताम् केचित्तां  
ददृशुर्दूरात् केचित् पश्यति गुततः स्त्रियोपितां प्रपश्यति पुरुषाणां तु का कथा यथा द्वितीया चंद्रस्य दर्शने चोत्सुकजनाः  
तथारात्रौ प्रतीक्षते तद्द्वारे सकला जनाः निमेषमात्रमप्येकं दृष्ट्वा स्थित्वा तु नालकां आधिकं किं वरणीयं तस्मै दग्ध्यं मुनी  
श्वराः केचिद्वदंति देवीयं नागकन्येति चापरे रुद्रसंमोहना र्थाय जाता सामोहिनीति च स्नानपश्यति लोकां श्रानमार्गं  
न सखीगणान् ध्यायंती हृदये विष्णुं तु लसीदेव रूपिणीम् तां गृहीतुं न शक्नोति विष्णोः पादोऽप्यव्यवली नानभिदाः कृतास्ते  
न नलेभे चांतरं कंचित् मालाकार्या गृहं गत्वा तस्यैव प्रयच्छता येन के प्रकारेण किशोर्या सह संगमः यथा स्यात्कि  
यतां भद्रे देयमस्माच्चतुर्गुणम् तथा च बहवो पायाः कृतास्तद्ब्रूहणा यच न ददर्शयेद्गोपायमवदत्सा विलिपिनम् न

॥ मुकुन्दार्थप्रदीपतां ॥ मादिचारोस्तु भवेन्नृपाज्ञापरिपाल्यताम् कनकेन ते यदुक्तं मम भाग्यमुप  
 तम् । महजकुमारस्य वधूः कन्याभविष्यति ततः प्रोवाचमंत्रात् द्वादश्यां लग्नमुत्तमं रात्रौ तिष्ठति युग्मा  
 ख्ये रविः पृष्ठे विधुश्च खे भवे भौमो गुरुर्धर्मं पंचमबुधभार्गवौ शनिस्तृतीयेष्टे राहुर्विवाहसमयः स तु उभौ संभृतं स  
 भारावुभावपि धनान्वितौ द्वादश्यामाययौ सायं राजपुत्रः ससैनिकः अत्र वीत्तत्र कनकं ते कीराजपुरोहितः ते क्यु  
 वाच अथेभिरोधः क्रियतां किशोरांश्च नृपाज्ञया भविष्यति महादेवी नोदृश्या पुरुषैः क्वचित् इति तद्वचनं श्रुत्वा पु  
 रुपास्तु निराकृताः नारीरूपे विलेपी तु देवा तत्रैव संस्थिताः ततोर्द्धरात्रवेलायां मुकुन्दोऽभ्यंतरं ययौ तुलस्येऽग्रे स्थितावाला  
 किशोरी संस्मरन् हरिम् ततश्च चटचटाराब्दस्तुमुलः समपद्यत महावायुर्वैवातत्र प्रशंताः सर्वदीपिकाः विद्युच्छतासता  
 मिस्त्राञ्च धीभूतोऽखिले जनः मिथ्यानभास्करवचो मुकुन्दोऽर्चितयत् हृदि अन्यैः प्रतर्कितं लोकैर्नैव धन्यस्य तु कारणम्  
 भीतो मुकुन्दो हृदये वा ब्रूयति भास्करम् तस्यां संधौ धृतं तस्याः करपद्मं विलेपिना तस्याः करस्य संसर्गोऽस्वर्गाद्द्वंजं पपा  
 तह नीतस्तेन विलेपी तु तत्कालं यममंदिरं बाह्यश्चासीत्कलकलो मुकुन्दोऽयं मृतस्त्विति क्षणादेव ततो ज्ञातं मालाकारसुत

दृश्यतेमयोपायस्त्वयायस्रोच्यतेधुना । मयातदेवकर्णव्यङ्ग्यग्रहणसिद्धये विलेप्युवाच तवकन्यातुभूत्वाहंन  
 यामिकुमुमानिच अथेयमवदत्तथाशेषाणाह्निशतंशतम् तथापिचतथेत्युक्तंसप्तम्यानिश्चयःकृतः अष्टम्यांसा  
 गतातत्रकिशोरीदत्तात्सर्पःक्षीरैःसशर्करैः नोनभीतुलस्याःपाणिपीडनम् तिष्ठत्रैवत्वयोनयामुकुटाःपुष्पसं  
 भवाः मणि इतिविष्णुयामलोकस्तुलसीविनाकौतुककारिणी यद्यत्प्रोक्तंत्वयावालेसासमानयतिवरा तथा  
 सापिब्रूतामूढापरंयुगम् पूर्वापराह्णःग्रहार्क्षवृत्तांतोविलेप्यग्रततोभवत् प्राप्ताममैद्रपदवीत्येतंसुखमवापस  
 माभिःसमुद्रुतावल्लयःकूष्माण्डसंभवाः तस्मात्तुकांच्यांतदाराजाजयसेनोबभूवह तस्यपुत्रोमुकुंदोभूत्सूर्यभाकि  
 पुत्रनयोनरःसन्धाखोकेनविधिनातुलस्याःकरपादौ तदातेनमुकुंदेनसंकल्पः कृतएवहि किशोरीयादिभार्यामि  
 भवाप्यनयम्यङ्किः ॥ १० ॥ अत्रिधायसौवर्णतल्लयाभमृतिर्भवेत् कृत्वैत्थंसंतुसंकल्पमुपवासान्त्रचक्रमे सप्तमेहः  
 नित्यंतेयत्सुक्तंप्रायश्चित्तं ॥ ११ ॥ किशोरीविधवायोगोवर्तेतेतकथंभवेत् राजपुत्रप्रदास्यामितेन्यापद्मायतेक्षणात्  
 मुकुंदेन न याददवप्रसन्नोसिविध्वंसजसिप्रभो बालवैधव्ययोगंचहंतुंकिनक्षमोह्यासि इतितस्यवचःश्रुत्वा  
 सांत्वनावहुलाकृता नमन्यतेमुकुंदोसौतेय्युक्तागतोरविः तुलसीव्रतमाहात्म्याद्विधवावंगमिष्यति रात्रौस्व  
 पःकिशोर्यास्तुतस्यामेवाभ्यजायत आगताकन्यकाकिचिद्रात्रांसहशुचिस्मिता भर्तारंवदतिस्वप्नेमममाताकिशोरि  
 का तद्वात्रार्पितयेत्युक्तंप्रदास्येबालमुत्तमं एतद्वस्तेनपश्चात्तुविवाहोस्याभविष्यति श्रुत्वाबालिप्रदानंसास्वप्नोर्वाच  
 तातुराऽभवत् कदादशाक्षरीविद्याकेदंविष्णुसमर्चनं नरकद्वारमूलंहिमद्वस्तात्पशुमारणम् एवंसातुसमुत्थाय  
 स्वप्नोयमितिनिश्चितम् भावयित्वासमाहूयचन्दनांवाक्यमब्रवीत् निवेद्यदृष्टस्वप्नंतुकीदृशंस्यात्फलंवद चंद  
 नोवाच फलंतुसम्यक्कल्याणितवानिष्ठानिश्चयति विवाहोभविताशीघ्रंतुलसीव्रतकारणात् इत्थंस्वप्नफलंश्रुत्वा

तावत्कुट्टनिस्वनं श्रुत्वासासहसोत्थायस्नानोद्योगमचीकरत् यावदायातिसास्नानंकृत्वागोहेकिशोरिका ताव  
 द्विलेपीमालिन्याःपुत्रीभूत्वासमाययौ कृत्वाकेशाश्वगोपुच्छैःइमश्रुचोत्पाटितंवलत् अंतरेशाटिकांगुह्यानिम्बू  
 भ्यांचस्तनौकृतौ सर्वोलंकारशोभाढ्याकटाक्षयतिचापरान् नज्ञातोसौतुकेनापिपुमान्स्त्रीरूपधारकःध्यानंकृत्वात  
 याहस्तौप्रसार्धेत्यदातदा दत्तेविलेपीपुष्पाणिचिन्तयतिस्थितःकथमस्याममस्पर्शोभविष्यतिविचिंतयत् एवंदि  
 नत्रयातत्रस्यप्रभाततुमुनीश्वराःतस्मिन्नहसिंजातःकनकशोकपीडितः किंकार्थमधुनास्माभीराजपुत्रीमरिष्यति  
 एवंचिंतयतस्तस्यप्रातःकालेवभूवहरजलोकाःसमायातागृहीत्वावस्त्रवाहनमश्रुचोत्पाटितंवलत् कनकेनतेयत्युक्तंममभाग्यमुप  
 गृह्णींस्तिवकन्यैकामुकुंदार्थंप्रदीयतां मादिचोरोस्तुभवेनदृष्ट्वापारिपाल्यताम् कनकेनतेयत्युक्तंममभाग्यमुप  
 स्थितम् महाराजकुमारस्य वधूः कन्याभविष्यति ततःप्रोवाचमंत्रातं द्वादश्यालंघनमुत्तमं रात्रौतिष्ठतिगुमा  
 र्वेयरेविःपठेविधुश्चखे भवेभौमोगुरुधर्मंपंचमेवधुभागंदौ शनिस्तृतीयेष्टराह्णिविवाहसमयःसन्तु उभौसंभृतसे  
 भाराद्युभावपिधनान्वितौ द्वादश्यामायौसायरंजपुत्रःससैनिकः अब्रवीत्तत्रकनकंतेकीराजपुरोहितः तेकपु  
 वाच अयोनिरोधःक्रियतांकिशोर्याश्वनृपाज्ञया भविष्यतिमहादेवीनोदृश्यापुरुषैःकचित् इतितद्वचनंश्रुत्वापु  
 रुपास्तुनिराकृताः नारीरूपेविलेपीतुदैवात्तैवसंस्थितःततोर्द्धरात्रवेलायामुकुंदोभ्यंतरंययौ तुलस्ययेस्थितावाला  
 किशोरीसंस्मरन्हरिम् ततश्चटचटाशब्दस्तुमुलःसमपद्यतमहावायुर्वैवातत्रप्रशांताः सर्वदीपिकाःविद्युच्छतासता  
 मिस्त्राग्रंधीभूतौखिलेजनः मिथ्यानभास्करवचोमुकुंदोचिंतयत्तद्दिदं अन्यैःप्रतीकंतलोर्कैर्वैधव्यस्यतुकारणम्  
 भीतोमुकुंदोद्दयेवावद्वायतिभास्करम् तस्यांसंधौधृतंतस्याःकरपद्मविलिपिनातस्याः करस्यसंसर्गोत्स्वर्गाद्वज्रंपपा  
 तहनीतस्तेनविलेपीतुत्कालंयममंदिरंवाह्यश्चासीत्कलकलोमुकुंदोयंमृत्तस्त्विति क्षणादेवततोज्ञांतमालाकारसुता।



तावत्कुट्टनिस्वनं श्रुत्वासासहसोत्थायस्तानोद्योगमचीकर्तुं यावदायाति सास्त्रानंकृत्वागेहे किशोरिका ताव  
 द्विलेपीमालिन्याः पुत्रीभूत्वासमाययौ कृत्वाकेशाश्चगोपुच्छैः श्मश्रुचोपाटितं वलात् अंतरे शाटिकां गृह्णन्निम्ब  
 भ्यांचस्तनौकृतौ सर्वलंकारशोभाढ्याकटाक्षयतिचापरान् न ज्ञातोसौतुकेनापि पुमान्स्त्रीरूपधारकः ध्यानंकृत्वा त  
 याहस्तैः प्रसाधेयदा तदा दत्तविलेपीपुष्पाणि चित्तिं चितयति स्थितः कथमस्याममस्पर्शो भविष्यति विचिंतयत् एवं दि  
 नत्रया तत्रस्य प्रभते तु मुनीश्वराः तस्मिन्नह नि संजातः कनकः शोकपीडितः किंकार्थं मधुना स्माभीराज पुत्री मरिष्यति  
 एवं चिंतयतस्तस्य प्रातः कालो वभूव हरजलोकाः समायाता गृह्णित्वा वस्त्रवाहनम् अन्तरं समागत्य भर्त्रा विचनमब्रवीत्  
 गृहीतस्तव कन्यैकामुकुंदार्थं प्रदीयतां मादिचारोस्तु भवने नृपाज्ञा परिपाल्यताम् कनकेन ते यत्पुष्कं मम भाग्यमुप  
 स्थितम् महाराज कुमारस्य वधूः कन्या भविष्यति ततः प्रोवाच भर्त्रा तं द्वादश्यां लभ्यमुत्तमं रात्रौ तिष्ठति पुग्मा  
 स्मेरविः पट्टे विधुश्च खे भवे भौमो गुरुर्धर्मपंचमेव बुधभार्गवौ शनिस्तृतीयेष्टराहुर्विवाहसमयः स तु उभौ संभृतं स  
 भारादुभावपि धनान्वितौ द्वादश्यामाययौ सायं राजपुत्रः ससैनिकः अव्रवीत् तत्र कनकं ते कीराजपुरोहितः तेन यु  
 वाच अयो निरोधः क्रियतां किशोर्याश्च नृपाज्ञया भविष्यति महोदेवी नोद्दृश्य पुरुषैः क्वचित् इति तद्वचनं श्रुत्वा पुं  
 रुपास्तु निराकृताः नारीरूपे विलेपी तु दैवात्तत्रैव संस्थितः ततोर्द्धरात्रवेलायां मुकुंदोऽभ्यंतरं ययौ तुलस्ये अस्मिन्तावाला  
 किशोरि संस्मरन् हरिम् ततश्चटचटाशब्दस्तुमुलः समपद्यत महावायुं वैवातत्र प्रशांताः सर्वदीपिकाः विद्युच्छतासता  
 मिस्त्रा अंधीभूतो खिलोजनः मिथ्यानभास्करवचो मुकुंदो चिंतयत् हृदि अन्यैः प्रतर्कितं लोके वैधव्यस्य तु कारणम्  
 भीतो मुकुंदो हृदये यावद्वायति भास्करम् तस्यां संधौ धृतं तस्याः करपद्मं विलिपिना तस्याः करस्य संसर्गोत्सवर्गद्विजं पपा  
 तह नीतस्तेन विलेपी तु तत्कालं यममंदिंरं वाह्य आसीत् कलकलो मुकुंदो यं मृतस्त्विति क्षणादेव ततो ज्ञातं मालाकारसुतां



भृता ततस्तयोर्धवाहोभूद्राग्यप्रापकिशोरिकाकिशोऽध्यास्तुसमुत्पन्नाध्यातरस्तुलसीव्रतात् आदौशास्त्रसत्यमास्तु  
 तदेवोदियाकरतुलसीव्रतमाहात्म्यात्कथंनस्युर्मनोरथा सौभाग्यार्थचविद्यार्थधनार्थरुड्निवृत्तये संतत्यर्थप्रकर्त  
 तुलस्याः पाणिपोडनम् ॥ इति श्रीसत्कुमारसंहितायां कार्तिकायां कार्तिकमाहात्म्येतुलसीविवाहोनामैकोनवनवतितमोऽध्या  
 ॥ इति कार्तिकीशुक्लनवमीकृत्यं ॥ अथ कार्तिकशुक्लदशम्यां सार्वभौमव्रतं वाराहपुराणे सार्वभौमव्रतं चान्यत्  
 यामिसमासतः येन सम्यक्कृतेनाशुसावर्भोभवेन्नृपः कार्तिकस्य तु मासस्य दशमीशुक्लपक्षगा तस्यां न काशस्त  
 नित्यादिभुशुब्दबलिहरेत् शुद्धबलिः पवित्रद्रव्यं पूजापहारइत्यर्थः ॥ विचित्रैः कुसुमैर्भक्ष्यः पूजयेच्च द्विजं स्त  
 सर्वाभवत्यः सिद्धं तु मज्जन्मनिजन्मनि भवत्यादश इत्यर्थः एवमुक्त्वा बलितामुदत्वा शुद्धेन घेतसा ततोर्द्धरात्रे भु  
 तदध्यक्षं च सुसंस्कृतं पूर्णपश्चाद्यथेष्टं च एवं सवत्सरं नृपः यः करोति नरो नित्यं तस्य दिग्विजये भवेत् इदमेव व्रतं नारद  
 दशम्यां कार्तिकेशुक्लैः सार्वभौमव्रतं चरेत् कृतोपवासश्चैकाशीनि शोधे पूषकादिभिः दशदिक्षु बलिदद्याद्गृहाद्वा विष्ट  
 द्विहः मंडलनदलकूलसंगोविटलितधरातले मंत्रैरेभिर्द्विजश्रेष्ठगणेशादिकृतार्चनः योमि पूर्वगतः पाप्मा पापकेने  
 कर्मणा तमिद्रोदेवराजोयनाशयत्वखिलेष्टः १ योमि वङ्गगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा तेजोराजो यवन्निहस्तनाश  
 त्वखिलेष्टः २ योमि दक्षगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा तंयमः प्रेतराजो मिनाश यत्वखिलेष्टः ३ योमैर्नैर्ऋत्य  
 पाप्मा पापकेनेह कर्मणा तंराक्षसेन्द्रो निर्ऋतिनाशयत्वखिलेष्टः ४ योमि पश्चिमगतः पाप्मा पापकेनेह कर्म  
 यादः पतिस्तं वरुणो नाशयत्वखिलेष्टः ५ योमि वायुगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा वायुस्तं मरुतां राजानां शय  
 खिलेष्टः ६ योमि सौम्यगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा सोमस्तं मृक्षयेक्षोनाशयत्वखिलेष्टः ७ योमि शान  
 पाप्मा पापकेनेह कर्मणा ईशानो भूतनाथस्तं नाशयत्वखिलेष्टः ८ योमि ऊर्ध्वगतः पाप्मा पापकेनेह कर्मणा ब्रह्म

प्रजापतिशस्तनाशयत्वखिलेष्टदः ९ योमेचाधोगतः पाप्मापापकेनहकर्मणा अनंतोनागराजस्तनाशयत्वखिले  
 एष्टदः १० इत्येवंदिक्षुदरासुबलिंदद्यांसमाहितः क्षेत्रपालायतद्वाक्षेपद्वलिमतंद्रितः एवंकृतविधिः शेषानिशांतानि  
 नयेत्सुधीः गौतैः सुमंगलैर्नृत्यैः स्तवपाठादिभिर्जपैः प्रातः स्नात्वा सप्तभ्यर्च्य लोकपालान् द्विजोत्तमान् द्वादशा  
 भ्यर्च्य संभोज्य शक्तितोदक्षिणां ददेत् इत्थं कृत्वा व्रतं विप्र भोगान्भुक्ते हि कान् शुभान् युगं स्वर्गं सुखं भुक्त्वा सार्वभौमो नृ  
 यो भवेत् ॥ अथ कार्तिकमासमारभ्य शुक्लदशम्यां विधेयं राज्यावाप्तिव्रतं ॥ मार्गश्रैष्ठ्याय क्रतुर्दक्षो वसुः स  
 त्यः कालः कामोऽमुनिस्तथा कुरुवान्मनुजो विप्रो राममारथ्यते दश । कुरुवान्मनुज एकः । विश्वेदेवाः समाख्या  
 ता दश । अहमैकेशो विभुः तस्य संपूजनं कार्यं सितपक्षे नराधिप आरभ्य कार्तिकमासादशम्यां मुनिपुंगव मंडलेष्वथ पु  
 ण्येषु यदिवार्चामुप्रादय गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसंपदा । अर्चा प्रतिमा । व्रतं तैकन कंदद्याद्यथा शक्तिद्विजातेषु  
 कृत्वा व्रतं केवलमेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां सुविधं तु लोकान् तत्रोप्यकाले पुरुषत्वमेत्यराजा भवेद्ब्राह्मणं पुंगवो वा इति विष्णु  
 धर्मोत्तरोक्तं राज्यावाप्तिव्रतं ० अथवा शुक्लदशमीमात्रसाध्यं ब्रह्मावाप्तिव्रतम् ॥  
 तत्रैव ॥ मार्गश्रैष्ठ्याय वच आत्मास्वायुर्मनुर्दक्षो मदः प्राणस्तैथवच हविष्मांश्च गविष्टश्च दत्तः सत्य  
 श्रुते दश देवाश्चाग्निरसेनामदशम्यां पूजयेन्नरः सोपवासः पूर्वपक्षे पूर्वोक्तविधिनानरः पूर्वपक्षे शुक्लपक्षे  
 पूर्वोक्तविधिनानरं तरोक्तविधिना कृत्वा व्रतं केवलमेतदिष्टं प्राप्नोति तेषां सुविधं तु लोकानित्यादि ॥ इति ब्रह्मावा  
 प्तिव्रतं ॥ अथ कार्तिकशुक्लदशहरिविधिनीनारदयि ॥ ऊर्जस्य शुक्लैकादश्यां समुप्यप्रवोधिनीं केश  
 वं बोधयेद्वा त्रौ मुप्तं गीतादिमंगलैः ऋग्यजुः साममंत्रैश्च वाचेर्नानाविधैरपि द्वाक्षेष्टदक्षिमेथान्यैरंभ्यां गृणाटका  
 दिभिः समर्पणैस्ततो रात्र्याव्यतीतायां परेहनि स्नात्वा नित्यक्रियां कृत्वा राधादामादंरयेजेत् उपचारैः षोडशभिः

मूर्तेः पोरुपैरणैः संभोज्यविप्राग्विसेजदक्षिणाभिर्ब्रतोपितान् ततस्तांप्रतिमाहंमीं सधेनुं गुरु देर्पयेत् एवं  
 कुरुते भक्त्या वोधिनी त्रितमादृतः समुक्ते हवराभोगावैष्णवं लभेत पदम् ॥ अथेमां प्रक्रम्य भविष्योत्तरेऽस्याः कथा  
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कृष्णकृष्णमहाप्राज्ञा सर्वलोकाहितावह कथयस्व प्रसादेन शुक्लां कार्त्तिकसंभवां किं नाम  
 कोविधिस्तस्या एतादृशस्तरतो वद त्वद्वासदासद्वासोऽहं नात्र कार्या विचारणा ॥ श्रीकृष्ण उवाच कार्त्तिकस्य सिते-  
 पक्षे नान्नाचैव प्रवोधिनी शृणु तस्याश्रमाहात्म्यं पापघ्नं पुण्यवर्द्धनं अश्रमे धार्मिकं पुण्यं समवाप्नोति मानवः ता-  
 वद्दर्जातिराजेंद्रगंगाभागीरथीक्षितौ यावन्नायाति पापघ्नी कार्त्तिके कहरिवोधिनी अश्रमे धसहस्राणि राजसूयशता  
 निच एकै नैवोपवासेन पापं दहतियोधिनी दशभ्यां नियमैः स्थित्वा क्रोधमानविवर्जितः एकादशीदिने प्राप्नोति तत्पू-  
 र्णधन्यमो भवेत् स्नात्वा विष्णोर्जपं कृत्वा पूजायै त्वारमापाति मन्त्रिणानेन राजेंद्रदेवमुत्थापयेद्धारिं उत्तिष्ठोत्ति-  
 ष्ठगोर्वदत्यजानि द्वां जगत्पते त्वयि सुते जगत्सु संमुख्ये ह्युत्थितं भवेत् यामादूर्ध्वततो रात्रौ भ्रामयेत्स्यंदनां  
 परि उत्थितं देवे देवेश नगरे पाथिवः स्वयं दीपो द्योतकरे मार्गे दृष्ट्यर्गी तसमाकुले देवं दामोदरं पश्येदु-  
 त्थितं धरणीधरं स्वयं च प्रणम्येन्द्रकोरात्रौ मुक्तत्रयः शुचिः स्वदेशराजराजेंद्र सर्वमोक्षाय कल्प्यते रात्रौ  
 जाग्रणं कार्यं मेकादश्यां सुरालये प्रभाते विमले स्नात्वा द्वादश्यां विष्णुमर्चयेत् होमयेद्वयवाहं च विद्म-  
 द्यैर्वृतादिभिः ततो विप्राञ्छुचिः स्नात्वा भोजयेदन्नविस्तरैः दधिक्षीरघृतक्षौद्रकपूरगुरुमोदकैः अर्चयेच्चंदनैः  
 पुष्पैः पुष्पगंधैर्द्विजोत्तमान् शास्त्रोक्तविधिनाराजभोजयेद्भगवद्भक्तान् विप्रं भ्यश्रततो दद्यात्स्ववाचायाचतेऽपि सतम्  
 गावो हरिण्यं वासांसि मध्यन्नं च नुविंध फलं मूलं तथा कंदं पत्रं पुष्पं फलादिकं चतुरो वार्षिकान्मासानेवं कृत्वा क्षिपे-  
 त्तुयः सनरः पापनिर्मुक्तो भोक्षंतु फलमाप्नुयात् अवश्यमेव राजेंद्रवासुदेवपुरं जेतु एवं च कुरुते राजन् प्रवोधि न्याः

न तं शुभं विष्णुतुल्यः स विज्ञेयः नानात्रकार्यविचारणा शृणोति ध्यायति स्तोत्रं तज्जुहोत्याश्रयते प्रभो हरिभक्ति-  
 रः पार्थ स गच्छेद्दणवपदं ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां सर्वपांसंगतिव्रतात् दुग्धाब्धिभोगशयनो भगवाननन्तोय-  
 र्मन्दिने स्वपिति चाप्यववृध्यते च ॥ तस्मिन्नेन न्यमनसा मुपवांसं भाजां पुंसां ददाति सुर्गतिं गरुडांगसंगी ॥ इति-  
 विष्यन्तरे प्रवाधि न्यामाहात्म्यं ॥ पादौ कांतिकमाहात्म्ये ॥ ब्रह्मनारदसंवादे ॥ अश्वमेधसंहत्या-  
 एवाजपयशतानि च ॥ एकैवोपवासैः प्रवाधि न्यां भवंति हि ॥ पूर्वजन्मसहस्रेषु यत्पापं समुपाजितं ॥ जागरेण प्र-  
 त्तिधिया दहते तल्लोकां शिवतः ॥ प्रवाधि न्यां श्रमाहात्म्यं पापघ्नं पुण्ड्रवर्धनं ॥ मुक्तिदंतत्त्वबुद्धीनां शृणुष्व मुनि सत्तम ॥ यत्फ-  
 लं सवतीथ्युसवदानि पुण्यफलं ॥ तत्फलकोटिगुणितं प्रवाधि न्याः प्रजागरे ॥ इतथा तुप्यते यज्ञैर्दानैस्तिथिनिवेद्यैः  
 यथा शक्ति कलालापः कांतिकमधुसूदनः ॥ जागरे वासुदेवस्य कर्पूरेण तु दीपकं ॥ प्रज्वालयति कोटीनां कूपिणानां लभे-  
 त्फलं ॥ आरातिकाहरयस्तु सकर्पूरं तु जागरे ॥ कुरुते मोक्षमाप्नोति कुलायुतसमन्वितः ॥ जागरे तु हरेर्धूपं सकर्पूरं स-  
 कर्पूरं यत्कृष्टमदनापि संगच्छेद्दणवपदं ॥ स्नानं कारयते विष्णोर्दधि क्षीरघृताबुभिः ॥ रात्रौ जागरेण विप्रमुक्ति-  
 भागो भवेन्नरः ॥ दिव्यावराणि यो दद्यात् जागरे समुपस्थिते ॥ मन्वंतराणि वसंते ॥ मानवस्तंतु संस्थया ॥ दुग्धादुभ-  
 रणविष्णोरपर्वरत्नसंभवः ॥ सदा कल्याणवसति सोत्यर्थं विष्णुवेशमनि ॥ शंखस्थितेन तोयेन यत् स्नापयति के शवं ॥ क-  
 पिलाशतदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ हृदिरूपं मुखनामने वामदुरे हरेः ॥ पादौ दं कंच निमील्य मस्तके यस्य सोऽच्यु-  
 तः ॥ एकादश्यां शुक्लायां कांतिकमासिकेशवं ॥ प्रसृतं बोधयेद्विप्रः ॥ श्रद्धाभक्ति समन्वितः ॥ नृत्यैर्गतेस्तथा वाद्यैर्ऋ-  
 ग्यजुः साममंगलः ॥ वीणापणवशब्दे श्रुपराणश्रवणेन च ॥ वासुदेवकथाभिश्च स्तोत्रैरन्यैश्च वैष्णवैः ॥ पुष्पैर्धूपैः सु-  
 नेत्रवर्षा पटुक्षैः सुसाभनेः ॥ ब्रह्मद्रुद्राग्नि कुवरसूर्य सोमादिभिर्वर्धितपादपद्मं ॥ बुद्धस्वदेवेशजगन्निवासं मंत्रप्रभा-

नेण सुखेन बद्धः । तानि टात्तिष्ठ गोविन्द त्वजनेन्द्रा जेत्येते । त्वयि सुखेन जगत्सु पन्थिते तूत्थितं जगत् । वागतामि घाहि  
 पथवनिर्मलानि मलादिशः । शरीरानि च पुण्याणि गृहीण के शर्व भो ॥ १ ॥ समुत्थिते ततो विष्णो क्रिया सर्वा प्रवेतते ॥ २ ॥ दि  
 शित्वा पोदो वात्मान सध्याया पारवतेन ॥ विष्णु भक्तः शुचिर्दत्तः कुर्यादिकं दं शीदिने ॥ एकादश्यां व्यतीतायां द्वादश्यां  
 रुणोदये ॥ आदा बुद्धतनवर्णोः स्नानपंचामृतैर्न च ॥ ३ ॥ गीरो वनेन तिलकस्वनुलिप्तं स्खलं कृतं ॥ सुवाससं पूजयेच्च सुम  
 नोभिः सुकुमुमैः धूपदापैः सनेवोहमिनपावसस्य च ॥ ४ ॥ एवमसंपूर्णयोगविदं ब्राह्मणं भोजयेन्नतः ॥ आवासोऽभिर्भूपैरुत्तै  
 पायसनचभारेणा ॥ कुकुमैश्च फलेषु पुष्पैर्गोभिरश्वैः सदाक्षिणैः ॥ चतुर्वर्गोऽपि कर्मसिं पुनियमो येन यः कृतः ॥ ५ ॥ कथयित्वा द्वि  
 जेभ्यश्च दद्याद्भक्त्या सुदक्षिणा ॥ दत्त्वा विमर्जयेद्दिप्रान्तं ततो भुजोत्तच स्वयम् ॥ ६ ॥ इति पद्मपुराणे प्रवोधिनी क्रिया ॥  
 ॥ अथ कातिकाशुक्लादशी कथा ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ १ ॥ चोधिः स्यात्प्रवोधिनी विष्णोः स्तिथिर्नायातिकातिका ॥  
 नांशुपुण्ड्रमुनिसराम ॥ २ ॥ तावद्भजति तानि आसमुद्रसरांसि च ॥ यो वंस्प्रवोधिनी विष्णोः स्तिथिर्नायातिकातिका ॥  
 नावद्भजति विप्रद्वगगर्भगरीथीक्षिता ॥ यावन्नोयाति पापघ्निकातिकां हे हरि वोधिनी ॥ ३ ॥ अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशः  
 तानि च ॥ एकं नोपावासेन वोधिनी कुरुते नरः ॥ ४ ॥ चन्द्रहूलं भवेदुः प्राप्य त्रैलोक्यं स्य न गोचरः ॥ ५ ॥ यद्यप्युप्राधतं पुत्रद  
 शति हरि वोधिनी ॥ ६ ॥ मेरुमंदरमात्राणि पापान्युध्याणि यानि तु ॥ एकैर्नोपावासेन दहतं पापहरिणी ॥ ७ ॥ अथ पूर्वज  
 त्तसहस्रपुत्रदुः कर्मसांचितं ॥ जागरणं प्रवोधिनी दहतं तूलरां शिवं तः ॥ ८ ॥ यथोक्तं कुरुते यस्तु विधिवत्सकृतेन नरः  
 स्वल्पमुनिवरश्च यमस्तुल्यं भवेत्फलं ॥ उपवासं प्रवोधिनी यः करोति स्वभावंतः ॥ ९ ॥ विधिवन्मुनिशार्दूलयथोक्तः  
 लभ्यते फलं ॥ १० ॥ विधिहिनितुयः कुर्यात्सुकृते मरुमात्रकः ॥ अप्रणिमां न्न न चात्रोति फलं धर्मस्य नारद ॥ ११ ॥ अथोद्ध्या  
 यति मनो वृत्त्या कारण्यामि प्रवोधिनी ॥ वंसातिपितरो हृष्टा विष्णुलोके मं हायते ॥ १२ ॥ विमुक्तानां रक्तैः स्वयंति विष्णोः

[illegible]

प्रजागरे स्तानदानजपोहोमः स्वध्यायोभ्यर्चनहरेः ३२ तत्सर्वकोटिगुणितप्रवोधिष्यतुयत्कृतं जन्मप्रभृ-  
तियः पुण्यमाजुत्कृतिभिर्भवेत् ३३ वृथाभवतितन्सर्वमकृत्वाकार्तिकेव्रतं - अकृत्वानियमं विष्णोः कार्तिकेयः  
क्षेपन्नरः जन्माजितस्य धम्मस्य फलनाप्तोतिनारदः पराब्रज्वल्येयस्तु कार्तिके विष्णुतत्परः ३४ पराब्रज्वल्येना  
दत्तस्य चाद्रायणफलभेत् न तथा तुष्यतयज्ञेन दानेन विनादिभिः ३५ यथाशास्त्रकथालापैः कार्तिकेर्मधुसूद-  
नः कुर्वेति यथा विष्णोर्धृशृण्वतिसमाविताः ३७ श्लोकाद्वैश्वदेव्यादाकार्तिके गोशतफलं - सर्वधर्मान्परित्य-  
ज्य कार्तिके केशवाग्रतः ३८ शास्त्रावधारणं कार्यं श्रोतव्यं च महामुने श्रेयसालो भवद्व्यावायः करोति हरेः क-  
था ३९ कार्तिके मनिशादूलजनानां तारयेच्छतं नियमेन नरो यस्तु शृणुते वैष्णवी कथाम् ४० ॥ ३५ ॥  
कातकुविशपणगोसहस्रफललभेत् प्रवोधवांसरे विष्णोः शृणुते यो हरेः कथाम् ४१ सप्तद्वीपावतीदानफलं  
सलभते मुने कृत्वा मुक्तिं यथा विष्णोर्धृशृण्वेति यथा विदम् ४२ स्वशक्त्या मुनिशादूलते पांलो कोक्षयः स्मृतः ॥ गीत  
४३ विना दानकातके यो न यन्नरः ४४ न तस्य पुनरावृत्तिर्माया दृष्टा कलिप्रिय एकादशी सुनिपुणा वेइया देवांगुनोप-  
गो ४५ गतिनमोहिता लोकास्तस्यास्तु स्तविचतसः ४६ ज्ञेक्षते विषयाधानं नृत्याच्च क्षुहर्तया ४७ यदा तस्या भवेद्वा  
रा नृत्यस्य हरिसन्निधौ विशेषतः समार्याति जनाः शून्यं भवेत्पुनरम् ४८ धनं प्रलोभ्य सर्वेषां हतं किमिति वयं ते ४९ यत्प्र-  
माणमुहस्तस्यादधारधरणीधरः ४९ कदाचित् कार्तिके मासि प्रवोधिष्यन्ताः प्रजागरे न नर्तस्य विशेषेण पुण्यं यती प्र-  
तिमाहरेः ४८ तत्र कृष्णस्य सान्निध्ये रूपं शृंगारमोहिता कृष्णे भवत्प्रीतिमती चित्ते नैताद्विचिंतयेत् ४९ श्रयं ना-  
रायणः साक्षादत्यताद्भुतभोगवान् मया सह वनृत्यतं कथां समाविता बिदम् ५० रम्यरागांगारं श्रद्धा कीदृशः सं-  
विभाव्यते रूपेण वाहयस्याहं मुठचित्तास्मिरागिणी ५१ बन्हीष्वन्यासु नारीषु मध्ये वाधिकप्रीतिमान् नृत्येतासौ

मयासाईकंठाश्लेषादिभावकृत ५२ इत्थमनोरथं बालाकुर्वती नृत्यमुत्सुका हरिप्रीत्याचसर्गीतारात्रिमेवात्यवा  
हयत् ५३ ततः प्रातश्चतत्युण्यजागरस्यन्ययोजयत् तस्मिन्मनोरथे काभ्ययच्चकारातिनृत्यके ५४ ततः सा  
कतिभिर्वैपस्तत्रत्यकाकेलवरं विनं हित्वा खिलस्वर्गे गत्वा देवांगना भवत् ५५ तत्रापि गीतनिपुणानृत्याभिनयको  
विदा रेमेरमेयविमानाग्रेरूपयौवनशालिनी ५६ कदाचित्स्फाटिककुण्डलस्वरूपं दृष्ट्वा श्रेण चितयामास मेरूप  
पुंसो योग्यं न कस्यचित् ५७ इत्युदीरितमात्रेण पूर्वजन्ममनोरथं सस्मार सति चार्वागीकृष्टेण सह वर्तनं ५८ न पतितो  
कामयत्कीचिद्वह्मचर्यं स्थिता सदा तामेव मूर्तिं ध्यायन्तं चिद्रकांतिर्वरानना ५९ श्रीकृष्णगाथांगार्थतीरोमांचोद्वेद  
लक्षणा अस्मिन्मन्वंतरे प्रीत्या श्रीकृष्णप्रियवार्त्त्या ६० एतदंतस्त्वासौ भूमिभारप्रपीडिता तदर्थं वासुदेवश्चाव  
तितीरपुरं भूदिह ६१ कृष्णक्रीडार्थमादिष्टा ब्रम्हणा सुरयोधितः वासुदेवावतारे स्य हे कर्माचार्यो व्रतं महत् ६२ आ  
सीत्तथा च तत्प्रीत्यै संभवंतु सुरस्त्रियः कैशोरीगोपकन्यास्ता यौवने राजकन्यकाः ६३ भुवो देवांगनाः सर्वाः प्र  
नयंतु हरेर्मुदं ६४ इत्याज्ञात्ता सुतास्त्वेवा चंद्रकांतिरुवाच तं ६४ पूर्वजन्मोद्धवौ नूनं मम हे को मनोरथः भूमौ गता आभू  
यत्तत्त्वत्प्रसादा स्थिता महः सतीष्वन्यासु नारीषु जगन्मोहनरूपधृक् मये वातिप्रीतिमांश्च नृत्यतां भगवान्मया इमे  
मनोरथं तस्याश्च अनुमोद्य पितामहः देवांशानवताराय स्वधामभ्यस्तथादिशत् दृष्टवानुरिति स्यात्तोगोप्मानंदं ब्रजे य  
सत् ६५ तस्य कन्या वरारोहा सुधानाम्भभवत्पुत्रा ६८ याचंद्रकांतिरित्यासीदित्येतत्काथितं मया प्रबोधिनी जागरण  
प्ययै भवत्प्रसन्नं ईशो विधिवान्यस्य सत्यकृत् चकार रासोत्सवनं तं सदा दृढावनेन्याभिरपीहराधया ६९ सानृत्या  
माना द्रुतगोप रूपाणां कृष्णेन जन्मांतरवांछितेन राधामहप्रिभजवाकुलेंद्रियानिन्यन्यलोकं कथयामाकृतार्थतां ७० म  
स्मात्सुबोधिनी कृत्यारोत्रौ कृत्यानुजारं सुप्तास्थितहरेर्दृष्ट्वा कामांस्ससारज्जिह्वाः ७१ मथुरायां तु संवासि जागरेह



रिसन्निधौ कार्तिकेवोधिनींप्राप्यततः श्रेयः परं न हि ७२ गीतं नृत्यं च वाद्यं जनां थं विष्णु कथां मुने यः करोति  
च पुण्यात्मा त्रैलोक्ये परिसंस्थितः ७३ बहुपुण्यवर्धुफलैः कर्पूरांगुरुकुंकुमैः ७४ पूजाविधातव्या कार्तिके दु  
धवासरे ७५ वित्तशाठ्यं न कर्तव्यं संप्राप्तिहरिवासरे यस्मात्पुण्यं तं मंख्यातं प्राप्य ते मुनि सत्तम ७६ पुण्ये  
नानाविधैर्दिव्यैः प्रबोधि न्यां तु जागरे शंखतोयं समादाय अर्घ्यं दियो जनार्दने ७७ यत्फलं सर्वतथै पुसर्वदने पु  
यत्फलं तत्फलं कोटिगुणितं दत्वा र्घ्यं बुधवासरे ७८ गुरुपूजाततः कथ्या भोजनाच्छादनादिभिः ७९ दक्षिणाभिश्च  
देवैर्पेतुष्टयै च क्रपाणिनः ७८ भगवंतमभिध्यायन् पुराणं प्रपठेन्नरः १ प्रत्यक्षं भवेत्तस्य कपिलादानं फलं ७९  
कार्तिके मुनिशार्दूलमङ्गको वैष्णवं व्रतं यः करोति यथोक्तं मुक्तिस्तस्य सुप्तिश्रयः ८० केतक्या एकपत्रेण पुजि  
तौ गरुडद्वजः समाः ८१ सहस्रं संप्रीतो जायते मधुसूदनः ८२ अगस्त्यकुसुमैर्देवं पूजयेद्यो जनार्दनं २ दर्शनात्तस्य दे  
वैर्पन्नरकान्निः प्रनश्यति ८२ मुनिपुण्याचितो विष्णुः कार्तिके पुरुषोत्तमः ८३ इन्द्राभ्यभिमुखान्कामान् शशिसूर्य  
स्थितौ यथा ८३ विहाय सर्वपुण्याणि मुनिपुण्येण के शव कार्तिके यो चैत्रे द्रुस्म चाजिमे धफलं लेभत् ८४ तु  
लसीदलपुष्पाण्यो यच्छति जनार्दनं कार्तिकं सकलं वत्सपापं जन्मायुतं हरेत् ८५ हठारुष्ट्रवाध्याता कार्तिता  
नमितास्तुता रोपितासिंचितानित्यं पूजिता तुलसीशुभा ८६ नवधा तुलसीभक्तिं ये कुर्वन्ति दिनादिने युगकोटिस  
हस्त्राणित्वतिसुकृतं मुने यावत् शास्त्रप्रशास्त्राभिर्वाजपुष्पफलं मुने रोपिता तुलसीपुंभिर्वद्वैतवसुधातले तेषां  
शेतु ये जाता ये भविष्यति ये गताः आकल्पयुगसाहस्रं तेषां वासो हरेर्गृहे यत्फलं सर्वतथै पुसर्वदने पुनारद-तुलसीदले  
न चैकेन कार्तिके प्राप्यते तु तत् संप्राप्तं कार्तिकं दृष्ट्वा नियमेन जनार्दनः पूजनयोगमहाविष्णुः कोमलैस्तुलसीदलैः इक्ष्वा  
कृतुशतैरेव दत्त्वारनान्यनेकशः तुलसीदलैस्तुतैरेव प्राप्यते केशवार्चनात् इति श्रीस्कंदपुराणे कार्तिकशुक्लपक्षीय

बोधनीमाहात्म्यसंपूर्णम् ॥ ॥ अथवराहपुराणेकंकार्तिकशुद्धैकादशीव्रतं ॥ अगस्त्यउवाच ॥ शृणुष्वभक्तितो  
 राजन्कार्तिकैकादशीतथा ॥ उपोष्यविधिनानेनसर्वासांप्राप्तुयात्फलं ॥ १ ॥ प्राग्विधानेनसंकल्प्यतद्ब्रह्मन्समाचरेत्  
 विलोमिनार्चयेद्देवंतारायणमकल्मषं ॥ २ ॥ नमः ॥ सहस्रशिरसेशिशिरःसंपूज्यबृहरेः ॥ पूरुषायेतिचमुज्जैकं देवविश्वरू  
 पिणे ॥ ३ ॥ ज्ञानात्मनोतिवास्त्राणिश्रीवत्सायतथाउरः ॥ जठरं प्रभविष्णवेचोदरं दिव्यमूर्तये ॥ ४ ॥ कटिसहस्रपादाय  
 पादौ दिव्यपूजयेत् ॥ अनुलोमेन देवं शंभुं पूजयित्वा विचक्षणाः ॥ ५ ॥ नमो दामोदरायैतिसर्वांगं पूजयेद्बरे ॥ एवं संपूज्य त्रि  
 धिना तस्याग्नेचतुरो घटान् ॥ ६ ॥ स्थापयेद्ब्रह्मन्गर्भस्तु सितचंदनचार्य्यितान् ॥ स्रग्दामबद्धश्रीं स्तूतिसितवस्त्रावगुं टिजान्  
 ७ ॥ स्थानीतास्तावप्रास्स्तु तिलपूर्णाः ॥ सक्चनैः चत्वारः ॥ सागराश्चैते कल्पिता द्विजसुखमा ॥ ८ ॥ त्रुलमभ्ये प्राग्विधा  
 नेन सौवर्णस्थापयेद्दर्पोदशारे रथगितुरजोभिर्वहुभक्तं ९ ॥ रथगिचक्रयोगेश्वरयोगनिद्रोशाधिनेपीतवाससे ॥ तौ  
 मप्येवंतु संपूज्य जागरंतत्र कारयेत् १० ॥ कुर्यान्नुवैष्णवं योगमते योगेश्वरं हरिं ॥ एवं कृत्वा प्रभतितु ब्राह्मणान्पंचभोजा  
 येत् ११ ॥ चत्वारः कलशादित्याश्चतुर्णां पंचमस्य तु योगेश्वरं तसौवर्णप्रदद्यात्प्रयतः शुचिः १२ ॥ प्रीयतां दामोदरो योगी  
 श्वररूपी तिमत्रतः वेदाभ्येत्रे समदन्तं तद्विदेद्विगुणं तथा ॥ आचार्यैः पंचरात्राणां सहस्रगुणितं भवेत् ॥ यस्त्विदं सरहस्यं  
 च समंत्रं चोपपादयेत् ॥ विधानंतस्य भक्त्या वैदन्तं कोटिगुणोत्तरं ॥ योग्येतिष्ठति यस्त्वन्यमासन्नं पूजयेत्कुधीः स दुर्गतिः  
 मवाप्नोति दन्तं तस्य च निष्फलं ॥ एवं दत्त्वा विधानेन तत्त्वतो विष्णुमच्युतं ॥ विप्राणां भोजनं दद्याद्यथाशक्त्या सदक्षिणः  
 धरणीव्रतमेतद्विपुराचीर्त्वा प्रजापतिः ॥ प्रजालिभे तथा मुक्तिं ब्राह्मण्यमवाचालितं ॥ युवनाश्वश्वराजपरितेन विधिना  
 पुरा मांघातारं सुतं लेभे परं ब्रह्मचशाश्वतं ॥ तथा हैहयदायादः १९ ॥ कर्त्तव्यार्थेन राधिपः १९ ॥ कर्त्तव्यार्थं सुतं लेभे परं  
 ब्रह्मचशाश्वतं ॥ शकुंतलाप्येवमेव व्रतं चीर्त्वा महामुने २० ॥ लेभे शकुंतलं पुत्रं दुर्जयं च क्रवर्त्तिनं ॥ अनेन विधिना प्राः

संचक्रवातं त्वमुत्तमं २१ धरण्याऽपि पातालमग्नयानुकृतं पुरा व्रतमतत्ततोनाम्नाधारणाव्रतमेच्यते २२ समा  
 सस्मिन्धरादेवीहरिणाक्रोडरूपिणा उद्धृताद्यापितुष्टेनधारितानौरिवाभ्यासे २३ यद्दंशुयाद्भस्त्रयायच्चकु  
 र्यान्नरोत्तम सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुसालोक्यतां व्रजेत् २४ आपत्तिं हरते च काराज्यमैकवयच्छति २५ किंपु  
 नद्वां देशतास्तु येनानन्दः परं २५ इति वाराहपुराणोक्तयोगीश्वरद्वादशीव्रतं समाप्तम् ॥ अथ प्रवोधिका  
 दशारुत्यं तदुक्तं मदनरत्ने ॥ ब्रह्म उवाच एकादश्यांच शुक्लायां कार्तिके मासिकेशवं प्रसुप्तं वोधेद्यद्वौश्र  
 द्वाभक्तिसमन्वित इति नृत्यं गीतं स्तथावाद्यैर्द्ध्यजुस्सामभंगलैः वीणापणवशब्दैश्च पुराणश्रवणेन च २६ वा  
 सुदेव कथाभिश्च स्तोत्रैरन्यैश्च वैष्णवैः सुभाषितैर्द्रजालैर्भाशोभाभिरिव च पुष्पैर्धूपैश्च नैवेद्यैर्दोषवृक्षैः सुशोभनैः  
 होमैर्भक्ष्यैर्पुष्पैश्च फलैः शार्करपायसैः ४ इक्षोर्विकारैर्मधुरैर्द्रक्षाक्षोटैः सदा डिमैः कुवेरकस्यमंजर्यां मालत्पाकमलेन च  
 ५ कुवेरकः पर्णशः कृष्णतुलसीति केचित् रुद्राभ्यां श्वेतरक्ताभ्यां चंदनाभ्यां च सर्वदा ६ कुकुमालक्तकाम्यां च रक्तसू  
 त्रैः संकण्ठैः नव्यैर्नानाविधैः पुष्पैर्द्रव्यैर्वीरक्रयाहृतैः ७ वीरक्रयो विक्रयवाप्रथमतो भिहितं मूल्यं दत्त्वा क्रियमाणक्रयः  
 तस्यां रात्रौ व्यतीतयां द्वादश्यामरुणोदये श्राद्धौ घृतैर्नैक्षवेणमधुना स्नापयेत्ततः ८ द्वाघ्राक्षीरेण च ततः पंचगव्यैः  
 नशास्त्रावित् उद्वर्तनं पापचूर्णं भूसूरामलकानि च ९ सर्पपाशत्रिंशुश्च मातुलिंगरसैस्तथा सर्वोपध्यः सर्वगंधः  
 सर्वबीजानिकांचनं १० मंगलानियथा कामं रत्नानि च कुशोदकं एवं संशोध्य देवांश्च दद्याद्भोरोचनां शुभ्रां ११  
 ततस्तु कुलशादेयायथा प्राप्ताः स्वलंकृताः जातीपल्लवसंयुक्ताः सफलाश्च संकांचनाः पुन्याहो वेदशब्देन वीणावेणुद  
 वेषण च एवं संस्त्राप्यगोविंदमनुलिप्तं स्वलंकृतं सुवासंतुसंपूज्य सुमनोभिः सुकुंकुमैः दीपैर्धूपैर्मनोज्ञैश्च पायसे  
 न च भूरिणा पात्रेभ्यश्चान्नदानैश्च होमैः पुष्पैः सदक्षिणैः वासोभिर्मण्डपैर्मय्यैर्गोभिरश्वैर्मनोज्ञैः ब्राह्मणाभ्युजनीयाभ्य

विष्णोरीडयाश्रमन्तयः । यत्तुशिष्टाभृतं पशवाद्भोक्तव्यं ब्राह्मणैः सहेति १६ 'अथरामार्चनंचंद्रिकोक्तप्रकारेण वि-  
 धिनीविधिः ॥' शयन्युक्तप्रकारेण रथमारोप्यमाधवं विधायमहर्तोपूजां विष्णोरभ्यर्च्य वैष्णवान् वाद्यघोषेण  
 महर्तदेवं नीत्वा जलाशयं धौतांघ्रिपाणि कुर्वीत संकल्पं वैष्णवैः सह एवंगुणविशिष्टाय विधीन्यामिदिरापतेः ॥  
 वैप्रबोधनां विष्णोर्वाराहोक्तमनूपठेत् भविष्योत्तरेणि । कर्त्तिकेशुल्लपक्षे तु एकादश्यां पृथासुतः । मंत्रेण नितराजेंद्र-  
 देवमुत्थापयेद्द्विजः ॥ मंत्राः ब्रह्मैन्द्रद्राग्निकुवेरः सूर्यकीनाशलोमादित्यवंदनीयः बुध्यस्व देवेश जगन्निवासमं-  
 त्रप्रभावेण सुखेन देव १ - इयंतु द्वादशीं दिवप्रबोधां च विनिर्मिता त्वद्देव सर्वलोकानां हितांशेषपशायिना २ त्वयि सु-  
 ज्जेजगन्नाश्रजत्सु जंतमर्भेदिदं । उत्तिष्ठेत्पठेत्सर्वमुपतिष्ठस्व माधव ३ - इदं विष्णुरेतैव तस्मादुत्थाय मे त्रभुं हि-  
 मयर्भेदं इति च प्राजापत्यं पठेत्तथाः । गायत्र्यैष्णवसूक्तमर्तो देवाश्च वल्विति ॥ श्रीसूक्तद्वयन्तु । हिरण्यगुर्भक्तद्विष्टा-  
 जापत्यो देवता । त्रिष्टुप्छंदः । जपे विनियोगः । ओं हिरण्यगर्भः समवर्ततां प्रभूतसृजान् पतिरेकः । आसीत् । सदा धार-  
 यिर्वाद्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम १ - यः प्राप्नोति सदा यस्याविश्वः । उपासते त्रिंशं प्रस्ये देवाः । यस्य न्छाया मृ-  
 तयस्य मृत्युः । कस्मै देवाय हविषा विधेम २ यः प्राणतो निमिपतो न हित्वैकं द्रव्यं जगतीं ब्रूवन् व्यईशेऽभस्य द्विप-  
 दश्चतुष्पदः । कस्मै देवाय हविषा विधेम ३ यस्य मे हिमवतो वहिर्त्वाः । स नृद्रं रसमासाहाहुः । अस्येमाः । प्रदिशोऽस्य  
 नाहूः । कस्मै देवाय हविषा विधेम ४ येन यौरुद्राः पृथिवीं च दृढा देवस्य सति जिते येन नाकः । योऽश्रन्त रिक्षे रजसो विमा-  
 नः । कस्मै देवाय हविषा विधेम ५ यं कंदसीऽश्रवसोऽतिरंभनेऽश्रव्यैः । शेतां न नसो रेजमाने । ध्वत्राघिसूखदितो विभाति-  
 कस्मै देवाय हविषा विधेम ६ । ६ । ७ आपो हयद्बृहतीर्निर्धन्य नृगर्भेन्द्रधाता जनयंती रग्निः । ततो देवानां समवर्ततासु-  
 रेकः । कस्मै देवाय हविषा विधेम ७ यदि च दापो न हि ना पर्यपि शुक्लं दधानं । जनयंती र्यज्ञाम् । यो देवेष्वभिदेव एकः ।



प्राश्नपुष्पिणीः॥ वृहस्पतिर्ब्रह्मतास्तानिभुक्त्वहसः॥३॥ मुचुमिशापथ्यादयोवरुण्यदुत॥॥ अथोयमस्यपथादिशास्त्र  
 र्वस्मादेवकिल्बिषातः॥ अथप्रतीरवदन्दिवापधस्यपरि॥॥ अजविंसश्चामहेनसंपरिस्थितिपुरुषः॥॥ अथाओपधीः  
 सोमराज्ञविद्विःशतविचक्षणाः॥ तासामेसित्वमुतमारंकारमायसहदे॥॥ याओपधीः सोमराज्ञाविष्टाः॥ अथिवामनु॥ वृह  
 स्पतिप्रसूताः॥ अस्यैसदतन्वीर्यः॥ ओपधयः॥ समदवतसोमेनसहराज्ञायस्मैकृणोतिब्राह्मणंस्तराजन्यास्यामसिः॥ त्वंमुस  
 मोरुयोपधेवतववृक्षाउपस्तपः॥ उपेस्तिरस्तुसोस्मैकयोश्चस्माश्चभिधांसति॥॥ एवमाथवाणसूक्तजपित्वापुनः॥ पुण्याज  
 लिदंद्यात्॥ गतामेवावियच्चवनिर्मलनिमलादिशः॥ शारदानिचपुष्पाणिगृहाणमकेशवेति॥॥ समुत्थितेततोविहृणो  
 क्रियाः॥ सर्वाः॥ प्रवर्तयेत्॥॥ स्नापयद्राधवंपञ्चामृतैः॥ पुरुषसूक्तः॥ नीराज्यमंत्रविन्यस्यवस्त्रालोकास्चदनैः॥॥ मंत्रगंधूपद  
 पदिव्यान्नैस्तंबूलैस्तोपयेत्प्रभुं॥ एवकृत्वामहापूजांगृहीत्वासाक्षतजलं॥ प्रतिमासत्रतान्युक्कसंध्याप्रजिनेदयेत्॥ व्रत  
 समापनमंत्रस्तुसनंकुमारेणोक्तः॥॥ इदं व्रतंमयादेवकृतंप्रात्येतवप्रभो॥॥ न्यूनसंपूर्णतांयानुत्वंप्रसादाज्जनदनेति  
 अनुष्ठितैर्मयानानां चानुमीस्यव्रतैः प्रभुः॥ प्रभूतपातकस्यातिराघवः॥ प्राप्यताममं॥ व्रतस्मभस्तत्समा॥ सिश्चतुर्थं॥ तदुक्तं  
 धाराहे॥ चतुर्धा॥ एकादशीद्वादशीपूणिमाकंकसंक्रांतिव्यारंध्यमित्यर्थः॥ तद्योग्यद्रव्यदानानितुः॥ शयनीप्रकरेद्र  
 ठव्यानि॥ एवंव्रतान्यपिपित्वास्तुवोतंपरमादृतः॥ श्रुतिस्तुत्यावेदवोदेः॥ स्तोत्रमांणरमांणैः॥ स्तुतिस्तुः॥ यद्रोपाविश्रममि  
 वृत्तकंदोक्षपातसंक्रांतंक्रमंकरोभयंगीणघोषः॥॥ सिधुः॥ शिरस्यहरेणपरिदृष्टंरूपीपादारविंदमुगस्यबभौपएतत्तु  
 त्वावयजजडधियानुविदामभूमंनूकृतंस्थमादिपुरुषजंगतामधीशः॥॥ यत्सत्त्वतः॥ सुरंगणरैजसः॥ प्रजेशाअन्येचभूतप्रत  
 णः॥ सभवानुणेणः॥॥३॥ कामं प्रयाहिजिह्विश्रवेसो॥ वमेह्रलोकांवरणमवाप्नुहिर्वीरपत्नी॥ वध्रीहिसेतुमिहतये  
 शसोवितत्येरायतिदिग्बिजयिनोयमुपत्यभूपाः॥॥३॥ स्वस्यस्तुविश्वस्यखलः॥ प्रसीदतां॥ ध्यायंतुभूतानि॥ शिवमिध्रीधि

या मनश्चन्द्रं भजता दधोक्षजे आवेक्ष्येयता न्नोर्मतिरप्येहेतुकी - ४० इत्यादिपः समंभ्यर्च्य गतिर्वाद्यजयः स्वनेः ॥ देवैरु  
 थोपरिस्थाप्य जयशब्दपुरस्सरं - महातूर्यवररात्रौ ध्यामयेत्तस्य दनं स्थितं - उल्लिखितं देवदेशनगरे पार्थिवः स्वयं ध्युक्तः  
 शेष्यादिवाहे मरकतसुरणात्किं किं जालमाला - रत्नाद्यैर्मौक्तिकानामविरलमणिभिः संप्रभूतैश्च वहारैः - हेमैः कुम्भैः प्र  
 ताकाशिवतरसाचिभिर्भूषितः केतुमुख्ये श्रियैश्चैत्रहोशवंद्योदुंरितहरहरैः पातुजैत्रारथोवः - ४१ - वक्रनीलोत्पलं चिल  
 सत्कुंडलाभ्यामुमृष्टं चंद्राकारं चित्तिलकं यंदनेनाक्षतैश्च - गत्यालीलां जनमुखकर्त्री प्रेक्षणेनामृतौघं - पद्मांवासं  
 सततमुरसा धाग्यन्पातु विष्णुः २ मोदतां स्वजनात्स्वनिदिता धियस्त्यक्तां खिलोपद्रवाः स्वस्थाः सुस्थिश्च बुद्धयः प्र  
 तिहन्तुः - रदैत्यागिरिगङ्गराणि गहनान्याशु ब्रजध्वंभया - द्वैत्यारिर्भगवानयनरहरिर्यनिस्समरिहति  
 ध्यैरेदनुजदानवाः संरक्षणा यलोकानां रथारूढोऽष्टकेसरी ॥ इत्यादि विष्णुधर्मोक्तं मंत्रैः संतोष्य  
 सादमालान - द्वीयाद्वक्तिभावतः - जयदेव महादेव देवदेवा खिलेश्वर - वरदेशाखिलं विध्वंशं क्षरं  
 वाद्यजयस्वतैः - आमयन्स्यंदनं विष्णोः पुरं मध्यं समंततः - ४२ - रथस्याकर्षणं पूर्वम्  
 राः सिद्धसंघामुनिर्गंधर्वमानवाः - ४३ - धावन्तं पदं निरुणस्य रथस्याकर्षणं नरः - ४४ - क्रूरोति  
 निमरनायकः - ४५ - रथेन सह गच्छति पुरुषाः पृष्ठतोऽग्रतः महाविष्णुं समाहृते भवत्यंघ्रिर्भवाश्रयः ४६  
 ते च जपति च पुनर्येवेते पालोकाः सनातनाः ४७ - रथस्थितो नरैर्धैस्तु पाजितो मधुसूदनः  
 गतिम् - ४८ - दोलायमानं गोविंदं च रथं मधुसूदनं - रथस्थं वामनं दृष्ट्वा पुनर्जन्मनं विदधः  
 निश्चममाणं नर्दिनं - विप्रावेदविदस्तं पितृविज्ञयाः श्रपचाधमाः ४९ - येषां गृहागतो यो  
 केसरी - पूजातैस्तैः प्रकृतेर्व्याघ्रितशाठ्ये विवाजितैः - ५० - ५१ - अन्नं चितो यदायाति प्रमादांस्त्वगृहाद्विः

यद्वाफलप्रदं मयाचभृगवेप्रोक्तं भृगुणोशनसेतथा ततस्त्वन्ये गृहीतं तत्पारंपर्यसमागतं एकादश्यांतु गृही-  
याद्गतं पंचदिनात्मकं । त्रतीस्त्रायाद्विधानेन देवादीनां चतुर्षणं धौतवस्त्वश्रमौनीचहरिर्मचेजितौ द्वियः भूमिशायीत-  
थाखंडं दीपं पंधस्वहस्सुच उं नमो वासुदेवाय जपेदष्टोत्तरं शतं पूजां ते चार्घ्यमावेद्य जुहुयात्तिलसंयुतान् । यवा-  
न्ब्रीहीन्पायसं च भोजनं पाठाक्षरेण च पूजाविधिविशेषेणादिनेष्वेव हि पंचसु प्रथमे दिवसे पद्मैर्हरेः पादौ प्रपूजयेत् । द्वि-  
तये विल्वपत्रे श्रजानुनीसं प्रपूजयेत् तृतीये पूजयेन्नाभितुलस्याथ चतुर्थे जाती पुष्पादिभिः स्कंधौ मालत्वा पंचमे-  
शिरः एकादश्यामथार्घ्यं भंत्रवद्भोमयं पिवेत् । द्वादश्यां च गवां भंत्रयौ दश्यां च गोपयः चतुर्दश्यां गोघृतं च पूर्ण-  
मायां तथादधि पंचस्वपिदिनेष्वेव विधिवत्स्नानपूजने नंदायां कांचनं दद्याद्द्वादश्यां वस्त्रमुत्तमं गोदानं च त्र-  
योदश्यां रिक्तायां घृतपायसं सितासिततिलैस्स्नानं पूर्णमायां विशेषतः । भीष्मपंचदिनेष्वेव पुदद्याद्भीष्माय चार्जु-  
लं संवत्सरकृतं पापं तत्क्षणदेवनश्यति । सत्यव्रताय शुचये गंगेयाय महात्मने भीष्माय वै ददाम्यर्घ्यमाबाल्य-  
ब्रह्मचारिणे वसूनामवताराय शंतेनैरात्मजाय च । अर्घ्यं ददामि भीष्माय सोमवंशोद्भवाय च । वैद्याघ्नपदगोद्वा-  
यसां कृत्य प्रवराय च अनपत्याय भीष्माय तस्मै दद्याज्जलं । सव्येन निनमेत्वेतत्पणं सार्वार्णिकं प्रतिपदि,  
वसे विप्रान् भोजयेत्पायसेन च पूर्णायामेव अथवा ब्राह्मणान् भोजयेद्ब्रती । विप्रशेपात्रभोकायो मुक्तिस्तस्य करे स्थिता  
इति पाद्वे कार्त्तिकमाहात्म्ये भीष्मपंचकव्रतविधानं ॥ अथ भविष्योत्तरे कं ॥ भीष्मपंचकव्रतं ॥ श्रीकृष्ण उवाच  
कार्त्तिके शुक्लपक्षस्य शृणु धर्मपुरातनं । एकादश्यां सारभ्यविज्ञेयं भीष्मपंचकं दुस्तरं भीष्ममित्याहुः शक्यं तदि-  
होच्यते दारुणं भीष्मपणं भीष्ममित्यभिधानात् । यस्तं करोति राजेंद्र तेन सर्वकृतं भवेत् वसिष्ठभृगुगौधैश्चार्णिकं  
तद्युगादिषु सारभद्रादिभिर्देश्यैः शूद्रैरन्यैः कलौ युगे । दिनानि पंच पुण्यानि चीर्णे मेतन्महाव्रतं । ब्राह्मणैर्वा



या मनश्च भद्रं भजता दधोक्षजे आवेक्ष्य तान्नामतिरप्यहेतुकी - ४ इत्यादि शिपः समभ्यर्च्य गीतवाद्यजयस्वनेः देवैरु-  
थोपरिस्थाप्य जयशब्दपुरस्सरं महातूर्यवैरात्रौ भ्रामयेत्तस्य दनस्थितं - उल्लिख्य तदेव देवेशनगरे पार्थिव स्वयं धुक्क-  
शेव्यादिवाहैर्मरकतसुरणात्किंकिणजालमाला रत्नाद्यैर्मौक्तिकानामविरलमणिभिः संप्रभूतैश्चैव हारैः हेमैः कुम्भैः प्र-  
ताकां शिवतरुचिभिर्भूषित-केतुमुख्यैश्चित्रैर्ब्रह्मशंखब्राह्मदुरितहरहरेः पातुजैत्ररथोवः १ वक्रनीलोत्पलरुचिलः  
सत्कुण्डलाभ्यामुष्टं चंद्राकारं रचिततिलकचंदनेनाक्षतैश्च गत्यालीलां जनमुखकरी प्रेक्षणेनामृतौघं पद्मावास-  
सततमुरसाधारयन् पातुविष्णुः २ मोदतां स्वजनास्त्वनिंदितधियस्त्यक्ताखिलोपद्रवाः स्वस्थाः सुस्थिस्तुद्धयः प्र-  
तिहता मित्रारमंतां सुखं - रदैत्यागिरिगङ्गराणि गहनान्याशुब्रजध्वंभया द्वैत्यारिर्भगवानयं नरहरिर्यो न संमररोहति-  
३ पलायध्वं पलायध्वरेरेदनुजदानवाः संरक्षणाय लोकानां आरूढो न्दकेसरी ॥ इत्यादिविष्णुधर्मोक्तमंत्रैः संतोष्य-  
सादरं प्रसादमालानुहरेऽष्टद्वीपाद्रुक्तिभावतः जयदेव महादेव देवदेवाखिलेश्वर वरदे शाखिलेश्वरक्षर-  
भापते नृत्यैर्वीरैर्भागवतैर्धृटावाद्यजयस्वतैः आमयन् स्यंदनं विष्णोः पुरं मञ्जुसमंततः ६ रथस्याकर्षणं पूर्वं  
अत्रैत्यनायकः - ततः सुरासिद्धसंघामुनिर्गंधर्वमानवाः ७ द्यावंत्पदानि कृष्णस्य रथस्याकर्षणं नरः ८ करोति-  
अथ क ८ रथेन सह गच्छति पुरुषाः पृष्ठतोऽग्रतः महाविष्णुसमाह्वयेते भवंत्यग्निभवाः अपि ९

पितरस्तस्यविमुखायावत्संवत्सरं नृप ॥ १५ ॥ स्त्रियोपिमुक्तिमायांतिरथयात्रापरायणाः सशैलवनसस्या  
 द्यातेनदत्तावसुंधरा १६ इतिपौरजनैःसार्द्धंश्रामयित्वारयंग्रहं गत्वानीराज्यदेवेशशयीतवैष्णवंस्मरन् १७  
 वैष्णवंमंत्रनामेत्यर्थः इतिरथोत्सवमाहात्म्यम् । शयीतेतिद्वादशयभिप्रायेण एकादश्यांतुरात्रौजागरणंकुर्यात्  
 एकादश्यांसुरालयइतिवचनात् रात्रिजागरणमत्यावश्यकं इयमेकादशीसोमवारोत्तराभाद्रपदयोगे महापुण्येत्यु  
 क्तं मदनरत्ने वराहपुराणे शुक्लपक्षप्रक्रम्य ॥ एकादशीसोमयुक्ताकार्तिकेमासिभामिनि उत्तराभाद्रयोगेचश्रनंता  
 साप्रकीर्तिता तस्यांयत्क्रियतेभद्रे सर्वमानं त्यमथुते श्रनंतपुण्यफलदातेनाऽनंतास्मृताप्रियइति । अथवराहपुराणे  
 बोधिन्येकादशीविधिः एकादश्यांरात्रौकुंभघृतपात्रोपरिहेमंमापमितंमत्स्यं पंचामृतेनसंस्नाज्यं कुंकुमपीतवस्त्रं  
 युगपद्वाधैः सम्पूज्य मत्स्यरूपोजगद्योनिः प्रीयतांमिजनार्दनइतिदत्त्वा दक्षिणांचदत्त्वाब्राह्मणान्भोजयेदिति  
 इतिकार्त्तिकशुक्लेकादशीकृत्यसमाप्तम् अथप्रबोधकालनिर्णयः निशिस्वापोदिवोत्थानंसंध्यायांपारिवर्तनमितिब्र  
 ह्मपुराणवचनेरात्रौसुप्तमित्याचार्यचूडामणिः वराहपुराणेतु द्वादश्याप्रबोधोत्सवउक्तः इयंचरेवत्यंतादियुक्ता  
 प्रबोधिनीप्रशस्ता आभाकासितपक्षेपुंभैत्रश्रवणरेवती श्रादिमध्यावसानेषु प्रस्वापावर्तनोत्सवाः नारदीयेऽपि । मे  
 त्राद्यपादेस्वपितीहविष्णुः श्रुतेश्रममध्येपरिवर्त्तमेति पौष्णावसानेचसुरारिहंता प्रबुध्यतेयामचतुष्टयेनति यदातु  
 द्वादशीपु तत्तत्तक्षत्रभागोनास्ति तदाद्वादशीनक्षत्रयोगोपिरात्र्यादिगतो ग्राह्यः पादयोगोयदानस्यादृशेणापितदा  
 भवेदिति वराहपुराणात् विष्णुर्दिवानस्वपितिचरात्रौप्रबुध्यते द्वादश्यामृक्षसंयोगेपादयोगेनकारणमिति विष्णु  
 भर्तृतरात्रौ यदांतुद्वादशीपुतानिनक्षत्राणिसंत्येव किंत्वेकादशीपुवा तदातत्रापि तचदृक्षभागएवनिशादिवेला  
 नादरेणप्रस्यांपादिकार्थं अप्राप्तेद्वादशीमृक्षेउत्थानंशयन्हरेः पादयोगेनकर्णव्येग्रहोरात्रंविचिंतयेदितिजीमूतवा

ह्यचर्येणजपहोमक्रियादिभिः क्षत्रियैश्चतथावैश्यैः सत्यशौचपरायणैः पापाद्वैःपरिहर्तव्यात्रह्यचर्येणनिष्ठयाः  
 द्यमांसंपरित्याज्यमैथुनपापभाषणं शाकाहारेणकर्तव्यंकृष्णार्चनपरैर्नरैः स्त्रीभिर्वाभर्तव्याक्येनकर्तव्यंसुखवर्धनं  
 विधवाभिश्चकर्तव्यंपुत्रपौत्राभिवृद्धये सर्वकामसमृद्धयर्थमोक्षार्थमपिपांडव नित्यंस्नानेनदानेनकार्तिकीयावदे  
 वतु वैश्वदेवंभ्यर्क्तव्योविष्णुध्यानपरायणैः पापस्यप्रतिमाकय्यरौद्रवक्त्रातिभीषणा खट्वहस्ताचविकृतासर्वलो  
 हमयीनृप तिलप्रस्थोपरिरुप्याकृष्णवस्त्राभिवेष्टिता करीरकुसुमापीडाचलत्कांचनकुंडला संपूज्यपरया  
 भक्त्याधर्मराजस्यनामभिः इममुच्चारयन्मंत्रंगृहीतकुसुमांजलिः यदन्यजन्मनिकृतमिहजन्मनिवापुनः पापं  
 प्रशममायातुतत्सर्वतवपूजनात् ब्राह्मणायतोदयंकृष्णेमिप्रीयतामिति अन्येषामपिदातव्यंशशक्त्यावांछितं  
 वसु कृतकृत्यःस्थिरोभूत्वाविरक्तःसंगतोभवेत् शांतचिचोनिरावाधःपरमंपदमाप्नुयात् नीलोत्पलदलश्यामद्रव  
 तुर्वक्रश्चतुर्भुजः अष्टपाद्वैकनयनःशंकुकोणमहाशनःजटीद्विहस्तस्ताम्रास्योमृगराजतनुच्छदः चिंतनीयोमह्यदे  
 वीयस्यरूपंनविद्यते इदंभीष्मेणकथितंशरतल्पगतेनच तदेतत्तेसमाख्यातंदुष्करंभीष्मपंचकं धन्यंपुण्यंपापहं  
 तयुधिष्ठिरमहाव्रतं यच्चैर्त्वाब्रह्महागोघ्नःसर्वपापैःप्रमुच्यते यद्भीष्मपंचकमितिप्रथितंष्टथिव्यामेकादशीप्रभृ  
 त्तिपंचदशीनिरुद्धं उत्पन्नभोजनपरस्यनरस्यतस्मिन्निष्टफलंदिशतिपांडवशार्ङ्गधन्वा इतिभविष्योत्तरेभीष्मपंचक  
 व्रतं अथभीष्मपंचकव्रतमाहात्म्यं पाद्मेकार्त्तिकमाहात्म्ये पृथुरुवाच व्रतंयज्जगतिख्यातंदेवर्षेविष्णुतोषणं भीष्मपं  
 चकमित्येवंकुतःख्यातंतदाख्यया नारदउवाच राजन्परंपराप्राप्तंकालेनहतिरोहितं द्वापरेपुनरेवेदंश्रीकृष्णेनप्रका  
 शितम्भीष्मायकथितंयस्मात्तेनादौकृतमित्युत अतस्तदाख्ययालोकिकथितंभीष्मपंचकं पृथुरुवाच कदासासंगति  
 स्तस्यगंगेयस्यमहात्मनः कृष्णेनसहदेवर्षेकदाष्टष्ठश्रकेशवः नारदउवाच यदागतोदौत्यविधौकुरुंश्चकृष्णैःपृथा

सूनुभिः प्रारितश्च गृहंगतो विदुरस्यातिथेयं चकार गोप्यात्मनि सुप्रमोदं मन्येत जातिर्न च पंडितत्वं वा धनित्वं न  
वृशरता च सर्वगुणस्तस्य न तोपकारणं भस्तेयकारुण्यनिधिः प्रतुष्यते उपविष्टं कृतातिथ्यं श्रुत्वा भीष्मो महामनाः  
जगाम कृष्णं सा निधिं दर्शनानंदं निर्वृतः भीष्ममागतं माज्ञाय प्रीत्या सो यदुनंदनः समुत्थायां भिवाद्यां वाहुभ्यां  
परिरभ्य च उपविश्या सने स्वे स्वे कृष्णभीष्मौ परस्परं पत्रच्छतुः शिव प्रीतौ भीष्मः पुनरुच्छत भीष्म उवाच यद्व  
विलासचलदुल्लसति त्रिधेयं सर्गसृजत्यवतिहंति गुणैश्च माया ब्रह्मादयो यमिह वेदि तुमीश्वरानो सोऽयं पृथगतनयदु  
तविधिं करोति इदं विचित्रं भगवन् चित्ते मपरिवर्तते सायनवर्तमानोऽपि जीवानां त्वं मुहसस्वा अथान्यान्सेवमाना  
श्च त्वत्कावै पांडवेष्वथ वंधुत्वं च सहस्वच गुरुत्वं सुकराश्रयं पितृत्वं कार्यकारित्वं पांडवैर्यदुनंदनं किमेते पां तथा क  
र्मतवारोधनमीश्वर अथ ते पुच का शक्तिर्वै शक्तिरणमद्रुतं यया त्वमीश्वरो मायी बलाद्वीतश्च वश्यतां कारणं कुक्ष्य  
तां विष्णो यितुं त्वं वश्यतां गतः श्रीकृष्ण उवाच गंगालज महाभाग न प्रष्टव्यमिदं त्वया गोपनीयमिदं मे च भक्ति  
योगस्तु वश्यकृत् मत्तः प्रचरितं लोकियद्व्रतं जनतानयत भक्तियोगेन मेलोकः सर्वो मुक्तो भविष्यति भीष्म उवाच ॥  
त्वदारोधनधर्मद्विचमुनिभिर्विबुधैर्बोधिताः ईशवश्यं कर्धर्मत्वे मे वा स्यात्तुमर्हसि श्रीनारद उवाच तेनैव प्रभ्या  
शृंगतो यदा हरिः पृष्ठस्तु लोकस्य हिताय नूनं संसारिणां जन्ममुदादिदुःखं विद्वान्दृष्ट्या सिंधु रुचा च भीष्मम् ॥ श्रीकृष्ण-  
उवाच अवंति संभवाः पंचपूर्वकल्पे द्विजोत्तमाः कृविः शुचिर्द्वेदां तोहं सो नाम त एव ते संगीतं कं पाठयेत् कठं किन्न-  
रं त्वस्वराः तेऽनेकपरिपत्सु परिभ्रमंतो देशांतरेषु विविधं ददद्दशुश्चरन्त्रं विनंतं दाप्य बहु वस्त्रविभूषणादि साड्यं च व्यय  
मकारं पुरं दत्त्वा ते कदाचित्सुवीरस्य राज्ञो मधुरीययुः श्रुत्वा संगीतव्यसनं संभ्रातस्य दिदृक्षुः अहो अभग्ये-  
लोकस्य नृपतिं यमुनाजलं गोविंदो गोपिकासंगि यत्र क्रीडति कसहा यथा रूपं शर्मणि स्पृशां ह्यो हं याति सुवर्णतां

दनवचनात् पादयोगादन्यतिथाद्वादश्याम्लक्षसंगमादिति वचनाच्चः द्वादश्यांनक्षत्रसंयोगस्यरात्र्यादायभावेपितत्रै  
 रकाव्यमित्यर्थः अतएवराहोपि द्वादश्यांसाधिसमयेनक्षत्राणामसंभवेः आभाकासितपक्षेषुशयनावर्तनादिक  
 मिति संधिसमयश्रसायंसंधेयप्रबोधोपपितत्रैवकार्यः तदुक्तरेवत्यंतियदरात्रौद्वादश्याचसमागमः तदविबुद्धते  
 विष्णुदिव्येवैवाप्यरेवतीमिति जीमूतवाहनधृतवचनात् विष्णुधर्मात्तरनुः एकादश्यादिपुपचस्वपि प्रस्थापवो  
 धोत्सवावुक्तौ कचित्पूर्णास्यामेतत् समाचनंचद्रिकायांतु । पारणहैपूर्वरात्रेघटादीन्वादयेन्मुहुरिति । अत्रार्च  
 नहुयुगचनेषु चतुर्थभागवाचिपादग्रहणात् चतुर्धाविभक्तयोरनुराधारेवतिन्येयनेत्रेधाविभागएव । अतएवाभ्य  
 भागग्रहणेनविशेषश्रवणादश्रुतत्वादिश्रुतित्वादितिहेतोरसिद्धेः । अतएवमभ्यग्रहणमप्युपपद्यतइतिवाच्यं । अत्र  
 नान्तरेपुपादग्रहणेनाविशेषश्रवणादिश्रुतित्वादितिहेतोरसिद्धेः । भवणस्यनुत्रेधाविभक्तस्यमध्यभागएवग्राह्यः । अत्र  
 धप्रबोधमंत्रो चाराहे । ब्रह्मद्रुद्रादिकुबेरसूर्येत्यादिकथापुत्रैः । यंतुद्वादशदिवप्रबोधार्थेतुनिर्मिता त्वयैवसर्वलो  
 कानांहितार्थेशयशायिना त्वयिसुप्तेजगन्नथिजगत्सुप्तंभवदिः । स्थितेचैष्टतेसर्वमुंचिष्टोचिष्टमाधव उचिष्टोचिष्टगो  
 तिः । जगत्पतेदत्यादि मेधागताः शारदपूर्णचंद्रशुक्लशुक्लप्राक्कोमंत्रउणे अहंददानीतिचपुण्यहेतो  
 रव्यत्येकनाथ एवंप्रबोधोपपन्नं तद्वादश्यायैयशस्विनिः मद्रकाहिनरश्रुतास्तेयातेपरिमागातेम  
 नथितंमया मोदतेदिविसंभोरमभक्तः सुखावहइति । इतिहरिप्रबोधोत्सवाविधानम्  
 । पंचदिनात्मकभीष्मर्षचक्रव्रतविधानं दीपदानंच ॥ पाद्मकार्तिकमाहात्म्येब्रह्म  
 त्रयद्यामिमुनेऽहंभीष्मपंचकं मथावर्पसहस्रेषुसमभ्यर्च्यजनार्दनं पुराप्राप्तं तत्रतद्द्वेतत्सर्वं

सूनुभिः प्रेरितश्च गृहगतो विदुरस्यातिथेयचकारगोप्यात्मानि सुप्रमादं मन्थनं जातिनच पाडतत्वनवाध नृ-  
चशूरतायः सर्वगुणास्तस्य न तोपकारणं भस्त्वैव कारुण्यनिधिः प्रतुष्यते उपविष्टकृतातिथेयं श्रुत्वा भीष्मो महामनाः  
जगाम कृष्णसास्त्रिभ्यं दर्शनानंदनिर्दयः भीष्ममागतमाज्ञाय त्रीत्यासौ यदुनंदनः समुत्थाया भिवाद्याथ बाहुभ्या-  
परिरभ्य च उपविश्यासने स्वेस्वैकृष्णभीष्मौ परस्परं पप्रच्छतुः शिवं प्रीतौ भीष्मः पुनरपृच्छत भीष्म उवाच यद्ब्र-  
विलोमचलदुहसतित्रिभ्यं सगंसृजस्यं त्वंहं तिगुणैश्च माया ब्रह्मादयो यमिह वादिमुमीश्वरा तोसो यं पृथातनयदू-  
तविधिं करोति इदं विचित्रं भगवन् चित्ते मपरिवर्तते साम्येन वर्तमानो पि जीवानां त्वं सुहृत्सखा अथान्यान्सेवमानान्  
श्च त्वत्कारवै पांडवेष्वथ वेधुत्वं च सुहृत्वं च गुरुत्वं सुकराश्रयं पितृत्वं कार्यकारित्वं पांडवैर्यदुनंदनं किमेतं पां तथा क-  
र्मन्तवाराधनमीश्वर अथ ते पुचकार शक्तिर्वशं किरणमद्भुतं यया त्वमेश्वरो मायी बलाघ्नी तश्च वश्यतां कारणकथ्य-  
तां विष्णोः यत्तत्त्वं वश्यतां गतः श्रीकृष्ण उवाच गंगात्सजमहाभाग न प्रपृच्छयामिदं त्वया गोपनीयमिदमेव भक्ति-  
योगस्तु वश्यकृतं मतः प्रचरितं लोकयद्गतं जनतानयत भक्तियोगेन मेलोकः सर्वो मुक्तो भविष्यति भीष्म उवाच ॥  
त्वद्वारा धनधर्मश्च मुनिभिर्बहुवो धिताः ईश वश्यकरंधर्मस्त्वमेवास्या तु महसि श्रीनारद उवाच तेनैव मभ्या-  
शगतोऽयं दाहः पृष्ठस्तु लोकस्य हिताय नूनं संसारिणां जन्मभृदादिदुःखं विद्वान्दया सिंधुरुवाच भीष्मम् ॥ श्रीकृष्ण-  
उवाच अवंतिसंभवाः पंचपूर्वकल्पे द्विजोत्तमाः कविः शुचिर्दृढो द्रोहो हं सो नाम त एव ते संगीतं कपाठयतः कंठैः किन्न-  
रवत्स्वराः तेऽनेकपरिप्लुप्तुपरिभ्रमंतो देशांतरेषु विविधं दृष्टु श्ररित्रं विततं दाप्य बहवस्त्रविभूषणादि साडवरं व्यय-  
मकां पुरं बुद्धतत्त्वाः ते कदाचित्सुवीरस्य राज्ञो मधुरं ययुः श्रुत्वा संगीतव्यसनं संभातस्य दिदृक्षवः अहो अभग्य-  
लोकस्य नर्पतिपं मुनाजलं गोविंदो गोपिकासंगियत्र क्रीडतिकंसहा यथा रूपशर्मणि रूपशोहो हं याति सुवर्णतां



काश्चिन्निष्ठत्यहार्नशां नैष्ठिको ब्रह्मचारी समदारा धनतत्परः भिक्षार्थमपि नायातिपुष्टिः संगशंकितः भोष्मपंचदिनेष्वे  
 पुनस्मिन्देवालयेशुभे मम पूजाप्रकुर्वीणो ब्रतमेतच्च कारहः तेषु पंचसु विप्रेषु क्वचित्तामज्जगाम हः एकदश्यां हस्त  
 स्वारूपरागादिदृक्षया आदौ गतो मुनेः पार्थक्यविद्वद्वा विधिततः पूजयामास तैव विधिनापि समाहितः ततः क्षणा  
 त्समायाता रक्षाकादं विनीशुभा मुनिं नत्वाथ पूजादिदृष्ट्वा वीणां समग्रहीत मुनिप्रतिपुष्पाचित्तं स विरोपेज गोत्रमा  
 क्रतुधा च्छात्रमेगाथां मधुरस्वरभूपितां शुण्वतो नाभवत्क्षोभ स्त्रीसंगाद्विजितात्मनः मुनेः संगतिमासाद्य महतोऽपित  
 योस्तदा मनःशुद्धमभूत्क्षोभो मद्रस्त्यापर्यपूजयत् रात्रौ जागरणं नृत्यं च कृत्वा दं वित्तिकं विः वीण्याचगायतो मेघ  
 एकचित्तो जहर्पतुः गोमया च मनं तेन दृष्टुमुनिना कृतं कविनापि कृतं पश्चात्सायां नृपालयः कवि रागात्युत्  
 गरस्वधनं भूषणानि च द्वादश्यामददात्सर्वं विरक्तो भक्तिवृद्धयः द्वितीये दिवसे प्रागाच्छुचिस्तस्यादिदृक्षया ब्रह्म  
 रयां क्षातरे वासावासी नंददृशे मुनिं तेनापि पूजितो ह वैवशुचिना मुनि संगतः तत्क्षणादागतं तं ब्रह्मेशं तं नो रमां स  
 तस्य दृष्ट्वा तत्पंगतिं पश्चात्स्वयंतथा चक्रे स्वकीयं लावण्यं तत्सर्वं शुचयेऽपयत् तथैव गीतं नृत्याभ्यां भक्तिरस्याप्यजा  
 यत् मुनिस्तं प्रादयगो मंत्रात्रो भक्तिपरायणः पूजनान्मेव तस्यापि मुनि संगतिं शुचिः विरक्त इदं द्वितीयं भ्यः सव  
 स्वमददागतः इदं श्रोवाचवचनं मद्रक्तया सजितं द्वियः श्रहो मोहस्ये माहात्म्यं विषयासक्तचेतसां यत्सं वयामहां  
 नंदरसं मद्राविदंति न संसारंदुःखदां च नोपैक्षे तथं सुखं तं हरेरुदयस्थं च तं चक्षान्यां मृगच्छां णिकां धावं तोहि  
 ततः किंतु मेहादुःखकरं परं तथापि तादृशीं वालां नृत्यगतिमनोहरां दृष्ट्वा पि नाभवत्क्षोभो महानंद मुनेः तस्मा  
 त्सं त्यज्य ससर्किसर्वतो जदीश्वरे कुर्यात्प्रेमभरां भक्तिमेक एवाचरेत्किति इत्युक्तां न दृष्ट्वा गतस्तीर्थं तं प्रति  
 एवैव त्रयोदश्यां दृष्ट्वा गोत्रां दिदृक्षया मुनिना सह संगम्य तथैव पूजयन्नामां गोपयः प्राशिते तद्वदः प्राशत्प्रसन्नधीः



तथारूपेण जलस्पृशत्पातकं याति मुष्यतां । स्नात्वा तथैतदोपोष्णस्थित्वा दिव्यचतुष्टयं प्रप्रच्छ राजचरितमवरोधविद-  
ज्जनं । विचार्य मनसा प्राह स जनोति विचक्षणः । राज्ञा एका भागपत्नी नामा कादं विनीवरो । संशतिविद्या निपुणारा-  
गो कंठे च किन्नरी । स्त्रिय एव हितां वालां तर्ह्यति च पाभृतः । द्रष्टुं शक्यते तस्या नृत्यमुन्येन केनचित् ॥ इतच्छरुत्वा वि-  
चार्योथानि श्रुमं चागमन्निदं । यत्र तच्छरुयेत वाद्यनृत्यतालादिकं व्यजिः । तस्स्थले प्राप्य तस्सुस्तराज्ञोदशतकाक्षि-  
णः श्रुत्वा सम्यग्ध्याति विप्राः पप्रच्छरुपजीविनः । विप्रा ऊचुः । अहो वंतात्रमात्रिभ्यो राज्ञो नोस्ति चकोविदः । संशो-  
तज्ञोऽसौ वाद्येनृत्ये चापि न शुद्धतां तत्रोद्वयं तुरियं तिलं किन्नरैर्वाद्यते परं तालं चापि स्थितं दुत्तमि त्यबुधं सुभासदां तच्छरु-  
त्वा राजसांस्त्रिधं गत्वा राज्ञेन येदयन् । तच्छरुत्वा वलुन राजा प्रतीहारं समादिशन् । गच्छानये हतानि वीप्रान्द्रुणदं ॥  
पविचक्षणान् । इति राज्ञो वचः श्रुत्वा स सद्यस्तान् समादयत् । अविष्टास्तत्र यत्रासारं साक्षात्कादिति वरा राज्ञो आशि-  
रूपां वैद्यविशुस्तेतदासने । तेषां च साज्ञाय विशेषविज्ञतां विशेषतश्चारभतां यत्नं । युद्धं तिलास्य भित्तयेर्मनो ह-  
रेः । कृतातदकाग्रमनाः सभाखिला साचक्रेण यदा तालं ददतीति न वारिता । त्यक्तवाचक्रे पुनर्ग्रह्यं तालेनाभूत्संख्यितः ।  
इत्येवमालोक्य तदीयमद्भुतरूपं गुणैस्तगुणिनोपिमोहिताः । साचाप्रितपुगुणविज्ञतां पुरारूपं मनोदरिचजातह-  
च्छया । उद्यिते राज्ञि तेषां पिकच्छाद्राज्ञो गृहादं हिः गताः सापिचलज्जतिविक्षतिविरहादुरा राजमोत्या गृहात्स्थान-  
भूवचि मनाभूरा । ततः सस्थादि वचनैराह तान् मनसा प्रियान् । एकैको मेरुहे विद्यादृष्टादशयतुस्वकां नगरस्योत्तरे  
कोणेषु मुज्ञायास्तटे महत् अनंततीर्थं विख्यातं यजदेवालयो हरेः नगरादूर्तो रस्य निजं नवनवोदितं । तत्र गच्छद्भू-  
त्स्वकोयास्ये हं छलवेपथुक् । वीणारागस्य नृत्यस्य दशयिष्यामि कौतुकं भवतां पिके मणाय दशयतुस्वकं गुणं । साग-  
तां तत्र चाज्ञा ताराज्ञो गेहादिहे कला भवतां कोपि गच्छेत्सुकं द्रुतदीप्सितं । श्रीकृष्ण उवाच । मथुरामाश्रितवने-

दुष्टभोभक्तियोगोमेममवश्यविधायकः ॥ कार्तिकमथुरायांचत्रतेनानेनलभ्यते ॥ नारदउवाच ॥ श्रुत्वा  
 वत्रतमाहात्म्यं भीष्मः परमविस्मृतः प्रत्यब्दचक्षुकारेदंततः स्यातंतदास्थया  
 तितः शरपंजरे भीष्मस्तदग्रतोतिष्ठच्छ्रीकृष्णोपिचतुर्भुजः यावद्देहंजहौभीष्म स्तावदास्तेस्वयंहरिः यदीच्छे  
 त्कृष्णसायुज्यंतर्त्तिकचतयांजसा पूर्वोक्तविधिनानुक्रियात्कार्तिकभीष्मपंचकं अस्मत्तन्नेराजन्कतुमेवंविधं  
 व्रतम् उपवासंतदाकुर्यात्तद्दिनेब्रह्मकूर्चके त्रिष्वप्यत्रफलाहारमखंडीपमादिशेत् पंचभीष्मव्रताभावे  
 कुर्याद्विष्णुप्रबोधनीं ब्रह्मकूर्चव्रतंचापिसोपितपुण्यमाप्नुयात् एकादश्यांहारिपूज्यरात्रौकुर्यात्प्रजागरं सर्वा  
 न्कामानवाप्नोतिब्रह्महत्यादिकंदहेत् विष्णुप्रीतिकरैः स्तोत्रैः कथायाः श्रवणेनच नृत्यैर्गतिंश्चसंवाचयेद्वैष्णवानां  
 समागमैः प्रबोधचप्रकुर्वीतसर्वस्यांनिशार्थिव तस्यपुण्यस्यसंस्याचब्रह्माकर्तुंनशक्नुयात् ब्रह्मकूर्चव्रतंधृत्वा  
 श्वत्थसंपूजनंमहत् तुलसीपूजनंचैवपोडशैरुपचारकैः धात्रीसंपूजयेच्चैवदधिभक्तंचदापयेत् इक्षुदानंप्रकुर्वीत  
 मूलकादानमेवच सूत्रणवेष्टयेद्द्वीमश्वत्थचप्रयत्नतः महत्पुण्यमवाप्नोति यस्यसंस्थानविद्यते पौर्णिमास्यः  
 चरेच्छाब्दद्यात्स्वर्णचमौक्तिकं रजतंतडुलान्यापिदीपानां दशनंचरेत् तेषामग्रेन्यसेत्पूजांयथाविभवविस्तरं भीष्म  
 दीपोज्यालेनेत्रपूजनंलोकरीतितः ॥ इतिश्रीपद्मपुराणेकार्तिकमाहात्म्ये भीष्मपंचकव्रतोपाख्यानं इदंव्रतंतिथि  
 पंचकसाध्यं द्वाहिरावृत्तिक्षेपेतिथिद्वयेकृत्यमेकत्र ॥ अथकार्तिकद्वादश्यां ध्वजारोपणव्रतं पादोकार्तिकमाहात्म्ये  
 ॥ अन्यद्द्वतंप्रवक्ष्यामिध्वजारोपणसंज्ञिकं सर्वपापहरंपुण्यंविष्णुप्रीणनकारकं ब्राह्मणक्षत्रियविशाशूद्रा  
 णांचाद्विजोत्तमाः संपूज्येतेविरिच्याद्यैः किमन्यैर्धुभाषितैः हेमभारसहस्रंतुयोदातकुटुंबिने तत्फलंतुपमात्रं  
 स्याद्ध्वजारोपणकर्मणि ध्वजारोपणतुल्यं स्याद्गंगास्तानमनुत्तमं अथात्रतुलसीसिवाशिवलिङ्गप्रपूजनं कार्तिकस्य

तस्या नृत्यचर्चगीतचद्वारागविर्वाजतः दृढस्तद्वचनं प्रोच्य गतस्तीर्थीतरं प्रति । इत्वासर्वस्वदानं च मम भाक्तिपरायणः  
चतुर्दश्यांगतोदातो मुनिसंगतिस्ततः । नृत्यगीतोत्सवं कृत्वा मत्पूजाचविशेषतः । मुनिशेषघृतप्राश्य शुद्धसत्त्वोभ  
वत्क्षणोत् । तस्या गुणं श्ररूपं च द्वांसं स्याद्विरक्तिमान् । तथैवोक्ता तया दत्त्वादानं सर्वस्वभासनः । निष्किंचनो  
भक्तिपुक्तो गतस्तीर्थीतरं प्रति । पाणिमास्यागतो ह सोऽष्टद्वसीनमहामुनिं । नत्वास्नात्वा तटेन द्याधात्री छायां समाश्रि  
तः । सम्मारणं मापुण्यापि दृष्ट्वा आदमाचरत् । धात्री छायां समाश्रित्य स्नानदानं च कार्तिके । मत्पूजनभोजनच  
क्रोडियज्ञसंस्मृतं । कार्तिके पावनी धात्री स्पृशनेन भक्षणतथा । तेभ्यस्तदधिकं जातसंयोगान्मुनिसन्निधौ तथैव मानि  
संगत्या मत्पूजागीतनर्तनं । सचक्रे तां ददर्श यत्नतया मोहितो ह्यभूत् । दधिप्राशयाथ मुनिना सहैवाभूद्विरक्तिमान् । इ  
त्वासर्वस्वमन्त्रव्रगतस्तीर्थीतरं प्रति । कादं विन्याः श्रुतं राज्ञा गमनं विष्णुमंदिरं निगृहीता पुनर्नयं गता देवालयं वल्लुत् ।  
क्रमेण पंचभिर्विप्रव्रतमेककृतं मम । मथुरायां च गंगेयैरेव मुनिसंगतः । अथात एवामतिवल्लभासीत् । कादं वि  
नीसागुणरूपमूर्तिः । व्रतेन पूजाविधिना च गीतनृत्यादिना रास्यमवाप्तमेभिः । प्रीतिममात्यतपरापयेयुजातातथै  
पां वरागोप्यभूवं । धात्री छायाकृतं श्राद्धं कार्तिके तेन कर्मणा । तन्मभ्यैसा र्वभौमोऽयं जातो हं सोऽयुधिष्ठिरः । एकादश्यां  
विशेषाच्च जागरे सोमदंशकः । नरो भूदुर्जनो मित्रमत्सहायुतिवच्छभः । सहैवैवः शुचिदीतोन कुलोभून्महामुनिः । दृढ  
एवमहावीर्यभीमसेनो व्यजायुतः । एवमेतैः पुराचारिण्यत्र तपरमतोपणं । तेनास्मिन् वरागो ह्येषां दास्यामि पदमव्यय  
त्वाकृतं व्रतं पश्चादास्यातं । भोज्यपंचकं । येत्वंत्रकर्मभूमौ मे । करिष्याति महाव्रतं । मथुरायां तु गंगेयतेपां  
मुक्तिः । करोति यथा । सार्वभौमं च स्वर्लोकां ब्रह्मलोकं सनातनं । योगसिद्धिं च । मुक्तिं च । प्रीतो यच्छामि सर्वथा ।

दुर्लभोभक्तियोगोभिममवश्यविधायकः ॥ कार्तिकेमथुरायांचव्रतेनानेनलभ्यते ॥ नारदउवाच ॥ श्रुत्वा  
 वव्रतमाहात्म्यं भीष्मः परमविस्मतः ॥ अत्यब्दंचचकारेदंततः स्यातंतदास्यया व्रतस्यास्यैवमाहात्म्यात्प  
 तितः शरपंजरे भीष्मस्तदग्रतोतिष्ठच्छ्रीकृष्णोपिचतुर्भुजः यावद्देहंजहौभीष्म स्तावदास्तेस्वयंहारः यदीच्छे  
 त्कृष्णसायुज्यंतद्रक्तिचतयांजसा पूर्वोक्तविधिनानुकर्यात्कार्तिकेभीष्मपंचकं असक्तश्चेन्नरोराजन्कतुमेवंविधं  
 व्रतम् उपवासांतदाकुर्यात्तद्दिनेब्रह्मकूर्चके त्रिष्वप्यत्रफलाहारमखंडीपमादिशेत् पंचभीष्मव्रताभावे  
 कुर्याद्विष्णुप्रवेधनीं ब्रह्मकूर्चव्रतंचापिसोपितत्पुण्यमाप्नुयात् एकादश्यांहरिपूज्यरात्रौकुर्यात्त्रजागरं सर्वा  
 न्कामानवाप्नोतिब्रह्माहत्यादिकंदहेत् विष्णुप्रीतिकरैः स्तोत्रैः कथायाः श्रवणेनच नृत्यैर्गातैश्चसंवाद्यैर्वैष्णवानां  
 समागमैः प्रबोधंचप्रकुर्वीतसर्वस्यानिशिपार्थिव तस्यपुण्यस्यसंख्याचब्रह्माकंतुनशक्नुयात् ब्रह्मकूर्चव्रतंधृत्वा  
 श्वत्थसंपूजनंमहत् तुलसीपूजनंचैवपोडशेरुपचारकैः धात्रीसंपूजयैच्चैवदधिभक्तंचदापयेत् इक्षुदानंप्रकुर्वीत  
 मूलकादानमेवच सूत्रणवेष्टयेद्ब्रह्मिभश्चत्थचप्रयत्नतः महत्पुण्यमवाप्नोतिपुण्यसंख्यानविद्यते पौर्णमास्यः  
 चरेच्छ्राब्दं चत्वारिंशच्चमौक्तिकं रजतंतडुलान्वापिदीपानां दर्शनंचरेत् तेषामेन्येन्यसेत्पूजांयथाविभवविस्तरं भीष्म  
 दीपोज्वालनेत्रपूजनंलोकरीतितः ॥ इति श्रीपद्मपुराणेकार्तिकमाहात्म्ये भीष्मपंचकव्रतोपाख्याने इदं व्रतंतिथि  
 पंचकसाध्यं दृढौद्धिरावृत्तिक्षयेतुतिथिद्वयेफल्गुमेकत्र ॥ अथकार्तिकद्वादश्यांध्वजरोपपन्नव्रतं पाद्मेकार्तिकमाहात्म्ये  
 ॥ अन्यद्भूतंप्रवक्ष्यामिध्वजरोपपणसंज्ञिकं सर्वपापहरंपुण्यंविष्णुप्रीणनकारकं ब्राह्मणक्षत्रियविशिशूद्राः  
 णांचाद्विजोत्तमाः संपूज्येतेविरिच्यार्चैः किमन्यैर्बहुभाषितैः हेमभारसहस्रंतुयोददातिकुटुंबिने तत्फलंतुपमात्रं  
 स्याद्ध्वजरोपपणकर्मणि ध्वजरोपपणतुल्यंस्याद्गंगास्नानमनुत्तमं अथात्रतुलसीसेवाशिवलिंगप्रभूजनं कार्तिकस्य

सितपक्षेद्वादश्यांप्रथमो नरः स्नानं कुर्यात्प्रयत्नेन दंतधावनपूर्वकं नित्यकर्मोणिनिर्वर्त्य पश्चाद्विष्णुं प्रपूजयेत् धा-  
 तारं च विधातारं पूजयेत्स्तं भक्तये हरिद्राक्षतंगंधाद्यैः शुक्लमाल्यैर्विशेषतः विंशतिर्हिस्तमात्रैर्वैस्थांडिलं चोपलि-  
 प्य च आधायाद्विस्वगृह्योक्तं चाज्यभागादिकं क्रमात् जुहुयात्पायसं चैव घृतमष्टोत्तरं शतं ततो मंगलवा-  
 द्यैश्च सूक्तपाठैश्च शोभनैः नृत्यैश्च तत्र पठनैर्नैयद्याद्विलवालं घञ्जं देवेशद्वारदेशे वा शिखरे वा मनोरमे भक्षभोज्या-  
 दिभिर्युक्तैर्नैवैद्यैश्च हरिं यजेत् नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन नमस्ते स्तुहर्ष केश महापुरुष पूर्वज यत्रेदं  
 मखिलं जातं सर्वं यत्र प्रतिष्ठितं लयमेप्यतियत्रैव तत्र प्रपन्नोऽस्मि माधवं यन्मुखाद्ब्राह्मणा जाता बाहूभ्यामभवद्वृषाः वै  
 श्यायस्यो रूतो जाताः पद्भ्यां शूद्राश्च जज्ञिरे मायासंगममात्रेण वदंति पुरुषंतु यं स्वभावन निर्मलं शुद्धं निर्विकल्पं निरं-  
 जनं सद्भक्तवत्सलं देवं भक्तिगम्यं जनार्दनं निर्गुणं परमं सूक्ष्मं प्रपन्नोऽस्मि पुनः पुनः इति स्तुत्वानमो द्विष्णुं ब्राह्म-  
 णान्भोजयेत्ततः आचार्यं पूजयेत्पश्चाद्ब्रह्मक्षिणाच्छादनादिभिः पुत्रमित्रकलत्राद्यैर्धैर्धूमिभिः सह वाग्यतः कुर्वति पा-  
 रणं विप्रविष्णुं तत्र परायणः यस्त्वेतत्कर्म कुर्वति ध्वजारोपणमुत्तमं तस्य पुण्यफलं वक्ष्ये शृणु ध्वं मुनिपुंगवाः प-  
 दो ध्वजस्य विप्रैर्द्रव्यावच्चलति वायुना तावद्वैपापजालानि नश्यते वनसंशयः महापातकयुक्तोऽपि युक्तो वा ह्युपपातकै-  
 ध्वजं विष्णुगृहे कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् यावद्दिनानि वसति ध्वजो विष्णु-  
 गृहे स्थितः तावद्युगसहस्राणि विष्णुसारूप्यमश्नुते आरोपितं ध्वजं हृदयभिनंदंति धार्मिकाः तेषामेव प्रमुच्यं-  
 ते महापातककोटिभिः ॥ अथैतस्य विधिः । कार्तिके शुक्लपक्षस्य दशम्यां नियमान्वितः एकादश्यां यथाविध्यु-  
 पोषितः विष्णुगाथाश्रवणादितत्परः द्वादश्यां यथाविधिं स्नात्वा नित्यकर्मनिर्वर्त्य संकल्पं कुर्यात् तिथ्यादि-  
 संकीर्त्यं ममांशे पापपक्षयोत्तरसकलाभीष्टसिद्धिपूर्वकं विष्णुसारूप्यकामः विष्णुद्वारे ध्वजारोपणं करिष्ये इति

संकल्प्य

॥

पुण्याहवाचनस्वास्तिवाचनादिकृत्वा

आचार्यमृत्विजं श्रुत्वातैः सह देवालये

विष्णुपौरुषसूक्तं संपूज्य

ततः अत्युच्चध्वजस्तंभौ गायत्र्या प्रोक्ष्य

अजयुक्तौ तौ कृत्वा तत्र सूर्यैर्वेनतेयं

हिमांशुघातारं च नाममंत्रैः

संपूज्य ध्वजौ हरिद्राक्षतगंधपुष्पादिभिः

शुद्धभूमौ स्थंडिले द्विप्रतिष्ठाप्य

अन्यादध्यात् अत्र प्रधानं विष्णुमठोत्तरं पायसघृतादिभिः

सूर्यैर्वेनतेयं हिमांशुघातारं च

विधातारमष्टाष्टसंख्य

यापायसाहुतिभिः शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि होममंत्राः

पोडशर्चैर्पौरुषसूक्तं विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचयः पार्थिव

वानि विवममेरजांश्चैः योऽश्रुक् भयदुत्तरं सधस्थस्त्रिचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विवर्णावित्वा

सूर्यासिनीमनेवदशस्याव्यस्कन्नारोदसी विष्णवे तदार्थं

पृथिवीमभितो मयूखैः स्वाहा इत्यादिभिः इति द्रव्य

सामं ध्वनिशरीरस्त्वमिति गरुडस्य सोमो धे

अष्टादशभिर्मंत्रैः पडाद्यत्याहोमः उदृत्य तज्जातवेदसमिति सूर्यस्य

सादन्यं वृद्धिदध्यं सभेयं पितृश्रवणं यो ददाशमस्मै

तिहि नुः सोमो त्ववर्तमानां शुः सोमो वीरिङ्कर्मण्यं ददाति

मांशोऽधातुर्धाता ददानुनो गायमीशानो जगत्तरुपतिः

सनपुण्येन च खनविधातु योनः ततोऽभ्यासजता तद्वति

ततः सौरमंत्रान् शांति सूक्तानि च पठित्वा जागरणादिनाराजिनिनयेत्

ततो देवं संपूज्य ततो सूक्तपाठैः स्तोत्रपठितैः

नृत्यमंगलवाद्यघोषैः सह देवं प्रदक्षिणीकृत्य देवालयं ध्वजं चानीयेदवस्थद्वारदेशे शिखरे वा सुस्थिरौ कृत्वा

ध्रुवसू

क्तपठित्वा तौ संपूज्य पुनर्देवं विशेषेण संपूज्य

नमस्तेऽपुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन नमस्ते स्तुहपीकेशमहापुरु

सुराः पपूर्वज यत्रेदमखिलं जातं यत्र सर्वं प्रतितिष्ठितं लयमेप्यति यत्रैवं तं प्रपन्नोऽस्मि केशवं न जानंति परं भावं यस्य ब्रह्मादयः सुराः

ये गिगिनोऽप्यनपश्यन्ति तं देवं ईशं रूपिणं यन्मुखाद्वा ह्मणे जातार्थाय ह्यहूरभवं वृषाः वैश्याय स्यो रूतो जाताः पद्भ्यां शिद्राश्च ज

ह्निरेमाया संगममात्रेण वदंति पुरुषं तु यं स्वभावनिर्मलं शुर्बां निर्विकारं निरंजनं एको विष्णुर्महद्द्रुतं पृथग्भूतानि सर्वशः

धराच्युतः ॥ अहमावाहयिष्यामि सहदेव रणाप्रियः ॥ सहदेवत्वमभ्येहिरूपद्रविणसंयुतः ॥ ५ ॥ अहमावाह  
 यिष्यामि याज्ञसेनीयशस्विनीः ॥ द्रौपदित्वमिहागच्छेत्प्रतिमायां सुशोभनेः ॥ ६ ॥ अहमावाहयिष्यामि ज  
 वंसर्वगतं विभुम् ॥ पंचधावास्थितं देहे परमात्मानमव्ययम् ॥ इत्यावाहजीवादान् ॥ कृत्वा ॥ उैनमोऽस्तु नंतायस  
 हस्त्रमृत्यु इति मंत्रेण ॥ श्रीराधादामोदराय नमः ॥ इति योडशोपचारैः संपूज्य ॥ उं भीष्माय नमः ॥ उं युधिष्ठिराय नमः ॥  
 उं भीष्मेनाय नमः ॥ उं उं श्रीज्जीनाय नमः ॥ उं नकुलाय नमः ॥ उं सहेवाय नमः ॥ उं याज्ञसेन्ये नमः ॥ इति  
 नाममंत्रैः ॥ सर्वेषां पूजा ॥ कार्यो ॥ ततो ॥ भीष्मतर्पणं ॥ वैयाघ्रपदगोत्राय सांकृत्य प्रवराय च ॥ वसुनमिव तारा  
 यशंतनोरात्मजाय च ॥ आत्मनिष्ठाय मुनेये आवात्य ब्रह्मचारिणे ॥ अनपत्याय भीष्माय तस्मा येदं तिलोदकम्  
 इति भीष्माय ॥ तिलोदकं दत्त्वा ॥ ततोर्दिपंप्रज्वाल्य ॥ दपिाय नमः ॥ इति संपूज्य यस्मिन् लोके निराळे किनसू  
 र्ये नैव चंद्रमा ॥ तं देशं तं मिच्छामि दीपं दत्त्वा जानां दुन ॥ यत्रास्ति मातान् पितान् बंधुभ्रातापिनो यत्र सुहजान् श्य ॥ न ज्ञाय  
 ते यत्रादिनं नरात्रिस्तत्रापि दीपं शरणं प्रपद्ये ॥ इति दीपप्राथनं कृत्वा पूजाफलसोद्दुष्यार्थमाचार्य्याय दक्षिणां दत्त्वा द  
 श्यादिपूर्णां मांतं व्रतमेव चरेदिति ॥ इक्षुदंडकृष्णं डादिकं युथाचारमत्र भीष्मपंचकव्रते विधिवाना विधेयं पूजति उद्यापन  
 तत्र सूर्यं ढिले अग्निं प्रतिष्ठाप्य ॥ अन्वा दध्यात् अत्र प्रधानं विष्णुः इदं विष्णु ॥ अतो देवेति मंत्राभ्यां प्रत्येकमष्टोत्तरमा  
 ज्याहुतिभिर्भीष्मपंचपांडवान्द्रौपदीसहितान् प्रत्येकं नामं वैरष्टाहुतिभिः ॥ प्रायश्चित्ताहुतिभिः ॥ शेषेण स्विष्टकृ  
 दाहुत्याहं यक्ष्ये ॥ एवं होमं समाप्य ततो भीष्मादिभूतिकलशानां दानं ॥ शय्यागेदनादिकं कृत्वा पूर्णाहुतिमाभिपेक्ष  
 विधाय ॥ छिद्रावतारणं ॥ इत्युद्यापनकार्त्तिक्यां वाकुर्यात् ॥ अथ कार्त्तिकशुक्लद्वादश्यां विशेषकृत्यं नारदीये ॥ द्वा  
 दशयामूर्जशुक्लाय दिवं दामोदरं विभुम् ॥ समभ्यर्च्योपचारैस्तुंगधौः सुसमाहितः ॥ तद्भुजे जयेद्ब्रिजान् पक्षां जने नार्कसं

त्रिलोकान्व्याप्यविश्वत्माभुक्तेविश्वभुगव्ययः योदेवः सर्वभूतानामतरात्माजगन्मयः निर्गुणः परमानन्दः स  
मेविष्णुः प्रसीदतु यश्चतुर्भिश्चतुर्भिश्चद्वाम्यापंचाग्निरवच हूयतेचपुनर्द्वाभ्यां तस्मै यज्ञात्मने नमः यः परेशः परा  
नन्दः परात्परतरः प्रभुः चिद्रूपश्चित्परिज्ञेयः समेविष्णुः प्रसीदतु ज्ञानिनां कर्मिणां चैव तथा शक्तिमतां नृणां ग-  
तिदाता च गम्यश्च समेविष्णुः प्रसीदतु यद्दंकीर्तयेन्नित्यं स्तोत्राणामुत्तमोत्तमं सर्वपापविनिर्मुक्तः परं सायुज्यम-  
प्नुयादिति ततोद्वादशब्राह्मणान्सदन्नेन भोजयित्वा दक्षिणादिना परितोष्याशिशोऽगृहीत्वा भुञ्जीत एवमेव शि-  
वादिदेवतानां दिवा लयेषु ध्वजारोपणं कार्यं तत्र गरुडस्थाने नृपभंसं पूजयेत् अन्यत्समानं सर्वत्र होमेतु यैरुपसूक्तं  
त्र्यंबकं कद्रुद्रायेत्यादि मंत्राः यथासंभवं ज्ञेयाः इति ध्वजारोपणव्रतम् अथ भीष्मपंचकव्रतविधिः तत्रादौ पूजा  
र्थं दीपस्थापनार्थं च शुचिनिर्वातस्थाने रक्षार्थं मृण्यं दिंरविधाय ततो व्रतकर्त्ता शुचिराचम्य ओमयेत्यादि देशकालौ  
संकीर्त्य मम समस्तपापक्षयपूर्वकं श्रीराधादामोदरप्रीत्यर्थं भीष्मपंचकव्रतं करिष्ये तस्य पूर्वार्वागत्वेन स्वस्तिवाच  
नाचार्यादि वरणासहितं पंचभीष्मपूजनसहितं श्रीराधादामोदरपूजनं दीपदानं च करिष्ये अथ आवाहनं आ-  
गच्छागच्छ देवेश शंखचक्रगदाधरव्रतपूजाविधानार्थं राधिकासहितं प्रभो ओं भूर्भुवः स्वराधादामोदर इहागच्छ १  
शंतनोः सुतगंगेयरेण विद्याविशारद वैयाघ्रपदगोत्रत्वं मूर्तावत्रास्थिरो भव ओं भूर्भुवः स्वर्भौष्म इहागच्छ २  
अवतिसंभवाः पंचपूर्वकल्पे द्विजोत्तमाः कविः शुचिर्दोदांतो हंसो नारीमनोहरा ओं भूर्भुवः स्वः पंचपांडवाद्रौ पदीस-  
हिता इहागच्छत ३ अहमावाहयिष्यामि मरंजं युधिष्ठिरं अजातशत्रो एहो हि सर्वधर्मभृतां वर १ अहमावहजि-  
ष्यामि भीमसेनं महाबलं भीमसेनत्वं मभ्येहि सर्वं शत्रुनिर्वहण २ अहमावाहयिष्यामि पार्थं रिपुनिस्तूदनं अ-  
र्जुनाभ्येहि मे शीघ्रं लक्ष्मीकृतवसुधर ३ आवाहयिष्ये नकुलं रुपेणाप्रतिभं भुवि नकुलत्वमिहागच्छ खड्गचर्म



सिञ्चति लिलं पतिं सुलिलेनाखिला दुर्माम् पुण्याणि चिक्षिपुः सर्वे मुनयः शान्तिपठकाः । ऋग्यजुः साम मंत्रैश्च ब्रह्मणा सह  
 संस्थिताः । न गंगायास्तस्य कक्षायां गंधर्वा गीततत्पराः । प्रेक्षणीये स्मरेत्तुं दंबोद्ये विद्याधि रावताः । गंगाद्याः सरितः  
 पाने गार्हपत्ये हुताशनः । विश्वकर्मसु संस्कारे यमः शल्यप्रयोजने । तिष्ठति पार्थिवः । सर्वे पुरसेवा विधायिनः । दृश्येते भू-  
 स्कर्त्तारस्तु । प्रस्थले तोविभूषणे । तान्दृष्ट्वा रावणः । प्राह ब्रह्मस्तु प्रतिसृष्टिं । स्वर्गं न ब्रूहि कोत्र समागतः । द-  
 वचसं प्रणम्य त्रैलोक्यं । शोचन्ति शाचरः । ए पराजासमाधाता धूमरो न लो जूनाः । ययातिर्न ह्यपो भि मोराधवो यं विदूरथः ।  
 एते धान्ये च बहवो राजान इह शासनेः । सेवाकरास्तव स्थानेना । ज्ञाया लो इह गतः । ए रावणः । कुपितः । प्राह शीघ्रं दू-  
 तं विसेजयन् । धूम्राक्षे गच्छ द्रुहि त्वं राजा पालं ममाज्ञया । सेवां कुरुं समागच्छ कुरुवायच्छ पार्थिवः । अन्यथा न  
 ब्रह्मं सेनत्वां कुरिष्ये विकं धरं । रावणेनैव मुक्तस्तु धूम्राक्षो गरुडो यथा । संप्राप्तस्तु पुरीं रम्यां तच्च राजकुलं गतः ।  
 ददं शीघ्रात् मे कांतं राजा पालं मजावृतं । मुक्तं के शं मुक्तं कक्षं मुक्तं पृष्ठं कुरुद्वयं । यद्यपि स्कंधेरेणु भूतं तया धिभिः । अपरि-  
 वारितः । निहता मित्रा दूतं सर्वोपद्रवं शनः । मर्त्या मालिस्त्युना मानिः । निद्रं तं विद्वि पाणं । स्तार्तिभुक्तं  
 शुभे स्थाने कृतं कृत्यं मनुयथा । दृष्ट्वा हठमनोः । प्राह धूम्राक्षो रावणो दितौ । साक्षेपमजपालोऽपि प्रत्युक्त्वा कारणेन दं-  
 प्रं प्रयामास धूम्राक्षं ततः । कृत्यं समादधे । ज्वरमाकारयित्वा तु प्रोवाचे दं महीपतिः । गच्छ लं काधिपस्थानं माचरस्व यथा  
 दितः । नियुक्तं स्वजपालं न ज्वरो राजन जगाम ह । गत्वा सकं पया मासरा वं णेरक्षसे धूम्रं । रावणं स्तविदित्वा तु ज्वरं परा-  
 मदां रूपेण । प्रोवाचति पृथुवसतव मे न प्रयोजनं । ततः । स विज्वरो राजन्व भूवधनं दानुजं । तेनैपानि मिता शान्तिः । सर्वो  
 पद्रवं न शिनीः । कांतिं केशुकं पत्ये तु द्वा दशं यं राजनीमुखे । सुसोत्थितो विनिद्रं तु देवदामो दरेत दा । देवा तोरणमालाभिः  
 कां प्रामनुलिप्तं के ज्वालायित्वा न वं वाहं ह्रस्वो भत्रै यो दितैः । वर्द्धमानत रूः योभिः समिद्धः स धृतौ स्तिलैः । ततः कृत्वा

स्वयम् । ततः कुम्भनिपः । पूर्णान्वृत्ताच्छत्रान्समाचृतान् । संपूर्णमोदकैः । पूर्णान्प्रतियातेभ्यः । समर्पयेत् । एवं कृते प्रियोः ।  
 विष्णोर्जायतेऽखिलभोगभाक् । देहातिविष्णुसायुज्यलभतेनात्र शयः । नीराजनव्रतवाङ्मनादिततन्निबोधम् । सुतोः ।  
 त्रितयजगन्नाथमलंकृत्य निशागमे । अलंकृतो भवेद्ब्रह्मिन्मृगधाम्यर्च्ययलतः । हुत्वा तत्र समुद्धतिराप्यदीपिकयामुनेः ।  
 गधपुष्पाद्यान्वितं जनेनैरासेयैर्द्वारिः । तत्रैवानुगतां लक्ष्मीं ब्रह्माणं चोडिकुतुथा । आदिद्युशंकरगौरायक्षगणपतितथाऽः ।  
 भातपितृजनाभ्यान्त्यस्सर्वाव्राजयेत्क्रमात् । नीराजनगुणैश्चादेमहिष्यादेः शर्मण्डलं । नमोजयेति शब्दैश्च यथाऽः ।  
 खादिनिस्स्वनैः । सिद्धरात्रिस्तु श्रुणोचित्रागानां च वणिकैः । शर्वाकोलाहले वृत्ते नीराजनुमहेऽसुवे । तुरगान्त्वक्षणाऽः ।  
 प्रतान्गुजांश्च मण्डविष्णुमान् । श्रुजिह्वा निस्वर्वाणि छत्रादीनि च नारदः । राजा पुरोधसासाहं भविभूत्यपुरःसरं पूजयि-  
 त्वा ग्रथान्यायनीराज्यस्वैयुमादिरुतः । शंखतूर्यादिघोषैश्च नानारत्नविनिर्मितैः । सिंहासनेन वैकुण्ठेतिष्ठेत्सम्यग्-  
 लंकृतः । ततः सुसंगुल्युक्तावेश्यावायुकुलगनाः । शोषोपरिजनेन्द्रस्य तथा दीराज्यच्छनैः । एवमेवामुहाशातिः । क-  
 तेन यत्र त्रिवत्सराः । राज्ञा विवर्तनेन स्वानामारोग्यमिच्छताः । एषां पुरे ग्रामे क्रियते शांतिरुत्तमाः । नीराजना-  
 मिधा विष्णुकुरोगाय तिस्रक्षयम् । भविष्योत्तरेऽः । श्रीकृष्ण उवाच । एषां रावभूवराजोपरि राजापाल इति श्रुतः । प्रा-  
 र्थितः सः प्रजाभिश्च सर्वदुःखापनुत्तयोः । दुःखापनोदं हि कुरुष्याधितानां त्रेऽथरः । एवमुक्ताश्चिरंध्यात्वा कृत्वा व्याधिनिवार-  
 णैः । व्याधिनिवारणं नीराजनाभिधिनेति शेषः । पालयामास सहस्रह्यजापालस्ततोऽभवत् । तेनैवानिर्मितशांतिर्न-  
 द्धानीराजनाजने । तस्यास्तु पाण्डवश्चैष्ठलक्षणं वचिमतच्छृणु । राज्ञा पुरोधसासाहं मनुरेया विधानतः । तस्मिन्का-  
 ले बभूवार्थरावणोराक्षसश्चरः । लंकास्थितः सुरगुणान्नियुयोजस्वकर्मसु । अत्र खड्गमण्डलं च द्रमातपत्रवृकारहः । इन्द्र-  
 सेनापतिश्चैवायुं सुप्रमार्जकं । वरुणं दंतिकर्मस्थं घनदं धनरक्षकं । यमं संयमज्ञेऽरीणां युजे मंत्रणे मनुः । मेघाः ।

सिञ्चति लिपतिं मिलेनाखिलाहुमाः पुण्याणि चिक्षिपुः सर्वमनयः शान्तिपठकाः । साममंत्रैश्च ब्रह्मणा सह  
संस्थिताः । न गीद्यास्तस्य कक्षायां गेधवागीततत्पराः । अक्षणीयेप्सरेखंदबोधि विद्याधि राहताः । गंगाद्याः सरितः  
पाने गार्हपत्ये हुताशनः । विश्वकर्मा तु संस्कारेयमः शल्यप्रयोजने । तिष्ठति पार्थिवः । सर्वे पुरसेवा विधायिनः । दृश्येते भा  
स्करा रत्नैः । अक्षरस्वलेतो विभूषणैः । तान्दृष्ट्वारो वणः । प्राह प्रहस्तं प्रतिहारकैः । सेवाकृतं मर्मस्थाने ब्रूहि कोत्र समागतः । उ  
वाच संप्रणम्य ग्रेदं पाणिर्निशाचरः । ए पराजासमाधाता धूममारो न लोज्जिनः । अथ याति नहुपो भिमो राघवो य विदूरथः ।  
एते चान्ये च वहो राजान इह शासनेः । सेवा करीस्तव स्थनेना । गुजाप्रो लइहा गतः । इरावणः । कुपितः । प्राह शीघ्रं दू  
तं विसेज्य च । धूमाक्षे गच्छ ब्रूहि त्वमजा पालं ममाज्ञया । सेवां कुरु समागच्छ करं वायच्छ पार्थिव । । अन्यथा च  
ब्रह्मासेन त्वां कुरिष्ये विकं धरं । । रावणेनैव मुक्तस्तु धूमाक्षो गरुडो यथा । । संप्राप्तस्तु पुरीरम्यां तच्च राजकुलं गतः ।  
ददंशी प्रांतं मे कांतमजा पालं मजा वृतं । मुक्तं केशं मुक्तं कक्षं मुक्तं पृष्ठं कुरु द्रव्यं । । यद्यष्टिस्कंधं रेणुभूतं नृयाधिभिः । । परि  
वारितः । निहताभिः त्रिशूलासर्वोपद्रवनाशनः । । मूढ्यामालिख्यु नामानि । । नृनिघ्नं तं विद्विषां गणं । । स्तान्ति भुक्तं  
शुभे स्थाने कृतकृत्यं मनं यथा । । दृष्ट्वा हृष्टमनोः । । प्राह धूमाक्षो रावणो दिते । । साक्षेपमजपालोऽपि प्रत्युक्तो कारणेन सं  
प्रेषयामास धूमाक्षं ततः । कृत्यं समादधे । ज्वरमाकारयित्वा तु प्रोवाचे दं महीपतिः । गच्छ लंकाधिपस्थानमाचरस्व यथा  
दितः । नित्यं कृत्स्वजपालेन ज्वरो राजन् राजगामहः । गत्वा सकं पयामास रावणो राक्षसेश्वरम् । रावणं स्तविदित्वा तु ज्वरं परा  
मंदारुणिः । प्रोवाच त्रिष्ठुतव सतव मे न प्रयोजनं । ततः । स विज्वरो राजन् बभूव धनदानं तु । तेनैवा निमित्ता शान्तिः । । सर्वो  
पद्रवनाशितः । कर्ता किं शुक्लपक्षे तु द्वादश्यां राजनीमुखः । सुसोत्थितो विनिघ्नं तु देवेदामोदरेतदा । वेद्यां तोरणमालाभिर्भू  
क्तं प्रामनुलिप्तं कैज्यालयित्वानववाहं हुत्वा मंत्रैर्यथोदितैः । वर्द्धमानतरूः यथोभिः समिद्धिः स घृतैस्तिष्ठैः । । ततः कृत्वा ।

'हरैः॥॥॥पूजांहरिनीराजयेच्छनैः॥॥॥पुष्पैरभ्यर्च्यदेवेशंसमालभ्यचन्दनैः॥॥॥वदरैःकदरैश्चवत्रपुष्पैरिदुभिस्तथा  
 गंधधूपैरलंकारैर्वस्त्रैर्लेभ्यभूषितं॥॥॥॥तस्यैवानुगतोऽलक्ष्मीब्रह्माण्डिकां तथा॥॥॥आदित्यशंकरंगौरयदंगुणैप  
 तिग्रहान्मातृपितृंस्तथानागान्सर्वोद्गीराजयेत्ततः॥॥॥गवांनीराजनंकुड्यार्थान्मोहिष्यादिश्वसुंडनम्॥॥॥आमयेत्तत्रास  
 येच्छब्दद्वैघटावादनभजनैः॥॥॥गावोवत्सावृतायांतिसापीडस्तवकांगदाः॥॥॥सिंदूरकृतशृंगात्राः॥॥॥रभारावाः  
 संवत्सकाः॥॥॥अनुयांति सगोपालाः॥॥॥काल्यंतोललितानिते॥॥॥स्वदानुलिप्तसर्वांगारकपीतासितांबराः  
 एवंकोलाहलेवृत्तेगवीनीराजनोत्सवे॥॥॥तुरगानलक्षणैर्युक्तान्द्विराश्वसुपूजितान् राजचिन्हानिसर्वाणिउड्डत्यन्व  
 गृहांगणे॥॥॥राजापुरोधसासार्द्धमंत्रिभृत्यपुरस्सरः॥॥॥सिंहासनोपविष्टश्चशुखतूर्यादिनिःस्वनैः॥॥॥पूजयेद्गंधकुसुमैर्व  
 'स्त्रेदीपैर्विलेपनैः॥॥॥ततःस्त्रीलक्षणैर्युक्तविश्यावाथकुलांगनाः॥॥॥शीर्षोपरि नरेद्रस्यभ्रामयेद्द्विपिवातकं॥॥॥शांतिसमुच्चर  
 'द्विश्चद्विजैर्ध्वजिनैःसह॥॥॥ततोनीराजयेत्सैन्यैरहस्यश्वरथसंकुलम्॥॥॥एवमेवमहाशांतिः॥॥॥ख्यातानीराजनान्जनेः॥॥॥येषां  
 'राष्ट्रपुरग्रामैक्रियेतपाण्डुनंदनः॥॥॥तेपारोगाःक्षयंयांतिमुक्षिवर्त्ततेसदा॥॥॥शांतिनीराजनालोकैःसर्वान्रोगान्न्यपोह  
 'ति॥॥॥लोकानांर्बद्धयत्यायुरजापालवृचोयथा॥॥॥एवंरोगादिपीडासुलोकानांहितमिच्छताः॥॥॥वर्षेवर्षेप्रयोक्तव्यांशां  
 'तिनीराजनाभिधाः॥॥॥नीराजयंतिनवमेघनिभंहरियोगोब्राह्मणानथर्गजांश्चनरेंद्रचिन्हैः॥॥॥तेसर्वे रोगरहिताश्चजि  
 'तानरेंद्रैरिन्द्रप्रभामुविभुवंत्यंजपालवाक्ययात्॥॥॥इतिश्रीभविष्योत्तरेकार्तिकशुक्लद्वादश्यानीराजनारण्यमहा  
 'शांतिविधिः॥॥॥इयंशांतिःकार्तिककृष्णद्वादश्यामपिसूचिता स्वात्पादित्येसातिथ्यासंभवंकाव्याः॥॥॥भानुभौमार्कवा  
 'रेपुदंशयोगेऽपीर्यकार्याः॥॥॥अत्रचातुर्मास्येःसमानांमासानांसमाहिशांतिरप्युक्ताः॥॥॥तदुक्तंमहाभारते॥॥॥चतुर्धौग  
 'होवैवीर्यांचातुर्मास्यव्रतनरैः॥॥॥कार्तिकेशुक्लपक्षेतुद्वादश्यांतत्समापयेत्तलघुनारदीयेऽपि चातुर्मास्यव्रतानांतुसमाप्तिः॥॥॥

कार्तिकेस्मृता मंत्रश्च निर्णयामृते इदं ब्रतं मया देवकृतं प्रीत्यैव प्रभा । न्यूनसंपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादाज्जनार्दन  
भविष्योत्तरंऽपि चानुमस्येहियत्यक्तं भक्ष्यभोज्यादिकं नरैः चतुरोर्वार्षिकान्मासान्नियमोयेनय कृतः कथयित्वा  
द्विजभ्यस्तदद्याद्भस्त्रस्याचक्षिणां नत्वा विसर्जयेद्विप्रांस्ततोभुंजीत च स्वयं अत्र वराहोक्तवोधिनीविधिरप्युक्तः  
एकदश्या रात्रौ घृतपूर्णपात्रोपरि हेममार्णमित मत्स्यं संस्थाप्य । कुंकुमपतिवस्त्रैः पद्माद्यैः संपूज्य मत्स्या  
दिदशावतारान्संपूज्य जागरणं च कृत्वा प्रातर्देवमाचार्यं च वस्त्राद्यैः संपूज्य प्रार्थयेत् जगदात्मा जगद्रूपोजगदादि-  
रनादिमान् जगदादिजगद्योनिः प्रीयतां मे जनार्दन । इति दक्षिणां दत्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेदिति तथा च पात्रे शंख  
तूर्यवरैरात्रौ ध्यामयेत्स्यंदने स्थितं उत्थितं देवदेवेशं नगरे पार्थिवः स्वयं चतुरोर्वार्षिकान्मासान्नियमं यत्कृतं तद्वधात्  
इदं शुक्रास्तादावपि सदा कार्यम् अशौचादौ पूजामन्येन कारयेदिति संक्षिप्तप्रकारः अस्यां द्वादश्यां रेवत्यंतपाद  
योगे पारणं कार्यं सुप्तिप्रबोधपरिवर्तनेनैव वर्ज्यमिति प्राग्लिखितत्वात् सुनत्कुमारसंहितायामपि रेवतीतुल्य  
चरणे द्वादशी संयुतेनरः न कुर्यात्पारणं कुर्वन् व्रतं निष्फलं तत्र जेदिति । इयं च द्वादशी मन्वादितिथिः कार्तिके शुक्ल  
त्रयोदश्या शिवपूजनव्रतमुक्तं नारदये कर्जं शुक्लत्रयोदश्यामेकभोजीद्विजोत्तमः पुनः स्नात्वा प्रदोषे तु वाग्य  
तः सुसमाहितः प्रदीपानां सहस्रेण शतेनाप्यथवा द्विज - प्रदीपयेच्छिवं वापि द्वात्रिंशद्विपमालिकां घृतेन दीप  
येद्दीपान्गंधाद्यैः पूजयेच्छिवं फलेनानाविधैश्चैव नैवेद्यं रपि नारद - ततः स्तुवीत देवेशं शिवनाम्नां शितेन च यानि  
नामानि कार्त्तिके ते सर्वानिष्ठप्रदानि वै उां नमो रुद्राय भीमाय नीलकण्ठाय वेधसे - कर्षादेने सुरेशाय व्योमकेशाय ते  
नमः दिगम्बराय भर्गो य उमाकांताय वर्मिणे - तपोमयाय व्याप्ताय शिपिविष्टाय ते नमः व्यालप्रियाय व्याला  
य व्यालानां पतये नमः महीधराय व्याघ्राय पशूनां पतये नमः । त्रिपुरांताय सिंहाय शार्दूलपंभर्चा मीने मिताय मित

मर्चयितुमिन्द्राद्यैर्गम्यतेऽस्माभिरादरात् ॥ अस्यामेवरात्राविष्णुजाकार्या तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥ कार्तिक  
स्यासितेपक्षेचतुर्दश्यांनराधिप सोपवासस्तुसंपूज्यहरिरात्रौजितेन्द्रियइति अत्र चतुर्दशी रात्रिव्यापिनी ग्राह्या  
रात्रौपूजाविधानात् दिनद्वयेतद्याप्तौनिशीथप्रदोषोभयव्यापित्वात्पूर्वेव इयंपूजोपवासादिभिर्विष्णुप्रीतिकरणाद्धे  
कुंठलोकप्रदा अतएवेयं वैकुंठचतुर्दशीतिप्रसिद्धा इतिवैकुंठचतुर्दशीनिर्णयः अस्यामेव पाषाणचतुर्दशीव्रतं त  
दुक्तंनिर्णयाम्ते ॥ देवीपुराणे ॥ कार्तिकेशुरुक्तपक्षेतुपाषाणचतुर्दशी तस्यामाराधयेद्देरानकं पाषाणभक्ष  
कः ऐश्वर्यसौख्यसौभाग्यरूपाणिप्राप्नुयान्नरइति हेमाद्रौतु पाषाणभक्षणेतिपाठः पाषाणकारपिष्ठपक्वाद्भिरि  
तिव्याख्यातं नारदीयेऽपि पाषाणव्रतमप्यत्रप्रोक्तंतच्छृणुनारद सोपवासोदिवानकं पाषाणकारपिष्ठं प्राच्यंगंधा  
दिभिर्गौरिचृतपक्कमुपाहरेत् व्रतमेतच्चरित्वातुयथोक्तं द्विजसत्तमइतिपाषाणचतुर्दशीव्रतं अथकार्तिकेर्पौर्णमासीकृत्य  
निर्णयः नारदीये कार्तिक्यांपौर्णमास्यांतु कुर्यात्कार्तिकदशेन विप्रत्वलब्धयेभूयः सर्वशत्रुजयायच अत्रैवदीपदानेन  
विधेयं त्रिपुरोत्सवः निशामुखेद्विजश्रेष्ठसर्वजीवसुखावहः कीटाः पतंगामशकाश्चवृक्षाजलेस्थलेयेविवचरंतिजीवाः  
दंष्ट्राप्रदीपान्नहितेनजन्मिनः पुनश्चमुक्तिं हिलभंतएव अत्रचंद्रोदयेविप्राः संपूज्याः कृत्तिकाश्वषट् कार्तिकेयस्तथा  
खड्गविरुणश्चहुताशनः गंधैः पुष्पैस्तथाधूपदोपनैवेद्यविस्तरे परमाग्नेः फलेः शार्कैर्वेहिन्द्राह्मणतर्पणैः एवंदेवा  
न्समभ्यर्च्यदीपोदयोग्रहाद्वहिः दीपोपातितथागर्तश्चतुरस्त्रोमनोहरः चतुर्दशांगुलः कार्यः सिच्यश्चंदनवारिणा  
गवांपुरेणसंपूज्यहमतत्रविनिःक्षिपेत् मुक्तानेत्रसमायुक्तं मत्स्यं सर्वांगशोभनम् महामत्स्यायचनमइतिमंत्रंसमु  
च्चरन् गंधाद्यैस्तत्रसंपूज्याद्विजायप्रतिपादयेत् क्षिरसागरदानं तेमयोक्तं द्विजसत्तम दानस्यास्यप्रभावेणमोद  
तेहरिसन्निधौ अत्रकृत्वावपोत्सर्गव्रतं नक्तं च नारद रुद्रलोकं मवाप्नोति नात्र कार्या विचारणेति अस्यांचकल्प

भेदेनमत्स्यावतारउक्तः पाद्मे कार्तिकमाहात्म्ये ॥ वरानदत्त्वायतोविष्णुर्मत्स्यरूपोभवत्ततः तस्यादत्तंहृतंजसंत  
 दक्षयफलंस्मृतमिति आथास्यामाचारप्राप्ततुलसीपूजनं पद्मपुराणे नारदउवाच शेष्यतेयेनविधिनातुलसीपू  
 ज्यतेसदा तमाचक्ष्वमहादेवमदनुग्रहाकारणात् महादेवउवाच ॥ शुभेपक्षशुभवारशुभेऋक्षशुभोदये केशवाग्र  
 शुभांशेचरोपेतुलसीमुने गृहस्थांगनमध्येवागृहस्थोपवनेऽपिवा शुभदेशेचतुलसीमर्चयेद्भक्तितत्परः मलेचवेदिकां  
 कुर्यादालवालसमन्विताम् प्रातःसंध्याविधिं कृत्वास्नानपूर्वदिनेदिने गायत्र्यष्टशतंजप्त्वातुलसीपूजयेन्नरः  
 प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिस्थित्वाप्रयतमानसः ॥ अयेच्चतुलसीदेवीश्यामांकमललोचनां प्रसन्नापद्मकङ्कारवरा  
 भयचतुर्भुजां किरीटहारकेयूरकुंडलादिविभूषितां धवलशुकसंयुक्तांपद्मासननिपेदुषीं इतिध्यानम् दे  
 वित्रिलोक्यजननीसर्वलोकैकपावनि आगच्छभगवत्यन्नप्रसीदतुलसिप्रिये इत्यावाहनम् सर्वदेवमयेदे  
 विसर्वदाविष्णुब्रह्मणे देविस्वर्णमयं दिव्यं गृहाणासनमुत्तमम् इत्यासनम् सर्वदेवमयाकारेसर्वदेवनमस्कृते  
 इदं पाद्यं गृहाणावतुलसित्वंप्रसीदमे इतिपाद्यम् सर्वतीर्थमयाकारेसर्वांगमनिपेविते इदमर्घ्यं गृहाणत्वंदे  
 विदेत्यांतकाप्रिये इत्यर्घ्यं सर्वलोकस्पर्शार्थं सदासन्निधिकारिणि गृहाणतुलसिप्रियात्पादराचाचमनीयकम्  
 इत्याचमनीयम् गंगादिभ्योनदीभ्यश्चसमानतीतमिदंजलं स्नानार्थं तुलसिस्वच्छं प्रीत्या तत्रतिगृह्यतां इति  
 स्नानम् क्षीरोदमथनोद्धृतंचंद्रलक्ष्मीसहोदरे गृह्यतांपरिधानार्थमिदंक्षौमांबरंशुभं इतिवस्त्रम् श्रीखंडंकुंकुमं  
 दिव्यंकर्पूरगुरुमिश्रितं कल्पितंतिमहोदेविप्रीत्यर्थंप्रतिगृह्यतां इतिगंधम् नोलोत्पलसकङ्कारमालत्यादी  
 निशोभने गंधवंतीचपद्मानिपुष्पाणिप्रतिगृह्यताम् इतिपुष्पम् धूपंगृहाणदेवेशिमनोहारिसगुगुलं  
 आज्यमिश्रंतुलसिभक्ताभीष्टप्रदायिनि इतिधूपम् अज्ञानतिमिरांधस्यज्ञानदीपप्रदायिनि त्रयैततुलसी

नयाप्रोतिविष्णुसायुज्यमृच्छति ॥ इतिपद्मपुराणेतुलसीमाहात्येतुलसीकवचम्, अथविष्णुधर्मोत्तरोक्तं धात्री  
पूजाव्रतं ॥ तच्चार्चिवनपौर्णिमामारभ्य कार्तिकपौर्णिमापर्यन्तं कर्तव्यं तत्राशक्तौ कार्तिकातिमदिनत्रयं कर्तव्यं  
तत्राप्यशक्तौ कार्तिक्यामेवकार्यं तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्त्यं ममाखिलपातकक्षयपूर्वकचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिद्वारा  
श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं धात्रीमूले धात्रीपूजान्वितं श्रीविष्णुपूजनकारिण्ये इतिसंकल्पः धात्रीमूले आलवालंकृ  
त्वा तन्मूले पंचरंगोपतां वेदिकां कृत्वा तत्राष्टदलपद्मोपरि श्रीविष्णुमूर्तिसंस्थाप्य शांताकारं भुजगशयनमिति-  
ध्यात्वा पुरुषसूक्तेन षोडशोपचारैः श्रीदामोदरं पूजयेत् पुष्पपूजांते अंगपूजां कुर्व्यात् उदामोदराय नमः पा-  
दौ पूजयामि सहस्रनाक्षायनमोमध्यं पूजयामि सर्वेश्वराय नमो मुखं पूजयामि विष्णवे नमः शिरः पूजयामि त्रि-  
विक्रमाय नमः सर्वांगं पूजयामि नमस्कारांते विप्रायार्ध्यं श्रीफलयुतं दद्यात् तत्रमंत्रः नमः सहस्रशरीर्याय सह-  
स्राक्षाय ते नमः सहस्रपादहस्ताय पुरुषाय नमोऽस्तुते सहस्रनाभे देवेश प्रसीद त्वं माच्युत अर्घ्यं गृहाण भगव,  
त्सर्वकामप्रदो भव ततः प्रार्थना भगवन्देव देवेश लोका नय नमोऽस्तुते अक्षया संततिर्मेऽस्तु दामोदर नमोऽस्तुते त-  
तो धात्र्यै नम इति नाममंत्रेण तुलसीपूजोक्त षोडशोपचारमंत्रैर्धात्रीं संपूज्य अथवा षोडशनामाभिः षोडशो-  
पचारपूजां कुर्व्यात् शाल्यै नमः काल्यै नमः मेधायै नमः धृत्यै नमः विष्णुवर्त्यै नमः महालक्ष्म्यै नमः रमायै नमः  
कमलायै नमः इंद्रायै नमः कल्याण्यै नमः कमनीयायै नमः सावित्र्यै नमः गायत्र्यै नमः भृत्यै नमः अव्यक्तायै  
नमः पुष्पपूजांते अंगपूजा विश्वरूपायै नमः कटिपूजयामि अग्निं स भवो नमो हृदयं पूजयामि लोकधात्र्यै  
नमो मुखं पूजयामि धात्र्यै नमः शिरः पूजयामि इति संपूज्य ततोऽष्टदिक्षु दीपावलीं दत्त्वा धात्र्यै नम इति मंत्रेण  
अष्टकृत्वः सूत्रेण वेष्टयित्वा अष्टकृत्वः प्रदक्षिणा तस्य स्कारांश्च कृत्वा ध्यायेत् धात्रिदेवि नमस्तुभ्यं सर्वपापक्षयं करी-



वर्चस्कंकुरुमानित्यनवतंतुतथाकुरु पुत्राण्यौत्रान्वलंप्रज्ञादेहिमेजगदीश्वरि संवत्सरकृतं पापं दूरीकुरु ममाक्ष  
ये ततो धात्रीमूले सव्येनैव पितृ तपणं कुर्यात् पितापितामहश्चैव तथैव प्रापितामहः मातापितामही चैव तथैव प्र  
पितामही मातामहस्तपिता च तथैव प्रापितामहः तेषां पितृमया दत्तं धात्रीमूलेऽक्षयंपयः मातृवंशे पितृवंशे अत्रा  
पताये च गोत्रिणः तेषां पितृमया दत्तं धात्रीमूलेऽक्षयंपयः पितामाता च आर्या च भगिनी दुहितुः पतिः पितृष्वसाः  
मातृष्वसाः सप्त गोत्राणि तर्पयेत् चतुर्विंशच्च विंशच्च षोडशद्वादशैव हि रुद्राश्च वसवश्चैव कुलमेको चरंशतं तेषां  
वंतुमया दत्तं धात्रीमूलेऽक्षयंपयः तेषां पितृमया दत्तं धात्रीमूले निपेचनात् एवं प्रत्यहं मासपर्यंतं कृत्वा अंते तदुवा  
पनं कुर्यात् सर्वतो भद्रं मंडले सौवर्णी धात्रीं तन्मूले हैमं विष्णुं पूर्वोक्तं मंत्राभ्यां संपूज्य मंडलपूजति  
आग्निं प्रतिष्ठाप्य वैष्णवं मंत्रेण धात्रीनाम मंत्रैश्च मंडले देवता मंत्रैश्चाष्टोत्तरशताज्याहुतीं हुत्वा आचार्या  
यः प्रीठं व्रतपूर्तये गां च दत्त्वा सर्वसंपूर्णता सिद्धये सुवर्णयुक्तं घृतपूरितं कांस्यपात्रं दद्यात् तत्र मंत्रः कांस्यं ब्रह्म मयं  
प्रीक्तं मां ज्यभोज्यं दिवौ कसां सुवर्णं चाग्निं दिवत्यमतः शांतिं प्रयच्छ मे ततोऽन्यांश्च द्विजान्सदभ्येन संभोज्य तेभ्यो द  
क्षिणां दत्त्वा आशिषो गृहीत्वा स्वयं भुजीत इति धात्रीपूजायापनम् ॥ अथ पद्मपुराणीयसृष्टिखंडोक्तं धात्रीवृक्षमाहा  
त्म्यं जैनमः श्री परदेवतायै स्कंद उवाच अपरस्यापि वृक्षस्य फलसंपूजनात्तरोः सर्वलोका हि तार्थाय वद नो भवनाशनं  
ईश्वर उवाच पावनं वासुदेवस्य फलं प्रीतिकरं शुभं यस्य भक्षणमात्रेण मुच्यते सर्वकल्मपात् भक्षणे च भवेदायुः  
पानेनैव धर्मसंचयः अलक्ष्मीनाशनं स्नाने सर्वैश्वर्यमवाप्नुयात् यस्मिन् गृहे महासेन धात्रीतिष्ठति सर्वदा तस्मिन्  
गृहे न तिष्ठति प्रेतादैत्याश्च राक्षसाः न गंगानगया चैव न काशीन च पुष्करं एकैव पावनी धात्री संप्राप्ते हरिवासे र  
एकादश्या शुभे पक्षे धात्री स्नानं करोति यः सर्वपापाः क्षयं याति विष्णुलोके महीयते धात्री फले भहासेन भक्षणं स्ना

नमेव च नियतेपारणेविष्णोः स्नानमावहरोर्दने संप्राप्तेपारणेचैवधात्र्यैकरूपशनेनरः भक्त्यातूळं घयद्यस्तु  
 एकादश्यां सितोसिते एकैनेवोपवासेनकृतेनतुपडानन सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयः अक्षयल  
 भंतेस्वर्गविष्णुसायुज्यतांब्रजेत तस्मात्सर्वप्रयत्नेनचरेद्धात्रीव्रतंनरः धोत्रिद्विवेणस्नातस्यस्यैकेशाःसुराजि  
 ताः नापिबेत्सपुनर्मातुःस्तनंकाश्चित्पडानन धात्रीदर्शनसंस्पर्शाद्बाल्मज्ज्वाणैरपिच वरदःसंमुखोविष्णुःसं  
 तुष्टोभवतिप्रियः धात्रीफलंतुयत्रस्ति तत्रतिष्ठतिकेशवः तत्रब्रह्मास्थिरापद्मातस्मात्तांतुगृहेन्यसेत् अल  
 क्ष्मीर्नश्येततत्रयत्रधात्रीप्रतिष्ठते संतुष्टाःसर्वदेवाश्चन्यजंतिक्षणमुदा धात्रीफलैर्नैवेद्यं देदातिमहाबल  
 तस्यतुष्टोभवेद्विष्णुर्नान्यैः क्रतुशतैरपि स्नात्वाधात्रीफलैरेवपूजयेद्यस्तुमाधवं सोभीष्टफलमाप्नोति यद्वा मनसि  
 वर्तते तथैव लवणंरुत्वापूजयित्वा फलेनतु सुवर्णशतसाहस्रं फलमेतिनरोत्तमः यागतिज्ञाननिष्ठानामुनीनांयो  
 गसेविनां गतितांसमवाप्नोतिधात्रीसेवारतो नरः तीर्थसेवावगाहैश्चब्रतैश्चविविधैस्तुया सागतिलंभ्यतेपुसां  
 धात्रीफलसुसेवया प्रीतिश्चसर्वदेवानामात्तृणानो गणस्य च संमुखावरदाःस्नानेनधात्रीफलनिषेवणे ग्रहा  
 दुष्टाश्चयैकेचिदुग्रायैदेत्यराक्षसाः सर्वेनिंदुष्टतायांतिधात्रीफलसुसेवनात् सर्वेषुयज्ञकार्येषुपुण्यप्राक्तं तथा  
 मलं सर्वदैवतपूजायां वज्रयित्वावेर्दिनं तस्माद्रविदिनेनातसप्तम्यांचविशेषतः धात्रीफलानि सातत्यंदूरत  
 परिवर्जयेत् यस्तुस्नाति तथाक्रांत्वाधात्रीचरविवासरे आयुर्विचक्रं कलत्रंच सर्वतस्तस्य विनश्यति संक्रांत्यां भृगु  
 वारेचपद्मांप्रातिपद्विभवं नवम्यांचाप्यमायांचधात्रीचरविवासरे नासिकाकर्णतुंडेषु मृतस्यांघ्रिकरेपुचः ति  
 ष्ठेद्वाधात्रीफलं यस्य स याति विष्णुमंदिरं धात्रीस्पर्शनमात्रेण नरोयात्यच्युतालयं सर्वपापक्षयस्तस्य स्वर्गयाति  
 रथेनतु धात्रीपत्रं करैरुत्वा यस्तु स्नानं समाचरेत् पदेपदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति धार्मिकः अस्य दर्शनमात्रेण

धैवैपापिपुञ्जतवः सर्वेतेऽत्रपलाययेत्तद्ग्राह्याश्चदारुणाः ॥ पुरैकः पुष्कसः स्कन्दमृगयार्थे वनगतः ॥ मृगपक्षिगणाल्ल  
 त्वात्पश्यापरिपोडितः क्षुधयामलीकृष्टक्षपराचीनफलान्वितं दृष्ट्वा संरुह्य सहसा च खाद फलमुत्तमं ततो देवात्स  
 वैवैशमनसेवकाः न शक्नुवन् विचंडालं मृतं द्रुमहावलाः अन्योन्यं विग्रहस्तेषामपि मयि मिति जल्पतां ग्रहीतुं च विनेतुं न त  
 शक्तास्ते परस्परं ततस्ते तु समालोक्य गतामुनिगणान् प्रति किमर्थमुनयो धीराश्चंडालं पापकारिणं प्रेक्षितुं न वयं  
 शक्नान्चापि यमसेवकाः स्मियंते वातिताये च स्थिरायुद्वात्पलायिताः साहसैर्घातिता भीता वृक्षाभिकाष्ठपीडिताः सिंह  
 व्याघ्रहता मर्त्यान्वयाघ्रैर्वाजलं जंतुभिः जलह्वये मृताः प्रेता वृक्षपर्वतपाततः पशुपक्षिहतये च कारागारे मृताः आत्म  
 घातमृतये च श्राद्धादिकर्मवर्जिताः गूढकर्मरता धूर्तगुरुविप्रनृपद्विपः पापांडाः कौलिकाः क्रूरागरदाः कूटसाक्षिणः  
 अशौचांन्नस्यभोक्तारः प्रेतभोग्यानसंशयः ममायमिति भावं तोनेतुं तं च न शक्नुमः आदिष्य इव दुःप्रेक्ष्यः किं वा कस्य  
 प्रभावतः नूनय ऊचुः अनेन भक्षितं प्रेताः पक्षमा मलकीफलं तत्संगाद्यां तितस्यैव फलानि प्रचुराणि च तैरेव का  
 रणेनाऽयं दुःप्रेक्ष्यो भवतामयं वृक्षाद्यात्पतितश्चायं प्राणान् खेदात्तदाऽत्यजत् नैवोच्चो रणमंत्रस्य न चान्येन अपि कर्मणा  
 धात्रीभक्षणमात्रेण पापापूतोऽत्र जाद्वियं वः पृच्छामः स विज्ञानान्न वयं निंदकाश्च वः विष्णुलोकद्विमानं तु यवैर्नवा  
 न्न गच्छति प्रेता ऊचुः उच्यतां मुनिशार्दूलवाहुं तं मनसि स्थिरं यावद्द्विजानघोपंति वेदमंत्रादिकल्पितं घोष्यं  
 ते यत्र वेदांश्च मंत्राणि विविधानि च पुराणस्मृतयो यत्र क्षणं स्थातुं न शक्नुमः यज्ञहोमजपस्थानं देवतार्चन कर्मणां पु  
 रतो नैव तिष्ठामस्तद्द्वार्ती च समुच्चितां किं वा कृत्वा प्रेतयोर्निलभंते हिनराद्विजाः श्रोतुमिच्छामहे सम्यक्स्थमानमि  
 दं वचः द्विज ऊचुः शीतवातं तपच्छेशैः क्षुत्पिपासाविशेषकैः अन्यैरपि चंद्रस्यैर्वा पीडिताः कूटसाक्षिणः ॥ वधुध्वं

धप्रमीतायेप्रेतास्तेनिरयंगताः छिद्रान्वेषपरायेचद्विजानांकर्मघातिनः तथैवचगुरूणांबतेप्रेताश्रापुनर्भवाः द्वी-  
यमानंद्विजात्रेदुदातारंप्रतिपिध्यति चिरंप्रेतत्वमाश्रित्यनरकाग्निवसंतिते परगमात्मगांचैवकृत्यापिडंनदी-  
यते नपालयंतियेमूढास्तेप्रेताः कर्मजाभुवि हीनप्रतिज्ञाः संन्यस्तास्तथाभग्नव्रतानरः नलिनीदलभोक्तास्ते  
प्रेताः कर्मजाभुवि विक्रीणंतिश्रुतिंशुद्धांस्त्रियंसाध्वीमंकटकां पितृव्यमानुलादींश्चप्रेतास्तेकर्मजाभुवि स्वजं  
तीतिशेषः एतेचान्येचवहवःप्रेतास्तेकर्मजाभुवि प्रेताऊचुः नभवंतिकथंप्रेता कर्मणैक्रेनवाद्विजाः हिताम्  
वदतांतूर्णसर्वलोकाहितंपरम् द्विजाऊचुः येनचैवकृतंस्नानंजलतीर्थस्यधीमता नमस्कृतंपरंलिगंनप्रेतोजायते  
नरः एकादश्यामुपैष्येवद्वादश्यांतुविशेषतः पूजयित्वाहरिमर्त्याःप्रेतत्वंनब्रजंतिते वेदाक्षरप्रसूतैश्चस्तोत्रम-  
त्रादिभिस्तथा देवानांपुजेनरकानवंप्रेताभवंति श्रुत्वापौराणिकंवाक्यंदिव्यांचधर्मसंहितां पाठयित्वापठि-  
त्वाचपिशाचत्वंनगच्छति ब्रतैश्चविविधैपूतारुद्राक्षाभरणैस्तथा तथारुद्राक्षमालायाम्प्रेतत्वंनैवगच्छति  
धात्रीफलद्रवैस्नातानित्यंतद्रक्षणेः तथाविष्णुसंपूज्यनगच्छतिपिशाचताम् प्रेताऊचु सतांसदर्शनात्पु-  
ण्यमितिपौराणिकाविदुः तस्माद्वोदशंनजातंहितंकर्तुमिहाहंथ प्रेतभावाद्यथामुक्तिःसर्वेषांनोभविष्यति ब्रतो  
पदशंकधीरायुष्माकंशरणंगताः ततोदयालवःसर्वेतानूचूद्विजसत्तमा धात्रीणांभक्षणशीघ्रंक्रियतांमुक्तिहेतवे प्रे-  
ताऊचुः धात्रीणांदशेनेविप्रावयंस्थातुंनशक्नुमः कथंतेषांफलानांचशक्तौवेभक्षणेऽधुना द्विजाऊचुः अस्माकं  
वृचनेनात्रधात्रीणांभक्षणेऽशिवं अथतैस्तुवरलब्ध्याधात्रीवृक्षापिशाचकैः समारुह्यफलंप्राप्यभाक्षितंलीलायातदा  
ततोदवालयान्तूर्णरथपीतंसुशोभनं आगतंतेसमारुह्यसंचंडालपिशाचकाः गतास्तेत्रिदिंपुत्रव्रतैर्यज्ञैः सुदुर्लभं  
स्कंदउवाच धात्रीभक्षणमात्रेणपुण्यंमत्वादिवंगताः कथंतद्भक्षिणःस्वर्गंनगच्छतिनरादयः ईश्वरउवाच ॥

पूर्वैयधनलोभाच्चनजानंतिहिताहितं उच्छिष्टंश्चभिरुच्छुष्टंश्छेप्सममूत्रकृतंनुवा मत्स्याचमोहितैश्चेष्टप्रेतादंतिसदैवहि  
 सकृच्छोचजलंवातबालिमूपकमर्कटैः सूतकैर्मृतकेजप्यनत्यक्तैधेनकेनचित् तस्यान्नंजलंमुक्ताप्रेतास्तैवैसदैवहि  
 दुर्दातागृहिणीयस्याशुचिःसंयमवर्जिता गुरुनिःसारितादुष्टाःसंतप्रेताश्चतत्रवै अप्रुंगवाःकुलेजातावलोत्साह  
 विवर्जिताः बधिरांधकृशादीनाःपिशाचाःकर्मजातयः क्षणचमंगलनास्तिदुःखहेतुयुताभृशं तेनैवविकृताकाराः  
 सर्वभोगविवर्जिताः नास्तिकारोगसंतप्तामृतारूक्षामलीमसाः एतेचान्येचदुःखार्ताःसदैवप्रेतजातयः तेनकर्म  
 विपाकेनजायतेकर्मणैदृशाः पितृमातृगुरूणांचेदचिन्तनापराश्रये पापंढाःकौलिकाःपापास्तेप्रेताःकर्मजाभुवि ग  
 लपाशैर्जलैःशस्त्रैर्गलैरात्मघातकाः इहलोकैकेप्रेताश्चबंडालादिपुसभवाः अंत्यजाःपतिताश्चवपापेरागमृता  
 श्रये अत्यैर्जयतितापुद्धेतप्रेतानिश्चिताभुवि महापातकसंयुक्ताविवादैश्चबहिष्कृताः चौराःसाहसिकेयच  
 पितृणाद्रिहंचितकाः दानाध्ययनहीनाश्चव्रतैर्देवार्चनादिभिः अमंत्राः स्नानहीनाश्चगुरुस्त्रीगमनेरताः  
 तथैवांत्यजस्त्रीपुदुर्गतासुचसंगताः महाक्रूरोपवासेनम्लेच्छदेशस्थितामृताः म्लेच्छंभापायुताऽशुद्धास्तथा  
 म्लेच्छोपजीविनः अनुवर्धतिचम्लेच्छान्स्त्रीधनैरुपजीविनः स्त्रियश्चैव नरक्षंतितेप्रेतानानात्रसंशयः 'क्षुधास  
 तप्तदेहंतुआंतविग्रहगतं गुणपुण्यातिथित्यक्तापिशाचत्वंव्रजंतिते' विक्रीणितिचवैगाश्चम्लेच्छादिपुग  
 वाशिपुःप्रेतलोकैचिरंस्थित्वातेचयात्यपुनर्भव' अशौचाभ्यंतरेयेचजाताश्चपशवोमृताः 'चिरंप्रेताःपिशाचाश्चमृता  
 जाताःपुनःपुनः जातकर्ममुखैश्चवसंस्कारैर्यैविवर्जिताः एकैकस्याप्यसंस्कारेप्रेतत्वंपरिधीयते स्नानसंध्यासुरार्चो  
 भिर्बद्धयज्ञव्रताक्षरैः आजन्मवर्जिताःपापास्तेप्रेताश्चापुनर्भवाः भोजनोच्छिष्टपात्राणिपानिदेहमलानिच येषा  
 तयंतिसन्तीथतेप्रेतानानात्रसंशयः दानमानार्चनैर्विभ्रान्तैर्वैद्यैर्नवतर्पिता पितरोगुरवश्चैवप्रेतास्तेकर्मजाभुवि प-

तीनृत्यक्ताचयानार्थो निवसंतीतरेजने प्रेतलोकेचिरंस्थित्वाजायतेचात्ययोनिपु पतीशचवंचयित्वायाविपर्येद्विय-  
मोहिताः मिष्टखादंति याः पापास्तास्तु प्रेतादिचरंभुवि विष्णुमन्त्रभक्षकायेचब्रह्मस्वहरणैः ताः अभक्ष्यभक्षकाश्चो-  
त्तेतप्रेताश्चापुनर्भवाः बलाद्येपरवस्तूनिगृह्णतिचदहंत्यपि अतिथीनवमन्यतेप्रेतानिरयमास्थिताः तेनैरे.क. तेनैरे.क.  
मैजंभुं सुखं वादुःखमेव वा तस्मादामलकीं भुक्त्वा स्नात्वा तस्य द्रवेण तु सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते  
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सेवयामलकीं शिवां यइदं शृणुयात्संकदपुण्याख्यानमिदं शुभम् श्रावयेत्सतंतलोके वेष्णवे पु-  
विशेषतः सयाति विष्णुभवनमिति पौराणिकाविदुः इति पद्मपुराणे सृष्टिखेडयात्रां फलमाहात्म्यं पठितमोध्यायः अ-  
थ कार्तिकीकृत्यं इयं मन्वादिः सापूर्वाह्नव्यापिनी ग्राह्या शुक्लपक्षस्थत्वात् अत्र विशेषो हेमाद्रौ ब्राह्मे ॥ पुण्याम-  
हाकार्तिकीस्याज्जीवेद्वो. कृतिकास्थयोः पादौ विशाखासुयदाभानुः कृतिकासुचंद्रमाः सयोगः पद्मकोनाम,  
पुष्करे त्वतिदुर्लभः पद्मकेपुष्करेऽमायांकपिलांयः प्रयच्छति साहित्वासर्वपापानिवैष्णवंलभतेपदं यमः कार्तिके  
कयं पुष्करे स्नात. सर्वपापैः प्रमुच्यते अन्यत्रापि आग्नेयं तु यदा ऋक्षं कार्तिक्यां भवति क्वचित् महती सा तिथिर्ज्ञेया स्ना-  
नदानेपुचोत्तमा यदा याम्यं तु भवति ऋक्षं तस्यां तिथौ क्वचित् तिथिः सापि महापुण्यामुनिभिः परिकीर्त्तिता प्रा-  
जापत्यं यदा ऋक्षं तिथौ तस्यां नराधिप सामहाकार्तिकी प्रोक्ते देवानामपि दुर्लभेति अस्य मेव सायंकाले मत्स्या-  
वतारो जातइत्युक्तं पादौ कार्तिकमाहात्म्ये वरान्दत्वाय तो विष्णुर्मत्स्यरूपो भवतः तस्यां दं गृह्णंतं तदक्ष-  
यफलं स्मृतमिति अत्रैव त्रिपुरोत्सव उक्ते भविष्ये पौर्णमास्यां तु संध्यायां कर्तव्यं त्रिपुरोत्सवः दद्यादनेन मंत्रे  
एषु दीपांश्च सुरालये कीटाः पतंगामशकाश्च वृक्षे जले स्थले ये विचरंति जीवाः दृष्ट्वा प्रदीपं नहि जन्म भागिनस्ते  
मुक्तरूपा हि भवंति तत्रेति अत्र पौर्णमासी संध्याकालव्यापिनी ग्राह्या पूर्वोक्त भविष्यवाक्ये संध्यायामित्युक्तेः

अत्रकार्तिकेयदर्शनकार्यं तदुक्तं काशीखंडे कार्तिक्यांकृतिकायोगेयः कुर्यात्स्वामिदर्शनं सप्तजन्मभवेद्विप्रो  
 धनाढ्योवेदपारगइति अस्यांक्षीरसागरदानमुक्तं निर्णयामृते ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यांतुसंपूज्योभक्त्यादामोदरः  
 सदा ततश्चंद्रोदयेः पूज्यास्तापस्यः कृतिकास्तुष्टु शिवासंभूतिनामाचप्रीतिः संततिरेव च अनसूयाक्षमा  
 त्रैवपडेताः कृतिकामताइति कार्तिकेयस्तथाखड्गीवरुणश्चहुताशनः धान्यैः सशूकैर्द्वारोर्ध्वभूपितस्सनिशगमे  
 माल्यैर्धूपैस्तथादीपैर्भक्ष्यैरुद्भावाचैस्तथा परमांनैः फलैः शकैर्विन्दिब्राह्मणतर्पणैः एवं देवांस्तुसंपूज्यदीपोदयोग्य  
 हां द्विहिः दीपोपातितयागर्तश्चतुरस्त्रोमनोहरः चतुर्विंशत्यागुलः कार्यः सिकश्चंदनवारिणा गवाक्षीरेणसंपूर्णः सर्वतः  
 परिरक्षितः तत्रहेममयोमल्यैः मुक्तानेत्रमनोहरः प्रक्षेप्तव्यांविधानेननेमोस्तुहयेपठन् ब्राह्मणायाथेय्या  
 यद्वर्चाः क्षीरसागरमिति अत्रविधानेनेत्यस्य दद्यादित्येनान्वयः अस्यां दामोदरं पूजनं कार्यं तदुक्तं कृत्यतत्वा  
 षोडशे ब्रह्मपुराणे पौर्णमास्यांतुसंपूज्यभक्त्या दामोदरं सदा तस्मिन्नहं नियत्नेन कर्तव्यं नक्तभोजनम् तथा कार्तिकेपौर्णे  
 मास्यांतुसोपवासोऽव्येद्धरिम् अग्निष्टोमफलंप्राप्यसूर्यलोकंच विंदति अस्यामेव वृषभदानं कार्यं तदुक्तं मदनर  
 ह्ने विष्णुधर्मोत्तरे कार्तिक्यांचंद्रवर्णाभमन्यवर्णमथापि वा रत्नैर्गंधैस्तथाधान्यैर्विजैर्वस्त्रैस्तथैव च एतैर्युक्तमि  
 ति शेषः कृत्वाचोक्तमथोक्षाणंदत्वादीपंसंमततः चंद्रोदयेनरोदत्वासर्वपापैः प्रमुच्यते कांतारियममार्गेतुतेना  
 सौत्रजनेमुखं प्राप्नोति पुत्रपौत्रांश्चसूर्यलोकंच गच्छतीति अत्रैव काम्यवृत्तिसर्गः कार्यः तदुक्तं निर्णयामृते भवि  
 प्योत्तरे कार्तिक्यांतुवृषोत्सर्गो विवाहः पुण्यलक्षणः कार्यः कुरुकुलश्चष्ठहरेर्नाराजनंतथा गजाश्वरथदानंच धन  
 धेन्यादयस्तथा प्रदेयाः पुण्यकृद्भिस्तुतस्यांसंकल्प्य देवतां इति मात्स्येऽपि कार्तिक्यांतुवृषोत्सर्गकृत्यानंक्तं समाच  
 रेत शेषंपदमवाप्नोति शैवव्रतमिदं स्मृतमिति अत्रैव ब्रह्मपुराणे नीलवृषदानमुक्तं नीलंच वृषभं दद्याच्चतुर्व-

त्सतरीयुतं सर्वसस्यवरं रम्यं सर्वगंधसमन्वितं सुवाससं ब्राह्मणाय महाकांतारताणं यावत्तितस्य रोमाणि शरी-  
रे मंति संस्यया तावद्युगसहस्राणि स्वर्गे वसतितप्तदः पूजयित्वा ततो विष्णुं रक्तमालयानुलेपनैः भोक्तव्यं गोर-  
मप्रायं सुसन्ध्यं स्थण्डिले तत इति नीलवृषलक्षणं त्वाह हरिहरं लोहितायस्तु वर्णेन मुखे पुच्छे च पांडुरं श्वेतं खुर-  
विषाणाभ्यां सवृषो नील उच्यते तथान्यत्र चरणाश्च मुखपुच्छं यस्य श्वेतानि गोपतेः लाक्षारससुवर्णश्वतं नील-  
मिति निर्दिशेत् भूमे कर्पतिलागूलं प्रलंबस्य लवालधि पुरस्तदुन्नतो नीलो वृषभस्स प्रशस्यते अन्यत्रापि श्वे-  
तोदरः कृष्णपृष्ठो ब्राह्मणस्य प्रशस्यते स्निग्धवर्णेन रक्तेन क्षत्रियस्य प्रशस्यते कांचनाभेन वैश्यस्य कृष्ण शूद्रस्य  
शस्यते यस्य प्रागायते शृंगे भ्रूमूखाभिमुखे सदा सर्वे पोभववर्णानां स च सर्वार्थसाधक इति अस्य मेव भविष्योत्त-  
रोक्तं संतानव्रतं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ ॥ श्रीकृष्ण उवाच कार्तिक्यामुपवासंय कन्यां दद्यात्स्वलंकृतां स्वकी-  
यां परकीयां वा नदीसंगमके शुभे एतत्संतानकं नाम व्रतं सुगतिदायकमिति अस्य मेव राशि व्रतं तदुक्तं हेमाद्रौ  
भविष्योत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिक्यां नक्तभुग्दद्यान्मे पहे मविनिर्भितं मार्गशीर्षे वृषे पुष्ये मिथुने तद्वदेव हि  
एवं क्रमेण यो दद्याद् राशीन् स्वविभूषितान् पौर्णमास्यां तु कौंतेय सुवस्त्रान्वहुदक्षिणान् एतद् राशि व्रतं नाम ग्रहोप-  
वनाशनं सर्वाशापूरकं तद्वत्सोमलोकप्रदायकमिति ॥ अस्य मेव कृत्तिका व्रतं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्ये ॥  
श्रीकृष्ण उवाच ॥ अथातः शृणु भूपाल कृत्तिका व्रतमुनमं राज्ञीच भद्रं लिङ्गस्य पुरायस्य प्रभावतः अतीव महती  
लब्ध्या श्रियं जातिस्मराऽभवत् योगेना तेतनुं त्यक्त्वा परे ब्रह्मण्यलीयत युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशं तद्व्रतं कृष्ण मंत्र  
एव तु कीदृशः विधानं कृत्तिकानां च तं च कालं वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिक्यां पौर्णमास्यां तु गृह्णीयात् कृत्तिका  
व्रतं पौर्णमासांस्तद्व्रतं यावदिदं संचित्य च तसीत्यादि - सौवर्णरौप्यानवनीतसिद्धाः । पट्टकृत्तिकाश्च एकपिष्टमयाश्च



कृत्वा पात्रे निधाय कुसुमाक्षतधूपदीपैः संपूज्य जन्मगहनं न विशंति मर्त्या इति इति कृत्वा त्रिकारात्रं अत्र वमनो रथ  
 पूर्णिमात्रतमारंभणीयं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ कार्तिके तृतीया रात्र्यसंपूर्णशशशलाक्षं पूजयेदुदये राजन्स  
 दानकाशनो भवेदित्यादि जनाभिरामश्च शांशकवत्स्याद्वनाधिपालश्च तथैवलक्ष्म्या शक्रेण तुल्यश्च तथैव श  
 त्त्यामानुष्यमासाद्य भवेत्स राजेत्येतेन । इति मनोरथपूणिमात्रतं अत्रैव सौभाग्यव्रतं कार्यं तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णु  
 धर्मे कार्तिके पूर्णिमास्यां तु पूर्णशिशिरदीधितिं पद्मेपोडशपत्रे तु कृत्वा कायां तु पूजयेदित्यादि सौभाग्यदं रूपवि  
 र्द्धनं चलावण्यदं स्त्रीरतिभोगदं च कार्यं प्रयत्नेन नैर्द्रपुसां धार्थं तथा स्त्रीभिरदीनसत्वेत्येतेन । इति विष्णुधर्मे कं  
 सौभाग्यव्रतम् अस्यामेवाऽनुष्ठेय कार्तिकव्रतोद्यापनप्रसंगात् कार्तिकस्नानविधिर्लक्ष्यते तत्र पृथ्वीचंद्रो  
 द्वये विष्णुस्मृतिपादयोः ॥ तुलामकरमेवैव पुत्रात् स्नानं विधीयते हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनामिति सौरमा  
 सउक्तः प्राच्याश्चैतदेवाद्रियंते दाक्षिणात्यास्तु आश्विनस्य तु मासस्य या शुक्लेकादशी भवेत् कार्तिकस्य ब्र  
 तानि तु तस्यावैप्रारभेत् सुधीरेति पादोक्तेः भार्गवाचनेन आरभ्यैकादशीं शुक्लामाश्विनस्य तु मानवः प्रातः स्नानं प्रकुर्वी  
 तयावत्कार्तिकमास्करइति विष्णुरहस्योक्तेः हेमाद्रौ च आदित्यपुराणे ॥ पूर्णेश्च यजेमासि पूर्णिमास्यां समाहित  
 इत्युक्ता मांससमग्रं परयाच भक्त्या समाप्यते कार्तिके पूर्णिमास्यामित्यं तेनाऽभिधानाच्च ऽऽश्विनशु  
 क्लेकादश्यां पूर्णिमास्यां वा समापयेदित्याहुः मदनपारिजाते विष्णुः कार्तिके सकलं मांसं नित्यं स्नायीजितेन्द्रियः ॥  
 जपं हविषं भुक्त्वा शांतः सर्वपापैः प्रमुच्यते । अत्र देशविशेषः पादौ कार्तिकं प्रक्रम्य कुरुक्षेत्रे कोटिगुणो  
 गंगायामपितस्मः ततो धीकः पुष्करे स्याद्द्वारावत्यां च भार्गव पुण्याः पुण्यं शस्ते वमुनयो मथुराधिकाः दु  
 र्गमः कार्तिके विप्रामथुरायां नृणामिह यत्रार्चितः स्वकं रूपं भक्तेभ्यः संप्रयच्छतीति इदं च स्नानं काशीस्थपंच

नदप्यतिप्रशस्तं ॥ शतंसमास्तपस्तप्त्वाकृतेयल्लभ्यते फलं तत्कार्तिकपंचनदेसकृत्स्नानेनलभ्यते कार्तिकेविंदुती  
र्थयोब्रह्मचर्यपरायणः स्नास्यतेनुदितेभानौभानुजातस्यभी कुतइत्यादिकाशीखडेक्तेः संपूर्णस्नानाऽशक्तौ ब्रह्मपुराणे  
कार्तिकमधिकृत्य ॥ एकादश्यादिपुतयातत्रपंचपुरात्रिषुच दिनेदिनेचस्नातव्यं शीतलासुनदीषुच वर्जितव्यातथा  
हिसामांसभक्षणमेवचेति 'काशीखडे वाराणस्यांपंचनदेत्र्यहं स्नातास्तुकार्तिके अमीतेपुण्यवपुः पुण्यभाजो  
तिनिर्मला इति कार्तिकेमासैवैयात्रायै कृताभक्तिस्तपैरे विदुतीर्थकृतस्नानैस्तेपाम्भुक्तिर्नदूरतइति ॥ मुहूर्ताव  
शपितायांरात्रौतीर्थेदौगत्वात्रत्यहंस्नानंकार्यं नाडोद्वयावाशिष्टायांरात्रौगच्छेज्जलाशयमित्यादिपाद्भवचनात् अ  
त्रैवप्रसंगात्सक्षेपेणनित्यनैमित्तिकस्नानविधिरुच्यते अगिरा विनादर्भैश्चयस्नानंयच्चदानंविनोदकं असंख्या  
तव्यज्जपंतत्सर्वनिष्फलभवेत् अन्यत्रापि कुशहीनंतुयस्नानंमंत्रहीनाचयाक्रिया दानंचदक्षिणाहीनंत्रयंतन्निष्फ  
लंभवेत् योगियाज्ञवल्क्यः अरुण्दिवाचरेः स्नानंमध्याह्नात्प्राग्विशेषतः प्रयतोमृदमादायदूर्वाभार्द्रचगोमयं अरु  
गनातुरःविशेषतइतिवचनात् अपराह्णेष्वभ्यनुज्ञायते ॥ स्थापयित्वातथादर्भस्ततः स्नानसमाचरेत् प्रक्षाल्य  
हस्तौपादौचशिखाबंधंसमाचरेत् अत्रकुशदूर्वादिकंस्वयमेवानयेत् नतुनद्यादौकंचिच्प्रार्थयेत् तदुत्कंरमृतिसागरे ।  
जलंतिहितलदर्भस्तुयानुष्ठानाययाचते नानुष्ठानफलतस्यदातुरेवाहितफलं मनुः स्नानोपकरणंसर्वम्यस्यदक्षिणभा  
गतः एवंयः कुरुतेस्नानंश्रेयोमहदवाप्नुयात् संग्रहे जलेदेवगृहैचवशयनेचद्विजालये निर्णैकपादः प्रविशेन्नानिर्णि  
क्तकथंचनेति । अत स्नाने मललेपसम्भवे शरीरमलक्षालनस्य जलमध्येनिषेधादुद्धृतोदकेनवाहिरंगंप्रक्षाल्यन  
द्यादौप्राविशेत् शिखाबंधनप्रकारमाहव्यासः स्मृत्वौकारचगायतत्रौनिविधौयाच्छिखांततः पुनराचम्यहृदयंवाहू  
स्कंधौचसंस्पृशेत् कात्यायनसूत्रेच ॥ अथतौनित्यस्नानमित्युपक्रम्य प्रक्षाल्यपाणिपादंकुशोपग्रहोवद्वशिखा

यज्ञोपवीर्तचिजपेदित्युक्तं कुशयुक्तउपग्रहोऽस्य उपग्रहोऽस्तेनैतत्पुनः होहस्तः अत्र सपोपवीर्तिना भावं यसावद्वशिखे-  
नचेत्येवं नित्यतया शिखादिधारणे सिद्धेऽपि पुनर्विधानं कर्मागत्वसंपत्त्यर्थं नित्यं हि तद्वारणं पुरुषार्थः सदापदात्तेनैव वा-  
ह्विनैः ष्टऽपि यज्ञोपवीते तदुत्पाद्यस्नानमिति सिद्धतीति श्रौतचतुर्वेदे श्वरादयेः तद्वित्यं विशिखोऽप्युपवीतश्च यत्करोति ॥  
तत्करोति नैत्युत्तराद्धेन कर्मगततायाः प्रविधेनात् केवलपुरुषार्थत्वे हि शिखोपवीतयोः कर्मार्थतया नित्यप्राप्तत्वाद्वा-  
दर्थविधानमुपपद्यते यदपि पुरुषार्थविधिप्राप्ते यज्ञोपवीतीति द्वितीयवस्त्रवारणार्थमिति कात्यायनभाष्यं तदपि चित्य-  
परिसंख्याप्रसंगात् तस्माद्वा दुत्तरायां संपत्तौ तदर्थमाधिकमेकं यज्ञोपवीतं विधीयते अत एवोक्तं द्वितीयमुत्तरायां  
वस्त्राभावे तदिष्यत इति एवमनियतकेशेव पादति स्नाने केशमोक्षश्च वारणाच्छिखा मोक्षोऽपि शक्यते तितद्वारणार्थं पुनः  
शिखावंधवचनं यद्यपि मुक्तशिखावर्जमिति तत्रास्ति तथापि प्रमादनिवृत्त्यर्थं दोषभूयस्त्वार्थवचनमिति कथंचिद्व्या-  
ख्येयं वामनपुराणे निबिध्यते तेरे कुशां पञ्जलानि पूर्वोत्तराग्रणिमृदन्यसेच्च प्रक्षालय पादौ च सदेव कंठे यज्ञोपवीतचजलं  
पिवेत्त्रि कंठे कृत्वानि वीतं कृत्वा प्रक्षालयेदित्यर्थं यम कराग्रं यां धारे यद्वर्गं छिखा वंधविधा यत्र च प्राणायामांस्तथा कु-  
र्यात्कालज्ञानं यथा विधिका लज्ञानं तात्कालिकतिथिनक्षत्रादि स्मरणं विधीयेत्यर्थं मनुः प्रक्षालय पादौ हस्तौ च शुचि राच-  
म्य वाग्यतः तिथिवारादिकं ज्ञात्वा सुसंकल्पो यथा विधि श्रद्धादिपदेन वारयोगसंक्रान्त्या देशपि संग्रहः तत्र तत्र पृथक् श्रव-  
णात् तत्र तिथिनक्षत्रादीनि तात्कालिकान्येव स्मर्तव्यानि तदुक्तमाचारसारे जन्माज्ञाभ्यगपातादिस्नानं दंतक्रियासु-  
च' तिथिस्तात्कालिकज्ञेयापारणेलखनेतथेति वारेपुतुदेशांतरवियोगाभ्यां कचित्तु दद्यात्प्रागूर्ध्ववारप्रवृत्तिः तदु-  
क्तं रत्नमालयां वारप्रवृत्तिमुनयो वदंतिसूयो दयाद्रावणराजधान्यां ऊर्ध्वतथाधोऽप्यपरत्र तस्माच्च राह्मे देशांतरना-  
डिकाभिः लकार्यां सूयो दयादूर्ध्वमेव वारप्रवृत्तिः अन्यदेशे देशांतरचरवेशेन तस्मात्सूयो दयादूर्ध्वमधो वा वारप्रवृत्तिः

'इदमेवस्फुटीकृत्याह' चराद्धदेशांतरयोर्वियोगयोगात्समानीयपलेश्रसम्यक् सूर्योदयादूर्ध्वमृणोधनेऽधोवारप्रवृत्तिमुर्नयोर्वदति श्रयमर्थः स्फुटगणितद्वारा स्फुटचरणमानीयेदेशांतरमथानयेत् तदोभयोरंकयोद्धनत्वे ऋणत्वे च योर्गः कार्यः वैजात्येयाधिकेऋणप्रपात्यं शेपेऋणकेसतितावद्धटिकाभिर्वारप्रवृत्तिः धनं किंतु प्रागिति एवं स्थिते उपसिंहांनविधानाद्रविवारस्तानविधानाद्रुदयोत्तरं प्रवृत्तौ तन्निमित्तकस्तानादौ चार्वाक् शनिवासर कीर्त्तनीयः रविचारस्तानंतु सोमयासरे प्रागुदयात्कार्यमेव मत्तरमप्यपकथ्य इति प्राप्ननचेतन्याख्यं आचारविरोधात् श्रवणं एतद्देशांतरवियोगयोगाभ्यांवारप्रवृत्त्यभिधानं तत्प्रयुक्तकार्येषु गुणदोषप्राबल्यवोधनपरं पातंगिवारस्य दिनाधिपत्यमित्याधिपत्याभिधानवत् अतएकैकस्मिन्नपि वासरेऽनेकवारप्रवृत्त्यभिधानं यात्रादौ गुणदोषाभावात् प्रतिपादकमेव एवं च नित्यावारप्रवृत्तिरर्द्धविषदशनादेव सामान्यशास्त्रसिद्धत्वात् एवं च नित्यस्तानादौ यद्यप्युपकालेऽपरितनोवारोनास्ति तथापि तस्य तिथिवशात्तात्कालिकत्वस्मरणाद्वा विनोपिकीर्त्तनं किंच अस्तेतस्य क्रियाः सर्वोभर्वातिह्यफलायतः प्रातःसमाचरेत्स्तनानतश्च नित्यमितस्मृतमितिमार्कण्डेयवचनेन प्रातःस्तनस्याहः कर्त्तव्यकर्मांगतायावोधितत्वाद्दहः कर्त्तव्यक्रमोद्देशके स्ताने तदहस्तिथिवारादिवर्त्तयितुमुचितमुत्तिथौ तु वर्चनद्वयाधः नत्वेतद्वारेऽस्ति अतएव संध्ययोर्भेदोपादानमित्यन्यत्र विस्तरः एवं च तदहर्वृत्तिरणि किरणावच्छिन्नोपिकाले स एव वारउत्कीर्त्तनीय इति सिद्धं यत्पुनर्वारयोगसापेक्षेन मित्तकभेदादयादिस्तानं तत्तदानीं न भवति अर्कवारादेर्वस्तुतस्तदभावात् अहः कर्मानंगत्वाच्च न तदनुरोधेन तद्वयतमपीति एवं मलापकर्षणस्तानेऽपिन तदार्कवारादिप्रयुक्तोर्निर्घेधः महाजनाचारोऽप्येवमेव अतएव काम्यमपि सूर्योद्धिविषदशनादूर्ध्वमेव भवति कां स्यैर्मुख्यकालस्यैवांगत्वात् यदितु काम्ये पापार्कस्तानादावनुदितकोविधिरपि तत्र वचनादेव भाविनोप्यर्कवारादेः

कीर्तनकार्यमिति वस्तुतस्तु रविवासरनिमित्तिकस्नानं शनिवासरान्वितायामस्यां तिथौ करिष्य इत्येव संकल्प  
 यितुमुचितम् कालविशेषस्य वासरस्य सप्तम्यधिकरणेनात्कीर्तितस्य विद्यमानस्यैवाधिकरणत्वसंभवेनाविद्यमा  
 ऽस्याधिकरणत्वेनोत्कीर्तनासंभवात् एवंव्यतीपातादियोगादेरपि विद्यमानस्यैव संकल्पादावुत्कीर्तनवोध्यम् न  
 त्तिथौ तात्कालिकत्ववचनादविद्यमानस्यापि वारादेः संकल्पादावुत्कीर्तनासंभवइति वाच्यम् तिथौ तात्कालिक  
 ववचनस्य त्रिदोषपरिसंख्याविधिवत्प्रसंगेन यांतिथिमित्यादिसाकल्यवोधकवचनप्रसक्तसाकल्यत्वेन वारा  
 ङ्गो तात्कालिकव्यवच्छेदकत्वासम्भवात् यद्यपि निमित्तस्य स्वस्मिन्स्वत्ववशानुष्ठापकस्य विद्यमानस्यैवोच्छेदोप  
 कस्तथापि ग्रंथादौ मंगलाचरणे निमित्तत्वस्य दृष्टत्वेनाविद्यमानस्यापि रविवासरादेरुपोदयकाले विधायकवचन  
 वशादुरुपोदयकालेऽनुष्ठीयमानं रविवासरसंबंधिक्रियांगं प्रातःस्नानं प्रतिनिमित्तत्वं युक्तं न चाचारविरो  
 धः प्राप्ताचारानुरोधेन शास्त्रार्थस्य व्यवस्थापयितुमशक्यत्वादिति कृतबुद्धयो विदं कुर्वन्ति त्यलम् इदं च प्रातः  
 स्नानं संध्यांकृत्यार्थं तेन विनितरकर्मानाधिकारादिति बर्द्मानः यद्यपि प्रातःस्नानोत्तरं प्रातःसंध्यायाः ॥  
 पूर्वमेव कार्तिकादिस्नानं विधातुमुचितं प्रातःसंध्यायाः सूर्योदयोत्तरं समाप्यत्वेनानुदिते भानौ विहितस्य स्नानस्य  
 प्रातःपश्चादनुष्ठेयत्वं च तत्रैव कार्तिकेऽहं करिष्यामि प्रातःस्नानं जनार्दन प्रीत्यर्थं तदेव शदामोदरमया सह  
 ध्यात्वा ह्वांचेदेव शजलेऽस्मिन् स्नानं तु यतः तव प्रसादात्पापं मे दामोदरविनश्यतु इमौ मंत्रौ समुच्चार्यमौनी  
 स्नायाद्ब्रती नरइति अर्घ्यं भंत्वावपि तत्रैव व्रतिनः कार्तिके मासि स्नातस्य विधिवन्मम गृहाणार्घ्यं मया दत्तं दनुजै  
 ब्रनिपूतन नित्ये नैमिक्तिके कृष्णकार्तिके पापनाशनं गृहाणार्घ्यं मया दत्तं राधाया सहितो हरे इमौ मंत्रौ समुच्चार्य  
 योर्घ्यं महां प्रयच्छति सुवर्णरत्नपुष्पां वृणुष्व पूर्णं शखेन पुण्यवान् सुवर्णपूर्णोऽष्टथिवी तनूदत्तान संशयइति अन्योपि

स्नानगतो विशेषः । पादौ स्मृत्वा भागीरथीविष्णुशिवसूर्यजलेर्विशेष्टः । नाभिमाद्वेजलेतिष्ठन्त्रतीस्तापाद्यथा  
विधिं तिलामलकचूर्णेन गृहीत्स्नानं समाचरेत् । वनस्थानां यतीनां च तुलसीमूलमिश्रितमिति स्नानं साधनं  
स्मृतिशेषः । सप्तमीदर्शनं वामीद्वितीयादशमीपुत्रत्रयोदश्यां च नस्नायाद्वा त्रीफलातिष्ठैः सहेति । पादौ कार्तिकेना  
र्चितो यैस्तु कमलैः कमलक्षणाः जन्मकोटिषु विप्रैर्द्रवते पाकमला गृहे । नारासिंहे विहाय सर्वपुण्याणि मुनिपुष्पेण के  
शं वः कार्तिकेयोऽद्यैदं तस्यावाजिपयफलं लभेत् ॥ कार्तिके तुलसीमाहात्म्यं पादौ तुलसीकाननं राजगृहे यस्या  
वतिष्ठते तद्गृहं तीर्थरूपं तुनायां तियभिकराः शोपणात्पालनात्पर्शश्च शृणां पापहरतया तुलसीहरते पापं वाञ्छा  
नः कायसंभवं तुलसीमंजरीभिर्यः कुर्व्याद्दरिहरार्चनं न स गर्भं गृहयाति मुक्तिभागी न स शयति तुलसीविपिनच्छा  
यापत्रयत्र भवेन्नृपः तत्र श्राद्धं प्रकुर्वीत पितृणां दत्तमक्षयमिति तुलसीवल्लक्षणकार्तिकेयोऽच्येद्वरि पत्रपत्रे मुनिश्रे  
ष्ठलभते मौक्तिकफलं स्कांदे कार्तिकमाहात्म्ये ॥ मालतीमालया विष्णुः केतक्या चैव पूजितः समासहस्रं संप्री  
तो भवते मधुसूदनः तथा कार्तिके केशवी पूजाये पां नान्नामुते कृता ते निभं तस्य रवेः पुत्रं वसंति त्रिदिवे सदा  
तथा स्कांदे द्वारिकामाहात्म्ये ॥ निवेद्य केशवे मालां तुलसीकाष्ठसंभवां बहते यो नरो भक्त्या तस्य नास्तीह पातकं  
न जह्या तुलसीमालां कार्तिके च विशेषतः महापातकसंहर्त्री धर्मकामार्थदायिनीं स्पृशेत्पुण्यानि लोमानि धात्री  
मालाकलौ नृणां तावद्दर्पसहस्राणि कुंठे वसति भवेत् मालां नित्यं नरो भक्त्या धात्री तुलसीसंभवां बहते  
कंठदेशे तु कल्पकोटीं दिवं वसेत् तुलसीकाष्ठसंभूते माले कृष्णा प्रियं करि विभर्त्स्वा महं कंठे कुरु मां कृष्णवल्लभं  
एवं संप्राप्त्यै विधिबन्मालां कृष्णगलोर्पितां धारेयत्कार्तिके यो वै स गच्छेद्द्वैष्णवं पदमिति स्कांदे कार्तिक  
माहात्म्ये ॥ धात्रीमूले तु यः कुर्यात्पिण्डदानं महामते मुक्तिप्रयांति पितरः प्रसादान्माधवस्य तु धात्रीफल

विलिप्तगोधावीफलविभूषितः धात्रीफलकृताहारो नरो नारायणो भवेत् ॥ धात्रीछायां समाश्रित्य यो चैवेव क्रपा-  
 णितं ॥ पुष्पपुष्पेऽयमेव फलं प्राप्नोति मानवः ॥ तीर्थानि मुनयो देवा यज्ञाः सर्वेऽपि कार्तिके नित्यं धात्रीं समाश्रित्य  
 तिष्ठत्येकं तुलास्थित इति ॥ अत्रैव धात्रीपूजनं कृत्वा प्रार्थयेत् ॥ धात्रिदेवि नमस्तुभ्यं सर्वपापक्षयं करिं पुत्रान्देहि  
 महापुण्ययशो देहि वलंचम इति ॥ तथा स्कांदे ॥ कार्तिके मासि विप्रैर्द्रधात्रीं दृक्षोपशोभिते वने दामोदरं विष्णुं  
 चित्रान्नेस्त्रोपयेद्भिभुः ॥ मूलनपायसेनाथ होमं कुर्याद्द्विचक्षणः ॥ ब्राह्मणाभोजयेच्छत्तया स्वयं भुजीत वंशुभिरिति ॥ श्रा-  
 यजागरणविधिः पाद्मे जागरं कार्तिके मासि यः कुर्यादरुणोदये दामोदराग्रे सेनागृगे सहस्रफलं लभेदित्यादि-  
 श्कार्तिके द्विदलव्रतं प्रागुक्तं कार्तिके द्विदलं त्यजेदिति पाद्मे कार्तिकमाहात्म्ये ॥ राजिकां मादकं चैनैवाद्यात्का-  
 र्तिके व्रती द्विदलं तिलैश्च तथान्यत्सु विदूषितं स्कांदेपि कार्तिके व्रजेयत्तद्वद्विदलं बहुवीजकं मापमुद्रम  
 सुराश्च चणकाश्च कुलत्थकाः ॥ निष्पावाराजमापाश्च आढ्ये द्विदलं स्मृतं नूतनान्यपि जीर्णानि सर्वाण्येयता निव-  
 र्जयेत् ॥ अत्र केचिदुत्पत्तिसमये दलद्वयं भवति तद्वत्पूर्वगत्या द्विदलमुच्यते इत्याहुः ॥ उदाहरति वीजमेव  
 समुद्धूतं द्विदलं च कुरं विना दृश्यते यत्र सस्ये पुद्भिदलं तन्निगद्यते अन्येतु लक्षणायां मानाभावाच्च न स्य च ॥ निर्मूल-  
 त्वाद्द्विदलात्मकं स्य स्व रूपं तदेव वर्जयेदित्याहुः ॥ अन्यान्यापि वर्ज्या न्युक्तानि पाद्मे पलांडुं लशुनं हिं गं छत्राकं गंजने  
 तथानालिकां मूलकं शिंशुं वर्जयेत् कार्तिके व्रती ॥ अलांबुयापि दृतां कं जूमांडं बृहतीफलं रुल्लिगं च कथितं च वर्जयेद्दृष्ट्वा वो-  
 व्रती ॥ कार्तिके तु विशेषेण राजमापास्य भक्षयेत् ॥ निष्पावान्मुनिशार्दूलया वदाभूत नारकीति पटोला न्यपि न भक्षयेदिति  
 त्यादि ॥ लघु नारदीये ॥ कार्तिके वर्जयेत्तैलं कार्तिके वर्जयेन्मधु कार्तिके वर्जयेत्कांस्यं कार्तिके शुक्लसंधितं ॥ कां-  
 स्यं तत्पात्रभोजनं ॥ कार्तिके यत्पादिर्मासोपवासं कुर्यान्न तु ग्रहस्थः ॥ वानप्रस्थो यतिर्वोपिनारी वा विधवा मुनेः सा

सोपवासं कुर्वीत गुरोर्विप्राज्ञया यतः आश्विनस्यामले पक्षे एकादश्यामुपोषितः  
 नितिविति प्रकृत्य नगृहस्थश्चरेद्भ्रतामिति पादयोक्तेः । सांघितं लवणशाकः यत्स्वचमलं केवलकालपरिवासेन । द्र  
 व्यांतरसंसर्गकालपरिवासाभ्यां वा अम्लीभवति तत् शुक्लमिति मिताक्षरायाम् तथा कार्तिके कृष्णे सेवीयः प्राजा  
 पत्यपरो यथा । एकांतरोपवासी वा विरात्रो योऽपितोऽपि वा यद्वा द्वादशपक्षं वामासं वा वरवर्णिनि एकभक्तेन नृके  
 न तथैवायाचितेन च उपवासेन भिक्षेण त्रयमेतत्परंपरं तथा कार्तिके आकाशदीपउक्ते निर्णयाम्यते पुष्करपुराणे ॥  
 तुलायां तिलतैलेन सायंकाले समागते आकाशदीपं यो दद्यान्मासमेकं हरिप्रति महतीं श्रियमाप्नोति रूपसौभाग्य  
 संपदमिति तद्विधिश्च हेमाद्रौ आदित्यपुराणे ॥ दिवाकरेऽस्ताचलमौलिभूते गृहाददूरं पुरुषप्रमाणं यथा कर्तितं  
 यज्ञियवृक्षदारुमारोप्य भूमावथ तस्य मूर्ध्नि पंचगुलच्छिद्रयुतास्तु मध्ये द्विहस्तदीर्घा अथ पट्टिकास्तु कृत्वा च तत्त्रो  
 टदलाकृतं स्तुयाभिर्भवेदष्टदिशानुसारी तत्कार्णिकायां तु महाप्रकाशो दीपः प्रदेयोदलगस्तथाष्टौ निवेद्य  
 रमायहराय भूम्यै दामोदरायाप्यथ धर्मराज्ञे प्रजापतिभ्यस्त्वथ च सपितृभ्यः प्रतेभ्य एवाथ नभःस्थितेभ्य इत्य  
 दिविस्तरस्तत्रैव बोध्यः ॥ अपरांके भविष्योत्तरे तु ॥ विष्णोरायतने यस्तु सहस्रं यदीदीपकान्  
 प्रज्वालयत्यनुदिनं दिवारात्रमनंदितः ॥ तस्मिन्मभ्ययुक्पक्षं शुक्लपक्षं तु कार्तिकं सयाति भवनं विष्णो  
 स्तेजोमयवपुःपुमान् दीपदानेन त्रय उक्तः यथा दामोदराय नभसि तुलायां दालया सह प्रदीपं ते प्रयच्छामि  
 नमो नंताय वेधस इति अन्यदपि स्कंदे ग्रीहयोगवगो धूमाः प्रियंगुतिलशालयः एतेऽतिसात्विकाः  
 प्रोक्ताः स्वर्गमोक्षफलप्रदाः काशीखंडे ऊर्जे यवाघ्नमशनीयोद्देवान्नमथवा पुनः वृतांकं सूर्यैव वशकूशैर्वी  
 श्ववर्जयेत् पृथ्वीचंद्रोदये पाद्मे नोर्जोर्वंध्यो विधातव्यो व्रतिताना केनचित्कचित् अब्रतेन क्षिपेद्यस्तु मांसं दामोदर



त्रियं ॥ त्रियं योनिमवाप्नोति नां उत्र कार्यो विचारणा अन्यान्यपितां वूलैतल्लेशं कर्तुं नादिवर्जं संकल्प रूपपाणि  
 प्रागुक्तानि ॥ अत्रैव प्रसंगात् ॥ भीष्मपंचकव्रतं लिख्यते नारदीयपुराणे ॥ नारद उवाच यदेतदचलं पुण्य  
 व्रतानोपरमं व्रतम् ॥ 'कर्तव्यं कारिकां किमासि प्रयत्नाद्भीष्मपंचकं' ॥ विधानंतस्य विस्पष्टं फलं च सुरसत्तम कथय  
 स्वप्रसादोन्मेजनानां हितकाम्यया ॥ ब्रह्मोवाच प्रवक्ष्यामि महापुण्यं व्रतं व्रतवतां वर भीष्मेणैतद्यतः प्राप्यतं व्र  
 तं पंचदिनात्मकं ॥ सकाशाद्वासुदेवं स्यते नोक्तं भीष्मपंचकं ॥ व्रतस्यास्य गुणान्वक्तुं शक्तं केशवादृतं ॥ व्रतयैते  
 न्महापुण्यं महापातकनाशनं ॥ अतो नरैः प्रयत्नेन कर्तव्यं भीष्मपंचकं ॥ कारिकां कस्यामेल पक्षे स्त्रायाः सम्यक् कथ्यत व्रतः  
 एकादश्यां तु गृह्णीयात् व्रतं पंचदिनात्मकं ॥ प्रातः स्नात्वा विधानेन मध्याह्ने च तथा व्रती नद्यां निर्जरं गते वा समा  
 लभ्य च गोमयं यवव्रीहिं तिलैः सम्यक् कृपितुं सततं पर्येत्कमात् ॥ स्नात्वा मीनं ततः कृत्वा धौतं वा साढव्रतः ॥ ततः संपूजये  
 द्वेवं सर्वपापहरं परं ॥ स्नापयेच्चाच्युतं भक्त्या मधुक्षीरघृतेन च ॥ तथैव पंचगव्येन गंधं चंदनवारिणां ॥ चंदनेन सुगंधे  
 न कुंकुमेनाथ केशवं ॥ कर्पूरोशीरमिश्रणलेपयेद्ब्रह्मध्वजं ॥ अर्चयेदुचितैः पुष्पैर्गंधधूपसमन्वितैः ॥ गुग्गुलुघृतैः संयु  
 क्तं देहदक्षयं भक्तिमान् दीपकं तु दिवा रात्रौ दद्यात्पंचदिनानि तु ॥ नैवेद्यं देवदेवस्य परमांशं निवेदयेत् ॥ एवमभ्यर्च्य  
 देवं शंस्तुत्वा चैव प्रणम्य च ॥ ओं नमो भगवते वासुदेवेति जपेदष्टोत्तरं शतं ॥ जहुयाच्च धृताभ्यं कंतिलव्रीहियवव्रती ॥ ॥  
 पंडक्षरेण भैत्रण्यं स्वाहाकारान्वितेन च ॥ ओं नमो विष्णवे इति पंडक्षरः ॥ उपस्थपथि मांसं ध्यां प्रणम्य गरुडध्वजं जपि  
 त्वा पूर्ववत्संत्रांक्षितिं शायी भवेन्नरः ॥ सर्वमेतद्विधानं तु कार्यं पंचदिनेष्वपि ॥ विशेषोक्तं व्रते चास्मिन् यदन्यूनं शृणुष्व  
 तत् ॥ विशेषोक्तं दिनविशेषपुरस्कारेणोक्तं ॥ प्रथमेऽह्निहरेः पादौ पूजयेत्कमलैर्नरः ॥ द्वितीये विल्वपत्रेण जानुदेवं शं-  
 मं चयेत् ॥ पूजयेच्च तृतीये ह्निनाभिं भृंगारकेण तु ॥ बाणविल्वजपाभिश्च ततः स्कंधौ समर्चयेत् ॥ ततोऽनुपूजयेच्छी-

धर्मालत्याचक्रपाणिनः । कार्तिक्यादेव देवस्य भक्त्या तद्गतमानसः पूजयेज्जपमन्त्रेण गंधधूपनिवेदयेत् । अर्चयित्वा हः  
 पीकेशमेकादश्यां समाहितः त्रिः प्राश्य गोमयसम्यगेकादश्यामुपावसेत् । गोमूत्रमंत्रवद्भूयोद्वादश्यां प्राशयेद्वतीक्षी रं  
 चवत्रयोदश्यां चतुर्दश्यां तथादधिः । संप्राश्य कायिशुद्धयर्थं लघुना यंत्रतुर्थकं प्राशनं होममंत्रेण कर्तव्यं भूतिमिच्छता-  
 पंचमेतुदिने स्नात्वा विधिवत् पूज्यं केशवं भोजयेद्ब्राह्मणभक्त्या तैभ्यो दद्याच्च दक्षिणाः । ततो नक्तं समश्रियात्पंगव्य-  
 पुरस्सरं । एवं सम्यक् समाप्य स्याद्यथोक्तं तत्र मुत्तमः । जन्मप्रभृतियन्मांसं त्यक्त्वा पुण्यमवाप्नुयात् । तत्फलं समवाप्नो-  
 तित्येकासो भोष्मपंचके मद्यपौयस्तु जन्माद्यं जन्मतो मरणोत्तिकं तद्भीष्मपंचके त्यक्त्वा संप्राप्तो त्यधिकं फलं भवि-  
 प्योत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच । कार्तिके शुक्लपक्षस्य शृष्टुर्धर्मपुरातनः । एकादश्यां समारभ्य विज्ञेयं भीष्मपंचकं दुष्क-  
 रं सर्वहानिनामशक्चवालचतसोः परादिः परिहर्तव्या ब्रह्मचर्येण निष्ठया । मद्यमांसमसत्यं च जयेत् पापभाषणं  
 शाकाहारं पुण्यं कृष्णाचनं परैर्नरैः । स्त्रीभिर्वाक्येन कर्तव्यं स्वपतेः पुण्यवर्द्धनं । विधवाभिस्तु करव्यं पुत्राणां  
 शुभमुद्दये । सर्वकामसमृद्धार्थं मोक्षार्थं च वपाडव । नित्यं स्नानेन दानेन कार्तिकं यावेदवतु । वैश्वदेवस्तु कर्तव्यो  
 विष्णुध्यानं पराचर्यैः । वैश्वदेवः सर्वदेवताहोमः । ततश्च विभूतिं त्वेन भावनायाः यमस्य प्रतिमा कार्या । द्रवक्रान्ति-  
 तिर्भीषणा । हस्त्वहस्ता । तिविकृतालोहादंष्ट्रां करालिनी । तिलप्रस्थोपरिस्थाप्या कृष्णवस्त्रेण वेष्टिता रक्तपु-  
 ष्पकृता पीडाज्वलकाचनकुंडला । संपूज्य परैर्याभक्त्या धर्मराजस्य नामभिः । इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमांजलिः  
 यदन्यजन्मनिकृतिमिह जन्मनि वा पुनः । पापमिश्रं समायातु तव पादं प्रसादतः । एवं संपूज्य विधिवत् प्रति-  
 मां च सकाचनं । सकाचनं सुवर्णदक्षिणां युक्तां । वाचं कायप्रदां तव व्याधौ मे प्रीयतामिति । तद्वच्च देव देवस्य  
 कृष्णस्याच्छिष्टं कारिणः । तद्वदित्ये मप्रतिमां देव कृत्वा पूजां याशक्त्या विप्राणां विदेवेदिनां । दद्याद्विरण्यं गां च

वक्राणामप्रायतामिति ॥ १ ॥ कृतकृत्यः स्थिरो भूत्वा विरेकः संयतो भवेत् ॥ शातचेतनिरावाधः परंपदमवाप्नुयात्  
 नीलोत्पलदलश्यामश्चतुर्दृश्यतुभुजः ॥ शंकुकर्णो महास्वनः ॥ जटीद्विजिह्वस्ताघास्यासृग्ग  
 राजतनुच्छदः खितनीयामहो देवायस्य रूपं न स्याद्विद्यते ॥ ॥ ब्रतदेवतायामहाविष्णोरिदं रूपं चित्सं पूज्यं च ॥ मुगरा  
 जतनुच्छदः प्रावृतसिंहवल्कलः ॥ पादभु ॥ स्नातामौननरः कृत्वा धौतवासा दृढव्रतः ॥ भीष्मायो दकदानं च अर्धं चै  
 व प्रयत्नतः दद्यादिति शेषः ॥ पूजाभीष्मस्य कर्त्तव्यादानं दद्यात्प्रयत्नतः ॥ पंचरत्नां विशेषेण दद्याद्वा द्विप्राययत्नतः ॥ अर्घ्या  
 दकदानं मंत्राभीष्माष्टमीप्रकरणे द्रष्टव्यं ॥ इदं भीष्मेण कथितं शरतत्पगतनेमिः ॥ तदेतत्ते मया ख्यातं दुष्करं भीष्मपंचकं  
 धन्यं पुण्यपापहरं युधिष्ठिरमहाव्रतं ॥ यच्चित्वा ब्रह्महा गोघ्नः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ यद्भीष्मपंचकमिति प्रथितं पृथिव्या मे  
 कादशीप्रभृतिपंचदशीनिरुद्धं ॥ मुन्यन्नभोजनं परस्य न रस्य तस्मिन्निष्टं फलं दिशति पांडवशास्त्रिगधन्या ॥ इति भीष्मपंच  
 कव्रतम् ॥ अथ कातकोद्यापनविधिः ॥ अथोर्जव्रतं तिनः सम्यगुद्यापनविधिं नृप त्वं शृणुष्व मया ख्यातं साविधानं विशेष  
 तः ॥ ऊर्जश्चतुर्दश्याकुपादुद्यापनव्रती ॥ ब्रतसंपूर्णतां यो यविष्णुप्रीत्यर्थमेव च ॥ तुलस्या उपरिष्ठा तु कुर्यान्मंडपिकां शुभां  
 द्वोरपुद्गारपालांश्च पूजयेन्मृगं यान्ष्टयं ॥ पुण्यशीलं सुशीलं च जयं विजये भव च ॥ तुलसीमूले देशे तु सर्वतो भद्रमेव च ॥ पंच  
 भिर्दणैः सम्यक् शोभादयः समलकृतं सप्तधान्यं चोपरिष्ठात्पंचरत्नं समन्वितं महाफलं न संयुक्तं भूतं तत्र निधाय च पूजये  
 तन्न देवेश शंखचक्रगदाधरं ॥ कोशेषोपितं वसनं युक्तं जलधिकां न्यया इन्द्रादिलोकपालांश्च मंडले पूजयेद्ब्रती ॥ द्वादश्यां प्रति  
 बुद्धो सोऽत्र यो दद्यात् ॥ दृष्टोऽर्चितं श्रुतं श्रुतं देयात् ॥ तस्मात्पूज्यस्तथा त्विह ॥ तस्यामुपवसेद्ब्रतस्या शांतः प्रयतमानः स  
 पूजयेद्देवदेवेशं साविर्गुर्वनुज्ञया ॥ उपचारैः षोडशभिर्नानाभक्ष्यसमन्वितैः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्याद्वीतवाद्यादिमंगलैः  
 ततस्तु पोषिमास्यां च संपत्नीकां न्द्विजोत्तमान् ॥ त्रिशन्मितां स्वार्थैकं स्वर्गं स्यावा निमंत्रयेत् ॥ अतो देवा इति द्वाभ्यां

‘जुहुयां निलपायसं’ प्रीत्यर्धदेवदेवानां च एतच्छ्रुत्वा दक्षिणां च यथाशक्ति प्रदद्यात् प्राणमेच्चतान् गुरुं ब्रतोपदे-  
ष्टारं वंस्त्रालंकरणादिभिः - सपत्नीकंसमभ्यर्च्यतां श्रविप्रान्क्षमापयेत् युष्मत्प्रसादोद्देशः प्रसन्नो मम केशवः पा-  
पं प्रणाशमायोतं स्थिरमेवास्तु सति - मनोरथाश्रयसफलाः संतु नित्यं तवार्चनार्तं देहं तैर्वैष्णवस्थानं प्राप्नु-  
यामतिदुर्लभं - इति क्षमाप्यतान्विप्रान् प्रसाद्य च विसर्जयेत् तामर्च्यगुरुवेदया द्विष्युकांतदाव्रती - ततो गां कपि-  
लां दद्याच्छय्यां सोपस्करांततः सुहृदुरुयुतः सायं स्वयं भुंजीत भक्तिमान् कार्तिके वा तथा तपसि विधिरेवं विधाय मत्त-  
ति - कपिलाधेनुदानं भदनरत्ने व्यासः । रुक्मभृगोरौप्यसुरांसवस्त्रां कांस्यदोहनां सवत्सां कपिलां दत्त्वा वं-  
शीन्सप्तसमुद्धरेत् यावति चास्यां रोमाणि त्सवत्सायां भवति हि - सुरभी लोकि मासाद्य रमते तावती समाः अस्या-  
दानं मंत्रो मत्स्यपुराणे । कपिले स सर्वभूतानां पूजनीया सिरोहिणी तर्धि देवमयी यस्मादंतः शान्तिं प्रयच्छमेत्यमः ॥ रुक्म-  
भृगोरौप्यसुरां मुक्तां लालां गूलभूषितां कांस्योपदोहनां धेनुवस्त्रच्छात्रमलंकृतां दत्त्वा द्विजैर्द्रायनरः स्वर्गलोके महीयते  
दशधेनुं प्रदानेन तुल्यं काकपिला तथा ॥ आदित्यपुराणे ॥ सहस्रयोगवां दद्यात्कापिलां वापि सुव्रत सममेव पुरा प्राह व्र-  
त्तां ब्रह्मविदां वर - कूर्मपुराणे दशसौ वारिणैः केशुं गेखुरा पंचपलान्विता पंचाशत्पालिकं तां च कांस्यैव तावेदवच वस्त्रं  
तु द्विगुणं धेनुं दक्षिणाचचतुर्गुणा एतैरलंकृतां धेनुं घंटाभरणभूषितां कपिलां विप्रमुस्याय दत्त्वा मोक्षमवाप्नुयात् द्वि-  
गुणां पस्करोपेता महती परिकीर्तिता दत्तासा विप्रमुस्याय स्वर्गमोक्षफलप्रदा - सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते दशसं-  
युतः ॥ दशभिः पुत्रादिभिः पुरुषैः संयुतः ॥ यान्यान् प्रार्थयते कामांस्तानां प्रीतिमानवः - श्रुते स्वर्गोपवर्गौ च फल-  
माप्नोत्यसंशयं वस्त्रं दक्षिणयोरैस्त्रिगुण्यादिकं गोदानं सामान्योपकल्पवस्त्राद्यपेक्षयेति ज्ञातव्यं विधिस्तु गोदानप्र-  
करणे वक्ष्यते - इयमेव वर्णभेदेन दशधोका वराहपुराणे ॥ सवर्णां कपिला पूर्वा द्वितीया गौरा पिंगला तृतीया चैव

रक्ताक्षीचतुर्थगुडपिंगला नवमीपाटलाज्ञेयादशमीपुच्छपिंगला एतादशसमाख्याताः कापलास्तावरानने स  
 वीह्येतामहाभागास्तारयन्ति संशयः सर्वा एव प्रशस्ताश्च सर्वपापप्रणाशनाः अतिदानानिरूपणं भविष्य  
 त्पुराणे त्रीण्यादुरतिदानानि गावः पृथ्वीसरस्वती नरकादुद्धरन्त्येताजपवापनदेहनैः तत्र गोदानानिरूपणं महा  
 भारते दानानामिह सर्वपापनाशदानं विशिष्यते गावः श्रेष्ठा पवित्राश्च पावनाजगदुत्तमाः ऋतेदधिघृताभ्यां  
 चनेह्यज्ञं प्रवर्त्तते तेन यज्ञावशेषं च गोमूलं संप्रचक्षते लिंगपुराणे । यान्यागाराणि विप्राणां देवतनायतानि च  
 पर्येत शकृतायासां किं देयमधिकं ततः ॥ हारीतः ॥ बहुक्षीरांचयोगिवै ब्राह्मणा योपपादयेत् उत्तरेयस्स आत्मानं सदा  
 समकुलानि च देवलः सुशीलं लक्षणवतीं युवतीं वित्संस्युतां वराश्चाप्सरसो यत्र तत्र गच्छति गोप्रदाः तथा या  
 वन्ति रमाणि भवन्ति धन्वास्तावन्ति वर्षाणि महीयेते रिव स्वर्गोच्च्युतस्यापिततोत्र लोके कुलसमुत्पत्त्यतिगोमतांसः  
 जायन्ति हेमार्थमग्निहोत्रस्य योगादद्यादयाचितां सुविरपूर्णैः पृथिवीतेन दत्तान संशयः आत्रेयः अकुलीनाय  
 मूर्ताय लुब्धाय पिशुनाय च हव्यं क्रव्यं व्यपेताय गौर्न देया कथंचन ब्रह्मपुराणे पीतोदकारो गवतीं दुग्धघोषां  
 निरिद्विषं उन्मत्तामंगहीनां च मृतवत्सामहाशनां केशवेलपुरीषस्थि क्रव्यादां संधिर्निखलां पुटधेनुं स्वल्द  
 गर्भान् नित्यं श्रवणस्तनीं नदद्याद्वाह्मणेभ्यश्च स दोषवृषभं तथा पीतोदकां जग्धत्तणामिति वृद्धोपलक्षणम् दुग्ध  
 दौपां स्वकीयस्तनपायिनीं पुटधेनुर्वालवत्सैव यागभिणी व्यासः न कृशां पापवत्सां वा वंध्यारोगान्वितां तथा  
 नैव्यंगानपरिभ्रांतां दद्याद्वाह्मणा यच विश्वामित्रः नैकशृगां च लच्छंगारं स्फुटिताक्षीं च लस्रुरां न दद्यात् त्रिस्तनीं चै  
 वगं शुभोभो मेव दापयेत् महाभारते अंतर्जाता स क्रयज्ञानलब्धाः प्राणक्रीतानिर्जिताः स्वौकजाश्च कृच्छ्रो  
 त्सृष्टाः पोषणाभ्यागताश्च द्वारे रेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः अंतर्जातगर्भिण्यज्ञानं विद्या प्राणक्रीता युद्धादिना स्वौ

कजाग्रहजाताः कृच्छ्रोत्सृष्टा इत्यादिव्याध्याक्रान्तास्संस्थः स्थानात्यक्ताः स्वयंपोषणं कृत्वा लब्धाः तत्रैव एका  
गादशगुर्दद्यादशदद्याच्च गोशती शतं सहस्रगुर्दद्यात्सर्वास्तुल्यफलान्विताः नन्दिपुराणे विधिना तु यदा दत्ता  
योत्रधेनुः सदाक्षिणा तदा तारयते जंतून्कल्पानामयुतैः शतैः अथ गोदानविधिः विश्वामित्रः । प्राङ्मुखीणां  
मवस्थाप्य सवत्सां तां सुपूजितां पुच्छे देशे तु दाता वै स्नातो वद्धा शिखो भवेत् उदङ्मुखस्तु विप्रः स्यात्पात्रलक्षणलक्षितः  
आज्यपात्रं करे कृत्वा कनकैर्न समन्वितं निक्षिप्य पुच्छं तस्मिन् स्तुघृतदिग्धं प्रसह्य च सतिलं विप्रपाणि तु प्राग्रन्तु नि-  
धायेत् सतिलं सकुशं चापि गृहीत्वा दानमाचरेत् अनेनैव तु मंत्रेण पात्रहस्ते जलं क्षिपेत् यज्ञसाधनभूताया वि-  
श्वस्याघप्रणाशिनी विश्वरूपधरा देवः प्रीयतामनया गवा अनुब्रज्य च तद्धिनुं ब्राह्मणेन समन्वितां गोमतीं तु त-  
तो विद्याजपेत् प्रयतः शुचिः उद्दिश्य वा सुदेवं च प्रीयतामिति वाचनं पात्रं मनसि संचित्य तोयमप्सु विनिःक्षिपेत्  
जलशायी ब्रह्मपितापद्मनाभः सनातनः अनंतभोगशयनः प्रीयतां परमः पिता गोमतीं विद्यामहाभारते दर्शिता ॥  
गावो मामुपतिष्ठतु हे मधुगयः पयोमुचः सुरभ्यः सौरभेभ्यश्च सरितः सागरं यथा गावै पश्याम्यहं नित्यं गावः पशु-  
तु सर्वदा गावोस्माकं वयं तासां यतो गावस्ततो वयं तथायमेनापि गावः सुरभयो नित्यं गावो गुग्गुलुगंधिकाः  
गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्त्ययनं महत् अन्नमेव परं गावो देवानां हविरुत्तमम् जीवनं सर्वभूतानां क्षरं ति च वृह-  
ति च हविषामंत्रपूतेन तर्पयंत्यमरां न्दि वि ऋषीणामपि होत्स्वा गावो होमे प्रतिष्ठिताः सर्वेषामेव भूतानां गावो मंग-  
लमुत्तमं गावः सर्वस्य लोकस्य गावो धन्याः सुवाहनाः नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेभ्योभ्य एव च नमो ब्रह्मसु-  
ताभ्यश्च पवित्राभ्यो नमो नमः ब्राह्मणाभ्यै व गावश्च कुलमेकं द्वा कृतं एकत्र मंत्रास्तिष्ठति हविरन्यत्र तिष्ठतीति  
अत्र दक्षिणामाहवसिष्ठः सुवर्णं दक्षिणापरा सुवर्णं पावनं प्राहुः परिमाणं परं तथा अत्र परिमाणं परं तथेत्यत्रापि

सुवर्णशब्दसंबन्धात्परिमाणविशेषावगतेरौच्छिद्यपरिमाणसुवर्णदक्षिणादानं व्यावर्त्यते तच्च शक्तविषयं  
 त्वाऽशक्तस्य तु यजमानस्ततोदद्याद्यथाशक्त्या तु दक्षिणामिति ब्रह्मवैवर्तचाक्येन ततोप्यल्पया अपि दक्षिणा  
 या अभ्यनुज्ञानात् गोदानमात्रप्रार्थनामंत्रमाह वासिष्ठः घृतक्षीरप्रदागोवो घृतयो न्यो घृतो द्रवाः घृतनद्यो-  
 घृतावर्तस्ते संतु सदा गृहे घृतं मे हृदये नित्यं घृतं ताभ्यां प्रतिष्ठितं घृतं मे सर्वतश्चैव गवांमध्ये वसाम्यह मिति गो-  
 दानविधिः । अथ कार्त्तिकोद्यापनविधिः । एवं चातुर्मास्यव्रतोद्यापनमपि कार्यं अथार्त्रैव भीष्मपंचकोद्यापनम्  
 तच्चैकादश्यां कृतस्थापनपूजनं तैश्चिन्तिष्ठाप्य अन्वा दध्यात् अत्र प्रधानं विष्णु इदं विष्णु अतो देवा इति मं  
 ब्राह्म्यामष्टाक्षरा विद्याभ्यां प्रत्येकमष्टोत्तरशताहुतिभिश्च भीष्मपंचपांडवद्रौपदीनां नाम मंत्रै ब्रह्मादिमंडलदेवताग्रहो-  
 दीश्वरपायसचर्वाज्यैः प्रत्येकमेकैकया हुत्वा प्रायश्चित्तं तस्विष्टकृद्धो मे नाहं यक्ष्ये ततो भीष्मादिमूर्तिं शय्यागो-  
 दानादिकृत्वा पूर्णाहुतिमभिपेक्षं कृत्वा अच्छिद्रावधारणम् अच्छिद्रं तपच्छिद्रं तपच्छिद्रं यच्छिद्रं यज्ञ-  
 कर्मभेदि एवमासं ह्निमा संवा विमा संवा चतुष्टयम् दिनानि दशपंचादिदिने मे हं दिनद्वयं यत्किंचिन्निधायं चापि  
 शाकपत्रादिभोजनम् मूलिकामत्स्यमांसादिष्टं ताकादिफलानि वा तत्सर्वपूर्णं तां यातु निवृत्ते भीष्मपंचके सर्वभू-  
 वतु चाच्छिद्रं ब्राह्मणानां प्रसादतः ब्राह्मणायानि भाषंते तानि मन्यंति देवताः उपवासो ब्रतं तीर्थस्नानदानफलं च यत्  
 विप्रैः संपादितं यस्य संपूर्णैस्तस्य तद्भवेत् ब्राह्मणं जंगमं तीर्थनिर्मलं सर्वकामिकम् एपां वाक्योदकेनैव शुद्ध्यंति म-  
 लिना जनाः यद्ब्राह्मणास्तु द्रुतमावदन्ति तद्देवताः कर्मभिराचरन्ति तुष्टुष्टुष्टान्मुनयो वदंति प्रत्यक्षदेवैः पुरोक्ष-  
 देवान् व्यासवाल्मीकिवचनात्परांशरवासिष्ठयोः नारदस्य भृगोरुक्त्या सफलं कृतमस्तु ते मंत्रार्थः सफलाः  
 संतु सफला संतु वो मखाः शत्रूणां बुद्धिनाशोस्तु मित्राणामुदयोस्तु वः इत्यच्छिद्रावधारणं सर्वव्रतांते ज्ञेयं तत

स्त्रिशङ्खनामानिपूजयेच्चयथाविधिः विष्णुजिष्णुमहाविष्णुहरिं कृष्णमघोक्षजं केशवंमाधवंरामंचाच्युतंपुरुषोत्तमं गोविंदवामनं श्रीशंश्रीकंठविश्वसाक्षिणं नारायणं मधुरिपुमानिरुद्धं त्रिविक्रमं वासुदेवं जगद्योनिं शेषतत्पगमंतथा संकर्षणं च प्रद्युम्नं दैत्यारिं विश्वतोमुखं जनार्दनं धराधारं श्रीधरं च समर्चयेत् इति त्रिशङ्खानामानिमासोपवासचातुर्मास्यादित्रये पुविष्णुपूजने विप्रपूजने च यथासंभवमूह्यानि अथ कार्तिक्यां मार्कण्डेयपुराणदानमुक्तं नारदीये मार्कण्डेयाभिधंवत्सलभेत्सपरमार्गात् यस्तु व्याकुरुते ते च तच्छेवंसलभतेपदं तत्प्रयच्छेच्छिखित्वायः सौवर्णकारिसंयुतं कार्तिक्यां द्विजवर्याय सलभेद्ब्रह्मणः पदमिति मार्कण्डेयपुराणदानं ॥ स्वस्ति श्रीरणविरासिंहधरणिपालोवदान्याग्रणी नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सहृदसंरक्षकः धर्माधर्मविभागकृद्द्रुपतेः पदांबुजार्चरतो जीयात्पुत्रकलत्रमित्रसहितः संपालयन्श्चांसदा १ रणवीरसिंहभूषेशकारितेकृत्य सागरे अभूत्कार्तिककृत्यानां रम्योरत्नसमुच्चयः ॥ इति श्रीकृत्यरत्नाकरे कार्तिकमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥





॥ श्रीरघुनाथमुद्रायनालये ॥

लालाशिब्वामल्लाधिकारकार्तिकमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्

संवत् १९४१ पौष प्र. १९

मार्गशीर्षमासप्रारम्भः

॥ ॐ अथमार्गशीर्षमासकृत्यम् ॥ ६६ ॥ दृष्टिकसंक्रमणपूर्वाः गोडशघटिकाः पुण्यकालः देवीपुराणे  
 मार्गेश्वरसोत्तमदद्याद्द्यूतपौषमहाफलं तिलान्माधेमुनिश्रेष्ठसप्तधान्यानिफाल्गुने विचित्राणिचवस्त्राणिचैत्रेदद्याद्  
 द्विजोत्तमे वैशाखेयवगोधूमान्ज्येष्ठतोयधृतघटं आपाढेचंदनंदेयसकर्पूरमहाफलं नवनीतनभोमासिछत्रंश्रीं  
 पृषदेस्मृतं गुडशर्करस्वर्णाब्जान्लुङ्गुकानांश्विनेमुने दीपदानंमहापुण्यंकार्तिकेयः प्रयच्छति सर्वान्कामान्  
 बाभ्रोतिक्रमेणैतदुदाहृतं व्रतांगेशुभांदद्यात्सवत्सांकांस्यदोहनां स्वभावशुद्धेविधिवत्पूजयित्वाद्विजांशमे दा  
 तव्यावीतरागेचकामक्रोधविवर्जिते अयाचकेसदाचारेविनीतेविनयान्विते गोदानाच्छभतेकामान्गोलोकेसुमने  
 हरान् इतिमार्गमासमारभ्यवर्षमात्रसाध्यं एकवत्सरनिर्वाह्यप्रतिवर्षमैकमासक्रमेण द्वादशवर्षसाध्यमपि  
 क्रमेणैदमुदाहृतमितिव्यर्थत्वप्रसगात् द्वादशवर्षसमाप्तिरिति इतिमार्गोदिव्रत अस्मिन्मासेविष्णुपूजाव्रतं  
 वाराहे येयजतिवराहोहेमार्गेमासितुर्वैद्विजाः तान्सर्वाननुगृह्णामिहव्यकल्पयथिस्थितान् यजंतिमामितिशेषः  
 अत्रदानविशेषोदानसागरे स्वराश्वश्वतरीनागान्सकलान्युज्यजाविकान् केशवप्रीणनार्थयमासिमार्गेशि  
 रेनरैः युजीयुगपुक्तोरथइतिदानसागरः अजःछागःअर्विर्मेप एतान्मार्गेशिरेदेयानाहुः अत्रलवणदानं मार्गे  
 रसोत्तमंदद्यात् रसोत्तमंलवणं विष्णुधर्मोत्तरे लवणमार्गशीर्षेत्तुदत्त्वासौभाग्यमश्नुते अत्रव्रतानि महाभार  
 ते मार्गशीर्षेतुयोमासमेकमेकनसाक्षिपेत् भोजयेद्बाह्याणभक्त्यामुच्यतेसोयकिल्विपैरिति स्कांदे एकभक्ते  
 नयोमत्स्योमार्गमास्तुसाक्षिपेत् सतेनकर्मणायुक्त सुभगोभवतिसदा अथतीर्थविशेषः ग्रहणमुपक्रम्य देवीपु  
 राणे मार्गशीर्षेत्तुदेविकेति पद्मपुराणे पठितार्थसहस्राणितीस्रःकोट्योर्धकोटिका आयांतिदेविकातिर्थमार्ग  
 शीर्षेनसशयः क्षालयित्वाघनिचंधप्रयांतिनिजलेखया मार्गकृष्णप्रतिपदायांयोगविशेषउक्तोभविष्योत्तरे रोहि

णीप्रतिपद्युक्तमार्गमासिसेतरेण कृष्णप्रतिपदित्यर्थः गंगायांयादिलभ्येतसूर्यग्रहशतैःसमा  
तीयायांकृत्याविशेषाभावात् तिथिपत्वेनब्रह्मणोर्चनादिब्रतं द्वितीयामासान्यनिर्णयोभिहितं मार्गतृतीया  
मारभ्यसौभाग्यसुंदरीव्रतं कर्णेपुप्रसिद्धतच्चतुर्थीविद्यायांकार्थ्यं नद्वितीयाविद्यायां द्वितीयाविधरहितादृती  
यायासिताभवेत्तः चतुर्थीयोगिनीकिंचिच्छुद्धावापियदाभवेदितिकथायामुक्तेः व्रतार्के नारदउवाच भगवंस्ते  
प्रजःसृष्टानानावर्णास्तथागुणाः स्वेदजाश्रद्धजाश्रैवउद्भिजाश्रजरायुजाः देवासुराःसगंधर्वाःस्यक्षोरगराक्षसाः  
एकसुरूपाः सुभगां वलिनश्चापरेतथा तथान्येयदुःखसंयुक्ताः काणामूकाश्चपंगवः दुःशीलादुर्भगादीनाः  
परकर्मकराः पराः एतेन्मेहदिसंतापसंशयंछेत्नुमर्हसि ब्रह्मोवाच शृणुवत्सप्रवक्ष्यामिब्रह्मकोसिप्रियोसिमि क  
र्मवीजप्ररूढं हि शरीरं पाचभौतिकं येदत्तदानाजायते सुरूपाः सुखिनो नराः तपः प्रभावाजायते वलिनः सु  
भगास्तथा अदत्तदानाजायते परकर्मपराः सदा परापवादवकारः परद्रव्यापहारिणः हंतारः प्राणिनांचैव  
श्रमदयाणांचभक्षकाः क्रमशोनरकान्भुक्त्वाजायंतेकुस्मिन्नराः दरिद्राः पुगवोमूकाः काणाद्यादुर्भगाः कुशाः  
नारदंस्वकर्मोक्तेर्नराजार्थ्यंश्चदुःखिताः नारदउवाच उपायं ब्रूहि भगवन् येन कर्मक्षयो भवेत् तपोदानं व्रतं ती  
र्थ शरीरस्य च शोषणं दुःखसंतापतेप्तानां जीवानां तातमेव द ब्रह्मोवाच शृणु तारदयदुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं स  
र्वदुःखप्रशमनं व्याधिदारिद्र्यानाशनं सुखसौभाग्यजननं पुत्रपौत्रप्रदायकं सुरूपदंचसौभाग्यकारणं कामदं तथा  
नारीणांचविशेषेण सुखसौभाग्यदायकं वसिष्ठाय पुराप्रोक्तमृषीणांच समागमे कैलासां शिखरे रम्ये शंकरेण महात्मना  
नारदउवाच कस्मात्प्रोवाच भगवान्कृपाकस्मादजायत एतन्मे ब्रूहि भगवन् शंकरो लोकांशंकरः ब्रह्मोवाच दृष्ट्वानुते च  
सौभाग्यमरुंधत्याजगत्प्रभुः तथारूपंचशीलंचसौभाग्यमतुलं तथा कृत्वा शिरः प्रकंपंच जहास मृदुशंकरः पृष्ठवान्

करुणदेवं वसिष्ठः स्मितकारणं ईश्वर उवाच । अहो ब्रतस्य माहात्म्यं श्रूयतामृषिसत्तमाः । पुरा जन्मनि शूद्रस्य दास्य  
कर्म करीसंदा । उच्छिष्टभोजनानित्यमुच्छिष्टशयनासदा । कुरुपादुर्भगादिना रूक्षं गृह्णद्भाषिणी तान्नामधेय  
वतीरूपांतादुर्देशवदनाशुभा । एकदापेपणार्थे सागता ब्राह्मणसन्निधौ । श्रुतं ब्रतं च नारीणां वाच्यमातं द्विजसूना  
सौभाग्यसुंदरीतामवतीया सर्वकामदा । ज्ञानचौरागमे शास्त्रे प्राथितेनो मया तथा । चीर्णतासां प्रसंगेन मेघवत्या  
पितृद्वतं कुत्सितं चैव नैवेद्यं दत्तं दानं कियत् । हविष्यं च तयोच्छिष्टं विहितं परेण तथा । केवलं च त्रयं चीर्णं श्रद्धापूतं  
न चेतसा । श्रद्धया धार्यते धर्मो बहुभिर्नार्थराशिभिः । ऋषयश्चाक्रिरे धर्मं श्रद्धापूतेन चेतसा । तेन कर्मविपाकेन निपु  
धाधिपतेः सुता । सुरूपाचसुशीला च सर्वलक्षणसंयुता । संपूर्णवयवाशां तातस्यादेव्याः प्रभावतः । उच्छिष्टभोजनं  
नाज्जातानि पदानां च योनिषु । अदत्तदानात्संजाता तापसी भोगवर्जिता । ब्रतप्रभावाज्जायंते सुरूपाश्च पतिव्रता । म  
हासौभाग्यसंयुक्ता साक्षाच्छमीरिवापरा । सर्वकामप्रदा देवी नंदिनी वसते गृहे । तद्व्रतचास्य देव्युर्वै सर्वकामफलप्रदं  
नारद उवाच । ब्रतस्यास्य विधिं ब्रूहि कोविधिः किंच पूजनं । कस्मिन्मासे प्रकर्तव्यं देवताकाप्रकीर्तिता । किंपुण्यं किंच  
नैवेद्यं ध्यानं कस्य च पूजनं । ब्रह्मोवाच । ब्रतस्यारंभणं कार्यं मार्गशीर्षमाघके । द्वितीयावेधरहिता तृतीयायासिता ।  
भवेत् । चतुर्थी योगिनी किंचिच्छुद्धावापि यदा भवेत् । उपवासं प्रकुर्वीत दं दं धावनपूर्वकं । अपामार्गेण कुर्वीत दं तशुद्धि-  
तदा ब्रती । उमेदेवितमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धहारिणि । प्रसीद श्रीमहेशानि करिष्ये व्रतमुत्तमं । सान्निध्यं कुरु मे देवि ब्र-  
ते तस्मिन्हरवल्ली । इति नियममंत्रः । सौभाग्यसुंदरी नाम वशिनी सा प्रकीर्तिता । सर्वकामप्रदा देवी सर्वसत्ववशं  
करी । तस्यादर्शनमात्रेण सदा संजायते जगत् । द्रोणपुष्पैश्च संपूज्या दाडिमैश्चास्य हेतवे । नैवेद्यं मोदकां दद्यात्क-  
पूरं । प्राशयेत्ततः । वत्सपौपासितपक्षे तृतीयायां व्रतं भवेत् । मल्लिकांदं तकां ठं च मत्तकेन च पूजयेत् । राज्यसौभाग्यदं-

नामसुदरीपूजयेत्ततः धात्रीफलददेर्ध्यकंकोलप्राशयेन्निशि नैवेद्यं वटकान् दद्याद्घृतशर्करया न्वितान् कंको  
लांबुतदाप्राश्यं राज्यसौभाग्यहेतवे घृतेन बोधयेद्दोषरात्रौ जागरणं सदा सर्वकामप्रदादेवी सर्वदुःखहरापरा सर्व  
श्वर्ध्यप्रदादेवी सर्वपापहरापरा एकपिवहुधात्मानं नामरूपविभेदतः माघमासे तु संप्राप्ते वदयादंतधावनम्  
प्रातः कुर्वीत नियमं रूपसौभाग्यहेतवे अपराह्णेततः स्नाता सर्वाभरणभूषिता चूतपुष्पैश्च संपूज्यारूप-  
सौभाग्यसुंदरी नारिकेलार्घ्यदानं च नैवेद्यशङ्कुली स्मृतं प्राशनं चैव कस्तूरीरूपसौभाग्यसयुता पूजये-  
त्तरसा सर्वकामसौभाग्यसुंदरीं फाल्गुनस्यासिते पक्षे प्रातर्नियमसंयुता सौभाग्यसुंदरीं विल्वदंतकाष्ठनुकारये-  
त् तन्नानं कृत्वा तथानारीकांचनारैश्च पूजयेत् नैवेद्यं सक्तवस्तत्र घृतशर्करया न्विताः यक्षकर्मजोलिपो  
धूपश्चागुरुसंभवः सर्वसुचतृतीयासु विधिरेप उदाहृतः वीजपूरार्घ्यदानं च प्राशनं च दानोदकम् प्राशनस्य प्रभा-  
वेण सर्वान् कामानवाप्नुयात् पारणं च प्रकर्तव्यं सहस्रैश्च वांधवैः चैत्रमासि प्रकर्तव्या तृतीयापापनाशिनी  
प्रयत्नेन च कर्तव्या सुखसौभाग्यसुंदरी दंतकाष्ठं प्रकुर्वीत जंबूवृक्षसमुद्भवम् पूजादमनकैश्चैव हृद्ध्यं विल्वफलं स्मृ-  
तम् नैवेद्यमंडकाः प्रोक्ताः शर्कराघृतसंयुताः सुखसौभाग्यसिद्ध्यर्थं प्राशनं वज्रधारिणः वैशाखस्यासिते पक्षे द्वा-  
तीयायामुपोषयेत् मालतीदंतकाष्ठं च नियमग्रहणतः पतिसौभाग्यदादेवीं सुंदरीपूजयेत्ततः पद्मैः सितैः सुर-  
कैश्च मल्लिकाभिश्च पूजनम् दधिभक्तं सर्कपूरं शर्कराघृतसंयुतम् नैवेद्यं कल्पयेद्देव्या अर्घ्यं चास्य फलम्भवेत् हेमोद-  
कं च संप्राश्यं पुष्टिसौभाग्यमाप्नुयात् ज्येष्ठमासि तृतीयायामुपवासपरामर्शेन यथिकादन्तकाष्ठं च लावण्यशुभगाशि-  
नी मल्लिकाकुसुमैः पूज्या यक्षकर्मचर्चितैः लावण्यसुभगादेवीं सुंदरीपूजयेत्ततः कदलीफलाध्यं दानं च नैवेद्यं घृत-  
पूरिकां मौक्तिकांबुततः पीत्वा लावण्यशुभगोभवेत् आपाठे च ततो मासि पक्षसौभाग्यसुंदरीम् दन्तकाष्ठं प्रकुर्वीत

प्रातश्चाशौकवृक्षं नियमंचग्रह्णीयात्तृतीयायांप्रयत्नतः विल्वपत्रैः कोमलैश्चपतिसौभाग्यसुंदरीं जंबूफलाद्यं  
 दानंचनैवेद्यपायंसंस्तुते सपत्नीनांमुखनैवसापथ्यतिकदाचन श्रावणेमासिसंप्राप्ते तृतीयायामु  
 पोपेयेत् विभीतदंतकाष्ठंचजातीपुष्पैश्चपूजनं सर्वैश्वर्यचसौभाग्यसुंदरींपूजेयततः नैवेद्यशुश्रूकासारं  
 घृपदीपादिकंतथा कदलीफलाध्यदानंचप्राशनैराजंतपयः गजाश्वरथदासीनांहेमरत्नादिवाससां  
 ईश्वरीं सर्वलोकानां भगवत्याः प्रसादतः मासिभाद्रपदेप्राप्तेपूज्यासौभाग्यसुंदरी दंतकाष्ठंतुकर्तव्यमातुलि  
 गंसंमुद्गवं उत्पलैः पूजेयेद्देवीमूर्ध्नि कंकटकीफलं नैवेद्यं शोकवर्त्तिह्वपिवेन्माणिक्यजं पयः कर्पूरगुरुकस्तूरी  
 मुखदेशे सुगंधिता आश्वयुज्यासितेपक्षे तृतीयायां व्रतंचरेत् दंतकाष्ठंप्रकर्तव्यं प्लक्षद्वक्षसमुद्गवं पूजये  
 त्परचाभक्त्या पूज्यासौभाग्यसुंदरी उत्पलैः शतपत्रैश्चपूजाकार्योपयत्नतः नारंगमर्घ्यदानंच कूष्मांडं वा  
 पिंकल्पयेत् नैवेद्यंचणकां च्छुभ्रान्धृतशर्करया त्वितान् डौबुवरपयः प्राश्य सुंदरी प्रीयतां मनः पुत्रपौत्रसप्ता  
 युक्ता सुखसौभाग्यसुंदरी कार्तिके मासिसंप्राप्ते तृतीयायामुवासतः डौदुंबरदंतकाष्ठं कृत्वा व्रतमुपाचरेत् केतकी  
 मिश्रसौभाग्यनाम्ना संयोगसुंदरी निवेदयेद्वपुषांश्च सुगंधांछालि संभवान् आक्षौटं चाध्यदाने च लवंगं प्राशये  
 तुतां सावियोगं न चाप्रोतिपिष्टमात्सुतादेभिः एवं चोर्णैर्व्रते कुर्व्यादुद्यापनविधिततः सर्वशास्त्रमधीयानं सर्वो  
 गमविशारदः आचार्य्यं प्रार्थयेत्प्रातर्मर्गशीर्षयथाविधिः चीर्णव्रतो महाचार्य्य उद्यापनविधिं मम व्रतवैकल्य  
 नाशाय यथाशास्त्रं समाहितः सुंदरीं मंडलं कार्य्यगौरी शीतिलकमेव च उमा मे हेश्वरं देवं सौवर्णेन तु कारयेत् व्रतारं  
 मेयथा शक्त्याराजतं वापि कारयेत् वित्तशाठ्यं न कुर्वीत सति तद्द्रव्यं फलाधिनी वर्षप्रपूज्यतां मूर्त्तिमिव मंडले च ये  
 त् सर्वोपहारैर्गंधैश्च पुष्पैर्नानाविधैरपि एकैव सा जगन्माता बहु रूपैर्व्यवस्थिता रूपैर्द्वादशभिश्चैव पूज्यासौ

भाग्यसुंदरी 'ततः पद्मनिभादेवैरक्वत्त्रोपशोभितां रक्ताभरणशोभाढ्यारक्तकुंकुमचञ्चितां ध्यात्वा ह्येवं वि-  
 धादेवोपूजयेदेकमानसा । मदारमालाकुलितालकयैकपालमालांकितशेखराय दिव्यांवरायैचदिगंवराय  
 नमः शिवायैचनमः शिवाय ।' इतिसर्वोपचारपूजामंत्रः । ततः सर्वाणि पुष्पाणि नैवेद्यानि फलानि च । अर्घ्यार्थं  
 'परिकल्प्यानि सर्वकामार्थसिद्धये' । 'उमेदे विनमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धहारीणि' । प्रसीद श्रीमहेशानि गृहाणा धैर्यं-  
 नमोस्तुते । 'रात्रौ जागरणं कार्यं गीतवादित्रनिस्वनैः' । ततः प्रभाते विमले स्नात्वा कृत्वा विधानतः कुंसुं  
 'भक्तुमुर्मैर्हामिं किंशुकैर्वोपिकारयेत्' अष्टोत्तरशतं पूर्णमध्याज्ययवसैर्युतं तदभावे तु कर्तव्यं शतपत्रं  
 विधानतः आसुरेण च मंत्रेण पोणे मुख्यसमाचरेत् । भोजयेच्च प्रयत्नेन च त्वाग्यं पौष्टौ प्रयत्नतः मिष्टान्नसप-  
 ल्नीकान् भुक्त्वा वै परिधापयेत् । बस्त्रालंकरणैश्चैव यथाशक्त्या प्रपूजयेत् । सौभाग्यवस्त्रं चैकैकनारीणां चैव दापयेत् । त-  
 तो हस्ते प्रदातव्यं कुंकुमलवणगुंडं । नारिकेलं जपावल्लिदूर्वासिंदूरकज्जलं मंगलाष्टकमेतद्वै दत्त्वा सौभाग्यमाप्नुया-  
 त् । आचार्यै च सपत्नीक वस्त्रालंकरणैः शुभैः परिधाय यथाशक्त्या मंडलं तत्समपयेत् । प्रार्थयेच्च ततो देवीं सर्वसौभा-  
 ग्यसुंदरीं पूजितासि मया देवि सर्वसौभाग्यसुंदरि । दत्त्वा मत्प्रार्थितान् कामान्गच्छ देवि यथा सुखं । मूर्तिदानातिश्रा-  
 दार्थं प्रार्थयेत् । मूर्ती च मण्डले देव्या उपहारांश्च सर्वशः । गुरो गृहाण सर्वैस्त्वसुंदरी प्रीयतामिति । त्वत्प्रसादात् मया चीर्ण-  
 व्रतमेतत्सुदुर्लभं क्षमस्व विप्रशार्दूल प्रसादसुमखो भव । एवं चीर्णव्रतानारीकृतकृत्या भवेत्सदा येन दंच कृतं व-  
 त्ससंप्राप्तं जन्मनः फलं नातः परतरं किंचिद्व्रतं सौभाग्यकारकं देहं तो शिवलोके तु भोगान् भुक्त्वा यथेप्सितान् ॥  
 इति व्रतार्कमार्गकृष्णासौभाग्यसुंदरी तृतीयाव्रतं । मार्गकृष्णचतुर्थी विशेषपत्रतानुकेः । तिथिपत्वेन गणेशपूजाव्रतं  
 संकष्टचतुर्थी विधानाकार्थम् । एवं मार्गशीर्षपंचम्यामपि विशेषकृत्याभावे पक्षद्वयगतासु सर्वासु पंचमीपुतिथिपत्वेन



शेषादयोनागाः पूज्याः उक्तं च शेषादीनां फणीनां च पंचम्यां पूजनं भवेदिति पंचमी सामान्यनिर्णयोक्तं अथ मार्गकृष्ण  
 पक्षादिसर्वासु पष्ठीपुसूर्यपष्ठीव्रतं भविष्योत्तरे ॥ कृष्णपक्षाप्रयत्नेन कृत्वानंकयथाविधिः मासिमार्ग  
 शिरस्यादावं शुभानिति पूजयेत् विधिवत्प्राश्रयगोमूत्रमनाहारो निशि स्वपेत् अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मान-  
 वः पौषेऽप्येवं सहस्रांशुभानुमंतमुशंति च वाजपेयफलं तस्य द्यूतं प्राश्य लभेन्नरः उशंति वदंतीत्यर्थः माघे दिवा क  
 रं नाम कृष्णपक्षां नियोजयेत् निशि पीत्वा तु गोमूत्रं गोमधं फलमश्नुते मार्तण्डफालगुणे मासि पूजयेद्भक्षयेत्तिलान्  
 राजसूयस्य यज्ञस्य फलं पुण्यमवाप्नुयात् चैत्रतुहंसनामानं कृष्णपक्षां प्रपूजयेत् शुक्लपुष्पं नरः प्राश्य हयमेध  
 फलं लभेत् वैशाखे कृष्णनामानं कृष्णपक्षां प्रपूजयेत् पीत्वा कुशोदकं पुण्यं जितक्रोधो जितेन्द्रियः माहाश्वमेध  
 यज्ञस्यैव न तेयफलं लभेत् ज्येष्ठे दिवस्पतिं पूज्य गवांशुगोदकं पिबेत् गवांकोटिप्रदानस्य निखिलं फलमाप्नुयात्  
 आषाढे त्वर्कनामानमिष्ट्वा प्राश्य च गोमयं प्रयात्यर्कं सलोकत्ववर्षाणां च शतं विभो श्रावणे यमनामानं पूजयित्वा  
 पयः पिबेत् वर्षाणामयुतं सांभ्रमे देते भास्करालये मासि भाद्रपदे पक्षां भास्करं नाम पूजयेत् प्राशनं पंचगव्यस्य  
 सर्वयज्ञफलं लभेत् मासि चाश्वयुजे पक्षां भगार्यं नाम पूजयेत् दूर्वांकुरसकृत् प्राश्य राजसूयफलं लभेत् कार्ति  
 के मासि पक्षां भगार्यं नाम पूजयेत् गोमूत्रमथ प्राणीयादश्वमेधफलं लभेत् वर्षीते भोजयेद्विप्रांन्सूर्यभक्तिसमै  
 न्वितान् पायसमधुसंयुक्तमाज्येन सुपरिप्लुतं शक्त्या हि रण्यवासां सिभक्त्या तेभ्यो निवेदयेत् सूर्याय गां च  
 कृष्णां च संप्रदात्पयस्विनीं वर्षमेकं च रेदे व नैरं रं त्यण्योनरः कृष्णपक्षां व्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु सर्व  
 पापविनिर्मुक्तः सर्वकामसमन्वितः मोदते सूर्यलोके तु स नरः शाश्वतीः समाः ॥

इति श्री भविष्योत्तरे मार्गादिकृष्णपष्ठीव्रतमार्गकृष्णसप्तम्यामप्येव व्रतकार्थसप्तम्याः सूर्यै देवत्ववर्द्धितिः

सप्तमीकृत्यं मार्गकृष्णाष्टम्यांकालभैरवोत्पत्तिः तस्यामुपवासादिकार्थं तदुक्तं काशीखण्डे ॥ मार्गशीर्षे  
सिताष्टम्यांकालभैरवसन्निधौ उपोष्यजागरं कुर्वन्सर्वपापैः प्रमुच्यते त्रिस्थलींसेतौ कृत्वा च विविधां पूजां  
महासभारविस्तरेः नरो मार्गसिताष्टम्यां वार्षिकं विघ्नमुत्तृजेत् आत्रिरासीरादालोकान्भीपयन्नखिलान्भी  
तितत्रैवोक्तेः नारदायेपि यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानुष्यजन्मनि तत्सर्वं विलयं याति कालभैरवदर्शनं अदिति  
अत्र पूजोपवासजागरणानि प्रधानानि एतेनोपोषणस्यांगभूतमर्घ्यमिह स्मृतं तथा जागरणं त्रौपूजायामचतु  
ष्टयमिति वचनादुपोषणस्यैव प्राधान्यमिति त्र्युक्तं वाक्यांतरं विरोधेनोपोषणस्यांगभूतमिति तस्योत्तरार्द्धेऽनुपगता इ  
धपूर्वविद्याग्राह्या कृष्णपक्षगतत्वादुद्रव्रतत्वाल्लव्यातिलाभाच्च यत्तु कैश्चिन्मध्याह्नस्याविर्भावकालत्वान्मध्या  
ह्नव्यापिनी ग्राह्येत्युक्तं तदुक्तं आविर्भावकालव्यापिन्याः कर्तव्यत्वेनातभिधानात् वस्तुतस्तु आविर्भावोपि न  
मध्याह्नेव मध्ये बहुकृत्याभिधानात् अतः सूर्यश्चास्तमुपागमदित्यभिधानात् अस्यामेवाष्टम्यामनघाष्टमीव्रतं  
हेमाद्रौ भविष्ये कृष्णाष्टम्यां मार्गशीर्षे द्वादश्यां पत्यं दर्भनिर्मितं अनघं चानवदं च बहुपुत्रैः समन्वितं स्थापयित्वा शुभेदे-  
शे गोमयेनानुलेपिते पूजयेदिति शेषः इदं व्रतं वर्षमात्रं कर्तव्यं इत्यनघाष्टमीव्रतं इयं मार्गकृष्णाष्टमी लक्ष्मीकल्पा  
दिः कल्पादिकृत्यश्चाब्दानाद्यक्षयफलं भवतीत्युक्तेः अस्यामेवाष्टम्यां शैवव्रतारं भो भविष्यपुराणे कृष्णाष्टम्यां प्रय-  
त्नेन कृत्वानक्तं प्रयत्नतः मासिमार्गशिरेशं करं देवसर्चयेत् पीत्वा शस्त्याच गोमूत्रमनाहारं निशि स्वयेत् अत्रिरा  
त्रस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् एवं पौर्णमासीं पूज्य शंभुमीशानमीश्वरं कृष्णाष्टम्यां धृतं प्राश्य वाजपेयफलं भवेत् माघे  
महेश्वरं देवं कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् निशि पीत्वा च गोमूत्रं गोमेधफलमश्नुते फाल्गुने च महोदयं संपूज्य प्राशयेत् तिलात्  
सजसूयस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् चैत्रवस्थां शुभानामानं कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् यवांश्च भर्जितान् प्राश्य सोऽश्वमेधं फ

ललभेत् वेशाखेशिवनामानपूजयित्वा प्रयत्नतः रात्रौ कुशादं कपोत्वासर्वमधफलं लभेत् ज्येष्ठपशुपतिपूज्यं  
 गवांशुगोदकपिवित् गवांकोटिप्रदानस्य यत्फलं तदवाप्नुयात् आषाढे चोग्रनामानं मिष्टान्नाशयचगोमयं वषो-  
 णाचशतसाग्रशिवलोकमहीयते श्रावणे मासि पूजार्कं प्राशयेन्नाशिगोरसं गोसवस्य तु यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मा-  
 नवः त्रियंबकभाद्रपदे कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् संप्राश्य विल्वपत्रं च वाजपेयफलं लभेत् मासि चाश्वयुजे प्रोक्तं प्रा-  
 शनं तद्दुल्लोकं नान्दोमैश्वर्यं हवं पुंडरीकफलं लभेत् मासे तु कार्तिकेष्टम्यामीशानाख्यं प्रपूजयेत् पंचगव्यसंकु-  
 ल्यां च पाचयन्ना फलं लभेत् वर्षति भोजयेद्द्विप्राश्न शिवभक्तिपरायणान् पायसं मधुसंयुक्तं घृतं न सुपरिष्कृतं निवेदये-  
 त् तुरद्राय कृष्णांगं सुपयस्विनीं वर्षमेकं तथा कुट्यां त्रैरतयेण दोनरः कृष्णाष्टमी व्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु सर्व-  
 पापविनिर्मुक्तः सर्वथैव समन्वितः च सच्छिष्यपुण्ये निरत्यं न चेहायाति नाकतः ॥ तदेतयोः पञ्चष्टमी सूर्यव्रतयोः कृत्वानं  
 कर्मिणि नक्तं व्रतं सकल्पयेत्यर्थः न तु नक्तं भोजनानंतरं रात्रौ वैष्णवपूजेति बोद्धव्यं एवं पौर्णमिपि प्राशनं तदनुंतरं  
 मनाहारं तथा तिदिश्यते एवं मासांतरेष्वपि विहितं द्रव्यविशेषं निशि प्राशयानाहारं स्वपेत् यत्रापि विविदिष्यति  
 धिनिशाचनश्रुतं तत्रापि मासकृष्णाष्टम्यानि श्येचति बोध्यं पूर्वापरं संशोतु तदेतयोर्व्रतयोः प्रतिमासं प्राशनं  
 फलं राणीत्या सर्वत्सरे फलं चाधिकारविशेषणमिति समजसंमिति केचित् अन्ये तु तत्प्रयोगमध्ये समानात्तल्लघु-  
 तात्पर्यं कतया प्रकरणप्रयुक्तार्थयोर्जीवनेत्यत आस्तु अत्र तु फलं श्रुतैरविशेषादधिकारसंबंधे प्रयोगापेक्षेत्येत्या-  
 परं प्रयुक्तं युपजाविति मिति न गुणफलं रीतिः किं नु प्रतिमासं मन्वत्सरयोः फलश्रुतेरविशेषात्प्राप्तिरयोगभेदः इच्छाभे-  
 दाच्चानुष्ठानव्यवस्थेति ॥ इति भाविष्योत्तरां कं मार्गादिशैवाष्टमी व्रतं मार्गकृष्णवम्यां  
 कृत्यविशेषाभावोत्सामान्यनिर्णयोक्तं विधेयमिति मार्गकृष्णैकादशी च त्रयस्त्रास्या - महाभारते ॥ अर्जन

ब्र० र०  
मार्ग०  
॥ ५ ॥

उवाच । एकदश्युपवासस्य न के भक्तस्यैव तथा । एकभक्तव्रतस्यापि फलं ब्रूहि जनार्दन । हे मते वैव  
संप्राप्तिमाप्तिमगिरितया ॥ कृष्णपक्षे तत्र पार्थ एकादश्यामुपोषणात् । न कै चैव तत्राज्ञाय दशम्यां नियतः सदादि-  
वसत्याष्टमे भागे मदभिमतदिवाकरे । दशम्या च भक्तैश्च शुचिः शतोद्द्वन्द्वतः ॥ इत्येतत् । प्रभाते संजाते नियमं तु व्रतस्य च  
मध्याह्नचेततः पार्थ स्नानं शुचिर्माहितः । स्वगृहे ज्वघमस्नानं वापि कुपे पुमध्यम् ॥ उत्तरपुण्ड्रारिण्यां तु नदीनामुत्त-  
मान्तम् । नदीनां ब्राह्मणेयतडा गक्षात्रयादकम् । वैश्यकुपगतताये च । गृहपात्रेषु शुद्धकः ॥ क्रोधलोभोपरि  
त्यज्य मिथ्यावादतयैव च । अधर्मानदाकुर्वते पासां परित्यजेत् ॥ अर्थजयेत्तद्दिने पार्थ निद्राहंकारमैथुनं । अधर्मशा-  
स्त्रविरोधेन तादृशिनगमयस्सदा । कश्च पूजयित्वा तु नेवेयं भक्तिपूर्वकम् ॥ यामर्गमालीयतथा धूपं दाप्यैव प्रदापयेत् ॥ शु-  
ब्राजारणकाख्यकथां श्रुत्वा हरिः प्रिया । विप्रभ्यां दिक्षिणदत्त्वा प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥ यथाशुक्ला तथा कृष्णाभिर्द्वे-  
वनकारयेत् । विकल्पयदिकुर्वीत विष्टाया जायते किमिदम् । एवयं कुरुते पार्थ शृणु तस्यापि यत्फलम् । वासाण्यस्यां  
स्थितिः पार्थ पष्ठिवपसहस्रकैः । एकादश्युपवासस्य कलानां हतिपोडशी । वैधृत्या मपि दानस्य लक्षमेकं तु यत्फलम्  
संक्रांतौ यदि दानानि लक्षसंख्यानि पाडव । एकादश्युपवासस्य कलानां हतिपोडशी । प्रभासे चैव यत्पुण्यं  
सोमपवसहस्रके । एकादश्युपवासस्य कलानां हतिपोडशी । कुरु क्षेत्रं च यत्पुण्यं रविलक्षग्रहं स्मृतं । एकाद-  
श्युपवासस्य कलानां हतिपोडशी । वेशास्वीकांतको माघास्नाने दाने कृते यदि । एकादश्युपवासस्य कलानां ह-  
तिपोडशी । यदिलक्षग्रहस्य भुनोक्तैश्च दिनानि । एकादश्युपवासस्य कलानां हतिपोडशी । गंगासरस्व-  
तीसयतनया स्नानदानकं । एकादश्युपवासस्य कलानां हतिपोडशी । तद्योगशतदानानि न पूजनं च भावं ना । एत-  
द्भूतसमपुण्यं न भूतनभविष्यति । गोसहस्रं यत्पुण्यं वददगपारणे । तस्माद्देशं गुणेषु ऋषिपंडव-ब्र-

कन्यादशगुणाविद्यालभतेनात्र संशयः विद्यादशगुणचान्नयाददाति बुभुक्षिते ॥  
 भूमिदूनेन तृप्यति स्वगत्याः पितृदेवताः ॥  
 अश्वमेधसहस्रणनरमधनतत्फलम् नरमेधसहस्राणिकेदारोदकपानतः ॥  
 केदारमुदकं पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥ तथैवैकादशपुण्यागर्जवा  
 सुभयकरी ॥ एवं त्वमयाख्यातं यत्सुरैरपि दुर्लभम् ॥ पुण्यसंख्यां न जानामि यत्त्वं पृच्छसि पाण्डव ॥ इतस्त्यचाधि  
 पुण्यस्यात् ॥ नक्तभोजनतो न धनकस्य चार्धपुण्यं स्यादेकभक्तैतथैव च ॥ तेनरा पुण्यकर्माणो ये तो भक्त्या प्रकुर्वते  
 अर्जुन उवाच ॥ उत्पन्ना सा कथं देव कथं पुण्याधिका शुभा ॥ कथं देव पवित्राच कथं देव तव प्रिया ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥  
 एकदशी यदा पार्यभा नुवारि प्रजायते ॥ अश्वमेधसमं पुण्यं कोटिहं त्या विनश्यति ॥ पुरासत्य युगस्यादौ मुरोनामा सदा  
 नवः ॥ महाघोरमहारेद्रः सर्वदेवभयंकरः ॥ बलादुत्थापितस्तननिजस्थानात्पुरंदरः ॥ आदित्याग्रहा सर्वे वा  
 युः प्रसृज्यते ॥ नैव त्रतिष्ठति तस्तत्र देवानां कश्चिदंजुन ॥ देवता निजिता सर्वस्ते नो भ्रणदुरात्मना ॥ देवतास्ता  
 गताः सर्वो यत्र देवो महेश्वरः ॥ उपायत्राहि नो देव स्वर्गाणां मधका गतिः ॥ इश्वर उवाच ॥ गच्छतु देवताः सर्वे यत्र देवो  
 जनादनः ॥ शरणगतं देवानां तत्राण परायणः ॥ इशम्य वचनं श्रुत्वा गताः सर्वे सर्वा सवा ॥ १७ ॥ त्रिदशास्तत्र संतस्थु  
 यत्र देवो जनादनः ॥ तत्र वसुजगन्नाथ प्रसुप्त जलमध्यगः ॥ जलमध्यमहो यो गदि वदेव जगत्पतिः ॥ इन्द्र उवाच ॥  
 नमस्ते देव देवेश महामुसविमर्दन ॥ दत्तारपुडरीकाक्षत्राहिनीमधुसूदन ॥ त्रिदश आगता सर्वे भयार्चाः पुरुषोत्तम  
 रत्नो देव देवेश वंगतिः सर्वदेहिनाम् ॥ देवाः सर्वजगन्नाथ भयात्तास्त्वां समागताः ॥ शरणं भवदेवेश देवानां तु भवान् ॥

ब्र० रं०  
मार्ग०  
॥ ६ ॥

[illegible]

प्रमुहं सहरिदृष्टदानवैन्द्रः प्रहर्षितः सुतोमयाहरिर्दृष्टः प्रविष्टः संकटे कुयः ॥ मारया मिनसं देहोदानवानां भयं करुनि  
 गताः कन्यका तस्य शरीरा न्माधवस्य च । तेजस्विनी च शोभा दद्यादिव्यं प्रहरणायुधाः ॥ विष्णोस्तेजः समुद्रतामहाबलः  
 पुरा क्रमाः ॥ तया संमोहितो दैत्यो मुरोनामिति पांडवः ॥ युद्धं कृतं तया तेन दानवैर्द्रेण कंक्षितः ॥ सा कन्या युद्धततदा कोपा  
 दारुणलोचना । तस्याः कोपेन कौतये भस्मीभूतः स दानवा बहवो दानवास्तत्र सवधुसपरिग्रहाः निहते दानवे तत्वरणे देव  
 प्रवोधि तः पतितं दानवं दृष्ट्वा हृषिर्विस्मयमगताः केनायं निहतो दैत्यः अत्युग्रो मम वैरकृत् ॥ अत्यद्भुतं कृतं कर्म मम कौतूह  
 लं परं न देवो न च गंधर्वो योजघाननुदानवं स विस्मयो हरिर्जातो वा गुवाचा शरीरिणी ॥ मया विनिहतो दैत्यः सर्व  
 देवभयंकरः ॥ देवाश्च भयभीताः श्रयेन स्वर्गाग्निरुक्ताः ॥ हरिं प्रसुतं दृष्ट्वा तु दैत्या न्दृष्ट्वा मम दोषतान् ॥ ॥ गताश्च शरणं  
 सर्वे दृष्ट्वा दैत्यं निपातितः ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हरिं वचनमब्रवीत् ॥ निहतो दानवो दृष्टः सर्वदेवभयंकरः ॥ अहं च निजि  
 तस्तेन कथं सोऽपि निपातितः ॥ विष्णोस्तद्वचनं श्रुत्वा वाचा वचनमब्रवीत् ॥ एकादशी ह्यहं देवसर्वपापभयं करी ॥ क्षीयसा  
 प्राहरिदृष्ट्वा प्रहृष्टदानवे ध्वं ॥ त्रिलोकेषु भयं कुप्यार्यो दुःसुग्रथैः प्रदन्निवः ॥ मया कुपिता या देवा किमर्थं तव प्रभो ॥ न मम को  
 पेन देवैरात्रैः लेप्सं विलस्रं व्रजेत् ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तुष्टो हंतव देवैः शिवां छितं च ददामि ते ॥ अत्यद्भुतं कृतं भग्रे उपकार  
 स्वयानघे ॥ निहतं दानवं दृष्ट्वा संतुष्टाः सर्वदेवताः ॥ प्रब्रूहि तं वरं भद्रं ये ते मनसि व्रते ॥ ददाम्यहं न संदेहो यद्देवैरपि दु  
 ह्खममः ॥ एकादशुवाच ॥ जरा तत्र ये पुद्गे देशं संचरामि ह सुव्रतः ॥ अहतव प्रिया शक्तिस्तादृशी कुरु मां प्रभो ॥ अहं तिथि  
 प्रधानोऽस्य सर्वविघ्नविनाशिनी ॥ सर्वपापक्षय करी ह्यायुर्बलविवाह्वनी ॥ उपोष्य मां च ये भक्तास्तव भक्तिपरायणाः  
 सर्वसिद्धिर्भवेत्ते पाशादितुष्टोऽसि मे प्रभो ॥ उपवासेन यत्पुण्यं तस्यार्द्धं न कर्तुं भोजनं ॥ न कं ह्यार्धेन पुण्येन एकं भक्तं विशि  
 ष्यते ॥ दिवसस्याष्टमे भूमे मंदो भूते दिवा करे ॥ इति तं न कामित्याहुर्न तं निशि भोजनं ॥ इदं दामि विष्णु वं स्थानं कल्पः

कोटिशतास्यपि ॥ ५ ॥ गर्भवासान्भवतितादृशमेफलं भो ॥ श्रीभोगवानुवाच ॥ अयं वदसि कल्याणितत्सर्वं वै भवि-  
 प्यति ॥ धर्मधिकांममोक्षाणां सिद्धिं प्राप्स्यतिमानवाः ॥ मममक्ताश्च ये लोकास्तव भक्तस्तथापि च ॥ चतुर्गुणैर्विदुष्य-  
 तास्त्रिपुलकेषु वै पुंशः ॥ अतंच भक्तमहमन्ये एकादश्यां ब्रतोऽसि यत् ॥ मममूजां करिष्यति एकादश्यां संशयः ॥ सर्वतिथ्यु-  
 त्तमा च त्वं मत्प्रसीदाद्भविष्यसि ॥ एवमुक्ता ततः सा तु तत्रैवांतरधीयता ॥ पुरा कौटभिके देशे कर्णिकानगरे तमे ॥ कर्णसेतु-  
 हिरान्जयिन्येव सद्गद्गि सत्यज्ज्ञानं बोधालैः क्षान्तिर्यैः ॥ ६ ॥ अथैश्वर्यानुमोदितः ॥ ननु भिक्षनदारिद्र्यं रात्रिं तास्मिन् स्थि-  
 तेषु भो ॥ ७ ॥ ऐस्यकुश्यानां पुत्री विधवा च जनविद्यते ॥ पुत्रदुःखापिताकुपितं पश्यति च कुत्रचित् ॥ एतादृशं महाराजै प्र-  
 जाः शासति च भो ॥ धनहीनो हि ज्ञः कोपि क्षुत्क्षोभो विपदांशतः ॥ कुटुंबभरणे शक्तेः ॥ कच्छंतदनुवर्तते ॥ सुदामानामपि प्र-  
 पिभार्यासां धीचतस्समाः भर्तुः ॥ शुश्रूषणे स की सदा चारे गृहस्थश्च ॥ रहः प्रच्छति भार्चारं ॥ म्लायतीव दनेन सा ॥ स्वा-  
 मिन्प्रापे कृते पूर्वधनहीनस्तु जायते ॥ धर्महीने धनं नास्ति धनहीनो न कियान हि ॥ तस्मात्केनाप्युपायेन धर्मस्य जननं कुरु-  
 एतस्मिन् नरपार्थ ॥ देवर्षिः समुप्रागतः ॥ दंष्ट्रतीजल्यितौ तत्र मधुपर्कविश्रादरत् ॥ आर्सेनेति ठभो स्वाभिस्तद्विजातिरे-  
 भापत ॥ अद्य मे सफलं जन्म आद्य मे सफलः ॥ क्रिया ॥ अद्य मे सफलं सर्वभवादां शैनेन च ॥ अस्मिन्पुरे नु हरेस्वामिन्सर्व-  
 वै सुखिनो जन्म ॥ अहं तु धनहीनस्तु ॥ लहदुःखेन पीडितः ॥ कथयस्व प्रसादेन धनं दद्या भवितास्मि च ॥ धनहीनस्य  
 लोके स्मिन् ॥ ननु या सर्वे मनोरथाः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं द्विजंत नारदो ब्रवीत् ॥ ८ ॥ नारद उवाच ॥ ९ ॥ मार्गशीर्षे सिते पु-  
 शोऽप्यर्चिर्नाम जन्म ॥ तद्गुणैः तदुपोषणं मात्रेण धुना ॥ व्योजयितुं धुनं ॥ तथा पापापानि नश्युति एतत्सत्यं वचो भो ॥ सर्वसौ-  
 सुयकरेन्दुणां हरिवासरखजन्म ॥ गते तु नारदे द्रष्टुं श्राद्धं कृत्वा प्रयत्नतः ॥ स्वयमेवाश्रयातास्मिन् नवात्सीदद्विजमादिरे ॥ भोगा-  
 न्मन्त्रिपुलकं मुखागतौ वै हरिसान्निध्यौ ॥ एतस्मात्कारुणात्पार्थ कर्तव्यो हरिवासरः ॥ अतरे नैव कर्तव्यं समस्तव्रतकारिभिः





प्रताभयेताः तासासायनरुः सम्यगृहत्वातिथिमंशुचिः ॥ एकादशीमार्गकृष्णानाम्नावेतरणीशुभाः सावतेनसदः  
 कार्योवर्षेनकोपवासिताः ॥ मध्यह्नेतु नरः स्नात्वातिथ्यानिर्वृत्यसदिक्रियाः ॥ पुरात्रोसुरमिमादायकृष्णसर्वोयथिवि  
 धिः ॥ पूर्वस्यासाविधातव्याकृष्णगोभैतलेशभेः ॥ अग्रपादौसमरभ्यपश्चात्पादद्वयवधिः ॥ गोपुच्छतुसमासाधिकृत्य  
 द्वापितुतर्पणे ॥ पितापितामहश्चैवतथैवप्रपितामहः ॥ मातापितामहश्चैवतथैवप्रपितामही ॥ मातामहस्तुपिता-  
 चग्रमातामहकादयः ॥ तेसर्वेमेप्रग्रहंतुगोपुच्छदकतर्पणं ॥ पितामाताचभार्य्याचभागिनीद्विहितापतिः ॥ पितृज्वसा  
 मातृज्वसासप्तगोत्राणितर्पयेत् ॥ ततः पूजाप्रकर्तव्याशास्त्रदृष्टाविधानतः ॥ गोत्रैवश्रद्धयायुक्तश्चंदननानुलेपयेत्  
 गंधतोयेनचरणौशृंगेप्रक्षाल्यभक्तितः ॥ ततोनूपूजयेद्भक्त्यापुष्पगंधानुलेपनैः ॥ मंत्रैःपुराणसंप्रकैर्यथास्थानं  
 मयाविधिः ॥ ॥ अथगोपूजा ॥ गोत्रअग्रपादभिर्यानमः ॥ इत्यादिपूजाक्रमोगोदानुप्रयोगेज्ञेयः ॥ इत्यभ्युज्ज्वेत  
 पुषाद्यादीन्प्राक्षिपेच्छुद्धमानसः ॥ पश्चात्प्रदापयेद्धूपं ॥ गोधूपःप्रतिगृह्यतां ॥ अग्निपुत्रादिकुघोरान्दाव  
 त्तरेणीतया ॥ प्रसादतेतरिरियासिमोगेमातरेतनमोनमः ॥ सुखेनतीयतेग्रहमा ॥ हृदवैतरिणीधुवः ॥ यस्मादि  
 कादशीकृतातस्माद्वैतरिणीरुच्यता ॥ आनंदकृत्सर्वलोकेदेवानाचसदाप्रिया ॥ गौस्वप्राहिजगत्वाथेदीपोयत्रतिगृह्यता  
 आछादनंगवेदद्यात्सम्यक्शुद्धसुनिर्मलः ॥ सुरभीवस्त्रदानेनप्रीयतापरमेश्वरः ॥ मार्गशीर्षादिकेभस्मयायावत्मास्तुवष्ट  
 ये ॥ अन्यमासचतुर्काहियावकाशनमेवच ॥ नैवेद्याहिभयादंसुरभिप्रतिगृह्यतां ॥ द्वितियंगुरवेदद्यात्तृतीयस्वयमेवच  
 यावन्मासप्रकुर्वतिमासद्वादशकंनतः ॥ दद्यापनंततः कृत्या ॥ तृणसंवत्सरतथा ॥ शय्यांसतलिकाकृत्वांदपत्याः परिधा  
 तकां ॥ सवस्त्राकृष्णवर्णां तु ॥ धेतुः कार्यपियास्विनी ॥ सौवर्णासुरभिकृत्वास्थापयेत्तूलकोपरि ॥ ततस्तांपूजयेन्मंत्रैः पू  
 र्वैर्भक्तिंसंयुतः ॥ ततस्तांगुरवेदद्यात्सर्वदत्त्वाक्षमापयेत् ॥ यमद्वारमहाघोरघोरवैतरिणीनदी ॥ तांतनुकामोद



गौरिपुत्रसुखावाप्तिजायतनानि स्थिताः गौरिप्रीत्यर्थमेवादौ स्त्रीभिर्यत्किमुततपः ॥ गौरितपः  
 यस्याः सुखकरपरः पतिपुत्रसुखावाप्तिजायतनानि स्थिताः गौरिप्रीत्यर्थमेवादौ स्त्रीभिर्यत्किमुततपः ॥ गौरितपः  
 इतिरुपातस्मात्तत्रतुरामः तस्मात्स्त्रीभिस्तपोभिश्चतपोपणीयाशिवाप्रियाः ॥ श्रीदामार्गिशरेमासिह्यमावास्यां शु  
 भादिने गृह्यायात्रयमतत्रदत्तधावनपुर्वकः उपवासिस्वनेकस्थगौरेशोप्रतियेमुदाः ॥ इशाद्वागहरेद्विकरिष्यहव्रत  
 तव पतिपुत्रसुखावाप्तिजायतनानि स्थिताः गौरिप्रीत्यर्थमेवादौ स्त्रीभिर्यत्किमुततपः ॥ गौरितपः  
 ततोद्याह्रस्वागारामहश्चरः ॥ अहदवत्रोतिदंकेतुमिच्छामि शीर्ष्यते ॥ तर्थाज्ञायामहोदेवतत्रनिर्वहणकुलुक्कवतिमयः  
 गृह्यत्वध्याण्यवतुवाडिशः गृहमागत्य पूजायामुपहारान्प्रकल्पयेत् शिवाल्यतौगत्वा शिवसंपूजयेत्सुधीः गौरिमभ्यर्च्य  
 शतपश्चाद्वाधिनायनस्तच्छृणु पावतातुर्ततः पादौ ज्ञान्वोहैमवतीति च ॥ १ ॥ अथ योरां विकल्पेवगुह्यगिरिशवल्लभे नाम्निगः  
 भिरनाभातिचापणित्यदरेपुनः महादेवोतिहृदयकठश्राकंठकामिनी ॥ मुखं वर्णमुखमातेनिलकोटलोकमोहनां मेनि  
 काकिंक्षुरत्नातिशिरस्यचयत्ततः दक्षिणेणपः ॥ २ ॥ अथ योरां विकल्पेवगुह्यगिरिशवल्लभे नाम्निगः  
 फलनाध्यततोद्याह्रस्वावादेवोमहेश्वरी ॥ ३ ॥ अथ योरां विकल्पेवगुह्यगिरिशवल्लभे नाम्निगः  
 निवेशयत् ॥ ४ ॥ अथ योरां विकल्पेवगुह्यगिरिशवल्लभे नाम्निगः  
 तारात्रिजगणसमन्विता ॥ ५ ॥ अथ योरां विकल्पेवगुह्यगिरिशवल्लभे नाम्निगः  
 एकातेनगुडान्नाद्यैः पूणीपूजाफलप्रदानं ॥ ६ ॥ अथ योरां विकल्पेवगुह्यगिरिशवल्लभे नाम्निगः  
 धातुजं तस्योपरिगतदोषंभ्रामयान्निशिनाम ॥ ७ ॥ अथ योरां विकल्पेवगुह्यगिरिशवल्लभे नाम्निगः  
 वदकुप्यवर्ककाः ककाः तावपुस्तोत्कण्ठान्यमिदमवादरात्प्रभो ॥ ८ ॥ अतिष्ठतेचिदिनगाविहंगाथारुलोचने तदाकर्ण  
 नमात्रणसोभाभ्यव्रजतिस्त्रियः ॥ ९ ॥ अतएतद्व्रतं नारोपश्चादुत्थापयेच्चतानातिथिमेकांसमाप्येवंदंप्रतीभोज्यशक्तिः

परिधायाऽप्यलंकृत्य ॥ १ ॥ वासोभिर्भूषणजनः ॥ १ ॥ माल्यैः सुगंधैर्विविधैः ॥ १ ॥ फलेः सिद्धैः कुंकुमेः ॥ १ ॥ संतोष्य समनुज्ञा  
पुष्पैः सुभूषितवधुभिः ॥ १ ॥ एवद्वितीयवपत्रातपत्रभूतिश्रुतं ॥ १ ॥ वैष्वक्क्रमादेवद्वितीयदिपुचाचरेत् ॥ १ ॥ एवं योडा  
शिवपारिकृत्याचवतुहसर ॥ १ ॥ प्रदद्यात्तुधापनकुर्याद्व्रतसंपूर्तहेतवे ॥ १ ॥ मांशे शोषेऽप्यसंप्राप्तिमांसगोशिश्वगप्रिये ॥ १ ॥  
जमास्यादिनेभ्यो नम्र्यद्यष्टदपत्तौ ॥ १ ॥ मध्याह्ने हृदले पद्ममोर्नानारिः ॥ १ ॥ समर्चयत् ॥ १ ॥ मधोक्तेन विधानेन पुष्पधूपा  
दिभिस्तथा ॥ १ ॥ सोर्हो लिकाभिः कासारैः ॥ १ ॥ पुष्पैः पूष्यथा मिनिः ॥ १ ॥ पायसेन घृतैनां पिशंकरा मोदकैस्तथा ॥ १ ॥ पूरायि  
त्वाष्टसंख्याकान्धातुं मृण्मयसंपुतान् ॥ १ ॥ दंपतीभोजयित्वा नृतेभ्यो दद्यात्तथा विधिः ॥ १ ॥ अलंकृत्य यथाशक्त्या गौरिमिश्राय  
तामिति ॥ १ ॥ गुरवे दक्षिणे पता ॥ १ ॥ गोरकनैकानिमता ॥ १ ॥ दद्यात् ॥ १ ॥ देवसंवयसां ॥ १ ॥ संवत्सविंशदक्षिणां ॥ १ ॥ अत्र न्यान्य  
पिष्यथो शक्तिः ॥ १ ॥ दद्याद्दानानि भोभिनी ॥ १ ॥ दद्यात्तथा दिष्टमलोकैर्तेजिह्वं द्विजन्मने ॥ १ ॥ अत्रापुल्यमुपयोद्वात्वा संपरस्व  
पिचमुदरी ॥ १ ॥ पांडुशठिद्वत्रतमिदं कुर्याद्वपणभक्तिः ॥ १ ॥ गौरितपो व्रतमिदं योऽकरति ॥ १ ॥ हभामिनी ॥ १ ॥ बोलेययो  
वनकालिवाक्कवाहरप्रिया ॥ १ ॥ क्षम्याः सोभाग्यमतुलधनं धन्यं सुतां ॥ १ ॥ न्वतः ॥ १ ॥ क्षम्यां अंपराधिदिति ॥ १ ॥ शपः  
भवदव्याहृतं स्वर्ग्यमनुसारेण नमस्तथा ॥ १ ॥ दुष्कृभमानपुजनं तत्रापि द्विजन्मतो सदाचारं परस्वचतुर्वापि च विशिष्यते  
एव वारवयया लोकरुतव्रतमुत्तमं ॥ १ ॥ मातापित्रोः प्रियचापि प्राप्नुयाच्छुद्धवंशतो ॥ १ ॥ निमलं जन्म नो वापि मनसश्चा  
पि संपदः ॥ १ ॥ लभतु शुभतजश्रपतपुत्रसमन्विता ॥ १ ॥ इह भोगान् यथाकामं भुक्त्वा स्वर्गमवाप्नुयात् ॥ १ ॥ इत्यगिरो वनेन  
माचपुराणत्राकगौरातपो व्रतामिदं विदधे यच्छु ॥ १ ॥ तस्यैव प्रभावः शतं ॥ १ ॥ मुलं महिराज्यं सोऽख्यचसवमतुलं पतिपुत्रयुक्तं  
द्वतिसुतसाहस्रं गौरातपो व्रत ॥ १ ॥ इदमेव महानांपरजाभिधं कालिकोपुराणे ॥ १ ॥  
महाव्रतमथावश्यं यनारहितं तत्पदं ॥ १ ॥ सुरासुरमुनीनां तु दुर्लभं तद्विधिं शृणु ॥ १ ॥ पर्वण्यां श्वयुजस्य

॥ १ ॥ ०११  
॥ १ ॥ ०१०  
॥ १ ॥ ०१०

तेषां येषां च धृतास्तु न कर्तुं न ज्ञातुं न बुद्ध्वा तदादत्तं च क्षयान्वितं ॥ १॥ अथ युज्यश्च द्विर्मासः ॥ २॥ सकांतिकस्तस्य तैवेव  
 द्रकांतिकमासस्य तैर्मागमायामित्यर्थः ॥ ३॥ एकैव मिश्रसः ॥ श्वेदयतं शुचिभूत्वा विवृज्यं दत्तं धावतं ॥ भुक्त्वा चैतन्म  
 हादवनत्वाभक्तिपुताव्रता ॥ अहदवव्रतामदकृतुमिच्छाभिशाश्वतं तवाज्ञायामहादेव तत्र निर्वहणं कुरु ॥ ४॥ उक्तैर्वा नियमै  
 र्गृह्यैव पापियेव तु पादरातिथिः प्रतिपदाद्यास्तु पारयिष्याम्यनुत्तमाः ॥ ततो मार्गेशिरेमासि प्रतिपद्य परे ह निउपावसेदुक्तं  
 पञ्चमहादिवस्मरन्मुहुः ॥ महादेवस्मरन्विप्राश्च भस्मरन्विग्रहान् ॥ पौडशाष्टोतदं देवादं पत्न्यांश्च निमंत्रयेत् ॥ आभ्य  
 च गृहगत्वा महादेवस्मरन्क्षिता ॥ शुचिर्वस्त्रास्तु तानि राहारे निश्चिपेत् ॥ अर्घ्यं देसहस्रांशोः स्नात्वा चाद्रा पदी  
 पकान् ॥ नैव चास्नापनाद्यर्चाद्यगच्छेच्छिवालयः ॥ स्नापयेत्पवित्रं गव्यं न घृतं न दज्जतरं ॥ मधुना यथा दध्ना भूयश्च पुपयसात  
 थारसेन यथैव खंडेन फले ॥ अस्त्रं पर्यैतु नैः तिलं वुनतं ॥ अस्त्राप्यं पशचादुष्णेन वारिणा ॥ लेपयेदथ तं पशचात्कपूरगुरुचंदनै  
 र्वा ॥ एव संपूज्य तं मत्स्याहं मन्यस्य व्रजं हृहं ॥ हैमसुवर्णपुष्पैः ॥ नांतां फलैश्च संपूज्य दद्यात्तैव च मेव हि ॥ ५॥ गृहे गत्वा यथा  
 न्यायं हि रण्यरेतसं विभुं ॥ जतिवदसं मादाय तं पर्यैतिलं सार्पिणा ॥ ६॥ अतिनश्च तं चाचार्या मिथुना निचभोजयेत् ॥ हेम  
 वस्त्रादिदानं नैयथा शस्यं तनुदापयेत् ॥ आरभ्यैव गणधिकुल्यादरिद्रो वा यथैव श्रुः ॥ ७॥ वित्तसाभार्यतश्च वप्रतिमासं  
 तु कारयेत् ॥ एव विस्मृतान् सवांस्तसाहं वधुजनैः स्वयं ॥ पीत्वा दीपं च गव्यं तु ह्यैर्भुजं तं वांग्यतः ॥ यत्किंचिदतदुद्दिष्टं  
 हादवमुदायेत् ॥ द्वितीयेन्दु द्वितीयात् पूजयेत्स्वाकां च वाधिः ॥ आदत्तं तं तिथिचैर्वा मार्गमासेततः पुरः ॥ ८॥ पूर्ववत्संस्त्य  
 जत्पापं प्रत्यन्देवमाचरेत् ॥ दर्शनं कर्त्तुं तं यद्युपैवासादतिप्रथमवर्षे ॥ प्रतिपदि न कं द्वितीयायां मपवासादिति द्वितीब्दे  
 दत्तयेन्दु द्वितीयायां न क ॥ तृतीयां मुपवासे ॥ एव शेषेषु वर्षेषु ॥ ९॥ कृत्वेव षोडशे पूर्णेश्वरं मार्गमासेततः पुरः ॥ १०॥ पूर्ववत्संस्त्य  
 क्यामुदय इत्यर्थः ॥ पूर्ववदेव मभ्यर्च्य कशरात्रं समपयेत् ॥ महादेवार्थं गादद्याद्दक्षितं यद्विजाय च ॥ हेमशृंगोकांस्त्य

दोहांसिघटांकांस्यदोहना ॥ शिवेन्नतधरांस्त्रिप्रान्सहाचार्योऽश्रितोऽशुऽसंभोज्यहेमवस्त्राद्यैश्च शक्त्यातुदक्षिणां  
 छत्रोपानहकुंभांश्चंदद्यात्तेभ्यः ॥ यत्पृथक् ॥ भोजयित्वाविसृज्यैवं मिथुनानितुषोडशः ॥ ब्राह्मणांश्च यथा शक्त्याभोज्य  
 धेहद्विपारगान् ॥ एवमहांद्वितंचेतद्वह्नशोऽप्यधमर्षणः ॥ धर्म्यमायुः प्रदंनित्यंरूपसौभाग्यदं परः ॥ स्त्रीपुंसोश्चैवनिदिष्ट  
 व्रतमेतत्पुरातनं ॥ विधिनेतव्यकृतव्यभवेद्यसधवायदि ॥ उपोष्यप्रतिमासंतुजीतवंधुभिः सह ॥ एकद्विविचतुष्या  
 दिसंभेष्यवदेपुशक्तिः ॥ अत्रेतिचंचूर्वाणांप्रारंभविधिमाचुरेत ॥ अथारवधेवैकश्रुदसमाहेस्ततोभवेतः ॥ सोपित  
 त्फलमाप्नोतिव्रतारंभप्रभावतः ॥ वाचकाः आवाचकाः अथैव श्रौतारंश्चव्रतस्यये ॥ भवंतिपुण्यसंयुक्तास्तत्पदाभिमुखा  
 इत्येते ॥ इति कालिकापुराणे ॥ १४४ ॥ महाव्रतापरनामधेयगौरितपोव्रतमः ॥ हेमद्रौत्रोक्तम् ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥  
 ॥ अयंमार्गशुक्लप्रतिपदायांधनव्रतं ॥ अथमार्गसिताधायांधनव्रतमनुत्तमं ॥ १४७ ॥ नक्तंविष्णुवचनंहोमः  
 सौवर्णाहितमुक्तं ॥ १४८ ॥ सुक्वस्त्रयुगाच्छ्रद्धां द्विजायप्रतिपादयेत् ॥ एवं कृत्वा धनैर्धान्यैः समृद्धोजायतेभुवि ॥ बहूनादग्ध  
 पांपस्नुविष्णुलोकंहीयतद्वति ॥ १४९ ॥ मार्गशुक्लद्वितीयायां श्राद्धं पितृपूजनं च ॥ आरोग्यं लभते चापि पुत्रपौ  
 त्वं स मन्वितः ॥ १५० ॥ मार्गशुक्लतृतीयायां श्राद्धं नृपितृपूजनमिति ॥ मार्गशुक्लतृतीयायां हरगौरीव्रतं शुभं ॥ १५१ ॥ कृत्वा पूर्वद्वि  
 धानेन पूजयेज्जगदंबिकम् ॥ १५२ ॥ एतद्व्रतप्रभावेन भुक्त्वा भोगान्मनोरमान् ॥ १५३ ॥ देवलोकं समासाद्य मोदते घृतया सह तैः ॥  
 अथ हरगौरीव्रतं कथा ॥ भविष्योत्तरपुराणे ॥ १५४ ॥ यद्यधिष्ठिर उवाच ॥ कर्मणे केन नारीणां व्रतेन नियमेन च ॥ सौभाग्यं यज  
 यते तीव्रं पुत्राश्च बहवः शुभाः ॥ धनं धान्यं सुवर्णं च ॥ वस्त्राणि विविधानि च ॥ अविशेषं च सततं ॥ लभते पतिपुत्रयोः ॥  
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रुणु पार्थ प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥ यत्कृत्वा सुभगानारिचक्षुष्यं प्रजायते ॥ धनं धान्यं हि  
 पयं च दंष्ट्रां सांस्तथैव च ॥ उत्पद्यते गृहे तेन व्रतं कथयाम्यहं ॥ १५५ ॥ उवाच सरोभिः पुराकृतं वि

पापयेः किन्तरेऽथः प्रपिकट्याभिरेवचः ॥ रुक्मिण्यारभयाचैवसीतयाचाप्यहल्ययाः ॥ रोहिण्यादमयुत्याचतारयाचानु  
 मयया ॥ एताभिश्चरितं पूर्वव्रतं सर्वव्रतोत्तमं ॥ सौभाग्यारोग्यफलदं दारिद्र्यव्यधितशक्तः ॥ मर्त्यलोकोत्खियोऽयश्चतुर्भु  
 गारूपवर्जिताः ॥ प्रपुत्रानिर्दनाश्चैव सर्वसौभाग्यवर्जिताः ॥ दासांहिताथैर्पावत्याउमाः ॥ माहेऽश्वरं व्रतं ॥ अश्वतारितंतयोप्राथ  
 नयसिच्यधुमाः ॥ स्त्रियः पूर्वजर्गेशिरेमासिः ॥ नारीधर्मपरायणाशुक्लपक्षेऽतीयायांसोऽपवासाजिते द्वियास्नात्वा संपूज्यल  
 लितां हरकायां दवांसिनीं पुनः प्रभातसमये स्नानं चाकृत्रिमेजले ॥ ततो देवांस्तर्पयित्वा इवाक्यमुदरि येन ॥ अजस्रस्तु दे  
 वदेवेश उमा देहादहरं ॥ महदेवि नमस्तेस्तु हरकायां बह्मरिणि ॥ इदं कृत्वा शिवं देवं जपेज्ज्वाप्यं गृहं गतः पूजयेद्ब्रह्म  
 शानः ॥ पुष्पैः कालोद्भवस्ततः ॥ वामपाश्वेऽमं दिवं दिक्षिणे नमहेऽश्वरं ॥ धूपं च गुग्गुलुं च ॥ पिदस्वादीपं धूतां न्वितं ॥ नैवेद्यं  
 च यथाशक्त्वा धृतपक्वानिवेदयेत् ॥ कारयेद्ब्रह्मदेवं तु तिलो ज्येन तं संस्कृतां ॥ धूपं च गुग्गुलुं च ॥ प्राश्याञ्जोऽस्मि कायविशो धनं  
 एवं द्वादशमांसं तु पूजयित्वा महेऽश्वरैः ॥ उद्यापनंततः ॥ कुर्यात्प्रहृष्टेन तारात्मनाः ॥ शिवरोज्यमयं कृत्वा उमाहे मम यज्ञं तथा  
 आरूढौ दृष्टुं भेरौ ज्येऽसं वोलंकारभूपितौ ॥ चंदनैः ॥ शिवमभ्यर्च्य ॥ कुंकुमं न च पां वर्तौ ॥ अत्र येऽस्तु सुमैः ॥ पश्चात्सुगंधैश्च  
 मनोरमैः ॥ वेष्टयेच्छुक्लवस्त्रेण शिवं रक्तेन पावर्तौ ॥ पश्चाद्भूपदं देवद्वारी भक्तिभावेन भाविता ॥ भोजयेच्छिवभक्तोऽश्वः  
 ब्राह्मणान्वेदं पारंगान् ॥ भुक्तेभ्यो दक्षिणा देया भक्तशोभा विवर्जिता ॥ ततः प्रदक्षिणीकृत्य इदमुच्चारयेद्ब्रह्मः ॥ उमा  
 माहेऽश्वरौ देवौ सर्वलोकोपिता महौ ॥ व्रतेनानेन सुप्रीतौ भवेतां मम सर्वदा ॥ एवमुक्त्वा जितक्रोधे ब्रह्मणे वेदपारंगे ॥ ब्रतं तनिः  
 वेदयेद्ब्रह्म तारके गुणशालिनि ॥ तारके व्रतोपदेष्टृत्वा दिति विधेयं पणं ॥ इदं कृत्वा व्रतं तनारि महेशा ॥ पुतमानसा ॥ प्रसाद  
 ति परमं स्थानं यत्र देवो महेऽश्वरः ॥ शिवलोके वसेत्तव चावर्द्धना ॥ श्रुतुं दशाः ॥ अत्र सरोभिः ॥ परिदत्तां किन्नरीभिस्तथैव च  
 प्रदामानुष्यमायातिनाम्रतो विमले कुले ॥ रूपयौवनसंपन्नं ब्राह्मणं पुत्रप्रातिव्रता ॥ अध्वनधुन्यसमायुक्तं सुवर्णमणिप्रदिते



यावज्जीवंगृहे रम्येति छल्यन्याह तं द्विधा ॥ वियोगं नैव सापश्येद्भृत्यमिव सुतादिकैः ॥ अथ तद्विधिविषयं ॥  
 सादृतः ॥ हेमीमुमाप्रति कतिरजुतं महेशोऽप्येसु शुद्धवपुःशुभमात्यवर्तौ ॥ संपुज्यरक्तसितवस्त्रयुगलवर्णैर्नारीभ्यः  
 वत्सविधवा सुतसौख्ययुक्ता ॥ इति श्रीभक्तियोगोत्तरे शिवगोरिव्रतं ॥ अथ स्यान्मेव भविष्योत्तरे पुराणोक्तमवियोगव्रतम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥  
 युधिष्ठिर उवाच ॥ इहावियोगमासाद्य भर्तुं धुनैः सह ॥ वदनारि नर श्रेष्ठ जेद्येन शिवालये ॥ विधवा वपुः परलोके न  
 भूयोपि विज्यते ॥ सुखसंदोहसौभाग्य ॥ युक्ता भवति भामिनीत्यादि ॥ ॥ एवं कालो पुराणे पीडितमनु ॥ अथा  
 स्य प्रयोगः ॥ मां शुद्धद्वितीयोऽयं ॥ चंद्रदर्शनं कृत्वा ॥ चांद्रायार्घ्यदानं विधास्य ॥ तत्तं विधाय ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ शिवालये गत्वा  
 आचम्य ॥ देवदेव महादेव पार्वत्यासाहित प्रभो ॥ नमस्तेस्तु व्रतदेव सा विध्य कुरु मे सदेति नमस्कृत्वा गृहमागता ॥ उक्तं  
 राशागतं मण्डगुलमौदुंबरविल्वकाष्ठवा दंतधावनं प्राङ्मुखी भूत्वा भक्षयेत् ॥ द्वितीयायां रात्रौ भूमौ स्तपेत् ॥ तृतीया  
 यां प्राप्ते मुहूर्तजं ध्याय ॥ पंचगव्यसर्वोपाधिजलैः स्नात्वा ॥ अहते शुक्लवाससी परिधाय ॥ नालिपिष्ठमम्लेखी पुंसो  
 प्रतिमे विधास्य ॥ वेणुमये प्राप्ते स्थाप्य ॥ षोडशोपचार पूजां कुर्यात् ॥ तत्रादौ देशकालौ संकीर्त्य ॥ ओमद्याहं सर्व  
 पापक्षय पूर्वक भर्तृविशेषां विधयं पुत्रपौत्रादिमुखसिद्धिदारा श्रीजमामहेश्वर श्रीसुधामवियोग तृतीया व्रतं करिष्ये ॥  
 पूजासंभारं दिनापरिकल्प्य सोपवासापाखंडाला पवर्जितातिष्ठेत् ॥ ततो दिनं ते स्नात्वा शुक्लं वरा ॥ तत्पुष्पं पुस्तिकादय  
 पूजयेत् ॥ ओं मंदारमाला कुलितालकायै कुपालमालां कितशेखराय दिव्यांबरयै चन्द्रादिं वरासु ॥ नमः शिवायै च नमः  
 शिवायेति मंत्रेण षोडशोपचार पूजां गोरिव्रतविधिना पूजयेत् ॥ ततः सपत्नीकमाचार्यं संपूज्य रात्रौ कथारितवादित्रा  
 विभिर्जगत्पूजयेत् ॥ अभ्युत्थित्वा ॥ गोरिमहेश्वर पूजां विधास्य ॥ अथाशक्तिद्विजमिथुना निगोरीश प्रीतये ॥ संपू

ज्यभोजयेत् ॥ आचार्यस्तु गौरीश्वरप्रतिभे ॥ कृतस्वस्त्ययनो गाधे जलक्षिपेत् ॥ ततो व्रतफलभूयस्त्वायान्यानपिशिव  
 भक्तदीन्दक्षिणान्नदानादिभिः ॥ १ ॥ परितोष्य स्वयं मिष्टान्नादिभुंजीत ॥ तत्र तत्र प्रतिमां संनामपूजाप्रकारो यथा ॥ मार्गशी  
 र्पशंकरायनमः ॥ गौरीयै नमः ॥ पौर्णिमौ गौरीशायनमः ॥ पार्वत्यै नमः ॥ माघे भवायनमः ॥ भवान्येनमः ॥ फाल्गुने ॥ मह  
 देवायनमः ॥ चैत्रे त्रिलोचनायनमः ॥ ललितायै नमः ॥ वैशाखे स्थाण्वेनमः ॥ लोलेनेत्रायै नमः ॥ ज्येष्ठे  
 रुद्राय नमः ॥ रुद्राण्ये नमः ॥ आपोढपशुनाथाय नमः ॥ सत्यायै नमः ॥ श्रावणे श्रीकंठाय नमः ॥ सुभगायै नमः ॥ भाद्र  
 पदे भीमाय नमः ॥ कालरात्र्यै नमः ॥ आश्विने शिवाय नमः ॥ कार्तिके ईशानाय नमः ॥ शिवायै नमः ॥ शिवायै नमः ॥  
 इति प्रतिमां संपूजानामानि ॥ अथ पुण्याणि ॥ नीलोत्पलं ॥ करवीरं ॥ विल्वपत्रं ॥ किंशुकं ॥ कुब  
 मल्लिकां ॥ पटलं ॥ कुंदं ॥ जंपकं ॥ जतरं ॥ द्रोणं ॥ मालतीं ॥ अक्षमेणपुयेतु ॥ वयतिं ॥ उद्यापनं ॥ तत्र व्रतदि  
 ने ॥ पंचगव्यं प्राशनां ॥ सर्वतोभद्रं लिङ्गतोभद्रं वा विधास्य ॥ आचार्यो दिवरेण ॥ सर्वतोभद्रं मंडलादिपूजा ॥ अग्नि  
 स्थापनं ॥ अन्वाधानं कृत्वा ॥ होमं कुर्यात् ॥ राजतं मुद्रादयं ॥ हेमं ॥ गौरीशत्रुतिमे संपूज्य ॥ सोमं ॥ पंकजं निवेद्य वितानं च  
 जंच निवेद्य ॥ दीपवस्त्रं युग्मं च निवेदयेत् ॥ नाराजं न कृत्वा ॥ नाराजौ जगुरणं विधास्य ॥ चतुरस्त्रं त्रिकोणं च भूषणद्वय  
 चतुष्पादौ सौक्तिकप्रवालान्वितं गौरीश प्रीत्यर्थं ॥ स पुष्करागाणि दद्यात् ॥ अशक्तस्तानमौल्यं देयं ॥ एतत्सर्वमात्रा  
 र्थ्याय दत्त्वा ॥ व्रतिनां विप्राणां मिथुनार्जुनं संपूज्य ॥ हिरण्यशस्यगोदानादि दत्त्वा ॥ चत्वार्यष्टौ त्रिकुंभान्सोपानह  
 छत्रयुतान् दद्यादिति ॥ ॥ एवमेव कालीपूराणोक्तमप्यविभोगव्रतम् ॥ तृणविंदुरुवाच येनाविभोगमासाद्य  
 व्रतेन नियमेन चोसदानारीसुतैश्चैव व्रजेद्युतपदं च ततः ॥ विधवा परलोके तु भर्त्रा तु न विद्युज्यते ॥ सुखे तोषि सदा ब्रह्मन् वद  
 येन धनेन च ॥ तिलादुडवाच ॥ उडमया चरितं यच्च भवान्याल्ललिता व्रतं ॥ बाल्ये हि मवतो जन्म्यादक्षकोपाद्विमुक्तया

महासौभाग्यसदोहदृष्टद्वन्द्व्यामहात्मना ॥ अरुणस्यावसिष्टेनकथिततद्व्रतशृणु ॥ वसिष्ठउवाच ॥ अरुणथितशृणुष्वेवं  
सुखसौभाग्यवर्द्धनं ॥ अरुणव्यग्रदंष्ट्रिणामवियोगव्रतशृणु ॥ मार्गशीर्षेसितेपक्षेस्नाताशुक्लावरप्रिया ॥ दृष्ट्वाचंद्रद्वि  
तीयायानेकंभुजीतिवाग्यता ॥ आचम्यचशुचिर्भूतादंडवत्शंकरंनमेत् ॥ मुदान्वितानमस्कृत्यविज्ञाप्यपरमेश्वरं  
उदुंबरमयकाष्ठंग्राह्यमष्टांगुलशुभं ॥ उत्तराशागतंमाग्नसत्त्वचिन्नैणदृढं ॥ वाग्यताप्राड्मुखीभूत्वा ॥ भक्षयेद्व्रतधा  
नं ॥ द्वितीयायाततःस्वप्याद्भूमौतद्व्रतमानसा ॥ तृतीयायांसमुत्थायमुहूर्तेव्रह्मणःशुभे ॥ कृतकार्याचसुस्नाताशु  
क्लमाल्यावरततः ॥ शालिपिष्ठमेयकृत्वास्त्रीपुंसोःप्रतिमेशुभे ॥ वेणुपत्रेनुसंस्थाप्यपूजयेद्भक्तितत्परा ॥ उपवासांचकुर्वी  
तंसर्वभोगविवर्जितं ॥ पाखंडादिभिरालापकृतस्नानाविवर्जितेत् ॥ ततोनिशायांसुश्रोणिश्रुतपूजाकृतोत्सवा ॥ कृत्वावा  
दित्रनिर्घोषजागरतत्रकारयेत् ॥ विधिवत्पूजयित्वातुपैठतत्पुत्रिकाद्विकुसुमप्रभातोद्विजाश्रयांश्रुपूजयित्वाप्रदापयेत् ॥  
यथाशक्त्यामहाभोगेवित्तशाढयंविवर्जयेत् ॥ उमामाहेश्वरहोतत्कल्पयित्वास्वचेतसि ॥ ब्राह्मणोपिजलेगाधयेष्टं  
तन्मिथुनक्षिपेत् ॥ एवकृतस्वस्त्ययनामिथुनानितुभोजयेत् ॥ शिवभक्त्याद्विज्ञान्भोज्यमिष्टान्ननिस्वशक्तितः ॥ प्रतिमा  
संप्रकुर्वतिविधानेनसुसंयुतं ॥ मार्गशीर्षेपुनर्सौसिकार्तिकांतसमुपयेत् ॥ नामानितेप्रवक्ष्यामिप्रतिमासंक्रमणतु  
पूजाजपनिमित्तचसिद्ध्यर्थचितितस्यच ॥ शंकरमार्गशीर्षेतुनामगीर्ध्यासमान्वितं ॥ गौरीशंपावर्तीचैवपुष्पमा  
स्तुपूजयेत् ॥ भवैवभवभवानीशंमाधमासेप्रपूजयेत् ॥ फाल्गुणेतुमहादेवमुभयासाहितंयजेत् ॥ ॥ चैत्रत्रिलो  
चनदेवैवल्लितांचप्रपूजयेत् ॥ ॥ स्थाणुवैशाखमासेतुलोलेनैत्रासमान्वितं ॥ रुद्राण्यामहितरुद्रज्योष्ठेमासियजे  
तवै ॥ ॥ आपादेपशुनायंचसत्यासादंशुचिस्मिते ॥ श्रीकंठश्रावणेदेवसुभगांपरमेश्वरी ॥ भीमभाद्रपदेतद्वत्काल  
संख्यांसमान्वितं ॥ ॥ शिवमाश्वयुजेमासिगंगयासाहितंयजेत् ॥ ॥ ईशानंकार्तिकेमसिशिवादेवीयुतंविभुं ॥ प्रति

मासविनामाव्रतासिद्धिर्न विद्यते । प्रतिमासंतु पुष्पाणि यानि पूजासु योजयेत् ॥ तानि तस्य प्रवक्ष्यामि संबधं प्रीति-  
कराणि वै । आदौ नीलोत्पलं योज्यं तदं भवेत्पराण्यपि । पवित्राणि सुगंधानि योजयेद्भक्तिर्तोर्चने । करवीरविल्वपत्रं  
किंशुककुब्जमल्लिकां पाटलाकुंदचंपकतर्गद्रेण मालतीं भस्त्रया योज्यानि रंभोरुदेवस्य प्रियकाम्यया । तथा च पंचगव्यं  
स्य प्राशनं प्रतिमासकं । न चान्यत्पावनं किंचित्पंचगव्यात्परं स्मृतं । एवं त्रतं कृतं भद्रैश्चिवभक्तिसमन्विता ॥ वत्सरंते वि-  
तानं च ध्वजं किंकिणिमालिनं । दीपं च वत्सयुग्मं च सिवे भक्त्या निवेदयेत् । स्त्रापयित्वा विलिप्तत्वा च सोवर्णमूर्तिपंकजं यथा  
विभवतो देयं देवदेवस्य तुष्टये रौप्यचरूपपुगलं देवस्य पुरतो न्यसेत् । बहुप्रकारैर्वेद्यगीतवाद्यसमन्वितं । कुर्यात्तीराज-  
नं शंभीस्ततो गच्छेत्स्वर्कं गृहं । चतुरस्रं महादेवं युग्माच्चैव त्रिकोणं कां ध्यात्वा चार्या यत्तु युग्मं मौक्तिकादिपुतं ददेत् । कार्प-  
कैकप्रमाणं च शातकुंभमयं शुभं । उमां महेश्वरं चैव कारयित्वा सुशोभनं । मौक्तिकानि चतुष्टयं त्वावंतोऽपि प्रवालकाः । ताव-  
तिषु परागणिताश्च पात्रोपरि न्यसेत् । वस्त्रेणैवैष्टयित्वा तु गंधपुष्पैः समर्चयेत् । एतत्सर्वं सारयुक्तमाचार्य्या यन्निवेदये-  
त् । ब्रतिनां ब्राह्मणानां तु मिथुनानामथापि वा । अशस्त्यानिष्कंधं दद्याद्द्विजं तथैव विवर्जिता । दत्त्वा हि रण्यवासांसि प्राणि-  
पत्यं क्षमापयेत् । चत्वारिंशति याष्टौ च कुंभान्छत्रमुपानहौ । सहै रण्यक्षतान्सर्वान्दद्यात्पुष्पोदकान्वितान् । दी-  
नान्निधि धारदो नां तद्दिने चानेवारितं । कल्पयेदन्नपानं च सुमिष्ठं रुच्यमात्मनः । न्यूनाधिकं तं कर्तव्यं स्वस्वचित्तानुसारतः ।  
संपूजयेत्कल्पने या यद्विचिंतनं विद्यते । अविद्योगकरं चैतद्रूपं सौभाग्यवित्तदं । आयुःपुत्रप्रदं काम्याशिशे लोकप्रदायकं ।  
ईति कालिकापुराणे क्तमवियोगव्रतम् \* मार्गशुक्लतृतीयायामारभ्य भविष्योत्तरेऽंशे रंभा व्रतम् ॥ मार्गशेषे शुभे मा-  
सि तृतीयायां नाराधिपः । शुक्लायां प्रातरुत्थाय दंतधावनं पूर्वकं । उपवासस्य नियमं गृह्णीयाद्भक्तिभाविनः । सौभाग्या-  
र्थं पुराचीर्णं रंभयारजसत्तम । तेन रंभा तृतीयं परं सौभाग्यवर्द्धनीति ॥ इयं पूर्वोच्चाह्या । दहतपास्तधारं भा-

सावित्रीवदपैतुकी । कृष्णाष्टमीचभूतचर्कगव्यासमुखीतिथीतिस्कांदात् । प्रभाततीयावक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशि  
 नीम् सुखसौभाग्यफलदासर्वामियेनिवारणीम् सर्वदुःखहरांपुण्यांपुत्रपौत्रप्रदांतिथा । सपत्नीदपदलेनीरूपैश्वर्यक  
 रीशुभाशंकरेणपुराख्यातापार्वत्यैप्रियकाम्यया । तामिमांशुभूपालभूतानांपरमंहितम् । मार्गशीर्षशुभेमासितृती  
 यार्यानिराधिप शुद्धायांप्रातरुत्थायदंतधावनपूर्वकं उपवासस्थानियमंगृहीयाद्भक्तिभाविता देविसंवत्सरयावतृतिया  
 यामुपोषितांप्रतिमांसंकरिष्यामिपारणचापरेहनि । तदविघ्नेनमेयातुसमाप्तिव्रतमुत्तमम् शरणंत्वांप्रपन्नास्मिदौ  
 भर्ग्यदुर्द्धरस्वमां । एवंसंकल्प्यविधिवत्कौतैयकृतनिश्चया । भक्त्यानारीध्यानपरस्त्रानुंक्रुत्वाजितैद्विद्योऽनघा  
 तडागेवाप्यावाग्देवानियतैद्विया पूजयेत्पार्वतीनाम्नारात्रौप्राथ्यकुशोदकम् । प्रभातेभोजयेद्विप्रांश्चिबुभक्तांश्चि  
 रोपतः । सहिरण्यचलवणंद्यात्तेपांचदक्षिणाम् गौरिणीश्रयथाशक्त्याभोजयेत्त्रयताः सती । अनेनविधिनारजज्य  
 कुर्यात्पार्वतीव्रतम् । सांकुलानांशतसाग्रंतरयेन्नात्रसंशयः । इहलोकैमुखंभुक्ताशिवलोकेमहीपते । पोषेमासितृ  
 तीयायांगिरिजानामपूजयेत् । गोमंत्रप्राशयेद्वात्रौप्रभातेभोजयेद्विजान् । हिरण्यंजीरकंचैवस्वशक्त्यादप्येततः ।  
 शक्रलोकैवसंकल्पततः शिवपुरंजयेत् । माघमासेतृतीयायांसुदेवीनामपूजयेत् । गोमयंप्राशयेद्वात्रौस्तुचपेद्वात्रौ  
 यतव्रता । सहिरण्यंकुम्भंतुदिवांद्याद्विजातये । विष्णुलोकैचिरस्थित्वाप्राप्नोतिशिवमंदिरम् । गौरीतिफाल्गुणे  
 नामगौक्षीरप्राशयेन्निशि । प्रभातेभोजयेद्विप्रांन्यथाशक्त्यासुवासिनीः । कुस्तुस्वरुन्सकनकोस्तिभ्योदत्त्वाविसर्जयेत् ।  
 वाजपेयातिराणीफलंप्राप्त्वादिंव्रजेत् । चैत्रमासिविशालार्क्षीपूजयेद्भक्तितत्परा । दधिप्राशयेत्स्वपेत्प्रातर्दद्याद्धेमसकु  
 कुम् । शुभसौभाग्यसंपन्नामृताशिवपुरंजयेत् । वैशाखस्यतृतीयायांश्रीमुखीनामपूजयेत् । घृतंचप्राशयेद्वात्रौपुनर्दद्याद्  
 द्विजातये । कनकशंकरंचैवपूजंश्रित्वाक्षमापयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोतिमृताशिवपुरंजयेत् । ज्येष्ठनारायणीनामपूजा

येत्कुसुमैः शुभैः प्राशयेच्छवणरात्रौ ततश्चैकानि शिस्वयेत् । शिवभक्ताङ्घ्रिजान् श्रुतमौजयिवायेथाप्सितं सुवासिनीये  
थाशस्याभक्षभोज्यैश्च भोजयेत् । तां वूलं कनकं दद्यात् । प्रणिपत्य क्षमापयेत् । अतः काले सुखया त्रियत्र देवो महेश्वरः । आ  
पादमाधवीनामप्राशयेत् तिलोदकं । प्रभाते भोजयेद्दिप्रान्हे मपुष्पगुण्डं दत्त्वा सर्वसंपत्सुखं भुक्त्वा देवांश्चानुचरीभवेत् ।  
आवर्णेतुश्च यपूज्यपि चेद्वाभ्युगं जलम् । प्रभाते ब्राह्मणान् भोज्यदद्याद्देवमर्तिलैः सह । भोगान् भुक्त्वा महीष्टेष्टगोलोकमधि  
गच्छति । अथ भाद्रपदे मासि सुभद्रानामपूजयेत् । विल्वपत्रं च संप्राशयेत् स्वयेत ब्रह्मचारिणी । प्रभाते विप्रमुखाय दद्याद्दिम  
फलैः सह । सर्वलोकेश्वरं भुक्त्वा भुक्त्वा भोगानेकं दद्यात् । प्राप्नोति ब्रह्मसदनं ततः स्यात्प्रभावतः । आश्विनस्य तृतीयायां पूज  
यित्वा शिवप्रियम् । प्राशयेत्तुलं प्रातस्तथा विप्रश्च भोजयेत् । दक्षिणाचात्र देया तु वंदनं च सकांचनम् । सर्वयज्ञफलं  
प्राप्य गौरीलोकं महीयते । पद्मोद्भवाकांतं केचपं च गव्यां पिबेन्निशि । वादित्रैर्जीगरं कृत्वा प्रभाते भोजयेत्तदा । उमा  
हेश्वरं महसमासिकारयेच्छुभम् ॥ उमा महेश्वरं स्वरूपं विष्णुधर्मोत्तरोभिहितं ॥ वामाधेपावर्तकार्या शिवः कार्यश्चतुर्भु  
जः । अक्षमालात्रिंशलं च षड्मरुचां वरं दधत् । एकं वक्त्रं त्रिनेत्रं श्रवणैश्च दधितानुः । अथाविभ्रवसरेण वितानं पुं च  
वर्णकम् । शय्याचात्र चिनिदिंशसर्वोपस्करं संयुताः । संवत्सां शीलसंपन्नां गांच दद्यात्पयस्विनीम् । आसनं मृदुलं दद्यात्  
श्वेतछत्रं कमण्डलुम् । पादुकोपानं हौदिव्ये वस्त्रयुग्मं च पांडुरम् । पतिं यज्ञोपवीतं च पट्टसूत्रसमुद्भवम् । शंखशुक्ति  
समापेतं दर्पणं च समुज्ज्वलम् । रक्तचक्रं कंदं च खियाश्च पारिधानकं । उमा महेश्वरः स्याप्य आसने ताम्रजेन पुं पूजां  
विरचयेद्भक्त्या ध्यायमानां महेश्वरम् । नानाविधैः सुगंधैश्च पत्रैः पुष्पैः फलैस्तथा । धृतपक्वैश्च नैवेद्यैर्दोषमालाविभू  
षितः । कण्माडनारिकेलैश्च दाडिमैर्वोजपूरकैः । जरकैलवणैश्चैव कुसुमैः कुसुमैस्तथा । रसपात्रैः सुमिष्टैश्च गतिवा  
चैरेनैकधा । पूजयेद्देवदेवं शंखसंपत्नीकं क्षमापयेत् । ततो द्विजं समाहूय देवं दंष्ट्रां गणंगम् । वेदध्वनिं समायुक्तं मुवेश्य

शुभासने! असपत्नीकं नृपश्रेष्ठदिव्यंचंदनचर्चितम् । परिधाय स्वलंकृत्य सर्वतस्मिन्निवेद्येत् ॥ एवं कृते फलं यस्यान्नतच्छक्यं मेयोरितुम् । सर्वौक्तफलसंयुक्ता सर्वदेवैः सुपूजिताः । जाता जाता महाकल्पे सार्धोन्कामानवाप्नुयात् ॥ तदंतो शिवसायुज्यं नारी प्राप्नोत्यसंशयम् । पुरुषो वानृपश्रेष्ठशिवभक्तश्च सुव्रतः । सौपितफलमाप्नोति नान्यथा शिवभाषितम् । सौभाग्याय पुराचीर्णैरभयारजसत्तम । तेन रंभा तृतीयं परं सौभाग्यं दायिनी सोऽहं सर्वभूते शौरी सेवी न संशयः । इति मत्वा महाभाग शरणं व्रज पावतीम् । एषा हि माद्रिदुहितुर्दयिता तृतीयारंभाभिधानं भवद्भुवितकृतेति । संप्राप्तैरुचिरनामयुतामुपोष्य प्राप्नोति वांछितफलान्यवलावहूनि ॥ १॥ ॥ ॥ ॥ ॥ इति रंभा तृतीयाव्रतम् । मार्गशुक्लचतुर्थ्या हरिगणपतिव्रतं । वर्षचतुष्टयसाध्यमिदमुक्तम् ॥ १॥ ॥ ॥ ॥ ॥ नारदये । मार्गशुक्लचतुर्थ्या तु वर्षायां नृमनीश्वर । क्षपयेदं केन केन नाय द्वितीयकं । अयाचितोऽप्यसि भ्यां तत्तीयकचतुर्थके । एवं क्रमेण विधिं वच्चत्वा र्थ्यं वदानीमानवः । समप्यचतैश्च तैस्त्रानो महाव्रती कारयेत्स्वर्णधृतं भूभागैर्मौपेकरथः । अशक्तौ वर्णे करे रथं शुश्रूषं पुत्रकं । तस्योपरि घटं रथाप्यं तां विप्रां त्रैणीसंयुतं । पूरयेत्तंडुलैः शुभ्रैस्तस्योपरि गणेश्वरं । श्रीमूपकरं थारुं गणेशं पयोदिह । न्यसेद्बल्लियुगाद्यं । गद्यौघैः पूजयेच्चतं नैवेद्यं मोदकैः कल्पं । गणेशः प्रीयतामिति । जागरं गीतं त्वयाद्यैः । पुराणस्थानकैश्चरेत् । प्रभातो विमले स्नात्वा होमं कृत्वा विभान्तः । तिलव्रीहियवैश्च तसर्पपात्रैः । गणो गणाधिपश्च कूष्माण्डस्त्रिपुरांतकः । लंबोदरैः कंदतौ चरुं कमंडलुश्च विघ्नपः । ब्रह्माय मोथवरुणः । सोमसूर्य हुताशनः । गंधमाली परमेष्ठी त्वेव षोडशानामभिः । प्रणवाद्यैर्न मोक्षचक्रं कदहनेनैव । वक्रदुडैः तिडैः तेन चर्मैः तिलाद्युक्तं । ततो व्याहृतिभिः शस्त्राहुत्वा पूजां हुतिं चरेत् । दि-

कपालान्पूजयित्वा धवास्त्राणाभ्युपेतः चतुर्विंशतिसंख्याकान्मोदकैः प्रायेसेन च सर्वसांगान्तोदयादावा-  
 र्थयसदक्षिणां अन्येभ्योपियथाशक्तिभयसाचततादहेतुः प्रणम्य दक्षिणैक्यविमस्य च द्विजोत्तमान् वधुभिः  
 सह भुजितस्वचप्रीतिमानसः एतद्वर्तनः कृत्वा मुक्ताभोगानि हातमान् सायुज्यलभजविष्णोर्गुणेशस्य प्रसाद-  
 तः केचिद्वरिवर्तनामुप्राहुरेतस्य नारदः विधानमभतदवापि फलयागिहृतसमम् ॥  
 इति नारदीये पूर्वभागेतुयेपादे हरिणप्रतिव्रतं अथ भविष्यपुराणे कंगणेशचतुर्विंशतमः ॥  
 ब्रह्मावाच ॥ गणेशः पूजितः कुड्याच्चतुर्ध्यासवकमसु ॥ अविघ्नसुरलोकैकचगतिमिष्टाय च छति ॥ कर्मस्वविदुषो विघ्न-  
 कुड्याच्च वनसंशयः ॥ अविदुषां कर्मकालस्मरणमकुर्वतां तैरप्यवश्यं स्मृतव्यः पूज्यश्च ॥ पूजामंत्राः स्वसंज्ञाभिरंगमंत्रा-  
 श्यकीर्तिताः ॥ अभ्यर्च्याभिलिखेत्पद्मकुमनां पत्रकैः ॥ कुकुमस्यार्प्य भावेतुरकचंदनमिष्येत ॥ अथैतत्पद्ममध्य-  
 स्थः कर्तव्यः सुतिथीश्वरः ॥ तिथीश्वरोऽत्र गणेशः ॥ गंधपूज्यो प्रहारेऽथ यथाशक्ति प्रपूजयेत् ॥ चेत्यारः कारकाः काव्य-  
 भक्ष्यभोज्यसमन्विताः ॥ तंडुलैस्तु पशालीयैः पद्मरागैश्च संयुताः ॥ चतुष्कोणे पुतां कृत्वा फलानि विधानि च गंध-  
 माल्यादिकं सर्वतथैव विनिवदयेत् ॥ पूजाया विवत्साठयेन कृतापिन फलप्रदा ॥ आप्यधारासमिद्धिश्च दधि क्षीराक्षमा-  
 दिकैः ॥ पूर्वोक्तफलदोहोमः कृतः शान्तिनचेतसा ॥ नृसिंहपुराणेपि ॥ सतउवाच ॥ चतुर्थ्यां तु न भुजितस्तत्त्वात्त्वानुधान्ते पो-  
 तम ॥ रक्तं वरधरो भूत्वा रक्तगंधानुलेपतः ॥ रक्तवस्त्राणां धाशिवित्तं सुकमया च येत ॥ रक्तचंदने लप्येत्तत्तान् पूर्ववि-  
 धानतः ॥ विलिप्य रक्तगंधेन रक्तपुष्पैश्चार्चयेत् ॥ ततोऽस्मै चागुरुधूपमाल्ययुक्तं सचंदनं ॥ नैवेद्यं च वहारिद्रुगुडं खड-  
 समन्वितं ॥ एवं संवत्सरं पूज्यं विनायकमथोस्तु वन् ॥ नमस्कृत्वा महादेवं स्तोष्येह तं विनायकं ॥ महागणपतिं शूरभूजं त-



जयवर्धनं ॥ एकदंतं द्विदंतं च ॥ चतुर्दंतं चतुर्भुजं ॥ अथ क्षत्रिशूलहस्तं चरकनेत्रं वरप्रदं ॥ अथ विंशंकुक्कणप्रचंडं दंडना  
 यकं ॥ अथ फंदं डिनं चैव वाह्निं कहुता प्रियं ॥ अतर्चितो विघ्नकरः ॥ सर्वकार्येषु यो नृणां ॥ तं न मामिग्राणाध्यक्षं भीममुग्रमुमा  
 सुतं ॥ मदमत्तं विरूपक्षं भवक्कसमुद्रं ॥ सूर्यकोटिप्रतीकांशं भिन्नां जन्तुसमप्रभं ॥ वृंशसुनिश्चलं शांतं नमस्यामि विनायकं  
 नमोस्तु ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः ॥ नमोस्तु गजरूपाय गणनां पतये नमः ॥ मत्तमंदाररूपाय नमः ॥ कैलासवासिने  
 नमो विघ्नविनाशाय नमस्तु ब्रह्मचारिणे ॥ भक्तस्तुताय देवाय नमस्तु भूविनायक लयापुरावै सर्वपादेवानां कार्यासिद्धये  
 गजरूपसमास्थाय ॥ त्रासिताः सर्वदानवाः ॥ ऋषीणां देवतानां च ॥ कृताः सर्वमन्त्रोत्तराः ॥ ततस्त्वतु सुतः  
 सर्वैः पुण्यैः स्वैर्भवाम्भोज ॥ त्वामाराध्य ग्राणाध्यक्षं सर्वज्ञं कामरूपिणं ॥ कामाद्यैरुक्तकुसुमैरुक्तं चंदनवारिभिः  
 रक्तांबरधरो भूत्वा चतुर्थ्यामचयेज्यते ॥ त्रिकालं भक्तकालं चानियतो नियताशनः ॥ राजानं राजपुत्रं च राजमन्त्रि  
 णमेव च ॥ राज्यं वा सर्वं विघ्नं वा शोकं यासराष्ट्रकं ॥ अविघ्नं तपसामदं कुरु विघ्नविनाशकं ॥ मया त्वं संस्तुतो भक्तप्रापू  
 जितश्च विशेषतः ॥ यत्फलं सर्वतीर्थपुस्तं वक्ष्ये पुनरुक्तं ॥ तत्फलं सर्वमाप्नोति स्तुत्वा देवं विनायकं ॥ विघ्नमनभवेत्तस्य  
 न स गच्छत्पराभवः ॥ न च विघ्नो भवेत्तस्य जातो जातिस्मरो भवेत् ॥ यत्तदपठति स्तोत्रं पृष्ठं भिमासिं वरं लभेत् ॥ संवत्सरेण  
 त्रायैः पुनः पुनः ॥ नमो नमो नमो ॥ सिद्धिचलभेता त्रासं शयः ॥ यानां लालादिद्वयं गंधानां काशाय ॥ संस्मरणं ॥  
 इति चतुर्दशपुराणेशोत्रं ॥ ॥ ॥ अस्य मेव मार्गशुक्लचतुर्थ्या ॥ कृष्णचतुर्थ्या त्रितमं ॥ अंगन्या  
 स्कंद उवाच ॥ केन भोगानवाप्नोति निर्विघ्नं पुरसूदन ॥ पुत्रपौत्रांस्तथा रोगं यन्नेनाप्नोति शंकर ॥ ईश्वर उवाच ॥ पुरा देवा  
 मुर्युद्धं असुरोर्नीजतारणे ॥ शक्राद्या देवताः सर्वा ॥ क्षिप्रावासासि जीताः ॥ तदा विवर्णवदन्नास्ते सर्वे मामुपागतो ब्रा  
 ह्मिन्ना हि वदन्तस्ते मया प्याश्वासितास्तदा ॥ विघ्नैरुपहतानां च तदा दिष्टं व्रतं मया ॥ तच्छ्रुतं तैस्तदा स्कंदते पांशुघोषाणां

धिपुः गणेशेन तुष्टेन विघ्नानां संक्षयः कृतः स्कंद उवाच । विघिना केन देवेश ब्रतमेतन्महाफलं । कृतं भवति देवेश तन्मे ब्रू  
हि वृषा च । ईश्वर उवाच । मार्गशीर्ष शुभे मासि शुक्लपक्षे तु पुण्यम् । चतुर्थ्यां नियमं गृह्य विघ्नेशं पुण्ययत्नतः पुष्पैर्ग  
धैश्च नैवेद्यैर्द्वैकैश्च सुसंस्कृतैः । पल्लोडेरकैश्च वतथा सौहालिकैः शुभैः । पल्लं तिलपिष्टं उडेरकाः पि  
ष्टादि मया च तुलाकाराः । पूजयित्वा विधानं त्रार्थयेत्तु च मानवः । त्वत्प्रसादेन देवेश ब्रतं वर्पचतुष्टयं । निविघ्नेन तु मे  
या तु प्रमाणं मूषकध्वज ॥ प्रमाणं समाप्तिं । ब्रमाणं हि तु मर्यादां शस्त्रे यत्ता प्रमादात्पितृभियः प्रधानकोशात् । संसा  
वदुस्तारं सर्वविघ्नसमाकुलं । तस्माद्ब्रूतं जगन्नाथ हि मां गणनायक । एवं प्रार्थय गणाध्यक्षं भुञ्जीयाद्वाग्यतस्त  
तः । एवं क्रमेण संपूज्य एकभक्तो नरेत्तमः । गणेशं मनसा ध्यायंस्ततो रात्रौ स्वपेद्बुधः । एवं संवत्सरयावंचतुर्थी प्रति  
पम्युख । ततो मार्गशीर्षे मासि विघिना नैव पूजनं । न काशी च भवेत्तद्दद्यात्संवत्सरं पुनः । मार्गशीर्षे पुनः  
प्राप्ते तथैवाभाषिता भवेत् । अयाचितेनाब्दमेकं ततो मार्गशीरे पुनः । आरभ्योपवसे दब्दमेकं तद्ब्रूजं । एवं  
क्रमेण त्रिविधं ब्रूत्वा त्वय्यब्दं निमानवः । समाप्य च ततो ह्यंतो जलस्नातो महाव्रती । कार्ये द्बमवृत्तिं स्वशक्त्या खुर्य  
शुभं । आखुरं गणेशं । कार्ये द्वर्णकैः शुभैरविंदं सुपत्रकं । तस्योपरि घटस्थाप्य तान्त्रपात्रेण संयुतम् । पूजये  
च्छुभं शालेयैस्तुलैरेव षण्मसम् । तस्योपरि न्यसेद्ब्रवा सोमि वैश्वसुव्रतः । पूजयेत्पुष्पधूपार्घ्यैर्नैवेद्यं विविधैस्तथा  
मोदकैश्च ततः शुभैः प्रकारैर्घृतपाचितैः । नैवेद्यं कल्पयेत्तत्र गणेशः प्रीयतामिति । जागरूकार्ये द्विद्वानं गतिं वादित्र  
निस्वतः । पुराणस्यानैकं शैवे वतारान्निक्षपयेद्बुधः । ब्रभूते विमले स्नातो होमकर्माणकारयेत् । तिलत्रीहि च रश्च  
वतथा सिद्धार्थकैः शुभैः होमश्चैतैर्मन्त्रैः कार्यः । जगणाय स्वाहा । गणाधिपतये स्वाहा । मेघवर्णाय स्वाहा । कूष्माण्डाय  
स्वाहा । त्रिपुरातकाय स्वाहा । एकदंताय स्वाहा । रुक्मदंष्ट्राय स्वाहा । विघ्नेश्वराय स्वाहा । ब्रह्मणे स्वाहा । इन्द्राय

स्वीहा। यमायस्वाहा। सोमायस्वाहा। सूर्यायस्वाहा। गणेशायस्वाहा। अष्टोत्तरशतं हुत्वा । ततो व्याहृतिभिर्हुतेत्यावः  
 छं संयमं हां हेततो होमः समाप्यते । ततस्तपुजयेद्विद्वानाचार्यं भक्तिभावतः । वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैः पूजयित्वा क्षमापु  
 येत् । तत्पत्नीं पुरुषोभक्त्या वस्त्रैराभरणैरपि शय्यां दद्यात्ततस्तस्मै सोपधानां संगडुकां । गांसवत्सांततो दद्यात्सर्वालं  
 कारभूषितां । प्रीयतां गणनीयो व इति मंत्रमुदीरयेत् । ब्राह्मणान् भोजयेद्ब्रतया चतुरौ वैकमेव वा । तेभ्यस्तु कर्कान् दद्यात्ति  
 लं पात्रं समन्वितान् । अनेन विधिना यस्तु करोति ब्रतमुत्तमं । न विद्वैरभिभूयेत गणनाथप्रसादतः । यं करोति समारंभं नि  
 विघ्नं तत्फलं प्रदं । पूर्वतथा कृतं सर्वैरिन्द्राद्यौ ह्निदेशं विभो । रुद्रेण ब्रह्मण चैव विष्णुना च कृतं पुरा । अन्ये श्रैव उमापुत्रराजभि  
 र्बहुभिः कृतं । एतदेवं व्रतं चीर्णमानुषैर्भूतले सुत । अनेन क्रियमाणेन न विद्वैरभिभूयते । स्वर्गलोकात्परि श्रेष्ठस्ततो यतिप्र  
 रागतिम् । इति स्कंदपुराणोक्तं सोपापं नृकृच्छ्रचतुर्थी व्रतम् । । अस्यामेव वर्षचतुष्टयसाध्यं । । सुर्वीथे साधि कां  
 वरं चतुर्थी व्रतम् । स्कंदपुराणे । चतुर्थ्या मिर्गशीर्षं शुशुक्लपक्षे नरोत्तमैः । । प्रारभ्य प्रतिमासं च त्रुथ्या गणनायकः सो  
 पूजय विधिना कुर्यादं कं संमाहितैः । । अक्षारलवणं चैव पूर्णं सवत्सरे ततः । । द्वितीये वत्सरे न कं प्रतिमासं चतुर्थी  
 कं । । कुर्वादि शेषं भूय्यतृतीये याचितृथा । । एवमेव प्रकुर्वीत चतुर्थस्यादुषोषणं । ततश्चतुर्थे संपूर्णे तदुद्यापनमा  
 चरेत् । इदं धरं चतुर्थ्या ख्यं व्रतं सर्वार्थसाधकमिति । इ । इदं स्कंदपुराणोक्तं वर्षचतुर्थी व्रतम् । । अत्र प्रथम वर्षे एक भक्तं तो  
 स्वरूपं । तु हि नार्द्धं समग्र इत्यादिनां पूर्वमेवोक्तं युक्तं न चिदं । भोजनं तु विधिप्राप्तं द्वात्रिंशद्वासा इति फलितोर्थ  
 इति तु छ । भिक्षुकस्य भक्तकदाचित्स्वरूपा भिक्षा प्राप्ता यतः त्रियमस्यासमवाद्य चान्द्राभावाच्च स्वरूप भिक्षावत एको न त्रि  
 शद्वासा सादनासंभवाच्च । न च द्वात्रिंशत्सामुने भक्ष्याः पादशरण्यवासिनः । द्वात्रिंशत्तं गृहस्थानामभितत्र ह्यचारिण  
 इति वचनमस्तातचत्सत्य । एतद्ब्रचनस्य परिगृह्णानियतसाय प्रातरनुष्ठय प्राणाग्निहोत्रविषयत्वात् । एतद्ब्रच

नस्यताद्विपयत्वचवाधायनसूत्रेस्पष्टम् ॥ असलक्षणम् ॥ ककुटाडसमाश्रयायामुखमाविशेदितियावदेवग्र  
सितुशक्यामिति ॥ याज्ञवल्क्यधर्मप्रतिश्रयैरुक्तस्मान्मन्यूनश्रयणवितिसमाश्रये शब्दान्यनवापलक्षणार्थ  
इतिमार्गशुक्लचतुर्धाव्रतानि ॥ अथमार्गशुक्लपचम्यानागवृजोका स्कादि ॥  
शुक्लमार्गशिरपुण्याश्रावणेयाचंपचमीस्त्रानेदुनेबहुफलाज्ञागलोकप्रदायिनी ॥ इयंचोत्तराग्रह्या ॥ अंचमीजगत्पू  
जार्पाकार्योपष्टासमन्विता ॥ तस्यांतुपिनागाः ॥ पूजनीयागृहांगणे ॥ नरिदीये ॥ मार्गशुक्लेतुपंचम्यानिगानिद्वि  
विधंतंत ॥ नैगेभ्यस्त्वभयंलब्ध्वाभेदेतसहवाधैवः ॥ इयंश्रापंचमी ॥ अत्रश्रापंचमीव्रतंकार्यं ॥ श्रापंचमीव्रतक्रिया  
मुधिष्ठिरज्वच ॥ कथंसाप्राप्यतेलक्ष्मीर्दुल्लभायोनैररपि ॥ दानेनतपसावापिव्रतेनापिवदस्वतेत ॥ जप्रहेमनमस्का  
रेः संस्कारैर्वापृथग्वैः ॥ एतद्वदयदुश्रेष्ठसर्ववित्त्वमतीसुम ॥ श्रीकृष्णजवाच भृगोः ख्यात्यांसमुत्पन्नापूर्वश्रीः ॥ श्रूयते शुभा  
व्रीसुदेवायदत्तांचमुनिनांसासमृद्धेवासुदेवोपितां प्राप्यपीतोन्नतुपयोधरां ॥ पद्मपत्रविशालाक्षीपूर्णचंद्रनिभजना  
भ्रांभांसितदिगंतांतांसाक्षाद्भानोः ॥ प्रभूमिव ॥ नितंवाडंवरवर्तामत्तमातुंगोमिनीम् ॥ रेभ्यसहतयारजानविध्वमोद्भूत  
विनयाः ॥ साचविष्णुजगज्जिष्णुपतिं श्रीजगतांपतिं ॥ ४ ॥ प्राप्ताकृतार्थसात्मानमेनेमानयशोधरा ॥ नष्टकुण्डजगत्सर्वभू  
गवर्द्धरितंमया ॥ लक्ष्म्याचपाळितं सर्वसिद्धयवमहतिलं ॥ सुभिक्षेभिममारोग्यकृमानंदमनामयं ॥ देयते ब्राह्मणेवृद्धौ  
भुज्यते त्रिदशैर्दिवि ॥ चतुर्वर्ण्यसंमार्गिणाल्यते पाथैरपि ॥ विरोचनादिभिः सर्वैर्द्वैव लवत्तरैः ॥ तपस्ततः प्रथार  
ब्धमर्थमाश्रित्य संयतैः ॥ सोमसंस्थाहविः संस्थापाकसंस्थादिभिर्मसैः ॥ सदाचारैः समारब्धयष्टमच्छिष्टकारिभिः  
एवैर्धर्मप्रधानैस्तुदेवैर्दरंतरांतात्मभिः ॥ जगदासीत्समाक्रांतं विक्रमेण वलेनेच ॥ लक्ष्मीविलासप्रभवो देवीनां च महामदः

श्रीलसत्यचशोचवसद्योलोनिर्मभूदगृहे ॥१॥ सत्यशौचविहीनास्तान्देवान्सुख्यचंचला ॥२॥ जगामदानवेकुलं  
 कुलदेवीनुरीगतः ॥३॥ लक्ष्मीप्रभावमंदतः पुनरुद्वतमानसैः ॥४॥ उर्ध्ववहनुसमारब्धमन्यायेनमदोदतैः ॥५॥ द्रुयेदेवाव  
 ययज्ञावप्यविप्रावियजगत् ॥६॥ ब्रह्मविष्णुवीशशक्राद्यार्वयसर्वेदिवौकसः ॥७॥ अहंकारविमूढास्तांज्ञात्वादानवसत्तमाने  
 सार्गरेसंवेवेशार्थचिन्ताभृगोः सुता क्षीराविधिमध्यगतयालक्ष्म्याक्षोणार्थसंचय निरानंदगत श्रीकमभभवद्वुवनत्र  
 य ॥८॥ गतश्रीकमथात्मानंमत्वाथवलसूदनः ॥९॥ प्रच्छांगिरसंविप्रद्वीहि किंचिद्व्रतंमम ॥१०॥ येनसुप्राप्यतेलक्ष्मीलब्धुन  
 चैतत्पुनः ॥११॥ निश्चलापिसुहृन्मित्रभोग्याभवतिसामुने ॥१२॥ नसाश्रीरपिमंतव्यायाकन्यापाल्यतेगृहे ॥१३॥ पुरार्थयासुह  
 निर्मवभूत्यैवोपेभुज्यते ॥१४॥ सुहृदधुजना सर्वेयाभुंजतिसदाशुभाः ॥१५॥ शक्रस्यैतद्वचः श्रुत्वा ॥१६॥ बृहस्पतिरुदारधीः ॥१७॥ कथ  
 यामाससांचित्यशुभ्रश्रीपंचमीव्रतं ॥१८॥ यत्पुराकस्यचिन्नोक्तं व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥१९॥ तदिदंकथयामाससरहस्यमशेषतः ॥२०॥ त  
 छुरुत्वाकनुमारेवधुभुंजतदमरै सह देवदानवगंधर्वैर्धैरक्षीणकल्मषैः सिद्धैः प्रसिद्धचरितैर्विष्णुनाम्नभुविष्णुना  
 ब्राह्मणैर्वैतवंतः ॥२१॥ समर्थैः पार्थिवैः सहकेशिचत्सात्विकभवेनराजसेनापरैरपि ॥२२॥ तामसेनतथाकेशिचक्रव्रतमिदं  
 तथा ॥२३॥ व्रतेसमाप्तं भूयिष्ठेनिष्ठयापरयाप्रभौ ॥२४॥ देवानां देवानांच बुद्धिरासीदधोदया ॥२५॥ निर्मध्यभुजवर्धेणसाग्रस  
 रितापतिर्समाहरामोहमृताहितायत्रिदिवौकसा इत्येतेसमयंकृत्वा मम युर्वरुणालयं ॥२६॥ मथानमंदरंकृत्वा नेत्रकृत्वा तु  
 वासुकिं ॥२७॥ मर्ध्यमानं जलाज्जातं ॥२८॥ अंचद्रः शीतांशुरुज्ज्वलः ॥२९॥ अनंतरसमुत्पन्नालक्ष्मीः क्षीराविधमधगा तयाच लोक  
 ताः सर्वदेत्यर्दानवसत्तमाः ॥३०॥ आलोकयंतान्जंगाभाशुविष्णोर्विज्ञाः ॥३१॥ स्थलेशुभंविधिनाविष्णुनाचीर्णव्रतंतेनाविधुसंकया  
 शरीरस्थीवभूवास्याविधमोद्धतलोचना ॥३२॥ किंचराजसभावेनशक्रेणैतत्कृतंयतः ॥३३॥ तस्मिंभुवनैश्वर्यप्राप्तंतेनमहर्द्धिमत्  
 तंमसाधुतांचितस्तुसंचिण्दित्यदानवैः ॥३४॥ तेनतेपामर्थश्चर्धदृष्टनष्टमभूत्किले ॥३५॥ एवमश्रीकमभवत्सदेवासुरमानुषं जगच्च ज्ञा

गताः श्रुतस्यास्य प्रभावतः युधिष्ठिर उवाच । कथमेतद्व्रतं कृष्णः क्रियते मनुजैः । कदा प्रारभ्यते प्राप्यते च सर्वमेव जनार्दन ।  
श्रीकृष्ण उवाच । यदि द्रुपदपुराचारिणः । आ विविकेन पार्थिव । श्रीसंमद्विकरं तां द्विष्टुः । श्रीपंचमीजतः । मार्गशीर्षे सिते पक्षे ।  
पंचम्या पन्नगोत्सवे । उपवासस्य निर्वमकुर्यात्पद्मादिस्मरन् । स्वर्णरौप्यायं शतस्य तां स्नात्वा । मृत्काष्ठजामथु चिपवद्वा ।  
गतां दीवालं क्षीर्मापां लकारयेत् । पद्मां स्नाप्य द्वेहस्तां लक्ष्मीपद्मद्वंद्वं लेक्षणां । दिग्गजैर्द्रः स्नाप्यमानां । कांचनैः कलेः शो-  
भतः । ततो यामत्रयजाते निम्नगायत्रे हंशवा । स्नानं कुर्यादं संध्यांतः शकं वच्चोपचारतः । देवान्पितॄन् इव संस्तुय ततो देवगृ-  
हं व्रजेत्तत्र स्थाप्य पूजयेद्देवीं पुष्पैस्तत्कालं संधैः च पलायै पुनः पार्थिव । चंचलायै च जानुनी । कटिकमले वा सिन्धौ । नाम्नाभि-  
स्थायै न मानमः । स्तनौ नन्मथ वा सिन्यै पल्लितायै भुजद्वयं । उत कंठितायै कंठयमां धव्यै मुखपंकजं । नमः श्रियेश्वरः ।  
पूज्य दद्यान्नैव च मादरात् । फलानि च यथांशं लभं विरुद्धां न्यस्य संचरन् । ततः सुवासिनीं पूज्याः कुसुमैः कुकुमेन च । भो-  
जयेन्मधुरान्नं न प्रणिपत्य विसर्जयेत् । ततस्तु तुलुं प्रस्थय द्यूतयात्रैण संयुतं । ब्राह्मणाय प्रदातव्यं सा श्रीर्मम प्रीयता-  
मिति । एतं विष्णुना सह वृतेति । तस्मा विष्णुसंहितां श्रोतव्यं । भाः निवर्त्यैतं दशेषेण ततो भुंजीत वाग्यतः । मासान् ।  
मासकृतं व्यविधिनं न भारतः । श्रीलक्ष्मीः कमलां संपत्पद्मानां रायणी प्रिया । तथा धृतिः स्मृतिस्तुष्टिः पुष्टिः सिद्धिः ।  
क्षमाक्रमंति । मासान् मासं राजं । प्रीयंतां भित्तं कीर्तयेत् । अततो ब्रह्मशक्तेमां सिसंप्राप्तं पंचमी दिने । वल्गुमंडपि-  
कां कृत्वा पुष्पां धादवां सितां । श्रेयसाय । स्थाप्य लक्ष्मीं सर्वोपस्करं संयुतां । सौभाग्याष्टकं संयुक्तां श्वेतपद्मवृत्तं स्तनीं ।  
समधान्यं समापतारं सधान्यं समां चिता । पादुकां पानं हंछं । भोजनं नां सनं संस्कृतां । देवीं संपूज्य विधिवद्वाह्याणामकुटु-  
बिनेः । व्यासाय वंद्यं विदुषं स्मवारोचते स्वयं । व्यासाय व्यासं प्रणीतपुराणं शास्त्रज्ञाय । सोपस्करं सवस्त्रांच धेनुं दत्त्वा ।  
क्षमापयत् । क्षारां विधमथ नोद्धूतं विष्णोर्वदस्य लालयेत् । सर्वकामं प्रदेदे विभ्रद्विं यच्छनमोस्तुते । ततः सुवा-

सिनीः पूज्यवस्त्रैराभरणैः शुभैः भोजयित्वा स्वयंपथवाङ्मुनीतसहबन्धुभिः यएवंकुरुते पार्थभक्त्या श्रीपंचमी  
 व्रतं ॥ तस्य श्रीभवेनातिकुलानामेकविंशति नारीयाकुरुते यातु प्राप्यानुज्ञां स्वभर्तृतः । सुभगादर्शनी  
 याचवहुपुत्राचजायते ॥ यः पंचमीव्रतमिदं दधितं मुरारेभक्त्या समाचरति पूज्य भृगोस्तनूजां राज्याश्रियं समुवि  
 भव्यजनोपभोग्यां भुक्त्वा प्रयाति भुवनं मधुसूदनस्य ॥

॥ ॥ ॥ इति भविष्योत्तरकोशे श्रीपंचमीव्रतम् मार्गशुक्लपञ्चमिच्छारिपूजोक्ता  
 साचोत्तरविद्वायां कार्यपण्ण्योरिति युगमवाक्यात् तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे मछारिमाहात्म्ये मार्गशीर्षविशेषेण प्र  
 तिपत्पष्टिकांतरे पूजार्चनं कृतं भक्त्या तदक्षय्यमसंशयं धनधान्याश्वघेनवादिदासीदासगृहादिकं मछारिप्रतिदेयं  
 विशेषात्तमार्गशीर्षके चंपापञ्चास्कंदपञ्चात्तासर्वेषु पूर्वसु चैत्रश्रावणपौषेषु प्रीतो मछारिरर्चितः अत्रचंपापष्टी  
 योगः ॥ मासिमार्गशीरे शुक्ले पटीचध्रुवं संयुतः रविवारेण संयुक्तः संप्रति प्रकीर्णता इयमेव स्कंदपष्टी तदुक्तं नार  
 दीये ॥ मार्गशीर्षे शुक्लपञ्चमिनिहतस्तारकोमुरः स्कंदेन सत्कृतिः प्राप्ता ब्रह्माद्यैः परिकल्पिता ततोऽस्यापूजयेत् स्कंदं  
 गंधपुष्पाक्षतैः फलैः वस्त्रैराभरणैर्वर्णैर्विधैर्विधैस्तथा रविवारेण संयुक्ता तथा शतभिषान्विता यदि त्वेसासमु  
 दिष्टा चंपाङ्गामुनिं सत्तमं तस्यां विधेयं श्वरोदेवो द्रष्टव्यं पापनाशनः पूजनीयो वंदनीयः स्मरं गन्धः सौख्यमिच्छताः स्नानं  
 दानादिकंचात्रसर्वमक्षय्यमुच्यते इति ॥ इमां पटीमारभ्य वर्षपर्यंतं रात्रतं स्कंदविधाय संपूज्य चावि प्रायदद्यात् तत्रमं  
 त्रः सेनाविनायकस्कंदमहासेनमहाबल हरोभाशिजपद्भुक् गंगागर्भभोजस्तुते भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ येयं मा  
 र्गशीरे मासे शुक्ला पटी च भारत पुण्या पापहरा धन्या शिवा शांता गुहप्रिया स्नानदानादिकं कर्म तस्यामक्षय्यमुच्यते  
 येस्यां पंथं तिगंगेयं दक्षिण पथमास्थितं गंगेयं रुद्रं ब्रह्महत्यादिपापैस्तमुच्यते नानात्रसंशयः तस्मादस्यां सांपदा

सः॥ कुमारं स्वर्णसंभवंः राजतं वामहाराजमृण्मयं वापिकारयेत्॥ अथ पराक्लेतः स्वास्त्रा॥ समानस्ययतव्रती॥ पद्मासन  
स्योगेयं श्रुत्वा स्तिष्ठेत्समाहितं द्वाह्मणस्तुतं विद्वान्गृहोत्थाकरकुनवं पातयेत्तस्याशिरसिधारिवैदक्षिणामुखः  
चंद्रमंडलसंभूतभवभूतिपवित्रतागंगाकुमारधारेयंपातितवसस्तकाएवं स्त्रावा समभ्युदयभासकरभुवनधिपः पु  
ष्पपूजापेण ह्यथ पूजयेत्कान्तिकामतं देवसेनापते स्कंदकार्तिकेयभवाद्रवः॥ अथ अगुणगंगेयशाकिहस्तनमोस्तुते  
एभिर्नामपदैस्तु त्वत्तैवेद्यं तु निवेदयेत्॥ फलानि दद्याद्विष्णुस्त्यानि च दत्तं मलयोद्रवपार्थस्य पूजयेच्छागकुक्षौ स्वामिवल्ल  
भोत्सेकलापमयूरचक्रस्यक्षहेमजं तथा ज्वद्रकारजितं तथा संपूज्य स्कंदवच्छभं॥ अत्र हि भिः सयुवैर्होमः॥ कार्यः साज्ये  
स्तिलैस्ततः॥ एवं निर्वर्त्य विधिवत्फलमेकं युधिष्ठिरं॥ भक्षयित्वा स्वपेद्रूमौ स्वामि नंदं भस्मस्तथा॥ नारिकेलमातु  
ल्लिंगं नारंगं पनसं तथा॥ जंबीरं दाडिमं द्रोक्षं हृदयान्यवफला निच॥ श्रीफलामूलकं तद्वत्तत्र पुसंकदलं फलं क्रमादेतानि  
मासेषु भक्षयेन्मित्रताव्रती॥ अभावे खलु कालोत्थं फलमद्यादात्तद्वितः॥ अत्र त्यक्षो हेमघटितच्छागो वा कुक्षौ द्रव्याः प्रातः  
ईदं द्वा विजाग्रोर्बौः सेनानी प्रीयतामिति॥ संसेनानी शरसंभूतः कौचारिः वणमुखो गुहाः॥ अगंगेयः कार्तिकेयश्च स्वामी  
वालमहाभ्रणी॥ अगंगप्रियः शक्तिधरः कुमारो द्वादशस्थिताः॥ प्रीयतामिति सर्वपुमायेषु परिकीयेयत्॥ ब्राह्मणा  
न्भोजयित्वा दौपश्याङ्गुजीतवाग्यतः॥ एवं संवत्सरस्याते कार्तिके मासि शोभने॥ कार्तिकेयं समभ्यर्च्य वा सोभिर्भूषणै  
स्तथा॥ प्रतिमासं समभ्यर्च्य सुर्वदेवेदं माचरेत्॥ संवत्सरविधिकृत्वा पूजाहोमपुरःसरम् दद्याद्विप्राय राजेंद्रवाच  
काय विशेषोपतः॥ विज्ञाविप्राः स्मृता दिव्याः॥ भार्माश्चान्ये विजातयः॥ प्यारितेस्मिन् व्रते पाथ तीर्णेः स्याद्भवसागरः  
एवं यः कुरुते भस्मप्राज्ञो विद्वान्प्रेक्षापुनः संप्राप्येह शुभांशुमान्॥ अक्षत्ताद्रसलं कताः॥ सदैव पूजनीयस्तुकाश्च  
केयोमहीपते॥ कार्तिकेयं हितेनान्योराज्ञा पूज्यः प्रचक्षते॥ अं सं ग्रामं गच्छमानो यः पूजयेत्कान्तिकामतं स सर्वजयति



[illegible]

त्सर्वनाशमायानिसूर्यलोकांसगच्छति भूतान्भव्यांश्चपुरुषांस्तारयेदेकविंशतिः शृणुयाद्वापठेद्वापिसोपिकल्याण  
 भागभवेत् । हेमंफलसकर्मलससितसितायांषष्ठीमुपोष्यविधिवद्विजंगुवाय दत्त्वासुरासुरशिरोमणिषुष्टपादंभानुं  
 प्राणम्यफलसिद्धिमुपैतिमर्त्यः ॥ १३॥ इतिभविष्योत्तरेफलपष्ठीव्रतम् ॥ मार्गशुक्लसप्तम्यामित्रसप्तमीव्रतम् ॥ १४॥  
 नारदीये ॥ मार्गस्यासितसप्तम्यामित्रव्रतमुदाहृतं । यद्विण्णेर्दक्षिणेनेत्रतदेवाकृतिमानिह । अदित्यांकश्यपा  
 जातोमित्रोनामादिवाकरः । अतोस्यांपूजनंतस्ययथोक्तविधिनाद्विज कृत्वाद्विजान्भोजयित्वासुतेतवमधुरा  
 दिना । सुवर्णदक्षिणादत्त्वाविसृज्याश्रीतवैस्वयं उपोष्यमानुत्रिसंध्यंसमभ्यर्च्यधराशयः क्षीरसिक्तान्नसंबद्ध  
 मोदकंप्रस्थसम्मितं । द्विजायदत्त्वाभोज्यानि सप्ताश्वत्थप्रदक्षिणाः । पृथग्गावः सुवर्णैवाविसृज्याश्रीतवस्वयं । अम  
 यास्यं व्रतं तत्रैतत्सर्वस्याभयदंस्मृतं । मार्तंडाख्यं व्रतं नाम कथयंति द्विजाः परे । एकमेवेति च प्रोक्ते मेकदेवं तथा बुधैः ॥  
 इयं पूर्वोक्तार्थ्या ॥ एताः पूर्वयुता ग्राह्याः । इति वचनात् । कृत्यतत्त्वाणैवपि । आदितेः कश्यपाजातो मित्रोनामादिवाकरः  
 मार्गशीर्षस्य मासस्य शुक्लपक्षे शुभेतिथौ ॥ सप्तम्यां तेन साख्यातालोके स्मिन्मित्रसप्तमी । तत्रोपवासः कर्तव्यो भ-  
 क्ष्याण्यथ फलानि चेति ॥ अस्य विधिर्निर्णयामृते ॥ तत्र पूर्वदिने उपोष्य कृतवपनः स्नात्वा रविं सर्वोपचारैः संपू  
 ज्य ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः । स्वयं मधुहृतं मिष्टान्नं भुंजति ॥ तदुक्तं ब्रह्मपुराणे ॥ यद्विण्णेर्दक्षिणेनेत्रतदेवाकृतिमत्पु  
 नः । अदित्यांकश्यपाजातो मित्रोनामादिवाकरः । सप्तम्यां तेन साख्यातालोके स्मिन्मित्रसप्तमी । यथां तु सप्तपन्नं  
 काह्यं तस्मै मित्राय भानवे । तत्रोपवासः कर्तव्यो भक्ष्याण्यथ फलानि च रात्रौ जागरणं कार्यं गीतं नृत्यं पुरस्कृतं । सप्त-  
 म्यां वपनं कार्यं स्नात्वा संपूजयेद्भवि । नानाकुसुमसंभारैर्भक्ष्यैः पिष्टमयैः शुभैः मधुना संप्रभूतेन होमो जाप्यं समाधिना ।

ब्राह्मणो भोजयेत्पश्चाद्भोजनानां श्रमो नर्तनं ॥ अष्टम्यां सविभुष्याथ तथार्चने तवर्तकान् ॥ दिनद्वये च भोक्तव्यं मिष्टान्नं  
 मेधुनीं सुतं ॥ दिनद्वयेन संप्रत्यं मष्टम्यां च ॥ अत्र मित्ररविरूपं विरमित्रोदये ॥ शूलं वा मकरं तस्य दक्षिणे सोमं एव च  
 मित्रं नानामात्रं नयनं ॥ कुशे शयविभूषितं ॥ विष्णुधर्मोत्तरे विशेषः ॥ मार्गशीर्षस्य मासस्य शुक्लपक्षे नराधिपः सोपवा-  
 सस्तु संप्रत्यं मित्यादि ॥ ततः ॥ कर्गलेखः ॥ रुक्चंदनपुष्पैश्च संपूज्य ॥ वटकैः पूरणेन पूजयेदिति प्रकाशं  
 रणं ॥ मित्रं सप्तमीं व्रतं ॥ अस्यां मित्रं कार्यालोकार्कया चोक्तं काशीखंडे ॥ मार्गशीर्षस्य सप्तम्यां पञ्चादश विवासर-  
 विधाय वीर्यं कार्यात्रा ॥ नरापां द्विमुच्यत इति ॥ इयं मार्गशुक्लसप्तमी त्रितय सप्तमी ॥ सत्कुलजनसरोरुयथ न प्रद-  
 त्वति ॥ तत्र कुलहेमाद्रौ ॥ यो मार्गशीर्षे सित सप्तमी दिने ॥ हस्तक्षेपयोगे जगतः प्रसूतिः संपूज्य ॥ भानुविधिना प्रवासी-  
 द्बर्गधूपान् फलोपहारैरिति ॥ एवं सवत्सरं संपूज्य तदंते ॥ घृतसुवर्णादिकं दद्यादिति त्रितय सप्तमी ॥ इयमेव नृदास-  
 सप्तमी ॥ अविष्यत्पुराणे ॥ या तु मार्गशीरे मासि शुक्लपक्षे सप्तमी ॥ नृदासाकथिता वीरसर्वानंदकुरीशु भेति ॥ अत्रा-  
 पि सूर्यपूजादिः ॥ पूर्ववत्कार्यमिति मार्गशुक्लसप्तमी व्रतानि ॥ अत्र कालभैरवयात्रोक्ता ॥ नारदीये ॥ मार्गशीर्षे सि-  
 ताष्टम्यां कालभैरवं सन्निधौ ॥ उपोष्य जागरं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानुषं नृजन्मनि ॥ तत्स-  
 र्वं विलययति कालभैरवं दर्शनादिति ॥ कृष्णाष्टम्यां कालभैरवं जयंती व्रतं ॥ शिवरहस्ये ॥ कालाष्टमीति विज्ञेया का-  
 रिकं स्यात्सिताष्टमी ॥ दर्शनात्मासां प्रियेणैव ॥ कारिका कृष्णाष्टमी तस्यामुपोषणं कार्यं तथा जागरणं निशि ॥ भैरव-  
 स्यंतु कर्त्तव्या पूजायामचतुष्टये ॥ कार्दशिवं कयालापौ न शिजागरणं सदा ॥ जागरं चोपवासं च कृत्वा कालाष्टमी दिने  
 अयं तपापनिर्मुक्तः शैवो भवति शोभन इति ॥ रात्रौ यामचतुष्टये जागरणं शिवपूजादिः ॥ काशीवासिनां नित्यं ॥ यो देवि  
 भैरवाष्टम्यामुपवासं प्रयत्नतः ॥ न कंरिष्यति मोहेन यास्यत्येवाहयातनामिति ॥ शिवरहस्यवचनात् ॥ काशीखंडे पि-

मर्गशीर्षासिताष्टम्यांकालभैरवसन्निधौ ॥ - पोष्यजागरं कुर्वन्नन्हापोषे प्रमुच्यते ॥ यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानुषजु-  
 न्मनि - तत्सर्वविलयं यातिकालभैरवदर्शनात् ॥ अनेकजन्मनियुतैर्यत्कृतं जंतुभिस्त्वघं सर्वविलयमायातिकालभैरव-  
 जागरात् - 'तच्च दर्शनं स्नात्वा कर्तव्यमित्युक्ततत्रैव' ॥ तीर्थकालोदके स्नात्वा कृत्वा च पितृतर्पणम् ॥ विलोक्य कालरा-  
 त्रान्निरंयादुंदरैरपि तदन् ॥ कृत्वा च विविधांपूजां महासंभारविस्तरैः ॥ जरोमर्गासिताष्टम्यावार्पिकं विघ्नमुत्सृज्य दि-  
 त्ति ॥ उपोष्य जागरं कुर्वन्सर्वपापैः प्रमुच्यत इति च ॥ उपोषणांगत्वेनार्घ्यदानं कार्यमित्युक्तं ॥ शिवरहस्ये ॥ उपो-  
 षणान्यासभूतमर्घ्यदानमिदं स्मृतं 'अर्घ्यमंत्राश्रिततत्रैव' ॥ भैरवार्घ्यगृह्णेदं भीमरूपाव्ययानघ ॥ अनेनार्घ्य-  
 प्रदानेन तनुभवा शिवाप्रिय' सहस्त्राक्षिशिरोवाहो सहस्रचरणज ॥ गृह्णाणाध्यै भैरवं दंस पुष्पं परमेश्वर ॥ पुष्पा-  
 जलं गृह्णाणे शिवरदैर्भवभैरव' पुनरर्घ्यगृह्णाणे शसपुष्पयातनापह ॥ अत्र पूजोपवासजागरणानि प्रधानानि फला-  
 संवर्धातुं ॥ अस्मिन् च त्रेत उपवासजागरणयो प्रधानयोरहोरात्रसंघर्षत्वेनाहोरात्रयुताऽष्टमी ग्राह्या अहोरात्रव्रतं यच्चै-  
 तिरस्मृतं ॥ यदांतु पूर्वदिने सायान्हेतु तुरस्मिन्नापि प्रदोषेतुल्यातदापि पूर्ववत् ॥ ८ ॥ कृष्णपक्षगतत्वात्तत्कालस्यापि ॥  
 भावः ॥ रुद्रव्रते पुसर्वेषु कर्तव्या संमुखीति धिरिति ब्रह्मवैवर्ताच्चा ॥ १ ॥ दिनद्वयं शतोरान्त्रिव्याता उत्तरैव तत्रैव भैरवो पुते-  
 प्रदोषकालीनत्वादिते कचित्तत्र शिवरहस्ये 'मध्याह्ने भैरवोत्पत्तिश्रवणात् तथा च तत्रैव नित्ययात्रादिकं कृत्वा  
 मध्याह्ने संस्थितरवारं वित्युपक्रम्य ब्रह्मणोरुद्रे जाते उक्तं तदोग्ररूपादनघान्मतः श्रीकालभैरवः आविरासीत्तदा  
 लोकान्भीषयन्नखिलानपीति ॥ तस्मान्मध्याह्ने व्यापिनी ग्राह्येत्यपरे ॥ अन्येत्वेतदपि नाद्रियते ॥ आविर्भावका-  
 लिन्याः ॥ कर्तव्यत्वेनानभिधानात् आविर्भावोपि मध्याह्ने एव शिवरहस्ये मध्याह्नोत्तरं कृत्वा सांभारं प्रापुर्देवा-  
 विल्वादि साधना इत्यादिना मध्ये बहुकृत्याभिधानात् ॥ अतैस्सूर्याप्यस्तमुपागमदित्याभिधानाच्च ॥ तिथ्युक्तं च सिं-





मुरस्य चतुर्थार्थयत्तु पञ्चाराजवल्लभा ॥ १८ ॥ कथिताञ्चमयासावैत्वदशराजसत्तम ॥ १९ ॥ पूर्वमेकादशीराजनैत्रलोकेयस  
 चराचरे ॥ २० ॥ मार्गशीर्षसितपक्षेऽल्पन्तिरिति नामतः ॥ अतः परंप्रवक्ष्यामि मार्गशीर्षसितेतुया ॥ २१ ॥ यस्य  
 अश्वेणमार्वाणवर्जयेय फललभेत ॥ प्रसिद्धामोक्षनाम्नीति सर्वपापहरा परा ॥ २२ ॥ देवदामोदरे च वपुजयेच्च प्र  
 यत्नतः ॥ नलस्यामजराभिश्च यदपि प्रयत्नतः ॥ २३ ॥ तवापि पूजनं च वगीतं नृत्त्यस्तथा परैः ॥ शृणुराजै  
 र्वक्ष्यामि कार्यापारालेकीशुभा ॥ २४ ॥ अथोयोनिगताः सर्वपितृमातृसुतास्तथा ॥ अस्याः पुण्यप्रभावेण स्वर्ग-  
 यातिनः सशयः ॥ २५ ॥ एतस्याः करुणादस्यामहिमानं शृणुष्व तत् ॥ पुरातनगरे रस्ये कोशलं ज्ववसन्नपः ॥ २६ ॥ देवा-  
 नसतिराज्ञापः ॥ पुत्रवत्पालयन् प्रजाः ॥ द्विजाश्च न्यवसन्तत्र चतुर्वेदपरायणाः ॥ २७ ॥ ऋद्धिमत्स्तुवतस्य वैखानस्य-  
 महात्मनः ॥ एवं सराज्यं कुर्याणो रात्रौ स्वप्नमपश्यत ॥ २८ ॥ ददर्श पितरं स्वं तु अग्नौ योनिगतं तपः ॥ दृष्ट्वा हृष्टास्तु तत्र वि-  
 स्मयोऽप्युल्लोचनः ॥ २९ ॥ कथं मामासत्तां तद्विजामे स्वप्नसंभवं ॥ राजोवाच मया तु स्वपिता दृष्टो नरकं गतो हि-  
 जा ॥ ३० ॥ तारयस्वैति मां तत्र अथो योनिगतं त्वितः ॥ इति द्रुवाणः ॥ स तदा मया दृष्टः पिता स्वयं ॥ तदा त्रभृतिभो वि-  
 प्राणांगममलभामहे ॥ एतद्वाज्यं सुखं महान सुखं ममतं तथा ॥ ३१ ॥ अथागजारथाः सर्वमामेतरोचयन्ति नः ॥ कोशो-  
 पि न सुखायुतिना किं त्वस्मिन् खदमम् ॥ ३२ ॥ तदारानसुता महारोचयाति द्विजोत्तमाः ॥ किं करोमि कगच्छामि शरीरमेतु-  
 दहति ॥ दानं व्रतं तपो योगं येन चैव मम पूर्वजाः ॥ मोक्षयाति च येनैव तदेव कथयन्तु मे ॥ किं तस्य जीवितं लेकि सुपुत्रस्य व-  
 लीयम् ॥ ३३ ॥ पितृपुत्रस्य नरके तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ २३ ॥ ब्राह्मणाज्युः ॥ पर्वतस्य मुने रत्र आश्रमो नि कटे नृप ॥ गम्य-  
 ताराजशालीलभत भव्यं विजानतः ॥ २४ ॥ तेषां श्रुत्वा ततो वाक्यं वैखानो राजसत्तमः ॥ जंगाम तत्र यत्रासावाश्रमे पर्व-

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥  
॥२३॥



॥ १ ॥ इति ब्रह्मांडपुराणे मार्गशीर्ष शुक्ल पक्षे माघे कादशी माहात्म्यं समाप्तम् ॥ १५ ॥ गायत्री ॥ ॥ ॥  
 अस्यामेवैकादश्यां ब्रह्मपुराणे कस्मिन्माघादशीव्रतं । हेमाद्रौ । अंवरिपउवाच । अक्षयं सुतामभिदेवोद्वादश्यां मुनि  
 सत्तमः । पूजितः केशवो मत्स्यमुक्तिकामाफलाधिभिः । तसिष्ठउवाच । अष्टपुण्यकमनाभूपुनाना महादशीशुसांसि वपापहरा  
 स्वर्ग्याभुक्तिमुक्तिप्रदायिका । मनसापि विकीर्तिदादशी येन रत्नमाः । तेषां घोरं नृपशयति पुनः संसारसागरं दृष्ट्वा द्य  
 सर्वत्र तानां तु वृष्णवानां नृपेत्तमः । नरैः स्त्रीभिश्च कर्तव्यं विष्णोस्तुष्टिकं परं ॥ मार्गशीर्षे शुभे मासि शुक्लपक्षे द्यूत-  
 व्रतः । अथ मेषवशदीयाद्वादशीविधिनानरः । मनोवाकायचेष्टाभिः सुविशुद्धो जितेन्द्रियः । दशम्यानि पुनस्तस्मात्वा-  
 त्रपि पुण्यजनार्दनं । हविष्यान्नकृताहारः । शुचिर्भूत्वा भवेद्व्रती । उपलिप्तशुद्धौ देशे भक्षयेदंतधानं । उपोष्ये-  
 कादशीं सस्यकूपं पूजयित्वा जनार्दनं । सुनामह्लादशीं देवत्रयं हंभोक्षे परहनि । एवमं कल्पयन् नियमं प्रणम्य गुरुद्वयं  
 दशम्यानेकमकाशीं संयतः संवसेन्निशि ॥ एकादश्यांततः आतरे कचित् । समाहितः पूर्वसंपूजयेत्सूर्यं ततो देवं प्र-  
 ङ्गयेत् । देवं विष्णुं । नमस्ते देवदेवेश नमस्ते भक्तवत्सलः । भास्कराय नमस्तुभ्यं सर्वये कथं भयभानवे । तुमः सूर्याय-  
 न्देवाय नमस्ते सप्तसप्तये । एकरुर्महिनमस्तुभ्यं एकचक्ररयाय च । ज्योतिर्प्रापतये नित्यं सर्वते जाहराय च । दिवा-  
 करनमस्ते स्तुभ्रभाकरनमोस्तुते । एवं संपूजयिष्ये वस्तुषु ध्यानलेपनैः । देविर्वक्षेः सुतैर्विद्यैस्ततो विष्णुं शुद्धव्रजेत  
 तैर्विद्यहरयेदधाऽफलमोदकफाणितैः । गीतवाद्यैर्हरिहृष्टः । प्रणम्य च मुहुर्मुहुः । एवं पूजां हरिः कृत्वा द्विजं ज्ञानप्रदायकं  
 पूजयेदंतरं तस्मिन् विप्रकेशं वयोरपि । ततो ब्रह्मणं समा लभ्य च दत्तेन न वंघटं । तत्र गृह्णंतो येषां च न्यसेद्वैवस्य सन्निधौ  
 सुनीलमौक्तिकारुपं च वज्ररत्नं सुवर्णकं । तस्य स्य गर्भे सुवृक्षं तु पूजयेत्तत्र केशवं । यस्य शोभिषि स्थिता मेघाः सर्वसवि-  
 त्पुत्रमग्राः । सागराः कुक्षिदेशस्थाः स्तोत्रायास्तु जगत्पतिः । वनस्पतिरसो दिव्यः सर्वगंधेषु चोत्तमः । दधुतेन देवस-

सि श्रो धोयं प्रतिगृह्यतां । के शवः को शिहा दुष्टकं सदैत्यनिपूदनः । सर्वकामप्रदो देवः । समे पापं वृणो हतुः । एवमस्य-  
 इत्येवेषां प्रणिपत्यक्षमापयेत् । द्वादश्यां गंधतोयेन स्नापयित्वेह माधवं । सर्वपापविनिर्मुक्तौ तु वृणवीलभते तनं कृता-  
 निपेकः । पुण्यासोऽसम्यगस्य न्युके शवं । तत्तत्सुतांताधेनुं ब्राह्मणयोपपादयेत् । के शवः । प्रियतां देवः । के  
 सिर्हितामहाद्यतिः । स तु मे भगवां प्रीत इष्टान् कामान् प्रयच्छतु । एवं प्रदक्षिणं कृत्वा शृणुतस्यापि यत्फलं त्रिशदब्दं कृ-  
 तं पापं हि व्वासत्रिविधं तत्र । पापं विवर्षस्व हस्त्राणि स्वर्गमोदति देववत् । यदा कालादिहायाति सधर्मव्रतवान् भवेत् । अथ  
 भावादयधेनूनां तन्मात्रं कल्पयेत्ततः । तत्फलं हि विनिर्दिष्टं यथाशक्तं यद्विदक्षिणं । भर्तृयवफलमाप्नोति भक्तिरेवा-  
 न्नकारणं । प्रीतिं जैवतु मासे च कुर्यादेवं नरोत्तमः । समाहितमना भूत्वा रसधेनुं प्रदायकः । आपो नारा इति प्रोक्ता आ-  
 पो वैतरसूतवः । अथ भूतं तस्य तत्प्रोक्ते नूनारायणः स्मृतः । नारायणः प्रीयतां मे देवदेवो नरः सदा । इष्टकामप्रदानित्य-  
 समे पापं वृणो हतुः । ततः प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणभोजयेत्ततः । एवं हि क्रियमाणस्य तस्य पुण्यफलं शृणु । पटिवर्षक-  
 तपापं स्वल्पं वा यदि वा बहु । हि त्वास्वर्गं समाप्नोति वर्षाणां मयुतं शर्म । माघस्यैव तु मासस्यः द्वादशीं शुक्लपक्षतः द्युः  
 क्षिपेद्विशुचिर्भूत्वा एकचित्तः समाहितः । स्नापयेत्पूजयेत्प्रित्य ब्राह्मणानां चतुर्पुण्ये । प्रदानेन पशार्दूल इमं मंत्रमुदीरयेत्  
 मालस्मीथपरात्रेयमभिगतिशशिनो नुजा । धनस्त्वमसितस्त्यास्तु सर्वकामदमाधव । प्रीयतां देवदेवो मे मधुमे कंदमा-  
 सुदने । कंसहो को शिंहं ताचममपापं वृणो हतुः । एवं यः कुरुते तित्यंतस्य पुण्यफलं शृणु । यावजन्म कृतपापं हि त्वा-  
 सर्वमशोपतु । दिव्यवर्षं सहस्राणि स्वर्गवसतिपोडश । गुडधेनुं प्रदो माधे इहायातः सदा सुखी । भवेद्ब्राह्मणानिरातंकः स-  
 वैश्वस्य समन्वितः । तत्र विष्णुपरां भूत्वा क्रमांभोक्षसवाश्रयात् । फाल्गुनामलपक्षस्य द्वादश्यानि मृतः शुचिः पूजयित्वा  
 विधानेन गंधपुष्पादिना हरिः । तिलधेनुं ततो दद्याद्द्वपं वापि मुमुक्षुः । मंत्रेणानेन राजेंद्र गोविदः प्रीयतामिति गवां भक्तो

सिगोस्वामिगोवासोगोकतालयः सर्वकामप्रदो नित्यं समेषां पञ्चपोहतुः ततः प्रदक्षिणी कृत्य शृणु पुण्यं यातथा वली  
वर्दसहस्राणि दशानां धुरवाहिनां दत्तस्तत्फलमाप्नोति द्वादश्याय द्रवेन्त्यप्यदिष्य वर्षसहस्राणि स्वर्गतिं प्रति देववतः  
च तस्य द्वादशी शुक्लां समुपोज्य नृपतम इति स्नात्वा संपूजयेद्विष्णुं जगतीं तारचारिणं ॥ २२ ॥ पूर्वोक्तविधिना स्नात्वा गो  
मंत्रं गोमयेन वा ॥ २३ ॥ स्नोपयित्वा सदा श्वेषं पंचभिर्गंधसंयुतैः ॥ २४ ॥ जलैः पश्चात् संपूर्णं गंधधूपविलेपनैः ॥ २५ ॥ पूज्य वा सोभि  
रेवं हि मंत्रेण नैव बुद्धिमान् ॥ २६ ॥ व्यासकृत्स्नं हि भगवान् साधूनां रक्षणाय ॥ २७ ॥ दुर्लभं शयनिर्जंतुमसि विप्र रतो ह  
रिः ॥ २८ ॥ विष्णुर्भवन्मन्त्रो तो ॥ जिष्णुर्देवः सनातनः ॥ सर्वपापविनाशाय विष्णुर्मन्त्रं प्रीयतामिति ॥ २९ ॥ मधुशेनो रभावाच्च या  
कितः पात्रमेव च ॥ द्वादश्याय फलमाप्नोति तदिहैकमनाः शृणु ॥ ३० ॥ पात्रं मधुतं पूर्वमिह जलमनिसां प्रतं ॥ ३१ ॥ वर्त्तते सकृ  
लं हि त्वास्वर्गलोके महीयते ॥ ३२ ॥ वैशाखस्य तु मासस्य पूजयेन्मधुसूदनं ॥ ३३ ॥ मासस्य द्वादश्यां प्रकरणात् ॥ ३४ ॥ पूर्वोक्तवि  
धिनाराजं सौवर्णमधुसूदनं ॥ ३५ ॥ जलकुम्भे तु संस्थाप्य मंत्रेणानेन पूजयेत् ॥ ३६ ॥ एकानि विजले यातुं हतावेदाः पुराहरेः मधुना  
निहतः संपितेनासिमधुसूदनं ॥ ३७ ॥ धृतधेनुमथो दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् ॥ ३८ ॥ ततः प्रदक्षिणाः कुर्याद्विप्रं दत्त्वा तथैव गौः  
एवं तु क्रियमाणस्य तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ३९ ॥ कपिलाद्याः सहस्रस्य सस्य गृहस्य पुष्करे ॥ ४० ॥ यः फलं तदवाप्नोति भक्तिपुको  
न संशयः ॥ ४१ ॥ यावदं द्रो वे सत्सर्वं तावदेव सतिष्ठति ॥ ४२ ॥ ज्येष्ठस्यैव तु मासस्य शुक्लपक्षे तु द्वादशी ॥ ४३ ॥ पूजयेद्विधि विव्रतया स  
मुपोज्य त्रिविक्रमं ॥ जलधेनुमथो दत्त्वा विप्राय नित्यतः शुचिः ॥ ४४ ॥ यज्ञभाराभुजौ द्रुत्या तस्मात्त्रिहृत्यक्रमैस्त्रिभिः ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यमाह  
तंतस्मात्तेनास्त्रिविक्रमं त्रिविक्रमां त्रिलोके शं प्राणयामि त्रिविक्रमं ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणां दत्त्वा  
संभोजयेत् ॥ ४६ ॥ तस्यैव फलं ॥ ४७ ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य सम्यगिष्टस्य पार्थिवः ॥ तत्फलं लभते मृत्युः परत्र च मुखी भवेत्  
यामं न तु तथा धेनुः ॥ समुपोज्य प्रयजतः ॥ ४८ ॥ उदिस्येति शेषः ॥ द्वादश्यां नित्यं ताहारो वामं न तत्र पूजयेत् ॥ हिताय सर्वदेवानां

मादित्यः कामदेवयोः ॥ तथा एवं भवमेवेव वामनो वालिवधनः ॥ तिले येन ततो दद्यात्तामन्नं ॥ प्रोक्षन्तामिति ॥ तद्वामनाया  
पात्रं यथाशक्त्या सिद्धिभिः ॥ ८ ॥ पानं तिलप्रदात्रं ॥ पूर्वजन्मकृतं पापमिह ह्यहमकृतं त्वयत् ॥ तदस्मै विनिहत्याशु परत्रैव शुभं  
निच ॥ ९ ॥ आचरणस्य नृणां सस्य द्वादशधां द्रुक् प्रदातुं ॥ १० ॥ क्षीपेन्निभतो भूत्वा समुद्रं ॥ मज्जनं दर्शय ॥ समवेद्यथाशां किं भूतं  
कविधिना ततः ॥ ११ ॥ नृसर्वगुणोपेतां ब्राह्मणयानिवेद्येन ॥ मंत्राणां नेन राजेंद्रमुराणुविहितेन च ॥ सुमासाद्य यतो ह्यर्क्षो  
लोकैः स्यः क्षीरसागरे ॥ स्वपिति आचरणे मासि शोधरेणैव ॥ १२ ॥ श्रावणे श्रीधरो देवः ॥ श्रीवत्सः ॥ श्रोतुं केतनः ॥ प्रीय  
तां हि श्रियः कांतो ॥ १३ ॥ मतिमिष्टं ददातु मे ॥ गन्धं शस्त्रं हस्त्रं पात्रं दत्तं न युक्तं फलं ॥ सकलं लभते मत्स्यं ॥ भाकियुजो न संशयः  
स्वर्गे सुविपुला ह्येतां मुनिकिसुरं राडिव ॥ तेनैव विधितारं जन्मसि भाद्रप्रदे तथा ॥ समुद्रो मज्जनरो भस्महृषीकेशः प्रयुज  
येत् ॥ मुक्तायेन ततो दद्यात् ॥ १४ ॥ हृषीकाणीं द्रियाण्याहुस्तेषां मीशो जगत्प्रतिः ॥ करोति कर्तृभूतो साह  
पिकेशो भवस्तु ॥ इदेव देव पीकेश भूतेषु प्रभवाप्ययं ॥ श्रीपण्यामि सुसंप्रीतो मस पापं वयपो हनु ॥ एवं प्रदक्षिणं कृत्वा  
श्रुतस्यापि प्रफलं ॥ १५ ॥ इह जन्म कृतं पापं पूर्वजन्म कृतं व्रतं ॥ सर्वतद्गन्तव्यं ॥ कृत्वा विष्णुलोकं महीयते ॥ १६ ॥ इह ॥ इह ॥  
समुद्रं चैव ब्रतं संतथा श्रिते ॥ पूजयेद्द्विधिवद्दत्तं यागं धूपं विलिपेत् ॥ १७ ॥ धर्मं धनुं ततो दद्यात् ॥ कर्पूरं गुरुं बंदनैः ॥ कुकुमेन  
हिरण्येन विस्मृतां र्थं विवर्जयेत् ॥ १८ ॥ एकान्ते गते ते ये स्वपतो यस्य वेधसः ॥ निवासाय भवन्मन्त्रां पद्मानां ॥ भोसि हस्तुत  
प्रीयतां पद्मनाभो मेदुःकृतं चोपशास्यतु ॥ इत्युक्त्वा तं समभ्यर्च्य दद्याच्छेत्तुं द्विजातये ॥ इत्येव क्रियमाणस्य तस्य पुण्यम  
तः शृणु ॥ सप्तजन्म कृतं पापं स्वल्पं वापि दवावह ॥ दग्ध्यात् तत्संकलं भूपविष्णुलोकं संगच्छति ॥ कान्तं कुरुतु मासस्य ए  
कादश्यामुपपितः ॥ १९ ॥ असंतु वोधे द्रव्यौ श्रद्धाभाकि समान्वितः ॥ त्वयि गतं स्तथा वाद्यं ऋग्यजुः ॥ सामं सगालैः ॥ २० ॥ वीणाया  
एव शब्दे श्यपुराणश्च ॥ एतच्च ॥ वासुदेवकथाभिश्च ॥ स्तोत्रैश्च ॥ तैश्च ॥ येष्वेवैः ॥ २१ ॥ सुभापितौ रज्ज्वा लैः ॥ भूमिशोभाभिरेव च

पुष्पधूपैश्चनेवेद्योपवृक्षैश्चशोभन्तैः । हेमैर्भस्मैश्चरूपैश्च । फलेः शकैश्चपामसैः । इत्योर्विकारैर्मधुनाह्निक्षुष्टा-  
 दैः सदादिभैः । अल्यक्षोदंमदनाफलाकारंस्त्रिधंमधुरफलं च । आस्त्रोदद्विप्रसिद्धं । कुठरकस्त्रुसंज्ञायामलस्यलव-  
 णेनच । कुठरकाजंकी । अह्वयाभ्याश्चेत्तत्काभ्याजिदनाभ्यांच सर्वदा । कुकुमालककाभ्यांचरुसूतं । सकं-  
 कणैः । तथानानाविधैः पुष्पैः । द्रव्यैर्वाविकयाहवैः । तस्यांरात्र्याव्यतीतायांद्वादशसामरुणोद्गये । स्नात्वाजुनी-  
 जलैः पुण्यैः । प्रतिमांस्त्राप्येत्तथा । उत्थितांचपरारम्यांतामांरोप्यांसुवर्णजा । वैष्णवीप्रतिमात्रचेद्भववि-  
 नलेखिता । तत्रस्नानादिपूजाचैवैधाकार्यंचिवैष्णवे । ह्यादौघृतंनतलेत्तुमधुनातदनुत्तरं । ह्यादौरोण-  
 तथापंचगव्येनशाल्ववित् । उद्धर्तंतमापचूर्णिसूरदुल्लकानिष । लोभकालीयकचेतनगरवृणिकंतथा । काली-  
 यकंपीतचंदतुवर्णंकुंकुम् । सपुष्पाश्चप्रियंगुश्चमानुलंभारसस्तथा । सर्वोपध्वःसर्वगंधाःसर्वविजातिकुंचत् । मंगला-  
 नियथालाभंरत्नानिवहुशोदकं । हस्तिदंतोद्धुतामृच्चटपच्छंगोद्धुतातथा । नदीतीराह्वतास्थानाद्ब्रह्मीकाल्नेरामाह-  
 दात् । इन्द्रस्थानाच्चसरसस्तद्वापर्वतमस्तकात् । इन्द्रस्थानंपत्रेद्रुयष्टिरारोपिता । इतामिन्नाप्यदेवहो । इ-  
 द्याह्नोरोचनंशुभां । तथाचकलशुभादेःप्रामाण्यस्त्वलंकृता । जातीपुष्पसंयुक्ताः सुफलाश्चसकांचनाः पुण्याहव-  
 दशवेदनवीणवेणुरवेणच । शब्देनमधुरैषैवसुतमागंधवंदिता । एवंसंस्नाप्यगोविंदस्वनलितंस्त्वलंकृतम् । सुवा-  
 ससंपूजयेत्तंसुमतोमिश्रकुंकुमं । दीपधूपैर्मनोज्ञाश्चपायसेनतुभारणा । मात्रारत्नप्रदानैश्चहोमैः पुष्पैः सुदक्षिणैः  
 वासोभिर्भूषणैर्हृद्यैर्गोभिरथैर्जैरपि । द्वाह्वणाः पूजनीयाश्चाविष्णोः राधाः समूर्तयः । विष्णोरत्रोप्रसुतस्मदंमो-  
 दंरगतंयतः । ब्रह्मांडस्यतुतेतासिदामोदइतिस्मृतः । दामोदरइमाधेन्युद्धलुस्त्वयमेवहि । द्विजरूपेणैतिविप्रशो-  
 प्रकृत्यपासनातनी । विभक्तिलोभश्चापुः इत्येवपृथिवीदानफलंप्राप्तातिमानतः । सुवर्णैश्चमहाधेनुंदत्त्वात्प्रवरोराम-



दशम्याकेशवपूज्यहविष्यान्नकृताशनः । निर्वर्त्यपश्चिमांसांश्चाङ्गह्नीयाद्वैतधावनं । उपस्पृश्यथान्यायमंत्र-  
 मेतदुदीरयेत् कृष्णविष्णोर्हृषीकेशकेशवकेशनाशन करिष्येह व्रतारं भवेद्यावद्दिनवयं इतिसंप्राथम्यगोविंदमंत्रेणा  
 द्रोततः स्वपेत् व्रतग्रहणमंत्रः ततः प्रभाते चोत्थाय यथोक्तव्रतमाचरेत् चतुर्भिः पारणंयामैः कथितं यद्द्विजोत्तम-  
 तत्पावदानाविधिना भिद्यते नाहि पारणं एवं द्वादशनिर्वर्त्य द्वादशीः पद्मजोद्भव उद्यापनंततः कुर्याद्विधिमंत्रपुरस्कृतं  
 एकादश्यां शुचिः स्नातः शुद्धांबरधरो व्रतती सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्ववैदेयफल त्वत्पादपद्मतोयेन सर्वमेभवतु प्रभो-  
 इति स्नानमंत्रः स्नानं कुर्यात् तदेव पुजयेद्गुरुध्वज एकत्र मूर्तिसंपन्नं लक्ष्मीनारायणं प्रभुं यथाशक्त्या यथार्थात्तसौव-  
 र्ण्यं रत्नभूषितं सहस्रशीर्षमंत्रेण स्नापयेद्गंधधारिणा मधुवातादिभिर्भिन्नैर्मधुना स्नापयेद्दक्षिणं आप्याय सर्वोतिमंत्रेण  
 पयसा स्नापयेत्ततः दधिक्रावणेति मंत्रेण दध्ना तु स्नापयेत्ततः तेजोसीति मंत्रेण स्नापयेत्सार्पिपात्रं मधुवाते-  
 तिमंत्रेण मधुना स्नापयेत्पुनः स्यादुपवस्त्वननुनाततः शर्करयापिच एकीकृत्य ततः सर्वशर्कराखंडसंयुतैः स्नापये-  
 त्पर्याप्तस्याजं यशब्दादिमंगलैः मापकर्णादिभिश्च श्रेणिर्निघृष्टां प्रातिमांततः चंदनोशीरकपर्पूरकुंकुमादिभिरचयेत् तैर्दि-  
 लिप्य हरीभक्त्या ततो मंत्रमुदीरयेत् यथाशक्त्या मया देव स्नापितश्चाविलोपितः न्यूनानातिरिक्तं तत्सर्वं लक्ष्मीनारायणः क्ष-  
 मेत् अनुलेपनमंत्रः ततो वल्लुङ्गं श्रेष्ठमानीय परिधापयेत् पीतवालोहितं वापि श्वेतं नानाविचित्रितं परिधानं यथाश-  
 क्त्या तव देव मर्यापितं न्यूनानातिरिक्तं तत्सर्वं लक्ष्मीनारायणः क्षमेत् परिधानमंत्रः परिधाप्य ततो देवंपुष्पैर्नानाविधैः शु-  
 भैः संछाद्य पुष्पमालाभिर्भवमेतदुदीरयेत् पुष्पैरपि यथाशक्त्या पूजितो सिजनार्दन न्यूनातिरिक्तं तत्सर्वं लक्ष्मीनारा-  
 यणः क्षमेत् पुष्पमंत्रः एवं कृत्या विधानेन शय्यां च विनिवेदयेत् तूलीपर्थक्यमुक्तं श्वेतप्रच्छदं गङ्गकै प्रतिपादसमानां  
 वंचतु प्याद प्रतिष्ठितैः निवेदयेत् तत्रैवं शंखलक्ष्मीनारायणं प्रभुं नैवेद्यानि निवेद्यानि नानाभक्ष्ययुतानि च लेह्यान्यप्यव-  
 हायार्पाणि चोप्याणि च येषां निच पानकानि च वैयलनाद्यास्मिन्दे शयथा तथा तानि सर्वाण्यपादाय देवाये विनिवेदयेत् ॥

लानिचमुंगथोनिपक्रानिचनिवेदयेत् एवंनिवेद्यतत्सर्वभक्त्यामत्रमुदीरयेत् यथावित्तोपसंयुक्तंमयावनिवेदितं  
लब्धनीनारायणविभोभक्त्यातत्प्रतिगृह्यतां इतिनैवेद्यमंत्रः देवस्यतुशिर पूर्वपादौपश्चात्प्रकल्पयेत् शिरःस्था-  
नेततःकुंभवारिपूर्णमनोहरम् स्यापयेत्कर्करेयुगमंसरत्नवंस्त्रभूषितं कर्करोगलंति का रथापयित्वातुतकुंभततो-  
मंत्रमुदीरयेत् यावत्पूजासमारब्धाचांचल्यंवर्जयेत्सादा भुक्तापीत्वातथाचम्यतोयेननिनकेशव मद्रत्स्यापू-  
जितोदेवस्त्वप्यसुखीस्वयं इतिस्वापनमंत्रः शय्योपचारयत्किंचित्सर्वैर्विविनिवेदयेत् शय्योपचारंस्त्रगधा-  
दि यावत्पूजासमारब्धास्नानादिशयनांततः सधृतंगुगुलंतावद्देवाग्रतोनीशि ततोविप्रसमानीयभा-  
येयासहितंशुभं सर्वदुर्लक्षणैर्हीनं सांगोपांगसमन्वितं वेदविद्यात्रतस्नातं पूजितंस्वकुलोद्भवैः दे-  
वस्याग्रेततोविप्रभार्ययासहितंन्यसेत् प्राड्मुखविमलंशुद्धंभक्त्यातंपूजयेत्ततः बहुनाकिंप्रलापेनकथितेनेहनारद  
देवःसंपूजितोऽयद्वत्तद्विप्रंप्रपूजयेत् विष्णुब्राह्मणयोर्भेदनकदाचिद्विकल्पयेत् इतियेपाह्मदिसदातेपूज्याश्रयंती  
भ्वराः द्वादशान्यान्नवाकुंभान्पूणीन्शुद्धेनवारिणा स्थापयेद्देवपथ्यैकंपरितःशुद्धचेतसा द्वादशैवतथागावः  
सवत्साःकांस्यदोहनाः क्षीरवत्यःमृशीलाश्चस्थापयेद्देवसन्निधौ अथवावित्तवैकल्येकुर्याद्भोत्रितयंनरःदद्यान्नु  
सम्यग्भुक्तायतत्राशक्तिमतोमता एकप्यनुचामगुणतस्यस्याद्द्वादशाधिका स्ववित्तशक्त्यायत्किंचिद्वातुमुत्सह-  
तिनरः तत्सर्वद्विजदेवाभ्यासन्निधौसंप्रकल्पयेत् उपस्कराणिदिव्यानिछत्रोपापानत्रपादुकाः गोसंख्यादिकृ-  
तंसर्वदानंत्वस्मिन्प्रकल्पयेत् यदादानेतुगौरेकाकल्प्याशक्तिप्रपूर्वक सासंपूर्णातुक्तंव्यावत्सेनसहपूजिता सुव  
णेष्टृंगौरेप्यक्षुराघंटाभरणभूषिता तद्वर्णवस्त्रसंवीतावत्सेनसहपूजयेत् एवंनिर्वर्त्यविधिनादानपूजादिनासमं-  
देवब्राह्मणयोर्भक्त्या ततोविप्रंक्षमापयेत् एतद्ब्रह्माणमेविप्र भार्ययासाहितःप्रभो एतेनावाह्यतंविप्रं



तस्मिन्सर्वनिवेदयेत् प्रतिगृहीतादाताचत्रतीविष्णुर्यथा तथा 'मया दत्तामिदं सर्वं गृहाण त्वद्विजोक्षम दाताचवि-  
ष्णुर्भगवाननंतः प्रतिगृहीताचस एव विष्णुः तस्मात्त्वया दत्तामिदं सर्वं प्रतिगृहीतं च मया शुभाय ब्राह्मणप्रतिग्र-  
हं मंत्रः अन्येभ्योऽपि यथाशक्त्या तस्मिन्काले प्रदीयते दीनांधकृपणादिभ्यस्तदक्षयफलं भवेत् वित्तशाख्यं न कु-  
र्वीत संमंत्रं फलमाप्नुयात् इत्यखंडव्रतस्यैष उद्यापनविधिः स्मृतः कथितस्ते मया वत्स तस्य पुण्यफलं शृणु याव-  
ज्जगज्जलार्धिशैलचरादिमत्स्या तावज्जनो भवति पुण्यफलोपभोक्ता तावच्चाविष्णुभवनत्पारिवर्तिते सावंते ह्ययं स पर-  
मात्मनियतिविष्णो ॥

इति भविष्योद्योरोक्तश्च खंडद्वादश्यां व्रतोद्यापनविधिः अथ भविष्योद्योरोक्तधरणीव्रतम् ॥

युधिष्ठिर उवाच पदं तत्परमं गुह्यं सर्ववेदे पुपठ्यते स देवः पुंडरीकाक्षः स्वयं नारायणो हरिः स यज्ञैर्विविधैरिष्टैर्दा-  
नेनैतौ श्रसतामः प्राप्य ते परमो देवो वासुदेवः सनातनः बहुविधेन भगवान्त्विविभवे दपारमैः प्राप्य ते तु सहा-  
यैश्च कचिद्यज्ञाः सुदुष्कराः वित्तेन च महादानं दातुं कृष्ण न शक्यते विद्यमानोऽपि न मति कुटुंबासक्तचेतसः तस्य मो-  
क्षः कथं कृष्ण सर्वथा दुर्लभो हरे अल्पायासेन लभ्येते येन देवः सनातनः तन्मे सामान्यतो ब्रूहि सर्ववर्णेषु यद्भवेत् श्री-  
कृष्ण उवाच - कथयामि परं गुह्यं रहस्यं देवनिर्मितम् धरण्यापि कृतं पूर्वमज्ज्ञं त्वावसुधातले पृथिव्यां पार्थिवो भावः  
सलिलेनातिवाहिता तस्मिन्सलिलसंलग्ने मही प्रायाद्रसातलं साभूतधात्री धरणीरसातलगता शुभा आराध-  
यामास विभुं देवं नारायणं परम् उपवासव्रतैर्देवीनियमैश्च पृथग्विधैः कालेन महता तस्याः प्रसन्नो गरुडध्वजः उज्जहार-  
स्थितौ चैमांस्थापयामास सोऽच्युतः युधिष्ठिर उवाच को सौ धरण्यासंर्चीण उपवासो यद्दूतमकानि व्रतानि च तथा तन्मे त्वं

वहुंमहोसि श्रीकृष्ण उवाच मासेमार्गेशिरेजन् दशम्यांनियतात्मवान् स्नात्वादेवार्चनं कृत्वा श्रित्तिं कारय्यथाविधि  
 शुचिवासाप्रसन्नात्मा हव्यमंत्रं सुसंस्कृतं भुक्त्वा पचपदं गत्वा पुनः शौचं च पादयोः कृत्वाष्टांगुलिमात्रं कुक्षिरदक्ष-  
 समुद्रं भक्षयेद्वतकाष्टं तु ततश्चाचम्य यत्नतः स्पृष्ट्वा स्वांगानि सर्वाणि चिरं ध्यात्वा जनार्दनं स्मृत्वा धर्मपाद-  
 योस्तस्य करतोयेन मानवः एवमुच्चारयेद्वाचं तस्मिन्काले महामते एकादश्यां निराहारं स्थित्वा ह मपरेह निभो  
 क्ष्यामि पुडरीकाक्षशरणे भवेच्च्युत एवमुक्त्वा ततः पश्चात्प्रभाते विमले तथा स्नानार्थं संगमे गत्वा नदीं प्राप्य समुद्रं गा-  
 इं तरावाताङ्गां वा गृहे वापि यतात्मवान् आनीय मृचिकां शुद्धां मे त्रेणनेन मानवः धारणं पोषणं त्वत्तोभूतानां देवि सर्वदा  
 तेन सत्येन मां पापं पापान्मोचय सुव्रते ॥ इति मृत्तिका मंत्रः ॥ ब्रह्मांडोदरतीर्थानि करैः स्पृष्ट्वा नितेरेव भवति भूतानि  
 सतां मृत्तिका माला भाम्यतः ॥ इति सूर्यप्रार्थना मंत्रः ॥ त्र्ययि सर्वैरसानित्यां स्थित्वा वरुणसर्वदा तेन मां मृत्तिकां प्ला-  
 व्यपवित्रं कुरु सर्वदा एव रविमृदं तोयं प्रसाद्यात्मानमां लिपेत् निष्कृष्य शेषमृदया कुण्डमालिख्य वैजले ततः  
 स्नात्वा नर सम्यक्संभ्यामावर्त्य वाग्यतः आचम्यावश्यकं कृत्वा पुनर्देवगृहं व्रजेत् ततो राध्यमहायोगं देवं नारा-  
 यणं प्रभुं केशवाय नमः पादौ कटिं दामोदराय च ऊरू युग्मं नृसिंहाय उरः श्रीवत्सधारिणे कंठं कौस्तुभनाथाय व-  
 क्षः श्रीपतेये तथा त्रैलोक्यविजयाये तिवाहू सर्वात्मने शिरः रथांगधारिणे चक्रं शंकरोयेति वारिजं गंभीरायेति  
 चंगं दामभयं शांतिमूर्तये एवमभ्यर्च्य देवेशं देवनारायणं प्रभुं ततस्तस्याग्रतः कुंभांश्चतुरः स्नापयेद्बुधः जलपूर्णो  
 न्मेमाल्यांश्च सितचंदनचर्चितान् चतुर्भिर्जलपात्रैश्च स्थगितान् रत्नसंयुतान् चत्वारस्ते समुद्राश्च कलशः परिको-  
 र्त्तिताः तेषां मध्ये सप्त पीठस्थापयेद्ब्रह्मसंयुतं तस्मिन्सुवर्णैरौप्यवाताम्रवादारदं तथा पात्रतोयभृतं कृत्वा तस्य म-  
 ध्ये तोयं न्यसेत् सौवर्णमस्य रूपेण कृत्वा देवं जनार्दनं वेदवेदांगसंयुक्तं श्रुतिस्मृतिविविभूषितं भक्तैर्बहुविधै

राजन्फलैः पुण्योपशोभितैः गंधैः पुष्पैर्मन्त्रवरैर्यंयित्वा यथाविधि रसातलगतावेदायया देवत्वयाहताः मत्स्यरू-  
 पेणतद्वन्मन्मांभवादुद्धरकेशव एवमुच्चार्य्यतस्याग्रेजागरंतत्रकारयेत् यथाविभवसारेणप्रभातेविमलेपुनः चतु-  
 र्णांब्राह्मणानांचतुरोदापेयद्धटान् पूर्वतुगुरवेदयाच्छंदोगेदक्षिणतथा यजुःशाखान्वितेदयात्पश्चिमंघटमुत्त-  
 मं उत्तरं कामतोदयादिपएवविधिक्रमः ऋग्वेदः प्रीयतां पूर्वः सामवेदस्तुदक्षिणः यजुपः पश्चिमोनाम्ना आ-  
 यर्वाणोत्तरंतथा ताव्यपात्रेस्तुसलिलैः स्थापितान्कारयेद्धटान् ततस्तंजलपात्रस्थं ब्राह्मणान्पायेसेनाग्नान्ततः पश्चात्स्वर्धनरः  
 णिमःस्यंदयादित्यर्थः दद्यादेवंमहाभाग ततः पश्चाच्चभोजयेत् ब्राह्मणान्पायेसेनाग्नान्ततः पश्चात्स्वर्धनरः  
 भुंजीतभृत्यसाहितोवाग्यतःसंपतंद्रियः अनेनविधिनायस्तुद्वादशाक्षपयेन्नरः तस्यपुण्यफलं चाद्यशृणुसत्यव-  
 तांवर यदिवक्रसहस्राण्यांसहस्राणिभयंतिहि आयुश्चब्रह्मणस्तुल्यं भवेद्यदिमहाव्रतं तदातस्यफलं संख्या-  
 कर्तुं शक्यं न वा भवेत् यः सकृद्द्वादशीमिनामेनविधिनानृप स ब्रह्मलोकमाप्नोति तत्कालं भवतिष्ठति द्वादशद्वाद-  
 शीशब्दो ब्रतेष्वेकादशीपरः तत्कालं ब्रह्मायुः कालमित्यर्थः ततस्तत्त्वलयकाले तु श्रल्यस्तिष्ठते चिरं अल्यः ब्र-  
 ह्मणा सह श्रोविष्णौ लये काले तिष्ठतीत्यर्थः पुनः मृष्टो भवेद्देवो वैराजनामतः स्मृतः करोति ब्रह्मणो लोकं समाप्नो-  
 तित संशयः ब्रह्महत्यादिपापानि जन्मांतरकृतानि च अकामतः कामतो वा तानि नश्यंति तत्क्षणान् इह लोके द-  
 रिद्रो वारज्यपशूनाथवापुनः उपोष्यतु रिधानेन मे श्वरो राजस्य भाग्भवेत् मे श्वरो लक्ष्मीश्वरः वेध्या नारी भवेद्यतु  
 अनेन विधिना शुभा उपोषति भवेद्यस्याः पुत्रः परमधार्मिकः अगम्यागमनेन जानता जानता कृतं स इमां विधि-  
 ना स्थापयत्स्मात्पापात् प्रमुच्यते ब्रह्माक्रियाया लोपेन बहुवर्षकृतेन वा उपोष्ये मांसं सकृत्तया वेदसंस्कारमाप्नुया-  
 न किंचिन्नवह्नौ केन न तदस्ति जगत्त्रये अप्राप्यं ब्रतराजेन सत्यं सत्यं संशयः इह जन्मनि चारोग्यं धनं धान्यं  
 वरास्त्रियः भवंति विविधा यस्तु उपोषति विधानतः ॥

नारदीये द्वादश्यां मार्गशुक्लायां साध्यव्रतमनुचमं भानुभौमस्तथा प्राणोनरोयामश्ववीर्यवान् निमिर्हयोनयश्चैव हंसो  
नारायणस्तथा विभुश्चापि प्रभुश्चापि साध्याद्वादशकीर्तिताः पूजयेद्गंधपुष्पाद्यैरेतांस्तंदुलकल्पितान् ततो द्विजान् ग्या-  
न्संभोज्यद्वादशात्रसदाक्षिणान् दद्याद्धेनूश्च विमृजेत्प्रीयान्नारायणस्त्विति एतस्यामेव निर्दिष्टं द्वादशादित्यसंज्ञितं  
व्रतं तत्रार्चयेद्दीमानादित्याद्वादशापि च धातामित्रो र्यमापूपाशक्नो शोवरुणो भगः त्वष्टा विवस्वान्सवितारविष्णु  
द्वादशईरिताः प्रतिमांस्तु शुक्लायां द्वादश्यामर्चयेत्ततः वर्षनेये द्रव्यैस्तु प्रतिमाद्वादशापि च ह्रीं मीं संपूज्य विधि  
वद्भोजयित्वा द्विजोत्तमान् मधुरां नैस्तु संपूज्य त्रत्येकं प्रार्चयेद्भृती एवं व्रतं नरः कृत्वा द्वादशादित्यसंज्ञकं सूर्यलो  
कं समासाद्य भुक्त्वा भोगांश्चिरं नरः जायते भुवि धर्मात्मा मानुषो रोगवर्जितः ततो ब्रतस्य चोर्णस्य पुनरेतद्व्रतं लेभेत्  
तत्पुण्ये नरे वा र्भित्वा मंडलं च द्विजोत्तम मूर्तिनिधाय सौवर्णाजनादनसमाह्वयां अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैस्तदभोज  
येद्द्विजान् द्वादशप्रतिमांस्तु नकाशीस्याजितेन्द्रियः ततः समातितां मूर्तिं समभ्यर्च्य विधानतः गुरवे धेनुस  
हितां दत्त्वा संप्रार्थयेत्ततः सप्तजन्मसु यत्किंचिन्मया खंडं व्रतं कृतं भगवंत्स्वप्नसादेन तदखंडमिहास्तु मे ततः  
संभोज्य विप्राग्यान्सखंडाज्यैस्तु पायसैः सौवर्णेन विमानेन याति विष्णोः परंपदम्

इति नारदीये मार्गशुक्लद्वादश्यां साध्यव्रतं द्वादशादित्यव्रतमखंडं द्वादशीव्रतं च

अथास्यामेव तारकद्वादशीव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच ब्रह्ममागस्करः पापः पृथिवीक्षयकारकः परिपृच्छामि

गोविंदत्वं नामस्कृत्यपादयोः गुह्याद्भुततरं ब्रूहि व्रतं किंचिदनुत्तमं तस्मिन् पपापौघं भीष्मद्रोणवधाणं श्री-  
 कृष्ण उवाच आसीत् पुरान् पौनाम्ना विदर्भायां कुशध्वजः सैतं पुरं सुतोपेतं शक्रे राज्यमतं द्रितः जघान तापसं सो-  
 थप्रमादात् मृगयांगतः मृगहत्यां महारण्ये ब्राह्मणं देवमोहितः तेन कर्मविपाकेन देहांते रौरवं गतः तत्रासीयात  
 नाघोराश्च भूयाति पीडितः तस्मादिहागतो मत्स्यै रौद्रो विपथरो भवत् अदशत्सोऽपि राजेंद्र ब्राह्मणं चरणैरुपा ल-  
 गुडाहतः संपंचलं जगाम द्विजसूनुतः विपन्नश्च नतः सिंहो द्वितीयं भूत्सुदारुणं विदारितमुखो हिंस्त्रो नानासत्वभय-  
 करः 'जघानासौ पुनः श्रेष्ठ राजन्यं मृगयांगतं ततो सोवहुभिः शस्त्रै राजलोके किं निपातितं पुनर्व्याघ्रो वभूव आसौ तु-  
 तं ये पि भवन्तरे तीक्ष्णपादनखाघातैर्व्यापादितमृगान्वयः तेनापि वैश्यो निधनं नीतः कश्चिद्द्वनन्तरे सनीतः  
 कृमिराशि त्वलोकैः स्वातनिपातनात् संजातस्ताम्रदृशेन खराहतजंतुभूक जघान बालं चंडालादसौ मृगुमवाप्त-  
 वान् पंचमेमकरो जातः समुद्रे तिभयंकरः स्त्रियं जघान तरुणीं भर्तृकामा मथागतां प्रभासे शंकरस्याग्नेशशंक-  
 हणे निशि तत्रापि बाणैः शंसं दत्वा जाल्मे प्राणैर्विभोजितः पुनः पष्ठे भवे जातः पिशाचः पिशिताशनः क्रूरश्चिद्रमतिः  
 क्षुद्रो नृणां प्राणवियोजकः सौवतीर्णो नरस्यांगं शंकयामास कस्यचित् मंत्रेण रूपसिद्धेन चांतिकेन व्यसुकृतः स-  
 तमेतु भवे जातो दुर्निरीक्ष्य वपुर्भृशं तीक्ष्णदंष्ट्रः करालाक्षो मांसशोणितभोजनः दिग्वासा मरभूमिपुपापिष्ठो ब्रह्मरा-  
 क्षसः सराष्ट्रगोर्जं शून्यसर्वचक्रवधादिषु आक्रम्य भीमरोनेन राज्ञा राक्षसशत्रुणा समारोप्य धनुः संख्ये ब्राह्म-  
 खेणे निपातितः भूयो भवद्वाघ्रसमः श्वजन्मन्यष्टमेतुसः वने च रौहिहि क्षुण्णांगो व्रणार्तो निधनंगतः नवमे जंतुके-  
 जातः सचर्वाभत्समांसभूक् लौल्यात्स निधनं प्राप्नोति इमं शानोचित विवह्निना दशमेऽप्यभ्रवद्दृष्टांस्तीक्ष्णतुण्डो-  
 जो महान् पूतिमांसवसाहरो दुष्टदृष्टिः सदारुणः सितरक्तासितवपुः कर्बुरो लोकां निर्निदितः सह तस्तीक्ष्णभल्ले-

नमातंगेनधनुष्मता एकादशतुचांडालोयवमध्योतिभीपणः ऊर्द्धकेशेतिरक्ताक्षो जातः कृष्णतनुर्दृढः पापोधर्म  
 'ध्वजोभक्ष्योदेवतामाल्यभुक्तः सडंढपाशेकेनौच्चैर्वृक्षाग्रेष्ववलंबितः द्वादशेतुपुनर्जातः पुष्कसः क्लेशभोजनः  
 पुष्कसोवाग्विलगतोव्याधिनाविनिपातितः तेनचासीत्कृतपूर्वतारकद्वादशीव्रतं तस्यप्रभावाज्जातोसौदुष्ट  
 योनौपुनः पुनः अवापशीघ्रंपंचत्वंसंसारभवसागरे पुनरेवामवद्राजाविदर्भायांसधार्मिकः भूयश्चोपोपिताने  
 नतारकद्वादशीशुभा पश्यतावतमाहात्म्यंजातौजातौपुनः पुनः तस्याव्रतप्रभावेनभुक्कारज्यमंकटकं प्रा  
 पविष्णुपुरेस्थानंथावदाभूतसंखवं ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथमतद्ब्रतं कृष्णकर्त्तव्यं पुरुषोत्तमैः स्त्रीभिर्वाभनू  
 वाक्येनस्तानदानजपादिकम् ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ मार्गशीर्षसितेपक्षेगृहीत्वाद्वादशीव्रतं अकृत्रिमजलेस्ना  
 नमपराक्लेशमाचरेत् प्रणम्यभास्करायादौक्त्वादेवार्चनंयथा होमंचतावत्स्थायवदस्तमितोरविः ततो  
 मुक्ताफलैः पुष्पैर्गंधधूपविलेपनैः सजलंशीतलंकृत्वासाहिरण्यशुभैः फलैः रम्येताच्छमेपात्रेजानुभ्यांधरणींग  
 तैः पूर्वमुखः प्रदोपाग्नेमूर्ध्वकृत्वाध्यभाजनं भूमौमंडलंकंकृत्वागोमयेनसतारकं चंदनेनसमालिख्यध्रुवंहिगग  
 नोन्मुखः सहस्रशीर्षामंत्रेणभूमौभक्त्यांशनैः शनैः तारकाणांकुरुश्रेष्ठदद्यादर्घ्यमतंद्रितः पठ्युक्ष्यधूपमुक्षिप्यदद्या  
 द्विप्रायदक्षिणां क्रमेणसर्वानिर्वत्यभोज्यभोज्यानिशागमे मार्गशीर्षखंडखाद्यैः पीयेसौहालिकैः शुभैः माघेतिला  
 न्नक्रूसरैः फाल्गुनेतिलपूपकैः वसेतमोदकौर्दव्यैर्वीशाखेखंडवेष्टकैः ज्येष्ठेसकुभृतैः पात्रैरापढेगुडपूपकैः श्रावणे  
 मधुशीर्षेअनभस्येपायसेनच घृतपूर्णैराश्वयुजेकासारैः कार्तिकेपुमान् एभिर्द्वादशभिर्भक्ष्यैर्भोजयित्वाद्विजातये  
 भुंजीतभक्त्यारार्जेद्रपश्चाद्देवंक्षमापयेत् समाप्तेतुव्रतेकुट्यांब्राजंतंतारकागणं पैष्टवापूर्वाविधिनापूजयित्वाक्षमापये  
 त् कुंभाद्वादशतव्याः सोदकांमोदकान्विताः ब्राह्मण्याः परिधानंचपद्मरागंसंकुम्बं ब्राह्मणस्यतुगांदद्याच्छय्यां-

पुण्योपशोभितां चोलकंचोपवीतचपुण्यदत्त्वाक्षमापयेत् एवंचविधिनारांजन्यः करोतिव्रतंनरः नारीवाभरतश्रेष्ठ-  
भक्तिभावपुरःसरं नक्षत्रलोकंजतिविमानेनार्कवर्चसा अप्सरीगणगंधर्वयक्षविद्याधरादिभिः सदाभर्त्रा-  
स्वर्गलोकेपूज्यमानादिवौकसः वसेत्कल्पायुतंयावत्पुनर्विष्णुपुंरंजयेत् एतद्व्रतंपुराचीर्णशय्याराइयाश्रियो-  
मया सरस्वत्यापुन स्वर्गोर्वश्यादेवदत्तया अन्याभिरपिनारीभिः पुरुषैश्चैष्टग्निर्धैः चणैर्मितद्व्रतंपार्थ-  
सर्वपापभयापहं ॥ जन्मांतरेष्वपि कृतानिदहत्यघानि यासंदधात्यहरहरस्ससुतोपयोगात् साह्यादशीजगति-  
तारकनामधेयातन्नास्तियन्नविधातिकृतामनुष्यैः

॥ इतिभविष्योत्तरेतारकद्वादशीव्रतं अस्यामेवमल्लद्वादशीव्रतम् ॥

युधिष्ठिरउवाच शंखचक्रगदापाणे श्रीवत्सगरुडध्वज ब्रूहिमेमल्लद्वादश्याविधानंदेवकीसुत ॥ श्रीरुष्णउवाच ॥  
यदाभांडीरन्यग्रोधेरमामियमुनातटे गोपालमध्येगोवत्सैरष्टवर्षोस्मिलीलया कंसासुरवधार्थमयुरोपवनेतथा  
अवालोलालरूपेणगोपमल्लैर्वलोकटैः तएवमल्लगोपाश्रवलेनसहकानने आस्फोटयंतित्यंतित्रिदिचेत्रिदशइव  
सुभद्रेमंडलेभद्रंगवर्द्धनगोभटाः यक्षेन्द्रमल्लइत्यादितेपांनामानिगोकुले गोपीनामपिनामानिप्रधानानिनिबोधमे  
गोपालीपालिकाधन्याविशाखीधनाटिका राधानुराधासोमाभातारकादशमीतथा इत्येवमादिभिरहमुपविश्यव  
रासने पूजितोस्मिशुभैर्गंधैर्दधिदुग्धाक्षतेस्तथा शतानित्रीणिपट्टनिमल्लानांपूजयंतिमां मालित्यश्रसुरामांसैरंग-  
जागरनर्तकैः मल्लयुद्धैर्वह्विधैर्वार्यैर्मल्लभटैःशुभैः भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथापानैर्दधिदुग्धघृताशनैःगोदानैर्दक्षदानैश्चस्य-

द्वयाविप्रपूजनैः गोष्ठीप्रवर्धधूनास्नेहसंभाषणैर्मियः एवंद्वादशदशयोगृहर्तव्याथेच्छया संचरंति क्र-  
 मेषवमल्लानां ताः पृथक् पृथक् पूजयंति क्रयैणवमासेमासेतनुंमम' मार्गशीर्षात्कार्तिकांतं भक्त्याद्वादशानामभिः  
 मिष्टान्नं पारणं देयान्मल्लिकानि द्विजातये ॥ केशव १ नारायण २ माधव ३ गोविंद ४ विष्णु ५ मधुसूदन ६  
 त्रिविक्रम ७ वामन ८ श्रीधर ९ हरीकेश १० पद्मनाभ ११ दामोदर नमो नमः १२ इति गंधैः पुष्पैस्तथाधू-  
 पेर्दापैर्जागरणैर्नाशि गीतवाद्यैर्नटनैर्मल्लक्ष्मणयुद्धकैः घृतदानैः क्षीरदानैः कृष्णो नः प्रीयतामिति एवमेव विधिः  
 प्रोक्तः शैशवे यो मया कृतः द्वादशयं मयाद्यापि मनसः प्रीतिर्वाङ्मनी मल्लैः प्रवर्तिता यस्मादतोयं मल्लद्वादशी तेषाम  
 परमल्लानां मन्त्रकानां युधिष्ठिर गोष्ठचभूवत्स्वशय्यागोमहिष्याद्यजाविकं अरण्यस्थैर्यथाभोज्यं नैकैस्तु परस्परं-  
 क्रमेण आनयते यस्मादेनैपाक्रमद्वादशी मत्प्रसादाद्धनं पुत्रान् वलं कीर्तय शोधनं एव मन्ये पिपुरुषाश्च वलामल्लद्वा  
 दशीं करिष्यंति व्रतं भक्त्या ते पांदास्यामि हृदतं आरोग्यं वलमैश्वर्यं विष्णुलोकं च शाश्वतं ॥ भांडीरपादपतले मि  
 लितं महद्भिर्मल्लैरनावलितं बाहुबलाद्विशिष्टैः संपूजितः सपदि यत्र विधूतपापासाद्वादशी भुवि भतावतमल्लसंज्ञा

इति भविष्योत्तरे मार्गशुक्लायां मल्लद्वादशीव्रतं अथास्यामेवारण्यद्वादशीव्रतम्

भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच भगवन् ब्रूहि मे सम्यगरण्यद्वादशीव्रतं सोपावासं समुत्सर्गं सरहस्यं समंत्रकं श्री  
 कृष्ण उवाच कौन्तेय यत्पुराचीर्णसीतियावनसस्थया व्रतं राघवाक्येन अगस्त्येन प्रदर्शितं लोपा मुद्रालये सा  
 ध्वयो मुनिपत्न्यो वद्भ्रजाः भोजितास्तर्पिताः सर्वा आहारैः सर्वकामिकैः पद्मिनी पत्रविस्तीर्णैः सोपदं शैथथानवैः



भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथालेह्यैश्चैत्र्यैश्चापियदृच्छया तामिहैकमनाः पार्थशृणुष्वारण्यद्वादर्शो मार्गशीर्षेऽसितेपक्षेएका-  
 दश्यादिनोदये स्नात्वानरः सोपवासः कृत्वा पूजां जनार्दिनं गंधपुष्पान्नघूपैश्च दीपजागर्णेर्निशि नीत्वा प्रभा-  
 ते गत्वा च वेदे वेदांगपारंगं भोजयित्वा फलप्रायस्वयं भुंजितवाग्यतः पंचगव्यं प्राशयित्वा पुष्पैर्भोजयित्वा द्विने वर्षे  
 मेकं सुसंपूर्णपारायित्वा युष्टिर आरण्यकार्तिके माघे चैत्रे वा संपुष्येत् अन्नं पश्चाच्च सुस्त्रिगंधं खंडखाद्यकंसंयुतं  
 कटुतिक्तमधुरसैर्लवणैः सुरसीकृतं अशोकवर्तिलावण्यधृतपूर्णकरं वकैः सोपदर्शैः पत्रशाकैस्तिलशण्कुलका-  
 दिभिः सुपापैः खंडयैश्च रितैः सह केसरैः धूलिमुखैरक्षपल्लैः स्वादुकोकरसैः शुभैः शीतलैस्तर्पयेद्विप्रांस्तर्प-  
 पुष्यैः समालकैः दधिक्षीराज्यफलकैश्चांतर्जीवकसंस्कृतैः कर्पूरनखविद्वैथ्यमधुरैः पानकोक्तैः बहुवृक्षवर्न-  
 गलासु स्वादुसालिलं शिवं सुखासने पूष्यविष्टान् प्रागुदग्रमुखान् मनीन् भोजयेद्वशवोद्वाचमुनिनारण्यवासिनः एक-  
 दं डीत्रिदं डीचगृहस्थानपि सुव्रतान् ब्राह्मण्योऽविधवाः सप्त एकपत्न्यः पतिव्रताः चार्धग्यश्चार्चिताः स्नाताः सर्वा-  
 वयवसुंदराः संवत्स्राः कुंकुमाक्रांताः स्रग्गंधकुसुमार्चिताः सत्रे वेयाभोजनीयास्तास्ताश्चोद्दिश्य देवताः वासुदेव-  
 जनार्दनदामोदरमधुसूदन पद्मनाभविष्णोर्गोवर्धन त्रिविक्रम श्रीधर हर्षिकेश पुंडराकाक्षश्चादिवराह एभि-  
 र्द्वादशाभिर्मैत्रेयैर्मस्कारांतयोजितैः गंधचंदनस्रग्बलधूपदत्त्वाष्टकपृथक् भोजयित्वा शुभान् भोजनस्वाचांतांस्ता-  
 न्संदक्षिणान् प्रणम्य श्रेययेद्भक्त्या विष्णुर्भग्रीयतामिति ततो भुंजीत सहितो भृत्यैः पोष्यजेनेन तु अमात्यानुगतैः  
 लोकैः सुहृत्संवंधिभिस्तथा एव कौंतेय कुरुते योरण्यद्वादशीनरः स देहांते विमानस्थो दिव्यकन्याशतावृतः याति  
 ज्ञाति समायुक्तः स्येत्तद्दीपिहरेः पदं यत्र लोकाः गीतवत्साः श्यामदेहाश्चतुर्भुजाः शंखचक्रगदापद्मव्यग्रहस्ताः सकौ-  
 स्तुभाः गरुडाः सनाः साभरणा मुकुटोज्ज्वलकुंतला- नीलोत्पलदलोद्दामपद्ममालां किं तौरसः लक्ष्मीं धवा-

भेद्यवर्णाः केयूरांगदभूषणः तिष्ठति विष्णुसामान्यायावदाभूतसंप्लवं तस्माद्विष्णुपुरादेत्यष्टयिद्व्यान्ष्टपपूजिताः  
मर्त्यलोके कीर्तिकाः संभवंति नरोत्तमाः ततो यांति परं स्थानं मोक्षमार्गं परं शिवं यत्र गत्वानं शोचंति संसारं भवनि  
भरे ॥ येद्वा दशामुपवसंति सितामरण्यनाम्नां विनेद्विज्वरानपि भोजयति साध्यः स्त्रियः सुचरिताभ्ररणाश्च ते यां-  
विष्णुः प्रसादमुपलभ्य ददाति मोक्षम्

॥ इति भविष्योत्तरोक्तमरण्यद्वा दशो व्रतम् ॥

मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगत्रयोदशी व्रतम् नारदयि मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगं विधिना चयेत् त्रिकालमेकका-  
लं वा शिवांसगमसंभवं गंधार्थैः सोपचारैस्तु पूजयित्वा विधानतः घटे सप्तर्चयेद्देवान् भोजयेद्द्विजदंपती ततस्तु-  
दक्षिणां दत्त्वा स्वयमेकाशनं चरेत् एवं कृते च विधिं वदते सौभाग्यभागजनः जायते भुवि विप्रिन्द्र महादेव प्रसादतः ॥  
भविष्योत्तरे ज्येवं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु पार्थ व्रतं श्रेष्ठं नाम्नानंगत्रयोदशीं याशि वायै पुरा प्रोक्ता प्रसन्नैर्न-  
दुर्मौलिना ॥ गौर्युवाच ॥ पुत्रसौभाग्य करणी स्याता नंगत्रयोदशी तस्या व्रतं महादेव ममापि कथय प्रभो कस्मि-  
न्मासे प्रकर्तव्यं स पूर्णचक्रं भवेत् पूज्यानि कानि नामानि विधिना केनैव भृङ्ग दुर्भगानां च नारीणां सौभाग्यकरणं-  
शुभं वंध्यानां पुत्रजननं धनधान्यविवर्द्धनं एतद्व्रतं महादेव प्रसादाद्भक्तुमर्हसि ॥ ईश्वर उवाच ॥ कथयामि न सं-  
देहो महापुण्यं महाफलं चरिष्ये न येन देवेशि सर्वस्य ते सुखं नारीणां च नृणां च विधातव्यं प्रयत्नतः हेमं ते हि-  
ऋतौ प्राप्ते मासि मार्गशिरशुभे शुक्लपक्षे त्रयोदश्यामुपवासं समाचरेत् मल्लिकादंतकाष्ठं च पूजाच प्रणेतु नार-  
गेणाध्यदानं नूनैव दंष्ट्रेणिका तथा गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैश्च ये च यथाविधि श्रद्धां ते श्रुत्वा फलैश्चैव एकाग्रहृदयः स्थितः

सम्यग्जितेंद्रियोभूत्वाऽन्नंगंहृदिकल्पयेत् पञ्चाक्षराक्षिणिकित्यअर्धैवैवनिदेदयेत् नमस्कुर्यादन्नंगंच-  
मंत्रेणानेनभामिनि नमोस्त्वनंगदेवायशर्वसंगनियामिने हृदयस्थायिनित्यायसूक्ष्मायपरमोष्ठिने स्वर्गेचै-  
वतुपातालेमर्त्यलोकेतथैवच सर्वव्यापित्वनंगत्वंगृहाणार्धैनमोस्तुते ॥ इत्यर्धयंत्रः ॥ पूजयेत्स्वस्थ-  
चित्तेनमधुंचप्राशयेन्निशि रंभातुल्याभवेन्नारी सौभाग्यमतुलंभवेत् नश्यतिसर्वपापानिसप्तजन्म-  
कृतानिच लावण्यमतुलंचैवरूपैश्चार्धसमन्वितं अश्वमेधस्यज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः पौपस्यवतु-  
मासस्यौदंवरंदंतधावनं जतीपुष्पैःपूजनंचदाडिमेनार्धदानकम् अशोकवार्त्तिकस्त्रिगधानैवेधंचप्रकल्पयेत्  
ओंनमोनाट्यैश्वरायईश्वरायनमोनमः ॥ नमस्तेभुवनेशायगृहाणार्धैनमोस्तुते इत्यर्धं ॥ व्रतस्थः स्वस्थ-  
चित्तेनचंदनंप्राशयेन्निशि सर्वपापविशुद्धात्मासौभाग्यमतुललभेत् माघस्यैवतुमासस्यविष्णुकांतारदादनं र-  
दादनंदंतकाष्ठं कुंदपुष्पैःसमभ्यर्चैहर्धैववीजपूरकैः नैवेद्यंशर्करादेवयोगेश्वरस्तथा ओंनमोयोगेश्वराय  
योगजंतुनिवासिनेगृहाणार्धमयादत्तयोगेश्वरनमोस्तुते इत्यर्धं मौक्तिकंप्राशयेद्रात्रौवाजपेयफलंभेत् फा-  
ल्गुनस्यतुमासस्यवदरीदंतधावनं ककोलेनचदेवेशंवीरेशंनमपूजयेत् सर्वाभिलाषसिद्ध्यर्थवीरेशंनमपूजयेत्  
ओंवीरशूरवीरभद्रउमाकांतसुरेश्वर हिममध्यनिवासीलंगृहाणार्धैनमोस्तुते इत्यर्धं सीतानुत्पन्नवीरारीकं  
कोलंप्राशयेन्निशि चैत्रस्यैवतुमासस्यनवमल्लीरदादनं दमनेनार्चयेद्देवंपाद्यार्धंचप्रकल्पयेत् नैवेद्यंखजुका-  
न्दद्याद्दिश्वरूपंतुपूजयेत् नमस्तेविश्वरूपायस्वरूपायमहात्मने गृहाणार्धमयादत्तविश्वरूपनमोस्तुते इत्यर्धं  
उमातुल्याभवेन्नारीशर्करांप्राशयेन्निशि वैशाखस्यतुमासस्यापामार्गदंतधावनं पूजाचमलिकापुष्पैराघस्यार्धं  
तुदापयेत् नैवेद्यंचटकान्दद्यान्महारूपंतुपूजयेत् नमस्तेमहारूपायसर्वविज्ञानरूपिणे गृहाणार्धमयादत्तमहा-

रूपनमोस्तुते ततः शुद्धमनाभूतानक्तंजातीफलाशनं अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलमष्टगुणंभवेत् ज्येष्ठस्यैवतु  
मासस्यसहदेवीरदारदनं पूजावकुलपुष्पैस्तुश्रीफलेनार्धकल्पना नैवेद्यमडकान्दद्याल्लवंगंप्राशयेन्निशि प्रा  
युम्नपूजयेद्देवंसर्वपापप्रणाशनं नमस्तेपशुपतयेप्रद्युम्नभुवनेश्वर गृहाणार्धमयादत्तंप्रद्युम्नपरमेश्वर इत्य  
र्धं सुवर्णशतदानस्यफलमष्टगुणंभवेत् आपाढस्यतुमासस्यनारंगीदंतधावनं कदवैःपूजयेद्देवनारिकेला  
र्धकल्पना नैवेद्यं दधितक्रंचोमापतिपरिपूजयेत् प्राशयेत्तिलवीजानिनिशिस्वस्थेनचेतसाउमापतेमहाबाहो-  
क्तामस्तेकामदाहक गृहाणार्धचंद्रमौलेउमाकांतनमोस्तुते वाजपेयस्ययज्ञस्यफलमाप्नोतिमानवः श्रावणस्यतु  
मासस्यजातीभिर्दंतधावनं पूजयेत्पद्मपुष्पैश्चंद्रभिरर्धकल्पना नैवेद्येश्वरसंदद्याच्छूलपाणिंतुजयेत् प्राश  
येद्द्रघतोयंतुरात्रौचैवसमाहितः उैनमःशक्तिधरायचभक्तिभावेनशूलिने गृहाणार्धमयादत्तंशूलपाणेनमोस्तुते  
सौत्रामण्यास्ययज्ञस्यफलमष्टगुणंभवेत् भाद्रपदस्यमासस्यश्रंकोलंदंतधावनं अर्चयेच्चंपकैः पुष्पैर्नैवेद्यंघृतपु  
रिका अर्धपूगीफलंदद्यात् सद्योजातंतुजयेत् ततः स्वस्थमनाभूत्वाश्रुंगुं प्राशयेन्निशि त्रिदशेश्वरदेवाय  
सद्योजातायतेनमः गृहाणार्धमयादत्तंसद्योजातनमोनमः दशानामश्वमेधानांफलं प्राप्नोतिमानवः आश्विन  
स्यतुमासस्यकंकनीदंतधावनं अर्चयेत्करवीरैस्तुअर्धकंकटिकाफलं पूज्यश्रत्रिदशाधीशोर्नैवेद्यंशुभमडिकाप्रा  
शयेत्कनकंतोयंनिशिदेवप्रपूज्यच उंत्रिदशाधिपदेवेशउमाकांतमहेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वंहिअर्घ्योमेप्रतिगृह्यता  
चातुर्मासस्ययज्ञस्यफलंदशगुणंभवेत् कार्तिकस्यतुमासस्यकादंबंदंतधावनं रक्तोत्पलैः पूजनंचकूष्मांडार्धप्र  
दापयेत् नैवेद्यंपूरिकादद्यात्पूजयेज्जगदीश्वरं प्राशयेन्नदनफलंनिशिचैवसमांहित नमस्तेजगदीशायव्यापि  
नेशूलपाणये गृहाणार्धमहेशानजगदीशनमोस्तुते अर्धं पूजांतेजागरंकरुयाद्भ्रतिवाद्यमहोत्सवैः अर्द्धनारी

श्वरंकुर्यात्सौवर्णीरौप्यमेव च ॥ वस्त्रयुग्मेन संवेष्टा शय्यायां विनिवेशयेत् । एवं कृत्वा तु देवं शतत्रयोऽष्टौ भ्रातुं कारयेत् ।  
 श्वेतपुष्पस्तु संपूज्य श्वेतचंदनचर्चितं धूपमुग्धसंक्षिप्य सवत्सांगां प्रदापयेत् । श्वेतवस्त्रपरीधानां घंटाभरणभूषितां सु-  
 सूदनं वस्त्रयुगलमाचार्याय निवेदयेत् । तथैव दक्षिणां दासनापादुके तथा । छत्रं च मुद्रिकां चैव कर्णयोश्चैव भूषणं खट्वादि-  
 णां प्रदेया च तूल्या छादनं संयुता गृहोपस्करं संयुक्ताभक्तिं संयुक्ते च तसा तत्रोपवेश्य चाचार्यमुपवासव्रतीततः । पादौ  
 मूढं धिसमारोप्य प्रणिपत्य वचो वदेत् । भगवन् त्वत्प्रसादेन व्रतं संपूर्यतां मम । एवमस्त्विति संब्रूयान्न वतुष्टास्तु शंकर-  
 ईश्वर उवाच । एवं कृत्वा प्रयत्नेन दंपती चैव पूजयेत् । तयोश्च भोजनं दद्याद्द्वैपत्योः परितोपकं । अनेन विधिना तु ज्याम्य-  
 हं युक्तस्त्वयानघे । तेभ्यो दत्तं च यत्किंचिदक्षयं नात्र संशयः । आचार्यं मथतः कृत्वा तस्यादे शं तु कारयेत् । न ह्याचार्यं  
 समंतीर्धनं ह्याचार्यं समंतपः । तस्याहं कायमास्थाय धर्मसिद्धिं नयेद्भुवं । तेनैवाचार्यमानेन सर्वं भवति वाक्ष्यं । एतद्भ-  
 तौ तत्तमं श्रेष्ठं गुह्यं । दुह्यतरं परं राज्यमर्थान् सुतांस्सिद्धिं मे धन्यं च यच्छति । रूपं न धान्यमायुरारोग्यं च प्रदापयेत् । इष्ट-  
 लाभं च सौभाग्यं वद्वेद्यैश्च वरानने । त्रयोदशी व्रतान्नास्ति सौभाग्यकरणं परम् ॥

इति भविष्योत्तरे अनंगत्रयोदशी व्रतम्

अथापरमर्नगत्रयोदशी व्रतं भविष्योत्तर एव । युधिष्ठिर उवाच । भगवन् भूतभवे शंसां साराणिवतारक यत्वं कथयं किं-  
 चिन्मरूपसौभाग्यदायकं । अनंगः प्रीयते येन प्रीतो यच्छतिके शव । आत्मवद्रूपसौभाग्यं तन्मे विस्तरतो वद । श्रीकृ-  
 ण उवाच । अनंगः श्रूयते देवः शूलपाणिः पिनाकधृत् । तस्मिन् संपूजिते पार्थ किन्नामोति नरो भुवि । तेन ते कथयिष्या-  
 मि शूलपाणि व्रतं त्विदं । यन्न कस्यचिदाख्यातं व्रतानामुत्तमं व्रतं । चीर्त्वा भस्मानरोमस्यो यथादिच्छति पाण्डव । तत्तदा

प्राप्त्यंसीदग्धमनगाख्यत्रयोदशो किं त्रतं बहुभिपार्थ उक्तमात्रफलप्रदः त्रयोदशी त्वियं पुण्या सर्वत्र फलप्रदा तस्मिन् ह्यर्काख्या प्रयत्नेन बहुपुण्यमभीप्सता त्रयोदशी ह्यनंगाख्या सर्वाघोघविनाशिनी सर्वदुष्टोपशमनी सर्वमंगलवर्द्धनी अतुल्यसुखसौभाग्यरूपलावण्यदायिनी पुरादग्धेन कामेन त्रिनेत्रनयनाग्निना भस्मीभूतेन लोके स्मिन् संकल्पस्थेन पाण्डय अनंगेन कृताह्यपातेनानंगत्रयोदशो प्रसिद्धिं समनुप्राप्तानि त्व्यं सर्वफलप्रदा मार्गशीर्षे सिते पक्षे त्रयोदश्यां समाहितः स्नात्वा नद्यांतडागे वा गृहे वा कूपतो यतः कृत्वा भ्यर्च्य महोदं विधानाच्छि-  
वतोषणं - लिंगं स्वयं च संभूतमभावे यत्प्रतिष्ठितं तदनंगमिति प्रोक्तं पूजयेद्भक्तितोत्रतो पयोदधिघृतक्षौद्रं मंत्र-  
पूतेर्जलान्वितैः शर्कराद्यमृतैः पश्चात्स्नापयेद्गंधवारिणा धूपदीपादिर्नैवेद्यैः पुण्यैस्तत्कालसंभवैः फलेनाना-  
विधैर्भक्ष्यैर्गतिवादित्रयैः स्वनैः पूजयेदितिशेषः शंभुना मान्यथोच्चार्य होमः कार्यं स्तिलाक्षतैः अक्षतायवाः अश्व-  
त्थजातीनारंगपायसैर्मधुनापि च अश्वत्थादीनि क्रमाहं तकाष्टफलनैवेद्यप्राशनानि च एवमुत्तरमासेष्वपि अनंगं पू-  
जयेदादौ मधुमत्स्यासमन्वितं आदौ आदिमासे मार्गशीर्षमासे अनंगनाम्ना संपूज्य मधुप्राश्य स्वपेन्निशि मधुप्रा-  
शनयोगेन जायते मधुरध्वनिः अश्वमेधस्य जज्ञस्य फलं प्राप्नोति भाक्तिमान् पौषे चैतुं वरकरवीरदाडिममोदकैः चं-  
दनेन च योगीशं हं मवत्यायुतं यजेत् स्नाप्य क्षीरादिभिः पार्थपूजयित्वा विधानतः योगेश्वरे तिसंस्मृत्य चंदनं प्रा-  
शयेन्निशि सौम्यः शीतः सुगंधश्च चंदनप्राशनाद्भवेत् राजसूयस्य यज्ञस्य मद्रक्तः फलमाप्नुयात् माघेन्यत्रो-  
धसत्कुंदमातुलंगसुहालिकैः मुक्तांभोभिश्चनाथेशं सुंदर्यासहितं यजेत् नाट्येश्वरे तिसंस्मृत्य प्राशयेन्मौकि-  
कोदकं प्राशनस्य प्रभावेन निर्मलाधीः प्रजायते रूपाढ्यं च वपुः स्त्रीणां मनो नयनंदनं मुक्तावर्णोपमेनेत्रपद्मपत्रा-  
यते शुभे बहुस्वर्णप्रदानस्य प्राप्नोत्यविकलं फलं फाल्गुने वदरीकांचनारजवीरगोरसैः कंकोलेन च देवेशं सशान्तं

निशिपूजयेत् वीरनामजपेद्रात्रौकंकोलंप्राशयेन्निशितेनास्यसुरभिर्गंधोजायतेकायवक्रयोः तथागुणगणावासी-  
दुतकांचनसन्निभिः गोमिधस्यफलंप्राप्यशक्रलोकेमहीयते चैत्रकरंजमदनद्राक्षावटकशीतलैः शीतलः कर्पूरः देवंस्व  
रूपनामानंयजेत्सुभगयासह पूर्वोक्तविधिनापार्थक्यंप्रप्राशयेन्निशि कर्पूरवत्प्रियोलेकंगंधगौरवसंयुतः चंद्रव  
त्सर्वलोकानांलोचनाङ्गादकारकः जायतेसनरः पार्थयः करोतीहभक्तिः नरमेधफलावाप्तिर्जायतेनात्रसंशयः वैशा  
खेसहकारार्कपुष्पाक्षफलसक्तुभिः जातीफलैर्महारूपमिन्द्रायासाहितंयजेत्प्राशयेद्रात्रिसमेयजातीफलमनुत्तमम्  
अस्यप्राशनयोगाच्चजातिंप्राप्नोत्यनुत्तमां सफलस्तस्यसर्वांशामवतिभुविभारत गोसहस्रफलंप्राप्यरुद्रलोके  
महीयते ज्येष्ठजंबूविल्वपत्रैः श्रीफलैः पूषकैस्तथा लवंगेनाथसंपूज्यप्रधुम्लललितान्वितं लवंगंप्राशयेद्रात्रौला  
वण्यतेनचानुयात् वाजपेयफलंलब्ध्वाभिमोदतेदिविभारत आपाठेपामार्गनीपनालीयककंदंवकैः नीपकदंबौष्टक्षविशे  
षौ तिलैरुमापतिंरात्रौपूजयेच्चतिलोत्तमं उमापतियजेत्प्राज्ञः प्राशयेच्चतिलोदकं तिलोनेमवभवतिरूपसंपदनुत्तमा  
प्राप्नोतिपुंडरीकस्यफलंकुरुकुलोद्बह आवणेसुमनांभोजकदलीफलमंडितैः सुमनामालती गंधतोर्यैः शूलपाणिंशु  
भवासोन्वितंयजेत् गंधोदकंप्राशयस्वपेद्रात्रौविगतमत्सरः सुगंधसर्वसौख्याद्दयश्चिरायुश्चोपजायते अग्निष्टोम  
स्ययज्ञस्यप्राप्तुवात्फलमुत्तमं भाद्रेपलाशचंपियककंद्याज्यपुरैस्तथा आज्यपुरोद्युतपुरः यजेतागुरुणासद्योजा-  
तंगौर्यस्यमन्वितं अगुरुंप्राशयित्वातुगुरुर्भवतिभूतले तुलापुरुयदानस्यहेमस्यफलमानुयात् आश्विनेकुंद-  
वाणापामार्गकैर्धुमकैः स्वर्णभोगैः सुवर्णचित्रिद्राशाधिपतियजेत् हेमोदकंचसंप्राशयेहेमवर्माप्रजायते वाज-  
पेयस्ययज्ञस्यसकलफलमश्रुते ऊर्जैकंदंवकद्रोणकूष्माण्डलवणेनतु फलैश्चविद्याधिपतियजेन्मदनयायुतं फलेर  
मृतफलास्यैलेवणमर्तद्वौष लवणंप्राशयेच्चत्रशुद्धयापरयान्वितः रूपलावण्यसंयुक्त प्राक्षनादस्यजायते वाजपेयस्य

यजस्य फलं प्राप्नोति निश्चितं आद्यमाद्यं दंतकाण्डं कुसुमं तत्परं फलं नैवेद्यं प्राशनं नाम क्रममात्मसंयुक्तं तं अंशं  
भक्तकाण्डानां स्वादिरस्याच्छिवप्रदं पुष्पाणामप्यलाभेन तत्तत्रैवाथकोमलैः अलभेत फलानां च बीजं पूरं प्रशस्यते  
नैवेद्यानामप्यलाभेऽहविष्यान्नं प्रकल्पयेत् इह प्रतिश्लोकं दंतधावनकुसुमनैवेद्यप्राशनानां याथाक्रमविहितानां  
स्वतस्याभिव्यक्त्या यन्मनुकल्प उक्तः सर्वपुष्यपुष्पत्रयैः त्रिजोत्तमान् सदा क्षिणततोऽश्विनां द्व्युभिः सहितो वशी  
व्रतविघ्नं यदा च स्यात्सूतकमुत ऊयवा उपोष्य चैवोपविशेत्तदह्नि त्रिपरंपुरः तदह्नि उपोष्य त्रिपरं तदह्नि त्रिपरं तदह्नि  
पूर्वपुष्पं प्रोक्तं भवति एवं संवत्सरस्यातिशक्तधारन्तः घलं कृतं उमामाहेश्वरैर्मम धिवा स्य ततो निशि पुष्पैर्धूपैस्तथाग-  
धनं नैवेद्यः क्रमुकैः फलैः ततः प्रभातसमये कृतहोमवलि क्रियः वक्ष्यमाणमिदं सर्वं प्रदद्यात्तु द्विजातये लिङ्गाकारमनं गंच  
सौवर्णकारयेच्छिवं ताम्रपात्रोपरि स्थाप्य कलशोपरि विन्यसेत् शुक्लवस्त्रेण संछाद्य नैवेद्यपुष्पपूजितं ब्राह्मणाय  
प्रदातव्यं शिवभक्त्या यमुव्रत द्वादशात्र प्रकर्तव्यास्तत्र कंदनविभूषिताः सितपक्वान्नसंपन्ना ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् देव  
स्यैव प्रदातव्याः कुंभाद्वादशलङ्कुकाः वितानं पंचवर्णं च व्यजक्तिकिणिनादितं घंटां च मुखरां भद्रावध्याच्छिवमं  
दिरे तस्मिन्नेव दिने पार्थक्यात्वात्मानं समर्चयेत् आत्मानं परमात्मानं देवदेवं त्रिविद्यं शं पुष्पनैवेद्यदीपकैः गीत-  
वादित्रनृत्यादिप्रेक्षणैर्विविधैरपि दानान्यत्र प्रदेयानि स्वचित्तस्यानुसारतः सूर्योपरागसदृशो यतः सदिदमोमतः  
भोजनं च यथाशक्त्या पण्डुसंमधुरोत्तरं प्रदद्याच्छिवभक्तानां वस्त्राणि च विशेषतः अर्थितो नावमन्येत न क्षिप्यन्नरुपा  
वदेत् यथाशक्त्या प्रदद्याच्च बहुधा मधुरं वदेत् एवं तदुत्सवं कृत्वा शिवयज्ञमनुत्तमं द्विजेभ्यो भोजनं दद्याच्छंकराज्य  
परिहृतं पश्चात्स्वयंतं भुंजीयाद्दृत्यवर्गसमान्वितः शांतवागे कनिष्ठस्तु हृदि देवं निवेश्य च पूजां निर्वर्त्य विधिवद्ब्राह्म  
णान् परि तोषयेत् एवं कृत्वानरसम्यग् भक्तिभावेन भावितः मुच्यते सर्वपापेभ्यः ब्रह्महत्यादिकैरपि



इहसौख्यमवाप्नोच्चैर्मृतः स्वर्गमहीयते पुण्यशेषादिहागत्य सार्वभौमो नृपो भवेत् ब्रतस्यास्य प्रभावेन मूर्ति-  
मान्मदनो भवेत् सो भाग्यधनसौख्याढ्यः शांतचित्तो जितेन्द्रियः पुत्रपौत्रैः सुसंपूर्णो जिवेच्च शरदांशतम् शिवभ-  
क्तिपरो भूत्वा शैवैकगतमानसः अंतकाले शिवं स्मृत्वा शिवसायुज्यतां व्रजेत् कामेन या किल पुरास्सु पो गितासी  
च्छुद्धातिथिस्त्रिदशदेशपरासिंहतोः तं प्राशनैरुदितनामयुतेरुपोप्यदिव्यं प्रयाति परमं पदमिदुमौलेः ॥

॥ इति भविष्योत्तरोक्तमपरमं नगत्रयोदशी ब्रतम् ॥

अथ प्रदोष व्रतानि तत्रादौ प्रदोषमाहिमास्कादि ब्रह्मोत्तरखंडे सत्यं ब्रवीमि परलोकहितं ब्रवीमि सारं ब्रवीम्युप-  
निषद्बुद्धयं ब्रवीमि संसारमुल्लवणमसारमवाप्यजंतोः सारोयमीश्वरपदाब्जयुगस्य सेवा येनार्चयंति गिरिशंम-  
हितं प्रदोषं भवार्थं शिवपदं प्रणमंति नान्ये केतत्कथां श्रुतिपुटेन पिबति मूढास्ते जन्मजन्मनि भवंति नराद रिद्राः ये वै  
प्रदोषमये परमेश्वरस्य कुर्वन्त्यन्यमनसो द्विसरोजं सवां नित्यं प्रवृद्धधनधान्यकलत्रपुत्रसौभाग्यसंपदधिकास्त-  
इहैव लोकाः कैलासशैलभुवने त्रिजगज्जनित्रिगौरीनिवेद्य कनकांचितरत्नपीठे नृत्यं विधातुमभिलांछति शू-  
लपाणौ देवाः प्रदोषमये नुभजंति सर्वे वाग्देवी धृतवच्छकी शतमुखो वेपुरणत्पद्मस्तालो न्निद्रकरारसाभग-  
वती गेयप्रयोगान्विता विष्णुः सांद्रमृदंगवादनपटुर्देवाः समंतात्स्थिताः सर्वे ते तमनुप्रदोषमये देवं मृडानीपतिं  
गंधर्वक्षपतगोरगसिद्धसाध्या विद्याधराः सुरनराप्सरसांगणाश्च येन्येत्रिलोकानिलयाः सह भूतवर्गाः  
प्राप्ते प्रदोषमये हरपार्थ संस्थाः तस्मात्प्रदोषमये शिव एक एव पूज्यो यथानान्ये हरिपद्मजाद्याः तास्मिन्महेशो वि-  
धिनेज्यमाने सर्वे प्रसीदति सुराधिनाथाः ॥ इति प्रदोषमहिमा ॥ अथास्य निर्णयः हेमाद्रौ विश्वादेशे प्रदोषो-  
स्तमयादूर्ध्वघटिकात्रयमुच्यत इति गौडग्रंथेषु दंडक्यात्मक एव प्रदोष उक्तः प्रदोषांस्तमयादूर्ध्वघटिकाद्वय-

मित्यइतिवत्सोक्तेः यत्तुत्रिमुहूर्तः प्रदोपः स्याद्रवावस्तंगतेसतीतिस्कंदपुराणवचनं तद्वौणप्रदोपकालपरं वि  
 श्वदर्शयक्रयोपात्तघटिकान्यात्मकमुख्यकालाधिककालवोधकत्वान् अतएवमाधवाचार्याश्रपिनक्तप्रकरणे भोज  
 नेघटिकात्रयमुत्तमः कालः घटीपट्टकंमध्यमः कालः एतदेवाभिप्रेत्यस्मर्यते ॥ प्रदोपोस्तमयादूर्ध्वमितित्रिमुहूर्तं  
 प्रदोपस्यादितिच निशीथपर्यंतोजघनःकालःनक्तंकुर्वीतरात्रावितिसामान्यनाभिधानादिति अत्रत्रिशिवपूजनकभोज  
 नात्मकंप्रदोपव्रतं तत्रप्रदोपव्यापिनीवयोदशीग्राह्या ॥ तथाचस्कंदपुराणे एवंवत्सरपर्यंतंप्राक्षिपेद्यस्त्रयोदशी  
 प्रदोपोशिवमभ्यर्चयनक्तंभोद्यामिशंकरेति पूजारंभकालोपितत्रैव ततस्तुलोहितीभानोस्नात्वासनियमोव्रती  
 पूजास्थानंततो गत्वा प्रदोपोशिवमर्चयेदिति ब्रह्मोत्तरखंडे तु घटीकात्रयमस्तमयात्पूर्वमुपक्रमकालउक्तः पक्षद्वये  
 त्रयोदश्यांनिराहरोभवेद्विवा घटीत्रयादस्तमयात्पूर्वस्नानंसमाचरेदितिमुख्यतरः पूजाकालस्तुसूर्यास्तादि  
 नक्षत्रोदयांतः प्रदोपरजनीमुखमिति कोशवलात् कैश्चित्त्रिमुहूर्तात्मक एव मुख्यः कालः प्रदोषकालः कृतः तेषां  
 माधवोक्तउत्तममध्यमविविभागानुपपन्नः द्वयोरपि मुख्यकालत्वस्वीकारात् तत्रान्यतरदिने प्रदोपव्याप्तातस्त्व  
 शैवसैवग्राह्यादिनद्वये साम्ये प्रदोपव्याप्तातदेकदेशस्पर्शेवा उत्तरा प्रातःसंकल्पयेद्विद्वानुपवासव्रतादिकमिति  
 संकल्पकालमारभ्यसत्वात् दिनद्वये प्रदोपव्याप्यभावितु पूजोपक्रमकालव्यापिनी ग्राह्या कर्मोपक्रमकाल  
 गातुकृतिभिर्ग्राह्यानुयुग्मादर इतिवचनात् यत्तैकश्चिदुक्तं दिनद्वये प्रदोपव्याप्तौ पूर्वैव ग्राह्या त्रयोदशीतु कर्त  
 व्याह्वंदिशीसहितामुने इतिमुमंतुवचनादितितुच्छं अस्यसामान्यवचनेनाहोरात्रसाध्योपवासादिपुसावका  
 शत्वेनकालविशेषसाध्यप्रदोपव्रतेनिर्णयकत्वात् अधिकंवनक्तप्रकरणेद्रष्टव्यं अथपक्षप्रदोपविधिः ब्रह्मोत्तरखंडे  
 शांडिल्यउवाच पक्षद्वये त्रयोदश्यांनिराहरोभवेद्विवा घटीत्रयादस्तमयात्पूर्वस्नानंसमाचरेत् शुक्लांवरध

रोभूत्वावाग्यसोनियमान्वितः कृतसंध्याविधिरतः शिवपूजासमाचरेत् देवस्य परतः सम्यगुपलिप्यनवांभसां  
 विधायमंडपं रम्यं धौतवस्त्रादिभिर्बुधः वितानाद्यैरलंकृत्य फलपुष्पनवांकुरैः विचित्रपद्ममुद्रित्ववर्णपंचकरंजितं  
 तत्रोपविष्टः सुसमे सूपविष्टः स्थिरासने सम्यक्संपादिताशेषपूजोपकरणैः शुचिः आगमोक्तेन मंत्रेणैव नैवेदनं  
 चमंत्रयित्वा ततः कृत्वात्मशुद्धिचभूतशुद्धिमुक्रमत् प्राणायामत्रयंकुर्याद्वा द्विजमंत्रैः समंत्रकैः मातृकान्यासवि-  
 धिवद्व्याख्यातो देवतां परां समाप्य मातृकां भूयो ध्यात्वा देवं परं शिवं वामभागे गुरुं नत्वा दक्षिणे गणपं यजेत् अंस-  
 योर्धुगधर्माश्च न्यसेन्नाभौ च पार्श्वयोः अधर्मादीनं तदीन्द्रहृदि पठिन्मुन्यसेत् आधारशक्तिमारभ्य क्षान्तात्मा त-  
 मनुक्रमत् उक्तक्रमेण विन्यस्य हृदये साधुभाविते न च शक्तिमयेरम्ये ध्यायेद्देवमुमापतिं चंद्रकोटिप्रतीकाश-  
 त्रिनेत्रं चंद्रभूषणं आपिंगलजटान्तरत्नमौलि विराजितं नीलश्रीवसुदारांगं नागहारोपशोभितं वरदाभयहस्तं-  
 च हरिणं च परश्वधं दधानं नागवलकं यूरंगं दमुद्रिकां व्याघ्रचर्मपरीधानं रत्नसिंहासने स्थितं ध्यात्वा तद्द्वाम-  
 भगे च चिंतयेद्द्विरिकन्यकां भास्वजपाप्रसूनाभामुदयकंसमप्रभां विद्युत्पुंजनिभां तन्वीं मनोनयनं दिनीं बाले-  
 दुशेखरां स्निग्धनीलकुंचितकुंतलां भृगुसंघातरुचिरनीलालकविराजितां मणिकुंडलविद्योतन्नखमंडलविभ्रमां  
 नवकुंकुमपंकाक्तपोलतलदर्पणां मधुरस्मिताविभ्राजदरुणाधरपल्लवां कुंडुकंठो शिवा मुग्धकुचपंकजकुंडलां  
 पाशांकुशाभयवरेर्विलसंतीं चतुर्भुजां अनेकरत्नविलसत्कृष्णांगदमुद्रिकां मध्यत्रिवलयां हृद्यां हि नकांचीं गुणा-  
 न्वितां दिव्यमाल्यां वरधरां दिव्यचंदनचर्चितां दिक्पालवनितामौलिसन्नतां प्रिसरोरुहां रत्नसिंहासनारूढां  
 सर्पराजपरिच्छदां एवं ध्यात्वा महदेवदेवीं च गिरिकन्यकां न्यासक्रमेण संपूज्य देहे गंधादिभिः क्रमात् पंचभि-  
 र्ब्रह्माभिः कुर्यात् प्राक्तं स्थानेषु बाहूनि पृथक्पुष्पांजलिं दद्यान्मूलं न च हृदि त्रिधा पुनः स्वयं शिवो भूत्वा मूलमंत्रेण

सायकः ततःसंपूजयेद्देवंवाह्यपीठेषुनःक्रमात् संकल्प्यपूजयेत्तत्रपूजारंभेसमाहितः कृतांजलिपुटोभूत्वाचित्  
 येद्वदिशंकरम् ऋणपातकदोर्भाग्यदारिद्र्यविनिवृत्तये अशेषाघविनाशायप्रसीदममशंकर दुःखशोकाग्नि  
 संतप्तंसंसारभयपीडितं बहुरोगाकुलं दीनं पाहि मां वृषवाहन आगच्छ देवदेवेश महादेवाभयंकर गृहाणामः  
 हृषार्पत्यातवपूजांमयाकृतां इति संकल्प्य विधिवद्वाह्यपूजां समाभेत् गुरुगणपतिं चैव यजेत्सव्यापसव्ययोः  
 क्षेत्रेशमीशकोणे च वन्द्यैकात्म्याय नमो जेत् धर्मज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च नमो तैः स्वैररग्न्यादिकोणे पुषि ठपादा  
 ननु क्रमात् दिक्षु विंदुं विसर्गाभ्यामधर्मादीन्सुपूजयेत् मंत्ररूपांश्चतुर्दिक्षु मध्येनंतं सतारकं सत्तर्दिगंस्त्रिगुणां  
 स्तत्रपूजापीठे प्रविन्यसेत् अत ऊर्ध्वच्छेदमायाविद्यां क्षमां शिवेन च तदंते चांबुजं भूयः सकलं मंडलत्रयं पत्रके  
 सरकिंजल्कण्यास्तारक्षरैः क्रमात् आत्मत्रयं समभ्यर्च्य मध्ये मंडलमादरात् ज्येष्ठां लक्ष्मीं च रौद्रीं च सुभगाद्यादिं क्षु-  
 पूजयेत् वामाद्यानवशक्तीश्च नवम्बरयुतायजेत् हृदि वीजत्रयाढयेन पीठमंत्रेण चार्चयेत् आराधितः प्रथमं गेस्तु  
 पंचभिर्मूर्तिशक्तिभिः त्रिशक्तिमूर्तिभिश्चान्यानि धिद्वयसमन्वितैः अनंताद्यैः परस्त्वन्यामातृभिश्च वृषपादिभिः  
 सिद्धिभिश्चाणिमाद्याभिरिंद्राद्यैश्च तदायुधैः वृषभक्षेत्रचंडीशौ दुर्गा च स्कंदं च दिनौ गणेशः सैन्यपश्चैव स्वस्त्वल  
 क्षणलक्षितः अणिमामहिमा चैव गरिमाला घिमा तथा ईशित्वं च वशित्वं च प्राप्तिः प्राकाम्यमेव च अष्टैश्वर्याणि  
 प्रोक्तानि तेजोरूपाणि केवलं पंचभिर्वहुभिः पूर्वहस्ते स्वाद्याभिरप्यनु अंगैरुपायैरिंद्राद्यैः पूर्वोक्तानि भिस्तुते-  
 उमामहेश्वरौ पश्चात्पूजयेदुत्तरादितः यथामाणवैर्कयुं कंतेजोरूपं सदाशिवं उमयासाहितं देवमुपचारैः प्रपूजयेत्  
 सुत्रातिष्ठितं शंखस्य तीर्थैः पंचाश्वतरपि अभिषिचेन्महादेवं रुद्रसूक्तैः समाहितः कल्पयेद्विधिविधेर्मंत्रैरासनाद्युपचा-  
 रकान् तैरेवाचमनं दद्यान्मधुपर्कमधूतरं पुनराचमनं दद्यात्स्नानमंत्रैः प्रकल्पयेत् आसनं कल्पयेद्देवं स्वागतं

विहितांजलिः अर्घ्यमष्टगुणोपेतपाद्यशुद्धोदकेनतु उपवीतं तथावासोभूषणानिनिवेदयेत् गंधमष्टांगसंयु-  
क्तं सफलं विनिवेदयेत् ततश्च विल्वमंदारकह्लारसरसीरुहं धूर्तरं कार्णिकारचद्रोणपुष्पंचमल्लिकां कुशापाभा  
नैतुलसीमाधवीवकुलान्वितां वृहतीकरवीराणियाथालव्धानिसाधकः निवेदयेत्सुगंधीनिमाल्यानिविधानिच धृ  
पकालागुरुयुतं दीपंचविधिं शुभं अथ पायसं नैवेद्यं सधृतं सोपदं शंकं मोदकापूपं संयुक्तं शर्करागुडसंयुतं मधुना  
कंदं धियुतं जलपानसमन्वितं तैर्नैवहविपावह्नां जुहुयान्मंत्रभाविताः अग्रमोक्तैर्न विधानां गुरुवाक्यानि यांत्रितः  
नैवेद्यं शंभवेभूयाह्त्वा तांबूलमुत्तमं धूपं नीराजनं रम्यं छत्रं दर्पणमुत्तमं समर्पयित्वा विधिवन्मंत्रैर्वैदिकतांत्रिकैः  
यद्यशक्तस्त्वयानिःस्वीयथाविधिसमर्चयेत् भक्त्या दत्तेन गौरीशः पुष्पमात्रेण तु ज्यति अथांगभूतान्सकलान्ग-  
णशार्दान् प्रपूजयेत् सर्वैर्नानागुणैः स्तुत्वा साष्टांगं प्रणमेद्बुधः ततः प्रदक्षिणीकृत्य वृषचंडेश्वरादिकान् पूजां समाप्य-  
विधिवत्प्रार्थयेद्द्विरिजापतिं ॥ अथैतदनुसारिपद्धतिः क्रमः ० तत्रादौ स्नानं कृत्वा भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठा मातृका-  
न्यासादिकान्कृत्वा हृदयकमलेशिवं ध्यात्वा मानसोपचारैः संपूज्य यथाशक्ति मंत्रं जपत्वा जपेदेवाय समर्प्य मूलेन  
स्वदेहपुष्पांजलिं दत्वा स्वात्मानं शिवरूपं ध्यात्वा कृतांजलिपुटो भूत्वा ऋणपातकदौर्भाग्यदारिद्र्या विनिवृत्तये  
अशेषाद्यविनाशाय प्रसीद भगवंतः शंखशोकाग्निं संतप्तं संसारभयपीडितं बहुरोगाकुलं दानं पाहि मां वृषवाहन  
आगच्छ देव देवेश महो देवाभयंकर गृहाण सह पार्वत्या तव पूजां मया कृतां इति संकल्प्य विधिवद्वाह्यपूजां समाच-  
रेत् शंखादिस्थापनं कृत्वा योगपीठादिपद्मासनं तं संपूज्य सर्वशक्तिमये रम्य इत्यादि पूर्वोक्तप्रकारेण महादेवं  
देवीं च ध्यात्वा न्यासक्रमेण संपूज्य देहगंधादिभिः क्रमात् ततो वह्नासापुटेन करस्थपुष्पे पुस्वाभीष्टां दिवतामागतां-  
विभाव्य पुरस्थितालिगे मूर्तौ वा प्राक्षिपेत् ततः देवेश भक्तिमुलभ सर्वभरणसंयुतं यावत्पांजुजयिष्यामि तावत्वंसु

स्थिरोभवेत्यादिप्राणप्रतिष्ठां कृत्वा भवानीशंकराभ्यां नमः इति मंत्रेण अक्षतचंदनपुष्पादिभिः संपूज्य आवर  
णपूजां कुर्यात् तच्च श्रंगैः प्रथमं १ पंचमूर्तिसक्तिभिर्द्वितीयं २ त्रिशक्तिमूर्तिभिर्हरिविधिभ्यांचतुर्थीयं ३ अनं-  
ताद्यैश्चतुर्थं ४ मातृभिः पंचमं ५ कृष्णादिभिः षष्ठं ६ आणमादिभिः सप्तमं ७ वज्राधैरष्टमं ९ त  
तोनीराजनांतानुपचारान्कृत्वा प्रदक्षिणकृत्य पूजांसमाप्यविधिवत्प्रार्थयेद्विराजापतिं जयदेवजयाजयजयशं  
करशाश्वत जयसर्वसुराध्यक्षजयसर्वसुराचित जयसर्वगुणातीतजयसर्ववरप्रद जयनित्यनिराधारजयविश्वभरा  
वयय जयविश्वैकवंदेशजयनागर्गेन्द्रभूषण जयगौरीपतिशेभोजयचंद्राक्षेशखर जयकर्पूरसंकाशजयानंतगुणाकर  
जयरुद्रविरूपाक्षजयार्चित्यनिरंजन जयनाथकृपासिंधोजयभक्तार्तिभंजन जयदुस्तरसंसारमागरोत्तारणप्रभो  
प्रसीदमेमहादेवसंसारान्तस्यखिद्यतः सर्वपापक्षयंकृत्वारक्षमां परमेश्वर महादारिद्र्यमत्तस्य महापापहताजसः सहा  
शोकनिविष्टस्य महारोगातुरस्य च ऋणभारपरितस्य दह्यमानरयकर्मभिः ग्रहैः प्रपीड्यमानस्य प्रसीदममशंकर द  
रिद्र प्रार्थयेद्वं पूजते गिरिजापतिं अर्थलब्धो वापि राजा वा प्रार्थयेद्वमीश्वरं दीर्घमायुः सदारोग्यं कोशवृद्धि  
र्वल्लोन्नतिः ममास्तु नित्यमानंदः प्रसादात्तव शंकर शत्रव संक्षयं यातु क्षयं यातु सदेतयः सर्वसस्य समृद्धिश्च भू  
यात्सुखमयादिशः एवमाराधयेद्वं प्रदेये गिरिजापतिं १३ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्विक्षिणाभिश्च तोषयेत् सर्व  
पापक्षयकरी सर्वदारिद्र्यनाशिनी शिवपूजेयमाख्याता सर्वाभीष्टफलप्रदेति

इति स्कांदे ब्रह्मांतरखंडे प्रदोषव्रतम् ॥

अथ केदारखंडोक्तशनिप्रदोषव्रतम् देवाञ्जुः गुरोर्केन विधानेन कीदृशेन व्रतेन च आराधनीयौ गौरीशौ ह्यस्माभिः

जयकामुकैः तद्गदस्वसुराचार्यं त्वंहिनः परमागतिः ॥ वृहस्पतिरुवाच ॥ कार्तिकेशुल्लुपक्षेतुमदवारे  
त्रयोदशी कार्तिकेचंद्रिमासेवामार्गेवा समग्रायदिलभ्येत शर्वाप्राप्त्यैनसंशयः तस्यांप्रदोपसमयेतिलाभलक  
संयुतं शिवस्य चार्चनं कुर्याद्गंधपुष्पफलादिभिः पश्चात्प्रदोपवेलायां स्थावरलिंगमर्चयेत् स्वयंभूस्थायिपितं  
वापि पौरोषेयमपौरुष जनेवाचिजेनैवापि श्रण्येवातपोवने तल्लिंगमर्चयेद्भक्त्या विधिदृष्टेन कर्मणा आ-  
ममधेयतुल्लिंगं स्वयंभुमपिवानघ तल्लिंगं पूजयेद्भक्त्या प्रदोपेतुविशेषतः ग्रामाद्बहिःस्थितालिंगं ग्रामाच्छतगु-  
णं फलं वा ह्याच्छतगुणं पुण्यलिंगमारण्यमुत्तमं वन्याच्छतगुणं पुण्यलिंगं पार्वतमुच्यते पार्वताच्चैवल्लिंगाच्च फलं चा-  
युतसंज्ञितं तपोवनाश्रितं तल्लिंगं पूजितं वामहाफलं काश्यादिसंस्थितं तल्लिंगं पूजितं त्यादनंतकं तस्मादेताद्विभोगे  
न शिवपूजार्चनं बुधैः कर्तव्यं निपुणत्वेन तीर्थस्नानादिकं तथा पंचपिंडाननुद्धृत्य वाप्यां स्नानं समाचरेत् न स्नाया-  
त्परवारिणीत्यपि पाठः कूपस्नानं प्रकुर्वीत उद्धृतेन विशेषतः तडागेदर्शापिंडानामुद्धृत्य स्नानमाचरेत् ततः प्रदोपे स-  
मलस्नानं मौनी समाचरेत् प्रदीपानां सहस्रेण दीपनीयः सदाशिवः तथा दीपशतेनापि द्वात्रिंशद्दीपमालया वृते  
नदीपयेद्दीपान् शेषस्य परितुष्टये तथा फलैश्च दीपैश्च नैवेद्यैर्गंधधूपकैः पूज्यः प्रदोपवेलायां नृभिः सर्वार्थसिद्धये-  
प्रदक्षिणं प्रकुर्वीत शतमष्टोत्तरं तथा नमस्कारान् प्रकुर्वीत तावत्संख्यां न्यप्रयत्नतः प्रदक्षिणमस्कारैः पूजनीयः  
सदाशिवः नाम्नां शतेन रुद्रोसौस्तवनीयो यथाविधि उक्तमोरुद्राय भीमाय नीलकंठाय वेधसे कपर्दिने सुरेशा-  
य षोडशैः शेषैः नमः लुपध्वजांयसोमाय सोमनाथाय वै नमः दिगं वराय भर्गाय उमाकांतकर्पादेने तपोमया  
यव्यासायाशिपिविष्ठाय वै नमः व्यालप्रियाय व्यालाय व्यालानां पतये नमः महीधराय व्याघ्राय पशूनां पतये नमः त्रिपु-  
रंतकाय सिंहाय शार्दूलर्षभचर्मणे सिताय सितनाथाय सिद्धाय परमेष्ठिने कामांतकाय बुद्धाय बुद्धीनां पतये नमः

कारणयांची शिष्टाचार शिष्टायपरमात्मने वेदायवेदवीजायवेदगुह्ययवेनमः दीर्घायदीर्घरूपायदीर्घार्थायमहो  
जने नमोजगत्प्रतिष्ठायव्योमरूपायवेनमः गर्भकृत्सुमहादेत्यश्रयकासुरभेदिने नीललेहितशुक्लायचंडमुड  
प्रियायच भक्तिप्रियायदेवायज्ञातज्ञानाव्ययायच महेशायनमस्तुभ्यंमहोदेवहरायच त्रिनेत्रायत्रिवेदाय  
वेदांगायनमोनमः अर्थायत्र्यरूपायपरमार्थायवेनमः विश्वरूपायविश्वायविश्वनाथायैवेनमः शंकरायचकाला  
यकालावयवरूपिणे अरूपायचसूक्ष्मायसूक्ष्मायैवेनमः श्मशानवासिनेतुभ्यंनमस्तेकानिवाससे शशां  
कदेश्वरायैवरूपिणे दुर्गायदुर्गसारायदुर्गायवयवसाक्षिणे लिंगरूपायलिंगायलिंगानांपतेयनमः  
नमः त्रणवरूपायत्रणवार्थायैवेनमः नमोनमः कारणायस्युंजयायात्मभवस्वरूपिणे त्रिपंचकायशित  
कंठभर्गोरीपतेमंगलहेतवेनमः दृढरूपतिरुवाच नाम्नांशतंदेस्यउच्चार्यैत्रतिनातदा प्रदक्षिणनमस्कारेरे  
तत्संरयैःप्रवल्तः काठ्याप्रदोपसमयेपूजेयंशंकरस्यच एवंत्रतंसमुद्विष्टतवशक्रमहामते. शीघ्रंकुरुमहाभा  
गपश्चाच्छुद्धिकुरुः शंभोः प्रसादात्सर्वेभविष्यातिजयादिकं शक्रउवाच दृष्टःपुरामहेशानंसमाराधयदा  
दरात् कथंप्रापवरं ब्रह्मपुत्राकश्चाभवद्द्विज बृहस्पतिरुवाच वृत्रःस्वयंमहातेजाउग्रैणतपसापुरा शिवंप्रसा  
दयामामपर्वतंगंधमादने नाम्नाचित्ररथोराजावनेचित्ररथस्यतत् एतज्जानीहि शोशकतवपुढ्याः समीपतः यस्मि  
न्येनमहाभागनसंतिमहदुर्मयः तस्माच्चैत्ररथं नामवनं परममंगलं तस्यराज्ञः शिवेनैवयानंचपरमाद्भुतं कामगं  
किंकिणीयुक्तं सिद्धचारणसंवितं गंधर्वैरप्सरसायैः किन्नरैरुपशोभितं ततोर्नैवयानेन दृष्टिर्वोपद्व्यटन्पुरा तथा  
गिरीशमुस्यां श्रद्धापांश्च विविधांस्तथा एकदापर्वत्यटन् राजानाम्नाचित्ररथो महान् कैलासमागतस्तत्र स ददर्श-  
पराद्भुतं तथा संभामहेशस्य गणैश्च विराजितां श्रद्धांगलशयादेव्या शोभितं च महेश्वरं निरीक्ष्य देव्या स हितं



सदाशिवन्यायान्वितं वाक्यमिदं वभाषे वयंच शंभो विपयान्विताश्रमर्त्यादयः स्त्रीविजितास्तथान्येते लोका-  
मध्यवयमेव चाज्ञाः स्त्रीसितनलजयानैव कुम्भः एतद्वाक्यं निशम्याह महेशः प्रहसन्निव उवाच न्यायसंयुक्तं सर्वेषां  
मपिशृण्वतां भयं लोकापवादाच्च सर्वेषामपि नान्यथा अशितं कालकूटं च सर्वेषामपि दुर्जरं लोकातीतं च मेव तं-  
तयाप्युपहसत्यसौ ततश्चित्ररथं देवी गिरिजावाक्यमब्रवीत् उमोवाच रेदुरात्मन्कथं त्वद्यशंकरश्चोपहासितः  
मया सहैव मंदात्मन्नीक्ष्यसे कर्मणः फलं साधूनां शमकामानामुपहासं करोति यः देवो वाप्यथ वामस्यः स विज्ञेयो धर्माध-  
मः एते मुनीन्द्राश्च महानुभावास्तथाह्यमीये खलु वेदगर्भाः तथैव सर्वे सनकादयो ह्यमी तज्ज्ञाश्रय सर्वे शिवमर्चयन्ति रे  
मूढ सर्वे पुंजनेष्वतिज्ञस्त्वमेक एवाधनचापरेजनाः तस्मादभिज्ञाहि करोमिदं त्येदेवोद्भिर्देवैर्द्वैजैश्चापि विष्णुतत्त्वां एवं श-  
तस्तयै दिव्याभवा न्याराजसत्तमः राजा चित्ररथः सद्यः पपात सहसा दिवः आसुरीये निमासाद्य वृत्रो नामाभव  
तदा तपसा परमेणैव त्वष्टा संयोजितः क्रमात् तपसा तेन महताञ्जये यो वृत्र उच्यते तस्माच्छंभुसमभ्यर्च्य प्रदो-  
षे विधिना मुना गुरोस्तद्वचनं श्रुत्वा उवाचाथ शतक्रतुः सोऽयापनविधिं द्वूहि प्रदोषस्य चेमधुना कार्तिके मासि स-  
प्राक्षे मंदवारित्रयोदशी संपूर्णायामेव साहि सं पूर्णाव्रतसिद्धये वृषभोराजतः कार्यः पृष्टे तस्य तु पीठकं तस्यो-  
परिचर्यसे द्वेव मुमाकांतं त्रिलोचनं पंचवक्त्रं दशभुजं वामांगि गिरिजां सतीं सौवर्णीं प्रतिमां कृत्वा ताम्रकुंभे  
जलावृतं पंचरत्नफलोपेतं पंचपल्लवचर्चितं चंदनेन सुगंधेन मिश्रिते शोभिते तथा रूप्यपात्रततः कृत्वा  
कुंभस्योपरि विन्यसेत् अशक्तौ मुण्मये कुंभे वंशपात्रमथापि वा पूर्णशरा वंचास्थाय सौवर्णीं प्रतिमां तथा शक्त्या कृतां  
परिस्थाप्य वस्त्रमालय विभूषितां पूजयित्वा विधानेन रात्रौ जागरणं चरेत् पुष्पमंडपिकामादौ कृत्वा श्रद्धासमन्वितः  
एहो हित्व मुमाकांतं सुखरूपं शुनिर्मले उपविश्य भूडे दानीं सर्वं शांतिं प्रदोभव आसनं पाद्यं च ते मया दत्तं पुष्पगंधं

कारणायांविशिष्टायांशेषायपरमात्मने वेदायेवदेवीजायवेदगुह्ययवेनमः दीर्घायदीर्घरूपायदीर्घार्थायमहौ  
जने नमोजगत्प्रतिष्ठापयन्त्योमरूपायवेनमः गर्भकुलमुमहादेत्यश्रद्धासुरभेदिने नीललेहितशुक्लायचंडमुंड  
प्रियायच भक्तिप्रियायेदवायज्ञातज्ञानाव्ययायच महे शायनमस्तुभ्यमहोदेवहरायच त्रिनेत्रायत्रिवेदाय  
वेदोंगायनमोनमः अर्थायअर्थरूपायपरमार्थायवेनमः विश्वरूपायविश्वायविश्वनाथायदेनमः शंकरायचकाला  
यकालायवयवक्षपिणे अंरूपायचसूक्ष्मायसूक्ष्ममायवेनमः श्मशानवासिनेतुभ्यनमस्तेकान्तिवाससे शशां  
केशखरायैयरुद्रभूमिगयायच दुर्गायदुर्गसारायदुर्गावयवसाक्षिणे लिङ्गरूपायलिङ्गानांपतेयेनमः  
नमः प्रणवरूपायप्रणवार्थायवेनमः नमोनमः कारणकारणायमृदुंजयायात्मभवस्वरूपिणे त्रिपंचकायशित  
कंठभर्गोरीपतेमंगलहेतवेनमः वृहस्पतिरुवाच नाम्नांशतंभेदशस्यउच्चार्यैत्रतिनातदा प्रदक्षिणनमस्करीरे  
तत्समर्थैः प्रयत्नतः कार्यार्थप्रदोपसमयेपूजेयंशंकरस्यच नाम्नांशतंभेदशस्यउच्चार्यैत्रतिनातदा प्रदक्षिणनमस्करीरे  
नपश्चाच्छुद्धिकुरुभो शंभोः प्रसादात्सर्वभूतैर्भविष्यतिजयादिकं शक्रउवाच वृत्रः पुरामहे शानं समाराधयदा  
दरात् कथंप्रापवरं ब्रह्मपुराकश्चाभवद्द्विज वृहस्पतिरुवाच वृत्रः स्वयंमहातेजाउग्रैणतपसापुरा शिवंप्रसा  
दयामासपर्वतेगंधमादने नाम्नाचित्ररथोराजावनेचित्ररथस्यतत् एतज्जानीहिभोशक्रतवपुर्ध्याः समीपतः यस्मि  
न्यनेमहाभागनसंतिमहदुर्मयः तस्माच्चित्ररथं नामवनं परममंगलं तस्यराज्ञः शिवेनैवयानंचपरमाद्भुतं कामगं  
किंकिणीयुक्तंसिद्धचारणसंवितं गंधर्वैरप्सरस्यैः किन्नरैरुपशोभितं ततोतैर्नैवयानेनपृथिवीपथ्यटप्युरातथा  
गिरीशमुखांश्चद्वीपांश्चविविधांस्तथा एकदापथ्यटप्युराजानाम्नाचित्ररथोमहान् कैलासमागतस्तत्रसदृश-  
पराद्भुतं तथासंभामहे शस्यगणैश्चविविराजितां श्रद्धांगलभयादेव्याशोभिंतचमहेश्वरं निरीक्ष्यदेव्यासहितं

सदाशिवं न्यायान्वितं वाक्यमिदं वभाषे वयं च शंभो विषयान्विताश्चमस्योदयः स्त्रीविजितास्तथान्ये- तेलोक-  
मध्यवयमेव चाज्ञाः स्त्रीसेननं लज्जयानैव कुम्भः एतद्वाक्यं निशम्याह महेशः प्रहसन्निव उवाच न्यायसंयुक्तं सर्वेषां  
मपिशृण्वतां भयं लोकापवादाच्च सर्वेषां भिन्नान्यथा अशितं कालकूटं च सर्वेषां मपि दुर्जरं लोकातीतं चैव त-  
तथाप्युपहसत्यसौ ततश्चित्ररथं देवी गिरिजा वाक्यमब्रवीत् उभो वाच रे दुरात्मन्कथं त्वद्यशकरश्चोपहासितः  
मया सर्वहृदंदात्मन्नीक्ष्यसे कर्मणः फलं साधूनां शमकामानामुपहासकरो तयः देवो वाप्यथ वामस्यः स विज्ञेयो धर्माप्य  
मः एते मुनीन्द्राश्च महानुभावास्तथाह्यमीये खलु वेदगर्भाः तथैव सर्वे सनकादयो ह्यमीतीज्ज्ञाश्च सर्वे शिवमर्चयन्ति रे  
मूढ सर्वेषु जनेष्वतिज्ञस्त्वमेक एवाधानचापरेजनाः तस्मादभिज्ञा हि हिरो मिदं त्यदेवैर्द्वैजैश्चापि विष्कृतं त्वां एवं श  
तस्तय दिव्या भवान्याराजसन्तमः राजा चित्ररथः सद्यः पपात सहसा दिवः आसुरीये निमासाद्य वृत्रो नामाभव  
त्तदा तपसा परमेणैव त्वच्छासं ये जित क्रमात् तपसा तेन महता अजेयो वृत्र उच्यते तस्माच्छंभुसमभ्यर्च्य प्रदो  
षे विधिना मुना गुरोस्तद्वचनं श्रुत्वा उवाचाथ शतक्रतुः सोद्यापनं विधिं ब्रूहि प्रदोषस्य चेमधुना कार्त्तिके मासि स  
त्राक्षे भटवरत्रयोदशी संपूर्णाया भवेत्सा हि संपूर्णा व्रतसिद्धये वृषभोराजतः कार्यः एतत्स्य तु पीठकं तस्यो  
परिण्यसे देवमुमाकांतं त्रिलोचनं पंचवक्त्रं दशभुजं वामगिरिजां सतीं सौवर्णां प्रतिमां कृत्वा ताम्रकुंभे  
जलावृते पंचरत्नफलोपेतं पंचपल्लववर्चितं चंदनेन सुगंधेन मिश्रिते शोभिते तथा रूप्यपात्रततः कृत्वा  
कुंभस्थोपरि विन्यसेत् अशक्तौ मृण्मये कुंभे वंशपात्रमथापि वा पर्णशरावास्थासौवर्णां प्रतिमां तथा शक्त्या कृतां  
परिस्थाप्य वस्त्रमालय विभूषितां पूजयित्वा विधानेन रात्रौ जागरणं चरेत् पुष्पमंडपिकामादौ कृत्वा श्रद्धासमन्वितः  
एहो हित्व मुमाकांतं सुखस्पर्शं सुनिर्भले उपविश्य मृडेदानीं सर्वं शांतिप्रदो भव आसनं पादं च तेन मया दत्तं पुष्पगंध

समन्वितं गृहाणदेवदेशप्रसीदवरदोभव पाद्यं ताद्यपात्रस्थितंतोयं फलगंधादिसंयुतं अर्घ्यं गृहाण देवेश  
यादत्तं हि भक्तिः अर्घ्यं शीतलं निर्मलं तोयं कर्पूरेण सुवासितं आचम्य तां महादेव गिरिजा सहित प्रभो आचमनं प  
चाभ्युतेन स्नपनं कार्यमादौ प्रयत्नतः गोक्षीरेण च देवेश गृहाण परमेश्वर दध्ना चैव महोदव स्नपनं क्रियते तव गृहा  
णा शुभया दत्तं सुप्रसन्नो भवाव्यय सर्पिषा च मया देव स्नपनं क्रियते धुना गृहाण त्वसुरश्रेष्ठ मम चायुः प्रदो भव इ  
दं मधुमया दत्तं तव प्रीत्यर्थमेव च गृहाण त्वं सुरश्रेष्ठ मम चायुः प्रदो भव इदं मधुमया दत्तं तव प्रीत्यर्थमेव च गृहा  
ण त्वं महादेव मम शांतिं प्रदो भव सितया देव देवेश स्नपनं क्रियते धुना गृहाण अक्षया दत्तं सुप्रसन्नो भव प्रभो एवं  
पंचाभ्युतेनैव स्नापनीयोऽष्टपद्भ्यः कविरि नर्मदा वेणी तु गभद्रा सरस्वती गंगा च यमुना चैव ताभ्यः स्नानार्थमाहृतं  
गृहाण त्वमुमा कांतं स्नानाय अक्षया जलं स्नानं एतद्वा सोमया दत्तं सोत्तरीयं सुशोभनं पूजा ह्यैव अक्षया दत्तं तव प्री  
त्यर्थमेव च यज्ञोपवीतं सौवर्णमुक्तामणि समन्वितं तव प्रीत्या मया दत्तं ब्रह्म कर्म प्रसादनं यज्ञोपवीतं सुगंधि  
चंदनं दिव्यं कुंजकुमादि समन्वितं गंधं गृहाण देवेश सुगंधि पुष्टवर्द्धनं गंधं अक्षता अक्षदा दिव्याः कुंजकुमादिभिरंजि  
ताः मया दत्ता महादेव तव प्रीत्यै सुभक्तिः अक्षताः मालती चंपकादीनि कुमुदान्युत्पलानि च विल्वपत्राणि पूजा  
र्थं स्वीकुरु त्वमुमापते पुष्पाणि धूपं विशिष्टं परमं सर्वोपधि विजृम्भितं गृहाण परमेशानमम शांत्यर्थमेव च धूपं  
दीपावलि मया दत्ता गृहाण परमेश्वर आरात्तिक प्रदानेन मम तेजो विवर्द्धय आरात्तिकं शाल्योदनं धूतं पूपं पाय-  
सादि समन्वितं नैवेद्यं विधिवद्दत्तं भक्ष्यमे प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं कर्पूरैरालं वगादिपूगीफल समन्वितं तांबूलं  
कल्पितं भक्त्या गृहाण गिरिजाप्रिय तांबूलं इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भं तदिक्षिणा निपत्यं दंडवद्भूमौ प्रण  
म्य च पुनः पुनः पश्चाज्जागरणं कर्ष्य गृहे वा देय तालये वितानं मंडपं कृत्वानाना वर्णैः समन्वितं गतिवादि नृत्त्येन

अर्चनीय सदाशिवः प्रभातायांतु शर्वर्यः मुदितैरविमंडले स्नात्वा पुनः समभ्यर्च्य जुहुयात्पायैः सेनच अथा  
 चार्घ्यं संपत्नीकं वस्त्रालंकारं च दनैः तोषयित्वा सुविद्धां संगां प्रदद्यात्पायस्विनीं ब्राह्मणां भोजयेत्पश्चाद्दक्षिणा  
 भिः प्रतोषयेत् दीनानां आश्रयं संतप्य अर्चिर्ब्रवाचयेत्ततः लब्धानुज्ञां ब्राह्मणेभ्यो बंधुभिः सहितः शुचिः हृदि स्मरन्  
 शिवं भक्त्या भुंजीत नित्यतो व्रती अनेनैव विधानेन प्रदोषोद्यापनाधिधिः कार्यो विधिवता शक्र सर्वकार्यार्थं सिद्धये  
 गुरुणा कार्थित सर्वसचकार शतक्रतुः तेनैव च सहायेन महद्द्रोयुद्धतत्परः वृवं प्रति सुरैः सार्द्धं युयुधे स शतक्रतुः

इति रुद्राखंडोक्तं शनिप्रदोषव्रतम्

अथ निष्णयामृतस्कंदपुराणोक्तं शन्यादिवारयुक्तं प्रदोषव्रतं देव्युवाच देवकेन विधानेन प्रदोषव्रतमुनमं विधातव्यं न  
 रेस्त्रीभिः संतानफलं सिद्धये ईश्वर उवाच यदा त्रयोदशी शुक्लामंदवारैः त्रयोदशी आरब्धव्यं व्रतं तत्र संतानफल  
 सिद्धयं ऋणनिर्मोचनार्थं भौमवारैः सयुता आयुरारोग्यसिद्धयर्थं भानुवारैः संयुतेति अथास्यां प्रातः स्नात्वा पुत्रा  
 दिकामदं प्रदोषव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गुरुपदिष्टविधिना गममंत्रैर्वेदमंत्रैर्वापोऽशोषचारैर्यथा विभवं पूजां  
 कुर्यात् ततश्च भवाय भवनाथाय महादेवाय धीमते रुद्राय नीलकंठाय शर्वाय शशिमौलये उग्रायौघो घना  
 शायमीमाय भयहारिणे ईशानाय नमस्तुभ्यं पशुनां पतये नम इति मंत्रेण संपूज्य प्रार्थयेत् यथा भवान्सम  
 स्तानां पशूनां पाशमोचकः तथा व्रतेन स तु पुत्रं देहि सुलक्षणं सयावकं च नैवेद्यं साज्यं सफलशकरं दत्वाथो  
 मुखवासं च तांबूलं क्रमेण दिकं समर्थोऽसुदिक्ष्वष्टदीपानाज्यपरिष्ठुतान् भवाद्यैर्नामभिर्देवातिरेकाष्टप्रदक्षिणाः  
 नमस्काराष्टकं कृत्वा जपं पूजां समर्प्य च वृं राजं समभ्यर्च्य वृमंत्रेण मंत्रं वित् मंत्रं धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदा

नंदकारक अष्टमूर्तेरधिष्ठानमतः पाहिसनातेति वृषाग्रदूर्वाचपकंपानयिचनिवेद्य च वृषस्यवृषणंरुष्ट्वाभृष्ट  
गयोर्मध्यतःशिबं विलोक्यसहितंदेव्याः पूजितंप्रार्थयेच्छिवं प्रार्थनामंत्रं च ऋणरोगादिरिद्यपापादिक्ष  
यमृत्यवः भयशोकमनस्तापानश्यंतुममसर्वदेति एथिव्यांयानितीर्थानिसागरांतानियानिच श्रद्धमाश्रित्यतिष्ठति  
प्रदोषेवृषभस्यतु रुष्ट्वानुवृषणौतस्यभृगमध्यविलोक्य च पुच्छंचककुंदंचेवसर्वपापैःप्रमुच्यतइति निवेद्यव्रत  
राजंदुदद्याद्वितानुसारतः दक्षिणाब्राह्मणेभ्यश्चततोमैनं विसर्जयेत् एवंसर्वत्सरंकुर्यात्तत्रयोदश्यामिदं व्रतं अथ  
वामंदवारैण्युक्तामेवत्रयोदशीं चतुर्विंशतिकुर्वीतसोभीष्टफलमाप्नुयादिति स्कंदपुराणोक्तंशनिप्रदोषव्रतम्  
ब्रह्मोत्तरखंडेतु सोमवारैण्युक्तायामपिस्त्र्यांकरुयांचित्तत्रयोदश्यांप्रदोषादौशिवपूजोक्ता सोमवारैर्विशेषेणप्र  
दोषादिगुणैर्युतं केवलंवापियेकयुः सोमवारैःशिवाचनमिति अथनृसिंहपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीव्रतं हेमाद्रौ  
गुरुवारत्रयोदश्यामपरक्वेजलाहुतः तर्पयित्वादेवापहृत्तर्पिश्चतिलतंडुलैः नरसिंहसमभ्यर्च्य यःकरोत्युपवासकं  
सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ इतिनृसिंहपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीव्रतम्

अथकूर्मपुराणोक्तंत्रिलोचनत्रयोदशीव्रतम् हेमाद्रौ

त्रयोदश्यांतथारात्रौसोपवासस्त्रिलोचनं दृष्ट्वानुप्रथमेयमिमुच्यतेसर्वपातकैरिति ॥ अथकामत्रयोदशीव्रतं हेमा  
द्रौ ब्रह्मोवाच कामपूज्यत्रयोदश्यांसुरूपोजायेतेनरः इष्टारूपवर्तोभार्यालभेन्कामांश्चपुष्कलान् मूलमंत्राः  
स्वसंज्ञाभिरंगमंदाश्चकीर्तिताः पूर्ववत्पद्मपत्रस्थः कर्त्तव्यश्चतिथीश्वरः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्तिविधीयते  
पूजातुवित्तशाख्येनकृतापिनफलप्रदा आज्यधारासामिद्धिश्चदधिक्षीरान्नमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमः कृतः

शानिचेतसा । इतिभविष्योत्तरेकामत्रयोदशीव्रतं । अथवाराहपुराणोक्तंमहाबुधसंज्ञत्रयोदशीव्रतम् ॥ सन-  
 त्कुमारउवाच । अथस्वस्त्ययनंपंसांशृण्वतामघनाशनं । व्रतमेतत्त्रयोदश्यांप्रदोपेस्यान्महाबुधे । नवनीतंपं-  
 चगव्यंरजतांशसमप्रभं । कपित्थफलमांत्रतत्समादाय । ताभ्यादिपात्रेप्राड्मुखोनिक्षिप्य । अष्टदलपद्मकर्णिकायां  
 लक्ष्मीनारायणलेख्यशक्तीः । दिक्षिवद्रादीन्संपूज्यदेवग्रेनव्रवनीतंदिधाविभज्य । प्रत्येकमभिमंत्रयेत् । तत्रमंत्रः  
 पुरुषःपुर्णकामश्च । हरिर्भद्रंकरोतुनः । योषिद्द्वारासदालक्ष्मीर्भगलंदिशुनुरवयामितिवारद्वयं । पत्न्यैप्राशयतीमभिमं-  
 त्रयेत् । यस्त्वंतरात्माभूतानामनादिनिधनोऽच्युतः । सपर परयाशक्तयाकुक्षिरक्षतुमेसदा । सर्वपुष्टिप्रजननीसर्व-  
 र्तिशमनीतव । लक्ष्मीःकुक्षिगतंग्रंरक्षतादच्युताप्रिया । सर्वात्तिक्षयदक्षादिदिव्यशक्तियुतान्यपि । त्वारंक्षतुसदा  
 विष्णोः । सर्वंनहरणान्यपि । तथादिक्यतयः । सर्वैरक्षनुग्रहदेवताः । पातुंसंसारसंयुक्ता । सर्वैरक्षतुसर्वदेति । पत्नी  
 मभिमंत्र्य । ब्राह्मणान्भोजयित्वा । वध्वासहतांरात्रिमतिवाह्य । चतुर्दश्यांपुनर्द्विजान् । भोजयित्वा । स्वयंभुज्यते  
 तितत्फलं । भंगल्यपरमप्राप्त्यैर्दीर्घमायुष्यधिदतीत्येतन्त्रैवोक्तम् ॥ इतिवाराहपुराणोक्तपुत्रप्राप्तित्र-  
 योदशीव्रतं । अथसौरपुराणोक्तंशिवत्रयोदशीव्रतं । व्यासउवाच । मंदवारयुतापुण्याशुक्लपक्षेत्रयोदशी । तस्या  
 मुपोष्यविधिनासंपूज्यगिरिजापतिम् । ब्रह्महत्यादिभिःपापैर्युक्तोभवतिभानवइति ॥ इतिशुक्लत्रयोदश्यां  
 शानि । त्रयोदशीव्रतम् ॥ अथमार्गशीर्षादिमासत्रयोदश्यावर्षसाध्यं । यमादर्शनव्रतं । यमउवाच । पूर्वोक्तमार्गे  
 शीर्षादीवर्षमेकनिरंतरं । त्रयोदश्यांमोम्यदिनेआर्क्यः । गारुजिते । मन्नाद्याद्विजान् । पंचचैवसमाह्वयेत् ।  
 पुराणपेदतत्त्वज्ञान्स्वाचारारतत्त्वदर्शिनः । सूर्येकशरणान्साधून्सर्वभूतहितैरतान् । शुचौदेशेशुभेपेष्टाड्मुखानुपवे-  
 शयेत् । अंतर्वासीयुतान्भक्त्यायत्नेनाभ्यंजयेच्च । नान् । अंतर्वासीयुतान्भक्त्यायत्नेनाभ्यंजयेच्च । नान् । आरभ्यउत्तमां

गन्तुं तिलैलेन मर्दयेत् स्नापयेद्गन्धकापायैः सुखोष्णोन्नचवारिणा पृथक् पृथक् कृत्स्नापायित्वा सवर्निवाद्भिज्जित्तमा  
न् मुखस्नातांस्तथाचांतान्ब्रतीभक्तिपरायणः सपुत्रभृत्यशुश्रूगतेषां कुट्यात्समाहितः प्राङ्मुखानुपविष्टां  
श्रवणयोदशपृथक् पृथक् संस्थापयेच्चामिमुखानगुडापूपां सुयाचितान् सव्यजनं सपक्वान्नभूयोभूयो निवेदयेत् यथा  
सुखं यथा तृप्तिर्यथा काममयार्चितं देव्यं भाग्यं समालक्ष्य इच्छद्भिः श्रेयश्चात्मनः शुचिभूत्वा तथाचांतानवर्षे निलतंड  
लैः प्रस्थमात्रैर्यैकैकं तां घृणामन्वि तं सदाक्षिणैः सछत्रैश्च जलकुंभैः पवित्रकैः चर्मप्रावरणैः श्रेष्ठैर्वस्त्रद्युग्मैश्च दूतकाः  
मंत्रैर्णानेन विप्रैर्द्रानवर्षेमान्पृथक्पृथक् ब्राह्मणान्समभूष्यस्तान्पंक्तिभेदनकारयेत् यमः शनैश्चरोमृत्युर्दंडह  
स्तोषनायकः अभावः प्रलयः शांतिर्दुःखप्रशमनोत्तकः लोकपालोऽश्विनीपुत्रस्तथा क्रूराननः शिवः मम प्रसादसु  
मुखोददात्वभयदक्षिणां इत्युकांसं प्रयच्छेत्तदेयं दत्त्वा ब्रतीपुनः द्विजाश्चानुव्रजेत्स्रात्रान्स्वगृहं विधिनार्चितान् ए  
वं यः पुरुषः कश्चित्सकृद्व्रतमिदं चरेत् समृतो नैक्षते दूतान्नयाति यममंदिरं अदृष्टोऽसौ समायाति विमानेनार्कमंड  
लम् तस्माद्यातिपुरीं विष्णोस्ततः शिवपुरं व्रजेत्

इति भविष्योत्तरोक्तं यमादर्शनत्रयोदशीव्रतम् ॥

अथ मार्गशीर्षशुक्लचतुर्दश्यामारभ्य मत्स्यपुराणोक्तं शिवचतुर्दशीव्रतं नंदिकेश्वरउवाच शृणुष्व वाहितो  
ब्रह्मन्वक्ष्ये माहेश्वरं व्रतम् त्रिपुलोकैषु विख्यातं नाम्ना शिवचतुर्दशी मार्गशीर्षे त्रयोदश्यां सितायो मे कभोजनम्  
प्रार्थयेद्देवदेवं शत्त्वामहं शरणगतः मार्गशीर्षश्चात्र प्रतिपदि रमावास्यां तश्चांद्रोमासः चतुर्दश्यां निराहारः सम  
भ्यर्चयेत् शुश्रूषम् सुवर्णवृषभं दत्त्वा भोक्ष्ये हं चापरे हनि एव नियमकृत्सुप्त्वा प्रातरुत्थाय मानवः कृतस्नानजपः



पश्चादुभयसाहशंकरम् पूजयेत्कमलैः शुक्लैर्गन्धपापानुलेपनैः पादौनमः शिवायेति शिवः सर्वात्मने नमः ललाटं तु त्रिने-  
 त्रायेन त्राणि हरये नमः मुखमिदं मुखायेति श्रीकंठायैति कंठं धराम् सद्योजाताय कर्णौ तु वामदेवाय वैभुजौ ॥ अथो-  
 रं हृदयायेति हृदयं चापि पूजयेत् स्ननोत्पुरुषायेति ईशानाय तथोदरम् पाश्चैवानंतधर्माय ज्ञानभूताय वैकटिम् ऊरू-  
 चामुत्र वैराग्यासिंहायेति प्रपूजयेत् अनंतैश्च र्धनाथाय जानुनीचार्चयेद्बुधः प्रधानाय नमो जघेगुलफौव्योमात्मने नमः  
 उदुत्तकेशात्मरूपाय एष्टमभ्यर्चयेन्नरः नमः पुष्टौ नमस्तुष्टौ पार्वतीं चापि पूजयेत् ततस्तु वृषभैहं ममुदंकुं भस्म न्वितं शुक्ल-  
 माल्यां वरधरं पंचरत्नसमन्वितं भद्रैर्नानाविधैर्युक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् त्रीयतां दिवं चोन्नसद्योजातः पिनाकधृक्  
 ततस्तु विप्रान्ननेन तर्पयेच्छक्तिः शुभान् उपदाज्यंतु संप्राश्य स्वपेद्भूमा बुद्धमुखः पंचदश्यांततः पूज्यविप्रान्भुं-  
 जीतवाग्यतः तद्वत्कृष्णचतुर्दश्यामेतत्सर्वसमाचरेत् चतुर्दशीपुसर्वासुकुर्यात्पूर्ववदचनं येतुमात्मविशेषाः स्यु-  
 स्तान्निवोधकमादिह मार्गशीर्षादिमासेषु क्रमादेतदुदीरयेत् शंकराय नमस्तुभ्यं नमस्तेकरवीरकः अयं काय नम-  
 स्तेस्तु महेश्वरततः परं नमस्तेस्तु महादेवस्थाणवे चततः परं नमः पशुपतेनाथ नमस्ते शंभवे पुनः नमस्ते पर-  
 मानंद नमः सौमार्धधारिणे नमोभीमाय इत्येवं लामं शरणं गतः गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकं पंचग-  
 व्यं विल्वपत्रयवागोशृंगवारिच तिलाश्च कृष्णा विधिवत्प्रारानं क्रमशः स्मृतं प्रतिमासं चतुर्दश्यां रैकैकं प्राशनं स्मृत-  
 मन्दारैर्मालतीभिश्च तथा धर्तूरैर्करपि सिंदुवारैरशौकैश्च मल्लिकाभिः सपाटलैः अर्कपुष्पैः कंदैश्च शतपत्रैस्तथो-  
 त्पलैः एकैकेन चतुर्दश्यां र्चयेत्पावतीपतिं मार्गशीर्षादिमासेष्वित्यतद्गुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः तेन मार्गशीर्धसद्योजा-  
 तः प्रीयतामिति सद्योजातस्योदीरणत्पौपादिष्वेकादशसुशंकरादीनुदीरयेत् उपदाज्यस्य मार्गशीर्धे प्राशनाद्गोमूत्रा-  
 दयः पौषादिषु प्राशनीयाः मार्गशीर्षे श्वेतकमलैः पूजाविधानान्मंदाराद्यैः पौषादिषु पूजाकार्येत्यर्थः पुनश्च कार्ति-

केनमिसंप्राप्तैतर्पयेद्विज्ञानं अत्रैतन्नानाविधैर्भक्ष्यैर्वस्त्रमाल्याविभूषणैः कृत्वानीलवृषोत्सर्गश्रुत्युक्तविधिनानरः  
 उमानहेश्वरैर्हर्मैवृभंचगवासह मुक्ताफलाष्टकयुतसितनेत्रपटान्वितं नेत्रपटः तेनहतिप्रसिद्धः ताभ्यपान्नोप-  
 रिपुनःशालितंडुलसयुतं स्थाप्यविप्रायशानायदेवव्रतंपरायैव ज्यैष्ठ्यामविदेदेयनचक्रवर्तिनेकवित् गुणज्ञो-  
 श्रोत्रियेदद्यादाचार्यैतत्स्वेदिनि अन्न्यंगांगायसौम्यायसदाकल्याणकारिणे सपत्नीक्रायसंपूज्यमाल्ययस्त्रवि-  
 भूषणैः गुरोस्तिगुरोदयनदंभावेद्विजातये नविचशास्त्रं कुर्वीतकुर्वेन्दोपापान्यतत्परः सर्वोपस्करसंयुक्तांश्रध्या-  
 दद्यात्संकुम्भिकां अनेनाविधिनायस्तु कुर्वीच्छिवचतुर्दशौ सौश्वेधसहस्रस्यफलमाप्नोतिमानवः ब्रह्महत्या-  
 दिकैर्कचिदब्रवानुब्रवाकृतं पितृभिर्धोत्वाभेवापितत्सर्वनाशमाप्नुयात् ॥ दीर्घायुरारोग्यकुलाभिवृद्धिरत्रासुयामु-  
 ब्रचतुर्भुजत्वं गणाधिपत्यादेविकल्पकोटि शतं वसित्वापदमैतिशंभोः ॥ नवहस्पातिरप्यनंतमस्याः फलमिन्द्रोनिपि-  
 तामहोपिवक्तुं नचसिद्धगणोप्यलंनचाहंयदिजिज्ञासुतकोटयोपिवक्त्रे ॥ भवत्यमरवल्गुभः पठतियस्मरेद्वायदा-  
 श्रुणोत्यपि विमत्सरः सकलपापनिर्माचनी इमांशिवचतुर्दशीममरकामिनीकोटयःस्तुवंतिममर्निदिताकिमुसमाचरे-  
 यःसदा ॥ यावाथनारोकुलेतच्चभक्त्याभर्तारमाष्टच्छगुरुं सुतवा सापिप्रसादात्परमेश्वरस्यपरंपदयातिपिनाक-  
 पाणेः ॥ इतिगिवचतुर्दशीव्रतं ॥ ७ ॥ नारदीये मर्गशुक्लचतुर्दश्यामैकभक्तंपुरोदितं निराहारोवृधंस्वर्णप्राच्यद-  
 द्याद्विजातये परेह्निप्रातरुत्थायस्तात्वासोमंमहेश्वरं पूजयेत्कमलेःशुर्कगंधमाल्यानुलेपनैः द्विजान्संभोज्यमिष्टा-  
 न्नस्तोपयेदक्षिणादिभिः एतच्छिवव्रतंविप्रभुक्तिमुक्तिप्रदायकं कट्टणामुपदेष्टुणां सार्थानामनुमोदिनां अस्यांमा-  
 र्गशुक्लचतुर्दश्यां पिशाचमोचनतीर्थश्राद्धमुक्त त्रिस्थलीसेतो साचापराह्णव्यापिनोग्राह्या अज्ञातानामपि-  
 पिशाचाद्युद्देशत्वादेकोद्विष्टत्वाच्चमथ्याह्णव्यापिनीतिथयाकुलधर्मं व्रतादावुत्तरैवेतिकाशीखंडेपि मार्गशुक्लचतुर्दश्यां

कर्पदीश्वरसन्निधौ स्नात्वान्यत्रापिर्मरणा त्रपैशाच्यमवानुयुः । 'इमांसावत्सरीयात्रा' येकारिष्यंतिमानवाः ।  
 तीर्थप्रतिग्रहात्पापान्निस्तरिष्यंति तेनराइति । अथमार्गपौर्णमास्यालवणाण्डकंदानमुक्तं नारदायै 'मार्गशीर्ष्या-  
 पौर्णमास्यांस्वर्णलवणाण्डकं देयंविप्रायशांतयसर्वकामसमृद्धयदति अस्यांचंद्रपूजोक्ता । निर्णयामृते ॥ ब्रह्म  
 पुराणे मार्गशीर्षेतिथिप्रक्रमे 'वामनेत्राहियद्विष्णोस्तदेवभुवनत्रयंअनसूयायतश्चद्रममृतेनाभ्यपेचयत् पौर्णमा-  
 स्यांचतस्यांतपूजयेत्तत्रसर्वदा शुक्ले पुष्पैश्चपयसा स्नापयेत्परयामुदा । रत्नदीपैश्चवालिभिर्होमैर्ब्राह्मणतर्पणैः ।  
 गोभ्यश्चलवणैर्देयंतास्मिन्नहनिस्सर्वदा यतश्चलवणंचंद्राद्वक्षशापाह्विनिस्सृतं मातास्वसाचदुहितापूज्याश्चस्व  
 कुलांगनाःकांतिलक्ष्मीश्चकल्याणपूणैर्दोःपूजनाद्भवदिति अस्यामेवमृगशिरोनक्षत्रयुक्तायांसुवर्णलवणदेयं तदु-  
 क्तंविष्णुना मार्गशीर्षेःशुक्लपंचदश्यामृगशिरोयुक्तायांलवणस्यसुवर्णनाभंप्रस्थमेकंचंद्रोदये ब्राह्मणायप्रातिपादयेत्  
 अनेनकर्मणासौभाग्यभागभिजायते अस्यांदत्तत्रियोत्पत्तिःस्कांद सह्यखंडे मार्गशीर्षेतिथामासिदशमेहिसुनिर्मले  
 मृगशीर्षेयुतेपौर्णमास्यांज्ञस्यचवासरे । ज्ञस्यवासरेवुधवासरे । जनयामासेददीप्यमानंपुत्रसतीशुभं तंविष्णुमागतं  
 ज्ञात्वाअत्रिर्नामाकरोत्स्वयं दत्तवान्स्वयस्यपुत्रत्वाद्दत्तात्रेयमिति । अथमसीत्यन्वयः इयंपूर्वविद्वद्वाह्येति  
 वदंतिप्रदोषव्यापिनीतिनिर्णयसिधौ अस्यामेवचंद्रव्रतारंभःकार्यः तदुक्तंहेमाद्रौविष्णुधर्मोत्तरे मार्गशीर्षदिथा  
 रभ्यचंद्रमडलकैःनरः सोपवासः पौर्णमास्यांपूज्ययज्ञफलंलभेत् । नर्काशनस्तुसंपूज्यचाग्निष्टोमफलंलभेत् । कृत्वात्र  
 तवत्सरमेतदिष्टप्राप्तौतिलोकांश्रानिशाकरस्य । तत्रोष्यलोकेसुचिरसकालंसांयुज्यमायाति ततस्तुशंभेरिति अ-  
 स्यांप्रत्यवरोहणंकार्थं तदुक्तमाथ्यलायेनेन मार्गशीर्ष्यांप्रत्यवरोहणं चतुर्दश्यांपौर्णमास्यावेति । अत्रश्राद्ध  
 मुक्तमिति यनुविष्णुः । मार्गशीर्षेचपौषेचमाघेप्राष्ठेचफाल्गुने 'कृष्णपक्षेपुसर्वेषुचान्वष्टयस्तथाटकेति' पौषमासा ।

दिपुत्रिप्तिविति तच्चतुर्धा अनावश्यकत्वार्थे चाप्यन्याचतुर्थस्यात्तांचकुर्व्यात्प्रयत्नतइति वायुब्रह्मांडपुराणात् आ  
 दमेतेष्वकुर्वोणोनरकंप्रतिपद्यत इतिप्रत्यवायश्रवणात् अथास्यामार्गपौर्णिमास्यामाश्लेषपुराणदानमक्तनारदीये  
 एतदामेयकं नामपुराणंपरिकीर्तितं तल्लिखित्वाद्योदद्यात्सुवर्णकमलान्वितं तिलधेनुयुतंवापिमार्गशीर्ष्योर्वि  
 धानतः पुराणार्थविदेसाथस्वर्गलोकेमहीयते इतितिलधेनुसहिताश्लेषपुराणदानविधिः ॥ अथवतिशीर्षोर्णिमो  
 द्यते साच मार्गशीर्षेसितेपक्षेपौर्णिमास्यांशुचित्रता प्रातःशुक्लतिले स्नात्वापरिधायान्वरंसती पूजासंभारमासा  
 द्यपिष्टदीपंविधायच पुत्रसौभाग्यप्राप्त्यर्थमध्याह्नेपूजयेच्छिवं साचमार्गशीर्षपौर्णिमाभ्याह्नयपिनीग्राह्याति  
 ध्यादिसंकीर्त्यमेहजन्मनिजन्मान्तरेच अखंडसौभाग्यपुत्रपौत्रप्राप्त्यर्थवतिशीर्षोर्णिमाद्रतंकरिष्ये तत्रनिर्विघ्नता  
 सिद्ध्यर्थंगणपतिपूजनंकलशाराधनंचकरिष्ये पंचवक्त्रंत्रिनेत्रचजटाखण्डदुर्मादितं व्यालयज्ञोपवीतचभक्तानांवरदश  
 व आगच्छभगवच्छंभोसर्वालंकारभूषित यावद्गतसमाप्येततावंत्वसन्निधौभव आवाहनं सिंहासनंस्वर्णपीठंनाना  
 रत्नोपशोभितं अनेकशक्तिसंयुक्तमासनंप्रतिगृह्यतां आसन ॥ त्रिपुरांतकंदेशसृष्टिसंहारकारक पाद्यगृहाणदेवे  
 शमयादत्ताहंभक्तिं । पाद्यं । चदनाक्षतसंयुक्तंनानापुष्पसमन्वितं गृहाणार्घ्यमयादत्तमोश्वरप्रतिगृह्यतां ॥ अर्घ्यं ।  
 तोयमेतत्सुखस्पर्शकंपूरणसमन्वितं शंभोशंकरसर्वेशगृहाणचमनीयकं । आचमनं । पयोदधिघृतंचैवमधुशर्करया  
 युतं पंचामृतैस्तनूपनंकरिष्येभक्तवत्सल ॥ पंचामृतस्नानं ॥ मयानीतानितोयानिगंगादीनांचहर्मजैः स्नानैः कुरु  
 देवेशममशान्तिर्विधीयतां । स्नानं । श्वेतांबर युगंदेवंसर्वकामार्थसिद्धये श्रद्धिकाकांतदेवेशमयादत्तंप्रगृह्यतां वस्त्रं  
 कुकुमांकंसुरेश्रष्टौक्षौमसूत्रविनिर्मित उपवीतंमयादेवभक्त्यादत्तंप्रगृह्यतां ॥ उपवीतं ॥ काश्मीरजेनसंयुक्तंकपूरगुरु  
 मिश्रितं कस्तूरिकासमायुक्तंचंदनंप्रतिगृह्यतां ॥ चंदनं ॥ प्रक्षालिताश्र्वधौताश्र्वतंडुलाश्चशिवप्रियाः मयानिब-

दिताभक्त्यागृह्णाणजगदीश्वरं अक्षताः कमलैर्मालतीपुष्पैश्चपैर्जोतिर्भवैः विल्वपत्रैर्महादेवकरिण्येतवपू-  
 जनं पुष्पाणि दशांगुलुद्धूतः सुगन्धिश्चमनोहरः आघ्रेयतामयधूपोदेवदेवदयानिधे धूप कार्पासवर्षाभि-  
 युक्तधृताकंतिमिरांपहं भक्त्यासमाहृतं दीपमयादत्तप्रगृह्यतां दीपं नैवेद्यगृह्णातादेवभक्तिमेह्यचलांकुरु ईप्सि-  
 तचवरंदैहिपरत्रचपरांगति नैवेद्यं नैवेद्यमध्ययानिपचक्रध्यानानितानिपठनीयानि उत्तरापोशानं हस्त-  
 प्रक्षालनं पूर्णफलं महद्विध्यनांगवंत्यादलैर्युतं कर्पूरैलासमायुक्तांबूलप्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलं मया देव-  
 फलं वक्ष्यमाणोऽङ्गनामभिः पूजयेत् शंकरायान्नैत्रायकालरूपायशंभवे महादेवाय रुद्राय शर्वाय च मृडाय च-  
 ईश्वराय शिवायेति भूतेशायैकपदिने मृत्युं जयाय चोशया शितिकंठाय शूलिने दूर्वा तैजोयं सलक्ष्मीकंदेवानां  
 मपि दुर्लभं हिरण्यं पार्वतीनाथमयादत्तं प्रगृह्यतां दक्षिणा प्रसीद देवदेवेश चराचरजगद्गुरो वृषध्वज महादेव-  
 त्रिनेत्राय नमो नमः नीराजनं यानिकं निचपापानीति प्रदक्षिणा इमानि विल्वपत्राणि पुष्पाणि विविधानि च  
 मया दत्तानि विश्वेश गृह्णाण वरदो भव पुष्पांजलिः नमोस्त्वं नताय सहस्रमूर्तये इति नमस्काराः भवाय भवनाशा-  
 यं महादेवाय धीमते रुद्राय नलिकंठाय शर्वाय च नमो नमः ईशानाय नमस्तुभ्यं पशूनां पतये नमः गुणत्रयात्मने तु-  
 भ्यं गुणतीताये नमः नमः प्रसीद देवेश सर्वकामांश्च देहि मे त्वमेव शरणं नाथ क्षमस्व मयि शंकर प्रार्थना-  
 उपायनमिदं तुभ्यं व्रतं मं पूर्णं हेतवे वां एकद्विजवर्याय सहिरण्यं ददाम्यहं वायनं अस्य व्रतस्य सिध्यर्थं हि-  
 रण्यं पापनाशनं ददामि तुभ्यं विप्रेन्द्र प्रणतोऽस्मि प्रगृह्यतां दक्षिणां महात्मना च्छकैलासं वृषारूढो गैर्लघुत आ-  
 हूतस्तत्क्षमं स्वं प्रसादमुमुखो भव विसर्जनं इति पुजाविधिः अथ कथा यशोदोवाच कृष्ण त्वं सर्वदेवा-  
 नां स्थितिसंहारकारकः अथैव धन्यकरस्त्रीणां यथार्थवदत्तं यशोदेसायुष्टो हंसो भाग्यप्रा-

सपेत्त्रियः वतिशीनामविख्यातं पूर्णमास्यां व्रतं भवेत् तद्व्रतस्य प्रभावेन स्त्रीणां सौभाग्यदं भवेत् अवैधव्यकरं  
 नाम शिवप्रीतिकरं महत् यथोदोवाच केन चीर्णव्रतामिदं मृत्युलोकैककदावद विधानं कीदृशं देवेन शंभु प्रसीद  
 ति श्रीकृष्ण उवाच कान्तिकानामनगराप्रसिद्धाभुविमंडले अनेकरत्नसंपूर्णा चंद्रहासेन पालिता तत्रैवासीद्द्विजः  
 कश्चिद्धनेश्वरेति नामतः तस्य भार्या शुभाचारान्नाम्न रूपवती सती अनपत्यो महाभागा बुभोती दुःखितौ सदा तन्न  
 गर्थाद्विजः कश्चिद्योगारूढो द्विजो जटी भिक्षाचकार सर्वज्ञस्तद्वृहचाप्यवर्जयत् तद्वृहं नैव भिक्षां सरूपवत्या सम  
 पितौ ययौ तडागतीरं स्नाभिक्षां प्रक्षालय पुन धनेश्वरेण तद्वृहं योगिना यत्कृतं शुभं भिक्षां गृह्णासि सर्वपां गृह  
 स्थानां द्विजोत्तम कदापि न द्रुहं विप्रानायासि वटकारणं योग्युवाच अपुत्रस्य गृहस्थस्य यदन्नमुपभुज्यते पतितान्न  
 समं तं तु न भोक्तव्यं कदाचन धनेश्वरेण श्रुत्वेतदात्मानं गहं यन्वहु धनधान्यसमृद्धिश्च पुत्रहीनस्त्वहं प्रभो इत्युक्तो सौ  
 जटो प्राह गच्छाराधाय चण्डिकां तस्य तद्वचनं श्रुत्वा गेहे भार्या निवेद्य च तपसे निर्जगामा सौ चण्डियाराधनमाचरत् उपवा  
 सेः पौंड्रशभिः स्वप्ने चैवा चण्डिका भोधनेश्वरगच्छत्वं तव पुत्रो भविष्यति स्वसामर्थ्यवशाद्देयादीपवैपिष्टसंभवा एकै  
 कवृद्ध्या दातव्या पौंड्रशङ्खयूर्णिमाः इदं व्रतं तं स्वपत्न्यैवं कथय स्वयथा स्थितं आरुरोहा शुचां त्वं फलमादाय सत्वर  
 स्वगृहं गच्छ भार्यायै देहि गभो भविष्यति ततः प्रभातसमये सहकारमपश्यत आरोहै नैव शक्तः स चिंता व्याकु  
 लमानसः स्तुतिचक्रे गणेशस्य कृपां कुरु दयानिधे मनोरथो ममैवास्तु त्वत्प्रसादादयानिधे इत्युक्त्वा च ततः शी  
 घ्रं फलमादाय वेगतः त्रिवारं मावृत्तिं कृत्वा फलभेकं ददर्श सः वराच्छब्धं तं देवासीन्नान्यस्यार्थं निश्चयः आग  
 त्य कथितं तच्च भार्यायै दत्तवान् फलं यदा तदारूपवत्या भक्षितगर्भमादधे तदा देव्याः प्रसादेन रूपोदार्यगुणा  
 न्वितः तस्यास्तदाभवपुत्रो देवि दासेति नामतः व्रतबंधं ततश्चक्रे विवाहं न करोति सः मात्राचाग्रहतः

पृष्ठं सौवर्दत्सर्वचोष्टितं ततस्तुदैवयोगेन काश्यानेयोमया शिशुः इति बुद्धिस्तदाजातापितुस्तस्य महात्मनः तं प्रपय  
 त्सहायेन मातुलेन सहैव च कियं तिसमतीतानि दिनानि पथि गच्छतोः गच्छन् काशीपुरीं प्राप्नोभा गिनेयेन संवृतः  
 कस्याचित्त्वथ विप्रस्य मंडले प्राप्तवान्निशि तस्मिन्दिने गृहस्थमीकन्यामुद्वाहयन्कृती तैलादिरोपणं च कृत्वा वरनिवे  
 शनं लघ्नस्य समये प्राप्तिधनुर्वातयुतेनरः धनुर्वाताख्य वातव्याधिमानित्यर्थः वरपित्रादिभिस्सर्वैर्विचार्य च पुनः पुनः  
 असौ कार्पटिकोवालः सुदुर्यं सुरोयथा सांख्येन नलभैर्वैरिण्यमः क्रमेण तु इति निर्धारय मनसा प्रार्थयामा-  
 सं मातुलं घटिकाद्वयपर्यंतं देहि त्वं भागिनी सुतं मातुल उवाच मधुपर्कं तथा कन्यादाने यद्यत्प्रदीयते तदस्माकं यदि  
 भवेन्नर्ह्यसौ भवतां वरः तथा भवतु तेनोक्तं विधिं वाहिको भवत पाणिचग्राहयामास वरेण च यथाविधि वद्धा सांख्य  
 तथा भोक्तं स च नोत्सहते शिशुः उत्तिष्ठो तिसर्वं त्यक्तस्य भार्या भवेदियं ततस्त्वकांतस्स मये निःश्वासान्मुमुचे वदहून्  
 सांत्रवीत्कथमेतस्मादन्यथा ब्रह्मसूत्रता त्वमेपतिरहं पत्नी देवाग्निद्विजसन्निधौ सोत्रवीन्माकुरुष्वेदं ममायुः स्वल्पमे  
 व च तथ ते पि गतिर्भूयात्सेयं मद्भ्रभवेदिति उत्तिष्ठ भो नमो नानाथभूधितो सिन संशयः प्रीत्या प्रीतितया सांख्यभुक्त्वा  
 न्सद्विजस्तथा श्रंगुलीयं ददौ तस्याः स्पष्टरत्नगतं नवं अशुकं च ददौ तस्याः स्थानत्रयविभूषितं नवरत्नं मयी  
 मुद्रांगृहीत्वा प्यशुकं च सा इति संकेतं कृत्वा मद्भ्र च कुरु मे प्रिये मम संजीवनार्थं य कुरु जात्यादि वाटिकां मनो  
 रम. पुष्पजाति सुगंधिन वमल्लिकाः सिंच भिंच प्रतिदिनं क्रीडां कुरु यथा सुखं यस्मिन्दिने तु मत्प्राणा वियोगः सम  
 जायते तदा स पुष्पवल्लीनां प्राणत्यागो भविष्यति पुन संजीवितास्ताश्चेत्तद्गृहं जीवितो दृढं ततो ब्राह्मे मुहूर्तं तु निर्ज  
 गाम वर. पथि अथ प्रभात समये वा घनादो वभूवह आकारिता च सा कन्या ब्रूते नायं पतिर्मम यदि चायं पतिस्तात ब्रूयादे  
 व मया पितं मधुपर्कं तथा कन्यादाने यद्गुणानां कथं यिष्यति चेद्वचि मृतांतरा त्रिभाषितं इति कन्या वच श्रुत्वा उवाच

संवरस्तदा नैवजानामितद्वकुं व्रीडितो निर्जगामह कृष्ण उवाच ततस्तुवालक काशीप्राप्तोऽप्यध्ययनेरतः दिनानिक  
 तिचिजग्मुः कालस्ययशमागतः ततः कृष्णो महानागो रात्रौ भिक्षितुमागतः परितः शयनात्तस्य दीपज्वालाभिरावृतः  
 नैव गंकंरुमन्तुवैवत्रतराजप्रभावतः तन्मात्रावतिशानामपूर्णमायां व्रतं कृतं ततो मध्याह्नसमये काल एवागमत्स्वयम्  
 ततस्तु कालसंविदस्त्वर्धोदकनियोजितः शंकरोऽप्यगमत्तत्र भवान्यासह एव च भवानीप्रार्थयामास हृदयस्थानतः  
 स्यतां अस्य मां त्राकृतं पूर्ववति शिवितमुत्तमं तस्य प्रभावंत सोंयं वालोयं जीवतात्प्रभो तथैव कृतं वारंस्तत्र भवानी प्रेम  
 वत्सलः तद्व्रतस्य प्रभावेन मृत्युनापि निराकृतः तां पुष्पवाटिकां पश्यतः पत्रपुष्पविजितां अतिदुःखातुराशो च त्व  
 तिस्त्रेहेन कातरापुनः संजीवितां दृष्ट्वा पितरं कन्यकाव्रवीत् अत्र सत्रं कुरुष्व त्वं जामातुस्तु गवेषणे पत्युर्धे कुरु भो तां वत्का  
 शीतो निर्गानुसः पुनस्तवैवमं प्रातो यत्रौ द्वाहो भवत्पुरा ज्ञात्वा च परमं प्रीत्यै देवदत्तो नयद्वह ततो जनपदाः सर्वे  
 इति ब्रूयुः परस्परं प्रीत्या ह्युचुस्ततः सर्वे साधुसाधु समन्वितं उत्साहोदाभवत्तत्र निर्जगामाथ तत्पुरातः श्वशुरेण तथा  
 वध्यामातुलनसमन्वितं सपितुः प्रेपयामास भवत्पुत्रः समागतः तावचतु कुतोस्माकं दुर्भगानां तु पुत्रकः कथितो न्ये-  
 रपि जनैस्ततः सहृष्टमानसः सुहृद्विर्वाधवैः सर्वे रागनयामास वालकं ततो महोत्सवं कृत्वा दत्त्वा च बहुदक्षिणां एवं स पुत्र  
 वान्जानां वंति शीव्रतसेवया यः कुर्वति व्रतमिदं विधवान् भवतिताः जन्मजन्मनि सौभाग्यं प्राप्स्यति च वचो मम एत  
 ते कथितं सर्वपुत्रपौत्रविवर्द्धनं यं यं चिंतयते कामंततः प्राप्नोति निश्चितं यशोदोवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि पूर्णमायाः  
 सुरेश्वर भक्तिं श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे कृष्ण उवाच पौर्णिमामार्गशीर्षस्य मार्गशेषोऽस्ति यथा व्रतं प्रारंभये  
 तस्यापौषां द्रुतुर्वर्जयेत् उमयासाहितो देवः पूजनीयो वृषध्वजः उपचारैः षोडशभिरागमोक्तविधानतः एकैकं दी  
 पं कृत्वा मांसमांसि च दद्यात् एवं सार्द्धद्वयं धर्मद्विमासावाधित्रा चरेत् येष्टस्य पूर्णमायां च कुर्यादुद्यापनंततः अथवा



स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणीनाशास्त्रविचारसाररसवित्सहस्रद्वंद्वसरक्षकः धर्मार्थमविभागक  
 द्रघुपते. पादांगुजाचार्यरतोजीयापुत्रकलत्रमित्रसहित संपालयनक्षमांचिरम् ॥ १ ॥ रणवीरसिंहभूपेनकारितेकृत्य  
 सागरे अभूवमार्गकृत्यानां रम्योपरलसंग्रहः ॥ १ ॥

इति श्रीमत्सूर्यवंशावतंस-घुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरमार्गमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥



॥ श्रीरघुनाथमुद्रायवात्तये ॥

लालाशिब्वामल्लाधिकारमार्गशीर्षमासोमुद्रितस्समाप्तिमंगमत्

संवत् १९४१ माघ प्र. १५